

[Genezo](#)
[Eliro](#)
[Levidoj](#)
[Nombroj](#)
[Readmono](#)
[Josuo](#)
[Jucxistoj](#)
[Rut](#)
[1 Samuel](#)
[2 Samuel](#)
[1 Recxoj](#)
[2 Recxoj](#)
[1 Kroniko](#)
[2 Kroniko](#)
[Ezra](#)
[Necxemja](#)
[Ester](#)
[Ijob](#)
[Psalmaro](#)
[Sentencoj](#)
[Predikanto](#)
[Alta Kanto](#)
[Jesaja](#)
[Jeremia](#)
[Plorkanto](#)
[Jecxezkel](#)
[Daniel](#)
[Hocxea](#)
[Joel](#)
[Amos](#)
[Obadja](#)
[Jona](#)
[Micxa](#)
[Nacxum](#)
[Cxabakuk](#)
[Cefanja](#)
[Cxagaj](#)
[Zecxarja](#)
[Malacxi](#)

[Mateo](#)
[Marko](#)
[Luko](#)
[Johano](#)
[Agoj](#)
[Romanoj](#)
[1 Korintanoj](#)
[2 Korintanoj](#)
[Galatoj](#)
[Efesanoj](#)
[Filipianoj](#)
[Koloseanoj](#)
[1 Tesalonikanoj](#)
[2 Tesalonikanoj](#)
[1 Timoteo](#)
[2 Timoteo](#)
[Tito](#)
[Filemon](#)
[Hebreoj](#)
[Jakobo](#)
[1 Petro](#)
[2 Petro](#)
[1 Johano](#)
[2 Johano](#)
[3 Johano](#)
[Judas](#)
[Apokalipso](#)

Рачхо 2

GENEZO

UNUA LIBRO DE MOSEO

Cxapitro 1

1 En la komenco Dio kreis la cxielon kaj la teron. 2 Kaj la tero estis senforma kaj dezerta, kaj mallumo estis super la abismo; kaj la spirito de Dio cxvebis super la akvo. 3 Kaj Dio diris: Estu lumo; kaj faricxis lumo. 4 Kaj Dio vidis la lumon, ke cxi estas bona; kaj Dio apartigis la lumon de la mallumo. 5 Kaj Dio nomis la lumon Tago, kaj la mallumon Li nomis Nokto. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, unu tago.

6 Kaj Dio diris: Estu firmacxo inter la akvo, kaj cxi apartigu akvon de akvo. 7 Kaj Dio kreis la firmacxon, kaj apartigis la akvon, kiu estas sub la firmacxo, de la akvo, kiu estas super la firmacxo; kaj faricxis tiel. 8 Kaj Dio nomis la firmacxon cxielo. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la dua tago.

9 Kaj Dio diris: Kolekticxu la akvo de sub la cxielo en unu lokon, kaj aperu la sekacxo; kaj faricxis tiel. 10 Kaj Dio nomis la sekacxon Tero, kaj la kolekticxojn de la akvo Li nomis Maroj. Kaj Dio vidis, ke cxi estas bona. 11 Kaj Dio diris: Kreskigu la tero verdacxon, herbon, kiu naskas semon, fruktarbon, kiu donas lacx sia speco frukton, kies semo estas en cxi mem, sur la tero; kaj faricxis tiel. 12 Kaj la tero elkreskigis verdacxon, herbon, kiu naskas semon lacx sia speco, kaj arbon, kiu donas frukton, kies semo estas en cxi mem lacx sia speco. Kaj Dio vidis, ke cxi estas bona. 13 Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la tria tago.

14 Kaj Dio diris: Estu lumacxoj en la cxiola firmacxo, por apartigi la tagon de la nokto, kaj ili prezentu signojn, tempojn, tagojn, kaj jarojn; 15 kaj ili estu lumacxoj en la cxiola firmacxo, por lumi super la tero; kaj faricxis tiel. 16 Kaj Dio faris la du grandajn lumacxojn: la pli grandan lumacxon, por regi la tagon, kaj la malpli grandan lumacxon, por regi la nokton, kaj la stelojn. 17 Kaj Dio starigis ilin sur la cxiola firmacxo, por ke ili lumu sur la teron, 18 kaj por ke ili regu la tagon kaj la nokton kaj faru diferencon inter la lumo kaj la mallumo. Kaj Dio vidis, ke cxi estas bona. 19 Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la kvara tago.

20 Kaj Dio diris: La akvo aperigu movicxantacxojn, vivajn estacxojn, kaj birdoj ekflugu super la tero, sub la cxiola firmacxo. 21 Kaj Dio kreis la grandajn balenojn, kaj cxiujn vivajn estacxojn movicxantajn, kiujn aperigis la akvo, lacx ilia speco, kaj cxiujn flugilhavajn birdojn lacx ilia speco. Kaj Dio vidis, ke cxi estas bona. 22 Kaj Dio ilin benis, dirante: Frukto kaj multicxu, kaj plenigu la akvon en la maroj, kaj la birdoj multicxu sur la tero. 23 Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la kvina tago.

24 Kaj Dio diris: La tero aperigu vivajn estacxojn, lacx ilia speco, brutojn kaj rampacxojn kaj surterajn bestojn, lacx ilia speco; kaj faricxis tiel. 25 Kaj Dio kreis la bestojn de la tero, lacx ilia speco, kaj la brutojn, lacx ilia speco, kaj cxiujn rampacxojn de la tero, lacx ilia speco. Kaj Dio vidis, ke cxi estas bona. 26 Kaj Dio diris: Ni kreu homon lacx Nia bildo, similan al Ni; kaj ili regu super la ficxoj de la maro kaj super la birdoj de la cxielo kaj super la brutoj, kaj super cxiuj rampacxoj, kiuj rampas sur la tero. 27 Kaj Dio kreis la homon lacx Sia bildo, lacx la bildo de Dio Li kreis lin; en formo de viro kaj virino Li kreis ilin. 28 Kaj Dio benis ilin, kaj Dio diris al ili: Frukto kaj multicxu, kaj plenigu la teron kaj submetu cxin al vi, kaj regu super la ficxoj de la maro kaj super la birdoj en la cxielo, kaj super cxiuj bestoj, kiuj movicxas sur la tero. 29 Kaj Dio diris: Jen Mi donis al vi cxiujn herbojn, kiuj semas semon, kiuj trovicxas sur la tuta tero, kaj cxiujn arbojn, kiuj havas en si arban frukton, kiu semas semon; tio estu por vi mancxacxo. 30 Kaj al cxiuj bestoj de la tero kaj al cxiuj birdoj de la cxielo kaj al cxiuj rampacxoj sur la tero, kiuj havas en si vivan animon, la tutan verdan herbacxon kiel mancxacxon. Kaj faricxis tiel. 31 Kaj Dio rigardis cxion, kion Li kreis, kaj vidis, ke cxi estas tre bona. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, la sesa tago.

Cxapitro 2

1 Kaj estis finitaj la cxielo kaj la tero kaj cxiuj iliaj apartenacxoj. 2 Kaj Dio finis en la sepa tago Sian laboron, kiun Li faris, kaj Li ripozis en la sepa tago de la tuta laboro, kiun Li faris. 3 Kaj Dio benis la sepan tagon kaj sanktigis cxin, cxar en cxi Li ripozis de Sia tuta laboro, kiun Li faris kreante.

4 Tia estas la naskicxo de la cxielo kaj la tero, kiam ili estis kreitaj, kiam Dio la Eternulo faris la teron kaj la cxielon. 5 Kaj neniam kampa arbetacxo ankoraux estis sur la tero, kaj neniam kampa herbo ankoraux kreskis, cxar Dio la Eternulo ne pluvigis sur la teron, kaj ne ekzistis homo, por prilabori la teron. 6 Sed nebulo levicxadis de la tero kaj donadis malsekecon al la tuta supracxo de la tero. 7 Kaj Dio la Eternulo kreis la homon el polvo de la tero, kaj Li enblovis en lian nazon spiron de vivo, kaj la homo faricxis viva animo. 8 Kaj Dio la Eternulo plantis cxardenon en Eden en la Oriento, kaj Li metis tien la homon, kiun Li kreis. 9 Kaj Dio la Eternulo elkreskigis el la tero cxion arbon cxarman por la vido kaj bonan por la mancxo, kaj la arbon de vivo en la mezo de la cxardeno, kaj la arbon de sciado pri bono kaj malbono. 10 Kaj rivero eliras el Eden, por akvoprovizi la cxardenon, kaj de tie cxi dividicxas kaj faricxas kvar cxefpartoj. 11 La nomo de unu estas Picxon; cxi estas tiu, kiu cxirkacxas la tutan landon cxavila, kie estas la oro. 12 Kaj la oro de tiu lando estas bona; tie trovicxas bedelio kaj la cxtono onikso. 13 Kaj la nomo de la dua rivero estas Gicxon; cxi estas tiu, kiu cxirkacxas la tutan landon Etiopujo. 14 Kaj la nomo de la tria rivero estas cxidekel; cxi estas tiu, kiu fluas antacx Asirio. Kaj la kvara rivero estas Ecxfrato. 15 Kaj Dio la Eternulo prenis la homon kaj enlocigis lin en la cxardeno Edena, por ke li prilaboradu cxin kaj gardu cxin. 16 Kaj Dio la Eternulo ordonis al la homo, dirante: De cxiu arbo de la cxardeno vi mancxu; 17 sed de la arbo de sciado pri bono kaj malbono vi ne mancxu, cxar en la tago, en kiu vi mancxos de cxi, vi mortos.

18 Kaj Dio la Eternulo diris: Ne estas bone, ke la homo estu sola; Mi kreos al li helpanton similan al li. 19 Kaj Dio la Eternulo kreis el la tero cxiujn bestojn de la kampo kaj cxiujn birdojn

de la cxielo, kaj venigis ilin al la homo, por vidi, kiel li nomos ilin; kaj kiel la homo nomis cxiun vivan estacxon, tiel restis cxia nomo. 20 Kaj la homo donis nomojn al cxiuj brutoj kaj al la birdoj de la cxielo kaj al cxiuj bestoj de la kampo; sed por la homo ne trovicxis helpanto simila al li. 21 Kaj Dio la Eternulo faligis profundan dormon sur la homon, kaj cxi tiu endormicxis; kaj Li prenis unu el liaj ripoj kaj fermis la lokon per karno. 22 Kaj Dio la Eternulo konstruis el la ripo, kiun Li prenis de la homo, virinon, kaj Li venigis cxin al la homo. 23 Kaj la homo diris: Jen nun cxi estas osto el miaj ostoj kaj karno el mia karno; cxi estu nomata Virino, cxar el Viro cxi estas prenita. 24 Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrinon, kaj alicxos al sia edzino, kaj ili estos unu karno. 25 Kaj ili ambacx estis nudaj, la homo kaj lia edzino, kaj ili ne hontis.

Cxapitro 3

1 Kaj la serpento estis pli ruza, ol cxiuj kampaj bestoj, kiujn kreis Dio la Eternulo. Kaj cxi diris al la virino: cxu Dio diris, ke vi ne mancxu de cxiuj arboj de la cxardeno? 2 Kaj la virino diris al la serpento: La fruktojn de la arboj de la cxardeno ni povas mancxu; 3 sed pri la fruktoj de la arbo, kiu estas en la mezo de la cxardono, Dio diris: Ne mancxu ion de ili kaj ne tucxu ilin, por ke vi ne mortu. 4 Kaj la serpento diris al la virino: Ne, vi ne mortos; 5 sed Dio scias, ke en la tago, en kiu vi mancxos ion de ili, malfermicxos viaj okuloj kaj vi estos kiel Dio, vi scios bonon kaj malbonon. 6 Kaj la virino vidis, ke la arbo estas bona por mancxu kaj cxi estas cxarma por la okuloj, kaj la arbo estas dezirinda por sacxi; kaj cxi prenis de cxiaj fruktoj, kaj cxi mancxis, kaj cxi donis kune ankacx al sia edzo, kaj li mancxis. 7 Kaj malfermicxis la okuloj de ili ambacx, kaj ili sciicxis, ke ili estas nudaj; kaj ili kunkudris foliojn de figarbo kaj faris al si zonacxojn. 8 Kaj ili acxdis la vocxon de Dio la Eternulo, kiu marcxis en la cxardeno dum la malvarmeto de la tago; kaj Adam kaj lia edzino kacxicxis de Dio la Eternulo inter la arboj de la cxardeno. 9 Kaj Dio la Eternulo vokis Adamon, kaj diris al li: Kie vi estas? 10 Kaj tiu diris: Vian vocxon mi acxdis en la cxardeno, kaj mi ektimis, cxar mi estas nuda; kaj mi kacxis min. 11 Kaj Dio diris: Kiu diris al vi, ke vi estas nuda? cxu vi ne mancxis de la arbo, pri kiu Mi ordonis al vi, ke vi ne mancxu de cxi? 12 Kaj Adam diris: La edzino, kiun Vi donis al mi kiel kunulinon, cxi donis al mi de la arbo, kaj mi mancxis. 13 Kaj Dio la Eternulo diris al la virino: Kial vi tion faris? Kaj la virino diris: La serpento tromplogis min, kaj mi mancxis. 14 Kaj Dio la Eternulo diris al la serpento: cxar vi tion faris, tial estu malbenita inter cxiuj brutoj kaj inter cxiuj bestoj de la kampo; sur via ventro vi irados kaj teron vi mancxados dum via tuta vivo. 15 Kaj Mi metos malamikecon inter vi kaj la virino kaj inter via idaro kaj cxia idaro; cxi frapados vian kapon, kaj vi pikados cxian kalkanon. 16 Al la virino Li diris: Mi multigos viajn suferojn dum via gravedeco; en doloro vi naskados infanojn; kaj al via viro vi vin tiros, kaj li regos super vi. 17 Kaj al Adam li diris: cxar vi obeis la vocxon de via edzino, kaj vi mancxis de la arbo, pri kiu Mi ordonis al vi, dirante, ke vi ne mancxu de cxi, tial malbenita estu la tero pro vi; kun suferoj vi mancxados de cxi dum via tuta vivo. 18 Kaj dornojn kaj pikacxojn cxi kreskigos por vi, kaj vi mancxados herbojn de la kampo. 19 En la cxvito de via vizacxo vi mancxados panon, cxis vi revenos en la teron, el kiu vi estas prenita; cxar vi estas polvo kaj refaricxos polvo. 20 Kaj Adam donis al sia edzino la nomon Eva, cxar cxi estis patrino de cxiuj vivantoj. 21 Kaj Dio la Eternulo faris por Adam kaj por lia edzino vestojn el felo, kaj Li vestis ilin.

22 Kaj Dio la Eternulo diris: Jen Adam faricxis kiel unu el Ni, sciante bonon kaj malbonon; nun eble li etendos sian manon kaj prenos ankacx de la arbo de vivo kaj mancxos kaj vivos eterne. 23 Kaj Dio la Eternulo eligis lin el la Edena cxardeno, por ke li prilaboradu la teron, el kiu li estis

prenita. 24 Kaj Li elpelis Adamon, kaj lokis antacx la Edena cxardeno la kerubon kaj la turnicxantan flaman glavon, por gardi la vojon al la arbo de vivo.

Cxapitro 4

1 Kaj Adam ekkonis Evan, sian edzinon, kaj cxi gravedicxis, kaj cxi naskis Kainon; kaj cxi diris: Mi akiris homon de la Eternulo. 2 Kaj plue cxi naskis lian fraton Habel. Kaj Habel faricxis cxafpacxtisto, kaj Kain faricxis terlaboristo. 3 Kaj post ia tempo faricxis, ke Kain alportis el la fruktoj de la tero donacoferon al la Eternulo. 4 Kaj Habel ankacx alportis el la unuenaskitoj de siaj cxafoj kaj el ilia graso. Kaj la Eternulo atentis Habelon kaj lian donacoferon; 5 sed Kainon kaj lian donacoferon Li ne atentis. Kaj Kain tre ekkoleris, kaj lia vizacxo klinicxis. 6 Kaj la Eternulo diris al Kain: Kial vi koleras? kaj kial klinicxis via vizacxo? 7 Ja se vi agos bone, vi estos forta; sed se vi agos malbone, la peko kuxos cxe la pordo, kaj vin cxi aspiras, sed vi regu super cxi. 8 Kaj Kain parolis kun sia frato Habel; kaj kiam ili estis sur la kampo, Kain levicxis kontracx sian fraton Habel kaj mortigis lin. 9 Kaj la Eternulo diris al Kain: Kie estas via frato Habel? Kaj tiu diris: Mi ne scias; cxu mi estas gardisto de mia frato? 10 Kaj Li diris: Kion vi faris? la vocxo de la sango de via frato krias al Mi de la tero. 11 Kaj nun estu malbenita de sur la tero, kiu malfermis sian bucxon, por preni la sangon de via frato el via mano. 12 Kiam vi prilaboros la teron, cxi ne plu donos al vi sian forton; vaganto kaj forkuranto vi estos sur la tero. 13 Kaj Kain diris al la Eternulo: Pli granda estas mia puno, ol kiom mi povos elporti. 14 Jen Vi forpelas min hodiacc de sur la tero, kaj mi devas min kacxi de antacx Via vizacxo, kaj mi estos vaganto kaj forkuranto sur la tero, kaj iu ajn, kiu min renkontos, mortigos min. 15 Kaj la Eternulo diris al li: Sciu, ke al iu, kiu mortigos Kainon, estos vencxite sepoble. Kaj la Eternulo faris sur Kain signon, ke ne mortigu lin iu, kiu lin renkontos.

16 Kaj Kain foriris de antacx la Eternulo, kaj locicxis en la lando Nod, oriente de Eden. 17 Kaj Kain ekkonis sian edzinon, kaj cxi gravedicxis, kaj cxi naskis cxanocxon. Kaj li konstruis urbon, kaj li donis al la urbo nomon lacx la nomo de sia filo: cxanocx. 18 Kaj al cxanocx naskicxis Irad, kaj al Irad naskicxis Mecxujael, kaj al Mecxujael naskicxis Metucxael, kaj al Metucxael naskicxis Lemecc. 19 Kaj Lemecc prenis al si du edzinojn: unu havis la nomon Ada, kaj la dua havis la nomon Cila. 20 Kaj Ada naskis Jabalon; li estis la patro de tiuj, kiuj locxas en tendoj kaj pacxtas brutojn. 21 Kaj la nomo de lia frato estis Jubal; li estis la patro de cxuij, kiuj ludas harpon kaj fluton. 22 Cila ankacx naskis Tubal-Kainon, forcxanton de diversaj majstracxo el kupro kaj fero. Kaj la fratino de Tubal-Kain estis Naama. 23 Kaj Lemecc diris al siaj edzinoj Ada kaj Cila:

Acxskultu mian vocxon, edzinoj de Lemecc,
Atentu mian parolon!
cxar viron mi mortigis por vundo al mi
Kaj junulon por tubero al mi;
24Se sepoble estos vencxite por Kain,
Por Lemecc estos sepdek-sepoble.

25 Kaj denove Adam ekkonis sian edzinon, kaj cxi naskis filon, kaj donis al li la nomon Set: cxar Dio metis al mi alian semon anstatacc Habel, kiun mortigis Kain. 26 Kaj al Set ancoracx

naskicxis filo, kaj li donis al li la nomon Enocx. Tiam oni komencis alvokadi la nomon de la Eternulo.

Cxapitro 5

1 Jen estas la libro de naskoj de Adam. Kiam Dio kreis la homon, Li faris lin lacx la bildo de Dio; 2 kiel viron kaj virinon Li kreis ilin, kaj Li benis ilin kaj donis al ili la nomon Homo en la tago de ilia naskicxo. 3 Kaj Adam vivis cent tridek jarojn, kaj al li naskicxis filo lacx lia bildo kaj simileco, kaj li donis al li la nomon Set. 4 Kaj Adam vivis, post kiam naskicxis al li Set, okcent jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 5 Kaj la tuta vivo, kiun travivis Adam, estis nacxcent tridek jaroj, kaj li mortis.

6 Kaj Set vivis cent kvin jarojn, kaj naskicxis al li Enocx. 7 Kaj Set vivis, post kiam naskicxis al li Enocx, okcent sep jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 8 Kaj la tuta vivo de Set estis nacxcent dek du jaroj, kaj li mortis.

9 Kaj Enocx vivis nacxdek jarojn, kaj naskicxis al li Kenan. 10 Kaj Enocx vivis, post kiam naskicxis al li Kenan, okcent dek kvin jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 11 Kaj la tuta vivo de Enocx estis nacxcent kvin jaroj, kaj li mortis.

12 Kaj Kenan vivis sepdek jarojn, kaj naskicxis al li Mahalalel. 13 Kaj Kenan vivis, post kiam naskicxis al li Mahalalel, okcent kvardek jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 14 Kaj la tuta vivo de Kenan estis nacxcent dek jaroj, kaj li mortis.

15 Kaj Mahalalel vivis sesdek kvin jarojn, kaj naskicxis al li Jared. 16 Kaj Mahalalel vivis, post kiam naskicxis al li Jared, okcent tridek jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 17 Kaj la tuta vivo de Mahalalel estis okcent nacxdek kvin jaroj, kaj li mortis.

18 Kaj Jared vivis cent sesdek du jarojn, kaj naskicxis al li cxanocx. 19 Kaj Jared vivis, post kiam naskicxis al li cxanocx, okcent jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 20 Kaj la tuta vivo de Jared estis nacxcent sesdek du jaroj, kaj li mortis.

21 Kaj cxanocx vivis sesdek kvin jarojn, kaj naskicxis al li Metuxelacx. 22 Kaj cxanocx iradis kun Dio, post kiam naskicxis al li Metuxelacx, tricent jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 23 Kaj la tuta vivo de cxanocx estis tricent sesdek kvin jaroj. 24 Kaj cxanocx iradis kun Dio; kaj li malaperis, cxar Dio lin prenis.

25 Kaj Metuxelacx vivis cent okdek sep jarojn, kaj naskicxis al li Lemecx. 26 Kaj Metuxelacx vivis, post kiam naskicxis al li Lemecx, sepcent okdek du jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 27 Kaj la tuta vivo de Metuxelacx estis nacxcent sesdek nacx jaroj, kaj li mortis.

28 Kaj Lemecx vivis cent okdek du jarojn, kaj naskicxis al li filo. 29 Kaj li donis al li la nomon Noa, dirante: cxi tiu konsolos nin en niaj faroj kaj en la laboroj de niaj manoj sur la tero, kiun la Eternulo malbenis. 30 Kaj Lemecx vivis, post kiam naskicxis al li Noa, kvincent nacxdek kvin jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj. 31 Kaj la tuta vivo de Lemecx estis sepcent sepdek sep jaroj, kaj li mortis.

32 Kaj Noa havis la acxon de kvincent jaroj, kaj al Noa naskicxis cxem, cxam, kaj Jafet.

Cxapitro 6

1 Kaj kiam la homoj komencis multicxi sur la tero kaj al ili naskicxis filinoj, 2 tiam la filoj de Dio vidis la filinojn de la homoj, ke ili estas belaj; kaj ili prenis al si edzinojn el cxiuj, kiujn ili elektis. 3 Kaj la Eternulo diris: Ne regos Mia spirito inter la homoj eterne, pro iliaj pekoj, cxar ili estas karno; ilia vivo estu cent dudek jaroj. 4 Gigantoj estis sur la tero en tiu tempo, ecx post kiam la filoj de Dio venis al la filinoj de la homoj kaj cxi tiuj naskis al ili. Tio estis la fortuloj, tre famaj de plej antikva tempo. 5 Kaj la Eternulo vidis, ke granda estas la malbono de la homoj sur la tero kaj ke cxiuj pensoj kaj intencoj de iliaj koroj estas nur malbono en cxiu tempo; 6 tiam la Eternulo pentis, ke Li kreis la homon sur la tero, kaj Li aflikticxis en Sia koro. 7 Kaj la Eternulo diris: Mi ekstermos de sur la tero la homon, kiun Mi kreis, de la homo cxis la brutoj, cxis la rampacxo, kaj cxis la birdoj de la cxielo; cxar Mi pentas, ke Mi ilin kreis. 8 Sed Noa akiris placxon en la okuloj de la Eternulo.

9 Jen estas la historio de Noa: Noa estis homo virta kaj senmakula en sia generacio; kun Dio Noa iradis. 10 Kaj naskicxis al Noa tri filoj: cxem, cxam, kaj Jafet. 11 Kaj la tero malvirticxis antacx Dio, kaj la tero plenicxis de maljustacxo. 12 Kaj Dio vidis la teron, ke cxi malvirticxis, cxar cxiu karno malvirtigis sian vojon sur la tero.

13 Kaj Dio diris al Noa: La fino de cxiu karno venis antacx Min, cxar la tero plenicxis de maljustacxo per ili, kaj jen Mi pereigos ilin kun la tero. 14 Faru al vi arkeon el ligno gofera; apartacxojn faru en la arkeo, kaj cxmiru cxin per pecxo interne kaj ekstere. 15 Kaj faru cxin tiamaniere: tricent ulnoj estu la longo de la arkeo, kvindek ulnoj cxia larxo, kaj tridek ulnoj cxia alto. 16 Fenestron faru en la arkeo, supre, kun la alto de unu ulno, kaj la pordon de la arkeo vi faros en la flanko; malsupran spacon, duan spacon, kaj trian spacon faru en cxi. 17 Kaj jen Mi venigos akvan diluvon sur la teron, por ekstermi cxiun karnon, kiu havas en si spiriton de vivo sub la cxielo; cxio, kio estas sur la tero, pereos. 18 Kaj Mi starigos Mian interligon kun vi; kaj vi eniros en la arkeon, vi kaj viaj filoj kaj via edzino kaj la edzinoj de viaj filoj kune kun vi. 19 Kaj el cxiuj vivacxo, el cxiu karno, enkonduku po unu paro el cxiuj en la arkeon, ke ili restu vivaj kun vi; virbesto kaj virinbesto ili estu. 20 El la birdoj lacx iliaj specoj, kaj el la brutoj lacx iliaj specoj, el cxiuj rampacxo de la tero lacx iliaj specoj, po paro el cxiuj eniru kun vi, por resti vivaj. 21 Kaj vi prenu al vi el cxiuj mancxacxo, kiuj estas mancxataj, kaj kolektu al vi; kaj cxi estu por vi kaj por ili por manxi. 22 Kaj Noa tion faris; cxion, kiel Dio al li ordonis, tiel li faris.

Cxapitro 7

1 Kaj la Eternulo diris al Noa: Eniru vi kaj via tuta familio en la arkeon, cxar vin Mi vidis, ke vi estas virtulo antacx Mi en cxi tiu generacio. 2 El cxiuj brutoj puraj prenu al vi po sep paroj, virbestojn kaj iliajn inojn; kaj el la brutoj, kiuj ne estas puraj, po du, virbeston kaj cxian inon. 3 Ankacx el la birdoj de la cxielo po sep paroj, virbestojn kaj virinbestojn, por ke semo restu sur la tuta tero. 4 cxar post sep tagoj Mi pluvigos sur la teron dum kvardek tagoj kaj kvardek noktoj, kaj Mi ekstermos de sur la tero cxiujn ekzistacxojn, kiujn Mi kreis. 5 Kaj Noa faris cxion, kion

la Eternulo al li ordonis.

6 Kaj Noa havis la acxon de sescent jaroj, kiam la akva diluvo venis sur la teron. 7 Kaj eniris Noa kaj liaj filoj kaj lia edzino kaj la edzinoj de liaj filoj kune kun li en la arkeon, pro la akvo de la diluvo. 8 El la brutoj puraj, kaj el la brutoj, kiuj ne estas puraj, kaj el la birdoj, kaj el cxiuj rampacxoj sur la tero, 9 po unu paro venis al Noa en la arkeon, virbesto kaj ino, kiel Dio ordonis al Noa. 10 Kaj kiam pasis la sep tagoj, la diluva akvo venis sur la teron. 11 En la sescenta jaro de la vivo de Noa, en la dua monato, en la dek-sepa tago de la monato, en tiu tago disfendicxis cxiuj fontoj de la granda abismo kaj la aperturoj de la cxielo malfermicxis. 12 Kaj estis pluvo sur la tero dum kvardek tagoj kaj kvardek noktoj. 13 cxuste en tiu tago eniris en la arkeon Noa, kaj cxem kaj cxam kaj Jafet, la filoj de Noa, kaj la edzino de Noa, kaj la tri edzinoj de liaj filoj kune kun ili; 14 ili, kaj cxiuj bestoj lacx siaj specoj, kaj cxiuj brutoj lacx siaj specoj, kaj cxiuj rampacxoj, kiuj rampas sur la tero, lacx siaj specoj, kaj cxiuj flugacxoj lacx siaj specoj, cxiuj birdoj, cxiuj flugilhavantoj. 15 Kaj eniris al Noa en la arkeon po du el cxiu karno, kiu havas en si spiriton de vivo. 16 Kaj la venintoj, virbesto kaj ino el cxiu karno, eniris, kiel ordonis al ili Dio; kaj la Eternulo fermis post ili. 17 Kaj estis diluvo dum kvardek tagoj sur la tero; kaj multicxis la akvo kaj levis la arkeon, kaj cxi estis alte super la tero. 18 Kaj la akvo forticxis sur la tero, kaj la arkeo nacxis sur la supracxo de la akvo. 19 Kaj la akvo treege forticxis kaj tre multicxis sur la tero; kaj kovricxis cxiuj altaj montoj, kiuj estas sub la cxielo. 20 Dek kvin ulnojn pli alte levicxis la akvo kaj kovris la montojn. 21 Kaj pereis cxiu karno, kiu movicxas sur la tero, la birdoj kaj la brutoj kaj la bestoj, kaj cxiuj rampacxoj, kiuj rampas sur la tero, kaj cxiuj homoj. 22 cxio, kio havis en si spiriton de vivo, el cxio, kio estis sur la seka tero, mortis. 23 Kaj ekstermicxis cxiuj ekzistacxo, kiuj estis sur la tero, de homo cxis brutoj kaj rampacxo kaj birdoj de la cxielo; ili ekstermicxis de sur la tero; kaj restis nur Noa kaj kio estis kun li en la arkeo. 24 Kaj la akvo okupis la teron dum cent kvindek tagoj.

Cxapitro 8

1 Kaj Dio rememoris Noan, kaj cxiujn bestojn kaj cxiujn brutojn, kiuj estis kun li en la arkeo; kaj Dio venigis venton sur la teron, kaj la akvo kvieticxis. 2 Kaj fermicxis la fontoj de la abismo kaj la aperturoj de la cxielo, kaj cxesicxis la pluvo el la cxielo. 3 Kaj iom post iom reforcicxis la akvo de sur la tero, kaj la akvo komencis malmulticxi post la paso de cent kvindek tagoj. 4 Kaj la arkeo haltis en la sepa monato, en la dek-sepa tago de la monato, sur la montoj Ararat. 5 Kaj la akvo konstante mapliicxadis cxis la deka monato; en la unua tago de la deka monato montricxis la suproj de la montoj. 6 Kaj post kvardek tagoj Noa malfermis la fenestron de la arkeo, kiun li faris. 7 Kaj li ellasis korvon, kaj cxi elflugis, forflugadis kaj revenadis, cxis forsekcicxis la akvo sur la tero. 8 Kaj li ellasis de si kolombon, por vidi, cxu jam malforticxis la akvo sur la tero. 9 Sed la kolombo ne trovis ripozejon por siaj piedoj, kaj cxi revenis al li en la arkeon, cxar akvo estis sur la supracxo de la tuta tero. Kaj li etendis sian manon kaj prenis la kolombon kaj envenigis cxin al si en la arkeon. 10 Kaj li atendis ankoraux aliajn sep tagojn, kaj li denove ellasis la kolombon el la arkeo. 11 Kaj revenis al li la kolombo en tempo vespera, kaj jen cxi havis en sia bucxo decxiritan folion de olivarbo; kaj Noa konvinkicxis, ke la akvo malforticxis sur la tero. 12 Kaj li atendis ankoraux aliajn sep tagojn, kaj li ellasis la kolombon, kaj cxi tiu jam ne plu revenis al li. 13 Kaj en la sescent-unua jaro, en la unua tago de la unua monato, forsekcicxis la akvo sur la tero; kaj Noa malfermis la tegmenton de la arkeo, kaj li vidis, ke sekicxis la supracxo de la tero. 14 Kaj en la dua monato, en la dudek-sepa tago de la monato, la

tero elsekicxis.

15 Kaj Dio diris al Noa jene: 16 Eliru el la arkeo, vi kaj via edzino kaj viaj filoj kaj la edzinoj de viaj filoj kune kun vi; 17 cxiujn bestojn, kiuj estas kun vi, el cxiu karno, el la birdoj kaj brutoj, kaj el cxiuj rampacxo, kiuj rampas sur la tero, elirigu kune kun vi; kaj ili movicxu sur la tero kaj fruktu kaj multicxu sur la tero. 18 Kaj eliris Noa kaj liaj filoj kaj lia edzino kaj la edzinoj de liaj filoj kune kun li. 19 cxiuj bestoj, cxiuj rampacxo, kaj cxiuj birdoj, cxio, kio movicxas sur la tero, lacx siaj familioj, eliris el la arkeo. 20 Kaj Noa konstruis altaron al la Eternulo, kaj li prenis el cxiuj puraj brutoj kaj el cxiuj puraj birdoj kaj oferis bruloferojn sur la altaro. 21 Kaj la Eternulo flaris la agrablan odoron, kaj la Eternulo diris en Sia koro: Mi ne plu malbenos la teron pro la homo, cxar la penso de la homa koro estas malbona jam de lia juneco; kaj Mi ne batos plu cxion vivantan, kiel Mi faris. 22 De nun tiel longe, kiel la tero ekzistos, semado kaj rikoltado, malvarmo kaj varmo, somero kaj vintro, tago kaj nokto ne cxesicxos.

Cxapitro 9

1 Kaj Dio benis Noan kaj liajn filojn, kaj diris al ili: Frukto kaj multicxu, kaj plenigu la teron. 2 Kaj ili timu vin kaj tremu antacx vi, cxiuj bestoj de la tero kaj cxiuj birdoj de la cxielo, cxio, kio movicxas sur la tero, kaj cxiuj ficxo de la maro; en viajn manojn ili estas transdonitaj. 3 cxio, kio movicxas kaj vivas, servu al vi kiel mancxacxo; kiel verdan herbon, Mi donis al vi cxion. 4 Nur karnon kune kun cxia animo, la sango, ne mancxu. 5 Ankacx vian sangon kaj animon Mi repostulos, el la manoj de cxiuj bestoj Mi cxin repostulos, kaj el la manoj de homo, el la manoj de cxiu homo pro lia frato Mi repostulos la animon de homo. 6 Se iu vercxos sangon de homo, lia sango ankacx estos vercxita de homo; cxar lacx la bildo de Dio estas farita la homo. 7 Kaj vi fruktu kaj multicxu, movicxadu sur la tero kaj multicxu sur cxi.

8 Kaj Dio diris al Noa kaj al liaj filoj kune kun li jene: 9 Jen Mi starigas Mian interligon kun vi kaj kun via idaro post vi; 10 kaj kun cxiu viva ekzistacxo, kiu estas kun vi, el birdoj, el brutoj, kaj el cxiuj bestoj de la tero kun vi, el cxiuj, kiuj eliris el la arkeo, kun cxiuj bestoj de la tero. 11 Kaj Mi starigas Mian interligon kun vi, ke ne ekstermicxos plu cxiu karno per akvo de diluvo, kaj ne estos plu diluvo, por pereigi la teron. 12 Kaj Dio diris: cxi tio estas la signo de la interligo, kiun Mi metas inter Mi kaj inter vi kaj inter cxiu viva ekzistacxo, kiu estas kun vi, por eternaj generacioj: 13 Mian arkon Mi metas en la nubon, kaj cxi estu signo de la interligo inter Mi kaj la tero. 14 Kaj kiam Mi venigos nubon super la teron, montricxos la arko en la nubo; 15 kaj Mi rememoros Mian interligon, kiu ekzistas inter Mi kaj vi kaj cxiu viva ekzistacxo el cxiu karno, kaj la akvo ne faricxos plu diluvo, por perigi cxion karnon. 16 Kaj la arko estos en la nubo; kaj Mi cxin vidos, por memori pri la eterna interligo inter Dio kaj cxiu viva ekzistacxo el cxiu karno, kiu estas sur la tero. 17 Kaj Dio diris al Noa: cxi tio estas la signo de la interligo, kiun Mi starigis inter Mi kaj cxiu karno, kiu estas sur la tero.

18 Kaj la filoj de Noa, kiuj eliris el la arkeo, estis: cxem, cxam, kaj Jafet; kaj cxam estis la patro de Kanaan. 19 Tio estis la tri filoj de Noa; kaj de ili diskreskis la tuta loxantaro de la tero.

20 Kaj Noa komencis terkultivan laboron kaj plantis vinbercxardenon. 21 Kaj li trinkis el la vino kaj ebriicxis, kaj nudicxis en sia tendo. 22 Kaj cxam, la patro de Kanaan, vidis la nudecon de sia

patro, kaj li diris tion al siaj du fratoj ekstere. 23 Kaj cxem kaj Jafet prenis la veston kaj metis cxin sur siajn cxultrojn, kaj iris dorsdirekte kaj kovris la nudecon de sia patro; kaj iliaj vizacxoj estis turnitaj malantacxen, kaj la nudecon de sia patro ili ne vidis. 24 Kaj Noa vekicxis de sia ebrieco, kaj li sciicxis, kiel agis kun li lia pli juna filo. 25 Kaj li diris:

Malbenita estu Kanaan;
Sklavo de sklavoj li estu cxe siaj fratoj.

26 Kaj li diris:

Glorata estu la Eternulo, la Dio de cxem;
Kaj Kanaan estu sklavo al ili;
27Dio disvastigu Jafeton,
Kaj li loxru en la tendoj de cxem,
Kaj Kanaan estu sklavo al ili.

28 Kaj Noa vivis post la diluvo tricent kvindek jarojn. 29 Kaj la tuta vivo de Noa estis nacxcent kvindek jaroj, kaj li mortis.

Cxapitro 10

1 Jen estas la generaciario de la filoj de Noa: cxem, cxam, kaj Jafet. Kaj naskicxis al ili filoj post la diluvo.

2 La filoj de Jafet: Gomer kaj Magog kaj Madaj kaj Javan kaj Tubal kaj Mecxecx kaj Tiras. 3 Kaj la filoj de Gomer: Acxkenaz kaj Rifat kaj Togarma. 4 Kaj la filoj de Javan: Elicxa kaj Tarxcicx, Kitim kaj Dodanim. 5 De cxi tiuj dissemicxis la insuloj da popoloj en siaj landoj, cxiru lacx sia lingvo, lacx siaj gentoj kaj nacioj.

6 Kaj la filoj de cxam: Kucx kaj Micraim kaj Put kaj Kanaan. 7 Kaj la filoj de Kucx: Seba kaj cxavila kaj Sabta kaj Raama kaj Sabtecxa; kaj la filoj de Raama; cxeba kaj Dedan. 8 Kaj Kucx naskigis Nimrodon, kiu komencis esti potenca sur la tero. 9 Li estis potenca cxasisto antacx la Eternulo; tial oni diras: Kiel Nimrod, potenca cxasisto antacx la Eternulo. 10 Kaj la komenco de lia regno estis Babel kaj Erecx kaj Akad kaj Kalne en la lando cxinar. 11 El cxi tiu lando li eliris en Asirion kaj konstruis la urbojn Nineve kaj Recxobot kaj Kalacx, 12 kaj Resen inter Nineve kaj Kalacx (cxi estis la granda urbo). 13 Kaj Micraim naskigis la Ludidojn kaj la Anamidojn kaj la Lehabidojn kaj la Naftucxidojn 14 kaj la Patrusidojn kaj la Kaslucxidojn (de kiuj devenis la Filicxtoj) kaj la Kaftoridojn.

15 Kaj de Kanaan naskicxis Cidon, lia unuenaskito, kaj cxet, 16 kaj la Jebusidoj kaj la Amoridoj kaj la Girgacxidoj 17 kaj la cxividoj kaj la Arkidoj kaj la Sinidoj 18 kaj la Arvadidoj kaj la Cemaridoj kaj la cxamatidoj; kaj poste la gentoj Kanaanaj disicxis. 19 Kaj la limoj de la Kanaanidoj estis de Cidon cxis Gerar kaj Gaza, cxis Sodom kaj Gomora, Adma kaj Ceboim cxis

Lacxa. 20 Tio estas la filoj de cxam lacx siaj gentoj kaj lingvoj, en siaj landoj kaj nacioj.

21 Naskicxis infanoj ankoracx al cxem, la patro de cxiuj Eberidoj, pli maljuna frato de Jafet. 22 La filoj de cxem: Elam kaj Acxur kaj Arpacxcxad kaj Lud kaj Aram. 23 Kaj la filoj de Aram: Uc kaj cxul kaj Geter kaj Macx. 24 Kaj al Arpacxcxad naskicxis cxelacx, kaj al cxelacx naskicxis Eber. 25 Kaj al Eber naskicxis du filoj: la nomo de unu estis Peleg, cxar dum lia vivo dividicxis la tero; kaj la nomo de lia frato estis Joktan. 26 Kaj al Joktan naskicxis Almodad kaj cxelef kaj cxacarmavet kaj Jeracx 27 kaj Hadoram kaj Uzal kaj Dikla 28 kaj Obal kaj Abimael kaj cxeba 29 kaj Ofir kaj cxavila kaj Jobab. cxiuj cxi tiuj estis filoj de Joktan. 30 Kaj ilia locxloko estis de Mecxa cxis Sefar, la orienta monto. 31 Tio estas la filoj de cxem lacx siaj gentoj kaj lingvoj, en siaj landoj, lacx siaj nacioj.

32 Tio estas la gentoj de la filoj de Noa, lacx siaj generacioj, en siaj nacioj; kaj de ili disicxis la popoloj sur la tero post la diluvo.

Cxapitro 11

1 Sur la tuta tero estis unu lingvo kaj unu parolmaniero. 2 Kaj kiam ili ekiris de la oriento, ili trovis valon en la lando cxinar kaj tie eklocxis. 3 Kaj ili diris unu al alia: Venu, ni faru brikojn kaj ni brulpretigu ilin per fajro. Kaj la brikoj faricxis por ili cxtonoj, kaj la bitumo faricxis por ili kalko. 4 Kaj ili diris: Venu, ni konstruu al ni urbon, kaj turon, kies supro atingos la cxielon, kaj ni akiru al ni gloron, antacx ol ni disicxos sur la supracxo de la tuta tero. 5 Kaj la Eternulo mallevicxis, por vidi la urbon kaj la turon, kiujn konstruis la homidoj. 6 Kaj la Eternulo diris: Jen estas unu popolo, kaj unu lingvon ili cxiuj havas; kaj jen, kion ili komencis fari, kaj ili ne estos malhelpataj en cxio, kion ili decidis fari. 7 Ni mallevicxu do, kaj Ni konfuzu tie ilian lingvon, por ke unu ne komprenu la parolon de alia. 8 Kaj la Eternulo disigis ilin de tie sur la supracxon de la tuta tero, kaj ili cxis konstrui la urbon. 9 Tial oni donis al cxi la nomon Babel, cxar tie la Eternulo konfuzis la lingvon de la tuta tero kaj de tie la Eternulo disigis ilin sur la supracxon de la tuta tero.

10 Jen estas la generaciaro de cxem: cxem havis la acxon de cent jaroj, kaj naskicxis al li Arpacxcxad, du jarojn post la diluvo. 11 Kaj cxem vivis post la naskicxo de Arpacxcxad kvincent jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj.

12 Kaj Arpacxcxad vivis tridek kvin jarojn, kaj naskicxis al li cxelacx. 13 Kaj Arpacxcxad vivis post la naskicxo de cxelacx kvarcent tri jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj.

14 Kaj cxelacx vivis tridek jarojn, kaj naskicxis al li Eber. 15 Kaj cxelacx vivis post la naskicxo de Eber kvarcent tri jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj.

16 Kaj Eber vivis tridek kvar jarojn, kaj naskicxis al li Peleg. 17 Kaj Eber vivis post la naskicxo de Peleg kvarcent tridek jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj.

18 Kaj Peleg vivis tridek jarojn, kaj naskicxis al li Reu. 19 Kaj Peleg vivis post la naskicxo de Reu ducent nacx jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj.

20 Kaj Reu vivis tridek du jarojn, kaj naskicxis al li Serug. 21 Kaj Reu vivis post la naskicxo de Serug ducent sep jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj.

22 Kaj Serug vivis tridek jarojn, kaj naskicxis al li Nacxor. 23 Kaj Serug vivis post la naskicxo de Nacxor ducent jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj.

24 Kaj Nacxor vivis dudek nacx jarojn, kaj naskicxis al li Teracx. 25 Kaj Nacxor vivis post la naskicxo de Teracx cent dek nacx jarojn, kaj naskicxis al li filoj kaj filinoj.

26 Kaj Teracx vivis sepdek jarojn, kaj naskicxis al li Abram, Nacxor, kaj Haran.

27 Kaj jen estas la generaciario de Teracx: al Teracx naskicxis Abram, Nacxor, kaj Haran; kaj al Haran naskicxis Lot. 28 Kaj Haran mortis antacx sia patro Teracx en sia lando de naskicxo, en Ur la cخالdea. 29 Kaj Abram kaj Nacxor prenis al si edzinojn; la nomo de la edzino de Abram estis Saraj, kaj la nomo de la edzino de Nacxor estis Milka, filino de Haran, kiu estis la patro de Milka kaj la patro de Jiska. 30 Kaj Saraj estis senfrukta kaj ne havis infanon. 31 Kaj Teracx prenis sian filon Abram kaj sian nepon Lot, filo de Haran, kaj sian bofilinon Saraj, edzino de lia filo Abram; kaj ili eliris kune el Ur la cخالdea, por iri en la landon Kanaan; kaj ili venis cxis cxaran kaj enloxcicxis tie. 32 Kaj Teracx atingis la acxon de ducent kvin jaroj, kaj Teracx mortis en cxaran.

Cxapitro 12

1 Kaj la Eternulo diris al Abram: Iru el via lando, el inter via parencaro, kaj el la domo de via patro, al la lando, kiun Mi montros al vi. 2 Kaj Mi faros vin granda popolo, kaj Mi benos vin kaj grandigos vian nomon, kaj vi estos beno. 3 Kaj Mi benos viajn benantojn, kaj viajn malbenantojn Mi malbenos, kaj benicxos per vi cxiuj gentoj de la tero. 4 Kaj Abram iris, kiel la Eternulo diris al li, kaj kun li iris Lot. Kaj Abram havis la acxon de sepdek kvin jaroj, kiam li eliris el cxaran. 5 Kaj Abram prenis sian edzinon Saraj kaj sian nevon Lot, kaj ilian tutan havon, kiun ili akiris, kaj la homojn, kiujn ili akiris en cxaran; kaj ili eliris, por iri al la lando Kanaana; kaj ili venis en la landon Kanaan. 6 Kaj Abram trapasis la landon cxis la loko cxechem, cxis la kverko More; kaj la Kanaanidoj tiam loxcis en la lando. 7 Kaj la Eternulo aperis al Abram, kaj diris: Al via idaro Mi donos cxi tiun teron. Kaj li konstruis tie altaron al la Eternulo, kiu aperis al li. 8 Kaj de tie li transloxcicxis al la monto, kiu estas oriente de Bet-El, kaj arancxis sian tendon tiamaniere, ke Bet-El estis okcidente kaj Aj oriente; kaj li konstruis tie altaron al la Eternulo kaj precxadis al la Eternulo. 9 Kaj Abram iris pluen, cxiam pluen al sudo.

10 Kaj estis malsato en la lando. Kaj Abram malsupreniris Egiptujon, por tie locxi kelktempe, cxar malfacila estis la malsato en la lando. 11 Kaj kiam li estis jam proksime de Egiptujo, li diris

al sia edzino Saraj: Mi scias ja, ke vi estas virino belaspekta; 12 kaj kiam la Egiptoj vin vidos, ili diros: Tio estas lia edzino; kaj ili mortigos min, kaj vin ili lasos viva. 13 Diru do, ke vi estas mia fratino, por ke al mi estu bone pro vi kaj por ke mia animo restu viva pro vi. 14 Kaj kiam Abram venis Egiptujon, la Egiptoj vidis, ke la virino estas tre bela; 15 kaj vidis cxin la eminentuloj de Faraono, kaj ili lacxdis cxin al Faraono; kaj oni prenis la virinon en la domon de Faraono. 16 Kaj al Abram estis bone pro cxi, kaj li havis cxafojn kaj bovojn kaj azenojn kaj sklavojn kaj sklavinon kaj azeninojn kaj kamelojn. 17 Kaj la Eternulo punis per grandaj suferoj Faraonon kaj lian domon pro Saraj, la edzino de Abram. 18 Kaj Faraono alvokis Abramon, kaj diris: Kion vi faris al mi? kial vi ne diris al mi, ke cxi estas via edzino? 19 kial vi diris: cxi estas mia fratino? Kaj mi prenis cxin al mi kiel edzinon. Kaj nun jen estas via edzino; prenu cxin kaj foriru. 20 Kaj Faraono ordonis pri li al homoj, kaj ili forkondukis lin kaj lian edzinon kaj lian tutan havon.

Cxapitro 13

1 Kaj Abram supreniris el Egiptujo, li kaj lia edzino, kaj cxio, kio estis kun li, kaj kun li ankacx Lot, direktante sin al sudo. 2 Kaj Abram estis tre ricxa je brutoj, arcxento, kaj oro. 3 Kaj li dactrigis sian migradon de sudo cxis Bet-El, cxis la loko, kie antacxe estis lia tendo inter Bet-El kaj Aj, 4 al la loko de la altaro, kiun li tie faris antacxe; kaj Abram tie precxis al la Eternulo. 5 Kaj ankacx Lot, kiu iris kun Abram, havis cxafojn kaj bovojn kaj tendojn. 6 Kaj ne sufcxis por ili la tero, ke ili locxu kune, cxar ilia havo estis granda kaj ili ne povis locxi kune. 7 Kaj estis malpaco inter la pacxtistoj de la brutaro de Abram kaj la pacxtistoj de la brutaro de Lot; kaj la Kanaanidoj kaj Perizidoj tiam locxis en la lando. 8 Kaj Abram diris al Lot: Ne estu malpaco inter mi kaj vi kaj inter miaj pacxtistoj kaj viaj pacxtistoj, cxar ni estas fratoj. 9 La tuta tero estas ja antacx vi; aparticxu do de mi: se vi iros maldekstren, mi iros dekstren; se vi iros dekstren, mi iros maldekstren. 10 Kaj Lot levis siajn okulojn kaj vidis, ke la tuta cxirkacxaco de Jordan, antacx ol la Eternulo pereigis Sodomon kaj Gomoran, tuta estas akvumata kiel cxardeno de la Eternulo, kiel la lando Egipta, cxis Coar. 11 Kaj Lot elektis al si la tutan cxirkacxaxon de Jordan; kaj Lot ekiris orienten; kaj ili aparticxis unu de la alia: 12 Abram enlocxixis en la lando Kanaana, kaj Lot enlocxixis en la urboj de la cxirkacxaco kaj starigis siajn tendojn cxis Sodom. 13 Kaj la locxantoj de Sodom estis malbonaj kaj tre pekaj kontrakx la Eternulo. 14 Kaj la Eternulo diris al Abram, post kiam Lot aparticxis de li: Levu viajn okulojn, kaj rigardu de la loko, sur kiu vi nun estas, norden kaj suden kaj orienten kaj okcidenten; 15 cxar la tutan teron, kiun vi vidas, Mi donos al vi kaj al via idaro por eterne. 16 Kaj Mi faros vian idaron kiel polvo de la tero; se iu povos kalkuli la polvon de la tero, li kalkulos ankacx vian idaron. 17 Levicxu, trairu la landon lacxlonge kaj lacxlarcxe, cxar al vi Mi cxin donos. 18 Kaj Abram forprenis sian tendon, kaj iris kaj eklocxis en la arbareto Mamre, kiu estas en cxebron; kaj li konstruis tie altaron al la Eternulo.

Cxapitro 14

1 Kaj estis en la tempo de Amrafel, reĉxo de cxinar, Arjocx, reĉxo de Elasar, Kedorlaomer, reĉxo de Elam, kaj Tidal, reĉxo de Gojim; 2 ili faris militon kontrakx Bera, reĉxo de Sodom, kaj Bircxa, reĉxo de Gomora, cxinab, reĉxo de Adma, kaj cxemeber, reĉxo de Ceboim, kaj la reĉxo de Bela, kiu estas Coar. 3 cxiuj cxi tiuj kunvenis en la valo Sidim, kiu nun estas la Sala Maro. 4 Dek du jarojn ili servis al Kedorlaomer, kaj en la dek-tria ili ribelicxis. 5 Kaj en la dek-kvara jaro venis Kedorlaomer, kaj la reĉxo, kiuj estis kun li, kaj ili venkobatis la Rafaidojn en Acxterot-Karnaim, kaj la Zuzidojn en Ham, kaj la Emidojn en cxave-Kirjataim, 6 kaj la cxoridojn sur ilia monto Seir cxis El-Paran, kiu estas cxe la dezerto. 7 Kaj ili reiris kaj venis al En-Micxpat, kiu estas Kadecx, kaj venkobatis la tutan kampon de la Amalekidoj, kaj ankacx la Amoridojn, kiuj loĉxis en cxacacon-Tamar. 8 Kaj eliris la reĉxo de Sodom kaj la reĉxo de Gomora kaj la reĉxo de Adma kaj la reĉxo de Ceboim, kaj la reĉxo de Bela, kiu estas Coar, kaj komencis batalon kontrakx ili en la valo Sidim, 9 kontrakx Kedorlaomer, reĉxo de Elam, kaj Tidal, reĉxo de Gojim, kaj Amrafel, reĉxo de cxinar, kaj Arjocx, reĉxo de Elasar; kvar reĉxoj kontrakx kvin. 10 Kaj en la valo Sidim estis multe da bitumaj kavoj; kaj la reĉxo de Sodom kaj Gomora forkuris kaj falis tien, kaj la restintoj kuris sur la monton. 11 Kaj ili prenis la tutan havon de Sodom kaj Gomora kaj ilian tutan manĉeblacxon, kaj foriris. 12 Ili prenis Loton, la nevon de Abram, kaj lian havon, cxar li loĉxis en Sodom, kaj ili foriris. 13 Kaj venis forsavixinto kaj diris al Abram la Hebreo, kiu loĉxis en la arbareto de Mamre la Amorido, frato de Ecxkol kaj frato de Aner, kiuj estis en interligo kun Abram. 14 Kaj Abram acxdis, ke lia frato estas kaptita, kaj li elkondukis siajn ekzercitojn, naskitajn en lia domo, tricent dek ok, kaj persekutis cxis Dan. 15 Kaj li dividis sin kontrakx ili en la nokto, li kaj liaj domanoj, kaj venkobatis ilin, kaj persekutis ilin cxis cxoba, kiu estas maldekstre de Damasko. 16 Kaj li revenigis la tutan havon, kaj ankacx sian fraton Lot kaj lian havon li revenigis, kaj ankacx la virinojn kaj la popolon. 17 Kaj la reĉxo de Sodom eliris al li renkonte, kiam li revenis, venkinte Kedorlaomeron kaj la reĉxojn, kiuj estis kun li, en la valon cxave, kiu estas Valo de la Reĉxo. 18 Kaj Melkicedek, reĉxo de Salem, elportis panon kaj vinon. Li estis pastro de Dio Plejsupra. 19 Kaj li benis lin kaj diris: Benata estu Abram de Dio Plejsupra, la Kreinto de la cxielo kaj la tero; 20 kaj benata estu Dio Plejsupra, kiu transdonis viajn malamikojn en viajn manojn. Kaj Abram donis al li dekonacxon el cxio. 21 Kaj la reĉxo de Sodom diris al Abram: Donu al mi la homojn, kaj la havon prenu al vi. 22 Kaj Abram diris al la reĉxo de Sodom: Mi levas mian manon al la Eternulo, Dio Plejsupra, la Kreinto de la cxielo kaj la tero, 23 ke ecx fadenon acx rimenon de cxuo mi ne prenos el cxio, kio apartenas al vi, por ke vi ne diru: Mi ricxigis Abramon; 24 escepto estos nur tio, kion manĉxis la junuloj, kaj la parto de la homoj, kiuj iris kun mi: Aner, Ecxkol, kaj Mamre; ili prenu sian parton.

Cxapitro 15

1 Post tiuj faricxoĵ la Eternulo diris al Abram en vizio jene: Ne timu, Abram, Mi estas via cxildo; via rekompenco estas tre granda. 2 Kaj Abram diris: Ho Eternulo, mia Sinjoro, kion vi donos al mi? mi vagas ja seninfane, kaj la administranto de mia domo estas Eliezer el Damasko. 3 Kaj Abram diris: Al mi Vi ne donis ja idaron, kaj jen mia domano estos mia heredanto. 4 Kaj tiam la Eternulo diris al li jene: cxi tiu ne estos via heredanto; nur tiu, kiu eliros el via internacxo, estos via heredanto. 5 Kaj Li elirigis lin eksteren, kaj diris: Rigardu al la cxielo kaj kalkulu la stelojn,

se vi povas ilin kalkuli. Kaj Li diris al li: Tiel estos via idaro. 6 Kaj li kredis al la Eternulo; kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. 7 Kaj Li diris al li: Mi estas la Eternulo, kiu elirigis vin el Ur la exaldea, por doni al vi cxi tiun landon kiel posedacxon. 8 Kaj li diris: Ho Eternulo, mia Sinjoro, per kio mi povas scii, ke mi cxin posedos? 9 Kaj Li diris al li: Prenu por Mi bovinon trijaran kaj kaprinon trijaran kaj cxafon trijaran kaj turton kaj junan kolombon. 10 Kaj li alportis al Li cxion cxi tion, kaj Li distrancxis ilin lacx la mezo kaj metis cxiujn partojn unu kontrakx la alia, sed la birdojn Li ne distrancxis. 11 Kaj la rabobirdoj mallevicxis sur la kadavrojn, sed Abram ilin forpelis. 12 cxe la subiro de la suno profunda dormo falis sur Abramon; kaj jen timego pro la granda mallumo atakis lin. 13 Kaj Li diris al Abram: Sciu, ke via idaro estos fremduloj en lando, kiu ne apartenos al ili; kaj oni sklavigos kaj turmentos ilin dum kvarcent jaroj. 14 Tamen la popolon, cxe kiu ili estos sklavoj, Mi juxtos; kaj poste ili eliros kun granda havo. 15 Kaj vi foriros al viaj prapatroj en paco; vi estos entombigita en bona maljuneco. 16 Kaj en la kvara generacio ili revenos cxi tien; cxar la krimoj de la Amoridoj ankoraŭ ne atingis plenecon. 17 Kiam la suno subiris kaj faricxis mallumo, subite forna fumo kaj fajra flamo trakuris inter tiuj distrancxitacxo. 18 En tiu tago la Eternulo faris interligon kun Abram, dirante: Al via idaro Mi donos cxi tiun landon, de la rivero de Egiptujo cxis la granda rivero, la rivero Ecxfrato: 19 la Kenidojn kaj la Kenizidojn kaj la Kadmonidojn 20 kaj la cxiidojn kaj la Perizidojn kaj la Rafaidojn 21 kaj la Amoridojn kaj la Kanaanidojn kaj la Girgaxidojn kaj la Jebusidojn.

Cxapitro 16

1 Kaj Saraj, la edzino de Abram, ne naskis al li; sed cxi havis sklavinon, Egiptinon, kies nomo estis Hagar. 2 Kaj Saraj diris al Abram: Jen la Eternulo cxloxis min, ke mi ne nasku; eniru do al mia sklavino, eble mi havos infanojn per cxi. Kaj Abram obeis la vocxon de Saraj. 3 Kaj Saraj, la edzino de Abram, prenis Hagon la Egiptinon, sian sklavinon, kiam pasis dek jaroj de la tempo, kiam Abram eklocxis en la lando Kanaana, kaj cxi donis cxin al sia edzo Abram kiel edzinon. 4 Kaj li venis al Hagar, kaj cxi gravedicxis. Kaj cxi vidis, ke cxi gravedicxis, kaj tiam cxia sinjorino senvaloricxis en cxiaj okuloj. 5 Kaj Saraj diris al Abram: Vi estas maljusta kontrakx mi; mi donis mian sklavinon en viajn brakojn, sed kiam cxi vidis, ke cxi gravedicxis, mi senvaloricxis en cxiaj okuloj; la Eternulo juxtu inter mi kaj vi. 6 Kaj Abram diris al Saraj: Jen via sklavino estas en viaj manoj, faru kun cxi cxion, kio placxas al vi. Kaj Saraj komencis premi cxin, kaj cxi forkuris. 7 Kaj trovis cxin anxelo de la Eternulo cxe akva fonto en la dezerto, cxe la fonto sur la vojo al cxur. 8 Kaj li diris: Hagar, sklavino de Saraj, de kie vi venas kaj kien vi iras? Kaj cxi diris: De Saraj, mia sinjorino, mi forkuras. 9 Kaj la anxelo de la Eternulo diris al cxi: Reiru al via sinjorino, kaj humilicxu sub cxiaj manoj. 10 Kaj la anxelo de la Eternulo diris al cxi: Mi multigos vian idaron tiel, ke pro multeco oni ne povos cxin kalkuli. 11 Kaj la anxelo de la Eternulo diris al cxi: Jen vi estas graveda, kaj vi naskos filon; kaj vi donos al li la nomon Icxmael, cxar la Eternulo acxdis vian suferon. 12 Kaj li estos homo sovaxa; lia mano estos kontrakx cxiuj, kaj la manoj de cxiuj kontrakx li, kaj li loxos antacx cxiuj siaj fratoj. 13 Kaj la Eternulon, kiu parolis al cxi, cxi nomis: Dio-kiu-min-vidis; cxar cxi diris: cxi tie mi vidis Tiun, kiu min vidas; kaj cxu mi poste vivas? 14 Tial oni nomis tiun puton puto de la Vivanto-Vidanto; cxi estas inter Kadecx kaj Bered. 15 Kaj Hagar naskis al Abram

filon; kaj Abram donis al sia filo, kiun naskis Hagar, la nomon Icxmael. 16 Kaj Abram havis la acxon de okdek ses jaroj, kiam Hagar naskis Icxmaelon al Abram.

Cxapitro 17

1 Kiam Abram havis la acxon de naxdek nax jaroj, aperis la Eternulo al Abram, kaj diris al li: Mi estas Dio la Plejpotenca; iradu antacx Mi kaj estu senpeka. 2 Kaj Mi faros Mian interligon inter Mi kaj vi, kaj Mi multigos vin tre forte. 3 Kaj Abram cxetis sin vizacxaltere, kaj Dio parolis al li, dirante: 4 Jen estas Mia interligo kun vi: vi estos patro de multe da popoloj. 5 Kaj via nomo ne estos plu Abram, sed via nomo estos Abraham, cxar Mi faris vin patro de multe da popoloj. 6 Kaj Mi fruktigos vin tre multe, kaj Mi devenigos de vi popolojn, kaj recxoj devenos de vi. 7 Kaj Mi starigos Mian interligon inter Mi kaj vi kaj via idaro post vi en iliaj generacioj, eternan interligon, ke Mi estos Dio por vi kaj por via idaro post vi. 8 Kaj Mi donos al vi kaj al via idaro post vi la landon, en kiu vi loxas kiel fremdulo, la tutan landon Kanaan, por eterna posedacxo, kaj Mi estos Dio por ili. 9 Kaj Dio diris al Abraham: Kaj vi gardu Mian interligon, vi kaj via idaro post vi en iliaj generacioj. 10 Jen estas Mia interligo, kiun vi devas gardi inter Mi kaj vi kaj via idaro post vi: cxiu virseksulo cxe vi estu cirkumcidata. 11 Kaj cirkumcidu la karnon de via prepucio, kaj tio estu signo de interligo inter Mi kaj vi. 12 Kaj en la acxo de ok tagoj estu cirkumcidata cxe vi en viaj generacioj cxiu virseksulo naskita en la domo acx acetita per mono cxe iu aligentulo, kiu ne estas el via idaro. 13 Cirkumcidata estu cxiu naskita en via domo acx acetita per via mono, kaj Mia interligo estu sur via karno kiel interligo eterna. 14 Kaj se estos prepucihava virseksulo, kiu ne cirkumcidos la karnon de sia prepucio, tiu animo ekstermixos el sia popolo: Mian interligon cxi rompis.

15 Kaj Dio diris al Abraham: Vian edzinon Saraj ne nomu Saraj, sed cxia nomo estu Sara. 16 Kaj Mi benos cxin, kaj Mi donos de cxi al vi filon; kaj Mi benos cxin, kaj de cxi devenos popoloj, recxoj de popoloj devenos de cxi. 17 Kaj Abraham cxetis sin vizacxaltere, kaj ekridis, kaj diris en sia koro: cxu de homo centjara faricxos nasko, kaj cxu Sara la naxdekjara naskos? 18 Kaj Abraham diris al Dio: Ho, ke Icxmael vivu antacx vi! 19 Kaj Dio diris: Efektive Sara, via edzino, naskos al vi filon, kaj vi donos al li la nomon Isaak; kaj Mi starigos Mian interligon kun li kiel interligon eternan por lia idaro post li. 20 Ankacx pri Icxmael Mi acxdis vin: jen Mi benis lin, kaj Mi fruktigos lin kaj Mi multigos lin tre forte; dek du princoj naskicxos de li, kaj mi devenigos de li grandan popolon. 21 Sed Mian interligon Mi starigos kun Isaak, kiun naskos al vi Sara en cxi tiu tempo en la venonta jaro. 22 Kaj Li cxeis paroli kun li, kaj Dio levicxis for de Abraham. 23 Kaj Abraham prenis sian filon Icxmael kaj cxiujn naskitajn en lia domo kaj cxiujn acetitajn per lia mono, cxiun virseksulon el la homoj de la domo de Abraham, kaj li cirkumcidis la karnon de ilia prepucio en tiu sama tago, kiel diris al li Dio. 24 Kaj Abraham havis la acxon de naxdek nax jaroj, kiam li cirkumcidis la karnon de sia prepucio. 25 Kaj lia filo Icxmael havis la acxon de dek tri jaroj, kiam la karno de lia prepucio estis cirkumcidita. 26 En tiu sama tago estis cirkumciditaj Abraham kaj lia filo Icxmael; 27 kaj cxiuj liaj domanoj, kiuj naskicxis en la domo acx estis acetitaj per mono cxe aligentulo, estis cirkumciditaj kune kun li.

Cxapitro 18

1 Kaj aperis al li la Eternulo en la arbareto Mamre, kiam li sidis cxe la pordo de la tendo dum la varmego de la tago. 2 Kiam li levis siajn okulojn, li vidis, ke jen tri viroj staras antacx li. Ekvidinte, li kuris al ili renkonte de la pordo de la tendo kaj klinikxis antacx ili cxis la tero. 3 Kaj li diris: Mia sinjoro! se mi trovis placxon en viaj okuloj, ne pasu preter vian sklavon. 4 Oni alportos iom da akvo, kaj vi lavu viajn piedojn kaj ripozu sub la arbo. 5 Kaj mi alportos pecon da pano, por ke vi fortigu viajn korojn; poste vi foriros; cxar por tio vi pasis preter via sklavo. Kaj ili diris: Faru tiel, kiel vi diris. 6 Kaj Abraham rapidis en la tendon al Sara, kaj diris: Rapide prenu tri mezurojn da plej bona faruno, knedu, kaj faru kukojn. 7 Kaj ankacx al la bovoj Abraham kuris, kaj li prenis bovidon delikatan kaj bonan kaj donis al la junulo, kaj tiu rapide pretigis cxin. 8 Kaj li prenis buteron kaj lakton kaj la pretigitan bovidon kaj metis antacx ilin, kaj li staris apud ili sub la arbo, kaj ili mancxis. 9 Kaj ili diris al li: Kie estas Sara, via edzino? Kaj li respondis: Jen cxi estas en la tendo. 10 Kaj Li diris: Mi revenos al vi en la sama jar tempo, kaj tiam estos filo cxe Sara, via edzino. Kaj Sara acxskultis cxe la pordo de la tendo, kiu estis malantacx Li. 11 Kaj Abraham kaj Sara estis maljunuloj de profunda acxo; cxe Sara cxesicxis la virinaj ordinaracxo. 12 Kaj Sara ekridis interne, dirante: cxu kiam mi kadukicxis, mi havus ancoracx volupton? kaj mia sinjoro estas ja maljuna! 13 Kaj la Eternulo diris al Abraham: Kial do Sara ridas, dirante: cxu efektive mi naskos, kiam mi maljunicxis? 14 cxu por la Eternulo io estas malfacila? en la difinita tempo mi revenos al vi en la venonta jaro, kaj Sara havos filon. 15 Sed Sara malkonfesis, dirante: Mi ne ridis; cxar cxi timis. Sed Li diris: Ne, vi ridis.

16 Kaj levicxis de tie la viroj kaj direkticxis al Sodom: kaj Abraham iris kun ili, por akompani ilin. 17 Kaj la Eternulo diris: cxu mi kacxos antacx Abraham, kion Mi faras? 18 Abraham faricxos ja popolo granda kaj potenca, kaj per li benicxos cxiuj popoloj de la tero. 19 cxar Mi lin elektis, por ke li ordonu al siaj filoj kaj al sia domo post si, ke ili observu la vojon de la Eternulo, agante virte kaj juste; por ke la Eternulo plenumu pri Abraham, kion Li diris pri li. 20 Kaj la Eternulo diris: cxar la kriado de Sodom kaj Gomora estas granda kaj ilia pekado estas tre peza, 21 tial Mi malsupreniros, kaj rigardos, cxu ili plene agas tiel, kiel estas la kriado, kiu venis al Mi, acx ne; Mi sciicxos. 22 Kaj la viroj turnicxis de tie kaj iris al Sodom; kaj Abraham staris ancoracx antacx la Eternulo. 23 Kaj Abraham alproksimicxis, kaj diris: cxu Vi ankacx pereigos virtulon kune kun malvirtulo? 24 Eble ekzistas kvindek virtuloj en la urbo: cxu Vi tiam pereigos kaj ne indulgos la lokon pro la kvindek virtuloj, kiuj estas en cxi? 25 Ne decas por Vi agi tiamaniere, ke Vi mortigu virtulon kune kun malvirtulo, ke virtulo estu kiel malvirtulo; ne decas por Vi, ke la Jucxanto de la tuta tero agu maljuste. 26 Kaj la Eternulo diris: Se Mi trovos en Sodom kvindek virtulojn en la urbo, Mi indulgos la tutan lokon pro ili. 27 Kaj Abraham respondis, dirante: Jen mi ekkuracxis paroli al mia Sinjoro, kvankam mi estas polvo kaj cindro; 28 eble al la kvindek da virtuloj mankos kvin: cxu Vi pereigos pro la kvin la tutan urbon? Kaj Li diris: Mi ne pereigos, se Mi trovos tie kvardek kvin. 29 Kaj li plue parolis al Li kaj diris: Eble trovicxos tie kvardek? Kaj Li diris: Mi ne faros tion pro la kvardek. 30 Kaj li diris: Ne koleru, mia Sinjoro, ke mi parolos plue: eble trovicxos tie tridek? Kaj Li diris, Mi ne faros, se Mi trovos tie tridek. 31 Kaj li diris: Jen mi ekkuracxis paroli al mia Sinjoro: eble trovicxos dudek? Kaj Li diris: Mi ne pereigos pro la dudek. 32 Kaj li diris: Ne koleru, mia Sinjoro, ke mi parolos ancoracx nur unu fojon: eble trovicxos tie dek? Kaj Li diris: Mi ne pereigos pro la dek. 33 Kaj

la Eternulo foriris, kiam Li cxisis paroli kun Abraham; kaj Abraham reiris al sia loko.

Cxapitro 19

1 Kaj la du ancxeloj venis Sodomon vespere, kaj Lot tiam sidis cxe la pordego de Sodom. Kiam Lot ilin ekvidis, li levicxis renkonte al ili kaj klinicxis vizacxaltere. 2 Kaj li diris: Mi petas vin, sinjoroj, envenu en la domon de via sklavo kaj pasigu la nokton kaj lavu viajn piedojn, kaj vi levicxos matene kaj iros vian vojon. Kaj ili diris: Ne, ni pasigos la nokton sur la strato. 3 Kaj li tre petegis ilin, kaj ili direktis sin al li kaj envenis en lian domon; kaj li faris al ili festenon, kaj li bakis macojn, kaj ili mancxis. 4 Antacx ol ili kucicxis, la homoj de la urbo, la homoj de Sodom, cxirkacxis la domon, de la junuloj cxis la maljunuloj, la tuta popolo, de cxiuj finoj. 5 Kaj ili vokis Loton, kaj diris al li: Kie estas la viroj, kiuj venis al vi dum la nokto? elirigu ilin al ni, por ke ni ilin ekkonu. 6 Kaj Lot eliris al ili antacx la sojlon, kaj la pordon li cxlosis post si. 7 Kaj li diris: Ho, miaj fratoj, ne agu malbone! 8 Jen mi havas du filinojn, kiuj ankoraŭ ne ekkonis viron; mi elirigos ilin al vi, kaj faru kun ili, kion vi deziras; nur al tiuj viroj nenion faru, cxar por tio ili venis sub la ombron de mia tegmento. 9 Sed ili diris: Iru for! Kaj ili diris plue: Vi venis cxi tien kiel fremdulo, kaj vi volas juxti! nun ni pli malbone agos kun vi, ol kun ili. Kaj ili tre insiste postulis de la viro, de Lot, kaj ili aliris, por elrompi la pordon. 10 Tiam tiuj viroj etendis siajn manojn kaj envenigis Loton al si en la domon, kaj la pordon ili cxlosis; 11 kaj la homojn, kiuj estis antacx la sojlo de la domo, ili frapis per blindeco, de la malgrandaj cxis la grandaj, tiel ke tiuj laticxis, sercxante la pordon. 12 Kaj la viroj diris al Lot: Kiun vi havas cxi tie? bofilon, acx viajn filojn acx viajn filinojn, acx cxiun ajn, kiun vi havas en la urbo, elirigu ilin el cxi tiu loko; 13 cxar ni ekstermos cxi tiun lokon, cxar granda faricxis ilia kriadado antacx la Eternulo, kaj la Eternulo sendis nin, por cxin pereigi. 14 Kaj Lot eliris, kaj parolis kun siaj bofiloj, prenontaj liajn filinojn, kaj diris: Levicxu, eliru el cxi tiu loko, cxar la Eternulo pereigos la urbon. Sed liaj bofiloj rigardis lin kiel cxercanton. 15 Kiam levicxis la matenruxo, la ancxeloj rapidigis Loton, dirante: Levicxu, prenu vian edzinon kaj ambacx viajn filinojn, kiuj cxi tie trovicxas, por ke vi ne pereu pro la krimeco de la urbo. 16 Sed cxar li malrapidis, tial la viroj kaptis lian manon kaj la manon de lia edzino kaj la manojn de liaj du filinoj, pro kompato de la Eternulo al li, kaj ili elirigis lin kaj metis lin ekster la urbon. 17 Kaj kiam ili elkondukis lin eksteren, ili diris al li: Savu vin pro via animo; ne rigardu malantacxen kaj haltu nenie en la tuta cxirkacxaco; sur la monton savu vin, por ke vi ne pereu. 18 Kaj Lot diris al ili: Ho, ne, mia Sinjoro! 19 Jen Via sklavo placxis al Vi, kaj granda estas la favorkoreco, kiun Vi montris al mi, konservante la vivon al mia animo; sed mi ne povas savi min sur la monton, cxar povus trafi min malfelicxo kaj mi mortus. 20 Jen cxi tiu urbo estas sufcie proksima, por kuri tien, kaj cxi estas malgranda; mi savos min tien; cxi estas ja malgranda; kaj mia animo restos viva. 21 Kaj Li diris al li: Jen Mi komplezos al vi ankacx en cxi tiu afero, kaj Mi ne renversos la urbon, pri kiu vi parolis. 22 Rapide savu vin tien, cxar Mi nenion povas fari, cxis vi venos tien. Tial tiu urbo ricevis la nomon Coar. 23 La suno levicxis super la teron, kiam Lot venis Coaron. 24 Kaj la Eternulo pluvigis sur Sodomon kaj Gomoran sulfuron kaj fajron de la Eternulo el la cxielo. 25 Kaj Li ruinigis tiujn urbojn kaj la tutan cxirkacxacxon kaj cxiujn loxantojn de la urboj kaj la kreskacxojn de la tero. 26 Kaj lia edzino ekrigardis malantacxen, kaj cxi faricxis kolono el salo. 27 Kaj matene Abraham levicxis kaj iris al la loko, kie li estis starinta antacx la Eternulo; 28 kaj

li ekrigardis en la direkto al Sodom kaj Gomora kaj al la tuta lando de la cxirkacxaco, kaj li vidis, ke jen fumo levicxas de la tero kiel fumo el forno.

29 Kaj kiam Dio estis pereiganta la urbojn de la cxirkacxaco, Li rememoris pri Abraham, kaj Li elirigis Loton el la mezo de la ruinigado, kiam Li estis ruiniganta la urbojn, en kiuj locxis Lot.

30 Kaj Lot eliris el Coar kaj eklocxis sur la monto, kaj liaj du filinoj kun li; cxar li timis locxi en Coar. Kaj li locxis en kaverno, li kaj liaj du filinoj. 31 Kaj la pli maljuna diris al la pli juna: Nia patro estas maljuna, kaj en la lando ne ekzistas viro, kiu envenis al ni lacx la moro de la tuta tero; 32 tial ni ebriigu nian patron per vino, kaj ni kucxu kun li, por ke ni aperigu de nia patro idaron. 33 Kaj ili ebriigis sian patron per vino en tiu nokto; kaj venis la pli maljuna kaj kucxis kun sia patro; kaj li ne sciis, kiam cxi kucxicxis kaj kiam cxi levicxis. 34 La morgacxan tagon la pli maljuna diris al la pli juna: Jen mi kucxis hieracx kun mia patro; ni ebriigu lin per vino ankacx en cxi tiu nokto, kaj vi venu, kucxu kun li, por ke ni aperigu de nia patro idaron. 35 Kaj ili ankacx en cxi tiu nokto ebriigis sian patron per vino; kaj la pli juna iris kaj kucxis kun li; kaj li ne sciis, kiam cxi kucxicxis kaj kiam cxi levicxis. 36 Kaj ambacx filinoj de Lot gravedicxis de sia patro. 37 Kaj la pli maljuna naskis filon, kaj cxi donis al li la nomon Moab; li estas la prapatro de la Moabidoj cxis nun. 38 Kaj la pli juna ankacx naskis filon, kaj cxi donis al li la nomon Ben-Ami; li estas la prapatro de la Amonidoj cxis nun.

Cxapitro 20

1 Kaj Abraham ekmigris de tie al la lando suda, kaj li eklocxis inter Kadece kaj cxur; kaj li locxis kiel fremdulo en Gerar. 2 Kaj Abraham diris pri sia edzino Sara: cxi estas mia fratino. Kaj Abimelece, rexo de Gerar, sendis kaj prenis Saran. 3 Kaj Dio venis al Abimelece nokte en la soncxo, kaj diris al li: Vi mortos pro la virino, kiun vi prenis, cxar cxi estas edzino de edzo. 4 Sed Abimelece ne alproksimicxis al cxi, kaj li diris: Mia Sinjoro! cxu vi mortigos ankacx senkulpan popolon? 5 Li diris ja al mi: cxi estas mia fratino; kaj cxi ankacx diris al mi: Li estas mia frato. En senkulpeco de mia koro kaj en pureco de miaj manoj mi faris tion. 6 Kaj Dio diris al li en la soncxo: Mi ankacx scias, ke en senkulpeco de via koro vi tion faris, kaj tial Mi detenis vin, ke vi ne peku kontracx Mi, tial Mi ne lasis, ke vi kuntucxicxu kun cxi. 7 Kaj nun redonu la edzinon al la edzo, cxar li estas profeto, kaj li precxos pri vi, kaj vi restos viva; sed se vi ne redonos, tiam sciu, ke vi mortos, vi kaj cxiuj viaj. 8 Kaj Abimelece levicxis frue matene, kaj li vokis cxiujn siajn sklavojn kaj rakontis cxion cxi tion al iliaj oreloj; kaj la homoj tre ektimis. 9 Kaj Abimelece vokis Abrahamon, kaj diris al li: Kion vi faris al ni? kaj per kio mi pekis antacx vi, ke vi venigis sur min kaj sur mian regnon grandan pekon? aferojn, kiuj ne estas farataj, vi faris kontracx mi. 10 Kaj Abimelece diris al Abraham: Kion vi vidis, kiam vi faris tiun aferon? 11 Kaj Abraham diris: Mi pensis, ke ne ekzistas timo antacx Dio en cxi tiu loko, kaj ke oni mortigos min pro mia edzino. 12 Kaj efektive cxi estas mia fratino, filino de mia patro, nur ne filino de mia patrino; kaj cxi faricxis mia edzino. 13 Kaj kiam Dio elmigris min el la domo de mia patro, mi diris al cxi: Faru al mi cxi tiun komplezon, en kian ajn lokon ni venos, diru pri mi: Li estas mia frato. 14 Kaj Abimelece prenis cxafojn kaj bovojn kaj sklavojn kaj sklavinojn kaj donis al Abraham, kaj li redonis al li lian edzinon Sara. 15 Kaj Abimelece diris: Jen mia lando estas antacx vi; kie placxas al vi, tie locxicxu. 16 Kaj al Sara li diris: Jen mi donis mil arcxentajn monerojn al via frato; tio estu al vi kovro por la okuloj antacx cxiuj, kiuj estas kun vi, kaj antacx

cxuij vi estas pravigita. 17 Kaj Abraham ekprecxis al Dio; kaj Dio sanigis Abimelecxon kaj lian edzinon kaj liajn sklavinojn, kaj ili komencis naski. 18 cxar la Eternulo estis cxlosinta cxuijn uterojn en la domo de Abimelecx pro Sara, la edzino de Abraham.

Cxapitro 21

1 Kaj la Eternulo rememoris Saran, kiel Li diris, kaj la Eternulo faris al Sara, kiel Li parolis. 2 Kaj Sara gravedicxis kaj naskis al Abraham filon en lia maljuneco, en la difinita tempo, pri kiu Dio al li diris. 3 Kaj Abraham donis al sia filo, kiu naskicxis al li, kiun naskis al li Sara, la nomon Isaak. 4 Kaj Abraham cirkumcidis sian filon Isaak, kiam tiu havis la acxon de ok tagoj, kiel ordonis al li Dio. 5 Kaj Abraham havis la acxon de cent jaroj, kiam naskicxis al li lia filo Isaak. 6 Kaj Sara diris: Ridindacxon faris al mi Dio; cxiu, kiu acxdos, ridos pri mi. 7 Kaj cxi diris: Kiu dirus al Abraham, ke Sara mamnutros infanojn? cxar mi naskis filon en lia maljuneco.

8 Kaj la infano kreskis, kaj cxi estis demamigita, kaj Abraham faris grandan festenon en la tago, en kiu Isaak estis demamigita. 9 Kaj Sara vidis, ke la filo de Hagar la Egiptino, kiun cxi tiu naskis al Abraham, mokas. 10 Kaj cxi diris al Abraham: Forpelu cxi tiun sklavinton kaj cxian filon; cxar la filo de cxi tiu sklavino ne heredos kun mia filo, kun Isaak. 11 Kaj la afero forte malplacxis al Abraham pro lia filo. 12 Kaj Dio diris al Abraham: cxi ne malplacxu al vi pro la knabo kaj pro via sklavino; pri cxio, kion diros al vi Sara, obeu cxian vocxon; cxar per Isaak oni nomos vian idaron. 13 Sed ankacx el la filo de la sklavino Mi kreskigos popolon, cxar li estas via semo. 14 Kaj Abraham levicxis frue matene, kaj prenis panon kaj felsakon kun akvo kaj donis al Hagar, metante cxin sur cxian cxultron, ankacx la infanon, kaj foririgis cxin; kaj cxi iris, kaj cxi erarvadis en la dezerto Beer-cxeba. 15 Kaj konsumicxis la akvo de la felsako, kaj cxi cxtetis la infanon sub unu el la arbetacxo. 16 Kaj cxi iris kaj sidicxis kontrakxe, en la malproksimeco de pafo el pafarko; cxar cxi diris: Mi ne povas rigardi la morton de la infano. Kaj cxi sidicxis kontrakxe, kaj cxi komencis lacxte plori. 17 Kaj Dio acxdis la vocxon de la knabo; kaj anxelo de Dio vokis Hagon el la cxielo, kaj diris al cxi: Kio estas al vi, Hagar? ne timu, cxar Dio acxdis la vocxon de la knabo el la loko, kie li estas. 18 Levicxu, prenu la knabon kaj tenu lin per via mano, cxar grandan popolon Mi faros el li. 19 Kaj Dio malfermis cxiajn okulojn, kaj cxi ekvidis puton kun akvo, kaj cxi iris kaj plenigis la felsakon per akvo kaj trinkigis la knabon. 20 Kaj Dio estis kun la knabo, kaj li grandicxis kaj locxis en la dezerto kaj faricxis arkpafisto. 21 Kaj li locxis en la dezerto Paran; kaj lia patrino prenis al li edzinon el la lando Egipta.

22 Kaj en tiu tempo Abimelecx kaj lia militestro Picxol diris al Abraham jene: Dio estas kun vi en cxio, kion vi faras; 23 nun cxuru do al mi per Dio, ke vi ne agos malfidele kun mi, nek kun mia filo, nek kun mia nepo; ke tiel same favorkore, kiel mi agis kun vi, vi agos kun mi, kaj kun la lando, en kiu vi locxas kiel fremdulo. 24 Kaj Abraham diris: Mi cxuras. 25 Kaj Abraham riprocxis Abimelecxon pro la akva puto, kiun perforte forprenis la sklavoj de Abimelecx. 26 Kaj Abimelecx diris: Mi ne scias, kiu faris tion, kaj ankacx vi ne diris al mi; mi ecx ne acxdis pri tio cxis hodiax. 27 Kaj Abraham prenis cxafojn kaj bovojn kaj donis al Abimelecx, kaj ili ambacx starigis inter si interligon. 28 Kaj Abraham starigis sep cxafidojn aparte. 29 Kaj Abimelecx diris al Abraham: Por kio estas tiuj sep cxafidoj, kiujn vi starigis aparte? 30 Kaj tiu diris: Sep cxafidojn prenu el mia mano, por ke ili estu por mi atesto, ke mi elfosis tiun puton. 31 Tial tiu loko havas la nomon Beer-cxeba, cxar tie ili ambacx cxuris. 32 Kaj ili starigis interligon en

Beer-cxeba. Kaj Abimelecx kaj lia militestro Picxol levicxis kaj reiris en la landon de la Filicxtoj. 33 Kaj Abraham plantis tamariskon en Beer-cxeba, kaj precxis tie al la Eternulo, la Dio eterna. 34 Kaj Abraham loxis en la lando de la Filicxtoj longan tempon.

Cxapitro 22

1 Post tiuj okazintacxo Dio provis Abrahamon, kaj diris al li: Abraham! Kaj tiu respondis: Jen mi estas. 2 Kaj Li diris: Prenu vian filon, vian solan, kiun vi amas, Isaakon, kaj iru en la landon Morija, kaj oferu lin tie kiel bruloferon sur unu el la montoj, kiun Mi montros al vi. 3 Kaj Abraham levicxis frue matene kaj selis sian azenon kaj prenis siajn du junulojn kun si kaj sian filon Isaak; kaj li fendis lignon por brulofero, kaj levicxis kaj iris al tiu loko, pri kiu diris al li Dio. 4 En la tria tago Abraham levis siajn okulojn kaj ekvidis la lokon de malproksime. 5 Kaj Abraham diris al siaj junuloj: Restu cxi tie kun la azeno, kaj mi kun la knabo iros tien, kaj ni adorklinicxos kaj revenos al vi. 6 Kaj Abraham prenis la lignon por la brulofero kaj metis cxin sur sian filon Isaak, kaj li prenis en sian manon la fajron kaj la tranxilon; kaj ili iris ambacx kune. 7 Kaj Isaak diris al sia patro Abraham: Mia patro! Kaj tiu respondis: Jen mi estas, mia filo. Kaj li diris: Jen estas la fajro kaj la ligno, sed kie estas la cxafo por la brulofero? 8 Kaj Abraham diris: Dio antacxvidos al Si la cxafon por la brulofero, mia filo. Kaj ili iris ambacx kune. 9 Kaj ili venis al la loko, pri kiu diris al li Dio; kaj Abraham konstruis tie la altaron kaj surmetis la lignon, kaj ligis sian filon Isaak kaj metis lin sur la altaron super la ligno. 10 Kaj Abraham etendis sian manon kaj prenis la tranxilon, por buxi sian filon. 11 Kaj ekvokis al li anxelo de la Eternulo el la cxielo, kaj diris: Abraham, Abraham! Kaj li respondis: Jen mi estas. 12 Kaj Tiu diris: Ne etendu vian manon sur la knabon, kaj faru al li nenion; cxar nun mi scias, ke vi timas Dion kaj vi ne indulgis pro Mi vian filon, la solan. 13 Kaj Abraham levis siajn okulojn, kaj vidis, ke jen vircxafu malantacxe implikicxis per la kornoj en la arbetacxo. Kaj Abraham iris kaj prenis la virxafon, kaj oferis cxin kiel bruloferon anstatacx sia filo. 14 Kaj Abraham donis al tiu loko la nomon: La Eternulo Vidas; tial oni ankora cx nun diras: Sur la monto, kie la Eternulo aperas. 15 Kaj denove anxelo de la Eternulo vokis al Abraham el la cxielo, 16 kaj diris: Mi cxuras per Mi, diras la Eternulo, ke cxar vi faris tiun aferon kaj ne indulgis vian filon, la solan; 17 tial Mi benos vin kaj Mi multigos vian idaron simile al la steloj de la cxielo kaj al la sablo sur la bordo de la maro; kaj via idaro posedos la pordegojn de siaj malamikoj. 18 Kaj benicxos per via idaro cxiuj popoloj de la tero, pro tio, ke vi obeis Mian vocxon. 19 Kaj Abraham revenis al siaj junuloj, kaj ili levicxis kaj iris kune al Beer-cxeba; kaj Abraham loxis en Beer-cxeba.

20 Post tiuj okazintacxo oni sciigis al Abraham, dirante: Jen ankacx Milka naskis infanojn al via frato Nacxor: 21 la unuenaskiton Uc, kaj lian fraton Buz, kaj Kemuelon, la patron de Aram; 22 kaj Kesedon kaj cxazon kaj Pildacxon kaj Jidlafon kaj Betuelon. 23 Kaj de Betuel naksicxis Rebeka. cxi tiujn ok naskis Milka al Nacxor, la frato de Abraham. 24 Kaj lia kromvirino, nome Reuma, ankacx naskis: Tebacxon kaj Gacxamon kaj Tacxacson kaj Maacxan.

Cxapitro 23

1 Kaj la vivo de Sara estis cent dudek sep jaroj; tiom estis la jaroj de la vivo de Sara. 2 Kaj Sara mortis en Kirjat-Arba, kiu estas cxebron, en la lando Kanaana. Kaj Abraham venis, por funebri

pri Sara kaj plori pri cxi. 3 Kaj Abraham levicxis for de sia mortintino, kaj diris al la filoj de cxet jene: 4 Fremdulo kaj pasloxxanto mi estas cxe vi; donu al mi posedotan lokon por tombo inter vi, por ke mi enterigu mian mortintinon, kiu estas antacx mi. 5 Kaj la filoj de cxet respondis al Abraham, dirante al li: 6 Acxskultu nin, nia sinjoro! vi estas princo de Dio inter ni; en la plej elektitaj niaj tomboj enterigu vian mortintinon; neniu el ni rifuzos al vi sian tomblokon, por enterigi vian mortintinon. 7 Kaj Abraham levicxis, kaj profunde klinicxis antacx la popolo de la lando, antacx la filoj de cxet. 8 Kaj li diris al ili jene: Se placxas al vi, ke mi enterigu mian mortintinon, kiu estas antacx mi, tiam acxskultu min kaj petu por mi Efronon, la filon de Cocxar, 9 ke li donu al mi la duoblan kavernon, kiun li havas en la fino de sia kampo; por plena sumo da mono li donu cxin al mi inter vi por tomba posedacxo. 10 Kaj Efron sidis inter la filoj de cxet, kaj respondis Efron la cxetido al Abraham acxdeble por la filoj de cxet, antacx cxuij, kiuj venis en la pordegon de lia urbo, dirante: 11 Ne, mia sinjoro, acxskultu min! la kampon mi donas al vi, kaj la kavernon, kiu estas sur cxi, al vi mi donas, antacx la okuloj de la filoj de mia popolo mi donas cxin al vi; enterigu vian mortintinon. 12 Kaj Abraham profunde klinicxis antacx la popolo de la lando. 13 Kaj li diris al Efron acxdeble por la popolo de la lando jene: Mi petas, acxskultu min: mi donas monon por la kampo; prenu de mi, kaj mi enterigos tie mian mortintinon. 14 Kaj Efron respondis al Abraham, dirante al li: 15 Mia sinjoro, acxskultu min: la tero valoras kvarcent siklojn; sed kio cxi estas inter mi kaj vi? enterigu vian mortintinon. 16 Kaj Abraham acxskultis Efronon, kaj Abraham pesis al Efron la monon, pri kiu li parolis acxdeble por la filoj de cxet, kvarcent siklojn da arcxento, uzata en la komerco. 17 Kaj la kampo de Efron kun la duobla kaverno, kiu estis antacx Mamre, la kampo kaj la kaverno sur cxi kaj cxuij arboj sur la kampo, inter cxuij cxiaj limoj cxirkacxe, faricxis 18 posedacxo de Abraham antacx la okuloj de la filoj de cxet, de cxuij, kiuj venis en la pordegon de lia urbo. 19 Kaj post tio Abraham enterigis sian edzinon Sara en la duobla kaverno de la kampo, antacx Mamre, kiu estas cxebron, en la lando Kanaana. 20 Kaj la kampo kaj la kaverno sur cxi faricxis tomba posedacxo de Abraham, kiun li akiris de la filoj de cxet.

Cxapitro 24

1 Kaj Abraham estis maljuna kaj en profunda acxo. Kaj la Eternulo benis Abrahamon en cxio. 2 Kaj Abraham diris al sia sklavo, la administranto de lia domo, kiu regis cxion, kio apartenis al li: Metu vian manon sub mian femuron; 3 kaj mi cxurigas vin per la Eternulo, la Dio de la cxielo kaj la Dio de la tero, ke vi ne prenos edzinon por mia filo el la filinoj de la Kanaanidoj, inter kiuj mi loxas; 4 sed en mian landon kaj en mian patrujon vi iros kaj vi prenos edzinon por mia filo Isaak. 5 Kaj la sklavo diris al li: Eble la virino ne volos iri kun mi en cxi tiun landon; cxu mi tiam devas revenigi vian filon en la landon, el kiu vi eliris? 6 Kaj Abraham diris al li: Gardu vin, ne revenigu mian filon tien. 7 La Eternulo, la Dio de la cxielo, kiu prenis min el la domo de mia patro kaj el mia patrujo, kaj diris al mi kaj cxuris al mi, dirante: Al via idaro Mi donos cxi tiun landon--Li sendos sian anxxelon antacx vi, kaj vi prenos edzinon por mia filo el tie. 8 Kaj se la virino ne volos iri kun vi, tiam vi faricxos libera de cxi tiu mia cxuro; nur mian filon ne revenigu tien. 9 Kaj la sklavo metis sian manon sub la femuron de sia sinjoro Abraham kaj cxuris al li pri tiu afero. 10 Kaj la sklavo prenis dek kamelojn el la kameloj de sia sinjoro, kaj li iris; kaj cxiaj bonacxo de lia sinjoro estis en liaj manoj. Kaj li levicxis kaj iris Mezopotamion, al la urbo Nacxor. 11 Kaj li genuigis la kamelojn ekstere de la urbo, cxe puto kun akvo, en vespera tempo, en la tempo, kiam eliras la virinoj, por cxerpi akvon. 12 Kaj li diris: Ho Eternulo, Dio de mia sinjoro Abraham, sukcesigu min hodiax kaj faru favorkoracxon al mia sinjoro Abraham. 13 Jen

mi staras apud la fonto da akvo, kaj la filinoj de la urbanoj eliras, por czerpi akvon; 14 kaj la junulinon, al kiu mi diros: Volu klini vian krucxon, ke mi trinku, kaj cxi diros: Trinku, kaj mi trinkigos ankacx viajn kamelojn--cxin Vi destinis por Via sklavo Isaak; kaj per tio mi sciicxos, ke Vi faris favorkoracxon al mia sinjoro. 15 Kaj antacx ol li finis paroli, jen eliras Rebeka, kiu estis naskita al Betuel, la filo de Milka, edzino de Nacxor, frato de Abraham; kaj cxia krucxo estis sur cxia cxultro. 16 Kaj la junulino estis tre belaspekta, virgulino, kiun ancoracx ne ekkonis viro. Kaj cxi malsupreniris al la fonto kaj plenigis sian krucxon kaj iris supren. 17 Kaj la sklavo kuris al cxi renkonte, kaj diris: Volu lasi min trinki iom da akvo el via krucxo. 18 Kaj cxi diris: Trinku, mia sinjoro; kaj cxi rapide mallevis la krucxon sur sian manon, kaj cxi donis al li trinki. 19 Kaj kiam cxi suficxe lin trinkigis, cxi diris: Ankacx por viaj kameloj mi czerpos, cxis ili finos trinki. 20 Kaj rapide cxi elvercxis el sia krucxo en la trinkujon, kaj kuris denove al la puto, por czerpi por cxiaj liaj kameloj. 21 Kaj la viro admiris cxin silente, por konvinkicxi, cxu la Eternulo prosperigis lian vojon acx ne. 22 Kaj kiam la kameloj cxeis trinki, tiam la viro prenis oran ringon, havantan la pezon de duono de siklo, kaj du braceletojn por cxiaj manoj, havantajn la pezon de dek sikloj da oro. 23 Kaj li diris: Kies filino vi estas? volu diri al mi; cxu en la domo de via patro estas loko por ni, por tradormi la nokton? 24 Kaj cxi diris al li: Mi estas filino de Betuel, filo de Milka, kiun cxi naskis al Nacxor. 25 Kaj cxi diris al li: Ankacx da pajlo kaj da furacxo ni havas multe, kaj ankacx lokon, por ke vi tradormu la nokton. 26 Kaj la viro klinicxis kaj faris adoron al la Eternulo. 27 Kaj li diris: Glorata estu la Eternulo, la Dio de mia sinjoro Abraham, kiu ne lasis sen Sia favorkoreco kaj vereco mian sinjoron. Per la vojo, kiun mi iris, la Eternulo alkondukis min al la domo de la frato de mia sinjoro. 28 Kaj la junulino kuris, kaj rakontis tiujn aferojn en la domo de sia patrino. 29 Kaj Rebeka havis fraton, kiu estis nomata Laban. Kaj Laban kuris al la viro eksteren, al la fonto. 30 Kaj kiam li vidis la ringon kaj la braceletojn sur la manoj de sia fratino, kaj kiam li acxdis la vortojn de sia fratino Rebeka, kiu diris: Tiel parolis kun mi tiu viro--tiam li iris al la viro, kaj jen tiu staras cxe la kameloj apud la fonto. 31 Kaj li diris: Venu, benita de la Eternulo; kial vi staras ekstere? mi pretigis la domon kaj ankacx lokon por la kameloj. 32 Kaj li venigis la viron en la domon, kaj malligis la kamelojn, kaj donis pajlon kaj furacxon al la kameloj, kaj akvon por lavi liajn piedojn, kaj la piedojn de la homoj, kiuj estis kun li. 33 Kaj estis metita antacx li mancxo; sed li diris: Mi ne mancxos, antacx ol mi diros mian aferon. Kaj tiu diris: Parolu. 34 Kaj li diris: Sklavo de Abraham mi estas. 35 Kaj la Eternulo forte benis mian sinjoron, kaj li faricxis granda; kaj Li donis al li cxafojn kaj bovojn kaj arcxenton kaj oron kaj sklavojn kaj sklavinojn kaj kamelojn kaj azenojn. 36 Kaj Sara, la edzino de mia sinjoro, naskis filon al mia sinjoro, kiam cxi maljunicxis; kaj li donis al li cxion, kion li havis. 37 Kaj mia sinjoro cxurigis min, dirante: Ne prenu edzinon por mia filo el la filinoj de la Kanaanidoj, en kies lando mi loxas. 38 Nur al la domo de mia patro iru kaj al mia familio, kaj prenu edzinon por mia filo. 39 Kaj mi diris al mia sinjoro: Eble la virino ne volos iri kun mi? 40 Kaj li diris al mi: La Eternulo, antacx kiu mi iradis, sendos Sian ancxelon kun vi kaj sukcesigos vian vojon; kaj vi prenos edzinon por mia filo el mia familio kaj el la domo de mia patro. 41 Tiam vi estos libera de mia cxuro, kiam vi venos al mia familio; kaj se ili ne donos al vi, vi estos libera de mia cxuro. 42 Kaj mi venis hodiacx al la fonto, kaj mi diris: Eternulo, Dio de mia sinjoro Abraham! ho, se Vi volus sukcesigi mian vojon, kiun mi nun iras! 43 Jen mi staras apud la fonto da akvo; la virgulino, kiu eliros, por czerpi, kaj al kiu mi diros: Lasu min trinki iom da akvo el via krucxo, 44 kaj kiu diros al mi: Trinku vi, kaj ankacx por viaj kameloj mi czerpos--tio estas la virino, kiun la Eternulo destinis por la filo de mia sinjoro. 45 Antacx ol mi finis paroli en mia koro, jen Rebeka eliras, kaj cxia krucxo estas sur

cxia cxultro; kaj cxi malsupreniris al la fonto kaj cxerpis. Kaj mi diris al cxi: Volu trinkigi min. 46 Kaj rapide cxi deprenis sian krucxon de la cxultro, kaj diris: Trinku, kaj ankacx viajn kamelojn mi trinkigos. Kaj mi trinkis, kaj ankacx la kamelojn cxi trinkigis. 47 Kaj mi demandis cxin, kaj mi diris: Kies filino vi estas? Kaj cxi diris: Filino de Betuel, filo de Nacxor, kiun naskis al li Milka. Kaj mi metis la ringon sur cxian nazon kaj la braceletojn sur cxiajn manojn. 48 Kaj mi klinicxis kaj faris adoron al la Eternulo, kaj mi gloris la Eternulon, la Dion de mia sinjoro Abraham, kiu kondukis min per cxusta vojo, por ke mi prenu la filinon de la frato de mia sinjoro por lia filo. 49 Kaj nun se vi volas fari favorkoracxon kaj cxustacxon al mia sinjoro, diru al mi; kaj se ne, vi ankacx diru al mi, kaj mi turnos min dekstren acx maldekstren. 50 Tiam respondis Laban kaj Betuel, kaj diris: De la Eternulo venis cxi tiu afero; ni ne povas diri al vi ion malbonan acx bonan. 51 Jen Rebeka estas antacx vi; prenu cxin kaj iru, kaj cxi estu edzino al la filo de via sinjoro, kiel diris la Eternulo. 52 Kaj kiam la sklavo de Abraham acxdis iliajn vortojn, li klinicxis cxis la tero al la Eternulo. 53 Kaj la sklavo elprenis arcxentacxojn kaj oracxojn kaj vestojn kaj donis al Rebeka; kaj donacojn li donis al cxia frato kaj al cxia patrino. 54 Kaj mancxis kaj trinkis li kaj la homoj, kiuj estis kun li, kaj ili tradormis tie la nokton. Kaj kiam ili levicxis matene, li diris: Lasu min for al mia sinjoro. 55 Tiam cxia frato kaj cxia patrino diris: La junulino restu kun ni almenacx dek tagojn, poste vi iros. 56 Kaj li diris al ili: Ne retenu min, cxar la Eternulo sukcesigis mian vojon. Lasu min for, kaj mi iros al mia sinjoro. 57 Kaj ili diris: Ni vokos la junulinon, kaj ni demandos, kion cxi diros. 58 Kaj ili alvokis Rebekan, kaj diris al cxi: cxu vi iros kun cxi tiu viro? Kaj cxi diris: Mi iros. 59 Kaj ili forsendis sian fratinon Rebeka kaj cxian nutrinton kaj la sklavon de Abraham kaj liajn homojn. 60 Kaj li benis Rebekan, kaj diris al cxi: Nia fratino! miloj da miloj elkresku el vi, kaj via idaro posedu la pordegojn de siaj malamikoj. 61 Kaj levicxis Rebeka kaj cxiaj servistinoj kaj sidicxis sur la kameloj, kaj ili iris post tiu viro; kaj la sklavo prenis Rebekan kaj foriris. 62 Kaj Isaak venis de la vojo, kiu kondukas al la puto de la Vivanto-Vidanto; li locxis en la suda lando. 63 Kaj Isaak eliris, por mediti sur la kampo, kiam komencicxis vespero; kaj li levis siajn okulojn kaj vidis, ke jen venas kameloj. 64 Kaj Rebeka levis siajn okulojn, kaj cxi ekvidis Isaakon kaj desaltis de la kamelo. 65 Kaj cxi diris al la sklavo: Kiu estas tiu viro, kiu iras sur la kampo renkonte al ni? Kaj la sklavo diris: Tio estas mia sinjoro. Kaj cxi prenis la kovrotukon kaj kovris sin. 66 Kaj la sklavo rakontis al Isaak cxion, kion li faris. 67 Kaj Isaak enkondukis cxin en la tendon de sia patrino Sara; kaj li prenis Rebekan, kaj cxi faricxis lia edzino, kaj li ekamis cxin. Kaj Isaak konsolicxis pri sia patrino.

Cxapitro 25

1 Kaj Abraham prenis alian edzinon, kiu estis nomata Ketur. 2 Kaj cxi naskis al li Zimranon kaj Jokcxanon kaj Medanon kaj Midjanon kaj Jicxbakon kaj cxuacxon. 3 Kaj de Jokcxan naskicxis cxeba kaj Dedan. Kaj la filoj de Dedan estis la Acxuridoj, Letucxidoj, kaj Leumidoj. 4 Kaj la filoj de Midjan estis Efa kaj Efer kaj cxanocx kaj Abida kaj Eldaa. cxuiuj cxi tiuj estis la filoj de Ketur. 5 Kaj Abraham fordonis cxion, kion li havis, al Isaak. 6 Kaj al la filoj de siaj kromvirinoj Abraham donis donacojn, kaj forigis ilin de sia filo Isaak, ancoracx dum sia vivo, orienten, en landon orientan. 7 Kaj la nombro de la jaroj de vivo de Abraham, kiujn li travivis, estis cent sepdek kvin jaroj. 8 Kaj Abraham konsumicxis kaj mortis en bona maljuneco, profundacxa kaj sata de vivo, kaj li alkolekticxis al sia popolo. 9 Kaj enterigis lin liaj filoj Isaak kaj Icxmael en la duobla kaverno, kiu trovicxas antacx Mamre, sur la kampo de Efron, filo de Cocxar, la cxetido. 10 Sur la kampo, kiun acxetis Abraham de la filoj de cxet, tie estas

enterigitaj Abraham kaj lia edzino Sara. 11 Kaj post la morto de Abraham Dio benis lian filon Isaak. Kaj Isaak loxis cxe la putro de la Vivanto-Vidanto.

12 Kaj jen estas la generaciaro de Icxmael, filo de Abraham, kiun Hagar, la Egiptino, sklavino de Sara, naskis al Abraham; 13 kaj jen estas la nomoj de la filoj de Icxmael, lacx iliaj nomoj kaj generacioj: Nebajot, la unuenaskita de Icxmael, kaj Kedar kaj Adbeel kaj Mibsam 14 kaj Micxma kaj Duma kaj Masa, 15 cxadad kaj Tema, Jetur, Naficx, kaj Kedma. 16 Tio estas la filoj de Icxmael, kaj tio estas iliaj nomoj en iliaj vilacxo kaj tendaroj, dek du princoj super siaj gentoj. 17 Kaj la dacro de la vivo de Icxmael estis cent tridek sep jaroj; kaj li konsumicxis kaj mortis kaj alkolekticxis al sia popolo. 18 Kaj ili loxis de cxavila cxis cxur, kiu estas antacx Egiptujo, sur la vojo al Asirio. Antacx cxuij siaj fratoj li loxis.

19 Kaj jen estas la generaciaro de Isaak, filo de Abraham: de Abraham naskicxis Isaak. 20 Kaj Isaak havis la acxon de kvardek jaroj, kiam li prenis kiel edzinon Rebekan, filinon de Betuel la Siriano, el Mezopotamio, fratinon de Laban la Siriano. 21 Kaj Isaak precxis al la Eternulo pri sia edzino, cxar cxi estis senfrukta; kaj la Eternulo cedis al lia precxo, kaj lia edzino Rebeka gravedicxis. 22 Kaj la infanoj interpucicxis en cxia interno, kaj cxi diris: Se estas tiel, por kio do mi gravedicxis? Kaj cxi iris, por demandi la Eternulon. 23 Kaj la Eternulo diris al cxi:

Du popoloj estas en via ventro,
Kaj du gentoj disparticxos el via interno;
Kaj unu popolo estos pli forta ol la dua,
Kaj la pli granda servos la malpli grandan.

24 Kaj kiam venis la tempo, ke cxi nasku, tiam montricxis, ke cxemeloj estas en cxia ventro. 25 Kaj la unua estis ruxa, li estis tuta kiel harkovrita felo; kaj oni donis al li la nomon Esav. 26 Kaj poste eliris lia frato, tenante per la mano la kalkanon de Esav; kaj oni donis al li la nomon Jakob. Kaj Isaak havis la acxon de sesdek jaroj, kiam ili naskicxis. 27 Kaj la knaboj grandicxis; kaj Esav faricxis lerta cxasisto, kampisto, kaj Jakob faricxis homo kvietaj, sidanta en la tendo. 28 Kaj Isaak amis Esavon, cxar li manxadis lian cxasacxon; sed Rebeka amis Jakobon. 29 Kaj Jakob kuiris kuiracxon; kaj Esav venis de la kampo kaj estis laca. 30 Kaj Esav diris al Jakob: Donu al mi manxi de cxi tiu ruxa kuiracxo, cxar mi estas laca. Tial oni donis al li la nomon Edom. 31 Kaj Jakob diris: Vendu al mi hodiagx vian unuenaskitecon. 32 Kaj Esav diris: Jen mi tuj mortos; por kio do mi bezonas la unuenaskitecon? 33 Kaj Jakob diris: cxuru al mi hodiagx; kaj tiu cxuris al li kaj vendis sian unuenaskitecon al Jakob. 34 Kaj Jakob donis al Esav panon kaj kuiracxon el lentoj, kaj li manxis kaj trinkis, kaj levicxis kaj foriris. Kaj Esav malcxatis la unuenaskitecon.

Cxapitro 26

1 Estis malsato en la lando, krom la antacxa malsato, kiu estis en la tempo de Abraham. Kaj Isaak iris al Abimelecx, la rexo de la Filicxtoj, en Gerar. 2 Kaj la Eternulo aperis al li, kaj diris: Ne iru Egiptujon, loxu en la lando, pri kiu Mi diros al vi. 3 Vivu kiel fremdulo en cxi tiu lando, kaj Mi estos kun vi, kaj Mi benos vin; cxar al vi kaj al via idaro Mi donos cxuijn cxi tiujn landojn, kaj Mi plenumos la cxuron, kiun Mi cxuris al via patro Abraham. 4 Kaj Mi multigos

vian idaron simile al la steloj de la cxielo, kaj Mi donos al via idaro cxiujn cxi tiujn landojn, kaj benicxos per via idaro cxiuj popoloj de la tero; 5 pro tio, ke Abraham obeis Mian vocxon, kaj plenumadis Miajn arancxojn, Miajn lecxojn, kaj Miajn instruojn. 6 Kaj Isaak eklocxis en Gerar. 7 Kaj kiam la homoj de tiu loko demandis pri lia edzino, li diris: cxi estas mia fratino; cxar li timis diri: Mia edzino; por ke la homoj de la loko ne mortigu lin pro Rebeka, cxar cxi estis belaspekta. 8 Unu fojon, kiam li estis tie jam de longa tempo, Abimelecx, la rexo de la Filicxtoj, rigardis tra la fenestro, kaj vidis, ke Isaak amuzicxas kun sia edzino Rebeka. 9 Tiam Abimelecx vokis Isaakon, kaj diris: Jen, cxi estas ja via edzino; kial do vi diris: cxi estas mia fratino? Kaj Isaak diris al li: cxar mi pensis, ke eble mi mortos pro cxi. 10 Kaj Abimelecx diris: Kion do vi faris al ni! preskacx jam kucicxis unu el la popolo kun via edzino, kaj vi venigus sur nin krimon. 11 Kaj Abimelecx faris ordonon al la tuta popolo jene: Kiu tucxos cxi tiun viron acx lian edzinon, tiu mortos. 12 Kaj Isaak semis en tiu lando, kaj havis en tiu jaro centoble-mezuran rikolton; kaj la Eternulo lin benis. 13 Kaj tiu homo grandicxis kaj cxiam pli kaj pli grandicxadis, cxis li faricxis tre granda. 14 Kaj li havis tre multe da brutoj malgrandaj kaj brutoj grandaj kaj grandan servistaron; kaj la Filicxtoj enviis lin. 15 Kaj cxiujn putojn, kiujn elfosis la sklavo de lia patro en la tempo de lia patro Abraham, la Filicxtoj cxtopis kaj plenigis ilin per tero. 16 Tiam Abimelecx diris al Isaak: Foriru de ni, cxar vi faricxis multe pli forta ol ni. 17 Kaj Isaak foriris de tie kaj arancxis siajn tendojn en la valo de Gerar, kaj tie li eklocxis. 18 Kaj Isaak denove elfosis la akvoputojn, kiujn oni elfosis en la tempo de lia patro Abraham kaj la Filicxtoj cxtopis post la morto de Abraham; kaj li donis al ili tiujn samajn nomojn, kiujn donis al ili lia patro. 19 Kaj la sklavo de Isaak fosis en la valo kaj trovis tie puton kun frecxa akvo. 20 Kaj disputis la pacxtistoj de Gerar kun la pacxtistoj de Isaak, dirante: Al ni apartenas la akvo. Kaj oni donis al la puto la nomon Esek, cxar oni disputis pri cxi. 21 Kaj ili elfosis alian puton, kaj ankacx pri cxi ili disputis; kaj oni donis al cxi la nomon Sitna. 22 Kaj ili foricxis de tie kaj elfosis alian puton, kaj pri cxi oni ne disputis. Kaj li donis al cxi la nomon Recxobot, dirante: Nun la Eternulo donis al ni vastan lokon, kaj ni multicxos sur la tero. 23 Kaj de tie li formigris al Beer-cxeba. 24 Kaj aperis al li la Eternulo en tiu nokto, kaj diris: Mi estas la Dio de via patro Abraham; ne timu, cxar Mi estas kun vi, kaj Mi benos vin kaj Mi multigos vian idaron pro Abraham, Mia servanto. 25 Kaj li konstruis tie altaron kaj precxis al la Eternulo. Kaj li arancxis tie sian tendon, kaj la sklavo de Isaak elfosis tie puton. 26 Kaj Abimelecx iris al li el Gerar, kaj ankacx lia amiko Acxuzat kaj lia militestro Picxol. 27 Kaj Isaak diris al ili: Por kio vi venis al mi? vi min ja malamas kaj forpelis min de vi. 28 Kaj ili diris: Ni vidis, ke la Eternulo estas kun vi; tial ni diris: Estu cxuro inter ni, inter ni kaj vi, kaj ni faru interligon kun vi, 29 ke vi ne faru al ni malbonon, kiel ni vin ne tucxis kaj kiel ni faris al vi nur bonon kaj lasis vin foriri en paco; vi estas nun benito de la Eternulo. 30 Kaj li faris por ili festenon, kaj ili mancxis kaj trinkis. 31 Kaj ili levicxis frue matene kaj cxuris al si reciproke. Kaj Isaak lasis ilin foriri, kaj ili foriris de li en paco. 32 Kaj en tiu tago venis la sklavo de Isaak, kaj raportis al li pri la puto, kiun ili elfosis, kaj diris al li: Ni trovis akvon. 33 Kaj li donis al cxi la nomon cxiba; pro tio la nomo de la urbo estas Beer-cxeba cxis hodiaux.

34 Kiam Esav havis la acxon de kvardek jaroj, li prenis kiel edzinojn Jehuditon, filinon de Beeri la cxtido, kaj Basmaton, filinon de Elon la cxtido. 35 Kaj ili multe exagrenis Isaakon kaj Rebekan.

Cxapitro 27

1 Kiam Isaak maljunicxis kaj la vidado de liaj okuloj malakricxis, li vokis Esavon, sian pli maljunan filon, kaj diris al li: Mia filo! Kaj tiu diris al li: Jen mi estas. 2 Kaj li diris: Jen mi maljunicxis; mi ne scias, kiam mi mortos; 3 prenu do nun viajn armilojn, vian sagujon kaj vian pafarkon, kaj iru sur la kampon kaj cxasu por mi cxasacxon; 4 kaj faru por mi bongustan mancxacxon, kian mi amas, kaj alportu al mi, kaj mi cxin mancxos, por ke mia animo vin benu, antacx ol mi mortos. 5 Sed Rebeka acxdis, kiam Isaak parolis al sia filo Esav. Kaj Esav iris sur la kampon, por cxasi cxasacxon kaj alporti. 6 Kaj Rebeka diris al sia filo Jakob jene: Mi acxdis, ke via patro diris al via frato Esav jene: 7 Alportu al mi cxasacxon kaj faru por mi bongustan mancxacxon, kaj mi mancxos, kaj mi benos vin antacx la Eternulo antacx mia morto. 8 Kaj nun, mia filo, acxskultu mian vocxon, kion mi ordonas al vi: 9 iru al la brutaro kaj alportu al mi de tie du bonajn kapridojn, kaj mi faros el ili bongustan mancxacxon por via patro, kian li amas; 10 kaj vi alportos al via patro, kaj li mancxos, por ke li benu vin antacx sia morto. 11 Kaj Jakob diris al sia patrino Rebeka: Mia frato Esav estas ja homo harkovrita, kaj mi estas homo glata; 12 eble mia patro min palpos, tiam mi estos en liaj okuloj kiel trompanto, kaj mi venigos sur min malbenon, sed ne benon. 13 Kaj lia patrino diris al li: Sur mi estu tiu malbeno, mia filo; nur acxskultu mian vocxon kaj iru, alportu al mi. 14 Kaj li iris kaj prenis kaj alportis al sia patrino, kaj lia patrino faris bongustan mancxacxon, kian amis lia patro. 15 Kaj Rebeka prenis la luksajn vestojn de sia pli maljuna filo Esav, kiujn cxi havis cxe si en la domo, kaj cxi vestis sian pli junan filon Jakob; 16 kaj per la feloj de la kapridoj cxi vestis liajn manojn kaj la glatacxon de lia kolo. 17 Kaj cxi donis la bongustan mancxacxon kaj la panon, kiujn cxi pretigis, en la manon de sia filo Jakob. 18 Kaj li venis al sia patro, kaj diris: Mia patro! Kaj tiu diris: Jen mi estas; kiu vi estas, mia filo? 19 Kaj Jakob diris al sia patro: Mi estas Esav, via unuenaskito; mi faris, kiel vi diris al mi; volu levicxi, sidicxu, kaj mancxu mian cxasacxon, por ke via animo min benu. 20 Kaj Isaak diris al sia filo: Kiamaniere vi tiel rapide trovis, mia filo? Kaj tiu diris: cxar la Eternulo, via Dio, sendis al mi renkonte. 21 Kaj Isaak diris al Jakob: Alproksimicxu, kaj mi vin palpos, mia filo, cxu tio estas vi, mia filo Esav, acx ne. 22 Kaj Jakob alproksimicxis al sia patro Isaak, kaj tiu lin palpis, kaj diris: La vocxo estas vocxo de Jakob, sed la manoj estas manoj de Esav. 23 Kaj li ne rekonis lin, cxar liaj manoj estis kiel la manoj de lia frato Esav, harkovritaj; kaj li benis lin. 24 Kaj li diris: cxu tio estas vi, mia filo Esav? Kaj tiu diris: Mi. 25 Kaj li diris: Alcxovu al mi, kaj mi mancxos la cxasacxon de mia filo, por ke mia animo vin benu. Kaj li alcxovis al li, kaj tiu mancxis; kaj li alportis al li vinon, kaj tiu trinkis. 26 Kaj lia patro Isaak diris al li: Alproksimicxu kaj kisu min, mia filo. 27 Kaj li alproksimicxis kaj kisis lin, kaj tiu flaris la odoron de liaj vestoj, kaj li benis lin, kaj diris:

Vidu, laodoro de mia filo
 Estas kiel laodoro de kampo, kiun la Eternulo benis;
 28Dio donu al vi roson cxielan
 Kaj grason de la tero
 Kaj multe da greno kaj mosto.
 29Popoloj vin servu,
 Kaj gentoj klinicxu antacx vi;
 Estu sinjoro super viaj fratoj,
 Kaj klinicxu antacx vi la filoj de via patrino;
 Viaj malbenantoj estu malbenataj,
 Kaj viaj benantoj estu benataj.

30 Kaj kiam Isaak finis beni Jakobon kaj apenacx Jakob eliris de antacx sia patro Isaak, lia frato Esav venis de sia cxasado. 31 Kaj ankacx li faris bongustan mancxacxon kaj alportis al sia patro, kaj diris al sia patro: Levicxu, mia patro, kaj mancxu la cxasacxon de via filo, por ke via animo min benu. 32 Kaj lia patro Isaak diris al li: Kiu vi estas? Kaj li diris: Mi estas via unuenaskita filo Esav. 33 Tiam Isaak ektremis per tre granda tremo, kaj diris: Kiu do estas tiu, kiu cxasis cxasacxon kaj alportis al mi, kaj mi mancxis de cxio, antacx ol vi venis, kaj mi benis lin? kaj li restos ja benita! 34 Kiam Esav acxdis la vortojn de sia patro, li ekkriis per tre granda kaj maldolcxa krio, kaj diris al sia patro: Benu ankacx min, ho mia patro! 35 Kaj tiu diris: Via frato venis kun ruzo kaj prenis vian benon. 36 Kaj li diris: cxuste do lia nomo estas Jakob, cxar li submetis al mi la piedon jam du fojojn; mian unuenaskitecon li prenis, kaj jen li nun prenis mian benon! Kaj li diris: cxu vi ne rezervis por mi benon? 37 Kaj Isaak respondis kaj diris al Esav: Jen mi faris lin sinjoro super vi, kaj cxiujn liajn fratojn mi donis al li kiel servantojn, kaj grenon kaj moston mi havigis al li; kion do mi faros por vi, mia filo? 38 Kaj Esav diris al sia patro: cxu cxi estas la sola beno, kiun vi havas? benu ankacx min, ho mia patro! Kaj Esav ekploris per lacxta vocxo. 39 Kaj lia patro Isaak respondis kaj diris al li:

Jen la graso de la tero estu en via loko de locxado
 Kaj la cxiela roso de supre;
 40Kaj per via glavo vi vivos, kaj vian fraton vi servos;
 Sed kiam vi kontracxbatalos,
 Vi decxetos lian jugon de via kolo.

41 Kaj Esav ekmalamis Jakobon pro la beno, per kiu benis lin lia patro; kaj Esav diris en sia koro: Baldacx venos la tagoj de funebro pro mia patro, tiam mi mortigos mian fraton Jakob. 42 Kaj oni raportis al Rebeka la vortojn de cxia pli maljuna filo Esav; tiam cxi sendis kaj vokis sian pli junan filon Jakob, kaj diris al li: Jen via frato Esav minacas mortigi vin; 43 tial nun, mia filo, acxskultu mian vocxon; kaj levicxu, forkuru al mia frato Laban en cxaran; 44 kaj locxu cxe li kelkan tempon, cxis kvieticxos la furiozo de via frato; 45 cxis la kolero de via frato deturnicxos de vi, kaj li forgesos, kion vi faris al li. Tiam mi sendos kaj prenos vin de tie. Kial mi perdu vin ambacx en unu tago?

46 Kaj Rebeka diris al Isaak: Tedis al mi la vivo pro la cxetidinoj; se Jakob prenos edzinon el cxi tiuj cxetidinoj, el la filinoj de la lando, tiam por kio mi vivu?

Cxapitro 28

1 Tiam Isaak alvokis Jakobon kaj benis lin, kaj ordonis al li, dirante: Ne prenu edzinon el la filinoj Kanaanaj. 2 Levicxu, iru Mezopotamion, al la domo de Betuel, la patro de via patrino, kaj prenu al vi el tie edzinon el la filinoj de Laban, la frato de via patrino. 3 Kaj Dio la Plejpotenca benu vin kaj fruktigu vin kaj multigu vin, kaj kreskigu el vi amason da popoloj. 4 Kaj Li donu al vi la benon de Abraham, al vi kaj al via idaro kune kun vi, por ke vi heredu la landon de via fremdelocxado, kiun Dio donis al Abraham. 5 Kaj Isaak forsendis Jakobon, kaj tiu iris Mezopotamion, al Laban, la filo de Betuel la Siriano, frato de Rebeka, patrino de Jakob kaj Esav. 6 Kiam Esav vidis, ke Isaak benis Jakobon kaj sendis lin en Mezopotamion, por ke li prenu al si el tie edzinon, kaj ke, benante lin, li ordonis al li, dirante: Ne prenu edzinon el la filinoj

Kanaanaj; 7 kaj ke Jakob obeis sian patron kaj sian patrinon kaj iris Mezopotamion: 8 tiam Esav vidis, ke ne placxas la filinoj Kanaanaj al lia patro Isaak. 9 Kaj Esav iris al Icxmael kaj prenis al si Macxalaton, filinon de Icxmael, filo de Abraham, fratinon de Nebajot, kiel edzinon krom siaj aliaj edzinoj.

10 Tiam Jakob eliris el Beer-cxeba kaj iris en la direkto al cxaran. 11 Li venis al iu loko kaj restis tie, por pasigi la nokton, cxar la suno subiris. Kaj li prenis unu el la cxtonoj de tiu loko kaj metis cxin sub sian kapon kaj kucxiĉxis en tiu loko. 12 Kaj li sonxis: jen cxtuparo staras sur la tero, kaj cxia supro atingas la cxielon, kaj jen anxeloj de Dio iras sur cxi supren kaj malsupren. 13 Kaj jen la Eternulo staras sur cxi, kaj diras: Mi estas la Eternulo, la Dio de via patro Abraham kaj la Dio de Isaak; la teron, sur kiu vi kucas, Mi donos al vi kaj al via idaro. 14 Kaj via idaro estos kiel la polvo de la tero, kaj vi disvastixos okcidenten kaj orienten kaj norden kaj suden, kaj benixos per vi kaj per via idaro cxiuj gentoj de la tero. 15 Kaj Mi estas kun vi, kaj Mi gardos vin cxie, kien vi iros, kaj Mi revenigos vin sur cxi tiun teron; cxar Mi ne forlasos vin, cxis Mi estos farinta tion, kion Mi diris al vi. 16 Kaj Jakob vekixis el sia dormo, kaj li diris: Vere, la Eternulo estas en cxi tiu loko, kaj mi ne sciis. 17 Kaj li ektimis, kaj diris: Kiel timinda estas cxi tiu loko! cxi estas nenio alia ol domo de Dio, kaj cxi tie estas la pordego de la cxielo. 18 Kaj Jakob levixis frue matene, kaj prenis la cxtonon, kiun li estis metinta sub sian kapon, kaj starigis cxin kiel monumenton, kaj vercxis oleon sur cxian supron. 19 Kaj li donis al tiu loko la nomon Bet-El; sed antacxe la nomo de la urbo estis Luz. 20 Kaj Jakob faris sanktan promeson, dirante: Se Dio estos kun mi, kaj gardos min sur cxi tiu vojo, kiun mi iras, kaj donos al mi panon por manxi kaj veston por porti sur mi, 21 kaj mi revenos en paco al la domo de mia patro, kaj la Eternulo estos por mi Dio: 22 tiam cxi tiu cxtono, kiun mi starigis kiel monumenton, estos domo de Dio, kaj de cxio, kion Vi donos al mi, mi oferos al vi dekonon.

Cxapitro 29

1 Kaj Jakob levis siajn piedojn kaj iris al la lando de la orientanoj. 2 Kaj li vidis: jen estas puto sur la kampo, kaj tri gregoj da cxafoj kucas apud cxi; cxar el tiu puto oni trinkigadis la gregojn; kaj granda cxtono estis sur la aperturo de la puto. 3 Kaj kiam tie kunvenis cxiuj gregoj, tiam oni deruladis la cxtonon de sur la aperturo kaj trinkigadis la cxafojn kaj denove remetadis la cxtonon sur cxian lokon, sur la aperturon de la puto. 4 Kaj Jakob diris al ili: Fratoj miaj, ke kie vi estas? Kaj ili diris: Ni estas el cxaran. 5 Kaj li diris al ili: cxu vi konas Labanon, filon de Nacxor? Kaj ili diris: Ni konas. 6 Kaj li diris al ili: cxu li bone fartas? Kaj ili diris: Li fartas bone, kaj jen lia filino Racxel venas kun la cxafoj. 7 Kaj li diris: De la tago restas ja ankoraŭ multe, ankoraŭ ne estas la tempo, por kolekti la gregojn; trinkigu la cxafojn kaj iru, pacxtu. 8 Kaj ili diris: Ni ne povas, cxis kolektixos cxiuj gregoj kaj oni derulos la cxtonon de sur la aperturo de la puto kaj ni trinkigos la cxafojn. 9 Dum li ankoraŭ parolis kun ili, venis Racxel kun la cxafoj de sia patro, cxar cxi pacxtis ilin. 10 Kaj kiam Jakob ekvidis Racxelon, la filinon de Laban, frato de lia patrino, kaj la cxafojn de Laban, frato de lia patrino, tiam Jakob alproksimixis, derulis la cxtonon de sur la aperturo de la puto, kaj trinkigis la cxafojn de Laban, la frato de lia patrino. 11 Kaj Jakob kisis Racxelon kaj lacxte ekploris. 12 Kaj Jakob diris al Racxel, ke li estas parenco de cxia patro kaj filo de Rebeka. Kaj cxi kuris kaj diris al sia patro. 13 Kaj kiam Laban acxdis la sciigon pri Jakob, filo de lia fratino, li kuris al li renkonte kaj cxirkacxprenis lin kaj kisis lin kaj venigis lin en sian domon. Kaj tiu rakontis al Laban cxion. 14 Kaj Laban diris al li: Vi estas ja

mia osto kaj mia karno! Kaj li loxis cxe li tutan monaton. 15 Kaj Laban diris al Jakob: cxu pro tio, ke vi estas mia parenco, vi devas servi min senpage? diru al mi, kion mi devas pagi al vi? 16 Sed Laban havis du filinojn; la nomo de la pli maljuna estis Lea, kaj la nomo de la pli juna estis Racxel. 17 La okuloj de Lea estis malsanaj, sed Racxel estis belforma kaj belvizacxa. 18 Kaj Jakob ekamis Racxelon, kaj diris: Mi servos vin sep jarojn pro Racxel, via pli juna filino. 19 Tiam Laban diris: Pli bone estas, ke mi donu cxin al vi, ol ke mi donu cxin al alia viro; locxu cxe mi. 20 Kaj Jakob servis pro Racxel sep jarojn, kaj ili estis en liaj okuloj kiel kelke da tagoj, cxar il amis cxin. 21 Kaj Jakob diris al Laban: Donu mian edzinon, cxar finicxis mia tempo, kaj mi envenos al cxi. 22 Kaj Laban kunvenigis cxuijn homojn de tiu loko kaj faris festenon. 23 Sed vespere li prenis sian filinon Lea kaj enirigis cxin al li; kaj tiu envenis al cxi. 24 Kaj Laban donis sian sklavinon Zilpa al Lea kiel sklavinon. 25 Sed matene montricxis, ke tio estas Lea. Tiam li diris al Laban: Kion do vi faris al mi! cxu ne pro Racxel mi servis vin? kial do vi min trompis? 26 Tiam Laban diris: En nia loko ne estas moro, ke oni donu la pli junan antacx ol la pli maljunan. 27 Pasigu semajnon kun cxi tiu, tiam mi donos al vi ankacx tiun, pro servo, kiun vi servos cxe mi ankoracx aliajn sep jarojn. 28 Kaj Jakob faris tiel kaj pasigis semajnon kun cxi tiu. Kaj Laban donis al li sian filinon Racxel kiel edzinon. 29 Kaj Laban donis al sia filino Racxel sian sklavinon Bilha kiel sklavinon. 30 Kaj Jakob envenis ankacx al Racxel, kaj li amis Racxelon pli ol Lean, kaj li servis cxe li ankoracx aliajn sep jarojn.

31 Kiam la Eternulo vidis, ke Lea estas malamata, Li malcxlosis cxian uteron; sed Racxel estis senfrukta. 32 Kaj Lea gravedicxis kaj naskis filon, kaj cxi donis al li la nomon Ruben, cxar cxi diris: La Eternulo vidis mian mizeron, kaj nun mia edzo min amos. 33 Kaj cxi denove gravedicxis kaj naskis filon. Kaj cxi diris: La Eternulo acxdis, ke mi estas malamata, tial Li donis al mi ankacx cxi tiun; kaj cxi donis al li la nomon Simeon. 34 Kaj cxi denove gravedicxis kaj naskis filon. Kaj cxi diris: La nunan fojon mia edzo alicxos al mi, cxar mi naskis al li tri filojn; tial al li estis donita la nomo Levi. 35 Kaj cxi denove gravedicxis kaj naskis filon. Kaj cxi diris: Nun mi dankos la Eternulon; tial cxi donis al li la nomon Jehuda. Kaj cxi cxesis naski.

Cxapitro 30

1 Kiam Racxel vidis, ke cxi ne naskas al Jakob, cxi enviis sian fratinon, kaj cxi diris al Jakob: Donu al mi infanojn, cxar alie mi mortos. 2 Kaj Jakob forte ekkoleris Racxelon, kaj li diris: cxu mi anstatacxas Dion, kiu rifuzis al vi frukton de ventro? 3 Kaj cxi diris: Jen estas mia sklavino Bilha; envenu al cxi, ke cxi nasku sur miaj genuoj kaj ke mi ankacx ricevu filojn per cxi. 4 Kaj cxi donis al li sian sklavinon Bilha kiel edzinon, kaj Jakob envenis al cxi. 5 Kaj Bilha gravedicxis kaj naskis al Jakob filon. 6 Kaj Racxel diris: Dio min jucxis kaj acxdis mian vocxon kaj donis al mi filon; tial cxi donis al li la nomon Dan. 7 Kaj Bilha, la sklavino de Racxel, denove gravedicxis kaj naskis duan filon al Jakob. 8 Tiam Racxel diris: Per Dia lukto mi luktis kun mia fraterno, kaj mi venkis; kaj cxi donis al li la nomon Naftali. 9 Kiam Lea vidis, ke cxi cxesis naski, cxi prenis sian sklavinon Zilpa kaj donis cxin al Jakob kiel edzinon. 10 Kaj Zilpa, la sklavino de Lea, naskis al Jakob filon. 11 Kaj Lea diris: Venis felicxo! kaj cxi donis al li la nomon Gad. 12 Kaj Zilpa, la sklavino de Lea, naskis duan filon al Jakob. 13 Kaj Lea diris: Por mia bono; cxar la virinoj diros, ke estas al mi bone. Kaj cxi donis al li la nomon Acxer. 14 Ruben iris en la tempo de rikoltado de tritiko kaj trovis mandragorojn sur la kampo, kaj li alportis ilin al sia patrino Lea. Kaj Racxel diris al Lea: Donu al mi el la mandragoroj de via filo. 15 Sed tiu diris al cxi: cxu ne suficxas al vi, ke vi prenis mian edzon, kaj vi volas preni ankacx la

mandragorojn de mia filo? Tiam Racxel diris: Nu, li kucxu kun vi cxi tiun nokton por la mandragoroj de via filo. 16 Kiam Jakob venis de la kampo vespere, Lea eliris al li renkonte, kaj diris: Al mi venu, cxar mi acxetis vin per la mandragoroj de mia filo. Kaj li kucxis kun cxi en tiu nokto. 17 Kaj Dio acxdis Lean, kaj cxi gravedicxis kaj naskis al Jakob kvinan filon. 18 Kaj Lea diris: Dio donis al mi rekompencan por tio, ke mi donis mian sklavinon al mia edzo; kaj cxi donis al li la nomon Isacxar. 19 Kaj Lea denove gravedicxis kaj naskis sesan filon al Jakob. 20 Kaj Lea diris: Havigis al mi Dio bonan havon; nun mia edzo loxos cxe mi, cxar mi naskis al li ses filojn. Kaj cxi donis al li la nomon Zebulun. 21 Kaj poste cxi naskis filinon, kaj cxi donis al cxi la nomon Dina. 22 Kaj Dio rememoris Racxelon, kaj Dio elacxdis cxin kaj malcxlosis cxian uteron. 23 Kaj cxi gravedicxis kaj naskis filon. Kaj cxi diris: Dio forprenis mian malhonoron. 24 Kaj cxi donis al li la nomon Jozef, dirante: La Eternulo aldonos al mi alian filon.

25 Kiam Racxel naskis Jozefon, Jakob diris al Laban: Forliberigu min, kaj mi iros al mia loko kaj al mia lando. 26 Donu miajn edzinojn kaj miajn infanojn, pro kiuj mi servis vin, kaj mi iros; cxar vi konas la servon, per kiu mi vin servis. 27 Kaj Laban diris al li: Ho, se mi povus akiri vian favoron! mi spertis, ke la Eternulo benis min pro vi. 28 Kaj li diris: Difinu, kian rekompencan mi cxuldas al vi, kaj mi donos. 29 Kaj tiu diris al li: Vi scias, kiel mi servis vin kaj kia faricxis via brutaro cxe mi; 30 cxar malmulte vi havis antacx mi, sed nun cxi multe vasticxis; kaj la Eternulo benis vin post mia veno; kaj nun kiam mi laboros ankacx por mia domo? 31 Kaj Laban diris: Kion mi donu al vi? Kaj Jakob diris: Donu al mi nenion; sed se vi faros al mi jenon, tiam mi denove pacxtos kaj gardos viajn cxafojn: 32 mi pasos hodiax tra via tuta cxafaro; apartigu el cxi cxiun cxafo mikskoloran kaj makulitan kaj cxiun bruton nigran inter la cxafoj, kaj makulitan kaj mikskoloran inter la kaproj; kaj ili estu mia rekompenco. 33 Kaj respondos por mi mia justeco en la morgacxa tago, kiam vi venos vidi mian rekompencan; cxiu el la kaproj, kiu ne estos mikskolora acx makulita, kaj cxiu el la cxafoj, kiu ne estos nigra, estu rigardata kiel cxtelita de mi. 34 Kaj Laban diris: cxi estu, kiel vi diris. 35 Kaj li apartigis en tiu tago la virkaprojn striitajn kaj makulitajn kaj cxiuajn kaprinojn mikskolorajn kaj makulitajn, cxiuajn, kiuj havis sur si iom da blankacxo, kaj cxiuajn nigrajn cxafojn; kaj li transdonis ilin en la manojn de siaj filoj. 36 Kaj li faris interspacon de tritaga irado inter si kaj Jakob. Kaj Jakob pacxtis la restintajn cxafojn de Laban. 37 Kaj Jakob prenis al si bastonojn el verdaj poploj, migdalarboj, kaj platanarboj, kaj sencxeligis sur ili blankajn striojn tiamaniere, ke la blankacxo sur la bastonoj elmontricxis. 38 Kaj li metis la skrapitajn bastonojn antacx la cxafoj en la akvotrinkigajn kanalojn, al kiuj la cxafoj venadis por trinki, kaj ili gravedicxadis, kiam ili venadis trinki. 39 Kaj la cxafoj gravedicxis super la bastonoj, kaj ili naskis cxafidojn striitajn, mikskolorajn, kaj makulitajn. 40 Kaj la cxafidojn Jakob apartigis, kaj li turnis la vizacxojn de la brutoj kontrakx la striitajn kaj kontrakx la nigrajn brutojn de Laban; sed siajn brutarojn li apartigis kaj ne almiksis ilin al la brutoj de Laban. 41 cxiufoje, kiam pasiicxis brutoj fortaj, Jakob metis la bastonojn en la kanalojn antacx la okuloj de la brutoj, por ke ili pasiicxu antacx la bastonoj; 42 sed kiam la brutoj estis malfortaj, li ne metis. Tiamaniere la malfortaj faricxis apartenacxo de Laban, kaj la fortaj faricxis apartenacxo de Jakob. 43 Kaj tiu homo faricxis eksterordinare ricxa, kaj li havis multe da brutoj kaj sklavinojn kaj sklavojn kaj kamelojn kaj azenojn.

Cxapitro 31

1 Li acxdis, ke la filoj de Laban parolis jene: Jakob forprenis la tutan havon de nia patro, kaj el la

havo de nia patro li akiris la tutan ricxecon. 2 Kaj Jakob vidis lacx la vizacxo de Laban, ke li ne estas rilate al li tia, kia li estis hieracx kaj antacxhieracx. 3 Kaj la Eternulo diris al Jakob: Reiru en la landon de viaj patroj kaj en vian naskicxlandon, kaj Mi estos kun vi. 4 Tiam Jakob sendis kaj vokis Racxelon kaj Lean sur la kampon al sia brutaro; 5 kaj li diris al ili: Mi vidas lacx la vizacxo de via patro, ke li ne estas rilate al mi tia, kia li estis hieracx kaj antacxhieracx; sed la Dio de mia patro estis kun mi. 6 Vi scias, ke per cxiuj miaj fortoj mi servis vian patron. 7 Sed via patro trompis min kaj dekfoje cxancxis mian laborpagon; tamen Dio ne lasis lin fari al mi malbonon. 8 Kiam li diris: Mikskoloraj estu via rekompenco--cxiuj brutoj naskis idojn mikskolorajn; kaj kiam li diris: Striitaj estu via rekompenco--cxiuj brutoj naskis striitajn. 9 Tiamaniere Dio forprenis la brutojn de via patro kaj donis al mi. 10 En la tempo, kiam la brutoj pasiicxis, mi levis miajn okulojn kaj vidis en soncxo, ke la virbestoj, kiuj levicxis sur la brutojn, estas striitaj, mikskoloraj, kaj makulitaj. 11 Kaj anxelo de Dio diris al mi en la soncxo: Jakob! kaj mi diris: Jen mi estas. 12 Kaj li diris: Levu viajn okulojn kaj vidu: cxiuj virbestoj, kiuj levicxis sur la brutojn, estas striitaj, mikskoloraj, kaj makulitaj, cxar Mi vidis cxion, kion Laban faras al vi. 13 Mi estas la Dio el Bet-El, kie vi vercxis oleon sur la monumenton kaj kie vi faris sanktan promeson al Mi. Nun levicxu, eliru el cxi tiu lando kaj reiru en la landon de via naskicxo. 14 Kaj Racxel kaj Lea respondis kaj diris al li: cxu ni havas ancoracx parton kaj heredon en la domo de nia patro? 15 Li rigardas ja nin kiel fremdulinojn; cxar li vendis nin kaj ecx formancxis nian monon. 16 cxar la tuta ricxo, kiun Dio forprenis de nia patro, apartenas al ni kaj al niaj infanoj. Kaj nun cxion, kion Dio al vi diris, faru. 17 Jakob levicxis, kaj metis siajn infanojn kaj siajn edzinojn sur la kamelojn. 18 Kaj li forkondukis sian tutan brutaron kaj sian tutan havon, kiun li akiris, sian propracxon, kiun li akiris en Mezopotamio, por iri al sia patro Isaak en la landon Kanaan. 19 Laban estis foririnta, por tondi siajn cxafojn; tiam Racxel cxtelis la domajn diojn de sia patro. 20 Jakob trompis la atenton de Laban la Siriano, ne dirante al li, ke li forkuras. 21 Kaj li rapide foriris kun cxio, kion li havis. Kaj li transpasis la Riveron kaj direkticxis al la monto Gilead.

22 Oni diris al Laban en la tria tago, ke Jakob forkuris. 23 Tiam li prenis kun si siajn fratojn, kaj kuris post li distancon de sep tagoj kaj kuratingis lin sur la monto Gilead. 24 Tiam Dio aperis al Laban la Siriano nokte en la soncxo, kaj diris al li: Gardu vin, ke vi ne parolu kun Jakob bone nek malbone. 25 Laban kuratingis Jakobon. Jakob starigis sian tendon sur la monto, kaj Laban arancxis siajn fratojn ankacx sur la monto Gilead. 26 Kaj Laban diris al Jakob: Kion vi faris? vi trompis min kaj forkondukis miajn filinojn kvazacx militkaptitojn! 27 Kial vi forkuris sekrete kaj kacxe de mi, kaj ne diris al mi? Mi foririgus vin en gajeco kaj kun kantoj, kun tamburino kaj harpo. 28 Vi ecx ne lasis min kisi miajn infanojn kaj filinojn! malsacxe vi agis. 29 Mi havas forton en mia mano, por fari al vi malbonon; sed la Dio de via patro hieracx diris al mi jene: Gardu vin, ke vi ne parolu kun Jakob bone acx malbone. 30 Kaj se vi nun foriris, cxar vi forte deziris esti en la domo de via patro, kial do vi cxtelis miajn diojn? 31 Tiam Jakob respondis kaj diris al Laban: Mi timis; mi pensis, ke eble vi forrabos de mi viajn filinojn. 32 Sed tiu, cxe kiu vi trovos viajn diojn, mortu. En la cxeesto de niaj parencoj sercxu cxe mi tion, kio estas via, kaj prenu al vi. Jakob ne sciis, ke Racxel ilin cxtelis. 33 Tiam Laban eniris en la tendon de Jakob kaj en la tendon de Lea kaj en la tendon de la du sklavinoj, kaj li ne trovis. Kaj li eliris el la tendo de Lea kaj eniris en la tendon de Racxel. 34 Sed Racxel prenis la domajn diojn kaj metis ilin sub la selon de la kamelo kaj sidicxis sur ili. Kaj Laban palpe esploris la tutan tendon kaj ne trovis. 35 Kaj cxi diris al sia patro: Mia sinjoro ne koleru, ke mi ne povas staricxi antacx vi, cxar mi havas la virinan ordinacxon. Kaj li sercxis kaj ne trovis la domajn diojn. 36 Kaj Jakob

ekkoleris kaj disputis kun Laban. Kaj Jakob diris al Laban: Kia estas mia kulpo, kia estas mia peko, ke vi persekutas min? 37 Vi trapalpis cxiujn miajn apartenacxojn; kion vi trovis el la apartenacxo de via domo? elmetu cxi tie antacx miaj parencoj kaj viaj, kaj ili juxtu inter ni ambacx. 38 Jam dudek jarojn mi estas cxe vi; viaj cxafoj kaj kaproj ne estis seninfanaj; la virexafojn el via brutaro mi ne mancxis; 39 kion sovacxaj bestoj discxiris, tion mi ne alportis al vi: cxi estis mia malprofito; de mi vi postulis cxion, kio estis cxtelita en tago acx cxtelita en nokto; 40 dum la tago min konsumis la varmego, kaj dum la nokto la malvarmo; kaj dormo kuris for de miaj okuloj. 41 Tiaj estis la dudek jaroj, dum kiuj mi servis vin en via domo, dek kvar jarojn pro viaj du filinoj kaj ses jarojn pro viaj brutoj; kaj vi cxancxis mian laborpagon dekfoje. 42 Se ne estus kun mi la Dio de mia patro, la Dio de Abraham kaj Timo de Isaak, vi nun foririgus min kun nenio. Mian mizeron kaj la laboron de miaj manoj vidis Dio kaj cxustigis vin hieracx. 43 Tiam Laban respondis kaj diris al Jakob: La filinoj estas miaj filinoj, kaj la infanoj estas miaj infanoj, kaj la brutoj estas miaj brutoj, kaj cxio, kion vi vidas, estas mia; sed kion mi povas fari hodiacx al miaj filinoj, kaj al iliaj infanoj, kiujn ili naskis? 44 Nun ni faru interligon, mi kaj vi, kaj cxi estu atesto inter mi kaj vi. 45 Tiam Jakob prenis cxtonon kaj starigis cxin kiel memorsignon. 46 Kaj Jakob diris al siaj parencoj: Kolektu cxtonojn. Kaj ili prenis cxtonojn kaj faris monteton; kaj ili mancxis tie sur la monteto. 47 Kaj Laban donis al cxi la nomon Jegar-Sahaduta, sed Jakob donis al cxi la nomon Galeed. 48 Laban diris: cxi tiu monteto estu nun atesto inter mi kaj vi; tial cxi ricevis la nomon Galeed; 49 ankacx la nomon Micpa; cxar li diris: Dio observu inter mi kaj vi, kiam ni malaperos unu de la alia. 50 Se vi agos malbone kontracx miaj filinoj kaj se vi prenos aliajn edzinojn krom miaj filinoj, tiam, se neniue estos cxe ni, vidu, ke Dio estas atestanto inter mi kaj vi. 51 Kaj Laban diris al Jakob: Jen estas cxi tiu monteto, kaj jen estas la memorsigno, kiun mi starigis inter mi kaj vi; 52 atesto estu cxi tiu monteto, kaj atesto estu la memorsigno, ke mi ne transiros al vi trans cxi tiun monteton kaj vi ne transiros al mi trans cxi tiun monteton kaj trans la memorsignon por malbono. 53 La Dio de Abraham kaj la Dio de Nacxor juxtu inter ni, la Dio de ilia patro. Kaj Jakob cxuris al li per la Timo de sia patro Isaak. 54 Kaj Jakob oferbucxis oferon sur la monto, kaj li invitis siajn parencojn mancxu panon; kaj ili mancxis panon kaj tradormis la nokton sur la monto. 55 Laban levicxis frue matene kaj kisis siajn infanojn kaj siajn filinojn kaj benis ilin, kaj foriris; kaj Laban reiris al sia loko.

Cxapitro 32

1 Kaj Jakob iris sian vojon. Kaj renkonticxis kun li ancxeloj de Dio. 2 Kaj Jakob diris, kiam li ilin vidis: Tio estas militistaro de Dio; kaj li donis al tiu loko la nomon Macxanaim.

3 Jakob sendis antacx si senditojn al sia frato Esav, en la landon Seir, en la regionon de Edom. 4 Kaj li ordonis al ili jene: Tiele diru al mia sinjoro Esav: Jen kion diris via sklavo Jakob: Mi loxis cxe Laban kaj restis tie cxis nun. 5 Mi havas bovojn kaj azenojn, cxafojn kaj sklavojn kaj sklavininojn; kaj mi sendas, por sciigi mian sinjoron, por ke mi akiru vian favoron. 6 Kaj la senditoj revenis al Jakob, kaj diris: Ni venis al via frato Esav; li iras renkonte al vi, kaj kvarcent homoj iras kune kun li. 7 Tiam Jakob tre ektimis kaj aflikticxis. Kaj li dividis la homojn, kiuj estis kun li, kaj la cxafojn kaj la bovojn kaj la kamelojn, en du tacxmentojn; 8 kaj li diris: Se Esav venos al unu tacxmento kaj venkobatos cxin, tiam la restinta tacxmento sin savos. 9 Kaj Jakob diris: Dio de mia patro Abraham kaj Dio de mia patro Isaak, Eternulo, kiu diris al mi: Reiru en vian landon kaj en vian naskicxlokon, kaj Mi faros al vi bonon; 10 mi estas tro

malgranda por cxiuj favorkoracxoj kaj por la tuta bonacxo, kiun Vi faris al Via sklavo; cxar kun mia bastono mi transiris cxi tiun Jordanon, kaj nun mi havas du tacxmentojn. 11 Savu min de la mano de mia frato, de la mano de Esav; cxar mi timas lin, ke li eble venos kaj mortigos cxe mi patrinon kun la infanoj. 12 Vi diris ja: Mi faros al vi bonon, kaj Mi faros vian idaron tia, kia estas la apudmara sablo, kiun oni ne povas kalkuli pro multegeco. 13 Kaj li pasigis tie la nokton. Kaj li prenis el tio, kion li havis sub la mano, donacon por sia frato Esav: 14 ducent kaprinojn kaj dudek virkaprojn, ducent cxafinojn kaj dudek vircxafojn, 15 tridek mamnutrantajn kamelojn kun iliaj idoj, kvardek bovinojn kaj dek virbovojn, dudek azeninojn kaj dek azenidojn. 16 Kaj li transdonis en la manojn de siaj sklavoj cxiun gregon aparte, kaj li diris al siaj sklavoj: Iru antacx mi kaj lasu liberan interspacon inter unu grego kaj alia. 17 Kaj al la unua li ordonis jene: Se vin renkontos mia frato Esav, kaj demandas vin: Kies vi estas? kaj kien vi iras? kaj al kiu apartenas tio, kio estas antacx vi? 18 tiam diru: Al via sklavo Jakob; cxi estas donaco, sendata al mia sinjoro Esav, kaj jen li ankacx mem estas post ni. 19 Kaj li ordonis ankacx al la dua, ankacx al la tria, ankacx al cxiuj, kiuj iris post la gregoj, dirante: Tiamaniere parolu al Esav, kiam vi lin renkontos. 20 Kaj diru: Jen ankacx via sklavo Jakob iras post ni. cxar li pensis: Mi pardonemigos lin per la donaco, kiu iras antacx mi, kaj poste mi vidos lian vizacxon; eble li akceptos min favore. 21 Kaj la donaco pasis antacx li; sed li pasigis tiun nokton en la tendaro.

22 Kaj li levicxis en tiu nokto, kaj prenis siajn du edzinojn kaj siajn du sklavinojn kaj siajn dek unu infanojn, kaj transpasis la vadejon de Jabok. 23 Kaj li prenis ilin kaj transirigis ilin trans la riveron, kaj transigis tion, kion li havis. 24 Kaj Jakob restis sola. Kaj iu luktis kun li cxis la apero de la matenruxo. 25 Vidinte, ke li ne povas lin venki, tiu tucxis la artikon de lia femuro; kaj la femuro de Jakob elartikicxis, dum li luktis kun tiu. 26 Kaj tiu diris: Forliberigu min, cxar levicxis la matenruxo. Sed li diris: Mi ne forliberigos vin, antacx ol vi min benos. 27 Kaj tiu diris al li: Kia estas via nomo? Kaj li respondis: Jakob. 28 Tiam tiu diris: Ne Jakob estu de nun via nomo, sed Izrael; cxar vi luktis kun Dio kaj kun homoj, kaj vi venkis. 29 Kaj Jakob demandis, dirante: Diru vian nomon. Sed tiu diris: Por kio vi demandas mian nomon? Kaj li benis lin tie. 30 Kaj Jakob donis al tiu loko la nomon Penuel, dirante: cxar mi vidis Dion vizacxon kontracx vizacxo, kaj mia animo savicxis. 31 La suno levicxis antacx li, kiam li trapasis Penuelon; kaj li lamis per sia femuro. 32 Tial la Izraelidoj ne mancxas cxis la nuna tempo la tendenon, kiu estas sur la artiklo de la femuro, cxar tiu tucxis la femuran artikon de Jakob cxe la tendeno.

Cxapitro 33

1 Jakob levis siajn okulojn, kaj vidis, ke jen venas Esav kaj kun li kvarcent homoj. Tiam li dividis la infanojn de Lea kaj de Racxel kaj de la du sklavinoj. 2 Kaj li starigis la sklavinojn kaj iliajn infanojn antacxe, Lean kun cxiaj infanoj poste, kaj Racxelon kun Jozef en la fino. 3 Kaj li mem pasis preter ilin, kaj klinicxis cxis la tero sep fojojn, antacx ol li atingis sian fraton. 4 Sed Esav kuris al li renkonte kaj cxirkacxprenis lin, kaj cxetis sin sur lian kolon kaj kisis lin; kaj ili ploris. 5 Esav levis siajn okulojn kaj ekvidis la virinojn kaj la infanojn, kaj diris: Kiuj estas cxe vi cxi tiuj? Jakob respondis: La infanoj, kiujn Dio favore donis al via sklavo. 6 Tiam alproksimicxis la sklavinoj, ili kaj iliaj infanoj, kaj profunde klinicxis. 7 Poste alproksimicxis ankacx Lea kaj cxiaj infanoj kaj klinicxis; fine alproksimicxis Jozef kaj Racxel kaj klinicxis. 8 Tiam Esav diris: Kio estas tiu tuta tacxmento, kiun mi renkontis? Kaj Jakob respondis: Por akiri la favoron de mia sinjoro. 9 Sed Esav diris: Mi havas multe, mia frato; kio apartenas al vi, tio

restu cxe vi. 10 Kaj Jakob diris: Ho ne! se mi akiris vian favoron, prenu mian donacon el mia mano; cxar mi vidis vian vizacxon, kvazacx mi vidus la vizacxon de Dio, kaj vi montricxis favora al mi. 11 Prenu mian benon, kiu estas alportita al vi; cxar Dio favore donis al mi kaj mi havas cxion. Kaj li insistis, kaj tiu prenis. 12 Kaj Esav diris: Ni levicxu kaj iru, kaj mi iros apud vi. 13 Sed Jakob diris al li: Mia sinjoro scias, ke la infanoj estas malfortaj, kaj la cxafoj kaj bovoj cxe mi estas tro junaj; se oni pelos ilin dum unu tago, la brutaro mortos. 14 Mia sinjoro iru antacx sia sklavo, kaj mi kondukos malrapide, kiel iros la brutoj, kiuj estas antacx mi, kaj kiel iros la infanoj, cxis mi venos al mia sinjoro en Seir. 15 Tiam Esav diris: Mi restigos cxe vi iujn el la homoj, kiuj estas kun mi. Sed Jakob diris: Por kio? lasu min nur posedi la favoron de mia sinjoro. 16 Kaj en tiu tago Esav returne foriris sian vojon al Seir. 17 Kaj Jakob ekiris al Sukot kaj konstruis al si domon, kaj por siaj brutoj li faris kabanojn; tial la loko ricevis la nomon Sukot.

18 Veninte el Mezopotamio, Jakob alvenis bonstate en la urbo de cxechem, kiu estas en la lando Kanaana; kaj li starigis sian tendaron antacx la urbo. 19 Kaj la kampoparton, sur kiu li starigis sian tendon, li acxetis el la manoj de la filoj de examor, la patro de cxechem, por cent kesitoj. 20 Kaj li starigis tie altaron, kaj li nomis cxin El, la Dio de Izrael.

Cxapitro 34

1 Dina, la filino de Lea, kiun cxi naskis al Jakob, eliris, por vidi la filinojn de la lando. 2 Kaj vidis cxin cxechem, filo de examor la cxivido, princo de la lando, kaj li prenis cxin kaj kucxis kun cxi kaj faris al cxi perfortacxon. 3 Kaj algluicxis lia animo al Dina, la filino de Jakob, kaj li ekamis la junulinon kaj parolis al la koro de la junulino. 4 Kaj cxechem diris al sia patro examor jene: Prenu por mi cxi tiun knabinon kiel edzinon. 5 Jakob acxdis, ke li senhonorigis lian filinon Dina; sed liaj filoj estis kun liaj brutoj sur la kampo, tial Jakob silentis cxis ilia veno. 6 Kaj examor, la patro de cxechem, eliris al Jakob, por paroli kun li. 7 Sed la filoj de Jakob venis de la kampo. Kiam ili acxdis, la viroj cxagrenicxis kaj forte kolericxis, ke li faris malnoblacxon en Izrael, kucxinte kun la filino de Jakob, kio ne devis esti farata. 8 examor ekparolis al ili, dirante: cxechem, mia filo, deziregas per sia animo vian filinon; donu cxin al li kiel edzinon. 9 Kaj boparencicxu kun ni: viajn filinojn donu al ni, kaj niajn filinojn prenu al vi. 10 Kaj locxu kun ni, kaj la lando estos antacx vi; locxu kaj faru negocojn kaj akiru posedacxojn en cxi. 11 Kaj cxechem diris al cxia patro kaj al cxiaj fratoj: Estu favoraj al mi; kaj kion vi diros al mi, mi donos. 12 Postulu de mi tre grandan doton kaj donacojn, kaj mi donos, kion vi diros al mi; nur donu al mi la junulinon kiel edzinon. 13 Kaj la filoj de Jakob respondis al cxechem kaj al lia patro examor ruze, kaj parolis tiel pro tio, ke li senhonorigis ilian fratinon Dina; 14 kaj ili diris al ili: Ni ne povas fari tion kaj doni nian fratinon al viro, kiu ne estas cirkumcidita; cxar tio estus por ni hontindacxo. 15 Nur tiam ni donos al vi nian konsenton, se vi estos kiel ni kaj cirkumcidos cxe vi cxiun virseksulon. 16 Tiam ni donos niajn filinojn al vi kaj viajn filinojn ni prenos al ni, kaj ni locxos kun vi, kaj ni estos unu popolo. 17 Sed se vi ne konsentos lasi cirkumcidi vin, tiam ni prenos nian filinon kaj foriros. 18 Ilia parolo placxis al examor, kaj al cxechem, la filo de examor. 19 Kaj la junulo ne prokrastis fari la aferon, cxar li deziris la filinon de Jakob; kaj li estis la plej honorata inter cxiuj domanoj de sia patro. 20 Kaj examor kaj lia filo cxechem venis al la pordego de sia urbo, kaj ekparolis al la locxantoj de sia urbo, dirante: 21 Tiuj homoj estas pacaj kun ni; tial ili locxu en la lando kaj faru en cxi negocojn; la lando estas ja grandspaca por ili. Iliajn filinojn ni prenu al ni kiel edzinojn, kaj niajn filinojn ni donu al ili. 22

Sed nur en tia okazo tiuj homoj konsentas locxi kun ni kaj esti unu popolo, se ni cirkumcidos cxe ni cxiun virseksulon, kiel ili estas cirkumciditaj. 23 Ilia akiritacxo kaj havacxo kaj cxiuj iliaj brutoj faricxos ja niaj, se ni nur donos al ili nian konsenton kaj ili locxos kun ni. 24 Kaj obeis al cxamor kaj al lia filo cxechem cxiuj elirantaj el la pordego de lia urbo; kaj cirkumcidicxis cxiuj virseksuloj, cxiuj elirantaj el la pordego de lia urbo. 25 En la tria tago, kiam ili estis malsanaj, du filoj de Jakob, Simeon kaj Levi, fratoj de Dina, prenis cxiu sian glavon kaj venis sentime en la urbon kaj mortigis cxiujn virseksulojn. 26 Kaj cxamoron kaj lian filon cxechem ili mortigis per glavo, kaj prenis Dinan el la domo de cxechem kaj eliris. 27 La filoj de Jakob venis al la mortigitoj, kaj prirabis la urbon pro tio, ke ili senhonorigis ilian fratinon. 28 Iliajn cxafojn kaj iliajn bovojn kaj iliajn azenojn kaj cxion, kio estis en la urbo, kaj tion, kio estis sur la kampo, ili prenis. 29 Kaj ilian tutan ricxon kaj cxiujn iliajn infanojn kaj iliajn edzinojn ili malliberigis, kaj rabis cxion, kio estis en la domoj. 30 Tiam Jakob diris al Simeon kaj al Levi: Vi afliktis min kaj faris min malaminda por la locxantoj de la lando, por la Kanaanidoj kaj Perizidoj. Mi havas ja malmulte da homoj; kiam ili kolekticxos kontrakx mi kaj venkobatos min, tiam estos ekstermita mi kaj mia domo. 31 Sed ili diris: cxu estas permesite agi kun nia fratino kiel kun publikulino?

Cxapitro 35

1 Kaj Dio diris al Jakob: Levicxu, iru al Bet-El kaj locxu tie; kaj faru tie altaron al Dio, kiu aperis al vi, kiam vi kuris de via frato Esav. 2 Tiam Jakob diris al sia domanaro, kaj al cxiuj, kiuj estis kun li: Forigu la fremdajn diojn, kiuj estas inter vi, kaj puricxu kaj cxancxu viajn vestojn. 3 Kaj ni levicxu, kaj ni iru al Bet-El; kaj mi faros tie altaron al Dio, kiu atentis min en la tago de mia mizero, kaj estis kun mi sur la vojo, kiun mi iris. 4 Kaj ili donis al Jakob cxiujn fremdajn diojn, kiuj estis en iliaj manoj, kaj la ringojn, kiuj estis en iliaj oreloj; kaj Jakob enfosis ilin sub la kverko, kiu estis apud cxechem. 5 Kaj ili ekiris. Kaj timo de Dio venis sur la urbojn, kiuj estis cxirkacx ili, kaj ili ne persekutis la filojn de Jakob. 6 Jakob venis al la urbo Luz, kiu estas en la lando Kanaana kaj havas ankacx la nomon Bet-El, li kaj cxiuj homoj, kiuj estis kun li. 7 Kaj li konstruis tie altaron, kaj donis al la loko la nomon El-Bet-El; cxar tie aperis al li Dio, kiam li kuris de sia frato. 8 Tiam mortis Debora, la mamnutrintino de Rebeka, kaj oni cxin enterigis apud Bet-El, sub la kverko. Kaj tiu loko ricevis la nomon Alon-Bacxut.

9 Kaj denove Dio aperis al Jakob, kiam li revenis el Mezopotamio, kaj benis lin. 10 Kaj Dio diris al li: Via nomo estas Jakob; tamen ne plue estu nomata Jakob, sed Izrael estu via nomo. Kaj Li donis al li la nomon Izrael. 11 Kaj Dio diris al li: Mi estas Dio la Plejpotenca; fruktu kaj multicxu; popolo kaj popolaro faricxos el vi, kaj rexo eliros el via lumbo. 12 Kaj la landon, kiun Mi donis al Abraham kaj al Isaak, Mi donos al vi, kaj al via idaro post vi Mi donos la landon. 13 Kaj Dio forlevicxis de li sur la loko, kie Li parolis kun li. 14 Jakob starigis monumenton sur la loko, kie Li parolis kun li, monumenton cxtonan; kaj li vercxis sur cxin vercxoferon kaj vercxis sur cxin oleon. 15 Kaj al la loko, kie Dio parolis kun li, Jakob donis la nomon Bet-El. 16 Kaj ili forlasis Bet-Elon. Kiam restis ancoracx negranda interspaco, por veni al Efrata, Racxel naskis, kaj cxia akucxicxo estis malfacila. 17 Dum cxia akucxicxa suferado la akucxistino diris al cxi: Ne timu, cxar ankacx cxi tiu cxe vi estas filo. 18 Dum la elirado de cxia animo, cxar cxi estis mortanta, cxi donis al li la nomon Ben-Oni; sed lia patro donis a li la nomon Benjamin. 19 Kaj Racxel mortis, kaj oni enterigis cxin sur la vojo al Efrata, kiu estas Bet-Lecxem. Kaj Jakob starigis monumenton super cxia tombo. Tio estas la tomba monumento de Racxel cxis la nuna tago. 21 Kaj Izrael formigris, kaj starigis sian tendon transe de la turo Eder.

22 En la tempo, kiam Izrael loxis en tiu lando, Ruben iris kaj kucxis kun Bilha, la kromvirino de lia patro. Kaj pri tio acxdis Izrael.

La filoj de Jakob estis dek du: 23 la filoj de Lea: Ruben, la unuenaskito de Jakob, kaj Simeon kaj Levi kaj Jehuda kaj Isacxar kaj Zebulun; 24 la filoj de Racxel: Jozef kaj Benjamin; 25 kaj la filoj de Bilha, sklavino de Racxel: Dan kaj Naftali; 26 kaj la filoj de Zilpa, sklavino de Lea: Gad kaj Acxer. Tio estas la filoj de Jakob, kiuj naskicxis al li en Mezopotamio. 27 Kaj Jakob venis al sia patro Isaak en Mamre, al Kirjat-Arba (tio estas cxebron), kie vivis fremdule Abraham kaj Isaak. 28 Isaak havis la acxon de cent okdek jaroj. 29 Kaj Isaak konsumicxis kaj mortis kaj alkolekticxis al sia popolo, estante maljuna kaj sata de vivo. Kaj lin enterigis liaj filoj Esav kaj Jakob.

Cxapitro 36

1 Jen estas la generaciario de Esav, kiu ankacx estas Edom. 2 Esav prenis siajn edzinojn el la Kanaanidoj: Adan, filinon de Elon la cxetido, kaj Oholibaman, filinon de Ana, filino de Cibeon la cxivido, 3 kaj Basmaton, filinon de Icxmael, fratinon de Nebajot. 4 Kaj Ada naskis al Esav Elifazon, kaj Basmat naskis Reuelon. 5 Kaj Oholibama naskis Jeucxon kaj Jalamon kaj Koracxon. Tio estas la filoj de Esav, kiuj naskicxis al li en la lando Kanaana. 6 Kaj Esav prenis siajn edzinojn kaj siajn filojn kaj siajn filinojn kaj cxiujn siajn domanojn kaj sian havon kaj cxiujn siajn brutojn kaj sian tutan akiritacxon, kiun li akiris en la lando Kanaana; kaj foriris en alian landon, for de sia frato Jakob. 7 cxar ilia havo estis tiel granda, ke ili ne povis loxi kune; kaj la lando, en kiu ili vivis fremdule, ne povis teni ilin pro la grandeco de iliaj brutaroj. 8 Kaj Esav ekloxis sur la monto Seir; Esav estas ankacx Edom. 9 Kaj jen estas la generaciario de Esav, la patro de la Edomidoj, sur la monto Seir: 10 jen estas la nomoj de la filoj de Esav: Elifaz, filo de Ada, edzino de Esav; Reuel, filo de Basmat, edzino de Esav. 11 Kaj la filoj de Elifaz estis: Teman, Omar, Cefo kaj Gatam kaj Kenaz. 12 Kaj Timna estis kromvirino de Elifaz, filo de Esav, kaj cxi naskis al Elifaz Amalekon. Tio estas la filoj de Ada, edzino de Esav. 13 Kaj jen estas la filoj de Reuel: Nacxat kaj Zeracx, cxama kaj Miza. Tio estas la filoj de Basmat, edzino de Esav. 14 Kaj jen estas la filoj de Oholibama, filino de Ana, filino de Cibeon, edzino de Esav: cxi naskis al Esav Jeucxon kaj Jalamon kaj Koracxon. 15 Jen estas la cxefoj de la filoj de Esav: la filoj de Elifaz, unuenaskito de Esav: cxefo Teman, cxefo Omar, cxefo Cefo, cxefo Kenaz, 16 cxefo Koracx, cxefo Gatam, cxefo Amalek. Tio estas la cxefoj de Elifaz en la lando de Edom. Tio estas la filoj de Ada. 17 Kaj jen estas la filoj de Reuel, filo de Esav: cxefo Nacxat, cxefo Zeracx, cxefo cxama, cxefo Miza. Tio estas la cxefoj de Reuel en la lando de Edom. Tio estas la filoj de Basmat, edzino de Esav. 18 Kaj jen estas la filoj de Oholibama, edzino de Esav: cxefo Jeucx, cxefo Jalam, cxefo Koracx. Tio estas la cxefoj de Oholibama, filino de Ana, edzino de Esav. 19 Tio estas la filoj de Esav, kaj tio estas iliaj cxefoj. Tio estas Edom.

20 Jen estas la filoj de Seir la cxorido, kiuj loxis en la lando: Lotan kaj cxobal kaj Cibeon kaj Ana 21 kaj Diczon kaj Ecer kaj Diczon. Tio estas la cxefoj de la cxoridoj, filoj de Seir, en la lando de Edom. 22 La filoj de Lotan estis: cxori kaj Hemam; kaj la fratino de Lotan estis Timna. 23 Kaj jen estas la filoj de cxobal: Alvan kaj Manacxat kaj Ebal, cxefo kaj Onam. 24 Kaj jen estas la infanoj de Cibeon: Aja kaj Ana. Tio estas tiu Ana, kiu trovis la varmajn akvojn en la dezerto, kiam li pacxtis la azenojn de sia patro Cibeon. 25 Kaj jen estas la infanoj de Ana:

Dixon, kaj Oholibama, filino de Ana. 26 Kaj jen estas la filoj de Dixon: cxemdan kaj Ecxban kaj Jitran kaj Keran. 27 Jen estas la filoj de Ecer: Bilhan kaj Zaavan kaj Akan. 28 Jen estas la filoj de Dicxan: Uc kaj Aran. 29 Jen estas la cxefoj de la cxoridoj: cxefo Lotan, cxefo cxobal, cxefo Cibeon, cxefo Ana, 30 cxefo Dixon, cxefo Ecer, cxefo Dicxan. Tio estas la cxefoj de la cxoridoj, lacx la ordo de ilia cxefeco en la lando Seir.

31 Kaj jen estas la recxoj, kiuj recxis en la lando de Edom, antacx ol aperis recxoj cxe la Izraelidoj: 32 En Edom recxis Bela, filo de Beor, kaj la nomo de lia urbo estis Dinhaba. 33 Kiam Bela mortis, ekrecxis anstatacx li Jobab, filo de Zeracx el Bocra. 34 Kiam mortis Jobab, ekrecxis anstatacx li cxucxam el la lando de la Temananoj. 35 Kiam mortis cxucxam, ekrecxis anstatacx li Hadad, filo de Bedad, kiu venkobatis la Midjanidojn sur la kampo de Moab; kaj la nomo de lia urbo estis Avit. 36 Kiam mortis Hadad, ekrecxis antatacx li Samla el Masreka. 37 Kiam mortis Samla, ekrecxis anstatacx li cxaul el Recxobot cxe la Rivero. 38 Kiam mortis cxaul, ekrecxis anstatacx li Baal-cxanan, filo de Acxbor. 39 Kiam mortis Baal-cxanan, filo de Acxbor, ekrecxis anstatacx li Hadar; la nomo de lia urbo estis Pau, kaj la nomo de lia edzino estis Mehetabel, filino de Matred, filino de Me-Zahab. 40 Kaj jen estas la nomoj de la cxefoj de Esav, lacx iliaj gentoj, lokoj, kaj nomoj: cxefo Timna, cxefo Alva, cxefo Jetet, 41 cxefo Oholibama, cxefo Ela, cxefo Pinon, 42 cxefo Kenaz, cxefo Teman, cxefo Mibcar, 43 cxefo Magdiel, cxefo Iram. Tio estas la cxefoj de Edom, kiel ili loxos en la lando, posedata de ili. Esav estis la patro de la Edomidoj.

Cxapitro 37

1 Jakob loxis en la lando, en kiu lia patro loxis fremdule, en la lando Kanaana. 2 Jen estas la generaciario de Jakob. Jozef, havante la acxon de dek sep jaroj, pacxtis kune kun siaj fratoj la brutaron; li estis knabo kune kun la filoj de Bilha kaj la filoj de Zilpa, la edzinoj de lia patro; kaj malbonajn famojn pri ili Jozef raportadis al ilia patro. 3 Kaj Izrael amis Jozefon pli ol cxiujn siajn filojn, cxar li estis por li filo naskita en maljuneco; kaj li faris al li mikskoloran veston. 4 cxar la fratoj vidis, ke lin ilia patro amas pli ol cxiujn liajn fratojn, tial ili malamamis lin kaj ne povis paroli kun li pace. 5 Jozef havis soncxon, kaj li rakontis cxin al siaj fratoj; tiam ili ekmalamamis lin ankoracx pli. 6 Li diris al ili: Acxskultu la soncxon, kiun mi sonxis: 7 ni ligis garbojn meze de la kampo; kaj jen mia garbo staricxis kaj restis starante, kaj viaj garboj cxin cxirkacxis kaj profunde klinicxis antacx mia garbo. 8 Tiam liaj fratoj diris al li: cxu vi estos recxo super ni? acx cxu vi regos super ni? Kaj ili ankoracx pli ekmalamamis lin pro liaj soncxoj kaj pro liaj vortoj. 9 Kaj li sonxis ankoracx alian soncxon kaj rakontis cxin al siaj fratoj, kaj diris: Mi sonxis ankoracx unu soncxon: jen la suno kaj la luno kaj dek unu steloj klinicxas antacx mi. 10 Kaj li rakontis al sia patro kaj al siaj fratoj; kaj lia patro faris al li riprocxon, kaj diris al li: Kion vi volas kun tiu soncxo, kiun vi sonxis? cxu mi kaj via patrino kaj viaj fratoj venos, por klinicxi antacx vi cxis la tero? 11 Kaj liaj fratoj lin enviis, sed lia patro konservis en la memoro la aferon. 12 Liaj fratoj iris pacxti la cxafojn de sia patro en cxechem. 13 Kaj Izrael diris al Jozef: Viaj fratoj pacxtas ja en cxechem; venu do, mi sendos vin al ili. Kaj tiu respondis al li: Jen mi estas. 14 Kaj Izrael diris al li: Iru, rigardu, kiel fartas viaj fratoj kaj kiel fartas la cxafoj, kaj alportu al mi respondon. Kaj li forsendis lin el la valo de cxebron, kaj tiu venis cxechemon. 15 Kaj iu viro trovis lin, kaj vidis, ke li erarvagas sur la kampo; kaj la viro demandis lin: Kion vi sercxas? 16 Kaj li diris: Miajn fratojn mi sercxas; diru al mi, kie ili pacxtas. 17 Kaj la viro diris: Ili foriris de cxi tie; cxar mi acxdis, ke ili diris: Ni iru al Dotan. Kaj Jozef iris sercxi siajn fratojn,

kaj trovis ilin en Dotan. 18 Kaj ili ekvidis lin de malproksime; kaj antacx ol li alproksimicxis al ili, naskicxis en ili la malbona intenco mortigi lin. 19 Kaj ili diris unu al alia: Jen tiu soncxisto venas; 20 nun ni iru kaj mortigu lin, kaj ni cketu lin en unu el la putoj, kaj ni diru, ke sovacxa besto lin formanxis; kaj ni vidos, kio faricxos el liaj soncxoj. 21 Sed tion acxdis Ruben kaj savis lin el iliaj manoj, kaj diris: Ni ne mortigu lin. 22 Kaj Ruben diris al ili: Ne vercxu sangon; cketu lin en cxi tiun puton, kiu estas en la dezerto, sed manon ne metu sur lin. cxar li intencis savi lin el iliaj manoj kaj revenigi lin al sia patro. 23 Kaj kiam Jozef venis al siaj fratoj, ili deprenis de li lian veston, la mikskoloran veston, kiu estis sur li; 24 kaj ili prenis lin kaj cketis lin en la puton; sed la puto estis malplena, akvo ne estis en cxi. 25 Kiam ili sidicxis, por manxi panon, ili levis siajn okulojn, kaj ekvidis, ke jen karavano da Icxmaelidoj venas el Gilead, kaj iliaj kameloj portas aromacxojn kaj balzamon kaj mirhon; ili iras, direktante sin al Egiptujo. 26 Kaj Jehuda diris al siaj fratoj: Kian profiton ni havos, se ni mortigos nian fraton kaj kacxos lian sangon? 27 Venu, ni vendos lin al la Icxmaelidoj, por ke nia mano ne meticxu sur lin; cxar li estas nia frato, nia karno. Kaj liaj fratoj akceptis lian proponon. 28 Kaj kiam la Midjanidoj, la komercistoj, preteriris, ili eltiris kaj levis Jozefon el la puto kaj vendis Jozefon al la Icxmaelidoj por dudek arcxentaj moneroj; kaj tiuj forkondukis Jozefon al Egiptujo. 29 Kiam Ruben revenis al la puto, li vidis, ke Jozef ne estas en la puto. Kaj li discxiris siajn vestojn. 30 Kaj li reiris al siaj fratoj, kaj diris: La knabo forestas, kaj kien mi nun iros? 31 Kaj ili prenis la veston de Jozef kaj bucxis kapron kaj trempis la veston en la sango. 32 Kaj ili sendis la mikskoloran veston kaj venigis cxin al sia patro, kaj dirigis: cxi tion ni trovis; rigardu, cxu cxi estas la vesto de via filo acx ne. 33 Kaj li rekonis cxin, kaj diris: cxi estas la vesto de mia filo! sovacxa besto lin formanxis! discxirita estas Jozef! 34 Kaj Jakob discxiris siajn vestojn kaj metis sakacxon cxirkacx sian lumbon kaj funebris pri sia filo multe da tagoj. 35 Kaj cxuiuj liaj filoj kaj filinoj penis konsoli lin, sed li ne volis konsolicxi, kaj diris: En funebro mi iros en cxeolon al mia filo. Tiel ploris pri li lia patro. 36 Sed la Midjanidoj vendis lin en Egiptujo al Potifar, kortegano de Faraono, estro de la korpogardistoj.

Cxapitro 38

1 En tiu tempo Jehuda aparticxis for de siaj fratoj, kaj eklocxis apud iu Adulamano, kiu estis nomata cxira. 2 Kaj Jehuda vidis tie filinon de iu Kanaanido, nomata cxua, kaj li prenis cxin kaj envenis al cxi. 3 Kaj cxi gravedicxis kaj naskis filon; kaj li donis al li la nomon Er. 4 Kaj cxi denove gravedicxis kaj naskis filon, kaj cxi donis al li la nomon Onan. 5 Kaj ancoracx plue cxi naskis filon, kaj donis al li la nomon cxela. Sed Jehuda estis en Kezib, kiam cxi naskis tiun. 6 Kaj Jehuda prenis edzinon por sia unuenaskito Er, kaj cxia nomo estis Tamar. 7 Sed Er, la unuenaskito de Jehuda, estis malbona antacx la okuloj de la Eternulo, kaj la Eternulo lin mortigis. 8 Tiam Jehuda diris al Onan: Envenu al la edzino de via frato, kaj boedzicxu kun cxi kaj naskigu idaron al via frato. 9 Sed Onan sciis, ke ne por li estos la idaro; tial, envenante al la edzino de sia frato, li elvercxadis la semon sur la teron, por ne doni idaron al sia frato. 10 Kaj malplacxis al la Eternulo tio, kion li faris, kaj Li mortigis ankacx lin. 11 Tiam Jehuda diris al sia bofilino Tamar: Restu kiel vidvino en la domo de via patro, cxis grandicxos mia filo cxela. cxar li timis, ke eble li ankacx mortos, kiel liaj fratoj. Kaj Tamar iris kaj eklocxis en la domo de sia patro. 12 Pasis multe da tempo, kaj mortis la filino de cxua, la edzino de Jehuda. Kiam Jehuda konsolicxis, li iris Timnan, al la tondantoj de liaj cxafoj, li kaj lia amiko, cxira la Adulamano. 13 Kaj oni sciigis al Tamar, dirante: Jen via bopatro iras Timnan, por tondi siajn cxafojn. 14 Tiam

cxī demetis de si siajn vestojn de vidvineco kaj kovris sin per kovrotuko kaj vualis sin, kaj sidicxis apud la pordo de Enaim, kiu trovicxas sur la vojo al Timna. cxar cxī vidis, ke cxela grandicxis kaj cxī ne estas donita al li kiel edzino. 15 Kaj Jehuda cxin vidis, kaj li pensis, ke cxī estas publikulino, cxar cxī kovris sian vizacxon. 16 Kaj li turnis sin al cxī cxe la vojo, kaj diris: Lasu min enveni al vi. cxar li ne sciis, ke tio estas lia bofilino. Kaj cxī diris: Kion vi donos al mi, se vi envenos al mi? 17 Kaj li diris: Mi sendos al vi kapron el la brutaro. Sed cxī diris: Donu al mi garantiacxon, cxis vi sendos. 18 Kaj li diris: Kian garantiacxon mi donu al vi? cxī diris: Vian sigelilon kaj vian cxnureton, kaj vian bastonon, kiu estas en via mano. Kaj li donis al cxī kaj envenis al cxī, kaj cxī gravedicxis de li. 19 Kaj cxī levicxis kaj iris, kaj formetis de si sian kovrotukon kaj surmetis sur sin siajn vestojn de vidvineco. 20 Kaj Jehuda sendis la kapron per sia amiko la Adulamano, por preni la garantiacxon el la manoj de la virino; sed li cxin ne trovis. 21 Kaj li demandis la homojn de cxia loko, dirante: Kie estas la publikulino, kiu sidis en Enaim cxe la vojo? Kaj ili diris: cxī tie ne estis publikulino. 22 Kaj li revenis al Jehuda, kaj diris: Mi cxin ne trovis, kaj ankacx la homoj de la loko diris, ke tie ne estis publikulino. 23 Tiam Jehuda diris: cxī prenu cxin al si, por ke ni ne estu mokataj; mi sendis ja cxī tiun kapron, sed vi cxin ne trovis. 24 Post la paso de tri monatoj oni sciigis al Jehuda, dirante: Tamar, via bofilino, malcxasticxis, kaj cxī ecx gravedicxis de malcxasteco. Tiam Jehuda diris: Elkonduku cxin, kaj oni cxin brulmortigu. 25 Kiam oni cxin kondukis, cxī sendis, ke oni diru al cxia bopatro: Mi gravedicxis de la viro, al kiu apartenas cxī tio. Kaj cxī diris: Rekonu, al kiu apartenas la sigelilo kaj la cxnuretoj kaj cxī tiu bastono. 26 Kaj Jehuda rekonis, kaj li diris: cxī estas pli prava ol mi, cxar mi ne donis cxin al mia filo cxela. Kaj li cxin ne plue konis. 27 Kiam cxī devis naski, montricxis, ke cxemeloj estas en cxia ventro. 28 Kaj kiam cxī estis naskanta, elcxovicxis la mano de unu infano; kaj la akucxistino prenis kaj alligis al la mano rucxan fadenon, dirante: cxī tiu eliris la unua. 29 Sed kiam li retiris sian manon, eliris lia frato. Kaj cxī diris: Kial vi faris por vi tracxiron? Kaj oni donis al li la nomon Perek. 30 Poste eliris lia frato, kiu havis sur sia mano la rucxan fadenon. Kaj oni donis al li la nomon Zeracx.

Cxapitro 39

1 Jozef estis forkondukita en Egiptujon, kaj lin acxetis Potifar, kortegano de Faraono, estro de la korpogardistoj, Egipto, el la manoj de la Icxmaelidoj, kiuj venigis lin tien. 2 Kaj la Eternulo estis kun Jozef, kaj li estis sukcesulo; kaj li estis en la domo de sia sinjoro, la Egipto. 3 Kaj lia sinjoro vidis, ke la Eternulo estas kun li, kaj ke cxion, kion li faras, la Eternulo sukcesigas en lia mano. 4 Kaj Jozef akiris lian favoron kaj servis lin; kaj li estrigis lin super sia domo, kaj transdonis en liajn manojn cxion, kion li havis. 5 Kaj de tiu tempo, kiam li estrigis lin super sia domo, kaj super cxio, kion li havis, la Eternulo benis la domon de la Egipto pro Jozef, kaj la beno de la Eternulo estis super cxio, kion li havis, en la domo kaj sur la kampo. 6 Kaj li lasis cxion, kion li havis, en la manoj de Jozef, kaj li sciis pri nenio, krom nur pri la pano, kiun li mancxis. Kaj Jozef estis gracia kaj bela. 7 Post kelka tempo la edzino de lia sinjoro cxetis siajn rigardojn sur Jozefon, kaj diris: Kucxicxu kun mi. 8 Sed li rifuzis, kaj li diris al la edzino de sia sinjoro: Jen, mia sinjoro kontrolas cxe mi nenion en la domo, kaj cxion, kion li havas, li transdonis en miajn manojn; 9 neniŭ en cxī tiu domo estas pli granda ol mi, kaj li retenis de mi nenion, krom vi, cxar vi estas lia edzino. Kiel do mi faros cxī tiun grandan malbonagon kaj pekos antacx Dio? 10 Dum cxī paroladis al Jozef cxiutage kaj li ne volis obei cxin kaj kucxicxi kun cxī kaj esti kun cxī, 11 okazis unu tagon, ke li venis en la domon, por fari sian laboron, kaj neniŭ el la domanoj estis en la domo; 12 tiam cxī kaptis lin je lia vesto, dirante: Kucxicxu kun mi. Sed li lasis sian veston

en cxiaj manoj kaj forkuris for el la domo. 13 Kaj kiam cxi vidis, ke li lasis sian veston en cxia mano kaj forkuris el la domo, 14 cxi vokis siajn domanojn, kaj diris al ili: Rigardu, li venigis al ni Hebreon, por moki nin; cxi tiu venis al mi, por kucixi kun mi; sed mi ekkriis per lacxta vocxo; 15 kaj kiam li acxdis, ke mi ekkriis per lacxta vocxo, li lasis sian veston cxe mi kaj forkuris for el la domo. 16 Kaj cxi kucixigis lian veston apud si, cxis lia sinjoro venis en sian domon. 17 Kaj cxi rakontis al li tion saman, dirante: La sklavo, la Hebreo, kiun vi venigis al ni, venis al mi, por petoli kun mi; 18 sed kiam mi lacxte ekkriis, li lasis sian veston cxe mi kaj elkuris el la domo. 19 Kiam lia sinjoro acxdis la vortojn de sia edzino, kiujn cxi diris al li, parolante: Tiel agis kun mi via sklavo--tiam li forte ekkoleris. 20 Kaj la sinjoro de Jozef prenis lin kaj fordonis lin en malliberejon, en la lokon, kie la malliberuloj de la rexo estis tenataj; kaj li estis tie en la malliberejo. 21 Kaj la Eternulo estis kun Jozef kaj estis favorkora al li kaj havigis al li la favoron de la estro de la malliberejo. 22 Kaj la estro de la malliberejo transdonis en la manojn de Jozef cxiujn malliberulojn, kiuj estis en la malliberejo; kaj cxio, kion ili tie faris, estis farata sub lia kontrolo. 23 La estro de la malliberejo rigardis nenion, kio estis sub lia disponado, cxar la Eternulo estis kun li; kaj cxion, kion li faris, la Eternulo sukcesigis.

Cxapitro 40

1 Post tiuj okazintacoj la vinisto de la rexo de Egiptujo kaj la bakisto kulpicxis antacx sia sinjoro, la rexo de Egiptujo. 2 Kaj Faraono kolericxis kontrakx siaj du korteganoj, kontrakx la vinistestro kaj kontrakx la bakistestro. 3 Kaj li metis ilin sub gardon en la domon de la estro de la korpogardistoj, en la malliberejon, en la lokon, kie Jozef estis malliberigita. 4 Kaj la estro de la korpogardistoj destinis por ili Jozefon, kaj li servis ilin. Kaj ili restis kelkan tempon en la malliberejo. 5 Kaj ambacx soncxis soncxon, cxiu sian apartan soncxon en la sama nokto, cxiu kun aparta signifo de la soncxo, la vinisto kaj la bakisto de la rexo de Egiptujo, kiuj estis tenataj en la malliberejo. 6 Kiam Jozef venis al ili matene, li vidis, ke ili estas cxagrenitaj. 7 Kaj li demandis la korteganojn de Faraono, kiuj estis kun li en malliberejo en la domo de lia sinjoro, dirante: Kial viaj vizacxo estas cxagrenitaj hodiaux? 8 Kaj ili diris al li: Ni soncxis soncxon, sed estas cxi tie neniu, kiu cxin signifoklarigus. Kaj Jozef diris al ili: La signifoklarigoj apartenas al Dio; tamen rakontu al mi. 9 Tiam la vinistestro rakontis sian soncxon al Jozef, kaj diris al li: En mia soncxo mi vidis antacx mi vinbertrunkon; 10 la trunko havis tri branxojn; apenacx cxi ekfloris, tuj aperis sur cxi beraroj kun maturaj beroj; 11 kaj la pokalo de Faraono estis en mia mano; kaj mi prenis la berojn, kaj mi elpremis ilin en la pokalon de Faraono, kaj mi donis la pokalon en la manon de Faraono. 12 Kaj Jozef diris al li: Jen estas cxia signifoklarigo: la tri branxoj estas tri tagoj; 13 post tri tagoj Faraono levos vian kapon kaj redonos al vi vian oficon, kaj vi donos la pokalon de Faraono en lian manon lacx la maniero de antacxe, kiam vi estis lia vinisto. 14 Sed memoru min, kiam estos bone al vi, kaj faru al mi favorkoracxon kaj memorigu pri mi Faraonon kaj elirigu min el cxi tiu domo. 15 cxar oni extelis min el la lando de la Hebreoj, kaj ankacx cxi tie mi faris nenion, pro kio oni metis min en la malliberejon. 16 Kiam la bakistestro vidis, ke la signifoklarigo estas bona, li diris al Jozef: Mi ankacx havis soncxon; jen tri blankaj korboj estis sur mia kapo; 17 kaj en la supra korbo estis cxiaspecaj manxacoj de Faraono, bakitacoj, kaj la birdoj manxis ilin el la korbo sur mia kapo. 18 Kaj Jozef respondis, dirante: Jen estas cxia signifoklarigo: la tri korboj estas tri tagoj; 19 post tri tagoj Faraono deprenos de vi vian kapon kaj pendigos vin sur arbo, kaj la birdoj formancxos de vi vian karnon. 20 En la tria tago, tago de naskicxo de Faraono, li faris festenon por cxiuj siaj servantoj; kaj li

venigis la vinistestron kaj la bakistestron en la mezon de siaj servantoj. 21 Kaj li redonis al la vinistestro lian oficon, kaj tiu donis la pokalon en la manon de Faraono; 22 sed la bakistestron li pendigis, kiel soncxoklarigis al ili Jozef. 23 Kaj la vinistestro ne rememoris Jozefon, sed forgesis lin.

Cxapitro 41

1 Post du jaroj Faraono havis soncxon, ke jen li staras apud la Rivero. 2 Kaj jen el la Rivero eliras sep bovinoj belaspektaj kaj grasaj, kaj ili pacxticxas en la kanejo. 3 Kaj jen sep aliaj bovinoj eliras post ili el la Rivero, malbelaspektaj kaj malgrasaj, kaj ili staricxas apud tiuj bovinoj sur la bordo de la Rivero. 4 Kaj la bovinoj malbelaspektaj kaj malgrasaj formancxis la sep bovinojn belaspektajn kaj grasajn. Kaj Faraono vekicxis. 5 Kaj li endormicxis kaj denove havis soncxon: jen sep spikoj levicxas sur unu spiktrunko, dikaj kaj bonaj. 6 Sed jen sep spikoj, maldikaj kaj bruligitaj de la orienta vento, elkreskas post ili. 7 Kaj la maldikaj spikoj englutis la sep spikojn dikajn kaj plenajn. Kaj Faraono vekicxis, kaj vidis, ke tio estis soncxo. 8 En la mateno lia spirito aflikticxis; kaj li sendis kaj vokigis cxuijn sorcxistojn de Egiptujo kaj cxuijn cxiajn sacxulojn, kaj Faraono raktontis al ili sian soncxon; sed neniuj povis signifoklarigi cxin al Faraono. 9 Tiam la vinistestro ekparolis al Faraono, dirante: Miajn pekojn mi rememoras hodiaux. 10 Faraono koleris siajn sklavojn, kaj metis min en malliberejon en la domon de la estro de la korpogardistoj, min kaj la bakistestron. 11 Kaj ni soncxis soncxon en unu nokto, mi kaj li; cxiu havis soncxon kun aparta signifo. 12 Kaj tie estis kun ni Hebrea junulo, sklavo de la estro de la korpogardistoj; kaj ni rakontis al li, kaj li signifoklarigis al ni niajn soncxojn, al cxiu li klarigis laccx lia soncxo. 13 Kaj kiel li klarigis al ni, tiel faricxis: min oni revenigis al mia ofico, kaj lin oni pendigis. 14 Tiam Faraono sendis alvoki Jozefon; kaj oni rapide eligis lin el la malliberejo, kaj li sin razis kaj cxancxis siajn vestojn kaj venis al Faraono. 15 Kaj Faraono diris al Jozef: Mi soncxis soncxon, kaj neniuj povas cxin klarigi; sed pri vi mi acxdis, ke kiam vi acxdas soncxon, vi tuj cxin klarigas. 16 Kaj Jozef respondis al Faraono, dirante: cxi ne dependas de mi; Dio respondos bonon al Faraono. 17 Kaj Faraono diris al Jozef: Mi soncxis, ke jen mi staras sur la bordo de la Rivero; 18 kaj jen el la Rivero eliris sep bovinoj grasaj kaj belaspektaj kaj pacxticxis en la kanejo; 19 sed jen sep aliaj bovinoj eliris post ili, maldikaj, tre malbonaspektaj kaj malgrasaj; tiajn malbelajn, kiel ili, mi ne vidis en la tuta Egipta lando; 20 kaj la malgrasaj kaj malbelaj bovinoj formancxis la sep antacxajn grasajn bovinojn; 21 kaj tiuj enicxis en ilian internon, sed oni ne povis rimarki, ke ili enicxis en ilian internon, kaj ilia aspekto estis tiel maldika, kiel antacxe. Kaj mi vekicxis. 22 Kaj mi vidis en soncxo: jen sep spikoj elkreskis sur unu spiktrunko, plenaj kaj bonaj; 23 sed jen sep spikoj, maldikaj, malgrasaj, kaj bruligitaj de la orienta vento, elkreskis post ili; 24 kaj la malgrasaj spikoj englutis la sep bonajn spikojn. Kaj mi rakontis al la sorcxistoj, sed neniuj klarigis al mi. 25 Tiam Jozef diris al Faraono: La soncxo de Faraono estas unu; kion Dio estas faronta, Li diris al Faraono. 26 La sep bonaj bovinoj estas sep jaroj, kaj la sep bonaj spikoj estas sep jaroj; cxi estas unu soncxo. 27 Kaj la sep bovinoj malgrasaj kaj malbelaj, kiuj eliris post ili, estas sep jaroj; kaj la sep spikoj, malplenaj kaj bruligitaj de la orienta vento, estos sep jaroj de malsato. 28 Tio estas, pri kio mi diris al Faraono, ke kion Dio estas faronta, Li montris al Faraono. 29 Jen venos sep jaroj de granda abundeco en la tuta Egipta lando. 30 Sed venos sep jaroj de malsato post ili; kaj forgesicxos la tuta abundeco en la Egipta lando, kaj la malasato konsumos la teron. 31 Kaj ne restos postesigno de la abundeco en la lando, pro tiu malsato, kiu venos poste, cxar cxi estos tre malfacila. 32 Kaj se la soncxo dufoje ripeticxis al Faraono, tio montras, ke la afero estas firme

decidita de Dio, kaj Dio rapidos plenumi tion. 33 Kaj nun Faraono elsercxu homon kompetentan kaj sacxan kaj estrigu lin super la Egipta lando; 34 Faraono ordonu, ke li starigu observistojn en la lando kaj prenadu kvinonon de cxiuj produktoj de la Egipta tero dum la sep jaroj de abundeco. 35 Kaj oni kolektu la tutan mancxacxon de tiuj venontaj bonaj jaroj, kaj oni amasigu mancxeban grenon en la urboj sub la disponon de Faraono, kaj oni cxin konservu. 36 Kaj tiu mancxacxo estos provizo por la lando por la sep jaroj de malsato, kiuj estos en la Egipta lando, por ke la lando ne pereu de malsato. 37 Kaj tio placxis al Faraono kaj al cxiuj liaj servantoj. 38 Kaj Faraono diris al siaj servantoj: cxu ni povus trovi tian homon, kiel li, en kiu estas la spirito de Dio? 39 Kaj Faraono diris al Jozef: cxar Dio sciigis al vi cxion cxi tion, ne ekzistas kompetentulo kaj sacxulo tia, kiel vi. 40 Vi estos super mia domo, kaj viajn vortojn obeos mia tuta popolo; nur per la trono mi estos pli alta ol vi. 41 Kaj Faraono diris al Jozef: Vidu, mi estrigis vin super la tuta Egipta lando. 42 Kaj Faraono deprenis sian ringon de sia mano kaj metis cxin sur la manon de Jozef; kaj li vestis lin per bisinaj vestoj kaj metis oran cxenon sur lian kolon. 43 Kaj li veturigis lin sur sia dua cxaro; kaj oni kriis antacx li: Genuicxu! Kaj li estrigis lin super la tuta Egipta lando. 44 Kaj Faraono diris al Jozef: Mi estas Faraono; sed sen via ordono neniuj levos sian manon acx sian piedon en la tuta Egipta lando. 45 Kaj Faraono donis al Jozef la nomon Cafnat-Paneacx, kaj li donis al li kiel edzinon Asnaton, filinon de Poti-Fera, pastro el On. Kaj Jozef komencis veturadon tra la Egipta lando. 46 Jozef havis la acxon de tridek jaroj, kiam li staricxis antacx Faraono, la recxo de Egiptujo. Kaj Jozef foriris de Faraono kaj trapasis la tutan Egiptan landon. 47 Kaj la tero alportis en la sep jaroj de abundeco grandegajn amasojn da greno. 48 Kaj li kolektis la tutan grenon de la sep jaroj, kiuj estis en la Egipta lando, kaj li metis la grenon en la urbojn; la grenon de cxiuj kampoj, kiuj estis cxirkaux iu urbo, li metis en cxin. 49 Kaj Jozef kolektis tre multe da greno, kiel la marborda sablo, cxis li cxesis kalkuli, cxar oni ne plu povis kalkuli. 50 Antacx ol venis la jaroj de malsato, al Jozef naskicxis du filoj, kiujn naskis al li Asnat, filino de Poti-Fera, pastro el On. 51 Kaj al la unuenaskito Jozef donis la nomon Manase, cxar, li diris, Dio forgesigis al mi cxiujn miajn suferojn kaj la tutan domon de mia patro. 52 Kaj al la dua li donis la nomon Efraim, cxar, li diris, Dio faris min fruktoporta en la lando de mia suferado. 53 Kaj finicxis la sep jaroj de abundeco, kiuj estis en la Egipta lando. 54 Kaj komencicxis la sep jaroj de malsato, kiel diris Jozef; kaj estis malsato en cxiuj landoj, sed en la tuta lando Egipta estis pano. 55 Kiam la tuta Egipta lando eksuferis malsaton, la popolo kriis al Faraono pri pano; tiam Faraono diris al cxiuj Egiptoj: Iru al Jozef, kaj kion li diros al vi, tion faru. 56 La malsato estis en la tuta lando. Jozef malfermis cxiujn grenejojn, kaj vendadis al la Egiptoj. Kaj la malsato estis tre granda en la Egipta lando. 57 Kaj el cxiuj landoj oni venadis Egiptujon, por acxeti de Jozef, cxar la malsato estis tre granda en cxiuj landoj.

Cxapitro 42

1 Kiam Jakob sciicxis, ke oni vendas grenon en Egiptujo, li diris al siaj filoj: Kion vi rigardas? 2 Kaj li diris: Mi acxdis, ke oni vendas grenon en Egiptujo; veturu do tien kaj acxetu por ni tie grenon, por ke ni vivu kaj ne mortu. 3 Kaj forveturis dek fratoj de Jozef, por acxeti grenon en Egiptujo. 4 Sed Benjaminon, la fraton de Jozef, Jakob ne sendis kun liaj fratoj; cxar li timis, ke eble lin trafos malfelicxo. 5 Kaj la filoj de Izrael venis, por acxeti grenon, kune kun aliaj venintoj; cxar estis malsato en la lando Kanaana. 6 Kaj Jozef estis la estro super la lando, kaj li estis la vendanto de la greno por la tuta popolo de la lando. Kaj la fratoj de Jozef venis kaj

klinicxis al li vizacxaltere. 7 Kiam Jozef ekvidis siajn fratojn, li rekonis ilin; sed li cxajnis sin fremda al ili kaj parolis kun ili malafable, kaj diris al ili: El kie vi venis? Kaj ili diris: El la lando Kanaana, por acxeti manxaxxon. 8 Jozef rekonis siajn fratojn, sed ili lin ne rekonis. 9 Kaj Jozef rememoris la soncxojn, kiujn li sonxis pri ili. Kaj li diris al ili: Vi estas spionoj: vi venis, por vidi la malfortajn lokojn de la lando. 10 Kaj ili diris al li: Ne, mia sinjoro! viaj sklavo venis, por acxeti manxaxxon. 11 Ni cxiuj estas filoj de unu homo; ni estas honestaj; viaj sklavo neniam estis spionoj. 12 Sed li diris al ili: Ne, vi venis, por vidi la malfortajn lokojn de la lando. 13 Ili diris: Ni, viaj sklavo, estas dek du fratoj, filoj de unu homo en la lando Kanaana; la plej juna estas nun kun nia patro, kaj unu malaperis. 14 Kaj Jozef diris al ili: Estas tio, kion mi diris al vi, vi estas spionoj. 15 Per tio mi vin elprovas: mi cxuras per la vivo de Faraono, ke vi foriros el cxi tie nur tiam, kiam venos cxi tien via plej juna frato. 16 Sendu unu el vi, ke li alkonduku vian fraton; sed vi estos malliberigitaj, kaj oni esploros viajn vortojn, cxu vi diris la veron; se ne, tiam mi cxuras per la vivo de Faraono, ke vi estas spionoj. 17 Kaj li metis ilin sub gardon por la dacro de tri tagoj. 18 Kaj Jozef diris al ili en la tria tago: Tion faru, kaj vi restos vivaj, cxar mi havas timon antax Dio. 19 Se vi estas homoj honestaj, tiam unu el viaj fratoj restu malliberigita en la domo, en kiu oni vin gardas, kaj vi iru kaj forportu hejmen la grenon, kiun vi acxetis kontrax la malsato. 20 Sed vian plej junan fraton venigu al mi, por ke pruvicxu la vereco de viaj vortoj kaj por ke vi ne mortu. Kaj ili faris tiel. 21 Kaj ili diris unu al alia: Vere ni estas kulpaj pro nia frato; cxar ni vidis la suferadon de lia animo, kiam li petegis nin, sed ni ne acxskultis; por tio venis sur nin cxi tiu sufero. 22 Kaj Ruben respondis al ili, dirante: Mi diris ja al vi: Ne peku rilate la infanon; sed vi ne obeis; nun lia sango estas repostulata. 23 Kaj ili ne sciis, ke Jozef komprenas; cxar inter ili estis tradukanto. 24 Kaj li deturnis sin de ili kaj ekploris; poste li denove returnis sin al ili kaj parolis kun ili, kaj li prenis el inter ili Simeonon kaj ligis lin antax iliaj okuloj. 25 Kaj Jozef ordonis plenigi iliajn sakojn per greno kaj redoni ilian monon al cxiu en lian sakon kaj doni al ili manxaxxon por la vojo. Tiel oni faris al ili. 26 Kaj ili metis sian grenon sur siajn azenojn kaj foriris. 27 Kaj unu el ili malfermis sian sakon, por doni furaxxon al sia azeno dum la nokta halto, kaj li ekvidis sian monon, kiu estis en la aperturo de lia sako. 28 Kaj li diris al siaj fratoj: Mia mono estas redonita; jen cxi estas en mia sako. Tiam konsternicxis iliaj koroj, kaj kun tremo ili diris unuj al la aliaj: Kial Dio faris tion al ni? 29 Kiam ili venis al sia patro Jakob en la landon Kanaan, ili rakontis al li cxion, kio okazis al ili, dirante: 30 La homo, kiu estas sinjoro super tiu lando, parolis kun ni malafable, kaj diris, ke ni estas spionoj en la lando. 31 Kaj ni diris al li: Ni estas homoj honestaj, ni neniam estis spionoj; 32 ni estas dek du fratoj, filoj de nia patro; unu malaperis, kaj la plej juna estas nun kun nia patro en la lando Kanaana. 33 Tiam diris al ni la homo, kiu estas sinjoro super la lando: Per tio mi konvinkicxos, ke vi estas homoj honestaj: unu el viaj fratoj lasu cxe mi, kaj la necesan grenon por via hejmo prenu kaj iru; 34 kaj venigu al mi vian plej junan fraton; tiam mi scios, ke vi ne estas spionoj, ke vi estas honestaj homoj; vian fraton mi redonos al vi, kaj vi povos negoci en la lando. 35 Kiam ili malplenigis siajn sakojn, montricxis, ke cxiu el ili havas sian ligaxxon da mono en sia sako. Kaj ili vidis siajn ligaxojn da mono, ili kaj ilia patro, kaj ili timicxis. 36 Kaj ilia patro Jakob diris al ili: Vi min seninfanigis; Jozef forestas, kaj Simeon forestas, kaj Benjaminon vi volas forpreni! sur min cxio falis! 37 Tiam Ruben diris al sia patro jene: Miajn du filojn mortigu, se mi ne revenigos lin al vi; donu lin en mian manon, kaj mi revenigos lin al vi. 38 Sed li diris: Mia filo ne iros kun vi; cxar lia frato mortis, kaj li sola restis. Se lin trafos malfelicxo sur la vojo, kiun vi iros, tiam vi enirigos miajn grizajn harojn kun malcxojo en cxeolon.

Cxapitro 43

1 La malsato estis tre premanta en la lando. 2 Kiam ili formancxis la grenon, kiun ili venigis el Egiptujo, ilia patro diris al ili: Iru denove kaj acxetu por ni iom da pano. 3 Tiam Jehuda diris al li jene: Tiu homo tre severe diris al ni: Ne aperu antacx mi, se via frato ne estos kun vi. 4 Se vi sendos nian fraton kun ni, tiam ni iros kaj acxetos por vi panon; 5 sed se vi ne sendos, tiam ni ne iros; cxar tiu homo diris al ni: Ne aperu antacx mi, se via frato ne estos kun vi. 6 Kaj Izrael diris: Kial vi faris al mi tian malbonon, kaj diris al la homo, ke vi havas ankoracx fraton? 7 Kaj ili diris: La homo severe demandis pri ni kaj pri nia familio, dirante: cxu via patro ankoracx vivas? cxu vi havas fraton? Kaj ni respondis al li tiujn demandojn. cxu ni povis scii, ke li diros: Venigu vian fraton? 8 Kaj Jehuda diris al sia patro Izrael: Sendu la knabon kun mi, tiam ni levicxos kaj iros, por ke ni vivu kaj ne mortu, ni kaj vi kaj niaj infanoj. 9 Mi garantios por li, el miaj manoj vi lin postulos. Se mi ne revenigos lin al vi kaj ne starigos antacx via vizacxo, tiam mi estos kulpa antacx vi dum la tuta vivo. 10 Se ni ne prokrastus, ni jam du fojojn estus revenintaj. 11 Tiam diris al ili ilia patro Izrael: Se estas tiel, tiam faru jene: prenu el la plej bonaj fruktoj de la lando en viajn vazojn, kaj alportu al la homo donacon: iom da balzamo kaj iom da mielo, aromacxon kaj mirhon, pistakojn kaj migdalojn. 12 Kaj da mono prenu duoblan sumon en viajn manojn, kaj la monon, kiu estis metita returne en la aperturojn de viaj sakoj, redonu per viaj manoj: eble okazis eraro. 13 Kaj vian fraton prenu, kaj levicxu kaj iru returne al tiu homo. 14 Kaj Dio la Plejpotenca akirigu al vi kompaton de tiu homo, ke li resendu kun vi vian alian fraton kaj Benjamenon; sed mi, se mi seninfanicxis, mi restu seninfana.

15 Kaj la homoj prenis tiujn donacojn, kaj da mono ili prenis duoblan sumon en siajn manojn, kaj ankacx Benjamenon; kaj ili levicxis kaj iris Egiptujon kaj staricxis antacx Jozef. 16 Kiam Jozef vidis kun ili Benjamenon, li diris al la estro de sia domo: Enkonduku tiujn homojn en la domon, kaj bucxu bruton kaj pretigu; cxar kun mi mancxos tiuj homoj hodiacx tagmeze. 17 Kaj la homo faris, kiel diris Jozef, kaj la homo enkondukis tiujn homojn en la domon de Jozef. 18 Kaj tiuj homoj ektimis, kiam oni enkondukis ilin en la domon de Jozef, kaj ili diris: Pro la mono, kiu antacxe estis metita returne en niajn sakojn, oni enkondukis nin, por cxeti sur nin kalumnion kaj ataki nin, kaj preni nin kiel sklavojn kune kun niaj azenoj. 19 Kaj ili aliris al la homo, kiu estis estro super la domo de Jozef, kaj ekparolis al li cxe la pordo de la domo. 20 Kaj ili diris: Pardonu, nia sinjoro! ni estis venintaj, por acxeti panon; 21 sed kiam ni venis al la nokthaltejo kaj ni malfermis niajn sakojn, ni ekvidis, ke la mono de cxiu el ni estas en la aperturo de lia sako, nia mono laxe cxia plena pezo; tial ni cxin realportis per niaj manoj. 22 Kaj alian monon ni alportis per niaj manoj, por acxeti panon. Ni ne scias, kiu metis nian monon en niajn sakojn. 23 Kaj li diris: Estu trankvilaj, ne timu. Via Dio kaj la Dio de via patro donis al vi trezoron en viajn sakojn; vian monon mi ricevis. Kaj li elkondukis al ili Simeonon. 24 Kaj tiu homo enkondukis ilin en la domon de Jozef kaj donis akvon, kaj ili lavis siajn piedojn; kaj li donis mancxon al iliaj azenoj. 25 Kaj ili pretigis la donacojn por la veno de Jozef tagmeze; cxar ili acxdis, ke tie ili mancxos panon. 26 Kaj Jozef venis hejmen; kaj ili alportis al li en la domon la donacojn, kiujn ili havis en la manoj, kaj klinicxis al li cxis la tero. 27 Kaj li demandis ilin pri ilia farto, kaj diris: cxu bone fartas via maljuna patro, pri kiu vi diris al mi? cxu li vivas ankoracx? 28 Kaj ili diris: Via sklavo nia patro fartas bone; li vivas ankoracx. Kaj ili klinicxis kaj cxetis sin antacx li sur la teron. 29 Kaj li levis siajn okulojn, kaj ekvidis sian fraton Benjamen, la filon de lia patrino, kaj li diris: cxu tio estas via plej juna frato, pri kiu vi diris al mi? Kaj li diris: Dio vin favoru, mia filo.

30 Kaj Jozef forrapidis, cxar ekflamis lia interno pro lia frato kaj li volis plori. Kaj li eniris en internan cxambron kaj ploris tie. 31 Sed li lavis sian vizacxon kaj eliris, kaj tenis sin forte, kaj diris: Surtabligu panon! 32 Kaj oni surtabligis por li aparte, kaj por ili aparte, kaj por la Egiptoj, kiuj manxis kun li, aparte; cxar la Egiptoj ne povas manxi panon kun Hebreoj: tio estas abomenindacxo por ili. 33 Kaj ili sidicxis antacx li, pli maljuna lacx sia maljuneco kaj pli juna lacx sia juneco; kaj la homoj miris unu antacx alia. 34 Kaj oni portis al ili manxaxxon de lia tablo; sed la porcio de Benjamin estis kvinoble pli granda, ol la porcioj de cxiuj. Kaj ili trinkis kaj ebriicxis kun li.

Cxapitro 44

1 Kaj Jozef ordonis al la estro de sia domo jene: Plenigu la sakojn de tiuj homoj per greno tiom, kiom ili nur povas porti, kaj metu la monon de cxiu en la aperturon de lia sako; 2 kaj mian pokalon, la arcxentan pokalon, metu en la aperturon de la sako de la plej juna, kune kun la mono por lia greno. Kaj tiu faris, kiel Jozef diris. 3 Kiam eklumis la mateno, oni forsendis la homojn, ilin kaj iliajn azenojn. 4 Kiam ili eliris el la urbo kaj ankoraŭ ne estis malproksime, Jozef diris al la estro de sia domo: Levixu, kuru post tiuj homoj kaj kiam vi atingos ilin, diru al ili: Kial vi pagis malbonon por bono? 5 cxi estas ja tiu pokalo, el kiu trinkas mia sinjoro, kaj li ankacx acxguras sur cxi! vi agis malbone! 6 Kaj li kuratingis ilin kaj diris al ili tiujn vortojn. 7 Kaj ili diris al li: Kial mia sinjoro parolas tiajn vortojn? Dio gardu viajn sklavojn de farado de tia afero! 8 Jen la monon, kiun ni trovis en la aperturoj de niaj sakoj, ni realportis al vi el la lando Kanaana; kiel do ni extelus el la domo de via sinjoro arcxenton acx oron? 9 Tiu el viaj sklavoj, cxe kiu oni cxin trovos, mortu, kaj ankacx ni faricxu sklavoj al mia sinjoro. 10 Kaj li diris: cxi estu lacx viaj vortoj: tiu, cxe kiu cxi trovicxos, estu mia sklavo, sed vi estos senkulpaj. 11 Kaj rapide cxiu el ili mallevis sian sakon sur la teron, kaj cxiu malfermis sian sakon. 12 Kaj li sercxis; de la plej maljuna li komencis, kaj per la plej juna li finis. Kaj la pokalo trovicxis en la sako de Benjamin. 13 Tiam ili discixiris siajn vestojn, kaj cxiu metis la cxarcxon sur sian azenon, kaj ili reiris en la urbon. 14 Kaj Jehuda kaj liaj fratoj venis en la domon de Jozef, kiu estis ankoraŭ tie, kaj ili cxetis sin antacx li sur la teron. 15 Kaj Jozef diris al ili: Kian aferon vi faris! cxu vi ne scias, ke tia homo, kiel mi, facile divenos? 16 Tiam Jehuda diris: Kion ni diru al mia sinjoro? kion ni parolu kaj per kio ni nin pravigu? Dio trovis la pekon de viaj sklavoj! jen ni estas sklavoj al mia sinjoro, ni kaj ankacx tiu, en kies manoj trovicxis la pokalo. 17 Sed li diris: Dio min gardu de tia faro! la homo, en kies mano trovicxis la pokalo, estos sklavo al mi, sed vi iru en paco al via patro.

18 Tiam Jehuda aliris al li, kaj diris: Permesu, mia sinjoro, ke via sklavo diru vorton en la orelojn de mia sinjoro, kaj ne kolericxu kontracx via sklavo, cxar vi estas kiel Faraono. 19 Mia sinjoro demandis siajn sklavojn, dirante: cxu vi havas patron acx fraton? 20 Kaj li diris al mia sinjoro: Ni havas maljunan patron, kaj malgrandan knabon, naskitan en lia maljuneco; kaj lia frato mortis, kaj li restis sola de sia patrino, kaj lia patro lin amas. 21 Tiam li diris al viaj sklavoj: Venigu lin al mi, ke mi lin rigardu. 22 Sed li diris al mia sinjoro: La knabo ne povas forlasi sian patron; cxar se li forlasos sian patron, tiu mortos. 23 Tiam li diris al viaj sklavoj: Se ne venos kun vi via plej juna frato, tiam ne aperu plu antacx mia vizacxo. 24 Kaj kiam li venis al via sklavo nia patro, li diris al li la vortojn de mia sinjoro. 25 Nia patro diris: Reiru, acxetu por ni iom da greno. 26 Sed li diris: Ni ne povas iri; se estos kun ni nia plej juna frato, tiam ni iros; cxar ni ne povas aperi antacx la vizacxo de tiu homo, se nia plej juna frato ne estos kun ni. 27

Tiam via sklavo nia patro diris al ni: Vi scias, ke mia edzino naskis al mi du; 28 sed unu foriris de mi, kaj mi diris: Li estas discxirita; kaj mi ne vidis lin cxis nun; 29 se vi ankacx cxi tiun prenos de mi kaj lin trafos malfelicxo, tiam vi enirigos miajn grizajn harojn kun malcxojo en cxeolon. 30 Kaj nun se mi venos al via sklavo mia patro kaj ne estos kun ni la knabo, al kies animo estas alligita lia animo, 31 tiam, ekvidinte, ke la knabo forestas, li mortos; kaj viaj sklavoj enirigos la grizajn harojn de via sklavo nia patro kun malcxojo en cxeolon. 32 cxar mi, via sklavo, garantiis por la knabo antacx mia patro, dirante: Se mi ne revenigos lin al vi, mi estos kulpa antacx mia patro por cxiam. 33 Tial mi, via sklavo, restu anstatacx la knabo kiel sklavo cxe mia sinjoro, sed la knabo iru kun siaj fratoj. 34 cxar kiel mi iros al mia patro, se la knabo ne estos kun mi? mi tiam vidus la malfelicxon, kiu trafos mian patron.

Cxapitro 45

1 Tiam Jozef ne povis plu sin deteni antacx cxiuj, kiuj staris cxirkacx li, kaj li ekkriis: Elirigu cxiujn for de mi. Kaj neniuj restis cxe li, kiam Jozef rekonigis sin al siaj fratoj. 2 Kaj li lacxte ekploris, kaj acxdis la Egiptoj, kaj acxdis la domo de Faraono. 3 Kaj Jozef diris al siaj fratoj: Mi estas Jozef; cxu mia patro vivas ancoracx? Sed liaj fratoj ne povis respondi al li, cxar ili konfuzicxis antacx li. 4 Kaj Jozef diris al siaj fratoj: Aliru do al mi. Kaj ili aliris. Kaj li diris: Mi estas Jozef, via frato, kiun vi vendis en Egiptujon. 5 Sed nun ne aflikticxu, kaj ne bedacxru, ke vi vendis min cxi tien; cxar por la savo de via vivo Dio sendis min antacx vi. 6 cxar nun jam du jarojn dacxras la malsato en la lando, sed ancoracx dum kvin jaroj ne estos plugado nek rikoltado. 7 Kaj Dio sendis min antacx vi, por vin restigi sur la tero kaj por konservi vian vivon per granda savo. 8 Sciu do, ne vi sendis min cxi tien, sed Dio; kaj Li faris min patro al Faraono, kaj sinjoro super lia tuta domo, kaj reganto super la tuta Egipta lando. 9 Iru rapide al mia patro, kaj diru al li: Tiele diris via filo Jozef: Dio faris min sinjoro super la tuta Egiptujo; venu al mi, ne prokrastu. 10 Vi loxos en la lando Gocxen, kaj vi estos proksime de mi, vi kaj viaj filoj kaj la filoj de viaj filoj, kaj viaj cxafoj kaj viaj bovoj, kaj cxio, kion vi havas. 11 Kaj mi nutros vin tie, cxar ancoracx kvin jarojn dacxros la malsato; por ke ne mizericxu vi kaj via domo, kaj cxio, kion vi havas. 12 Kaj jen viaj okuloj nun vidas, kaj ankacx la okuloj de mia frato Benjamin, ke mia bucxo parolas al vi. 13 Kaj rakontu al mia patro pri mia tuta gloro en Egiptujo, kaj cxion, kion vi vidis; kaj rapide venigu mian patron cxi tien. 14 Kaj li cxetis sin sur la kolon de sia frato Benjamin kaj ploris, kaj Benjamin ploris sur lia kolo. 15 Kaj li kisis cxiujn siajn fratojn kaj ploris super ili. Poste liaj fratoj ekparolis kun li.

16 Kaj la famo venis en la domon de Faraono, ke venis la fratoj de Jozef. Kaj tio placxis al Faraono kaj al liaj servantoj. 17 Kaj Faraono diris al Jozef: Diru al viaj fratoj: Faru tion, cxarcxu viajn brutojn kaj iru en la landon Kanaan; 18 kaj prenu vian patron kaj viajn familiojn, kaj venu al mi; mi donos al vi cxion bonan en la Egipta lando, kaj vi mancxos la grasacxon de la lando. 19 Kaj ordonu al ili jene: Prenu al vi el la Egipta lando veturilojn por viaj infanoj kaj virinoj, kaj kunprenu vian patron kaj venu. 20 Kaj ne tro zorgu pri viaj acxo; cxar cxio bona en la Egipta lando estas al via dispono. 21 Kaj la filoj de Izrael faris tiel. Kaj Jozef donis al ili veturilojn lacx la ordono de Faraono, kaj li donis al ili provizojn por la vojo. 22 Al cxiuj li donis novajn vestojn, sed al Benjamin li donis tricent arcxentajn monerojn kaj kvin novajn vestojn. 23 Kaj por sia patro li sendis dek azenojn, cxarcxitajn per bonacxo el Egiptujo, kaj dek azeninojn, cxarcxitajn per greno, pano, kaj mancxacxo por lia patro por la vojo. 24 Kaj li forsendis siajn

fratojn, kaj ili iris. Kaj li diris al ili: Ne malpacu dum la vojo. 25 Kaj ili eliris el Egiptujo kaj venis en la landon Kanaan al sia patro Jakob. 26 Kaj ili sciigis al li, dirante: Jozef vivas ankoraŭ, kaj li regas nun super la tuta Egipta lando. Kaj lia koro konfuziĝis, ĉar li ne kredis al ili. 27 Kaj ili rediris al li cxiujn vortojn de Jozef, kiujn li diris al ili; kaj li vidis la veturilojn, kiujn Jozef sendis, por veturigi lin, kaj tiam la spirito de ilia patro Jakob revivigis. 28 Kaj Izrael diris: Suficxas, ke mia filo Jozef ankoraŭ vivas: mi iros kaj vidos lin, antaŭ ol mi mortos.

Cxapitro 46

1 Izrael ekiris kun cxio, kion li havis, kaj li venis en Beer-cxeban, kaj li alportis oferojn al la Dio de sia patro Isaak. 2 Kaj Dio diris al Izrael en nokta vizio: Jakob! Jakob! Kaj tiu diris: Jen mi estas. 3 Kaj Li diris: Mi estas Dio, la Dio de via patro. Ne timu iri Egiptujon, ĉar Mi tie faros vin granda popolo. 4 Mi iros kun vi Egiptujon, kaj Mi ankoraŭ revenigos vin; kaj Jozef metos sian manon sur viajn okulojn. 5 Kaj Jakob levigis el Beer-cxeba; kaj la filoj de Izrael ekveturigis sian patron Jakob kaj siajn infanojn kaj siajn edzinojn sur la veturiloj, kiujn sendis Faraono, por alveturigi lin. 6 Kaj ili prenis siajn brutojn, kaj sian havon, kiun ili akiris en la lando Kanaana, kaj venis Egiptujon, Jakob kaj lia tuta idaro kun li. 7 Siajn filojn kaj nepojn, siajn filinojn kaj nepinojn, kaj sian tutan idaron li venigis kun si en Egiptujon.

8 Jen estas la nomoj de la filoj de Izrael, kiuj venis Egiptujon: Jakob kaj liaj filoj. La unuenaskito de Jakob, Ruben. 9 Kaj la filoj de Ruben: cxanocx kaj Palu kaj cxecon kaj Karmi. 10 Kaj la filoj de Simeon: Jemuel kaj Jamin kaj Ohad kaj Jacxin kaj Cocxar, kaj cxaŭl, filo de Kanaanidino. 11 Kaj la filoj de Levi: Gercxon, Kehat, kaj Merari. 12 Kaj la filoj de Jehuda: Er kaj Onan kaj cxela kaj Perc kaj Zeracx; sed Er kaj Onan mortis en la lando Kanaana. Kaj la filoj de Perc estis: cxecon kaj cxamul. 13 Kaj la filoj de Isacxar: Tola kaj Puva kaj Job kaj cximron. 14 Kaj la filoj de Zebulun: Sered kaj Elon kaj Jacxleel. 15 Tio estas la filoj de Lea, kiujn ŝi naskis al Jakob en Mezopotamio, kaj lia filino Dina. La nombro de cxiuj animoj de liaj filoj kaj filinoj estis tridek tri. 16 Kaj la filoj de Gad: Cifjon kaj cxagi, cxuni kaj Ecbon, Eri kaj Arod kaj Areli. 17 Kaj la filoj de Acxer: Jimna kaj Jicxva kaj Jicxvi kaj Bernia, kaj Seracx, ilia fratino; kaj la filoj de Beria: cxeber kaj Malkiel. 18 Tio estas la filoj de Zilpa, kiun Laban donis al ŝia filino Lea; kaj ŝi naskis ilin al Jakob, dek ses animojn. 19 La filoj de Racxel, edzino de Jakob: Jozef kaj Benjamin. 20 Kaj al Jozef en la lando Egipta naskiĝis Manase kaj Efraim, kiujn naskis al li Asnat, filino de Poti-Fera, pastro el On. 21 Kaj la filoj de Benjamin: Bela kaj Becxer kaj Acxbel, Gera kaj Naaman, Ecxi kaj Rocx, Mupim kaj cxupim kaj Ard. 22 Tio estas la filoj de Racxel, kiuj naskiĝis al Jakob, kune dek kvar animoj. 23 Kaj la filoj de Dan: cxucxim. 24 Kaj la filoj de Naftali: Jacxcel kaj Guni kaj Jecer kaj cxilem. 25 Tio estas la filoj de Bilha, kiun donis Laban al ŝia filino Racxel; ŝi naskis ilin al Jakob, kune sep animojn. 26 La nombro de cxiuj animoj, kiuj venis kun Jakob en Egiptujon, kiuj eliris el lia lumbo, krom la edzinoj de la filoj de Jakob, estis sesdek ses. 27 Kaj la filoj de Jozef, kiuj naskiĝis al li en Egiptujo, estis du animoj. La nombro de cxiuj animoj de la domo de Jakob, kiuj venis Egiptujon, estis sepdek.

28 Jehudan li sendis antaŭ si al Jozef, por ke li informu lin antaŭe pri Gocxen. Kaj ili venis en la landon Gocxen. 29 Kaj Jozef jungis sian ĉaron kaj veturis renkonte al sia patro Izrael en la landon Gocxen. Kaj kiam li ekvidis lin, li cxiĝis sin sur lian kolon kaj longe ploris sur lia kolo. 30 Kaj Izrael diris al Jozef: Nun mi volonte mortos, vidinte vian vizitaĵon, ĉar vi vivas

ankoracx. 31 Kaj Jozef diris al siaj fratoj kaj al la domo de sia patro: Mi iros kaj rakontos al Faraono, kaj diros al li: Miaj fratoj kaj la domo de mia patro, kiuj estis en la lando Kanaana, venis al mi; 32 kaj tiuj homoj estas pacxtistoj, cxar ili estas brutedukistoj; kaj siajn malgrandajn kaj grandajn brutojn, kaj cxion, kion ili havas, ili kunportis. 33 Kaj se Faraono vin alvokos, kaj diros: Kio estas via okupo? 34 tiam diru: Viaj sklavoj estis brutedukistoj de nia juneco cxis nun, kiel ni, tiel ankacx niaj patroj; por ke vi enloxcixu en la lando Gocxen; cxar cxiu pacxtisto estas abomenindacxo por la Egiptoj.

Cxapitro 47

1 Jozef venis kaj sciigis al Faraono, kaj diris: Mia patro kaj miaj fratoj kaj iliaj malgrandaj kaj grandaj brutoj, kaj cxio, kio apartenas al ili, venis el la lando Kanaana, kaj nun ili estas en la lando Gocxen. 2 Kaj el inter siaj fratoj li prenis kvin homojn kaj starigis ilin antacx Faraono. 3 Kaj Faraono diris al liaj fratoj: Kio estas via okupo? Kaj ili diris al Faraono: Viaj sklavoj estas brutedukistoj, kiel ni, tiel ankacx niaj patroj. 4 Kaj ili diris al Faraono: Ni venis, por locxi en la lando; cxar ne ekzistas pacxtacxo por la brutoj de viaj sklavoj, cxar forta estas la malsato en la lando Kanaana; permesu do, ke viaj sklavoj locxu en la lando Gocxen. 5 Tiam Faraono diris al Jozef jene: Via patro kaj viaj fratoj venis al vi; 6 la lando Egipta estas antacx vi; en la plej bona loko de la lando locxigu vian patron kaj viajn fratojn; ili locxu en la lando Gocxen; kaj se vi scias, ke estas inter ili kapablaj homoj, faru ilin administrantoj de miaj brutoj. 7 Kaj Jozef enkondukis sian patron Jakob kaj starigis lin antacx Faraono; kaj Jakob benis Faraonon. 8 Faraono diris al Jakob: Kian acxon vi havas? 9 Kaj Jakob diris al Faraono: La nombro de la jaroj de mia migrado estas cent tridek jaroj; malmultaj kaj malbonaj estis la jaroj de mia vivo, kaj ili ne atingis la nombron de la jaroj de la vivo de miaj patroj dum ilia migrado. 10 Kaj Jakob benis Faraonon kaj foriris de Faraono. 11 Kaj Jozef enloxcigis sian patron kaj siajn fratojn, kaj donis al ili posedacxon en la Egipta lando, en la lando Rameses, kiel Faraono ordonis. 12 Kaj Jozef havigis panon al sia patro kaj al siaj fratoj kaj al la tuta domo de sia patro, lacx la nombro de la infanoj.

13 Ne estis pano sur la tuta tero, cxar la malsato estis tre forta; kaj senforticxis de la malsato la lando Egipta kaj la lando Kanaana. 14 Kaj Jozef kolektis la tutan monon, kiu trovicxis en la lando Egipta kaj en la lando Kanaana, pro la greno, kiun oni acxetadis; kaj Jozef enportis la tutan monon en la domon de Faraono. 15 Kiam ne estis plu mono en la lando Egipta kaj en la lando Kanaana, cxiuj Egiptoj venis al Jozef, kaj diris: Donu al ni panon; kial ni mortu antacx vi pro tio, ke ni jam ne havas monon? 16 Tiam Jozef diris: Donu viajn brutojn; kaj mi donos al vi panon pro viaj brutoj, se vi jam ne havas monon. 17 Kaj ili alkondukis siajn brutojn al Jozef; kaj Jozef donis al ili panon pro cxevaloj, cxafoj, bovoj, kaj azenoj, kaj li provizadis al ili panon pro cxiuj iliaj brutoj en tiu jaro. 18 Kiam finicxis tiu jaro, ili venis al li en la dua jaro, kaj diris al li: Ni ne kaxos antacx nia sinjoro, ke monon ni jam ne havas, kaj la brutoj estas cxe nia sinjoro; nenio restis antacx nia sinjoro krom niaj korpoj kaj nia tero; 19 kial ni pereu antacx viaj okuloj, ni kaj nia tero? acxetu nin kaj nian teron pro la pano, kaj ni kaj nia tero estu sklavoj al Faraono; kaj donu semon, por ke ni vivu kaj ne mortu kaj la tero ne dezerticxu. 20 Kaj Jozef acxetis la tutan Egiptan teron por Faraono; cxar la Egiptoj vendis cxiu sian kampon, cxar forte premis ilin la malsato. Kaj la tero faricxis propracxo de Faraono. 21 Kaj la popolon li transirigis en la urbojn, de unu fino de Egiptujo cxis la alia. 22 Nur la teron de la pastroj li ne acxetis; cxar la pastroj

havis parton, difinitan de Faraono, kaj ili manxadis sian parton, kiun donis al ili Faraono, tial ili ne vendis sian teron. 23 Kaj Jozef diris al la popolo: Jen mi acxetis vin hodiakx kaj vian teron por Faraono; jen mi donas al vi semon, kaj prisemu la teron. 24 Kaj kiam vi havos rikolton, vi donos kvinonon al Faraono, kaj kvar partoj apartenos al vi, por prisemi la kampon kaj por manxi, por vi, por cxio, kio estas en viaj domoj, kaj por viaj infanoj. 25 Kaj ili diris: Vi konservis nian vivon; ni akiru favoron de nia sinjoro, kaj ni estu sklavoj al Faraono. 26 Kaj Jozef faris cxin lecxo cxis la hodiakxa tago: de la tero Egipta kvinono de la produktoj apartenas al Faraono. Nur la tero de la pastroj ne faricxis propracxo de Faraono. 27 Kaj Izrael eklocxis en la lando Egipta, en la lando Gocxen; kaj ili posedis cxin kaj fruktis kaj multicxis forte.

28 Kaj Jakob vivis en la lando Egipta dek sep jarojn. Kaj la dactro de la vivo de Jakob estis cent kvardek sep jaroj. 29 Kiam alproksimicxis la tempo, kiam Izrael devis morti, li alvokis sian filon Jozef, kaj diris al li: Se mi akiris vian favoron, metu vian manon sub mian femuron kaj faru al mi favorkoracxon kaj fidelacxon, ne enterigu min en Egiptujo; 30 sed mi kucxu kun miaj patroj; elportu min el Egiptujo kaj entombigu min en ilia tombujo. Kaj tiu diris: Mi faros, kiel vi diris. 31 Kaj li diris: cxuru al mi. Kaj tiu cxuris. Kaj Izrael adorklinicxis sur la kapa parto de la lito.

Cxapitro 48

1 Post tiuj okazintacxoĵ oni sciigis al Jozef: Jen, via patro estas malsana. Kaj li prenis kun si siajn du filojn, Manase kaj Efraim. 2 Kaj oni sciigis al Jakob, dirante: Jen via filo Jozef venas al vi. Tiam Izrael streccxis siajn fortojn kaj sidicxis sur la lito. 3 Kaj Jakob diris al Jozef: Dio la Plejpotenca aperis al mi en Luz, en la lando Kanaana, kaj benis min. 4 Kaj Li diris al mi: Mi fruktigos vin kaj multigos vin kaj faros vin amaso da popoloj, kaj Mi donos cxi tiun landon al via idaro post vi kiel eternan posedacxon. 5 Kaj nun viaj du filoj, kiuj naskicxis al vi en la lando Egipta antacx mia alveno al vi en Egiptujon, estas miaj; Efraim kaj Manase estu al mi, kiel Ruben kaj Simeon. 6 Sed viaj infanoj, kiuj naskicxos al vi post ili, estu viaj; per la nomo de siaj fratoj ili estos nomataj en sia hereda parto. 7 Kiam mi venis el Mezopotamio, mortis cxe mi Raxel en la lando Kanaana, dum la vojo, kiam restis ankoraŭx iom da tero cxis Efrata; kaj mi enterigis cxin tie sur la vojo al Efrata, kiu estas nomata ankoraŭx Bet-Lecxem. 8 Kaj Izrael ekvidis la filojn de Jozef, kaj diris: Kiuj estas cxi tiuj? 9 Kaj Jozef diris al sia patro: Ili estas miaj filoj, kiujn donis al mi Dio cxi tie. Kaj tiu diris: Alkonduku ilin al mi, kaj mi benos ilin. 10 La okuloj de Izrael malforticxis de maljuneco, li ne povis bone vidi. Jozef alkondukis ilin al li, kaj li kisis ilin kaj cxirkacxprenis ilin. 11 Kaj Izrael diris al Jozef: Vidi vian vizacxon mi ne esperis, kaj jen Dio vidigis al mi ecx vian idaron. 12 Kaj Jozef forigis ilin de liaj genuoj, kaj klinicxis antacx li vizacxaltere. 13 Kaj Jozef prenis ambacx, Efraimon per sia dekstra mano, kontracx la maldekstra de Izrael, kaj Manasen per sia maldekstra mano, kontracx la dekstra de Izrael, kaj alkondukis ilin al li. 14 Sed Izrael etendis sian dekstran manon kaj metis cxin sur la kapon de Efraim, kvankam li estis la pli juna, kaj sian maldekstran sur la kapon de Manase; li intence tiel faris per siaj manoj, cxar Manase estis la unuenaskito. 15 Kaj li benis Jozefon, kaj diris: Dio, antacx kiu iradis miaj patroj Abraham kaj Isaak, Dio, kiu pacxtis min de mia naskicxo cxis la nuna tago, 16 la ancxelo, kiu savis min de cxia malbono--Li benu la knabojn; oni nomu ilin per mia nomo kaj per la nomo de miaj patroj Abraham kaj Isaak, kaj ili kresku kaj multicxu sur la tero. 17 Jozef vidis, ke lia patro metis sian dekstran manon sur la kapon de Efraim, kaj tio ne placxis al li; kaj li prenis la manon de sia patro, por deturni cxin de la kapo de Efraim sur la kapon de Manase. 18 Kaj Jozef diris al sia patro: Ne tiel, mia patro, cxar cxi tiu estas la

unuenaskito; metu vian dekstran manon sur lian kapon. 19 Sed lia patro rifuzis, kaj diris: Mi scias, mia filo, mi scias; li ankacx faricxos popolo kaj li ankacx faricxos granda, sed lia pli juna frato estos pli granda ol li, kaj lia idaro estos multenombra inter la popoloj. 20 Kaj li benis ilin en tiu tago, dirante: Per vi benados Izrael, dirante: Dio vin faru kiel Efraim kaj Manase. Kaj li metis Efraimon antacx Manase. 21 Kaj Izrael diris al Jozef: Jen mi mortas; kaj Dio estos kun vi kaj revenigos vin en la landon de viaj patroj. 22 Kaj mi donas al vi unu pecon da lando preferece antacx viaj fratoj, kiun mi prenis el la manoj de la Amoridoj per mia glavo kaj pafarko.

Cxapitro 49

1 Kaj Jakob alvokis siajn filojn, kaj diris: Kolekticxu, kaj mi sciigos al vi, kio faricxos al vi en la tempo venonta.

2Kunvenu kaj acxskultu, filoj de Jakob,
Kaj acxskultu Izraelon, vian patron.

3Ruben, vi estas mia unuenaskito,
Mia forto kaj komenco de mia vireco,
Supro de digno kaj supro de potenco;
4Rapidema kiel akvo, vi ne staros plej alte,
cxar vi supreniris sur la liton de via patro;
Tiam vi malhonoris mian liton per la supreniro.

5Simeon kaj Levi, fratoj;
Iloj kruelaj estas viaj glavoj,
6En ilian konsilon mia animo ne iru,
Al ilia kunveno ne alicxu mia honoro;
cxar en sia kolero ili mortigis viron
Kaj pro sia kaprico ili kripligis bovon.
7Malbenita estu ilia kolero, cxar cxi estas forta,
Kaj ilia furiozo, cxar cxi estas kruela.
Mi dividos ilin en Jakob,
Kaj mi discxetos ilin en Izrael.

8Jehuda, vin lacxdos viaj fratoj;
Via mano estas sur la nuko de viaj malamikoj;
Klinikxos antacx vi la filoj de via patro.
9Juna leono estas Jehuda;
De cxasakiro, mia filo, vi levicxis.
Li genuicxis, kucxicxis kiel leono kaj kiel leonino;
Kiu lin levos?
10Ne forprenicxos sceptro de Jehuda,
Nek regbastono de inter liaj piedoj,
cxis venos paco
Kaj al li humilicxos la popoloj.

11Li alligas al la vinbertrunko sian azenidon
 Kaj al la delikata vinberbranco la filon de sia azenino;
 Li lavas en vino sian veston
 Kaj en sango de vinberoj sian mantelon.
 12Liaj okuloj estas ruxaj de vino
 Kaj la dentoj blankaj de lakto.

13Zebulun loxos cxe la bordo de maro,
 cxe albordicxejo de cxipoj,
 Kaj lia limo atingos Cidonon.

14Isacxar estas fortosta azeno;
 Li kuxos inter la baracxo.
 15Kaj li vidis, ke ripozo estas bona
 Kaj la tero estas agrabla;
 Kaj li klinis sian cxultron por portado
 Kaj faricxis laboristo por tributo.

16Dan juxos sian popolon,
 Kiel unu el la triboj de Izrael.
 17Dan estos serpento cxe la vojo,
 Cerasto cxe la irejo,
 Mordanto de kalkano de cxevalo,
 Ke cxia rajdanto falas malantacxen.
 18Vian helpon mi esperas, ho Eternulo.

19Gadon premos amaso,
 Sed li repremos cxin je la kalkano.

20cxe Acxer estas grasa lia pano,
 Kaj li liverados frandacxojn al rexo.

21Naftali estas belkura cervo;
 Li donas belajn parolojn.

22Fruktoporta arbo estas Jozef,
 Fruktoporta arbo super fonto;
 La branxoj etendicxis super la muron.
 23cxagrenis lin pafistoj
 Kaj pafis kaj malamikis kontrakx li;
 24Sed forta restis lia pafarko
 Kaj elastaj estas liaj brakoj,
 Per la manoj de la Potenculo de Jakob,
 Per la Pacxtisto, la Roko de Izrael.
 25La Dio de via patro donos al vi helpon,
 La Plejpotenculo benos vin

Per benoj de la cxielo supre,
Per benoj de la abismo, kiu kucxas malsupre,
Per benoj de la mamoj kaj de la utero.
26 La benoj de via patro estas pli fortaj,
Ol la benoj de miaj gepatroj,
cxis la limo de la eternaj altacxo.
Ili estu sur la kapo de Jozef
Kaj sur la verto de la elektito inter liaj fratoj.

27 Benjamen estas lupo karnocxira;
Matene li mancxos cxasakiron,
Kaj vespere li dividos rabacxon.

28 Tio estas cxuij dek du triboj de Izrael; kaj tio estas, kion diris al ili ilia patro; kaj li benis ilin, cxiu per aparta beno li benis. 29 Kaj li ordonis al ili, kaj diris al ili: Mi alkolekticxas al mia popolo; enterigu min apud miaj patroj en la kaverno, kiu trovicxas sur la kampo de Efron la cxetido, 30 en la duobla kampa kaverno, kiu trovicxas antacx Mamre en la lando Kanaana kaj kiun Abraham acxetis kune kun la kampo de Efron la cxetido kiel tomban posedacxon. 31 Tie oni enterigis Abrahamon kaj lian edzinon Sara, tie oni enterigis Isaakon kaj lian edzinon Rebeka, kaj tie mi enterigis Lean, 32 sur la kampo kaj en la kaverno sur cxi, kiuj estas acxetitaj de el la filoj de cxet. 33 Kaj Jakob finis la ordonadon al siaj filoj, kaj li kunigis siajn piedojn sur la lito, kaj mortis kaj alkolekticxis al sia popolo.

Cxapitro 50

1 Tiam Jozef cxetis sin sur la vizacxon de sia patro, kaj ploris super li kaj kisis lin. 2 Kaj Jozef ordonis al siaj servantoj kuracistoj, balzami lian patron; kaj la kuracistoj balzamis Izraelon. 3 Kaj pasis super li kvardek tagoj; cxar tiel longe dacxras la tagoj de balzamado. Kaj la Egiptoj ploris pri li sepdek tagojn.

4 Kiam pasis la tagoj de lia priplorado, Jozef ekparolis al la domanoj de Faraono, dirante: Se mi akiris vian favoron, diru al Faraono jene: 5 Mia patro cxurigis min, dirante: Jen mi mortas; en mia tombo, kiun mi elfosis al mi en la lando Kanaana, tie vi min enterigu. Nun mi volus iri, enterigi mian patron, kaj reveni. 6 Kaj Faraono diris: Iru kaj enterigu vian patron, kiel li cxurigis vin. 7 Kaj Jozef iris, por enterigi sian patron; kaj kun li iris cxuij servantoj de Faraono, la cxefoj de lia domo kaj cxuij cxefoj de la lando Egipta, 8 kaj la tuta domo de Jozef, kaj liaj fratoj kaj la domo de lia patro; nur siajn infanojn kaj siajn malgrandajn kaj grandajn brutojn ili restigis en la lando Gocxen. 9 Kun ili iris ankacx cxaroj kaj rajdantoj; kaj la anaro estis tre granda. 10 Ili venis al la placo Atad, kiu estas transe de Jordan, kaj ili faris tie grandan kaj fortan priploradon; kaj li funebris pri sia patro dum sep tagoj. 11 Kiam la loxantoj de la lando Kanaana vidis la funebro sur la placo Atad, ili diris: cxi estas granda funebro cxe la Egiptoj; tial la loko ricevis la nomon Abel-Micraim. cxi estas transe de Jordan. 12 Kaj liaj infanoj faris kun li, kiel li ordonis al ili. 13 Kaj liaj filoj forportis lin en la landon Kanaan, kaj enterigis lin en la kampa duobla kaverno, kiun Abraham acxetis kune kun la kampo kiel tomban posedacxon de el Efron la cxetido, antacx Mamre.

14 Kaj Jozef revenis Egiptujon, li kaj liaj fratoj, kaj cxiuj, kiuj iris kun li, por enterigi lian patron, post kiam ili enterigis lian patron. 15 Kiam la fratoj de Jozef vidis, ke ilia patro mortis, ili diris: Eble Jozef ekmalamos nin, kaj repagos al ni pro la tuta malbono, kiun ni faris al li? 16 Tial ili sendis al Jozef, por diri al li: Via patro ordonis antacx sia morto jene: 17 Tiel diru al Jozef: Mi petas vin, pardonu la kulpon de viaj fratoj kaj ilian pekon, cxar ili faris al vi malbonon. Nun pardonu do la kulpon de la sklavo de la Dio de via patro. Kaj Jozef ploris, kiam ili parolis al li. 18 Kaj iris liaj fratoj mem kaj cxetis sin teren antacx li, kaj diris: Jen ni estas sklavo de vi. 19 Sed Jozef diris al ili: Ne timu; cxar cxu mi estas anstatacx Dio? 20 Vi intencis fari al mi malbonon; sed Dio aranxis de tio bonon, por fari tiel, kiel niun estas, por konservi la vivon de multe da homoj. 21 Kaj nun ne timu; mi nutros vin kaj viajn infanojn. Kaj li konsolis ilin kaj parolis al ili kore.

22 Kaj Jozef loxis en Egiptujo, li kaj la domo de lia patro; kaj Jozef vivis cent dek jarojn. 23 Kaj Jozef vidis cxe Efraim infanojn cxis la tria generacio; ankacx la infanoj de Macxir, filo de Manase, naskicxis sur la genuoj de Jozef. 24 Kaj Jozef diris al siaj fratoj: Mi mortas, sed Dio rememoros vin, kaj elkondukos vin el cxi tiu lando en la landon, pri kiu Li cxuris al Abraham, Isaak, kaj Jakob. 25 Kaj Jozef cxurigas la filojn de Izrael, dirante: Kiam Dio rememoros vin, tiam elportu miajn ostojn el cxi tie. 26 Kaj Jozef mortis en la acxo de cent dek jaroj; kaj oni balzamis lin kaj metis lin en cxerkon en Egiptujo.

ELIRO

DUA LIBRO DE MOSEO

Cxapitro 1

1 Jen estas la nomoj de la filoj de Izrael, kiuj venis Egiptujon kun Jakob; cxiu venis kun siaj domanoj: 2 Ruben, Simeon, Levi, kaj Jehuda; 3 Isacxar, Zebulun, kaj Benjamin; 4 Dan kaj Naftali, Gad kaj Acxer. 5 Kaj la nombro de cxiuj animoj, kiuj eliris el la lumbo de Jakob, estis sepdek; kaj Jozef estis jam en Egiptujo. 6 Kaj mortis Jozef kaj cxiuj liaj fratoj kaj tiu tuta generacio. 7 Kaj la Izraelidoj fruktis kaj diskreskis kaj multicxis kaj treege forticxis, kaj la lando plenicxis de ili.

8 Aperis en Egiptujo nova recxo, kiu ne konis Jozefon. 9 Kaj li diris al sia popolo: Jen la popolo de la Izraelidoj estas pli multenombra kaj pli forta ol ni; 10 ni uzu do ruzon kontrax cxi, por ke cxi ne multicxu, cxar se okazos milito, tiam ankacx tiu popolo alicxos al niaj malamikoj kaj militos kontrax ni kaj foriros el la lando. 11 Kaj oni metis super ilin laborestrojn, por premi ilin per malfacilaj laboroj. Kaj ili konstruis por Faraono provizejajn urbojn Pitom kaj Rameses. 12 Sed ju pli oni premis ilin, des pli ili multicxis kaj kreskis; kaj la Izraelidoj faricxis teruracxo. 13 Kaj la Egiptoj laborigis la Izraelidojn kruele. 14 Kaj ili maldolcxigis al ili la vivon per malfacila laboro super argilo kaj brikoj, kaj per cxia laboro sur la kampo, per cxiaj laboroj, kiujn ili kruele metis sur ilin.

15 Kaj la recxo de Egiptujo parolis al la Hebreaj akucxistinoj, el kiuj unu estis nomata cxifra kaj la dua estis nomata Pua. 16 Li diris: Kiam vi akucxigos la Hebreinojn, rigardu la kucxejon; se estas filo, mortigu lin, kaj se estas filino, lasu cxin vivi. 17 Sed la akucxistinoj timis Dion, kaj ili ne faris, kiel diris al ili la recxo de Egiptujo; kaj ili lasis la vivon al la virseksaj infanoj. 18 Kaj la recxo de Egiptujo alvokis la akucxistinojn, kaj diris al ili: Kial vi tion faras kaj lasas la vivon al la virseksaj infanoj? 19 Tiam la akucxistinoj diris al Faraono: Ne kiel la Egiptaj virinoj estas la Hebreinoj; ili estas viglaj: antacx ol venas al ili la akucxistino, ili jam estas naskintaj. 20 Kaj Dio faris bonon al la akucxistinoj, kaj la popolo multicxis kaj tre forticxis. 21 Kaj cxar la akucxistinoj timis Dion, Li konstruis al ili domojn. 22 Kaj Faraono ordonis al sia tuta popolo, dirante: cxiun filon, kiu naskicxis, cxetu en la Riveron, kaj cxiun filinon lasu viva.

Cxapitro 2

1 Kaj iris unu homo el la domo de Levi kaj prenis edzinon Leviidinon. 2 Kaj la virino gravedicxis, kaj naskis filon; kaj cxi vidis, ke li estas bela, kaj cxi kacxis lin dum tri monatoj. 3

Sed cxi ne povis plu kacxi lin, tial cxi prenis por li keston el kanoj kaj cxirkacxcmiris cxin per asfalto kaj pecxo, kaj metis tien la infanon kaj metis cxin inter la kanojn sur la bordo de la Rivero. 4 Kaj lia fratino stariĝis malproksime, por sciixi, kio farixos kun li. 5 Kaj la filino de Faraono malsupreniris, por lavi sin en la Rivero, kaj cxiaj servantinoj iradis sur la bordo de la Rivero. cxi ekvidis la keston meze de la kanoj, kaj cxi sendis sian sklavinton, ke cxi cxin prenu. 6 cxi malfermis, kaj ekvidis la infanon; cxi estis knabeto, kiu ploris. Kaj cxi kompatis lin, kaj diris: cxi estas el la Hebreaj infanoj. 7 Tiam lia fratino diris al la filino de Faraono: cxu mi iru kaj voku al vi virinon nutranton el la Hebreinoj, ke cxi nutru por vi la infanon? 8 Kaj la filino de Faraono diris al cxi: Iru. Kaj la knabino iris kaj vokis la patrinon de la infano. 9 Kaj la filino de Faraono diris al cxi: Prenu cxi tiun infanon kaj nutru cxin por mi, kaj mi pagos al vi. Kaj la virino prenis la infanon kaj nutris cxin. 10 Kiam la infano grandixis, cxi alportis lin al la filino de Faraono, kaj li farixis filo por cxi, kaj cxi donis al li la nomon Moseo, dirante: El la akvo mi lin eltiris.

11 En la tempo, kiam Moseo estis jam granda, li eliris al siaj fratoj kaj vidis iliajn malfacilajn laborojn; kaj li vidis, ke Egipto batas iun Hebreon el liaj fratoj. 12 Tiam li turnis sin unuflanken kaj aliflanken, kaj vidinte, ke estas neniuj, mortigis la Egipton kaj kacxis lin en la sablo. 13 Kaj li eliris en la sekvanta tago, kaj vidis, ke du Hebreoj malpacas. Kaj li diris al la ofendanto: Kial vi batas vian proksimulon? 14 Kaj tiu diris: Kiu faris vin estro kaj juxtanto super ni? cxu vi intencas mortigi min, kiel vi mortigis la Egipton? Tiam Moseo ektimis, kaj diris: Videble la afero farixis sciata. 15 Kaj Faraono acxdis pri tiu afero kaj deziris mortigi Moseon. Sed Moseo forkuris de Faraono kaj ekloxis en la lando Midjana, kaj li loĝis apud puto. 16 La pastro Midjana havis sep filinojn. Kaj ili venis kaj cxerpis akvon kaj plenigis la trogojn, por trinkigi la cxafojn de sia patro. 17 Sed venis la pacxistoj kaj forpelis ilin. Tiam Moseo levixis kaj helpis ilin kaj trinkigis iliajn cxafojn. 18 Kiam ili venis al sia patro Reuel, li diris: Kial vi tiel baldacx venis hodiaŭ? 19 Kaj ili diris: Iu Egipto savis nin el la manoj de la pacxistoj, kaj li ecx cxerpis por ni kaj trinkigis la cxafojn. 20 Tiam li diris al siaj filinoj: Kie do li estas? kial vi forlasis tiun homon? voku lin, ke li mancxu panon. 21 Kaj Moseo konsentis loĝi cxe tiu homo; kaj tiu donis sian filinon Cipora al Moseo. 22 Kaj cxi naskis filon, kaj li donis al li la nomon Gercxom, cxar li diris: Fremdulo mi estis en lando fremda.

23 Post longa tempo mortis la reĝo de Egiptujo. Kaj la Izraelidoj cxemis pro la laboroj kaj kriis, kaj ilia krio pro la laboroj venis supren al Dio. 24 Kaj Dio acxdis ilian cxemadon, kaj Dio rememoris Sian interligon kun Abraham, Isaak, kaj Jakob. 25 Kaj Dio rigardis la Izraelidojn, kaj Dio rememoris ilin.

Cxapitro 3

1 Moseo pacxtis la cxafojn de Jitro, sia bopatro, pastro Midjana. Kaj li forkondukis la cxafojn en malproksiman parton de la dezerto kaj venis al la Dia monto cxoreb. 2 Kaj aperis al li anĝelo de la Eternulo en flama fajro el la mezo de arbetacxo. Kaj li vidis, ke jen la arbetacxo brulas en la fajro, kaj tamen la arbetacxo ne forbrulas. 3 Kaj Moseo diris: Mi iros kaj rigardos tiun grandan fenomenon, kial la arbetacxo ne forbrulas. 4 La Eternulo vidis, ke li iras, por rigardi, kaj Dio vokis al li el la mezo de la arbetacxo, kaj diris: Moseo, Moseo! Kaj tiu diris: Jen mi estas. 5 Kaj Li diris: Ne alproksimixu cxi tien; deprenu viajn cxuojn de viaj piedoj, cxar la loko, sur kiu vi staras, estas tero sankta. 6 Ankoraŭ Li diris: Mi estas la Dio de via patro, la Dio de Abraham,

la Dio de Isaak, kaj la Dio de Jakob. Kaj Moseo kovris sian vizacxon, cxar li timis rigardi Dion. 7 Kaj la Eternulo diris: Mi vidis la mizeron de Mia popolo, kiu estas en Egiptujo, kaj Mi acxdis cxian kriadon kacxe de cxiaj premantoj; Mi scias cxiajn suferojn. 8 Kaj Mi malsupreniris, por savi cxin el la manoj de la Egiptoj kaj elirigi cxin el tiu lando en landon bonan kaj vastan, en landon, en kiu fluas lakto kaj mielo, sur la lokon de la Kanaanidoj kaj la cxielidoj kaj la Amoridoj kaj la Perizidoj kaj la cxividoj kaj la Jebusidoj. 9 Nun la krioj de la Izraelidoj venis al Mi; kaj Mi vidis la turmentojn, per kiuj la Egiptoj turmentas ilin. 10 Iru do, Mi sendos vin al Faraono, kaj elkonduku Mian popolon la Izraelidojn el Egiptujo. 11 Kaj Moseo diris al Dio: Kiu mi estas, ke mi iru al Faraono kaj mi elkonduku la Izraelidojn el Egiptujo? 12 Kaj Li diris: Mi estos kun vi; kaj tio estu por vi signo, ke Mi vin sendis: kiam vi estos elkondukinta Mian popolon el Egiptujo, vi faros servon al Dio sur cxi tiu monto. 13 Kaj Moseo diris al Dio: Jen mi venos al la Izraelidoj, kaj diros al ili: La Dio de viaj patroj sendis min al vi; tiam ili diros al mi: Kia estas Lia nomo? Kion mi diru al ili? 14 Kaj Dio diris al Moseo: MI ESTAS, KIU ESTAS. Kaj Li diris: Tiel diru al la Izraelidoj: La Estanto sendis min al vi. 15 Kaj plue Dio diris al Moseo: Tiel diru al la Izraelidoj: La Eternulo, la Dio de viaj patroj, la Dio de Abraham, la Dio de Isaak, kaj la Dio de Jakob, sendis min al vi. Tia estas Mia nomo por eterne, kaj tia estas memoracxo pri Mi por cxiaj generacioj. 16 Iru, kaj kunvenigu la cxefojn de Izrael, kaj diru al ili: La Eternulo, la Dio de viaj patroj, aperis al mi, la Dio de Abraham, Isaak, kaj Jakob, kaj Li diris: Mi atentis vin, kaj tion, kio estas farita al vi en Egiptujo. 17 Kaj Mi diris: Mi elirigos vin el la mizero de Egiptujo en la landon de la Kanaanidoj kaj la cxielidoj kaj la Amoridoj kaj la Perizidoj kaj la cxividoj kaj la Jebusidoj, en landon, en kiu fluas lakto kaj mielo. 18 Kaj ili acxskultos vian vocxon, kaj vi venos, vi kaj la cxefoj de Izrael, al la rexo de Egiptujo, kaj vi diros al li: La Eternulo, la Dio de la Hebreoj, vokis nin; lasu do nin iri vojon de tri tagoj en la dezerton, por ke ni faru oferon al la Eternulo, nia Dio. 19 Sed Mi scias, ke la rexo de Egiptujo ne permesos al vi iri, se ne devigos lin forta mano. 20 Kaj Mi etendos Mian manon, kaj Mi batos Egiptujon per cxiaj mirakloj, kiujn Mi faros meze de cxi; kaj poste li lasos vin iri. 21 Kaj Mi donos al tiu popolo favoron de la Egiptoj; kaj kiam vi iros, vi ne iros kun malplenaj manoj. 22 cxia virino petos de sia najbarino kaj de sia samdomanino vazojn arcxentajn kaj vazojn orajn kaj vestojn; kaj vi metos tion sur viajn filojn kaj sur viajn filinojn, kaj vi senhavigos la Egiptojn.

Cxapitro 4

1 Moseo respondis kaj diris: Sed se ili ne kredos al mi kaj ne acxskultos mian vocxon, kaj se ili diros: Ne aperis al vi la Eternulo? 2 Kaj la Eternulo diris al li: Kion vi tie havas en via mano? Kaj li diris: Bastonon. 3 Kaj Li diris: cxiu cxin sur la teron. Kaj li cxielidis cxin sur la teron, kaj cxi faricxis serpento; kaj Moseo forkuris de cxi. 4 Sed la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon, kaj kaptu cxin je cxia vosto (kaj li etendis sian manon kaj kaptis cxin, kaj cxi faricxis bastono en lia mano), 5 por ke ili kredu, ke aperis al vi la Eternulo, la Dio de iliaj patroj, la Dio de Abraham, la Dio de Isaak, kaj la Dio de Jakob. 6 Kaj la Eternulo diris al li plue: Metu vian manon en vian sinon. Kaj li metis sian manon en sian sinon; kaj kiam li elprenis cxin, jen lia mano estis leprokovrita kvazacx necxo. 7 Kaj Li diris: Remetu vian manon en vian sinon (kaj li remetis sian manon en sian sinon; kaj kiam li elprenis cxin el sia sino, jen cxi denove faricxis kiel lia karno); 8 kaj se ili ne kredos al vi kaj ne acxskultos la vocxon de la unua signo, ili kredos al la vocxo de la alia signo. 9 Kaj se ili ne kredos ecx al ambaux tiuj signoj kaj ne acxskultos vian vocxon, tiam prenu akvon el la Rivero kaj verxu cxin sur la sekan teron; kaj tiam la akvo,

kiun vi prenis el la Rivero, farixos sango sur la seka tero. 10 Kaj Moseo diris al la Eternulo: Ho, mia Sinjoro, mi ne estas elokventa, nek de hieracx, nek de antacxhieracx, nek de tiu tempo, kiam Vi komencis paroli al Via sklavo; cxar mi havas nelertan bucxon kaj nelertan langon. 11 Kaj la Eternulo diris al li: Kiu faris bucxon al la homo? acx kiu faras muta acx surda acx vidanta acx blinda? cxu ne Mi, la Eternulo? 12 Kaj nun iru, kaj Mi estos kun via bucxo, kaj Mi instruos vin, kion vi devas paroli. 13 Kaj li diris: Ho, mia Sinjoro, sendu iun alian. 14 Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontracx Moseo, kaj Li diris: Mi scias ja, ke via frato Aaron, la Levido, estas elokventa; kaj jen li ecx iras al vi renkonte, kaj kiam li vidos vin, li ekcxojos en sia koro. 15 Kaj vi parolos al li kaj metos la vortojn en lian bucxon; kaj Mi estos kun via bucxo kaj kun lia bucxo, kaj Mi instruos vin, kion vi devas fari. 16 Kaj li parolos por vi al la popolo; kaj li estos via bucxo, kaj vi estos por li anstatacx Dio. 17 Kaj cxi tiun bastonon prenu en vian manon; per cxi vi faros la signojn.

18 Moseo iris kaj revenis al sia bopatro Jitro, kaj diris al li: Mi volas iri kaj reveni al miaj fratoj, kiuj estas en Egiptujo, kaj vidi, cxu ili vivas ancoracx. Kaj Jitro diris al Moseo: Iru en paco. 19 Kaj la Eternulo diris al Moseo en Midjanujo: Iru, revenu Egiptujon; cxar mortis cxiuj homoj, kiuj volis vin mortigi. 20 Tiam Moseo prenis sian edzinon kaj siajn filojn kaj sidigis ilin sur azeno, kaj ekiris al la lando Egipta. Kaj Moseo prenis la bastonon de Dio en sian manon. 21 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Kiam vi revenos Egiptujon, tiam rigardu, cxiujn miraklojn, kiujn Mi donis en vian manon, faru antacx Faraono. Sed Mi malmoligos lian koron, kaj li ne permesos al la popolo foriri. 22 Kaj vi diru al Faraono: Tiel diris la Eternulo; Mia filo unuenaskita estas Izrael; 23 kaj Mi diras al vi: Permesu, ke Mia filo iru kaj faru al Mi servon; se vi ne permesos al li iri, tiam Mi mortigos vian unuenaskitan filon. 24 Sur la vojo, en la noktohaltejo, renkontis lin la Eternulo kaj volis mortigi lin; 25 sed Cipora prenis akran cxtonon, kaj detrancxis la prepucion de sia filo kaj ektucxis liajn piedojn, kaj diris: Sanga fiancxo vi estas por mi. 26 Tiam Li forlasis lin. Kaj cxi diris: Sanga fiancxo per la cirkumcido.

27 Kaj la Eternulo diris al Aaron: Iru renkonte al Moseo en la dezerton. Kaj li iris kaj renkontis lin cxe la monto de Dio, kaj kisis lin. 28 Kaj Moseo diris al Aaron cxiujn vortojn de la Eternulo, kiu sendis lin, kaj cxiujn signojn, pri kiuj Li ordonis al li. 29 Kaj iris Moseo kaj Aaron kaj kunvenigis cxiujn cxefojn de la Izraelidoj. 30 Kaj Aaron diris cxiujn vortojn, kiujn la Eternulo diris al Moseo, kaj li faris la signojn antacx la popolo. 31 Kaj la popolo kredis. Kaj ili acxdis, ke la Eternulo rememoris la Izraelidojn kaj vidis ilian mizeron, kaj ili klinicxis kaj faris adoron.

Cxapitro 5

1 Poste venis Moseo kaj Aaron, kaj diris al Faraono: Tiel diris la Eternulo, la Dio de Izrael: Permesu, ke Mia popolo iru kaj faru al Mi feston en la dezerto. 2 Sed Faraono diris: Kiu estas la Eternulo, kies vocxon mi devas obei kaj lasi Izraelon iri? mi ne konas la Eternulon, kaj al Izrael mi ne permesos iri. 3 Kaj ili diris: La Dio de la Hebreoj vokis nin; permesu, ke ni iru vojon de tri tagoj en la dezerton kaj ni alportu oferon al la Eternulo, nia Dio, por ke Li ne frapu nin per pesto acx glavo. 4 Sed la rexo de Egiptujo diris al ili: Kial vi, Moseo kaj Aaron, fortiras la popolon de cxiaj laboroj? iru al viaj laboroj. 5 Kaj Faraono diris: Jen multenombra estas nun la popolo de la lando, kaj vi volas liberigi ilin de iliaj laboroj! 6 Kaj Faraono ordonis en tiu tago al la voktoj de la popolo kaj al cxiaj kontrolistoj, dirante: 7 Ne donu plu pajlon al la popolo por la farado de la brikoj, kiel cxis nun; ili mem iru kaj kolektu al si pajlon. 8 Sed la nombron de la brikoj, kiun

ili pretigas cxis nun, postulu de ili, ne malgrandigu cxin; cxar ili vagas senlabore, tial ili krias: Ni iru kaj alportu oferon al nia Dio. 9 Oni devas premi tiujn homojn per la laboro, por ke ili estu okupitaj de cxi kaj ne atentu mensogajn vortojn. 10 Tiam eliris la voktoj de la popolo kaj cxiaj kontrolistoj, kaj diris al la popolo: Tiel diras Faraono: Mi ne donos al vi pajlon; 11 iru mem, prenu al vi pajlon, kie vi trovos; sed el via laboro nenio estos deprenata. 12 Tiam la popolo disicxis en la tuta lando Egipta, por kolekti pecojn da pajlo. 13 Kaj la voktoj insistadis, dirante: Pretigu vian cxiutagan laboron, kiel tiam, kiam vi havis pajlon. 14 Kaj la kontrolistojn Izraelidojn, starigitajn super ili de la voktoj de Faraono, oni batadis, dirante: Kial vi ne pretigis vian ordonitan nombron da brikoj hieracx kaj hodiaccx, kiel cxis nun? 15 La kontrolistoj Izraelidoj venis kaj kriis al Faraono, dirante: Kial vi agas tiel kun viaj sklavoj? 16 Pajlo ne estas donata al viaj sklavoj, kaj brikojn oni ordonas al ni fari; kaj nun viaj sklavoj estas batataj, kaj via popolo pekas. 17 Sed li diris: Mallaboruloj vi estas, mallaboruloj, tial vi diras: Ni iru, ni alportu oferon al la Eternulo. 18 Kaj nun iru, laboru, kaj pajlon oni ne donos al vi, kaj la difinitan nombron da brikoj liveru. 19 Kaj la kontrolistoj Izraelidoj vidis, ke estas al ili malbone, cxar estas dirite: Ne malgrandigu la cxiutagan nombron de viaj brikoj. 20 Ili renkontis Moseon kaj Aaronon, kiuj staris antacx ili, kiam ili eliris de Faraono. 21 Kaj ili diris al tiuj: La Eternulo rigardu vin, kaj juxtu vin por tio, ke vi malbonodorigis nian odoron antacx Faraono kaj antacx liaj servantoj, kaj donis glavon en iliajn manojn, por mortigi nin. 22 Tiam Moseo turnis sin al la Eternulo, kaj diris: Mia Sinjoro! kial Vi faris malbonon al tiu popolo? kial Vi sendis min? 23 De tiu tempo, kiam mi venis al Faraono, por paroli en Via nomo, li faricxis pli malbona kontrakx tiu popolo, kaj Vi ne savis Vian popolon.

Cxapitro 6

1 Sed la Eternulo diris al Moseo: Nun vi vidos, kion Mi faros al Faraono; cxar pro mano forta li foririgos ilin kaj pro mano forta li elpelos ilin el sia lando.

2 Kaj Dio ekparolis al Moseo kaj diris al li: Mi estas la ETERNULO. 3 Mi aperis al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob kiel Dio la Plejpotenca, sed Mian nomon ETERNULO Mi ne sciigis al ili. 4 Mi starigis Mian interligon kun ili, ke Mi donos al ili la landon Kanaan, la landon de ilia migrado, en kiu ili loxis kiel fremduloj. 5 Kaj Mi acxdis la cxemadon de la Izraelidoj, kiujn la Egiptoj premas per laboroj, kaj Mi rememoris Mian interligon. 6 Tial diru al la Izraelidoj: Mi estas la Eternulo, kaj Mi elirigos vin el sub la jugo de Egiptujo, kaj Mi liberigos vin el ilia sklaveco, kaj Mi savos vin per etendita brako kaj grandaj juxtoj. 7 Kaj Mi prenos vin kiel Mian popolon, kaj Mi estos via Dio; kaj vi scios, ke Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elirigas vin el sub la jugo de Egiptujo. 8 Kaj Mi venigos vin en la landon, pri kiu Mi, levinte Mian manon, promesis, ke Mi donos cxin al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, kaj Mi donos cxin al vi kiel posedacxon, Mi, la Eternulo. 9 Moseo parolis tiel al la Izraelidoj; sed ili ne acxskultis Moseon pro malforteco de spirito kaj pro la malfacilaj laboroj.

10 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 11 Eniru, diru al Faraono, la rexo de Egiptujo, ke li ellasu la Izraelidojn el sia lando. 12 Moseo ekparolis antacx la Eternulo, dirante: Jen la Izraelidoj ne acxskultas min, kiel do min acxskultos Faraono? kaj mi havas nelertajn lipojn. 13 Sed la Eternulo ekparolis al Moseo kaj Aaron, kaj donis al ili ordonojn por la Izraelidoj, kaj por Faraono, rexo de Egiptujo, por elirigi la Izraelidojn el la lando Egipta.

14 Jen estas la cxefoj de iliaj familioj: la filoj de Ruben, unuenaskito de Izrael: cxanocx kaj Palu, cxecon kaj Karmi. Tio estas la familioj de Ruben. 15 Kaj la filoj de Simeon: Jemuel kaj Jamin kaj Ohad kaj Jacxin kaj Cocxar, kaj cxaul, filo de Kanaanidino. Tio estas la familioj de Simeon. 16 Kaj jen estas la nomoj de la filoj de Levi lacx ilia naskicxo: Gercxon kaj Kehat kaj Merari. La dacro de la vivo de Levi estis cent tridek sep jaroj. 17 La filoj de Gercxon: Libni kaj cximei, kun iliaj familioj. 18 Kaj la filoj de Kehat: Amram kaj Jichar kaj cxebron kaj Uziel. La dacro de la vivo de Kehat estis cent tridek tri jaroj. 19 Kaj la filoj de Merari: Macxli kaj Mucxi. Tio estas la familioj de Levi lacx ilia naskicxo. 20 Amram prenis al si sian onklinon Joxebed kiel edzinon, kaj cxi naskis al li Aaronon kaj Moseon. La dacro de la vivo de Amram estis cent tridek sep jaroj. 21 Kaj la filoj de Jichar: Koracx kaj Nefeg kaj Zicxri. 22 Kaj la filoj de Uziel: Micxael kaj Elcafan kaj Sitri. 23 Aaron prenis al si Elicxeban, filinon de Aminadab kaj fratinon de Nacxcon, kiel edzinon, kaj cxi naskis al li Nadabon kaj Abihun, Eleazaron kaj Itamaron. 24 Kaj la filoj de Koracx: Asir kaj Elkana kaj Abiasaf. Tio estas la familioj de la Koracxidoj. 25 Eleazar, la filo de Aaron, prenis al si edzinon el la filinoj de Putiel, kaj cxi naskis al li Pinecxason. Tio estas la cxefoj de la Leviidoj lacx iliaj familioj. 26 Tio estas tiuj Aaron kaj Moseo, al kiuj la Eternulo diris: Elirigu la Izraelidojn el la lando Egipta lacx iliaj tacxmentoj. 27 Tio estas ili, kiuj parolis al Faraono, rexo de Egiptujo, por elirigi la Izraelidojn el Egiptujo; tio estas Moseo kaj Aaron.

28 En tiu tago, kiam la Eternulo parolis al Moseo en la lando Egipta, 29 la Eternulo diris al Moseo jene: Mi estas la Eternulo. Diru al Faraono, rexo de Egiptujo, cxion, kion Mi diras al vi. 30 Kaj Moseo diris antacx la Eternulo: Jen mi havas nelertajn lipojn; kiel do Faraono min acxskultos?

Cxapitro 7

1 Sed la Eternulo diris al Moseo: Vidu, mi faris vin dio por Faraono; kaj via frato Aaron estos via profeto. 2 Vi parolos cxion, kion mi ordonos al vi; kaj via frato Aaron parolos al Faraono, ke li ellasu la Izraelidojn el sia lando. 3 Sed mi malmoligos la koron de Faraono, kaj Mi multigos Miajn signojn kaj Miajn miraklojn en la lando Egipta. 4 Kaj Faraono vin ne acxskultos, kaj Mi metos Mian manon sur Egiptujon, kaj Mi elirigos Mian militistaron, Mian popolon, la Izraelidojn, el la lando Egipta per grandaj juxtoj. 5 Kaj la Egiptoj sciigos, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi etendos Mian manon super la Egiptojn kaj elirigos la Izraelidojn el inter ili. 6 Kaj Moseo kaj Aaron faris, kiel ordonis al ili la Eternulo; tiel ili faris. 7 Moseo havis la acxon de okdek jaroj, kaj Aaron havis la acxon de okdek tri jaroj, kiam ili parolis al Faraono.

8 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 9 Se Faraono diros al vi, ke vi faru miraklon, tiam diru al Aaron: Prenu vian bastonon kaj cxiu cxin antacx Faraonon; cxi farigos serpento. 10 Moseo kaj Aaron venis al Faraono, kaj faris tiel, kiel ordonis la Eternulo. Aaron cxiis sian bastonon antacx Faraonon kaj antacx liajn servantojn, kaj cxi farigis serpento. 11 Tiam ankacx Faraono alvokis la sacxulojn kaj sorcxistojn; kaj ankacx ili, la Egiptaj sorcxistoj, per siaj sorcxoj faris tiel. 12 cxiu el ili cxiis sian bastonon, kaj ili farigis serpentoj; sed la bastono de Aaron englutis iliajn bastonojn. 13 Kaj malmoligis la koro de Faraono, kaj li ne acxskultis ilin, kiel diris la Eternulo.

14 Tiam la Eternulo diris al Moseo: Obstina estas la koro de Faraono, li ne volas forliberigi la popolon. 15 Iru al Faraono matene; li eliros al la akvo; staricxu renkonte al li sur la bordo de la rivero, kaj la bastonon, kiu transformicxis en serpenton, prenu en vian manon. 16 Kaj diru al li: La Eternulo, Dio de la Hebreoj, sendis min al vi, por diri: Permesu al Mia popolo iri kaj fari al Mi servon en la dezerto; sed jen vi cxi nun ne obeis. 17 Tiel diris la Eternulo: Per tio vi sciicxos, ke Mi estas la Eternulo: jen per la bastono, kiu estas en mia mano, mi frapos la akvon, kiu estas en la rivero, kaj cxi transformicxos en sangon. 18 Kaj la ficxoj, kiuj estas en la rivero, mortos, kaj la rivero malbonodoros, kaj la Egiptoj abomenos trinki akvon el la rivero. 19 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Diru al Aaron: Prenu vian bastonon, kaj etendu vian manon super la akvojn de la Egiptoj, super iliajn riverojn, super iliajn torentojn kaj super iliajn lagojn kaj super cxian kolekcticxon de iliaj akvoj, kaj ili faricxu sango; kaj estu sango en la tuta lando Egipta, en la vazoj lignaj kaj en la vazoj cxtonaj. 20 Kaj Moseo kaj Aaron faris tiel, kiel ordonis la Eternulo. Kaj li levis la bastonon, kaj frapis la akvon, kiu estis en la rivero, antacx la okuloj de Faraono kaj antacx la okuloj de liaj servantoj; kaj la tuta akvo, kiu estis en la rivero, transformicxis en sangon. 21 Kaj la ficxoj, kiuj estis en la rivero, mortis, kaj la rivero faricxis malbonodora, kaj la Egiptoj ne povis trinki akvon el la rivero; kaj estis sango en la tuta lando Egipta. 22 Sed tiel same faris la sorcxistoj de Egiptujo per siaj sorcxoj. Kaj malmolicxis la koro de Faraono, kaj li ne acxskultis ilin, kiel diris la Eternulo. 23 Kaj Faraono turnicxis kaj eniris en sian domon, kaj lia koro ne atentis ecx tion. 24 Kaj cxuij Egiptoj ekfosis cxirkacx la rivero pro akvo por trinki, cxar ili ne povis trinki la akvon el la rivero. 25 Pasis sep tagoj, post kiam la Eternulo frapis la riveron.

Cxapitro 8

1 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru al Faraono, kaj diru al li: Tiel diris la Eternulo: Permusu al Mia popolo iri, por ke cxi faru servon al Mi. 2 Kaj se vi ne volos permesi tion, jen Mi frapos vian tutan regionon per ranoj; 3 kaj eksvarmos la rivero per ranoj, kaj ili elrampos kaj venos en vian domon kaj en vian dormocxambron kaj sur vian liton kaj en la domojn de viaj servantoj kaj de via popolo kaj en viajn fornojn kaj en viajn pastuojn; 4 kaj sur vin kaj sur vian popolon kaj sur cxuijn viajn servantojn rampos la ranoj. 5 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Diru al Aaron: Etendu vian manon kun via bastono super la riverojn, super la torentojn, kaj super la lagojn, kaj elirigu la ranojn sur la landon Egiptan. 6 Kaj Aaron etendis sian manon super la akvojn de Egiptujo, kaj la ranoj eliris kaj kovris la landon Egiptan. 7 Tion saman faris la sorcxistoj per siaj sorcxoj, kaj ili elirigis la ranojn sur la landon Egiptan. 8 Tiam Faraono alvokis Moseon kaj Aaronon, kaj diris: Precxu al la Eternulo, ke Li forigu la ranojn for de mi kaj de mia popolo; tiam mi forliberigos la popolon, ke cxi alportu oferon al la Eternulo. 9 Kaj Moseo diris al Faraono: Ordonu al mi, por kiu tempo mi devas precxi pro vi kaj pro viaj servantoj kaj pro via popolo, ke malaperu la ranoj for de vi kaj el viaj domoj kaj nur en la rivero ili restu. 10 Tiu diris: Por morgacx. Kaj li diris: cxi estu, kiel vi diris, por ke vi sciui, ke ekzistas neniu tia, kiel la Eternulo, nia Dio. 11 Kaj foricxos la ranoj for de vi kaj de viaj domoj kaj de viaj servantoj kaj de via popolo; nur en la rivero ili restos. 12 Moseo kaj Aaron eliris for de Faraono, kaj Moseo ekvokis al la Eternulo pri la ranoj, kiujn li venigis sur Faraonon. 13 Kaj la Eternulo faris lacx la vortoj de Moseo; kaj mortis la ranoj en la domoj, en la kortoj, kaj sur la kampoj. 14 Kaj oni kuncxovelis ilin en multajn amasojn, kaj la lando malbonodoricxis. 15 Sed kiam Faraono vidis, ke faricxis facilicxo, li malmoligis sian koron kaj ne acxskultis ilin, kiel diris la Eternulo.

16 Tiam la Eternulo diris al Moseo: Diru al Aaron: Etendu vian bastonon, kaj frapu la polvon de la tero, kaj el cxi faricxos pikmucxoj en la tuta lando Egipta. 17 Ili faris tiel: Aaron etendis sian manon kun sia bastono kaj frapis la polvon de la tero, kaj aperis pikmucxoj sur la homoj kaj la brutoj. La tuta polvo de la tero faricxis pikmucxoj en la tuta lando Egipta. 18 Tiel faris la sorcxistoj per siaj sorcxoj, por elirigi pikmucxojn, sed ili ne povis. Kaj la pikmucxoj estis sur la homoj kaj sur la brutoj. 19 Tiam la sorcxistoj diris al Faraono: cxi estas fingro de Dio. Sed la koro de Faraono restis obstina, kaj li ne acxskultis ilin, kiel diris la Eternulo.

20 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Levicxu frue matene, kaj staricxu antacx Faraono, kiam li iros al la akvo, kaj diru al li: Tiel diris la Eternulo: Forliberigu Mian popolon, ke cxi faru servon al Mi. 21 cxar se vi ne forliberigos Mian popolon, jen Mi venigos sur vin kaj sur viajn servantojn kaj sur vian popolon kaj en viajn domojn fiinsektojn; kaj plenicxos de la fiinsektoj la domoj de la Egiptoj, kaj ankacx la tero, sur kiu ili estas. 22 Kaj Mi distingos en tiu tago la teron de Gocxen, sur kiu trovicxas Mia popolo, ke tie ne estu fiinsektoj; por ke vi sciicxu, ke Mi estas la Eternulo meze de la tero. 23 Kaj Mi faros apartigon inter Mia popolo kaj via popolo; morgacx okazos tiu signo. 24 Kaj la Eternulo faris tiel, kaj aperis multego da fiinsektoj en la domo de Faraono kaj en la domoj de liaj servantoj kaj en la tuta lando Egipta; difekticxis la tero kacxze de la fiinsektoj. 25 Tiam Faraono alvokis Moseon kaj Aaronon, kaj diris: Iru, alportu oferon al via Dio en la lando. 26 Sed Moseo diris: Ne estas oportune fari tiel; cxar abomenindacxo por la Egiptoj estus nia oferado al la Eternulo, nia Dio; se oferadon abomenindan por la Egiptoj ni faros antacx iliaj okuloj, cxu ili tiam nin ne cxtonmortigos? 27 Vojon de tri tagoj ni iros en la dezerton, kaj ni faros oferon al la Eternulo, nia Dio, kiel Li diros al ni. 28 Tiam Faraono diris: Mi forliberigos vin, kaj vi faros oferon al la Eternulo, via Dio, en la dezerto; nur ne foriru malproksime; precxu pro mi. 29 Kaj Moseo diris: Jen mi foriras de vi, kaj mi precxos al la Eternulo, ke foricxu la fiinsektoj for de Faraono, de liaj servantoj, kaj de lia popolo morgacx; sed Faraono ne plu trompu, ne forliberigante la popolon, por fari oferon al la Eternulo. 30 Moseo eliris for de Faraono kaj precxis al la Eternulo. 31 Kaj la Eternulo faris, kiel diris Moseo, kaj forigis la fiinsektojn for de Faraono, de liaj servantoj, kaj de lia popolo; ne restis ecx unu. 32 Sed Faraono obstinigis sian koron ankacx cxi tiun fojon, kaj ne forliberigis la popolon.

Cxapitro 9

1 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru al Faraono, kaj diru al li: Tiel diris la Eternulo, Dio de la Hebreoj: Forliberigu Mian popolon, ke cxi faru al Mi servon. 2 cxar se vi ne volos forliberigi kaj vi plue ilin retenos, 3 jen la mano de la Eternulo estos sur viaj brutoj, kiuj estas sur la kampo, sur la cxevaloj, sur la azenoj, sur la kameloj, sur la bovoj, kaj sur la cxafoj; estos sur ili tre forta pesto. 4 Kaj la Eternulo faros apartigon inter la brutoj de la Izraelidoj kaj la brutoj de la Egiptoj; kaj el cxio, kio apartenas al la Izraelidoj, mortos nenio. 5 Kaj la Eternulo difinis tempon, dirante: Morgacx la Eternulo faros tiun aferon en la lando. 6 Kaj la Eternulo faris tion en la sekvanta tago, kaj mortis cxiuj brutoj de la Egiptoj, sed el la brutoj de la Izraelidoj ne mortis ecx unu. 7 Faraono sendis, kaj oni vidis, ke el la brutoj de la Izraelidoj ne mortis ecx unu. Sed la koro de Faraono estis obstina, kaj li ne forliberigis la popolon.

8 Tiam la Eternulo diris al Moseo kaj al Aaron: Prenu al vi plenmanojn da cindro el la forno, kaj Moseo cxetu cxin al la cxielo antacx la okukloj de Faraono. 9 Kaj cxi faricxos polvo super la

tuta lando Egipta, kaj sur la homoj kaj sur la bestoj faricxos el cxi brulumaj abscesoj en la tuta lando Egipta. 10 Kaj ili prenis cindron el la forno kaj staricxis antacx Faraono, kaj Moseo cxielis cxi al la cxielo, kaj aperis brulumaj abscesoj sur la homoj kaj sur la bestoj. 11 Kaj la sorcxistoj ne povis teni sin antacx Moseo pro la abscesoj, cxar la abscesoj estis sur la sorcxistoj kaj sur cxiuj Egiptoj. 12 Sed la Eternulo obstinigis la koron de Faraono, kaj li ne acxskultis ilin, kiel diris la Eternulo al Moseo.

13 Tiam la Eternulo diris al Moseo: Levicxu frue matene kaj staricxu antacx Faraono, kaj diru al li: Tiel diris la Eternulo, Dio de la Hebreoj: Forliberigu Mian popolon, ke cxi faru al Mi servon. 14 cxar cxi tiun fojon Mi sendos cxiujn Miajn frapojn en vian koron kaj sur viajn servantojn kaj sur vian popolon, por ke vi sciu, ke ne ekzistas simila al Mi sur la tuta tero. 15 cxar nun Mi etendus Mian manon kaj batus vin kaj vian popolon per pesto, kaj vi malaperus de la tero; 16 sed nur por tio Mi vin konservis, ke Mi montru sur vi Mian forton, kaj por ke oni rakontu pri Mia nomo sur la tuta tero. 17 Ankoraŭ vi retenas Mian popolon, kaj ne forliberigas cxin. 18 Jen morgaŭ en cxi tiu tempo Mi pluvigos tre grandan hajlon, tiam, ke simila al cxi ne estis en Egiptujo de post la tago de cxia fondicxo cxis nun. 19 Kaj nun sendu, kolektu viajn brutojn, kaj cxion, kion vi havas sur la kampo; sur cxiun homon kaj bruton, kiuj trovicxos sur la kampo kaj ne kolekticxos en la domon, falos la hajlo, kaj ili mortos. 20 Kiu el la servantoj de Faraono timis la vorton de la Eternulo, tiu rapide envenigis siajn sklavojn kaj brutojn en la domojn; 21 sed kiu ne atentis la vorton de la Eternulo, tiu lasis siajn sklavojn kaj siajn brutojn sur la kampo.

22 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon al la cxielo, kaj venos hajlo en la tuta lando Egipta, sur la homojn kaj sur la brutojn kaj sur cxiujn herbojn de la kampo en la lando Egipta. 23 Kaj Moseo etendis sian bastonon al la cxielo; kaj la Eternulo aperigis tondrojn kaj hajlon, kaj fajro iris sur la teron, kaj la Eternulo pluvigis hajlon sur la landon Egiptan. 24 Kaj estis hajlo, kaj fajro ekflamadis meze de la hajlo, en tiel forta grado, ke io simila neniam estis en la tuta lando Egipta de post la tempo, kiam en cxi aperis popolo. 25 Kaj la hajlo batdifektis en la tuta lando Egipta cxion, kio estis sur la kampo; homojn kaj brutojn kaj cxiun herbon de la kampo batdifektis la hajlo, kaj cxiujn arbojn de la kampo cxi rompis. 26 Nur en la lando Gocxen, kie estis la Izraelidoj, ne estis hajlo. 27 Tiam Faraono sendis, kaj alvokis Moseon kaj Aaronon, kaj diris al ili: Mi pekis la nunan fojon; la Eternulo estas la pravulo, mi kaj mia popolo estas la malpravuloj. 28 Precxu al la Eternulo, ke cxesicxu la tondroj de Dio kaj la hajlo; tiam mi forliberigos vin, kaj vi ne plu restos. 29 Kaj Moseo diris al li: Kiam mi eliros el la urbo, mi etendos miajn manojn al la Eternulo; la tondroj cxesicxos kaj la hajlo ne plu estos, por ke vi sciicxu, ke al la Eternulo apartenas la tero. 30 Sed mi scias, ke vi kaj viaj servantoj ankoraŭ ne timas Dion, la Eternulon. 31 La lino kaj la hordeo estis batdifektitaj, cxar la hordeo havis spikojn kaj la lino havis burcxonojn; 32 sed la tritiko kaj la spelto ne estis batdifektitaj, cxar ili estis malfrusezonaj. 33 Moseo eliris de Faraono el la urbo kaj etendis siajn manojn al la Eternulo; tiam cxesicxis la tondroj kaj la hajlo, kaj pluvo ne plu vercxicxis sur la teron. 34 Kiam Faraono vidis, ke cxesicxis la pluvo kaj la hajlo kaj la tondroj, tiam li plue pekis kaj obstinigis sian koron, li kaj liaj servantoj. 35 La koro de Faraono restis obstina, kaj li ne forliberigis la Izraelidojn, kiel diris la Eternulo per Moseo.

Cxapitro 10

1 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru al Faraono, cxar Mi obstinigis lian koron kaj la korojn de liaj servantoj, por ke Mi faru cxi tiujn Miajn signojn inter ili; 2 kaj por ke vi rakontu al via filo kaj al via nepo, kion Mi plenumis sur la Egiptoj, kaj pri Miaj signoj, kiujn Mi faris inter ili; kaj por ke vi sciu, ke Mi estas la Eternulo. 3 Moseo kaj Aaron venis al Faraono, kaj diris al li: Tiel diris la Eternulo, Dio de la Hebreoj: cxis kiam vi rifuzos humilicxi antacx Mi? forliberigu Mian popolon, ke cxi faru al Mi servon. 4 cxar se vi rifuzos forliberigi Mian popolon, jen Mi venigos morgacx akridojn en vian regionon; 5 kaj ili kovros la supracxon de la tero tiel, ke oni ne povos vidi la teron; kaj ili formancxos cxion, kio restis cxe vi savita kontracx la hajlo, kaj ili cxirkacxmancxos cxiujn arbojn, kiuj kreskas cxe vi sur la kampo; 6 kaj ili plenigos viajn domojn kaj la domojn de cxiuj viaj servantoj kaj la domojn de cxiuj Egiptoj tiel, kiel ne vidis viaj patroj kaj viaj prapatroj de post la tago, kiam ili aperis sur la tero cxis la nuna tago. Kaj li turnicxis kaj eliris for de Faraono. 7 Tiam la servantoj de Faraono diris al li: cxis kiam tiu homo estos por ni suferilo? forliberigu tiujn homojn, por ke ili faru servon al la Eternulo, ilia Dio; cxu vi ancoracx ne vidas, ke Egiptujo pereas? 8 Kaj oni revenigis denove Moseon kaj Aaronon al Faraono, kaj cxi tiu diris al ili: Iru, faru servon al la Eternulo, via Dio; sed kiuj estas la irontoj? 9 Tiam Moseo diris: Kun niaj junuloj kaj maljunuloj ni iros, kun niaj filoj kaj niaj filinoj, kun niaj cxafoj kaj niaj bovoj ni iros, cxar ni havas feston de la Eternulo. 10 Kaj li diris al ili: Tiel la Eternulo estu kun vi, se mi forliberigos vin kaj viajn infanojn! cxu vi ne havas ian malbonan intencon? 11 Ne; iru nur la viroj kaj faru servon al la Eternulo, cxar tion vi petas. Kaj oni elpelis lin for de Faraono.

12 Tiam la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon super la landon Egiptan pro la akridoj, ke ili venu sur la landon Egiptan, kaj formancxu cxiujn herbojn de la tero, cxion, kion restigis la hajlo. 13 Kaj Moseo etendis sian bastonon super la landon Egiptan, kaj la Eternulo direktis orientan venton sur la landon dum tiu tuta tago kaj dum la tuta nokto. Kiam faricxis mateno, la orienta vento alportis la akridojn. 14 Kaj la akridoj venis sur la tutan landon Egiptan kaj sidicxis en la tuta Egipta regiono en tre granda amaso; antacx ili neniam estis akridaro simila al ili, kaj poste neniam estos tia. 15 Kaj ili kovris la tutan supracxon de la tero, kaj la tero faricxis malluma; kaj ili formancxis la tutan herbon de la kampo, kaj cxiujn arbajn fruktojn, kiujn restigis la hajlo; kaj restis neniam verdacxo sur la arboj acx inter la herboj de la kampo en la tuta lando Egipta. 16 Tiam Faraono rapide alvokis Moseon kaj Aaronon, kaj diris: Mi pekis antacx la Eternulo, via Dio, kaj antacx vi. 17 Sed nun pardonu mian pekon nur cxi tiun fojon, kaj precxu al la Eternulo, via Dio, ke Li forigu de mi nur cxi tiun morton. 18 Kaj li eliris for de Faraono kaj precxis al la Eternulo. 19 Kaj la Eternulo venigis de la kontracxa flanko venton okcidentan tre fortan, kaj cxi levis la akridojn kaj cxtis ilin en la Rucxan Maron; ne restis ecx unu akrido en la tuta Egipta regiono. 20 Sed la Eternulo obstinigis la koron de Faraono, kaj li ne forliberigis la Izraelidojn.

21 Tiam la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon al la cxielo, kaj faricxos mallumo en la lando Egipta, palpebla mallumo. 22 Kaj Moseo etendis sian manon al la cxielo, kaj faricxis densa mallumo en la tuta lando Egipta dum tri tagoj. 23 Oni ne vidis unu alian, kaj neniu levicxis de sia loko dum tri tagoj; sed cxiuj Izraelidoj havis lumon en siaj locxejoj. 24 Tiam Faraono alvokis Moseon, kaj diris: Iru, faru servon al la Eternulo; nur viaj cxafoj kaj viaj bovoj restu; ankacx viaj infanoj iru kun vi. 25 Sed Moseo diris: Vi devas ankacx doni en niajn manojn

oferojn kaj bruloferojn, kiujn ni alportos al la Eternulo, nia Dio. 26 Ankacx niaj brutoj iros kun ni, ne restos ecx unu hufo; cxar el ili ni prenos, por fari servon al la Eternulo, nia Dio; kaj ni ne scias, per kio ni devas servi al la Eternulo, cxis ni venos tien. 27 Kaj la Eternulo obstinigas la koron de Faraono, kaj li ne volis forliberigi ilin. 28 Kaj Faraono diris al li: Iru for de mi! gardu vin, ke vi ne venu plu antacx mian vizacxon; cxar en la tago, en kiu vi venos antacx mian vizacxon, vi mortos. 29 Tiam Moseo diris: Tiel vi diris; mi ne venos do plu antacx vian vizacxon.

Cxapitro 11

1 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Ankoracx unu punon Mi venigos sur Faraonon kaj sur Egiptujon; post tio li forliberigos vin el cxi tie; kaj forliberigante, li tute elpelos vin el cxi tie. 2 Diru nun al la popolo, ke ili petu cxiu viro de sia proksimulo kaj cxiu virino de sia proksimulino vazojn arcxentajn kaj vazojn orajn. 3 Kaj la Eternulo donis al la popolo favoron cxe la Egiptoj; kaj ankacx Moseo estis tre granda homo en la lando Egipta, en la okuloj de la servantoj de Faraono kaj en la okuloj de la popolo.

4 Kaj Moseo diris: Tiel diris la Eternulo: En la mezo de la nokto Mi iros internen de Egiptujo. 5 Kaj mortos cxiu unuenaskito en la lando Egipta, de la unuenaskito de Faraono, kiu sidas sur sia trono, cxis la unuenaskito de la sklavino, kiu sidas malantacx la muelejo; kaj cxiu unuenaskito el la brutoj. 6 Kaj estos granda kriado en la tuta lando Egipta, tia, ke simila al cxi neniam estis kaj neniam plu estos. 7 Sed cxe cxiaj Izraelidoj ne movos hundo sian langon, nek kontracx homon, nek kontracx bruton; por ke vi sciu, kiel la Eternulo faras apartigon inter la Egiptoj kaj la Izraelidoj. 8 Kaj venos cxiaj viaj sklavoj al mi kaj tercxeticxos antacx mi, dirante: Eliru vi kaj la tuta popolo, kiu vin sekvas. Post tio mi eliros. Kaj li eliris for de Faraono kun granda kolero.

9 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Faraono vin ne acxskultos; por ke multicxu Miaj mirakloj en la lando Egipta. 10 Kaj Moseo kaj Aaron faris cxiajn tiujn miraklojn antacx Faraono; sed la Eternulo obstinigas la koron de Faraono, kaj li ne forliberigas la Izraelidojn el sia lando.

Cxapitro 12

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron en la lando Egipta, dirante: 2 cxi tiu monato estu por vi komenco de la monatoj; la unua cxi estu por vi inter la monatoj de la jaro. 3 Diru al la tuta komunumo de Izrael: En la deka tago de cxi tiu monato prenu al si cxafidon cxiu patro de familio, po unu cxafido por domo. 4 Kaj se en la domo estas tro malmulte da personoj por tuta cxafido, tiam li prenu kune kun sia najbaro plej proksima al lia domo; lacx la nombro de la animoj, lacx la kvanto de mancxado de cxiu, ili kalkulu sin por la cxafido. 5 La cxafido estu sendifekta, virseksa, havanta la acxon de unu jaro; el la cxafoj acx el la kaproj vi povas preni. 6 Konservu cxin cxis la dek-kvara tago de cxi tiu monato; kaj la tuta komunumo de Izrael bucxu

cxin en la komenco de vespero. 7 Kaj ili prenu iom el la sango, kaj cxmiru sur ambacx fostoj kaj sur la supra sojlo de la domoj, en kiuj ili cxin mancxos. 8 Kaj ili mancxu la viandon en tiu nokto, rostitan sur fajro; kaj macojn kun maldolcxaj herboj ili mancxu. 9 Ne mancxu cxin duonkrudan, nek kuiritan en akvo, sed nur rostitan sur fajro kun cxiaj kapo, kruroj, kaj internacxo. 10 Ne restigu iom el cxi cxis la mateno; kio restos el cxi cxis la mateno, tion bruligu per fajro. 11 Kaj tiele mancxu cxin; via lumbo estu zonita, viaj cxuoj sur viaj piedoj, kaj via bastono en via mano; kaj mancxu cxin rapidante; cxi estas Pasko de la Eternulo. 12 Kaj Mi trairos la landon Egiptan en tiu nokto, kaj Mi batos cxiun unuenaskiton en la lando Egipta, de la homoj cxis la brutoj; kaj super cxiuj dioj de Egiptujo Mi faros juxxon, Mi, la Eternulo. 13 Kaj la sango cxe vi estos signo sur la domoj, en kiuj vi trovicxas; kiam Mi vidos la sangon, Mi pasos preter vi, kaj ne estos inter vi la eksterma puno, kiam Mi batos la landon Egiptan. 14 Kaj tiu tago estu por vi memoracxo; kaj festu cxin kiel feston de la Eternulo en viaj generacioj, kiel lecxon por eterne festu cxin. 15 Dum sep tagoj mancxu macojn; en la unua tago forigu la fermentacxon el viaj domoj; cxiu kiu mancxos fermentacxon de la unua tago cxis la sepa tago, ties animo estos ekstermita el Izrael. 16 Kaj en la unua tago faru al vi sanktan kunvenon, kaj en la sepa tago faru al vi sanktan kunvenon; nenia laboro estu farata en tiuj tagoj; nur kio estas necesa por mancxu por cxiu, nur tio sola povas esti farata de vi. 17 Kaj observu la ordonon pri la macoj, cxar cxuste en tiu tago Mi elkondukis viajn taxmentojn el la lando Egipta; kaj observu tiun tagon en viaj generacioj kiel lecxon eternan. 18 De post la vespero de la dek-kvara tago de la unua monato mancxu macojn cxis la vespero de la dudek-unua tago de la monato. 19 Dum sep tagoj fermentacxo ne trovicxu en viaj domoj; cxar kiu mancxos fermentacxon, ties animo ekstermicxos el la komunumo de Izrael, cxu li estas fremdulo, acx cxu li estas indicxeno de la lando. 20 Nenion fermentantan mancxu; en cxiuj viaj locxlukoj mancxu macojn.

21 Moseo alvokis cxiujn cxefojn de Izrael, kaj diris al ili: Elektu kaj prenu al vi cxaferojn lacc viaj familioj, kaj buccu la Paskon. 22 Kaj prenu faskon da hisopo, kaj trempu cxin en la sango, kiu estos en la pelvo, kaj tucxu la supran sojlon kaj ambacx fostojn per la sango, kiu estos en la pelvo; kaj neni el vi eliru el la pordo de sia domo cxis la mateno. 23 Kaj la Eternulo trairos, por puni la Egiptojn; kiam Li vidos la sangon sur la supra sojlo kaj ambacx fostoj, tiam la Eternulo preterpasos la pordon kaj ne permesos al la ekstermanto veni en viajn domojn por puni. 24 Kaj observu cxi tion kiel lecxon por vi kaj por viaj filoj eterne. 25 Kaj kiam vi venos en la landon, kiun la Eternulo donos al vi, kiel Li diris, observu cxi tiun servon. 26 Kaj kiam diros al vi viaj filoj: Kion signifas cxi tiu via servo? 27 tiam diru: cxi estas ofero de Pasko al la Eternulo, kiu preterpasis la domojn de la Izraelidoj en Egiptujo, kiam Li punis la Egiptojn, sed niajn domojn savis. Kaj la popolo klinicxis kaj faris adoron. 28 Kaj la Izraelidoj iris, kaj faris, kiel ordonis la Eternulo al Moseo kaj Aaron; tiel ili faris.

29 Kiam venis la noktomezo, la Eternulo batis cxiujn unuenaskitojn en la lando Egipta, de la unuenaskito de Faraono, sidanta sur sia trono, cxis la unuenaskito de malliberulo, sidanta en malliberejo; kaj cxiujn unuenaskitojn el la brutoj. 30 Tiam Faraono levicxis en la nokto, li kaj cxiuj liaj servantoj kaj cxiuj Egiptoj; kaj faricxis granda kriadado en Egiptujo; cxar ne estis domo, en kiu ne estis mortinto. 31 Kaj li alvokis Moseon kaj Aaronon en la nokto, kaj diris: Levicxu, foriru el inter mia popolo, vi kaj la Izraelidoj; kaj iru, faru servon al la Eternulo, kiel vi diris. 32 Ankacx viajn cxaferojn kaj viajn bovojn prenu, kiel vi diris, kaj iru; kaj benu ankacx min. 33 Kaj la Egiptoj urcxis sur la popolon, por pli rapide elirigi ilin el la lando; cxar ili diris: Ni cxiuj mortos. 34 Kaj la popolo forportis sian paston, antacx ol cxi fermentis; iliaj pastuoj, ligitaj en

iliaj vestoj, estis sur iliaj cxultroj. 35 Kaj la Izraelidoj faris, kiel diris Moseo; kaj ili petis de la Egiptoj vazojn arcxentajn kaj vazojn orajn kaj vestojn. 36 Kaj la Eternulo favorigis al la popolo la Egiptojn, kaj cxi tiuj pruntedonis al ili; kaj ili multe prenis de la Egiptoj.

37 Kaj la Izraelidoj ekiris el Rameses al Sukot, en la nombro de cxirkacx sescent mil piedirantaj viroj, krom la infanoj. 38 Kaj ankacx granda amaso da diversgentaj homoj eliris kun ili, kaj da cxafoj kaj bovoj tre granda brutaro. 39 Kaj el la pasto, kiun ili elportis el Egiptujo, ili bakis macajn platpanojn, cxar cxi ancoracx ne fermentis; cxar ili estis elpelitaj el Egiptujo kaj ne povis prokrasti, kaj ili ecx ne pretigis al si mancxacxon. 40 La dacxro de la tempo, kiun la Izraelidoj loxis en Egiptujo, estis kvarcent tridek jaroj. 41 Kiam finicxis kvarcent tridek jaroj, cxuste en la sama tago, cxuij tacxmentoj de la Eternulo eliris el la lando Egipta. 42 cxi estas nokto dedicxata al la Eternulo, cxar Li elkondukis ilin al la lando Egipta; cxi estas tiu nokto, kiu estas dedicxata al la Eternulo de cxuij Izraelidoj en iliaj generacioj.

43 Kaj la Eternulo diris al Moseo kaj Aaron: cxi tio estas la lecxo pri la Pasko: neniu fremdulo mancxu cxin. 44 Sed cxiu sklavo, kiun iu acxetis per mono, se vi cirkumcidis lin, tiam li povas mancxu cxin. 45 Paslocxanto kaj dungito ne mancxu cxin. 46 En unu domo cxi estu mancxata; ne elportu el la domo iom el la viando eksteren, kaj oston en cxi ne rompu. 47 La tuta komunumo de Izrael faru cxin. 48 Kaj se enlocxixos cxe vi aligentulo kaj li volos fari Paskon al la Eternulo, tiam cirkumcidu cxe li cxuijn virseksulojn, kaj tiam li povas prepari sin, por fari cxin, kaj li estos kiel indicxeno de la lando; sed neniu ne cirkumcidita mancxu cxin. 49 La sama lecxo estu por la indicxeno, kaj por la aligentulo, kiu enlocxixis inter vi. 50 Kaj cxuij Izraelidoj faris, kiel ordonis la Eternulo al Moseo kaj al Aaron; tiel ili faris. 51 En tiu sama tago la Eternulo elkondukis la Izraelidojn el la lando Egipta lacx iliaj tacxmentoj.

Cxapitro 13

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Dedicxu al Mi cxium unuenaskiton, kiu malfermas cxium uteron inter la Izraelidoj, el la homo kaj el la brutoj: al Mi li apartenas.

3 Kaj Moseo diris al la popolo: Memoru cxi tiun tagon, en kiu vi eliris el Egiptujo, el la domo de sklaveco; cxar per forta mano la Eternulo elkondukis vin el tie; kaj ne mancxu fermentacxon. 4 Hodiax vi eliras, en la monato Abib. 5 Kaj kiam la Eternulo venigos vin en la landon de la Kanaanidoj kaj la cxetidoj kaj la Amoridoj kaj la cxividoj kaj la Jebusidoj, pri kiu Li cxuris al viaj patroj, ke Li donos al vi, en la landon, en kiu fluas lakto kaj mielo, tiam servu cxi tiun servon en cxi tiu monato. 6 Dum sep tagoj mancxu macojn, kaj en la sepa tago estu festo de la Eternulo. 7 Macoj estu mancxataj dum la sep tagoj, kaj ne vidicxu cxe vi fermentacxo kaj ne vidicxu cxe vi fermentinta pasto, en la tuta regiono, kiu apartenas al vi. 8 Kaj sciigu al via filo en tiu tago, dirante: cxi estas pro tio, kion la Eternulo faris al mi cxe mia elirado el Egiptujo. 9 Kaj tio estu cxe vi kiel signo sur via mano kaj kiel memorigacxo inter viaj okuloj; por ke la instruo de la Eternulo estu en via bucxo; cxar per forta mano la Eternulo elkondukis vin el Egiptujo. 10 Plenumu cxi tiun lecxon en cxia tempo en cxiu jaro.

11 Kaj kiam la Eternulo venigos vin en la landon de la Kanaanidoj, kiel Li cxuris al vi kaj al viaj patroj, kaj donos cxin al vi, 12 tiam transdonadu cxion utermalferminton al la Eternulo, kaj cxion unuenaskiton el la brutoj, virseksulon, al la Eternulo. 13 Kaj cxion unuenaskiton el la azenoj elacxetu per cxafido; kaj se vi ne elacxetos, tiam rompu al cxi la kolon; kaj cxion homan unuenaskiton inter viaj filoj elacxetu. 14 Kaj kiam via filo morgacx vin demandos, dirante: Kio tio estas? tiam diru al li: Per forta mano la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo, el la domo de sklaveco; 15 kaj kiam Faraono obstine rifuzis forliberigi nin, tiam la Eternulo mortigis cxion unuenaskiton en la lando Egipta, de la unuenaskito de homo cxis la unuenaskito de bruto; tial mi oferas al la Eternulo cxion utermalfermantan virseksulon, kaj cxion unuenaskiton el miaj filoj mi elacxetas. 16 Kaj tio estu kiel signo sur via mano kaj kiel memorigacxo inter viaj okuloj; cxar per forta mano la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo.

17 Kiam Faraono forliberigis la popolon, Dio ne irigis ilin per la vojo de la lando Filicxta, kiu estis proksima; cxar Dio diris: Eble la popolo pentos, kiam cxi ekvidos militon, kaj cxi reiros Egiptujon. 18 Kaj Dio kondukis la popolon cxirkacxire, per la vojo tra la dezerto, al la Rucxa Maro. Kaj armitaj la Izraelidoj eliris el la lando Egipta. 19 Kaj Moseo prenis kun si la ostojn de Jozef, cxar tiu cxurigis la Izraelidojn, dirante: Kiam Dio rememoros vin, tiam elportu miajn ostojn el cxi tie kun vi. 20 Kaj ili elmovicxis el Sukot, kaj starigis sian tendaron en Etam, en la fino de la dezerto. 21 Kaj la Eternulo iradis antacx ili dum la tago en nuba kolono, por konduki ilin laxe la cxusta vojo, kaj dum la nokto en kolono fajra, por lumi al ili, ke ili povu iri tage kaj nokte. 22 Ne foricxadis de antacx la popolo la nuba kolono dum la tago nek la fajra kolono dum la nokto.

Cxapitro 14

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Diru al la Izraelidoj, ke ili iru returne, kaj starigu sian tendaron antacx Pi-Hacxirot, inter Migdol kaj la maro, apud Baal-Cefon; tie ili staricxu tendare super la maro. 3 Faraono diros pri la Izraelidoj: Ili perdis la vojon en la lando, la dezerto ilin cxlosis. 4 Kaj Mi obstinigos la koron de Faraono, kaj li kuros post ili; kaj Mi gloricxos per Faraono kaj per lia tuta militistaro, kaj la Egiptoj sciicxos, ke Mi estas la Eternulo. Kaj ili faris tiel. 5 Kiam oni diris al la rexo de Egiptujo, ke la popolo forkuris, tiam la koro de Faraono kaj de liaj servantoj turnicxis kontracx la popolon, kaj ili diris: Kion ni faris, forliberigante la Izraelidojn de servado al ni? 6 Kaj li jungis sian cxaron kaj prenis kun si sian popolon. 7 Kaj li prenis sescent plej bonajn cxarojn kaj cxiujn cxarojn de Egiptujo kaj la cxefojn de la tuta militistaro. 8 Kaj la Eternulo obstinigis la koron de Faraono, la rexo de Egiptujo, kaj li postkuris la Izraelidojn; sed la Izraelidojn elirigis mano alta. 9 La Egiptoj postkuris ilin, kaj cxiaj cxevaloj kaj cxaroj de Faraono kaj liaj rajdantoj kaj lia militistaro atingis ilin, kiam ili staris tendare super la maro, apud Pi-Hacxirot antacx Baal-Cefon. 10 Kiam Faraono alproksimicxis, tiam la Izraelidoj levis siajn okulojn, kaj ekvidis, ke jen la Egiptoj iras post ili; kaj ili tre ektimis, kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo. 11 Kaj ili diris al Moseo: cxu ne ekzistis tomboj en Egiptujo, ke vi prenis nin, por morti en la dezerto? kion vi faris al ni, elkondukinte nin el Egiptujo? 12 Tion ni diris ja al vi en Egiptujo: Lasu nin, kaj ni servu la Egiptojn; cxar pli bone

estus por ni servi la Egiptojn, ol morti en la dezerto. 13 Tiam Moseo diris al la popolo: Ne timu; staru, kaj vidu la savon de la Eternulo, kiun Li faros al vi hodiaŭ; cxar la Egiptojn, kiujn vi vidas hodiaŭ, vi eterne neniam plu vidos. 14 La Eternulo militos por vi, kaj vi silentu.

15 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Kion vi krias al Mi? diru al la Izraelidoj, ke ili ekiru. 16 Kaj vi levu vian bastonon kaj etendu vian manon super la maron kaj disfendu cxin, por ke la Izraelidoj iru tra la mezo de la maro sur seka tero. 17 Kaj jen, Mi obstinigos la korojn de la Egiptoj, kaj ili iros post vi; kaj Mi gloricxos per Faraono kaj per lia tuta militistaro, per liaj cxaroj kaj liaj rajdantoj. 18 Kaj la Egiptoj sciicxos, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi gloricxos per Faraono, per liaj cxaroj kaj liaj rajdantoj. 19 Kaj la Dia anxelo, kiu iradis antaŭ la tendaro de la Izraelidoj, formovicxis kaj ekiris post ili; kaj la nuba kolono formovicxis de antaŭ ili kaj staricxis post ili; 20 kaj cxi aperis inter la tendaro de la Egiptoj kaj la tendaro de la Izraelidoj, kaj cxi estis nubo malluma, kaj lumis dum la nokto tiamaniere, ke unuj al la aliaj ne povis alproksimicxi dum la tuta nokto. 21 Kaj Moseo etendis sian manon super la maron; kaj la Eternulo pelis la maron per forta orienta vento dum la tuta nokto kaj faris la maron seka tero; kaj la akvo disfendicxis. 22 Kaj la Izraelidoj ekiris tra la mezo de la maro sur seka tero, kaj la akvo estis por ili muro dekstre kaj maldekstre. 23 Kaj la Egiptoj postkuris kaj venis post ili, cxuiuj cxevaloj de Faraono, liaj cxaroj kaj liaj rajdantoj, en la mezon de la maro. 24 Kiam venis la matena gardotempo, la Eternulo ekrigardis la tendaron de la Egiptoj el la fajra kaj nuba kolono, kaj Li tumultigis la tendaron de la Egiptoj. 25 Kaj Li depucxis la radojn de iliaj cxaroj kaj malrapidigis ilian iradon. Tiam la Egiptoj diris: Ni forkuru for de la Izraelidoj, cxar la Eternulo militas por ili kontraŭ la Egiptoj.

26 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Etendu vian manon super la maron, por ke la akvo revenu sur la Egiptojn, sur iliajn cxarojn kaj iliajn rajdantojn. 27 Kaj Moseo etendis sian manon super la maron, kaj la maro revenis en la komenco de la mateno, sur sian lokon, kaj la Egiptoj kuris renkonte al cxi. Kaj la Eternulo cxtis la Egiptojn en la mezon de la maro. 28 Kaj la akvo revenis, kaj kovris la cxarojn kaj la rajdantojn de la tuta militistaro de Faraono, kiu venis post ili en la maron; ne restis el ili ecx unu. 29 Sed la Izraelidoj iris sur seka tero tra la mezo de la maro, kaj la akvo estis por ili muro dekstre kaj maldekstre. 30 Kaj la Eternulo savis en tiu tago la Izraelidojn el la mano de la Egiptoj; kaj la Izraelidoj vidis la Egiptojn mortintaj sur la bordo de la maro. 31 Kaj la Izraelidoj vidis la grandan manon, kiun la Eternulo aperigis sur la Egiptoj, kaj la popolo ektimis la Eternulon kaj ekkredis al la Eternulo kaj al Lia sklavo Moseo.

Cxapitro 15

1 Tiam Moseo kaj la Izraelidoj kantis cxi tiun kanton al la Eternulo, kaj parolis jene:

Mi kantos al la Eternulo, cxar Li alte levicxis;
cxevalon kaj cxian rajdanton Li cxtis en la maron.

2 Mia forto kaj glorkanto estas la Eternulo,
Kaj Li estis por mi savo.

Li estas mia Dio, kaj mi Lin gloros,
 La Dio de mia patro, kaj mi Lin altigos.
 3La Eternulo estas viro de milito,
 Eternulo estas Lia nomo.
 4La cxarojn de Faraono kaj lian militistaron Li cketis en la maron;
 Kaj liaj elektitaj militestroj dronis en la Ruxa Maro.
 5Abismoj ilin kovris;
 Ili falis en la profundojn kiel cxtono.
 6Via dekstra mano, ho Eternulo, estas glora per forto,
 Via dekstra mano, ho Eternulo, disbatas malamikon.
 7Per Via granda majesto Vi frakasas Viajn kontrakxulojn;
 Vi sendas Vian koleron, kaj cxi forbruligas ilin kiel pajlon.
 8De Via kolera blovo monticxis akvo,
 Amasigite staricxis fluacxo,
 Densicxis abismoj en la mezo de la maro.
 9La malamiko diris: Mi persekutos,
 Mi atingos, mi dividos militakiron;
 Saticxos de ili mia animo;
 Mi eltiros mian glavon, ekstermos ilin mia mano.
 10Vi blovis per Via spirito, kaj ilin kovris la maro;
 Kiel plumbo ili iris al fundo en la akvo potenca.
 11Kiu estas kiel Vi inter la dioj, ho Eternulo?
 Kiu estas kiel Vi, majesta en sankteco,
 Timinda kaj lacxdinda, faranta miraklojn?
 12Vi etendis Vian dekstran manon,
 Kaj ilin englutis la tero.
 13Vi kondukis kun Via favorkoreco tiun popolon, kiun Vi liberigis,
 Vi kondukis cxin per Via forto al Via sankta locxejo.
 14Acxdis popoloj kaj ekstremis;
 Teruro atakis la locxantojn de Filicxtujo.
 15Tiam ektimis la cxefoj de Edom;
 La potenculojn de Moab atakis tremo;
 Perdis la kuracxon cxiuj locxantoj de Kanaan.
 16Falas sur ilin timo kaj teruro pro la grandeco de Via brako;
 Ili muticxas kiel cxtono, cxis pasas Via popolo, ho Eternulo,
 cxis pasas la popolo, kiun Vi akiris.
 17Vi venigos ilin, kaj plantos ilin
 Sur la monto de Via heredo,
 Sur la loko, ho Eternulo, kiun Vi faris Via sidejo,
 En la sanktejo, ho Sinjoro, kiun pretigis Viaj manoj.
 18La Eternulo rexxos cxiam kaj eterne.

19 cxar la cxevaloj de Faraono kun liaj cxaroj kaj rajdantoj enicxis en la maron, kaj la Eternulo
 turnis sur ilin la akvon de la maro; sed la Izraelidoj iris sur seka tero tra la mezo de la maro. 20
 Mirjam, la profetino, fratino de Aaron, prenis tamburino en sian manon, kaj cxiuj virinoj eliris
 post cxi kun tamburinoj kaj dancante. 21 Kaj Mirjam antacxkantis al ili:

Kantu al la Eternulo, cxar Li alte levicxis;
cxevalon kaj cxian rajdanton Li cxeitis en la maron.

22 Moseo ekkondukis la Izraelidojn for de la Rucxa Maro, kaj ili eliris al la dezerto cxur; ili iris dum tri tagoj tra la dezerto kaj ne trovis akvon. 23 Ili venis al Mara, sed ili ne povis trinki la akvon en Mara, cxar cxi estis maldolcxa; tial oni donis al la loko la nomon Mara. 24 Kaj la popolo ekmurmuris kontraŭ Moseo, dirante: Kiam ni trinkos? 25 Tiam li kriis al la Eternulo, kaj la Eternulo montris al li arbon, kaj li cxeitis cxin en la akvon, kaj la akvo faricxis dolcxa. Tie Li donis al ili lecxon kaj juxxon, kaj tie Li ilin elprovis. 26 Kaj Li diris: Se vi acxskultados la vocxon de la Eternulo, via Dio, kaj farados tion, kio placxas al Li, kaj vi atentados Liajn ordonojn kaj observados cxiujn Liajn lecxojn, tiam Mi venigos sur vin neniun el tiuj malsanoj, kiujn Mi venigis sur la Egiptojn; cxar Mi estas la Eternulo, via saniganto.

27 Kaj ili venis al Elim; tie estis dek du fontoj de akvo, kaj sepdek daktilpalmoj. Kaj ili starigis tie sian tendaron cxe la akvo.

Cxapitro 16

1 Ili elmovicxis el Elim, kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj venis en la dezerton Sin, kiu trovicxas inter Elim kaj Sinaj, en la dek-kvina tago de la dua monato, post sia eliro el la lando Egipta. 2 Kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj ekmurmuris kontraŭ Moseo kaj Aaron en la dezerto. 3 Kaj la Izraelidoj diris al ili: Ho, ni dezirus morti per la mano de la Eternulo en la lando Egipta, sidante super la potoj kun viando, mancxante panon cxissate! vi elkondukis nin en cxi tiun dezerton, por mortigi cxi tiun tutan komunumon per malsato. 4 Tiam la Eternulo diris al Moseo: Jen Mi pluvigos por vi panon el la cxielo; kaj la popolo eliru kaj kolektu cxiutage tiom, kiom cxi bezonas por la tago, por ke Mi esploru cxin, cxu cxi sekvos Mian lecxon acx ne. 5 Sed en la sesa tago ili preparu tion, kion ili devas enporti, kaj tiam estos duobla porcio kompare kun tio, kion ili kolektas cxiutage. 6 Kaj Moseo kaj Aaron diris al cxiuj Izraelidoj: Vespere vi sciicxos, ke la Eternulo elkondukis vin el la lando Egipta. 7 Kaj matene vi vidos la gloron de la Eternulo; cxar Li acxdis vian murmuradon kontraŭ la Eternulo. Sed kio estas ni, ke vi murmuras kontraŭ ni? 8 Kaj Moseo diris: La Eternulo donos al vi vespere viandon por manxi kaj matene panon por saticxi; cxar la Eternulo acxdis vian murmuradon, kiun vi murmuris kontraŭ Li. Sed ni, kio ni estas? ne kontraŭ ni estas via murmurado, sed kontraŭ la Eternulo. 9 Kaj Moseo diris al Aaron: Diru al la tuta komunumo de la Izraelidoj: Alproksimicxu antacx la Eternulon, cxar Li acxdis vian murmuradon. 10 Kaj dum Aaron estis parolanta al la tuta komunumo de la Izraelidoj, ili turnicxis al la dezerto, kaj jen la gloro de la Eternulo aperis en nubo. 11 Kaj la Eternulo parolis al Moseo, dirante: 12 Mi acxdis la murmuradon de la Izraelidoj; diru al ili jenon: En la komenco de la vespero vi mancxos viandon, kaj matene vi saticxos per pano, kaj vi sciicxos, ke Mi estas la Eternulo, via Dio. 13 Kiam venis la vespero, alflugis koturnoj kaj kovris la tendaron, kaj matene estis tavolo da roso cxirkacx la tendaro. 14 Kiam la tavolo da roso forlevicxis, tiam montricxis, ke sur la supracxo de la dezerto kucxas io delikata,

sencxela, delikata kiel prujno sur la tero. 15 Kiam la Izraelidoj ekvidis, ili diris unuj al la aliaj: Kio cxi estas? cxar ili ne sciis, kio cxi estas. Kaj Moseo diris al ili: cxi estas la pano, kiun la Eternulo donis al vi por manxi. 16 Jen estas tio, kion ordonis la Eternulo: Kolektu cxin cxiu en tia kvanto, kiom li bezonas por manxi; prenu po unu omero por cxiu kapo, lacx la nombro de viaj animoj, kiujn cxiu havas en sia tendo. 17 Kaj tiel faris la Izraelidoj, kaj ili kolektis, unu pli, alia malpli. 18 Kaj oni mezuris per omero; kaj kiu kolektis pli, ne havis superflue, kaj kiu kolektis malpli, ne havis mankon; cxiu kolektis tiom, kiom li povis manxi. 19 Kaj Moseo diris al ili: Neniu restigu iom el cxi cxis la mateno. 20 Sed ili ne obeis Moseon, kaj kelkaj restigis iom el cxi cxis la mateno; kaj aperis en cxi vermoj, kaj cxi malbonodoricxis; kaj Moseo ekkoleris ilin. 21 Ili kolektadis cxin cxiumatene, cxiu tiom, kiom li bezonis por manxi; kaj kiam la suno faricxis pli varma, tio fandixadis. 22 Kiam venis la sesa tago, ili kolektis duoble da pano, po du omero por cxiu; kaj cxiaj cxefoj de la komunumo venis kaj diris tion al Moseo. 23 Kaj li diris al ili: Jen estas, kion diris la Eternulo: ripozo de sankta sabato de la Eternulo estas morgacx; kion vi estas bakontaj, baku, kaj kion vi estas kuirontaj, kuiru; sed cxion superfluan formetu, por ke cxi estu konservata cxis la mateno. 24 Kaj ili formetis cxin cxis la mateno, kiel ordonis Moseo, kaj cxi ne malbonodoricxis, kaj vermoj ne aperis en cxi. 25 Kaj Moseo diris: Manxu cxin hodiace, cxar hodiace estas sabato de la Eternulo; hodiace vi ne trovos cxin sur la kampo. 26 Dum ses tagoj kolektu cxin, sed la sepa tago estas sabato, en tiu tago cxi ne trovixos. 27 En la sepa tago eliris kelkaj el la popolo, por kolekti, sed ili ne trovis. 28 Kaj la Eternulo diris al Moseo: cxis kiam vi rifuzos observi Miajn ordonojn kaj Mian instruon? 29 Rigardu, la Eternulo donis al vi la sabaton, tial Li donas al vi en la sesa tago panon por du tagoj; restu cxiu hajme, neniu eliru for de sia loko en la sepa tago. 30 Kaj la popolo ripozis en la sepa tago. 31 Kaj la domo de Izrael donis al cxi la nomon manao; cxi estis kiel la semo de koriandro, blanka, kaj cxia gusto estis kiel blankpaneto kun mielo. 32 Kaj Moseo diris: Jen estas tio, kion ordonis la Eternulo: Plenigu per cxi omeron, ke cxi estu konservata en viaj generacioj, por ke oni vidu la panon, kiun Mi manxigis al vi en la dezerto, kiam Mi elkondukis vin el la lando Egipta. 33 Kaj Moseo diris al Aaron: Prenu unu vazon kaj enmetu tien plenan omeron da manao kaj starigu cxin antacx la Eternulo, por ke cxi estu konservata en viaj generacioj. 34 Kiel la Eternulo ordonis al Moseo, Aaron starigis cxin antacx la Atesto, por konservixi. 35 Kaj la Izraelidoj manxis la manaon dum kvardek jaroj, cxis ili venis en landon locxeblan; la manaon ili manxis, cxis ili venis al la limo de la lando Kanaana. 36 Kaj omero estas dekonono de efo.

Cxapitro 17

1 La tuta komunumo de la Izraelidoj elmovicxis el la dezerto Sin lacx siaj tagvojoj, kiel ordonis la Eternulo; kaj ili starigis sian tendaron en Refidim, kaj la popolo ne havis akvon por trinki. 2 Kaj la popolo malpacis kontracx Moseo, kaj ili diris: Donu al ni akvon por trinki. Kaj Moseo diris al ili: Kial vi malpacas kontracx mi? kial vi provas la Eternulon? 3 Sed la popolo tie suferis pro manko de akvo, kaj la popolo murmuris kontracx Moseo, kaj diris: Kial vi elkondukis nin el Egiptujo, por mortigi nin kaj niajn infanojn kaj niajn brutojn per soifo? 4 Tiam Moseo kriis al la Eternulo, dirante: Kion mi faros kun cxi tiu popolo? baldacx povas okazi, ke ili min cxtonmortigos. 5 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Preteriru antacx la popolo, kaj prenu kun vi kelkajn el la cxefoj de Izrael, kaj vian bastonon, per kiu vi frapis la riveron, prenu en vian manon,

kaj iru. 6 Jen Mi staros antacx vi tie super roko sur cxoreb; kaj vi frapos la rokon, kaj eliros el cxi akvo, kaj la popolo trinkos. Kaj Moseo faris tiel antacx la okuloj de la cxefoj de Izrael. 7 Kaj li donis al tiu loko la nomon Masa kaj Meriba, pro la malpaco de la Izraelidoj, kaj pro tio, ke ili provis la Eternulon, dirante: cxu la Eternulo estas inter ni, acx ne?

8 Venis la Amalekidoj, kaj ekmilitis kontracx la Izraelidoj en Refidim. 9 Tiam Moseo diris la Josuo: Elektu al ni virojn, kaj eliru, batalu kontracx la Amalekidoj. Morgacx mi staros sur supro de monteto, kaj la Dian bastonon mi havos en mia mano. 10 Kaj Josuo faris, kiel diris al li Moseo, kaj batalis kontracx la Amalekidoj; kaj Moseo, Aaron, kaj cxur supreniris sur la supron de la monteto. 11 Kaj cxiufoje, kiam Moseo levis sian manon, venkis Izrael; kaj kiam li mallevis sian manon, venkis Amalek. 12 Sed la manoj de Moseo estis pezaj; tial ili prenis cxtonon kaj metis cxin sub lin, kaj li sidicxis sur cxi; kaj Aaron kaj cxur subtenis liajn manojn, unu de unu flanko, la dua de la dua flanko; kaj liaj manoj estis en cxusta tenicxo cxis la subiro de la suno. 13 Kaj Josuo senfortigis Amalekon kaj lian popolon per la glavo. 14 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Skribu cxi tion por memoro en libron kaj enmetu cxi tion en la orelojn de Josuo, ke Mi ekstermos la memoron pri Amalek sub la cxielo. 15 Moseo konstruis altaron, kaj donis al cxi la nomon: La Eternulo mia Standardo. 16 cxar li diris: Estas promesite per la altaro de la Eternulo, ke la Eternulo militos kontracx Amalek de generacio al generacio.

Cxapitro 18

1 Jitro, la Midjana pastro, la bopatro de Moseo, acxdis cxion, kion la Eternulo faris al Moseo kaj al Sia popolo Izrael, ke la Eternulo elkondukis Izraelon el Egiptujo. 2 Kaj Jitro, la bopatro de Moseo, prenis Ciporan, la edzinon de Moseo, kiun tiu forlasis; 3 kaj cxiajn du filojn, el kiuj unu havis la nomon Gercxom; cxar la patro diris: Mi estas fremdulo en fremda lando; 4 kaj la dua havis la nomon Eliezer, cxar tiu diris: La Dio de mia patro helpis min, kaj savis min kontracx la glavo de Faraono. 5 Kaj Jitro, la bopatro de Moseo, kun liaj filoj kaj lia edzino venis al Moseo en la dezerto, kie li staris tendare cxe la monto de Dio. 6 Kaj li dirigis al Moseo: Mi, via bopatro Jitro, venas al vi, kaj ankacx via edzino kaj cxiaj du filoj kun cxi. 7 Tiam Moseo eliris renkonte al sia bopatro kaj profunde salutis lin kaj kisis lin, kaj ili demandis sin reciproke pri la farto kaj eniris en la tendon. 8 Kaj Moseo rakontis al sia bopatro cxion, kion la Eternulo faris al Faraono kaj al la Egiptoj pro Izrael, kaj cxiujn malfacilacxojn, kiuj trafis ilin dum la vojo kaj el kiuj la Eternulo ilin savis. 9 Jitro cxojis je la tuta bono, kiun la Eternulo faris al Izrael, savinte lin el la mano de la Egiptoj. 10 Kaj Jitro diris: Benata estu la Eternulo, kiu savis vin el la manoj de la Egiptoj kaj el la mano de Faraono, kaj kiu savis la popolon el sub la mano de la Egiptoj. 11 Nun mi scias, ke la Eternulo estas pli granda ol cxiaj dioj; cxi estas pro tio, ke tiuj malbonintencis kontracx ili. 12 Kaj Jitro, la bopatro de Moseo, alportis al Dio bruloferon kaj bucxoferojn; kaj Aaron kaj cxiaj cxefoj de Izrael venis, por manxi panon kun la bopatro de Moseo antacx Dio. 13 La sekvantan tagon Moseo sidicxis, por jucxi la popolon; kaj la popolo staris antacx Moseo de la mateno cxis la vespero. 14 Kaj la bopatro de Moseo vidis cxion, kion li faras por la popolo, kaj diris: Kio estas tio, kion vi faras al la popolo? kial vi sola sidas kaj la tuta popolo staras antacx vi de mateno cxis vespero? 15 Tiam Moseo diris al sia bopatro: La popolo venas al mi,

por demandi Dion. 16 Kiam faricxas inter ili ia afero, ili venas al mi; kaj mi juchas inter unu kaj alia, kaj mi sciigas la lecxojn de Dio kaj Liajn instruojn. 17 Sed la bopatro de Moseo diris al li: Ne bona estas la afero, kiun vi faras. 18 Senforticxos vi kaj cxi tiu popolo, kiu estas kun vi; cxar la afero estas tro malfacila por vi; vi ne povas plenumi cxin sola. 19 Acxskultu mian vocxon, mi donos al vi konsilon, kaj Dio estos kun vi. Vi estu por la popolo perulo antacx Dio, kaj prezentu la aferojn al Dio. 20 Instruu al ili la lecxojn kaj instruojn, kaj montru al ili la vojon, kiun ili devas iri, kaj la farojn, kiujn ili devas fari. 21 Kaj vi elsercxu inter la tuta popolo homojn bravajn, timantajn Dion, homojn veramajn, neprofitamajn; kaj starigu ilin super la popolo kiel milestrojn, centestrojn, kvindekestrojn, kaj dekestrojn. 22 Kaj ili juchadu la popolon en cxiu tempo; cxiu grandan aferon ili venigu al vi, sed cxiu malgrandan aferon juchu ili; tiel faricxos pli facile al vi, kaj ili portos kun vi. 23 Se vi tion faros kaj Dio al vi ordonos, tiam vi povos resti forta, kaj ankacx cxi tiu tuta popolo venos al sia loko en paco. 24 Moseo obeis la vocxon de sia bopatro, kaj faris cxion, kion tiu diris. 25 Kaj Moseo elektis bravajn homojn inter la tuta Izrael, kaj faris ilin estroj super la popolo, milestroj, centestroj, kvindekestroj, kaj dekestroj. 26 Kaj ili juchadis la popolon en cxiu tempo; malfacilan aferon ili venigadis al Moseo, kaj cxiu aferon malgrandan juchadis ili. 27 Kaj Moseo lasis sian bopatron foriri, kaj tiu iris en sian landon.

Cxapitro 19

1 En la tria monato post la eliro de la Izraelidoj el la lando Egipta, en tiu tago ili venis en la dezerton Sinaj. 2 Ili eliris el Refidim, kaj venis en la dezerton Sinaj kaj starigis sian tendaron en la dezerto; kaj Izrael staricxis tie tendare antacx la monto. 3 Kaj Moseo supreniris al Dio; kaj la Eternulo vokis al li de la monto, dirante: Tiel diru al la domo de Jakob kaj sciigu al la filoj de Izrael: 4 Vi vidis, kion Mi faris al la Egiptoj kaj kiel Mi portis vin sur aglaj flugiloj kaj venigis vin al Mi. 5 Kaj nun se vi obeos Mian vocxon kaj observos Mian interligon, vi estos Mia amata propracxo inter cxiaj popoloj, cxar al Mi apartenas la tuta tero. 6 Kaj vi estos por Mi regno de pastroj kaj popolo sankta. Tio estas la vortoj, kiujn vi diru al la Izraelidoj. 7 Moseo venis, kaj alvokis la cxefojn de la popolo, kaj prezentis al ili cxiajn tiujn vortojn, pri kiuj la Eternulo ordonis al li. 8 Kaj la tuta popolo respondis kune kaj diris: cxion, kion la Eternulo diris, ni faros. Kaj Moseo raportis la vortojn de la popolo al la Eternulo. 9 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Jen Mi venos al vi en densa nubo, por ke la popolo acxdu, kiam Mi parolos kun vi, kaj por ke ili kredu al vi eterne. Kaj Moseo sciigis la vortojn de la popolo al la Eternulo. 10 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru al la popolo kaj sanktigu cxin hodiace kaj morgace, kaj ili lavu siajn vestojn. 11 Kaj ili estu pretaj por la tria tago, cxar en la tria tago la Eternulo malsupreniros antacx la okuloj de la tuta popolo sur la monton Sinaj. 12 Kaj difinu limon por la popolo cxirkacxe, dirante: Gardu vin, ke vi ne supreniru sur la monton nek tucxu cxian bazon; cxiu, kiu tucxos la monton, estu mortigita. 13 Mano lin ne tucxu, sed per cxtonoj li estu mortigita, acx li estu pafmortigita; cxu tio estos bruto, cxu tio estos homo, li ne vivu. Kiam eksonos longa trumpetado, tiam ili povas supreniri sur la monton. 14 Kaj Moseo malsupreniris de la monto al la popolo kaj sanktigis la popolon, kaj ili lavis siajn vestojn. 15 Kaj li diris al la popolo: Estu pretaj por la tria tago; ne alproksimicxu al virino. 16 En la tria tago, tuj matene, komencicxis tondroj kaj fulmoj, kaj densa nubo estis super la monto, kaj acxdicxis tre forta sonado de korno; kaj ekstremis la tuta popolo, kiu estis en la tendaro. 17 Kaj Moseo elirigis la popolon el la tendaro

renkonte al Dio, kaj il staricxis antacx la bazo de la monto. 18 Kaj la monto Sinaj tuta fumicxis kacxe de tio, ke la Eternulo malsupreniris sur cxin en fajro; kaj cxia fumo levicxadis kiel fumo el forno, kaj la tuta monto forte tremis. 19 Kaj la sonado de la korno faricxadis cxiam pli kaj pli forta; Moseo paroladis, kaj Dio respondadis al li per vocxo. 20 Kaj la Eternulo malsupreniris sur la monton Sinaj, sur la supron de la monto; kaj la Eternulo vokis Moseon sur la supron de la monto, kaj Moseo supreniris. 21 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru malsupren, avertu la popolon, ke ili ne translimicxu perforte al la Eternulo, por vidi, cxar tiam multaj el ili falus. 22 Ecx la pastroj, kiuj alproksimicxos al la Eternulo, sanktigu sin, por ke la Eternulo ne frakasu ilin. 23 Kaj Moseo diris al la Eternulo: La popolo ne povas supreniri sur la monton Sinaj, cxar Vi avertis nin, dirante: Faru limon cxirkacx la monto, kaj sanktigu cxin. 24 Sed la Eternulo diris al li: Iru malsupren, poste supreniru vi kaj Aaron kun vi; sed la pastroj kaj la popolo ne penu perforte supreniri al la Eternulo, por ke Li ne frakasu ilin. 25 Kaj Moseo malsupreniris al la popolo kaj diris tion al ili.

Cxapitro 20

1 Kaj Dio diris cxiujn sekvantajn vortojn:

2 Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco.

3 Ne ekzistu cxe vi aliaj dioj antacx Mi.

4 Ne faru al vi idolon, nek bildon de io, kio estas en la cxielo supre acx sur la tero malsupre acx en la akvo sub la tero; 5 ne klinicxu antacx ili kaj ne servu ilin; cxar Mi, la Eternulo, via Dio, estas Dio severa, kiu la malbonagon de la patroj punas sur la idoj en la tria kaj kvara generacioj cxe Miaj malamantoj, 6 kaj kiu faras favorkoracxon por miloj al Miaj amantoj kaj al la plenumantoj de Miaj ordonoj.

7 Ne malbonuzu la nomon de la Eternulo, via Dio; cxar la Eternulo ne lasos senpuna tiun, kiu malbonuzas Lian nomon.

8 Memoru pri la tago sabata, ke vi tenu cxin sankta. 9 Dum ses tagoj laboru kaj faru cxiujn viajn aferojn; 10 sed la sepa tago estas sabato de la Eternulo, via Dio; faru nenian laboron, nek vi, nek via filo, nek via filino, nek via sklavo, nek via sklavino, nek via bruto, nek via fremdulo, kiu estas inter viaj pordegoj; 11 cxar dum ses tagoj la Eternulo kreis la cxielon kaj la teron, la maron, kaj cxion, kio estas en ili, sed en la sepa tago Li ripozis. Tial la Eternulo benis la tagon sabatan kaj sanktigis cxin.

12 Respektu vian patron kaj vian patrinon, por ke longe dacxru via vivo sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi.

13 Ne mortigu.

14 Ne adultu.

15 Ne extelu.

16 Ne parolu kontracx via proksimulo malveran ateston.

17 Ne deziru la domon de via proksimulo; ne deziru la edzinon de via proksimulo, nek lian sklavon, nek lian sklavinon, nek lian bovon, nek lian azenon, nek ion, kio apartenas al via proksimulo.

18 Kaj la tuta popolo vidis la tondrojn kaj la fulmojn kaj la sonadon de la korno kaj la fumicxadon de la monto; kaj la popolo vidis, kaj retiricxis kun teruro kaj staricxis malproksime.

19 Kaj ili diris al Moseo: Parolu vi kun ni, kaj ni acxskultos, sed Dio ne parolu kun ni, por ke ni ne mortu. 20 Kaj Moseo diris al la popolo: Ne timu; cxar por vin elprovi venis Dio, kaj por ke la timo antacx Li estu antacx via vizacxo, por ke vi ne peku. 21 Kaj la popolo staris malproksime; sed Moseo alproksimicxis al la mallumo, kie estis Dio.

22 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Tiel diru al la Izraelidoj: Vi vidis, kiel Mi parolis kun vi el la cxielo. 23 Ne faru antacx Mi diojn arcxentajn, kaj diojn orajn ne faru al vi. 24 Altaron el tero faru al Mi, kaj oferu sur cxi viajn bruloferojn kaj pacoferojn, viajn cxafojn kaj viajn bovojn; sur cxiu loko, kie Mi memorigos Mian nomon, Mi venos al vi kaj benos vin. 25 Kaj se vi faros al Mi altaron el cxtonoj, ne konstruu cxin el cxtonoj hakitaj; cxar se vi levos sur cxin vian hakilon, vi cxin malsanktigos. 26 Kaj ne supreniru per cxtupoj al Mia altaro, por ke ne malkovricxu via nudeco antacx cxi.

Cxapitro 21

1 Kaj jen estas la jucxoj, kiujn vi proponos al ili:

2 Se vi acxetos sklavon Hebreon, li servu dum ses jaroj; sed en la sepa li eliru libera senpage. 3 Se li venis sola, li eliru sola; se li estas edzigita, tiam lia edzino eliru kune kun li. 4 Se lia sinjoro donis al li edzinon kaj cxi naskis al li filojn acx filinojn, tiam la edzino kaj cxiaj infanoj restu cxe sia sinjoro, kaj li eliru sola. 5 Sed se la sklavo diros: Mi amas mian sinjoron, mian edzinon, kaj miajn infanojn, mi ne volas libericxi; 6 tiam lia sinjoro alkonduku lin antacx la potenculojn kaj starigu lin apud la pordo acx apud la fosto, kaj lia sinjoro trapiku lian oreton per aleno, kaj li estu lia sklavo por cxiam.

7 Kaj se iu vendos sian filinon kiel sklavinon, cxi ne eliru kiel eliras la sklavo. 8 Se cxi ne placxas al sia sinjoro, al kiu cxi estis fordonita, tiam li donu al cxi la eblon elacxeticxi; al fremda popolo cxin vendi li ne havas la rajton, cxar li kondukis ne honeste kontracx cxi. 9 Se iu transdonos cxin al sia filo, li agu kun cxi lacx la rajto de filino. 10 Se li prenos por li alian edzinon, tiam nutracxo, vestoj, kaj edzina vivo ne devas esti rifuzataj al cxi. 11 Kaj se tiujn tri aferojn li ne faros por cxi, tiam cxi eliru senpage, sen elacxeto.

12 Se iu batos homon kaj tiu mortos, li estu mortigita. 13 Sed se li ne agis malbonintence, nur Dio pucxis tiun sub lian manon, Mi difinas al vi lokon, kien li povas forkuri. 14 Sed se iu intence mortigis sian proksimulon per ruzo, tiam ecx de Mia altaro forprenu lin, ke li mortu.

15 Kiu batas sian patron acx sian patrinon, tiu devas esti mortigita.

16 Kaj se iu extelas homon por vendi lin, acx oni trovas tiun en lia mano, li devas esti mortigita.

17 Kiu malbenas sian patron acx sian patrinon, tiu devas esti mortigita.

18 Se homoj kverelos, kaj unu batos la alian per cxtono acx per pugno kaj tiu ne mortos, sed devos kucxi en lito: 19 se li levixos kaj irados ekstere per apogilo, tiam la batinto estu senkulpa; li nur kompensu al li lian malliberigitecon kaj zorgu pri lia kuracado.

20 Se iu batos sian sklavon acx sian sklavinon per bastono, kaj tiu mortos sub lia mano, tiam oni devas lin puni; 21 sed se tiu restos viva dum unu acx du tagoj, tiam oni ne devas lin puni; cxar tio estas lia mono.

22 Se viroj kverelos kaj frapos gravedan virinon, kaj cxi abortos, sed ne farixos malfelicxo, tiam oni punu lin per monpuno, kian metos sur lin la edzo de la virino, kaj li pagu cxin lacx decido de juxxantoj. 23 Sed se farixos malfelicxo, tiam donu animon pro animo, 24 okulon pro okulo, denton pro dento, manon pro mano, piedon pro piedo, 25 bruldifekton pro bruldifekto, vundon pro vundo, kontuzon pro kontuzo.

26 Kaj se iu batos okulon de sia sklavo acx de sia sklavino kaj difektos cxin, tiam li forliberigu tiun kompanse pro la okulo. 27 Kaj se li elbatos denton de sia sklavo acx denton de sia sklavino, li forliberigu tiun kompanse pro la dento.

28 Se bovo kornobatos viron acx virinon kaj tiu mortos, tiam oni cxtionmortigu la bovon kaj cxia viando ne estu mancxata, sed la mastro de la bovo restu senkulpa. 29 Sed se la bovo estis kornobatema antacxe kaj oni tion sciigis al cxia mastro kaj li cxin ne gardis kaj cxi mortigis viron acx virinon, tiam la bovon oni cxtionmortigu kaj cxian mastron oni mortigu. 30 Se oni metos sur lin elacxeton, tiam li donu pro sia animo tian elacxetan sumon, kia estos metita sur lin. 31 Se filo acx filino estos kornobatita, oni agu kun li en la sama maniero. 32 Se iun sklavon acx sklavinon kornobatos la bovo, tiam tridek sikloj da mono devas esti pagitaj al ties mastro kaj la bovo devas esti cxtionmortigita.

33 Se iu malfermos kavon, acx elfosos kavon, kaj ne kovros cxin, kaj falos tien bovo acx azeno, 34 tiam la mastro de la kavo devas kompensi per mono al cxia mastro, kaj la kadavro apartenu al li.

35 Se la bovo de iu homo kornobatos bovon de lia proksimulo tiel, ke cxi mortos, tiam ili vendu la vivan bovon kaj dividu inter si egalparte la monon pro cxi, kaj ankacx la kadavron ili dividu. 36 Sed se oni sciis, ke la bovo estis kornobatema antacxe, kaj cxia mastro cxin ne gardis, tiam ili pagu bovon pro la bovo, kaj la kadavro apartenu al li.

Cxapitro 22

1 Se iu extelos bovon acx cxafon kaj buxos cxin acx vendos cxin, tiam li pagu kvin bovojn pro

la bovo kaj kvar cxafojn pro la cxafo. 2 Se iu trovos cxtelanton cxe subfosado kaj batos lin kaj tiu mortos, tiam oni ne juxtu lin pro la sango. 3 Sed se lumis super li la suno, tiam oni juxtu lin pro la sango. La cxtelinto pagu kompenson; se li ne havas, tiam oni lin vendu pro lia cxtelo. 4 Se la cxtelitacxo, cxu cxi estas bovo, cxu azeno, cxu cxafo, estos trovita en liaj manoj viva, tiam li kompensu duoble.

5 Se iu difektos kampon acx vinberejon, lasante sian bruton, ke cxi difektu kampon de aliulo, tiam li devas pagi per plejbonacxo el sia kampo kaj per plejbonacxo el sia vinberejo.

6 Se eliros fajro kaj travos dornojn kaj ekstermos garbojn acx starantan grenon acx kampon, tiam tiu kompensu, kiu kacxis la brulon.

7 Se iu donos al sia proksimulon monon acx uzatacxojn, por konservi, kaj ili estos cxtelitaj el la domo de tiu homo, tiam, se la cxtelinto estos trovita, li kompensu duoble. 8 Se la cxtelinto ne estos trovita, tiam la mastro de la domo venu al la potenculoj, kaj cxuru, ke li ne etendis sian manon sur la apartenacxon de sia proksimulo. 9 Pri cxiu maljustacxo, cxu cxi estos pri bovo, cxu pri azeno, cxu pri cxafo, cxu pri vesto, pri cxiu perditacxo, pri kiu iu diros, ke cxi estas lia, la afero de ambacx devas esti prezentita al la potenculoj; kiun la potenculoj trovos kulpa, tiu kompensu duoble al sia proksimulo.

10 Se iu donos al sia proksimulo azenon acx bovon acx cxafon acx alian bruton, por konservi, kaj cxi mortos acx estos difektita acx forkaptita, kaj neniuj tion vidos, 11 tiam cxuro antacx la Eternulo estu inter ili, ke li ne etendis sian manon sur la apartenacxon de sia proksimulo, kaj cxia mastro cxin prenos kaj li ne kompensas. 12 Sed se oni cxin cxtelos de li, tiam li devas kompensi al cxia mastro. 13 Se cxi estos discxirita, li prezentu ateston, kaj la discxiritacxon li ne kompensas.

14 Se iu cxin prenos prunte de sia proksimulo, kaj cxi estos difektita acx mortos dum foresto de sia mastro, tiam li devas kompensi. 15 Se cxia mastro estis apud cxi, tiam li ne devas kompensi. Se cxi estis dungita, li perdis sian dungomonon.

16 Se iu forlogos virgulinon, kiu ne estas fiancxinigita, kaj kucxos kun cxi, tiam li donu al cxi doton kaj prenu cxin al si kiel edzinon. 17 Se cxia patro ne volos doni cxin al li, tiam li pagu tiom da mono, kiom virgulinaj ordinare ricevas dote.

18 Sorcxistinon ne lasu vivi.

19 cxiu, kiu kucxis kun bruto, estu mortigita.

20 Kiu alportas oferojn al dioj, krom al la Eternulo sole, tiu estu ekstermita. 21 Fremdulon ne ofendu, nek premu lin; cxar fremduloj vi estis en la lando Egipta. 22 Vidvinon kaj orfon ne premu. 23 Se vi ilin prenos kaj ili krius al Mi, tiam Mi acxdos ilian krion; 24 kaj ekflamos Mia kolero, kaj Mi mortigos vin per glavo, kaj viaj edzinoj estos vidvinoj kaj viaj infanoj estos orfoj.

25 Se vi pruntedonos monon al iu el Mia popolo, al iu malricxulo apud vi, ne estu por li premanto, ne metu sur lin procentojn. 26 Se vi prenos de via proksimulo veston kiel

garantiacxon, tiam antacx la subiro de la suno redonu cxin al li; 27 cxar cxi estas lia sola kovro, cxi estas la vesto por lia korpo; en kio li dormos? kaj kiam li krios al Mi, Mi acxdos, cxar Mi estas favorkora.

28 Potenculojn ne malbenu, kaj estron de via popolo ne insultu. 29 Vian abundon kaj sukcon ne retenu; la unuenaskiton el viaj filoj vi devas doni al Mi. 30 Tiel same agu kun via bovo kaj via cxafo; sep tagojn cxi restu kun sia patrino, en la oka tago donu cxin al Mi. 31 Estu por Mi sanktaj homoj; kaj viandon, discxiritan sur la kampo, ne mancxu; al hundo cxetu cxin.

Cxapitro 23

1 Ne disvastigu malveran famon; ne kunigu vian manon kun malvirtulo, por esti atestanto de malbonago. 2 Ne sekvu la amason por malbonacxo; kaj en juxto ne klinicxu al la opinio de la plimulto, por deklinicxi de la vero. 3 Ankacx malricxulon ne favoru en lia juxta afero.

4 Se vi renkontos bovon de via malamiko acx lian azenon erarvagantan, rekonduku cxin al li. 5 Se vi vidos, ke azeno de via malamiko falis sub sia cxarcxo, ne forlasu cxin, sed alportu helpon kune kun li.

6 Ne forklinu la rajton de via malricxulo en lia juxta afero. 7 De mensogacxo malproksimicxu, kaj senkulpulon kaj virtulon ne mortigu; cxar Mi ne pravigos maljustulon. 8 Donacojn ne akceptu; cxar donacoj blindigas vidantojn kaj malcxustigas la aferojn de virtuloj. 9 Fremdulon ne premu; vi konas ja la animon de fremdulo, cxar fremduloj vi estis en la lando Egipta.

10 Dum ses jaroj prisemu vian teron kaj rikoltu cxiajn produktacxojn; 11 sed en la sepa jaro ripozigu cxin kaj ne tucxu cxin, por ke mancxu la malricxuloj el via popolo, kaj la restacxon mancxu la bestoj de la kampo. Tiel same agu kun via vinberejo kaj kun via olivarbejo. 12 Dum ses tagoj faru viajn laborojn, kaj en la sepa tago festu, por ke ripozu via bovo kaj via azeno kaj por ke refrecxigxu la filo de via sklavino kaj la fremdulo. 13 Kaj cxion, kion Mi diris al vi, observu; kaj la nomon de aliaj dioj ne citu, cxi ne estu acxdata el via bucxo.

14 Tri fojojn festu al Mi dum la jaro. 15 La feston de la macoj observu; dum sep tagoj mancxu macojn, kiel Mi ordonis al vi, en la difinita tempo en la monato Abib (cxar en tiu tempo vi eliris el Egiptujo); kaj oni ne aperu antacx Mi kun malplenaj manoj; 16 ankacx la feston de la rikolto de la unuaj fruktoj de via laboro, de tio, kion vi semos sur la kampo; kaj la feston de kolekto en la fino de la jaro, kiam vi kolektos viajn laborfruktojn el la kampo. 17 Tri fojojn cxuijare aperu cxiaj viaj virseksuloj antacx la Sinjoro, la Eternulo.

18 Ne vercxu sur fermentacxon la sangon de Mia ofero; kaj la graso de Mia festofero ne restu cxis mateno. 19 La komencacxon de la unuaj fruktoj de via tero alportu en la domon de la Eternulo, via Dio. Ne kuiru kapridon en la lakto de cxia patrino.

20 Jen Mi sendas ancxelon antacx vi, por gardi vin sur la vojo, kaj por venigi vin al la loko, kiun Mi pretigis. 21 Gardu vin antacx lia vizacxo kaj acxskultu lian vocxon; ne incitu lin, cxar li ne pardonos vian pekon; cxar Mia nomo estas en li. 22 Sed se vi acxskultos lian vocxon, kaj faros

cxion, kion Mi diros, tiam Mi malamikos kontrakx viaj malamikoj kaj premos viajn premantojn. 23 Kiam Mia anxelo iros antacx vi, kaj Mi venigos vin al la Amoridoj, la cxtidoj, la Perizidoj, la Kanaanidoj, la cxividoj, kaj la Jebusidoj, kaj Mi ilin ekstermos: 24 ne adoru iliajn diojn kaj ne servu ilin, kaj ne agu kiel ili agas, sed frakasu ilin kaj detruu iliajn statuojn. 25 Kaj servu la Eternulon, vian Dion, kaj Li benos vian panon kaj vian akvon; kaj Mi forigos malsanon el via mezo. 26 Ne estos seninfana nek sennaska en via lando; la nombron de viaj tagoj Mi faros plena. 27 Mian teruron Mi sendos antacx vi, kaj Mi konfuzos cxiun popolon, al kiu vi venos, kaj cxiujn viajn malamikojn Mi turnos al vi dorse. 28 Kaj Mi sendos krabrojn antacx vi, kaj ili forpelos la cxividojn kaj la Kanaanidojn kaj la cxtidojn de antacx vi. 29 Mi ne forpelos ilin de antacx vi en unu jaro, por ke la tero ne faricxu senhoma kaj por ke ne multicxu kontrakx vi la bestoj de la kampo. 30 Iom post iom Mi forpelos ilin de antacx vi, cxis vi multicxos kaj posedos la landon. 31 Kaj Mi faros viajn limojn de la Rucxa Maro cxis la Maro Filicxta, kaj de la dezerto cxis la Rivero; cxar Mi transdonos en viajn manojn la loxantojn de la lando, kaj vi forpelos ilin de antacx vi. 32 Ne faru interligon kun ili nek kun iliaj dioj. 33 Ili ne loxnu en via lando, por ke ili ne pekigu vin kontrakx Mi; se vi servos iliajn diojn, tio faricxos kaptilo por vi.

Cxapitro 24

1 Kaj al Moseo Li diris: Supreniru al la Eternulo, vi kaj Aaron, Nadab kaj Abihu, kaj sepdek el la cxefoj de Izrael, kaj faru adoron de malproksime. 2 Kaj Moseo sola alproksimicxu al la Eternulo; sed ili ne alproksimicxu, kaj la popolo ne supreniru kun li. 3 Kaj Moseo venis kaj rakontis al la popolo cxiujn vortojn de la Eternulo kaj cxiujn lecxojn. Kaj la tuta popolo respondis per unu vocxo, kaj ili diris: cxion, kion diris la Eternulo, ni faros. 4 Kaj Moseo skribis cxiujn vortojn de la Eternulo, kaj li levicxis frue matene kaj konstruis altaron sub la monto kaj dek du kolonojn laxe la dek du triboj de Izrael. 5 Kaj li sendis junulojn el la Izraelidoj, kaj ili alportis bruloferojn kaj bucxis pacoferojn al la Eternulo, bovidojn. 6 Moseo prenis duonon de la sango kaj envercxis en pelvojn, kaj duonon de la sango li cxprucigis sur la altaron. 7 Kaj li prenis la libron de la interligo kaj lacxtlegis cxin al la popolo, kaj ili diris: cxion, kion diris la Eternulo, ni faros kaj obeos. 8 Kaj Moseo prenis la sangon kaj cxprucigis sur la popolon, kaj diris: Jen estas sango de la interligo, kiun la Eternulo faris kun vi pri cxiuj tiuj vortoj. 9 Kaj supreniris Moseo kaj Aaron, Nadab kaj Abihu, kaj sepdek el la cxefoj de Izrael. 10 Kaj ili vidis la Dion de Izrael; kaj sub Liaj piedoj estis io, kiel faritacxo el brilanta safiro, kaj kiel la cxielo mem, kiam cxi estas klara. 11 Li ne etendis Sian manon kontrakx la cxefojn de Izrael; kaj ili vidis Dion, kaj mancxis kaj trinkis.

12 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Supreniru al Mi sur la monton kaj estu tie; kaj Mi donos al vi cxtonajn tabelojn, kaj la instruon kaj ordonojn, kiujn Mi skribis, por instrui ilin. 13 Kaj levicxis Moseo kaj lia servanto Josuo, kaj Moseo supreniris sur la monton de Dio. 14 Kaj al la cxefoj li diris: Restu cxi tie, cxis ni revenos al vi; kaj jen Aaron kaj cxur estas kun vi; kiu havas ian aferon, tiu venu al ili. 15 Kaj Moseo supreniris sur la monton, kaj nubo kovris la monton. 16 Kaj la majesto de la Eternulo loxsis sur la monto Sinaj, kaj la nubo cxin kovris dum ses tagoj; kaj Li vokis Moseon en la sepa tago el interne de la nubo. 17 Kaj la aspekto de la majesto de la Eternulo estis kiel fajro flamanta sur la supro de la monto antacx la okuloj de la Izraelidoj. 18 Kaj Moseo eniris en la mezon de la nubo, kaj supreniris sur la monton; kaj Moseo estis sur la monto dum kvardek tagoj kaj kvardek noktoj.

Cxapitro 25

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Diru al la Izraelidoj, ke ili alportu por mi oferdonon; de cxiu homo, kies koro deziros doni, prenu la oferdonon por Mi. 3 Kaj jen estas la oferdono, kiun vi prenos de ili: oro kaj arcxento kaj kupro, 4 kaj blua teksacxo kaj purpura kaj rucxa, kaj bisino kaj kapra lano, 5 kaj virexafaj feloj rucxe kolorigitaj kaj antilopaj feloj, kaj akacia ligno, 6 oleo por lumigado, aromacxo por la sankta oleo kaj por la bonodoraj incensoj, 7 cxtonoj oniksaj kaj cxtonoj enkadrigablaj por la efodo kaj por la surbrustacxo. 8 Kaj ili faru por Mi sanktejon, por ke Mi loxu inter ili. 9 Lacx cxio, kiel Mi montros al vi la bildon de la Locxejo kaj la bildon de cxiuj cxiaj objektoj, tiel faru.

10 Kaj ili faru keston el akacia ligno; du ulnoj kaj duono estu cxia longo, kaj unu ulno kaj duono cxia larxco, kaj unu ulno kaj duono cxia alto. 11 Kaj tegu cxin per pura oro, interne kaj ekstere tegu cxin, kaj faru sur cxi oran kronon cxirkacxe. 12 Kaj fandu por cxi kvar orajn ringojn, kaj alfortikigu ilin sur cxiaj kvar anguloj: du ringojn sur unu cxia flanko kaj du ringojn sur cxia alia flanko. 13 Kaj faru stangojn el akacia ligno kaj tegu ilin per oro. 14 Kaj metu la stangojn en la ringojn sur la flankoj de la kesto, por porti la keston per ili. 15 En la ringoj de la kesto devas esti la stangoj; ili ne estu prenataj for de cxi. 16 Kaj en la keston enmetu la Ateston, kiun Mi donos al vi. 17 Kaj faru fermoplaton el pura oro; du ulnoj kaj duono estu cxia longo, kaj unu ulno kaj duono cxia larxco. 18 Kaj faru du kerubojn el oro; per forcxa laboro faru ilin cxe la du randoj de la fermoplato. 19 Faru unu kerubon cxe unu flanko kaj unu kerubon cxe la alia flanko; elstarantaj el la fermoplato faru la kerubojn, sur cxiaj du flankoj. 20 Kaj la keruboj estu etendantaj siajn flugilojn supren, kovrante per siaj flugiloj la fermoplaton, kaj iliaj vizacxo estu unu kontracx la alia; al la fermoplato estu turnitaj la vizacxo de la keruboj. 21 Kaj metu la fermoplaton sur la keston supre, kaj en la keston metu la ateston, kiun Mi donos al vi. 22 Kaj Mi aperados al vi tie, kaj Mi parolados kun vi super la fermoplato, el inter la du keruboj, kiuj estos super la kesto de atesto, pri cxio, kion Mi ordonos al vi por la Izraelidoj.

23 Kaj faru tablon el akacia ligno; du ulnoj estu cxia longo, kaj unu ulno cxia larxco, kaj unu ulno kaj duono cxia alto. 24 Kaj tegu cxin per pura oro, kaj faru al cxi oran kronon cxirkacxe. 25 Kaj faru cxirkacx cxi manlarcxan listelon, kaj faru oran kronon cxirkacx la listelo. 26 Kaj faru por cxi kvar orajn ringojn, kaj alfortikigu la ringojn en la kvar anguloj, cxe cxiaj kvar piedoj. 27 Apud la listelo estu la ringoj, kiel ingoj por stangoj, por porti la tablon. 28 Kaj faru la stangojn el akacia ligno, kaj tegu ilin per oro, ke per ili oni portu la tablon. 29 Kaj faru cxiajn pladojn kaj cxiajn kulerojn, kaj cxiajn kalikojn kaj cxiajn krucxojn, per kiuj oni vercxos; el pura oro faru ilin. 30 Kaj metu sur la tablon panon de propono antacx Mi cxiam.

31 Kaj faru kandelabron el pura oro, per forcxa laboro estu farita la kandelabro; cxia trunko kaj cxiaj branxoj, cxiaj kalikoj, cxiaj kapetoj, kaj cxiaj floroj elstaru el cxi. 32 Kaj ses branxoj devas elstari el cxiaj flankoj: tri branxoj de la kandelabro el unu flanko, kaj tri branxoj de la kandelabro el la alia flanko; 33 tri migdalformaj kalikoj, kapeto, kaj floro, sur unu branxoj, kaj tri migdalformaj kalikoj, kapeto, kaj floro, sur la alia branxoj; tiel sur la ses branxoj, kiuj elstaras el la kandelabro. 34 Kaj sur la kandelabro estu kvar migdalformaj kalikoj kun kapetoj kaj floroj. 35 Kaj kapeto sub unu paro da branxoj, kapeto sub la dua paro da branxoj, kaj kapeto sub la tra paro da branxoj; tiel por la ses branxoj, kiuj elstaras el la kandelabro. 36 La

kapetoj kaj branĉoj devas elstari el cxi; cxio devas esti unu forcixita tutacxo el pura oro. 37 Kaj faru por cxi sep lucernojn; kaj starigu sur cxi cxiajn lucernojn, ke ili lumu sur cxian antacxan flankon. 38 Kaj cxiaj preniloj kaj cindrujoj estu el pura oro. 39 El kikaro da pura oro oni faru cxin kaj cxiajn tiujn apartenacxojn. 40 Kaj rigardu kaj faru lacx ilia modelo, kiu estis montrita al vi sur la monto.

Cxapitro 26

1 La tabernaklon faru el dek tapicxoj el tordita bisino, kaj el blua, purpura, kaj ruxa teksacxo; kerubojn artiste laboritajn faru sur ili. 2 La longo de cxiu tapicxo estu dudek ok ulnoj, kaj la larxco de cxiu tapicxo estu kvar ulnoj; unu mezuro estu por cxiaj tapicxo. 3 Kvin tapicxo estu kunigitaj unu kun la alia, kaj la kvin ceteraj tapicxo estu ankacx kunigitaj unu kun la alia. 4 Kaj faru macxojn el blua teksacxo sur la rando de unu tapicxo, sur la rando de la kunicxo, kaj tiel same faru sur la rando de la ekstrema tapicxo, sur la dua rando de kunicxo. 5 Kvindek macxojn faru sur unu tapicxo, kaj kvindek macxojn faru sur la rando de tiu tapicxo, sur kiu estas la dua flanko de la kunicxo; la macxo devas esti reciproke arancxitaj unu kontracx alia. 6 Kaj faru kvindek orajn hoketojn, kaj kunigu la tapicxojn unu kun la alia per la hoketoj, por ke la tabernaklo faricxu unu tutacxo. 7 Kaj faru tapicxojn el kapra lano kiel kovron super la tabernaklo; dek unu tiajn tapicxojn faru. 8 La longo de cxiu tapicxo estu tridek ulnoj, kaj la larxco de cxiu tapicxo estu kvar ulnoj; unu mezuro estu por la dek unu tapicxo. 9 Kaj kunigu kvin tapicxojn aparte kaj ses tapicxojn aparte, kaj la sesan tapicxon faldu duige antacx la tabernaklo. 10 Kaj faru kvindek macxojn sur la rando de la ekstrema tapicxo, sur la rando de la kunicxo, kaj kvindek macxojn sur la rando de la dua kunicxa tapicxo. 11 Kaj faru kvindek kuprajn hoketojn, kaj metu la hoketojn en la macxojn, por ke vi kunigu la tendon kaj cxi estu unu tutacxo. 12 Kaj el la superflua pendanta parto de la tapicxo de la kovro, duono de la superflua tapicxa parto superpendu super la malantacxa flanko de la tabernaklo. 13 Kaj po unu ulno cxiaflanke el la superflua longo de la tapicxo superpendu super ambaux flankoj de la tabernaklo, por kovri cxin. 14 Kaj faru kovron por la tendo el ruxaj virxafaj feloj kaj ancoracx kovron el antilopaj feloj supre.

15 Kaj faru starantajn tabulojn por la tabernaklo el akacia ligno. 16 Dek ulnoj estu la longo de cxia tabulo, kaj unu ulno kaj duono la larxco de cxia tabulo. 17 Du pivotoj estu cxe cxia tabulo, alcxustigitaj unu al la alia; tiel faru cxe cxiaj tabuloj de la tabernaklo. 18 Kaj faru la tabulojn por la tabernaklo: dudek tabuloj staru sur la flanko suda. 19 Kaj kvardek arcxentajn bazojn faru sub la dudek tabuloj: du bazoj sub cxia tabulo, por cxiaj du pivotoj. 20 Kaj sur la dua flanko de la tabernaklo, sur la flanko norda, estu dudek tabuloj, 21 kaj kvardek arcxentaj bazoj por ili, po du bazoj sub cxia tabulo. 22 Kaj sur la malantacxa flanko de la tabernaklo, okcidente, faru ses tabulojn. 23 Kaj du tabulojn faru en la anguloj de la tabernaklo sur la malantacxa flanko. 24 Ili estu kunigitaj malsupre kaj kunigitaj supre per unu ringo; tiel cxi estu kun ili ambaux; por ambaux anguloj ili estu. 25 Tiel estu ok tabuloj, kaj cxe ili dek ses arcxentaj bazoj, po du bazoj sub cxia tabulo. 26 Kaj faru riglilojn el akacia ligno, kvin por la tabuloj de unu flanko de la tabernaklo, 27 kaj kvin riglilojn por la tabuloj de la dua flanko de la tabernaklo, kaj kvin riglilojn por la tabuloj de la malantacxa flanko de la tabernaklo, okcidente. 28 Kaj la meza riglilo meze de la tabuloj cxovicxu de unu fino cxis la alia. 29 Kaj la tabulojn tegu per oro, kaj iliajn ringojn, ingojn por la riglilojn, faru el oro, kaj la riglilojn tegu per oro. 30 Starigu la tabernaklon lacx cxia modelo, kiu estis montrita al vi sur la monto.

31 Kaj faru kurtenon el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino; artiste laboritaj keruboj estu faritaj sur cxi. 32 Kaj pendigu cxin sur kvar akaciaj kolonoj, tegitaj per oro kaj havantaj orajn hokojn kaj arcxentajn bazojn. 33 Kaj pendigu la kurtenon sub la hokoj, kaj enportu tien internen de la kurteno la keston de atesto; kaj la kurteno faru por vi apartigon inter la sanktejo kaj la plejsanktejo. 34 Kaj metu la fermoplaton sur la keston de atesto en la plejsanktejo. 35 Kaj starigu la tablon ekster la kurteno, kaj la kandelabron kontracx la tablo, en la suda parto de la tabernaklo; la tablon starigu en la norda parto. 36 Kaj faru kovrotukon por la pordo de la tabernaklo, el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino, kun brodaxoj; 37 kaj faru por la kovrotuko kvin kolonojn el akacia ligno, kaj tegu ilin per oro, kaj iliaj hoketoj estu el oro; kaj fandu por ili kvin kuprajn bazojn.

Cxapitro 27

1 Kaj faru la altaron el akacia ligno, havantan la longon de kvin ulnoj kaj la larxcon de kvin ulnoj; kvarangula estu la altaro; kaj cxia alto estu tri ulnoj. 2 Kaj faru cxiajn kornojn sur cxiaj kvar anguloj; el cxi elstaru cxiaj kornoj; kaj tegu cxin per kupro. 3 Kaj faru por cxi potojn por cxia cindro kaj cxovelilojn kaj kalikojn kaj forkojn kaj karbujojn; cxuijn cxiajn vazojn faru el kupro. 4 Kaj faru por cxi kradon en formo de kupra reto, kaj faru sur la reto kvar kuprajn ringojn sur cxiaj kvar anguloj. 5 Kaj metu cxin sub la kornicon de la altaro, malsupren, tiel, ke la reto atingu cxis la mezo de la altaro. 6 Kaj faru stangojn por la altaro, stangojn el akacia ligno, kaj tegu ilin per kupro. 7 Kaj metu cxiajn stangojn en ringojn, tiel, ke la stangoj estu cxe ambacx flankoj de la altaro, kiam oni cxin portos. 8 Interne malplena faru cxin el tabuloj; kiel estis montrite al vi sur la monto, tiel oni faru.

9 Kaj faru korton por la tabernaklo; sur la flanko suda estu kurtenoj por la korto, el tordita bisino; unu flanko havu la longon de cent ulnoj; 10 kaj cxiaj dudek kolonoj kaj iliaj dudek bazoj estu el kupro; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligiloj estu el arcxento. 11 Tiel same ankacx sur la norda flanko lacxlonge estu kurtenoj, havantaj la longon de cent ulnoj; kaj dudek kolonoj, kaj por ili dudek bazoj el kupro; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligiloj estu el arcxento. 12 Sed lacxlarcxe de la korto, sur la flanko okcidenta, estu kurtenoj, havantaj la longon de kvindek ulnoj; dek kolonoj, kaj por ili dek bazoj. 13 Kaj lacxlarcxe de la korto, sur la flanko orienta, estu kurtenoj, havantaj la longon de kvindek ulnoj. 14 Kaj kurtenoj, havantaj la longon de dek kvin ulnoj, estu por unu latero; ankacx tri kolonoj, kaj por ili tri bazoj. 15 Kaj por la dua latero estu kurtenoj, havantaj la longon de dek kvin ulnoj; ankacx tri kolonoj, kaj por ili tri bazoj. 16 Kaj por la pordego de la korto estu kovrotuko, havanta la longon de dudek ulnoj, el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino, kun brodaxoj; kvar kolonoj, kaj por ili kvar bazoj. 17 cxuij kolonoj cxirkaux la korto havu ligilojn el arcxento, hokojn el arcxento, kaj bazojn el kupro. 18 La longo de la korto estu cent ulnoj, la larxco cxie kvindek, kaj la alto kvin ulnoj; cxio estu farita el tordita bisino, kaj la bazoj estu el kupro. 19 cxuij vazoj de la tabernaklo, por cxuij servoj, kaj cxuij cxiaj najloj kaj cxuij najloj de la korto, estu el kupro.

20 Kaj vi ordonu al la Izraelidoj, ke ili alportu al vi oleon olivan, puran, pistitan, por lumigado, por ke lucerno brulu cxiam. 21 En la tabernaklo de kunveno, ekstere de la kurteno, kiu pendas antacx la atesto, aranxadu cxin Aaron kaj liaj filoj de vespero cxis mateno antacx la Eternulo.

Tio estu eterna lecxo en la generacioj de la Izraelidoj.

Cxapitro 28

1 Kaj vi alproksimigu al vi vian fraton Aaron kaj liajn filojn kun li el inter la Izraelidoj, por ke li estu Mia pastro: Aaron, kaj Nadab, Abihu, Eleazar, kaj Itamar, la filoj de Aaron. 2 Kaj faru sanktajn vestojn por via frato Aaron, por honoro kaj ornamo. 3 Kaj diru al cxiuj, kiuj havas sacxan koron kaj kiujn Mi plenigis per spirito de sacxo, ke ili faru por Aaron vestojn, por sanktigi lin, ke li estu Mia pastro. 4 Kaj jen estas la vestoj, kiujn ili devas fari: surbrustacxo, efodo, tuniko, cxitono teksita, cidaro, kaj zono. Kaj ili faru sanktajn vestojn por via frato Aaron kaj por liaj filoj, ke li estu Mia pastro. 5 Kaj ili prenu oron, kaj bluan, purpuran, kaj rucxan teksaxon, kaj bisinon.

6 Kaj ili faru la efodon el oro, el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino, en artista maniero. 7 Du surcxultracxojn kunigantajn cxi havu sur siaj du finoj, por ke cxi estu ligita. 8 Kaj la cxirkacxliganta zono sur cxi estu la sama laboracxo, kiel cxia kontinuacxo, el oro, el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino. 9 Kaj prenu du oniksajn cxtonojn, kaj gravuru sur ili la nomojn de la filoj de Izrael: 10 ses el iliaj nomoj sur unu cxtono kaj la ses ceterajn nomojn sur la dua cxtono, laxe la ordo de ilia naskicxo. 11 Per laboro de gravuristoj, kiel sigelila gravurado, gravurigu sur la du cxtonoj la nomojn de la filoj de Izrael; faru ilin cxirkacxataj per kadretoj el oro. 12 Kaj metu la du cxtonojn sur la surcxultracxojn de la efodo, kiel cxtonojn de memoro pri la filoj de Izrael; kaj Aaron portu iliajn nomojn antacx la Eternulo sur siaj du surcxultracxo por memoro.

13 Kaj faru kadretojn el oro; 14 kaj du cxenetojn el pura oro; faru ilin kunicxantaj per siaj finoj, plektitaj; kaj alfortikigu la plektitajn cxenetojn al la kadretoj. 15 Kaj faru juxtan surbrustacxon per artista laboro; simile al la laboro de la efodo faru cxin; el oro, el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino faru cxin. 16 Kvarangula cxi estu kaj duobla; manstrecxo estu cxia longo, kaj manstrecxo cxia larxo. 17 Kaj enmetu en cxin enmetacxon el cxtonoj en kvar vicoj. La cxtonoj de vico: rubeno, topazo, kaj smeraldo estu la unua vico; 18 kaj la dua vico: hiacinto, safiro, kaj jaspiso; 19 kaj la tria vico: ligurio, agato, kaj ametisto; 20 kaj la kvara vico: krizolito, kaj onikso, kaj berilo. En oraj kadretoj ili estu laxe siaj vicoj. 21 Kaj la cxtonoj estu laxe la nomoj de la filoj de Izrael; dek du, laxe iliaj nomoj, gravuritaj sigelile, cxiu kun sia nomo, por la dek du triboj. 22 Kaj faru al la surbrustacxo plektitajn cxenetojn, kunicxantajn per siaj finoj, el pura oro. 23 Kaj faru por la surbrustacxo du orajn ringojn, kaj alfortikigu la du ringojn al la du finoj de la surbrustacxo. 24 Kaj metu la du orajn plektitajn cxenetojn en la du ringojn cxe la finoj de la surbrustacxo. 25 Kaj la du finojn de la du plektitaj cxenetoj enfortikigu en la du kadretojn, kaj alfortikigu ilin al la surcxultracxo de la efodo sur la antacxa flanko. 26 Kaj faru du orajn ringojn, kaj alfortikigu ilin al la du aliaj finoj de la surbrustacxo, sur interna cxia rando, direktita al la efodo. 27 Kaj faru du orajn ringojn, kaj alfortikigu ilin al la du surcxultracxo de la efodo malsupre, sur la antacxa flanko, cxe cxia kunicxo, super la zono de la efodo. 28 Kaj oni alligu la surbrustacxon per cxiaj ringoj al la ringoj de la efodo per lacxo el blua extofo, por ke cxi estu super la zono de la efodo kaj por ke la subrustacxo ne forcovicxu de sur la efodo. 29 Kaj Aaron portu la nomojn de la filoj de Izrael sur la juxta surbrustacxo sur sia koro, kiam li eniros en la sanktejon, por cxia memoro antacx la Eternulo. 30 Kaj metu sur la juxtan surbrustacxon la signojn de lumo kaj la signojn de justo, por ke ili estu sur la koro de Aaron, kiam li eniros

antacx la Eternulon; kaj Aaron cxiam portu la juxxon de la filoj de Izrael sur sia koro antacx la Eternulo.

31 Kaj faru la tunikon de la efodo tutan el blua teksacxo. 32 La aperturo por la kapo estu en cxia mezo; cxirkacx la aperturo estu teksita bordero, kiel cxe aperturo de cxildo, por ke cxi ne disexiricxu. 33 Sur cxia malsupra rando faru granatojn el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, cxirkacxe sur cxia malsupra rando, kaj inter ili cxirkacxe orajn tintilojn. 34 Ora tintilo kaj granato, ora tintilo kaj granato estu cxirkacxe sur la malsupra rando de la tuniko. 35 cxi estu sur Aaron dum lia servado; por ke oni acxdu sonon de li, kiam li eniros en la sanktejon antacx la Eternulon kaj kiam li eliros, kaj por ke li ne mortu.

36 Kaj faru tabuleton el pura oro, kaj gravuru sur cxi en sigelila maniero: SANKTA AL LA ETERNULO. 37 Kaj alfortikigu cxin per lacxo el blua cxtafo, ke cxi estu sur la cidaro; sur la antacxa flanko de la cidaro cxi devas esti. 38 cxi estu sur la frunto de Aaron; kaj Aaron portados la pekon kontraŭ la sanktacoj, kiujn sanktigos la Izraelidoj en cxiaj sanktaj donoj; kaj cxi estos sur lia frunto cxiam, por ke la Eternulo ilin favoru. 39 Kaj teksu la cxitonon el bisino, kaj faru la cidaron el bisino, kaj faru broditan zonon. 40 Kaj por la filoj de Aaron faru cxitonon, kaj faru por ili zonojn, kaj mitrojn faru por ili, por honoro kaj ornamo. 41 Kaj vestu per ili vian fraton Aaron kaj liajn filojn kune kun li; kaj sanktoleu ilin kaj konsekru ilin kaj sanktigu ilin, por ke ili estu pastroj al Mi. 42 Kaj faru por ili linajn pantalonon, por kovri la nudecon de ilia karno; de la lumbo cxis la femuroj ili estu. 43 Kaj ili estu sur Aaron kaj sur liaj filoj, kiam ili eniros en la tabernaklon de kunveno, acx kiam ili alproksimicxos al la altaro, por servi en la sanktejo; por ke ili ne faru pekon kaj ne mortu. Eterna lecxo cxi estu por li kaj por lia idaro post li.

Cxapitro 29

1 Kaj jen estas tio, kion vi devas fari al ili, por sanktigi ilin, ke ili estu pastroj al Mi: prenu unu virbovidon kaj du vircxafojn sendifektajn; 2 kaj macan panon, kaj macajn kukojn, miksitajn kun oleo, kaj macajn flanojn, cxmiritajn per oleo; el delikata tritika faruno faru ilin. 3 Kaj metu ilin en unu korbon, kaj venigu ilin en la korbo, kaj ankacx la bovidon kaj la du vircxafojn. 4 Kaj Aaronon kaj liajn filojn alvenigu al la pordo de la tabernaklo de kunveno, kaj lavu ilin per akvo. 5 Kaj prenu la vestojn, kaj metu sur Aaronon la cxitonon kaj la tunikon de la efodo kaj la efodon kaj la surbrustacxon, kaj zonu lin per la zono de la efodo. 6 Kaj metu la cidaron sur lian kapon, kaj metu la sanktan kronon sur la cidaron. 7 Kaj prenu la oleon de sanktoleado, kaj vercxu sur lian kapon kaj sanktoleu lin. 8 Kaj liajn filojn alvenigu, kaj vestu ilin per la cxitonon. 9 Kaj zonu ilin per zono, Aaronon kaj liajn filojn, kaj alligu sur ili mitrojn, por ke al ili apartenu la pastreco lacx eterna lecxo; kaj konsekru Aaronon kaj liajn filojn. 10 Kaj alvenigu la bovidon antacx la tabernaklon de kunveno, kaj Aaron kaj liaj filoj metu siajn manojn sur la kapon de la bovido. 11 Kaj bucxu la bovidon antacx la Eternulo, cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno. 12 Kaj prenu iom el la sango de la bovido kaj metu per viaj fingroj sur la kornojn de la altaro, kaj la tutan ceteran sangon elvercxu cxe la bazo de la altaro. 13 Kaj prenu la tutan sebon, kiu kovras la internacxon, kaj la reton de la hepato, kaj la du renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kaj incense bruligu ilin sur la altaro. 14 Kaj la karnon de la bovido kaj cxian felon kaj cxian malpuracxon forbruligu per fajro ekster la tendaro; cxi estas pekofero. 15 Kaj unu vircxafon prenu, kaj Aaron

kaj liaj filoj metu siajn manojn sur la kapon de la virxafo. 16 Kaj buxu la virxafon, kaj prenu cxian sangon kaj aspergu la altaron cxirkacxe. 17 Kaj la virxafon dishaku en partojn, kaj lavu cxian internacxon kaj cxiajn krurojn, kaj metu ilin sur cxiajn partojn kaj sur cxian kapon. 18 Kaj forbruligu la tutan virxafon sur la altaro; cxi estas brulofero por la Eternulo; agrabla odoracxo, fajrofero por la Eternulo cxi estas. 19 Kaj prenu la duan virxafon, kaj Aaron kaj liaj filoj metu siajn manojn sur la kapon de la virxafo. 20 Kaj buxu la virxafon, kaj prenu iom el cxia sango kaj metu sur la malsupran randon de la dekstra orelo de Aaron kaj sur la malsupran randon de la dekstra orelo de liaj filoj kaj sur la dikan fingron de ilia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de ilia dekstra piedo; kaj aspergu per la sango la altaron cxirkacxe. 21 Kaj prenu el la sango, kiu estos sur la altaro, kaj sanktan oleon, kaj aspergu Aaronon kaj liajn vestojn kaj liajn filojn kaj la vestojn de liaj filoj kune kun li; kaj sankticxos li kaj liaj vestoj kaj liaj filoj kaj la vestoj de liaj filoj kune kun li. 22 Kaj prenu de la virxafo la sebon kaj la voston, kaj la sebon, kiu kovras la internacxon, kaj la reton de la hepato, kaj la du renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kaj la dekstran femuron, cxar tio estas virxafo de konsekrado; 23 kaj unu bulon da pano kaj unu kukon kun oleo kaj unu flanon, el la korbo kun macoj, kiu staras antacx la Eternulo; 24 kaj metu cxion sur la manojn de Aaron kaj sur la manojn de liaj filoj, kaj skuu tion kiel skuoferon antacx la Eternulo. 25 Kaj prenu tion el iliaj manoj, kaj forbruligu cxin sur la altaro kune kun la brulofero, kiel agrablan odoracxon antacx la Eternulo; cxi estas fajrofero por la Eternulo. 26 Kaj prenu la brustacxon de la virxafo de konsekrado de Aaron, kaj skuu cxin kiel skuoferon antacx la Eternulo; kaj tio estos via parto. 27 Kaj sanktigu la brustacxon de skuado kaj la femuron de levado, kiuj estis skuitaj kaj levitaj el la virxafo de konsekrado de Aaron kaj de liaj filoj; 28 kaj tio estu por Aaron kaj por liaj filoj porcxiam destinitacxo de la Izraelidoj; cxar cxi estas levofero, kaj levofero cxi estu de la Izraelidoj, el iliaj pacoferoj ilia levofero al la Eternulo. 29 Kaj la sanktaj vestoj de Aaron estu por liaj filoj post li, por ke ili estu sanktoleataj en ili kaj por ke ili estu konsekrataj en ili. 30 Dum sep tagoj portu ilin sur si tiu el liaj filoj, kiu estos pastro anstatacx li, kaj kiu venos en la tabernaklon de kunveno, por servi en la sanktejo. 31 Kaj la virxafon de konsekrado prenu, kaj kuiru cxian viandon sur sankta loko. 32 Kaj Aaron kaj liaj filoj manxu la viandon de la virxafo, kaj la panon, kiu estas en la korbo, cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno. 33 Kaj ili tion manxu, cxar per tio ili puricxis, por ke ili estu konsekritaj kaj por ke ili estu sanktigataj. Laiko tion ne manxu, cxar tio estas sankta. 34 Se el la viando de konsekrado kaj el la pano restos iom cxis la mateno, tiam forbruligu la restacxon per fajro; cxi ne estu manxata, cxar cxi estas sankta. 35 Kaj agu kun Aaron kaj kun liaj filoj tiel, kiel Mi cxion ordonis al vi; dum sep tagoj konsekru ilin. 36 Kaj propekan bovidon oferu cxiutage por senpekicxo; kaj senpekigu la altaron, oferante sur cxi, kaj oleu cxin, por cxin sanktigi. 37 Dum sep tagoj senpekigu la altaron kaj sanktigu cxin; kaj la altaro faricxu plejsanktacxo; cxio, kio ektuxos la altaron, faricxos sankta.

38 Jen tio, kion vi metos sur la altaron: du jaracxajn cxafidojn cxiutage, cxiam; 39 unu cxafidon oferu matene, kaj la duan cxafidon oferu cxirkacx la vespero; 40 kaj por unu cxafido dekonon de efo da delikata faruno, miksita kun kvarono de hino da elpistita oleo, kaj kvaronon de hino da vino por vercxoferi. 41 La duan cxafidon oferu cxirkacx la vespero; faru kun cxi kiel kun la matena donofero kaj vercxofero, ke cxi estu agrabla odoracxo, fajrofero por la Eternulo, 42 cxiam brulofero en viaj generacioj cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno antacx la Eternulo, kie Mi aperados antacx vi, por paroli tie kun vi. 43 Kaj Mi aperados tie antacx la Izraelidoj, kaj la loko sankticxos per Mia gloro. 44 Kaj Mi sanktigos la tabernaklon de kunveno kaj la altaron; kaj Aaronon kaj liajn filojn Mi sanktigos, por ke ili estu Miaj pastroj. 45 Kaj Mi loxos inter la

Izraelidoj, kaj Mi estos por ili Dio. 46 Kaj ili sciis, ke Mi estas la Eternulo, ilia Dio, kiu elirigis ilin el la lando Egipta, por ke Mi loĝu inter ili, Mi, la Eternulo, ilia Dio.

Cxapitro 30

1 Kaj faru altaron, por fumigi incenson; el akacia ligno faru cxin. 2 Unu ulno estu cxia longo, kaj unu ulno cxia larĝo; cxi estu kvarangula; kaj du ulnoj estu cxia alto; kornoj elstaru el cxi. 3 Kaj tegu cxin per pura oro, cxian supran platon kaj cxiajn flankojn cxirkacxe kaj cxiajn kornojn; kaj faru al cxi oran kronon cxirkacxe. 4 Kaj du orajn ringojn faru al cxi sub cxia krono, sur cxiaj du lateroj; sur du flankoj faru ilin; kaj ili estu ingoj por stangoj, per kiuj oni portu cxin. 5 Kaj faru la stangojn el akacia ligno, kaj tegu ilin per oro. 6 Kaj starigu cxin antaŭ la kurteno, kiu estas antaŭ la kesto de atesto, kontraŭ la fermoplaton de la kesto de atesto, kie Mi aperados al vi. 7 Kaj Aaron incensadu sur cxi aroman incenson; cxiumatene, kiam li ordigos la lucernojn, li incensu. 8 Kaj kiam Aaron ekbruligos la lucernojn cxirkacx vespero, li incensu; cxi estu cxia incensado antaŭ la Eternulo en viaj generacioj. 9 Ne alportu sur cxi incenson alian, nek bruloferon nek donoferon, kaj vercxoferon ne vercxu sur cxin. 10 Kaj cxiopardonan oferon Aaron alportos sur cxiaj kornoj unu fojon en la jaro; el la sango de la cxiopardona pekofero unu fojon en jaro li alportu sur cxi cxiopardonan oferon en viaj generacioj; tio estos plej granda sanktaco antaŭ la Eternulo.

11 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 12 Kiam vi kalkulos la kapojn de la Izraelidoj, tiam cxiu donu liberigan pagon por sia animo al la Eternulo, kiam ili estos kalkulataj; kaj tiam ne estos inter ili epidemio dum la kalkulado. 13 Jen kion devas doni cxiu, kiu pasas la kalkulon: duonon de siklo laĝ la grandeco de la sankta siklo (siklo enhavas dudek gerojn); duono de siklo estu oferdono por la Eternulo. 14 cxiu, kiu pasas la kalkulon, de la akco de dudek jaroj kaj pli, devas doni la oferdonon al la Eternulo. 15 La rikulo ne donu pli kaj la malrikulo ne donu malpli ol duonon de siklo, donante la oferdonon por la Eternulo, por liberigi viajn animojn. 16 Kaj prenu la monon de la liberigo de la Izraelidoj kaj uzu cxin por la servado en la tabernaklo de kunveno, kaj tio estos por la Izraelidoj kiel memorigaco antaŭ la Eternulo, por liberigi viajn animojn.

17 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 18 Faru kupran lavujon kun kupra piedestalo, por lavado; kaj starigu cxin inter la tabernaklo de kunveno kaj la altaro, kaj envercxu tien akvon. 19 Kaj Aaron kaj liaj filoj lavu per cxi siajn manojn kaj piedojn: 20 kiam ili iros en la tabernaklon de kunveno, ili lavu sin per akvo, por ke ili ne mortu; acx kiam ili alproksimixos al la altaro, por servi, por incensi fajroferon al la Eternulo, 21 ili lavu siajn manojn kaj piedojn, por ke ili ne mortu; kaj tio estu por ili leĝo eterna, por li kaj por lia idaro en iliaj generacioj.

22 Plue la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 23 Prenu al vi plej bonajn aromacojn: da bonodora mirho kvincent siklojn, kaj da aroma cinamo duonon de tio, ducent kvindek, kaj da aroma kano ducent kvindek, 24 kaj da kasio kvincent siklojn laĝ la mezuro de la sankta siklo, kaj da olivoleo unu hinon. 25 Kaj faru el tio oleon por sanktoleado, kunmetitan cxmiracxon laĝ la arto de la cxmiracxisto; cxi estu oleo por sanktoleado. 26 Kaj sanktoleu per cxi la tabernaklon de kunveno kaj la keston de atesto, 27 kaj la tablon kaj cxiajn apartenacojn, kaj la kandelabron kaj cxiajn apartenacojn, kaj la altaron de incensado, 28 kaj la altaron de bruloferoj

kaj cxiujn cxiajn apartenacxojn, kaj la lavujon kaj cxian piedestalon. 29 Kaj sanktigu ilin, ke ili farixu plejsanktacxo; cxiu, kiu ektuxos ilin, sankticxos. 30 Kaj Aaronon kaj liajn filojn sanktoleu, kaj sanktigu ilin, ke ili estu Miaj pastroj. 31 Kaj al la Izraelidoj diru jene: Tio estu por Mi oleo de sanktoleado en viaj generacioj. 32 Sur homan karnon cxi ne estu vercxata, kaj lacx cxia konsisto ne faru ion similan; cxi estas sankta, cxi estu sankta por vi. 33 Se iu konsistigos ion similan kaj cxmiros per cxi laikon, li ekstermicxu el sia popolo.

34 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Prenu al vi aromacxon: balzamon kaj stakton kaj galbanon bonodoran kaj puran olibanon, po egalaj partoj el cxio; 35 kaj faru el tio incensacxon kunmetitan lacx la arto de la cxmiracxisto, bone frotmiksitan, puran, sanktan. 36 Kaj pistu el tio subtilan pulvoron, kaj metu iom el cxi antacx la keston de atesto en la tabernaklo de kunveno, kie Mi aperados al vi; plejsanktacxo cxi estu por vi. 37 Kaj lacx la incensacxo, kiun vi faros, ne faru al vi alian similan; sankta cxi estu al vi por la Eternulo. 38 Se iu faros ion similan, por odorigi per cxi, li ekstermicxos el sia popolo.

Cxapitro 31

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Jen, Mi vokis per la nomo Becalelon, filon de Uri, filo de cxur, el la tribo de Jehuda; 3 kaj Mi plenigis lin per Dia spirito, per sacxo kaj prudento kaj scio kaj cxia arto, 4 por pripensi ideojn, por labori el oro kaj el arcxento kaj el kupro, 5 kaj por cxizi cxtonojn por enkadrigo, kaj por cxizi lignon, por fari cxian laboron. 6 Kaj jen Mi donis al li kiel helpanton Oholiabon, filon de Acxisamacx, el la tribo de Dan; kaj en la koron de cxiu kompetentulo Mi enmetis sacxon, por ke ili faru cxion, kion Mi ordonis al vi: 7 la tabernaklon de kunveno kaj la keston de atesto kaj la fermoplaton sur cxi kaj cxiujn apartenacxojn de la tabernaklo, 8 kaj la tablon kaj cxiajn apartenacxojn kaj la puran kandelabron kaj cxiujn cxiajn apartenacxojn kaj la altaron de incensado, 9 kaj la altaron de bruloferoj kaj cxiujn cxiajn apartenacxojn kaj la lavujon kaj cxian piedestalon, 10 kaj la oficaajn vestojn kaj la sanktajn vestojn por la pastro Aaron kaj la pastrajn vestojn de liaj filoj, 11 kaj la sanktan oleon kaj la aroman incensacxon por la sanktejo; cxion konforme al tio, kiel Mi ordonis al vi, ili faros.

12 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 13 Diru al la Izraelidoj jene: Nepre observu Miajn sabatojn; cxar tio estas signo inter Mi kaj vi en viaj generacioj, por ke vi sciu, ke Mi estas la Eternulo, kiu vin sanktigas. 14 Kaj observu la sabaton, cxar cxi estas sankta por vi; kiu cxin malsanktigos, tiu mortu; cxar se iu faros en cxi laboron, tiu animo ekstermicxu el la mezo de sia popolo. 15 Dum ses tagoj oni faru laboron, sed la sepan tagon estas sabato de ripozo, sankta por la Eternulo; cxiu, kiu faros laboron en la tago sabata, estu mortigita. 16 Kaj la Izraelidoj observu la sabaton, por fari la sabaton en siaj generacioj eterna interligo. 17 Inter Mi kaj la Izraelidoj cxi estu signo por cxiam; cxar dum ses tagoj la Eternulo faris la cxielon kaj la teron, sed en la sepa tago Li cxesis kaj ripozis.

18 Kaj, fininte paroli al li sur la monto Sinaj, la Eternulo donis al Moseo du tabelojn de atesto, tabelojn cxtonajn, skribitajn per la fingro de Dio.

Cxapitro 32

1 Kiam la popolo vidis, ke Moseo longe ne malsuprenvenas de la monto, la popolo kolekticxis antacx Aaron, kaj diris al li: Levicxu, faru al ni diojn, kiuj irus antacx ni; cxar pri tiu Moseo, la viro, kiu elkondukis nin el la lando Egipta, ni ne scias, kio faricxis kun li. 2 Tiam diris al ili Aaron: Elprenu la orajn orelingojn, kiuj estas en la oreloj de viaj edzinoj, de viaj filoj, kaj de viaj filinoj, kaj alportu al mi. 3 Kaj la tuta popolo elprenis la orajn orelingojn, kiuj estis en iliaj oreloj, kaj alportis al Aaron. 4 Kaj li prenis tion el iliaj manoj kaj formis cxin per cxizilo kaj faris el cxi fanditan bovidon. Kaj ili diris: Jen estas viaj dioj, ho Izrael, kiuj elirigis vin el la lando Egipta. 5 Kiam Aaron tion vidis, li konstruis altaron antacx cxi; kaj Aaron proklamis kaj diris: Morgacx estos festo de la Eternulo. 6 Kaj ili levicxis frue la sekvantan tagon kaj oferis bruloferojn kaj alportis pacoferojn; kaj la popolo sidicxis, por mancx kaj trinki, kaj ili levicxis, por ludi.

7 Tiam la Eternulo diris al Moseo: Iru, iru malsupren; cxar malvirticxis via popolo, kiun vi elkondukis el la lando Egipta. 8 Rapide ili forflankicxis de la vojo, kiun Mi ordonis al ili; ili faris al si fanditan bovidon kaj adorklinicxis al cxi kaj alportis al cxi oferojn, kaj diris: Jen estas viaj dioj, ho Izrael, kiuj elirigis vin el la lando Egipta. 9 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Mi vidas cxi tiun popolon, cxi estas popolo malmolnuka. 10 Lasu do Min, kaj ekflamos Mia kolero kontrakx ilin, kaj Mi ilin ekstermos, kaj Mi faros vin granda popolo. 11 Sed Moseo ekpetegis la Eternulon, sian Dion, kaj diris: Por kio, ho Eternulo, Via kolero estas ekflamonta kontrakx Vian popolon, kiun Vi elirigis el la lando Egipta per granda forto kaj per potenca mano? 12 Por kio la Egiptoj diru: Por malbono Li elirigis ilin, por mortigi ilin en la montoj kaj por ekstermi ilin de sur la tero? Forlasu Vian flaman koleron kaj fordecidu la malbonon kontrakx Via popolo. 13 Rememoru Abrahamon, Isaakon, kaj Izraelon, Viajn sklavojn, al kiuj Vi cxuris per Vi, kaj al kiuj Vi diris: Mi multigos vian semon kiel la steloj de la cxielo, kaj la tutan tiun landon, pri kiu Mi parolis, Mi donos al viaj idoj, kaj ili posedos cxin eterne. 14 Kaj la Eternulo fordecidis la malbonon, pri kiu Li diris, ke Li faros cxin al Sia popolo.

15 Moseo sin returnis kaj malsupreniris de la monto, kaj la du tabeloj de atesto estis en liaj manoj, tabeloj, sur kiuj estis skribite ambacxflanke; sur unu flanko kaj sur la alia estis skribite sur ili. 16 Kaj la tabeloj estis faritacxo de Dio, kaj la skribo estis skribo de Dio, gravurita sur la tabeloj. 17 Kaj Josuo acxdis la bruon de la popolo cxojkrianta, kaj li diris al Moseo: Bruo de batalo estas en la tendaro. 18 Sed tiu diris: Tio ne estas kriado de venko, nek kriado de malvenko, sed bruon de kantantoj mi acxdas. 19 Kiam li alproksimicxis al la tendaro kaj ekvidis la bovidon kaj la dancadon, tiam ekflamis la kolero de Moseo, kaj li forcetis el siaj manoj la tabelojn kaj disrumpis ilin sub la monto. 20 Kaj li prenis la bovidon, kiun ili faris, kaj disbruligis cxin per fajro kaj disfrakasis cxis pulvoreco kaj discxutis sur akvo kaj trinkigis cxin al la Izraelidoj. 21 Kaj Moseo diris al Aaron: Kion faris al vi cxi tiu poplo, ke vi venigis sur cxin grandan pekon? 22 Kaj Aaron diris: Ne ekflamu la kolero de mia sinjoro; vi scias, ke la popolo havas inklinon al malbono; 23 ili diris al mi: Faru al ni diojn, kiuj irus antacx ni; cxar pri tiu Moseo, la viro, kiu elkondukis nin el la lando Egipta, ni ne scias, kio faricxis kun li. 24 Kaj mi diris al ili: Kiu havas oron, tiu deprenu cxin; kaj ili donis al mi, kaj mi cxiis cxin en fajron, kaj eliris cxi tiu bovido. 25 cxar Moseo vidis, ke la popolo estas sendisciplina, cxar Aaron sendisciplinigis cxin cxis honto antacx la malamikoj, 26 tial Moseo staricxis cxe la pordego de la tendaro, kaj diris: Kiu estas partiano de la Eternulo, tiu venu al mi. Kaj kolekticxis al li cxiuj idoj de Levi. 27 Kaj li diris al ili: Tiel diris la Eternulo, la Dio de Izrael: Metu cxiu sian glavon

sur sian femuron, trairu tien kaj reen de pordego cxis pordego tra la tendaro, kaj cxiu mortigu sian fraton, sian amikon, sian proksimulon. 28 Kaj la idoj de Levi faris, kiel diris Moseo; kaj estis mortigitaj el la popolo en tiu tago cxirkacx tri mil homoj. 29 Kaj Moseo diris: Konsekru vin hodiax al la Eternulo, cxiu sur sia filo kaj sur sia frato, por ke estu donata al vi hodiax beno. 30 La sekvantan tagon Moseo diris al la popolo: Vi pekis per granda peko; nun mi supreniros al la Eternulo, eble mi akiros pardonon por via peko. 31 Kaj Moseo revenis al la Eternulo, kaj diris: Ho ve! tiu popolo pekis per granda peko kaj faris al si orajn diojn; 32 nun volu pardoni ilian pekon; kaj se ne, tiam volu elstreki min el Via libro, kiun Vi skribis. 33 Sed la Eternulo diris al Moseo: Kiu ajn pekis antacx Mi, tiun Mi elstrekos al Mia libro. 34 Kaj nun iru, konduku la popolon tien, kien Mi diris al vi. Jen Mia anxelo iros antacx vi; kaj en la tago de Mia rememorigado Mi rememorigos sur ili ilian pekon. 35 Kaj la Eternulo frapis la popolon pro tio, ke ili faris la bovidon, kiun faris Aaron.

Cxapitro 33

1 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Iru, eliru el cxi tie, vi kaj la popolo, kiun vi elkondukis el la lando Egipta, al la lando, pri kiu Mi cxuris al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, dirante: Al via idaro Mi cxin donos. 2 Kaj Mi sendos antacx vi anxelon, kaj Mi forpelos la Kanaanidojn, la Amoridojn kaj la cxitidojn kaj la Perizidojn, la cxividojn kaj la Jebusidojn. 3 Iru al lando, en kiu fluas lakto kaj mielo. Mi ne iros meze de vi; cxar vi estas popolo malmolnuka, kaj Mi eble ekstermus vin dum la vojo. 4 Kaj la popolo acxdis tiun malbonan sciigon, kaj ili ekfunebriis, kaj neniu metis sur sin siajn ornamacxojn. 5 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Diru al la Izraelidoj: Vi estas popolo malmolnuka; se Mi nur unu momenton irus meze de vi, Mi vin ekstermus; nun demetu de vi viajn ornamacxojn, kaj Mi rigardos, kion Mi faru kun vi. 6 Kaj la Izraelidoj demetis de si siajn ornamacxojn antacx la monto cxoreb.

7 Moseo prenis la tabernaklon, kaj starigis cxin ekster la tendaro, malproksime de la tendaro, kaj nomis cxin Tabernaklo de Kunveno; kaj cxiu, kiu volis peti la Eternulon, devis eliri al la tabernaklo de kunveno, kiu estis ekstere de la tendaro. 8 Kaj kiam Moseo eliradis al la tabernaklo, la tuta popolo levicxadis, kaj cxiu staricxadis cxe la pordo de sia tendo kaj rigardadis post Moseo, cxis li eniris en la tabernaklon. 9 Kaj kiam Moseo eniradis en la tabernaklon, mallevicxadis nuba kolono kaj staricxadis cxe la pordo de la tabernaklo kaj paroladis kun Moseo. 10 Kaj la tuta popolo vidadis la nuban kolonon, kiu staris cxe la pordo de la tabernaklo; kaj la tuta popolo levicxadis kaj adorklinicxadis cxiu cxe la pordo de sia tendo. 11 Kaj la Eternulo paroladis kun Moseo vizacxon kontracx vizacxo, kiel parolas homo kun sia amiko. Kaj kiam li reiradis en la tendaron, tiam lia servanto Josuo, filo de Nun, junulo, ne foricxadis el la tabernaklo.

12 Kaj Moseo diris al la Eternulo: Vidu, Vi diras al mi: Konduku cxi tiun popolon; kaj Vi ne sciigis al mi, kiun Vi sendos kun mi, kvankam Vi diris: Mi konas vin lacx via nomo, kaj vi akiris Mian favoron. 13 Nun, se mi akiris Vian favoron, volu sciigi al mi Vian vojon, por ke mi konu Vin, por akiri Vian favoron; kaj vidu, ke cxi tiu popolo estas Via popolo. 14 Tiam Li diris: Mia vizacxo iros antacxe, kaj Mi donos al vi ripozon. 15 Kaj li diris al Li: Se Via vizacxo ne iros, tiam ne forkonduku nin de cxi tie. 16 Per kio do montricxos, ke mi kaj Via popolo akiris Vian favoron? cxu ne per tio, ke Vi irados kun ni? tiam mi kaj Via popolo distingicxos de cxiu popolo, kiu estas sur la tero.

17 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Ankacx tion, kion vi diris, Mi faros; cxar vi akiris Mian favoron kaj Mi konas vin lacx via nomo. 18 Kaj li diris: Volu montri al mi Vian gloron. 19 Kaj Li diris: Mi preterpasigos antacx vi Mian tutan bonecon, kaj Mi alvokos la nomon de la Eternulo antacx vi: kaj Mi favorkoros tiun, kiun Mi favorkoros, kaj Mi kompatos tiun, kiun Mi kompatos. 20 Kaj Li diris: Vi ne povas vidi Mian vizacxon, cxar ne povas homo vidi Min kaj resti viva. 21 Kaj la Eternulo diris: Jen estas loko cxe Mi; staricxu sur la roko. 22 Kaj kiam preteriros Mia gloro, Mi metos vin en fendon de la roko, kaj Mi cxirmos vin per Mia mano, cxis Mi pasos. 23 Kaj kiam Mi formetos Mian manon, vi vidos Mian malantacxan flankon, sed Mia vizacxo ne estos videbla.

Cxapitro 34

1 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Skulptu al vi du cxtonajn tabelojn kiel la unuaj; kaj Mi skribos sur la tabeloj la vortojn, kiuj estis sur la unuaj tabeloj, kiujn vi rompis. 2 Kaj estu preta por la mateno, kaj supreniru matene sur la monton Sinaj kaj staricxu antacx Mi tie sur la pinto de la monto. 3 Kaj neniu supreniru kun vi, kaj ankacx neniu montricxu sur la tuta monto; ecx cxafo acx bovo ne pacxticxu antacx tiu monto. 4 Kaj li skulptis du cxtonajn tabelojn kiel la unuaj; kaj Moseo levicxis frue matene kaj supreniris sur la monton Sinaj, kiel ordonis al li la Eternulo, kaj li prenis en siajn manojn la du cxtonajn tabelojn. 5 Kaj la Eternulo mallevicxis en nubo, kaj Moseo staricxis apud Li tie kaj alvokis la nomon de la Eternulo. 6 Kaj la Eternulo preteriris antacx li, kaj li ekkriis: Eternulo, Eternulo, Dio indulgema kaj kompatema, multepacienca, favorkora, kaj verema; 7 kiu konservas favorkorecon por miloj, pardonas kulpon kaj krimon kaj pekon, sed antacx kiu neniu estas senkulpa; kiu punas la kulpon de patroj sur filoj kaj nepoj, en la tria kaj kvara generacioj! 8 Kaj rapide Moseo klinicxis cxis la tero kaj faris adoron. 9 Kaj li diris: Ho, se mi akiris Vian favoron, mia Sinjoro, tiam mia Sinjoro volu iri en nia mezo, cxar tio estas popolo malmolnuka; kaj pardonu niajn kulpojn kaj niajn pekojn kaj faru nin Via posedacxo. 10 Kaj Li diris: Jen Mi faros interligon; antacx via tuta popolo Mi faros miraklojn, kiuj neniam ekzistis sur la tuta tero nek cxe iuj gentoj; kaj la tuta popolo, en kies mezo vi estas, vidos la faron de la Eternulo; cxar terura estos tio, kion Mi faros por vi. 11 Observu tion, kion Mi ordonas al vi hodi acx. Jen Mi forpelas antacx vi la Amoridojn kaj la Kanaanidojn kaj la cxtidojn kaj la Perizidojn kaj la cxividojn kaj la Jebusidojn. 12 Gardu vin, ke vi ne faru interligon kun la loxantoj de la lando, en kiun vi venos, por ke tio ne faricxu falilo inter vi; 13 sed iliajn altarojn detruu kaj iliajn statuojn rompu kaj iliajn sanktajn stangojn dishaku. 14 cxar vi ne devas adori alian dion; cxar la Eternulo, koleremulo estas Lia nomo, estas Dio kolerema. 15 Ne faru interligon kun la loxantoj de la lando; cxar, malcxastante kun siaj dioj kaj alportante oferojn al siaj dioj, ili eble vokos vin kaj vi manxos de iliaj oferoj, 16 kaj vi prenos iliajn filinojn por viaj filoj, kaj iliaj filinoj malcxastos por siaj dioj kaj malcxastigos viajn filojn por siaj dioj. 17 Diojn fanditajn ne faru al vi. 18 La feston de macoj observu; dum sep tagoj manxu macojn, kiel Mi ordonis al vi, en la difinita tempo de la monato Abib, cxar en la monato Abib vi eliris el Egiptujo. 19 cxio, kio malfermas unue la uteron, apartenas al mi; cxiu virseksulo el viaj brutoj, kiu malfermas unue la uteron, bovo acx cxafo. 20 Utermalferminton el azenoj elacxetu per cxafido: kaj se vi ne elacxetos, tiam rompu al cxi la kolon. La unuenaskiton el viaj filoj elacxetu. Kaj oni ne montricxu antacx Mi kun malplenaj manoj. 21 Dum ses tagoj laboru, kaj en la sepa tago ripozu; en la tempo de la plugado kaj de la rikoltado ripozu. 22 Kaj feston de

semajnoj faru al vi en la komenco de la rikoltado de tritiko, kaj feston de kolektado de fruktoj en la fino de la jaro. 23 Tri fojojn en la jaro cxiuj viaj virseksuloj aperu antacx la Sinjoro, la Eternulo, Dio de Izrael. 24 cxar Mi forpelos gentojn antacx vi kaj vastigos viajn limojn, kaj neniuj deziros havi vian landon, kiam vi iros, por montrici antacx la Eternulo, via Dio, tri fojojn en la jaro. 25 Ne bucxvercxu sur fermentintacxon la sangon de Mia ofero, kaj ne devas resti cxis mateno la ofero de la festo de Pasko. 26 La komencacxon de la unuaj produktoj de via tero alportu en la domon de la Eternulo, via Dio. Ne kuiru kapridon en la lakto de cxia patrino. 27 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Skribu al vi cxi tiujn vortojn, cxar lacx cxi tiuj vortoj Mi faris interligon kun vi kaj kun Izrael. 28 Kaj li estis tie kun la Eternulo kvardek tagojn kaj kvardek noktojn; panon li ne mancxis kaj akvon li ne trinkis; kaj li skribis sur la tabeloj la vortojn de la interligo, la dek ordonojn.

29 Kiam Moseo estis malsupreniranta de la monto Sinaj kaj la du tabeloj de atesto estis en la manoj de Moseo dum lia malsuprenirado de la monto, Moseo ne sciis, ke la hacxto de lia vizacxo lumradiis pro tio, ke li parolis kun Li. 30 Kaj Aaron kaj cxiuj Izraelidoj ekvidis Moseon, kaj jen la hacxto de lia vizacxo lumradias; kaj ili timis alproksimicxi al li. 31 Sed Moseo vokis ilin, kaj returnicxis al li Aaron kaj cxiuj cxefoj de la komunumo, kaj Moseo ekparolis al ili. 32 Poste alproksimicxis cxiuj Izraelidoj; kaj li ordonis al ili cxion, kion diris al li la Eternulo sur la monto Sinaj. 33 Kiam Moseo cxesis paroli al ili, li metis sur sian vizacxon kovrotukon. 34 Kiam Moseo venadis antacx la Eternulon, por paroli kun Li, li formetadis la kovrotukon cxis sia eliro; kaj elirinte, li diradis al la Izraelidoj tion, kio estis ordonita al li. 35 Kaj la Izraelidoj vidis, ke la hacxto de la vizacxo de Moseo lumradias; kaj tiam Moseo denove metis la kovrotukon sur sian vizacxon, cxis li eniris, por paroli kun Li.

Cxapitro 35

1 Kaj Moseo kunvenigis la tutan komunumon de la Izraelidoj, kaj diris al ili: Jen kion la Eternulo ordonis al vi fari: 2 Dum ses tagoj faru laboron, sed la sepa tago estu por vi sankta, sabato de ripozo al la Eternulo; cxiu, kiu faros en cxi laboron, estu mortigita. 3 Ne bruligu fajron en cxiuj viaj locxejoj en la tago sabata.

4 Kaj Moseo ekparolis al la tuta komunumo de la Izraelidoj, dirante: Jen kion ordonis la Eternulo: 5 Prenu inter vi oferdonon por la Eternulo: cxiu memvole alportu la oferdonon por la Eternulo: oron kaj arcxenton kaj kupron, 6 kaj bluan teksacxon kaj purpuran kaj rucxan, kaj bisinon kaj kapran lanon, 7 kaj vircxafajn felojn rucxe kolorigitajn, kaj antilopajn felojn, kaj akacian lignon, 8 kaj oleon por lumigado, kaj aromacxojn por la sankta oleo kaj por la bonodoraj incensoj, 9 kaj cxtonojn oniksajn kaj cxtonojn enkadrigoblajn por la efodo kaj por la surbrustacxo. 10 Kaj cxiu el vi, kiu estas kompetentulo, venu kaj faru cxion, kion ordonis la Eternulo: 11 la tabernaklon kaj cxian tendon kaj cxian kovron, cxiajn hoketojn kaj cxiajn tabulojn, cxiajn riglilojn, cxiajn kolonojn kaj cxiajn bazojn; 12 la keston kaj cxiajn stangojn, la fermoplaton kaj la kurtenojn; 13 la tablon kaj cxiajn stangojn kaj cxiujn cxiajn apartenacxojn kaj la panojn de propono; 14 kaj la kandelabron por lumigi kaj cxiajn apartenacxojn kaj cxiajn lucernojn kaj la oleon por lumigi; 15 kaj la altaron de incensado kaj cxiajn stangojn kaj la sanktan oleon kaj la bonodoran incenson kaj la pordan kovrotukon antacx la pordo de la tabernaklo; 16 la altaron de bruloferoj kaj cxian kupran kradon, cxiajn stangojn kaj cxiujn cxiajn apartenacxojn, la lavujon kaj cxian piedestalon; 17 la kurtenojn de la korto, cxiajn kolonojn kaj

bazojn kaj la kovrotukon de la pordego de la korto; 18 la najlojn da la tabernaklo kaj la najlojn de la korto kaj iliajn cxnurojn; 19 la oficaĵajn vestojn por servado en la sanktejo, la sanktajn vestojn por la pastro Aaron kaj la pastrajn vestojn de liaj filoj.

20 Kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj eliris de antaŭ Moseo. 21 Kaj venis cxiuj homoj, kiujn tiris la koro; kaj cxiu, kiun inklinigis lia spirito, alportis la oferdonon por la Eternulo, por la aranĝo de la tabernaklo de kunveno kaj por cxia tuta servado kaj por la sanktaj vestoj. 22 Kaj venis la viroj kaj la virinoj; cxiuj, kiujn inklinigis la koro, alportis bukojn kaj orelingojn kaj ringojn kaj kolringojn, diversajn orajn objektojn; kaj cxiu alportis oran oferdonon al la Eternulo. 23 Kaj cxiu, cxe kiu trovicxis blua teksaĉo, acx purpura, acx ruxa, acx bisino, acx kapra lano, acx cxafaj feloj ruxaj, acx antilopaj feloj, alportis. 24 cxiu, kiu oferis arcxenton acx kupron, alportis la oferdonon por la Eternulo; kaj cxiu, cxe kiu trovicxis akacia ligno por cxia bezono de la servado, alportis cxin. 25 Kaj cxiu virino, kiu havis ian kompetentecon, cxpinis kaj alportis cxpinitan lanon bluan kaj purpuran kaj ruxan kaj bisinon. 26 Kaj cxiuj virinoj, kiuj havis deziron kaj kompetentecon, cxpinis kapran lanon. 27 Kaj la princoj alportis cxtonojn oniksajn kaj cxtonojn enkadrigeblajn por la efodo kaj por la surbrustaĉo, 28 kaj la aromacxon kaj la oleon por lumigi kaj por la sankta oleo kaj por la bonodoraj incensoj. 29 cxiu viro kaj virino el la Izraelidoj, kiujn inklinigis ilia koro alporti por cxia laboro, kiun la Eternulo per Moseo ordonis fari, alportis oferon al la Eternulo.

30 Kaj Moseo diris al la Izraelidoj: Jen, la Eternulo vokis per la nomo Becalelon, filon de Uri, filo de cxur, el la tribo de Jehuda; 31 kaj Li plenigis lin per Dia spirito, per sacxo kaj prudento, kaj scio kaj per cxia arto, 32 por pripensi ideojn, por labori el oro kaj el arcxento kaj el kupro, 33 kaj por cxizi cxtonojn por enkadrigo, kaj por cxizi lignon, por fari cxian artistan laboron. 34 Kaj Li donis al li la kapablon instrui, al li kaj al Oholiab, filo de Acxisamacx, el la tribo de Dan. 35 Li plenigis ilin per kompetenteco por farado de cxia majstra laboro, por cxia talenta brodado sur teksaĉo blua kaj purpura kaj ruxa kaj sur bisino, por teksado de cxia laboraĉo kaj pripensado de ideoj.

Cxapitro 36

1 Kaj laboros Becalel kaj Oholiab kaj cxiuj kompetentuloj, en kiujn la Eternulo enmetis sacxon kaj prudenton, por ke ili sciu fari cxium laboron por la servado en la sanktejo, lacx cxio, kion ordonis la Eternulo.

2 Kaj Moseo alvokis Becalelon kaj Oholiabon, kaj cxium kompetentulon, al kiu la Eternulo enmetis sacxon en la koron, cxium, kiun tiris lia koro entrepreni la laboron kaj fari cxin. 3 Kaj ili prenis de Moseo cxiujn oferdonojn, kiujn alportis la Izraelidoj por la bezonoj de la servado en la sanktejo, por ellabori ilin. Kaj tiuj alportadis al li ankoraŭ plue oferdonojn cxiumatene. 4 Kaj venis cxiuj sacxuloj, kiuj estis farantaj la tutan laboron por la sanktejo, cxiu venis de sia laboro, kiun li faris. 5 Kaj ili diris al Moseo jene: La popolo alportas pli multe, ol bezonas la laboroj, kiujn la Eternulo ordonis fari. 6 Tiam Moseo ordonis, kaj oni elkriis en la tendaro jene: Neniu viro kaj neniu virino faru plue laboraĉon, por oferedoni al la sanktejo. Kaj la popolo cxesis alporti. 7 Kaj la alportitaĉo estis sufixa por la tuta farota laboro, kaj ecx superflua.

8 Kaj cxiuj kompetentuloj inter tiuj, kiuj estis farantaj la laboron por la tabernaklo, faris dek tapicxojn el tordita bisino kaj el blua, purpura, kaj ruxa teksacxo; kerubojn artiste laboritajn ili faris sur ili. 9 La longo de cxiu tapicxo estis dudek ok ulnoj, kaj la larxco de cxiu tapicxo estis kvar ulnoj; unu mezuro estis por cxiuj tapicxoj. 10 Kaj li kunigis kvin tapicxojn unu kun la alia, kaj la kvin ceterajn ankacx unu kun la alia. 11 Kaj li faris macxojn el blua teksacxo sur la rando de unu tapicxo, sur la rando de la kunicxo; tiel same li faris sur la rando de la ekstrema tapicxo, sur la dua rando de kunicxo. 12 Kvindek macxojn li faris sur unu tapicxo, kaj kvindek macxojn li faris sur la rando de tiu tapicxo, sur kiu estis la dua flanko de la kunicxo; la macxoj estis reciproke aranxigitaj unu kontracx alia. 13 Kaj li faris kvindek orajn hoketojn, kaj li kunigis la tapicxojn unu kun la alia per la hoketoj; kaj la tabernaklo faricxis unu tutacxo. 14 Kaj li faris tapicxojn el kapra lano kiel kovron super la tabernaklo; dek unu tiajn tapicxojn li faris. 15 La longo de cxiu tapicxo estis tridek ulnoj, kaj kvar ulnoj estis la larxco de cxiu tapicxo; unu mezuro estis por la dek unu tapicxoj. 16 Kaj li kunigis kvin tapicxojn aparte kaj la ceterajn ses tapicxojn aparte. 17 Kaj li faris kvindek macxojn sur la rando de la ekstrema tapicxo, sur la rando de la kunicxo, kaj kvindek macxojn li faris sur la rando de la dua kunicxa tapicxo. 18 Kaj li faris kvindek kuprajn hoketojn, por kunigi la tendon, por ke cxi estu unu tutacxo. 19 Kaj li faris kovron por la tendo el ruxaj vircxafaj feloj kaj ankoraux kovron el antilopaj feloj supre.

20 Kaj li faris la tabulojn por la tabernaklo, starantajn, el akacia ligno. 21 Dek ulnoj estis la longo de cxiu tabulo, kaj unu ulno kaj duono la larxco de cxiu tabulo. 22 cxiu tabulo havis du pivotojn, alcxustigitajn unu al la alia; tiel li faris cxe cxiuj tabuloj de la tabernaklo. 23 Kaj li faris la tabulojn por la tabernaklo; dudek tabulojn por la flanko suda. 24 Kaj kvardek arcxentajn bazojn li faris sub la dudek tabuloj, du bazojn sub cxiu tabulo, por cxiaj du pivotoj. 25 Kaj sur la dua flanko de la tabernaklo, sur la flanko norda, li faris dudek tabulojn, 26 kaj kvardek arcxentajn bazojn por ili, du bazojn sub cxiu tabulo. 27 Kaj sur la malantacxa flanko de la tabernaklo, okcidente, li faris ses tabulojn. 28 Kaj du tabulojn li faris en la anguloj de la tabernaklo sur la malantacxa flanko. 29 Kaj ili estis kunigitaj malsupre kaj kunigitaj supre per unu ringo; tiel li faris kun ambacx en la du anguloj. 30 Kaj estis ok tabuloj, kaj cxe ili dek ses arcxentaj bazoj, po du bazoj sub cxiu tabulo. 31 Kaj li faris riglilojn el akacia ligno: kvin por la tabuloj de unu flanko de la tabernaklo, 32 kaj kvin riglilojn por la tabuloj de la dua flanko de la tabernaklo. kaj kvin riglilojn por la tabuloj de la malantacxa flanko de la tabernaklo, okcidente. 33 Kaj li faris mezan riglilon, kiu cxovicxis meze de la tabuloj de unu fino cxis la alia. 34 Kaj la tabulojn li tegis per oro, kaj iliajn ringojn, ingojn por la rigliloj, li faris el oro, kaj la riglilojn li tegis per oro.

35 Kaj li faris la kurtenon el blua, purpura, kaj ruxa teksacxo, kaj el tordita bisino; per artista laboro li faris sur cxi kerubojn. 36 Kaj li faris por cxi kvar kolonojn el akacia ligno, kaj li tegis ilin per oro, kaj iliaj hoketoj estis el oro; kaj li fandis por ili kvar argentajn bazojn. 37 Kaj li faris kovrotukon por la pordo de la tabernaklo, el blua, purpura, kaj ruxa teksacxo, kaj el tordita bisino, kun brodacxo; 38 kaj kvin kolonojn por cxi kun iliaj hoketoj; kaj li tegis iliajn kapojn kaj ligacxojn per oro; kaj por ili kvin kuprajn bazojn.

Cxapitro 37

1 Kaj Becalel faris la keston el akacia ligno; du ulnoj kaj duono estis cxia longo, kaj unu ulno kaj duono cxia larxco, kaj unu ulno kaj duono cxia alto. 2 Kaj li tegis cxin per pura oro interne kaj

ekstere, kaj li faris al cxi oran kronon cxirkacxe. 3 Kaj li fandis por cxi kvar orajn ringojn sur cxiaj kvar anguloj: du ringojn sur unu cxia flanko kaj du ringojn sur cxia alia flanko. 4 Kaj li faris stangojn el akacia ligno kaj tegis ilin per oro. 5 Kaj li metis la stangojn en la ringojn sur la flankoj de la kesto, por porti la keston. 6 Kaj li faris fermoplaton el pura oro; du ulnoj kaj duono estis cxia longo, kaj unu ulno kaj duono cxia larexo. 7 Kaj li faris du kerubojn el oro; per forcxa laboro li faris ilin, sur la du randoj de la fermoplato: 8 unu kerubon cxe unu flanko kaj la duan kerubon cxe la dua flanko; elstarantaj el la fermoplato li faris la kerubojn, sur cxiaj du flankoj. 9 Kaj la keruboj estis etendantaj siajn flugilojn supren, kovrante per siaj flugiloj la fermoplaton, kaj iliaj vizacxo estis unu kontracx la alia; al la fermoplato estis turnitaj la vizacxo de la keruboj.

10 Kaj li faris la tablon el akacia ligno; du ulnoj estis cxia longo, kaj unu ulno cxia larexo, kaj unu ulno kaj duono cxia alto. 11 Kaj li tegis cxin per pura oro, kaj li faris al cxi oran kronon cxirkacxe. 12 Kaj li faris cxirkacx cxi manlarcxan listelon, kaj li faris oran kronon cxirkacx la listelo. 13 Kaj li fandis por cxi kvar orajn ringojn, kaj li alfortikigis la ringojn sur la kvar anguloj, cxe cxiaj kvar piedoj. 14 Apud la listelo estis la ringoj, kiel ingoj por la stangoj, por porti la tablon. 15 Kaj li faris la stangojn el akacia ligno, kaj li tegis ilin per oro, por porti la tablon. 16 Kaj ankacx la vazojn por la tablo, cxiajn pladojn kaj cxiajn kulerojn, kaj cxiajn krucxojn kaj la kalikojn, per kiuj oni vercxas, li faris el pura oro.

17 Kaj li faris la kandelabron el pura oro, per forcxa laboro li faris la kandelabron; cxia trunko kaj cxiaj branxoj, cxiaj kalikoj, cxiaj kapetoj, kaj cxiaj floroj elstaris el cxi. 18 Kaj ses branxoj elstaris el cxiaj flankoj: tri branxoj de la kandelabro el unu flanko, kaj tri branxoj de la kandelabro el la dua flanko; 19 tri migdalformaj kalikoj, kapeto, kaj floro estis sur unu branxo, kaj tri migdalformaj kalikoj, kapeto, kaj floro sur la dua branxo; tiel estis sur la ses branxoj, kiuj elstaris el la kandelabro. 20 Kaj sur la kandelabro estis kvar migdalformaj kalikoj kun siaj kapetoj kaj floroj. 21 Kaj kapeto estis sub unu paro da branxoj, kaj kapeto sub la dua paro da branxoj, kaj kapeto sub la tria paro da branxoj; tiel estis cxe la ses branxoj, kiuj elstaris el cxi. 22 La kapetoj kaj branxoj elstaris el cxi; cxio estis unu forexita tutacxo el pura oro. 23 Kaj li faris cxiajn sep lucernojn kaj cxiajn prenilojn kaj cindruojn el pura oro. 24 El kikaro da pura oro li faris cxin kaj cxiujn cxiajn apartenacxojn.

25 Kaj li faris la altaron por la incensado el akacia ligno; unu ulno estis cxia longo, kaj unu ulno cxia larexo; kvarangula cxi estis; du ulnoj estis cxia alto; el cxi elstaris cxiaj kornoj. 26 Kaj li tegis cxin per pura oro, cxian supran platon kaj cxiajn muretojn cxirkacxe kaj cxiajn kornojn; kaj li faris al cxi oran kronon cxirkacxe. 27 Kaj du orajn ringojn li faris al cxi sub cxia krono, sur cxiaj du flankoj, kiel ingojn por stangoj, per kiuj oni portu cxin. 28 Kaj li faris la stangojn el akacia ligno kaj tegis ilin per oro. 29 Kaj li faris la oleon por la sanktoleado kaj la puran bonodoran incenson lacx la arto de cxmiracxisto.

Cxapitro 38

1 Kaj li faris la altaron por la bruloferoj el akacia ligno; kvin ulnoj estis cxis longo, kaj kvin ulnoj cxia larexo; kvarangula cxi estis; kaj tri ulnoj estis cxia alto. 2 Kaj li faris cxiajn kornojn sur cxiaj kvar anguloj; el cxi elstaris cxiaj kornoj; kaj li tegis cxin per kupro. 3 Kaj li faris cxiujn vazojn de la altaro; la potojn, la cxovelilojn, la kalikojn, la forkojn, la karbuojn; cxiujn cxiajn

vazojn li faris el kupro. 4 Kaj li faris por la altaro kradon en formo de kupra reto, sub cxia kornico, malsupre, cxis la mezo. 5 Kaj li fandis kvar ringojn en la kvar anguloj de la kupra krado, ke ili estu ingoj por la stangoj. 6 Kaj li faris la stangojn el akacia ligno kaj tegis ilin per kupro. 7 Kaj li metis la stangojn en la ringojn sur la flankoj de la altaro, por ke oni povu porti cxin per ili; li faris cxin interne malplena, el tabuloj.

8 Kaj li faris la lavujon el kupro kaj cxian piedestalon el kupro, el la speguloj de la virinoj, kiuj kolekticxis amase antacx la pordo de la tabernaklo de kunveno.

9 Kaj li faris la korton: sur la flanko suda estis la kurtenoj de la korto el tordita bisino, cent ulnoj, 10 kaj al ili dudek kolonoj kun dudek kupraj bazoj; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligacxo estis el arcxento. 11 Kaj sur la norda flanko ankacx cent ulnoj, kaj al ili dudek kolonoj kaj dudek kupraj bazoj; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligacxo estis el arcxento. 12 Kaj sur la okcidenta flanko estis kurtenoj de kvindek ulnoj, kaj al ili dek kolonoj kun dek bazoj; la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligacxo estis el arcxento. 13 Kaj sur la orienta flanko kvindek ulnoj. 14 Kurtenoj de dek kvin ulnoj sur unu latero, kaj al tio tri kolonoj kun tri bazoj. 15 Kaj sur la dua latero, sur ambaux flankoj de la pordego de la korto estis kurtenoj po dek kvin ulnoj, kaj al ili po tri kolonoj kun tri bazoj. 16 cxiuj kurtenoj de la korto cxirkacxe estis el tordita bisino. 17 Kaj la bazoj de la kolonoj estis el kupro, la hokoj de la kolonoj kaj iliaj ligacxo el arcxento, kaj iliaj kapoj estis tegitaj per arcxento, kaj cxiuj kolonoj de la korto estis kunigitaj per arcxentaj ligacxo. 18 Kaj la kovrotuko de la pordego de la korto estis brodita laboracxo el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino; kaj dudek ulnoj estis cxia longo, kaj kvin ulnoj cxia larxo, lacx la mezuro de la kurtenoj de la korto. 19 Kaj al cxi apartenis kvar kolonoj kun kvar kupraj bazoj; iliaj hokoj estis el arcxento, iliaj kapoj estis tegitaj per arcxento, kaj iliaj ligacxo estis el arcxento. 20 Kaj cxiuj najloj en la tabernaklo kaj en la korto cxirkacxe estis el kupro.

21 Jen estas la kalkulo pri la tabernaklo, la tabernaklo de atesto, kiu estis kalkulita lacx la ordono de Moseo, por la servo de la Levidoj, sub la kontrolo de Itamar, filo de la pastro Aaron. 22 Kaj Becalel, filo de Uri, filo de cxur, el la tribo de Jehuda, faris cxion, kion ordonis la Eternulo al Moseo; 23 kaj kun li Oholiab, filo de Acxisamacx, el la tribo de Dan, artista skulptisto, teksisto, kaj brodisto sur blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj sur bisino.

24 La tuta oro, kiu estis uzita por cxiuj laboroj de la sanktejo, la oro, kiu estis alportita kiel oferdonoj, prezentis la kvanton de dudek nacx kikaroj kaj sepcent tridek sikloj lacx la mezuro de la sankta siklo. 25 Kaj la arcxento, akirita per la kalkulado de la komunumo, prezentis la kvanton de cent kikaroj kaj mil sepcent sepdek kvin sikloj lacx la sankta siklo: 26 po unu bek'o, tio estas po duono de siklo lacx la sankta siklo, por cxiu kapo, de cxiuj, kiuj trapasis la kalkulon, kiuj havis la acxon de dudek jaroj kaj pli, de sescent tri mil kvincent kvindek homoj. 27 Cent kikaroj da arcxento estis uzitaj por elfandi la bazojn de la sanktejo kaj la bazojn de la kurtenoj; cent bazoj el cent kikaroj, po unu kikaro por bazo. 28 Kaj el mil sepcent sepdek kvin sikloj estis faritaj hokoj por la kolonoj kaj estis tegitaj iliaj kapoj kaj estis faritaj ligacxo inter ili. 29 Kaj da oferdonita kupro estis sepdek kikaroj kaj du mil kvarcent sikloj. 30 Kaj li faris el cxi la bazojn por la pordo de la tabernaklo de kunveno kaj la kupran altaron kaj la kupran kradon por cxi kaj cxiujn apartenacxojn de la altaro, 31 kaj la bazojn de la korto cxirkacxe kaj la bazojn de la pordego de la korto kaj cxiujn najlojn de la tabernaklo kaj cxiujn najlojn de la korto cxirkacxe.

Cxapitro 39

1 Kaj el la blua, purpura, kaj rucxa teksacxo ili faris la oficajn vestojn por la servado en la sanktejo; kaj ili faris la sanktajn vestojn por Aaron, kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

2 Kaj ili faris la efodon el oro, el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino. 3 Kaj ili batetendis foliojn da oro kaj tranxis ilin en formo de fadenoj, por enteksi internen de la blua, purpura, kaj rucxa teksacxo kaj de la bisino per artista laboro. 4 Surcxultracxojn kunigantajn ili faris al cxi; sur siaj du finoj cxi estis ligita. 5 Kaj la cxirkacxliganta zono sur cxi estis kontinuacxo de cxi, la sama laboracxo, el oro, el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino; kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

6 Kaj ili faris la oniksajn cxtonojn, cxirkacxe enkadrigitajn per oro, gravuritajn per sigelila gravurado lacx la nomoj de la filoj de Izrael. 7 Kaj li metis ilin sur la surcxultracxojn de la efodo, kiel cxtonojn de memoro pri la filoj de Izrael; kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

8 Kaj ili faris faris la surbrustacxon per artista laboro, simile al la laboro de la efodo, el oro, el blua, purpura, kaj rucxa teksacxo, kaj el tordita bisino. 9 cxi estis kvarangula; ili faris la surbrustacxon duobla; manstrecxo estis cxia longo, kaj manstrecxo cxia larcxo; cxi estis duobla. 10 Kaj ili enmetis en cxin kvar vicojn da cxtonoj. La unua vico estis: rubeno, topazo, kaj smeraldo; 11 kaj la dua vico: hiacinto, safiro, kaj jaspiso; 12 kaj la tria vico: ligurio, agato, kaj ametisto; 13 kaj la kvara vico: krizolito, onikso, kaj berilo. cxiuj vicoj estis en oraj kadretoj. 14 Kaj la cxtonoj estis lacx la nomoj de la filoj de Izrael; dek du, lacx iliaj nomoj, gravuritaj sigelile, cxiu kun sia nomo, por la dek du triboj. 15 Kaj ili faris al la surbrustacxo plektitajn cxenetojn, kunicxantajn per siaj finoj, el pura oro. 16 Kaj ili faris du orajn kadretojn kaj du orajn ringojn, kaj alfortikigis la du ringojn al la du finoj de la surbrustacxo. 17 Kaj ili metis la du orajn plektitajn cxenetojn en la du ringojn cxe la finoj de la surbrustacxo. 18 Kaj la du finojn de la du plektitaj cxenetoj ili alfortikigis al la du kadretoj, kaj alfortikigis ilin al la surcxultracxo de la efodo sur la antacxa flanko. 19 Kaj ili faris du orajn ringojn, kaj alfortikigis ilin al la du aliaj finoj de la surbrustacxo, sur cxia rando interna, direktita al la efodo. 20 Kaj ili faris du orajn ringojn, kaj alfortikigis ilin al la du surcxultracxo de la efodo malsupre, sur la antacxa flanko, cxe cxia kunicxo, super la zono de la efodo. 21 Kaj ili alligis la surbrustacxon per cxiaj ringoj al la ringoj de la efodo per lacxo el blua cxtafo, por ke cxi estu super la zono de la efodo kaj por ke la surbrustacxo ne forcxivixu de sur la efodo; kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

22 Kaj li faris la tunikon por la efodo, teksitan, tutan el blua teksacxo. 23 Kaj la aperturo de la tuniko estis en la mezo, kiel aperturo de cxildo; borderon havis la aperturo cxirkacxe, por ke cxi ne discxirixu. 24 Kaj ili faris sur la malsupra rando de la tuniko granatojn el blua, purpura, kaj rucxa cxtafo, tordita. 25 Kaj ili faris tintilojn el pura oro, kaj metis la tintilojn mezen de la granatoj sur la malsupra rando de la tuniko, cxirkacxe inter la granatoj; 26 tintilon kaj granaton, tintilon kaj granaton sur la malsupra rando de la tuniko, cxirkacxe, por la servado; kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

27 Kaj ili faris la cxitonon el bisino, teksitan, por Aaron kaj liaj filoj, 28 kaj la cidaron el bisino, kaj la ornamajn mitrojn el bisino, kaj la linajn pantalonojn el tordita bisino, 29 kaj la zonon el

tordita bisino kaj el blua, purpura, kaj ruxa teksacxo, broditan; kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

30 Kaj ili faris la tabuleton, la sanktan kronon, el pura oro, kaj ili skribis sur cxi skribon gravuritan: SANKTA AL LA ETERNULO. 31 Kaj ili alfortikigis al cxi lacxon el blua cxtoto, por alfortikigi al la cidaro supre; kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

32 Tiel finicxis la tuta laboro por la konstruacxo de la tabernaklo de kunveno. Kaj la Izraelidoj faris konforme al cxio, kion la Eternulo ordonis al Moseo; tiel ili faris.

33 Kaj ili alportis la konstruacxon al Moseo, la tabernaklon kaj cxiajn cxiajn apartenacxojn: hokojn, tabulojn, riglilojn, kolonojn, kaj bazojn; 34 kaj la kovron el ruxaj virxafaj feloj kaj la kovron el antilopaj feloj kaj la kurtenon; 35 la keston de atesto kaj cxiajn stangojn kaj la fermoplaton; 36 la tablon, cxiajn cxiajn apartenacxojn, kaj la panon de propono; 37 la puran kandelabron, cxiajn lucernojn, la lucernojn vice starantajn, cxiajn cxiajn apartenacxojn, kaj la oleon por lumigado; 38 kaj la oran altaron kaj la sanktan oleon kaj la bonodoran incenson kaj la kovrotukon por la pordo de la tabernaklo; 39 la kupran altaron kaj la kupran kradon por cxi, cxiajn stangojn kaj cxiajn cxiajn apartenacxojn, la lavujon kaj cxian piedestalon; 40 la kurtenojn de la korto, cxiajn kolonojn kaj bazojn, la kovrotukon por la pordego de la korto, cxiajn cxnurojn kaj najlojn, kaj cxion, kio apartenas al la servado en la konstruacxo de la tabernaklo de kunveno; 41 la oficaajn vestojn por la servado en la sanktejo, la sanktajn vestojn por la pastro Aaron kaj la pastrajn vestojn por liaj filoj. 42 Konforme al cxio, kion la Eternulo ordonis al Moseo, tiel la Izraelidoj faris la tutan laboron. 43 Kaj Moseo vidis la tutan laboron, li vidis, ke ili faris cxin tute tiel, kiel la Eternulo ordonis; kaj Moseo benis ilin.

Cxapitro 40

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 En la unua monato, en la unua tago de la monato starigu la konstruacxon de la tabernaklo de kunveno. 3 Kaj metu tien la keston de atesto kaj cxirmu la keston per la kurteno. 4 Kaj enportu la tablon kaj aranxu sur cxi cxian aranxotacxon, kaj enportu la kandelabron kaj ekbruligu cxiajn lucernojn. 5 Kaj starigu la oran altaron por la incensado antacx la kesto de atesto, kaj pendigu la kovrotukon cxe la eniro de la tabernaklo. 6 Kaj starigu la altaron de bruloferoj antacx la eniro en la konstruacxon de la tabernaklo de kunveno. 7 Kaj starigu la lavujon inter la tabernaklo de kunveno kaj la altaro kaj envercxu en cxin akvon. 8 Kaj aranxu la korton cxirkacxe, kaj pendigu la kovrotukon cxe la pordego de la korto. 9 Kaj prenu la sanktan oleon, kaj sanktoleu la locxejon, kaj cxion, kio estas en cxi, kaj sanktigu cxin kun cxiaj cxiaj apartenacxo, por ke cxi estu sankta. 10 Kaj sanktoleu la altaron de bruloferoj kun cxiaj cxiaj apartenacxo, kaj sanktigu la altaron, ke la altaro estu tre sankta. 11 Kaj sanktoleu la lavujon kaj cxian piedestalon, kaj sanktigu cxin. 12 Kaj alkonduku Aaronon kaj liajn filojn al la eniro de la tabernaklo de kunveno, kaj lavu ilin per akvo. 13 Kaj vestu Aaronon per la sanktaj vestoj kaj sanktoleu lin kaj sanktigu lin, ke li estu Mia pastro. 14 Kaj liajn filojn alkonduku, kaj vestu ilin per cxitonoj. 15 Kaj sanktoleu ilin, kiel vi sanktoleis ilian patron, ke ili estu Miaj pastroj; kaj ilia sanktoleiteco estu por ili por eterna pastreco en iliaj generacioj. 16 Kaj Moseo faris konforme al cxio, kion la Eternulo al li ordonis; tiel li faris.

17 En la unua monato de la dua jaro, en la unua tago de la monato estis starigita la tabernaklo.

18 Kaj Moseo starigis la tabernaklon kaj metis cxiajn bazojn kaj kaj starigis cxiajn tabulojn kaj aranxis cxiajn riglilojn kaj starigis cxiajn kolonojn. 19 Kaj li etendis tendon super la tabernaklo kaj metis la kovron de la tendo sur cxin supre, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 20 Kaj li prenis kaj metis la ateston en la keston, kaj almetis la stangojn al la kesto kaj surmetis la fermoplaton sur la keston supre. 21 Kaj li envenigis la keston en la tabernaklon, kaj pendigis la kurtenon kaj cxirmis la keston de atesto, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 22 Kaj li starigis la tablon en la tabernaklo de kunveno, en la norda parto de la tabernaklo, ekster la kurteno. 23 Kaj li aranxis sur cxi vicon da panoj antacx la Eternulo, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 24 Kaj li starigis la kandelabron en la tabernaklo de kunveno kontrakx la tablo, en la suda parto de la tabernaklo. 25 Kaj li ekbruligis la lucernojn antacx la Eternulo, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 26 Kaj li starigis la oran altaron en la tabernaklo de kunveno antacx la kurteno. 27 Kaj li bruligis sur cxi bonodoran incenson, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 28 Kaj li pendigis la kovrotukon cxe la pordo de la tabernaklo. 29 Kaj la altaron de bruloferoj li starigis cxe la eniro de la tabernaklo de kunveno, kaj li alportis sur cxi la bruloferon kaj la farunoferon, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 30 Kaj li starigis la lavujon inter la tabernaklo de kunveno kaj la altaro, kaj envercxis tien akvon por sin lavi. 31 Kaj lavis per cxi Moseo kaj Aaron kaj liaj filoj siajn manojn kaj siajn piedojn; 32 kiam ili eniradis en la tabernaklon de kunveno kaj aliradis al la altaro, ili lavadis sin; kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 33 Kaj li aranxis la korton cxirkacxe de la tabernaklo kaj de la altaro, kaj li pendigis la kovrotukon cxe la pordego de la korto. Tiamaniere Moseo finis la laboron.

34 Kaj nubo kovris la tabernaklon de kunveno, kaj la majesto de la Eternulo plenigis la tabernaklon. 35 Kaj Moseo ne povis eniri en la tabernaklon de kunveno, cxar kucxis sur cxi la nubo kaj la majesto de la Eternulo plenigis la tabernaklon. 36 Kaj kiam la nubo levicxadis de sur la tabernaklo, la Izraelidoj ekmarcxadis, por fari cxiujn siajn marcxojn. 37 Sed se la nubo ne levicxis, ili ne ekmarcxis cxis la tago de cxia levicxo. 38 cxar nubo de la Eternulo estis super la tabernaklo dum la tago, kaj fajro estis dum la nokto super cxi, antacx la okuloj de cxuij Izraelidoj en cxuij iliaj marcxoj.

LEVIDOJ

TRIA LIBRO DE MOSEO

Cxapitro 1

1 La Eternulo vokis Moseon, kaj ekparolis al li el la tabernaklo de kunveno, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Se iu el vi volas alporti oferon al la Eternulo, el la brutoj, el la bovoj, kaj el la cxafoj alportu vian oferon.

3 Se lia ofero estas brulofero el bovoj, li oferu virseksulon sendifektan; al la pordo de la tabernaklo de kunveno li alkonduku cxin, por favorigi al si la Eternulon. 4 Kaj li metu sian manon sur la kapon de la brulofero, kaj li akiros favoron kaj pekardonon. 5 Kaj li bucxu la bovidon antacx la Eternulo; kaj la filoj de Aaron, la pastroj, alportu la sangon kaj aspergu per la sango cxirkacxe la altaron, kiu estas cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno. 6 Kaj oni senfeligu la bruloferon kaj dishaku cxin en pecojn. 7 Kaj la filoj de la pastro Aaron metu fajron sur la altaron kaj metu lignon sur la fajron. 8 Kaj la filoj de Aaron, la pastroj, metu la pecojn, la kapon, kaj la grason, sur la lignon, kiu estas sur la fajro sur la altaro. 9 Kaj la internacxon kaj la krurojn oni lavu per akvo; kaj la pastro forbruligu cxion sur la altaro kiel bruloferon; cxi estas fajrofero, agrabla odoracxo al la Eternulo.

10 Kaj se lia ofero estas el la malgrandaj brutoj, el la cxafoj acx el la kaproj, brulofero, li alportu cxin virseksan, sendifektan. 11 Kaj li bucxu cxin sur la norda flanko de la altaro antacx la Eternulo; kaj la filoj de Aaron, la pastroj, aspergu per cxia sango la altaron cxirkacxe. 12 Kaj oni dishaku cxin en pecojn, apartiginte la kapon kaj la grason, kaj la pastro metu ilin sur la lignon, kiu estas sur la fajro sur la altaro. 13 Kaj la internacxon kaj la krurojn oni lavu per akvo; kaj la pastro cxion alportu kaj forbruligu sur la altaro kiel bruloferon; cxi estas fajrofero, agrabla odoracxo al la Eternulo.

14 Kaj se el la birdoj estas lia brulofero al la Eternulo, li alportu sian oferon el turtoj acx el kolombidoj. 15 Kaj la pastro alportu cxin al la altaro kaj fortordu cxian kapon kaj forbruligu cxin sur la altaro kaj elfluigu cxian sangon super la muro de la altaro. 16 Kaj cxian kropon kun cxiaj plumoj li forigu kaj cxetu cxin apud la altaron sur la orientan flankon en la cindrejon. 17 Kaj li disfendu cxiajn flugilojn, sed ne derompu; kaj la pastro forbruligu cxin sur la altaro, sur la ligno, kiu estas sur la fajro; cxi estas brulofero, fajrofero, agrabla odoracxo al la Eternulo.

Cxapitro 2

1 Se iu alportos farunoferon al la Eternulo, lia ofero estu el delikata faruno, kaj li verexu sur cxin

oleon kaj metu sur cxin olibanon. 2 Kaj li alportu cxin al la filoj de Aaron, la pastroj; kaj la pastro prenu el cxi plenmanon el la faruno kun la oleo kaj kun la olibano, kaj li ekbruligu tiun parton promemoran sur la altaro; cxi estas fajrofero, agrabla odoracxo al la Eternulo. 3 Kaj la restacxo el la farunofero estu por Aaron kaj por liaj filoj; plejsanktacxo cxi estas el la fajroferoj de la Eternulo.

4 Se vi alportos farunoferon el io, kio estas bakita en forno, cxi estu macokukoj el plej bona faruno, miksitaj kun oleo, kaj macoflanoj, cxmiritaj per oleo. 5 Kaj se via ofero estos farunofero farita sur pato, cxi estu el delikata faruno, miksitaj kun oleo, ne fermentinta. 6 Despecigu cxin kaj vercxu sur cxin oleon; cxi estas farunofero. 7 Kaj se via ofero estos farunofero el kaserolo, cxi estu farita el delikata faruno kun oleo. 8 Kaj alportu la farunoferon, kiu estas farita el cxi, al la Eternulo, kaj prezentu cxin al la pastro, kaj li alportu cxin al la altaro. 9 Kaj la pastro prenos el la farunofero la parton promemoran kaj bruligos cxin sur la altaro; cxi estas fajrofero, agrabla odoracxo al la Eternulo. 10 Kaj la restacxo el la farunofero estu por Aaron kaj por liaj filoj; cxi estas plejsanktacxo el la fajroferoj de la Eternulo. 11 Nenia farunofero, kiun vi alportos al la Eternulo, estu farita el fermentintacxo; cxar nenion fermentintan kaj nenian mielon vi devas bruligi kiel fajroferon al la Eternulo. 12 Kiel oferon de unuaacxo vi povas alporti tion al la Eternulo, sed sur la altaron ili ne venu kiel agrabla odoracxo. 13 Kaj cxiun vian farunoferon salu per salo, kaj ne estigu vian farunoferon sen salo de interligo de via Dio; kun cxiu via ofero alportu salon.

14 Se vi alportos al la Eternulo farunoferon el la unuaj terproduktacxo, tiam spikojn, rostitajn sur fajro, grajnacxon el freccaj grajnoj alportu kiel farunoferon el viaj unuaj terproduktacxo. 15 Kaj vercxu sur cxin oleon kaj metu sur cxin olibanon; cxi estas farunofero. 16 Kaj la pastro bruligos la promemoran parton el cxia grajnacxo kaj el cxia oleo kun cxia tuta olibano, kiel fajroferon al la Eternulo.

Cxapitro 3

1 Se lia ofero estas pacofero, se li alportas el la grandaj brutoj, cxu cxi estas virseksa, cxu virinseksa, sendifektan li alportu cxin antacx la Eternulon. 2 Kaj li metu sian manon sur la kapon de sia ofero kaj bucxu cxin cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno; kaj la filoj de Aaron, la pastroj, aspergu per la sango la altaron cxirkacxe. 3 Kaj li alportu el la pacofero kiel fajroferon al la Eternulo la sebon, kiu kovras la internacxo, kaj la tutan sebon, kiu estas sur la internacxo, 4 kaj ambacx renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas cxe la lumbo, kaj la reton sur la hepato, kune kun la reno, li cxin apartigu. 5 Kaj la filoj de Aaron forbruligu tion sur la altaro, kune kun la brulofero, kiu estas sur la ligno, sur la fajro; cxi estas fajrofero, agrabla odoracxo al la Eternulo.

6 Kaj se el la malgrandaj brutoj estas lia ofero, kiel pacofero al la Eternulo, cxu cxi estas virseksa, cxu virinseksa, sendifektan li cxin alportu. 7 Se cxafidon li alportas kiel sian oferon, li alportu cxin antacx la Eternulon; 8 kaj li metu sian manon sur la kapon de sia ofero, kaj li bucxu cxin antacx la tabernaklo de kunveno; kaj la filoj de Aaron aspergu per cxia sango la altaron cxirkacxe. 9 Kaj li alportu el la pacofero kiel fajroferon al la Eternulo cxian sebon, la tutan voston, detrancxitan cxe la sakro, kaj la sebon, kiu kovras la internacxo, kaj la tutan sebon, kiu

estas sur la internacxoj, 10 kaj ambacx renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas cxe la lumbo, kaj la reton sur la hepato, kune kun la renoj li cxin apartigu. 11 Kaj la pastro bruligu tion sur la altaro; cxi estas mancxacxo, fajrofero al la Eternulo.

12 Kaj se lia ofero estas kapro, li alportu cxin antacx la Eternulon. 13 Kaj li metu sian manon sur cxian kapon, kaj li bucxu cxin antacx la tabernaklo de kunveno; kaj la filoj de Aaron aspergu per cxia sango la altaron cxirkacxe. 14 Kaj li alportu el cxi ofere, kiel fajroferon al la Eternulo, la sebon, kiu kovras la internacxojn, kaj la tutan sebon, kiu estas sur la internacxo, 15 kaj ambacx renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas cxe la lumbo, kaj la reton sur la hepato, kune kun la renoj li cxin apartigu. 16 Kaj la pastro bruligu tion sur la altaro; cxi estas mancxacxo, fajrofero, agrabla odoracxo; la tuta sebo estu por la Eternulo. 7 cxi estu eterna lecxo por viaj generacioj en cxiaj viaj locxlokoj; sebon kaj sangon neniam mancxu.

Cxapitro 4

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Diru al la Izraelidoj jene: Se iu pekos per eraro kontracx la ordonoj de la Eternulo, malpermesantaj fari diversajn aferojn, kaj li faros iun el ili; 3 se pastro sanktoleita pekos, cxi tute kulpon sur la popolon, tiam li alportu pro sia peko, kiun li pekis, bovidon sendifektan al la Eternulo, kiel oferon propekan. 4 Li venigu la bovidon al la pordo de la tabernaklo de kunveno antacx la Eternulon, kaj li metu sian manon sur la kapon de la bovido, kaj li bucxu la bovidon antacx la Eternulo. 5 Kaj la sanktoleita pastro prenu iom el la sango de la bovido kaj enportu cxin en la tabernaklon de kunveno. 6 Kaj la pastro trempu sian fingron en la sango, kaj aspergu per la sango sepofoje antacx la Eternulo, antacx la kurteno de la sanktejo. 7 Kaj la pastro metu iom el la sango sur la kornojn de la altaro de bonodora incenso antacx la Eternulo en la tabernaklo de kunveno, kaj la tutan ceteran sangon de la bovido li envercxu cxe la bazo de la altaro de bruloferoj, kiu estas cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno. 8 Kaj la tutan sebon de la propeka bovido li forlevu el cxi, la sebon, kiu kovras la internacxojn, kaj la tutan sebon, kiu estas sur la internacxo, 9 kaj ambacx renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas cxe la lumbo, kaj la reton sur la hepato, kune kun la renoj li cxin apartigu, 10 tiel same, kiel estas forlevata pacofero el bovo; kaj la pastro bruligu tion sur la altaro de bruloferoj. 11 Kaj la felon de la bovido kaj cxian tutan viandon kun cxia kapo kaj kruoj kaj cxiajn internacxojn kaj malpuracxon, 12 la tutan bovidon li elportu ekster la tendaron sur puran lokon, kien oni cxutas la cindron, kaj li forbruligu tion sur ligno per fajro; sur la cindrejo tio estu forbruligata.

13 Kaj se la tuta komunumo de la Izraelidoj pekos per eraro kaj la afero estos kacxita antacx la okuloj de la anaro, kaj ili faros iun el la agoj, kiujn la Eternulo malpermesis, kaj ili faricxos kulpaj; 14 kaj ili sciicxos pri la peko, kiun ili pekis: tiam la anaro alportu bovidon kiel propekan oferon kaj venigu cxin antacx la tabernaklon de kunveno. 15 Kaj la plejcxuloj de la komunumo metu siajn manojn sur la kapon de la bovido antacx la Eternulo, kaj oni bucxu la bovidon antacx la Eternulo. 16 Kaj la sanktoleita pastro enportu iom el la sango de la bovido en la tabernaklon de kunveno. 17 Kaj la pastro trempu sian fingron en la sango, kaj aspergu sep fojojn antacx la Eternulo, antacx la kurteno. 18 Kaj iom el la sango li metu sur la kornojn de la altaro, kiu estas antacx la Eternulo en la tabernaklo de kunveno, kaj la tutan ceteran sangon li elvercxu cxe la bazo de la altaro de bruloferoj, kiu estas cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno. 19 Kaj cxian tutan sebon li forlevu el cxi kaj bruligu sur la altaro. 20 Kaj li faru kun la bovido; kiel li faris kun

la propeka bovido, tiel li faru kun cxi; kaj pekliberigos ilin la pastro, kaj estos pardonite al ili. 21 Kaj li elportu la bovidon ekster la tendaron, kaj forbruligu cxin, kiel li forbruligis la unuan bovidon; cxi estas propeka ofero de la komunumo.

22 Se princo pekos, kaj per eraro faros iun el la agoj, kiujn la Eternulo, lia Dio, malpermesis fari, kaj li faricxos kulpa; 23 kaj li sciicxos pri sia peko, kiun li pekis: tiam li alportu kiel sian oferon virkapron sendifektan. 24 Kaj li metu sian manon sur la kapon de la kapro, kaj bucxu cxin sur la loko, sur kiu estas bucxataj bruloferoj antacx la Eternulo; cxi estas propeka ofero. 25 Kaj la pastro prenos iom el la sango de la propeka ofero per sia fingro, kaj li metos cxin sur la kornojn de la altaro de bruloferoj, kaj la ceteran sangon li elvercxos cxe la bazo de la altaro de bruloferoj. 26 Kaj cxian tutan sebon li bruligos sur la altaro, kiel la sebon de pacofero; kaj la pastro liberigos lin de lia peko, kaj estos pardonite al li.

27 Se iu el la popolo per eraro pekos, farante iun el la agoj, kiujn la Eternulo malpermesis, kaj li faricxos kulpa; 28 kaj li sciicxos pri sia peko, kiun li pekis: tiam li alportu kiel sian oferon kaprinon sendifektan pro sia peko, kiun li pekis. 29 Kaj li metu sian manon sur la kapon de la propeka ofero, kaj li bucxu la propekan oferon sur la loko de la bruloferoj. 30 Kaj la pastro prenos iom el cxia sango per sia fingro kaj metos sur la kornojn de la altaro de bruloferoj, kaj la tutan ceteran sangon li elvercxos cxe la bazo de la altaro. 31 Kaj cxian tutan sebon li apartigos, kiel estas apartigata la sebo de la pacoferoj, kaj la pastro bruligos cxin sur la altaro, kiel agrablan odoracxon al la Eternulo; kaj la pastro pekliberigos lin, kaj estos pardonite al li.

32 Se cxafon li alportos kiel sian propekan oferon, li alportu virinseksan, sendifektan. 33 Kaj li metu sian manon sur la kapon de la propeka ofero, kaj bucxu cxin kiel propekan oferon sur la loko, kie oni bucxas bruloferon. 34 Kaj la pastro prenos per sia fingro iom el la sango de la propeka ofero kaj metos cxin sur la kornojn de la altaro de bruloferoj, kaj cxian tutan ceteran sangon li elvercxos cxe la bazo de la altaro. 35 Kaj cxian tutan sebon li apartigos, kiel estas apartigata la sebo de la cxafo el la pacoferoj, kaj la pastro bruligos cxin sur la altaro kun la fajroferoj al la Eternulo; kaj la pastro liberigos lin de la peko, kiun li pekis, kaj estos pardonite al li.

Cxapitro 5

1 Se iu pekos per tio, ke li acxdos cxuron kaj estos atestanto, acx ke li vidos acx scios, sed ne sciigos kaj portos sur si la pekon; 2 acx se iu ektuixos ion malpuran, acx kadavracxon de malpura besto, acx kadavracxon de malpura bruto, acx kadavracxon de malpura rampacxo, kaj li tion ne scios, kaj li malpuricxos kaj kulpicxos; 3 acx se iu ektuixos malpuracxon de homo, kia ajn estus tiu malpuracxo, per kiu oni malpuricxas, kaj li tion ne scios, kaj poste li sciicxos, kaj li estos kulpa; 4 acx se iu per nesingarda bucxo cxuros fari ion malbonan acx bonan, kion ajn homo elesprimas per cxuro, kaj li tion ne rimarkos, kaj poste li sciicxos, kaj li estos kulpa pri io el tiuj aferoj; 5 se iu estos kulpa pri io el tiuj aferoj, li faru konfeson pri tio, kion li pekis; 6 kaj pro sia peko, kiun li pekis, li alportu al la Eternulo kiel propekan oferon inon el la malgrandaj brutoj, cxafinon acx kaprinon; kaj la pastro liberigos lin de lia peko. 7 Kaj se li ne estos sufixe bonstata, por alporti cxafinon, li alportu pro sia peko, kiun li pekis, du turtojn acx du kolombidojn al la Eternulo, unu kiel propekan oferon, la duan kiel bruloferon. 8 Li alportu ilin al

la pastro, kaj cxi tiu prezentos antacxe tiun, kiu estos propeka ofero, kaj li tordorompos cxian kapon cxe la nuko, sed ne apartigos cxin; 9 kaj li aspergos per la sango de la propeka ofero la muron de la altaro, kaj la restintan sangon li elpremos cxe la bazo de la altaro; tio estas propeka ofero. 10 Kaj el la dua li faros bruloferon lacx la reguloj; kaj la pastro liberigos lin de la peko, kiun li pekis, kaj estos pardonite al li.

11 Se li ne estos suficxe bonstata, por alporti du turtojn acx du kolombidojn, tiam li alportu kiel oferon pro sia peko dekonon de efo da delikata faruno, kiel propekan oferon; li ne vercxu sur cxin oleon kaj kaj ne metu sur cxin olibanon, cxar cxi estas propeka ofero. 12 Kaj li alportu cxin al la pastro, kaj la pastro prenos el cxi plenmanon kiel memormarton kaj bruligos sur la altaro kun la fajroferoj al la Eternulo; cxi estas propeka ofero. 13 Kaj la pastro liberigos lin de lia peko, kiun li pekis koncerne iun el tiuj aferoj, kaj estos pardonite al li; la restacxo estu por la pastro, kiel farunofero.

14 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 15 Se iu kulpicxos, pekante per eraro kontrakx la sanktacoj de la Eternulo, tiam li alportu kiel prokulpan oferon al la Eternulo virxafon sendifektan el la malgrandaj brutoj, havantan lacx via taksado la valoron de du sikloj, lacx la sankta siklo; cxi estu prokulpa ofero. 16 Kaj pro la sanktaco, kontrakx kiu li pekis, li pagu, kaj li aldonu kvinonon de cxia valoro kaj donu tion al la pastro; kaj la pastro pekliberigos lin per la prokulpa virxafa, kaj estos pardonite al li.

17 Kaj se iu pekos, farante iun el tiuj aferoj, kiujn la Eternulo malpermesis, sed li ne sciis kaj faricxis kulpa, kaj li portos sur si sian pekon: 18 tiam li alportu virxafon sendifektan el la malgrandaj brutoj, lacx via taksado, kiel kulpoferon al la pastro; kaj la pastro pekliberigos lin koncerne lian eraron, kiun li faris ne sciante, kaj estos pardonite al li. 19 cxi estas prokulpa ofero; li kulpicxis antacx la Eternulo.

Cxapitro 6

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Se iu pekos kaj krimos antacx la Eternulo, neante al sia proksimulo koncerne konfiditacxon acx deponitacxon acx rabbitacxon, acx se li trompe forprenos ion de sia proksimulo, 3 acx se li trovos perditacxon kaj neos tion, acx se li cxuros mensoge pri io, kion homo faras, kaj per tio pekas: 4 tiam, se li pekis kaj kulpicxis, li redonu la rabbitacxon, kiun li rabis, acx tion, kion li trompe forprenis, acx la deponitacxon, kiu estis deponita cxe li, acx la perditacxon, kiun li trovis; 5 acx cxion, pri kio li mensoge cxuris, li repagu per cxia plena valoro kaj aldonu plie kvinonon de cxi; al tiu, kies tio estas, li donu cxin en la tago, kiam li alportas sian kulpoferon. 6 Kaj kiel sian kulpoferon li alportu al la Eternulo sendifektan virxafon el la malgrandaj brutoj, lacx via taksado, kiel kulpoferon, por la pastro. 7 Kaj la pastro pekliberigos lin antacx la Eternulo, kaj estos pardonite al li pri cxio, kion li faris kaj per kio li kulpicxis.

8 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 9 Ordonu al Aaron kaj al liaj filoj, dirante: Jen estas la lecxo pri la brulofero: la brulofero restu sur la fajrujo sur la altaro dum tuta nokto, cxis la mateno, kaj la fajro de la altaro restu brulanta sur cxi. 10 Kaj la pastro metu sur sin sian linan veston, kaj siajn linajn pantalonon li surmetu sur sian korpon, kaj li deprenu la cindron, kiun la fajro elbruligis el la brulofero sur la altaro, kaj li metu cxin apud la altaron. 11 Kaj li demetu

siajn vestojn kaj metu sur sin aliajn vestojn kaj elportu la cindron ekster la tendaron sur puran lokon. 12 Kaj la fajro sur la altaro restu brulanta sur cxi kaj ne estingicxu; kaj la pastro bruligu sur cxi lignon cxiumatene, kaj aranxu sur cxi la bruloferon kaj bruligu sur cxi la sebon de la pacoferoj. 13 Eterna fajro brulu sur la altaro, ne estingicxu.

14 Kaj jen estas la lecxo pri la farunofero: la filoj de Aaron alportu cxin antacx la Eternulon sur la antacxan parton de la altaro. 15 Kaj la pastro prenu el cxi plenmanon el la delikata faruno de la farunofero kaj el cxia oleo, kaj la tutan olibanon, kiu estas sur la farunofero, kaj li bruligu sur la altaro kiel agrablan odoracxon, memoracxon al la Eternulo. 16 Kaj la restacxon el cxi mancxu Aaron kaj liaj filoj; senfermente ili cxin mancxu sur sankta loko, sur la korto de la tabernaklo de kunveno ili cxin mancxu. 17 cxi ne estu bakata fermentinte; kiel ilian parton Mi donis cxin el Miaj fajroferoj; cxi estas plejsanktacxo, simile al pekofero kaj kulpofero. 18 cxiu virseksulo el la Aaronidoj povas cxin manxi kiel eternan destinitacxon en viaj generacioj el la fajroferoj de la Eternulo; cxiu, kiu ektuxos ilin, devos esti sankta.

19 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 20 Jen estas la ofero de Aaron kaj liaj filoj, kiun ili alportos al la Eternulo en la tago de sia sanktoleateco: dekono de efo da delikata faruno kiel konstanta farunofero, unu duono matene kaj la dua duono vespere. 21 Sur pato kun oleo cxi devas esti preparita; bone bakitan alportu cxin; en formo de dispecigita farunofero alportu cxin kiel agrablan odoracxon al la Eternulo. 22 Kaj la pastro, kiu el liaj filoj estos sanktoleita anstatacx li, plenumos tion; cxi estu eterna lecxo antacx la Eternulo; cxi tuta devas esti forbruligata. 23 Kaj cxiu farunofero de pastro estu forbruligata tuta; cxi ne estu mancxata.

24 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 25 Diru al Aaron kaj al liaj filoj jene: Jen estas la lecxo pri la pekofero: sur tiu loko, sur kiu estas bucxata la brulofero, oni bucxu la pekoferon antacx la Eternulo; plejsanktacxo cxi estas. 26 La pastro, kiu plenumas la pekoferon, mancxu cxin; sur sankta loko cxi estu mancxata, sur la korto de la tabernaklo de kunveno. 27 cxiu, kiu ektuxos cxian viandon, devas esti sankta; kaj se iu aspergos per cxia sango la veston, li lavu la aspergitan pecon sur sankta loko. 28 Kaj la argilan vazon, en kiu cxi estis kuirita, oni disrompu; kaj se cxi estis kuirita en kupra vazo, oni purigu cxi tiun kaj lavu cxin per akvo. 29 cxiu virseksulo el la pastroj povas cxin manxi; cxi estas plejsanktacxo. 30 Sed cxiu pekofero, el kies sango oni enportos en la tabernaklon de kunveno por pekliberigo en la sanktejo, ne estu mancxata; per fajro oni cxin forbruligu.

Cxapitro 7

1 Kaj jen estas la lecxo pri la kulpofero: plejsanktacxo cxi estas. 2 Sur la loko, sur kiu estas bucxata la brulofero, oni bucxu la kulpoferon, kaj per cxia sango oni aspergu la altaron cxirkacxe. 3 Kaj cxian tutan sebon oni alportu el cxi ofere, la voston, kaj la sebon, kiu kovras la internacxojn, 4 kaj ambacx renojn, kaj la sebon, kiu estas sur ili, kiu estas cxe la lumbo, kaj la reton sur la hepato, kune kun la renoj oni cxin apartigu. 5 Kaj la pastro bruligu ilin sur la altaro kiel fajroferon al la Eternulo; cxi estas kulpofero. 6 cxiu virseksulo el la pastroj povas cxin manxi; sur sankta loko cxi estu mancxata; gi estas plejsanktacxo. 7 Kiel por la pekofero, tiel ankacx por la kulpofero estu la sama lecxo; al la pastro, kiu pekliberigas per cxi, al li cxi apartenu. 8 Al la pastro, kiu plenumas ies bruloferon, al tiu pastro apartenu la felo de la

brulofero, kiun li plenumis. 9 Kaj cxiu farunofero, kiu estas bakita en forno acx pretigita en kaserolo acx sur pato, apartenu al la pastro, kiu prezentis cxin. 10 Kaj cxiu farunofero, miksitita kun oleo acx seka, apartenu al cxuij Aaronidoj, al cxuij egale.

11 Kaj jen estas la lecxo pri la pacofero, kiu estas alportata al la Eternulo: 12 se iu cxin alportas kiel dankon, li alportu kun la danka ofero nefermentintajn kukojn, miksitajn kun oleo, kaj nefermentintajn flanojn, cxmiritajn per oleo, kaj el delikata faruno kukojn frititajn, miksitajn kun oleo. 13 Kune kun kukoj el pano fermentinta li alportu sian oferon, cxe sia danka pacofero. 14 Kaj li alportu unu el ili, el cxiu ofero, kiel oferdono al la Eternulo; al la pastro, kiu aspergas la sangon de la pacofero, cxi apartenu. 15 Kaj la viando de la danka pacofero estu mancxata en la tago de la oferado; oni ne devas restigi iom el cxi cxis la mateno. 16 Sed se lia ofero estas sankta promeso acx memvola ofero, cxi estu mancxata en la tago de la alportado de la ofero; kaj ankacx en la sekvanta tago oni povas mancxu tion, kio restis el cxi. 17 Kaj kio restis el la viando de la ofero cxis la tria tago, tio estu forbruligata per fajro. 18 Se iu mancxos el la viando de sia pacofero en la tria tago, cxi ne akiros placxon; kiu alportos cxin, al tiu cxi ne estos kalkulata; cxi estos abomenindacxo, kaj kiu cxin mancxos, tiu havos pekon. 19 La viando, kiu ektuxis ion malpuran, ne estu mancxata, oni cxin forbruligu per fajro. La ceteran viandon povas mancxu cxiu purulo. 20 Se iu, havante sur si malpuracxon, mancxos viandon el la pacofero, kiu estis destinita por la Eternulo, ties animo ekstermicxos el sia popolo. 21 Se iu ektuigos ion malpuran, cxu malpuracxon de homo, cxu malpuran beston, cxu ian malpuran abomenindacxon, kaj mancxos el la viando de pacofero, kiu estis destinita por la Eternulo, ties animo ekstermicxos el sia popolo.

22 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 23 Diru al la Izraelidoj jene: Sebon de bovo kaj de cxafo kaj de kapro neniam mancxu. 24 La sebon de kadavracxo kaj la sebon de besto discxirita oni povas uzi por cxia laboro, sed mancxu cxin vi ne devas. 25 cxar cxiu, kiu mancxos sebon de brutoj, el kiuj oni alportas fajroferon al la Eternulo, la mancxinto ekstermicxos el sia popolo. 26 Kaj nenian sangon mancxu en cxuij viaj locxejoj, nek el birdoj, nek el brutoj. 27 cxiu, kiu mancxos ian sangon, ekstermicxos el sia popolo.

28 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 29 Diru al la Izraelidoj jene: Kiu alportas sian pacoferon al la Eternulo, tiu alportu mem al la Eternulo tion, kio apartenas el liaj pacoferoj; 30 propramane li alportu la fajroferon al la Eternulo; la sebon kune kun la brustacxo li alportu; la brustacxon, por skui cxin kiel skuoferon antacx la Eternulo. 31 Kaj la pastro bruligos la sebon sur la altaro, kaj la brustacxo estos por Aaron kaj por liaj filoj. 32 Kaj la dekstran femuron el viaj pacoferoj donu kiel levoferon al la pastro. 33 Kiu el la Aaronidoj alportas la sangon de la pacoferoj kaj la sebon, al tiu apartenu la dekstra femuro kiel lia parto: 34 cxar la brustacxon-skuoferon kaj la femuron-levoferon Mi prenis de la Izraelidoj el iliaj pacoferoj, kaj Mi donis ilin al la pastro Aaron kaj al liaj filoj kiel eternan destinitacxon de la flanko de la Izraelidoj.

35 Tio estas la sankta parto de Aaron kaj la sankta parto de liaj filoj el la fajroferoj de la Eternulo de post la tago, en kiu ili estis aligitaj, por esti pastroj al la Eternulo, 36 parto, kiun la Eternulo ordonis doni al ili de la Izraelidoj en la tago, en kiu Li sanktoleis ilin. Tio estas eterna lecxo en iliaj generacioj. 37 Tio estas la lecxo pri la brulofero, pri la farunofero, pri la pekofero, pri la kulpofero, pri la ofero de konsekro, kaj pri la pacofero; 38 kiun la Eternulo donis al Moseo sur la monto Sinaj, kiam Li ordonis al la Izraelidoj en la dezerto Sinaja, ke ili alportadu siajn oferojn al la Eternulo.

Cxapitro 8

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Prenu Aaronon kaj liajn filojn kune kun li kaj la vestojn kaj la sanktan oleon kaj bovidon por pekofero kaj du virxajfojn kaj korbon da macoj. 3 Kaj la tutan komunumon kunvenigu cxe la eniro de la tabernaklo de kunveno. 4 Kaj Moseo faris, kiel la Eternulo al li ordonis; kaj la komunumo kolekticxis cxe la eniro de la tabernaklo de kunveno. 5 Kaj Moseo diris al la komunumo: Jen estas tio, kion la Eternulo ordonis fari. 6 Kaj Moseo alvenigis Aaronon kaj liajn filojn, kaj li lavis ilin per akvo. 7 Kaj li metis sur lin la cxitonon kaj zonis lin per zono kaj vestis lin per la tuniko kaj metis sur lin la efodon kaj zonis lin per la zono de la efodo kaj alfortikigis per cxi la efodon sur li. 8 Kaj li metis sur lin la surbrustacxon, kaj sur la surbrustacxon la signojn de lumo kaj de justo. 9 Kaj li metis la cidaron sur lian kapon, kaj sur la cidaron sur la antacxa flanko li metis la oran tabuleton, la sanktan kronon, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 10 Kaj Moseo prenis la sanktan oleon, kaj sanktoleis la tabernaklon, kaj cxion, kio estis en cxi, kaj li sanktigis ilin. 11 Kaj li aspergis per tio la altaron sep fojojn, kaj li sanktecxmiris la altaron kaj cxuijn cxiajn apartenacxojn, kaj la lavujon kaj cxian piedestalon, por sanktigi ilin. 12 Kaj li vercxis iom el la sankta oleo sur la kapon de Aaron, kaj li cxmiris lin, por sanktigi lin. 13 Kaj Moseo alvenigis la filojn de Aaron kaj vestis ilin per cxitonoj kaj zonis ilin per zonoj kaj alligis sur ili mitrojn, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 14 Kaj li alkondukis la propekan bovidon, kaj Aaron kaj liaj filoj metis siajn manojn sur la kapon de la propeka bovido. 15 Kaj Moseo cxin bucxis, kaj li prenis iom el la sango kaj metis per sia fingro sur la kornojn de la altaro cxirkacxe kaj pekliberigis la altaron; kaj la ceteran sangon li elvercxis cxe la bazo de la altaro, kaj sanktigis cxi tiun, por pekliberigi cxin. 16 Kaj li prenis la tutan sebon, kiu estis sur la internacxo, kaj la reton de la hepato, kaj ambacx renojn kaj ilian sebon, kaj Moseo bruligis tion sur la altaro. 17 Kaj la bovidon kaj cxian felon kaj cxian karnon kaj cxian malpuracxon li forbruligis per fajro ekster la tendaro, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 18 Kaj li alkondukis la virxafon de brulofero; kaj Aaron kaj liaj filoj metis siajn manojn sur la kapon de la virxafo. 19 Kaj Moseo cxin bucxis, kaj aspergis per la sango la altaron cxirkacxe. 20 Kaj la virxafon li dishakis en partojn, kaj Moseo ekbruligis la kapon kaj la partojn kaj la grason. 21 La internacxo kaj la krurojn li lavis per akvo; kaj Moseo forbruligis la tutan cxafon sur la altaro; cxi estis brulofero por agrabla odoracxo, fajrofero al la Eternulo, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 22 Kaj li alkondukis la duan virxafon, la virxafon de konsekrado; kaj Aaron kaj liaj filoj metis siajn manojn sur la kapon de la virxafo. 23 Kaj li cxin bucxis, kaj Moseo prenis iom el cxia sango kaj metis sur la malsupran randon de la dekstra orelo de Aaron kaj sur la dikan fingron de lia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de lia dekstra piedo. 24 Kaj li alkondukis la filojn de Aaron, kaj Moseo metis iom el la sango sur la malsupran randon de ilia dekstra orelo kaj sur la dikan fingron de ilia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de ilia dekstra piedo; kaj Moseo asperis per la sango la altaron cxirkacxe. 25 Kaj li prenis la sebon kaj la voston, kaj la tutan sebon, kiu estis sur la internacxo, kaj la reton de la hepato, kaj ambacx renojn kaj ilian sebon, kaj la dekstran femuron. 26 Kaj el la korbo da macoj, kiu estis antacx la Eternulo, li prenis unu macan kukon kaj unu kukon kun oleo kaj unu flanon, kaj metis ilin sur la sebojn kaj sur la dekstran femuron. 27 Kaj li metis cxion cxi tion sur la manojn de Aaron kaj sur la manojn de liaj filoj, kaj li skuis tion kiel skuoferon antacx la Eternulo. 28 Kaj Moseo prenis tion for de iliaj manoj kaj ekbruligis sur la altaro kune kun la brulofero: tio estis ofero de konsekrado, por agrabla odoracxo; cxi estis fajrofero al la Eternulo. 29 Kaj Moseo prenis la

brustacxon kaj skuis cxin kiel skuoferon antacx la Eternulo: de la cxafo de konsekrado cxi estis la destinita parto por Moseo, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 30 Kaj Moseo prenis iom el la sankta oleo, kaj el la sango, kiu estis sur la altaro, kaj aspergis Aaronon, liajn vestojn, liajn filojn, kaj la vestojn de liaj filoj kune kun li; kaj li sanktigis Aaronon, liajn vestojn, liajn filojn, kaj la vestojn de liaj filoj kune kun li. 31 Kaj Moseo diris al Aaron kaj al liaj filoj: Kuiru la viandon cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno; kaj tie mancxu cxin, kaj ankacx la panon, kiu estas en la korbo de konsekrado, kiel mi ordonis, dirante: Aaron kaj liaj filoj cxin mancxu. 32 Kaj la restacxon el la viando kaj el la pano forbruligu per fajro. 33 Kaj for de la pordo de la tabernaklo de kunveno ne foriru dum sep tagoj, cxis la tago, en kiu finixos la tempo de via konsekrado; cxar sep tagojn daxros via konsekrado. 34 Kiel estis farite hodiacx, tiel la Eternulo ordonis fari, por pekliberigi vin. 35 Kaj cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno restu tage kaj nokte dum sep tagoj, kaj vi observos la servadon al la Eternulo, por ke vi ne mortu; cxar tiel estas ordonite al mi. 36 Kaj Aaron kaj liaj filoj faris cxion, kion la Eternulo ordonis per Moseo.

Cxapitro 9

1 En la oka tago Moseo vokis Aaronon kaj liajn filojn kaj la plejcxulojn de Izrael. 2 Kaj li diris al Aaron: Prenu al vi junan bovidon por pekofero kaj vircxafon por brulofero, sendifektajn, kaj alkonduku ilin antacx la Eternulon. 3 Kaj al la Izraelidoj diru jene: Prenu virkapron por propeka ofero, kaj bovidon kaj cxafidon jaracxajn, sendifektajn, por brulofero, 4 kaj virbovon kaj vircxafon por pacofero, por fari oferon antacx la Eternulo, kaj farunoferon, miksitan kun oleo; cxar hodiacx la Eternulo aperos antacx vi. 5 Kaj ili alportis tion, kion ordonis Moseo, antacx la pordon de la tabernaklo de kunveno; kaj la tuta komunumo alproksimicxis kaj staricxis antacx la Eternulo. 6 Kaj Moseo diris: Jen estas tio, kion la Eternulo ordonis; faru, kaj tiam aperos antacx vi la majesto de la Eternulo. 7 Kaj Moseo diris al Aaron: Aliru al la altaro, kaj faru vian pekoferon kaj vian bruloferon kaj pekliberigu vin kaj la popolon, kaj faru la oferon de la popolo kaj pekliberigu ilin, kiel ordonis la Eternulo. 8 Kaj Aaron aliris al la altaro, kaj bucxis la bovidon, kiu estis lia propeka ofero. 9 Kaj la filoj de Aaron alportis al li la sangon, kaj li trempis sian fingron en la sango kaj cxmiris la kornojn de la altaro, kaj la ceteran sangon li elvercxis cxe la bazo de la altaro. 10 Sed la sebon kaj la renojn kaj la reton de la hepato de la pekofero li bruligis sur la altaro, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 11 Kaj la karnon kaj la felon li forbruligis per fajro ekster la tendaro. 12 Kaj li bucxis la bruloferon, kaj la filoj de Aaron alportis al li la sangon, kaj li aspergis per cxi la altaron cxirkacxe. 13 Kaj la bruloferon ili alportis al li dispecigitan kaj la kapon, kaj li bruligis tion sur la altaro. 14 Kaj li lavis la internacxojn kaj la krurojn kaj bruligis tion kun la brulofero sur la altaro. 15 Kaj li alportis la oferon de la popolo, kaj li prenis la propekan kapron de la popolo, kaj bucxis cxin kaj faris el cxi pekoferon kiel el la antacxa. 16 Kaj li alportis la bruloferon kaj agis kun cxi lacx la reguloj. 17 Kaj li alportis la farunoferon kaj prenis el cxi plenmanon kaj bruligis tion sur la altaro krom la matena brulofero. 18 Kaj li bucxis la bovon kaj la cxafon kiel pacoferon de la popolo, kaj la filoj de Aaron alportis al li la sangon, kaj li aspergis per cxi la altaron cxirkacxe; 19 kaj la sebojn de la bovo, kaj el la cxafo la voston kaj la kovrantan sebon kaj la renojn kaj la reton de la hepato. 20 Kaj ili metis la sebojn sur la brustacxojn, kaj li ekbruligis la sebojn sur la altaro. 21 Kaj la brustacxojn kaj la dekstran femuron Aaron skuis kiel skuoferon antacx la Eternulo, kiel Moseo ordonis. 22 Kaj Aaron levis siajn manojn al la popolo kaj benis cxin; kaj li malsupreniris, plenuminte la pekoferon kaj la bruloferon kaj la pacoferon. 23 Kaj Moseo kaj Aaron eniris en la tabernaklon de kunveno kaj eliris kaj benis la popolon. Kaj montricxis la majesto de la Eternulo

al la tuta popolo. 24 Kaj eliris fajro el antacx la Eternulo kaj konsumis sur la altaro la bruloferon kaj la sebon; kaj la tuta popolo vidis, kaj ili cxoje ekkriis kaj falis vizacxaltere.

Cxapitro 10

1 Kaj Nadab kaj Abihu, la filoj de Aaron, prenis cxiu sian incensujon kaj metis en cxin fajron kaj metis sur cxin incenson kaj alportis antacx la Eternulon fajron fremdan, pri kiu Li ne ordonis al ili. 2 Tiam eliris fajro el antacx la Eternulo kaj forbruligis ilin, kaj ili mortis antacx la Eternulo. 3 Kaj Moseo diris al Aaron: Jen pri cxi tio parolis la Eternulo, kiam Li diris: Per Miaj proksimuloj Mi sankticxos kaj antacx la tuta popolo Mi majesticxos. Kaj Aaron silentis. 4 Kaj Moseo alvokis Micxaelon kaj Elcafanon, filojn de Uziel, onklo de Aaron, kaj li diris al ili: Aliru, elportu viajn fratojn el la sanktejo ekster la tendaron. 5 Kaj ili aliris kaj elportis ilin en iliaj cxitonaj ekster la tendaron, kiel diris Moseo. 6 Kaj Moseo diris al Aaron kaj al liaj filoj Eleazar kaj Itamar: Viajn kapojn ne nudigu kaj viajn vestojn ne discxiru, por ke vi ne mortu kaj por ke Li ne koleru la tutan komunumon; sed viaj fratoj, la tuta domo de Izrael, priploru la brulon, kiun la Eternulo ekbruligis. 7 Kaj el la pordo de la tabernaklo de kunveno ne eliru, por ke vi ne mortu; cxar la sankta oleo de la Eternulo estas sur vi. Kaj ili agis lacx la vortoj de Moseo.

8 Kaj la Eternulo ekparolis al Aaron, dirante: 9 Vinon kaj ebriigacxon ne trinku, nek vi, nek viaj filoj kun vi, kiam vi iras en la tabernaklon de kunveno, por ke vi ne mortu. Tio estu eterna lecxo en viaj generacioj. 10 Por ke vi diferencigu inter sanktacxo kaj ordinaracxo kaj inter malpuracxo kaj puracxo; 11 kaj por ke vi instruu al la Izraelidoj cxiuajn lecxojn, kiujn eldiris al ili la Eternulo per Moseo.

12 Kaj Moseo diris al Aaron, kaj al Eleazar kaj al Itamar, liaj restintaj filoj: Prenu la farunoferon, kiu restis el la fajroferoj de la Eternulo, kaj mancxu cxin senfermente apud la altaro; cxar cxi estas plejsanktacxo. 13 Kaj mancxu cxin sur sankta loko; cxar cxi estas via destinitacxo kaj la destinitacxo de viaj filoj el la fajroferoj de la Eternulo; cxar tiel estas ordonite al mi. 14 Kaj la brustacxon de skuado kaj la femuron de levado mancxu sur loko pura, vi kaj viaj filoj kaj viaj filinoj kune kun vi; cxar ili estas donitaj kiel via destinitacxo kaj destinitacxo de viaj filoj el la pacoferoj de la Izraelidoj. 15 La femuron de levado kaj la brustacxon de skuado ili alportu kun la fajroferoj el la sebo, por skui tion kiel skuoferon antacx la Eternulo; kaj tio estu por vi kaj por viaj filoj eterna destinitacxo, kiel ordonis la Eternulo.

16 Kaj la kapron propekan Moseo sercxis, sed montricxis, ke cxi estas forbruligita. Tiam li ekkoleris kontrakx Eleazar kaj kontrakx Itamar, la restintaj filoj de Aaron, kaj li diris: 17 Kial vi ne mancxis la pekoferon sur loko sankta? cxi estas ja plejsanktacxo, kaj cxi estas donita al vi, por forporti la pekon de la komunumo, por pekliberigi ilin antacx la Eternulo. 18 Jen cxia sango ne estas enportita en la internon de la sanktejo; vi devis mancxu cxin en la sanktejo, kiel estas ordonite al mi. 19 Kaj Aaron diris al Moseo: Jen hodiacx ili alportis sian pekoferon kaj sian bruloferon antacx la Eternulon, kaj okazis al mi tia afero; se vi mancxus hodiacx pekoferon, cxu tio placxus al la Eternulo? 20 Kaj Moseo tion acxdis, kaj tio placxis al li.

Cxapitro 11

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante al ili: 2 Diru al la Izraelidoj jene: Tio estas la bestoj, kiujn vi povas manxi el cxiuj brutoj, kiuj estas sur la tero: 3 cxiun bruton, kiu havas disfenditajn hufojn kaj distrancxan sulkon sur la hufoj kaj kiu remacxas macxitacxon, vi povas manxi. 4 Nur cxi tiujn ne manxu el la remacxantaj macxitacxon kaj el la havantaj disfenditajn hufojn: la kamelon, cxar cxi remacxas macxitacxon, sed disfenditajn hufojn cxi ne havas, malpura cxi estas por vi; 5 kaj la hirakon, cxar cxi remacxas macxitacxon, sed disfenditajn hufojn cxi ne havas, malpura cxi estas por vi; 6 kaj la leporon, cxar cxi remacxas macxitacxon, sed disfenditajn hufojn cxi ne havas, malpura cxi estas por vi; 7 kaj la porkon, cxar cxi havas disfenditajn hufojn kaj distrancxan sulkon sur la hufoj, sed cxi ne remacxas macxitacxon, malpura cxi estas por vi. 8 Ilian viandon ne manxu kaj iliajn kadavrojn ne tucxu, malpuraj ili estas por vi.

9 Jenajn vi povas manxi el cxiuj bestoj, kiuj estas en la akvo: cxiujn, kiuj havas nacxilojn kaj skvamojn en la akvo, en la maroj, kaj en la riveroj, ilin vi povas manxi. 10 Sed cxiuj, kiuj ne havas nacxilojn kaj skvamojn, en la maroj kaj en la riveroj, el cxio, kio movicxas en la akvo, kaj el cxiuj estacxo, kiuj vivas en la akvo, ili estas abomenindacxo por vi; 11 kaj ili estu abomenindacxo por vi, ilian viandon ne manxu kaj iliajn kadavrojn abomenu. 12 cxio en la akvo, kio ne havas nacxilojn kaj skvamojn, estas abomenindacxo por vi.

13 Kaj cxi tiujn abomenu inter la birdoj, ili ne estu manxataj, ili estas abomenindacxo: la aglon kaj la gipaeton kaj la pandionon 14 kaj la milvon kaj la falkon kun cxia speco, 15 cxiun korvon kun cxia speco, 16 kaj la struton kaj la strigon kaj la mevon kaj la akcipitron kun cxia speco 17 kaj la noktuon kaj la mergulon kaj la ibison 18 kaj la cignon kaj la pelikanon kaj la perknopteron 19 kaj la cikonion kaj la ardeon kun cxia speco kaj la upupon kaj la vesperton.

20 cxio movicxanta, kio havas flugilojn kaj iras kvarpiede, estas abomenindacxo por vi. 21 Nur tiujn vi povas manxi el cxiuj movicxantoj, kiuj havas flugilojn kaj iras kvarpiede: tiujn, kiuj havas genuojn super la kruroj, por salti per ili sur la tero. 22 La jenajn el ili vi povas manxi: la akridon kun cxia speco kaj la cikadon kun cxia speco kaj la grilon kun cxia speco kaj la lokuston kun cxia speco. 23 Sed cxiu alia movicxanto, kiu havas flugilojn kaj kvar piedojn, estas abomenindacxo por vi.

24 Kaj per la jenaj vi faricxos malpuraj; cxiu, kiu ektucxos ilian kadavron, estos malpura cxis la vespero; 25 kaj cxiu, kiu portos kadavracxon de ili, lavu siajn vestojn, kaj li estos malpura cxis la vespero: 26 cxiu bruto, kiu havas disfenditajn hufojn, sed ne havas distrancxan sulkon kaj ne remacxas macxitacxon, estas malpura por vi; cxiu, kiu ektucxos ilin, estos malpura. 27 Kaj el cxiuj bestoj kvarpiedaj cxiuj, kiuj iras sur siaj plandoj, estas malpuraj por vi; cxiu, kiu ektucxos ilian kadavron, estos malpura cxis la vespero. 28 Kaj kiu portos kadavracxon de ili, lavu siajn vestojn, kaj li estos malpura cxis la vespero: malpuraj ili estas por vi.

29 Kaj jen, kio estas malpura por vi inter la rampacxoj, kiuj rampas sur la tero: la talpo kaj la muso kaj la lacerto kun cxia speco 30 kaj la geko kaj la monitoro kaj la uromastiko kaj la skinko kaj la cxameleono. 31 Tiuj estas la malpuraj por vi inter cxiaj rampacxoj; cxia, kiu ektuxos ilin post ilia morto, estos malpura cxis la vespero. 32 Kaj cxio, sur kion falos io el ili malviva, estos malpura; cxu cxi estos ia ligna vazo, cxu vesto, cxu felo, cxu sako, cxu ia ilo, per kiu oni faras laboron--oni metu cxin en akvon, kaj cxi estos malpura cxis la vespero, kaj tiam cxi faricxos pura. 33 Kaj se en ian argilan vazon io el ili falos internen, tiam cxio, kio estas interne, faricxos malpura; kaj la vazon rompu. 34 cxia mancxaco, kiun oni manxas, se cxprucos sur cxin tia akvo, faricxos malpura; kaj cxia trinkaco, kiun oni trinkas, en tia vazo faricxos malpura. 35 Kaj cxio, sur kion falos io el ilia kadavracxo, faricxos malpura; se cxi estos forno acx kaldrono, oni cxin disrompu; malpuraj ili estas kaj malpuraj ili estu por vi. 36 Nur fonto kaj puto kaj akvejoj restos puraj. Kiu ektuxos ilian kadavracxon, faricxos malpura. 37 Kaj se io el ilia kadavracxo falos sur ian semeblan semon, kiu estas semota, cxi restos pura. 38 Sed se estos vercxita akvo sur la semon kaj io el ilia kadavracxo falos sur cxin, tiam cxi estos malpura por vi.

39 Kaj se mortos ia bruto el tiuj, kiujn vi uzas por manxi, tiam tiu, kiu ektuxos cxian kadavron, estos malpura cxis la vespero. 40 Kaj tiu, kiu manxos ion el cxia kadavracxo, lavu siajn vestojn, kaj li estos malpura cxis la vespero; kaj tiu, kiu portos cxian kadavron, lavu siajn vestojn, kaj li estos malpura cxis la vespero.

41 cxia rampacxo, kiu rampas sur la tero, estas abomenindaco, cxi ne estu manxata. 42 cxio, kio rampas sur la ventro, kaj cxio, kio iras sur kvar piedoj acx sur pli da piedoj, sed estas rampacxo, kiu rampas sur la tero--ilin ne manxu, cxar ili estas abomenindaco. 43 Ne abomenindigu viajn animojn per iaj bestoj rampantaj, kaj ne malpurigu per ili, farante vin mem malpuraj. 44 cxar Mi, la Eternulo, estas via Dio; tial sanktigu vin kaj estu sanktaj, cxar Mi estas sankta; kaj ne malpurigu viajn animojn per ia rampacxo, kiu rampas sur la tero. 45 cxar Mi estas la Eternulo, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, por esti Dio por vi; estu do sanktaj, cxar Mi estas sankta.

46 Tio estas la lecxo pri la brutoj kaj pri la birdoj, kaj pri cxiaj bestoj, movicxantaj en la akvo, kaj pri cxiaj bestoj, kiuj rampas sur la tero, 47 por fari diferencon inter la malpuraco kaj puraco, kaj inter la bestoj, kiujn oni povas manxi, kaj la bestoj, kiujn oni devas ne manxi.

Cxapitro 12

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Diru al la Izraelidoj jene: Se virino fruktigos semon kaj naskos knabeton, tiam cxi estos malpura dum sep tagoj; kiel en la tagoj de sia monatacxo suferado cxi estos malpura. 3 Kaj en la oka tago oni cirkumcidu la karnon de lia prepucio. 4 Tridek tri tagojn cxi restu en la sango de sia puricxo; nenion sanktan cxi tuxu kaj en la sanktejon cxi ne venu, cxis finicxos la tagoj de cxia puricxo. 5 Se cxi naskos knabineton, tiam cxi estu malpura dum du semajnoj kiel cxe sia monatacxo, kaj sesdek ses tagojn cxi restu en la sango de sia puricxo. 6 Kaj kiam finicxos la tagoj de cxia puricxo post filo acx filino, cxi alportu

jaracxan cxafidon kiel bruloferon, kaj kolombidon acx turton kiel pekoferon, al la pordo de la tabernaklo de kunveno, al la pastro. 7 Kaj li tion alportos antacx la Eternulon kaj pekliberigos cxin, kaj cxi puricxos de sia sangofluado. Tio estas la lecxo pri naskintino, cxu de knabo, cxu de knabino. 8 Kaj se cxi ne estas sufcixe bonstata, por alporti cxafidon, tiam cxi prenu du turtojn acx du kolombidojn, unu kiel bruloferon kaj la duan kiel pekoferon; kaj la pastro pekliberigos cxin, kaj cxi puricxos.

Cxapitro 13

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 2 Se cxe iu homo sur la hacxto de lia korpo aperos cxvelacxo acx pustulo acx makulo tiamaniere, ke sur la hacxto de lia korpo faricxos kvazacx infektacxo de lepro, tiam oni alkonduku lin al la pastro Aaron acx al unu el liaj filoj, la pastroj. 3 Kaj la pastro rigardos la infektacxon sur la hacxto de la korpo, kaj se li vidos, ke la haroj sur la infektacxo faricxis blankaj kaj la infektacxo aspektas pli profunda ol la hacxto de lia korpo, tiam cxi estas infektacxo de lepro; kaj la pastro cxin pririgardos, kaj deklaras, ke cxi estas malpura. 4 Kaj se cxi estos blanka makulo sur la hacxto de lia korpo, sed cxi ne aspektos pli profunda ol la hacxto, kaj la haroj sur cxi ne faricxis blankaj, tiam la pastro encxlosu la infektiton por sep tagoj. 5 Kaj la pastro rigardos lin en la sepa tago, kaj se li vidos, ke la infektacxo restis en la antacxa stato, kaj ke la infektacxo ne disvasticxis sur la hacxto, tiam la pastro encxlosu lin por pluaj sep tagoj. 6 Kaj la pastro rigardos lin en la plua sepa tago, kaj se li vidos, ke la infektacxo faricxis malpli rimarkebla kaj cxi ne disvasticxis sur la hacxto, tiam la pastro deklaru lin pura: cxi estas likeno: li lavu siajn vestojn, kaj li estos pura. 7 Sed se la likeno tre disvasticxis sur la hacxto, post kiam li montris sin al la pastro, ke tiu deklaru lin pura, tiam li duan fojon devas sin montri al la pastro. 8 Kaj se la pastro vidos, ke la likeno disvasticxis sur la hacxto, tiam la pastro deklaras lin malpura: cxi estas lepro.

9 Se sur iu homo estos infektacxo de lepro, oni alkonduku lin al la pastro. 10 Kaj se la pastro vidos, ke estas blanka cxvelacxo sur la hacxto kaj ke de cxi la haroj faricxis blankaj kaj sur la cxvelacxo estas kruda karno, 11 tiam tio estas malnova lepro sur la hacxto de lia korpo; kaj la pastro deklaras lin malpura, ne encxlosos lin; cxar li estas malpura. 12 Se la lepro disfloros sur la hacxto kaj la lepro kovros la tutan hacxton de la infektito, de lia kapo cxis la piedoj, cxion, kion povas vidi la okuloj de la pastro; 13 kaj la pastro vidos, ke la lepro kovris lian tutan korpon, tiam li deklaras la infektacxon pura: cxio faricxis blanka, tial cxi estas pura. 14 Sed en la tago, en kiu montricxos sur li kruda karno, li estos malpura. 15 Kiam la pastro vidos la krudan karnon, li deklaras lin malpura; la kruda karno estas malpura: cxi estas lepro. 16 Tamen se la kruda karno cxanexcixos kaj faricxos blanka, tiam li venu al la pastro. 17 Kaj kiam la pastro lin rigardos, kaj vidos, ke la infektacxo aliformicxis en blankacxon, tiam la pastro deklaras la infektacxon pura; li estos pura.

18 Kaj se sur ies korpo estos absceso kaj resanicxos, 19 kaj sur la loko de la absceso estos blanka cxvelacxo acx ruxete-blanka makulo, tiam li devas sin montri al la pastro. 20 Kaj la pastro rigardos, kaj se li vidos, ke cxi aspektas pli profunda ol la hacxto kaj cxiaj haroj faricxis blankaj, tiam la pastro deklaras lin malpura: cxi estas infektacxo de lepro, cxi ekfloris en la absceso. 21

Kaj se la pastro vidos, ke ne estas sur cxi blankaj haroj kaj cxi ne estas pli profunda ol la hacxto kaj cxi estas ne tre rimarkebla, tiam la pastro encxlosos lin por sep tagoj. 22 Sed se cxi disvastixos sur la hacxto, tiam la pastro deklaros lin malpura: tio estas infektacxo. 23 Se la makulo restos sur sia loko kaj ne disvastixos, cxi estas brulumo de absceso; kaj la pastro deklaros cxin pura.

24 Acx se sur la hacxto de lia korpo estos brulvundo kaj sur la karno de la brulvundo aperos makulo ruxete-blanka acx blanka, 25 kaj la pastro cxin rigardos, kaj vidos, ke la haroj sur la makulo faricxis blankaj kaj cxi aspektas pli profunda ol la hacxto, tiam cxi estas lepro, kiu ekfloris sur la brulvundo; kaj la pastro deklaros cxin malpura: cxi estas infektacxo de lepro. 26 Se la pastro vidos, ke sur la makulo ne estas blankaj haroj kaj cxi ne estas pli profunda ol la hacxto kaj cxi estas malmulte rimarkebla, tiam la pastro encxlosos lin por sep tagoj. 27 Kaj la pastro lin rigardos en la sepa tago; se cxi disvastixis sur la hacxto, tiam la pastro deklaros lin malpura: cxi estas infektacxo de lepro. 28 Sed se la makulo restis sur sia loko kaj ne disvastixis sur la hacxto kaj estas malmulte rimarkebla, tiam cxi estas cxvelacxo de la brulvundo; kaj la pastro deklaros lin pura, cxar cxi estas brulumo de la brulvundo.

29 Se cxe viro acx cxe virino estos infektacxo sur la kapo acx sur la barbo, 30 kaj la pastro rigardos la infektaxon, kaj vidos, ke cxi aspektas pli profunda ol la hacxto kaj sur cxi estas haroj flavetaj kaj maldikaj, tiam la pastro deklaros lin malpura: tio estas favo, tio estas lepro de la kapo acx de la barbo. 31 Sed se la pastro rigardos la infektaxon de la favo, kaj vidos, ke cxi ne aspektas pli profunda ol la hacxto kaj ne estas sur cxi nigraj haroj, tiam la pastro encxlosos la favo-infektiton por sep tagoj. 32 Kaj la pastro rigardos la infektiton en la sepa tago, kaj se li vidos, ke la favo ne disvastixis kaj ne estas sur cxi flavetaj haroj kaj la favacxo ne aspektas pli profunda ol la hacxto, 33 tiam oni lin razu, sed la favacxon oni ne razu; kaj la pastro encxlosos la favulon denove por sep tagoj. 34 Kaj la pastro rigardos la favulon en la sepa tago, kaj se li vidos, ke la favo ne disvastixis sur la hacxto kaj cxi ne aspektas pli profunda ol la hacxto, tiam la pastro deklaros lin pura; kaj li lavu siajn vestojn, kaj li estos pura. 35 Sed se la favo disvastixos sur la hacxto, post kiam li estis deklarita pura, 36 kaj la pastro vidos, ke la favo disvastixis sur la hacxto, tiam la pastro ne sercxu flavetajn harojn: li estas malpura. 37 Sed se la favo haltis en sia stato kaj nigraj haroj elkreskis sur cxi, tiam la favo sanicxis; li estas pura, kaj la pastro deklaros lin pura.

38 Se sur la hacxto de la korpo de iu viro acx virino aperos makuloj, makuloj blankaj, 39 kaj la pastro rigardos, kaj vidos, ke sur la hacxto de ilia korpo la makuloj estas pale-blankaj, tiam cxi estas likeno, kiu ekfloris sur la hacxto; li estas pura.

40 Se cxe iu elfalis la haroj sur la kapo, li estas senharulo; li estas pura. 41 Se lia kapo senharicxas sur la antacxa parto, li estas kalvulo; li estas pura. 42 Sed se sur la senharacxo acx sur la kalvacxo estos infektacxo blanke-ruxeta, tiam cxi estas lepro, kiu ekfloris sur lia senharacxo acx sur lia kalvacxo. 43 Kaj la pastro lin rigardos, kaj se li vidos, ke la cxvelacxo de la infektacxo estas blanke-ruxeta sur lia senharacxo acx sur lia kalvacxo, kiel aspektas lepro sur la hacxto de la korpo, 44 tiam tio estas leprulo, li estas malpura; la pastro deklaru lin malpura: sur lia kapo estas lia infektacxo.

45 Kaj la vestojn de la leprulo, sur kiu estos tiu infektacxo, oni devas discxiri, kaj lia kapo devas esti nekovrita, kaj cxis la lipoj li devas esti cxirkacxkovrita, kaj li devas kriadi: Malpura, malpura! 46 La tutan tempon, dum la infektacxo estos sur li, li estu rigardata kiel malpura; malpura li estas; li estu izolita, ekster la tendaro estu lia locxejo.

47 Kaj se estos infektacxo de lepro sur vesto lana acx sur vesto lina, 48 cxu sur la fundamentacxo, cxu sur la enteksitacxo, el lino acx el lano, cxu sur felo, cxu sur ia felacxo, 49 kaj la infektacxo estos verdeta acx ruxeta sur la vesto acx sur la felo, sur la fundamentacxo acx sur la enteksitacxo acx sur la felacxo, tiam cxi estas infektacxo de lepro, kaj oni devas montri cxin al la pastro. 50 Kaj la pastro pririgardos la infektitacxon kaj encxlosos la infektitacxon por sep tagoj. 51 Kaj li rigardos la infektitacxon en la sepa tago; se li vidos, ke la infektacxo disvasticxis sur la vesto, acx sur la fundamentacxo, acx sur la enteksitacxo, acx sur ia felacxo, tiam la infektacxo estas lepro pereiga; cxi estas malpura. 52 Kaj oni forbruligu la veston acx la fundamentacxon acx la enteksitacxon el lano acx el lino acx cxian felacxon, sur kiu estos la infektacxo; cxar cxi estas lepro pereiga, per fajro oni devas cxin forbruligi. 53 Sed se la pastro vidos, ke la infektacxo ne disvasticxis sur la vesto acx sur la fundamentacxo acx sur la enteksitacxo acx sur ia felacxo, 54 tiam la pastro ordonos, ke oni lavu tion, sur kio estas la infektacxo, kaj li encxlosos cxin denove por sep tagoj. 55 Kaj la pastro rigardos la infektacxon post la lavo, kaj se li vidos, ke la infektacxo ne cxancxis sian aspekton kaj la infektacxo ne disvasticxis, tiam cxi estas malpura, per fajro oni cxin forbruligu; cxi estas penetricxintacxo sur la antacxa acx malantacxa flanko. 56 Sed se la pastro vidos, ke la infektacxo faricxis malpli rimarkebla post la lavo, tiam li decxiru cxin de la vesto acx de la felo acx de la fundamentacxo acx de la enteksitacxo. 57 Se cxi denove aperos sur la vesto acx sur la fundamentacxo acx sur la enteksitacxo acx sur ia felacxo, tiam cxi estas florantacxo; per fajro oni forbruligu tion, sur kio estas la infektacxo. 58 Sed la veston acx la fundamentacxon acx la enteksitacxon acx cxian felacxon, de kiuj post la lavo foricxos la infektacxo, oni lavu duan fojon, kaj cxi estos pura. 59 Tio estas la lecxo pri la infektacxo de lepro sur vesto lana acx lina, cxu sur fundamentacxo, cxur sur enteksitacxo, acx sur ia felacxo, por deklari cxin pura acx malpura.

Cxapitro 14

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Jen estas la lecxo pri la leprulo, en la tago, kiam oni devos purigi lin: oni venigu lin al la pastro; 3 kaj la pastro eliros ekster la tendaron, kaj la pastro rigardos, kaj se li vidos, ke la infektacxo de la lepro sanicxis cxe la leprulo, 4 tiam la pastro ordonos preni por la purigoto du birdojn vivajn, purajn, kaj cedran lignon kaj rucxan cxnureton kaj hisopon. 5 Kaj la pastro ordonos bucxu unu birdon super argila vazo, super fluakvo. 6 Kaj la vivan birdon li prenos kaj ankacx la cedran lignon kaj la rucxan cxnureton kaj la hisopon, kaj li trempos ilin kune kun la viva birdo en la sango de la birdo bucxita super la fluakvo. 7 Kaj li aspergos la purigaton je la lepro sep fojojn, kaj li deklaros lin pura, kaj li lasos la vivan birdon forflugi sur la kampon. 8 Kaj la purigato lavos siajn vestojn kaj forrazos cxiujn siajn harojn kaj banos sin en akvo, kaj li estos pura; kaj poste li iros en la tendaron kaj restos ekster sia tendo dum sep tagoj. 9 En la sepa tago li forrazos cxiujn siajn harojn, sian kapon kaj sian barbon kaj la brovojn de siaj okuloj, cxiujn siajn harojn li forrazos, kaj li lavos siajn vestojn

kaj banos sian korpon en akvo, kaj li farixos pura. 10 Kaj en la oka tago li prenos du cxafidojn sendifektajn kaj unu cxafidinon sendifektan, jaracxan, kaj tri dekonon de efo da delikata faruno, miksita kun oleo, kiel farunoferon, kaj unu log'on da oleo. 11 Kaj la pastro puriganta starigos la homon purigatan kaj ilin antacx la Eternulo, cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno. 12 Kaj la pastro prenos unu el la cxafidoj kaj alportos cxin kiel kulpoferon kune kun la log'o da oleo, kaj skuos tion kiel skuoferon antacx la Eternulo. 13 Kaj li bucxos la cxafidon sur la loko, sur kiu oni bucxas pekoferon kaj bruloferon, sur la sankta loko; cxar, kiel la pekofero, la kulpofero apartenas al la pastro; cxi estas plejsanktacxo. 14 Kaj la pastro prenos iom el la sango de la kulpofero, kaj la pastro metos tion sur la malsupran randon de la dekstra orelo de la purigato kaj sur la dikan fingron de lia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de lia dekstra piedo. 15 Kaj la pastro prenos iom el la log'o da oleo kaj vercxos sur sian maldekstran manplaton. 16 Kaj la pastro trempos sian dekstran fingron en la oleo, kiu estos sur lia maldekstra manplato, kaj li aspergos per la oleo de sia fingro sep fojojn antacx la Eternulo. 17 Kaj el la restacxo de la oleo, kiu estos sur lia manplato, la pastro metos iom sur la malsupran randon de la dekstra orelo de la purigato kaj sur la dikan fingron de lia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de lia dekstra piedo, sur la sangon de la kulpofero. 18 Kaj la restaxon de la oleo, kiu estos sur la malplato de la pastro, cxi tiu metos sur la kapon de la purigato; kaj la pastro pekliberigos lin antacx la Eternulo. 19 Kaj la pastro plenumos la pekoferon, kaj li pekliberigos la purigaton koncerne lian malpurecon, kaj poste li bucxos la bruloferon. 20 Kaj la pastro metos la bruloferon kaj la farunoferon sur la altaron; kaj la pastro pekliberigos lin, kaj li estos pura.

21 Se li estas malricxa kaj ne havas sufcixe da bonstato, tiam li prenu unu cxafidon, kiel pekoferon-skuatacxon, por peklibericxi, kaj unu dekonon de efo da delikata faruno, miksita kun oleo, kiel farunoferon, kaj log'on da oleo; 22 kaj du turtojn acx du kolombidojn, kiel lia stato permesas, kaj unu el ili estos pekofero kaj la dua estos brulofero. 23 Kaj li alportos ilin en la oka tago de sia purigado al la pastro, al la pordo de la tabernaklo de kunveno, antacx la Eternulon. 24 Kaj la pastro prenos la cxafidon de la kulpofero kaj la log'on da oleo, kaj la pastro skuos ilin kiel skuoferon antacx la Eternulo. 25 Kaj li bucxos la cxafidon de la kulpofero, kaj la pastro prenos iom el la sango de la kulpofero kaj metos cxin sur la malsupran randon de la dekstra orelo de la purigato kaj sur la dikan fingron de lia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de lia dekstra piedo. 26 Kaj el la oleo la pastro vercxos sur sian maldekstran manplaton. 27 Kaj la pastro aspergos per sia dekstra fingro, per la oleo, kiu estos sur lia maldekstra manplato, sep fojojn antacx la Eternulo. 28 Kaj la pastro metos iom el la oleo, kiu estos sur lia manplato, sur la malsupran randon de la dekstra orelo de la purigato kaj sur la dikan fingron de lia dekstra mano kaj sur la dikan fingron de lia dekstra piedo, sur la lokon de la sango de la kulpofero. 29 Kaj la restaxon de la oleo, kiu estos sur la manplato de la pastro, li metos sur la kapon de la purigato, por pekliberigi lin antacx la Eternulo. 30 Kaj li faros el unu el la turtoj acx el la kolombidoj, lacx la grado de lia bonstato, 31 kiom permesos lia bonstato--el unu li faros pekoferon kaj el la dua li faros bruloferon kune kun la farunofero; kaj la pastro pekliberigos la purigaton antacx la Eternulo. 32 Tio estas la lecxo pri persono, kiu havas infektacxon de lepro kaj kiu ne estas sufcixe bonstata dum sia puricxado.

33 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 34 Kiam vi venos en la landon Kanaan, kiun Mi donas al vi kiel posedacxon, kaj Mi cxi etus infektacxon de lepro sur iun domon en la lando, kiun vi posedos, 35 tiam tiu, al kiu apartenas la domo, devas veni, kaj diri al

la pastro jene: Sur mia domo aperis io simila al infektacxo. 36 Tiam la pastro ordonos, ke oni malplenigu la domon, antaĉ ol venos la pastro, por rigardi la infektacxon, por ke ne malpuricxu cxio, kio estas en la domo; kaj post tio eniros la pastro, por cxirkacxrigardi la domon. 37 Kaj li rigardos la infektacxon, kaj se li vidos, ke estas infektacxo sur la muroj de la domo, kavetoj verdetaĵ acx rucxetaĵ, kaj ili aspektas pli profundaj ol la supracxo de la muro, 38 tiam la pastro eliros el la domo antaĉ la pordon de la domo, kaj li cxlosos la domon por sep tagoj. 39 Kaj revenos la pastro en la sepa tago kaj rigardos; kaj se li vidos, ke la infektacxo disvasticxis sur la muroj de la domo, 40 tiam la pastro ordonos, ke oni elrompu la cxtonojn, sur kiuj estas la infektacxo, kaj oni cxetu ilin ekster la urbon, sur lokon malpuran. 41 Kaj la domon oni priskrapu interne cxirkacxe, kaj la kalkacxon, kiun oni deskrapis, oni cxetu ekster la urbon, sur lokon malpuran. 42 Kaj oni prenu aliajn cxtonojn kaj enmetu ilin sur la lokon de tiuj cxtonoj, kaj oni prenu alian kalkacxon kaj kalku la domon. 43 Se la infektacxo reaperos kaj floros sur la domo, post kiam oni elrompis la cxtonojn kaj cxirkacxskrapis la domon kaj kalkis, 44 kaj la pastro venos, kaj vidos, ke la infektacxo disvasticxis sur la domo, tiam tio estas pereiga lepro sur la domo; cxi estas malpura. 45 Kaj oni detruu la domon, cxiajn cxtonojn kaj lignon kaj la tutan kalkacxon de la domo, kaj oni elportu tion ekster la urbon, sur lokon malpuran. 46 Kaj kiu eniros en la domon, dum la tuta tempo, en kiu cxi estos cxlosita, tiu estos malpura cxis la vespero. 47 Kaj kiu dormis en tiu domo, tiu lavu siajn vestojn; kaj kiu mancxis en tiu domo, tiu lavu siajn vestojn. 48 Sed se la pastro venos, kaj vidos, ke la infektacxo ne disvasticxis sur la domo, post kiam oni kalkis la domon, tiam la pastro deklaras la domon pura, cxar la infektacxo sanicxis. 49 Tiam, por senpekigi la domon, li prenu du birdojn kaj cedran lignon kaj rucxan cxnureton kaj hisopon; 50 kaj li bucxu unu el la birdoj super argila vazo, super fluakvo; 51 kaj li prenu la cedran lignon kaj la hisopon kaj la rucxan cxnureton kaj la vivan birdon, kaj li trempu ilin en la sango de la birdo bucxita kaj en la fluakvo kaj aspergu la domon sep fofojn. 52 Kaj li senpekigos la domon per la sango de la birdo kaj per la fluakvo kaj per la viva birdo kaj per la cedra ligno kaj per la hisopo kaj per la rucxa cxnureto. 53 Kaj li lasos la vivan birdon forflugi ekster la urbon, sur la kampon; kaj li pekliberigos la domon, kaj cxi estos pura.

54 Tio estas la lecxo pri cxiu infektacxo de lepro kaj pri favo, 55 kaj pri lepro sur vesto kaj sur domo, 56 kaj pri cxvelacxo kaj pri likeno kaj pri makulo; 57 por instrui, kiam oni devas deklari malpura kaj kiam oni devas deklari pura. Tio estas la lecxo pri la lepro.

Cxapitro 15

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: cxiu, kiu havos elfluon el sia korpo, estos malpura pro sia elfluo. 3 Kaj tia estos lia malpureco pro lia elfluo: kiam fluas el lia korpo lia elfluo acx kiam cxtopicxis lia korpo per lia elfluo, cxi estas lia malpureco. 4 cxiu lito, sur kiu kucxos tiu, kiu havas elfluon, estos malpura; kaj cxiu objekto, sur kiu li sidos, estos malpura. 5 Kaj se iu ektuxos lian liton, li lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 6 Kaj se iu sidicxos sur ia objekto, sur kiu sidis la elfluulo, li lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 7 Kaj kiu ektuxos la korpon de la elfluulo, tiu lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 8 Se la elfluulo kracxos sur purulon, tiam cxi tiu lavu siajn vestojn kaj

banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 9 Kaj cxiu veturilo, sur kiu veturis la elfluulo, estos malpura. 10 Kaj cxiu, kiu ektuxos ion, kio estis sub tiu, estos malpura cxis la vespero; kaj kiu portos tion, tiu lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 11 Kaj cxiu, kiun ektuxos la elfluulo, ne lavinte siajn manojn per akvo, lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 12 Kaj argilan vazon, kiun ektuxos la elfluulo, oni rompu; kaj cxiun lignan vazon oni lavu per akvo. 13 Kaj kiam la elfluulo puricxos de sia elfluo, tiam li kalkulu al si sep tagojn de post la tago de sia puricxo, kaj li lavu siajn vestojn kaj banu sian korpon en fluakvo, kaj li estos pura. 14 Kaj en la oka tago li prenu al si du turtojn acx du kolombidojn, kaj li venu antacx la Eternulon al la pordo de la tabernaklo de kunveno kaj donu ilin al la pastro. 15 Kaj la pastro oferfaros ilin, unu kiel pekoferon kaj la duan kiel bruloferon; kaj la pastro pekliberigos lin antacx la Eternulo koncerne lian elfluon.

16 Se cxe iu okazos elfluo de la semo, tiam li banu en akvo sian tutan korpon, kaj li estos malpura cxis la vespero. 17 Kaj cxiun veston kaj cxiun felon, sur kiun elvercxicxis semo, oni lavu per akvo, kaj cxi estos malpura cxis la vespero. 18 Kaj kiam kun virino kucxis viro kun elvercxo de semo, tiam ili banu sin en akvo, kaj ili estos malpuraj cxis la vespero.

19 Kaj kiam virino havos elfluon, sango fluos el cxia korpo, tiam cxi dum sep tagoj restu en sia malpureco; kaj cxiu, kiu cxin ektuxos, estos malpura cxis la vespero. 20 Kaj cxio, sur kio cxi kucxos dum sia malpureco, estos malpura; kaj cxio, sur kio cxi sidos, estos malpura. 21 Kaj cxiu, kiu ektuxos cxian liton, lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 22 Kaj cxiu, kiu ektuxos ian objekton, sur kiu cxi sidis, lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 23 Kaj se io estos sur la lito, acx sur objekto, sur kiu cxi sidis, kaj iu tion ektuxos, tiam li estos malpura cxis la vespero. 24 Kaj se viro kucxos kun cxi kaj cxia malpureco estos sur li, tiam li estos malpura dum sep tagoj; kaj cxiu kucxejo, sur kiu li kucxos, estos malpura.

25 Se cxe virino fluos cxia sango dum multaj tagoj ne en la tempo de cxia monatacxo, acx se cxi havos elfluon krom sia monatacxo, tiam dum la tuta tempo de elfluado de cxia malpuracxo, simile kiel dum la tempo de cxia monatacxo, cxi estos malpura. 26 cxiu kucxejo, sur kiu cxi kucxos dum la tuta tempo de sia elfluado, estos kiel la kucxejo dum cxia monatacxo; kaj cxiu objekto, sur kiu cxi sidos, estos malpura, simile al la malpureco dum cxia monatacxo. 27 Kaj cxiu, kiu ektuxos ilin, estos malpura; li lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero. 28 Kaj kiam cxi puricxos de sia elfluo, tiam cxi kalkulu al si sep tagojn, kaj poste cxi estos pura. 29 Kaj en la oka tago cxi prenu al si du turtojn acx du kolombidojn, kaj cxi alportu ilin al la pastro, al la pordo de la tabernaklo de kunveno. 30 Kaj la pastro oferfaros unu kiel pekoferon kaj la duan kiel bruloferon; kaj la pastro pekliberigos cxin antacx la Eternulo koncerne la elfluon de cxia malpureco.

31 Tiel antacxgardu la Izraelidojn kontracx ilia malpureco, por ke ili ne mortu en sia malpureco, malpurigante Mian locxejon, kiu estas inter ili.

32 Tio estas la lecxo pri la havanto de elfluo, kaj pri tiu, kiu havas elvercxicxon de semo, per kio li faricxas malpura; 33 kaj pri malsanulino pro sia monatacxo; kaj pri havanto de elfluo, cxu tio

estas viro, cxu virino; kaj pri viro, kiu kucxos kun malpurulino.

Cxapitro 16

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo post la morto de la du filoj de Aaron, kiam ili venis antacx la Eternulon kaj mortis. 2 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Diru al via frato Aaron, ke li ne en cxiu tempo eniru en la sanktejon malantacx la kurtenon, antacx la fermoplaton, kiu estas sur la kesto, por ke li ne mortu; cxar en nubo Mi aperados super la fermoplato. 3 Kun jeno Aaron venadu en la sanktejon: kun bovido por pekofero kaj kun vircxafu por brulofero. 4 Sanktan linan cxitonon li surmetu sur sin, kaj linaj pantalonoj estu sur lia korpo, kaj per lina zono li zonu sin, kaj linan cidaron li havu sur la kapo: tio estas sanktaj vestoj. Kaj li banu en akvo sian korpon kaj surmetu ilin sur sin. 5 Kaj de la komunumo de la Izraelidoj li prenu du kaprojn por pekofero kaj unu vircxafon por brulofero. 6 Kaj Aaron alportos sian bovidon de pekofero, kaj pekliberigos sin kaj sian domon. 7 Kaj li prenos la du kaprojn, kaj starigos ilin antacx la Eternulo, cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno. 8 Kaj Aaron faros lotojn pri la du kaproj: unu loton por la Eternulo kaj la duan loton por Azazel. 9 Kaj Aaron alportos la kapron, sur kiun falis la loto por la Eternulo, kaj li oferfaros cxin kiel pekoferon. 10 Kaj la kapron, sur kiun falis la loto por Azazel, li starigu vivan antacx la Eternulo, por fari super cxi pekliberigon kaj forsendi cxin al Azazel en la dezerton. 11 Kaj Aaron alportos sian bovidon de pekofero, kaj pekliberigos sin kaj sian domon, kaj bucxos sian bovidon de pekofero. 12 Kaj li prenos plenan incensujon da ardantaj karboj de la altaro, kiu staras antacx la Eternulo, kaj plenajn plenmanojn da bonodora pistita incenso, kaj li enportos tion malantacx la kurtenon. 13 Kaj li metos la incenson sur la fajron antacx la Eternulon, kaj nubo de la incenso kovros la fermoplaton, kiu estas sur la kesto de atesto, por ke li ne mortu. 14 Kaj li prenos iom el la sango de la bovido kaj aspergos per sia fingro la antacxan parton de la fermoplato, kaj antacx la fermoplato li aspergos sep fojojn per la sango, kiu estos sur lia fingro. 15 Kaj li bucxos la pekoferan kapron de la popolo, kaj li enportos cxian sangon malantacx la kurtenon, kaj agos kun cxia sango tiel same, kiel li agis kun la sango de la bovido, kaj li aspergos per cxi sur la fermoplaton kaj antacx la fermoplato. 16 Kaj li pekliberigos la sanktejon koncerne la malpuracxojn de la Izraelidoj kaj iliajn krimojn, en cxuij iliaj pekoj; kaj tiel li agos kun la tabernaklo de kunveno, kiu estas inter ili, meze de iliaj malpuracxoj. 17 Neniu homo estu en la tabernaklo de kunveno, kiam li eniros, por pekliberigi la sanktejon, cxis li eliros. Kaj li pekliberigos sin kaj sian domon kaj la tutan komunumon de Izrael. 18 Kaj li eliros al la altaro, kiu estas antacx la Eternulo, kaj pekliberigos cxin; kaj li prenos iom el la sango de la bovido kaj el la sango de la kapro, kaj metos cxin sur la kornojn de la altaro cxirkacxe. 19 Kaj li aspergos cxin sep fojojn per la sango, kiu estas sur lia fingro, kaj li purigos cxin kaj sanktigos cxin de la malpuracxoj de la Izraelidoj. 20 Kiam li finos la pekliberigadon de la sanktejo kaj de la tabernaklo de kunveno kaj de la altaro, li alkondukos la vivan kapron; 21 kaj Aaron metos siajn ambacx manojn sur la kapon de la viva kapro kaj konfesos super cxi cxuijn malbonagojn de la Izraelidoj kaj cxuijn iliajn krimojn kaj cxuijn iliajn pekojn, kaj li metos ilin sur la kapon de la kapro kaj forsendos cxin per speciala homo en la dezerton. 22 Kaj la kapro forportos sur si cxuijn iliajn malbonagojn en landon senkomunikicxan; kaj li foririgos la kapron en la dezerton. 23 Kaj Aaron eniros en la tabernaklon de kunveno, kaj demetos de si la linajn vestojn, kiujn li surmetis, enirante en la sanktejon, kaj li restigos ilin tie.

24 Kaj li banos sian korpon en akvo sur sankta loko, kaj li surmetos sur sin siajn vestojn, kaj eliros kaj oferfaros sian bruloferon kaj la bruloferon de la popolo, kaj li pekliberigos sin kaj la popolon. 25 Kaj la sebon de la pekofero li fumbruligu sur la altaro. 26 Kaj tiu, kiu forkondukis la kapron por Azazel, lavu siajn vestojn kaj banu sian korpon en akvo, kaj poste li povas eniri en la tendaron. 27 Kaj la propekan bovidon kaj la propekan kapron, kies sango estis enportita, por pekliberigi la sanktejon, oni elportu ekster la tendaron, kaj oni forbruligu per fajro ilian felon kaj ilian karnon kaj ilian malpuracxon. 28 Kaj tiu, kiu forbruligis ilin, lavu siajn vestojn kaj banu sian korpon en akvo, kaj poste li povas eniri en la tendaron.

29 Kaj tio estu por vi eterna lecxo: en la sepa monato, en la deka tago de la monato, premu viajn animojn, kaj faru nenian laboron, nek la indicxeno, nek la fremdulo, kiu loxas inter vi. 30 cxar en tiu tago oni vin pekliberigos, por purigi vin; de cxiuj viaj pekoj antacx la Eternulo vi faricxos puraj. 31 Sabato de plena ripozo cxi estu por vi; kaj premu viajn animojn; cxi estu lecxo por eterne. 32 Pekliberigos la pastro, kiu estas sanktoleita, kaj kiu estas konsekrita, por pastris anstatacx sia patro; kaj li surmetos sur sin la linajn vestojn, la sanktajn vestojn. 33 Kaj li pekliberigos la plej sanktan sanktejon kaj la tabernaklon de kunveno, kaj la altaron li pekliberigos; kaj la pastrojn kaj la tutan popolon de la komunumo li pekliberigos. 34 Kaj tio estu por vi lecxo eterna: pekliberigi la Izraelidojn koncerne iliajn pekojn unu fojon en jaro. Kaj li faris, kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

Cxapitro 17

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al Aaron kaj al liaj filoj kaj al cxiuj Izraelidoj, kaj diru al ili: Jen estas tio, kon la Eternulo ordonis: 3 Se iu el la domo de Izrael bucxos bovon acx cxafon acx kapron en la tendaro, acx se li bucxos cxin ekster la tendaro, 4 kaj ne alkondukos cxin al la pordo de la tabernaklo de kunveno, por prezenti cxin kiel oferon al la Eternulo, antacx la locxejo de la Eternulo, tiam tiu homo estos kulpa pri sango: li vercxis sangon, kaj tiu homo ekstermicxos el inter sia popolo. 5 Por ke la Izraelidoj alkondukadu siajn bucxotojn, kiujn ili volas bucxu sur la kampo, kaj ili alkonduku ilin antacx la Eternulon, al la pordo de la tabernaklo de kunveno, al la pastro, kaj ili bucxu ilin kiel pacoferojn al la Eternulo. 6 Kaj la pastro aspergos per la sango la altaron de la Eternulo cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno, kaj li fumbruligos la sebon kiel agrablan odoracxon al la Eternulo. 7 Ili ne bucxu plu siajn oferbrutojn al la demonoj, kiujn ili malcxaste adoras. Lecxo eterna tio estu por ili en iliaj generacioj.

8 Kaj diru al ili: Se iu el la domo de Izrael, acx el la fremduloj, kiuj loxas inter ili, alportos bruloferon acx simplan oferon, 9 kaj ne alkondukos cxin al la pordo de la tabernaklo de kunveno, por oferfari cxin al la Eternulo, tiam tiu homo ekstermicxos el sia popolo.

10 Se iu el la domo de Izrael, acx el la fremduloj, kiuj loxas inter ili, mancxos ian sangon, tiam Mi turnos Mian vizacxon kontrakx tiun, kiu mancxis la sangon, kaj Mi ekstermos lin el inter la popolo. 11 cxar la animo de korpo estas en la sango; kaj Mi destinis al vi cxi tion por la altaro,

por pekliberigi viajn animojn, cxar la sango pekliberigas per la animo. 12 Tial Mi diris al la Izraelidoj: Neniu el vi mancxu sangon, kaj ankacx la fremdulo, kiu loxas inter vi, ne mancxu sangon.

13 Se iu el la Izraelidoj, acx el la fremduloj, kiuj loxas inter ili, cxaskaptos beston acx birdon, kiun oni povas manxi, tiam li elfluigu cxian sangon kaj kovru cxin per polvo. 14 cxar la animo de cxiu korpo estas cxia sango, en cxia animo cxi estas. Tial Mi diris al la Izraelidoj: La sangon de ia korpo ne mancxu, cxar la animo de cxiu korpo estas cxia sango; cxiu, kiu cxin manxos, ekstermixos. 15 Kaj cxiu, kiu manxos mortintacxon acx discxiritacxon, cxu li estas indicxeno, cxu fremdulo, lavu siajn vestojn kaj banu sian en akvo, kaj li estos malpura cxis la vespero, kaj poste li estos pura. 16 Sed se li ne lavos kaj sian korpon ne banos, li portos sur si sian malbonagon.

Cxapitro 18

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Mi estas la Eternulo, via Dio. 3 Laxx la agoj de la lando Egipta, en kiu vi loxis, ne agu; kaj laxx la agoj de la lando Kanaana, en kiun mi venigas vin, ne agu; laxx iliaj lecxoj ne konduitu. 4 Miajn decidojn plenumu kaj Miajn lecxojn observu, por konduiti laxx ili: Mi estas la Eternulo, via Dio. 5 Kaj observu Miajn lecxojn kaj Miajn decidojn, kiujn plenumante, la homo vivas per ili: Mi estas la Eternulo.

6 Neniu alproksimicxu al iu sia korpoparencino, por malkovri nudecon: Mi estas la Eternulo. 7 La nudecon de via patro kaj la nudecon de via patrino ne malkovru: cxi estas via patrino, ne malkovru cxian nudecon. 8 La nudecon de via patredzino ne malkovru: cxi estas la nudeco de via patro. 9 La nudecon de via fratino, filino de via patro acx filino de via patrino, cxu cxi naskicxis en la domo, cxu cxi naskicxis ekstere, ne malkovru ilian nudecon. 10 La nudecon de filino de via filo acx de filino de via filino, ne malkovru ilian nudecon; cxar tio estas via nudeco. 11 La nudecon de filino de via patredzino, kiu naskicxis de via patro, cxi estas via fratino, ne malkovru cxian nudecon. 12 La nudecon de fratino de via patro ne malkovru: cxi estas korpoparencino de via patro. 13 La nudecon de fratino de via patrino ne malkovru; cxar cxi estas korpoparencino de via patrino. 14 La nudecon de frato de via patro ne malkovru, al lia edzino ne alproksimicxu: cxi estas via onklino. 15 La nudecon de via bofilino ne malkovru: cxi estas edzino de via filo, ne malkovru cxian nudecon. 16 La nudecon de edzino de via frato ne malkovru: cxi estas nudeco de via frato. 17 La nudecon de virino kaj de cxia filino ne malkovru: filinon de cxia filo kaj filinon de cxia filino ne prenu, por malkovri ilian nudecon: ili estas korpoparencinoj; tio estas malcxasteco. 18 Kaj virinon kune kun cxia fratino ne prenu kiel konkurantinon, por malkovri cxian nudecon apud cxi, dum cxia vivo. 19 Kaj al virino dum cxia monata malpureco ne alproksimicxu, por malkovri cxian nudecon. 20 Kaj kun la edzino de via proksimulo ne kucxu pro semo, malpuricxante kun cxi. 21 Kaj el via idaro ne fordonu oferon al Molecx, kaj ne malhonoru la nomon de via Dio: Mi estas la Eternulo. 22 Kaj kun virseksulo ne kucxu, kiel oni kucas kun virino: tio estas abomenacxo. 23 Kaj kun nenia bruto kucxu, malpuricxante per cxi; kaj virino ne staricxu antacx bruto, por kunicxi: tio estas fiacxo.

24 Ne malpuricxu per cxio cxi tio; cxar per cxio cxi tio malpuricxis la popoloj, kiujn Mi forpelas de antacx vi. 25 Kaj malpuricxis la tero, kaj Mi postulas respondon pri cxia malbonagado, kaj la tero elcxetas siajn locxantojn. 26 Sed vi observu Miajn lecxojn kaj Miajn decidojn, kaj ne faru iujn el tiuj abomenacxoj, nek la indicxeno, nek la fremdulo, kiu locxas inter vi 27 (cxar cxiajn tiujn abomenacxojn faris la homoj de tiu tero, kiuj locxis antacx vi, kaj la tero malpuricxis); 28 por ke la tero ne elcxetu ankacx vin, kiam vi malpurigos cxin, kiel cxi elcxetis la popolon, kiu estis antacx vi. 29 cxar se iu faros ion el cxiaj tiuj abomenacxoj, la farantoj ekstermicxos el sia popolo. 30 Observu do Miajn ordonojn, por ke vi ne agu lacx la abomenindaj lecxoj, lacx kiuj oni agis antacx vi, kaj por ke vi ne malpuricxu per ili: Mi estas la Eternulo, via Dio.

Cxapitro 19

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al la tuta komunumo de la Izraelidoj, kaj diru al ili: Sanktaj estu, cxar sankta estas Mi, la Eternulo, via Dio. 3 cxia el vi timu sian patrinon kaj sian patron, kaj Miajn sabatojn observu: Mi estas la Eternulo, via Dio. 4 Ne turnu vin al idoloj, kaj diojn fanditajn ne faru al vi: Mi estas la Eternulo, via Dio. 5 Kaj kiam vi bucxos pacoferon al la Eternulo, bucxu cxin, por akiri placxon. 6 En la tago de la oferado cxi estu mancxata kaj en la morgacxa tago; sed tion, kio restis cxis la tria tago, oni forbruligu per fajro. 7 Sed se oni cxin mancxos en la tria tago, cxi estos abomenacxo, cxi ne placxos. 8 Kaj cxia mancxinto portos sur si sian malbonagon, cxar li malhonoris la sanktacxon de la Eternulo; kaj tiu animo ekstermicxos el sia popolo.

9 Kaj kiam vi rikoltos rikoltacxon de via tero, ne rikoltu cxion cxis la rando de via kampo, kaj la restacxon de via rikoltacxo ne forkolektu. 10 Kaj vian vinberejon ne tute senberigu, kaj la falintajn berojn en via vinberejo ne forkolektu; por la malricxulo kaj por la fremdulo restigu ilin; Mi estas la Eternulo, via Dio. 11 Ne cxtelu, kaj ne mensogu, kaj ne trompu unu alian. 12 Kaj ne cxuru per Mia nomo mensoge, malhonorante la nomon de via Dio: Mi estas la Eternulo. 13 Ne premu vian proksimulon kaj ne rabu; la pago por dungito ne noktoestu cxe vi cxis mateno. 14 Ne malbenu surdulon, kaj antacx blindulo ne kucxigu falilon; timu vian Dion: Mi estas la Eternulo. 15 Ne faru maljustacxon en la juxado, ne estu partia por malricxulo kaj ne estimu potenculon; juste juxu vian proksimulon. 16 Ne disportu kalumniojn inter via popolo, ne staru kontraŭ la sango de via proksimulo: Mi estas la Eternulo. 17 Ne malamu vian fraton en via koro; admonu vian proksimulon, por ke vi ne portu sur vi pekon pro li. 18 Ne faru vencxon kaj ne portu koleron kontraŭ la filoj de via popolo; amu vian proksimulon kiel vin mem: Mi estas la Eternulo. 19 Miajn lecxojn observu. Vian bruton ne parigu miksospece, vian kampon ne prisemu miksospece, kaj veston miksospecan el lano kaj lino ne surmetu sur vin. 20 Se viro kucxas kun virino pro semo, kaj cxi estas sklavino, ordonita al viro, sed ankoraŭ ne elacxetita acx ne ricevinta liberecon, tiam devas esti enketo, sed ili ne mortu, cxar cxi ne estis libera. 21 Li alportu pro sia kulpo al la Eternulo antacx la pordon de la tabernaklo de kunveno vircxafon kiel pekoferon. 22 Kaj la pastro pekliberigos lin per la vircxafado de pekofero antacx la Eternulo koncerne la pekon, kiun li pekis, kaj pardonita estos al li la peko, kiun li pekis. 23 Kaj kiam vi

venos en la landon kaj plantos ian arbon mancxodonan, tiam rigardu cxiajn fruktojn kvazacx konsekritaj; dum tri jaroj ili estu por vi kvazacx konsekritaj, ili ne estu mancxataj. 24 En la kvara jaro cxiaj fruktoj estu sanktaj, dankoferoj al la Eternulo. 25 Sed en la kvina jaro vi povas manxi cxiajn fruktojn, kolektante por vi cxiajn produktacxojn: Mi estas la Eternulo, via Dio. 26 Ne manxu kun sango; ne acxguru kaj ne antacxdiru sorcxo. 27 Ne cxirkacxtendu la flankojn de via kapo kaj ne fordifektu la flankojn de via barbo. 28 Entrancxojn pro mortinto ne faru sur via korpo kaj skribon enpikitan ne faru sur vi: Mi estas la Eternulo. 29 Ne senhonorigu vian filinon, prostituante cxin; por ke la lando ne faricxu prostituista kaj por ke la lando ne plenixu de malcxasteco. 30 Miajn sabatojn gardu kaj Mian sanktejon respektu: Mi estas la Eternulo. 31 Ne turnu vin al magiistoj nek al sorcxistoj, ne provu malpuricxi per ili: Mi estas la Eternulo, via Dio. 32 Antacx grizulo staricxu, kaj respektu la vizacxon de maljunulo, kaj timu vian Dion: Mi estas la Eternulo. 33 Kaj se ekloxxos cxe vi fremdulo en via lando, ne premu lin. 34 Kiel indicxeno el inter vi estu por vi la fremdulo, kiu ekloxxis cxe vi, kaj amu lin kiel vin mem, cxar fremduloj vi estis en la lando Egipta: Mi estas la Eternulo, via Dio. 35 Ne faru maljustacxon en la juxto, en la mezuro, en la peso, en la amplekso. 36 Pesilo cxusta, peziloj cxustaj, efo cxusta, kaj hino cxusta estu cxe vi: Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta. 37 Kaj observu cxiajn Miajn lecxojn kaj cxiajn Miajn decidojn kaj plenumu ilin: Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 20

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Al la Izraelidoj diru: cxiu el la Izraelidoj, kaj el la fremduloj, kiuj loxxas inter la Izraelidoj, kiu donos iun el siaj idoj al Molecx, mortu; la popolo de la lando mortigu lin per cxtonoj. 3 Mi turnos Mian vizacxon kontrakx tiun homon, kaj Mi ekstermos lin el inter lia popolo pro tio, ke el siaj idoj li donis al Molecx, por malpurigi Mian sanktejon kaj malhonoru Mian sanktan nomon. 4 Kaj se la popolo de la lando kovros siajn okulojn for de tiu homo, kiam li donos iun el siaj idoj al Molecx, kaj ne mortigos lin: 5 tiam Mi turnos Mian vizacxon kontrakx tiun homon kaj kontrakx lian familion, kaj Mi ekstermos lin, kaj cxiajn, kiuj malcxastos, imitante lin en la malcxastado por Molecx, el inter ilia popolo. 6 Kaj se iu animo sin turnos al magiistoj kaj sorcxistoj, por malcxasti sub ilia gvido, tiam Mi turnos Mian vizacxon kontrakx tiun animon kaj ekstermos cxin el inter cxia popolo. 7 Sanktigu vin kaj estu sanktaj, cxar Mi estas la Eternulo, via Dio. 8 Kaj observu Miajn lecxojn kaj plenumu ilin: Mi estas la Eternulo, kiu sanktigas vin. 9 cxiu, kiu malbenas sian patron acx sian patrinon, estu mortigita: sian patron kaj sian patrinon li malbenis, lia sango estu sur li. 10 Kaj se iu adultis kun edzinigita virino, se iu adultis kun la edzino de sia proksimulo, estu mortigitaj la adultinto kan la adultintino. 11 Kaj se iu kucxus kun la edzino de sia patro, li malkovris la nudecon de sia patro; ambacx ili estu mortigitaj, ilia sango estu sur ili. 12 Kaj se iu kucxis kun sia bofilino, ili ambacx estu mortigitaj: abomenacxon ili faris, ilia sango estu sur ili. 13 Kaj se iu kucxis kun viro kiel kun virino, abomenacxon ili ambacx faris: ili estu mortigitaj, ilia sango estu sur ili. 14 Kaj se iu prenis virinon kaj cxian patrinon, tio estas malcxastegeco: per fajro oni forbruligu lin kaj ilin, por ke ne estu malcxasteco inter vi. 15 Kaj se iu kucxis kun bruto, li estu mortigita, kaj ankacx la bruton mortigu. 16 Kaj se virino alproksimicxis al ia bruto, por sekskunicxi kun cxi, tiam mortigu la virinon kaj la bruton: ili estu mortigitaj, ilia sango estu sur ili. 17 Kaj se iu prenis sian fratinon, filinon de sia patro acx filinon de sia patrino, kaj li vidis cxian nudecon kaj cxi vidis lian nudecon, tio estas maldecacxo; kaj ili devas esti ekstermitaj antacx la okuloj de sia popolo: la nudecon de sia fratinino li malkovris, li portu sian pekon. 18 Kaj se iu kucxis kun virino dum

cxia malsano kaj malkovris cxian nudecon, li vidatigis cxian elfluejon kaj cxi malkovris la elfluejon de sia sango: ili ambacx estu ekstermitaj el inter sia popolo. 19 Kaj la nudecon de la fratino de via patrino kaj de la fratino de via patro ne malkovru; cxar li nudigis sian korpoparencinon, ili portu sian pekon. 20 Kaj se iu kucxis kun sia onklino, li malkovris la nudecon de sia onklo: ili portu sian pekon, ili mortos seninfanaj. 21 Kaj se iu prenis la edzinon de sia frato, tio estas malpuracxo: la nudecon de sia frato li malkovris, seninfanaj ili estos.

22 Kaj observu cxiujn Miajn lecxojn kaj cxiujn Miajn decidojn kaj plenumu ilin, por ke ne elcxetu vin la lando, en kiun Mi kondukas vin, por tie locxi. 23 Kaj ne agu lacx la lecxoj de la popolo, kiun Mi forpelas de antacx vi, cxar cxion cxi tion ili faris kaj Mi ekabomenis ilin. 24 Kaj Mi diris al vi: Vi heredos ilian landon, kaj Mi cxin donos al vi, por ke vi posedu cxin, la landon, en kiu fluas lakto kaj mielo. Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu distingis vin el inter la popoloj. 25 Kaj faru diferencon inter bruto pura kaj malpura kaj inter birdo malpura kaj pura; kaj ne malpurigu viajn animojn per bruto kaj per birdo, kaj per cxio, kio movicxas sur la tero, kion Mi apartigis por vi, ke vi rigardu ilin kiel malpurajn. 26 Kaj estu antacx Mi sanktaj, cxar sankta estas Mi, la Eternulo, kaj Mi apartigis vin el inter la popoloj, por ke vi estu Miaj.

27 Kaj viro acx virino, se ili estos magiistoj acx sorcxistoj, estu mortigitaj; per cxtonoj oni ilin mortigu, ilia sango estu sur ili.

Cxapitro 21

1 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Parolu al la pastroj, la Aaronidoj, kaj diru al ili: Neniu el ili malpurigu sin per mortinto en sia popolo; 2 krom nur per sia proksima parenco, per sia patrino, per sia patro, per sia filo, per sia filino, kaj per sia frato; 3 kaj per sia fratino-virgulino, proksima al li, kiu ne estis edzinigita, per cxi li povas sin malpurigi. 4 Li ne malpurigu sin, kiel estro en sia popolo, malsanktigante sin. 5 Ili ne faru al si senharacxon sur sia kapo, kaj la flankojn de sia barbo ili ne razu, kaj sur sia korpo ili ne faru entrancxojn. 6 Sanktaj ili estu antacx sia Dio, kaj ili ne malsanktigu la nomon de sia Dio; cxar la fajroferojn al la Eternulo, la panon al sia Dio ili alportas; tial ili estu sanktaj. 7 Virinon malcxastan acx senhonorigitan ili ne prenu, kaj virinon, forpucxitan de sia edzo, ili ne prenu; cxar pastro estas sankta al sia Dio. 8 Tial tenu lin sankte, cxar la panon de via Dio li alportas; sankta li estu por vi, cxar sankta estas Mi, la Eternulo, kiu sanktigas vin. 9 Se filino de pastro senhonoricxis per malcxastado, cxi senhonorigas sian patron: oni forbruligu cxin per fajro.

10 La granda pastro inter siaj fratoj, tiu, sur kies kapon estas vercxita la sankta oleo, kaj kiu estas konsekrita, por porti la vestojn, ne devas nudigi sian kapon nek discxiri siajn vestojn. 11 Kaj al neniu mortinto li venu; ecx per sia patro acx sia patrino li sin ne malpurigu. 12 Kaj el la sanktejo li ne eliru, kaj li ne malhonoru la sanktejon de sia Dio; cxar sanktigo per la sankta oleo de lia Dio estas sur li: Mi estas la Eternulo. 13 Edzinon li prenu al si virgulinon. 14 Vidvinon, forpucxitinon, senhonorigitinon, acx malcxastulinon li ne prenu, sed nur virgulinon el sia popolo li prenu kiel edzinon. 15 Kaj li ne senhonorigu sian semon en sia popolo, cxar Mi estas la Eternulo, kiu lin sanktigas.

16 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 17 Diru al Aaron jene: Se iu el via idaro en iliaj

generacioj havos ian kriplacxon, li ne alproksimicxu, por alporti la panon de sia Dio. 18 cxar neniŭ, kiu havas ian kriplacxon, alproksimicxu: nek blindulo, nek lamulo, nek platanulo, nek monstrulo, 19 nek homo, kiu havas rompitan kruron acx rompitan brakon, 20 nek cxibulo, nek ftizulo, nek makulokululo, nek aknulo, nek favulo, nek herniulo. 21 Neniŭ, kiu havas kriplacxon el la idaro de Aaron la patro, alproksimicxu, por alporti la fajroferojn de la Eternulo: li havas kriplacxon, tial li ne alproksimicxu, por alporti la panon de sia Dio. 22 La panon de sia Dio el la plejsanktacoj kaj el la sanktacoj li povas manxi. 23 Sed al la kurteno li ne aliru kaj al la altaro li ne alproksimicxu, cxar li havas kriplacxon; por ke li ne malhonoru Miajn sanktejojn, cxar Mi, la Eternulo, ilin sanktigas. 24 Kaj Moseo tion diris al Aaron kaj al liaj filoj kaj al cxiuj Izraelidoj.

Cxapitro 22

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Diru al Aaron kaj al liaj filoj, ke ili agu singarde koncerne la sanktacojn de la Izraelidoj, kaj ili ne malhonoru Mian sanktan nomon en tio, kion ili konsekras al Mi: Mi estas la Eternulo. 3 Diru al ili: Se iu en viaj generacioj el via tuta idaro aliros al la sanktacoj, kiujn la Izraelidoj konsekras al la Eternulo, kaj li havos sur si malpuracxon, tiam tiu animo ekstermicxos de antacx Mi: Mi estas la Eternulo. 4 Se iu el la idaro de Aaron havos lepron acx elfluon, tiu ne manxu la sanktacojn, cxis li puricxos. Kiu ektucxis iun, kiu malpuricxis per mortinto, acx kiu havas elfluon de semo; 5 acx kiu ektucxis ian rampacxon, per kiu li malpuricxis, acx iun homon, de kiu li malpuricxis per ia lia malpuracxo; 6 tiu, ektucxinte tion, estos malpura cxis la vespero, kaj li ne manxu la sanktacojn, antacx ol li estos lavinta sian korpon per akvo. 7 Post la subiro de la suno li faricxos pura, kaj tiam li povas manxi la sanktacojn, cxar tio estas lia manxacxo. 8 Kadavracxon kaj ion, kion disxiris bestoj, li ne manxu, por ke li ne malpuricxu per tio: Mi estas la Eternulo. 9 Kaj ili observu Miajn ordonojn, por ke ili ne portu sur si pekon kaj ne mortu en cxi, se ili tion malhonoros: Mi estas la Eternulo, kiu ilin sanktigas. 10 Kaj neniŭ laiko manxu sanktacxon; loxanto cxe pastro kaj ankacx dungito ne manxu sanktacxon. 11 Se pastro acxetis homon per sia mono, tiu povas manxi tion; kaj tiuj, kiuj naskicxis en lia domo, povas manxi lian panon. 12 Se filino de pastro edzinicxis kun viro laika, cxi ne manxu el la levataj sanktacoj. 13 Sed se filino de pastro faricxis vidvino acx eksedzino kaj cxi ne havas infanojn, kaj cxi revenis en la domon de sia patro, kiel cxi estis en sia juneco, tiam cxi povas manxi la panon de sia patro; sed neniŭ laiko devas cxin manxi. 14 Se iu manxis sanktacxon per eraro, li aldonu al cxi kvinonon de la valoro kaj redonu al la pastro la sanktacxon. 15 Ili ne malhonoru la sanktacojn de la Izraelidoj, kiujn ili oferlevas al la Eternulo. 16 Kaj ili ne cxarcxu sur sin la kulpon de la krimo, manxante siajn sanktacojn; cxar Mi estas la Eternulo, kiu ilin sanktigas.

17 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 18 Parolu al Aaron kaj al liaj filoj kaj al cxiuj Izraelidoj, kaj diru al ili: Se iu el la domo de Izrael acx el la fremduloj inter Izrael alportas sian oferon, cxu cxi estas promesitacxo acx cxu cxi estas ofero memvola, kiun li alportas al la Eternulo kiel bruloferon, 19 tiam, por ke vi akiru placxon, cxi devas esti sendifekta, virseksa, el grandaj brutoj, el cxafoj, acx el kaproj. 20 Neniŭn beston, kiu havas difektacxon, alportu, cxar cxi ne akirigos al vi placxon. 21 Kaj se iu alportas pacoferon al la Eternulo, por plenumi promeson acx memvole, el grandaj acx malgrandaj brutoj, cxi estu sendifekta, por ke cxi placxu; nenia difekto estu sur cxi. 22 Beston blindan acx difektitan acx kriplan acx absceshavan acx aknohavan acx favan ne alportu al la Eternulo; kaj ne donu ilin kiel fajroferon sur la altaron de la

Eternulo. 23 Bovon acx cxafon, kiu havas tro longajn acx tro mallongajn membrojn, vi povas alporti kiel oferon memvolan, sed kiel promesita ofero cxi ne akiros placxon. 24 Beston, kiu havas testikon kunpremitan, disbatitan, decxiritan, acx fortrancxitan, ne alportu al la Eternulo, kaj en via lando ne faru tion. 25 Kaj el la manoj de alilandulo ne alportu tiajn kiel panon de via Dio; cxar kriplacxo estas sur ili, difektacxo estas sur ili: ili ne akiros al vi placxon.

26 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 27 Kiam naskixos bovido acx cxafido acx kaprido, tiam cxi restu dum sep tagoj sub sia patrino, kaj de post la oka tago kaj plue cxi povas akiri placxon kiel fajrofero al la Eternulo. 28 Sed nek bovon, nek cxafon bucxu kun cxia ido en unu tago. 29 Se vi alportas dankoferon al la Eternulo, oferu cxin tiel, ke cxi akiru por vi placxon. 30 En la sama tago oni devas cxin manxi; ne lasu iom el cxi cxis la mateno: Mi estas la Eternulo. 31 Kaj observu Miajn ordonojn kaj plenumu ilin: Mi estas la Eternulo. 32 Kaj ne malhonoru Mian sanktan nomon, kaj Mi estu sankta inter la Izraelidoj: Mi estas la Eternulo, kiu sanktigas vin, 33 kiu elkondukis vin el la lando Egipta, por esti por vi Dio. Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 23

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: La festoj de la Eternulo, kiujn vi nomos sanktaj kunvenoj, jen ili estas, Miaj festoj. 3 Dum ses tagoj faru laboron; sed la sepan tagon estas sabato de ripozo, sankta kunveno, nenian laboron faru; cxi estu sabato al la Eternulo en cxiaj viaj locxejoj.

4 Jen estas la festoj de la Eternulo, sanktaj kunvenoj, kiujn vi kunvokados en ilia tempo: 5 en la unua monato, en la dek-kvara tago de la monato, cxirkacx la vespero, estas Pasko al la Eternulo. 6 Kaj en la dek-kvina tago de tiu monato estas la festo de macoj al la Eternulo; dum sep tagoj mancxu macojn. 7 En la unua tago estu cxe vi sankta kunveno, faru nenian laboron. 8 Kaj alportadu fajroferojn al la Eternulo dum sep tagoj; en la sepa tago estu sankta kunveno, faru nenian laboron.

9 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 10 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi venos en la landon, kiun Mi donas al vi, kaj vi rikoltos cxian rikolton, tiam alportu al la pastro la unuan garbon el via rikolto. 11 Kaj li skuos la garbon antacx la Eternulo, por ke vi akiru placxon; en la morgacxa tago post la festo la pastro cxin skuos. 12 Kaj vi pretigu en la tago, kiam estos skuata via garbo, sendifektan cxafidon jaracxan kiel bruloferon al la Eternulo. 13 Kaj kun cxi, kiel farunoferon, du dekonojn de efo da delikata faruno, miksita kun oleo, kiel fajroferon al la Eternulo, kiel agrablan odoracxon, kaj kun cxi, kiel vercxoferon, kvaronon de hino da vino. 14 Kaj panon kaj rostitajn grajnoj kaj frecxajn grajnoj ne mancxu cxis tiu tago mem, en kiu vi alportos la oferon al via Dio; cxi estu eterna lecxo por viaj generacioj en cxiaj viaj locxejoj.

15 Kaj kalkulu al vi de post la morgacxa tago post la festo, de post la tago, en kiu vi alportis la garbon por skuado, sep plenajn semajnojn. 16 cxis la morgacxa tago post la sepa semajno kalkulu kvindek tagojn, kaj tiam vi alportos novan farunoferon al la Eternulo. 17 El viaj locxejoj alportu du panojn de skuofero; el du dekonoj de efo da delikata faruno ili estu; fermente ili estu bakitaj; tio estos unuaj produktoj por la Eternulo. 18 Kaj alportu kune kun la panoj sep cxafidojn sendifektajn jaracxajn kaj unu bovidon kaj du vircxafojn; ili estu brulofero al la Eternulo; kaj

kune kun ili farunoferon kaj vercxoferon, fajroferon, agrablan odoracxon al la Eternulo. 19 Pretigu ankacx unu kapron kiel pekoferon, kaj du jaracxajn cxafidojn kiel pacoferon. 20 Kaj la pastro skuu ilin kune kun la unuaproduktaj panoj kiel skuoferon antacx la Eternulo, kun la du cxafidoj; cxi estu sanktacxo al la Eternulo por la pastro. 21 Kaj proklamu en tiu tago: sankta kunveno estu cxe vi, faru nenian laboron; tio estu eterna lecxo en cxiuj viaj locxejoj en viaj generacioj.

22 Kaj kiam vi rikoltos la rikolton en via lando, ne rikoltu cxion cxis la rando de via kampo dum via rikoltado, kaj la postrestacxon de via rikolto ne kolektu; por la malricxulo kaj por la fremdulo lasu tion: Mi estas la Eternulo, via Dio.

23 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 24 Diru al la Izraelidoj jene: En la sepa monato, en la unua tago de la monato, estu cxe vi festo, memorigado per trumpetado, sankta kunveno. 25 Faru nenian laboron; kaj alportu fajroferon al la Eternulo.

26 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 27 Sed en la deka tago de tiu sepa monato estu tago de pekliberigo, sankta kunveno estu cxe vi; kaj humiligu vian animon kaj alportu fajroferon al la Eternulo. 28 Kaj faru nenian laboron en tiu tago, cxar cxi estas tago de pekliberigo, por pekliberigi vin antacx la Eternulo, via Dio. 29 cxiu animo, kiu ne humiligos sin en tiu tago, ekstermicxos el inter sia popolo. 30 Se iu animo faros ian laboron en tiu tago, Mi ekstermos tiun animon el inter cxia popolo. 31 Faru nenian laboron; cxi estu eterna lecxo en viaj generacioj en cxiuj viaj locxejoj. 32 Granda sabato cxi estu por vi; kaj humiligu viajn animojn; vespere en la nacxa tago de la monato, de vespero cxis vespero festu vian sabaton.

33 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 34 Diru al la Izraelidoj jene: Komencante de la dek-kvina tago de tiu sepa monato estu festo de lacxboj dum sep tagoj al la Eternulo. 35 En la unua tago estu sankta kunveno, faru nenian laboron. 36 Dum sep tagoj alportadu fajroferojn al la Eternulo; en la oka tago estu cxe vi sankta kunveno, kaj alportu fajroferon al la Eternulo; ferma festo cxi estas, faru nenian laboron.

37 Tio estas la festoj de la Eternulo, kiujn vi nomos sanktaj kunvenoj, por alporti fajroferon al la Eternulo, bruloferon kaj farunoferon, bucxoferon kaj vercxoferojn, cxiun en cxia tago; 38 krom la sabatoj de la Eternulo kaj krom viaj donoj kaj krom cxiuj viaj promesoj, kaj krom cxiuj viaj memvolaj oferoj, kiujn vi donos al la Eternulo.

39 Kaj en la dek-kvina tago de la sepa monato, kiam vi kolektos la produktacxon de la tero, festu la feston de la Eternulo dum sep tagoj; en la unua tago estu festo kaj en la oka tago estu festo. 40 Kaj prenu al vi en la unua tago fruktojn de belaj arboj, brancxojn de palmoj kaj brancxojn de densaj arboj kaj de apudriveraj salikoj; kaj gajigu vin antacx la Eternulo, via Dio, dum sep tagoj. 41 Kaj festu tiun feston de la Eternulo dum sep tagoj en la jaro; eterna lecxo tio estu en viaj generacioj; en la sepa monato festu cxin. 42 En lacxboj locxu dum sep tagoj, cxiu indicxeno en Izrael locxu en lacxboj; 43 por ke sciu viaj generacioj, ke en lacxboj Mi locxigis la Izraelidojn, kiam Mi elkondukis ilin el la lando Egipta: Mi estas la Eternulo, via Dio. 44 Kaj Moseo diris pri la festoj de la Eternulo al la Izraelidoj.

Cxapitro 24

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Ordonu al la Izraelidoj, ke ili alportadu al vi oleon olivan, puran, pistitan, por lumigado, por ke lucerno brulu cxiam. 3 Ekster la kurteno de la atesto en la tabernaklo de kunveno Aaron cxin cxiam arancxadu de vespero cxis mateno antacx la Eternulo; tio estu eterna lecxo en viaj generacioj. 4 Sur la pure ora kandelabro li arancxadu la lumojn antacx la Eternulo cxiam.

5 Kaj prenu delikatan farunon kaj baku el cxi dek du panojn; el du dekonoj de efo estu cxiu pano; 6 kaj arancxu ilin en du vicoj, po ses en vico, sur la pure ora tablo antacx la Eternulo. 7 Kaj metu sur cxiun vicon puran olibanon, kaj tio estos cxe la pano memorofero, fajrofero al la Eternulo. 8 En cxiu tago sabata oni cxiam arancxu tion antacx la Eternulo; de la Izraelidoj cxi estu eterna interligo. 9 Kaj cxi estu por Aaron kaj por liaj filoj, kaj ili mancxu cxin sur sankta loko, cxar tio estas plejsanktacxo por li el la fajroferoj de la Eternulo; tio estu eterna lecxo.

10 Kaj eliris iu filo de virino Izraelida kaj de viro Egipta inter la Izraelidojn, kaj en la tendaro la filo de la Izraelidino ekkverelis kun Izraelido; 11 kaj la filo de la Izraelidino insultis la nomon de Dio kaj blasfemis; kaj oni venigis lin al Moseo. La nomo de lia patrino estis cxelomit, filino de Dibri el la tribo de Dan. 12 Kaj oni metis lin en malliberejon, cxis oni ricevos precizan decidon de la Eternulo.

13 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 14 Elirigu la blasfeminton ekster la tendaron; kaj cxiuj, kiuj acxdis, metu siajn manojn sur lian kapon, kaj la tuta komunumo mortigu lin per cxtonoj. 15 Kaj al la Izraelidoj diru jene: cxiu, kiu blasfemos sian Dion, portos sian pekon. 16 Kiu insultas la nomon de la Eternulo, tiu estu mortigita; per cxtonoj mortigu lin la tuta komunumo. cxu fremdulo, cxu indicxeno, se li blasfemos la nomon de la Eternulo, estu mortigita. 17 Se iu mortigos iun homon, oni lin mortigu. 18 Kiu mortigos beston, tiu pagu pro cxi: beston pro besto. 19 Se iu faris difekton al sia proksimulo, oni faru al li tiel, kiel li faris: 20 rompon pro rompo, okulon pro okulo, denton pro dento; kian difekton li faris al homo, tian oni faru al li. 21 Kaj kiu mortigis bruton, pagu pro cxi; sed kiu mortigis homon, estu mortigita. 22 La sama juxto estu cxe vi cxu por fremdulo, cxu por indicxeno; cxar Mi estas la Eternulo, via Dio. 23 Kaj Moseo diris al la Izraelidoj, kaj oni elirigis la blasfeminton ekster la tendaron kaj mortigis lin per cxtonoj; kaj la Izraelidoj faris, kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

Cxapitro 25

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo sur la monto Sinaj, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi venos en la landon, kiun Mi donas al vi, tiam la tero ripozu sabaton al la Eternulo. 3 Dum ses jaroj prisemu vian kampon kaj dum ses jaroj pritrancxu vian vinbercxardenon kaj kolektu iliajn produktacxojn; 4 sed en la sepa jaro estu sabato de ripozo por la tero, sabato al la Eternulo: vian kampon ne prisemu kaj vian vinbercxardenon ne pritrancxu. 5 Kio mem elkreskos post via rikolto, tion ne rikoltu, kaj la vinberojn de viaj nepritrancxitaj branxoj ne deprenu: tio estu jaro de ripozo por la tero. 6 Kaj la produktacxo de la sabata tero estu mancxaco por vi cxiuj: por vi, por via sklavo, por via sklavino, kaj por via dungito kaj por via kunlocxanto, kiuj loxas cxe vi. 7 Kaj por via bruto kaj por la bestoj, kiuj estas sur via tero, cxiuj cxiaj produktacxo estu kiel mancxaco.

8 Kaj kalkulu al vi sep sabatajn jarojn, sep fojojn po sep jaroj, ke vi havu en la sep sabataj jaroj kvardek nax jarojn. 9 Kaj proklamu per trumpetado en la sepa monato, en la deka tago de la monato; en la tago de pekliberigo trumpetu en via tuta lando. 10 Kaj sanktigu la kvindekan jaron, kaj proklamu liberecon en la lando por cxiuj cxiaj loxantoj: jubileo cxi estu por vi; kaj revenu cxiu al sia posedacxo, kaj cxiu revenu al sia familio. 11 Jubileo cxi estu por vi, la kvindeka jaro; ne semu, kaj ne rikoltu tion, kio mem elkreskis, kaj ne deprenu la berojn de la nepritrancxita vinberbrancoj. 12 cxar jubileo cxi estas, sankta cxi estu por vi; de la kampo mancxu cxiajn produktacxojn. 13 En tiu jubilea jaro cxiu revenu al sia posedacxo. 14 Kaj se vi ion vendos al via proksimulo, acx se vi acxetos el la manoj de via proksimulo, unu ne malprofitigu la alian. 15 Lacx la kalkulo de la jaroj post la jubileo acxetu de via proksimulo; lacx la kalkulo de la jaroj de produktado li vendu al vi. 16 Lacx la multeco de la jaroj pligrandigu la prezon, kaj ju pli malmultaj estas la jaroj, des pli malgrandigu la prezon; cxar la nombron de la rikoltoj li vendas al vi. 17 Kaj ne malprofitigu unu la alian, kaj timu vian Dion; cxar Mi estas la Eternulo, via Dio. 18 Kaj plenumu Miajn lecxojn, kaj Miajn decidojn observu kaj plenumu ilin, kaj tiam vi loxos en la lando sendancxere. 19 Kaj la tero donados siajn fruktojn, kaj vi mancxados cxissate, kaj vi loxos sur cxi sendancxere. 20 Kaj se vi diros: Kion ni mancxos en la sepa jaro, kiam ni ne semos kaj ne enkollektos niajn produktacxojn? 21 Mi sendos al vi Mian benon en la sesa jaro, kaj cxi alportos produktacxojn por tri jaroj. 22 Kaj vi semos en la oka jaro, sed vi mancxos la produktacxojn malnovajn cxis la naxa jaro; cxis venos la rikolto de cxiaj produktacxo, vi mancxos malnovajn. 23 Kaj la tero ne estu vendata por cxiam; cxar al Mi apartenas la tero, cxar vi estas fremduloj kaj pasloxantoj cxe Mi. 24 Kaj sur la tuta tero de via posedado permesu liberigon de la tero.

25 Se via frato malricxixos kaj vendos ion de sia posedacxo, sed venos reacxetanto, lia proksima parenco, tiam li povu reacxeti la venditacxon de sia frato. 26 Kaj se iu ne trovos por si reacxetanton, sed li mem faricxos suficxe bonstata, kaj havos tiom, ke li povos reacxeti, 27 tiam li kalkulu la jarojn de la venditeco, kaj la restacxojn li redonu al tiu, al kiu li vendis; kaj li revenu al sia posedado. 28 Sed se li ne havos suficxe, por redoni al li, tiam lia venditacxo restu en la manoj de la acxetinto cxis la jubilea jaro; sed en la jubilea jaro cxi foriru, kaj li revenu al sia posedado.

29 Kaj se iu vendos loxeblian domon en urbo, kiun cxirkacxas muro, tiam cxi estas reacxetebla cxis la fino de jaro post cxia vendo; en la dacro de jaro cxi estas reacxetebla. 30 Sed se cxi ne estos reacxetita antacx la fino de tuta jaro, tiam la domo, kiu estas en urbo cxirkacxita de muro, restas por cxiam cxe cxia acxetinto en liaj generacioj; cxi ne foriras en jaro jubilea. 31 La domoj en la vilacxo ne cxirkacxita de muro estu kalkulataj kiel kampo de tero; oni povas ilin reacxeti, kaj en jubilea jaro ili foriras. 32 Koncerne la urbojn de la Levidoj, la domojn en la urboj de ilia posedado, la Levidoj cxiam havas la rajton de reacxeto. 33 Se iu elacxetos ion de la Levidoj, tiam la vendita domo acx la urba posedacxo foriras en la jubilea jaro; cxar la domoj en la urboj de la Levidoj estas ilia posedacxo inter la Izraelidoj. 34 Kaj la kampoj cxirkacx iliaj urboj ne estu vendataj, cxar tio estas ilia porcxama posedacxo.

35 Se via frato malricxixos kaj lia brako malforticxos apud vi, tiam subtenu lin; cxu li estas fremdulo, cxu pasloxanto, li vivu kun vi. 36 Ne prenu de li procentojn nek alkreskon, kaj timu vian Dion, ke via frato vivu kun vi. 37 Donante al li monon, ne postulu de li procentojn, kaj

donante al li mancxacxon, ne postulu cxian pligrandigon. 38 Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, por doni al vi la landon Kanaan, por esti via Dio.

39 Kiam malricxiĝos apud vi via frato kaj li estos vendita al vi, tiam ne cxarexu lin per laborado sklava; 40 kiel dungito, kiel pasloĉxanto li estu cxe vi; cxis la jubilea jaro li servu cxe vi; 41 kaj tiam li foriru de vi, li mem kaj ankacx liaj filoj kun li, kaj li revenu al sia familio kaj al la posedacxo de siaj patroj. 42 cxar ili estas Miaj sklavoj, kiujn Mi elkondukis el la lando Egipta; ili ne estu vendataj, kiel oni vendas sklavojn. 43 Ne regu ilin kun krueleco, kaj timu vian Dion. 44 Via sklavo kaj via sklavinino, kiujn vi povas havi, devas esti el la popoloj, kiuj estas cxirkacx vi; el ili acxetu sklavon kaj sklavinon. 45 Ankacx el la idoj de la pasloĉxantoj, kiuj fremdulo loĉxas cxe vi, el ili vi povas acxeti, kaj el iliaj familioj, kiuj estas cxe vi kaj kiuj naskiĝis en via lando; ili povas esti via posedacxo. 46 Kaj vi povas transdoni ilin herede al viaj filoj post vi kiel porcxiaman posedacxon; ilin vi povas uzi kiel sklavojn, sed super viaj fratoj, super Izraelidoj, ne regu unuj super aliaj kun krueleco.

47 Kaj se fremdulo acx pasloĉxanto cxe vi estos bonstata, kaj via frato malricxiĝos antacx li kaj vendos sin al la fremdulo acx pasloĉxanto cxe vi acx al ido de familio de fremdulo: 48 post la vendo restas al li rajto de elacxeto; iu el liaj fratoj elacxetu lin. 49 Acx lia onklo, acx filo de lia onklo elacxetu lin, acx iu el lia parenkaro, el lia familio elacxetu lin; acx se lia stato sufiĝos, li mem sin elacxetos. 50 Kaj li faru prikalkulon kun sia acxetinto, de la jaro, en kiu li sin vendis, cxis la jaro jubilea; kaj la mono, pro kiu li vendis sin, devas esti redonita lacx la nombro de la jaroj; kiel dungito li estu cxe li. 51 Se restas ankoraŭ multe da jaroj, tiam proporcie al ili li redonu elacxeton pro si el la mono, pro kiu li estis acxetita. 52 Se restas malmulte da jaroj cxis la jubilea jaro, tiam li kalkulu tion al li kaj proporcie al la jaroj li redonu pro si elacxeton. 53 Kiel lacxjara dungito li estu cxe li, kaj cxi tiu ne regu lin kruele antacx viaj okuloj. 54 Kaj se li ne elacxetiĝos tiamaniere, tiam li foriru en la jubilea jaro, li kune kun siaj infanoj. 55 cxar Miaj sklavoj estas la Izraelidoj; ili estas Miaj sklavoj, kiujn Mi elkondukis el la lando Egipta: Mi estas la Eternulo, via Dio.

Cxapitro 26

1 Ne faru al vi idolojn, kaj figurojn kaj statuojn ne starigu cxe vi, kaj cxtonojn kun bildoj ne kucxigu en via lando, por adorklinicxi super ili: cxar Mi estas la Eternulo, via Dio. 2 Miajn sabatojn observu, kaj Mian sanktejon respektigu: Mi estas la Eternulo.

3 Se vi agos lacx Miaj leĉxoj kaj observos Miajn ordonojn kaj plenumos ilin, 4 tiam Mi donos al vi pluvojn iliatempe, kaj la tero donos siajn produktacxojn, kaj la kampa arbo donos siajn fruktojn. 5 Kaj la tempo de dracxado dactros cxe vi cxis la enkolektado de la vinberoj, kaj la enkolektado de vinberoj dactros cxis la semado, kaj vi manĉxos vian panon sate kaj vi loĉxos sendancxere en via lando. 6 Kaj Mi donos pacon al via lando, kaj kiam vi kucxos, neniu vin timigos; kaj Mi forigos la malbonajn bestojn el la lando, kaj glavo ne trapasos vian landon. 7 Kaj vi pelos viajn malamikojn, kaj ili falos antacx vi de glavo. 8 Kaj kvin al vi pelos centon, kaj cent el vi pelos dekmilon; kaj viaj malamikoj falos antacx vi de glavo. 9 Kaj Mi turnos Min al vi kaj kreskigos vin kaj multigos vin, kaj Mi fortikigos Mian interligon kun vi. 10 Kaj vi manĉxos grenon malnovan pasintjaran, kaj vi elportos la malnovan pro la nova. 11 Kaj Mi starigos Mian

locxejon inter vi, kaj Mia animo vin ne abomenos. 12 Kaj Mi iros inter vi, kaj Mi estos via Dio, kaj vi estos Mia popolo. 13 Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, por ke vi ne estu iliaj sklavo; kaj Mi rompis la bastonojn de via jugo kaj ekirigis vin kun levita kapo.

14 Sed se vi ne obeos Min kaj ne faros cxiujn cxi tiujn ordonojn; 15 kaj se vi malestimos Miajn lecxojn kaj se via animo abomenos Miajn decidojn, kaj vi ne plenumos cxiujn Miajn ordonojn, rompante Mian interligon: 16 tiam ankacx Mi faros al vi tion: Mi sendos sur vin teruron, maldikicxon, kaj febron, kiuj konsumas la okulojn kaj senfortigas la animon; kaj vi semos viajn semojn vane, ilin mancxos viaj malamikoj. 17 Kaj Mi turnos Mian vizacxon kontrakx vin, kaj vi falos antacx viaj malamikoj, kaj regos vin viaj malamantoj, kaj vi kuros, kiam neniuj pelos vin. 18 Kaj se vi malgracx cxi tio ne obeos Min, tiam Mi sepoble pligrandigos la punon pro viaj pekoj. 19 Kaj Mi rompos vian fieran obstinecon, kaj Mi faros vian cxielon kiel fero kaj vian teron kiel kupro. 20 Kaj vane konsumicxos via forto; via tero ne donos siajn produktacxojn, kaj la arboj de la tero ne donos siajn fruktojn. 21 Kaj se vi malgracx tio spitos Min kaj ne volos obei Min, tiam Mi aldonos sepoble da frapoj lacx viaj pekoj. 22 Kaj Mi venigos sur vin la sovacxajn bestojn, kaj ili formancxos viajn infanojn kaj ekstermos viajn brutojn kaj malmultigos vin tiel, ke viaj vojoj dezerticxos. 23 Se ankacx per tio vi ne humilicxos, sed plue agos kontrakx Mi: 24 tiam ankacx Mi agos kontrakx vi, kaj Mi ankacx frapos vin sepoble pro viaj pekoj. 25 Kaj Mi venigos sur vin vencxan glavon, kiu vencxos pro la interligo; kaj vi kolekticxos en viaj urboj, kaj Mi sendos peston en vian mezon, kaj vi estos fordonitaj en la manojn de la malamiko. 26 Kiam Mi rompos al vi la apogon de la pano, tiam dek virinoj bakos vian panon en unu forno kaj redonos vian panon pesante, kaj vi mancxos kaj ne saticxos.

27 Kaj se vi malgracx tio ne obeos Min, kaj spitos Min: 28 tiam Mi iros kontrakx vin kolere, kaj Mi punos vin sepoble pro viaj pekoj. 29 Kaj vi mancxos la karnon de viaj filoj, kaj la karnon de viaj filinoj vi mancxos. 30 Kaj Mi detruos viajn altacxojn kaj ruinigos viajn kolonojn de la suno, kaj Mi cxetos viajn kadavrojn sur la rompitaĵojn de viaj idoloj, kaj Mia animo abomenos vin. 31 Kaj Mi faros el viaj urboj dezerton, kaj Mi ruinigos viajn sanktejojn, kaj Mi ne flaros viajn agrablajn odoracxojn. 32 Kaj Mi dezertigos la teron, ke miregos pri cxi viaj malamikoj, kiuj ekloccxos sur cxi. 33 Kaj vin Mi discxetos inter la popolojn, kaj Mi nudigos post vi glavon; kaj via tero estos dezerta kaj viaj urboj estos ruinigitaj. 34 Tiam la tero ricevos kontentigon pri siaj sabatoj dum la tuta tempo de sia dezerteco, kiam vi estos en la lando de viaj malamikoj; tiam ripozos la tero kaj kontentigos sin pri siaj sabatoj. 35 Dum la tuta tempo de dezerteco cxi ripozos, kiom cxi ne ripozis en viaj sabatoj, kiam vi loxis sur cxi. 36 Kaj al la restintoj el vi Mi sendos timon en ilian koron en la lando de iliaj malamikoj; kaj pelos ilin brueto de falanta folio, kaj ili kuros, kiel oni kuras de glavo, kaj ili falos, kiam neniuj ilin pesekutos. 37 Kaj ili falos unu sur alian, kiel de glavo, dum neniuj ilin pelos; kaj vi ne havos forton por stari antacx viaj malamikoj. 38 Kaj vi pereos inter la popoloj, kaj formancxos vin la lando de viaj malamikoj. 39 Kaj la restintoj el vi senforticxos pro siaj pekoj en la landoj de viaj malamikoj, kaj ankacx pro la pekoj de siaj patroj ili senforticxos. 40 Tiam ili konfesos sian kulpon kaj la kulpon de siaj patroj en la malbonagoj, kiujn ili faris kontrakx Mi kaj pri kio ili spitis Min. 41 Ankacx Mi iris kontrakx ilin kaj envenigis ilin en la landon de iliaj malamikoj; kaj se tiam humilicxos ilia koro ne cirkumcidita kaj se ili donos kontentigon pri siaj pekoj, 42 tiam Mi rememoros Mian interligon kun Jakob, kaj Mian interligon kun Isaak kaj Mian interligon kun Abraham Mi rememoros, kaj la landon Mi rememoros. 43 La lando estos forlasita de ili kaj ricevos

kontentigon pri siaj sabatoj, kiam cxi dezertixos post ili; kaj ili donos kontentigon pri siaj kulpoj, cxar ili malrespektis Miajn decidojn kaj Miajn lecxojn ilia animo abomenis. 44 Kaj tamen, kiam ili estos en la lando de siaj malamikoj, Mi ne malestimos ilin, kaj ne abomenos ilin tiom, por ekstermi ilin, por neniigi Mian interligon kun ili; cxar Mi estas la Eternulo, ilia Dio. 45 Kaj Mi rememoros por ili la interligon kun la antacxuloj, kiujn Mi elkondukis el la lando Egipta antacx la okuloj de la popoloj, por esti ilia Dio: Mi estas la Eternulo.

46 Tio estas la lecxoj kaj decidoj kaj instruoj, kiujn starigis la Eternulo inter Si kaj la Izraelidoj sur la monto Sinaj per Moseo.

Cxapitro 27

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Se iu faros sanktan promeson dedixi animon laxe via taksado al la Eternulo, 3 tiam via taksado devas esti: pro virseksulo en la acxo de dudek jaroj cxis sesdek jaroj via taksado estu kvindek sikloj da arcxento laxe la sankta siklo. 4 Kaj se tio estos virino, tiam via taksado estu tridek sikloj. 5 Kaj se tio estos acxulo de kvin jaroj cxis dudek jaroj, via taksado estu pro viro dudek sikloj kaj pro virino dek sikloj. 6 Se tio estos acxulo de unu monato cxis kvin jaroj, tiam via taksado estu pro viro kvin sikloj da arcxento kaj pro virino via taksado estu tri sikloj da arcxento. 7 Kaj se en la acxo de sesdek jaroj kaj pli, tiam, se tio estos viro, via taksado estu dek kvin sikloj kaj pro virino dek sikloj. 8 Kaj se li estas tro malricxa por tia taksado, tiam oni starigu lin antacx la pastro kaj la pastro taksu lin: konforme al la bonhaveco de la promesinto la pastro lin taksu.

9 Se tio estas bruto el tiaj, kiajn oni ofere alportas al la Eternulo, tiam cxio, kio estas donita al la Eternulo, estu sankta. 10 Oni ne devas cxin cxancxi nek anstatacxigi cxin, bonan per malbona acx malbonan per bona; se tamen iu anstatacxigos bruton per bruto, tiam cxi kaj ankacx cxia anstatacxigito farixu konsekrita. 11 Se tio estas ia bruto malpura, el tiaj, kiajn oni ne alportas ofere al la Eternulo, tiam oni starigu la bruton antacx la pastro; 12 kaj la pastro taksos cxin, cxu cxi estas bona, cxu malbona; kiel taksos la pastro, tiel cxi estu. 13 Se la promesinto volos cxin elacxeti, li aldonu kvinonon al via takso.

14 Se iu dedixos sian domon kiel sanktacxon al la Eternulo, tiam la pastro cxin taksu, cxu cxi estas bona, cxu malbona; kiel la pastro cxin taksos, tiel cxi restu. 15 Sed se la dedixinto volos elacxeti sian domon, tiam li aldonu kvinonon de la mono de via takso, kaj cxi restos lia.

16 Se el sia posedata kampo iu dedixos ion al la Eternulo, tiam via taksado devas esti proporcia al cxia semitacxo: pro semitacxo en la kvanto de cxomero da hordeo estu la takso kvindek sikloj da arcxento. 17 Se de jubilea jaro li dedixas sian kapon, tiam la afero restu laxe via taksado. 18 Sed se post la jubilea jaro li dedixos sian kampon, tiam la pastro kalkulu al li la monon laxe la jaroj, kiuj restas cxis la jubilea jaro, kaj tion oni deprenu de via takso. 19 Se la dedixinto volos elacxeti la kampon, tiam li aldonu kvinonon de la mono laxe via taksado, kaj cxi restos lia. 20 Sed se li ne elacxetos la kampon kaj la kampo estos vendita al alia homo, tiam cxi ne estos plu elacxetebla. 21 Kaj tiu kampo, kiam cxi foriros en la jubilea jaro, estos konsekrita al la Eternulo, kiel kampo pricxurita: cxi farixos posedacxo de la pastro. 22 Kaj se iu dedixos al la Eternulo kampon, kiun li acxetis kaj kiu ne estas el la kampoj de lia hereda posedacxo, 23 tiam la pastro

kalkulu al li la takson cxis la jubilea jaro, kaj li donu la takson en tiu tago, kiel konsekritacxon al la Eternulo. 24 En la jubilea jaro la kampo revenos al tiu, de kiu oni cxin acxetis, al kiu apartenas hereda posedado de tiu tero. 25 cxiu via taksado estu lacx la sankta siklo: el dudek geroj konsistu la siklo.

26 Nur unuenaskiton, kiu el la brutoj apartenas al la Eternulo pro sia unuenaskiteco, neniu dedicxu: cxu cxi estas bovo, cxu cxi estas cxafo, cxi apartenas al la Eternulo. 27 Se cxi estas bruto malpura, tiam oni devas elacxeti cxin lacx via taksado kaj aldoni al la valoro kvinonon; se cxi ne estos elacxetita, oni vendu cxin lacx via taksado.

28 Nur cxio konsekrita, kion iu konsekris al la Eternulo, el cxio, kio apartenas al li, cxu cxi estas homo, cxu bruto, cxu posedata kampo, ne estu vendata nek elacxetata. cxio konsekrita estas plejsanktacxo de la Eternulo. 29 cxiu konsekrita, kiu estos konsekrita el la homoj, ne estu elacxetita; li devas morti.

30 cxiu dekonacxo el la tero, el la semitacxo de la tero, el la fruktoj de la arboj apartenas al la Eternulo; cxi estas sanktacxo de la Eternulo. 31 Se iu volos elacxeti ion el sia dekonacxo, li aldonu al la valoro kvinonon. 32 Kaj cxiu dekono el la bovoj kaj cxafoj, el cxio, kio pasas sub la bastono de pacxtanto, la deka estu konsekrita al la Eternulo. 33 Oni ne devas esplori, cxu cxi estas bona acx malbona, kaj oni cxin devas ne anstatacxigi; se iu cxin anstatacxigos, tiam cxi kaj cxia anstatacxacxo estu sanktacxo kaj ne estu elacxetataj.

34 Tio estas la ordonoj, kiujn la Eternulo ordonis al Moseo por la Izraelidoj sur la monto Sinaj.

NOMBROJ

KVARA LIBRO DE MOSEO

Cxapitro 1

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la dezerto Sinaj en la tabernaklo de kunveno en la unua tago de la dua monato de la dua jaro post ilia eliro el la lando Egipta, dirante: 2 Prikalkulu la tutan komunumon de la Izraelidoj lacx iliaj familioj, lacx iliaj patrodomoj, lacx la nombro de la nomoj de cxiuj virseksuloj lacxkape. 3 De la acxuloj de dudek jaroj kaj pli, cxiujn, kiuj tacxgas por milito en Izrael, prikalkulu ilin lacx iliaj tacxmentoj, vi kaj Aaron. 4 Kaj kun vi estu po unu homo el cxiu tribo, homo, kiu estas cxefo en sia patrodomo. 5 Kaj jen estas la nomoj de la viroj, kiuj staros kun vi: de Ruben staru Elicur, filo de cxedeur; 6 de Simeon, cxelumiel, filo de Curicxadaj; 7 de Jehuda, Nacxcxon, filo de Aminadab; 8 de Isacxar, Netanel, filo de Cuar; 9 de Zebulun, Eliab, filo de cxelon; 10 de la filoj de Jozef: de Efraim, Elicxama, filo de Amihud; de Manase, Gamliel, filo de Pedacur; 11 de Benjamin, Abidan, filo de Gideoni; 12 de Dan, Acxiezer, filo de Amicxadaj; 13 de Acxer, Pagiell, filo de Ocxran; 14 de Gad, Eljasaf, filo de Deuel; 15 de Naftali, Acxira, filo de Enan. 16 Tio estas la distingitoj el la komunumo, la estroj de la triboj de siaj patroj, la cxefoj de la miloj de Izrael. 17 Kaj Moseo kaj Aaron prenis tiujn virojn, cititajn lacx iliaj nomoj. 18 Kaj la tutan komunumon ili kunvenigis en la unua tago de la dua monato; kaj la kunvenintoj legitimis sin lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombroj de la nomoj, de la acxuloj de dudek jaroj kaj pli, lacxkape, 19 kiel la Eternulo ordonis al Moseo. Kaj li prikalkulis ilin en la dezerto Sinaj.

20 Kaj montricxis, ke la filoj de Ruben, la unuenaskito de Izrael, lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj lacxkape, cxiuj virseksuloj en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 21 prezentis en la tribo de Ruben la nombron de kvardek ses mil kvincent.

22 La filoj de Simeon lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, kalkulitaj lacx la nombro da nomoj lacxkape, cxiuj virseksuloj en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 23 prezentis en la tribo de Simeon la nombron de kvindek nax mil tricent.

24 La filoj de Gad lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 25 prezentis en la tribo de Gad la nombron de kvardek kvin mil sescent kvindek.

26 La filoj de Jehuda lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da

nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 27 prezentis en la tribo de Jehuda la nombron de sepdek kvar mil sescent.

28 La filoj de Isacxar lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 29 prezentis en la tribo de Isacxar la nombron de kvindek kvar mil kvarcent.

30 La filoj de Zebulun lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 31 prezentis en la tribo de Zebulun la nombron de kvindek sep mil kvarcent.

32 La filoj de Jozef, la filoj de Efraim lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 33 prezentis en la tribo de Efraim la nombron de kvardek mil kvincent.

34 La filoj de Manase lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 35 prezentis en la tribo de Manase la nombron de tridek du mil ducent.

36 La filoj de Benjamin lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 37 prezentis en la tribo de Benjamin la nombron de tridek kvin mil kvarcent.

38 La filoj de Dan lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 39 prezentis en la tribo de Dan la nombron de sesdek du mil septcent.

40 La filoj de Acxer lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 41 prezentis en la tribo de Acxer la nombron de kvardek unu mil kvincent.

42 La filoj de Naftali lacx sia deveno, lacx siaj familioj, lacx siaj patrodomoj, lacx la nombro da nomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj, 43 prezentis en la tribo de Naftali la nombron de kvindek tri mil kvarcent.

44 Tio estas la kalkulitoj, kiujn kalkulis Moseo kaj Aaron kaj la princoj de Izrael, dek du homoj, po unu el cxiu patrodomo. 45 Kaj la nombro de cxiuj kalkulitoj el la Izraelidoj lacx iliaj patrodomoj, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, cxiuj militkapablaj en Izrael, 46 la nombro de cxiuj kalkulitoj estis sescent tri mil kvincent kvindek.

47 Sed la Levidoj lacx sia patrodomo ne estis kalkulitaj inter ili. 48 cxar la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 49 Nur la tribon de Levi ne prikalkulu, kaj ne metu ilian nombron mezen de la Izraelidoj. 50 Sed vi komisiu al la Levidoj la tabernaklon de atesto kaj cxiujn cxiajn objektojn, kaj cxion, kio apartenas al cxi; ili portadu la tabernaklon kaj cxiujn cxiajn objektojn, kaj ili priservu cxin, kaj cxirkacx la tabernaklo ili starigu siajn tendojn. 51 Kaj kiam la tabernaklo devos forlasi sian lokon, tiam la Levidoj cxin levu; kaj kiam la tabernaklo devos resti sur loko,

tiam la Levidoj cxin starigu; sed se laiko alproksimicxos, li estu mortigita. 52 Kaj la Izraelidoj aranxos sin cxiu en sia tendaro kaj cxiu apud sia standardo, lacx siaj tacxmentoj. 53 Sed la Levidoj starigu siajn tendojn cxirkacx la tabernaklo de atesto, por ke ne trafu kolero la komunumon de la Izraelidoj; kaj la Levidoj plenumos la gardadon de la tabernaklo de atesto. 54 Kaj tiel faris la Izraelidoj; konforme al cxio, kion la Eternulo ordonis al Moseo, tiel ili faris.

Cxapitro 2

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 2 La Izraelidoj starigu siajn tendojn cxiu apud sia standardo, apud la signoj de sia patrodomo; iom malproksime cxirkacx la tabernaklo de kunveno ili starigu siajn tendojn. 3 En la antacxa parto, oriente, staru tendare la standardo de la tendaro de Jehuda, lacx iliaj tacxmentoj; kaj la princo de la Jehudaidoj estas Nacxexon, filo de Aminadab; 4 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas sepdek kvar mil sescent. 5 Apude staru la tribo de Isacxar; kaj la princo de la Isacxaridoj estas Netanel, filo de Cuar; 6 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas kvindek kvar mil kvarcent. 7 Poste la tribo de Zebulun; kaj la princo de la Zebulunidoj estas Eliab, filo de cxelon; 8 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas kvindek sep mil kvarcent. 9 cxuij kalkulitoj de la tendaro de Jehuda estas cent okdek ses mil kvarcent lacx iliaj tacxmentoj; ili elmovicxu la unuaj.

10 La standardo de la tendaro de Ruben estu sude, lacx iliaj tacxmentoj; kaj la princo de la Rubenidoj estas Elicur, filo de cxedeur; 11 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas kvardek ses mil kvincent. 12 Apude staru la tribo de Simeon; kaj la princo de la Simeonidoj estas cxelumiel, filo de Curicxadaj; 13 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas kvindek nax mil tricent. 14 Poste la tribo de Gad; kaj la princo de la Gadidoj estas Eljasaf, filo de Deuel; 15 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas kvardek kvin mil sescent kvindek. 16 cxuij kalkulitoj de la tendaro de Ruben estas cent kvindek unu mil kvarcent kvindek lacx iliaj tacxmentoj; ili elmovicxu la duaj.

17 Poste elmovicxu kun la tabernaklo de kunveno la tendaro de la Levidoj inter la tendaroj; kiel ili staros tendare, tiel ili elmovicxu, cxiu lacx sia loko kun siaj standardoj.

18 La standardo de la tendaro de Efraim, lacx iliaj tacxmentoj, estu okcidente; kaj la princo de la Efraimidoj estas Elicxama, filo de Amihud; 19 kaj lia tacxmento kaj cxaj kalkulitoj estas kvardek mil kvincent. 20 Apude estu la tribo de Manase; kaj la princo de la Manaseidoj estas Gamliel, filo de Pedacur; 21 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas tridek du mil ducent. 22 Poste la tribo de Benjamin; kaj la princo de la Benjaminidoj estas Abidan, filo de Gideoni; 23 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas tridek kvin mil kvarcent. 24 cxuij kalkulitoj de la tendaro de Efraim estas cent ok mil cent lacx iliaj tacxmentoj; ili elmovicxu la triaj.

25 La standardo de la tendaro de Dan estu norde, lacx iliaj tacxmentoj; kaj la princo de la Danidoj estas Acxiezer, filo de Amicxadaj; 26 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas sesdek du mil sepcent. 27 Apude staru tendare la tribo de Acxer; kaj la princo de la Acxeridoj estas Pagieli, filo de Ocxran; 28 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas kvardek unu mil kvincent. 29 Poste la tribo de Naftali; kaj la princo de la Naftaliidoj estas Acxira, filo de Enan; 30 kaj lia tacxmento kaj cxiaj kalkulitoj estas kvindek tri mil kvarcent. 31 cxuij kalkulitoj de la tendaro de

Dan estas cent kvindek sep mil sescent; ili elmovicxu la lastaj kun siaj standardoj.

32 Tio estas la kalkulitoj de la Izraelidoj lacx iliaj patrodomoj. cxiuj kalkulitoj de la tendaroj, lacx iliaj tacxmentoj, estis sescent tri mil kvincent kvindek. 33 Sed la Levidoj ne estis kalkulitaj inter la Izraelidoj; kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 34 Kaj la Izraelidoj faris konforme al cxio, kion la Eternulo ordonis al Moseo: tiel ili staricxis tendare kun siaj standardoj, kaj tiel ili elmovicxadis, cxiu lacx sia familio, lacx sia patrodomo.

Cxapitro 3

1 Kaj jen estas la genealogio de Aaron kaj Moseo en tiu tempo, kiam la Eternulo parolis al Moseo sur la monto Sinaj. 2 Jen estas la nomoj de la filoj de Aaron: la unuenaskito Nadab, kaj Abihu, Eleazar, kaj Itamar. 3 Tio estas la nomoj de la filoj de Aaron, la pastroj sanktoleitaj, kiujn li konsekris por pastri. 4 Sed Nadab kaj Abihu mortis antacx la Eternulo, kiam ili oferalportis fremdan fajron antacx la Eternulon en la dezerto Sinaj; kaj filojn ili ne havis. Kaj pastris Eleazar kaj Itamar apud Aaron ilia patro.

5 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 6 Alvenigu la tribon de Levi, kaj starigu cxin antacx la pastro Aaron, ke ili servu lin. 7 Kaj ili plenumu gardon koncerne lin kaj koncerne la tutan komunumon antacx la tabernaklo de kunveno, por servi la servojn de la tabernaklo. 8 Kaj ili gardu cxiujn objektojn de la tabernaklo de kunveno kaj la gardotacxon de la Izraelidoj, por servi la servojn de la tabernaklo. 9 Kaj donu la Levidojn al Aaron kaj al liaj filoj; ili estu fordonitaj al li el la Izraelidoj. 10 Kaj Aaronon kaj liajn filojn oficialigu, ke ili plenumadu sian pastradon; se laiko en tion enmiksicxos, li estu mortigita.

11 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 12 Jen Mi prenis la Levidojn el inter la Izraelidoj anstatacx cxiuj unuenaskitoj utermalfermintoj el la Izraelidoj; la Levidoj estu do Miaj; 13 cxar al Mi apartenas cxiuj unuenaskitoj; en la tago, en kiu Mi batis cxiujn unuenaskitojn en la lando Egipta, Mi dedicxis al Mi cxiujn unuenaskitojn en Izrael, de homo cxis bruto; Miaj ili estu: Mi estas la Eternulo.

14 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la dezerto Sinaj, dirante: 15 Prikalkulu la Levidojn lacx iliaj patrodomoj, lacx iliaj familioj; cxiun virseksulon en la acxo de unu monato kaj pli prikalkulu. 16 Kaj Moseo prikalkulis ilin lacx la diro de la Eternulo, kiel estis ordonite. 17 Kaj jenaj estis la filoj de Levi lacx iliaj nomoj: Gercxon kaj Kehat kaj Merari. 18 Kaj jen estas la nomoj de la filoj de Gercxon lacx iliaj familioj: Libni kaj cximei. 19 Kaj la filoj de Kehat lacx iliaj familioj: Amram kaj Jichar, cxebron kaj Uziel. 20 Kaj la filoj de Merari lacx iliaj familioj: Macxli kaj Mucxi. Tio estas la familioj de Levi lacx iliaj patrodomoj.

21 De Gercxon la familio de la Libniidoj kaj la familio de la cximeiidoj; tio estas la familioj de la Gercxonidoj. 22 Iliaj kalkulitoj lacx la nombro de cxiuj virseksuloj en la acxo de unu monato kaj pli prezentas la nombron de sep mil kvincent. 23 La familioj de la Gercxonidoj devas havi siajn tendojn malantacx la tabernaklo, okcidente. 24 Kaj la estro de la patrodomo de la Gercxonidoj estas Eljasaf, filo de Lael. 25 Kaj sub la gardado de la Gercxonidoj en la tabernaklo de kunveno estas la tabernaklo, kaj la tendo, cxiaj kovriloj, kaj la kovrotuko de la pordo de la tabernaklo de kunveno, 26 kaj la kurtenoj de la korto, kaj la kovrotuko de la pordo de la korto, kiu estas

cxirkacx la tabernaklo kaj cxirkacx la altaro, kaj la cxnuroj kun cxiuj arancxacoj.

27 Kaj de Kehat estas la familio de la Amramidoj kaj la familio de la Jicharidoj kaj la familio de la cxebronidoj kaj la familio de la Uzielidoj; tio estas la familioj de la Kehatidoj. 28 Lacx la nombro de cxiuj virseksuloj en la acxo de unu monato kaj pli ili estas ok mil sescent, plenumantaj gardadon de la sanktejo. 29 La familioj de la Kehatidoj devas havi siajn tendojn flanke de la tabernaklo, sude. 30 Kaj la estro de la patrodomo de la familioj de la Kehatidoj estas Elcafan, filo de Uziel. 31 Kaj sub ilia gardado estu la kesto kaj la tablo kaj la kandelabro kaj la altaroj, kaj la sanktaj vazoj, per kiuj oni faras la servadon, kaj la kurteno kaj cxiuj cxiaj apartenacoj. 32 Kaj la estro de la estroj de la Levidoj estas Eleazar, filo de la pastro Aaron; li kontrolas la plenumantojn de la gardado de la sanktejo.

33 De Merari estas la familio de la Macxliidoj kaj la familio de la Mucxiidoj; tio estas la familioj de Merari. 34 Kaj iliaj kalkulitoj lacx la nombro de cxiuj virseksuloj en la acxo de unu monato kaj pli estas ses mil ducent. 35 Kaj la estro de la patrodomo de la familioj de Merari estas Curiel, filo de Abicxail; ili devas havi siajn tendojn flanke de la tabernaklo, norde. 36 Kaj sub la kontrolo kaj gardado de la filoj de Merari estas la tabuloj de la tabernaklo kaj cxiaj stangoj kaj cxiaj kolonoj kaj cxiaj bazoj kaj cxiuj cxiaj vazoj kaj cxia tuta arancxaco, 37 kaj la kolonoj de la korto cxirkacxe kaj iliaj bazoj kaj iliaj najloj kaj iliaj cxnuroj. 38 Kaj antacx la tabernaklo, en la antacxa parto de la tabernaklo de kunveno, oriente, havos siajn tendojn Moseo kaj Aaron kaj liaj filoj, plenumante la gardadon de la sanktejo, por gardi la Izraelidojn; sed se laiko alproksimixos, li estu mortigita. 39 cxiuj kalkulitaj Levidoj, kiujn prikalkulis Moseo kaj Aaron lacx la ordono de la Eternulo, lacx iliaj familioj, cxiuj virseksuloj en la acxo de unu monato kaj pli, estis dudek du mil.

40 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Prikalkulu cxiujn unuenaskitajn virseksulojn inter la Izraelidoj en la acxo de unu monato kaj pli, kaj faru registron de iliaj nomoj. 41 Kaj prenu la Levidojn por Mi, kiu estas la Eternulo, anstatacx cxiuj unuenaskitoj el la Izraelidoj, kaj la brutojn de la Levidoj anstatacx cxiuj unuenaskitoj el la brutoj de la Izraelidoj. 42 Kaj Moseo prikalkulis, kiel ordonis al li la Eternulo, cxiujn unuenaskitojn el la Izraelidoj. 43 Kaj estis cxiuj unuenaskitaj virseksuloj lacx la nombro de la nomoj en la acxo de unu monato kaj pli lacx la kalkulo dudek du mil ducent sepdek tri.

44 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 45 Prenu la Levidojn anstatacx cxiuj unuenaskitoj el la Izraelidoj, kaj la brutojn de la Levidoj anstatacx iliaj brutoj, kaj la Levidoj apartenu al Mi: Mi estas la Eternulo. 46 Kaj elacxete pro la ducent sepdek tri, kiuj estas superfluaj kompare kun la nombro de la Levidoj el la unuenaskitoj el la Izraelidoj, 47 prenu po kvin sikloj pro cxiu kapo, lacx la sankta siklo prenu, po dudek geroj en siklo; 48 kaj donu la monon al Aaron kaj al liaj filoj, elacxete pro la superfluaj inter ili. 49 Kaj Moseo prenis la monon de la elacxeto de la superfluaj kompare kun tiuj, kiuj estis elacxetitaj per la Levidoj. 50 De la unuenaskitoj de la Izraelidoj li prenis la monon, mil tricent sesdek kvin siklojn lacx la sankta siklo. 51 Kaj Moseo donis la monon de la elacxetitoj al Aaron kaj al liaj filoj, lacx la diro de la Eternulo, kiel ordonis la Eternulo al Moseo.

Cxapitro 4

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 2 Prikalkulu la filojn de Kehat el inter la Levidoj lacx iliaj familioj, lacx iliaj patrodomoj, 3 en la acxo de tridek jaroj kaj pli, cxis la acxo de kvindek jaroj, cxiujn kapablajn por servi, por fari laboron en la tabernaklo de kunveno. 4 Tio estas la servado de la Kehatidoj en la tabernaklo de kunveno, en la plejsanktejo. 5 Aaron kaj liaj filoj eniru, kiam la tendaro devos elmovicxi, kaj ili deprenu la kovrantan kurtenon kaj kovru per cxi la keston de atesto. 6 Kaj ili metu sur cxin tegon el antilopaj feloj, kaj ili sternu supre bluan tukon, kaj ili enmetu cxiajn stangojn. 7 Kaj sur la tablo de la panoj de propono ili sternu bluan tukon, kaj ili metu sur cxin la pladojn kaj la kulerojn kaj la tasojn kaj la pokalojn de la vercxoferoj; kaj cxia konstanta pano estu sur cxi. 8 Kaj ili sternu sur tio rucxan tukon kaj kovru cxin per tego el antilopaj feloj, kaj ili enmetu cxiajn stangojn. 9 Kaj ili prenui bluan tukon kaj kovru la kandelabron de lumigado kaj cxiajn lucernojn kaj cxiajn prenilojn kaj cxiajn cindruojn, kaj cxiujn cxiajn oleuojn, kiuj estas uzataj cxe cxi. 10 Kaj ili metu cxin kaj cxiujn cxiajn apartenacxojn en tegon el antilopaj feloj, kaj ili metu tion sur portilon. 11 Kaj sur la ora altaro ili sternu bluan tukon kaj tegu cxin per tego el antilopaj feloj, kaj ili enmetu cxiajn stangojn. 12 Kaj ili prenui cxiujn objektojn de servado, per kiuj oni servas en la sanktejo, kaj ili metu tion en bluan tukon kaj tegu tion per tego el antilopaj feloj kaj metu sur portilon. 13 Kaj ili purigu la altaron de la cindro kaj sternu sur cxi purpuran tukon. 14 Kaj ili metu sur cxin cxiujn cxiajn objektojn, per kiuj oni servas sur cxi, la karbuojn, la forkojn kaj la cxovelilojn kaj la kalikojn, cxiujn objektojn de la altaro, kaj ili sternu sur cxi tegon el antilopaj feloj, kaj ili enmetu cxiajn stangojn. 15 Kiam Aaron kaj liaj filoj finos la kovradon de la sanktejo kaj de cxiuj objektoj de la sanktejo cxe la elmovicxo de la tendaro, tiam venos la filoj de Kehat, por porti; sed ili ne ektucxu la sanktacxon, por ke ili ne mortu. Tio estas la portacxo de la filoj de Kehat cxe la tabernaklo de kunveno. 16 Sub la gardado de Eleazar, filo de la pastro Aaron, estas la oleo por la lumigado kaj la bonodoraj incensoj kaj la konstanta farunofero kaj la oleo de sanktigado, la gardado de la tuta tabernaklo, kaj de cxio, kio estas en cxi, de la sanktejo kaj de cxiaj objektoj.

17 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 18 Ne pereigu la tribon de la famililoj Kehatidaj inter la Levidoj; 19 sed tion faru al ili, por ke ili vivu kaj ne mortu, kiam ili alproksimicxos al la plejsanktejo: Aaron kaj liaj filoj eniru kaj starigu ilin cxium cxe lia servo kaj cxe lia portotacxo; 20 sed ili ne aliru, por rigardi, kiel oni dismetas la sanktacxojn, por ke ili ne mortu.

21 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 22 Prikalkulu ankacx la filojn de Gercxon lacx iliaj patrodomoj, lacx iliaj familioj. 23 De la havantaj la acxon de tridek jaroj kaj pli cxis la havantaj la acxon de kvindek jaroj kalkulu ilin, cxiujn, kiuj estas kapablaj por la servado, por plenumi laboron en la tabernaklo de kunveno. 24 Tio estas la laboro de la familioj Gercxonidaj, por servi kaj por porti: 25 ili portu la tapicxojn de la tabernaklo, kaj la tabernaklon de kunveno, cxian kovrilon, kaj la tegon el la antilopaj feloj, kiu estas super cxi supre, kaj la kovrotukon de la pordo de la tabernaklo de kunveno, 26 kaj la kurtenojn de la korto, kaj la kovrotukon de la pordego de la korto, kiu estas cxirkacx la tabernaklo kaj cxirkacx la altaro, kaj iliajn cxnurojn kaj cxiujn iliajn servajn objektojn; kaj cxion, kion oni devas fari cxe ili, ili faru. 27 Lacx la ordono de Aaron kaj de liaj filoj estu la tuta laborado de la Gercxonidoj, koncerne cxian ilian portadon kaj cxian ilian laboradon; kaj metu sub ilian gardadon cxion, kion ili portas. 28 Tio estas la laboro de la familioj de la Gercxonidoj en la tabernaklo de kunveno; kaj la kontrolon super ili havas Itamar, filo de la pastro Aaron.

29 La filojn de Merari prikalkulu lacx iliaj familioj, lacx ilia patrodomo. 30 De la havantaj la acxon de tridek jaroj kaj pli cxis la havantaj la acxon de kvindek jaroj prikalkulu ilin, cxiujn servokapablajn, por plenumi la laborojn de la tabernaklo de kunveno. 31 Kaj jen estas la ofico de ilia portado cxe ilia tuta laborado en la tabernaklo de kunveno: ili portu la tabulojn de la tabernaklo kaj cxiajn riglilojn kaj cxiajn kolonojn kaj cxiajn bazojn; 32 kaj la kolonojn de la korto cxirkacxe kaj iliajn bazojn kaj la najlojn kaj la cxnurojn kun cxiuj iliaj apartenacxo kaj kun cxiuj iliaj servobjektoj; kaj lacxnome prikalkulu cxiujn objektojn, kiujn ili ofice devas porti. 33 Tio estas la laboro de la familioj de la Merariidoj cxe ilia tuta laborado en la tabernaklo de kunveno, sub la kontrolo de Itamar, filo de la pastro Aaron.

34 Kaj Moseo kaj Aaron kaj la estroj de la komunumo prikalkulis la Kehatidojn lacx iliaj familioj kaj lacx ilia patrodomo, 35 de la havantaj la acxon de tridek jaroj kaj pli cxis la havantaj la acxon de kvindek jaroj, cxiujn servokapablajn por la laborado en la tabernaklo de kunveno. 36 Kaj ilia kalkulita nombro lacx iliaj familioj estis du mil sepcent kvindek. 37 Tio estas la kalkulitoj de la familioj Kehatidaj, de cxiuj laborantoj en la tabernaklo de kunveno, kiujn prikalkulis Moseo kaj Aaron lacx la diro de la Eternulo per Moseo.

38 Kaj la kalkulitoj de la filoj de Gercxon lacx iliaj familioj kaj lacx ilia patrodomo, 39 de la havantaj la acxon de tridek jaroj kaj pli cxis la havantaj la acxon de kvindek jaroj, cxiuj servokapablaj por la laborado en la tabernaklo de kunveno, 40 ilia nombro lacx iliaj familioj, lacx ilia patrodomo, estis du mil sescent tridek. 41 Tio estas la kalkulitoj de la familioj de la filoj de Gercxon, de cxiuj laborantoj en la tabernaklo de kunveno, kiujn prikalkulis Moseo kaj Aaron lacx la ordono de la Eternulo.

42 Kaj la kalkulitoj de la familioj de la filoj de Merari lacx iliaj familioj, lacx ilia patrodomo, 43 de la havantaj la acxon de tridek jaroj kaj pli cxis la havantaj la acxon de kvindek jaroj, cxiuj servokapablaj por la laborado en la tabernaklo de kunveno, 44 ilia nombro lacx iliaj familioj estis tri mil ducent. 45 Tio estas la kalkulitoj de la familioj de la filoj de Merari, kiujn prikalkulis Moseo kaj Aaron lacx la diro de la Eternulo per Moseo.

46 cxiuj kalkulitoj, kiujn prikalkulis Moseo kaj Aaron kaj la estroj de Izrael, la Levidoj lacx iliaj familioj kaj lacx ilia patrodomo, 47 de la havantaj la acxon de tridek jaroj kaj pli cxis la havantaj la acxon de kvindek jaroj, cxiuj servokapablaj por plenumi laboron kaj plenumi porton en la tabernaklo de kunveno, 48 ilia nombro estis ok mil kvincent okdek. 49 Lacx la diro de la Eternulo per Moseo ili estis kalkulitaj, cxiu lacx sia laboro kaj portado, kalkulitaj, kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

Cxapitro 5

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: Ordonu al la Izraelidoj, ke ili elsendu el la tendaro cxiujn leprulojn, kaj cxiujn, kiuj havas elfluon, kaj cxiujn, kiuj malpuricxis de mortinto. 3 Kiel virojn, tiel ankacx virinojn elsendu, ekster la tendaron elsendu ilin, por ke ili ne malpurigu siajn tendarojn, inter kiuj Mi loxas. 4 Kaj la Izraelidoj faris tiel, kaj ili elsendis ilin ekster la tendaron; kiel diris la Eternulo al Moseo, tiel faris la Izraelidoj.

5 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 6 Diru al la Izraelidoj: Se viro acx virino faros ian pekon kontracx homo, farante per tio krimon kontracx la Eternulo, kaj tiu animo kulpicxos, 7 tiam ili konfesu sian pekon, kiun ili faris, kaj ili kompensu sian kulpon plene kaj aldonu cxian kvinonon, kaj donu al tiu, kontracx kiu ili kulpicxis. 8 Sed se tiu homo ne havas parencon, al kiu oni povus kompensi la kulpon, tiam la kompenso de la kulpo apartenas al la Eternulo, por la pastro, krom la virexafo de pekliberigo, per kiu li estos pekliberigita. 9 Kaj cxiu oferdonu el cxiaj sanktacoj de la Izraelidoj, kiujn ili alportas al la pastro, apartenas al li. 10 Kaj cxies sanktigatcxo al li apartenas. Se iu ion donas al la pastro, cxi apartenu al li.

11 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 12 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Se ies edzino forflankicxos kaj pekos kontracx li, 13 kaj iu viro kucxos kun cxi sekskunicxe, kaj tio estos kacxita antacx cxia edzo, cxar cxi malpuricxis kacxe, kaj ne estos atestanto pri cxi kaj cxi ne estos kaptita; 14 sed atakos lin spirito de cxaluzo kaj li cxaluzos sian edzinon, kiam cxi estos malpuricxinta, acx atakos lin spirito de cxaluzo kaj li cxaluzos sian edzinon, kiam cxi ne estos malpuricxinta: 15 tiam la edzo alkonduku sian edzinon al la pastro, kaj alportu pro cxi kiel oferon dekonon de efo da hordea faruno; li ne vercxu sur cxin oleon kaj ne metu sur cxin olibanon, cxar tio estas farunofero de cxaluzo, farunofero de memorigo, memorigante pri malbonago. 16 Kaj la pastro alproksimigos cxin kaj starigos cxin antacx la Eternulo; 17 kaj la pastro prenos sanktan akvon en argila vazo, kaj iom da tero, kiu estos sur la planko de la tabernaklo, la pastro prenos kaj cxetos en la akvon. 18 Kaj la pastro starigos la virinon antacx la Eternulo kaj disliberigos la harojn sur la kapo de la virino kaj donos en cxiajn manojn la farunoferon de la memorigo, tiun farunoferon de cxaluzo, kaj en la mano de la pastro estos akvo maldolcxa, malbeniga. 19 Kaj la pastro cxin cxurligos, kaj diros al la virino: Se neniu viro kucxis kun vi kaj se vi ne forflankicxis per malpuricxo kun alia viro anstatacx via edzo, tiam restu sendifekta de cxi tiu maldolcxa malbeniga akvo; 20 sed se vi forflankicxis kun alia viro anstatacx via edzo kaj se vi malpuricxis kaj iu viro kucxis kun vi krom via edzo-- 21 la pastro cxurligos la virinon per cxuro de malbeno, kaj la pastro diros al la virino: Tiam la Eternulo fordonu vin al malbeno kaj al cxuro inter via popolo, farante vian femuron maldikicxinta kaj vian ventron cxvelinta; 22 kaj cxi tiu malbeniga akvo eniru en viajn internacxojn, por ke cxvelu via ventro kaj maldikicxu via femuro. Kaj la virino diros: Amen, amen! 23 Kaj la pastro enskribos tiun cxurligon en libro kaj lavos cxin per la maldolcxa akvo. 24 Kaj li trinkigos al la virino la maldolcxan malbenigan akvon, kaj eniros en cxin la malbeniga akvo por maldolcxo. 25 Kaj la pastro prenos el la mano de la virino la farunoferon de cxaluzo, kaj li skuos la farunoferon antacx la Eternulo kaj portos cxin al la altaro. 26 Kaj la pastro prenos plenmanon el la farunofero, cxian parton de memorigo, kaj bruligos sur la altaro, kaj poste li trinkigos al la virino la akvon. 27 Kaj kiam li estos trinkiginta al cxi la akvon, tiam, se cxi malpuricxis kaj pekis kontracx sia edzo, eniros en cxin la malbeniga akvo por maldolcxo, kaj cxvelos cxia ventro kaj maldikicxos cxia femuro; kaj la virino faricxos malbeno inter sia popolo. 28 Sed se la virino ne malpuricxis kaj cxi estas pura, tiam cxi restos sendifekta kaj povos naski infanojn. 29 Tio estas la lecxo pri la cxaluzo, kiam virino forflankicxos kun alia viro anstatacx sia edzo kaj malpuricxos, 30 acx kiam viron atakos spirito de cxaluzo kaj li cxaluzos sian edzinon; tiam li starigu la edzinon antacx la Eternulo, kaj la pastro agu kun cxi lacx la tuta tiu lecxo. 31 Kaj la edzo estos pura de kulpo, kaj la edzino portos sian pekon.

Cxapitro 6

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Se viro acx virino decidis fari sanktan promeson de konsekricxo, por konsekri sin al la Eternulo, 3 tiam li devas deteni sin de vino kaj de ebrügacxo, vinagron vinan kaj vinagron de ebrügacxo; li ne devas trinki, kaj nenian trinkacxon el vinberoj li devas trinki, kaj vinberojn frecxajn acx sekigitajn li ne devas manxi. 4 Dum la tuta tempo de sia konsekriteco li devas manxi nenion, kio estas farita el vinberoj, de la kerno; cxis la cxelo. 5 Dum la tuta tempo de la promesita konsekriteco razilo ne devas ektuci lian kapon; cxis la finicxo de la tempo, por kiu li konsekris sin al la Eternulo, li estas sankta; li lasu libere kreski la harojn de sia kapo. 6 Dum la tuta tempo, por kiu li konsekris sin al la Eternulo, li ne aliru al mortinta korpo. 7 Ne cxe sia patro, nek cxe sia patrino, nek cxe sia frato, nek cxe sia fratino li malpuricxu, se ili mortis; cxar konsekro al lia Dio estas sur lia kapo. 8 Dum la tuta tempo de sia konsekriteco li estas sankta al la Eternulo. 9 Kaj se iu mortos apud li subite, neatendite, kaj li malpurigos sian konsekritan kapon, li pritendu sian kapon en la tago de sia puricxo, en la sepa tago li cxin pritendu; 10 kaj en la oka tago li alportu du turtojn acx du kolombidojn al la pastro, al la pordo de la tabernaklo de kunveno. 11 Kaj la pastro faros el unu pekoferon kaj el la dua bruloferon, kaj li pekliberigos lin de tio, kion li pekis per la mortinta korpo, kaj li sanktigos lian kapon en tiu tago. 12 Kaj li konsekros sin al la Eternulo por la tempo de sia konsekriteco, kaj li alportos jaracxan cxafidon kiel kulpoferon; kaj la tempo antacxa perdos sian valoron, cxar lia konsekriteco malpuricxis.

13 Kaj jen estas la lecxo pri la konsekrito: kiam finicxos la tempo de lia konsekriteco, oni venigu lin al la pordo de la tabernaklo de kunveno; 14 kaj li alportu kiel oferon al la Eternulo unu jaracxan cxafidon sendifektan kiel bruloferon, kaj unu jaracxan cxafidinon sendifektan kiel pekoferon, kaj unu vircxafon sendifektan kiel pacoferon, 15 kaj korbon da macoj el delikata faruno, kukojn miksitajn kun oleo, kaj flanojn nefermentintajn, cxmiritajn per oleo, kaj ilian farunoferon kaj vercxoferon. 16 Kaj la pastro prezentos tion antacx la Eternulon kaj faros lian pekoferon kaj lian bruloferon. 17 Kaj el la vircxafa li faros pacoferon al la Eternulo kune kun la korbo da macoj, kaj la pastro faros lian farunoferon kaj lian vercxoferon. 18 Kaj la konsekrito pritondos cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno sian konsekritan kapon, kaj li prenos la harojn de sia konsekrita kapo, kaj metos sur la fajron, kiu estas sub la pacofero. 19 Kaj la pastro prenos la kuiritan cxultron de la vircxafa kaj unu nefermentintan kukon el la korbo kaj unu nefermentintan flanon, kaj li metos tion sur la manon de la konsekrito, kiam tiu estos pritondinta sian konsekritan kapon. 20 Kaj la pastro skuos tion kiel skuoferon antacx la Eternulo; sanktigita cxi estu por la pastro, krom la brustacxo de skuado kaj la femuro de levado. Poste la konsekrito povas trinki vinon. 21 Tio estas la lecxo pri konsekrito, kiu donis sanktan promeson; lia ofero apartenas al la Eternulo pro lia konsekriteco, krom tio, kion permesos al li lia bonhavo; konforme al sia promeso, kiun li promesis, li faru, lacx la lecxo pri lia konsekriteco.

22 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 23 Diru al Aaron kaj al liaj filoj jene: Tiamaniere benu la Izraelidojn; diru al ili:

24 La Eternulo vin benu kaj vin gardu;

25 La Eternulo lumu al vi per Sia vizacxo kaj favorkoru vin;

26 La Eternulo turnu Sian vizacxon al vi kaj donu al vi pacon.

27 Tiel ili metu Mian nomon sur la Izraelidojn, kaj Mi ilin benos.

Cxapitro 7

1 En la tago, kiam Moseo finis la starigadon de la tabernaklo, kiam li sanktoleis cxin kaj sanktigis cxin kaj cxuijn cxiajn apartenacxojn kaj la altaron kaj cxuijn cxiajn apartenacxojn kaj sanktoleis ilin kaj sanktigis ilin, 2 tiam alportis la estroj de Izrael, la cxefoj de siaj patrodomoj, tiuj estroj de la triboj, tiuj, kiuj administris la kalkuladon-- 3 ili alportis siajn oferojn antacx la Eternulon, ses kovritajn veturilojn kaj dek du bovojn, po unu veturilo de du estroj kaj po unu bovo de cxiu, kaj ili venigis tion antacx la tabernaklon. 4 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 5 Prenu de ili, kaj tio estu por la plenumado de la laboroj cxe la tabernaklo de kunveno; kaj donu tion al la Levidoj, al cxiu laxe la speco de lia laborado. 6 Kaj Moseo prenis la veturilojn kaj la bovojn kaj donis ilin al la Levidoj. 7 Du veturilojn kaj kvar bovojn li donis al la filoj de Gercxon laxe la speco de ilia laborado; 8 kaj kvar veturilojn kaj ok bovojn li donis al la filoj de Merari laxe la speco de ilia laborado, sub la kontrolo de Itamar, filo de la pastro Aaron. 9 Sed al la filoj de Kehat li ne donis, cxar ili havis laboradon sanktan; sur la cxultroj ili devis porti. 10 Kaj la estroj alportis oferojn por inacxgura dono de la altaro, en la tago, en kiu cxi estis sanktoleita; kaj la estroj alportis sian oferon antacx la altaron. 11 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Po unu estro en tago ili alportu sian oferon por la inacxguro de la altaro.

12 En la unua tago la alportanto de sia ofero estis Nacxcxon, filo de Aminadab, de la tribo de Jehuda. 13 Kaj lia ofero estis: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, laxe la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 14 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 15 unu bovido, unu vircxrafo, unu jaracxa cxafido por brulofero; 16 unu kapro por pekofero; 17 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxrafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxafidoj. Tio estis la ofero de Nacxcxon, filo de Aminadab.

18 En la dua tago alportis Natanel, filo de Cuar, estro de Isacxar. 19 Li alportis sian oferon, kiu estis: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, laxe la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 20 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 21 unu bovido, unu vircxrafo, unu jaracxa cxafido por brulofero; 22 unu kapro por pekofero; 23 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxrafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxafidoj. Tio estis la ofero de Netanel, filo de Cuar.

24 En la tria tago--la estro de la Zebulunidoj, Eliab, filo de cxelon. 25 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, laxe la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 26 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 27 unu bovido, unu vircxrafo, unu jaracxa cxafido por brulofero; 28 unu kapro por pekofero; 29 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxrafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxafidoj. Tio estis la ofero de Eliab, filo de cxelon.

30 En la kvara tago--la estro de la Rubenidoj, Elicur, filo de cxedeur. 31 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, laxe la sankta

siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 32 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 33 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxaŝido por brulofero; 34 unu kapro por pekofero; 35 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxaŝidoj. Tio estis la ofero de Elicur, filo de cxeŝeur.

36 En la kvina tago--la estro de la Simeonidoj, cxelumiel, filo de Curicxadaj. 37 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, lacx la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 38 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 39 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxaŝido por brulofero; 40 unu kapro por pekofero; 41 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxaŝidoj. Tio estis la ofero de cxelumiel, filo de Curicxadaj.

42 En la sesa tago--la estro de la Gadidoj, Eljasaf, filo de Deuel. 43 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, lacx la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 44 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 45 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxaŝido por brulofero; 46 unu kapro por pekofero; 47 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxaŝidoj. Tio estis la ofero de Eljasaf, filo de Deuel.

48 En la sepa tago--la estro de la Efraimidoj, Elicxama, filo de Amihud. 49 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, lacx la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 50 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 51 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxaŝido por brulofero; 52 unu kapro por pekofero; 53 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxaŝidoj. Tio estis la ofero de Elicxama, filo de Amihud.

54 En la oka tago--la estro de la Manaseidoj, Gamliel, filo de Pedacur. 55 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, lacx la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 56 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 57 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxaŝido por brulofero; 58 unu kapro por pekofero; 59 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxaŝidoj. Tio estis la ofero de Gamliel, filo de Pedacur.

60 En la nacxa tago--la estro de la Benjaminidoj, Abidan, filo de Gideoni. 61 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, lacx la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 62 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 63 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxaŝido por brulofero; 64 unu kapro por pekofero; 65 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxaŝidoj. Tio estis la ofero de Abidan, filo de Gideoni.

66 En la deka tago--la estro de la Danidoj, Acxiezer, filo de Amicxadaj. 67 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, lacx la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksita kun oleo, por farunofero; 68 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 69 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxaŝido por brulofero; 70 unu kapro por pekofero; 71 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin

virkaproj, kvin jaracxaj cxafidoj. Tio estis la ofero de Acxiezzer, filo de Amicxadaj.

72 En la dek-unua tago--la estro de la Acxeridoj, Pagiél, filo de Ocxran. 73 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, lacx la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksitaj kun oleo, por farunofero; 74 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 75 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxafido por brulofero; 76 unu kapro por pekofero; 77 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxafidoj. Tio estis la ofero de Pagiél, filo de Ocxran.

78 En la dek-dua tago--la estro de la Naftaliidoj, Acxira, filo de Enan. 79 Lia ofero: unu arcxenta plado, havanta la pezon de cent tridek sikloj, unu arcxenta kaliko de sepdek sikloj, lacx la sankta siklo, ambacx plenaj de delikata faruno, miksitaj kun oleo, por farunofero; 80 unu ora kulero deksikla, plena de incenso; 81 unu bovido, unu vircxafo, unu jaracxa cxafido por brulofero; 82 unu kapro por pekofero; 83 kaj por pacofero du bovoj, kvin vircxafoj, kvin virkaproj, kvin jaracxaj cxafidoj. Tio estis la ofero de Acxira, filo de Enan.

84 Tia estis la inacxgura dono de la altaro, en la tago, en kiu cxi estis sanktoleita, de la estroj de Izrael: dek du arcxentaj pladoj, dek du arcxentaj kalikoj, dek du oraj kuleroj; 85 po cent tridek sikloj da arcxento havis cxiu plado, kaj po sepdek cxiu kaliko; la tuta arcxento de tiuj vazoj estis du mil kvarcent sikloj lacx la sankta siklo. 86 Da oraj kuleroj plenaj de incenso estis dek du; po dek sikloj havis cxiu kulero, lacx la sankta siklo; la tuta oro de la kuleroj estis cent dudek sikloj. 87 cxiuj brutoj por brulofero estis: dek du bovidoj, dek du vircxafoj, dek du jaracxaj cxafidoj, kaj al ili farunoferoj; kaj dek du kaproj por pekofero. 88 Kaj cxiuj brutoj por pacofero estis: dudek kvar bovoj, sesdek vircxafoj, sesdek virkaproj, sesdek jaracxaj cxafidoj. Tio estis la inacxgura dono de la altaro, post kiam cxi estis sanktoleita. 89 Kaj kiam Moseo eniris en la tabernaklon de kunveno, por paroli kun Li, li acxdis la Vocxon, parolantan al li de super la fermoplato, kiu estas sur la kesto de atesto, inter la du keruboj; kaj estis parolate al li.

Cxapitro 8

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al Aaron, kaj diru al li: Kiam vi ekbruligos la lucernojn, tiam sur la antacxan flankon de la kandelabro lumu la sep lucernojn. 3 Kaj Aaron tiel faris; sur la antacxan flankon de la kandelabro li lumigis la lucernojn, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 4 Kaj jen estas la arancxo de la kandelabro: forcxita el oro, de cxia trunko cxis cxiaj floroj, forcxita cxi estis; lacx la modelo, kiun montris la Eternulo al Moseo, tiel li faris la kandelabron.

5 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 6 Prenu la Levidojn el inter la Izraelidoj kaj purigu ilin. 7 Kaj tiel agu kun ili, por purigi ilin: aspergu ilin per akvo propeka, kaj ili prirazu sian tutan korpon kaj lavu siajn vestojn kaj purigu sin. 8 Kaj ili prenu bovidon kaj al cxi farunoferon, delikatan farunon, miksitajn kun oleo, kaj duan bovidon prenu por pekofero. 9 Kaj venigu la Levidojn antacx la tabernaklon de kunveno, kaj kunvenigu la tutan komunumon de la Izraelidoj. 10 Kaj alvenigu la Levidojn antacx la Eternulon, kaj la Izraelidoj metu siajn manojn sur la Levidojn. 11 Kaj Aaron faru super la Levidojn skuon antacx la Eternulo en la nomo de la Izraelidoj, por ke ili komencu fari la servon al la Eternulo. 12 Kaj la Levidoj metu siajn manojn sur la kapojn de la bovidoj, kaj faru el unu pekoferon kaj el la dua bruloferon al la Eternulo, por

pekliberigi la Levidojn. 13 Kaj starigu la Levidojn antacx Aaron kaj antacx liaj filoj, kaj faru super ili skuon antacx la Eternulo. 14 Kaj tiel apartigu la Levidojn el inter la Izraelidoj, kaj la Levidoj apartenu al Mi. 15 Kaj post tio la Levidoj eniros, por servi en la tabernaklo de kunveno, kiam vi estos puriginta ilin kaj plenuminta super ili la skuon. 16 cxar ili estas fordonitaj al Mi el inter la Izraelidoj; anstatacx cxiuj utermalfermintoj unuenaskitoj el cxiuj Izraelidoj Mi prenis ilin por Mi. 17 cxar al Mi apartenas cxiuj unuenaskitoj de la Izraelidoj, el la homoj kaj el la brutoj; en la tago, en kiu Mi batis cxiujn unuenaskitojn en la lando Egipta, Mi sanktigis ilin por Mi. 18 Kaj Mi prenis la Levidojn anstatacx cxiuj unuenaskitoj inter la Izraelidoj. 19 Kaj Mi fordonis la Levidojn al Aaron kaj al liaj filoj el inter la Izraelidoj, por ke ili faru servon pro la Izraelidoj en la tabernaklo de kunveno kaj por pekliberigi la Izraelidojn; por ke ne trafu la Izraelidojn frapo, se la Izraelidoj alproksimixus al la sanktejo. 20 Kaj Moseo kaj Aaron kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj agis kun la Levidoj conforme al cxio, kion la Eternulo ordonis al Moseo pri la Levidoj; tiel agis kun ili la Izraelidoj. 21 Kaj la Levidoj sin purigis kaj lavis siajn vestojn, kaj Aaron faris super ili skuon antacx la Eternulo, kaj Aaron pekliberigis ilin, por purigi ilin. 22 Kaj post tio la Levidoj eniris, por plenumi sian servon en la tabernaklo de kunveno antacx Aaron kaj antacx liaj filoj; kiel la Eternulo ordonis al Moseo pri la Levidoj, tiel oni agis kun ili.

23 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 24 Jen estas, kio koncernas la Levidojn: de la acxo de dudek kvin jaroj kaj pli ili devas eniri en sian oficon pri la servado en la tabernaklo de kunveno. 25 Kaj de la acxo de kvindek jaroj ili retirixos el la ofico de la servado kaj ne servos plu. 26 Tiam ili servos siajn fratojn en la tabernaklo de kunveno, plenumante gardadon, sed ne farante servadon. Tiel agu kun la Levidoj koncerne ilian oficon.

Cxapitro 9

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la dezerto Sinaj en la dua jaro post ilia eliro el la lando Egipta, en la unua monato, dirante: 2 La Izraelidoj faru la Paskon en la difinita tempo. 3 En la dek-kvara tago de cxi tiu monato, cxirkacx la vespero, faru cxin en cxia tempo; lacx cxiuj cxiaj lecxoj kaj lacx cxiuj cxiaj instrukcioj faru cxin. 4 Kaj Moseo diris al la Izraelidoj, ke ili faru la Paskon. 5 Kaj ili faris la Paskon en la unua monato, en la dek-kvara tago de la monato, cxirkacx la vespero, en la dezerto Sinaj; konforme al cxio, kion la Eternulo ordonis al Moseo, tiel faris la Izraelidoj. 6 Sed estis homoj, kiuj estis malpuraj pro ektuxo de mortinta homo kaj ne povis fari la Paskon en tiu tago; ili venis antacx Moseon kaj Aaronon en tiu tago; 7 kaj tiuj homoj diris al li: Ni estas malpuraj pro ektuxo de mortinta homo; kial ni estu esceptataj, ke ni ne alportu la oferon al la Eternulo en cxia tempo inter la Izraelidoj? 8 Kaj Moseo diris al ili: Staru; mi acxskultos, kion la Eternulo ordonos koncerne vin.

9 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 10 Parolu al la Izraelidoj, dirante: Se iu el vi acx el viaj estontaj generacioj estos malpura pro ektuxo de mortinta homo, acx se iu estos en malproksima vojiro, tamen li faru Paskon al la Eternulo. 11 En la dua monato, en la dek-kvara tago, cxirkacx la vespero li faru cxin; kun macoj kaj maldolcaxaj herboj ili cxin mancxu. 12 Ili ne lasu iom el cxi cxis la mateno, kaj oston ili ne rompu en cxi; lacx cxiuj ritoj de la Pasko ili faru cxin. 13 Sed se iu estas pura kaj ne trovixas en vojiro kaj tamen ne faras la Paskon, ties animo ekstermixos el inter sia popolo, cxar oferon al la Eternulo li ne alportis en cxia tempo; sian pekon portos tiu homo. 14 Kaj se loxos cxe vi fremdulo, li ankacx faru Paskon al la Eternulo;

laxx la rito de la Pasko kaj laxx cxia regularo li faru: sama regularo estu por vi, kiel por la fremdulo, tiel por la indicxeno.

15 En la tago, en kiu estis starigita la tabernaklo, nubo kovris la tabernaklon super la tendo de atesto, kaj vespere estis super la tabernaklo kvazacx aspekto de fajro cxis la mateno. 16 Tiel estis cxiam: nubo cxin kovris, kaj fajra aspekto en la nokto. 17 Kaj kiam levicxadis la nubo de super la tabernaklo, tuj poste elmovicxadis la Izraelidoj; kaj sur la loko, kie haltadis la nubo, tie starigadis sian tendaron la Izraelidoj. 18 Laxx la ordono de la Eternulo la Izraelidoj elmovicxadis, kaj laxx la ordono de la Eternulo ili starigadis sian tendaron; dum la tuta tempo, kiam la nubo restis super la tabernaklo, ili staradis tendare. 19 Kaj se la nubo restadis super la tabernaklo longan tempon, la Izraelidoj plenumadis la instrukcion de la Eternulo kaj ne elmovicxadis. 20 Iufoje la nubo restadis kelke da tagoj super la tabernaklo, sed ili laxx la ordono de la Eternulo restadis tendare kaj laxx la ordono de la Eternulo elmovicxadis. 21 Iufoje la nubo restadis de vespero cxis mateno; tiam, kiam la nubo levicxis matene, ili elmovicxadis; iufoje tagon kaj nokton--kiam la nubo levicxis, ili elmovicxadis. 22 Iufoje du tagojn acx monaton acx pli longan tempon--kiel longe la nubo super la tabernaklo restis super cxi, la Izraelidoj restadis tendare kaj ne elmovicxadis; sed kiam cxi levicxis, ili elmovicxadis. 23 Laxx la ordono de la Eternulo ili restadis tendare, kaj laxx la ordono de la Eternulo ili elmovicxadis; ili plenumadis la instrukcion de la Eternulo, konforme al tio, kiel la Eternulo ordonis per Moseo.

Cxapitro 10

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Faru al vi du arcxentajn trumpetojn, forcxitaj faru ilin; kaj ili servu al vi por kunvokado de la komunumo kaj por elmovicxado de la tendaroj. 3 Kiam oni simple trumpetos per ili, tiam kolekticxu al vi la tuta komunumo antacx la pordo de la tabernaklo de kunveno. 4 Kaj se oni trumpetos per unu el ili, tiam kolekticxu al vi la princoj, la milestroj de Izrael. 5 Kaj kiam vi trumpetos tambursone, tiam elmovicxu la tendaroj, kiuj staras oriente. 6 Kaj kiam vi trumpetos tambursone duan fojon, tiam elmovicxu la tendaroj, kiuj staras sude; oni trumpetu tambursone, kiam ili devos elmovicxi. 7 Sed kiam oni devas kunvenigi la komunumon, tiam trumpetu simple, sed ne tambursone. 8 Kaj la filoj de Aaron, la pastroj, trumpetu per la trumpetoj; tio estu por vi lecxo eterna en viaj generacioj. 9 Kaj kiam vi komencos militon en via lando kontracx malamiko, kiu premas vin, tiam trumpetu tambursone per trumpetoj; kaj tiam vi estos rememoritaj antacx la Eternulo, via Dio, kaj vi estos helpitaj kontracx viaj malamikoj. 10 Kaj en la tago de via cxojo kaj en viaj festoj kaj en viaj novmonataj tagoj trumpetu per trumpetoj cxe viaj bruloferoj kaj cxe viaj pacoferoj; kaj tio estos memorigo pri vi antacx via Dio: Mi estas la Eternulo, via Dio.

11 En la dua jaro, en la dua monato, en la dudeka tago de la monato, levicxis la nubo de super la tabernaklo de atesto. 12 Kaj elmovicxis la Izraelidoj en sian vojiron el la dezerto Sinaj, kaj la nubo haltis en la dezerto Paran. 13 Kaj ili elmovicxis la unuan fojon konforme al la ordono de la Eternulo per Moseo. 14 Kaj unue elmovicxis la standardo de la tendaro de la Jehudaidoj laxx iliaj tacxmentoj, kaj super cxia tacxmento estis Nacxexon, filo de Aminadab. 15 Kaj super la tacxmento de la tribo de la Isacxaridoj estis Netanel, filo de Cuar. 16 Kaj super la tacxmento de

la tribo de la Zebulunidoj estis Eliab, filo de cxelon. 17 Kaj oni dismetis la tabernaklon, kaj elmovicxis la filoj de Gercxon kaj la filoj de Merari, portantaj la tabernaklon. 18 Kaj elmovicxis la standardo de la tendaro de Ruben lacx iliaj tacxmentoj, kaj super cxia tacxmento estis Elicur, filo de cxedeur. 19 Kaj super la tacxmento de la tribo de la Simeonidoj estis cxelumiel, filo de Curicxadaj. 20 Kaj super la tacxmento de la tribo de la Gadidoj estis Eljasaf, filo de Deuel. 21 Kaj elmovicxis la Kehatidoj, portantaj la sanktacxojn; sed oni starigis la tabernaklon antacx ilia alveno. 22 Kaj elmovicxis la standardo de la tendaro de la Efraimidoj lacx iliaj tacxmentoj, kaj super cxia tacxmento estis Elicxama, filo de Amihud. 23 Kaj super la tacxmento de la tribo de la Manaseidoj estis Gamliel, filo de Pedacur. 24 Kaj super la tacxmento de la tribo de la Benjaminidoj estis Abidan, filo de Gideoni. 25 Kaj elmovicxis la standardo de la tendaro de la Danidoj, la finulo de cxuij tendaroj, lacx iliaj tacxmentoj, kaj super cxia tacxmento estis Acxiezer, filo de Amicxadaj. 26 Kaj super la tacxmento de la tribo de la Acxeridoj estis Pagiel, filo de Ocxran. 27 Kaj super la tacxmento de la tribo de la Naftaliidoj estis Acxira, filo de Enan. 28 Tiaj estis la marcxoj de la Izraelidoj lacx iliaj tacxmentoj. Kaj ili elmovicxis.

29 Kaj Moseo diris al cxobab, filo de Reuel la Midjanido, la bopatro de Moseo: Ni vojiras al tiu loko, pri kiu la Eternulo diris: cxin Mi donos al vi; iru kun ni, kaj ni faros al vi bonon, cxar la Eternulo promesis bonon al Izrael. 30 Sed tiu diris al li: Mi ne iros, sed al mia lando kaj al mia parencaro mi iros. 31 Kaj li diris: Ho, ne forlasu nin; cxar vi scias, kie ni povas starigi tendaron en la dezerto, kaj vi estos por ni kiel okuloj; 32 se vi iros kun ni, tiam la bonon, kiun la Eternulo faros al ni, ni faros al vi.

33 Kaj ili ekvojiris for de la monto de la Eternulo vojon de tri tagoj; kaj la kesto de la interligo de la Eternulo iris antacx ili la tritagan vojon, por esplori por ili lokon de ripozo. 34 Kaj la nubo de la Eternulo estis super ili dum la tago, kiam ili iris el la tendaro.

35 Kaj cxiufoje, kiam la kesto elmovicxis, Moseo diradis: Levicxu, ho Eternulo, kaj discxeticxu Viaj malamikoj, kaj forkuru Viaj malamantoj for de Via vizacxo. 36 Kaj kiam cxi haltis, li diradis: Revenu, ho Eternulo, al la multegaj miloj de Izrael.

Cxapitro 11

1 Kaj la popolo komencis murmuri pri sia malfelicxo al la oreloj de la Eternulo; kaj kiam la Eternulo tion acxdis, Lia kolero ekflamis; kaj ekbrulis inter ili fajro de la Eternulo, kaj cxi komencis ekstermadon en la rando de la tendaro. 2 Tiam la popolo ekkriis al Moseo, kaj Moseo precxis al la Eternulo, kaj la fajro estingicxis. 3 Kaj li donis al tiu loko la nomon Tabera, cxar brulis inter ili la fajro de la Eternulo.

4 Kaj la alicxinta popolamaso inter ili komencis aperigi kapricojn; kaj ankacx la Izraelidoj ekploris, kaj diris: Kiu manxigos al ni viandon? 5 Ni memoras la ficxojn, kiujn ni manxis en Egiptujo senpage, la kukumojn kaj la melonojn kaj la poreojn kaj la bulbojn kaj la ajlojn. 6 Kaj nun nia animo velkas; estas nenio krom cxi tiu manao antacx niaj okuloj. 7 Kaj la manao estis

kiel semo de koriandro, kaj cxia aspekto estis kiel la aspekto de bedelio. 8 La popolo disiradis kaj kolektadis kaj mueladis per muelcxtonoj acx pistadis en pistujo, kaj kuiradis en kaldrono kaj faradis el cxi kukojn; kaj cxia gusto estis kiel la gusto de oleaj kukoj. 9 Kaj kiam la roso faladis sur la tendaron en la nokto, tiam faladis sur cxin ankacx la manao. 10 Moseo acxdis, ke la popolo ploras en siaj familioj, cxiu cxe la pordo de sia tendo; kaj forte ekflamis la kolero de la Eternuno, kaj Moseon tio afliktis. 11 Kaj Moseo diris al la Eternulo: Kial Vi faris malbonon al Via sklavo? kaj kial mi ne placxis al Vi, ke Vi metis la cxarcxon de tiu tuta popolo sur min? 12 cxu mi embriigis tiun tutan popolon? acx cxu mi cxin naskis, ke Vi diris al mi: Portu cxin sur via brusto, kiel portas nutristino sucxinfanon, en la landon, pri kiu Vi cxuris al cxiaj patroj? 13 Kie mi prenos viandon, por doni al tiu tuta popolo? cxar ili ploras antacx mi, dirante: Donu al ni viandon por manxi. 14 Ne povas mi sola porti tiun tutan popolon, cxar cxi estas tro peza por mi. 15 Kaj se Vi tiel agas kun mi, tiam mortigu min, se mi placxas al Vi, por ke mi ne vidu mian malfelicxon.

16 Tiam la Eternulo diris al Moseo: Kolektu al Mi sepdek virojn el la plejcxuloj de Izrael, pri kiuj vi scias, ke ili estas la plejcxuloj de la popolo kaj cxiaj gvidantoj, kaj prenu ilin al la tabernaklo de kunveno, ke ili staricxu tie kun vi. 17 Kaj Mi mallevicxos kaj parolos tie kun vi, kaj Mi deprenos iom de la spirito, kiu estas sur vi, kaj Mi metos sur ilin, por ke ili portu kun vi la cxarcxon de la popolo kaj por ke vi ne portu sola. 18 Kaj al la popolo diru: Preparicxu por morgacx, kaj vi mancxos viandon; cxar vi ploris al la oreloj de la Eternulo, dirante: Kiu mancxigos al ni viandon? bone estis al ni en Egiptujo--tial la Eternulo donos al vi viandon, kaj vi mancxos. 19 Ne dum unu tago vi mancxos, kaj ne dum du tagoj kaj ne dum kvin tagoj kaj ne dum dek tagoj kaj ne dum dudek tagoj; 20 sed dum tuta monato, cxis cxi eliros tra viaj nazotruoj kaj faricxos al vi abomenacxo, pro tio, ke vi malcxatis la Eternulon, kiu estas inter vi, kaj vi ploris antacx Li, dirante: Por kio ni eliris el Egiptujo? 21 Kaj Moseo diris: El sescent mil piedirantoj konsistas la popolo, en kies mezo mi estas; kaj Vi diras: Mi donos al ili viandon, ke ili mancxos dum tuta monato! 22 cxu oni bucxu por ili cxafojn kaj bovojn, por ke suficxu por ili? acx cxu cxiujn ficxojn de la maro oni kolektu por ili, por ke suficxu por ili?

23 Tiam la Eternulo diris al Moseo: cxu la brako de la Eternulo estas tro mallonga? nun vi vidos, cxu plenumicxos al vi Mia vorto, acx ne. 24 Kaj Moseo eliris, kaj transdiris al la popolo la vortojn de la Eternulo; kaj li kolektis sepdek virojn el la plejcxuloj de la popolo, kaj li starigis ilin cxirkacx la tabernaklo. 25 Kaj la Eternulo mallevicxis en nubo kaj parolis kun li, kaj Li deprenis iom de la spirito, kiu estis sur li, kaj metis sur la sepdek virojn plejcxulojn. Kaj kiam haltis sur ili la spirito, ili ekprofetis kaj ne cxesis. 26 Sed restis du viroj en la tendaro; la nomo de unu estis Eldad, kaj la nomo de la dua estis Medad; kaj suriris sur ilin la spirito--cxar ili estis inter la enskribitaj, sed ne eliris al la tabernaklo--kaj ili ekprofetis en la tendaro. 27 Tiam kuris junulo kaj raportis al Moseo, kaj diris: Eldad kaj Medad profetas en la tendaro. 28 Kaj respondis Josuo, filo de Nun, kaj servanto de Moseo detempe de lia juneco, kaj diris: Mia sinjoro Moseo, malpermesu al ili. 29 Sed Moseo diris al li: cxu vi cxaluzas pri mi? estus dezirinde, ke la tuta popolo de la Eternulo faricxu profetoj, se la Eternulo metus Sian spiriton sur ilin. 30 Kaj revenis Moseo en la tendaron, li kaj la plejcxuloj de Izrael. 31 Kaj vento elmovicxis de la Eternulo, kaj alportis de la maro koturnojn kaj cxetis ilin sur la tendaron, sur la spaco de unutaga irado sur unu flanko kaj sur la spaco de unutaga irado sur la dua flanko, cxirkacx la tendaro kaj en denseco de du ulnoj super la tero. 32 Kaj la popolo staris tiun tutan tagon kaj la tutan nokton kaj la tutan morgacxan tagon kaj kolektis la koturnojn; kiu kolektis plej malmulte, kolektis dek cxomerojn;

kaj ili diskucigis ilin al si cxirkacx la tendaro. 33 Kiam la viando estis ancoracx inter iliaj dentoj kaj ancoracx ne estis konsumita, ekflamis kontrakx la popolo la kolero de la Eternulo, kaj la Eternulo frapis la popolon per tre granda frapo. 34 Kaj oni donis al tiu loko la nomon Kibrot-Hataava, cxar tie oni enterigis la homojn, kiuj kapricis. 35 De Kibrot-Hataava la popolo ekvojiris al cxacerot kaj restis en cxacerot.

Cxapitro 12

1 Kaj ekparolis Mirjam kaj Aaron kontrakx Moseo pro la edzino Etiopino, kiun li prenis; cxar li prenis al si edzinon Etiopinon. 2 Kaj ili diris: cxu nur kun Moseo parolis la Eternulo? Li parolis ja ankacx kun ni. Kaj la Eternulo tion acxdis. 3 Sed Moseo estis homo tre modesta, pli ol cxiuj homoj sur la tero. 4 Kaj subite diris la Eternulo al Moseo kaj al Aaron kaj al Mirjam: Eliru vi tri al la tabernaklo de kunveno. Kaj ili eliris cxiuj tri. 5 Kaj la Eternulo mallevicxis en nuba kolono kaj staricxis cxe la pordo de la tabernaklo, kaj Li vokis Aaronon kaj Mirjamon, kaj ili ambacx eliris. 6 Kaj Li diris: Acxskultu Miajn vortojn: se iu el vi estas profeto de la Eternulo, Mi aperas al li en vizio, Mi parolas kun li en soncxo; 7 sed ne tiel estas kun Mia sklavo Moseo: en Mia tuta domo li estas konfidato. 8 Bucxon kontrakx bucxo Mi parolas kun li, kaj malkacxe, ne per enigmoj; kaj la bildon de la Eternulo li vidas. Kial vi ne timis paroli kontrakx Mia sklavo Moseo? 9 Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontrakx ili, kaj Li foriris. 10 Kaj la nubo fortunicxis de super la tabernaklo, kaj jen Mirjam kovricxis per lepro, kiel per necxo. Kaj Aaron turnicxis al Mirjam, kaj li ekvidis, ke cxi estas lepra. 11 Kaj Aaron diris al Moseo: Mi petas, mia sinjoro, ne kalkulu al ni kiel pekon, ke ni agis malsacxe kaj ke ni pekis; 12 ho, cxi ne estu kiel malvivulo, cxe kiu tuj post la eliro el la ventro de sia patrino forkonsumicxis jam duono de la korpo. 13 Kaj Moseo ekkriis al la Eternulo, dirante: Mi petas Vin, ho Dio, sanigu cxin. 14 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Se cxia patro estus kracxinta sur cxian vizacxon, cxu cxi tiam ne hontus sep tagojn? cxi estu do encxlosita dum sep tagoj ekster la tendaro, kaj poste cxi revenu. 15 Kaj Mirjam estis encxlosita ekster la tendaro dum sep tagoj; kaj la popolo ne elmovicxis, cxis Mirjam revenis. 16 Poste la popolo ekvojiris de cxacerot kaj haltis tendare en la dezerto Paran.

Cxapitro 13

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Sendu virojn, ke ili esplorrigardu la landon Kanaan, kiun Mi donas al la Izraelidoj; po unu viro el cxiu tribo de iliaj patroj sendu, cxiu estu eminentulo inter ili. 3 Kaj Moseo sendis ilin el la dezerto Paran lacx la ordono de la Eternulo; cxiuj ili estis eminentuloj inter la Izraelidoj. 4 Kaj jen estas iliaj nomoj: el la tribo de Ruben, cxamua, filo de Zakur; 5 el la tribo de Simeon, cxafat, filo de cxori; 6 el la tribo de Jehuda, Kaleb, filo de Jefune; 7 el la tribo de Isacxar, Jigal, filo de Jozef; 8 el la tribo de Efraim, Hocxea, filo de Nun; 9 el la tribo de Benjamen, Palti, filo de Rafu; 10 el la tribo de Zebulun, Gadiel, filo de Sodi; 11 el la tribo de Jozef, el la tribo de Manase, Gadi, filo de Susi; 12 el la tribo de Dan, Amiel, filo de Gemali; 13 el la tribo de Acxer, Setur, filo de Micxael; 14 el la tribo de Naftali,

Nacxbi, filo de Vofsi; 15 el la tribo de Gad, Geuel, filo de Macxi. 16 Tio estas la nomoj de la viroj, kiujn Moseo sendis, por esplorrigardi la landon. Kaj Moseo donis al Hocxea, filo de Nun, la nomon Josuo. 17 Kaj Moseo sendis ilin, por esplorrigardi la landon Kanaan, kaj diris al ili: Iru tien tra la Sudo kaj suriru sur la monton; 18 kaj rigardu la landon, kia cxi estas; kaj la popolon, kiu loxas en cxi, cxu cxi estas forta acx malforta, cxu cxi estas malgrandnombra acx grandnombra; 19 kaj kia estas la tero, sur kiu cxi sidas, cxu cxi estas bona acx malbona; kaj kiaj estas la urboj, en kiuj cxi loxas, cxu en tendaroj acx en fortikacxo; 20 kaj kia estas la tero, cxu cxi estas graso acx malgraso, cxu estas sur cxi arboj acx ne estas; kaj estu kuracxaj, kaj prenu iom el la fruktoj de la lando. Kaj tiam estis la tempo de maturicxado de vinberoj. 21 Kaj ili iris kaj esplorrigardis la landon de la dezerto Cin cxis Recxob antacx cxamat. 22 Kaj ili iris tra la Sudo, kaj venis cxis cxebron, kie loxas Acximan, cxeccaj, kaj Talmaj, idoj de Anak. (cxebron estis konstruita sep jarojn antacx ol Coan de Egiptujo.) 23 Kaj ili venis cxis la valo Ecxkol, kaj ili detranxis tie brancon kun unu peniko da vinberoj, kaj ili ekportis cxin sur stango duope; ankaŭ iom da granatoj kaj da figoj. 24 Al tiu loko oni donis la nomon Ecxkol, pro la peniko da vinberoj, kiun detranxis tie la Izraelidoj. 25 Kaj ili revenis post la esplorrigardo de la lando post kvardek tagoj. 26 Kaj ili iris kaj venis al Moseo kaj al Aaron kaj al la tuta komunumo de la Izraelidoj en la dezerton Paran, en la lokon Kadecx, kaj donis al ili raporton kaj al la tuta komunumo kaj montris al ili la fruktojn de la lando. 27 Kaj ili rakontis al li, kaj diris: Ni venis en la landon, en kiun vi sendis nin, kaj efektive en cxi fluas lakto kaj mielo, kaj jen estas cxiaj fruktoj; 28 sed forta estas la popolo, kiu loxas en la lando, kaj la urboj estas fortikigitaj, tre grandaj; kaj ankaŭ la idojn de Anak ni vidis tie. 29 Amalek loxas en la suda parto de la lando, kaj la cxeccoj kaj Jebusidoj kaj Amoridoj loxas sur la monto, kaj la Kanaanidoj loxas apud la maro kaj sur la bordo de Jordan. 30 Kaj Kaleb trankviligis la popolon antacx Moseo, kaj diris: Ni iros, kaj ni ekposedos cxin, cxar ni povas cxin venki. 31 Sed la viroj, kiuj iris kun li, diris: Ni ne povas iri al tiu popolo, cxar cxi estas pli forta ol ni. 32 Kaj pri la lando, kiun ili esplorrigardis, ili disvastigis inter la Izraelidoj malbonan famon, dirante: La lando, kiun ni trapasis por esplorrigardi cxin, estas lando, kiu formancxas siajn loxantojn, kaj la tuta popolo, kiun ni vidis en cxi, estas homoj grandkreskaj; 33 kaj tie ni vidis la gigantojn, la idojn de Anak el la gigantoj, kaj ni estis en niaj okuloj kiel lokustoj, kaj tiaj ni estis ankacx en iliaj okuloj.

Cxapitro 14

1 Tiam tumulticxis la tuta komunumo kaj ekkriis, kaj la popolo ploris en tiu nokto. 2 Kaj ekmurmuris kontracx Moseo kaj kontracx Aaron cxiaj Izraelidoj, kaj la tuta komunumo diris al ili: Ho, se ni estus mortintaj en la lando Egipta, acx se ni mortus en cxi tiu dezerto! 3 Kaj por kio la Eternulo irigas nin en tiun landon, por ke ni falu de glavo? niaj edzinoj kaj infanoj faricxos militakiro. cxu ne estas pli bone, ke ni revenu Egiptujon? 4 Kaj ili diris unu al alia: Ni starigu al ni estron, kaj ni reiru Egiptujon. 5 Tiam Moseo kaj Aaron cxeccis vizacxaltere antacx la tuta anaro de la komunumo de la Izraelidoj. 6 Kaj Josuo, filo de Nun, kaj Kaleb, filo de Jefune, el tiuj, kiuj esplorrigardis la landon, discxiris siajn vestojn, 7 kaj ili diris al la tuta komunumo de la Izraelidoj jene: La lando, kiun ni trapasis, por esplorrigardi cxin, tiu lando estas tre, tre bona. 8 Se la Eternulo estos favorkora al ni, Li venigos nin en tiun landon kaj donos cxin al ni, tiun landon, en kiu fluas lakto kaj mielo. 9 Nur ne ribelu kontracx la Eternulo, kaj ne timu la popolon

de la lando, cxar nia mancxotacxo ili estas; ilia cxirmo foricxis de ili, kaj la Eternulo estas kun ni; ne timu ilin. 10 Kaj la tuta komunumo diris, ke oni mortigu ilin per cxtonoj. Sed la majesto de la Eternulo aperis en la tabernaklo de kunveno antacx cxiuj Izraelidoj.

11 Kaj la Eternulo diris al Moseo: cxis kiam incitados Min cxi tiu popolo? kaj cxis kiam cxi ne kredos al Mi, malgracx cxiuj pruvosignoj, kiujn Mi faris meze de cxi? 12 Mi frapos cxin per pesto kaj ekstermos cxin, kaj Mi faros el vi popolon pli grandan kaj pli fortan ol cxi. 13 Sed Moseo diris al la Eternulo: Acxdos la Egiptoj, el inter kiuj Vi elkondukis cxi tiun popolon per Via forto, 14 kaj ili diros al la loxantoj de tiu lando, kiuj acxdis, ke Vi, la Eternulo, estas meze de cxi tiu popolo, kaj ke Vi, la Eternulo, montris Vin al ili okulon kontrakx okulo, kaj ke Via nubo staras super ili, kaj ke Vi iras antacx ili dum la tago en nuba kolono kaj dum la nokto en kolono fajra; 15 se Vi ekstermos cxi tiun popolon kiel unu homon, tiam la popoloj, kiuj acxdis la famon pri Vi, dirus: 16 cxar la Eternulo ne povis venigi cxi tiun popolon en la landon, pri kiu Li cxuris al ili, tial Li bucxis ilin en la dezerto. 17 Nun montricxu do granda la forto de mia Sinjoro, lacx la parolo, kiun Vi diris: 18 La Eternulo estas longepacienca kaj multe favorkora; Li pardonas kulpon kaj krimon, sed antacx Li neniu estas senkulpa; Li punas la kulpon de patroj sur filoj kaj nepoj, en la tria kaj kvara generacioj. 19 Ho, pardonu la kulpon de cxi tiu popolo lacx Via granda favorkoreco kaj kiel Vi pardonadis al cxi tiu popolo de Egiptujo cxis nun. 20 Kaj la Eternulo diris: Mi pardonis conforme al via diro; 21 sed kiel Mi vivas kaj kiel de la gloro de la Eternulo estas plena la tuta tero, 22 cxiuj homoj, kiuj vidis Mian gloron kaj Miajn pruvosignojn, kiujn Mi faris en Egiptujo kaj en la dezerto, kaj provis Min jam dek fojojn kaj ne acxskultis Mian vocxon, 23 ne vidos la landon, pri kiu Mi cxuris al iliaj patroj, kaj cxiuj, kiuj incitis Min, ne vidos cxin. 24 Sed Mian sklavon Kaleb, cxar estis en li spirito alia kaj li estis obeema al Mi, lin Mi venigos en la landon, en kiun li iris, kaj lia idaro heredos cxin. 25 Sed la Amalekidoj kaj Kanaanidoj loxas en la valo; morgacx turnu vin kaj ekiru en la dezerton sur la vojo al la Rucxa Maro.

26 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 27 cxis kiam cxi tiu malbona komunumo murmuro kontrakx Mi? la murmuradon de la Izraelidoj, kiun ili murmuris kontrakx Mi, Mi acxdis. 28 Diru al ili: Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, kiel vi parolis al Miaj oreloj, tiel Mi faros al vi: 29 en cxi tiu dezerto falos viaj kadavroj, kaj el cxiuj viaj kalkulitoj, lacx via tuta kalkulo, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, kiuj murmuris kontrakx Mi, 30 neniu venos en la landon, pri kiu Mi levis Mian manon, ke Mi loxigos vin en cxi, neniu krom Kaleb, filo de Jefune, kaj Josuo, filo de Nun. 31 Viajn infanojn, pri kiuj vi diris, ke ili faricxos militakiro, Mi venigos tien, kaj ili ekkonos la landon, kiun vi malcxatis. 32 Sed vi--viaj kadavroj falos en cxi tiu dezerto. 33 Kaj viaj filoj estos pacxtistoj en la dezerto dum kvardek jaroj, kaj portos vian malcxastecon, cxis kiam viaj kadavroj konsumicxos en la dezerto. 34 Lacx la nombro de la tagoj, dum kiuj vi esplorrigardis la landon, kvardek tagoj, po jaro pro cxiu tago, vi portos la punon pro via malbonago dum kvardek jaroj, por ke vi ekkonu Mian malfavoron. 35 Mi, la Eternulo, tion diris: tion Mi faros al tiu tuta malbona komunumo, kiu ribelis kontrakx Mi; en cxi tiu dezerto ili pereos kaj cxi tie ili mortos. 36 Kaj la viroj, kiujn Moseo sendis, por esplorrigardi la landon, kaj kiuj revenis kaj murmurigis kontrakx li la tutan komunumon, disvastigante malbonan famon pri la lando-- 37 tiuj viroj, kiuj disvastigis malbonan famon pri la lando, mortis de pesto antacx la Eternulo. 38 Sed Josuo, filo de Nun, kaj Kaleb, filo de Jefune, restis vivaj el tiuj viroj, kiuj iris, por esplorrigardi la landon. 39 Kaj Moseo diris tiujn vortojn al cxiuj

Izraelidoj, kaj la popolo tre malcxojis. 40 Kaj ili levicxis frumatene, kaj iris sur la supron de la monto, dirante: Jen ni estas, kaj ni iru sur la lokon, pri kiu parolis la Eternulo; cxar ni pekis. 41 Sed Moseo diris: Por kio vi kontracxagas al la vortoj de la Eternulo? tio ja ne sukcesos. 42 Ne iru, cxar la Eternulo ne estas inter vi; kaj ne estu frapataj antacx viaj malamikoj. 43 cxar la Amalekidoj kaj la Kanaanidoj estas tie antacx vi, kaj vi falos de glavo; cxar pro tio, ke vi deturnicxis de la Eternulo, la Eternulo ne estos kun vi. 44 Sed ili obstinis, kaj iris sur la supron de la monto; tamen la kesto de la interligo de la Eternulo kaj Moseo ne eliris el la tendaro. 45 Kaj malsupreniris la Amalekidoj kaj la Kanaanidoj, kiuj loxis sur la monto, kaj batis ilin kaj persekutis ilin cxis cxorma.

Cxapitro 15

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi venos en la landon de via loxado, kiun Mi donas al vi, 3 kaj vi faros fajroferon al la Eternulo, bruloferon acx bucxoferon, plenumante sanktan promeson acx farante memvolan oferon, acx en viaj festoj, por fari agrablan odoracxon al la Eternulo el grandaj brutoj acx el malgrandaj: 4 tiam la oferdonanto devas alporti al la Eternulo farunoferon el dekonon de efo da delikata faruno, miksita kun kvarono de hino da oleo; 5 kaj da vino por vercxofero kvaronon de hino aldonu al la brulofero acx al la bucxofero al cxiu cxafo. 6 Kaj cxe cxafo alportu farunoferon el du dekonon de efo da delikata faruno, miksita kun triono de hino da oleo. 7 Kaj da vino por vercxofero trionon de hino; alportu tion kiel agrablan odoracxon al la Eternulo. 8 Kaj se bovidon vi alportos kiel bruloferon acx bucxoferon, por plenumi sanktan promeson, acx kiel pacoferon al la Eternulo, 9 tiam kun la bovido oni devas alporti farunoferon el tri dekonon de efo da delikata faruno, miksita kun duono de hino da oleo; 10 kaj da vino por vercxofero alportu duonon de hino kiel fajroferon, agrablan odoracxon al la Eternulo. 11 Tiel oni devas fari cxe cxiu bovo acx cxe cxiu cxafo acx cxe brutido el cxafoj acx kaproj. 12 Lacx la nombro de la oferoj, kiujn vi faros, agu tiel cxe cxiu, lacx ilia nombro. 13 cxiu indicxeno faru tion tiamaniere, alportante fajroferon, agrablan odoracxon al la Eternulo. 14 Kaj se loxas inter vi fremdulo acx kiu ajn estas inter vi en viaj generacioj, kaj li alportos fajroferon, agrablan odoracxon al la Eternulo, tiam li faru tiel, kiel vi faras. 15 Por la tuta komunumo devas esti unu lecxo, por vi kaj por la fremdulo inter vi; lecxo eterna en viaj generacioj, kiel por vi, tiel ankacx por la fremdulo, estu antacx la Eternulo. 16 Unu lecxo kaj unu rajto estu por vi, kaj por la fremdulo, kiu loxas kun vi.

17 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 18 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi venos en la landon, en kiun Mi vin kondukas, 19 kaj vi mancxos la panon de tiu lando, tiam donu oferdonon al la Eternulo. 20 Kiel unuaacxon el via pasto alportu oferdone kukon; kiel oferdonon el la grenejo, tiel oferdonu cxin. 21 El la unuaacxo de via pasto donu al la Eternulo oferdonon en viaj generacioj.

22 Kaj se vi eraros, kaj ne plenumos cxiujn tiujn ordonojn, kiujn la Eternulo diris al Moseo, 23 cxion, kion la Eternulo ordonis al vi per Moseo, de la tago, en kiu la Eternulo ordonis, kaj plue, en viaj generacioj; 2 tiam se pro neatento de la komunumo estis farita la eraro, la tuta komunumo alportu unu bovidon kiel bruloferon, kiel agrablan odoracxon al la Eternulo, kun cxia farunofero

kaj cxia vercxofero lacx la regularo, kaj unu kapron kiel pekoferon. 25 Kaj la pastro pekliberigos la tutan komunumon de la Izraelidoj, kaj estos pardonite al ili; cxar tio estis eraro, kaj ili alportis sian oferon, fajroferon al la Eternulo, kaj sian pekoferon antacx la Eternulo pro sia peko. 26 Kaj estos pardonite al la tuta komunumo de la Izraelidoj, kaj al la fremdulo, kiu loxas inter ili; cxar la tuta popolo eraris. 27 Kaj se unu homo pekos per eraro, tiam li alportu kaprinon jaracxan kiel pekoferon. 28 Kaj la pastro pekliberigos la homon, kiu eraris, pekante per eraro antacx la Eternulo; li pekliberigos lin, kaj estos pardonite al li. 29 Kiel por la indicxeno el la Izraelidoj, tiel ankacx por la fremdulo, kiu loxas inter ili, unu lecxo estu por vi por tiu, kiu eraris. 30 Sed se iu faris ion per mano malhumila, cxu li estas indicxeno, cxu fremdulo, li blasfemis kontrakx la Eternulo; kaj ekstermicxos tiu homo el inter sia popolo; 31 cxar la vorton de la Eternulo li malestimis kaj Lian ordonon li malobeis; ekstermicxu tiu homo, lia peko estas sur li.

32 Kiam la Izraelidoj estis en la dezerto, ili trovis homon, kiu kolektis lignon en tago sabata. 33 Kaj tiuj, kiuj trovis lin, kiam li kolektis lignon, aldondukis lin al Moseo kaj al Aaron kaj al la tuta komunumo. 34 Kaj oni metis lin en gardejon, cxar ne estis ancoracx klarigite, kion oni devas fari al li. 35 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Tiu homo mortu; per cxtonoj mortigu lin la tuta komunumo ekster la tendaro. 36 Kaj la tuta komunumo elkondukis lin ekster la tendaron kaj mortigis lin per cxtonoj, kaj li mortis; kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

37 Kaj la Eternulo diris al Moseo jene: 38 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili, ke ili faru al si kvastojn sur la randoj de siaj vestoj en siaj generacioj, kaj ili enmetu en la kvaston de la rando fadenon bluan. 39 Kaj cxi estu por vi kvasto, kiun rigardante, vi rememoros cxiujn ordonojn de la Eternulo kaj plenumos ilin kaj ne iros lacx viaj koroj kaj viaj okuloj, kiujn vi malcxaste sekvas; 40 por ke vi memoru kaj plenumu cxiujn Miajn ordonojn kaj estu sanktaj antacx via Dio. 41 Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, por ke Mi estu via Dio. Mi estas la Eternulo, via Dio.

Cxapitro 16

1 Kaj entreprenis Koracx, filo de Jichar, filo de Kehat, ido de Levi, kaj Datan kaj Abiram, filoj de Eliab, kaj On, filo de Pelet, idoj de Ruben, 2 kaj staricxis antacx Moseo, kaj kun ili el la Izraelidoj ducent kvindek viroj, estroj de la komunumo, vokataj al la kunvenoj; homoj eminentaj; 3 kaj ili kolekticxis kontrakx Moseo kaj kontrakx Aaron, kaj diris al ili: Suficxe por vi! la tuta komunumo, cxiuj estas ja sanktaj, kaj inter ili estas la Eternulo; kial do vi estrigas vin super la komunumo de la Eternulo? 4 Kaj Moseo tion acxdis, kaj cxiis sin vizacxaltere. 5 Kaj li ekparolis al Koracx kaj al lia tuta anaro, dirante: Morgacx la Eternulo montros, kiu estas Lia kaj kiu estas sankta, por ke Li alproksimigu lin al Si; kaj kiun Li elektos, tiun Li alproksimigos al Si. 6 Faru jenon: prenu al vi incensujojn, Koracx kaj lia tuta anaro, 7 kaj metu sur ilin fajron kaj metu sur ilin incenson antacx la Eternulo morgacx; kaj kiun la Eternulo elektos, tiu estos la sanktulo. Estas troe, ho Levidoj! 8 Kaj Moseo diris al Koracx: Acxskultu do, idoj de Levi: 9 cxu ne suficxas al vi, ke la Dio de la Izraelidoj distingis vin inter la komunumo de Izrael, por alproksimigi vin al Si, por ke vi plenumu la servojn en la tabernaklo de la Eternulo kaj por ke vi

staru antacx la komunumo, por servi al cxi? 10 Kaj Li alproksimigos vin kaj cxiujn viajn fratojn, la idojn de Levi, kun vi; kaj nun vi postulas ecx pastrecon! 11 Tiamaniere vi kaj via tuta anaro ekribelis kontrakx la Eternulo; sed kio estas Aaron, ke vi murmuris kontrakx li? 12 Kaj Moseo sendis voki Datanon kaj Abiramon, filojn de Eliab; sed ili diris: Ni ne iros! 13 cxu ne sufixas, ke el lando, en kiu fluas lakto kaj mielo, vi elirigis nin, por pereigi nin en la dezerto? kaj vi volas ancoracx regi super ni? 14 Ja ne en landon, en kiu fluas lakto kaj mielo, vi venigis nin, kaj vi ne donis al ni posedacxon el kampoj kaj vinbercxardenoj! cxu vi volas blindigi la okulojn de cxi tiuj homoj? ni ne iros. 15 Kaj tio tre kolerigis Moseon, kaj li diris al la Eternulo: Ne turnu Vin al ilia ofero; ecx unu azenon mi ne prenis de ili, kaj al neniu el ili mi faris ian malbonon. 16 Kaj Moseo diris al Koracx: Vi kaj via tuta anaro estu antacx la Eternulo morgacx, vi kaj ili kaj Aaron. 17 Kaj prenu cxiu sian incensujon kaj metu sur cxin incenson, kaj alportu antacx la Eternulon cxiu sian incensujon, ducent kvindek incensujojn; ankacx vi kaj Aaron, cxiu sian incensujon. 18 Kaj ili prenis cxiu sian incensujon kaj metis sur cxin fajron kaj cxutis sur cxin incenson, kaj ili staricxis cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno, ankacx Moseo kaj Aaron. 19 Kaj kunvenigis kontrakx ili Koracx la tutan anaron cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno; kaj montricxis la majesto de la Eternulo al la tuta komunumo.

20 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 21 Aparticxu de cxi tiu anaro, kaj Mi ekstermos ilin en momento. 22 Kaj ili cxetis sin vizacxaltere, kaj diris: Ho Dio, Dio de la spiritoj de cxia karno! unu pekis, kaj Vi volas koleri la tutan komunumon? 23 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 24 Diru al la komunumo jene: Foriru de cxirkacx la locxejo de Koracx, Datan, kaj Abiram. 25 Kaj Moseo levicxis kaj iris al Datan kaj Abiram, kaj post li iris la plejcxuloj de Izrael. 26 Kaj li diris al la komunumo: Foriru do de la tendoj de tiuj malbonaj homoj, kaj tucxu nenion, kio apartenas al ili, por ke vi ne pereu pro cxiuj iliaj pekoj. 27 Kaj ili foriris de cxirkacx la locxejo de Koracx, Datan, kaj Abiram; sed Datan kaj Abiram eliris, kaj staris cxe la pordo de siaj tendoj kune kun siaj edzinoj, filoj, kaj malgrandaj infanoj. 28 Kaj Moseo diris: Per tio vi ekscios, ke la Eternulo sendis min, por fari cxiujn tiujn aferojn, kaj ke mi ne faris lach mia koro: 29 se per la ordinara morto de cxiuj homoj mortos cxi tiuj, acx ilin trafos la sorto, kiu povas trafi cxiun homon, tiam ne la Eternulo sendis min. 30 Sed se novan aperon kreos la Eternulo, kaj la tero malfermos sian bucxon, kaj englutos ilin, kaj cxion, kio apartenas al ili, kaj ili vivaj malsupreniros en cxeolon, tiam sciu, ke cxi tiuj homoj blasfemis kontrakx la Eternulo. 31 Apenacx li finis paroli cxion tion, disfendicxis la tero, kiu estis sub ili; 32 kaj la tero malfermis sian bucxon kaj englutis ilin kaj iliajn domojn kaj cxiujn homojn de Koracx kaj la tutan havon. 33 Kaj ili, kaj cxio, kio apartenis al ili, malsupreniris vivaj en cxeolon, kaj fermicxis super ili la tero, kaj ili forpereis el inter la komunumo. 34 Kaj cxiuj Izraelidoj, kiuj estis cxirkacx ili, forkuris cxe ilia krio; cxar ili diris: Ke nin ankacx la tero ne englutu. 35 Kaj fajro eliris de la Eternulo, kaj cxi forbruligis tiujn ducent kvindek homojn, kiuj alportis la incenson.

36 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 37 Diru al Eleazar, filo de la pastro Aaron, ke li levu la incensujon el la brulintacxo, sed la fajron discxetu malproksimen; cxar sankticxis 38 la incensujoj de tiuj, kiuj per sia vivo pagis pro la peko; kaj oni faru el ili tavolojetojn, por tegi la altaron; cxar oni alportis ilin antacx la Eternulon, kaj ili sankticxis; kaj ili estu memoriga signo por la Izraelidoj. 39 Kaj Eleazar, la pastro, prenis la kuprajn incensujojn, kiujn alportis la bruligitaj, kaj tavoligis ilin, por tegi la altaron 40 memorige por la Izraelidoj, ke laiko, kiu ne estas el la idoj de Aaron, ne alproksimicxu, por incensi antacx la Eternulo, por ke li ne faricxu

kiel Koracx kaj lia anaro, kiel diris la Eternulo al li per Moseo.

41 Kaj en la sekvanta tago la tuta komunumo de la Izraelidoj ekmurmuris kontracx Moseo kaj kontracx Aaron, dirante: Vi mortigis la popolon de la Eternulo. 42 Kaj kiam kolekticxis la komunumo kontracx Moseo kaj kontracx Aaron, ili turnicxis al la tabernaklo de kunveno; kaj jen kovris cxin la nubo kaj aperis la majesto de la Eternulo. 43 Kaj eniris Moseo kaj Aaron en la antacxan parton de la tabernaklo de kunveno. 44 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 45 Foricxu el inter cxi tiu komunumo, kaj Mi pereigos ilin en momento. Sed ili cxeticxis vizacxaltere. 46 Kaj Moseo diris al Aaron: Prenu vian incensujon kaj metu sur cxin fajron de la altaro kaj cxutu sur cxin incenson kaj iru rapide al la komunumo kaj pekliberigu cxin; cxar eliris kolero de antacx la Eternulo, komencicxis la frapado. 47 Tiam Aaron prenis, kiel diris Moseo, kaj kuris en la mezon de la komunumo; kaj jen komencicxis jam la frapado en la popolo. Kaj li metis la incenson kaj pekliberigis la popolon. 48 Li staricxis inter la mortintoj kaj la vivantoj, kaj la frapado cxesicxis. 49 Kaj la nombro de la mortintoj de la frapado estis dek kvar mil sepcent, krom tiuj, kiuj mortis pro Koracx. 50 Kaj Aaron revenis al Moseo al la pordo de la tabernaklo de kunveno; kaj la frapado cxesicxis.

Cxapitro 17

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Parolu al la Izraelidoj, kaj prenu de ili po unu bastono de cxiu tribo, de cxiuj iliaj triboj dek du bastonojn, kaj cxies nomon skribu sur lia bastono. 3 Sed la nomon de Aaron skribu sur la bastono de Levi; cxar unu bastono devas esti de la estro de ilia tribo. 4 Kaj kucxigu ilin en la tabernaklo de kunveno antacx la kesto de atesto, kie Mi aperas al vi. 5 Kaj kiun viron Mi elektos, ties bastono ekfloros; kaj tiel Mi silentigos antacx Mi la murmuradon de la Izraelidoj, kiun ili murmuris kontracx vi. 6 Kaj Moseo parolis al la Izraelidoj, kaj cxiuj iliaj estroj donis al li po unu bastono de cxiu tribo, lacx iliaj triboj dek du bastonojn; kaj la bastono de Aaron estis inter iliaj bastonoj. 7 Kaj Moseo kucxigis la bastonojn antacx la Eternulo en la tabernaklo de atesto. 8 Kaj en la sekvanta tago Moseo venis en la tabernaklon de atesto; kaj jen ekfloris la bastono de Aaron de la domo de Levi, kaj cxi elirigis burcxonojn kaj donis florojn kaj maturigis migdalojn. 9 Kaj Moseo elportis cxiujn bastonojn de antacx la Eternulo al cxiuj Izraelidoj; kaj ili vidis, kaj cxiu prenis sian bastonon. 10 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Remetu la bastonon de Aaron antacx la keston de atesto, por ke cxi estu gardata kiel memorsigno por la ribelemuloj, por ke cxesicxu ilia murmurado kontracx Mi, kaj por ke ili ne mortu. 11 Kaj Moseo faris tion; kiel la Eternulo ordonis al li, tiel li faris.

12 Kaj la Izraelidoj diris al Moseo: Jen ni mortas, ni pereas, ni cxiuj pereas; 13 cxiu, kiu alproksimicxas al la tabernaklo de la Eternulo, mortas; cxu ni cxiuj mortos?

Cxapitro 18

1 Kaj la Eternulo diris al Aaron: Vi kaj viaj filoj kaj la domo de via patro kune kun vi portos sur vi la kulpon pri la tabernaklo, kaj vi kaj viaj filoj kune kun vi portos la kulpon pri via pastrado. 2 Ankacx viajn fratojn, la tribon de Levi, la genton de via patro, alproksimigu al vi; ili alicxu al vi kaj servu vin; kaj vi kune kun viaj filoj estos cxe la tabernaklo de atesto. 3 Kaj ili prizorgu la gardadon de vi kaj la gardadon de la tuta tabernaklo; nur al la objektoj de la sanktejo kaj al la altaro ili ne alproksimicxu, por ke ili ne mortu, kiel ili, tiel ankacx vi. 4 Ili alicxu al vi kaj plenumu la zorgadon pri la tabernaklo de kunveno, koncerne cxiujn servojn en la tabernaklo; sed laiko ne alproksimicxu al vi. 5 Kaj plenumu la zorgadon pri la sanktejo kaj la zorgadon pri la altaro, por ke ne estu plu kolero kontracx la Izraelidoj. 6 Kaj Mi prenis viajn fratojn, la Levidojn, el inter la Izraelidoj; donace al vi ili estas donitaj por la Eternulo, por plenumi la servojn en la tabernaklo de kunveno. 7 Kaj vi kune kun viaj filoj plenumu vian pastradon en cxio, kio koncernas la altaron, kaj tion, kio estas malantacx la kurteno, kaj servu; kiel donacon Mi donas al vi la servadon de via pastrado; sed laiko, kiu alproksimicxos, estu mortigita.

8 Kaj la Eternulo diris al Aaron: Mi donis al vi la zorgadon pri Miaj oferdonoj: cxion, kion konsekras la Izraelidoj, Mi donis al vi kaj al viaj filoj, kiel sanktan apartenacxon per lecxo eterna. 9 Jen kio apartenas al vi el la plejsanktacxo, el la bruligatacxo: cxiu ilia ofero, kiel cxiu ilia farunofero, tiel ankacx cxiu ilia pekofero kaj cxiu ilia kulpofero, kiun ili donos al Mi, estas plejsanktacxo por vi kaj por viaj filoj. 10 Sur la plej sankta loko mancxu tion; cxiu virseksulo povas tion manxi. Sankta cxi estu por vi. 11 Kaj jen kio apartenas al vi: iliaj donacataj oferdonoj el cxiuj skuoferoj de la Izraelidoj; al vi Mi donis ilin kaj al viaj filoj kaj al viaj filinoj kune kun vi, per lecxo eterna; cxiu pura en via domo povas tion manxi. 12 cxion plej bonan el oleo kaj cxion plej bonan el mosto kaj el greno, iliajn unuaacxojn, kiujn ili donas al la Eternulo, Mi fordonis al vi. 13 La unuaj produktoj de cxio, kio estas sur ilia tero, kiujn ili alportos al la Eternulo, apartenas al vi; cxiu pura en via domo povas tion manxi. 14 cxio, kio estas konsekrita en Izrael, apartenas al vi. 15 cxiu utermalferminto el cxiuj vivaj estacxo, kiun ili alportas al la Eternulo, kiel el homoj, tiel ankacx el brutoj, apartenas al vi; tamen prenu elacxeton pro unuenaskito el homoj, kaj ankacx pro unuenaskito el malpuraj brutoj prenu elacxeton. 16 Ilia elacxeto estas: post la acxo de unu monato prenu elacxeton lacx via takso, kvin siklojn da argento lacx la sankta siklo, kiu konsistas el dudek geroj. 17 Nur pro unuenaskito el bovoj acx pro unuenaskito el cxafoj acx pro unuenaskito el kaproj ne prenu elacxeton: ili estas sanktacxo; per ilia sango aspergu la altaron, kaj ilian sebon bruligu kiel fajroferon, agrablan odoracxon al la Eternulo. 18 Sed ilia viando apartenas al vi; kiel la brustacxo de skuofero kaj la dekstra femuro, cxi apartenas al vi. 19 cxiujn sanktajn oferdonojn, kiujn alportas la Izraelidoj al la Eternulo, Mi donis al vi kaj al viaj filoj kaj al viaj filinoj kune kun vi, per lecxo eterna. Tio estas interligo de salo por eterne antacx la Eternulo por vi kaj por via idaro kune kun vi. 20 Kaj la Eternulo diris al Aaron: En ilia tero vi ne havos heredacxon, kaj parton vi ne havos inter ili; Mi estas via parto kaj via heredacxo meze de la Izraelidoj.

21 Kaj al la filoj de Levi Mi donis kiel heredacxon dekonacxon de cxio en Izrael, rekompence pro ilia servado, kiun ili faras, la servado en la tabernaklo de kunveno. 22 Kaj la Izraelidoj ne alproksimicxu plu al la tabernaklo de kunveno, por ke ili ne portu pekon kaj ne mortu. 23 Nur la Levidoj mem plenumu la servadon en la tabernaklo de kunveno kaj portu sur si ilian pekon; lecxo eterna tio estu en viaj generacioj; kaj inter la Izraelidoj ili ne havos posedacxon. 24 cxar la dekonacxon de la Izraelidoj, kiun ili alportos al la Eternulo oferdone, Mi donis al la Levidoj kiel posedacxon; tial Mi diris al ili, ke inter la Izraelidoj ili ne havu posedacxon.

25 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 26 Al la Levidoj parolu, kaj diru al ili: Kiam vi prenos de la Izraelidoj la dekonacxon, kiun Mi donas al vi de ili kiel posedacxon, tiam levu el cxi oferdonon por la Eternulo, dekonacxon el la dekonacxo. 27 Kaj estos kalkulata al vi via oferdono, kiel greno el la garbejo kaj kiel abundacxo el la vinpremejo. 28 Tiamaniere vi ankacx alportos oferdonon al la Eternulo el cxiuj viaj dekonacxo, kiujn vi prenos de la Izraelidoj; kaj vi donos el ili la oferdonon, destinitan por la Eternulo, al la pastro Aaron. 29 El cxiuj ricevataj donacoj alportu oferdonon al la Eternulo, el cxio plej bona en cxi cxian parton konsekritan. 30 Kaj diru al ili: Kiam vi alportos el tio la plej bonan parton, tiam cxi estos kalkulata al la Levidoj kiel enspezo el la garbejo kaj kiel enspezo el la vinpremejo. 31 Kaj vi povas tion manxi sur cxio loko, vi kaj via domo; cxar tio estas pago al vi pro via servado en la tabernaklo de kunveno. 32 Kaj vi ne portos pri tio pekon, kiam vi alportos la plej bonan parton el tio; kaj vi ne malsanktigos la konsekritacxon de la Izraelidoj, kaj vi ne mortos.

Cxapitro 19

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron, dirante: 2 Jen estas la instrukcio de la lecxo, kiun la Eternulo starigis, dirante: Diru al la Izraelidoj, ke ili venigu al vi bovinon rucxan, sanan, kiu ne havas difekton kaj sur kiun ne estis metita jugo. 3 Kaj donu cxin al Eleazar, la pastro, kaj li elkonduku cxin ekster la tendaron, kaj oni bucxu cxin antacx li. 4 Kaj Eleazar, la pastro, prenu iom el cxia sango per sia fingro kaj aspergu sep fojojn per cxia sango en la direkto al la antacxa parto de la tabernaklo de kunveno. 5 Kaj oni forbruligu la bovinon antacx liaj okuloj: cxian felon kaj cxian karnon kaj cxian sangon kune kun cxia sterko oni forbruligu. 6 Kaj la pastro prenu cedran lignon kaj hisopon kaj rucxan lanon kaj cxiu en la brulacxon de la bovino. 7 Kaj la pastro lavu siajn vestojn kaj banu sian korpon en akvo, kaj poste li venu en la tendaron, kaj la pastro restos malpura cxis la vespero. 8 Kaj tiu, kiu cxin forbruligis, lavu siajn vestojn per akvo kaj banu sian korpon en akvo, kaj li restos malpura cxis la vespero. 9 Kaj viro pura kolektu la cindron de la bovino kaj metu cxin eskter la tendaro sur puran lokon, kaj cxi estos konservata por la komunumo de la Izraelidoj pro la akvo puriga: tio estas ofero propeka. 10 Kaj la kolektinto de la cindro de la bovino lavu siajn vestojn, kaj li restos malpura cxis la vespero. Tio estos lecxo eterna por la Izraelidoj, kaj por la fremduloj, kiuj loxas inter ili. 11 Kiu ektucxis la kadavron de ia homo, tiu restos malpura dum sep tagoj; 12 li senpekigos sin per cxi en la tria tago kaj en la sepa tago, kaj li faricxos pura; kaj se li ne senpekigos sin en la tria tago kaj en la sepa tago, li ne faricxos pura. 13 cxio, kiu ektucxis la kadavron de homo, kiu mortis, kaj ne senpekigos sin, tiu malpurigas la locxejon de la Eternulo; kaj tiu homo ekstermicxos el inter Izrael; cxar li ne estas aspergita per puriga akvo, li estas malpura, lia malpureco estas ankoraux sur li. 14 Jen estas la lecxo: se homo mortis en tendo, tiam cxio, kiu venas en la tendon, kaj cxio, kio trovicxas en la tendo, estos malpura dum sep tagoj. 15 Kaj cxio nefermita vazo, sur kiu ne estas kovrilo kun cxnureto, estas malpura. 16 Kaj cxio, kiu ektucxis sur kampo glavmortigiton acx mortinton acx oston de homo acx tombon, estos malpura dum sep tagoj. 17 Oni prenu por la malpurulo iom el la cindro de la bruligita pekofero kaj vercxu sur cxin akvon vivan en vazon; 18 kaj viro pura prenu hisopon kaj trempu cxin en akvo, kaj asperu la tendojn kaj cxiujn vazojn, kaj la homojn,

kiuj tie estis, kaj la tuxinton de la osto acx de la mortigito acx de la mortinto acx de la tombo. 19 Kaj la purulo aspergu la malpurulon en la tria tago kaj en la sepa tago kaj senpekigu lin en la sepa tago; kaj li lavu siajn vestojn kaj banu sin en akvo, kaj vespere li estos pura. 20 Kaj se iu estos malpura kaj ne senpekigos sin, tiu ekstermixos el inter la komunumo, cxar li malpurigis la sanktejon de la Eternulo: li ne estas aspergita per puriga akvo, li estas malpura. 21 Kaj tio estu por vi lecxo eterna. Kaj tiu, kiu aspergis per la puriga akvo, lavu siajn vestojn; kaj la ektuxinto de la puriga akvo estos malpura cxis la vespero. 22 Kaj cxio, kion ektuxos la malpurulo, estos malpura; kaj la homo, kiu ektuxis, estos malpura cxis la vespero.

Cxapitro 20

1 Kaj venis la Izraelidoj, la tuta komunumo, en la dezerton Cin en la unua monato; kaj la popolo ekloxis en KadeCx, kaj tie mortis Mirjam kaj estis tie enterigita. 2 Kaj ne estis akvo por la komunumo, kaj ili kolekticxis kontracx Moseo kaj Aaron. 3 Kaj la popolo malpaciis kontracx Moseo, kaj ili diris jene: Ho, kial ni ne mortis tiam, kiam mortis niaj fratoj antacx la Eternulo! 4 Kaj kial vi venigis la komunumon de la Eternulo en cxi tiun dezerton, por ke ni mortu cxi tie kune kun niaj brutoj? 5 Kaj por kio vi elirigis nin el Egiptujo, por venigi nin al cxi tiu malbona loko, kie oni ne povas semi, kie ne ekzistas figarboj nek vinberoj nek granatoj, kaj kie ne ekzistas akvo por trinki? 6 Tiam Moseo kaj Aaron iris de antacx la komunumo al la pordo de la tabernaklo de kunveno kaj cxeticxis vizacxaltere, kaj la majesto de la Eternulo aperis al ili. 7 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 8 Prenu la bastonon kaj kunvenigu la komunumon, vi kaj via frato Aaron, kaj parolu antacx iliaj okuloj al la roko, kaj cxi donos sian akvon; kaj vi elirigos por ili akvon el la roko, kaj vi trinkigos la komunumon kaj cxiajn brutojn. 9 Kaj Moseo prenis la bastonon de antacx la Eternulo, kiel Li ordonis al li. 10 Kaj Moseo kaj Aaron kunvenigis la komunumon antacx la rokon, kaj li diris al ili: Acxskultu, ho ribeluloj, cxu el cxi tiu roko ni elirigu por vi akvon? 11 Kaj Moseo levis sian manon kaj frapis la rokon per sia bastono du fojojn; kaj ekfluis multe da akvo, kaj trinkis la komunumo kaj cxiaj brutoj. 12 Tiam la Eternulo diris al Moseo kaj al Aaron: Pro tio, ke vi ne kredis je Mi, por montri Min sankta en la okuloj de la Izraelidoj, tial vi ne venigos cxi tiun komunumon en la landon, kiun Mi donas al ili. 13 Tio estas la Akvo de Malpaco, cxe kiu la Izraelidoj malpaciis kontracx la Eternulo kaj per kiu Li montris Sin sankta al ili.

14 Kaj Moseo sendis senditojn el KadeCx al la rexo de Edom, por diri: Tiel diras via frato Izrael: Vi scias cxiajn malfacilacxojn, kiuj trafis nin; 15 niaj patroj foriris en Egiptujon, kaj ni loxis en Egiptujo longan tempon, kaj la Egiptoj agis malbone kontracx ni kaj kontracx niaj patroj; 16 kaj ni ekkriis al la Eternulo, kaj Li acxdis nian vocxon, kaj Li sendis ancxelon kaj elkondukis nin el Egiptujo; kaj jen ni estas en KadeCx, urbo cxe la fino de viaj limoj; 17 permeso al ni trairi vian landon; ni ne iros tra kampo nek tra vinbercxardeno, kaj ni ne trinkos akvon el la putoj; lacc la cxefa publika vojo ni iros, ni ne flankicxos dekstren nek maldekstren, cxis ni trapasos viajn limojn. 18 Sed Edom diris al li: Vi ne trapasos min, alie mi eliros kun glavo renkonte al vi. 19 Kaj la Izraelidoj diris al li: Lacc la granda vojo ni iros; kaj se ni trinkos vian akvon, mi kaj miaj brutoj, mi pagos pro cxi; nenio pli, sole per miaj piedoj mi trairos. 20 Sed li diris: Ne trairu. Kaj Edom elpaciis kontracx lin kun popolo multenombra kaj kun mano forta. 21 Kaj Edom ne volis permesi al Izrael trapasi liajn limojn; kaj Izrael iris flanke de li.

22 Kaj ili elmovicxis el KadeCx; kaj la Izraelidoj, la tuta komunumo, venis al la monto Hor. 23

Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo kaj al Aaron sur la monto Hor, cxe la limo de la lando Edoma, dirante: 24 Aaron alkolekticxu al sia popolo; cxar pro tio, ke vi malobeis Mian ordonon cxe la Akvo de Malpaco, li ne venos en la landon, kiun Mi donas al la Izraelidoj. 25 Prenu Aaronon, kaj Eleazaron, lian filon, kaj surigu ilin sur la monton Hor; 26 kaj deprenu de Aaron liajn vestojn, kaj surmetu ilin sur Eleazaron, lian filon; kaj Aaron alkolekticxu al sia popolo kaj mortu tie. 27 Kaj Moseo faris, kiel ordonis la Eternulo; kaj ili suriris sur la monton Hor antaux la okuloj de la tuta komunumo. 28 Kaj Moseo deprenis de Aaron liajn vestojn, kaj surmetis ilin sur Eleazaron, lian filon. Kaj Aaron mortis tie sur la supro de la monto. Kaj Moseo kaj Eleazar malsupreniris de la monto. 29 Kaj la tuta komunumo vidis, ke Aaron mortis, kaj la tuta domo de Izrael priploris Aaronon dum tridek tagoj.

Cxapitro 21

1 Kaj la Kanaanido, la rexo de Arad, kiu loxis en la Sudo, acxdis, ke Izrael venas per la vojo de Atarim; kaj li ekbatalis kontrak Izrael kaj kaptis kelkajn kiel militkaptitojn. 2 Tiam Izrael faris sanktan promeson al la Eternulo, kaj diris: Se Vi donos cxi tiun popolon en mian manon, tiam mi detruos iliajn urbojn. 3 Kaj la Eternulo elacxskultis la vocxon de Izrael kaj fordonis la Kanaanidojn; kaj oni pereigis ilin kaj iliajn urbojn kaj donis al la loko la nomon cxorma.

4 Kaj ili elmovicxis de la monto Hor lacx la vojo al la Ruxa Maro, por cxirkaexiri la landon de Edom. Kaj senkuracixis la animo de la popolo sur la vojo. 5 Kaj la popolo ekparolis kontrak Dio kaj kontrak Moseo: Kial vi elkondukis nin el Egiptujo, por ke ni mortu en la dezerto? cxar ekzistas nek pano nek akvo, kaj al nia animo naxzas la mizera nutraco. 6 Tiam la Eternulo sendis sur la popolon venenajn serpentojn, kaj ili mordis la popolon, kaj mortis multe da homoj el Izrael. 7 Kaj la popolo venis al Moseo, kaj diris: Ni pekis, parolante kontrak la Eternulo kaj kontrak vi; precxu al la Eternulo, ke Li forigu de ni la serpentojn. Kaj Moseo precxis pri la popolo. 8 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Faru al vi serpenton kupran kaj metu cxin sur stangon; kaj cxiu mordita, kiu ekrigardos cxin, restos viva. 9 Kaj Moseo faris kupran serpenton kaj metis cxin sur stangon; kaj se serpento mordis iun kaj cxi tiu ekrigardis la kupran serpenton, li restis viva. 10 Kaj la Izraelidoj elmovicxis, kaj starigis sian tendaron en Obot. 11 Kaj ili elmovicxis el Obot, kaj starigis sian tendaron en Ije-Abarim en la dezerto, kiu estas kontrak Moab, en la oriento. 12 De tie ili elmovicxis, kaj starigis sian tendaron en la valo de Zared. 13 De tie ili elmovicxis, kaj starigis sian tendaron apud tiu parto de Arnon en la dezerto, kiu estas ekster la limoj de la Amoridoj; cxar Arnon estas la limo de Moab, inter Moab kaj la Amoridoj. 14 Tial estas dirite en la Libro de la Militoj de la Eternulo:

Vaheb en Sufa,
Kaj la valoj de Arnon,
15Kaj la deklivo de la valoj,
Kiu turnicxas al la kolonio Ar
Kaj apogicxas al la limo de Moab.

16 Kaj de tie al Beer; tio estas tiu puto, pri kiu la Eternulo diris al Moseo: Kunvenigu la popolon, kaj Mi donos al ili akvon.

17 Tiam kantis Izrael cxi tiun kanton:

Levicxu, puto, ni kantu pri cxi;
18Puto, kiun fosis princoj,
Boris eminentuloj de la popolo,
Per la sceptro, per siaj bastonoj.

Kaj el tiu dezerto al Matana, 19 kaj el Matana al Nacxaliel, kaj el Nacxaliel al Bamot, 20 kaj el Bamot al la valo, kiu estas sur la kampo de Moab, cxe la supro de Pisga, kiu estas turnita al la dezerto.

21 Kaj Izrael sendis senditojn al Sicxon, rexo de la Amoridoj, por diri: 22 Mi dezirus trairi vian landon; ni ne devojixos sur kampon acx en vinbercxardenon, ni ne trinkos akvon el puto; lacx la cxefa publika vojo ni iros, cxis ni trapasos viajn limojn. 23 Sed Sicxon ne permesis al Izrael trapasi liajn limojn; kaj Sicxon kolektis sian tutan popolon kaj eliris kontrakx Izraelon en la dezerton kaj venis cxis Jahac kaj ekbatalis kontrakx Izrael. 24 Kaj Izrael frapis lin per la glavo, kaj ekposedis lian landon de Arnon cxis Jabok, cxis la Amonidoj; cxar forta estis la limo de la Amonidoj. 25 Kaj Izrael prenis cxiujn tiujn urbojn; kaj Izrael ekloxis en cxiuj urboj de la Amoridoj, en cxeixbon kaj en cxiuj cxiaj dependantacxo. 26 cxar cxeixbon estis la urbo de Sicxon, la rexo de la Amoridoj, kaj li militis kontrakx la antacxa rexo de Moab kaj prenis el lia mano lian tutan landon cxis Arnon. 27 Tial diras alegoriistoj:

Iru cxeixbonon;
Konstruicxu kaj fortikicxu la urbo de Sicxon.
28cxar fajro eliris el cxeixbon,
Flamo el la urbo de Sicxon;
cxi formancxis Ar-Moabon,
La mastrojn de la altacxo de Arnon.
29Ve al vi, Moab!
Vi pereis, ho popolo de Kemocx!
Li faris el siaj filoj forkurintojn
Kaj el siaj filinoj kaptitinojn
De la rexo de la Amoridoj Sicxon.
30Ni faligis ilin; pereis cxeixbon cxis Dibon;
Kaj ni ruinigis ilin cxis Nofacx,
Kiu estas apub Medba.

31 Kaj Izrael loxis en la lando de la Amoridoj. 32 Kaj Moseo sendis, por esplorigardi Jazonon, kaj ili militakiris cxiajn vilacxojn, kaj forpelis la Amoridojn, kiuj tie estis. 33 Kaj ili forturnicxis kaj ekiris lacx la vojo al Bacxan. Tiam eliris al ili renkonte Og, la rexo de Bacxan, li kaj lia tuta popolo, por batali cxe Edrei. 34 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Ne timu lin, cxar en vian manon Mi fordonos lin kaj lian tutan popolon kaj lian landon, kaj vi agos kun li, kiel vi agis kun Sicxon, la rexo de la Amoridoj, kiu loxis en cxeixbon. 35 Kaj ili venkobatis lin kaj liajn filojn kaj lian tutan popolon, cxis neniu restis; kaj ili ekposedis lian landon.

Cxapitro 22

1 Kaj la Izraelidoj elmovicxis, kaj haltis tendare en la stepoj de Moab, transe de Jordan, kontracx Jericxo.

2 Balak, filo de Cipor, vidis cxion, kion Izrael faris al la Amoridoj. 2 Kaj Moab tre timis tiun popolon, cxar cxi estis multenombra; kaj Moab ektremis antacx la Izraelidoj. 4 Kaj Moab diris al la cxefoj de Midjan: Nun tiu popolo formancxos nian tutan cxirkacxacxon, kiel bovo formancxas la herbon de la kampo. Kaj Balak, filo de Cipor, estis rexo de Moab en tiu tempo. 5 Kaj li sendis senditojn al Bileam, filo de Beor, en Petoron, kiu estis cxe la Rivero, en la landon de sia popolo, por voki lin, kaj diri: Jen popolo eliris el Egiptujo, jen cxi kovris la vizacxon de la tero, kaj cxi loxas kontracx mi. 6 Nun venu do, malbenu al mi tiun popolon, cxar cxi estas pli forta ol mi; eble tiam mi povos venkobati cxin kaj elpeli cxin el la lando; cxar mi scias, ke kiun vi benas, tiu estas benita, kaj kiun vi malbenas, tiu estas malbenita. 7 Kaj iris la plejcxuloj de Moab kaj la plejcxuloj de de Midjan, havante en siaj manoj la donacojn pro la sorcxado, kaj ili venis al Bileam kaj diris al li la vortojn de Balak. 8 Kaj li diris al ili: Tradormu cxi tie la nokton, kaj mi donos al vi respondon, konforme al tio, kion diros al mi la Eternulo. Kaj la cxefoj de Moab restis cxe Bileam. 9 Kaj Dio venis al Bileam, kaj diris: Kiuj estas tiuj viroj cxe vi? 10 Kaj Bileam diris al Dio: Balak, filo de Cipor, rexo de Moab, sendis al mi, dirante: 11 Jen estas la popolo, kiu eliris el Egiptujo, kaj cxi kovris la vizacxon de la tero; venu do, malbenu cxin al mi, eble tiam mi povos batali kontracx cxi kaj forpeli cxin. 12 Tiam Dio diris al Bileam: Ne iru kun ili; ne malbenu la popolon, cxar cxi estas benita. 13 Kaj Bileam levicxis matene, kaj diris al la cxefoj de Balak: Iru en vian landon, cxar la Eternulo ne volas permesi al mi iri kun vi. 14 Kaj levicxis la cxefoj de Moab kaj venis al Balak, kaj diris: Bileam ne volas iri kun ni. 15 Balak sendis plue cxefojn, pli grandajn kaj pli eminentajn ol tiuj. 16 Kaj ili venis al Bileam, kaj diris al li: Tiel diris Balak, filo de Cipor: Ne rifuzu do iri al mi; 17 cxar mi tre honoros vin, kaj cxion, kion vi diros al mi, mi faros; venu do, malbenu al mi tiun popolon. 18 Sed Bileam respondis kaj diris al la servantoj de Balak: Ecx se Balak donos al mi sian plenan domon da arcxento kaj oro, mi ne povas malobei la ordonon de la Eternulo, mia Dio, farante ion malgrandan acx grandan. 19 Tamen restu cxi tie ankacx vi dum la nokto, kaj mi sciicxos, kion plue diros al mi la Eternulo. 20 Kaj Dio venis al Bileam en la nokto, kaj diris al li: Se tiuj viroj venis, por voki vin, levicxu, iru kun ili, sed faru nur tion, kion Mi diros al vi. 21 Kaj Bileam levicxis matene kaj selis sian azeninon kaj iris kun la cxefoj de Moab. 22 Kaj ekflamis la kolero de Dio pro tio, ke li iris; kaj anxelo de la Eternulo staricxis sur la vojo, por malhelpi lin. Li rajdis sur sia azenino, kaj du liaj junuloj estis kun li. 23 Kaj la azenino ekvidis la anxelon de la Eternulo, starantan sur la vojo kun elingigita glavo en la mano, kaj la azenino forturnicxis de la vojo kaj iris sur la kampon; kaj Bileam ekbatis la azeninon, por returni cxin sur la vojon. 24 Tiam la anxelo de la Eternulo staricxis sur la vojeto inter vinbercxardenoj, kie estis barilo sur unu flanko kaj barilo sur la dua flanko. 25 Kaj la azenino ekvidis la anxelon de la Eternulo, kaj alpremis sin al la muro kaj alpremis la piedon de Bileam al la muro; kaj li denove cxin batis. 26 Kaj la anxelo de la Eternulo denove forlasis sian lokon, kaj staricxis sur malvasta loko, kie oni ne povas flankeniri dekstren, nek maldekstren. 27 Kiam la azenino ekvidis la anxelon de la Eternulo, cxi kucicxis sub Bileam. Kaj ekflamis la kolero de Bileam, kaj li batis la azeninon per la bastono. 28 Tiam la Eternulo malcxloxis la bucxon de la azenino, kaj cxi diris al Bileam: Kion mi faris al vi, ke vi batis min jam tri fojojn? 29 Kaj Bileam diris al la azenino: cxar vi mokis min; se mi havus glavon en mia mano, mi nun mortigus vin. 30 Kaj la azenino diris al Bileam: cxu mi ne estas via

azenino, sur kiu vi rajdadis de longatempe cxis la nuna tago? cxu mi kutimis tiel fari al vi? Kaj li diris: Ne. 31 Tiam la Eternulo malkovris la okulojn de Bileam, kaj li ekvidis la ancxelon de la Eternulo, starantan sur la vojo kun elingigita glavo en sia mano; kaj li klinicxis, kaj cxeticxis vizacxaltere. 32 Kaj la ancxelo de la Eternulo diris al li: Kial vi batis vian azeninon jam tri fojojn? jen Mi eliris, por malhelpi, cxar malbona estas via vojo antacx Mi. 33 La azenino ekvidis Min, kaj forturnicxis antacx Mi jam tri fojojn; se cxi ne forturnicxus de Mi, tiam Mi vin mortigus kaj cxin Mi lasus vivi. 34 Tiam Bileam diris al la ancxelo de la Eternulo: Mi pekis, cxar mi ne sciis, ke Vi staras kontracx mi sur la vojo; nun, se tio ne placxas al Vi, mi iros returne. 35 Sed la ancxelo de la Eternulo diris al Bileam: Iru kun la viroj; sed nur tion, kion Mi diros al vi, vi diru. Kaj Bileam iris kun la cxefoj de Balak. 36 Kiam Balak acxdis, ke Bileam venis, li eliris renkonkte al li cxis tiu Moaba urbo, kiu trovicxas cxe la limo apud Arnon, kiu estas cxe la fino de la limo. 37 Kaj Balak diris al Bileam: Mi sendis ja al vi, por voki vin; kial do vi ne iris al mi? cxu efektive mi ne povas honori vin? 38 Sed Bileam diris al Balak: Jen mi venis al vi; tamen cxu mi povas ion diri al vi? kion Dio enmetos en mian bucxon, tion mi diros. 39 Kaj Bileam iris kun Balak, kaj ili venis al Kirjat-cxucot. 40 Kaj Balak bucxis bovojn kaj cxafojn, kaj sendis al Bileam, kaj al la cxefoj, kiuj estis kun li. 41 En la sekvanta mateno Balak prenis Bileamon kaj surkondukis lin sur la altacxojn de Baal, kaj li ekvidis de tie la finan parton de la popolo.

Cxapitro 23

1 Kaj Bileam diris al Balak: Konstruu al mi cxi tie sep altarojn, kaj pretigu al mi cxi tie sep bovidojn kaj sep vircxafojn. 2 Kaj Balak faris, kiel diris Bileam; kaj Balak kaj Bileam oferis po unu bovido kaj po unu vicxafo sur cxiu altaro. 3 Kaj Bileam diris al Balak: Staru cxe via brulofero, kaj mi iros; eble la Eternulo venos al mi renkonte, kaj kion Li montros al mi, tion mi diros al vi. Kaj li iris sur la altacxon. 4 Kaj Dio renkonticxis al Bileam, kaj cxi tiu diris al Li: La sep altarojn mi pretigis, kaj mi oferis po unu bovido kaj po unu vircxafo sur cxiu altaro. 5 Kaj la Eternulo enmetis vorton en la bucxon de Bileam, kaj diris: Reiru al Balak kaj parolu tiel. 6 Kaj li revenis al tiu, kaj jen tiu staras cxe sia brulofero, li kaj cxuij cxefoj de Moab. 7 Kaj li komencis sian inspiritacxon, kaj diris:

El Aram venigis min Balak,
 Recxo de Moab, el la montoj orientaj:
 Venu, malbenu al mi Jakobon,
 Kaj venu, malbondiru kontracx Izrael.
 8Kiel mi tiun malbenos, kiun ne malbenas Dio?
 Kiel mi tiun malbondiros, kiun ne malbondiras la Eternulo?
 9De la supro de rokoj mi vidas lin,
 Kaj de altacxo mi rigardas lin;
 Jen la popolo locxas aparte
 Kaj ne estas kalkulata inter la nacioj.
 10Kiu kalkulis la polvon de Jakob
 Kaj la nombron de kvarono de Izrael?
 Mortu mia animo per la morto de justuloj,
 Kaj mia fino estu simila al lia!

11 Tiam Balak diris al Bileam: Kion vi faris al mi? por malbeni miajn malamikojn mi prenis vin,

kaj jen vi ilin benas. 12 Kaj li respondis kaj diris: cxi ne tion, kion la Eternulo metas en mian bucxon, mi devas precize diri? 13 Kaj Balak diris al li: Venu do kun mi al alia loko, de kiu vi ilin vidos; nur ilian parton vi vidos, la tutan vi ilin ne vidos; kaj malbenu ilin al mi de tie. 14 Kaj li prenis lin sur la kampon de cxirkacxrigardantoj, sur la supron de Pisga, kaj li konstruis sep altarojn kaj oferis po unu bovido kaj unu virexafo sur cxiu altaro. 15 Kaj li diris al Balak: Staru cxi tie cxe via brulofero, kaj mi iros renkonte tien. 16 Kaj la Eternulo renkonticxis al Bileam kaj metis vorton en lian bucxon, kaj diris: Reiru al Balak kaj parolu tiel. 17 Kaj li venis al li, kaj jen li staras cxe sia brulofero, kaj kun li la cxefoj de Moab. Kaj Balak diris al li: Kion parolis la Eternulo? 18 Kaj li komencis sian inspiritacxon, kaj diris:

Levicxu, Balak, kaj acxskultu;
 Atentu min, filo de Cipor.
 19Dio ne estas homo, ke Li mensogus,
 Kaj ne homido, ke Li pentus.
 cxi Li dirus kaj ne farus,
 Parolus kaj ne plenumus?
 20Jen beno estas komisiita al mi;
 Li benas, kaj mi ne povas tion cxancxi.
 21Li ne vidis pekon cxe Jakob,
 Kaj Li ne rimarkis malpiecon cxe Izrael;
 La Eternulo, lia Dio, estas kun li,
 Kaj rexa aklamado estas cxe li.
 22Dio, kiu elkondukis ilin el Egiptujo,
 Estas por ili kiel la forto de bubalo.
 23cxar ne ekzistas sorcxado en Jakob,
 Nek acxgurado en Izrael;
 Siatempe estas dirate al Jakob kaj al Izrael, kion faras Dio.
 24Jen la popolo staricxas kiel leonino
 Kaj levicxas kiel leono;
 cxi ne kucxicxos, antacx ol cxi mancxos rabakiron
 Kaj antacx ol cxi trinkos sangon de mortigitoj.

25 Kaj Balak diris al Bileam: Nek per malbeno malbenu ilin, nek per beno benu ilin. 26 Sed Bileam respondis kaj diris al Balak: cxi mi ne diris al vi, ke cxion, kion diros la Eternulo, tion mi faros? 27 Kaj Balak diris al Bileam: Venu, mi prenos vin sur alian lokon; eble placxos al Dio, kaj vi malbenos ilin al mi de tie. 28 Kaj Balak prenis Bileamon sur la supron de Peor, kiu estas turnita al la dezerto. 29 Kaj Bileam diris al Balak: Konstruu al mi cxi tie sep altarojn, kaj pretigu al mi cxi tie sep bovidojn kaj sep virexafojn. 30 Kaj Balak faris, kiel diris Bileam, kaj oferis po unu bovido kaj po unu virexafo sur cxiu altaro.

Cxapitro 24

1 cxar Bileam vidis, ke al la Eternulo placxas beni Izraelon, li ne iris, kiel antacxe, por acxguri, sed li turnis sian vizacxon al la dezerto. 2 Kaj Bileam levis siajn okulojn, kaj ekvidis Izraelon, starantan laxe siaj triboj; kaj la spirito de Dio venis sur lin. 3 Kaj li ekparolis sian inspiritacxon,

kaj diris:

Parolas Bileam, filo de Beor,
 Kaj parolas viro kun malfermita okulo;
 4Parolas tiu, kiu acxdas la vortojn de Dio,
 Kaj kiu vidas la vizion de la Plejpotenculo;
 Li falas, sed malfermitaj estas liaj okuloj.
 5Kiel belaj estas viaj tendoj, ho Jakob,
 Viaj locxejoj, ho Izrael!
 6Kiel valoj ili etendicxas,
 Kiel cxardenoj apud rivero,
 Kiel arboj aloaj, plantitaj de la Eternulo,
 Kiel cedroj apud akvo.
 7Fluos akvo el liaj siteloj,
 Kaj lia semo estos cxe multaj akvoj;
 Superos Agagon lia recxo,
 Kaj alticxos lia regno.
 8Dio, kiu elkondukis lin el Egiptujo,
 Estas por li kiel la forto de bubalo;
 Li formancxas la popolojn, kiuj estas malamikaj al li,
 Kaj iliajn ostojn li frakasas
 Kaj per siaj sagoj disbatas.
 9Li genuicxis, li kucicxis,
 Kiel leono kaj kiel leonino;
 Kiu lin levos?
 Viaj benantoj estas benataj,
 Kaj viaj malbenantoj estas malbenataj.

10 Tiam ekflamis la kolero de Balak kontracx Bileam, kaj li kunefracis siajn manojn; kaj Balak diris al Bileam: Por malbeni miajn malamikojn mi vokis vin, kaj vi nun benis ilin jam tri fojojn!
 11 Kaj nun foricxu sur vian lokon; mi intencis honori vin, sed jen la Eternulo senigis vin je la honoro. 12 Kaj Bileam diris al Balak: cxu ecx al viaj senditoj, kiujn vi sendis al mi, mi ne parolis jene: 13 Se Balak ecx donus al mi sian plenan domon da arcxento kaj oro, mi ne povus malobei la ordonon de la Eternulo, farante bonon acx malbonon lacx mia deziro? kion diros la Eternulo, tion mi diros. 14 Kaj nun mi iras al mia popolo; venu, mi sciigos al vi, kion faros tiu popolo al via popolo en la malproksima venonta tempo. 15 Kaj li ekparolis sian inspiritacxon, kaj diris:

Parolas Bileam, filo de Beor,
 Kaj parolas viro kun malfermita okulo;
 16Parolas tiu, kiu acxdas la vortojn de Dio
 Kaj scias la penson de la Plejaltulo,
 Kaj kiu vidas la vizion de la Plejpotenculo;
 Li falas, sed malfermitaj estas liaj okuloj.
 17Mi vidas lin, sed ne nun;
 Mi rigardas lin, sed ne proksime.

Eliros stelo el Jakob,
Kaj levicxos sceptro el Izrael,
Detruos la randojn de Moab
Kaj frakasos cxiujn filojn de malordo.
18Kaj Edom estos submetito,
Kaj Seir estos submetito de siaj malamikoj;
Sed Izrael havos venkon.
19Kaj la reganto eliros el Jakob,
Kaj li pereigos la restintojn el la urbo.

20 Kaj li ekvidis Amalekon, kaj li ekparolis sian inspiritacxon, kaj diris:

La unua el la popoloj estis Amalek,
Sed lia fino estos pereio.

21 Kaj li ekvidis la Kenidojn, kaj li ekparolis sian inspiritacxon, kaj diris:

Fortika estas via locxejo,
Kaj arancxita sur roko estas via nesto;
22Sed ruinigita estos Kain,
Baldaŭ Akxur vin kaptos.

23 Kaj li ekparolis sian inspiritacxon, kaj diris:

Ve! kiu vivos, kiam Dio tion faros?
24Kaj venos cxipoj de la lando de la Kitidoj,
Kaj ili humiligos Akxuron kaj humiligos Eberon;
Sed ankax ili pereos.

25 Kaj Bileam levicxis, kaj foriris kaj revenis al sia loko; kaj ankax Balak iris sian vojon.

Cxapitro 25

1 Kaj Izrael loĉxis en cxitim, kaj la popolo komencis malcxastadi kun la filinoj de Moab. 2 Kaj ili invitadis la popolon al la oferoj de siaj dioj, kaj la popolo manĉxadis kaj klinicxadis antaĉx iliaj dioj. 3 Kaj Izrael alicxis al Baal-Peor; kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraĉx Izrael. 4 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Prenu cxiujn estrojn de la popolo kaj pendigu ilin al la Eternulo kontraĉx la suno, kaj deturnicxos de Izrael la furiozo de la kolero de la Eternulo. 5 Kaj Moseo diris al la jucxistoj de Izrael: Mortigu cxiu siajn homojn, kiuj alicxis al Baal-Peor. 6 Kaj jen iu el la Izraelidoj venis kaj alkondukis al siaj fratoj Midjanidinon antaĉx la okuloj de Moseo kaj antaĉx la okuloj de la tuta komunumo de Izrael, dum ili ploris cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno. 7 Kiam tion vidis Pinecxas, filo de Eleazar, la filo de la pastro Aaron, li levicxis el inter la komunumo kaj prenis ponardegon en sian manon. 8 Kaj li iris post la Izraelido en la dormejon, kaj trapikis ilin ambax, la Izraelidon kaj la virinon tra cxia ventro; kaj tiam cxesicxis la punfrapado de la Izraelidoj. 9 Kaj la nombro de la mortintoj per la punfrapado estis dudek

kvar mil.

10 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 11 Pinecxas, filo de Eleazar, la filo de la pastro Aaron, deturnis Mian koleregon de la Izraelidoj, cxar li fervoris pri Mi inter ili, kaj Mi ne ekstermis la Izraelidojn en Mia severecko. 12 Tial diru: Jen Mi donas al li Mian interligon pri paco; 13 kaj cxi estu por li kaj por lia idaro post li interligo de eterna pastreco, pro tio, ke li fervoris pri sia Dio kaj pekliberigis la Izraelidojn. 14 La nomo de la mortigita Izraelido, kiu estis mortigita kune kun la Midjanidino, estis Zimri, filo de Salu, cxefo de patrodomo el la Simeonidoj; 15 kaj la nomo de la mortigita Midjanidino estis Kozbi, filino de Cur, estro de la anoj de patrodomo en Midjan.

16 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 17 Estu malamikoj al la Midjanidoj kaj batu ilin; 18 cxar ili estas malamikoj al vi per sia insido, kiun ili faris al vi per Peor, kaj per Kozbi, la filino de la Midjana estro, ilia fratino mortigita en la tago de la punfrapado pro Peor.

Cxapitro 26

1 Kaj post la punfrapado la Eternulo ekparolis al Moseo, kaj al Eleazar, filo de la pastro Aaron, dirante: 2 Kalkulu la tutan komunumon de la Izraelidoj en la acxo de dudek jaroj kaj pli, lacx iliaj patrodomoj, cxiujn militkapablajn en Izrael. 3 Kaj ekparolis al ili Moseo kaj la pastro Eleazar sur la stepoj de Moab apud la Jericxa Jordan, dirante: 4 Kalkulu la popolon en la acxo de dudek jaroj kaj pli, kiel la Eternulo ordonis al Moseo kaj al la Izraelidoj, kiuj eliris el la lando Egipta.

5 Ruben, la unuenaskito de Izrael. La filoj de Ruben: de cxanocx, la familio de la cxanocxidoj; de Palu, la familio de la Paluidoj; 6 de cxecon, la familio de la cxeconidoj; 7 de Karmi, la familio de la Karmiidoj. 7 Tio estas la familioj de la Rubenidoj; kaj ilia nombro estas kvardek tri mil sepcent tridek. 8 Kaj la filoj de Palu: Eliab. 9 Kaj la filoj de Eliab: Nemuel kaj Datan kaj Abiram; tio estas tiuj Datan kaj Abiram, eminentuloj de la komunumo, kiuj ribelis kontracx Moseo kaj Aaron en la anaro de Koracx, kiam ili ribelis kontracx la Eternulo 10 kaj la tero malfermis sian bucxon kaj englutis ilin kaj Koracxon cxe la morto de la anaro, kiam la fajro ekstermis la ducent kvindek homojn, kaj ili faricxis averta. 11 Sed la filoj de Koracx ne mortis.

12 La filoj de Simeon lacx iliaj familioj: de Nemuel, la familio de la Nemuelidoj; de Jamin, la familio de la Jaminidoj; de Jacxin, la familio de la Jacxinidoj; 13 de Zeracx, la familio de la Zeracxidoj; de cxaul, la familio de la cxaulidoj. 14 Tio estas la familioj de la Simeonidoj, dudek du mil ducent.

15 La filoj de Gad lacx iliaj familioj: de Cefon, la familio de la Cefonidoj; de cxagi, la familio de la cxagiidoj; de cxuni, la familio de la cxuniidoj; 16 de Ozni, la familio de la Ozniidoj; de Eri, la familio de la Eriidoj; 17 de Arod, la familio de la Arodidoj; de Areli, la familio de la Areliidoj. 18 Tio estas la familioj de la Gadidoj, lacx ilia nombro kvardek mil kvincent.

19 La filoj de Jehuda: Er kaj Onan; sed Er kaj Onan mortis en la lando Kanaana. 20 Kaj la filoj de Jehuda lacx iliaj familioj estis: de cxela, la familio de la cxelaidoj; de Perec, la familio de la Perecidoj; de Zeracx, la familio de la Zeracxidoj. 21 Kaj la filoj de Perec estis: de cxecon, la

familio de la cxeconidoj; de cxamul, la familio de la cxamulidoj. 22 Tio estas la familioj de Jehuda, lacx ilia nombro sepdek ses mil kvincent.

23 La filoj de Isacxar lacx iliaj familioj: de Tola, la familio de la Tolaidoj; de Puva, la familio de la Puvaidoj; 24 de Jacxub, la familio de la Jacxubidoj; de cximron, la familio de la cximronidoj. 25 Tio estas la familioj de Isacxar, lacx ilia nombro sesdek kvar mil tricent.

26 La filoj de Zebulun lacx iliaj familioj: de Sered, la familio de la Seredidoj; de Elon, la familio de la Elonidoj; de Jacxleel, la familio de la Jacxleelidoj. 27 Tio estas la familioj de la Zebulunidoj, lacx ilia nombro sesdek mil kvincent.

28 La filoj de Jozef lacx iliaj familioj: Manase kaj Efraim. 29 La filoj de Manase: de Macxir, la familio de la Macxiridoj; kaj de Macxir naskicxis Gilead; de Gilead, la familio de la Gileadidoj. 30 Jen estas la filoj de Gilead: de Iezer, la familio de la Iezeridoj; de cxelek, la familio de la cxelekidoj; 31 kaj de Asriel, la familio de la Asrielidoj; kaj de cxechem, la familio de la cxechemidoj; 32 kaj de cxemida, la familio de la cxemidaidoj; kaj de cxefer, la familio de la cxeferidoj. 33 Kaj Celofcxad, filo de cxefer, ne havis filojn, sed nur filinojn; kaj la nomoj de la filinoj de Celofcxad estis: Macxla kaj Noa kaj cxogla kaj Milka kaj Tirca. 34 Tio estas la familioj de Manase, lacx ilia nombro kvindek du mil sepcent.

35 Jen estas la filoj de Efraim lacx iliaj familioj: de cxutelacx, la familio de la cxutelacxidoj; de Becxer, la familio de la Becxeridoj; de Tacxan, la familio de la Tacxanidoj. 36 Kaj jen estas la filoj de cxutelacx: de Eran, la familio de la Eranidoj. 37 Tio estas la familioj de la filoj de Efraim, lacx ilia nombro tridek du mil kvincent. Tio estas la filoj de Jozef lacx iliaj familioj.

38 La filoj de Benjamin lacx iliaj familioj: de Bela, la familio de la Belaidoj; de Acxbel, la familio de la Acxbelidoj; de Acxiram, la familio de la Acxiramidoj; 39 de cxefufam, la familio de la cxefufamidoj; de cxufam la familio de la cxufamidoj. 40 Kaj la filoj de Bela estis: Ard kaj Naaman; de Ard, la familio de la Ardidoj; de Naaman, la familio de la Naamanidoj. 41 Tio estas la filoj de Benjamin lacx iliaj familioj, kaj ilia nombro estis kvardek kvin mil sescent.

42 Jen estas la filoj de Dan lacx iliaj familioj: de cxucxam, la familio de la cxucxamidoj. Tio estas la familioj de Dan lacx iliaj familioj. 43 cxuij familioj de la cxucxamidoj prezentis la nombron de sesdek kvar mil kvarcent.

44 La filoj de Acxer lacx iliaj familioj: de Jimna, la familio de la Jimnaidoj; de Jicxvi, la familio de la Jicxviidoj; de Beria, la familio de la Beriaidoj. 45 De la filoj de Beria: de cxeber, la familio de la cxeberidoj; de Malkiel, la familio de la Malkielidoj. 46 Kaj la nomo de la filino de Acxer estis Seracx. 47 Tio estas la familioj de la filoj de Acxer, lacx ilia nombro kvindek tri mil kvarcent.

48 La filoj de Naftali lacx iliaj familioj: de Jacxceel, la familio de la Jacxceelidoj; de Guni, la familio de la Guniidoj; 49 de Jecer, la familio de la Jeceridoj; de cxilem la familio de la cxilemidoj. 50 Tio estas la familioj de Naftali lacx iliaj familioj, kaj ilia nombro estis kvardek kvin mil kvarcent.

51 Tia estis la kalkulita nombro de la Izraelidoj: sescent unu mil sepcent tridek.

52 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 53 Al tiuj estu dividita la tero kiel posedacxo lacx la nombro de la nomoj. 54 Al la plinombra donu pli grandan posedacxon, kaj al la malplinombra donu malpli grandan posedacxon; al cxiu lacx lia nombro estu donita lia posedacxo. 55 Sed per loto oni dividu la teron; lacx la nomo de siaj patraj triboj ili ricevu posedacxon. 56 Per la loto oni dividu al cxiu lian posedacxon, kiel al la plinombraj, tiel al la malplinombraj.

57 Kaj jen estas la kalkulitoj de Levi lacx iliaj familioj: de Gercxon, la familio de la Gercxonidoj; de Kehat, la familio de la Kehatidoj; de Merari, la familio de la Merariidoj. 58 Jen estas la familioj de Levi: la familio de la Libniidoj, la familio de la cxebronidoj, la familio de la Macxliidoj, la familio de la Mucxiidoj, la familio de la Koracxidoj. Kaj de Kehat naskicxis Amram. 59 Kaj la nomo de la edzino de Amram estis Jocxebed, filino de Levi, kiu estis naskita al Levi en Egiptujo; kaj cxi naskis al Amram Aaronon kaj Moseon kaj ilian fratinon Mirjam. 60 Kaj al Aaron naskicxis Nadab kaj Abihu kaj Eleazar kaj Itamar. 61 Sed Nadab kaj Abihu mortis, kiam ili alportis fremdan fajron antacx la Eternulon. 62 Kaj la nombro de iliaj kalkulitoj estis dudek tri mil, cxiuj virseksuloj en la acxo de pli ol unu monato; cxar ili ne estis kalkulitaj kune kun la Izraelidoj, cxar al ili ne estis donita posedacxo inter la Izraelidoj.

63 Tio estas la nombro, kiun kalkulis Moseo kaj la pastro Eleazar, kiuj kalkulis la Izraelidojn sur la stepoj de Moab cxe la Jericxa Jordan. 64 Kaj inter ili estis neniu el tiuj, kiujn kalkulis Moseo kaj la pastro Aaron, kiam ili kalkulis la Izraelidojn en la dezerto Sinaj. 65 cxar la Eternulo diris pri ili: Ili mortis en la dezerto. Kaj restis el ili neniu, krom Kaleb, filo de Jefune, kaj Josuo, filo de Nun.

Cxapitro 27

1 Kaj aliris la filinoj de Celofcxad, filo de cxefer, filo de Gilead, filo de Macxir, filo de Manase, el la familioj de Manase, filo de Jozef; kaj jen estas la nomoj de liaj filinoj: Macxla kaj Noa kaj cxogla kaj Milka kaj Tirca; 2 kaj ili staricxis antacx Moseo kaj antacx la pastro Eleazar kaj antacx la estroj kaj la tuta komunumo cxe la pordo de la tabernaklo de kunveno, kaj diris: 3 Nia patro mortis en la dezerto, kaj li ne estis inter la anaro, kiu ribelis kontrakx la Eternulo en la anaro de Koracx; sed pro sia peko li mortis, kaj filojn li ne havis. 4 Kial malaperu la nomo de nia patro el inter la familio, cxar li ne havis filon? Donu al ni posedacxon inter la fratoj de nia patro. 5 Kaj Moseo prezentis ilian aferon antacx la Eternulon. 6 Kaj la Eternulo diris al Moseo jene: 7 Prave parolas la filinoj de Celofcxad; efektive donu al ili heredan posedacxon inter la fratoj de ilia patro, kaj transirigu la posedacxon de ilia patro al ili. 8 Kaj al la Izraelidoj diru jene: Se iu mortis, ne havante filon, tiam transirigu lian posedacxon al lia filino; 9 kaj se li ne havas filinon, tiam donu lian posedacxon al liaj fratoj; 10 kaj se li ne havas fratojn, donu lian posedacxon al la fratoj de lia patro; 11 kaj se lia patro ne havas fratojn, donu lian posedacxon al lia proksima parenco el lia familio, ke li heredu cxin. Kaj tio estu por la Izraelidoj lecxo juro, kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

12 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Supreniru sur cxi tiun monton Abarim, kaj rigardu la landon, kiun Mi donis al la Izraelidoj. 13 Kaj kiam vi estos vidinta cxin, vi alkolekticxos al via popolo,

vi ankacx, kiel alkolekticxis via frato Aaron; 14 cxar vi malobeis Mian ordonon en la dezerto Cin, dum la malpaco de la komunumo, ke vi montru cxe la akvo Mian sanktecon antacx iliaj okuloj--tiu Akvo de Malpaco cxe Kadece en la dezerto Cin. 15 Kaj Moseo ekparolis al la Eternulo, dirante: 16 La Eternulo, Dio de la spiritoj de cxiu karno, starigu super la komunumo viron, 17 kiu eliradus antacx ili kaj kiu eniradus antacx ili kaj kiu elkondukadus ilin kaj kiu enkondukadus ilin, por ke ne estu la komunumo de la Eternulo kiel cxafoj, kiuj ne havas pacxiston. 18 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Prenu al vi Josuon, filon de Nun, viron, kiu havas en si spiriton, kaj metu vian manon sur lin; 19 kaj starigu lin antacx Eleazar, la pastro, kaj antacx la tuta komunumo, kaj donu al li instrukciojn antacx iliaj okuloj; 20 kaj metu sur lin parton de via majesto, por ke acxskultu lin la tuta komunumo de la Izraelidoj. 21 Kaj li staru antacx la pastro Eleazar kaj demandu lin pri decido per la signoj de lumo antacx la Eternulo; lacx lia vorto devas eliri kaj lacx lia vorto devas eniri li kaj cxiuj Izraelidoj kun li kaj la tuta komunumo. 22 Kaj Moseo faris, kiel ordonis al li la Eternulo; kaj li prenis Josuon kaj starigis lin antacx la pastro Eleazar kaj antacx la tuta komunumo; 23 kaj li metis sur lin siajn manojn kaj donis al li instrukciojn, kiel la Eternulo parolis per Moseo.

Cxapitro 28

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Ordonu al la Izraelidoj kaj diru al ili: Mian oferon, Mian panon, Miajn fajroferojn, Mian agrablan odoracxon observu, por alportadi al Mi en ilia tempo. 3 Kaj diru al ili: Jen estas la fajrofero, kiun vi devas alportadi al la Eternulo: cxafidojn jaracxajn sendifektajn po du en cxiu tago, kiel konstantan bruloferon. 4 Unu cxafidon oferu matene, kaj la duan cxafidon oferu cxirkacx la vespero; 5 kaj dekonon de efo da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun kvarono de hino da elpistita oleo. 6 Tio estas la brulofero konstanta, kia estis farata cxe la monto Sinaj, kiel agrabla odoracxo, fajrofero al la Eternulo. 7 Kaj cxia vercxofero estu po kvarono de hino cxe unu cxafido; en la sanktejo vi devas vercxu la vinon al la Eternulo. 8 Kaj la duan cxafidon oferu cxirkacx la vespero; kun tia farunofero, kiel matene, kaj kun tia vercxofero faru fajroferon, agrablan odoracxon al la Eternulo.

9 Sed en la tago sabata du cxafidojn jaracxajn sendifektajn kaj du dekonon de efo da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun oleo, kaj cxian vercxoferon; 10 tio estas la brulofero de cxiu sabato, krom la konstanta brulofero kaj cxia vercxofero.

11 Kaj en viaj monatkomencoj alportu bruloferon al la Eternulo: du bovidojn kaj unu vircxafon, sep jaracxajn sendifektajn cxafidojn; 12 kaj tri dekonon de efo da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun oleo, por cxiu bovido, kaj du dekonon da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun oleo, por la unu vircxafo; 13 kaj po unu dekono da delikata faruno kiel farunoferon, miksitan kun oleo, por cxiu cxafido; tio estas brulofero, agrabla odoracxo, fajrofero al la Eternulo. 14 Kaj iliaj vercxoferoj estu: duono de hino da vino por bovido, kaj triono de hino por vircxafo, kaj kvarono de hino por cxafido. Tio estas cxiumonata brulofero por cxiuj monatoj de la jaro. 15 Kaj unu virkapro, kiel pekofero al la Eternulo, krom la konstanta brulofero, estu oferata kune kun sia vercxofero.

16 Kaj en la unua monato, en la dek-kvara tago de la monato, estas Pasko al la Eternulo. 17 Kaj en la dek-kvina tago de tiu monato estas festo; dum sep tagoj oni mancxu macojn. 18 En la unua

tago estas sankta kunveno; faru nenian servan laboron; 19 kaj alportu fajroferon, bruloferon al la Eternulo: du bovidojn kaj unu vircxafon kaj sep jaracxajn cxafidojn; sendifektaj ili estu cxe vi; 20 kaj kiel ilian farunoferon alportu delikatan farunon, miksitan kun oleo, tri dekonojn por bovido kaj du dekonojn por la vircxafo; 21 po unu dekono alportu por cxiu el la sep cxafidoj; 22 kaj unu virkapron, por pekliberigi vin. 23 Krom la matena brulofero, kiu estas konstanta brulofero, alportu tion. 24 Tiel faru en cxiu el la sep tagoj; tio estas mancxacxo, fajrofero, agrabla odoracxo al la Eternulo; krom la konstanta brulofero oni tion alportu kune kun cxia vercxofero. 25 Kaj en la sepa tago estu cxe vi sankta kunveno; faru nenian servan laboron.

26 Kaj en la tago de la unuaj fruktoj, kiam vi alportos novan farunoferon al la Eternulo en via festo de semajnoj, estu cxe vi sankta kunveno; faru nenian servan laboron; 27 kaj alportu bruloferon, kiel agrablan odoracxon al la Eternulo: du bovidojn, unu vircxafon, sep jaracxajn cxafidojn; 28 kaj kiel ilian farunoferon delikatan farunon, miksitan kun oleo, tri dekonojn por cxiu bovido, du dekonojn por la unu vircxafo; 29 po unu dekono por cxiu el la sep cxafidoj; 30 unu virkapron, por pekliberigi vin. 31 Krom la konstanta brulofero kaj cxia vercxofero alportu tion; sendifektaj ili estu cxe vi kaj kun siaj vercxoferoj.

Cxapitro 29

1 Kaj en la sepa monato, en la unua tago de la monato, estu cxe vi sankta kunveno; faru nenian servan laboron; tago de trumpetado cxi estu por vi. 2 Kaj alportu bruloferon, kiel agrablan odoracxon al la Eternulo: unu bovidon, unu vircxafon, sep jaracxajn cxafidojn sendifektajn; 3 kaj ilian farunoferon: delikatan farunon, miksitan kun oleo, tri dekonojn por la bovido, du dekonojn por la vircxafo; 4 kaj po unu dekono por cxiu el la sep cxafidoj; 5 kaj unu virkapron, kiel pekoferon, por pekliberigi vin; 6 krom la monata brulofero kaj cxia farunofero kaj la konstanta brulofero kaj cxia farunofero; kaj iliajn vercxoferojn lacx ilia regularo; kiel agrablan odoracxon, fajroferon al la Eternulo.

7 Kaj en la deka tago de tiu sepa monato estu cxe vi sankta kunveno; kaj premu viajn animojn; faru nenian laboron; 8 kaj alportu bruloferon al la Eternulo, agrablan odoracxon: unu bovidon, unu vircxafon, sep jaracxajn cxafidojn; sendifektaj ili estu cxe vi; 9 kaj ilian farunoferon: delikatan farunon, miksitan kun oleo, tri dekonojn por la bovido, du dekonojn por la unu vircxafo; 10 po unu dekono por cxiu el la sep cxafidoj; 11 unu virkapron, kiel pekoferon, krom la pekofero de pekliberigo kaj la konstanta brulofero kaj cxia farunofero kaj iliaj vercxoferoj.

12 Kaj en la dek-kvina tago de la sepa monato estu cxe vi sankta kunveno; faru nenian servan laboron, kaj festu feston al la Eternulo dum sep tagoj; 13 kaj alportu bruloferon, fajroferon, agrablan odoracxon al la Eternulo: dek tri bovidojn, du vircxafojn, dek kvar jaracxajn cxafidojn, sendifektaj ili estu; 14 kaj ilian farunoferon: delikatan farunon, miksitan kun oleo, po tri dekonoj por cxiu el la dek tri bovidoj, po du dekonoj por cxiu el la du vircxafoj; 15 kaj po unu dekono por cxiu el la dek kvar cxafidoj; 16 kaj unu virkapron, kiel pekoferon, krom la konstanta brulofero, cxia farunofero, kaj cxia vercxofero.

17 Kaj en la dua tago: dek du bovidojn, du vircxafojn, dek kvar jaracxajn cxafidojn sendifektajn; 18 kaj ilian farunoferon kaj iliajn vercxoferojn por la bovidoj, por la vircxafoj, kaj por la cxafidoj, lacx ilia nombro, lacx la regularo; 19 kaj unu virkapron, kiel pekoferon, krom la

konstanta brulofero kaj cxia farunofero kaj iliaj vercxoferoj.

20 Kaj en la tria tago: dek unu bovidojn, du vircxafojn, dek kvar jaracxajn cxafidojn sendifektajn; 21 kaj ilian farunoferon kaj iliajn vercxoferojn por la bovidoj, por la vircxafoj, kaj por la cxafidoj, lacx ilia nombro, lacx la regularo; 22 kaj unu virkapron pekoferan, krom la konstanta brulofero kaj cxia farunofero kaj cxia vercxofero.

23 Kaj en la kvara tago: dek bovidojn, du vircxafojn, dek kvar jaracxajn cxafidojn sendifektajn; 24 ilian farunoferon kaj iliajn vercxoferojn por la bovidoj, por la vircxafoj, kaj por la cxafidoj, lacx ilia nombro, lacx la regularo; 25 kaj unu virkapron pekoferan, krom la konstanta brulofero, cxia farunofero, kaj cxia vercxofero.

26 Kaj en la kvina tago: nacx bovidojn, du vircxafojn, dek kvar jaracxajn cxafidojn sendifektajn; 27 kaj ilian farunoferon kaj iliajn vercxoferojn por la bovidoj, por la vircxafoj, kaj por la cxafidoj, lacx ilia nombro, lacx la regularo; 28 kaj unu virkapron pekoferan, krom la konstanta brulofero kaj cxia farunofero kaj cxia vercxofero.

29 Kaj en la sesa tago: ok bovidojn, du vircxafojn, dek kvar jaracxajn cxafidojn sendifektajn; 30 kaj ilian farunoferon kaj iliajn vercxoferojn por la bovidoj, por la vircxafoj, kaj por la cxafidoj, lacx ilia nombro, lacx la regularo; 31 kaj unu virkapron pekoferan, krom la konstanta brulofero, cxia farunofero, kaj cxia vercxofero.

32 Kaj en la sepa tago: sep bovidojn, du vircxafojn, dek kvar jaracxajn cxafidojn sendifektajn; 33 kaj ilian farunoferon kaj iliajn vercxoferojn por la bovidoj, por la vircxafoj, kaj por la cxafidoj, lacx ilia nombro, lacx la regularo; 34 kaj unu virkapron pekoferan, krom la konstanta brulofero, cxia farunofero, kaj cxia vercxofero.

35 Kaj en la oka tago estu cxe vi sankta kunveno; faru nenian servan laboron; 36 kaj alportu bruloferon, fajroferon, agrablan odoracxon al la Eternulo; unu bovidon, unu vircxafon, sep jaracxajn cxafidojn sendifektajn; 37 ilian farunoferon kaj iliajn vercxoferojn por la bovido, por la vircxafo, kaj por la cxafidoj, lacx ilia nombro, lacx la regularo; 38 kaj unu virkapron pekoferan, krom la konstanta brulofero kaj cxia farunofero kaj cxia vercxofero.

39 Tion faru al la Eternulo en viaj festoj, krom viaj sanktaj promesitacxo kaj viaj propravolaj donacoj, viaj bruloferoj kaj viaj farunoferoj kaj viaj vercxoferoj kaj viaj pacoferoj. 40 Kaj Moseo raportis al la Izraelidoj konforme al cxio, kion la Eternulo ordonis al Moseo.

Cxapitro 30

1 Kaj Moseo ekparolis al la tribestroj de la Izraelidoj, dirante: Jen kion ordonis la Eternulo: 2 Se iu faros sanktan promeson al la Eternulo acx cxuros cxuron, ligante sian animon, li ne rompu sian vorton, sed konforme al cxio, kio eliris el lia bucxo, li faru. 3 Kaj se virino faros sanktan promeson al la Eternulo acx ligos sin en la domo de sia patro, en sia juneco, 4 kaj cxia patro acxdos cxian promeson, kaj la ligo, kiun cxi metas sur sian animon, kaj cxia patro silentos pri tio; tiam valoras cxiaj promesoj, kaj cxiu ligo, kiun cxi metis sur sian animon, valoras. 5

Sed se cxia patro malpermesos al cxi en la tago, kiam li acxdis, tiam cxiuj cxiaj promesoj kaj cxiuj cxiaj ligoj, per kiuj cxi ligis sian animon, ne valoras; kaj la Eternulo pardonos al cxi, cxar cxia patro malpermesis al cxi. 6 Se cxi faricxos edzino, kaj sur cxi estos cxiaj promesoj, acx vorto, kiu elglitis el cxia bucxo kaj ligis cxian animon, 7 kaj cxia edzo acxdos, kaj li silentos en la tago, kiam li acxdis; tiam valoras cxiaj promesoj, kaj cxiaj ligoj, per kiuj cxi ligis sian animon, valoras. 8 Sed se en la tago, kiam cxia edzo acxdis, li malpermesas al cxi, tiam li neniigas cxian promeson, kiu estas sur cxi, kaj tion, kio elglitis el cxia bucxo kaj per kio cxi ligis sian animon; kaj la Eternulo pardonos al cxi. 9 La promeso de vidvino kaj de eksedzino, cxio, per kio cxi ligis sian animon, valoras sur cxi. 10 Se virino en la domo de sia edzo faris sanktan promeson acx per cxuro metis ligon sur sian animon, 11 kaj cxia edzo acxdis kaj silentis, ne malpermesis al cxi; tiam valoras cxiuj cxiaj promesoj, kaj cxiu ligo, kiun cxi metis sur sian animon, valoras. 12 Sed se cxia edzo neniigis ilin en la tago, kiam li acxdis; tiam cxio, kio eliris el cxia bucxo, cxiaj promesoj kaj la ligoj de cxia animo, ne valoras: cxia edzo ilin neniigis; kaj la Eternulo pardonos al cxi. 13 cxiun promeson kaj cxiun ligicxon per cxuro fari premon al sia animo cxia edzo povas valorigi acx cxia edzo povas neniigi. 14 Se cxia edzo silentis tagon por tago, tiam li valorigas cxiujn cxiajn promesojn, acx cxiujn ligicxojn, kiuj estas sur cxi, li valorigas; cxar li silentis en la tago, kiam li acxdis. 15 Kaj se li neniigis ilin, post kiam li acxdis, tiam li prenis sur sin cxian kulpon. 16 Tio estas la lecxoj, kiujn la Eternulo donis al Moseo pri la rilatoj inter edzo kaj lia edzino, inter patro kaj lia filino en cxia juneco en la domo de cxia patro.

Cxapitro 31

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Faru vencxon pro la Izraelidoj sur la Midjanidoj; kaj poste alkolekticxu al via popolo. 3 Kaj Moseo ekparolis al la popolo, dirante: Armu inter vi virojn por milito, ke ili iru kontracx Midjan, por fari vencxon de la Eternulo sur Midjan. 4 Po mil el tribo, el cxiuj triboj de Izrael, sendu en militon. 5 Kaj oni eligis el la miloj de la Izraelidoj, po mil el cxiu tribo, dek du mil armitojn por milito. 6 Kaj Moseo sendis ilin, po mil el tribo, en militon, ilin kaj Pinecxason, filon de la pastro Eleazar, en militon, kaj la sanktaj vazoj kaj alarmaj trumpetoj estis en lia mano. 7 Kaj ili militis kontracx Midjan, kiel la Eternulo ordonis al Moseo, kaj ili mortigis cxiujn virseksulojn. 8 Kaj la recxojn de Midjan ili mortigis inter la aliaj mortigitoj: Evin, Rekemon, Curon, cxuron, kaj Reban, la kvin recxojn de Midjan, kaj Bileamon, filon de Beor, ili mortigis per glavo. 9 Kaj la Izraelidoj prenis en malliberecon la virinojn Midjanajn kaj iliajn infanojn; kaj cxiujn iliajn brutojn kaj ilian tutan posedacxon kaj havon ili rabis. 10 Kaj cxiujn iliajn urbojn en iliaj lokoj de loxado kaj cxiujn iliajn kastelojn ili forbruligis per fajro. 11 Kaj ili prenis la tutan kaptitacxon kaj rabitacxon, kiel la homojn, tiel ankacx la brutojn. 12 Kaj ili venigis al Moseo kaj al la pastro Eleazar kaj al la komunumo de la Izraelidoj la kaptitojn kaj la prenitacxon kaj la rabitacxon en la tendaron sur la stepoj de Moab apud la Jericxa Jordan.

13 Kaj eliris Moseo kaj la pastro Eleazar kaj cxiuj estroj de la komunumo renkonte al ili ekster la tendaron. 14 Kaj Moseo ekkoleris kontracx la militestroj, la milestroj kaj centestroj, kiuj venis el la milito. 15 Kaj Moseo diris al ili: Vi lasis vivi cxiujn virinojn! 16 Jen ili estis ja por la Izraelidoj, lacx la vortoj de Bileam, instigo por deturnicxi de la Eternulo al Peor; kaj pro tio estis ja la punfrapado en la komunumo de la Eternulo. 17 Kaj nun mortigu cxiun virseksan infanon; kaj cxiun virinon, kiu ekkonis viron sur kucxejo de viro, mortigu. 18 Sed cxiun infanon virinseksan, kiu ne ekkonis kucxejon de viro, lasu viva por vi. 19 Kaj vi restu ekster la tendaro

dum sep tagoj; cxiu el vi kaj viaj kaptitoj, kiu mortigis homon, kaj cxiu, kiu ektucxis mortigiton, pekpurigu sin en la tria tago kaj en la sepa tago. 20 Kaj cxiun veston kaj cxiun objekton el felo kaj cxion faritan el kapra lano kaj cxiun lignan vazon pekpurigu. 21 Kaj la pastro Eleazar diris al la militistoj, kiuj iris en la militon: Tio estas la lecxo instrukcio, kiun la Eternulo ordonis al Moseo: 22 Nur oron, arcxenton, kupron, feron, stanon, kaj plumbon, 23 cxion, kio povas iri en fajron, trairigu tra fajro, kaj cxi estos pura, tamen per puriga akvo oni cxin pekpurigu; cxion, kio ne povas iri en fajron, trairigu tra akvo. 24 Kaj lavu viajn vestojn en la sepa tago kaj faricxu puraj, kaj poste vi povas veni en la tendaron.

25 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 26 Kalkulu la kvanton de la prenita kaptitacxo, kiel de la homoj, tiel ankacx de la brutoj, vi kaj la pastro Eleazar kaj la estroj de la familioj de la komunumo. 27 Kaj dividu la prenitacxon po duono inter tiuj, kiuj partoprenis en la milito kaj iris batali, kaj inter la tuta komunumo. 28 Kaj prenu imposton por la Eternulo de la militistoj, kiuj iris batali, po unu animo el kvincent, kiel el la homoj, tiel el la bovoj kaj el la azenoj kaj el la cxafoj. 29 Prenu tion el ilia duono, kaj donu al la pastro Eleazar, kiel oferdonon por la Eternulo. 30 Kaj el la duono, apartenanta al la Izraelidoj, prenu po unu kaptito el kvindek, kiel el la homoj, tiel ankacx el la bovoj, el la azenoj, kaj el la cxafoj, el cxiuj brutoj, kaj donu ilin al la Levidoj, kiuj plenumas la oficojn en la tabernaklo de la Eternulo. 31 Kaj faris Moseo kaj la pastro Eleazar, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 32 Kaj la kvanto de la kaptitacxo, krom la rabbitacxo, kiun rabis la militistoj, estis: da cxafoj sescent sepdek kvin mil; 33 kaj da bovoj sepdek du mil; 34 kaj da azenoj sesdek unu mil; 35 kaj da homoj, el virinoj, kiuj ne ekkonis kucxejon de viro, la nombro de cxiuj estis tridek du mil. 36 La duono, la parto de tiuj, kiuj iris en la militon, estis: da cxafoj tricent tridek sep mil kvincent; 37 kaj la tributo por la Eternulo estis el la cxafoj sescent sepdek kvin; 38 kaj da bovoj estis tridek ses mil, kaj el ili la tributo al la Eternulo sepdek du; 39 kaj da azenoj estis tridek mil kvincent, kaj el ili la tributo al la Eternulo sesdek unu; 40 kaj da homoj estis dek ses mil, kaj el ili la tributo por la Eternulo tridek du animoj. 41 Kaj Moseo donis la tributon, la oferdonon por la Eternulo, al la pastro Eleazar, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 42 Kaj el la duono, apartenanta al la Izraelidoj, kiun apartigis Moseo de la viroj, kiuj militis 43 (kaj la duono, apartenanta al la komunumo, estis: da cxafoj tricent tridek sep mil kvincent, 44 kaj da bovoj tridek ses mil, 45 kaj da azenoj tridek mil kvincent, 46 kaj da homoj dek ses mil)-- 47 Kaj Moseo prenis el la duono, apartenanta al la Izraelidoj, unu prenitacxon el kvindek, kiel el la homoj, tiel ankacx el la brutoj, kaj li donis ilin al la Levidoj, kiuj plenumas oficojn en la tabernaklo de la Eternulo, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 48 Kaj aliris al Moseo la estroj de la miloj da militistoj, la milestroj kaj la centestroj; 49 kaj ili diris al Moseo: Viaj servantoj kalkulis la militistojn, kiuj estis komisiitaj al ni, kaj mankas el ili neniuj; 50 tial ni alportas oferon al la Eternulo, kion cxiu el ni trovis, orajn vazojn, cxenetojn, braceletojn, ringojn, orelornamojn, kaj kolringojn, por pekliberigi niajn animojn antacx la Eternulo. 51 Kaj Moseo kaj la pastro Eleazar prenis de ili la oron en la formo de diversaj objektoj. 52 Kaj la kvanto de la tuta oro oferdona, kiun ili oferdonis al la Eternulo, estis dek ses mil sepcent kvindek sikloj de la milestroj kaj de la centestroj. (53 cxar la militistoj rabis cxiu por si.) 54 Kaj Moseo kaj la pastro Eleazar prenis la oron de la milestroj kaj centestroj, kaj alportis cxin en la tabernaklon de kunveno, kiel memorigacxon de la Izraelidoj antacx la Eternulo.

Cxapitro 32

1 La filoj de Ruben kaj la filoj de Gad havis tre multe da brutaroj; kaj ili vidis, ke la lando Jazer kaj la lando Gilead estas lokoj bonaj por brutaroj. 2 Kaj venis la filoj de Gad kaj la filoj de Ruben, kaj diris al Moseo kaj al la pastro Eleazar kaj al la estroj de la komunumo jene: 3 Atarot kaj Dibon kaj Jazer kaj Nimra kaj cxecebxon kaj Eleale kaj Sibma kaj Nebo kaj Beon-- 4 tiu lando, kiun la Eternulo venkobatis antacx la komunumo de Izrael--estas lando bona por brutaroj, kaj viaj servantoj havas brutarojn. 5 Kaj ili diris: Se vi estas favoraj al ni, tiam tiu lando estu donata al viaj servantoj kiel posedacxo; ne irigu nin trans Jordanon. 6 Kaj Moseo diris al la filoj de Gad kaj al la filoj de Ruben: cxu viaj fratoj iru en la militon kaj vi sidos cxi tie? 7 Kaj kial vi deklinas la koron de la Izraelidoj de la transiro en la landon, kiun donas al ili la Eternulo? 8 Tiel agis viaj patroj, kiam mi sendis ilin el Kadececx-Barnea, por rigardi la landon. 9 Ili iris cxis la valo Ecckol kaj vidis la landon, kaj deklinis la koron de la Izraelidoj, ke ili ne iru en la landon, kiun donas al ili la Eternulo. 10 Kaj ekflamis en tiu tago la kolero de la Eternulo, kaj Li cxuris, dirante: 11 Tiuj homoj, kiuj eliris el Egiptujo, en la acxo de dudek jaroj kaj pli, ne vidos la landon, pri kiu Mi cxuris al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob; cxar ili ne sekvis Min; 12 krom Kaleb, filo de Jefune, la Kenizido, kaj Josuo, filo de Nun, cxar ili sekvis Min. 13 Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li igis ilin vagadi en la dezerto dum kvardek jaroj, cxis mortis la tuta generacio, kiu faris malbonon en la okuloj de la Eternulo. 14 Kaj jen vi levicxis anstataŭ viaj patroj, nova generacio da pekuloj, por ankoraŭ plifortigi la flaman koleron de la Eternulo kontraŭ Izrael. 15 Se vi deturnicxos de Li, tiam Li denove restigos ilin en la dezerto; kaj vi pereigos tiun tutan popolon. 16 Kaj ili aliris al li, kaj diris: Baracxojn por cxafoj ni konstruos cxi tie por niaj brutaroj kaj urbojn por niaj infanoj; 17 sed ni mem rapidos armitaj antacx la Izraelidoj, cxis ni alkondukos ilin al iliaj lokoj; kaj niaj infanoj loxos en la fortikigitaj urboj pro la loxantoj de la lando. 18 Ni ne revenos al niaj domoj, cxis la Izraelidoj ekposedos cxiu sian posedacxon. 19 Ni ne prenos kun ili posedacxon transe de Jordan kaj plue; cxar ni ricevos nian posedacxon sur cxi tiu orienta flanko de Jordan. 20 Kaj Moseo diris al ili: Se vi tion faros, se vi iros armitaj antacx la Eternulo en la militon, 21 kaj cxiu el vi armita transiros Jordanon antacx la Eternulo, cxis Li forpelos Siajn malamikojn antacx Si, 22 kaj la lando estos militakirita antacx la Eternulo, tiam vi poste revenos, kaj vi estos senkulpaj antacx la Eternulo kaj antacx Izrael, kaj cxi tiu lando estos via posedacxo antacx la Eternulo. 23 Sed se vi ne agos tiel, tiam vi pekos antacx la Eternulo, kaj vi suferos vian punon, kiu trafos vin. 24 Konstruu al vi urbojn por viaj infanoj kaj baracxojn por viaj cxafoj; kaj faru tion, kio eliris el via bucxo. 25 Kaj la filoj de Gad kaj la filoj de Ruben diris al Moseo jene: Viaj servantoj faros, kiel nia sinjoro ordonas. 26 Niaj infanoj, niaj edzinoj, niaj brutaroj, kaj cxiaj niaj brutoj estos cxi tie, en la urboj de Gilead; 27 sed viaj servantoj, cxiaj armitaj militiste, iros antacx la Eternulo en la militon, kiel nia sinjoro diras.

28 Kaj Moseo ordonis pri ili al la pastro Eleazar, kaj al Josuo, filo de Nun, kaj al la estroj de la triboj de la Izraelidoj; 29 kaj Moseo diris al ili: Se la filoj de Gad kaj la filoj de Ruben transiros kun vi Jordanon, cxiaj armitaj por la milito antacx la Eternulo, kaj la lando estos militakirita antacx vi, tiam donu al ili la landon Gilead kiel posedacxon; 30 sed se ili ne transiros kun vi armitaj, tiam ili ricevos posedacxon inter vi en la lando Kanaana. 31 Kaj la filoj de Gad kaj la filoj de Ruben respondis, dirante: Kion la Eternulo diris al viaj servantoj, tion ni faros. 32 Ni transiros armitaj antacx la Eternulo en la landon Kanaan, kaj nia hereda posedacxo estos sur cxi tiu flanko de Jordan. 33 Kaj Moseo donis al ili, al la filoj de Gad kaj al la filoj de Ruben, kaj al duono de la tribo de Manase, filo de Jozef, la regnon de Sicxon, rexo de la Amoridoj, kaj la regnon de Og, rexo de Bacxan, la landon kun cxiaj urboj lacx la limoj de la urboj de la lando

cxirkacxe. 34 Kaj la filoj de Gad rekonstruis Dibonon kaj Ataroton kaj Aroeron 35 kaj Atrot-cxofanon kaj Jazeron kaj Jogbehan 36 kaj Bet-Nimran kaj Bet-Haranon, fortikigitajn urbojn, kaj baracxojn por cxafoj. 37 Kaj la filoj de Ruben rekonstruis cxe cxbonon kaj Elealen kaj Kirjataimon, 38 kaj Nebon kaj Baal-Meonon, kies nomojn oni cxancxis, kaj Sibman; kaj ili donis nomojn al la urboj, kiujn ili konstruis. 39 Kaj la filoj de Macxir, filo de Manase, iris Gileadon kaj militakiris cxin, kaj forpelis la Amoridojn, kiuj estis tie. 40 Kaj Moseo donis Gileadon al Macxir, filo de Manase, kaj tiu ekloxis tie. 41 Kaj Jair, filo de Manase, iris kaj militakiris iliajn vilacxojn, kaj li donis al ili la nomon Vilacxo de Jair. 42 Kaj Nobacx iris kaj militakiris Kenaton kaj cxiajn vilacxojn, kaj donis al cxi la nomon Nobacx, lacx sia nomo.

Cxapitro 33

1 Jen estas la iroj de la Izraelidoj, per kiuj ili eliris el la lando Egipta, lacx siaj tacxmentoj, sub la kondukado de Moseo kaj Aaron. 2 Kaj Moseo priskribis iliajn lokojn de eliro, lacx ilia irado, konforme al la ordono de la Eternulo; kaj jen estas ilia irado lacx iliaj lokoj de eliro: 3 el Rameses ili eliris en la unua monato; en la dua tago de Pasko la Izraelidoj eliris kun forta mano antacx la okuloj de la tuta Egiptujo. 4 Dume la Egiptoj estis enterigantaj cxiujn unuenaskitojn, kiujn la Eternulo mortigis inter ili; kaj super iliaj dioj la Eternulo faris juxxon. 5 Kaj la Izraelidoj eliris el Rameses kaj haltis tendare en Sukot. 6 Kaj ili eliris el Sukot, kaj haltis tendare en Etam, kiu estas cxe la rando de la dezerto. 7 Kaj ili eliris el Etam, kaj turnis sin al Pi-Hacxirot, kiu estas kontrakx Baal-Cefon, kaj ili haltis tendare antacx Migdol. 8 Kaj ili eliris el Pi-Hacxirot kaj transiris meze de la maro en la dezerton, kaj ili iris tritagan vojon tra la dezerto Etam kaj haltis tendare en Mara. 9 Kaj ili eliris el Mara kaj venis Elimon; en Elim estis dek du fontoj de akvo kaj sepdek daktilaj palmoj, kaj ili haltis tie tendare. 10 Kaj ili eliris el Elim kaj haltis tendare cxe la Rucxa Maro. 11 Kaj ili foriris de la Rucxa Maro kaj haltis tendare en la dezerto Sin. 12 Kaj ili foriris el la dezerto Sin kaj haltis tendare en Dofka. 13 Kaj ili eliris el Dofka kaj haltis tendare en Alucx. 14 Kaj ili eliris el Alucx kaj haltis tendare en Refidim, kaj tie ne estis akvo por la popolo por trinki. 15 Kaj ili eliris el Refidim kaj haltis en la dezerto Sinaj. 16 Kaj ili eliris el la dezerto Sinaj kaj haltis tendare en Kibrot-Hataava. 17 Kaj ili eliris el Kibrot-Hataava kaj haltis tendare en cxacerot. 18 Kaj ili eliris el cxacerot kaj haltis tendare en Ritma. 19 Kaj ili eliris el Ritma kaj haltis tendare en Rimon-Perec. 20 Kaj ili eliris el Rimon-Perec kaj haltis tendare en Libna. 21 Kaj ili eliris el Libna kaj haltis tendare en Risa. 22 Kaj ili eliris el Risa kaj haltis tendare en Kehelata. 23 Kaj ili eliris el Kehelata kaj haltis tendare cxe la monto cxefer. 24 Kaj ili foriris de la monto cxefer kaj haltis tendare en cxarada. 25 Kaj ili eliris el cxarada kaj haltis tendare en Makhelot. 26 Kaj ili eliris el Makhelot kaj haltis tendare en Tacxat. 27 Kaj ili eliris el Tacxat kaj haltis tendare en Teracx. 28 Kaj ili eliris el Teracx kaj haltis tendare en Mitka. 29 Kaj ili eliris el Mitka kaj haltis tendare en cxacxmona. 30 Kaj ili eliris el cxacxmona kaj haltis tendare en Moserot. 31 Kaj ili eliris el Moserot kaj haltis tendare en Bene-Jaakan. 32 Kaj ili eliris el Bene-Jaakan kaj haltis tendare en cxor-Hagidgad. 33 Kaj ili eliris el cxor-Hagidgad kaj haltis tendare en Jotbata. 34 Kaj ili eliris el Jotbata kaj haltis tendare en Abrona. 35 Kaj ili eliris el Abrona kaj haltis tendare en Ecjon-Geber. 36 Kaj ili eliris el Ecjon-Geber kaj haltis tendare en la dezerto Cin (tio estas Kadece). 37 Kaj ili eliris el Kadece, kaj haltis tendare cxe la monto Hor, cxe la rando de la lando de Edom. 38 Kaj la pastro Aaron supreniris sur la monton Hor lacx la ordono de la Eternulo, kaj mortis tie en la jaro kvardeka post la eliro de la Izraelidoj el la lando Egipta, en la kvina monato, en la unua tago de la monato. 39 Kaj Aaron havis la acxon de cent

dudek tri jaroj, kiam li mortis sur la monto Hor. 40 Kaj la Kanaanido, la reĉxo de Arad, kiu loĉxis en la sudo de la lando Kanaana, acxdis, ke venas la Izraelidoj. 41 Kaj ili foriris de la monto Hor kaj haltis tendare en Calmona. 42 Kaj ili eliris el Calmona kaj haltis tendare en Punon. 43 Kaj ili eliris el Punon kaj haltis tendare en Obot. 44 Kaj ili eliris el Obot, kaj haltis tendare en Ije-Abarim, cxe la limo de Moab. 45 Kaj ili eliris el Ije-Abarim kaj haltis tendare en Dibon-Gad. 46 Kaj ili eliris el Dibon-Gad kaj haltis tendare en Almon-Diblataim. 47 Kaj ili eliris el Almon-Diblataim, kaj haltis tendare cxe la montoj Abarim, antacx Nebo. 48 Kaj ili foriris de la montoj Abarim, kaj haltis tendare en la stepoj de Moab, cxe la Jericxa Jordan. 49 Kaj ili aranĉxis sian tendaron cxe Jordan, de Bet-Jecximot cxis Abel-cxitim, en la stepoj de Moab.

50 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la stepoj de Moab cxe la Jericxa Jordan, dirante: 51 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi transiros Jordanon en la landon Kanaan, 52 tiam forpelu de antacx vi cxiujn loĉxantojn de la lando, kaj detruu iliajn figurojn, kaj cxiujn iliajn fanditajn bildojn detruu, kaj cxiujn iliajn altacxojn ekstermu; 53 kaj ekposedu la landon kaj ekloĉxu en cxi, cxar al vi Mi donas la landon, ke vi posedu cxin. 54 Kaj dispartigu al vi la landon per loto konforme al viaj familioj; al la plinombra donu pli grandan posedacxon, kaj al la malplinombra donu malpli grandan posedacxon; kie al iu trafos la loto, tie estu lia posedacxo; lacx la triboj de viaj patroj prenu al vi posedacxojn. 55 Sed se vi ne forpelos de antacx vi la loĉxantojn de la lando, tiam tiuj, kiujn vi restigos el ili, estos dornoj por viaj okuloj kaj pikiloj por viaj flankoj, kaj ili premos vin en la lando, en kiu vi loĉxos. 56 Kaj tiam tion, kion Mi intencis fari al ili, Mi faros al vi.

Cxapitro 34

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 2 Ordonu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi venos en la landon Kanaan, tiu lando faricxu via posedacxo, la lando Kanaana lacx siaj limoj. 3 La rando suda estu por vi de la dezerto Cin, apud Edom, kaj la suda limo estu por vi de la fino de la Sala Maro oriente; 4 kaj la suda limo turnicxos cxe vi al la altacxo Akrabim kaj iros tra Cin, kaj cxiaj elstaracxo iros suden cxis Kadecx-Barnea kaj atingos cxis cxacar-Adar kaj pasos tra Acmon; 5 kaj de Acmon la limo turnicxos al la Egipta torento, kaj cxiaj elstaracxo estos cxis la maro. 6 Kaj por okcidenta limo estu por vi la Granda Maro kiel limo; tio estos por vi la limo okcidenta. 7 Kaj tia estu por vi la limo norda: de la Granda Maro vi tiros cxin al vi cxis la monto Hor; 8 de la monto Hor tiru cxin cxis cxamat, kaj la elstaracxo de la limo iros al Cedad; 9 kaj la limo iros cxis Zifron, kaj cxiaj elstaracxo iros cxis cxacar-Enan; tio estu por vi la limo norda. 10 Kaj la limon orientan vi tiros al vi de cxacar-Enan cxis cxefam; 11 de cxefam la limo iros cxis Ribla, orienten de Ain; poste la limo iros malsupren kaj tuxos la bordon de la maro Kineret oriente; 12 kaj pluen la limo iros cxis Jordan, kaj cxiaj elstaracxo estos cxis la Sala Maro. Tia estos via lando lacx cxiaj limoj cxirkacxe. 13 Kaj Moseo orodonis al la Izraelidoj, dirante: Tio estas la lando, kiun vi dividos inter vi per loto kaj kiun la Eternulo ordonis doni al nacx triboj kaj al duontribo; 14 cxar la tribo de la Rubenidoj lacx iliaj patrodomoj, kaj la tribo de la Gadidoj lacx iliaj patrodomoj, kaj duono de la tribo de la Manaseidoj prenis sian parton; 15 la du triboj kaj la duontribo prenis sian parton transe de la Jericxa Jordan, oriente, sur la flanko de sunlevicxo.

16 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 17 Jen estas la nomoj de la viroj, kiuj disdividos

inter vi la landon: Eleazar, la pastro, kaj Josuo, filo de Nun. 18 Kaj po unu estro el cxiu tribo prenu por la dividado de la lando. 19 Kaj jen estas la nomoj de la viroj: por la tribo de Jehuda, Kaleb, filo de Jefune; 20 kaj por la tribo de la Simeonidoj, cxemuel, filo de Amihud; 21 por la tribo de Benjamin, Elidad, filo de Kislone; 22 kaj por la tribo de la Danidoj, la estro Buki, filo de Jogli; 23 por la filoj de Jozef: por la tribo de la Manaseidoj, la estro cxaniel, filo de Efod, 24 kaj por la tribo de la Efraimidoj, la estro Kemuel, filo de cxiftan; 25 kaj por la tribo de la Zebulunidoj, la estro Elicafan, filo de Parnacx; 26 kaj por la tribo de la Isacxaridoj, la estro Paltiel, filo de Azan; 27 kaj por la tribo de la Acxeridoj, la estro Acxihud, filo de cxelomi; 28 kaj por la tribo de la Naftaliidoj, la estro Pedahel, filo de Amihud. 29 Tio estas tiuj, al kiuj la Eternulo ordonis, ke ili disdonu la posedacxojn al la Izraelidoj en la lando Kanaana.

Cxapitro 35

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la stepoj de Moab cxe la Jericxa Jordan, dirante: 2 Ordonu al la Izraelidoj, ke ili donu al la Levidoj el siaj posedacxoj urbojn por locxi; ankacx la kampojn cxirkacx tiuj urboj donu al la Levidoj. 3 Kaj la urboj estos por ili por locxi, kaj la kampoj estos por iliaj brutoj kaj por ilia havo kaj por cxuij iliaj bezonoj de la vivo. 4 Kaj la kampoj de tiuj urboj, kiujn vi donos al la Levidoj, devas etendicxi mil ulnojn ekster la muroj de la urboj cxirkacxe. 5 Kaj mezuru ekster la urbo sur la orienta flanko du mil ulnojn kaj sur la suda flanko du mil ulnojn kaj sur la okcidenta flanko du mil ulnojn kaj sur la norda flanko du mil ulnojn, kaj la urbo estos en la mezo; tiaj estu por ili la kampoj de la urboj. 6 Kaj el la urboj, kiujn vi donos al la Levidoj, estos ses urboj de rifucxo, en kiujn vi al mortiginto permesos forkuri; kaj krom tiuj donu kvardek du urbojn. 7 La nombro de cxuij urboj, kiujn vi devas doni al la Levidoj, estas kvardek ok urboj kune kun iliaj kampoj. 8 La urbojn, kiujn vi donos el la posedacxoj de la Izraelidoj, de la plimultaj prenu pli multe kaj de la malplimultaj prenu malpli multe; cxiu konforme al sia posedacxo, kiun li ricevos, devas doni el siaj urboj al la Levidoj.

9 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo, dirante: 10 Parolu al la Izraelidoj, kaj diru al ili: Kiam vi transiros Jordanon en la landon Kanaan, 11 tiam elektu al vi urbojn, kiuj estu cxe vi urboj de rifucxo, kien povas forkuri mortiginto, kiu mortigis homon senintence. 12 Kaj tiuj urboj estos cxe vi rifucxejo kontracx vencxanto, por ke ne mortu la mortiginto, antacx ol li staros antacx la komunumo por juxto. 13 Kaj el la urboj, kiujn vi donos, ses urboj de rifucxo estu cxe vi. 14 Tri urbojn donu transe de Jordan kaj tri urbojn donu en la lando Kanaana; urboj de rifucxo ili estu. 15 Por la Izraelidoj kaj por la fremdulo kaj por la paslocxanto inter ili estu tiuj ses urboj por rifucxo, por ke forkuru tien cxiu, kiu mortigis homon senintence. 16 Sed se per fera objekto li batis lin kaj cxi tiu mortis, tiam li estas mortiginto; la mortiginton oni devas mortigi. 17 Kaj se li batis lin per mana cxtono, de kiu oni povas morti, kaj cxi tiu mortis, tiam li estas mortiginto; la mortiginton oni devas mortigi. 18 Acx se li batis lin per mana objekto ligna, de kiu oni povas morti, kaj cxi tiu mortis, tiam li estas mortiginto; la mortiginton oni devas mortigi. 19 La vencxanto de la sango mem povas mortigi la mortiginton; kiam li renkontos lin, li povas mortigi lin. 20 Se iu pucxis iun pro malamo acx sin kacxinte cxetis ion sur lin kaj cxi tiu mortis; 21 acx se li malamike per sia mano batis lin kaj cxi tiu mortis, tiam oni devas mortigi la batinton: li estas mortiginto; la vencxanto de la sango povas mortigi la mortiginton, kiam li renkontos lin. 22 Sed se per hazardo kaj ne pro malamikeco li pucxis lin, acx se li cxetis sur lin ian objekton sen malbonintenco, 23 acx se cxtonon, de kiu oni povas morti, li cxetis sur lin ne vidante, kaj cxi

tiu mortis, sed li ne estis lia malamiko kaj ne deziris al li malbonon: 24 tiam la komunumo devas juxti inter la batinto kaj la vencxanto de la sango lacx cxi tiuj lecxoj; 25 kaj la komunumo devas savi la mortiginton el la mano de la vencxanto de la sango, kaj la komunumo revenigos lin en lian urbon de rifucxo, kien li forkuris; kaj li devas locxi tie cxis la morto de la granda pastro, kiu estas oleita per sankta oleo. 26 Sed se la mortiginto eliris el la limoj de sia urbo de rifucxo, kien li forkuris, 27 kaj la vencxanto de la sango trovis lin ekster la limoj de lia urbo de rifucxo kaj la vencxanto de la sango mortigis la mortiginton, tiam li ne estas kulpa pri la sango; 28 cxar en sia urbo de rifucxo li devas resti cxis la morto de la granda pastro, kaj post la morto de la granda pastro la mortiginto povas reveni sur la teron de sia posedacxo. 29 Kaj tio estu por vi lecxo regulo en viaj generacioj, en cxiuj viaj lokoj de locxado. 30 cxiun, kiu mortigis homon, tiun mortiginton oni devas mortigi, se raportis pri li atestantoj; sed unu atestanto ne sufixas, por kondamni homon al morto. 31 Ne prenu elacxeton pro animo de mortiginto, kiu estas malbonagulo mortiginda; oni devas lin mortigi. 32 Kaj ne prenu elacxeton pro homo, kiu forkuris en urbon de rifucxo, ke li povu reveni kaj locxi sur sia tero antacx la morto de la pastro. 33 Kaj ne malhonoru la teron, sur kiu vi estos, cxar sango malhonoras la teron, kaj nur per la sango de tiu, kiu vercxis sangon, la tero povas puricxi de la sango, kiu estas vercxita sur cxi. 34 Kaj ne malpurigu la landon, en kiu vi locxas kaj en kies mezo Mi restas; cxar Mi, la Eternulo, restas inter la Izraelidoj.

Cxapitro 36

1 Kaj aliris la fameliestroj de la familio de Gilead, filo de Macxir, filo de Manase, el la familioj de la Jozefidoj, kaj ekparolis antacx Moseo kaj antacx la eminentuloj, la fameliestroj de la Izraelidoj; 2 kaj ili diris: Al nia sinjoro la Eternulo ordonis disdoni la teron kiel posedacxon per loto al la Izraelidoj, kaj al nia sinjoro la Eternulo ordonis doni la parton de nia frato Celofcxad al liaj filinoj. 3 Sed se ili faricxos edzinoj de iu el la filoj de alia tribo de la Izraelidoj, tiam ilia posedacxo estos forprenita el la posedacxo de niaj patroj, kaj alicxos al la posedacxo de tiu tribo, al kiu ili ekapartenos, kaj el nia lote ricevita posedacxo cxi estos forprenita. 4 Kaj kiam ecx estos jubilea jaro cxe la Izraelidoj, ilia posedacxo restos aligita al la posedacxo de tiu tribo, al kiu ili apartenos; kaj el la posedacxo de la tribo de niaj patroj ilia posedacxo restos forprenita. 5 Tiam Moseo donis ordonon al la Izraelidoj lacx la instrukcio de la Eternulo, dirante: Prave parolas la tribo de la Jozefidoj. 6 Jen kion ordonis la Eternulo koncerne la filinojn de Celofcxad: Ili povas faricxi edzinoj de tiuj, kiuj placxos al ili, sed nur en familio el la tribo de siaj patroj ili edzinicxu; 7 por ke ne transiru hereda posedacxo de la Izraelidoj el unu tribo en alian tribon, cxar cxiu el la Izraelidoj devas resti fortike cxe la posedacxo de la tribo de liaj patroj. 8 Kaj cxiu filino, kiu heredas posedacxon en la triboj de la Izraelidoj, devas edzinicxi kun iu el la familioj de la tribo de cxia patro, por ke la Izraelidoj heredu cxiu la posedacxon de siaj patroj; 9 kaj por ke posedacxo ne transiru el unu tribo en alian tribon, sed cxiu tribo de la Izraelidoj restu fortike cxe sia posedacxo. 10 Kiel la Eternulo ordonis al Moseo, tiel faris la filinoj de Celofcxad; 11 kaj Macxla, Tirca kaj cxogla kaj Milka kaj Noa, la filinoj de Celofcxad, edzinicxis kun filoj de siaj onkloj. 12 En la familioj de la filoj de Manase, filo de Jozef, ili edzinicxis, kaj ilia posedacxo restis en la tribo de la familio de ilia patro.

13 Tio estas la ordonoj kaj la lecxoj, kiujn la Eternulo donis per Moseo al la Izraelidoj en la stepoj de Moab, cxe la Jericxa Jordan.

READMONO

KVINA LIBRO DE MOSEO

Cxapitro 1

1 Jen estas la vortoj, kiujn diris Moseo al la tuta Izrael transe de Jordan, en la dezerto, en la stepo antacx Suf, inter Paran kaj Tofel kaj Laban kaj exacerot kaj Di-Zahab, 2 dek unu tagojn malproksime de cxoreb, sur la vojo de la monto Seir al Kadecx-Barnea. 3 Tio estis en la kvardeka jaro, en la dek-unua monato, en la unua tago de la monato, Moseo parolis al la Izraelidoj konforme al cxio, kion la Eternulo ordonis al li por ili. 4 Post kiam li venkobatis Sicxonon, la rexon de la Amoridoj, kiu loxis en cxeixbon, kaj Ogon, la rexon de Bacxan, kiu loxis en Acxtarot kaj en Edrei; 5 transe de Jordan, en la lando de Moab, Moseo komencis klarigi cxi tiun instruon, kaj diris: 6 La Eternulo, nia Dio, diris al ni sur cxoreb jene: Suficxe vi loxis sur cxi tiu monto; 7 turnicxu kaj elmovicxu, kaj iru sur la monton de la Amoridoj kaj al cxiuj iliaj najbaroj en la stepo, sur la monto kaj en la valo kaj en la sudo kaj sur la bordo de la maro, en la landon de la Kanaanidoj kaj sur Lebanonon, cxis la granda rivero, la rivero Ecxftrato. 8 Vidu, Mi donas al vi la landon; iru kaj ekposedu la landon, pri kiu la Eternulo cxuris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, ke Li donos cxin al ili kaj al ilia idaro post ili. 9 Kaj mi diris al vi en tiu tempo jene: Mi ne povas sola porti vin; 10 la Eternulo, via Dio, multigis vin, kaj jen vi estas nun multego, kiel la steloj de la cxielo. 11 La Eternulo, la Dio de viaj patroj, multigu vin miloble kontraux via nuna nombro, kaj Li benu vin, kiel Li diris al vi! 12 Kiel mi povus sola porti la penadon por vi kaj vian cxarcxon kaj viajn disputojn? 13 Elektu al vi el viaj triboj virojn sacxajn kaj kompetentajn kaj konatajn, kaj mi starigos ilin, kiel viajn estrojn. 14 Kaj vi respondis al mi kaj diris: Bona estas la afero, kiun vi proponis fari. 15 Tiam mi prenis la cxefojn de viaj triboj, virojn sacxajn kaj konatajn, kaj mi faris ilin estroj super vi, milestroj kaj centestroj kaj kvindekestroj kaj dekestroj kaj kontrolistoj en viaj triboj. 16 Kaj mi ordonis al viaj jucxistoj en tiu tempo, dirante: Acxskultu viajn fratojn kaj jucxu juste inter homo kaj lia frato kaj fremdulo. 17 Ne distingu vizacxojn cxe la jucxo; malgrandan kaj grandan egale acxskultu; timu neniun, cxar la jucxo estas afero de Dio; kaj aferon, kiu estos malfacila por vi, venigu al mi, kaj mi cxin acxskultos. 18 Kaj mi donis al vi ordonon en tiu tempo pri cxio, kion vi devas fari.

19 Kaj ni foriris de cxoreb, kaj trairis tiun tutan grandan kaj teruran dezerton, kiun vi vidis, sur la vojo al la monto de la Amoridoj, kiel ordonis al ni la Eternulo, nia Dio; kaj ni venis al Kadecx-Barnea. 20 Kaj mi diris al vi: Vi venis al la monto de la Amoridoj, kiun la Eternulo, nia Dio, donas al ni; 21 vidu, la Eternulo, via Dio, donas al vi la landon; iru, ekposedu cxin, kiel diris al vi la Eternulo, la Dio de viaj patroj; ne timu kaj ne tremu. 22 Sed vi cxiuj aliris al mi, kaj diris: Ni sendu antacx ni virojn, ke ili esploru por ni la landon, kaj alportu al ni sciigon pri la vojo, per kiu

ni devas iri, kaj pri la urboj, al kiuj ni devas veni. 23 Kaj tio placxis al mi, kaj mi prenis el vi dek du virojn, po unu viro el tribo; 24 kaj ili iris kaj supreniris sur la monton, kaj venis al la valo Ecxkol kaj esplorigardis cxin. 25 Kaj ili prenis en siajn manojn iom el la fruktoj de la lando kaj liveris al ni, kaj alportis al ni sciigon, kaj diris: Bona estas la lando, kiun la Eternulo, nia Dio, donas al ni. 26 Sed vi ne volis iri, kaj vi malobeis la vortojn de la Eternulo, via Dio; 27 kaj vi murmuris en viaj tendoj, kaj diris: Pro la malamo de la Eternulo kontrakx ni, Li elkondukis nin el la lando Egipta, por transdoni nin en la manon de la Amoridoj, por ke ili ekstermu nin; 28 kien ni iru? Niaj fratoj ektimigis nian koron, dirante: La popolo estas pli granda kaj pli altkreska ol ni, la urboj estas grandaj kaj fortikigitaj cxis la cxielo, kaj ankacx Anakidojn ni tie vidis. 29 Kaj mi diris al vi: Ne tremu kaj ne timu ilin; 30 la Eternulo via Dio, kiu iras antacx vi, Li batalos por vi, simile al cxio, kion Li faris por vi en Egiptujo antacx viaj okuloj, 31 kaj en la dezerto, kie, kiel vi vidis, la Eternulo, via Dio, portis vin, kiel homo portas sian filon, sur la tuta vojo, kiun vi iris, cxis vi venis al cxi tiu loko. 32 Sed ecx cxe tio vi ne fidis la Eternulon, vian Dion, 33 kiu iras antacx vi sur la vojo, por sercx por vi lokon, kie vi povus halti tendare, nokte en fajro, por montri al vi la vojon, kiun vi devas iri, kaj tage en nubo. 34 Kaj la Eternulo acxdis viajn vortojn, kaj Li ekkoleris kaj cxuris, dirante: 35 Neniu el cxi tiuj homoj, el cxi tiu malbona generacio, vidos la bonan landon, kiun Mi cxuris doni al viaj patroj; 36 nur Kaleb, filo de Jefune, vidos cxin; kaj pro tio, ke li sekvis la Eternulon, Mi donos al li kaj al liaj filoj la landon, kiun li trairis. 37 Ankacx kontrakx mi la Eternulo ekkoleris pro vi, dirante: Vi ankacx ne venos tien; 38 Josuo, filo de Nun, kiu staras antacx vi, li venos tien; lin fortigu, cxar li donos cxin al Izrael kiel posedacxon. 39 Kaj viaj infanoj, pri kiuj vi diris, ke ili faricxos militakiracxo, kaj viaj filoj, kiuj nun ancoracx ne scias bonon nek malbonon, ili venos tien, kaj al ili Mi donos cxin, kaj ili ekposedos cxin. 40 Sed vi turnicxu, kaj iru en la dezerton en la direkto al la Rucxa Maro. 41 Kaj vi respondis kaj diris al mi: Ni pekis antacx la Eternulo; ni iros kaj batalos, konforme al cxio, kion ordonis al ni la Eternulo, nia Dio; kaj cxiu el vi zonis sin per siaj bataliloj, kaj vi pretigis vin, por iri sur la monton. 42 Sed la Eternulo diris al mi: Diru al ili: Ne iru kaj ne batalu, cxar Mi ne estas inter vi; por ke vi ne estu frapitaj de viaj malamikoj. 43 Kaj mi diris al vi, sed vi ne acxskultis; kaj vi malobeis la vortojn de la Eternulo, kaj vi estis malhumilaj kaj iris sur la monton. 44 Tiam eliris kontrakx vin la Amoridoj, kiuj locxis sur tiu monto, kaj ili pelis vin tiel, kiel faras la abeloj, kaj batis vin sur Seir cxis cxorma. 45 Kaj vi revenis kaj ploris antacx la Eternulo; sed la Eternulo ne acxskultis vian vocxon kaj ne atentis vin. 46 Kaj vi locxis en Kadecx longan tempon, la tempon, dum kiu vi locxis.

Cxapitro 2

1 Kaj ni turnis nin kaj elmovicxis en la dezerton en la direkto al la Rucxa Maro, kiel la Eternulo diris al mi; kaj ni cxirkacxiris la monton Seir dum longa tempo. 2 Kaj la Eternulo diris al mi jene: 3 Suficxe vi cxirkacxiris cxi tiun monton; turnu vin norden; 4 kaj al la popolo donu tian ordonon: Vi preteriros la limon de viaj fratoj la Esavidoj, kiuj locxas sur Seir, kaj ili timos vin; sed gardu vin forte. 5 Ne komencu batalon kontrakx ili, cxar Mi ne donos al vi el ilia lando ecx larcxecon de plando; cxar al Esav Mi donis, kiel heredacxon, la monton Seir. 6 Manexacxon acxetu de ili pro mono kaj mancxu; kaj ecx akvon acxetu de ili pro mono kaj trinku; 7 cxar la Eternulo, via Dio, benis vin en cxiu faro de viaj manoj; Li gvidis vian iradon tra cxi tiu granda dezerto; jen jam kvardek jarojn la Eternulo estas kun vi, kaj nenio mankis al vi. 8 Kaj ni preteriris flanke de niaj fratoj la Esavidoj, kiuj locxas sur Seir, flanke de la vojo stepa, de Elat kaj de Ecxjon-Geber.

Kaj ni turnis nin kaj iris laxe la vojo al la dezerto de Moab. 9 Kaj la Eternulo diris al mi: Ne faru malamikacxon al Moab kaj ne komencu militon kontraŭ ili, ĉar Mi ne donos al vi heredacxon el ilia lando; ĉar al la filoj de Lot mi donis Aron kiel heredan posedacxon. (10 La Emidoj antaŭe loĝis tie, popolo granda kaj grandnombra, kaj altkreska kiel la Anakidoj. 11 Ankacx ilin oni kalkulis inter la Rafaidoj, kiel la Anakidojn; kaj la Moabidoj nomas ilin Emidoj. 12 Kaj sur Seir loĝis antaŭe la cxoridoj; sed la Esavidoj forpelis ilin kaj ekstermis ilin de antaŭ si kaj ekloĝis sur ilia loko, kiel agis Izrael kun la lando de sia posedacxo, kiun la Eternulo donis al ili.) 13 Nun levixu kaj transiru la valon Zared. Kaj ni transiris la valon Zared. 14 Kaj la tempo, dum kiu ni iris de Kadeĉ-Barnea, ĉis ni transiris la valon Zared, estis tridek ok jaroj, ĉis formortis el la tendaro la tuta generacio de militistoj, kiel ĉuris al ili la Eternulo. 15 Kaj ankacx la mano de la Eternulo estis sur ili, por ekstermi ilin el inter la tendaro, ĉis ili ĉiuj formortis.

16 Kaj kiam formortis ĉiuj militistoj el inter la popolo, 17 tiam la Eternulo ekparolis al mi, dirante: 18 Vi iras nun preter la limo de Moab, preter Ar, 19 kaj vi alproksimixas al la Amonidoj; ne faru al ili malamikacxon kaj ne batalu kontraŭ ili, ĉar Mi ne donos al vi heredacxon el la lando de la Amonidoj; ĉar al la filoj de Lot Mi donis ĉin kiel heredan posedacxon. (20 Kiel landon de Rafaidoj oni rigardas ankacx ĉin; Rafaidoj loĝis en ĉi antaŭe; kaj la Amonidoj nomas ilin Zamzumo; 21 tio estis popolo granda kaj grandnombra, kaj altkreska kiel la Anakidoj; sed la Eternulo ekstermis ilin antaŭ ili, kaj ili forpelis ilin kaj ekloĝis sur ilia loko; 22 kiel Li faris por la Esavidoj, kiuj loĝas sur Seir, antaŭ kiuj Li ekstermis la cxoridojn, kaj ili forpelis ilin kaj loĝis sur ilia loko ĉis la nuna tago. 23 Kaj la Avidojn, kiuj loĝis en vilacxo ĉis Gaza, ekstermis la Kaftoridoj, kiuj eliris el Kaftor, kaj ili ekloĝis sur ilia loko.) 24 Levixu, elmovixu kaj transiru la torenton Arnon; rigardu, Mi transdonas en vian manon Sixonon, la reĉxon de cxeĉbon, la Amoridon, kaj lian landon; komencu ekposedi kaj militu kontraŭ li. 25 De la nuna tago Mi komencos cxietadi teruron kaj timon antaŭ vi sur la popolojn sub la tuta ĉielo; tiuj, kiuj acxdos la famon pri vi, ektimos kaj antaŭ vi.

26 Kaj mi sendis senditojn el la dezerto Kedemot al Sixon, la reĉxo de cxeĉbon, kun vortoj de paco, dirante: 27 Mi dezirus iri tra via lando; mi iros nur laxe la vojo, mi ne forflankixos dekstren nek maldekstren; 28 manĉacxon vendu al mi pro mono, kaj mi manĉos, kaj akvon donu al mi pro mono, kaj mi trinkos: nur per miaj piedoj mi traigos-- 29 kiel faris al mi la Esavidoj, kiuj loĝas sur Seir, kaj la Moabidoj, kiuj loĝas en Ar--ĉis mi transiros Jordanon en la landon, kiun la Eternulo, nia Dio, donas al ni. 30 Sed ne volis Sixon, la reĉxo de cxeĉbon, tralasi nin, ĉar la Eternulo, via Dio, obstinigis lian spiriton kaj malcedemigis lian koron, por transdoni lin en vian manon, kiel nun. 31 Kaj la Eternulo diris al mi: Rigardu, Mi komencas transdoni al vi Sixonon kaj lian landon; komencu posedpreni lian landon. 32 Kaj Sixon eliris kontraŭ nin, li kaj lia tuta popolo, por batalo apud Jahac. 33 Kaj transdonis lin la Eternulo, nia Dio, al ni, kaj ni venkobatis lin kaj liajn filojn kaj lian tutan popolon. 34 Kaj ni militakiris en tiu tempo ĉiujn liajn urbojn, kaj ni ekstermis en ĉiu urbo la virojn kaj la virinojn kaj la infanojn, ni restigis neniun; 35 nur la brutojn ni prenis al ni, kiel militakiracxon, kaj la rabacxon el la urboj, kiujn ni militakiris. 36 De Aroer, kiu estas sur la bordo de la torento Arnon, kaj la urbo, kiu estas en la valo, ĉis Gilead ne estis urbo, kiu povus kontraŭstari al ni: ĉion transdonis al ni la Eternulo, nia Dio; 37 nur al la lando de la Amonidoj vi ne alproksimixis, al la tuta bordo de la

torento Jabok, kaj al la urboj de la monto, kaj al cxio, pri kio malpermesis la Eternulo, nia Dio.

Cxapitro 3

1 Kaj ni turnis nin kaj ekiris lacx la vojo al Bacxan. Kaj eliris kontrakx nin Og, la rexo de Bacxan, li kaj lia tuta popolo, por batalo apud Edrei. 2 Kaj la Eternulo diris al mi: Ne timu lin; cxar en vian manon Mi transdonis lin kaj lian tutan popolon kaj lian landon, kaj vi faros al li, kiel vi faris al Sicxon, la rexo de la Amoridoj, kiu loxis en cxeixbon. 3 Kaj la Eternulo, nia Dio, transdonis en nian manon ankacx Ogon, la rexon de Bacxan, kaj lian tutan popolon; kaj ni batis lin tiel, ke neniu restis cxe li. 4 Kaj ni militakiris tiam cxuijn liajn urbojn; ne estis urbo, kiun ni ne prenis de ili: sesdek urbojn, la tutan distrikton de Argob, la regnon de Og la Bacxana. 5 cxuij tiuj urboj estis fortikigitaj per alta muro, per pordegoj kaj rigliloj, krom la tre multaj urboj ne fortikigitaj. 6 Kaj ni ekstermis ilin, kiel ni faris al Sicxon, la rexo de cxeixbon, ni ekstermis en cxio urbo la virojn, la virinojn, kaj la infanojn; 7 sed cxuijn brutojn kaj la rabacxon el la urboj ni prenis al ni, kiel militakiracxon. 8 Kaj ni prenis tiam el la manoj de la du rexo de la Amoridoj la landon, kiu estas transe de Jordan, de la torento Arnon cxis la monto cxermon (9 la Cidonanoj nomas cxermonon Sirjon, kaj la Amoridoj nomas cxin Senir), 10 cxuijn urbojn sur la ebenacxo, kaj la tutan Gileadon kaj la tutan Bacxanon cxis Salcxa kaj Edrei, urboj de la regno de Og la Bacxana. (11 cxar nur Og, la rexo de Bacxan, estis restinta el la resto de la Rafaidoj. Jen estas lia lito, fera lito, jen cxi estas en Raba de la Amonidoj: nacx ulnoj estas cxia longeco kaj kvar ulnoj estas cxia larcxeco, lacx la ulnoj de viro.) 12 Kaj tiun landon ni ekposedis en tiu tempo: de Aroer, kiu estas apud la torento Arnon, kaj duonon de la monto Gilead kun cxiaj urboj mi donis al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj; 13 kaj la ceteran parton de Gilead kaj la tutan Bacxanon, la regnon de Og, mi donis al duono de la tribo de Manase, la tutan distrikton de Argob. (La tutan tiun Bacxanon oni nomas lando de Rafaidoj. 14 Jair, filo de Manase, prenis la tutan distrikton de Argob cxis la limo de la Gecxuridoj kaj Maacxatidoj, kaj li donis al Bacxan lacx sia nomo la nomon Vilacxo de Jair, tiel estas cxis nun.) 15 Kaj al Macxir mi donis Gileadon. 16 Kaj al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj mi donis de Gilead cxis la torento Arnon, kun la mezo de la valo por limo; ankacx cxis la torento Jabok, limo de la Amonidoj; 17 kaj la stepon, kun Jordan por limo, de Kineret cxis la maro de la ebenacxo, la Sala Maro, cxe la bazo de Pisga en la oriento.

18 Kaj mi faris al vi ordonon en tiu tempo, dirante: La Eternulo, via Dio, donis al vi cxi tiun landon, por ke vi posedu cxin; armitaj iru antacx viaj fratoj la Izraelidoj, cxuij militkapablaj. 19 Nur viaj edzinoj kaj viaj infanoj kaj viaj brutaroj--mi scias, ke vi havas grandnombrajn brutarojn--restu en viaj urboj, kiujn mi donis al vi; 20 cxis la Eternulo donos ripozon al viaj fratoj, kiel al vi, kaj ili ankacx ekposedos la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al ili transe de Jordan; tiam vi reiros cxio al sia posedacxo, kiun mi donis al vi. 21 Kaj al Josuo mi ordonis en tiu tempo, dirante: Viaj okuloj vidis cxion, kion la Eternulo, via Dio, faris al tiuj du rexo; tiel la Eternulo faros al cxuij regnoj, kiujn vi trairos. 22 Ne timu ilin; cxar la Eternulo, via Dio, batalas por vi.

23 Kaj mi precxis al la Eternulo en tiu tempo, dirante: 24 Mia Sinjoro, ho Eternulo! Vi komencis montradi al Via servanto Vian grandecon kaj Vian fortan manon; cxar kie estas dio en la cxielo acx sur la tero, kiu povus fari simile al Viaj faroj kaj al Via potenco? 25 Mi dezirus transiri kaj vidi tiun bonan landon, kiu estas transe de Jordan, tiun belan monton kaj Lebanonon. 26 Sed la Eternulo ekkoleris kontrakx mi pro vi kaj ne acxs kultis min; kaj la Eternulo diris al mi: Suficxe,

ne parolu al Mi plu pri tio. 27 Supreniru sur la supron de Pisga, kaj direktu viajn okulojn al okcidento kaj al nordo kaj al sudo kaj al oriento kaj rigardu per viaj okuloj; cxar vi ne transiros cxi tiun Jordanon. 28 Kaj donu instrukciojn al Josuo kaj fortigu kaj kuracxigu lin, cxar li transiros antacx cxi tiu popolo, kaj li posedigos al ili la landon, kiun vi vidos. 29 Kaj ni restis en la valo, kontracx Bet-Peor.

Cxapitro 4

1 Kaj nun, ho Izrael, acxskultu la lecxojn kaj la regulojn, kiujn mi instruas al vi, ke vi ilin plenumu, por ke vi vivu kaj venu kaj heredu la landon, kiun la Eternulo, la Dio de viaj patroj, donas al vi. 2 Ne aldonu al tio, kion mi ordonas al vi, kaj ne deprenu de cxi; sed observu la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kiujn mi ordonas al vi. 3 Viaj okuloj vidis, kion la Eternulo faris pro Baal-Peor; cxar cxiun homon, kiu sekvis Baal-Peoron, la Eternulo, via Dio, ekstermis el inter vi; 4 sed vi, kiuj restis alicxintaj al la Eternulo, via Dio, vi cxiuj vivas hodiace. 5 Rigardu, mi instruis al vi lecxojn kaj regulojn, kiel ordonis al mi la Eternulo, mia Dio, ke vi agu tiel en la lando, en kiun vi venas, por ekposedi cxin. 6 Kaj observu kaj plenumu ilin; cxar tio estas via sacxo kaj via prudento en la okuloj de la popoloj, kiuj acxdos pri cxiuj cxi tiuj lecxoj, kaj diros: Efektive, popolo sacxa kaj prudenta estas tiu granda popolo. 7 cxar kie estas granda popolo, al kiu dioj estas tiel proksimaj, kiel la Eternulo, nia Dio, cxiufoje, kiam ni vokas al Li? 8 Kaj kie estas granda popolo, kiu havas lecxojn kaj regulojn justajn, kiel la tuta cxi tiu instruo, kiun mi donas al vi hodiace? 9 Nur gardu vin kaj forte gardu vian animon, ke vi ne forgesu la aferojn, kiujn vidis viaj okuloj, kaj ke ili ne eliru el via koro dum via tuta vivo; kaj rakontu al viaj filoj kaj al la filoj de viaj filoj 10 pri la tago, en kiu vi staris antacx la Eternulo, via Dio, cxe cxoreb, kiam la Eternulo diris al mi: Kunvenigu al Mi la popolon, kaj Mi acxdigos al ili Miajn vortojn, per kiuj ili lernos timi Min dum la tuta tempo, kiun ili vivas sur la tero, kaj ili lernigos siajn filojn. 11 Tiam vi alproksimicxis kaj staricxis cxe la bazo de la monto, kaj la monto brulis per fajro cxis la mezo de la cxielo, en mallumo, nubo, kaj nebulo. 12 Kaj la Eternulo parolis al vi el meze de la fajro; la vocxon de la vortoj vi acxdis, sed figuron vi ne vidis, nur la vocxon. 13 Kaj li sciigis al vi Sian interligon, kiun Li ordonis al vi plenumi, la dek ordonojn; kaj Li skribis ilin sur du cxtonaj tabeloj. 14 Kaj al mi la Eternulo en tiu tempo ordonis instrui al vi la lecxojn kaj regulojn, por ke vi plenumadu ilin en la lando, en kiun vi iras, por ekposedi cxin. 15 Gardu do bone viajn animojn: cxar vi vidis nenian figuron en tiu tago, kiam la Eternulo parolis al vi sur cxoreb el meze de la fajro; 16 vi do ne malcxasticxu, kaj ne faru al vi ian skulptacxon, bildon de ia idolo, figuron de viro acx virino, 17 figuron de bruto, kiu estas sur la tero, figuron de la flugilhava birdo, kiu flugas sub la cxielo, 18 figuron de io, kio rampas sur la tero, figuron de ia ficxo, kiu estas en akvo, malsupre de la tero. 19 Kaj, levinte viajn okulojn al la cxielo kaj vidinte la sunon kaj la lunon kaj la stelojn kaj la tutan armeon de la cxielo, ne forlogicxu, kaj ne adorklinicxu antacx ili kaj ne servu ilin, kiujn la Eternulo, via Dio, destinis por cxiuj popoloj sub la tuta cxielo. 20 Kaj vin la Eternulo prenis, kaj elkondukis vin el la fera forno, el Egiptujo, por ke vi estu al Li popolo herede apartenanta, kiel nun. 21 Kaj la Eternulo ekkoleris min pro vi, kaj cxuris, ke mi ne transiros Jordanon, kaj mi ne venos en la bonan landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon; 22 cxar mi mortis en cxi tiu lando, mi ne transiros Jordanon, sed vi transiros kaj ekposedos tiun bonan landon. 23 Gardu vin, ke vi ne forgesu la interligon de la Eternulo, via Dio, kiun Li faris kun vi, kaj ke vi ne faru al vi ian skulptacxon, figuron de io, kiel ordonis al vi la Eternulo, via Dio. 24 cxar la Eternulo, via Dio, estas fajro konsumanta, Dio

severa.

25 Se vi naskos filojn kaj filojn de filoj, kaj, longe vivinte sur la tero, vi malxasticxos kaj faros skulptitan figuron de io kaj faros malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, via Dio, kolerigante Lin: 26 mi atestigas al vi hodiax la cxielon kaj la teron, ke vi rapide pereos de sur la tero, por kies ekposedo vi transiras Jordanon; ne longe vi loxos sur cxi, sed vi estos ekstermitaj. 27 Kaj la Eternulo dissemos vin inter la popoloj, kaj vi restos en malgranda nombro inter la popoloj, al kiuj la Eternulo vin foririgos. 28 Kaj vi servos tie al dioj, kiuj estas faritacxo de homaj manoj, ligno kaj cxtono, kiuj ne vidas kaj ne acxdas kaj ne mancxas kaj ne flaras. 29 Kaj vi sercxos el tie la Eternulon, vian Dion; kaj vi trovos, se vi sercxos Lin per via tuta koro kaj per via tuta animo. 30 Kiam vi estos en mizero kaj kiam vin trafos cxio cxi tio en la malproksima venonta tempo, tiam vi revenos al la Eternulo, via Dio, kaj vi acxskultos Lian vocxon; 31 cxar la Eternulo, via Dio, estas Dio kompatema; Li ne forlasos vin nek pereigos vin, kaj ne forgesos la interligon kun viaj patroj, pri kiu Li cxuris al ili. 32 cxar demandu la tempojn antacxajn, kiuj estis antacx vi de post tiu tago, en kiu le Eternulo kreis homon sur la tero, kaj de unu rando de la cxielo cxis la alia rando: cxu estis io, kiel cxi tiu granda afero, acx cxu oni acxdis pri io simila? 33 cxu acxdis la popolo la vocxon de Dio, parolantan el meze de fajro, kiel vi acxdis, kaj restis vivanta? 34 Acx cxu provis ia dio iri kaj preni al si unu popolon el inter alia popolo per provoj, per signoj, kaj per mirakloj, kaj per milito kaj per forta mano kaj per etendita brako kaj per grandaj teruracxo, simile al cxio, kion faris al vi la Eternulo, via Dio, en Egiptujo, antacx viaj okuloj? 35 Al vi tio estis montrita, por ke vi sciu, ke la Eternulo estas Dio, ke ne ekzistas alia krom Li. 36 El la cxielo Li acxdigis al vi Sian vocxon, por instrui vin, kaj sur la tero Li montris al vi Sian grandan fajron, kaj Liajn vortojn vi acxdis el meze de la fajro. 37 Kaj cxar Li amis viajn patrojn, tial Li elektis ilian idaron post ili, kaj elkondukis vin per Sia vizacxo, per Sia granda forto el Egiptujo, 38 por forpeli de antacx vi popolojn, kiuj estas pli grandaj kaj pli fortaj ol vi, por envenigi vin kaj doni al vi ilian landon kiel posedacxon, kiel nun. 39 Sciu do nun kaj enmetu en vian koron, ke la Eternulo estas Dio en la cxielo supre kaj sur la tero malsupre; ne ekzistas alia. 40 Kaj observu Liajn lecxojn kaj Liajn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiax, por ke estu bone al vi kaj al viaj filoj post vi, kaj por ke vi longe vivu sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi por cxiam.

41 Tiam Moseo apartigis tri urbojn transe de Jordan, sur la flanko de sunlevicxo, 42 por ke tien forkuru mortiginto, kiu mortigis sian proksimulon senintence, ne estinte malamika al li de antacxe, kaj forkurinte al unu el tiuj urboj, li restu viva: 43 Becer en la dezerto, sur la ebenacxo, por la Rubenidoj, kaj Ramot en Gilead por la Gadidoj, kaj Golan en Bacxan por la Manaseidoj.

44 Kaj jen estas la instruo, kiun Moseo proponis al la Izraelidoj; 45 jen estas la atestoj kaj la lecxoj kaj la reguloj, kiujn Moseo eldiris al la Izraelidoj post ilia eliro el Egiptujo, 46 transe de Jordan, en la valo kontrax Bet-Peor, en la lando de Sicxon, recxo de la Amoridoj, kiu loxis en cxecxbon kaj kiun venkobatis Moseo kaj la Izraelidoj post sia eliro el Egiptujo; 47 kaj ili ekposedis lian landon, kaj la landon de Og, recxo de Bacxan, la du recxo de la Amoridoj, kiuj estis transe de Jordan, sur la flanko de sunlevicxo, 48 de Aroer, kiu estas sur la bordo de la torento Arnon, cxis la monto Sion (kiu ankacx nomicxas cxermon); 49 kaj la tutan stepon transe de Jordan oriente kaj cxis la maro de la stepo cxe la bazo de Pisga.

Cxapitro 5

1 Kaj Moseo kunvokis cxiujn Izraelidojn, kaj diris al ili: Acxskultu, ho Izrael, la lecxojn kaj la regulojn, kiujn mi diras en viajn orelojn hodiaux, kaj lernu ilin kaj observu plenumi ilin. 2 La Eternulo, nia Dio, faris kun ni interligon sur cxoreb. 3 Ne kun niaj patroj la Eternulo faris tiun interligon, sed kun ni, kun ni, kiuj nun cxi tie cxiuj vivas. 4 Vizacxon kontrakx vizacxo la Eternulo parolis kun vi sur la monto el meze de la fajro; 5 mi tiam staris inter la Eternulo kaj vi, por transdiri al vi la vorton de la Eternulo, cxar vi timis la fajron kaj ne supreniris sur la monton. Kaj Li diris:

6 Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco.

7 Ne ekzistu cxe vi aliaj dioj antacx Mi.

8 Ne faru al vi idolon, nek bildon de io, kio estas en la cxielo supre acx sur la tero malsupre acx en la akvo sub la tero; 9 ne klinixu antacx ili kaj ne servu ilin; cxar Mi, la Eternulo, via Dio, estas Dio severa, kiu la malbonagon de la patroj punas sur la idoj en la tria kaj kvara generacioj cxe Miaj malamantoj, 10 kaj kiu faras favorkoracxon por miloj al Miaj amantoj kaj al la plenumantoj de Miaj ordonoj.

11 Ne malbonuzu la nomon de la Eternulo, via Dio; cxar la Eternulo ne lasos senpuna tiun, kiu malbonuzas Lian nomon.

12 Observu la tagon sabatan, ke vi tenu cxin sankta, kiel ordonis al vi la Eternulo, via Dio. 13 Dum ses tagoj laboru kaj faru cxiujn viajn aferojn; 14 sed la sepa tago estas sabato de la Eternulo, via Dio; faru nenian laboron, nek vi, nek via filo, nek via filino, nek via sklavo, nek via sklavino, nek via bovo, nek via azeno, nek ia via bruto, nek via fremdulo, kiu estas inter viaj pordegoj; por ke ripozu via sklavo kaj via sklavino, kiel vi. 15 Kaj memoru, ke vi estis sklavo en la lando Egipta, kaj la Eternulo, via Dio, elkondukis vin el tie per mano forta kaj per brako etendita; pro tio ordonis al vi la Eternulo, via Dio, observi la tagon sabatan.

16 Respektu vian patron kaj vian patrinon, kiel ordonis al vi la Eternulo, via Dio; por ke longe dacrux via vivo, kaj por ke estu al vi bone sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi.

17 Ne mortigu.

18 Kaj ne adultu.

19 Kaj ne extelu.

20 Kaj ne parolu kontrakx via proksimulo malveran ateston.

21 Kaj ne deziru la edzinon de via proksimulo; kaj ne deziru la domon de via proksimulo, nek lian kampon, nek lian sklavon, nek lian sklavino, nek lian bovon, nek lian azenon, nek ion, kio apartenas al via proksimulo.

22 Tiujn vortojn diris la Eternulo al via tuta anaro sur la monto, el meze de la fajro, nubo, kaj nebulo, per vocxo lacxta; kaj Li nenion plu aldonis. Kaj Li skribis ilin sur du cxtonaj tabeloj kaj donis ilin al mi. 23 Kaj kiam vi acxdis la vocxon el la mallumo, dum la monto brulis per fajro, tiam vi aliris al mi, cxiuj viaj tribestroj kaj plejcxuloj; 24 kaj vi diris: Jen la Eternulo, nia Dio, montris al ni Sian majeston kaj Sian grandecon, kaj Lian vocxon ni acxdis el meze de la fajro; en tiu tago ni vidis, ke parolas Dio al homo, kaj cxi tiu restas vivanta. 25 Sed nun por kio ni mortu? nin ja formanexos cxi tiu granda fajro; se ni plue acxskultos la vocxon de la Eternulo, nia Dio, ni mortos. 26 cxar kie ekzistas ia karno, kiu acxdis la vocxon de la vivanta Dio, parolantan el meze de fajro, kiel ni, kaj restis vivanta? 27 Alproksimicxu vi, kaj acxskultu cxion, kion diros la Eternulo, nia Dio; kaj vi transdiros al ni cxion, kion diros la Eternulo, nia Dio, kaj ni acxskultos kaj ni plenumos. 28 Kaj la Eternulo acxdis la vocxon de viaj vortoj, kiam vi parolis al mi; kaj la Eternulo diris al mi: Mi acxdis la vocxon de la vortoj de cxi tiu popolo, kiujn ili diris al vi; bona estas cxio, kion ili diris. 29 Ho, se ilia koro restus cxe ili tia, ke ili timu Min kaj observu cxiujn Miajn ordonojn cxiutempe, por ke estu bone al ili kaj al iliaj filoj eterne! 30 Iru, diru al ili: Reiru en viajn tendojn. 31 Kaj vi cxi tie restu kun Mi, kaj Mi eldiros al vi cxiujn ordonojn kaj lecxojn kaj regulojn, kiujn vi instruos al ili, por ke ili plenumadu ilin en la lando, kiun Mi donas al ili kiel posedacxon. 32 Kaj observu, ke vi faru, kiel ordonis al vi la Eternulo, via Dio; ne forflankicxu dekstren, nek maldekstren. 33 Lacx tiu tuta vojo, kiun ordonis al vi la Eternulo, via Dio, iradu, por ke vi vivu kaj por ke estu bone al vi, kaj por ke longe dacrux via restado en la lando, kiun vi ekposedos.

Cxapitro 6

1 Kaj jen estas la ordonoj, la lecxoj, kaj la reguloj, kiujn la Eternulo, via Dio, ordonis instrui al vi, por ke vi plenumadu ilin en la lando, en kiun vi transiras, por ekposedi cxin; 2 por ke vi timu la Eternulon, vian Dion, observante cxiujn Liajn lecxojn kaj Liajn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi, vi kaj via filo kaj la filo de via filo, dum via tuta vivo, por ke vi longe vivu. 3 Acxskultu do, Izrael, kaj observu, ke vi plenumu, por ke estu al vi bone, kaj por ke vi tre multicxu, kiel diris al vi la Eternulo, la Dio de viaj patroj, en la lando, en kiu fluas lakto kaj mielo.

4 Acxskultu, ho Izrael! la Eternulo, nia Dio, la Eternulo estas unu sola. 5 Kaj amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta forto. 6 Kaj cxi tiuj vortoj, kiujn mi ordonas al vi hodiaux, estu en via koro; 7 kaj ripetadu ilin al viaj infanoj, kaj parolu pri ili, kiam vi sidas en via domo kaj kiam vi iras sur vojo kaj kiam vi kucxicxas kaj kiam vi levicxas; 8 kaj alligu ilin kiel signon al via mano, kaj ili estu kiel memorigacxo inter viaj okuloj; 9 kaj skribu ilin sur la fostoj de via domo kaj sur viaj pordegoj.

10 Kaj kiam la Eternulo, via Dio, venigos vin en la landon, pri kiu Li cxuris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, ke Li donos al vi grandajn kaj bonajn urbojn, kiujn vi ne konstruis, 11 kaj domojn plenajn de cxia bonacxo, kiujn vi ne plenigis, kaj putojn, elhakitajn en cxtono, kiujn vi ne elhakis, vinberejojn kaj olivarbojn, kiujn vi ne plantis; kaj vi mancxos kaj estos sata: 12 tiam gardu vin, ke vi ne forgesu la Eternulon, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco. 13 La Eternulon, vian Dion, timu, kaj al Li servu, kaj per Lia nomo cxuru. 14 Ne sekvu aliajn diojn el la dioj de la popoloj, kiuj estas cxirkacx vi; 15 cxar la Eternulo, via Dio inter vi, estas Dio severa; povas ekflami la kolero de la Eternulo, via Dio, kontracx vin, kaj Li ekstermos vin de sur la tero.

16 Ne provu la Eternulon, vian Dion, kiel vi provis Lin en Masa. 17 Precize observu la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kaj Liajn atestojn kaj Liajn lecxojn, kiujn Li ordonis al vi. 18 Kaj faru juston kaj bonon antacx la okuloj de la Eternulo, por ke estu bone al vi, kaj por ke vi venu kaj ekposedu la bonan landon, pri kiu la Eternulo cxuris al viaj patroj; 19 por ke Li forpelu cxuijn viajn malamikojn antacx vi, kiel la Eternulo diris.

20 Se via filo vin demandos morgacx: Kion signifas la atestoj kaj lecxoj kaj reguloj, kiujn la Eternulo, nia Dio, ordonis al vi? 21 tiam diru al via filo: Ni estis sklavo al Faraono en Egiptujo, sed la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo per forta mano; 22 kaj la Eternulo aperigis signojn kaj miraklojn grandajn kaj suferigajn en Egiptujo, sur Faraono kaj sur lia tuta domo, antacx niaj okuloj; 23 kaj nin Li elkondukis el tie, por venigi nin kaj doni al ni la landon, pri kiu Li cxuris al niaj patroj. 24 Kaj la Eternulo ordonis al ni plenumi cxuijn cxi tiujn lecxojn, timi la Eternulon, nian Dion, por ke estu al ni bone cxiam, por konservi al ni la vivon, kiel en la nuna tago. 25 Kaj tio estos nia justeco, se ni observos plenumi cxi tiun tutan ordonon antacx la Eternulo, nia Dio, kiel Li ordonis al ni.

Cxapitro 7

1 Kiam la Eternulo venigos vin en la landon, al kiu vi iras, por ekposedi gin, kaj Li forpelos antacx vi grandnombrajn popolojn, la cxieterojn kaj la Girgacxidojn kaj la Amoridojn kaj la Kanaanidojn kaj la Perizidojn kaj la cxividojn kaj la Jebusidojn, sep popolojn pli grandnombrajn kaj pli fortajn ol vi; 2 kaj kiam la Eternulo, via Dio, transdonos ilin al vi, kaj vi venkobatos ilin; tiam anatemu ilin, ne faru kun ili interligon kaj ne indulgu ilin. 3 Kaj ne boparencicxu kun ili: vian filinon ne donu al ilia filo, kaj ilian filinon ne prenu por via filo; 4 cxar ili forturnos viajn filojn de Mi, ke ili servu al aliaj dioj, kaj ekflamos kontrakx vi la kolero de la Eternulo, kaj Li ekstermos vin rapide. 5 Sed tiele agu kun ili: iliajn altarojn detruu kaj iliajn statuojn rompu kaj iliajn sanktajn stangojn dishaku kaj iliajn idolojn forbruligu per fajro. 6 cxar popolo sankta vi estas al la Eternulo, via Dio; vin elektis la Eternulo, via Dio, ke vi estu Lia popolo propra el cxuij popoloj, kiuj estas sur la tero. 7 Ne pro tio, ke vi estas la plej grandnombra el cxuij popoloj, la Eternulo ekdeziris vin kaj elektis vin, cxar vi estas ja malpli grandnombra ol cxuij popoloj; 8 sed pro la amo de la Eternulo al vi, kaj por ke Li plenumu la cxuron, kiun Li cxuris al viaj patroj, la Eternulo elkondukis vin per forta mano kaj liberigis vin el la domo de sklaveco, el la mano de Faraono, rexo de Egiptujo. 9 Sciu do, ke la Eternulo, via Dio, nur Li estas Dio, Dio fidinda, kiu konservas la interligon kaj favorkorecon rilate al Liaj amantoj kaj al la plenumantoj de Liaj ordonoj dum mil generacioj, 10 kaj kiu repagas al Siaj malamantoj persone, pereigante ilin, ne prokrastas al Sia malamanto, al li persone Li repagas. 11 Observu do la ordonojn kaj la lecxojn kaj la regulojn, kiujn mi ordonas al vi hodiax, por plenumi ilin.

12 Kaj pro tio, ke vi acxskultos tiujn regulojn kaj observos ilin kaj plenumos ilin, la Eternulo, via Dio, konservas al vi la interligon kaj la favorkorecon, pri kiuj Li cxuris al viaj patroj; 13 kaj Li amos vin kaj benos vin kaj multigos vin, kaj benos la fruton de via ventro kaj la frukton de via tero, vian grenon kaj vian moston kaj vian oleon, la frukton de viaj bovinoj kaj la frukton de viaj cxafinoj, sur la tero, pri kiu Li cxuris al viaj patroj, ke Li donos cxin al vi. 14 Vi estos benita pli ol cxuij popoloj; ne estos inter vi senfruktulo acx senfruktulino, ankacx inter viaj brutoj. 15 Kaj

la Eternulo fortunos de vi cxian malsanon, kaj cxiun malbonan epidemiacxon de Egiptujo, kiun vi konas; Li ne metos ilin sur vin, sed Li metos ilin sur cxiujn viajn malamantojn. 16 Kaj vi konsumos cxiujn popolojn, kiujn la Eternulo, via Dio, transdonas al vi; ne indulgu ilin via okulo, kaj vi ne servu al iliaj dioj, cxar tio estus falilo por vi. 17 Eble vi diros en via koro: Tiuj popoloj estas pli grandnombraj ol mi, kiel mi povos forpeli ilin? 18 Ne timu ilin: memoru, kion faris la Eternulo, via Dio, al Faraono kaj al la tuta Egiptujo, 19 la grandajn provojn, kiujn vidis viaj okuloj, kaj la signojn kaj la miraklojn kaj la fortan manon kaj la etenditan brakon, per kiuj elkondukis vin la Eternulo, via Dio; tiel la Eternulo, via Dio, faros al cxiuj popoloj, kiujn vi timas. 20 Kaj ankacx krabrojn sendos la Eternulo, via Dio, sur ilin, cxis pereos la restintoj, kaj tiuj, kiuj kacxicxis antacx vi. 21 Ne sentu teruron antacx ili, cxar la Eternulo, via Dio, estas inter vi, la Dio granda kaj timinda. 22 Kaj la Eternulo, via Dio, forpelos tiujn popolojn de antacx vi iom post iom; vi ne povas ekstermi ilin rapide, por ke ne multicxu kontrakx vi la sovacxaj bestoj. 23 Kaj la Eternulo, via Dio, trandonos ilin al vi, kaj Li tumultigos ilin antacx vi per granda tumulto, cxis ili estos ekstermitaj. 24 Kaj Li transdonos iliajn recxojn en viajn manojn, kaj vi ekstermos ilian nomon el sub la cxielo; neniu restos stare antacx vi, cxis vi ekstermos ilin. 25 La figurojn de iliaj dioj forbruligu per fajro; ne deziru preni al vi la arcxenton acx oron, kiu estas sur ili, por ke vi ne kapticxu per tio; cxar tio estas abomenacxo por la Eternulo, via Dio. 26 Kaj ne enportu abomenacxon en vian domon, por ke vi ne anatemicxu kiel cxi; malestimu kaj abomenu cxin, cxar cxi estas anatemacxo.

Cxapitro 8

1 cxiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiax, observu, por plenumi ilin, por ke vi vivu kaj multicxu, kaj venu kaj ekposedu la landon, pri kiu la Eternulo cxuris al viaj patroj. 2 Kaj memoru la tutan vojon, laxe kiu kondukis vin la Eternulo, via Dio, dum kvardek jaroj tra la dezerto, por humiligi vin, por elprovi vin, por sciicxi, kio estas en via koro, cxu vi obeos Liajn ordonojn acx ne. 3 Kaj Li humiligis vin kaj malsatigis vin, kaj nutris vin per manao, kiun vi ne konis kaj kiun ne konis viaj patroj, por montri al vi, ke ne per la pano sole vivas homo, sed per cxio, kio eliras el la buxo de la Eternulo, homo povas vivi. 4 Via vesto ne sentacxgicxis sur vi kaj via piedo ne cxvelis dum cxiuj kvardek jaroj. 5 Kaj scienu en via koro, ke kiel homo instruas sian filon, tiel la Eternulo, via Dio, instruas vin. 6 Observu do la ordonojn de la Eternulo, via Dio, irante laxe Liaj vojoj kaj timante Lin. 7 cxar la Eternulo, via Dio, kondukas vin en landon bonan, en landon, en kiu torrentoj da akvo, fontoj, kaj lagoj eliras el la valoj kaj el la montoj, 8 en landon de tritiko kaj hordeo kaj vinberoj kaj figarboj kaj granatarboj, en landon de olivarboj kaj mielo, 9 en landon, en kiu vi manxos panon sen neceso de cparado kaj en kiu nenio al vi mankos, en landon, kies cxtonoj estas fero kaj en kies montoj vi elhakados kupron. 10 Kaj vi manxos kaj saticxos, kaj vi benos la Eternulon, vian Dion, pro la bona tero, kiun Li donis al vi. 11 Gardu vin, ke vi ne forgesu la Eternulon, vian Dion, ne observante Liajn ordonojn kaj instrukciojn kaj lecxojn, kiujn mi ordonas al vi hodiax; 12 kiam vi manxos kaj saticxos kaj konstruos bonajn domojn kaj enloxcixos, 13 kaj kiam viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj multicxos kaj vi havos multe da arcxento kaj oro kaj via tuta havo grandicxos, 14 tiam ne alticxu via koro, kaj ne forgesu la Eternulon, vian Dion, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco; 15 kaj kiu trakondukis vin tra la granda kaj terura dezerto, kie estis serpentoj, aspidoj kaj skorpioj kaj sekaj lokoj senakvaj; kaj kiu eligis por vi akvon el granita roko; 16 kaj kiu nutris vin en la dezerto per manao, kiun ne konis viaj patroj, por humiligi vin kaj por elprovi vin, por fari al vi bonon en la tempo estonta. 17 Ne diru en via koro: Mia forto kaj la potenco de

mia mano akiris al mi cxi tiun grandan havon; 18 sed memoru la Eternulon, vian Dion, cxar Li estas Tiu, kiu donas al vi forton, por akiri grandan havon, por plenumi Sian interligon, pri kiu Li cxuris al viaj patroj, kiel vi vidas nun. 19 Kaj mi avertas vin hodiax, ke, se vi forgesos la Eternulon, vian Dion, kaj sekvos aliajn diojn kaj servos al ili kaj klinicxos antacx ili, tiam vi pereos; 20 simile al la popoloj, kiujn la Eternulo pereigas antacx vi, tiel vi pereos; pro tio, ke vi ne obeos la vocxon de la Eternulo, via Dio.

Cxapitro 9

1 Acxskultu, ho Izrael! vi transiras nun Jordanon, por iri kaj ekposedi popolojn, kiuj estas pli grandaj kaj pli fortaj ol vi, urbojn grandajn kaj fortikigitajn cxis la cxielo, 2 popolon grandan kaj altkreskan, la Anakidojn, kiujn vi konas, kaj pri kiuj vi acxdis: Kiu povas kontracxstari al la filoj de Anak? 3 Sciu do nun, ke la Eternulo, via Dio, mem iras antacx vi, kiel fajro konsumanta; Li ekstermos ilin kaj Li submetos ilin antacx vi, kaj vi forpelos ilin kaj pereigos ilin rapide, kiel la Eternulo diris al vi. 4 Ne diru en via koro, kiam la Eternulo, via Dio, forpelos ilin de antacx vi: Pro mia virteco la Eternulo venigis min por ekposedi cxi tiun landon; pro la malvirteco de cxi tiuj popoloj la Eternulo forpelas ilin de antacx vi. 5 Ne pro via virteco kaj pro la honesteco de via koro vi venas por ekposedi ilian landon; sed pro la malvirteco de cxi tiuj popoloj la Eternulo, via Dio, forpelas ilin de antacx vi, kaj por plenumi tion, kion la Eternulo cxuris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob. 6 Sciu do, ke ne pro via virteco la Eternulo, via Dio, donas al vi tiun bonan landon por ekposedi cxin; cxar vi estas popolo malmolnuka. 7 Memoru, ne forgesu, kiel vi kolerigis la Eternulon, vian Dion, en la dezerto; de post la tago, en kiu vi eliris el la lando Egipta, cxis via veno al cxi tiu loko, vi estis malobeemaj kontracx la Eternulo. 8 Kaj cxe cxoreb vi incitis la Eternulon, kaj la Eternulo ekkoleris kontracx vi tiel, ke Li volis ekstermi vin. 9 Kiam mi supreniris sur la monton, por preni la cxtonajn tabelojn, la tabelojn de la interligo, kiun la Eternulo faris kun vi, kaj mi restis sur la monto kvardek tagojn kaj kvardek noktojn, panon mi ne mancxis kaj akvon mi ne trinkis: 10 tiam la Eternulo donis al mi la du cxtonajn tabelojn skribitajn per la fingro de Dio, kaj sur ili estis cxuiuj vortoj, kiujn diris al vi la Eternulo sur la monto el meze de fajro en la tago de kunveno. 11 Kaj tio estis post la paso de kvardek tagoj kaj kvardek noktoj, ke la Eternulo donis al mi la du cxtonajn tabelojn, la tabelojn de la interligo. 12 Kaj la Eternulo diris al mi: Levicxu, rapide iru malsupren de cxi tie, cxar malmoralicxis via popolo, kiun vi elkondukis el Egiptujo; rapide ili forflankicxis de la vojo, kiun Mi ordonis al ili: ili faris al si fanditan idolon. 13 Kaj la Eternulo diris al mi jene: Mi vidas cxi tiun popolon, Mi vidas, ke cxi estas popolo malmolnuka; 14 lasu Min, Mi ekstermos ilin, kaj Mi forvicxos ilian nomon el sub la cxielo, kaj Mi faros el vi popolon pli fortan kaj pli grandnombran ol ili. 15 Kaj mi turnis min kaj malsupreniris de la monto, kaj la monto brulis per fajro; kaj la du tabeloj de la interligo estis en miaj du manoj. 16 Kaj mi vidis, ke vi pekis kontracx la Eternulo, via Dio, vi faris al vi fanditan bovidon, vi rapide forflankicxis de la vojo, kiun la Eternulo ordonis al vi; 17 kaj mi prenis la du tabelojn kaj forxetis ilin el miaj ambaux manoj kaj disrompis ilin antacx viaj okuloj. 18 Kaj mi cxetis min antacx la Eternulo, kiel antacxe, dum kvardek tagoj kaj kvardek noktoj mi panon ne mancxis kaj akvon ne trinkis, pro cxuiuj viaj pekoj, kiujn vi pekis, farante malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kolerigante Lin; 19 cxar mi timis la koleron kaj furiozon, per kiuj la Eternulo ekkoleris kontracx vi, dezirante ekstermi vin. Kaj la Eternulo acxskultis min ankacx cxi tiun fojon. 20 Ankacx kontracx Aaron la Eternulo tre ekkoleris kaj volis ekstermi lin; sed mi precxis ankacx por Aaron en tiu tempo. 21 Kaj vian pekon, kiun vi

faris, la bovidon, mi prenis kaj forbruligis cxin per fajro kaj disbatis cxin, disfrakasante tiel, ke cxi faricxis malgrandpeca kiel polvo, kaj mi cxeitis cxian polvon en la torenton, kiu defluas de la monto. 22 Ankacx en Tabera kaj en Masa kaj en Kibrot-Hataava vi kolerigis la Eternulon. 23 Kaj kiam la Eternulo sendis vin el Kadecx-Barnea, dirante: Iru kaj ekposedu la landon, kiun Mi donas al vi; tiam vi malobeis la vortojn de la Eternulo, via Dio, kaj vi ne kredis al Li kaj ne acxskultis Lian vocxon. 24 Malobeemaj vi estis kontrakx la Eternulo de la tago, kiam mi ekkonis vin. 25 Mi do kucxis antacx la Eternulo dum la kvardek tagoj kaj kvardek noktoj, kiujn mi kucxis; cxar la Eternulo intencis ekstermi vin. 26 Kaj mi precxis al la Eternulo, kaj diris: Mia Sinjoro, ho Eternulo, ne pereigu Vian popolon kaj Vian posedacxon, kiun Vi liberigis per Via grandeco kaj kiun Vi elkondukis el Egiptujo per forta mano. 27 Rememoru Viajn servantojn Abraham, Isaak, kaj Jakob; ne atentu la obstinecon de cxi tiu popolo nek cxian malvirtecon nek cxiajn pekojn; 28 por ke ne diru la loxantoj de tiu lando, el kiu Vi elkondukis nin: Pro tio, ke la Eternulo ne povis venigi ilin en la landon, pri kiu Li parolis al ili, kaj pro malamo al ili Li elkondukis ilin, por mortigi ilin en la dezerto. 29 Kaj ili estas ja Via popolo kaj Via posedacxo, kiun Vi elkondukis per Via granda forto kaj per Via etendita brako.

Cxapitro 10

1 En tiu tempo la Eternulo diris al mi: Skulptu al vi du cxtonajn tabelojn kiel la antacxaj, kaj supreniru al Mi sur la monton, kaj faru al vi lignan keston. 2 Kaj Mi skribos sur la tabeloj la vortojn, kiuj estis sur la antacxaj tabeloj, kiujn vi disrompis, kaj vi metos ilin en la keston. 3 Tiam mi faris keston el akacia ligno, kaj mi skulptis du cxtonajn tabelojn kiel la antacxaj, kaj mi iris sur la monton, kaj la du tabeloj estis en miaj manoj. 4 Kaj Li skribis sur la tabeloj, kiel estis skribite antacxe, la dek ordonojn, kiujn la Eternulo diris al vi sur la monto el meze de la fajro en la tago de kunveno, kaj la Eternulo donis ilin al mi. 5 Kaj mi turnis min kaj malsupreniris de la monto, kaj metis la tabelojn en la keston, kiun mi faris, kaj ili restis tie, kiel la Eternulo ordonis al mi. (6 Kaj la Izraelidoj ekvojiris de Beerot-Bene-Jaakan al Mosera; tie mortis Aaron, kaj tie li estis enterigita; kaj lia filo Eleazar faricxis pastro anstatacx li. 7 De tie ili ekvojiris al Gudgod, kaj el Gudgod al Jotbata, en la landon, en kiu trovicxas torentoj da akvoj. 8 En tiu tempo la Eternulo apartigis la tribon de Levi, por porti la keston de la interligo de la Eternulo, por stari antacx la Eternulo, servi al Li, kaj beni en Lia nomo, cxis la nuna tago. 9 Tial Levi ne ricevis parton kaj heredon posedacxon kun siaj fratoj: la Eternulo estas lia heredacxo, kiel la Eternulo, via Dio, diris al li.) 10 Kaj mi staris sur la monto, kiel en la antacxa tempo, dum kvardek tagoj kaj kvardek noktoj; kaj la Eternulo acxskultis min ankacx tiun fojon: la Eternulo ne volis pereigi vin. 11 Kaj la Eternulo diris al mi: Levicxu, ekvojiru antacx la popolo, por ke ili venu kaj ekposedu la landon, pri kiu Mi cxuris al iliaj patroj, ke Mi donos cxin al ili.

12 Kaj nun, Izrael, kion la Eternulo, via Dio, postulas de vi? nur ke vi timu la Eternulon, vian Dion, ke vi iru laccx cxiuj Liaj vojoj, ke vi amu Lin, kaj ke vi servu al la Eternulo, via Dio, per via tuta koro kaj per via tuta animo; 13 ke vi observu la ordonojn de la Eternulo kaj Liajn lecxojn, kiujn mi transdonas al vi hodiax, por ke estu bone al vi. 14 Jen al la Eternulo, via Dio, apartenas la cxielo kaj la cxielo de la cxieloj, la tero, kaj cxio, kio estas sur cxi; 15 tamen nur pri viaj patroj placxis al la Eternulo ekami ilin, kaj Li elektis vin, ilian idaron post ili, el cxiuj

popoloj, kiel vi vidas nun. 16 Cirkumcidu do la prepucion de via koro, kaj ne estu plu malmolnukaj. 17 cxar la Eternulo, via Dio, estas Dio de dioj kaj Sinjoro de sinjoroj, la Dio granda, potenca, kaj timinda, kiu ne atentis personojn kaj ne prenas subacxeton, 18 kaj kiu zorgas pri justeco por orfo kaj vidvino, kaj amas fremdulon, donante al li panon kaj veston. 19 Amu do la fremdulon; cxar fremduloj vi estis en la lando Egipta. 20 La Eternulon, vian Dion, timu; al Li servu kaj al Li algluicxu kaj per Lia nomo cxuru. 21 Li estas via gloro, kaj Li estas via Dio, kiu faris por vi tiujn grandajn kaj timindajn aferojn, kiujn vidis viaj okuloj. 22 En la nombro de sepdek animoj viaj patroj foriris en Egiptujon, kaj nun la Eternulo, via Dio, faris vin grandnombraj kiel la steloj de la cxielo.

Cxapitro 11

1 Amu do la Eternulon, vian Dion, kaj observu Liajn arancojn kaj lecxojn kaj instrukciojn kaj ordonojn en cxiu tempo. 2 Kaj sciuj hodiax, cxar mi parolas ne al viaj filoj, kiuj ne scias kaj ne vidis la punon de la Eternulo, via Dio, Lian grandecon, Lian fortan manon, kaj Lian etenditan brakon, 3 kaj Liajn signojn kaj Liajn farojn, kiujn Li faris interne de Egiptujo al Faraono, rexo de Egiptujo, kaj al lia tuta lando; 4 kaj kion Li faris al la militistaro de Egiptujo, al cxiaj cxevaloj kaj cxaroj, kiujn Li supervercxis per la akvo de la Rucxa Maro, kiam ili postkuris vin; kaj la Eternulo pereigis ilin cxis la nuna tago; 5 kaj kion Li faris al vi en la dezerto, cxis vi venis al cxi tiu loko; 6 kaj kion Li faris al Datan kaj Abiram, filoj de Eliab, filo de Ruben, kiam la tero malfermis sian bucxon kaj englutis ilin kaj iliajn familiojn kaj iliajn tendojn, kaj cxion, kio ekzistis cxe ili, meze de la tuta Izrael. 7 Viaj okuloj vidis ja cxiujn grandajn farojn de la Eternulo, kiujn Li faris. 8 Observu do cxiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiax, por ke vi forticxu, kaj por ke vi venu kaj ekposedu la landon, en kiun vi transiras, por ekposedi cxin, 9 kaj por ke vi longe vivu sur la tero, pri kiu la Eternulo cxuris al viaj patroj, ke Li donos cxin al ili kaj al ilia idaro, landon, en kiu fluas lakto kaj mielo. 10 cxar la lando, en kiun vi iras, por ekposedi cxin, ne estas kiel la lando Egipta, el kiu vi eliris, kie, seminte vian semon, vi devis akvumi cxin per viaj piedoj, kiel legoman cxardenon. 11 La lando, en kiun vi transiras, por ekposedi cxin, estas lando kun montoj kaj valoj; de la pluvo cxiela cxi trinkas akvon; 12 lando, pri kiu zorgas la Eternulo, via Dio; cxiam la okuloj de la Eternulo, via Dio, estas sur cxi, de la komenco de la jaro cxis la fino de la jaro.

13 Kaj se vi obeos Miajn ordonojn, kiujn Mi ordonas al vi hodiax, amante la Eternulon, vian Dion, kaj servante al Li per via tuta koro kaj per via tuta animo: 14 tiam Mi donos al via lando pluvon cxiatempe, fruan kaj malfruan; kaj vi kolektos vian grenon kaj vian moston kaj vian oleon. 15 Kaj Mi donos herbon sur via kampo por via bruto; kaj vi mancxos kaj estos sata. 16 Gardu vin, ke ne forlogicxu via koro, kaj ke vi ne forflankicxu, kaj ke vi ne servu al aliaj dioj kaj ne clinicxu antacx ili. 17 Alie ekflamos kontrakx vi la kolero de la Eternulo, kaj Li cxelos la cxielon, kaj ne estos pluvo, kaj la tero ne donos siajn produktacxojn, kaj vi rapide forpereos el la bona lando, kiun la Eternulo donas al vi. 18 Metu do cxi tiujn miajn vortojn en vian koron kaj en vian animon, kaj alligu ilin kiel signon al via mano, kaj ili estu kiel memorigacxo inter viaj okuloj. 19 Kaj instruu ilin al viaj filoj, parolante pri ili, kiam vi sidas en via domo kaj kiam vi

iros sur la vojo kaj kiam vi kucxixos kaj kiam vi levixos; 20 kaj skribu ilin sur la fostoj de via domo kaj sur viaj pordegoj; 21 por ke longixu via vivo kaj la vivo de viaj infanoj sur la tero, pri kiu la Eternulo cxuris al viaj patroj, ke Li donos cxin al ili, kiel longe estas la cxielo super la tero. 22 Se vi observos cxiujn cxi tiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi plenumi, amante la Eternulon, vian Dion, irante lacx cxiuj Liaj vojoj, kaj algluixante al Li: 23 tiam la Eternulo forpelos de antacx vi cxiujn tiujn popolojn, kaj vi ekposedos popolojn pli grandajn kaj pli fortajn ol vi. 24 cxiu loko, sur kiu ekpaxos via piedo, farixos via; de la dezerto kaj Lebanon, de la rivero, la rivero Ecxfrato, cxis la ekstrema maro estos viaj limoj. 25 Neniu povos kontrakxstari al vi: timon kaj teruron antacx vi la Eternulo venigos sur cxiun teron, sur kiu vi ekpaxos, kiel Li diris al vi.

26 Rigardu, mi proponas al vi hodiacc benon kaj malbenon: 27 benon, se vi acxskultos la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kiujn mi ordonas al vi hodiacc; 28 kaj malbenon, se vi ne acxskultos la ordonojn de la Eternulo, via Dio, sed forflankixos de la vojo, kiun mi ordonas al vi hodiacc, kaj sekvos diojn aliajn, kiujn vi ne konas.

29 Kiam la Eternulo, via Dio, venigos vin en la landon, en kiun vi iras, por ekposedi cxin, tiam vi esprimos la benon sur la monto Gerizim kaj la malbenon sur la monto Ebal; 30 ili estas transe de Jordan, malantacx la vojo al la okcidento, en la lando de la Kanaanidoj, kiuj loxas en la stepo, kontrakx Gilgal, apud la kverko More. 31 cxar vi transiras Jordanon, por veni ekposedi la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi, kaj vi ekposedos cxin kaj ekloxxos en cxi. 32 Observu do, ke vi plenumu cxiujn lecxojn kaj instrukciojn, kiujn mi donas al vi hodiacc.

Cxapitro 12

1 Jen estas la lecxoj kaj reguloj, kiujn vi devas observi por plenumi en la lando, kiun la Eternulo, la Dio de viaj patroj, donas al vi kiel posedacxon, dum la tuta tempo, kiun vi vivos sur la tero. 2 Ekstermu cxiujn lokojn, kie la popoloj, kiujn vi ekposedos, servis al siaj dioj sur la altaj montoj kaj sur la montetoj kaj sub cxiu verda arbo. 3 Kaj detruu iliajn altarojn, kaj rompu iliajn monumentojn, kaj iliajn sanktajn stangojn forbruligu per fajro, kaj la figurojn de iliaj dioj disbatu, kaj ekstermu ilian nomon de tiu loko. 4 Ne faru tiele al la Eternulo, via Dio; 5 sed al la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, inter cxiuj viaj triboj, por meti tien Sian nomon, al Lia locxejo direktu vin kaj venu tien, 6 kaj tien alportu viajn bruloferojn kaj viajn bucxoferojn kaj viajn dekonacxojn kaj la oferdonojn de viaj manoj kaj viajn promesitacxojn kaj viajn memvolajn oferojn kaj la unuenaskitojn el viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj. 7 Kaj mancxu tie antacx la Eternulo, via Dio, kaj estu gajaj, vi kaj viaj familioj, en cxiu entrepreno de viaj manoj, per kiu benis vin la Eternulo, via Dio. 8 Ne faru simile al cxio, kion ni faras cxi tie hodiacc, cxiu tion, kio placxas al li; 9 cxar vi nun ancoracx ne venis al la ripozo kaj al la posedacxo, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi. 10 Sed kiam vi transiros Jordanon kaj ekloxxos en la lando, kiun la Eternulo, via Dio, posedigas al vi, kaj Li ripozigos vin de cxiuj viaj malamikoj cxirkacxe kaj vi loxxos sendancxere: 11 tiam sur la lokon, kiun elektos la Eternulo, via Dio, por loxxigi tie Sian nomon, tien alportu cxion, kion mi ordonas al vi: viajn bruloferojn kaj viajn bucxoferojn, viajn dekonacxojn kaj la oferdonojn de viaj manoj, kaj cxion elektitan lacx viaj promesoj, kiujn vi

promesis al la Eternulo; 12 kaj estu gajaj antacx la Eternulo, via Dio, vi kaj viaj filoj kaj viaj filinoj kaj viaj servantoj kaj viaj servantinoj, kaj la Levido, kiu estas inter viaj pordegoj, cxar li ne havas parton kaj posedacxon kun vi. 13 Gardu vin, ke vi ne alportu viajn bruloferojn sur cxiu loko, kiun vi vidos; 14 nur sur tiu loko, kiun elektos la Eternulo, inter unu el viaj triboj, tie alportu viajn bruloferojn, kaj tie faru cxion, kion mi ordonas al vi. 15 Tamen, kiom deziros via animo, vi povas bucxu kaj manxi viandon lacx la beno de la Eternulo, via Dio, kiun Li donos al vi en cxiuj viaj urboj; purulo kaj malpurulo povas manxi cxin, kiel gazelon acx cervon. 16 Nur la sangon ne manxu; sur la teron elvercxu cxin, kiel akvon. 17 Vi ne devas manxi en viaj urboj la dekonacxon el via greno kaj el via mosto kaj el via oleo, kaj la unuenaskitojn el viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj, kaj cxiujn viajn promesitacxojn, kiujn vi promesos, kaj viajn memvolajn oferojn kaj la oferdonojn de viaj manoj; 18 sed nur antacx la Eternulo, via Dio, manxu tion sur la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, vi kaj via filo kaj via filino kaj via servanto kaj via servantino, kaj la Levido, kiu estas inter viaj pordegoj; kaj estu gajaj antacx la Eternulo, via Dio, en cxiu entrepreno de viaj manoj. 19 Gardu vin, ke vi ne forlasu la Levidon dum via tuta vivo sur via tero.

20 Kiam la Eternulo, via Dio, vastigos viajn limojn, kiel Li diris al vi, kaj vi diros: Mi manxos viandon--cxar via animo ekdeziros manxi viandon: tiam lacx la tuta deziro de via animo manxu viandon. 21 Se estos malproksima de vi tiu loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, por meti tien Sian nomon, tiam bucxu el viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj, kiujn la Eternulo donis al vi, kiel mi ordonis al vi, kaj manxu en viaj urboj lacx la tuta deziro de via animo. 22 Sed manxu tion tiel, kiel oni manxas gazelon kaj cervon; malpurulo kaj purulo egale povas tion manxi. 23 Nur detenu vin, ke vi ne manxu la sangon; cxar la sango estas la animo, kaj vi ne devas manxi la animon kun la viando; 24 ne manxu cxin, sur la teron elvercxu cxin, kiel akvon; 25 ne manxu cxin, por ke estu bone al vi kaj al viaj idoj post vi, se vi faros placxantacxon antacx la okuloj de la Eternulo. 26 Sed viajn sanktacxojn, kiujn vi havos, kaj viajn promesitacxojn portu, kaj venu sur la lokon, kiun elektos la Eternulo. 27 Kaj oferfaru viajn bruloferojn, la viandon kaj la sangon, sur la altaro de la Eternulo, via Dio; sed la sango de viaj bucxoferoj estu elvercxata sur la altaron de la Eternulo, via Dio, kaj la viandon vi povas manxi. 28 Observu kaj obeu cxiujn cxi tiujn vortojn, kiujn mi ordonas al vi, por ke estu bone al vi kaj al viaj idoj post vi eterne, se vi faros tion, kio estas bona kaj placxa antacx la okuloj de la Eternulo, via Dio.

29 Kiam la Eternulo, via Dio, ekstermos de antacx vi la popolojn, al kiuj vi iras, por forpeli ilin, kaj vi forpelos ilin kaj ekloxxos en ilia lando: 30 tiam gardu vin, ke vi ne enreticxu per ili, post kiam ili estos ekstermitaj de antacx vi, kaj ke vi ne sercxu iliajn diojn, dirante: Kiel cxi tiuj popoloj servis al siaj dioj, tiel mi ankacx faros. 31 Ne agu tiel koncerne la Eternulon, vian Dion; cxar cxion, kion abomenas la Eternulo, kion Li malamas, ili faras por siaj dioj, kaj ecx siajn filojn kaj filinojn ili forbruligas per fajro al siaj dioj.

32 cxion, kion mi ordonas al vi, tion observu, ke vi cxin plenumu; ne aldonu al tio, kaj ne deprenu de tio.

Cxapitro 13

1 Se aperos inter vi profeto acx soncxisto kaj prezentos al vi signon acx miraklon, 2 kaj plenumixos la signo acx miraklo, pri kiu li parolis al vi, kaj li diros: Ni sekvu aliajn diojn, kiujn vi ne konas, kaj ni servu al ili: 3 tiam ne acxskultu la vortojn de tiu profeto acx de tiu soncxisto, cxar tiam elprovas vin la Eternulo, via Dio, por sciicxi, cxu vi amas la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo. 4 La Eternulon, vian Dion, sekvu, kaj Lin timu, kaj Liajn ordonojn observu, kaj Lian vocxon acxskultu, kaj al Li servu, kaj al Li altenicxu. 5 Kaj tiun profeton acx tiun soncxiston oni devas mortigi; cxar li predikis defalon de la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta kaj liberigis vin el la domo de sklaveco--por delogi vin de la vojo, lacx kiu la Eternulo, via Dio, ordonis al vi iri; kaj ekstermu la malbonon el inter vi.

6 Se logos vin sekrete via frato, filo de via patrino, acx via filo, acx via filino, acx la edzino en viaj brakoj, acx via amiko plej intima, dirante: Ni iru kaj servu al aliaj dioj, kiujn ne konis vi nek viaj patroj, 7 el la dioj de la popoloj, kiuj estas cxirkacx vi, la proksimaj de vi acx la malproksimaj de vi, de unu fino de la lando exis la alia: 8 tiam ne konsentu kun li kaj ne acxskultu lin; ne indulgu lin via okulo, ne kompatu kaj ne kacxu lin, 9 sed mortigu lin; via mano devas esti sur li la unua, por mortigi lin, kaj la manoj de la tuta popolo poste. 10 Kaj cxetu sur lin cxtonojn, ke li mortu; cxar li volis forlogi vin de la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco. 11 Kaj la tuta Izrael tion acxdos kaj ektimos, kaj oni ne plu faros tian malbonan agon inter vi.

12 Se vi acxdos pri iu el viaj urboj, kiujn la Eternulo, via Dio, donas al vi por loxado, kaj oni diras: 13 Eliris el inter vi homoj sentacxgaj kaj forlogis la loxantojn de sia urbo, dirante: Ni iru kaj servu al aliaj dioj, kiujn vi ne konis; 14 kaj vi sercxos kaj esploros kaj bone pridemandos; kaj montricxos, ke tio estas preciza vero, ke la abomenacxo estas farita inter vi: 15 tiam mortigu la loxantojn de tiu urbo per glavo, detruu cxin, kaj cxion, kio estas en cxi, kaj ankacx cxiajn brutojn mortigu per glavo. 16 Kaj cxian tutan havon kolektu sur la mezon de placo, kaj forbruligu per fajro la urbon kaj cxian tutan havon, absolute cxion, al la Eternulo, via Dio; kaj cxi estu eterna ruino, oni neniam cxin rekonstruu. 17 Kaj nenio el la anatemacxo algluicxu al via mano, por ke la Eternulo forlasu Sian flaman koleron kaj donu al vi favorkorecon kaj indulgu vin kaj multigu vin, kiel Li cxuris al viaj patroj, 18 se vi acxskultos la vocxon de la Eternulo, via Dio, observante cxiajn Liajn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiacx, farante placxantacxon antacx la okuloj de la Eternulo, via Dio.

Cxapitro 14

1 Vi estas filoj de la Eternulo, via Dio: ne faru sur vi entrancxojn kaj ne faru senharacxon super viaj okuloj pro mortinto; 2 cxar vi estas popolo sankta al la Eternulo, via Dio, kaj vin la Eternulo elektis, ke vi estu Lia popolo propra, el cxiaj popoloj, kiuj estas sur la tero.

3 Nenian abomenacxon mancxu. 4 Jen estas la brutoj, kiujn vi povas mancxu: bovo, cxafo, kaj kapro, 5 cervo kaj gazelo kaj kapreolo kaj ibekso kaj antilopo kaj uro kaj tragelafo. 6 cxian

bruton, kiu havas disfenditajn hufojn kaj distrancxan sulkon inter la du duonhufoj kaj kiu remacxas macxitacxon, tian el la brutoj vi povas manxi. 7 Nur cxi tiujn ne manxu el la remacxantaj macxitacxon kaj el la havantaj disfenditajn hufojn kun distrancxa sulko: la kamelon kaj la leporon kaj la hirakon; cxar ili remacxas macxitajon, sed iliaj hufoj ne estas disfenditaj, malpuraj ili estas por vi; 8 kaj la porkon, cxar cxiaj hufoj estas disfenditaj, sed cxi ne remacxas macxitacxon, malpura cxi estas por vi; ilian viandon ne manxu, kaj ilian kadavron ne ektucxu.

9 cxi tiujn vi povas manxi el cxiuj bestoj, kiuj estas en la akvo: cxiujn, kiuj havas nacxilojn kaj skvamojn, vi povas manxi; 10 sed cxiujn, kiuj ne havas nacxilojn kaj skvamojn, ne manxu: malpura tio estas por vi.

11 cxian birdon puran vi povas manxi. 12 Sed cxi tiujn el ili ne manxu: la aglon kaj la gipaeton kaj la pandionon 13 kaj la vulturon kaj la falkon kaj la milvon kun cxia speco 14 kaj cxian korvon kun cxia speco 15 kaj la struton kaj la strigon kaj la mevon kaj la akcipitron kun cxia speco, 16 la noktuon kaj la ibison kaj la cignon 17 kaj la pelikanon kaj la perknopteron kaj la mergulon 18 kaj la cikonion kaj la ardeon kun cxia speco kaj la upupon kaj la vesperton. 19 Kaj cxia rampacxo flugilhava estas por vi malpura; oni ne devas ilin manxi. 20 cxian puran birdon vi povas manxi.

21 Manxu nenian kadavracxon; al la fremdulo, kiu estas en via urbo, vi povas cxin doni, ke li cxin manxu; acx vi povas vendi al alilandulo; cxar vi estas popolo sankta al la Eternulo, via Dio. Ne kuiru kapridon en la lakto de cxia patrino.

22 Apartigu dekonacxon el cxiuj produktacxo de via semado, kiuj venas de la kampo cxiujare. 23 Kaj manxu antacx la Eternulo, via Dio, sur la loko, kiun Li elektos, por locxigi tie Sian nomon, dekonacxon el via greno, el via mosto, kaj el via oleo, kaj la unuenaskitojn el viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj; por ke vi lernu timi cxiam la Eternulon, vian Dion. 24 Kaj se tro longa estos por vi la vojo kaj vi ne povos porti, cxar tro malproksima estos de vi la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, por meti tien Sian nomon, kaj la Eternulo, via Dio, vin benis: 25 tiam vi povas tion monigi, kaj vi prenos la monon en vian manon, kaj iros al la loko, kiun la Eternulo, via Dio, elektos; 26 kaj vi acxetos pro tiu mono cxion, kion ekdeziros via animo, el grandaj kaj malgrandaj brutoj, el vino acx el drinkacxo, acx el cxio, kion postulos via animo; kaj vi manxos tie antacx la Eternulo, via Dio, kaj vi estos gajaj, vi kaj via familio. 27 Kaj la Levidon, kiu estas en via urbo, ne forlasu; cxar li ne havas parton kaj heredacxon cxe vi.

28 Post paso de tri jaroj apartigu la tutan dekonacxon de viaj produktacxo de tiu jaro kaj metu tion cxe viaj pordegoj; 29 kaj venos la Levido--cxar li ne havas parton kaj heredacxon cxe vi--kaj la fremdulo kaj la orfo kaj la vidvino, kiuj estas en via urbo, kaj ili manxos kaj satixos; por ke benu vin la Eternulo, via Dio, en cxiu faro de viaj manoj, kiun vi faros.

Cxapitro 15

1 Post paso de sep jaroj faru forlason. 2 Jen estas la esenco de la forlaso; cxiu kreditoro, kiu pruntedonis ion al sia proksimulo, forlasu tion, li ne postulu tion de sia proksimulo acx de sia frato; cxar estas proklamita forlaso pro la Eternulo. 3 De alilandulo vi povas postuli; sed kion vi havos cxe via frato, tion via mano forlasu. 4 Cetere ne estos cxe vi malricxulo (cxar la Eternulo benos vin en la lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel heredan posedacxon), 5 se vi nur obeos la vocxon de la Eternulo, via Dio, por observi kaj plenumi cxiujn cxi tiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiax. 6 cxar la Eternulo, via Dio, benos vin, kiel Li diris al vi; kaj vi pruntedonos al multaj popoloj, sed vi ne prunteprenos; kaj vi regos super multaj popoloj, sed super vi ili ne regos.

7 Se estos inter vi malricxulo iu el viaj fratoj en iu el viaj urboj en via lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi, tiam ne malmoligu vian koron kaj ne fermu vian manon antacx via frato, la malricxulo; 8 sed malfermu al li vian manon, kaj pruntedonu al li lacxmezure de lia manko, kio mankos al li. 9 Gardu vin, ke ne aperu en via koro malpia penso: Alproksimicxas la sepa jaro, la jaro de forlaso; kaj via okulo faricxos malfavora kontrakx via malricxa frato kaj vi ne donos al li, kaj li plendos pri vi al la Eternulo, kaj peko estos sur vi. 10 Donu al li, kaj ne cxagrenu vin via koro, kiam vi donos al li; cxar pro tio benos vin la Eternulo, via Dio, en cxiuj viaj faroj kaj en cxiu entrepreno de via mano. 11 cxar ne mankos malricxuloj en la lando, tial mi ordonas al vi jene: malfermu vian manon al via frato, al via senhavulo, kaj al via malricxulo en via lando.

12 Se vendos sin al vi via frato, Hebreo acx Hebreino, li servu vin dum ses jaroj, sed en la sepa jaro forsendu lin de vi en libereco. 13 Kaj kiam vi forsendos lin de vi en libereco, ne forsendu lin kun malplenaj manoj; 14 sed havigu al li iom el viaj brutoj kaj el via garbejo kaj el via vinpremejo; per kio benis vin la Eternulo, via Dio, tion donu al li. 15 Memoru, ke vi estis sklavo en la lando Egipta, kaj la Eternulo, via Dio, liberigis vin; tial mi ordonas al vi tion hodiax. 16 Kaj se li diros al vi: Mi ne foriros de vi, cxar mi amas vin kaj vian domon--cxar estas al li bone cxe vi: 17 tiam prenu alenon kaj enpiku en lian oreilon kaj en la pordon, kaj li estos sklavo al vi por cxiam. Ankacx kun via sklavino agu tiel. 18 Tio ne cxajnu al vi malfacila, kiam vi forsendos lin de vi en libereco; cxar duoblan pagon de dungito li perlaboris cxe vi dum ses jaroj; kaj la Eternulo, via Dio, benos vin en cxio, kion vi faros.

19 cxiun virseksan unuenaskiton, kiu naskicxos al viaj grandaj kaj malgrandaj brutoj, dedicxu al la Eternulo, via Dio; ne laboru per la unuenaskito de via bovo, kaj ne tondu la unuenaskiton de via cxafo. 20 Antacx la Eternulo, via Dio, mancxu cxin cxiujare, sur la loko, kiun elektos la Eternulo, vi kaj via familio; 21 sed se cxi havos ian difekton, se cxi estos lama acx blinda, acx se cxi havos kian ajn malbonan difekton, tiam ne bucxu cxin ofere al la Eternulo, via Dio. 22 Sed inter viaj pordegoj vi povas cxin mancxu, malpurulo kaj purulo egale, kiel gazelon kaj cervon. 23 Nur cxian sangon ne mancxu; sur la teron elvercxu cxin, kiel akvon.

Cxapitro 16

1 Observu la monaton Abib, kaj faru Paskon al la Eternulo, via Dio; cxar en la monato Abib elkondukis vin la Eternulo, via Dio, el Egiptujo en la nokto. 2 Kaj bucxu Paskon al la Eternulo,

via Dio, el grandaj kaj malgrandaj brutoj, sur la loko, kiun la Eternulo elektos, por loxigi tie Sian nomon. 3 Ne mancxu kun tio fermentintacxon; dum sep tago mancxu kun tio macojn, panon de mizero--cxar rapidece vi eliris el la lando Egipta--por ke vi memoru dum la tuta tempo de via vivo la tagon de via eliro el la lando Egipta. 4 Oni ne vidu cxe vi fermentintacxon en via tuta limitacxo dum sep tagoj; kaj el la viando, kiun vi oferbucxos vespere en la unua tago, neniom restu cxis la mateno. 5 Vi ne povas bucxi la Paskon en iu el la urboj, kiujn la Eternulo, via Dio, donos al vi; 6 nur sur la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, por loxigi tie Sian nomon, bucxi la Paskon vespere, cxe la subiro de la suno--tempo de via eliro el Egiptujo. 7 Kaj kuiru kaj mancxu sur tiu loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio; kaj en la sekvanta tago vi povas vin turni kaj iri al viaj tendoj. 8 Dum ses tagoj mancxu macojn, kaj en la sepa tago estu sankta kunveno antacx la Eternulo, via Dio; ne faru laboron.

9 Sep semajnojn kalkulu al vi; de post la apero de la rikoltilo en la spikoj komencu kalkuli la sep semajnojn. 10 Kaj faru feston de semajnoj al la Eternulo, via Dio, kun libervola dono el via mano, kiun vi donos konforme al tio, kiom benis vin la Eternulo, via Dio. 11 Kaj estu gajaj antacx la Eternulo, via Dio, vi kaj via filo kaj via filino kaj via servanto kaj via servantino, kaj la Levido, kiu estas en viaj pordegoj, kaj la fremdulo kaj la orfo kaj la vidvino, kiuj estas inter vi, sur la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio, por loxigi tie Sian nomon. 12 Kaj memoru, ke vi estis sklavo en Egiptujo; kaj observu kaj plenumu cxi tiujn lecxojn.

13 Feston de lacxboj faru al vi dum sep tagoj, kiam vi kolektos el via dracxejo kaj el via vinpremejo. 14 Kaj estu gajaj en via festo, vi kaj via filo kaj via filino kaj via servanto kaj via servantino, kaj la Levido kaj la fremdulo kaj la orfo kaj la vidvino, kiuj estas inter viaj pordegoj. 15 Dum sep tagoj festu al la Eternulo, via Dio, sur la loko, kiun elektos la Eternulo; cxar benos vin la Eternulo, via Dio, en cxiuj viaj produktacxo kaj en cxiuj faroj de viaj manoj, kaj vi estos tute gaja. 16 Tri fojojn en la jaro cxiu via virseksulo devas aperi antacx la Eternulo, via Dio, sur la loko, kiun Li elektos: en la festo de macoj kaj en la festo de semajnoj kaj en la festo de lacxboj; kaj li ne aperu antacx la Eternulo kun malplenaj manoj; 17 cxiu kun donaco en sia mano, konforme al la beno de la Eternulo, via Dio, kiun Li donis al vi.

18 Jucxistojn kaj kontrolistojn starigu al vi en cxiuj viaj urboj, kiujn la Eternulo, via Dio, donos al vi lacx viaj triboj; kaj ili jucxu la popolon per jucxo justa. 19 Ne klinu la lecxon, ne atentu personojn; kaj ne prenu subacxeton, cxar subacxeto blindigas la okulojn de sacxuloj kaj konfuzas la aferojn de justuloj. 20 Justecon, justecon sekvu, por ke vi vivu kaj posedu la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi.

21 Ne plantu al vi sanktan stangon el ia arbo apud la altaro de la Eternulo, via Dio, kiun vi faros al vi; 22 kaj ne starigu al vi statuon, kion malamas la Eternulo, via Dio.

Cxapitro 17

1 Ne oferbucxu al la Eternulo, via Dio, bovon acx cxafon, kiu havas sur si difekton, kian ajn

malbonacxon; cxar tio estas abomenacxo por la Eternulo, via Dio.

2 Se trovicxos inter vi en iu el viaj urboj, kiujn la Eternulo, via Dio, donas al vi, viro acx virino, kiu faras malbonon antacx la Eternulo, via Dio, malobeante Lian interligon; 3 kaj li iros kaj servos al aliaj dioj, kaj adorklinicxos antacx ili acx antacx la suno acx antacx la luno acx antacx la tuta armeo de la cxielo, kion mi ne ordonis; 4 kaj estos dirite al vi, kaj vi acxdos kaj bone esploros, kaj montricxos, ke la afero estas preciza vero, ke tiu abomenacxo estas farita en Izrael; 5 tiam elkonduku tiun viron acx tiun virinon, kiuj faris tiun malbonan aferon, al via pordego, la viron acx la virinon, kaj cketu sur ilin cxtonojn, ke ili mortu. 6 Lacx la akuzo de du atestantoj acx tri atestantoj la mortigoto estu ekzekutita; li ne estu mortigita lacx la akuzo de unu atestanto. 7 La mano de la atestantoj estu sur li plej antacxe, por mortigi lin, kaj la mano de la tuta popolo poste; tiel ekstermu la malbonon el inter vi.

8 Se estos por vi tro malfacila la juxta afero inter sango kaj sango, inter proceso kaj proceso, inter frapo kaj frapo, en disputaj aferoj en via urbo: tiam levicxu, kaj iru al la loko, kiun elektos la Eternulo, via Dio; 9 kaj venu al la pastroj Levidoj, kaj al la juxisto, kiu estos en tiu tempo, kaj demandu, kaj ili diros al vi la juxtan decidon. 10 Kaj agu lacx la vorto, kiun ili diros al vi de tiu loko, kiun la Eternulo elektos; kaj observu, ke vi faru cxion, kion ili instruos al vi. 11 Lacx la instruo, kiun ili donos al vi, kaj lacx la decido, kiun ili diros al vi, agu; de tio, kion ili diros al vi, ne deklinicxu dekstren nek maldekstren. 12 Kiu agos arogante, kaj ne obeos la pastron, kiu staras tie, por servi al la Eternulo, via Dio, acx la juxiston, tiu homo devas morti; kaj vi ekstermos la malbonon el Izrael. 13 Kaj la tuta popolo acxdos kaj ektimos, kaj ili ne plu agos arogante.

14 Kiam vi venos en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas la vi, kaj vi ekposedos cxin kaj ekloxxos en cxi, kaj diros: Mi starigos super mi rexon, kiel cxij popoloj cxirkacx mi: 15 tiam starigu super vi rexon, kiun elektos la Eternulo, via Dio; el inter viaj fratoj starigu super vi rexon; vi ne povas starigi super vi homon aligentan, kiu ne estas via frato. 16 Sed li ne multigu al si cxevalojn, kaj li ne revenigu la popolon en Egiptujon, por multigi cxevalojn; la Eternulo diris al vi: Ne iru plu returne lacx tiu vojo. 17 Kaj li ne multigu al si edzinojn, por ke ne deklinicxu lia koro; kaj arcxenton kaj oron li ne tro multigu al si. 18 Sed kiam li sidicxos sur la trono de sia regno, li transskribu al si kopion de cxi tiu instruo en libron lacx tio, kio trovicxas cxe la pastroj Levidoj; 19 kaj cxi estu cxe li, kaj li legadu en cxi dum sia tuta vivo, por ke li lernu timi la Eternulon, sian Dion, observante cxijjn vortojn de cxi tiu instruo kaj cxi tiujn lecxojn, por plenumi ilin; 20 por ke ne alticxu lia koro super liaj fratoj kaj por ke li ne deklinicxu de la ordono dekstren nek maldekstren, por ke li restu longe en sia rexeco, li kaj liaj filoj, inter Izrael.

Cxapitro 18

1 Ne havos la pastroj Levidoj, la tuta tribo de Levi, parton kaj heredacxon kun Izrael: la fajroferojn de la Eternulo kaj Lian apartenacxon ili mancxados. 2 Heredacxon ili ne havos inter siaj fratoj: la Eternulo estas ilia heredacxo, kiel Li diris al ili. 3 Jen estas tio, kion devas doni al la pastroj la popolo, la oferbucxantoj de bovo acx cxafo: oni donu al la pastro la cxultron kaj la

makzelojn kaj la stomakon; 4 la unuaacxon de via greno, de via mosto, kaj de via oleo, kaj la unuaacxon de la tonditacxo de viaj cxafoj donu al li. 5 cxar lin elektis la Eternulo, via Dio, el cxiuj viaj triboj, ke li staru kaj servu en la nomo de la Eternulo, li kaj liaj filoj en cxiu tempo.

6 Kaj se venos Levido el iu el viaj urboj, el la tuta Izrael, kie li loxas, kaj li venos pro la tuta deziro de sia animo al la loko, kiun elektos la Eternulo, 7 kaj li servos en la nomo de la Eternulo, lia Dio, kiel cxiuj liaj fratoj, la Levidoj, kiuj staras tie antacx la Eternulo: 8 tiam ili mancxu egalajn partojn, krom tio, kion donas al li la vendo de la patra havo.

9 Kiam vi venos en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi, tiam ne lernu fari ion similan al la abomenacxo de tiuj popoloj: 10 ne devas trovicxi inter vi iu, kiu trairigas sian filon acx filon tra fajro, acxguristo, antacxdiristo, magiisto, sorcxisto, 11 nek subcxurigisto, nek elvokisto de spiritoj, nek signoklarigisto, nek esploristo de mortintoj; 12 cxar abomenacxo por la Eternulo estas cxiu, kiu faras tion, kaj pro tiuj abomenacxo la Eternulo, via Dio, forpelas ilin de antacx vi. 13 Senmakula estu antacx la Eternulo, via Dio; 14 cxar tiuj popoloj, kiujn vi forpelas, acxskultas antacxdiristojn kaj acxguristojn; sed al vi ne tion donis la Eternulo, via Dio. 15 Profeton al via mezo, el viaj fratoj, similan al mi, starigos por vi la Eternulo, via Dio; lin acxskultu, 16 konforme al tio, kion vi petis de la Eternulo, via Dio, cxe cxoreb en la tago de la kunveno, dirante: Mi ne acxdu plu la vocxon de la Eternulo, mia Dio, kaj cxi tiun grandan fajron mi ne vidu plu, por ke mi ne mortu. 17 Kaj la Eternulo diris al mi: Bona estas tio, kion ili diris. 18 Profeton Mi starigos por ili el la mezo de iliaj fratoj, similan al vi; kaj Mi metos Miajn vortojn en lian bucxon, kaj li parolos al ili cxion, kion Mi ordonos al li. 19 Kaj se iu homo ne acxskultos Miajn vortojn, kiujn li parolos en Mia nomo, tiun Mi punos. 20 Sed profeton, kiu arogos diri en Mia nomo ion, kion Mi ne ordonis al li diri, acx kiu parolos en la nomo de aliaj dioj, tiun profeton oni mortigu. 21 Kaj se vi diros en via koro: Kiel ni ekkonos la vorton, kiun ne diris la Eternulo? 22 Kion la profeto diros en la nomo de la Eternulo kaj la afero ne faricxos kaj ne plenumicxos--tio estas la vorto, kiujn la Eternulo ne diris; pro aroganteco diris tion la profeto; ne timu lin.

Cxapitro 19

1 Kiam la Eternulo, via Dio, ekstermos la popolojn, kies landon la Eternulo, via Dio, donas al vi, kaj vi forpelos ilin kaj ekloxxos en iliaj urboj kaj en iliaj domoj: 2 tiam apartigu el vi tri urbojn en via lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon. 3 Aranxnu al vi la vojon, kaj dividu en tri partojn la spacon de via lando, kiun havigos al vi la Eternulo, via Dio; kaj ili estos por tio, ke tien forkuru cxiu mortiginto. 4 Kaj jen estas la afero pri mortiginto, kiu povas forkuri tien kaj resti vivanta: se iu mortigos sian proksimulon senintence, ne estinte lia malamiko antacxe; 5 acx se iu iros kun sia proksimulo en arbaron, por haki lignon, kaj eksvingicxos lia mano kun la hakilo, por haki la arbon, kaj la fero desaltos de la tenilo kaj trafos la proksimulon kaj tiu mortos--li forkuru al unu el tiuj urboj, por resti vivanta; 6 por ke ne postkuru la sangovencxanto la mortiginton, kiam ekflamos lia koro, kaj ne kuratingu lin, se la vojo estos longa, kaj ne mortigu lin; cxar li ne meritas morton, cxar li ne estis lia malamiko antacxe. 7 Tial

mi ordonas al vi, dirante: Tri urbojn apartigu al vi. 8 Kaj kiam la Eternulo, via Dio, plilarcxigos viajn limojn, kiel Li cxuris al viaj patroj, kaj donos al vi la tutan landon, kiun Li promesis doni al viaj patroj; 9 se cxiujn cxi tiujn ordonojn, kiujn mi donas al vi hodiaux, vi observos kaj plenumos, amante la Eternulon, vian Dion, kaj irante lacx Liaj vojoj en cxiu tempo: tiam aldonu al li ancoracx tri urbojn krom tiuj tri; 10 por ke ne estu vercxata senkulpa sango meze de via lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon, kaj por ke vi ne estu kulpa pri sango. 11 Sed se iu estos malamiko al sia proksimulo kaj insidos lin kaj levicxos kontrakx lin kaj mortigos lin kaj forkuros al unu el tiuj urboj: 12 tiam la plejcxuloj en lia urbo sendu kaj prenigu lin el tie kaj transdonu lin en la manon de la sangovencxanto, por ke li mortu. 13 Via okulo ne indulgu lin; forvicxu la sangon de senkulpulo el Izrael, kaj estos al vi bone.

14 Ne forcxovu la limon de via proksimulo, kiun difinis la antacxuloj en via posedacxo, kiun vi ricevos en la lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon.

15 Ne valoras unu atestanto kontrakx homo en cxia kulpo, en cxia krimo, kaj en cxia peko, kiun li pekos: lacx la diro de du atestantoj acx lacx la diro de tri atestantoj oni povas fari proceson. 16 Se kontrakx iu staricxos atestanto maljusta, akuzante lin pri krimo, 17 tiam la du homoj, kiuj havas inter si jucxan disputon, staricxu antacx la Eternulo, antacx la pastroj kaj la jucxistoj, kiuj estos en tiu tempo; 18 kaj la jucxistoj bone esploru; kaj se montricxos, ke la atestanto estas atestanto malvera, ke li akuzis malvere sian fraton: 19 tiam agu kun li tiel, kiel li intencis agi kun sia frato; kaj tiel ekstermu la malbonon el inter vi. 20 Kaj la aliaj acxdos kaj ektimos, kaj ili ne faros plu tian malbonon inter vi. 21 Kaj via okulo ne indulgu: animon pro animo, okulon pro okulo, denton pro dento, manon pro mano, piedon pro piedo.

Cxapitro 20

1 Kiam vi iros milite kontrakx vian malamikon kaj vi vidos cxevalojn kaj cxarojn kaj pli multe da homoj ol cxe vi, ne timu ilin; cxar kun vi estas la Eternulo, via Dio, kiu elkondukis vin el la lando Egipta. 2 Kaj kiam vi alproksimicxos al la batalo, tiam elpacxu la pastro kaj parolu al la popolo; 3 kaj li diru al ili: Acxdu, ho Izrael! vi iras nun en batalon kontrakx viajn malamikojn; ne malforticxu via koro, ne timu, ne konfuzicxu, kaj ne tremu antacx ili; 4 cxar la Eternulo, via Dio, iras kun vi, por batali pro vi kontrakx viaj malamikoj kaj por helpi vin. 5 Kaj la kontrolistoj parolu al la popolo, dirante: Kiu konstruis novan domon kaj ne inacxguris cxin, tiu iru kaj revenu al sia domo, cxar eble li mortos en la batalo kaj alia homo cxin inacxguros; 6 kaj kiu plantis vinbercxardenon kaj ne cxuis cxiajn fruktojn, tiu iru kaj revenu al sia domo, cxar eble li mortos en la batalo kaj alia homo cxuos cxiajn fruktojn; 7 kaj kiu fiancicxis kun virino kaj ne prenis cxin, tiu iru kaj revenu al sia domo, cxar eble li mortos en la batalo kaj alia viro cxin prenos. 8 Kaj plue la kontrolistoj parolu al la popolo, kaj diru: Kiu etas timema kaj senkuracxa, tiu iru kaj revenu al sia domo, por ke li ne senkuracxigu la koron de siaj fratoj, kiel lia koro estas. 9 Kaj kiam la kontrolistoj finos paroli al la popolo, tiam oni starigu militestrojn super la popolo.

10 Kiam vi aliros al urbo, por batali kontrakx cxi, tiam proponu al cxi pacon. 11 Kaj se cxi respondos al vi per paco kaj malfermos sin antacx vi, tiam la tuta popolo, kiu trovicxos en cxi, pagu al vi tributon kaj servu vin. 12 Sed se cxi ne faros pacon kun vi, sed militos kontrakx vi, tiam siecxu cxin; 13 kaj kiam la Eternulo, via Dio, transdonos cxin en vian manon, tiam mortigu cxiujn cxiajn virseksulojn per glavo; 14 nur la virinojn kaj la infanojn kaj la brutojn, kaj cxion,

kio estos en la urbo, la tutan militakiracxon prenu al vi, kaj konsumu la militakiracxon de viaj malamikoj, kiujn la Eternulo, via Dio, transdonis al vi. 15 Tiel agu kun cxiuj urboj, kiuj estas tre malproksime de vi kaj kiuj ne apartenas al la urboj de tiuj popoloj. 16 Sed al tiuj urboj de tiuj popoloj, kiujn la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon, lasu la vivon al neniuj animoj; 17 sed ekstermu ilin: la cxiujn kaj la Amoridojn, la Kanaanidojn kaj la Perizidojn, la cxividojn kaj la Jebusidojn, kiel ordonis al vi la Eternulo, via Dio; 18 por ke ili ne instruu al vi fari simile al cxiuj iliaj abomenacxo, kiujn ili faris por siaj dioj, kaj por ke vi ne peku antaŭ la Eternulo, via Dio.

19 Se vi dum longa tempo siecxos urbon, por militakiri cxin kaj preni cxin, ne ruinigu cxiajn arbojn, levante kontraŭ ilin hakilon; cxar vi povas manĝi fruktojn de ili, tial ne forhaku ilin; cxar cxu arbo de kampo estas homo, ke cxi povus foriri de vi en la fortikacxon? 20 Nur tian arbon, pri kiu vi scios, ke cxi ne estas arbo fruktodona, vi povas ruinigi kaj forhaki, por konstrui bastionojn kontraŭ la urbo, kiu militas kontraŭ vi, cxis vi cxin venkos.

Cxapitro 21

1 Se estos trovita mortigito sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon, kucxanta sur la kampo, kaj oni ne scios, kiu lin mortigis: 2 tiam eliru viaj plejcxuloj kaj viaj juxxistoj, kaj ili mezuru cxis la urbojn, kiuj trovicxas cxirkacxe de la mortigito. 3 Kaj kiu urbo estos plej proksime de la mortigito, ties plejcxuloj prenu bovidinon, per kiu oni ne laboris kaj kiu ne portis jugon; 4 kaj la plejcxuloj de tiu urbo forkonduku la bovidinon al valo kun fluanta akvo, valo, kiu ne estas plugita nek prisemita, kaj ili rompu tie la kolon de la bovidino en la valo; 5 kaj aliru la pastroj, idoj de Levi (cxar ilin elektis la Eternulo, via Dio, por servi al Li kaj por beni en la nomo de la Eternulo, kaj lacx ilia diro devas esti decidata cxiu disputo kaj cxiu difekto); 6 kaj cxiuj plejcxuloj de tiu urbo, kiuj estos la plej proksimaj de la mortigito, lavu siajn manojn super la bovidino, al kiu oni rompis la kolon en la valo, 7 kaj ili sciigu kaj diru: Niaj manoj ne vercxis cxi tiun sangon, kaj niaj okuloj ne vidis; 8 pekliberigu Vian popolon Izrael, kiun Vi liberigis, ho Eternulo, kaj ne kalkulu sangon senkulpan inter Via popolo Izrael. Kaj estos pardonita al ili la sango. 9 Kaj vi elvicxu el inter vi la sangon de senkulpulo, por ke vi faru placxantacxon antaŭ la Eternulo.

10 Kiam vi eliros en militon kontraŭ viajn malamikojn, kaj la Eternulo, via Dio, transdonos ilin en viajn manojn, kaj vi prenos de ili kaptitojn, 11 kaj vi vidos inter la kaptitoj virinon belaspektan kaj ekamos cxin kaj prenos cxin al vi kiel edzinon: 12 tiam venigu cxin internen de via domo, kaj cxi pritendu sian kapon kaj pritrancxu siajn ungojn, 13 kaj cxi deprenu de si siajn vestojn de kaptiteco, kaj cxi loĉu en via domo, kaj cxi priploru sian patron kaj sian patrinon en la dacro de unu monato; kaj post tio vi povas eniri al cxi kaj faricxi cxia edzo, kaj cxi estos por vi edzino. 14 Kaj se cxi ne placxos al vi, tiam forliberigu cxin, kien cxi volas; sed ne vendu cxin pro mono, ne premu cxin per via forto, pro tio, ke vi humiligis cxin.

15 Se viro havos du edzinojn, unu amatan kaj duan ne amatan, kaj ili naskos al li filojn, la amata kaj la ne amata, kaj la filo unuenaskita estos de la ne amata: 16 tiam cxe la disdono de sia havo al la filoj li ne povas doni unuaecon al la filo de la amata antaŭ la filo de la ne amata, la unuenaskito; 17 sed la unuenaskiton, la filon de la ne amata, li devas estkonfesi, por doni al li

duoblan parton el cxio, kio trovicxas cxe li; cxar li estas la unua frukto de lia forto, li havas la rajton de unuenaskiteco.

18 Se iu havos filon obstinan kaj malobean, kiu ne acxskultas la vocxon de sia patro nek la vocxon de sia patrino, kaj ili punadis lin, sed li ne acxskultas ilin: 19 tiam lia patro kaj lia patrino prenu lin kaj alkonduku lin al la plejcxuloj de lia urbo kaj al la pordego de lia loxoloko; 20 kaj ili diru al la plejcxuloj de lia urbo: cxi tiu nia filo estas obstina kaj malobea, li ne acxskultas nian vocxon, li estas mancxe gemulo kaj drinkemulo. 21 Tiam cxiuj homoj de lia urbo pricxetu lin per cxtonoj, ke li mortu; tiel ekstermu la malbonon el inter vi, kaj cxiuj Izraelidoj acxdos kaj ektimos.

22 Se iu faricxos kulpa pri peko, kiu meritas morton, kaj li estos mortigita kaj vi pendigos lin sur arbo; 23 tiam lia kadavro ne devas esti dum la nokto sur la arbo, sed vi devas lin enterigi en la sama tago; cxar pendigito estas malbenita antacx Dio; kaj ne makulu vian teron, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon.

Cxapitro 22

1 Kiam vi vidos, ke bovo de via frato acx lia cxafo erarvagas, ne forturnu vin de ili, sed rekonduku ilin al via frato. 2 Se via frato ne estas proksime de vi acx se vi lin ne konas, tiam enpelu ilin en vian domon, kaj ili estu cxe vi, cxis via frato ilin sercxos, kaj tiam redonu ilin al li. 3 Tiel same agu kun lia azeno, tiel same agu kun lia vesto, kaj tiel same agu kun cxia perditacxo de via frato, kun cxio, kio estos perdita de li kaj kion vi trovos: vi ne devas forturni vin.

4 Kiam vi vidos, ke azeno de via frato acx lia bovo falis sur la vojo, ne forturnu vin de ili; levu ilin kune kun li.

5 Ne devas esti apartenacxo de viro sur virino, kaj viro ne surmetu sur sin veston de virino; cxar abomenacxo por la Eternulo, via Dio, estas cxiu, kiu faras tion.

6 Se vi trovos neston de birdo antacx vi sur la vojo, sur iu arbo acx sur la tero, kun birdidoj acx kun ovo, kaj la patrino sidas sur la birdidoj acx sur la ovo, ne prenu la patrinon kune kun la idoj; 7 la patrinon forliberigu, kaj la idojn vi povas preni al vi; por ke estu al vi bone kaj por ke vi longe vivu.

8 Kiam vi konstruos novan domon, faru balustradon cxirkacx via tegmento, por ke vi ne venigu sangon sur vian domon, se iu defalos de cxi. 9 Ne prisemu vian vinbercxardenon per miksospecaj semoj, por ke ne malbenicxu la tuta rikolto, la semo, kiun vi semis, kaj la fruktoj de la vinbercxardeno.

10 Ne plugu per bovo kaj azeno kune. 11 Ne surmetu sur vin miksospecan veston el lano kaj lino kune.

12 Kvastojn faru al vi sur la kvar anguloj de via kovrilo, per kiu vi vin kovras.

13 Se iu prenos edzinon kaj envenos al cxi kaj ekmalamos cxin, 14 kaj li akuzos cxin kalumnie

kaj kurigos pri cxi malbonon famon, kaj diros: cxi tiun virinon mi prenis, kaj mi alproksimicxis al cxi kaj ne trovis cxe cxi virgecon: 15 tiam la patro de la junulino kaj cxia patrino prenu kaj elportu la signojn de virgeco de la junulino al la plejxuloj de la urbo al la pordego; 16 kaj la patro de la junulino diru al la plejxuloj: Mian filinon mi donis al cxi tiu viro kiel edzinon, kaj li ekmalamis cxin; 17 kaj jen li akuzis cxin kalumnie, dirante: Mi ne trovis cxe via filino virgecon; sed jen estas la signoj de virgeco de mia filino. Kaj ili etendos la veston antaŭ la plejxuloj de la urbo. 18 Tiam la plejxuloj de tiu urbo prenu la edzon kaj punu lin; 19 kaj ili kondamnu lin al punpago de cent arcxentaj moneroj, kaj ili donu tion al la patro de la junulino pro tio, ke tiu kurigis malbonan famon pri junulino Izraelida; kaj cxi restu lia edzino, li ne povas forigi cxin de si dum sia tuta vivo. 20 Sed se tiu afero estos vera kaj ne trovixos signoj de virgeco cxe la junulino: 21 tiam oni alkonduku la junulinon al la pordo de cxia patro, kaj la loxantoj de cxia urbo pricxetu cxin per cxtonoj, ke cxi mortu; cxar cxi faris malhonoracxon en Izrael, malcxastante en la domo de sia patro. Tiel ekstermu la malbonon el inter vi.

22 Se estos trovita viro, kucxanta kun virino edzinigita, tiam oni mortigu ambaŭ, la viron, kiu kucxis kun la virino, kaj la virinon. Tiel ekstermu la malbonon el Izrael.

23 Se juna virgulino estos fiancxigita kun viro, kaj iu renkontos cxin en la urbo kaj kucxos kun cxi: 24 tiam konduku ilin ambaŭ al la pordego de tiu urbo, kaj pricxetu ilin per cxtonoj, ke ili mortu; la junulinon pro tio, ke cxi ne kriis en la urbo, kaj la viron pro tio, ke li senhonorigis la edzinon de sia proksimulo. Tiel ekstermu la malbonon el inter vi.

25 Sed se sur kampo renkontos la viro la fiancxigitan junulinon, kaj la viro cxin kaptos kaj kucxos kun cxi: tiam oni mortigu sole la viron, kiu kucxis kun cxi; 26 sed al la junulino faru nenion; la junulino ne havas mortomeritan pekon, cxar tiu afero estas tia, kiel se iu levicxas kontraŭ sian proksimulon kaj mortigas lin; 27 li renkontis ja cxin sur kampo, la fiancxigita junulino eble kriis, sed neniuj cxin savis.

28 Se iu renkontos junulinon virgulinon ne fiancxigitan kaj kaptos cxin kaj kucxos kun cxi, kaj oni ilin trovos: 29 tiam la viro, kiu kucxis kun cxi, donu al la patro de la junulino kvindek arcxentajn monerojn, kaj cxi faricxu lia edzino, pro tio, ke li senhonorigis cxin; li ne povas forigi cxin de si dum sia tuta vivo.

30 Neniu prenu la edzinon de sia patro, nek malkovru la baskon de sia patro.

Cxapitro 23

1 Kiu havas dispremitajn testikojn aŭ detranxitan seksan membron, tiu ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo.

2 Peknaskito ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo; ecx lia deka generacio ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo.

3 Amonido kaj Moabido ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo; ecx ilia deka generacio ne povas eniri en la komunumon de la Eternulo eterne; 4 pro tio, ke ili ne renkontis vin kun pano

kaj akvo sur la vojo, kiam vi iris el Egiptujo, kaj ke ili dungis kontrakx vi Bileamon, filon de Beor, el Petor en Mezopotamio, por malbeni vin. 5 Sed la Eternulo, via Dio, ne volis acxskulti Bileamon; kaj la Eternulo, via Dio, turnis por vi la malbenon en benon, cxar la Eternulo, via Dio, amas vin. 6 Ne faru al ili pacon nek bonon dum via tuta ekzistado eterne.

7 Ne abomenu Edomidon, cxar li estas via frato; ne abomenu Egipton, cxar vi estis fremdulo en lia lando. 8 La infanoj, kiuj naskixos de ili, en la tria generacio povas eniri en la komunumon de la Eternulo.

9 Kiam vi eliros tendare kontrakx viajn malamikojn, tiam gardu vin kontrakx cxio malbona. 10 Se estos inter vi iu, kiu ne estos pura pro okazintacxo nokta, li eliru ekster la tendaron, li ne venu internen de la tendaro; 11 kiam farixos vespero, li lavu sin per akvo, kaj post la subiro de la suno li povas veni en la tendaron. 12 Lokon vi devas havi ekster la tendaro, kien vi elirados por necesacxo. 13 Fosileton vi devas havi cxe vi sur rimeno; kaj kiam vi sidos ekstere, fosu per cxi kaj reen kovru vian elirintacxon; 14 cxar la Eternulo, via Dio, iras meze de via tendaro, por savi vin kaj por transdoni al vi viajn malamikojn; tial via tendaro devas esti sankta, por ke Li ne vidu inter vi ion hontindan kaj ne deturnixu de vi.

15 Ne transdonu sklavon al lia sinjoro, se li sercxos rifuxon cxe vi kontrakx sia sinjoro; 16 kun vi li loxu, inter vi, sur la loko, kiun li elektos en unu el viaj urboj, kie placxos al li; ne premu lin.

17 Ne devas esti malcxastistino inter la filinoj de Izrael, kaj ne devas esti malcxastisto inter la filoj de Izrael. 18 Ne enportu pagon de malcxastistino nek de malcxastisto en la domon de la Eternulo, via Dio, pro ia promeso; cxar ambaux estas abomenacxo antacx la Eternulo, via Dio.

19 Ne donu kreskige al via frato monon, nek mancxacxon, nek ion alian, kion oni povas doni kreskige. 20 Al alilandulo vi povas doni kreskige, sed al via frato ne donu kreskige; por ke la Eternulo, via Dio, benu vin en cxiu entrepreno de viaj manoj sur la tero, sur kiun vi venas, por ekposedi cxin.

21 Se vi faros promeson al la Eternulo, via Dio, ne prokrastu plenumi cxin; cxar la Eternulo, via Dio, postulos cxin de vi, kaj estos sur vi peko. 22 Sed se vi ne faros promeson, ne estos sur vi peko. 23 Kio eliris el via bucxo, tion observu kaj plenumu, kiel vi promesis al la Eternulo, via Dio, propravole, kion vi diris per via bucxo.

24 Kiam vi eniros en vinbercxardenon de via proksimulo, vi povas manxi vinberojn kiom vi volos, cxissate; sed en vian vazon ne metu.

25 Kiam vi venos sur la grenkampon de via proksimulo, vi povas decxiri spikojn per viaj manoj; sed rikoltilon ne levu kontrakx la grenkampon de via proksimulo.

Cxapitro 24

1 Se iu prenos virinon kaj farixos cxia edzo, kaj okazos, ke cxi ne placxas al li, cxar li trovis cxe cxi ion hontindan: tiam li skribu el cxi eksedzigan leteron kaj donu cxin en cxian manon kaj forsendu cxin el sia domo. 2 Kaj se cxi eliros el lia domo kaj iros kaj edzinixos kun alia viro; 3

kaj tiu lasta edzo cxin ekmalamos kaj skribos al cxi eksedzigan leteron kaj donos en cxian manon kaj forsendos cxin el sia domo; acx mortos tiu lasta viro, kiu prenis cxin kiel edzinon: 4 tiam cxia unua edzo, kiu forsendis cxin, ne povas preni cxin denove kiel edzinon, post kiam cxi estas malpurigita; cxar tio estas abomenacxo antacx la Eternulo; kaj vi ne pekmakulu la teron, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel heredacxon.

5 Se iu antacx nelonge edzicxis, li ne iru en militon, kaj oni nenion metu sur lin; li restu libera en sia domo dum unu jaro, kaj li gajigu sian edzinon, kiun li prenis. 6 Neniu prenu kiel garantiacxon muelilon acx supran muelcxtonon, cxar tiam li prenus garantiacxe animon.

7 Se oni trovos iun, kiu cxtelis iun el siaj fratoj, el la Izraelidoj, kaj sklavigis lin kaj vendis lin, tiu cxtelinto devas morti; kaj tiel ekstermu la malbonon el inter vi.

8 Atentu pri la infekto de lepro, ke vi observu precize kaj plenumu cxion, kion instruos al vi la pastroj Levidoj; kiel mi ordonis al ili, tiel penu agi. 9 Memoru, kion la Eternulo, via Dio, faris al Mirjam sur la vojo, kiam vi iris el Egiptujo.

10 Se vi ion pruntedonos al via proksimulo, ne iru en lian domon, por preni de li garantiacxon; 11 staru sur la strato; kaj la homo, al kiu vi pruntedonis, elportos al vi la garantiacxon eksteren. 12 Kaj se li estas malricxulo, tiam ne dormu kun lia garantiacxo; 13 redonu al li la garantiacxon cxe la subiro de la suno, por ke li kucxu en sia vesto kaj benu vin; kaj vi havos meriton antacx la Eternulo, via Dio.

14 Ne faru maljustacxon al dungito, al malricxulo kaj senhavulo el viaj fratoj acx el viaj fremduloj, kiuj loxas en via lando, en viaj urboj: 15 en la sama tago donu al li lian pagon, ke la suno ne subiru super cxi, cxar li estas malricxa kaj per tio li subtenas sian vivon; ke li ne plendu kontrakx vi al la Eternulo kaj vi ne havu sur vi pekon.

16 Patrojn oni ne mortigu pro la gefiloj, kaj gefilojn oni ne mortigu pro la patroj; cxiu devas ricevi morton pro sia krimo.

17 Ne juxtu malcxuste fremdulon, orfon, kaj ne prenu garantiacxe veston de vidvino. 18 Kaj memoru, ke vi estis sklavo en Egiptujo, kaj la Eternulo, via Dio, liberigis vin el tie; tial mi ordonas al vi, ke vi agu tiel.

19 Kiam vi rikoltos vian rikolton sur via kampo kaj vi forgesos garbon sur la kampo, ne iru returne por preni cxin: cxi restu por la fremdulo, por la orfo, kaj por la vidvino; por ke la Eternulo, via Dio, benu vin en cxiaj faroj de viaj manoj.

20 Kiam vi debatos la fruktojn de via olivarbo, ne debatu cxis fino: io restu por la fremdulo, por la orfo, kaj por la vidvino. 21 Kiam vi rikoltos en via vinberejo, ne forkolektu la restacxon post vi: io restu por la fremdulo, por la orfo, kaj por la vidvino. 22 Kaj memoru, ke vi estis sklavo en la lando Egipta; pro tio mi ordonas al vi agi tiel.

Cxapitro 25

1 Se estos disputo inter homoj, ili venu al la juxto, kaj oni juxtu ilin, kaj oni deklaru prava la pravulon, kaj la malpravulon oni kondamnu. 2 Kaj se la kulpulo meritas batojn, tiam la juxisto ordonu kucxigi lin kaj bati lin antacx li lacx la grado de lia kulpeco, lacx kalkulo. 3 Kvardek baton oni povas doni al li, sed ne pli; oni ne batu lin tro multe, por ke via frato ne estu humiligita antacx viaj okuloj.

4 Ne fermu la bucxon al bovo dracxanta.

5 Se fratoj loxas kune, kaj unu el ili mortas, ne havante filon, tiam la edzino de la mortinto ne devas edzinicxi ekstere kun viro fremda; sed cxia bofrato venu al cxi kaj prenu cxin al si kiel edzinon kaj vivu kun cxi. 6 Kaj la unuenaskito, kiun cxi naskos, ricevos la nomon de lia mortinta frato, por ke ne malaperu lia nomo en Izrael. 7 Sed se tiu viro ne deziros preni sian bofratinon, tiam lia bofratino devas iri al la pordego, al la plejcxuloj, kaj diri: Mia bofrato rifuzas restarigi al sia frato nomon en Izrael, li ne volas edzicxi kun mi. 8 Tiam la plejcxuloj de lia urbo devas voki lin kaj admoni lin. Kaj se li staricxos, kaj diros: Mi ne volas preni cxin: 9 tiam lia bofratino devas aliri al li antacx la okuloj de la plejcxuloj, kaj depreni lian cxuon de lia piedo kaj kracxi sur lian vizacxon, kaj respondi kaj diri: Tiel oni agas kun homo, kiu ne konstruas domon al sia frato. 10 Kaj oni donu al li nomon en Izrael: Domo de sencxuigito.

11 Se du viroj kverelas inter si, kaj aliros la edzino de unu, por savi sian edzon el la mano de lia batanto, kaj cxi etendos sian manon kaj kaptos lian hontan parton: 12 tiam dehaku cxian manon, via okulo ne indulgu cxin.

13 Ne havu en via sako duspecajn pezilojn, grandajn kaj malgrandajn. 14 Ne havu en via domo duspecajn efojn, grandan kaj malgrandan. 15 Pezilon plenan kaj cxustan vi devas havi, efon plenan kaj cxustan vi devas havi; por ke vi longe vivu sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi. 16 cxar abomenacxo por la Eternulo, via Dio, estas cxiu, kiu faras tion, cxiu, kiu faras maljustacxon.

17 Memoru, kion faris al vi Amalek sur la vojo, kiam vi iris el Egiptujo; 18 kiel li renkontis vin sur la vojo, kaj mortigis cxe vi cxiujn, kiuj, malforticxinte, restis malantacxe, kiam vi estis laca kaj multelaborinta; kaj li ne timis Dion. 19 Tial, kiam la Eternulo, via Dio, ripozigos vin de cxiaj viaj malamikoj cxirkacxe en la lando, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel heredan posedacxon, elvicxu la memoron pri Amalek el sub la cxielo; ne forgesu.

Cxapitro 26

1 Kaj kiam vi venos en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon, kaj vi ekposedos cxin kaj enloxcixos en cxi: 2 tiam prenu el la unuaj el cxiaj fruktoj de la tero, kiujn vi ricevos de via tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi, kaj metu en korbon, kaj iru al la loko, kiun la Eternulo, via Dio, elektos, por loxigi tie Sian nomon; 3 kaj venu al la pastro, kiu estos en tiu tempo, kaj diru al li: Mi sciigas hodiax antacx la Eternulo, via Dio, ke mi eniris en la landon, pri kiu la Eternulo cxuris al niaj patroj, ke Li donos cxin al ni. 4 Kaj la pastro prenos la korbon el via mano, kaj metos cxin antacx la altaron de la Eternulo, via Dio. 5 Kaj vi ekparolos, kaj diros antacx la Eternulo, via Dio: Vaganta Siriano estis mia patro, kaj li foriris en

Egiptujon kaj enloccixis tie fremdule kun malmulte da homoj, kaj faricxis tie popolo granda, forta, kaj multenombra; 6 kaj la Egiptoj agis malbone kontrakx ni kaj premis nin kaj metis sur nin malfacilan laboron; 7 kaj ni ekkriis al la Eternulo, la Dio de niaj patroj, kaj la Eternulo acxskultis nian vocxon kaj vidis nian mizeron kaj nian laboradon kaj nian prematecon; 8 kaj la Eternulo elkondukis nin el Egiptujo per mano forta kaj per brako etendita kaj per granda teruro kaj per signoj kaj mirakloj; 9 kaj Li venigis nin al cxi tiu loko kaj donis al ni cxi tiun landon, landon, en kiu fluas lakto kaj mielo; 10 kaj nun jen mi alportis la unuajn fruktojn de la tero, kiun Vi donis al mi, ho Eternulo. Kaj vi metos tion antacx la Eternulon, vian Dion, kaj vi adorklinicxos antacx la Eternulo, via Dio. 11 Kaj vi estos gaja pro la tuta bono, kiun donis la Eternulo, via Dio, al vi kaj al via domo, vi, kaj la Levido, kaj la fremdulo, kiu loxas inter vi.

12 Kiam vi finos la apartigadon de cxiuj dekonacxo el viaj produktacxo en la tria jaro, la jaro de la dekonacxo, kaj vi fordonos al la Levido kaj al la fremdulo, al la orfo kaj al la vidvino, por ke ili mancxu inter viaj pordegoj kaj saticxu: 13 tiam diru antacx la Eternulo, via Dio: Mi forigis la sanktigitacon el la domo, kaj mi donis cxin al la Levido kaj al la fremdulo, al la orfo kaj al la vidvino, tute lacx Via ordono, kiun Vi faris al mi; mi ne transpacxis Viajn ordonojn kaj mi ne forgesis; 14 mi ne mancxis el cxi en la tagoj de mia malcxojo, kaj mi ne apartigis el cxi en stato de malpureco, kaj mi ne donis el cxi por mortinto; mi acxskultis la vocxon de la Eternulo, mia Dio; mi faris konforme al cxio, kion Vi ordonis al mi. 15 Ekrigardu al Via sankta locxejo, el la cxielo, kaj benu Vian popolon Izrael, kaj la teron, kiun Vi donis al ni, kiel Vi cxuris al niaj patroj, la landon, en kiu fluas lakto kaj mielo.

16 En la hodiaca tago la Eternulo, via Dio, ordonas al vi plenumi cxi tiujn lecxojn kaj regulojn; kaj observu kaj plenumu ilin per via tuta koro kaj per via tuta animo. 17 Al la Eternulo vi promesis hodiaccx, ke Li estos via Dio, kaj ke vi iros lacx Liaj vojoj kaj observos Liajn lecxojn kaj Liajn ordonojn kaj Liajn decidojn kaj acxskultos Lian vocxon. 18 Kaj la Eternulo promesis al vi hodiaccx, ke vi estos al Li popolo propra, kiel Li diris al vi, se vi observos cxiujn Liajn ordonojn; 19 kaj ke Li starigos vin pli alte ol cxiuj popoloj, kiujn Li kreis, en honoro, gloro, kaj majesto, kaj ke vi estos popolo sankta al la Eternulo, via Dio, kiel Li diris.

Cxapitro 27

1 Kaj Moseo kaj la plejcxuloj de Izrael ordonis al la popolo, dirante: Observu cxiujn ordonojn, kiujn mi ordonas al vi hodiaccx. 2 Kaj kiam vi transiros trans Jordanon en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi, tiam starigu al vi grandajn cxtonojn kaj cxirkacxcmiru ilin per kalko; 3 kaj skribu sur ili cxiujn vortojn de cxi tiu instruo, kiam vi transiros, por ke vi venu en la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donis al vi, la landon, en kiu fluas lakto kaj mielo, kiel parolis al vi la Eternulo, la Dio de viaj patroj. 4 Kaj kiam vi transiros Jordanon, tiam starigu cxi tiujn cxtonojn, pri kiuj mi ordonas al vi hodiaccx, sur la monto Ebal, kaj cxirkacxcmiru ilin per kalko. 5 Kaj konstruu tie altaron al la Eternulo, via Dio, altaron el cxtonoj; ne levu sur ilin feron. 6 El cxtonoj tutaj konstruu la altaron de la Eternulo, via Dio, kaj alportu sur cxi bruloferojn al la Eternulo, via Dio; 7 kaj bucxu pacoferojn, kaj mancxu tie, kaj estu gaja antacx la Eternulo, via Dio. 8 Kaj skribu tre klare sur la cxtonoj cxiujn vortojn de cxi tiu instruo.

9 Kaj Moseo kaj la pastroj Levidoj ekparolis al la tuta Izrael, dirante: Silentu kaj acxskultu, ho

Izrael; en la hodiaksa tago vi faricxis popolo al la Eternulo, via Dio. 10 Acxskultu do la vocxon de la Eternulo, via Dio, kaj plenumu Liajn ordonojn kaj Liajn lecxojn, kiujn mi donas al vi hodiacx.

11 Kaj Moseo ordonis al la popolo en tiu tago, dirante: 12 cxi tiuj staricxu, por beni la popolon, sur la monto Gerizim, kiam vi transiros Jordanon: Simeon kaj Levi kaj Jehuda kaj Isacxar kaj Jozef kaj Benjamin. 13 Kaj cxi tiuj staricxu por malbenado sur la monto Ebal: Ruben, Gad kaj Acxer kaj Zebulun, Dan kaj Naftali. 14 Kaj la Levidoj ekparolos, kaj diros al cxiuj Izraelidoj per lacxta vocxo:

15 Malbenita estu la homo, kiu faros idolon skulptitan acx fanditan, abomenacxon antacx la Eternulo, manfaritacxon de artisto, kaj starigos cxin sekrete. Kaj la tuta popolo respondos kaj diros: Amen.

16 Malbenita estu, kiu ne respektas sian patron kaj sian patrinon. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

17 Malbenita estu, kiu forexovas la limon de sia proksimulo. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

18 Malbenita estu, kiu erarigas blindulon pri la vojo. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

19 Malbenita estu, kiu forklinas la rajton de fremdulo, orfo, kaj vidvino. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

20 Malbenita estu, kiu kucxas kun la edzino de sia patro; cxar li malkovris la baskon de sia patro. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

21 Malbenita estu, kiu kucxas kun ia bruto. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

22 Malbenita estu, kiu kucxas kun sia fratino, filino de sia patro acx filino de sia patrino. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

23 Malbenita estu, kiu kucxas kun sia bopatrino. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

24 Malbenita estu, kiu kacxe mortigas sian proksimulon. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

25 Malbenita estu, kiu prenas subacxeton, por mortigi animon, sangon senkulpan. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

26 Malbenita estu, kiu ne persistos en la vortoj de cxi tiu instruo, por plenumi ilin. Kaj la tuta popolo diros: Amen.

Cxapitro 28

1 Se vi acxskultos la vocxon de la Eternulo, via Dio, penante plenumi cxiujn Liajn ordonojn, kiujn mi transdonas al vi hodiacx, tiam la Eternulo, via Dio, faros vin pli alta, ol cxiuj popoloj de

la tero. 2 Kaj venos sur vin cxiuj cxi tiuj benoj kaj atingos vin, se vi acxskultos la vocxon de la Eternulo, via Dio. 3 Benita vi estos en la urbo, kaj benita vi estos sur la kampo. 4 Benita estos la frukto de via ventro kaj la frukto de via tero kaj la frukto de via bruto, la naskitacxo de viaj grandaj brutoj kaj la idaro de viaj malgrandaj brutoj. 5 Benita estos via korbo kaj via pastujo. 6 Benita vi estos cxe via venado, kaj benita vi estos cxe via elirado. 7 La Eternulo, via Dio, faros, ke viaj malamikoj, kiuj levicxos kontrakx vin, estos frapitaj antacx vi; per unu vojo ili eliros kontrakx vin, kaj per sep vojoj ili forkuros de antacx vi. 8 La Eternulo sendos al vi la benon por viaj grenejoj kaj por cxiu entrepreno de viaj manoj, kaj Li benos vin sur la tero, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi. 9 La Eternulo starigos vin al Si kiel popolon sanktan, kiel Li cxuris al vi, se vi observos la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kaj iros lacx Liaj vojoj. 10 Kaj vidos cxiuj popoloj de la tero, ke la nomo de la Eternulo estas sur vi, kaj ili timos vin. 11 Kaj la Eternulo donos al vi abundon da bono en la frukto de via ventro kaj en la frukto de via bruto kaj en la frukto de via tero, sur la tero, pri kiu la Eternulo cxuris al viaj patroj, ke Li donos cxin al vi. 12 La Eternulo malfermos al vi Sian bonan trezorejon, la cxielon, por doni al via tero la pluvon en la cxusta tempo kaj por beni cxiujn farojn de viaj manoj; kaj vi pruntedonos al multaj popoloj, sed vi ne prunteprenos. 13 Kaj la Eternulo faros vin kapo, ne vosto, kaj vi estos nur supre, kaj vi ne estos malsupre; se vi obeos la ordonojn de la Eternulo, via Dio, kiujn mi transdonas al vi hodi, por observi kaj plenumi, 14 kaj se vi ne deklinicxos de cxiuj vortoj, kiujn mi ordonas al vi hodi, dekstren nek maldekstren, por sekvi aliajn diojn, servante al ili.

15 Sed se vi ne acxskultos la vocxon de la Eternulo, via Dio, penante plenumi cxiujn Liajn ordonojn kaj lecxojn, kiujn mi transdonas al vi hodi, tiam venos sur vin cxiuj cxi tiuj malbenoj kaj atingos vin. 16 Malbenita vi estos en la urbo, kaj malbenita vi estos sur la kampo. 17 Malbenita estos via korbo kaj via pastujo. 18 Malbenita estos la frukto de via ventro kaj la frukto de via tero, la naskitacxo de viaj grandaj brutoj kaj la idaro de viaj malgrandaj brutoj. 19 Malbenita vi estos cxe via venado, kaj malbenita vi estos cxe via elirado. 20 La Eternulo sendos sur vin malbenon, konfuzon, kaj malsukceson en cxiuj entreprenoj de via mano, kion ajn vi faros, cxis vi estos ekstermita kaj cxis vi baldacx pereos, pro viaj malbonaj agoj, pro tio, ke vi Min forlasis. 21 La Eternulo alkrocxos al vi la peston, cxis Li ekstermos vin de sur la tero, al kiu vi iras, por ekposedi cxin. 22 La Eternulo frapos vin per ftizo kaj per febro kaj per malsaneca varmego kaj per brulumo kaj per sekeco kaj per bruliga aero kaj per flavicxo de la kreskacxo; kaj ili persekutos vin, cxis vi pereos. 23 Kaj via cxielo, kiu estas super via kapo, faricxos kupro; kaj la tero, kiu estas sub vi, faricxos fero. 24 Anstatacx pluvo la Eternulo donos al via tero polvon kaj cindron; el la cxielo cxi falados sur vin, cxis vi ekstermicxos. 25 Frapos vin la Eternulo antacx viaj malamikoj; per unu vojo vi eliros al ili, kaj per sep vojoj vi forkuros de antacx ili; kaj vi estos terurilo por cxiuj regnoj de la tero. 26 Kaj via kadavro estos mancxacxo por cxiuj birdoj de la cxielo kaj por la bestoj de la tero, kaj neniu ilin forpelos. 27 La Eternulo frapos vin per abscesoj de Egiptujo kaj per sangaj ulceroj kaj per favo kaj per skabio, de kiuj vi ne povos resanicxi. 28 La Eternulo frapos vin per frenezeco kaj per blindeco kaj per senkapableco. 29 Kaj vi palpados en tagmezo, kiel palpas blindulo en mallumo, kaj vi ne sukcesos sur viaj vojoj; kaj vi estos premata kaj prirabata cxiutage, kaj neniu vin helpas. 30 Kun virino vi fiancicxos, sed alia viro kucxos kun cxi; domon vi konstruos, sed vi ne locxos en cxi; vinbercxardenon vi plantos, sed vi ne cxuos cxiajn fruktojn. 31 Via bovo estos bucxita antacx viaj okuloj, sed vi ne mancxos de cxi; via azeno estos rabita for de vi kaj ne revenos al vi; viaj cxafoj estos fordonitaj al viaj malamikoj, kaj neniu vin helpas. 32 Viaj filoj kaj viaj filinoj estos

fordonitaj al alia popolo, kaj viaj okuloj rigardos kaj sopiros pri ili la tutan tagon; sed ne estos forto en viaj manoj. 33 La fruktojn de via tero kaj vian tutan laboron mancxos popolo, kiun vi ne konis; kaj vi estos nur premata kaj turmentata en cxiu tempo. 34 Kaj vi frenezicxos de la vidacxo antacx viaj okuloj, kiun vi vidos. 35 La Eternulo frapos vin per malbonaj ulceroj sur la genuoj kaj sur la tibikarnoj, ulceroj, de kiuj vi ne povos resanicxi, de la plando de via piedo cxis via verto. 36 La Eternulo foririgos vin, kaj la rexon, kiun vi starigos super vi, al popolo, kiun ne konis vi nek viaj patroj; kaj vi servos tie al fremdaj dioj el ligno kaj el cxtono. 37 Kaj vi estos terurilo, instrua ekzemplo, kaj mokatacxo cxe cxiuj popoloj, al kiuj la Eternulo vin foririgos. 38 Multe da semoj vi elportos sur la kampon, sed malmulte vi enkolektos; cxar formancxos tion la akridoj. 39 Vinbercxardenojn vi plantos kaj prilaboros, sed vinon vi ne trinkos, nek enkolektos berojn; cxar formancxos ilin la vermoj. 40 Olivarbojn vi havos en cxiuj viaj limoj, sed per oleo vi vin ne cxmiros; cxar senfruktixos viaj olivarboj. 41 Filojn kaj filinojn vi naskigos, sed ili ne estos cxe vi; cxar ili iros en malliberecon. 42 cxiujn viajn arbojn kaj la fruktojn de via tero ekposedos la insektoj. 43 La fremdulo, kiu estos inter vi, levicxos super vi cxiam pli kaj pli alte, kaj vi mallevicxos cxiam pli kaj pli malalte. 44 Li pruntedonos al vi, sed vi ne pruntedonos al li; li estos kapo, kaj vi estos vosto. 45 Kaj venos sur vin cxiuj cxi tiuj malbenoj kaj persekutos vin kaj atingos vin, cxis vi estos ekstermita; cxar vi ne acxskultis la vocxon de la Eternulo, via Dio, por observi Liajn ordonojn kaj Liajn lecxojn, kiujn Li donis al vi. 46 Kaj ili estos kiel signoj kaj avertoj sur vi kaj sur via idaro eterne; 47 pro tio, ke vi ne servis al la Eternulo, via Dio, en gajeco kaj kun cxoja koro, kiam vi cxion havis abunde. 48 Kaj vian malamikon, kiun la Eternulo sendos sur vin, vi servos en malsato kaj soifo kaj nudeco kaj manko de cxio; kaj li metos feran jugon sur vian kolon, cxis li ekstermos vin. 49 La Eternulo venigos sur vin popolon de malproksime, de la fino de la tero; cxi venos, kiel flugas aglo; tio estos popolo, kies lingvon vi ne komprenos, 50 popolo aroganta, kiu ne respektos maljunulon kaj ne kompatos junulon. 51 Kaj cxi mancxos la fruktojn de viaj brutoj kaj la fruktojn de via tero, cxis cxi ruinigos vin tiel, ke cxi ne lasos al vi grenon, nek moston, nek oleon, nek naskitacxojn de viaj grandaj brutoj, nek idaron de viaj malgrandaj brutoj, cxis cxi pereigos vin. 52 Kaj cxi premos vin en cxiuj viaj pordegoj, cxis falos viaj altaj kaj fortikaj muroj, kiujn vi fidis, en via tuta lando; kaj cxi premos vin en cxiuj viaj pordegoj, en via tuta lando, kiun la Eternulo, via Dio, donis al vi. 53 Kaj vi mancxos la frukton de via ventro, la karnon de viaj filoj kaj viaj filinoj, kiujn donis al vi la Eternulo, via Dio, en la siecxado kaj premado, per kiu premos vin via malamiko. 54 Viro delikata inter vi kaj tre alkutimicxinta al lukso, malamike rigardos sian fraton, sian amatan edzinon, siajn restintajn infanojn, 55 donante al neniu el ili iom de la karno de siaj infanoj, kiun li mancxos; cxar restis al li nenio en la siecxado kaj premado, per kiu premos vin via malamiko en cxiuj viaj pordegoj. 56 Virino delikata inter vi kaj dorlotita, kiu neniam starigis sian piedon sur la tero pro dorlotiteco kaj delikateco, malamike rigardos sian amatan edzon kaj sian filon kaj sian filinon, 57 ne donante al ili la placenton, kiu eliras el inter cxiaj piedoj, nek la infanojn, kiujn cxi naskas; cxar, pro manko de cxio, cxi mancxos ilin sekrete, en la siecxado kaj premado, per kiu premos vin via malamiko en viaj pordegoj. 58 Se vi ne penos plenumi cxiujn vortojn de cxi tiu instruo, skribitajn en cxi tiu libro, timante cxi tiun gloran kaj timindan nomon: LA ETERNULON, VIAN DION: 59 tiam la Eternulo distingos viajn plagojn kaj la plagojn de via idaro, kiel plagojn grandajn kaj longedacxrajn kaj malsanojn malbonajn kaj longedacxrajn. 60 Kaj Li turnos sur vin cxiujn malsanojn de Egiptujo, kiujn vi timis, kaj ili alkrocixos al vi. 61 Ankacx cxian malsanon kaj cxian plagon, kiuj ne estas skribitaj en cxi tiu libro de instruo, la Eternulo venigos sur vin, cxis vi estos ekstermita. 62 Kaj restos de vi malgranda amaseto, anstatacx tio, ke vi estis multaj, kiel la steloj de la cxielo; pro tio, ke vi ne acxskultis la vocxon de la Eternulo, via Dio.

63 Kaj kiel cxojis la Eternulo, farante al vi bonon kaj multigante vin, tiel cxojos la Eternulo, pereigante vin kaj ekstermante vin; kaj vi estos elcxirita el la lando, en kiun vi iras, por ekposedi cxin. 64 Kaj la Eternulo discxetos vin inter cxuijn popolojn, de unu fino de la tero cxis la alia fino de la tero; kaj vi servos tie al fremdaj dioj el ligno kaj el cxtono, dioj, kiujn ne konis vi nek viaj patroj. 65 Sed ankacx inter tiuj popoloj vi ne trankvilicxos, kaj ne estos ripozo por via piedo; kaj la Eternulo donos al vi tie koron tremantan kaj senforticxon de la okuloj kaj suferadon de la animo. 66 Kaj via vivo estos pendanta antacx vi; kaj vi timos tage kaj nokte, kaj vi ne estos certa pri via vivo. 67 Matene vi diros: Ho, venu la vespero! kaj vespere vi diros: Ho, venu la mateno! pro la kortremo, kiu atakos vin, kaj pro la vidacxo antacx viaj okuloj, kiun vi vidos. 68 Kaj la Eternulo revenigos vin en Egiptujon per cxipoj, per la vojo, pri kiu mi diris al vi, ke vi ne plu vidos cxin; kaj vi vende proponos vin tie al viaj malamikoj kiel sklavojn kaj sklavinojn, sed neniujn acxetos.

Cxapitro 29

1 Tio estas la vortoj de la interligo, kiun la Eternulo ordonis al Moseo fari kun la Izraelidoj en la lando de Moab, krom la interligo, kiun Li faris kun ili sur cxoreb.

2 Kaj Moseo vokis al cxuij Izraelidoj, kaj diris al ili: Vi vidis cxion, kion faris la Eternulo antacx viaj okuloj en la lando Egipta al Faraono kaj al cxuij liaj servantoj kaj al lia tuta lando, 3 tiujn grandajn provojn, kiujn vidis viaj okuloj, tiujn grandajn signojn kaj miraklojn. 4 Sed la Eternulo ne donis al vi koron, por kompreni, nek okulojn, por vidi, nek orelojn, por acxdi, cxis la nuna tago. 5 Kaj mi kondukis vin dum kvardek jaroj en la dezerto; ne sentacxgicxis viaj vestoj sur vi, kaj viaj cxuoj ne sentacxgicxis sur via piedo. 6 Panon vi ne mancxis, kaj vinon kaj eabriigacxojn vi ne trinkis; por ke vi sciu, ke Mi, la Eternulo, estas via Dio. 7 Kaj vi venis al cxi tiu loko; kaj eliris Sixon, rexo de cxcxbon, kaj Og, rexo de Bacxan, kontrakx nin milite, kaj ni venkobatis ilin; 8 kaj ni prenis ilian landon, kaj ni donis cxin kiel posedacxon al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj kaj al duono de la tribo de Manase. 9 Observu do la vortojn de cxi tiu interligo kaj plenumu ilin, por ke vi sukcesu en cxio, kion vi faros.

10 Vi cxuij staras hodiacc antacx la Eternulo, via Dio; viaj estroj, viaj triboj, viaj plejaccxuloj, kaj viaj oficistoj, cxuij Izraelidoj; 11 viaj infanoj, viaj edzinoj, kaj via fremdulo, kiu estas en via tendaro, de la hakanto de via ligno cxis la cxerpanto de via akvo; 12 por ke vi transiru en la interligon de la Eternulo, via Dio, kaj en Lian cxuran interkonsenton, kiun la Eternulo, via Dio, faras kun vi hodiacc, 13 por ke Li starigu vin hodiacc kiel Sian popolon, kaj Li estu al vi Dio, kiel Li diris al vi, kaj kiel Li cxuris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob. 14 Kaj ne kun vi solaj mi faras cxi tiun interligon kaj cxi tiun cxuran interkonsenton, 15 sed kun tiuj, kiuj staras hodiacc cxi tie antacx la Eternulo, nia Dio, kaj kun tiuj, kiuj ne estas hodiacc cxi tie kun ni. 16 cxar vi scias, kiel ni loxis en la lando Egipta, kaj kiel ni trairis meze de la popoloj, tra kiuj vi trairis; 17 kaj vi vidis iliajn abomenacxojn, kaj iliajn idolojn el ligno kaj el cxtono, el arcxento kaj el oro, kiujn ili havas. 18 Eble trovicxas inter vi viro acx virino acx familio acx tribo, kies koro deturnicxas hodiacc de la Eternulo, nia Dio, por iri servi al la dioj de tiuj popoloj; eble trovicxas inter vi radiko, kiu kreskigas maldolcaxxon kaj absinton; 19 kaj kiam li acxdos la vortojn de cxi tiu malbeno, li benos sin en sia koro, dirante: Paco estos al mi, malgracx tio, ke mi iros lacx la deziro de mia koro; kaj pereos la trinkintoj kune kun la soifantoj. 20 La Eternulo ne

volos pardoni lin, sed tiam ekflamos la kolero de la Eternulo kaj Lia severo kontrakx tiu homo, kaj falos sur lin la tuta malbeno, kiu estas skribita en cxi tiu libro, kaj la Eternulo ekstermos lian nomon el sub la cxielo; 21 kaj la Eternulo apartigos lin por pereco el cxiuj triboj de Izrael, konforme al cxiuj malbenoj de la interligo, kiu estas skribita en cxi tiu libro de instruo. 22 Kaj diros la venonta generacio, viaj infanoj, kiuj aperos post vi, kaj la alilandulo, kiu venos el malproksima lando kaj vidos la plagojn de cxi tiu lando kaj cxiajn malsanojn, per kiuj la Eternulo cxin frapos-- 23 sulfuro kaj salo, bruligitacxo estas la tuta lando; cxi ne estas prisemata kaj ne naskas, kaj neniam herbo tie elkreskas, simile al la ruinoj de Sodom kaj Gomora, Adma kaj Ceboim, kiujn la Eternulo ruinigis en Sia kolero kaj en Sia furiozo-- 24 cxiuj popoloj diros: Pro kio la Eternulo tiel agis kun cxi tiu lando? pro kio estas tiu granda flamo de kolero? 25 Kaj oni respondos: Pro tio, ke ili forlasis la interligon de la Eternulo, la Dio de iliaj patroj, kiun Li faris kun ili, kiam Li elkondukis ilin el la lando Egipta, 26 kaj ili iris kaj servis al aliaj dioj kaj adorklinicxis al ili, al dioj, kiujn ili ne konis kaj kiujn Li ne destinis por ili: 27 pro tio ekflamis la kolero de la Eternulo kontrakx tiu lando, kaj Li venigis sur cxin cxiujn malbenojn, kiuj estas skribitaj en cxi tiu libro; 28 kaj la Eternulo elcxetis ilin el ilia lando en kolero kaj en furiozo kaj en granda indigno, kaj Li cxetis ilin en landon alian, kiel ni vidas nun. 29 La kacxitacxo apartenas al la Eternulo, nia Dio; kaj la nekacxitacxo al ni kaj al niaj gefiloj eterne, por ke ni plenumu cxiujn vortojn de cxi tiu instruo.

Cxapitro 30

1 Kaj kiam venos sur vin cxiuj cxi tiuj aferoj, la beno kaj la malbeno, kiujn mi prezentis al vi, kaj vi pentos per via koro inter cxiuj popoloj, inter kiujn cxetis vin la Eternulo, via Dio; 2 kaj kiam vi revenos al la Eternulo, via Dio, kaj acxskultos Lian vocxon konforme al cxio, kion mi ordonas al vi hodiax, vi kaj viaj gefiloj, per via tuta koro kaj per via tuta animo: 3 tiam la Eternulo, via Dio, revenigos viajn kaptitojn, kaj Li kompatos vin, kaj rekolektos vin el inter cxiuj popoloj, inter kiujn discxetis vin la Eternulo, via Dio. 4 Ecx se vi estus forcetita cxis la rando de la cxielo, ecx el tie rekolektos vin la Eternulo, via Dio, kaj el tio Li vin prenos. 5 Kaj la Eternulo, via Dio, venigos vin en la landon, kiun posedis viaj patroj, kaj vi cxin ekposedos; kaj Li faros al vi bonon kaj multigos vin pli ol viajn patrojn. 6 Kaj la Eternulo, via Dio, cirkumciduos vian koron kaj la koron de via idaro, por ke vi amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo, por ke vi vivu. 7 Kaj la Eternulo, via Dio, venigos cxiujn cxi tiujn malbenojn sur viajn malamikojn kaj sur viajn malamantojn, kiuj persekutis vin. 8 Kaj vi konverticxos kaj acxskultos la vocxon de la Eternulo, kaj plenumos cxiujn Liajn ordonojn, kiujn mi transdonas al vi hodiax. 9 Kaj la Eternulo, via Dio, donos al vi abundon en cxia faro de viaj manoj, en la frukto de via ventro kaj en la frukto de via bruto kaj en la frukto de via tero, al via bono; cxar denove la Eternulo cxojos pri vi, farante al vi bonon, kiel Li cxojis pri viaj patroj; 10 se vi acxskultos la vocxon de la Eternulo, via Dio, observante Liajn ordonojn kaj Liajn lecxojn, kiuj estas skribitaj en cxi tiu libro de instruo, se vi revenos al la Eternulo, via Dio, per via tuta koro kaj per via tuta animo.

11 cxar cxi tiu ordono, kiun mi donas al vi hodiax, ne estas neatingebla por vi, kaj cxi ne estas malproksima. 12 Ne en la cxielo cxi estas, por ke oni povu diri: Kiu suprenirus por ni en la cxielon kaj prenos cxin por ni kaj acxdigus cxin al ni, por ke ni cxin plenumu? 13 Kaj ne trans la maro cxi estas, por ke oni povu diri: Kiu irus por ni trans la maron kaj prenos cxin por ni kaj acxdigus cxin al ni, por ke ni cxin plenumu? 14 Sed tre proksime de vi estas la afero: en via

bucxo kaj en via koro, por plenumi cxin.

15 Rigardu, mi proponis al vi hodiace la vivon kaj bonon, kaj la morton kaj malbonon; 16 ordonante al vi ami la Eternulon, vian Dion, iri lace Liaj vojoj, kaj observi Liajn ordonojn kaj Liajn lecxojn kaj Liajn decidojn, por ke vi vivu kaj multicxu, kaj por ke vin benu la Eternulo, via Dio, en la lando, en kiun vi venas, por ekposedi cxin. 17 Sed se deklinicxos via koro kaj vi ne acxskultos kaj vi lasos forlogi vin kaj vi adorklinicxos al aliaj dioj kaj servos al ili: 18 en tia okazo mi sciigas al vi hodiace, ke vi pereos, ke vi ne longe vivos sur la tero, sur kiun vi transiras trans Jordanon, por veni tien kaj ekposedi cxin. 19 Mi atestigas pri vi hodiace la cxielon kaj la teron: la vivon kaj la morton mi proponis al vi, la benon kaj la malbenon; elektu la vivon, por ke vi vivu, vi kaj via idaro, 20 amante la Eternulon, vian Dion, acxskultante Lian vocxon kaj alkrocxante vin al Li; cxar Li estas via vivo kaj via longatempeco de loxado sur la tero, pri kiu la Eternulo cxuris al viaj patroj, al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, ke Li donos al ili.

Cxapitro 31

1 Kaj Moseo iris kaj parolis cxi tiujn vortojn al la tuta Izrael. 2 Kaj li diris al ili: Mi havas hodiace la acxon de cent dudek jaroj, mi ne povas plu eliri nek eniri; kaj la Eternulo diris al mi: Vi ne transiros cxi tiun Jordanon. 3 La Eternulo, via Dio, mem iros antacx vi; Li ekstermos tiujn popolojn antacx vi, kaj vi heredos ilin; Josuo iros antacx vi, kiel la Eternulo diris. 4 Kaj la Eternulo faros al ili, kiel Li faris al Sicxon kaj al Og, recxoj de la Amoridoj, kaj al ilia lando, kiujn Li ekstermis. 5 Kaj la Eternulo transdonos ilin al vi, kaj vi agos kun ili lace cxiuj ordonoj, kiujn mi donis al vi. 6 Estu fortaj kaj kuracxaj, ne timu kaj ne tremu antacx ili; cxar la Eternulo, via Dio, mem iros kun vi; Li ne foriros de vi kaj ne forlasos vin. 7 Kaj Moseo alvokis Josuon, kaj diris al li antacx la okuloj de cxiuj Izraelidoj: Estu forta kaj kuracxa; cxar vi venigos cxi tiun popolon en la landon, pri kiu la Eternulo cxuris al iliaj patroj, ke Li donos cxin al ili, kaj vi ekposedigos ilin. 8 Kaj la Eternulo, kiu mem iros antacx vi, Li estos kun vi, Li ne foriros de vi kaj ne forlasos vin; ne timu, kaj ne perdu la kuracxon.

9 Kaj Moseo skribis cxi tiun instruon, kaj donis cxin al la pastroj, idoj de Levi, kiuj portis la keston de la interligo de la Eternulo, kaj al cxiuj plejacxuloj de Izrael. 10 Kaj Moseo ordonis al ili, dirante: Post paso de sep jaroj, en la tempo de la jaro de forlaso, en la festo de lacxboj, 11 kiam la tuta Izrael venos, por aperi antacx la Eternulo, via Dio, sur la loko, kiun Li elektos, tiam antacxlegu cxi tiun instruon antacx la tuta Izrael, antacx iliaj oreloj. 12 Kunvenigu la popolon, la virojn kaj la virinojn kaj la infanojn, kaj viajn fremdulojn, kiuj estos en viaj urboj, por ke ili acxdu kaj lernu, kaj timu la Eternulon, vian Dion, kaj penu plenumi cxiujn vortojn de cxi tiun instruon. 13 Kaj iliaj filoj, kiuj ankore ne sciis, acxdos, kaj lernos timi la Eternulon, vian Dion, dum la tuta tempo, en kiu vi vivos sur la tero, al kiu vi iras trans Jordanon, por ekposedi cxin.

14 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Jen alproksimicxis viaj tagoj, por morti; alvoku Josuon, kaj staricxu en la tabernaklo de kunveno, kaj Mi donos al li instrukciojn. Kaj Moseo kaj Josuo iris kaj staricxis en la tabernaklo de kunveno. 15 Kaj la Eternulo aperis en la tabernaklo en nuba kolono, kaj la nuba kolono staricxis cxe la pordo de la tabernaklo. 16 Kaj la Eternulo diris al Moseo: Jen vi iras dormi kun viaj patroj; kaj cxi tiu popolo komencos malcxasti post fremdaj dioj de tiu lando, en kiun cxi venas, kaj cxi forlasos Min kaj rompos Mian interligon, kiun Mi

faris kun cxi. 17 Kaj ekflamos Mia kolero kontrakx cxi en tiu tago, kaj Mi forlasos ilin kaj kaxos Mian vizacxon for de ili, kaj ili estos konsumitaj, kaj trafos ilin multaj malfelicxo kaj mizeroj; kaj ili diros en tiu tago: cxu ne pro tio, ke nia Dio ne estas inter ni, trafis nin cxi tiuj malfelicxo? 18 Sed Mi kaxos Mian vizacxon en tiu tago pro cxiuj malbonagoj, kiujn ili faris, turninte sin al aliaj dioj. 19 Kaj nun skribu al vi cxi tiun kanton, kaj instru cxi al la Izraelidoj; metu cxi en ilian buxon, por ke cxi tiu kanto estu por Mi atesto inter la Izraelidoj. 20 Kiam Mi venigos ilin en la landon, pri kiu Mi cxuris al iliaj patroj kaj en kiu fluas lakto kaj mielo, kaj ili manxos kaj saticxos kaj grasicxos: tiam ili sin turnos al aliaj dioj kaj servos al ili, kaj Min ili malestimos kaj rompos Mian interligon. 21 Sed kiam trafos ilin multaj malfelicxo kaj mizeroj, tiam cxi tiu kanto sonos antacx ili kiel atesto, cxar cxi ne estos forgesita el la buxo de ilia idaro. cxar Mi konas iliajn pensojn, kiujn ili havas hodiace, antacx ol Mi venigis ilin en la landon, pri kiu Mi cxuris. 22 Kaj Moseo skribis cxi tiun kanton en tiu tago kaj lernigis cxi al la Izraelidoj. 23 Kaj Li ordonis al Josuo, filo de Nun, kaj diris: Estu forta kaj kuracxa, cxar vi venigos la Izraelidojn en la landon, pri kiu mi cxuris al ili; kaj Mi estos kun vi.

24 Kaj kiam Moseo tute finis la skribadon de la vortoj de cxi tiu instru en libron, 25 tiam Moseo ordonis al la Levidoj, kiuj portis la keston de interligo de la Eternulo, dirante: 26 Prenu cxi tiun libron de la instru, kaj kucxigu cxi flanke de la kesto de interligo de la Eternulo, via Dio, por ke cxi estu tie atesto kontrakx vi; 27 cxar mi konas vian malobeemecon kaj vian malmolan nukon; ja ecx nun, kiam mi estas ankore vivanta inter vi, vi estis malobeemaj kontrakx la Eternulo: kio do estos post mia morto? 28 Kunvenigu al mi cxiujn plejxulojn de viaj triboj kaj viajn oficistojn, kaj mi parolos antacx iliaj oreloj tiujn vortojn, kaj mi atestigis kontrakx ili la cxielon kaj la teron. 29 cxar mi scias, ke post mia morto vi malbonicxos kaj deklinicxos de la vojo, pri kiu mi ordonis al vi; kaj trafos vin mizero en la estonta tempo pro tio, ke vi faros malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kolerigante Lin per la faroj de viaj manoj.

30 Kaj Moseo eldiris antacx la oreloj de la tuta komunumo de Izrael la vortojn de cxi tiu kanto cxis la fino:

Cxapitro 32

1Atentu, cxielo, kaj mi parolos;
Kaj acxdu la tero la vortojn de mia buxo.
2Verxixos kiel pluvo mia instru,
Fluos kiel roso mia parolo,
Kiel pluvego sur verdacxon
Kaj kiel grandaj gutoj sur herbon.
3cxar la nomo de la Eternulo mi vokas;
Donu honoron al nia Dio.
4Li estas la Roko; perfektaj estas Liaj faroj;
cxar cxiuj Liaj vojoj estas justaj.
Li estas Dio fidela kaj sen malbonago;
Justa kaj verama Li estas.
5Ili malbonicxis antacx Li,
Ili ne estas Liaj infanoj, pro sia malvirteco;
Generacio malhumila kaj malhonesta.

6cxu al la Eternulo vi tiel repagas,
Popolo malnobla kaj malprudenta?
cxu ne Li estas via patro, kiu vin kreis?
cxu ne Li vin estigis kaj aranxis?
7Rememoru la tempon antikvan,
Pripensu la jarojn de la antacxaj generacioj;
Demandu vian patron, kaj li sciigos al vi;
Viajn maljunulojn, kaj ili diros al vi.
8Kiam la Plejaltulo donis landojn al la popoloj,
Kiam Li dislocigis la homidojn,
Li starigis la limojn de la popoloj
Lacx la nombro de al idoj de Izrael;
9cxar parto de la Eternulo estas Lia popolo;
Jakob estas Lia hereda mezuritacxo.
10Li trovis lin en dezerto,
En stepo, kie regas bruo senviva;
Li cxirkacxis lin, zorgis pri li,
Gardis lin kiel pupilon de Sia okulo.
11Kiel aglo vekas sian neston,
Flugpendas super siaj idoj,
Tiel Li etendis Siajn flugilojn,
Prenis lin, portis lin sur Siaj flugiloj.
12La Eternulo sola kondukis lin,
Kaj neniun fremdan dio estis kun Li.
13Li portis lin sur altacxon de la tero,
Manxigis al li produktojn de kampoj,
Nutris lin per mielo el cxtono
Kaj per oleo el granita roko,
14Per butero de bovinoj kaj per lakto de cxafinoj
Kun sebo de cxafidoj
Kaj per cxafoj de Bacxan kaj per kaproj
Kaj per la graso de la kerno de tritiko;
Kaj vi trinkis la cxacxmantan sangon de vinberoj.
15Kaj Jecxurun grasicxis kaj malhumilicxis;
Vi grasicxis, dikicxis, kaj seboplenicxis;
Kaj li forlasis la Dion, kiu lin kreis,
Kaj li malrespektis la Rokon de sia savo.
16Ili incitis Lin per fremdaj dioj,
Per abomenacxo ili kolerigis Lin.
17Ili alportis oferojn al diabloj, ne al Dio,
Al dioj, kiujn ili ne konis,
Al novaj, antacx nelonge venintaj,
Pri kiuj ne pensis viaj patroj.
18La Defendanton, kiu vin naskis, vi perdis el la memoro,
Kaj vi forgesis la Dion, kiu vin estigis.

19Kaj la Eternulo vidis,
 Kaj ekabomenis kolere Siajn filojn kaj Siajn filinojn;
 20Kaj Li diris: Mi kaxos Mian vizacxon for de ili,
 Mi vidos, kia estos ilia fino;
 cxar ili estas generacio perfida,
 Infanoj, kiuj ne havas en si fidelecon.
 21Ili incitis Min per ne-dio,
 Kolerigis Min per siaj vantacxo:
 Tial Mi incitos ilin per ne-popolo,
 Per popolo malnobla Mi ilin kolerigos.
 22cxar fajro ekflamis en Mia kolero,
 Kaj cxi brulas cxis la profundoj de cxeol,
 Kaj cxi ruinigas la teron kaj cxiajn produktojn,
 Kaj cxi bruligas la bazojn de la montoj.
 23Mi amasigos super ili malfelicxojn;
 Miajn sagojn Mi cxuijn eluzos kontracx ilin.
 24Ili konsumicxos de malsato
 Kaj senforticxos de febro kaj de turmenta epidemio;
 Kaj la dentojn de bestoj Mi venigos sur ilin
 Kun la veneno de rampantoj sur la tero.
 25Ekstere ekstermos glavo,
 Kaj en la domoj teruro,
 Junulon kaj junulinon,
 Sucxinfanon kun grizharulo.
 26Mi dirus: Mi disblovos ilin,
 Mi neniigos la memoron pri ili inter la homoj;
 27Se Mi ne timus, ke cxagrenus Min la malamikoj,
 Ke eble fiericxus iliaj premantoj,
 Kaj dirus: Nia mano estas potenca,
 Kaj ne la Eternulo faris cxion cxi tion.
 28cxar ili estas popolo, kiu perdis la prudenton,
 Kaj komprenadon ili ne havas.
 29Se ili estus prudentaj, ili tion komprenus;
 Ili pripensus, kia estos ilia fino.
 30Kiel povus unu persekuti milon
 Kaj du forkurigi dek milojn,
 Se ilia Defendanto ilin ne vendus
 Kaj la Eternulo ilin ne transdonus?
 31Ilia defendanto ne estas ja kiel nia Defendanto,
 Niaj malamikoj mem tion povas juxti.
 32cxar el la vinberbrancxo de Sodom estas iliaj vinberbrancxo
 Kaj el la kampoj de Gomora;
 Iliaj beroj estas beroj venenaj,
 Vinberojn maldolcxajn ili havas.
 33Galo de drakoj estas ilia vino,
 Kaj pereiga veneno de aspidoj.

34cxu tio ne estas kacxita cxe Mi,
Sigelita en Mia trezorejo?
35cxe Mi estas vencxo kaj repago,
cxis la tago, kiam ekcxancelixos ilia piedo;
cxar proksima estas la tago de ilia malfelicxo,
Kaj rapide venos tio, kio estas destinita por ili.
36cxar la Eternulo juxtos Sian popolon,
Kaj Li kompatos Siajn sklavojn,
Kiam Li vidos, ke malaperis ilia forto,
Ke jam ne ekzistas malliberulo nek liberulo.
37Kaj Li diros: Kie estas iliaj dioj,
La fortikacxo, kiun ili fidis;
38Kiu manxis la sebon de iliaj bucxoferoj,
Trinkis la vinon de iliaj vercxoferoj?
Ili levicxu kaj helpu vin,
Ili estu cxirmo por vi!
39Vidu nun, ke estas Mi, Mi sola,
Kaj ne ekzistas dio krom Mi;
Mi mortigas kaj vivigas;
Mi frapas kaj resanigas;
Kaj neni povas savi el Mia mano.
40Mi levos al la cxielo Mian manon,
Kaj Mi diros: Mi vivas eterne.
41Kiam Mi akrigos Mian brilantan glavon
Kaj Mia mano komencos la juxadon,
Tiam Mi revencxos al Miaj malamikoj,
Kaj al Miaj malamantoj Mi repagos.
42Mi ebriigos Miajn sagojn per sango,
Kaj Mia glavo mancxos karnon,
El la sango de mortigitoj kaj kaptitoj,
El la kapoj de la estroj de la malamikoj.
43Gloru, ho gentoj, Lian popolon;
cxar Li vencxos pro la sango de Siaj sklavoj,
Kaj Li redonos vencxon al Siaj malamikoj
Kaj pekliberigos Sian teron kaj Sian popolon.

44 Kaj Moseo venis kaj eldiris cxiujn vortojn de cxi tiu kanto antacx la oreloj de la popolo, li kaj Josuo, filo de Nun. 45 Kaj kiam Moseo finis la paroladon de cxiuj cxi tiuj vortoj antacx la tuta Izrael, 46 tiam li diris al ili: Enmetu en vian koron cxiujn vortojn, per kiuj mi avertas vin hodi, kaj transdonu ilin al viaj gefiloj, por ke ili penu plenumi cxiujn vortojn de cxi tiu instruo. 47 cxar ne malgrava afero cxi estas por vi; sed cxi estas via vivo, kaj per cxi tiu afero vi longe vivos sur la tero, al kiu vi iras trans Jordanon, por ekposedi cxin.

48 Kaj la Eternulo ekparolis al Moseo en la sama tago, dirante: 49 Supreniru sur cxi tiun monton Abarim, sur la monton Nebo, kiu estas en la lando Moaba, kontracx Jericxo; kaj rigardu la

landon Kanaan, kiun Mi donas al la Izraelidoj kiel posedacxon; 50 kaj mortu sur la monto, sur kiun vi supreniras, kaj alkolekticxu al via popolo, kiel mortis Aaron, via frato, sur la monto Hor, kaj alkolekticxis al sia popolo: 51 pro tio, ke vi pekis kontracx Mi inter la Izraelidoj cxe la Akvo de Malpaco en Kadecx, en la dezerto Cin; pro tio, ke vi ne aperigis Mian sanktecon inter la Izraelidoj. 52 cxar de malproksime vi vidos la landon, sed vi ne eniros tien, en la landon, kiun mi donas al la Izraelidoj.

Cxapitro 33

1 Kaj jen estas la beno, per kiu benis Moseo, la Dia homo, la Izraelidojn antacx sia morto. 2 Li diris:

La Eternulo venis de Sinaj
Kaj eklumis al ili de Seir;
Li ekbrilis de la monto Paran
Kaj venis el milmiloj da sanktuloj;
cxe Lia dekstra flanko estas fajro de lecxo por ili.
3 Vere Li amas la popolojn;
cxiuj Liaj sanktuloj estas en Via mano;
Kaj ili falis antacx Viaj piedoj,
Por acxskulti Viajn vortojn.
4 Instruon transdonis al ni Moseo,
Heredacxon por la komunumo de Jakob.
5 Kaj li faricxis recxo en Jecxurun,
Kiam kunvenis la cxefoj de la popolo,
Kune la triboj de Izrael.

6 Vivu Ruben, kaj li ne mortu;
Kaj liaj viroj ne estu malmultaj.

7 Kaj cxi tion pri Jehuda li diris:

Acxdu, ho Eternulo, la vocxon de Jehuda,
Kaj alkonduku lin al lia popolo;
Per siaj manoj li sin defendos,
Kaj Vi estu helpanto kontracx liaj malamikoj.

8 Kaj pri Levi li diris:

Viaj signoj de lumo kaj de justo estu por Via sankta viro,
Kiun Vi elprovis en Masa,
Kun kiu Vi malpaciis cxe la Akvo de Malpaco;
9 Kiu diras pri sia patro kaj pri sia patrino:
Mi ne vidis ilin;
Kiu ne rekonis siajn fratojn
Kaj ne konis siajn filojn:

cxar ili observis Viajn dirojn
Kaj gardis Vian interligon;
10Ili instruu Viajn lecxojn al Jakob
Kaj Vian instruon al Izrael;
Ili metu incenson antacx Vian vizacxon,
Kaj bruloferojn sur Vian altaron.
11Benu, ho Eternulo, lian forton,
Kaj favoru la faron de liaj manoj;
Frapu la lumbon de tiuj, kiuj levicxas kontrakx lin,
Kaj de liaj malamantoj, ke ili ne povu relevicxi.

12 Pri Benjamin li diris:

La amato de la Eternulo loxos sendancxere cxe Li;
Li protektas lin cxiutage,
Kaj inter Liaj brakoj li ripozas.

13 Kaj pri Jozef li diris:

Benita de la Eternulo estas lia tero,
Per donoj de la cxielo, per roso,
Kaj per la profundacxo, kucxanta malsupre,
14Kaj per donoj, produktataj de la suno,
Kaj per donoj, kiujn eligas la lunoj,
15Kaj per la plejbonacxo de la antikvaj montoj,
Kaj per la donoj de la eternaj montetoj,
16Kaj per la donoj de la tero kaj de cxia abundeco.
Kaj la favoro de Tiu, kiu aperis en la arbetacxo,
Venu sur la kapon de Jozef
Kaj sur la verton de la elektito inter liaj fratoj.
17Lia unuenaskita bovido estas belega,
Kaj liaj kornoj estas kiel kornoj de bubalo;
Per ili li kornobatos cxiujn popolojn kune cxis la randoj de la tero.
Tio estas la dekmiloj de Efraim,
Tio estas la miloj de Manase.

18 Kaj pri Zebulun li diris:

cxoju, Zebulun, cxe via eliro;
Kaj Isacxar, en viaj tendoj.
19La popolojn ili vokas sur la monton;
Tie ili oferbucxas oferojn de justeco;
cxar ili nutras sin per la ricxacxo de la maro,
Kaj per trezoroj, kacxitaj en la sablo.

20 Kaj pri Gad li diris:

Benata estu la disvastiganto de Gad;
Kiel leono li kucxas,
Kaj li discxiras brakon kune kun la verto.
21Li elrigardis al si komencacxon,
cxar tie la lecxdonanto destinis por li parton;
Kaj li venis kun la cxefoj de la popolo,
Plenumis la justecon de la Eternulo
Kaj Liajn decidojn pri Izrael.

22 Kaj pri Dan li diris:

Dan estas juna leono,
Kiu elsaltas el Bacxan.

23 Kaj pri Naftali li diris:

Naftali estas sata de favoro
Kaj plena de beno de la Eternulo;
Okcidenton kaj sudon li posedu.

24 Kaj pri Acxer li diris:

Benita inter la filoj estas Acxer;
Li estu amata de siaj fratoj,
Kaj li trempu en oleo sian piedon;
25Fero kaj kupro estu viaj rigliloj;
Kaj dum via tuta vivo dacrux via bonstato.

26Ne ekzistas simila al Dio, ho Jecxurun,
Kiu sidas en la cxielo por via helpo,
En Sia majesto en la nuboj.
27La Dio antikva estas locxejo,
Kaj malsupre estas brakoj eternaj.
Kaj Li forpelis de antacx vi la malamikon,
Kaj diris: Ekstermu.
28Kaj Izrael loxas sendancxere, sola;
La fonto de Jakob estas sur tero de greno kaj mosto,
Kaj lia cxielo gutigas roson.
29Felicxa vi estas, ho Izrael!
Kiu estas simila al vi, popolo helpata de la Eternulo,
La cxildo de via helpo kaj la glavo de via gloro?
Flatos vin viaj malamikoj,
Kaj vi pacxados sur iliaj altacxo.

Cxapitro 34

1 Kaj Moseo supreniris de la stepo de Moab sur la monton Nebo, sur la supron de Pisga, kiu estas kontracx Jericxo. Kaj la Eternulo montris al li la tutan landon Gilead, cxis Dan, 2 kaj la tutan teron de Naftali kaj la teron de Efraim kaj Manase kaj la tutan teron de Jehuda cxis la ekstrema maro, 3 kaj la teron sudan kaj la distrikton de la valo de Jericxo, la urbo de Palmoj, cxis Coar. 4 Kaj la Eternulo diris al li: Jen estas la lando, pri kiu Mi cxuris al Abraham, al Isaak, kaj al Jakob, dirante: Al via idaro Mi cxin donos. Mi vidigis cxin al vi per viaj okuloj, sed tien vi ne eniros. 5 Kaj mortis tie Moseo, la servanto de la Eternulo, en la lando Moaba, lacx la diro de la Eternulo. 6 Kaj li estas enterigita en la valo en la lando Moaba, kontracx Bet-Peor; kaj neniu scias lian tombon cxis hodiagx. 7 Kaj Moseo havis la acxon de cent dudek jaroj, kiam li mortis; ne malakricxis lia okulo, kaj ne malaperis lia frecxeco. 8 Kaj la Izraelidoj priploris Moseon sur la stepoj de Moab dum tridek tagoj. Kaj pasis la tagoj de plorado kaj funebrado pri Moseo. 9 Kaj Josuo, filo de Nun, estis plena de spirito de sacxeco, cxar Moseo metis siajn manojn sur lin; kaj la Izraelidoj acxskultis lin, kaj agis, kiel la Eternulo ordonis al Moseo. 10 Ne aperis plu en Izrael profeto tia, kiel Moseo, kiun la Eternulo konis, vizacxon kontracx vizacxo; 11 koncerne cxiajn signojn kaj miraklojn, kiujn la Eternulo sendis lin fari en la lando Egipta super Faraono kaj super cxiaj liaj servantoj kaj super lia tuta lando, 12 kaj koncerne la tutan potencon, kaj cxiajn mirindajn kaj grandajn farojn, kiujn Moseo faris antacx la okuloj de la tuta Izrael.

JOSUO

Cxapitro 1

1 Post la morto de Moseo, servanto de la Eternulo, la Eternulo diris al Josuo, filo de Nun, helpanto de Moseo, jene: 2 Mia servanto Moseo mortis; kaj nun levicxu, transiru cxi tiun Jordanon, vi kaj cxi tiu tuta popolo, en la landon, kiun Mi donas al ili, al la Izraelidoj. 3 cxiun lokon, sur kiun pacxos la plando de via piedo, Mi donas al vi, kiel Mi diris al Moseo. 4 De la dezerto kaj de cxi tiu Lebanon cxis la granda rivero, la rivero Ecxfrato, la tuta lando de la cxitidoj, cxis la Granda Maro okcidente, estu viaj limoj. 5 Neniu rezistos al vi dum via tuta vivo; kiel Mi estis kun Moseo, tiel Mi estos kun vi; Mi ne foriros de vi kaj Mi ne forlasos vin. 6 Estu forta kaj kuracxa; cxar vi ekposedigos al cxi tiu popolo la landon, pri kiu Mi cxuris al iliaj patroj, ke Mi donos cxin al ili. 7 Nur estu forta kaj tre kuracxa, penante agi lacx la tuta instruo, kiun donis al vi Mia servanto Moseo; ne deklinicxu de cxi dekstren nek maldekstren, por ke vi sukcesu cxie, kien vi iros. 8 cxi tiu libro de la instruo ne foricxu de via bucxo, sed meditu pri cxi tage kaj nokte, por ke vi zorge plenumu cxion, kio estas skribita en cxi; cxar tiam vi havos felicxon sur viaj vojoj, kaj tiam vi havos sukceson. 9 Jen Mi ordonis al vi: estu forta kaj kuracxa; ne havu teruron kaj ne timu; cxar kun vi estas la Eternulo, via Dio, cxie, kien vi iros.

10 Kaj Josuo ordonis al la oficistoj de la popolo, dirante: 11 Iru tra la tendaro, kaj ordonu al la popolo, dirante: Pretigu por vi mancxacxon, cxar post tri tagoj vi transiros cxi tiun Jordanon, por iri ekposedi la landon, kiun la Eternulo, via Dio, donas al vi kiel posedacxon.

12 Kaj al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj kaj al la duontribo de Manase, Josuo diris jene: 13 Memoru la aferon, kiun ordonis al vi Moseo, servanto de la Eternulo, dirante: La Eternulo, via Dio, ripozigis vin, kaj donis al vi cxi tiun teron; 14 viaj edzinoj, viaj infanoj, kaj viaj brutoj restos sur la tero, kiun donis al vi Moseo transe de Jordan; kaj vi iru armitaj antacx viaj fratoj, cxuij, kiuj tacxgas por la milito, kaj helpu ilin, 15 cxis la Eternulo ripozigos viajn fratojn, kiel vin, kaj ili ankacx ekposedos la teron, kiun la Eternulo, via Dio, donas al ili; tiam vi reiros sur la teron de via posedado, kaj vi posedos cxin, kiun donis al vi Moseo, servanto de la Eternulo, transe de Jordan, sur la flanko de sunlevicxo. 16 Kaj ili respondis al Josuo, dirante: cxion, kion vi ordonis, ni faros, kaj cxien, kien vi sendos nin, ni iros. 17 Tute tiel, kiel ni obeis Moseon, ni obeos vin; nur la Eternulo, via Dio, estu kun vi, kiel Li estis kun Moseo. 18 cxiu, kiu malobeos vian diron kaj ne acxskultos viajn vortojn en cxio, kion vi ordonis al li, estos mortigita. Nur estu forta kaj kuracxa.

Cxapitro 2

1 Kaj Josuo, filo de Nun, sendis el cxitim du esplorrigardantojn sekrete, dirinte: Iru, pririgardu la landon kaj Jericxon. Kaj ili iris, kaj venis en la domon de malcxastistino, kies nomo estis Racxab, kaj ili dormis tie. 2 Kaj oni diris al la rexo de Jericxo jene: Jen venis cxi tien en la nokto viroj el la Izraelidoj, por esplorrigardi la landon. 3 Tiam la rexo de Jericxo sendis al

Racxab, por diri: Elirigu la virojn, kiuj venis al vi, kiuj venis en vian domon; cxar por esplorigardi la tutan landon ili venis. 4 Sed la virino prenis la du virojn kaj kacxis ilin, kaj diris: Efektive venis al mi la viroj, sed mi ne scias, el kie ili estas; 5 kaj kiam en la mallumo oni estis fermontaj la pordegon, la viroj eliris; mi ne scias, kien la viroj iris; postkuru ilin rapide, cxar vi kuratingos ilin. 6 Sed cxi suprenirigis ilin sur la tegmenton, kaj kacxis ilin en la trunkoj de lino, kiuj kucxis cxe cxi sur la tegmento. 7 La viroj postkuris ilin en la direkto al Jordan cxis la transirejo; kaj la pordegon oni fermis, post kiam eliris la postkurantoj. 8 Kaj antacx ol la kacxitoj kucxicxis, cxi supreniris al ili sur la tegmenton, 9 kaj cxi diris al la viroj: Mi scias, ke la Eternulo trandonis al vi la landon, kaj ke teruro pri vi falis sur nin kaj ke timulicxis antacx vi cxiuj locxantoj de la lando; 10 cxar ni acxdis, ke la Eternulo sekigis antacx vi la akvon de la Ruxa Maro, kiam vi eliris el Egiptujo, kaj kiel vi agis kun la du recxoj de la Amoridoj, kiuj estis transe de Jordan, kun Sicxon kaj kun Og, kiujn vi ekstermis. 11 Ni acxdis, kaj ektimis nia koro, kaj en neniun restis kuracxo antacx vi; cxar la Eternulo, via Dio, estas Dio en la cxielo supre kaj sur la tero malsupre. 12 Kaj nun cxuru al mi per la Eternulo, ke cxar mi faris favorkoracxon al vi, tial ankacx vi faros favorkoracxon al la domo de mia patro; kaj donu al mi signon de vereco, 13 ke vi konservos la vivon al mia patro kaj al mia patrino kaj al miaj fratoj kaj al miaj fratinoj, kaj al cxiu, kiun ili havas, kaj vi savos niajn animojn kontracx morto. 14 Kaj la viroj diris al cxi: Nia animo mortu anstatacx via, se vi ne rakontos pri cxi tiu nia afero; kaj kiam la Eternulo donos al ni la landon, tiam ni faros al vi favorkoracxon kaj fidelacxon. 15 Kaj cxi malsuprenigis ilin per cxnuro tra la fenestro; cxar cxia domo estis en la muro de la urbo, kaj cxi locxis en la muro. 16 Kaj cxi diris al ili: Iru sur la monton, por ke ne renkontu vin la postkurantoj, kaj kacxu vin tie dum tri tagoj, cxis la postkurantoj revenos; kaj poste vi iros vian vojon. 17 Kaj la viroj diris al cxi: Jen kiamaniere ni estos liberaj de via cxuro, per kiu vi cxurigis nin: 18 jen ni venos en la landon, kaj vi alligu al la fenestro la rucxan cxnuron, per kiu vi nin malsuprenigis; kaj vian patron kaj vian patrinon kaj viajn fratojn kaj la tutan familion de via patro kolektu al vi en la domon; 19 kaj se iu eliros el la pordo de via domo eksteren, lia sango estos sur lia kapo, kaj ni estos senkulpaj; kaj pri cxiu, kiu estos kun vi en la domo, lia sango estos sur nia kapo, se ies mano lin tuxos. 20 Sed se vi rakontos cxi tiun nian aferon, tiam ni estos liberaj de via cxuro, per kiu vi cxurigis nin. 21 Kaj cxi diris: cxi estu, kiel vi diris. Kaj cxi foririgis ilin, kaj ili iris; kaj cxi alligis la rucxan cxnuron al la fenestro. 22 Kaj ili iris, kaj venis sur la monton, kaj restis tie dum tri tagoj, cxis revenis la postkurantoj. Kaj la postkurantoj sercxis sur la tuta vojo, kaj ne trovis. 23 Tiam la du viroj iris returne, kaj malsupreniris de la monto, kaj transicxis, kaj venis al Josuo, filo de Nun, kaj rakontis al li cxion, kio okazis al ili. 24 Kaj ili diris al Josuo: La Eternulo transdonis en nian manon la tutan landon, kaj cxiuj locxantoj de la lando havas timon antacx ni.

Cxapitro 3

1 Kaj Josuo levicxis frue matene, kaj ili elmovicxis de cxitim kaj alvenis al Jordan, li kaj cxiuj Izraelidoj, kaj ili tradormis tie la nokton, antacx ol transiri. 2 Kaj post paso de tri tagoj la oficistoj iris tra la tendaro, 3 kaj ordonis al la popolo, dirante: Kiam vi ekvidos la keston de interligo de la Eternulo, via Dio, kaj la pastrojn Levidojn, kiuj portas cxin, tiam ekmovicxu de viaj lokoj kaj iru post ili. 4 Sed inter vi kaj cxi devas esti interspaco de cxirkacx du mil ulnoj da mezuro; ne alproksimicxu al cxi, por ke vi sciu la vojon, lacx kiu vi devas iri; cxar vi ne iris lacx tiu vojo antacxe. 5 Kaj Josuo diris al la popolo: Sanktigu vin, cxar morgacx la Eternulo faros inter vi miraklojn. 6 Kaj Josuo diris al la pastroj jene: Prenu la keston de interligo, kaj preteriru

antacx la popolo. Kaj ili prenis la keston de interligo, kaj preteriris antacx la popolo. 7 Kaj la Eternulo diris al Josuo: En cxi tiu tago Mi komencos altigi vin antacx la okuloj de la tuta Izrael, por ke ili sciu, ke kiel Mi estis kun Moseo, tiel Mi estos kun vi. 8 Kaj vi ordonu al la pastroj, kiuj portas la keston de interligo, dirante: Kiam vi venos al la rando de la akvo de Jordan, tiam staricxu en Jordan.

9 Kaj Josuo diris al la Izraelidoj: Aliru cxi tien, kaj acxskultu la vortojn de la Eternulo, via Dio. 10 Kaj Josuo diris: Per tio vi ekscios, ke la vivanta Dio estas inter vi, kaj ke Li forpelos de antacx vi la Kanaanidojn kaj la cxiitidojn kaj la cxividojn kaj la Perizidojn kaj la Girgacxidojn kaj la Amoridojn kaj la Jebusidojn: 11 jen la kesto de interligo de la Sinjoro de la tuta tero transiros antacx vi Jordanon. 12 Kaj nun prenu al vi dek du virojn el la triboj de Izrael, po unu viro el cxiu tribo. 13 Kaj kiam la plandoj de la piedoj de la pastroj, kiuj portas la keston de la Eternulo, la Sinjoro de la tuta tero, haltos en la akvo de Jordan, la akvo de Jordan detiricxos, la akvo, kiu fluas de supre; kaj cxi staricxos, kiel unu muro. 14 Kaj kiam la popolo elmovicxis el siaj tendoj, por transiri Jordanon, kaj la pastroj, kiuj portis la keston de interligo, estis antacx la popolo, 15 kaj kiam la portantoj de la kesto venis al Jordan, kaj la piedoj de la pastroj, kiuj portis la keston, trempicxis en la rando de la akvo (kaj Jordan estis plena cxe cxiuj siaj bordoj dum la tuta tempo de rikoltado), 16 tiam la akvo, kiu fluis de supre, haltis, staricxis kiel unu muro, tre malproksime, cxe la urbo Adam, kiu estas apud Cartan; kaj la akvo, kiu fluis al la maro de la stepo, al la Sala Maro, tute foriris. Kaj la popolo transiris kontracx Jericxo. 17 Kaj la pastroj, kiuj portis la keston de interligo de la Eternulo, staris forte sur seka tero meze de Jordan, kaj la tuta Izrael iris trans seka tero, cxis la tuta popolo transiris Jordanon.

Cxapitro 4

1 Kaj kiam la tuta popolo transiris Jordanon, la Eternulo diris al Josuo jene: 2 Prenu al vi el la popolo dek du virojn, po unu viro el cxiu tribo, 3 kaj ordonu al ili, dirante: Prenu al vi de cxi tie, el la mezo de Jordan, kie firme staris la piedoj de la pastroj, dek du cxtonojn, kaj transportu ilin kun vi, kaj metu ilin sur la nokthaltejo, kie vi pasigos cxi tiun nokton. 4 Kaj Josuo alvokis la dek du virojn, kiujn li destinis el la Izraelidoj, po unu viro el cxiu tribo; 5 kaj Josuo diris al ili: Iru antacx la kesto de la Eternulo, via Dio, en la mezo de Jordan, kaj levu al vi sur vian cxultron cxiu po unu cxtono, lacx la nombro de la triboj de la Izraelidoj; 6 por ke cxi tio estu signo inter vi. Se viaj infanoj morgacx demandas vin, dirante: Pro kio estas cxe vi cxi tiuj cxtonoj? 7 tiam vi diros al ili: Pro tio, ke disflankicxis la akvo de Jordan antacx la kesto de interligo de la Eternulo; kiam cxi iris trans Jordanon, disflankicxis la akvo de Jordan. Kaj cxi tiuj cxtonoj estos memorigacxo por la Izraelidoj eterne. 8 Kaj la Izraelidoj faris tiel, kiel ordonis Josuo; kaj ili prenis dek du cxtonojn el meze de Jordan, kiel la Eternulo diris al Josuo, lacx la nombro de la triboj de la Izraelidoj; kaj ili transportis ilin kun si al la nokthaltejo, kaj kucxigis ilin tie. 9 Kaj dek du cxtonojn Josuo starigis meze de Jordan, sur la loko, sur kiu staris la piedoj de la pastroj, kiuj portis la keston de interligo; kaj ili restis tie cxis hodiacx. 10 Kaj la pastroj, kiuj portis la keston, staris meze de Jordan, cxis finicxis cxio, kion la Eternulo ordonis al Josuo diri al la popolo, konforme al cxio, kion Moseo ordonis al Josuo. Kaj la popolo rapide transiris. 11 Kaj kiam la tuta popolo transiris, tiam transiris la kesto de la Eternulo kaj la pastroj antacx la popolo. 12 Kaj la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase transiris armitaj antacx la Izraelidoj, kiel diris al ili Moseo. 13 cxirkaCx kvardek mil armitaj militistoj transiris antacx la Eternulo por la milito, sur la stepo de Jericxo. 14 En tiu tago la Eternulo altigis Josuon antacx la okuloj de la

tuta Izrael; kaj ili komencis timi lin, kiel ili timis Moseon dum lia tuta vivo.

15 Kaj la Eternulo diris al Josuo jene: 16 Ordonu al la pastroj, kiuj portas la keston de atesto, ke ili supreniru el Jordan. 17 Kaj Josuo ordonis al la pastroj, dirante: Supreniru el Jordan. 18 Kaj kiam la pastroj, kiuj portis la keston de interligo de la Eternulo, supreniris el Jordan, kaj kiam la plandoj de la pastroj levicxis sur la sekan teron, la akvo de Jordan reiris al sia loko kaj ekfluis kiel antacxe lacx cxiuj siaj bordoj. 19 Kaj la popolo eliris el Jordan en la deka tago de la unua monato, kaj ili starigis sian tendaron en Gilgal, oriente de Jericxo. 20 Kaj la dek du cxtonojn, kiujn ili prenis el Jordan, Josuo starigis en Gilgal. 21 Kaj li diris al la Izraelidoj jene: Se en la venonta tempo viaj filoj demandas siajn patrojn, dirante: Kion signifas cxi tiuj cxtonoj? 22 tiam diru al viaj filoj jene: Sur seka tero Izrael transiris cxi tiun Jordanon; 23 cxar la Eternulo, via Dio, elsekigis la akvon de Jordan antacx vi, cxis vi transiris, kiel la Eternulo, via Dio, faris kun la Rucxa Maro, kiun Li elsekigis antacx ni, cxis ni transiris; 24 por ke cxiuj popoloj de la tero sciu, ke la mano de la Eternulo estas forta, kaj por ke ili timu la Eternulon, vian Dion, en cxiu tempo.

Cxapitro 5

1 Kaj kiam cxiuj recxoj de la Amoridoj, kiuj loxis transe de Jordan okcidente, kaj cxiuj recxoj de la Kanaanidoj, kiuj loxis apud la maro, acxdis, ke la Eternulo elsekigis la akvon de Jordan antacx la Izraelidoj, cxis ili transiris, tiam ektimis ilia koro, kaj ili ne havis plu kuracxon antacx la Izraelidoj.

2 En tiu tempo la Eternulo diris al Josuo: Faru al vi cxtonajn tranxilojn, kaj cirkumcidu la Izraelidojn denove, duan fojon. 3 Kaj Josuo faris al si cxtonajn tranxilojn, kaj cirkumcidis la Izraelidojn sur la monteto Aralot. 4 Kaj jen estas la kacxzo, pro kiu Josuo cirkumcidis: la tuta popolo, kiu eliris el Egiptujo, la virseksuloj, cxiuj militkapablaj, mortis en la dezerto, sur la vojo, kiam ili iris el Egiptujo; 5 cxar cirkumcidita estis la tuta popolo, kiu eliris; sed cxiuj, kiuj naskicxis en la dezerto, sur la vojo, kiam ili iris el Egiptujo, ne estis cirkumciditaj. 6 cxar dum kvardek jaroj la Izraelidoj iris en la dezerto, cxis la tuta popolo militkapabla, kiu eliris el Egiptujo, elmortis, pro tio, ke ili ne obeis la vocxon de la Eternulo; al ili la Eternulo cxuris, ke Li ne montros al ili la landon, pri kiu la Eternulo cxuris al iliaj patroj, ke Li donos al ni landon, en kiu fluas lakto kaj mielo. 7 Iliajn filojn Li starigis anstatacx ili. Tiujn Josuo cirkumcidis; cxar ili estis necirkumciditaj, cxar oni ne cirkumcidis ilin dum la vojo. 8 Kaj kiam estis finita la cirkumcido de la tuta popolo, ili restis sur sia loko en la tendaro, cxis ili resanicxis. 9 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Hodiace Mi derulis de vi la hontindacxon de Egiptujo. Kaj tiu loko ricevis la nomon Gilgal cxis hodiace.

10 Kaj la Izraelidoj staris tendare en Gilgal, kaj faris la Paskon en la dek-kvara tago de la monato vespere sur la stepo de Jericxo. 11 Kaj ili mancxis el la produktoj de la tero en la sekvanta tago post la Pasko, macojn kaj rostitajn grajnoj en la sama tago. 12 Kaj la manao cxesis fali en la sekvanta tago, post kiam ili mancxis el la produktoj de la tero; kaj la Izraelidoj ne plu havis manaon, sed ili mancxis la produktojn de la lando Kanaana en tiu jaro.

13 Kaj okazis, ke kiam Josuo estis apud Jericxo, li levis siajn okulojn, kaj ekvidis, ke jen viro staras antacx li kaj en sia mano li tenas nudigitan glavon. Kaj Josuo aliris al li, kaj diris al li: cxu

vi estas nia, acx cxu el niaj malamikoj? 14 Kaj tiu diris: Ne, mi estas militestro de la Eternulo, mi nun venis. Tiam Josuo cxeitis sin vizacxaltere kaj faris adoron, kaj diris al li: Kion mia sinjoro diros al sia sklavo? 15 Kaj la militestro de la Eternulo diris al Josuo: Demetu viajn cxuojn de viaj piedoj; cxar la loko, sur kiu vi staras, estas sankta. Kaj Josuo faris tiel.

Cxapitro 6

1 (Kaj Jericxo estis fermita kaj cxlosita kontracx la Izraelidoj; neniu eliris, kaj neniu eniris.) 2 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Vidu, Mi transdonis en vian manon Jericxon kaj cxian rexon kaj cxiajn fortajn militistojn. 3 cxirkacxiru la urbon cxuiuj militistoj, cxirkacxiru la urbon unu fojon; tiel faru dum ses tagoj. 4 Kaj sep pastroj portu sep trumpetojn jubileajn antacx la kesto; kaj en la sepa tago cxirkacxiru la urbon sep fojojn, kaj la pastroj sonigu per la trumpetoj. 5 Kaj kiam oni ektrumpetos per la jubilea korno kaj vi ekacxdos la sonadon de la trumpeto, tiam la tuta popolo ekkriu per lacxta vocxo; kaj la muro de la urbo falos malsupren, kaj la popolo eniru, cxiu rekte antacxen. 6 Kaj Josuo, filo de Nun, alvokis la pastrojn, kaj diris al ili: Portu la keston de interligo, kaj sep pastroj portu sep jubileajn trumpetojn antacx la kesto de la Eternulo. 7 Kaj li diris al la popolo: Iru, kaj cxirkacxiru la urbon, kaj la armitoj preteriru antacx la kesto de la Eternulo. 8 Kaj post kiam Josuo tion diris al la popolo, sep pastroj, portantaj sep jubileajn trumpetojn antacx la Eternulo, ekiris kaj ektrumpetis per la trumpetoj; kaj la kesto de interligo de la Eternulo iris post ili. 9 Kaj la armitoj iris antacx la pastroj, kiuj trumpetis per la trumpetoj, kaj la resto de la popolo iris post la kesto; oni iris kaj trumpetis per trumpetoj. 10 Kaj al la popolo Josuo ordonis, dirante: Ne krii, kaj ne acxdigu vian vocxon, kaj neniu vorto eliru el via bucxo, cxis la tago, kiam mi diros al vi, ke vi krii; tiam vi krios. 11 Kaj la kesto de la Eternulo ekiris cxirkacx la urbo, cxirkacxiris cxin unu fojon; kaj ili venis en la tendaron kaj tranoktis en la tendaro.

12 Kaj Josuo levicxis frue matene, kaj la pastroj ekportis la keston de la Eternulo. 13 Kaj la sep pastroj, kiuj portis sep jubileajn trumpetojn antacx la kesto de la Eternulo, iris kaj sencxese trumpetis per la trumpetoj; kaj la armitoj iris antacx ili, kaj la resto de la popolo iris post la kesto de la Eternulo, kaj oni sencxese trumpetis per trumpetoj. 14 Kaj ili cxirkacxiris la urbon en la dua tago unu fojon, kaj revenis en la tendaron. Tiel oni faris dum ses tagoj. 15 En la sepa tago ili levicxis frue, kiam montricxis la matena cxielrucxo, kaj ili cxirkacxiris la urbon en la sama maniero sep fojojn; en tiu sola tago ili cxirkacxiris la urbon sep fojojn. 16 Kaj cxe la sepa fojo, kiam la pastroj trumpetis per la trumpetoj, Josuo diris al la popolo: Ekkriu, cxar la Eternulo transdonis al vi la urbon. 17 Kaj la urbo estu sub anatemo de la Eternulo, cxi kaj cxio, kio estas en cxi; nur la malcxastistino Racxab restu viva, cxi kaj cxiu, kiu estas kun cxi en la domo; cxar cxi kacxis la senditojn, kiujn ni sendis. 18 Sed vi gardu vin kontracx la anatemitacxo, por ke vi ne anatemixu, se vi prenos ion el la anatemitacxo, kaj por ke vi ne faligu anatemon sur la tendaron de Izrael kaj ne malfelicxigu cxin. 19 Kaj la tuta arcxento kaj oro, kaj cxuiuj vazoj kupraj kaj feraj, estu sanktigataj al la Eternulo; en la trezorejon de la Eternulo ili venos. 20 Kaj la popolo ekkriis, kaj oni ektrumpetis per trumpetoj. Kaj kiam la popolo ekacxdis la sonadon de la trumpeto, la popolo ekkriis per lacxta vocxo; kaj la muro falis malsupren, kaj la popolo eniris en la urbon, cxiu rekte antacxen, kaj ili prenis la urbon. 21 Kaj ili ekstermis per glavo cxion, kio estis en la urbo, la virojn kaj virinojn, junulojn kaj maljunulojn, bovojn kaj cxafojn kaj azenojn. 22 Kaj al la du viroj, kiuj esplorrigardis la landon, Josuo diris: Iru en la domon de la malcxastistino, kaj elkonduku el tie la virinon, kaj cxuijn, kiuj estas cxe cxi, kiel vi cxuris al cxi.

23 Kaj la junuloj esplorigardintoj iris, kaj elkondukis Racxabon kaj cxian patron kaj cxian patrinon kaj cxiajn fratojn, kaj cxuijn, kiuj estis cxe cxi, kaj cxian tutan familion ili elkondukis, kaj starigis ilin ekster la tendaron de Izrael. 24 Kaj la urbon oni forbruligis per fajro, kaj cxion, kio estis en cxi; nur la arcxenton kaj oron kaj la kuprajn kaj ferajn vazojn oni donis en la trezorejon de la domo de la Eternulo. 25 Kaj la malcxastistino Racxab, kaj la domon de cxia patro, kaj cxuijn, kiuj estis kun cxi, Josuo lasis vivaj, kaj cxi restis inter Izrael cxis nun; cxar cxi kacxis la senditojn, kiujn Josuo sendis por esplorigardi Jericxon. 26 Kaj en tiu tempo Josuo faris cxuron, dirante: Malbenita antacx la Eternulo estu tiu viro, kiu restarigos kaj konstruos cxi tiun urbon Jericxo. Sur sia unuenaskito li cxin fondos, kaj sur sia plej juna filo li starigos cxiajn pordegojn. 27 Kaj la Eternulo estis kun Josuo, kaj li estis fama sur la tuta lando.

Cxapitro 7

1 Sed la Izraelidoj pekis kontracx la anatemo; Acxan, filo de Karmi, filo de Zabdi, filo de Zeracx, el la tribo de Jehuda, prenis el la anatemitacxo, kaj la kolero de la Eternulo ekflamis kontracx la Izraelidoj.

2 Kaj Josuo sendis virojn el Jericxo al Aj, kiu estis apud Bet-Aven, oriente de Bet-El, kaj li diris al ili jene: Iru kaj esplorigardu la landon. Kaj la viroj iris kaj esplorigardis Ajon. 3 Kaj ili revenis al Josuo, kaj diris al li: Ne iru la tuta popolo, nur du mil acx tri mil viroj iru kaj venkobatu Ajon; ne lacigu tien la tutan popolon, cxar ili estas malgrandnombraj. 4 Kaj iris tien el la popolo cxirkacx tri mil viroj; sed ili forkuris de antacx la loxantoj de Aj. 5 Kaj la loxantoj de Aj mortigis el ili tridek ses homojn, kaj persekutis ilin de la pordego cxis cxebarim, kaj venkobatis ilin sur la deklivo de la monto; kaj malkuracixxis la koro de la popolo kaj faricxis kiel akvo. 6 Tiam Josuo disxiris siajn vestojn, kaj cxeitis sin vizacxaltere antacx la keston de la Eternulo, restante tiel cxis la vespero, li kaj la plejcxuloj de Izrael; kaj ili cxutis polvon sur siajn kapojn. 7 Kaj Josuo diris: Ho, mia Sinjoro, Eternulo, kial Vi transirigis cxi tiun popolon trans Jordanon, por transdoni nin en la manon de la Amoridoj, por pereigi nin? ho, kial ni ne restis sur tiu flanko de Jordan? 8 Ho, mia Sinjoro! kion mi povas diri, post kiam Izrael turnis sian dorson al siaj malamikoj? 9 Kiam acxdos la Kanaanidoj kaj cxuij loxantoj de la lando, ili cxirkacxos nin kaj ekstermos nian nomon de sur la tero; kaj kion Vi faros por Via granda nomo? 10 Tiam la Eternulo diris al Josuo: Levicxu! por kio vi cxeitis vin vizacxaltere? 11 Izrael pekis, kaj ili agis kontracx Mia interligo, kiun Mi donis al ili, kaj ili prenis el la anatemitacxo, kaj cxtelis, kaj mensoge neis, kaj metis inter siajn vazojn. 12 Tial la Izraelidoj ne povos rezisti antacx siaj malamikoj, sian dorson ili turnos al siaj malamikoj, cxar ili falis sub anatemon; Mi ne estos plu kun vi, se vi ne malaperigos la anatemitacxon el inter vi. 13 Levicxu, sanktigu la popolon, kaj diru: Sanktigu vin por morgacx; cxar tiel diris la Eternulo, Dio de Izrael: Anatemitacxo estas inter vi, Izrael; vi ne povos rezisti antacx viaj malamikoj, cxis vi forigos la anatemitacxon el inter vi. 14 Kaj vi aliros matene lacx viaj triboj; kaj la tribo, kiun montros la Eternulo, aliros lacx la familioj; kaj la familio, kiun montros la Eternulo, aliros lacx la domoj; kaj la domo, kiun montros la Eternulo, aliros lacx apartaj homoj. 15 Kaj tiun, cxe kiu montricxos la anatemitacxo, oni forbruligu per fajro, lin kaj cxion, kio apartenas al li; cxar li agis kontracx la interligo de la Eternulo, kaj cxar li faris malnoblacxon en Izrael.

16 Kaj Josuo levicxis frue matene, kaj alirigis Izraelon lacx liaj triboj; kaj la montro falis sur la

tribon de Jehuda. 17 Kaj li alirigis la tribon de Jehuda, kaj la montro falis sur la familion de la Zeracxidoj; kaj li alirigis la familion de la Zeracxidoj lacx apartaj homoj, kaj la montro falis sur Zabdin. 18 Kaj li alirigis lian domon lacx apartaj homoj, kaj la montro falis sur Acxanon, filon de Karmi, filo de Zabdi, filo de Zeracx, el la tribo de Jehuda. 19 Tiam Josuo diris al Acxan: Mia filo! donu gloron al la Eternulo, Dio de Izrael, kaj faru al Li konfeson, kaj diru al mi, kion vi faris; ne kacxu antacx mi. 20 Kaj Acxan respondis al Josuo, kaj diris: Efektive, mi pekis antacx la Eternulo, Dio de Izrael, kaj tiel kaj tiel mi faris. 21 Mi vidis inter la militakiracxo belan cxinaran mantelon, kaj ducent siklojn da arcxento, kaj unu stangeton da oro, havantan la pezon de kvindek sikloj, kaj mi ekdeziris ilin kaj prenis ilin; kaj nun ili estas kacxitaĵ en la tero meze de mia tendo, kaj la arcxento estas sub tio. 22 Kaj Josuo sendis senditojn, kaj ili kuris en la tendon; kaj montricxis, ke tio estas kacxita en lia tendo kaj la arcxento estas sub tio. 23 Kaj ili prenis tion el meze de la tendo, kaj alportis al Josuo kaj al cxuij Izraelidoj, kaj elmetis tion antacx la Eternulo. 24 Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael prenis Acxanon, filon de Zeracx, kaj la arcxenton kaj la mantelon kaj la stangeton da oro, kaj liajn filojn kaj liajn filinojn, kaj liajn bovojn kaj liajn azenojn kaj liajn cxafojn, kaj lian tendon, kaj cxion, kio apartenis al li, kaj elkondukis ilin en la valon Acxor. 25 Kaj Josuo diris: Pro tio, ke vi malcxojigis nin, la Eternulo malcxojigos vin en cxi tiu tago. Kaj la tuta Izrael mortigis lin per cxtonoj; kaj oni forbruligis ilin per fajro, kaj cxetis sur ilin cxtonojn. 26 Kaj oni amasigis super li grandan amason da cxtonoj, kiu restis exis hodiax. Kaj malaperis la flama kolero de la Eternulo. Pro tio tiu loko havas la nomon valo Acxor exis hodiax.

Cxapitro 8

1 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Ne timu, kaj ne estu malkuracxa; prenu kun vi cxuijn militistojn, kaj levicxu kaj iru al Aj; vidu, Mi transdonis en vian manon la recxon de Aj kaj lian popolon kaj lian urbon kaj lian landon. 2 Kaj agu kun Aj kaj kun cxia recxo, kiel vi agis kun Jericxo kaj kun cxia recxo; nur ilian militakiracxon kaj iliajn brutojn vi povas rabi por vi. Faru insidon malantacx la urbo. 3 Kaj levicxis Josuo kaj cxuij militistoj, por iri al Aj; kaj Josuo elektis tridek mil homojn, bonajn militistojn, kaj sendis ilin nokte, 4 kaj ordonis al ili, dirante: Vidu, vi faros insidon cxe la urbo, malantacx la urbo; no tro malproksimicxu de la urbo, kaj estu cxuij pretaj. 5 Kaj mi, kaj la tuta popolo, kiu estas kun mi, alproksimicxos al la urbo. Kaj kiam ili eliros kontrakx nin, kiel antacxe, ni forkuros de ili. 6 Kaj ili eliros post ni, exis ni ellogos ilin el la urbo; cxar ili diros: Ili forkuras de ni, kiel antacxe. Kaj ni kuros de ili. 7 Tiam vi levicxu el la insido kaj ekposedu la urbon; kaj la Eternulo, via Dio, transdonos cxin en vian manon. 8 Kaj kiam vi okupos la urbon, ekbruligu la urbon per fajro; faru lacx la diro de la Eternulo. Vidu, mi tion ordonas al vi. 9 Kaj Josuo sendis ilin, kaj ili iris en insidejon, kaj ili eksidis inter Bet-El kaj Aj, okcidente de Aj. Kaj Josuo pasigis tiun nokton meze de la popolo.

10 Kaj Josuo levicxis frue matene, kaj ordigis la popolon, kaj ekiris li kaj la plejcxuloj de Izrael antacx la popolo al Aj. 11 Kaj cxuij militistoj, kiuj estis kun li, iris, kaj alproksimicxis, kaj venis antacx la urbon, kaj starigis sian tendaron norde de Aj; kaj inter ili kaj Aj estis valo. 12 Kaj li prenis cxirkacx kvin mil homojn, kaj arancxis ilin inside inter Bet-El kaj Aj, okcidente de Aj. 13 Kaj la popolo starigis la tutan tendaron, kiu estis norde de la urbo, tiel, ke cxia fina parto estis okcidente de la urbo. Kaj Josuo iris en tiu nokto en la mezon de la valo. 14 Kiam la recxo de Aj tion ekvidis, tiam la loxantoj de la urbo rapide levicxis kaj eliris kontrakx Izraelon milite, li kaj lia tuta popolo, sur difinitan lokon antacx la valo. Kaj li ne sciis, ke estas kontrakx li insido

malantacx la urbo. 15 Kaj Josuo kaj la tuta Izrael cxajnis sin venkobatitaj de ili, kaj ekkuris en la direkto al la dezerto. 16 Kaj ili per krio vokis la tutan popolon, kiu estis en la urbo, por persekuti ilin; kaj ili postkuris Josuon, kaj malproksimicxis de la urbo. 17 Kaj en Aj kaj en Bet-El restis neniuj homoj, kiu ne kuris post Izrael. Kaj ili lasis la urbon malfermita, kaj postkuris Izraelon. 18 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Etendu la lancon, kiu estas en via mano, kontracx Ajon; cxar en vian manon Mi cxin transdonos. Kaj Josuo etendis la lancon, kiu estis en lia mano, kontracx la urbon. 19 Kaj la insidanoj rapide levicxis de sia loko, kaj ekkuris, kiam li etendis sian manon, kaj ili venis en la urbon kaj okupis cxin, kaj rapide ekbruligis la urbon per fajro. 20 Kaj la loxantoj de Aj ekrigardis malantacxen, kaj vidis, ke fumo de la urbo iras al la cxielo. Kaj ili ne havis lokon, kien forkuri--nek tien nek cxi tien; kaj la popolo, kiu estis kurinta al la dezerto, turnicxis kontracx la persekutantojn. 21 Kaj kiam Josuo kaj la tuta Izrael ekvidis, ke la insidanoj okupis la urbon kaj ke levicxas fumo de la urbo, ili turnicxis kaj ekbatis la loxantojn de Aj. 22 Kaj tiuj el la urbo eliris renkonte al ili, kaj ili trovicxis en la mezo inter la Izraelidoj, el kiuj unuj estis sur unu flanko kaj aliaj sur la dua flanko, kaj ili batis ilin tiel, ke neniuj el ili restis kaj neniuj povis forkuri. 23 Kaj la rexon de Aj oni kaptis vivan, kaj alkondukis lin al Josuo. 24 Kaj kiam Izrael mortigis cxiujn loxantojn de Aj sur la kampo, en la dezerto, kien tiuj ilin postkuris, kaj cxiuj falis de glavo cxis plena ekstermicxo, tiam cxiuj Izraelidoj reiris en la urbon kaj mortigis tie cxiujn per glavo. 25 Kaj la nombro de cxiuj falintoj en tiu tago, viroj kaj virinoj, estis dek du mil, cxiuj loxantoj de Aj. 26 Kaj Josuo ne retiris sian manon, kiun li etendis kun la lanco, cxis estis ekstermitaj cxiuj loxantoj de Aj. 27 Nur la brutoj kaj la militakiracxon de tiu urbo la Izraelidoj rabis al si, lacx la diro de la Eternulo, kiun Li ordonis al Josuo. 28 Kaj Josuo forbruligis la urbon Aj, kaj faris cxin eterna ruino, dezertacxo cxis hodiaux. 29 Kaj la rexon de Aj li pendigis sur arbo, kie li restis cxis la vespero; kaj kiam la suno subiris, Josuo ordonis, kaj oni deprenis lian kadavron de la arbo, kaj cxetis cxin antacx la pordegon de la urbo, kaj amasigis super cxi grandan amason da cxtonoj, kiu restis cxis hodiaux.

30 Tiam Josuo konstruis sur la monto Ebal altaron al la Eternulo, Dio de Izrael, 31 kiel ordonis Moseo, servanto de la Eternulo, al la Izraelidoj, kiel estas skribite en la libro de instruo de Moseo, altaron el cxtonoj nehakitaj, sur kiujn oni ne levis feron. Kaj oni alportis sur cxi bruloferojn al la Eternulo, kaj oni bucxis pacoferojn. 32 Kaj li skribis tie sur la cxtonoj kopion de la instruo de Moseo, kiun li skribis antacx la Izraelidoj. 33 Kaj la tuta Izrael kaj liaj plejcxuloj kaj oficistoj kaj liaj juxxistoj staris cxe ambacx flankoj de la kesto, kontracx la pastroj Levidoj, kiuj portis la keston de interligo de la Eternulo, kiel la fremduloj, tiel ankacx la indicxenoj; duono staris kontracx la monto Gerizim, kaj la dua duono kontracx la monto Ebal, kiel ordonis antacxe Moseo, servanto de la Eternulo, por beni la popolon. 34 Kaj poste li lacxte legis cxiujn vortojn de la instruo, la benon kaj la malbenon, konforme al cxio, kio estas skribita en la libro de la instruo. 35 El cxio, kion ordonis Moseo, ne estis ecx unu vorto, kiun ne antacxlegis Josuo antacx la tuta komunumo de Izrael, kaj antacx la virinoj, infanoj, kaj fremduloj, kiuj estis inter ili.

Cxapitro 9

1 Kaj kiam acxdis cxiuj rexo, kiuj loxis trans Jordan, sur la monto kaj en la valo, kaj sur la tuta bordo de la Granda Maro kontracx Lebanon, la cxetidoj, kaj la Amoridoj, la Kanaanidoj, la Perizidoj, la cxividoj, kaj la Jebusidoj, 2 ili kolekticxis kune, por militi unuanime kontracx Josuo

kaj kontrakx Izrael.

3 Kaj la loxantoj de Gibeon acxdis, kion faris Josuo al Jericxo kaj al Aj, 4 kaj ili ankacx faris ruzacxon: ili iris kaj provizis sin per mancxacxo, kaj metis malnovajn sakojn sur siajn azenojn kaj malnovajn discxiritajn kaj flikitajn vinsakojn; 5 kaj cxuoj malnovaj kaj flikitaj estis sur iliaj piedoj, kaj vestoj malnovaj estis sur ili, kaj ilia tuta pano estis malfrecxa kaj cximicxinta. 6 Kaj ili iris al Josuo en la tendaron cxe Gilgal, kaj diris al li kaj al la tuta Izrael: El lando malproksima ni venis; faru do kun ni interligon. 7 Kaj la Izraelidoj diris al la cxividoj: Eble vi loxas apude de ni; kiel do ni povas fari kun vi interligon? 8 Kaj ili diris al Josuo: Ni estas viaj sklavoj. Kaj Josuo diris al ili: Kiuj vi estas? kaj el kie vi venas? 9 Kaj ili diris al li: El lando tre malproksima venis viaj sklavoj pro la nomo de la Eternulo, via Dio; cxar ni acxdis Lian gloron, kaj cxion, kion Li faris en Egiptujo, 10 kaj cxion, kion Li faris al la du rexo de la Amoridoj transe de Jordan, al Sicxon, rexo de cxecebon, kaj al Og, rexo de Bacxan, kiu loxis en Acxtarot. 11 Kaj diris al ni niaj plejcxuloj kaj cxiuj loxantoj de nia lando jene: Prenu en viajn manojn mancxacxon por la vojo, kaj iru renkonte al ili, kaj diru al ili: Ni estas viaj sklavoj; faru do kun ni interligon. 12 cxi tiu nia pano estis varma, kiam ni prenis cxin provize el niaj domoj en la tago, en kiu ni eliris, por iri al vi; kaj nun jen cxi malfrecxixis kaj cximicxis. 13 Kaj cxi tiuj niaj felsakoj kun vino, kiujn ni plenigis novajn, jen ili disfendixis; kaj cxi tiuj niaj vestoj kaj cxuoj malnovicxis pro la tre longa vojo. 14 Tiam la homoj prenis iom el ilia pano, kaj la Eternulon ili ne demandis. 15 Kaj Josuo faris pacon kun ili, kaj starigis interligon kun ili, por lasi ilin vivaj; kaj la cxefoj de la komunumo cxuris al ili. 16 Sed post paso de tri tagoj, post kiam ili faris kun ili interligon, ili ekacxdis, ke ili estas iliaj najbaroj kaj loxas apude de ili. 17 Kaj la Izraelidoj elmovicxis, kaj venis al iliaj urboj en la tria tago; iliaj urboj estis Gibeon kaj Kefira kaj Beerot kaj Kirjat-Jearim. 18 Kaj la Izraelidoj ne batis ilin, cxar la estroj de la komunumo cxuris al ili per la Eternulo, Dio de Izrael. Kaj la tuta komunumo ekmurmuris kontrakx la estroj. 19 Kaj cxiuj estroj diris al la tuta komunumo: Ni cxuris al ili per la Eternulo, Dio de Izrael, kaj nun ni ne povas tucxi ilin; 20 tion ni faros al ili: ni lasu ilin vivaj, por ke ne trafu nin kolero pro la cxuro, kiun ni cxuris al ili. 21 Kaj la estroj diris al ili: Ili vivu. Kaj ili faricxis lignohakistoj kaj akvoportistoj por la tuta komunumo, kiel diris al ili la estroj. 22 Kaj Josuo alvokis ilin, kaj diris al ili jene: Kial vi nin trompis, dirante, ke vi estas tre malproksimaj de ni, dum vi loxas apude de ni? 23 estu do nun malbenitaj: ne cxesicxu inter vi sklavoj kaj lignohakistoj kaj akvoportistoj por la domo de mia Dio. 24 Kaj ili respondis al Josuo kaj diris: Estis dirite al viaj sklavoj, ke la Eternulo, via Dio, promesis al Sia servanto Moseo, ke Li donos al vi la tutan landon kaj ekstermos antacx vi cxiujn loxantojn de la lando; tial ni tre ektimis antacx vi pri nia vivo, kaj ni faris tiun aferon. 25 Kaj nun jen ni estas en via mano: kiel vi trovas bona kaj justa agi kun ni, tiel agu. 26 Kaj li agis kun ili tiel: li savis ilin kontrakx la manoj de la Izraelidoj, kaj cxi tiuj ne mortigis ilin. 27 Sed Josuo destinis al ili en tiu tago, ke ili estu lignohakistoj kaj akvoportistoj por la komunumo kaj por la altaro de la Eternulo, cxis la nuna tago, sur la loko, kiun Li elektos.

Cxapitro 10

1 Kiam Adoni-Cedek, rexo de Jerusalem, acxdis, ke Josuo prenis Ajon kaj ekstermis cxin; ke kiel li agis kun Jericxo kaj kun cxia rexo, tiel li agis kun Aj kaj kun cxia rexo; kaj ke la

locxantoj de Gibeon faris pacon kun Izrael kaj restis inter ili: 2 tiam ili tre ektimis; cxar Gibeon estis urbo granda, kiel unu el la recxaj urboj, kaj cxi estis pli granda ol Aj, kaj cxiuj cxiaj loxantoj estis homoj fortaj. 3 Kaj Adoni-Cedek, rexo de Jerusalem, sendis al Hoham, rexo de cxebron, kaj al Piram, rexo de Jarmut, kaj al Jafia, rego de Lacxicx, kaj al Debir, rexo de Eglon, por diri: 4 Venu al mi kaj helpu min, ke ni venkobatu Gibeonon pro tio, ke cxi faris pacon kun Josuo kaj kun la Izraelidoj. 5 Kaj kunicxis kaj iris la kvin rexo de la Amoridoj, la rexo de Jerusalem, la rexo de cxebron, la rexo de Jarmut, la rexo de Lacxicx, la rexo de Eglon, ili kaj ilia tuta militistaro; kaj ili starigis tendarojn cxirkacx Gibeon kaj ekmilitis kontrakx cxi. 6 Tiam la loxantoj de Gibeon sendis al Josuo en la tendaron cxe Gilgal, por diri: Ne forprenu viajn manojn de viaj sklavo; venu al ni rapide kaj savu nin kaj helpu nin, cxar kolekticxis kontrakx ni cxiuj rexo de la Amoridoj, kiuj loxas sur la monto. 7 Kaj Josuo eliris el Gilgal, li kaj la tuta militistaro kun li, kaj cxiuj militotacxguloj. 8 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Ne timu ilin; cxar en vian manon Mi trandonis ilin; neniu el ili povos rezisti antacx vi. 9 Kaj Josuo venis al ili neatendite; la tutan nokton li iris el Gilgal. 10 Kaj la Eternulo konfuzegis ilin antacx Izrael, kaj cxi tiu batis ilin per granda venkobato en Gibeon, kaj persekutis ilin lacx la vojo, kiu suprenkondukas al Bet-cxoron, kaj batis ilin cxis Azeka kaj cxis Makeda. 11 Kaj kiam ili, forkurante de la Izraelidoj, estis sur la deklivo de Bet-cxoron, la Eternulo cxietadis sur ilin grandajn cxtonojn el la cxielo, cxis Azeka, kaj ili mortis; pli granda estis la nombro de tiuj, kiuj mortis de la cxtonoj de hajlo, ol la nombro de tiuj, kiujn la Izraelidoj mortigis per la glavo.

12 Tiam Josuo parolis al la Eternulo en la tago, en kiu la Eternulo transdonis la Amoridojn al la Izraelidoj; kaj li diris antacx la cxeestanta Izrael:

Suno, haltu super Gibeon,

Kaj luno super la valo de Ajalon.

13Kaj la suno haltis, kaj la luno staris tiel longe,

Kiel la popolo faris vencxon al siaj malamikoj.

Tio estas ja skribita en la libro de la Justulo. Kaj la suno staris meze de la cxielo, kaj ne rapidis subiri preskacx dum tuta tago. 14 Kaj nek antacxe nek poste estis tago simila al tiu, en kiu la Eternulo obeis la vocxon de homo; cxar la Eternulo batalis por Izrael.

15 Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael revenis en la tendaron cxe Gilgal.

16 Kaj forkuris tiuj kvin rexo kaj kacxis sin en kaverno en Makeda. 17 Kaj oni sciigis al Josuo, dirante: Estas trovitaj la kvin rexo, kacxitaj en kaverno en Makeda. 18 Tiam Josuo diris: Alrulu grandajn cxtonojn al la aperturo de la kaverno, kaj starigu cxe cxi homojn, por gardi cxin; 19 sed vi ne haltu, persekutu viajn malamikojn kaj ekstermu iliajn malantacxajn tacxmentojn; ne permesu al ili veni en iliajn urbojn; cxar la Eternulo, via Dio, transdonis ilin en viajn manojn. 20 Kaj kiam Josuo kaj la Izraelidoj finis bati ilin per tre granda venkobato cxis preskacx plena ekstermo, kaj la restintoj el ili forkuris en la fortikigitajn urbojn, 21 kaj la tuta popolo revenis al Josuo en la tendaron en Makedan sendifekta, kaj neniu movis sian langon kontrakx la Izraelidojn, 22 tiam Josuo diris: Malfermu la aperturon de la kaverno, kaj elkonduku al mi tiujn kvin rexo de la kaverno. 23 Kaj oni faris tiel, kaj oni elkondukis al li tiujn kvin rexo de la kaverno: la rexon de Jerusalem, la rexon de cxebron, la rexon de Jarmut, la

recxon de Lacxicx, la recxon de Eglon. 24 Kaj kiam oni elkondukis tiujn recxojn al Josuo, tiam Josuo alvokis cxiujn Izraelidojn, kaj diris al la estroj de la militistoj, kiuj iris kun li: Alproksimicxu, metu viajn piedojn sur la kolojn de cxi tiuj recxoj; kaj ili aliris, kaj metis siajn piedojn sur iliajn kolojn. 25 Kaj Josuo diris al ili: Ne timu kaj ne tremu, estu fortaj kaj kuracxaj; cxar tiel la Eternulo faros al cxiuj viaj malamikoj, kontracx kiuj vi militas. 26 Kaj poste Josuo frapis ilin, kaj mortigis ilin, kaj pendigis ilin sur kvin arboj; kaj ili pendis sur la arboj cxis la vespero. 27 Kaj post la subiro de la suno Josuo ordonis, kaj oni deprenis ilin de la arboj, kaj cxetis ilin en la kavernon, en kiu ili estis kacxintaj sin; kaj oni almetis al la aperturo de la kaverno grandajn cxtonojn, kiuj restis cxis la nuna tago.

28 Kaj Makedan Josuo prenis en tiu sama tago, kaj batis cxin per glavo, ankaux cxian recxon; kaj li ekstermis ilin kaj cxion vivantan, kio estis en cxi; li lasis neniun restanton. Kaj li agis kun la recxo de Makeda, kiel li agis kun la recxo de Jericxo.

29 Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael transiris el Makeda al Libna, kaj militis kontracx Libna. 30 Kaj la Eternulo transdonis ankacx cxin kaj cxian recxon en la manon de Izrael; kaj li per glavo batis cxin kaj cxion vivantan, kio estis en cxi; li lasis en cxi neniun restanton. Kaj li agis kun cxia recxo, kiel li agis kun la recxo de Jericxo.

31 Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael transiris el Libna al Lacxicx, kaj starigis tendaron cxirkacx cxi, kaj militis kontracx cxi. 32 Kaj la Eternulo transdonis Lacxicxon en la manon de Izrael, kaj li prenis cxin en la dua tago, kaj per glavo ekstermis cxin kaj cxion vivantan en cxi, simile al cxio, kion li faris al Libna.

33 Tiam venis Horam, recxo de Gezer, por alporti helpon al Lacxicx; sed Josuo venkobatis lin kaj lian popolon tiel, ke li lasis al li neniun restanton.

34 Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael transiris el Lacxicx al Eglon, kaj starigis tendaron cxirkacx cxi, kaj militis kontracx cxi. 35 Kaj ili prenis cxin en tiu tago, kaj ekstermis cxin per glavo, kaj cxion vivantan en cxi li ekstermis en tiu tago, simile al cxio, kion li faris al Lacxicx.

36 Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael iris el Eglon al cxebron, kaj militis kontracx cxi. 37 Kaj ili prenis cxin, kaj per glavo ekstermis cxin kaj cxian recxon kaj cxiujn cxiajn urbojn kaj cxion vivantan, kio estis en cxi; li lasis neniun restanton, simile al cxio, kion li faris al Eglon; kaj li ekstermis cxin, kaj cxion, kio vivis en cxi.

38 Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael iris returne al Debir, kaj militis kontracx cxi. 39 Kaj li prenis cxin kaj cxian recxon kaj cxiujn cxiajn urbojn, kaj batis ilin per glavo, kaj ekstermis cxion vivantan, kio estis en cxi; li lasis neniun restanton; kiel li faris al cxebron, tiel li faris al Debir kaj al cxia recxo, kaj kiel li faris al Libna kaj al cxia recxo.

40 Kaj Josuo venkobatis la tutan landon sur la monto, kaj la sudan kaj la malaltan kaj la deklivan, kaj cxiujn iliajn recxojn; li lasis neniun restanton, kaj li ekstermis cxion vivantan, kiel ordonis la Eternulo, Dio de Izrael. 41 Kaj Josuo batis ilin de Kadecx-Barnea cxis Gaza, kaj la tutan landon Gocxen, cxis Gibeon. 42 Kaj cxiujn tiujn recxojn kaj iliajn landojn Josuo prenis per unu fojo; cxar la Eternulo, Dio de Izrael, batalis por Izrael. 43 Kaj Josuo kune kun la tuta Izrael

revenis en la tendaron, en Gilgalon.

Cxapitro 11

1 Kiam tion acxdis Jabin, rexo de cxacor, li sendis al Jobab, rexo de Madon, kaj al la rexo de cximron kaj al la rexo de Acxcxaf, 2 kaj al la rexo, kiuj loxis norde sur la monto, kaj sur la stepo sude de Kinerot, kaj sur la malaltacxo, kaj en Nafot-Dor apud la maro, 3 al la Kanaanidoj oriente kaj okcidente, kaj al la Amoridoj kaj cxiuj tiuj rexo, kaj Jebusidoj sur la monto, kaj al la cxividoj sub cxermon en la lando Micpa. 4 Kaj eliris ili kaj ilia tuta militistaro kun ili, granda nombro da homoj, kiel la sablo sur la bordo de la maro, kaj tre multe da cxevaloj kaj cxaroj. 5 Kaj kunicxis cxiuj tiuj rexo, kaj venis kaj starigis siajn tendarojn kune apud la akvo Merom, por batali kontraŭ Izrael. 6 Kaj la Eternulo diris al Josuo: Ne timu ilin, cxar morgaŭ en cxi tiu tempo Mi transdonos ilin cxiujn mortigotajn al Izrael; iliajn cxevalojn vi lamigos, kaj iliajn cxarojn vi forbruligos per fajro. 7 Kaj eliris kontraŭ ilin Josuo kune kun cxiuj militistoj subite al la akvo Merom, kaj cxiis sin sur ilin. 8 Kaj la Eternulo transdonis ilin en la manojn de la Izraelidoj, kaj cxi tiuj batis ilin, kaj persekutis ilin cxis Granda Cidon kaj cxis Misrefot-Maim, kaj cxis la valo de Micpe oriente, kaj batis ilin tiel, ke ili lasis al ili nenian restanton. 9 Kaj Josuo agis kun ili tiel, kiel diris al li la Eternulo: iliajn cxevalojn li lamigis, kaj iliajn cxarojn li forbruligos per fajro.

10 Kaj en tiu tempo Josuo iris returne, kaj prenis cxacoron, kaj cxian rexon li mortigis per glavo; cxar cxacor antaŭe estis la cxefa el cxiuj tiuj regnoj. 11 Kaj ili mortigis per glavo cxion vivantan, kio estis en cxi; ili ekstermis tiel, ke restis neniu animo; kaj cxacoron li forbruligos per fajro. 12 Kaj cxiujn urbojn de tiuj rexo kaj cxiujn iliajn rexojn Josuo prenis, kaj mortigis ilin per glavo, ekstermis ilin, kiel ordonis Moseo, servanto de la Eternulo. 13 Sed cxiujn urbojn, kiuj staris sur montetoj, la Izraelidoj ne forbruligis; nur cxacoron solan Josuo forbruligis. 14 Kaj la tutan akireblacxon el tiuj urboj kaj la brutojn la Izraelidoj rabis al si; nur cxiujn homojn ili mortigis per glavo, cxis ili ekstermis ilin, restigante nenian animon. 15 Kiel la Eternulo ordonis al Sia servanto Moseo, tiel Moseo ordonis al Josuo, kaj tiel faris Josuo; li manigis nenion el cxio, kion la Eternulo ordonis al Moseo.

16 Tiamaniere Josuo prenis tiun tutan landon, la monton kaj la tutan sudan parton kaj la tutan landon Gocxen kaj la malaltacxon kaj la stepon kaj la monton de Izrael kun cxia bazo; 17 de la monto cxalak, kiu levixas en la direkto al Seir, cxis Baal-Gad en la valo de Lebanon, sub la monto cxermon; kaj cxiujn iliajn rexojn li prenis, kaj batis ilin kaj mortigis ilin. 18 Dum longa tempo Josuo militis kontraŭ cxiuj tiuj rexo. 19 Ne ekzistis urbo, kiu faris pacon kun la Izraelidoj, krom la cxividoj, loxantoj en Gibeon; cxiujn ili prenis per milito. 20 cxar de la Eternulo venis la obstinico de ilia koro al milito kontraŭ Izrael, por ekstermi ilin, por ke ne estu indulgo por ili, sed por ekstermi ilin plene, kiel la Eternulo ordonis al Moseo.

21 Kaj en tiu tempo venis Josuo, kaj ekstermis la Anakidojn sur la monto, en cxebron, en Debir, en Anab, kaj sur la tuta monto de Jehuda kaj sur la monto de Izrael; kun iliaj urboj Josuo

ekstermis ilin. 22 Ne restis Anakidoj en la lando de la Izraelidoj; nur en Gaza, en Gat, kaj en Acxdod ili restis. 23 Tiamaniere Josuo prenis la tutan landon, konforme al cxio, kion la Eternulo diris al Moseo; kaj Josuo donis cxin kiel heredan posedacxon al Izrael, lacx iliaj partoj, lacx iliaj triboj. Kaj la lando trankvilicxis de milito.

Cxapitro 12

1 Kaj jen estas la recxo de la lando, kiujn venkobatis la Izraelidoj, kaj kies landon ili ekposedis transe de Jordan oriente, de la torento Arnon cxis la monto cxermon, kaj la tutan stepon en la oriento: 2 Sicxon, recxo de la Amoridoj, kiu loxis en cxeexbon, kaj regis de Aroer, kiu trovicxas sur la bordo de la torento Arnon, la mezon de la valo, kaj duonon de Gilead, cxis la torento Jabok, limo de la Amonidoj; 3 kaj la stepon cxis la maro Kinerot, oriente, kaj cxis la maro de la stepo, la Sala Maro, oriente en la direkto al Bet-Jecximot, kaj sude la bazon de la deklivo de Pisga; 4 kaj la regiono de Og, recxo de Bacxan, restinto el la Rafaidoj, kiu loxis en Acxtarot kaj Edrei, 5 kaj regis la monton cxermon kaj Salexan kaj la tutan Bacxanon cxis la limo de la Gecxuridoj kaj Maacxatidoj, kaj duonon de Gilead cxis la limo de Sicxon, recxo de cxeexbon. 6 Moseo, servanto de la Eternulo, kaj la Izraelidoj venkobatis ilin; kaj Moseo, servanto de la Eternulo, donis la landon kiel posedacxon al la Rubenidoj kaj al la Gadidoj kaj al la duontribo de Manase.

7 Kaj jen estas la recxo de la lando, kiujn venkobatis Josuo kaj la Izraelidoj transe de Jordan, okcidente, de Baal-Gad en la valo de Lebanon, cxis la monto cxalak, kiu levicxas en la direkto al Seir; kaj Josuo donis cxin al la triboj de Izrael kiel posedacxon lacx iliaj partoj; 8 sur la monto kaj sur la malaltacxo kaj en la stepo kaj sur la deklivoj kaj en la dezerto kaj sude, la cxitidoj, la Amoridoj, kaj la Kanaanidoj, la Perizidoj, la cxividoj, kaj la Jebusidoj: 9 la recxo de Jericxo, unu; la recxo de Aj, kiu estas flanke de Bet-El, unu; 10 la recxo de Jerusalem, unu; la recxo de cxebron, unu; 11 la recxo de Jarmut, unu; la recxo de Lacxicx, unu; 12 la recxo de Eglon, unu; la recxo de Gezer, unu; 13 la recxo de Debir, unu; la recxo de Geder, unu; 14 la recxo de cxorma, unu; la recxo de Arad, unu; 15 la recxo de Libna, unu; la recxo de Adulam, unu; 16 la recxo de Makeda, unu; la recxo de Bet-El, unu; 17 la recxo de Tapuacx, unu; la recxo de cxefer, unu; 18 la recxo de Afek, unu; la recxo de Lacxaron, unu; 19 la recxo de Madon, unu; la recxo de cxacor, unu; 20 la recxo de cximron-Meron, unu; la recxo de Acxcxaf, unu; 21 la recxo de Taanacx, unu; la recxo de Megido, unu; 22 la recxo de Kedecx, unu; la recxo de Jokneam cxe Karmel, unu; 23 la recxo de Dor en Nafot-Dor, unu; la recxo de la popoloj en Gilgal, unu; 24 la recxo de Tirca, unu. La nombro de cxiuj recxo estis tridek unu.

Cxapitro 13

1 Josuo maljunicxis, atingis profundan acxon, kaj la Eternulo diris al li: Vi maljunicxis, atingis profundan acxon, kaj da tero restas ankoraux tre multe por ekposedi. 2 Jen estas la tero, kiu restas: cxiuj regionoj de la Filicxtoj, kaj la tuta lando de la Gecxuridoj; 3 komencante de cxicxor,

kiu estas antacx Egiptujo, cxis la limoj de Ekron norde, kiu estas alkalkulata al la lando de la Kanaanidoj; kvin regantoj Filicxtaj: de Gaza, kaj de Acxdod, de Acxkelon, de Gat, kaj de Ekron; 4 kaj la Avidoj sude; la tuta lando de la Kanaanidoj, kaj Meara de la Cidonanoj, cxis Afek, cxis la limoj de la Amoridoj; 5 kaj la lando de la Gebalanoj, kaj la tuta Lebanon oriente de Baal-Gad, sub la monto cxermon, cxis cxamat; 6 cxiuj locxantoj de la montoj, de Lebanon cxis Misrefot-Maim, cxiuj Cidonanoj. Mi forpelos ilin de antacx la Izraelidoj; dividu cxion kiel partojn heredajn por Izrael, kiel Mi ordonis al vi. 7 Kaj nun dividu cxi tiun landon en heredajn partojn por la naxx triboj kaj por la duontribo de Manase. 8 Kun cxi tiu tribo la Rubenidoj kaj la Gadidoj prenis sian heredan parton, kiun donis al ili Moseo transe de Jordan oriente, kiel donis al ili Moseo, servanto de la Eternulo; 9 de Aroer, kiu estas sur la bordo de la torento Arnon, kaj la urbon, kiu estas meze de la valo, kaj la tutan ebenacxon Medba cxis Dibon; 10 kaj cxiujn urbojn de Sicxon, rexo de la Amoridoj, kiu regis en cxeqxbon, cxis la limo de la Amonidoj; 11 kaj Gileadon, kaj la regionon de la Gecxuridoj kaj Maacxatidoj, kaj la tutan monton cxermon, kaj la tutan Bacxanon cxis Salcxa; 12 la tutan regnon de Og en Bacxan, kiu regis en Acxtarot kaj Edrei. Li restis el la Rafaidoj. Kaj Moseo venkobatis ilin, kaj forpelis ilin. 13 Sed la Izraelidoj ne forpelis la Gecxuridojn kaj la Maacxatidojn; kaj la Gecxuridoj kaj la Maahatidoj restis inter la Izraelidoj cxis nun. 14 Nur al la tribo de Levi li ne donis heredan parton; la fajroferoj de la Eternulo, Dio de Izrael, estas ilia hereda parto, kiel Li diris al li.

15 Kaj Moseo donis al la tribo de la Rubenidoj lacx iliaj familioj. 16 Kaj ilia regiono estis de Aroer, kiu estas sur la bordo de la torento Arnon, kaj la urbo, kiu estas meze de la valo, kaj la tuta ebenacxo cxis Medba, 17 cxeqxbon, kaj cxiuj cxiaj urboj, kiuj estas sur la ebenacxo, Dibon kaj Bamot-Baal kaj Bet-Baal-Meon 18 kaj Jahac kaj Kedemot kaj Mefaat 19 kaj Kirjataim kaj Sibma kaj Ceret-cxacxar sur la monto Emek 20 kaj Bet-Peor kaj la deklivoj de Pisga kaj Bet-Jecximot, 21 kaj cxiuj urboj de la ebenacxo, kaj la tuta regno de Sicxon, rexo de la Amoridoj, kiu regis en cxeqxbon, kaj kiun mortigis Moseo, kiel ankacx la Midjanajn princojn Evi kaj Rekem kaj Cur kaj cxur kaj Reba, princojn de Sicxon, kiuj loxis en la lando. 22 Kaj Bileamon, filon de Beor, la sorcxiston, mortigis la Izraelidoj per glavo kune kun la aliaj mortigitoj. 23 Kaj limo de la Rubenidoj estis Jordan kaj cxia regiono. Tio estas la posedacxo de la Rubenidoj lacx iliaj familioj, la urboj kaj iliaj vilacxo.

24 Kaj Moseo donis al la tribo de Gad, al la Gadidoj, lacx iliaj familioj. 25 Kaj ilia regiono estis Jazer, kaj cxiuj urboj de Gilead, kaj duono de la lando de la Amonidoj, cxis Aroer, kiu estas antacx Raba; 26 kaj de cxeqxbon cxis Ramat-Micpe, kaj Betonim; kaj de Macxanaim cxis la limo de Debir; 27 kaj en la valo, Bet-Haram kaj Bet-Nimra kaj Sukot kaj Cafon, la restacxo de la regno de Sicxon, rexo de cxeqxbon; limo estis Jordan cxis la fino de la maro Kineret, transe de Jordan, oriente. 28 Tio estas la posedacxo de la Gadidoj lacx iliaj familioj, la urboj kaj iliaj vilacxo.

29 Kaj Moseo donis al la duontribo de Manase; kaj tio estis por la duontribo de Manase lacx iliaj familioj. 30 Kaj ilia regiono estis: de Macxanaim la tuta Bacxan, la tuta regno de Og, rexo de Bacxan, kaj cxiuj Vilacxo de Jair, kiuj estas en Bacxan, sesdek urboj; 31 kaj duono de Gilead, kaj Acxtarot kaj Edrei, urboj de la regno de Og en Bacxan, estis donitaj al la idoj de Macxir, filo de Manase, al duono de la idoj de Macxir lacx iliaj familioj.

32 Tio estas, kion Moseo disdividis sur la stepoj de Moab, transe de Jordan, antacx Jericxo, oriente. 33 Sed al la tribo de Levi Moseo ne donis posedacxon: la Eternulo, Dio de Izrael, estas ilia hereda parto, kiel Li diris al ili.

Cxapitro 14

1 Kaj jen estas, kion la Izraelidoj ekposedis en la lando Kanaana, kaj kion posedigis al ili la pastro Eleazar, kaj Josuo, filo de Nun, kaj la familiestroj de la triboj de Izrael. 2 Lacx loto ili donis posedacxon, kiel ordonis la Eternulo per Moseo, al la nacx triboj kaj duono. 3 cxar Moseo donis al du triboj kaj duono posedacxon transe de Jordan; kaj al la Levidoj li ne donis posedacxon inter ili; 4 cxar la idoj de Jozef estis du triboj, Manase kaj Efraim; kaj al la Levidoj oni ne donis parton en la lando, sed nur urbojn por loxado, kune kun iliaj antacxurboj por iliaj brutoj kaj por ilia havo. 5 Kiel la Eternulo ordonis al Moseo, tiel faris la Izraelidoj kaj dividis la teron.

6 Kaj aliris la idoj de Jehuda al Josuo en Gilgal, kaj diris al li Kaleb, filo de Jefune, Kenizido: Vi scias tion, kion la Eternulo diris al Moseo, la homo de Dio, pri mi kaj pri vi en KadeCx-Barnea. 7 Mi havis la acxon de kvardek jaroj, kiam Moseo, servanto de la Eternulo, sendis min el KadeCx-Barnea, por esplorrigardi la landon; kaj mi alportis al li raporton lacx mia konscienco. 8 Kaj miaj fratoj, kiuj iris kun mi, malkuracxigis la koron de la popolo; sed mi obeis la Eternulon, mian Dion. 9 Kaj Moseo cxuris en tiu tago, dirante: La tero, sur kiu pacxis via piedo, estos posedacxo por vi kaj por viaj filoj eterne, cxar vi obeis la Eternulon, mian Dion. 10 Kaj nun jen la Eternulo konservis min viva, kiel Li diris. Nun pasis kvardek kvin jaroj de tiu tempo, kiam la Eternulo diris tion al Moseo, dum Izrael iradis en la dezerto; kaj nun jen mi havas la acxon de okdek kvin jaroj. 11 Ankoracx hodiocx mi estas tiel forta, kiel en la tago, kiam Moseo min sendis; kiom da forto mi tiam havis, tiom mi nun havas por la milito, por eliri kaj eniri. 12 Donu do al mi nun cxi tiun monton, pri kiu la Eternulo parolis en tiu tago; cxar vi acxdis en tiu tago, ke tie estas Anakidoj kaj grandaj kaj fortikigitaj urboj; eble la Eternulo estos kun mi kaj mi forpelos ilin, kiel diris la Eternulo. 13 Tiam Josuo benis lin, kaj donis cxebronon al Kaleb, filo de Jefune, kiel posedacxon. 14 Tial cxebron faricxis posedacxo de Kaleb, filo de Jefune, la Kenizido, cxis la nuna tago; pro tio, ke li obeis la Eternulon, Dion de Izrael. 15 Kaj la nomo de cxebron antacxe estis urbo de Arba, granda homo inter la Anakidoj. Kaj la tero trankvilicxis de milito.

Cxapitro 15

1 La lotacxo de la tribo de la Jehudaidoj lacx iliaj familioj estis: cxe la limo de Edom la dezerto Cin, sude, en la suda fino de la lando. 2 Ilia suda limo estis de la fino de la Sala Maro, de la golfo, kiu direkticxas suden. 3 Kaj cxi iras de sude al la altacxo Akribim kaj pasas tra Cin kaj levicxas de sude cxis KadeCx-Barnea kaj pasas tra cxebron kaj levicxas cxis Adar kaj turnicxas al Karka 4 kaj pasas tra Acmon kaj iras al la torento Egipta; kaj la fino de la limo estas la maro. Tio estu por vi la limo suda. 5 Kaj la limo oriente estas la Sala Maro cxis la fino de Jordan; kaj

la limo de la flanko norda estas de la golfo de la maro cxe la fino de Jordan; 6 kaj la limo levicxas al Bet-cxogla kaj pasas norde al Bet-Araba, kaj la limo levicxas al la cxtono de Bohan, filo de Ruben. 7 Kaj la limo levicxas al Debir de la valo Acxor, kaj norde cxi turnicxas al Gilgal, kiu estas kontracx la altacxo Adumim, kiu estas sude de la torento; kaj la limo pasas al la akvo En-cxemecx kaj finicxas cxe En-Rogel. 8 Kaj la limo levicxas al la valo de la filo de Hinom, cxe la suda flanko de la Jebusidoj, kio estas Jerusalem, kaj la limo levicxas al la supro de la monto, kiu estas okcidente kontracx la valo de Hinom, kiu estas cxe la fino de la valo Refaim norde. 9 Kaj de la supro de la monto la limo turnicxas al la fonto de la akvo Neftoacx kaj iras al la urboj de la monto Efron; kaj la limo turnicxas al Baala, kiu estas Kirjat-Jearim. 10 Kaj la limo turnicxas de Baala okcidenten al la monto cxeir, kaj iras preter la norda flanko de la monto Jearim, kiu estas Kesalon, kaj mallevicxas al Bet-cxemecx kaj iras al Timna; 11 kaj la limo iras preter la norda flanko de Ekron; kaj la limo turnicxas al cxikron kaj pasas tra la monto Baala kaj iras al Jabneel; kaj la fino de la limo estas cxe la maro. 12 La okcidenta limo estas la Granda Maro. cxi tiu limo estas la limo de la Jehudaidoj cxirkacxe, lacx iliaj familioj.

13 Kaj al Kaleb, filo de Jefune, estis donita parto meze de la Jehudaidoj, lacx la diro de la Eternulo al Josuo, la urbo de Arba, patro de Anak (tio estas cxebron). 14 Kaj Kaleb elpelis el tie la tri filojn de Anak: cxeccxaj kaj Acximan kaj Talmaj, la naskitojn de Anak. 15 Kaj de tie li iris al la loxantoj de Debir; la nomo de Debir antacxe estis Kirjat-Sefer. 16 Kaj Kaleb diris: Kiu venkobatos Kirjat-Seferon kaj prenos cxin, al tiu mi donos mian filinon Acxsa kiel edzinon. 17 Kaj prenis cxin Otniel, filo de Kenaz, frato de Kaleb; kaj li donis al li sian filinon Acxsa kiel edzinon. 18 Kaj kiam cxi venis, cxi instigis lin peti de cxia patro kampon. Kaj cxi malsuprenicxis de la azeno, kaj Kaleb diris al cxi: Kio estas al vi? 19 Kaj cxi diris: Donu al mi benon; cxar vi donis al mi teron sudflankan, tial donu al mi ankacx akvofontojn. Kaj li donis al cxi fontojn suprajn kaj fontojn malsuprajn.

20 Jen estas la posedacxo de la tribo de la Jehudaidoj lacx iliaj familioj.

21 Kaj la urboj cxe la rando de la tribo de la Jehudaidoj, apud la limo de Edom sude, estis: Kabceel kaj Eder kaj Jagur 22 kaj Kina kaj Dimona kaj Adada 23 kaj Kedecx kaj cxacor kaj Jitnan, 24 Zif kaj Telem kaj Bealot 25 kaj cxacor-cxada kaj Keriot-cxecron (tio estas cxacor), 26 Amam kaj cxema kaj Molada 27 kaj cxacar-Gada kaj cxeccxmon kaj Bet-Pelet 28 kaj cxacar-cxual kaj Beer-cxebea kaj Bizjotja, 29 Baala kaj Ijim kaj Ecem 30 kaj Eltolad kaj Kesil kaj cxorma 31 kaj Ciklag kaj Madmana kaj Sansana 32 kaj Lebaot kaj cxilicxim kaj Ain kaj Rimon. La nombro de cxuij urboj estis dudek nacx kaj iliaj vilacxo.

33 Sur la malaltacxo: Ecxtaol kaj Corea kaj Acxna 34 kaj Zanoacx kaj En-Ganim, Tapuacx kaj Enam, 35 Jarmut kaj Adulam, Socxo kaj Azeka 36 kaj cxaaraim kaj Aditaim kaj Gedera kaj Gederotaim: dek kvar urboj kaj iliaj vilacxo.

37 Cenan kaj cxadacxa kaj Migdal-Gad 38 kaj Dilan kaj Micpe kaj Jokteel, 39 Lacxicx kaj Bockat kaj Eglon 40 kaj Kabon kaj Lacxmas kaj Kitlicx 41 kaj Gederot, Bet-Dagon kaj Naama kaj Makeda: dek ses urboj kaj iliaj vilacxo.

42 Libna kaj Eter kaj Acxan 43 kaj Jiftacx kaj Acxna kaj Necib 44 kaj Keila kaj Acxzib kaj

Marecxa: nacx urboj kaj iliaj vilacxo.

45 Ekron kaj cxiaj urbetoj kaj cxiaj vilacxo. 46 De Ekron cxis la maro cxio, kio estas cxirkacx Acxdod kaj cxiaj vilacxo.

47 Acxdod, cxiaj urbetoj kaj cxiaj vilacxo; Gaza, cxiaj urbetoj kaj cxiaj vilacxo, cxis la torento Egipta; kaj la Granda Maro estas la limo.

48 Kaj sur la monto: examir kaj Jatir kaj Socxo 49 kaj Dana kaj Kijat-Sana (tio estas Debir) 50 kaj Anab kaj Ecxtemo kaj Anim 51 kaj Gocxen kaj cxolon kaj Gilo: dek unu urboj kaj iliaj vilacxo.

52 Arab kaj Duma kaj Ecxan 53 kaj Janum kaj Bet-Tapuacx kaj Afeka 54 kaj cxumta kaj Kirjat-Arba (tio estas cxebron) kaj Cior; nacx urboj kaj iliaj vilacxo.

55 Maon, Karmel kaj Zif kaj Juta 56 kaj Jizreel kaj Jokdeam kaj Zanoacx, 57 Kain, Gibeaj kaj Timna: dek urboj kaj iliaj vilacxo.

58 cxalcxul, Bet-Cur kaj Gedor 59 kaj Maarat kaj Bet-Anot kaj Eltekon: ses urboj kaj iliaj vilacxo.

60 Kirjat-Baal (tio estas Kirjat-Jearim) kaj Raba: du urboj kaj iliaj vilacxo.

61 En la dezerto: Bet-Araba kaj Midin kaj Secxacxa 62 kaj Nibcxan kaj la Urbo de Salo kaj Engedi: ses urboj kaj iliaj vilacxo.

63 Sed la Jebusidojn, locxantojn de Jerusalem, la Jehudaidoj ne povis forpeli; kaj la Jebusidoj restis kun la Jehudaidoj en Jerusalem cxis la nuna tago.

Cxapitro 16

1 Kaj la loto por la Jozefidoj donis: de Jordan kontrakx Jericxo, cxe la akvo de Jericxo, orienten, la dezerton, kiu etendixas de Jericxo cxis la monto Bet-El. 2 Kaj la limo iras de Bet-El cxis Luz, kaj transiras cxis la limo de la Arkanoj al Atarot; 3 kaj cxi mallevicxas okcidenten al la limo de la Jafletidoj, cxis la limo de la malsupra Bet-cxoron kaj cxis Gezer; kaj cxi finicxas cxe la maro. 4 Tion ricevis kiel posedacxon Manase kaj Efraim, filoj de Jozef. 5 Kaj la regiono de la Efraimidoj estis lacx iliaj familioj: la limo de ilia posedacxo oriente estis de Atrot-Adar cxis la supra Bet-cxoron. 6 Kaj la limo iras al la maro cxe Micxmetat norde; kaj la limo turnicxas orienten cxe Taanat-cxilo, kaj trapasas cxin orienten al Janoacx. 7 Kaj cxi mallevicxas de Janoacx al Atarot kaj Naara, kaj tucxas Jericxon, kaj finicxas cxe Jordan. 8 De Tapuacx la limo iras okcidenten al la torento Kana, kaj finicxas cxe la maro. Tio estas la posedacxo de la tribo de la Efraimidoj lacx iliaj familioj; 9 kaj la urboj, kiuj estas apartigitaj por la Efraimidoj meze de la posedacxo de la Manaseidoj, cxuij urboj kun iliaj vilacxo. 10 Kaj ili ne forpelis la Kanaanidojn,

kiuj loxis en Gezer; kaj la Kanaanidoj restis meze de la Efraimidoj cxis la nuna tago, servante kiel tributuloj.

Cxapitro 17

1 Kaj la loto donis al la tribo de Manase, cxar li estas la unuenaskito de Jozef; al Macxir, unuenaskito de Manase kaj patro de Gilead, cxar li estis homo militema, estis donitaj Gilead kaj Bacxan. 2 Estis donite ankacx al la ceteraj filoj de Manase lacx iliaj familioj: al la filoj de Abiezer kaj al la filoj de cxelek kaj al la filoj de Asriel kaj al la filoj de cxechem kaj al la filoj de cxefer kaj al la filoj de cxemida. Tio estas la naskitoj de Manase, filo de Jozef, la virseksuloj, lacx iliaj familioj. 3 Sed Celofcxad, filo de cxefer, filo de Gilead, filo de Macxir, filo de Manase, ne havis filojn, sed nur filinojn; jen estas la nomoj de liaj filinoj: Macxla, kaj Noa, cxogla, Milka, kaj Tirca. 4 Kaj ili aliris al la pastro Eleazar, kaj al Josuo, filo de Nun, kaj al la estroj, dirante: La Eternulo ordonis al Moseo doni al ni posedacxon meze de niaj fratoj. Kaj li donis al ili, konforme al la diro de la Eternulo, posedacxon inter la fratoj de ilia patro. 5 Kaj Manase ricevis dek parcelojn, krom la lando Gildeada kaj Bacxana, kiu estas transe de Jordan; 6 cxar la filinoj de Manase ricevis posedacxon inter liaj filoj, kaj la lando Gileada estis por la ceteraj filoj de Manase. 7 Kaj la limo de Manase estis de Acxer cxis Micxmetat, kiu estas kontracx cxechem; kaj la limo iras dekstren, al la loxantoj de En-Tapuacx. 8 Manase ricevis la landon Tapuacx; sed la urbon Tapuacx cxe la limo de Manase ricevis la Efraimidoj. 9 Kaj la limo malsupreniras al la torento Kana, sude de la torento. Tiuj urboj apartenas al Efraim meze de la urboj de Manase. Kaj la limo de Manase estas norde de la torento, kaj finicxas cxe la maro. 10 La suda parto apartenis al Efraim, kaj la norda parto apartenis al Manase, kaj la maro estis lia limo. Kaj kun Acxer ili kuntucixxis norde, kaj kun Isacxar oriente. 11 cxe Isacxar kaj Acxer apartenis al Manase Bet-cxean kaj cxiaj urbetoj, kaj Jibleam kaj cxiaj urbetoj, kaj la loxantoj de Dor kaj de cxiaj urbetoj, kaj la loxantoj de En-Dor kaj de cxiaj urbetoj, kaj la loxantoj de Taanacx kaj de cxiaj urbetoj, kaj la loxantoj de Megido kaj de cxiaj urbetoj, kaj la triobla altacxo. 12 La filoj de Manase ne povis preni tiujn urbojn; kaj la Kanaanidoj plue restis en tiu lando. 13 Sed kiam la Izraelidoj pliforticxis, ili faris la Kanaanidojn tributuloj, sed ne forpeligis ilin.

14 Kaj la filoj de Jozef ekparolis al Josuo, dirante: Kial vi donis al mi kiel posedacxon nur unu lotacxon kaj unu parcelon, dum mi estas ja multnombra, cxar la Eternulo min benis? 15 Kaj Josuo diris al li: Se vi estas multnombra, iru supren en la arbaron, kaj elhaku al vi tie lokon en la lando de la Perizidoj kaj de la Rafaidoj; cxar la monto de Efraim estas malvasta por vi. 16 Kaj la filoj de Jozef diris: Ne suficxos por ni la monto; kaj ferajn cxarojn havas cxiaj Kanaanidoj, kiuj loxas en la valo, tiuj, kiuj loxas en Bet-cxean kaj en cxiaj urbetoj, kaj ankacx tiuj, kiuj loxas en la valo Jizreel. 17 Kaj Josuo diris al la domo de Jozef, al Efraim kaj Manase, jene: Vi estas multnombra kaj havas grandan forton, tial vi ne havos unu lotacxon, 18 sed vi havos monton, sur kiu estas arbaro; elhaku cxin, kaj cxi estos via cxis sia fino; cxar vi forpelos la Kanaanidojn, malgracx ke ili havas ferajn cxarojn, kaj malgracx ke ili estas fortaj.

Cxapitro 18

1 Kaj la tuta komunumo de la Izraelidoj kolekticxis en cxilo, kaj ili starigis tie la tabernaklon de kunveno; kaj la lando estis jam submetita al ili. 2 Kaj restis inter la Izraelidoj ancoracx sep triboj, al kiuj ancoracx ne estis disdividita ilia hereda posedacxo. 3 Kaj Josuo diris al la Izraelidoj: cxis kiam vi prokrastos iri kaj ekpopsedi la landon, kiun donis al vi la Eternulo, Dio de viaj patroj? 4 Elektu al vi po tri homoj el cxiu tribo, kaj mi sendos ilin, ke ili levicxu kaj trairu la landon kaj priskribu cxin lacx cxiaj heredaj partoj kaj venu al mi. 5 Kaj dividu cxin en sep partojn. Jehuda restu en siaj limoj sude, kaj la domo de Jozef restu en siaj limoj norde. 6 Kaj vi disskribu la landon en sep partojn, kaj alportu al mi cxi tien; kaj mi faros lotadon cxi tie antacx la Eternulo, nia Dio. 7 La Levidoj ne havos parton inter vi, cxar la pastrado antacx la Eternulo estas ilia hereda parto; kaj Gad kaj Ruben kaj la duontribo de Manase prenis sian parton transe de Jordan, oriente, kion donis al ili Moseo, servanto de la Eternulo. 8 Kaj la viroj levicxis kaj iris. Kaj Josuo ordonis al tiuj, kiuj iris priskribi la landon, dirante: Iru kaj trairu la landon kaj priskribu cxin kaj revenu al mi, kaj cxi tie mi faros al vi lotadon antacx la Eternulo en cxilo. 9 Kaj la viroj foriris kaj trairis la landon kaj disskribis cxin lacx la urboj en sep partojn en libro, kaj revenis al Josuo en la tendaron, al cxilo. 10 Kaj Josuo faris al ili lotadon en cxilo antacx la Eternulo, kaj Josuo dividis tie la landon por la Izraelidoj lacx iliaj partoj.

11 Kaj eliris la loto de la tribo de la Benjaminidoj, lacx iliaj familioj; kaj la limoj de ilia lotita parto estis inter la Jehudaidoj kaj la Jozefidoj. 12 Kaj ilia limo norde estas de Jordan, kaj la limo levicxas al la norda flanko de Jericxo, kaj levicxas sur la monton okcidente, kaj finicxas en la dezerto Bet-Aven. 13 Kaj de tie la limo iras la Luz, al la suda flanko de Luz (tio estas Bet-El); kaj la limo plue iras al Atrot-Adar, sur la monton, kiu estas sude de la malsupra Bet-cxoron. 14 Kaj la limo turnicxas kaj deklinicxas okcidenten, suden de la monto, kiu estas sude de Bet-cxoron; kaj cxi finicxas cxe Kirjat-Baal (tio estas Kirjat-Jearim), urbo de la Jehudaidoj. Tio estas la flanko okcidenta. 15 Kaj la suda flanko komencicxas de la fino de Kirjat-Jearim; kaj la limo iras okcidenten, kaj finicxas cxe la fonto de la akvo Neftoacx. 16 Kaj la limo mallevicxas al la fino de la monto, kiu estas antacx la valo de la filo de Hinom, kiu trovicxas en la valo Refaim norde; kaj cxi iras tra la valo de Hinom al la sude flanko de la Jebusidoj, kaj mallevicxas al En-Rogel. 17 Kaj cxi turnicxas de norde, kaj eliras al En-cxemeex, kaj iras al Gelilot, kiu estas kontracx la altacxo Adumim; kaj cxi mallevicxas al la cxtono de Bohan, filo de Ruben. 18 Kaj cxi iras preter la stepo norden, kaj mallevicxas sur la stepon. 19 Kaj la limo eiras preter Bet-cxogla norden; kaj la limo finicxas cxe la golfo de la Sala Maro norde, cxe la suda fino de Jordan. Tio estas la limo suda. 20 Kaj Jordan limas sur la flanko orienta. Tio estas la posedacxo de la Benjaminidoj lacx cxiaj limoj cxirkacxe, lacx iliaj familioj. 21 Kaj la urboj de la tribo de la Benjaminidoj lacx iliaj familioj estis: Jericxo kaj Bet-cxogla kaj Emek-Kecic 22 kaj Bet-Araba kaj Cemaraim kaj Bet-El 23 kaj Avim kaj Para kaj Ofra 24 kaj Kefer-Amona kaj Ofni kaj Geba: dek du urboj kaj iliaj vilacxo. 25 Gibeon kaj Rama kaj Beerot 26 kaj Micpe kaj Kefira kaj Moca 27 kaj Rekem kaj Jirpeel kaj Tarala 28 kaj Cela, Elef, kaj la Jebusidoj (tio estas Jerusalem), Gibeat, Kirjat: dek kvar urboj kaj iliaj vilacxo. Tio estas la posedacxo de la Benjaminidoj, lacx iliaj familioj.

Cxapitro 19

1 Kaj la dua loto eliris por Simeon, por la tribo de la Simeonidoj, lacx iliaj familioj. Kaj ilia posedacxo estis meze de la posedacxo de la Jehudaidoj. 2 Apartenis al ili en ilia posedacxo: Beer-cxeba (kun cxeba) kaj Molada 3 kaj cxacar-cxual kaj Bala kaj Ecem 4 kaj Eltolad kaj Betul kaj cxorma 5 kaj Ciklag kaj Bet-Markabot kaj cxacar-Susa 6 kaj Bet-Lebaot kaj cxarucxen: dek tri urboj kaj iliaj vilacxo. 7 Ain, Rimon kaj Eter kaj Acxan: kvar urboj kaj iliaj vilacxo. 8 Kaj cxiuj vilacxo, kiuj estas cxirkacx tiuj urboj, cxis Baalat-Beer, Ramat sude. Tio estas la posedacxo de la tribo de la Simeonidoj, lacx iliaj familioj. 9 El la landpeco de la Jehudaidoj estis la posedacxo de la Simeonidoj; cxar la parto de la Jehudaidoj estis tro granda por ili, tial la Simeonidoj ricevis posedacxon meze de ilia posedacxo.

10 Kaj la tria loto eliris por la Zebulunidoj, lacx iliaj familioj; kaj la limo de ilia posedacxo estis cxis Sarid. 11 Kaj ilia limo iras cxis la maro kaj Marala, kaj kuntucxixas kun Dabecxet, kaj kuntucxixas kun la torento, kiu estas antacx Jokneam. 12 Kaj cxi iras returne de Sarid orienten, al la flanko de sunlevicxo, cxis la limo de Kislot-Tabor; kaj cxi iras al Dabrat, kaj levicxas al Jafia. 13 Kaj de tie cxi iras orienten, al la flanko de sunlevicxo, tra Gat-cxefer kaj Et-Kacin, kaj eliras al Rimon-Metoar kaj Nea. 14 Kaj la limo turnicxas de nordo al cxanaton, kaj finicxas en la valo Jiftacx-El. 15 Kaj Katat, kaj Nahalal kaj cximron kaj Jidala kaj Bet-Lecxem: dek du urboj kaj iliaj vilacxo. 16 Tio estas la posedacxo de la Zebulunidoj, lacx iliaj familioj, tiuj urboj kaj iliaj vilacxo.

17 Por Isacxar eliris la kvar loto, por la Isacxaridoj, lacx iliaj familioj. 18 Kaj ilia limo estis: Jizreel kaj Kesulot kaj cxunem 19 kaj cxafaraim kaj cxion kaj Anacxarat 20 kaj Rabbit kaj Kicxjon kaj Abec 21 kaj Remet kaj En-Ganim kaj En-cxada kaj Bet-Pacec. 22 Kaj la limo kuntucxixas al Tabor kaj cxacxacima kaj Bet-cxemecx; kaj ilia limo finicxas cxe Jordan: dek ses urboj kaj iliaj vilacxo. 23 Tio estas la posedacxo de la tribo de la Isacxaridoj, lacx iliaj familioj, la urboj kaj iliaj vilacxo.

24 Kaj la kvina loto eliris por la tribo de la Acxeridoj, lacx iliaj familioj. 25 Kaj ilia limo estis: cxelkat kaj cxali kaj Beten kaj Acxcxaf 26 kaj Alamelec kaj Amad kaj Micxal. Kaj cxi kuntucxixas al Karmel okcidente, kaj al cxicxor-Libnat. 27 Kaj cxi returnicxas oriente al Bet-Dagon, kaj kuntucxixas al Zebulun kaj al la valo Jiftacx-El norde, al Bet-Emek kaj Neiel, kaj eliras al Kabul maldekstre. 28 Kaj Ebron kaj Recxob kaj cxamon kaj Kana cxis Granda Cidon. 29 Kaj la limo returnicxas al Rama kaj al la fortikigita urbo Tiro; kaj la limo returnicxas al cxosa, kaj finicxas cxe la maro, de cxebel cxis Acxzib; 30 kaj Uma kaj Afek kaj Recxob: dudek du urboj kaj iliaj vilacxo. 31 Tio estas la posedacxo de la tribo de la Acxeridoj, lacx iliaj familioj, tiuj urboj kaj iliaj vilacxo.

32 Por la Naftaliidoj eliris la sesa loto, por la Naftaliidoj, lacx iliaj familioj. 33 Kaj ilia limo estis de cxelef, de la kverkaro cxe Caananim, Adami-Nekeb, kaj Jabneel, cxis Lakum; kaj cxi finicxas cxe Jordan. 34 Kaj la limio turnicxas okcidenten al Aznot-Tabor, kaj eliras de tie al cxukok, kaj kuntucxixas al Zebulun sude, kaj al Acxer cxi kuntucxixas okcidente, kaj al Jehuda cxe Jordan oriente. 35 Kaj fortikigitaj urboj: Cidim, Cer kaj cxamat, Rakat kaj Kineret

36 kaj Adama kaj Rama kaj cxacor 37 kaj Kedecx kaj Edrei kaj En-cxacor 38 kaj Jiron kaj Migdal-El, cxorem kaj Bet-Anat kaj Bet-cxemecx: dek nacx urboj kaj iliaj vilacxo. 39 Tio estas la posedacxo de la tribo de la Naftaliidoj, lacx iliaj familioj, la urboj kaj iliaj vilacxo.

40 Por la tribo de la Danidoj, lacx iliaj familioj, eliris la sepa loto. 41 Kaj la limo de ilia posedacxo estis: Corea kaj Ecxtaol kaj Ir-cxemecx 42 kaj cxaalabin kaj Ajalon kaj Jitla 43 kaj Elon kaj Timna kaj Ekron 44 kaj Elteke kaj Gibeton kaj Baalat 45 kaj Jehud kaj Bene-Berak kaj Gat-Rimon 46 kaj Me-Jarkon kaj Rakon, kun la limo apud Jafo. 47 Kaj tie finiĝas la limo de la Danidoj. Kaj la Danidoj iris kaj militis kontraŭ Lecxem, kaj prenis cxin kaj batis cxin per glavo, kaj ekposedis cxin kaj enloĝigis en cxi, kaj donis al Lecxem la nomon Dan, lacx la nomo de Dan, ilia patro. 48 Tio estas la posedacxo de la tribo de la Danidoj, lacx iliaj familioj, tiuj urboj kaj iliaj vilacxo.

49 Kaj ili finis la dividadon de la lando lacx cxiaj limoj; kaj la Izraelidoj donis al Josuo, filo de Nun, heredan posedacxon inter si. 50 Lacx la ordono de la Eternulo ili donis al li la urbon, kiun li petis, Timnat-Seracx sur la monto de Efraim; kaj li konstruis la urbon kaj loĝis en cxi.

51 Tio estas la posedacxo, kiujn la pastro Eleazar, kaj Josuo, filo de Nun, kaj la fameliestroj disdividis al la triboj de la Izraelidoj lacx loto, en cxilo, antaŭ la Eternulo, antaŭ la pordo de la tabernaklo de kunveno. Kaj ili finis la dividadon de la lando.

Cxapitro 20

1 Kaj la Eternulo ekparolis al Josuo, dirante: 2 Diru al la Izraelidoj jene: Aranĉu al vi la urbojn de rifuĉo, pri kiuj Mi parolis al vi per Moseo, 3 por ke tien povu forkuri mortiginto, kiu mortigis homon per eraro kaj ne sciante; kaj ili estu cxe vi rifuĉejo kontraŭ venĉanto pro sango. 4 Kaj li forkuros al unu el tiuj urboj, kaj starigos antaŭ la pordego de la urbo, kaj rakontos al la plejĉxuloj de tiu urbo sian aferon; kaj ili enprenos lin en la urbon al si, kaj donos al li lokon, por ke li loĝu cxe ili. 5 Kaj kiam la sangovenĉanto postkuros lin, ili ne transdonu la mortiginton en liajn manojn; cxar senintence li mortigis sian proksimumon, kaj ne estis malamiko de li de antaŭe. 6 Kaj li loĝos en tiu urbo, cxi li starigos antaŭ la komunumo por juĉo, cxi la morto de la granda pastro, kiu estos en tiu tempo. Tiam la mortiginto reiru, kaj venu en sian urbon kaj al sia domo, en la urbon, el kiu li forkuris. 7 Kaj ili konsekris la urbon Kedecx en Galileo, sur la monto de Naftali, kaj cxeĉem, sur la monto de Efraim, kaj Kirjat-Arba (tio estas cxebron), sur la monto de Jehuda. 8 Kaj transe de Jordan, oriente de Jericxo, ili donis: Becer, en la dezerto, sur la ebenacxo, de la tribo de Ruben, kaj Ramot en Gilead, de la tribo de Gad, kaj Golan en Bacxan, de la tribo de Manase. 9 Tiuj urboj estis destinitaj por cxiuj Izraelidoj, kaj por la fremduloj, kiuj loĝas inter ili, por ke tien povu forkuri cxiu, kiu mortigis homon per eraro, kaj por ke li ne mortu de la mano de sangovenĉanto, cxi li starigos antaŭ la komunumo.

Cxapitro 21

1 Kaj la fameliestroj de la Levidoj aliris al la pastro Eleazar, kaj al Josuo, filo de Nun, kaj al la fameliestroj de la triboj de la Izraelidoj, 2 kaj ekparolis al ili en cxilo, en la lando Kanaana,

dirante: La Eternulo ordonis per Moseo doni al ni urbojn por locxi, kaj iliajn cxirkacxacojn por niaj brutoj. 3 Tiam la Izraelidoj donis al la Levidoj el siaj posedacxo, konforme al la ordono de la Eternulo, tiujn urbojn kaj iliajn cxirkacxacojn.

4 Kaj eliris la loto por la familio de la Kehatidoj; kaj al la filoj de la pastro Aaron, el la Levidoj, estis donitaj de la tribo de Jehuda kaj de la tribo de la Simeonidoj kaj de la tribo de Benjamen, per loto, dek tri urboj.

5 Kaj al la ceteraj filoj de Kehat estis donitaj de la familioj de la tribo de Efraim kaj de la tribo de Dan kaj de la duontribo de Manase, per loto, dek urboj.

6 Kaj al la filoj de Gercxon estis donitaj de la familioj de la tribo de Isacxar kaj de la tribo de Acxer kaj de la tribo de Naftali kaj de la duontribo de Manase en Bacxan, per loto, dek tri urboj.

7 Al la filoj de Merari, lacx iliaj familioj, estis donitaj de la tribo de Ruben kaj de la tribo de Gad kaj de la tribo de Zebulun dek du urboj.

8 Kaj la Izraelidoj donis al la Levidoj per loto tiujn urbojn kaj iliajn cxirkacxacojn, kiel ordonis la Eternulo per Moseo. 9 Kaj ili donis de la tribo de la Jehudaidoj kaj de la tribo de la Simeonidoj tiujn urbojn, kies nomojn ili difinis. 10 Al la filoj de Aaron el la familioj de la Kehatidoj, el la Levidoj--cxar ilia estis la loto unua-- 11 al ili oni donis la urbon de Arba, patro de Anak (tio estas, la urbon cxebron), sur la monto de Jehuda, kaj cxiajn suburbacxojn cxirkaexxi. 12 Kaj la kampon de la urbo kaj cxiajn vilacxojn oni donis al Kaleb, filo de Jefune, kiel propracxon.

13 Kaj al la filoj de la pastro Aaron oni donis la urbon de rifucxo por mortiginto cxebron kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Libna kaj cxiajn cxirkacxacojn, 14 kaj Jatir kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Ecxtemoa kaj cxiajn cxirkacxacojn, 15 kaj cxolon kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Debir kaj cxiajn cxirkacxacojn, 16 kaj Ain kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Juta kaj cxiajn cxirkacxacojn, Bet-cxemecx kaj cxiajn cxirkacxacojn: nacx urbojn de tiuj du triboj. 17 Kaj de la tribo de Benjamen: Gibeon kaj cxiajn cxirkacxacojn, Geba kaj cxiajn cxirkacxacojn, 18 Anatot kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Almon kaj cxiajn cxirkacxacojn: kvar urbojn. 19 La nombro de cxiaj urboj de la Aaronidoj, la pastroj, estis dek tri urboj kaj iliaj cxirkacxacoj.

20 Kaj por la familioj de la Kehatidoj, la Levidoj, la restintaj el la Kehatidoj, la urboj de ilia loto estis de la tribo de Efraim. 21 Kaj oni donis al ili la rifucxurbon por mortiginto cxeexem kaj cxiajn cxirkacxacojn, sur la monto de Efraim, kaj Gezer kaj cxiajn cxirkacxacojn, 22 kaj Kibcaim kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Bet-cxoron kaj cxiajn cxirkacxacojn: kvar urbojn. 23 Kaj de la tribo de Dan: Elteke kaj cxiajn cxirkacxacojn, Gibeton kaj cxiajn cxirkacxacojn, 24 Ajalon kaj cxiajn cxirkacxacojn, Gat-Rimon kaj cxiajn cxirkacxacojn: kvar urbojn. 25 Kaj de la duontribo de Manase: Taanacx kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Gat-Rimon kaj cxiajn cxirkacxacojn; du urbojn. 26 La nombro de cxiaj urboj kun iliaj cxirkacxacoj por la familioj de la restintaj Kehatidoj estis dek.

27 Kaj al la Gercxonidoj, el la familioj de la Levidoj, oni donis de la duontribo de Manase la rifuxurbon por mortiginto Golan en Bacxan kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Beecxtera kaj cxiajn cxirkacxacojn: du urbojn. 28 Kaj de la tribo de Isacxar: Kicxjon kaj cxiajn cxirkacxacojn, Dabrat kaj cxiajn cxirkacxacojn, 29 Jarmut kaj cxiajn cxirkacxacojn, En-Ganim kaj cxiajn cxirkacxacojn: kvar urbojn. 30 Kaj de la tribo de Acxer: Micxal kaj cxiajn cxirkacxacojn, Abdon kaj cxiajn cxirkacxacojn, 31 cxelkat kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Recxob kaj cxiajn cxirkacxacojn: kvar urbojn. 32 Kaj de la tribo de Naftali la rifuxurbon por mortiginto Kedecx en Galileo kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj examot-Dor kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Kartan kaj cxiajn cxirkacxacojn: tri urbojn. 33 La nombro de cxuij urboj de la Gercxonidoj, lacx iliaj familioj, estis dek tri urboj kaj iliaj cxirkacxacoj.

34 Kaj al la familioj de la Merariidoj, la ceteraj Levidoj, oni donis de la tribo de Zebulun: Jokneam kaj cxiajn cxirkacxacojn, Karta kaj cxiajn cxirkacxacojn, 35 Dimna kaj cxiajn cxirkacxacojn, Nahalal kaj cxiajn cxirkacxacojn: kvar urbojn. 36 Kaj de la tribo de Ruben: Becer kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Jahac kaj cxiajn cxirkacxacojn, 37 Kedemot kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Mefaat kaj cxiajn cxirkacxacojn: kvar urbojn. 38 Kaj de la tribo de Gad: la rifuxurbon por mortiginto Ramot en Gilead kaj cxiajn cxirkacxacojn, kaj Macxanaim kaj cxiajn cxirkacxacojn, 39 cxeexbon kaj cxiajn cxirkacxacojn, Jazer kaj cxiajn cxirkacxacojn: kune kvar urbojn. 40 La nombro de cxuij urboj, kiujn lote ricevis la Merariidoj, lacx iliaj familioj, la restintaj el la familioj de la Levidoj, estis dek du.

41 La nombro de cxuij urboj de la Levidoj meze de la posedacxo de la Izraelidoj estis kvardek ok urboj kaj iliaj cxirkacxacoj. 42 Tiuj urboj estis cxiu urbo kun cxiaj cxirkacxacoj; tiel estis kun cxuij tiuj urboj. 43 Kaj la Eternulo donis al la Izraelidoj la tutan landon, kiun doni Li cxuris al iliaj patroj; kaj ili ekposedis cxin kaj enloxcixis en cxi. 44 Kaj la Eternulo donis al ili trankvilecon cxirkacxe, konforme al cxio, kion Li cxuris al iliaj patroj; kaj neniuj homo el cxuij iliaj malamikoj rezistis antacx ili; cxuijn iliajn malamikojn la Eternulo transdonis en iliajn manojn. 45 Ne mankis ecx unu vorto el cxuij bonaj vortoj, kiujn la Eternulo diris al la domo de Izrael; cxio plenumicxis.

Cxapitro 22

1 Tiam Josuo alvokis la Rubenidojn kaj la Gadidojn kaj la duontribon de Manase; 2 kaj li diris al ili: Vi plenumis cxion, kion ordonis al vi Moseo, servanto de la Eternulo, kaj vi obeis mian vocxon en cxio, kion mi ordonis al vi. 3 Vi ne forlasis viajn fratojn dum longa tempo cxis nun, kaj vi plenumis la deciditacxon lacx la ordono de la Eternulo, via Dio. 4 Nun la Eternulo, via Dio, donis ripozon al viaj fratoj, kiel Li diris al ili; turnu do vin nun, kaj iru al viaj tendoj sur la teron de via posedacxo, kiun donis al vi Moseo, servanto de la Eternulo, transe de Jordan. 5 Sed forte penu plenumi la ordonojn kaj la instruon, kiujn donis al vi Moseo, servanto de la Eternulo, por ami la Eternulon, vian Dion, kaj iri lacx cxuij Liaj vojoj kaj observi Liajn ordonojn kaj alfortikixi al Li kaj servi al Li per via tuta koro kaj per via tuta animo. 6 Kaj Josuo benis ilin kaj forliberigis ilin; kaj ili iris al siaj tendoj.

7 Kaj al unu duono de la tribo de Manase Moseo donis posedacxon en Bacxan, kaj al la dua duono Josuo donis posedacxon kun iliaj fratoj transe de Jordan, okcidente. Kaj kiam Josuo forliberigis ilin al iliaj tendoj, li benis ilin. 8 Kaj li diris al ili jene: Kun granda ricxacxo vi reiras

nun al viaj tendoj, kaj kun tre granda brutaro, kun arcxento kaj kun oro kaj kun kupro kaj kun fero, kaj kun tre multe da vestoj; dividu la militakiron, kiun vi ricevis de viaj malamiko, kun viaj fratoj.

9 Kaj turnicxis la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase, kaj foriris de la Izraelidoj el cxilo, kiu estas en la lando Kanaana, por iri en la landon Gilead, en la landon de ilia posedacxo, kiun ili ekposedis lacx la ordono de la Eternulo per Moseo. 10 Kaj ili venis en la distriktojn cxe Jordan, kiuj estas en la lando Kanaana; kaj la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase konstruis tie altaron cxe Jordan, altaron grandan kaj bonaspektan. 11 Kaj acxdis la Izraelidoj: Jen la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase konstruis altaron apud la lando Kanaana, en la distriktoj de Jordan, sur la flanko de la Izraelidoj. 12 Kaj kiam la Izraelidoj tion acxdis, tiam la tuta komunumo de la Izraelidoj kolecticxis en cxilo, por iri kontrakx ilin milite.

13 Kaj la Izraelidoj sendis al la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase en la landon Gilead Pinecxason, filon de la pastro Eleazar, 14 kaj kun li dek cxefojn, po unu cxefo el tribo, el cxiuj triboj de Izrael; kaj cxiu el ili estis estro de patrodomo inter la miloj de Izrael. 15 Kaj ili venis al la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase en la landon Gilead, kaj ekparolis al ili, dirante: 16 Tiel diras la tuta komunumo de la Eternulo: Kio estas cxi tiu krimo, kiun vi faris kontrakx la Dio de Izrael, forturnicxinte hodiax de la Eternulo, konstruante al vi altaron kaj ribelante hodiax kontrakx la Eternulo? 17 cxu ne suficxas al ni la krimo pri Peor, de kiu ni ne puricxis cxis la nuna tago kaj pro kiu trafis frapo la komunumon de Izrael? 18 Kaj vi forturnicxas nun de la Eternulo! estos tiel: hodiax vi ribelas kontrakx la Eternulo, kaj morgacx Li koleros kontrakx la tuta komunumo de Izrael. 19 Se la lando de via posedacxo cxajnas al vi malpura, tiam transiru en la landon de la posedacxo de la Eternulo, en kiu staras la locxejo de la Eternulo, kaj prenu posedacxon inter ni; sed kontrakx la Eternulo ne ribelu, kaj kontrakx ni ne ribelu, konstruante al vi altaron krom la altaro de la Eternulo, nia Dio. 20 Jen, Acxan, filo de Zeracx, faris krimon koncerne la anatemitacxon, kaj la kolero estis kontrakx la tuta komunumo de Izrael, kaj ne li sola mortis pro sia krimo.

21 Kaj respondis la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase, kaj diris al la milestroj de Izrael: 22 Dio de la dioj, la Eternulo, Dio de la dioj, la Eternulo, Li scias, kaj Izrael sciu; se ni agis pro ribelo acx por defali de la Eternulo, tiam Li ne helpu nin hodiax. 23 Se ni konstruis al ni la altaron por tio, ke ni defalu de la Eternulo, acx ke ni alportu sur cxi bruloferon kaj farunoferon, acx ke ni faru sur cxi pacoferojn, tiam la Eternulo nin punu. 24 Ni faris tion pro zorgo pri tio, ke morgacx ne diru viaj filoj al niaj filoj: Kion komunan vi havas kun la Eternulo, Dio de Izrael? 25 kiel limon inter ni kaj vi, Rubenidoj kaj Gadidoj, la Eternulo metis Jordanon; vi ne havas parton en la Eternulo. Kaj tiamaniere viaj filoj malhelpus niajn filojn respekti la Eternulon. 26 Tial ni diris: Ni konstruu al ni altaron, ne por brulofero nek por aliaj oferoj, 27 sed nur por ke cxi estu atesto inter ni kaj vi kaj inter niaj estontaj generacioj, ke ni havas la rajton fari servon al la Eternulo antacx Li per niaj bruloferoj kaj per niaj bucxoferoj kaj per niaj pacoferoj, kaj por ke ne diru viaj filoj morgacx al niaj filoj: Vi ne havas parton en la Eternulo. 28 Kaj ni pensis: Se ili diros tion al ni kaj al niaj estontaj generacioj, tiam ni diros: Vidu la similacxon de la altaro de la Eternulo, kiun faris niaj patroj, ne por brulofero nek por bucxofero, sed nur kiel ateston inter ni kaj vi. 29 Malproksima de ni estas la deziro ribeli kontrakx la Eternulo kaj defali

hodiakx de la Eternulo, konstrui altaron por brulofero, por farunofero kaj por bucxofero, krom la altaro de la Eternulo, nia Dio, kiu estas antakx Lia tabernaklo.

30 Kaj la pastro Pinecxas, kaj la cxefoj de la komunumo, kaj la milestroj de Izrael, kiuj estis kun li, acxdis la vortojn, kiujn diris la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la Manaseidoj, kaj tio placxis al ili. 31 Kaj la pastro Pinacxas, filo de Eleazar, diris al la Rubenidoj kaj la Gadidoj kaj la Manaseidoj: Nun ni scias, ke la Eternulo estas inter ni, cxar vi ne faris kontrakx la Eternulo tiun krimon; vi savis la Izraelidojn kontrakx la mano de la Eternulo. 32 Kaj la pastro Pinecxas, filo de Eleazar, kaj la cxefoj reiris de la Rubenidoj kaj la Gadidoj el la lando Gilead en la landon Kanaan, al la Izraelidoj, kaj alportis al ili respondon. 33 Kaj tio placxis al la Izraelidoj; kaj la Izraelidoj benis Dion, kaj ne havis plu la intencon iri kontrakx ilin milite, por ruinigi la landon, en kiu loxis la Rubenidoj kaj la Gadidoj. 34 Kaj la Rubenidoj kaj la Gadidoj donis nomon al la altaro: ke cxi estu atesto inter ni, ke la Eternulo estas la Dio.

Cxapitro 23

1 Longan tempon post kiam la Eternulo donis al Izrael ripozon kontrakx cxiuj aliaj malamikoj cxirkacxe, Josuo maljunicxis, atingis profundan acxon. 2 Tiam Josuo alvokis la tutan Izrael, iliajn plejxulojn kaj cxefojn kaj juxistojn kaj observistojn, kaj diris al ili: Mi maljunicxis, mi atingis profundan acxon. 3 Kaj vi vidis cxion, kion faris la Eternulo, via Dio, al cxiuj tiuj popoloj antakx vi; cxar la Eternulo, via Dio, mem batalis por vi. 4 Vidu, mi dividis por vi lote tiujn restintajn popolojn, kiel posedacxon por viaj triboj, komencante de Jordan, kaj cxiujn popolojn, kiujn mi ekstermis, cxis la Granda Maro, kie subiras la suno. 5 Kaj la Eternulo, via Dio, forpuxos ilin de antakx vi kaj forpelos ilin de antakx vi; kaj vi ekposedos ilian landon, kiel diris al vi la Eternulo, via Dio. 6 Penu do bone, ke vi observu kaj plenumu cxion, skribitan en la libro de instruo de Moseo, ne forklinicxante de cxi dekstren nek maldekstren, 7 ne komunikicxante kun tiuj popoloj, kiuj restis kun vi; kaj la nomon de iliaj dioj ne citu, kaj ne cxuru per ili, kaj ne servu al ili, kaj ne adoru ilin; 8 nur al la Eternulo, via Dio, alfortikicxu, kiel vi faris cxis la nuna tago. 9 Kaj la Eternulo forpelis de antakx vi popolojn grandajn kaj fortajn; kaj neniun rezistis antakx vi cxis la nuna tago. 10 Unu el vi forpelas milon; cxar la Eternulo, via Dio, mem batalas por vi, kiel Li diris al vi. 11 Gardu do bone viajn animojn, por ami la Eternulon, vian Dion. 12 cxar se vi forklinicxos, kaj alicxos al tiuj restintaj popoloj, kiuj restis kun vi, kaj vi boparencicxos kun ili, kaj vi iros al ili kaj ili al vi: 13 tiam sciu, ke la Eternulo, via Dio, ne plu forpelos tiujn popolojn de antakx vi; kaj ili faricxos por vi kaptilo kaj reto, kaj vipo por viaj flankoj, kaj pikilo por viaj okuloj, cxis vi forpereos de sur tiu bona tero, kiun donis al vi la Eternulo, via Dio. 14 Nun mi ekiras hodiakx la vojon de la tuta mondo; kaj vi sciu per via tuta koro kaj per via tuta animo, ke ne restis neplenumita ecx unu vorto el cxiuj bonaj vortoj, kiujn la Eternulo, via Dio, diris pri vi; cxio plenumicxis por vi, ne mankis el cxi ecx unu vorto. 15 Sed kiel plenumicxis por vi cxiuj bonaj vortoj, kiujn la Eternulo, via Dio, diris al vi, tiel la Eternulo venigos sur vin cxion malbonan, cxis Li esktermos vin de sur tiu bona tero, kiun donis al vi la Eternulo, via Dio. 16 Se vi malobeos la interligon de la Eternulo, via Dio, kiun Li starigis kun vi, kaj vi iros kaj servos al aliaj dioj kaj adoros ilin: tiam ekflamos kontrakx vin la kolero de la Eternulo, kaj vi forpereos rapide de sur la bona tero, kiun Li donis al vi.

Cxapitro 24

1 Kaj Josuo kunvenigis cxiujn tribojn de Izrael en cxeceemon, kaj alvokis la plejaccxulojn de Izrael kaj iliajn cxefojn kaj jucxistojn kaj observistojn; kaj ili staricxis antacx Dio. 2 Kaj Josuo diris al la tuta popolo: Tiel diris la Eternulo, Dio de Izrael: Transe de la Rivero loxsis viaj patroj en la tempo antikva, Teracx, patro de Abraham kaj patro de Nacxor; kaj ili servis al aliaj dioj. 3 Sed Mi prenis vian patron Abraham de trans la Rivero kaj kondukis lin tra la tuta lando Kanaana, kaj Mi multigis lian idaron, kaj Mi donis al li Isaakon. 4 Kaj Mi donis al Isaak Jakobon kaj Esavon; kaj Mi donis al Esav la monton Seir, ke li posedu cxin; sed Jakob kaj liaj filoj foriris en Egiptujon. 5 Kaj Mi sendis Moseon kaj Aaronon, kaj frapis Egiptujon, kiel Mi faris inter ili; kaj poste Mi elkondukis vin. 6 Kaj Mi elkondukis viajn patrojn el Egiptujo; kaj vi venis al la maro. Kaj la Egiptoj postkuris viajn patrojn per cxaroj kaj rajdantoj cxis la Rucxa Maro. 7 Kaj ili ekkriis al la Eternulo, kaj Li aperigis mallumon inter vi kaj la Egiptoj, kaj venigis sur ilin la maron kaj kovris ilin. Kaj viaj okuloj vidis, kion Mi faris en Egiptujo; kaj vi loxsis en la dezerto dum longa tempo. 8 Kaj Mi venigis vin al la lando de la Amoridoj, kiuj loxas transe de Jordan, kaj ili militis kontrakx vi; kaj Mi transdonis ilin en viajn manojn, kaj vi ekposedis ilian landon, kaj Mi ekstermis ilin antacx vi. 9 Kaj levicxis Balak, filo de Cipor, rexo de Moab, kaj militis kontrakx Izrael, kaj sendis kaj alvokis Bileamon, filon de Beor, por malbeni vin. 10 Sed Mi ne volis acxskulti Bileamon; kaj li benis vin, kaj Mi savis vin el liaj manoj. 11 Kaj vi transiris Jordanon kaj venis al Jericxo; kaj militis kontrakx vi la loxantoj de Jericxo, la Amoridoj kaj la Perizidoj kaj la Kanaanidoj kaj la cxielidoj kaj la Girgacxidoj, la cxividoj kaj la Jebusidoj; sed Mi transdonis ilin en viajn manojn. 12 Kaj Mi sendis antacx vi krabrojn, kaj ili forpelis de vi la du rexojn de la Amoridoj; ne per via glavo, kaj ne per via pafarko. 13 Kaj Mi donis al vi landon, pri kiu vi ne laboris, kaj urbojn, kiujn vi ne konstruis, kaj vi loxas en ili; de vinbercxardenoj kaj olivarboj, kiujn vi ne plantis, vi mancxas. 14 Timu do la Eternulon, kaj servu al Li fidele kaj vere; kaj forpucxu la diojn, al kiuj servis viaj patroj transe de la Rivero kaj en Egiptujo, kaj servu al la Eternulo. 15 Sed se ne placxas al vi servi al la Eternulo, tiam elektu al vi hodiaccx, al kiu vi volas servi: cxu al la dioj, al kiuj servis viaj patroj, kiuj loxsis transe de la Rivero, cxu al la dioj de la Amoridoj, en kies lando vi loxas; sed mi kaj mia domo servos al la Eternulo. 16 Tiam la popolo respondis kaj diris: Malproksima de ni estas la deziro forlasi la Eternulon kaj servi al aliaj dioj; 17 cxar la Eternulo estas nia Dio, Li, kiu elkondukis nin kaj niajn patrojn el Egiptujo, el la domo de sklaveco, kaj kiu faris antacx niaj okuloj tiujn grandajn signojn, kaj gardis nin dum la tuta vojo, kiun ni iris, kaj inter cxiuj popoloj, tra kies mezo ni trairis. 18 Kaj la Eternulo forpelis antacx vi cxiujn popolojn, kaj la Amoridojn, kiuj loxsis en la lando. Ni do ankacx servos al la Eternulo; cxar Li estas nia Dio. 19 Kaj Josuo diris al la popolo: Vi ne povas servi al la Eternulo; cxar Li estas Dio sankta, Dio severa; Li ne estos indulga kontrakx viaj malbonagoj kaj pekoj. 20 Se vi forlasos la Eternulon kaj servos al fremdaj dioj, tiam Li Sin turnos kaj faros al vi malbonon kaj ekstermos vin, post kiam Li faris al vi bonon. 21 Kaj la popolo diris al Josuo: Ne, nur al la Eternulo ni servos. 22 Kaj Josuo diris al la popolo: Vi estas atestantoj por vi, ke vi elektis al vi la Eternulon, por servi al Li. Kaj ili respondis: Ni estas atestantoj. 23 Nun forpucxu do la fremdajn diojn, kiuj estas inter vi, kaj turnu vian koron al la Eternulo, Dio de Izrael. 24 Kaj la popolo diris al Josuo: Al la Eternulo, nia Dio, ni servos, kaj Lian vocxon ni obeos. 25 Kaj Josuo faris interligon kun la popolo en tiu tago, kaj donis al cxi lecxojn kaj regulojn en cxeceemon.

26 Kaj Josuo skribis tiujn vortojn en la libron de instruo de Dio, kaj li prenis grandan cxtonon, kaj starigis cxin tie sub la kverko, kiu estis apud la sanktejo de la Eternulo. 27 Kaj Josuo diris al

la tuta popolo: Jen cxi tiu cxtono estos por ni atestanto; cxar cxi acxdis cxuijn vortojn de la Eternulo, kiujn Li diris al ni; kaj cxi estu atestanto pri vi, por ke vi ne forneu vian Dion. 28 Kaj Josuo forliberigis la popolon, cxiun al lia posedacxo.

29 Post tiu okazintacxo mortis Josuo, filo de Nun, servanto de la Eternulo, havante la acxon de cent dek jaroj. 30 Kaj oni enterigis lin inter la limoj de lia posedacxo en Timnat-Seracx, kiu estas sur la monto de Efraim, norde de la monto Gaacx. 31 Kaj Izrael servis al la Eternulo dum la tuta vivo de Josuo, kaj dum la tuta vivo de la plejcxuloj, kiuj vivis longe post Josuo, kaj kiuj sciis cxuijn farojn de la Eternulo, kiujn Li faris al Izrael. 32 Kaj la ostojn de Jozef, kiujn la Izraelidoj kunportis el Egiptujo, oni enterigis en cxechem, sur la kampo parto, kiun Jakob acxetis de la filoj de cxamor, patro de cxechem, pro cent kesitoj, kaj kiu faricxis posedacxo de la filoj de Jozef. 33 Kaj Eleazar, filo de Aaron, mortis; kaj oni enterigis lin sur la monteto de Pinecxas, lia filo, la monteto, kiu estis donita al li sur la monto de Efraim.

JUCXISTOJ

Cxapitro 1

1 Post la morto de Josuo la Izraelidoj demandis la Eternulon, dirante: Kiu el ni plej antacxe devas iri kontraŭ la Kanaanidojn, por militi kontraŭ ili? 2 Kaj la Eternulo diris: Jehuda iros; jen Mi transdonas la landon en liajn manojn. 3 Tiam Jehuda diris al sia frato Simeon: Iru kun mi en mian sorton, kaj ni militos kontraŭ la Kanaanidoj; kaj mi ankacx iros kun vi en vian sorton. Kaj Simeon iris kun li. 4 Kaj Jehuda iris, kaj la Eternulo transdonis en liajn manojn la Kanaanidojn kaj la Perizidojn; kaj ili batis el ili en Bezek dek mil homojn. 5 Kaj ili renkontis Adoni-Bezekon en Bezek kaj batalis kontraŭ li kaj venkobatis la Kanaanidojn kaj la Perizidojn. 6 Kaj Adoni-Bezeka forkuris; sed ili postkuris lin kaj kaptis lin kaj dehakis la dikfingrojn de liaj manoj kaj piedoj. 7 Kaj Adoni-Bezeka diris: Sepdek reĉoj kun dehakitaj dikfingroj de la manoj kaj piedoj kolektadis panrestacxojn sur mia tablo; kiel mi agis, tiel Dio repagis al mi. Kaj oni venigis lin en Jerusalemon, kaj li mortis tie.

8 Kaj la Jehudaidoj militis kontraŭ Jerusalemon kaj prenis cxin kaj venkobatis cxin per glavo, kaj la urbon ili forbruligis. 9 Poste la Jehudaidoj iris, por militi kontraŭ la Kanaanidoj, kiuj loĉxis sur la monto kaj en la suda regiono kaj sur la malaltacxo. 10 Kaj Jehuda iris al la Kanaanidoj, kiuj loĉxis en cxebron (la nomo de cxebron antacxe estis Kirjat-Arba), kaj venkobatis cxeĉxojn kaj Acximanon kaj Talmajon. 11 Kaj de tie li iris al la loĉxantoj de Debir (la nomo de Debir antacxe estis Kirjat-Sefer). 12 Kaj Kaleb diris: Kiu venkobatos Kirjat-Seferon kaj prenos cxin, al tiu mi donos mian filinon Acxsa kiel edzinon. 13 Kaj prenis cxin Otniel, filo de Kenaz, la pli juna frato de Kaleb; kaj li donis al li sian filinon Acxsa kiel edzinon. 14 Kaj kiam cxi venis, cxi instigis lin peti de cxia patro kampon. Kaj cxi malsuprenicxis de la azeno; kaj Kaleb diris al cxi: Kio estas al vi? 15 Kaj cxi diris al li: Donu al mi benon; cxar vi donis al mi teron sudflankan, tial donu al mi ankacx akvofontojn. Kaj Kaleb donis al cxi fontojn suprajn kaj fontojn malsuprajn.

16 Kaj la idoj de la Kenido, bofrato de Moseo, iris el la urbo de Palmoj kun la idoj de Jehuda en la dezerton de Jehuda, kiu estas sude de Arad; kaj ili venis kaj ekloĉxis kune kun la popolo. 17 Kaj Jehuda iris kun sia frato Simeon, kaj ili venkobatis la Kanaanidojn, kiuj loĉxis en Cefat, kaj detruis cxin, kaj donis al la urbo la nomon cxorma. 18 Kaj Jehuda prenis la urbojn Gaza kun cxiaj limoj kaj Acxkelon kun cxiaj limoj kaj Ekron kun cxiaj limoj. 19 Kaj la Eternulo estis kun Jehuda, kaj li ekposedis la monton. Sed li ne povis forpeli la loĉxantojn de la valo, cxar ili havis ferajn cxarojn. 20 Kaj oni donis al Kaleb cxebronon, kiel diris Moseo; kaj li elpelis el tie la tri filojn de Anak. 21 Sed la Jebusidojn, kiuj loĉxis en Jerusalemon, la Benjamenidoj ne elpelis; kaj la Jebusidoj loĉxis kun la Benjamenidoj en Jerusalemon cxis la nuna tago.

22 Kaj iris ankacx la Jozefidoj al Bet-El; kaj la Eternulo estis kun ili. 23 Kaj la Jozefidoj esplorigardis Bet-Elon (la nomo de la urbo antacxe estis Luz). 24 Kaj la esplorigardantoj vidis

viron, irantan el la urbo, kaj ili diris al li: Montru al ni la eniron en la urbon, kaj ni faros al vi favoracxon. 25 Kaj li montris al ili la eniron en la urbon, kaj ili venkobatis la urbon per glavo; sed tiun viron kaj lian tutan familion ili forliberigis. 26 Kaj la viro iris en la landon de la cxtidoj, kaj konstruis urbon, kaj donis al cxi la nomon Luz; tia estas cxia nomo cxis la nuna tago.

27 Kaj Manase ne ekposedis la urbojn Bet-cxean kun cxiaj urbetoj kaj Taanacx kun cxiaj urbetoj, kaj la locxantojn de Dor kaj de cxiaj urbetoj kaj la locxantojn de Jibleam kaj de cxiaj urbetoj kaj la locxantojn de Megido kaj de cxiaj urbetoj; kaj la Kanaanidoj plue locxis en tiu lando. 28 Kiam Izrael forticxis, li faris la Kanaanidojn tributuloj, sed ne elpelis ilin.

29 Kaj Efraim ne elpelis la Kanaanidojn, kiuj locxis en Gezer; kaj la Kanaanidoj locxis inter li en Gezer.

30 Zebulun ne forpelis la locxantojn de Kitron, nek la locxantojn de Nahalol; kaj la Kanaanidoj locxis inter li, kaj faricxis tributuloj.

31 Acxer ne forpelis la locxantojn de Ako, nek la locxantojn de Cidon, nek de Acxlab, nek de Acxzib, nek de cxelba, nek de Afek, nek de Recxob. 32 Kaj la Acxeridoj locxis meze de la Kanaanidoj, locxantoj de la lando; cxar ili ne forpelis ilin.

33 Naftali ne forpelis la locxantojn de Bet-cxemecx, nek la locxantojn de Bet-Anat; kaj li locxis meze de la Kanaanidoj, locxantoj de la lando; kaj la locxantoj de Bet-cxemecx kaj de Bet-Anat faricxis liaj tributuloj.

34 Kaj la Amoridoj premis la Danidojn sur la monton, ne permesante al ili malsupreniri en la valon. 35 Kaj la Amoridoj plue locxis sur la monto cxeres, en Ajalon kaj en cxaalbim; sed la mano de la Jozefidoj pezis sur ili, kaj ili faricxis tributuloj. 36 Kaj la limo de la Amoridoj estis de la loko, kie levicxas Akrabim, de Sela pli alten.

Cxapitro 2

1 Kaj venis anxelo de la Eternulo el Gilgal al Bocxim, kaj diris: Mi elkondukis vin el Egiptujo, kaj venigis vin en la landon, pri kiu Mi cxuris al viaj patroj, kaj Mi diris: Mi neniam rompos Mian interligon kun vi; 2 sed vi ne faru interligon kun la locxantoj de cxi tiu lando, iliajn altarojn detruu. Sed vi ne obeis Mian vocxon; kial vi tion faris? 3 Tial Mi diras: Mi ne forpelos ilin de vi, kaj ili estos por vi kaptilo, kaj iliaj dioj estos por vi falilo. 4 Kaj kiam la anxelo de la Eternulo parolis tiujn vortojn al cxiaj Izraelidoj, la popolo levis sian vocxon kaj ploris. 5 Kaj ili donis al tiu loko la nomon Bocxim. Kaj ili tie bucxis oferojn al la Eternulo.

6 Kaj Josuo forliberigis la popolon, kaj la Izraelidoj iris cxiu al sia hereda parto, por ekposedi la landon. 7 Kaj la popolo servis al la Eternulo dum la tuta vivo de Josuo, kaj dum la tuta vivo de la plejcxuloj, kiuj vivis longe post Josuo, kaj kiuj vidis cxiajn grandjan farojn de la Eternulo, kiujn Li faris al Izrael. 8 Kaj mortis Josuo, filo de Nun, servanto de la Eternulo, en la acxo de cent dek jaroj. 9 Kaj oni enterigis lin inter la limoj de lia posedacxo en Timnat-cxeres, sur la monto de Efraim, norde de la monto Gaacx. 10 Kaj ankacx tiu tuta generacio alkolekticxis al siaj

patroj; kaj aperis post ili generacio alia, kiu ne konis la Eternulon, nek la farojn, kiujn Li faris al Izrael.

11 Kaj la Izraelidoj faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj servis al Baaloj. 12 Kaj ili forlasis la Eternulon, Dion de iliaj patroj, kiu elkondukis ilin el la lando Egipta, kaj ili sekvis aliajn diojn, el la dioj de la popoloj, kiuj estis ĉirkaŭ ili, kaj ili adonis ilin, kaj kolerigis la Eternulon. 13 Kaj ili forlasis la Eternulon, kaj servis al Baal kaj al Aĉxtar. 14 Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li transdonis ilin en la manojn de rabistoj, kiuj prirabis ilin, kaj Li vendis ilin en la manojn de iliaj malamikoj ĉirkaŭe; kaj ili ne povis plu sin teni antaŭ siaj malamikoj. 15 Kien ajn ili iris, la mano de la Eternulo estis kontraŭ ili por malbono, kiel la Eternulo diris kaj kiel la Eternulo ĉuris al ili; kaj ili estis tre premataj. 16 Kaj la Eternulo starigis juxistojn, kiuj savis ilin el la manoj de iliaj rabintoj; 17 tamen ankax la juxistojn ili ne obeis, sed ili malxastis kun aliaj dioj kaj adonis ilin, rapide deklinicxis de la vojo, kiun iris iliaj patroj, obeante la ordonojn de la Eternulo; ili tiel ne agis. 18 Kaj kiam la Eternulo starigis por ili juxistojn, kaj la Eternulo estis kun la juxisto, kaj savadis ilin el la manoj de iliaj malamikoj dum la tuta vivo de la juxisto, ĉar la Eternulo kompatis ilin, kiam ili ĉemis pro siaj turmentantoj kaj premantoj: 19 tiam, apenax la juxisto mortis, ili denove faricxis pli malbonaj ol iliaj patroj, sekvante aliajn diojn, servante al ili, kaj adorante ilin. Ili ne deklinicxis de siaj faroj kaj de sia malbona vojo. 20 Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li diris: ĉar ĉi tiu popolo malobeis Mian interligon, kiun Mi donis al iliaj patroj, kaj ne aĉskultis Mian voĉon, 21 tial Mi ankax forpelos de ili neniun el la popoloj, kiujn restigis Josuo, kiam li mortis; 22 por elprovi per ili Izraelon, ĉu ili observos la vojon de la Eternulo kaj iros ĉin, kiel observis iliaj patroj, aĉ ne. 23 Kaj la Eternulo restigis tiujn popolojn, kaj ne rapidis elpeli ilin, kaj ne transdonis ilin en la manojn de Josuo.

Cxapitro 3

1 Kaj jen estas la popoloj, kiujn la Eternulo restigis, por elprovi per ili Izraelon, ĉiujn, kiuj ne sciis pri ĉiuj militoj kontraŭ Kanaan; 2 por ke eksciuj la generacioj de la Izraelidoj, por lernigi militon al tiuj, kiuj antaŭe ne konis ĉin: 3 kvin princoj de Filicxtoj, kaj ĉiuj Kanaanidoj, kaj Cidonanoj, kaj ĉividoj, kiuj loĝis sur la monto Lebanon, de la monto Baal-ĉermon ĉis la eniro de ĉamat. 4 Ili restis, por elprovi per ili la Izraelidojn, por sciicxi, ĉu ili obeos la ordonojn de la Eternulo, kiujn Li donis al iliaj patroj per Moseo. 5 Kaj la Izraelidoj loĝis meze de la Kanaanidoj, ĉetidoj kaj Amoridoj kaj Perizidoj kaj ĉividoj kaj Jebusidoj. 6 Kaj ili prenis al si iliajn filinojn kiel edzinojn, kaj siajn filinojn ili donis al iliaj filoj, kaj ili servis al iliaj dioj.

7 Kaj la Izraelidoj faris malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kaj forgesis la Eternulon, sian Dion, kaj servis al Baaloj kaj al sanktaj stangoj. 8 Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontraŭ Izrael, kaj Li transdonis ilin en la manojn de Kucxan-Ricxataim, reĉo de Mezopotamio; kaj la Izraelidoj servis al Kucxan-Ricxataim dum ok jaroj. 9 Kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo, kaj la Eternulo aperigis savanton por la Izraelidoj, kiu savis ilin: Otnielon, filon de Kenaz, pli juna frato de Kaleb. 10 Kaj estis sur li la spirito de la Eternulo, kaj li estis juxisto de Izrael. Kaj li eliris milite, kaj la Eternulo transdonis en lian manon Kucxan-Ricxataimon, reĉon de Mezopotamio, kaj lia mano faricxis forta super Kucxan-Ricxataim. 11 Kaj la lando ripozis dum kvardek jaroj; kaj mortis Otniel, filo de Kenaz.

12 Kaj denove la Izraelidoj faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo; kaj la Eternulo fortigis Eglonon, rexon de Moab, kontracx Izrael, pro tio, ke ili faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo. 13 Kaj li aligis al si la Amonidojn kaj Amalekidojn, kaj iris kaj venkobatis Izraelon, kaj ili ekposedis la urbon de Palmoj. 14 Kaj la Izraelidoj servis al Eglon, rexo de Moab, dum dek ok jaroj. 15 Kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo, kaj la Eternulo aperigis por ili savanton, Ehudon, filon de Gera, Benjaminidon, maldekstramanulon. Kaj la Izraelidoj sendis per li donacojn al Eglon, rexo de Moab. 16 Kaj Ehud faris al si glavon dutrancxan, havantan la longon de unu ulno, kaj zonis cxin sub sia vesto al sia dekstra femuro. 17 Kaj li prezentis la donacojn al Eglon, rexo de Moab; Eglon estis homo tre gradika. 18 Kaj kiam li finis la prezentadon de la donacoj, li foririgis la homojn, kiuj alportis la donacojn. 19 Sed li mem revenis de la idoloj en Gilgal, kaj diris: Mi devas diri al vi ion sekretan, ho rexo. Kaj tiu diris: Silentu! Kaj eliris de apud li cxiuj, kiuj staris apud li. 20 Kaj Ehud eniris al li, kiam li sidis en malvarmeta cxambreto, kiu estis por li sola; kaj Ehud diris: Mi havas por vi vorton de Dio; kaj li levicxis de la secxo. 21 Tiam Ehud etendis sian maldekstran manon, kaj prenis la glavon de sia dekstra femuro, kaj enpucxis cxin en lian ventron tiel, 22 ke ecx la tenilo eniris post la trancxfero, kaj la graso kovris la trancxferon; cxar li ne eltiris la glavon en lia ventro, kaj cxi trafenetris la postan parton de la korpo. 23 Kaj Ehud eliris en la vestiblon, kaj fermis post si la pordon de la cxambreto, kaj cxlosis cxin. 24 Kiam li eliris, la servantoj de la rexo venis, kaj vidis, ke la pordo de la cxambreto estas cxlosita, kaj ili diris: Certe pro natura bezono li estas en la malvarmeta cxambreto. 25 Kaj ili altendis longe, sed neniuj malfermis la pordon de la cxambreto; tiam ili prenis la cxlosilon kaj malcxlosis, kaj ili vidis, ke ilia sinjoro kucas malviva sur la tero. 26 Kaj dum ili staris konsternitaj, Ehud forkuris, kaj li preterpasis la idolojn kaj forkuris al Seira. 27 Kaj kiam li alvenis, li ektrumpteis per korno sur la monto de Efraim, kaj la Izraelidoj malsupreniris kun li de la monto, kaj li estis antacx ili. 28 Kaj li diris al ili: Kuru post mi; cxar la Eternulo transdonis viajn malamikojn, la Moabidojn, en viajn manojn. Kaj ili iris post li, kaj okupis la transirejon de Jordan, kondukantan al Moab, kaj permesis al neniuj transiri. 29 Kaj ili mortigis en tiu tempo cxirkaux dek mil virojn el la Moabidoj, homojn sanajn kaj fortajn; kaj neniuj savicxis. 30 Kaj en tiu tago Moab humilicxis sub la manojn de la Izraelidoj; kaj la lando ripozis dum okdek jaroj.

31 Post li estis cxamgar, filo de Anat; li mortigis sescent virojn el la Filicxtoj per bova bastono; kaj li ankacx savis Izraelon.

Cxapitro 4

1 Kaj la Izraelidoj denove faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kiam Ehud mortis. 2 Kaj la Eternulo transdonis ilin en la manojn de Jabin, Kanaana rexo, kiu rexis en cxacor; lia militistestro estis Sisera, kiu loxis en cxarocxet-Goim. 3 Kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo; cxar tiu havis naxcent ferajn cxarojn, kaj li forte premis la Izraelidojn dum dudek jaroj.

4 Debora, profetino, edzino de Lapidot, estis en tiu tempo juxistino de la Izraelidoj; 5 cxi sidadis sub la palmo de Debora, inter Rama kaj Bet-El, sur la monto de Efraim; kaj la Izraelidoj venadis al cxi por juxco. 6 Kaj cxi sendis kaj alvokigis Barakon, filon de Abinoam, el Kedecx-Naftali, kaj diris al li: La Eternulo, Dio de Izrael, ordonis: Iru, konduku la militistaron sur la monton Tabor, kaj prenu kun vi dek mil virojn el la Naftaliidoj kaj el la Zebulunidoj; 7 kaj al la

torento Kicxon Mi alkondukos al vi Siseran, la militistestron de Jabin, kaj liajn cxarojn kaj lian amasegon; kaj Mi transdonos lin en viajn manojn. 8 Tiam diris al cxi Barak: Se vi iros kun mi, mi iros; sed se vi ne iros kun mi, mi ne iros. 9 Kaj cxi respondis: Bone, mi iros kun vi; sed vi ne havos gloron sur la vojo, kiun vi iros; cxar en la manojn de virino la Eternulo transdonos Siseran. Kaj Debora levicxis, kaj iris kun Barak al Kedecx. 10 Kaj Barak vokis la Zebulunidojn kaj la Naftaliidojn al Kedecx; kaj lin sekvis dek mil viroj, kaj Debora iris kun li. 11 cxeber, la Kenido, aparticxis de la Kenidoj, de la idoj de cxobab, bofrato de Moseo, kaj li starigis sian tendon apud la kverkaro en Caananim, apud Kedecx. 12 Kaj oni sciigis Siseran, ke Barak, filo de Abinoam, supreniris sur la monton Tabor. 13 Kaj Sisera kunvokis cxiujn siajn cxarojn, nacxcent ferajn cxarojn, kaj la tutan popolon, kiu estis kun li, el cxarocxet-Goim al la torento Kicxon. 14 Tiam Debora diris al Barak: Levicxu, cxar nun estas la tago, en kiu la Eternulo transdonos Siseran en viajn manojn; jen la Eternulo eliris antacx vi. Kaj Barak malsupreniris de la monto Tabor, kaj post li dek mil viroj. 15 Kaj la Eternuluo cxetis konfuzon sur Siseran kaj sur cxiujn cxarojn kaj sur la tutan militistaron, antacx la glavo de Barak; kaj Sisera deiris de la cxaro kaj forkuris piede. 16 Kaj Barak persekutis la cxarojn kaj la militistaron cxis cxarocxet-Goim; kaj la tuta militistaro de Sisera falis de glavo; restis neniuj.

17 Sed Sisera forkuris piede al la tendo de Jael, edzino de la Kenido cxeber; cxar estis paco inter Jabin, rexo de cxacor, kaj la domo de la Kenido cxeber. 18 Kaj Jael eliris renkonte al Sisera, kaj dirs al li: Eniru, mia sinjoro, eniru al mi; ne timu. Kaj li eniris al cxi en la tendon, kaj cxi kovris lin per litkovrilo. 19 Kaj li diris al cxi: Donu al mi por trinki iom da akvo, cxar mi soifas. Kaj cxi malfermis felsakon kun lakto kaj donis al li por trinki, kaj kovris lin. 20 Kaj li diris al cxi: Staru cxe la pordo de la tendo, kaj se iu venos kaj demandas vin, kaj diros: cxu iu estas cxi tie? tiam diru, ke neniuj estas. 21 Kaj Jael, edzino de cxeber, prenis najlon de la tendo kaj metis martelon en sian manon kaj aliris al li mallacxe, kaj enbatis la najlon en lian tempion tiel, ke cxi enpenetris en la teron. Li dormis, lacigita; kaj li mortis. 22 Kaj Barak postkuris Siseran. Kaj Jael eliris al li renkonte, kaj diris al li: Venu, mi montros al vi la viron, kiun vi sercxas. Kaj li venis al cxi, kaj li vidis, ke Sisera kucxas malviva kaj najlo estas en lia tempio. 23 Tiel Dio humiligis en tiu tago Jabinon, rexon de Kanaan, antacx la Izraelidoj. 24 Kaj la mano de la Izraelidoj cxiam pli forticxis super Jabin, rexo de Kanaan, cxis ili ekstermis Jabinon, rexon de Kanaan.

Cxapitro 5

1 Kaj ekkantis Debora, kaj Barak, filo de Abinoam, en tiu tago, jene:

2cxar la cxefoj gvidis en Izrael
Kaj la popolo montris sin fervora,
Benu la Eternulon.
3Acxskultu, ho rexo; atentu, ho princoj:
Mi al la Eternulo, mi kantas;
Mi ludas al la Eternulo, Dio de Izrael.
4Ho Eternulo! kiam Vi eliris de Seir,
Kiam Vi iris de la kampo de Edom,
Tremis la tero, kaj la cxielo fluigis gutojn,

Kaj la nuboj gutigis akvon.
 5La montoj fluis antacx la Eternulo,
 Tiu Sinaj antacx la Eternulo, Dio de Izrael.
 6En la tempo de cxamgar, filo de Anat,
 En la tempo de Jael, forlasitaj estis la vojoj,
 Kaj tiuj, kiuj devis iri sur la vojoj, iris lacx flankaj vojetoj.
 7Forestis jucxistoj en Izrael, forestis,
 cxis staricxis mi, Debora,
 cxis staricxis mi, patrino en Izrael.
 8Oni elektis novajn diojn;
 Kaj tiam milito aperis antacx la pordego.
 cxu iu vidis cxildon acx lancon
 cxe la kvardek miloj de Izrael?
 9Mia koro estas kun la estroj de Izrael,
 Kun la fervoruloj en la popolo;
 Benu la Eternulon.
 10Vi, kiuj rajdas sur blankaj azeninoj,
 Vi, kiuj sidas sur tapicxoj,
 Kaj vi, kiuj iras sur la vojo, kantu!
 11Inter la kantoj de la pafarkistoj cxe la akvocxerpejoj,
 Tie oni prikantos la justecon de la Eternulo,
 La justecon de Lia estrado en Izrael.
 Tiam eliris al la pordego la popolo de la Eternulo.
 12Vekicxu, vekicxu, Debora,
 Vekicxu, vekicxu, kantu kanton;
 Levicxu, Barak, kaj konduku viajn kaptitojn, filo de Abinoam!
 13Tiam eliris la restintoj el la fortuloj de la popolo;
 La Eternulo eliris kun mi inter la herooj.
 14De Efraim venis tiuj, kiuj havas siajn radikojn en Amalek;
 Post vi venis Benjamin en via popolo;
 De Macxir venis estroj,
 Kaj de Zebulun kondukantoj per princa bastono.
 15Kaj princoj el Isacxar estis kun Debora,
 Kaj Isacxar, kiel Barak, kuris en la valon.
 cxe la torentoj de Ruben estas grandaj konsilicxoj.
 16Kial vi sidas inter la baracxoj,
 Acxskultante la fajfadon cxe la brutaroj?
 cxe la torentoj de Ruben estas grandaj konsilicxoj.
 17Gilead restis transe de Jordan;
 Kaj kial Dan sidas sur la cxipoj?
 Acxer sidas sur la bordo de la maro,
 Kaj loxas cxe siaj golfoj.
 18Zebulun estas popolo, kiu riskis sian animon por la morto,
 Kaj Naftali sur la altacxoj de la kampo.
 19Venis recxoj, ili batalis;
 Tiam batalis recxoj de Kanaan

En Taanacx, cxe la akvo de Megido;
Sed ili ricevis neniom da mono.
20El la cxielo oni batalis;
La steloj de siaj vojoj batalis kontracx Sisera.
21La torento Kicxon forportis ilin,
La torento antikva, la torento Kicxon.
Piedpremu, mia animo, la fortulojn.
22Tiam frapis la hufoj de cxevaloj
Pro la rapidega forkurado de fortuloj.
23Malbenu la urbon Meroz, diris ancxelo de la Eternulo,
Malbenu, malbenu cxiajn loxantojn;
cxar ili ne venis kun helpo al la Eternulo,
Kun helpo al la Eternulo inter la herooj.
24Benita estu inter la virinoj Jael,
La edzino de la Kenido cxeber,
Inter la virinoj en la tendo cxi estu benita.
25Akvon li petis, lakton cxi donis;
En belega kaliko cxi alportis buteron.
26cxi etendis sian manon al najlo
Kaj sian dekstran manon al martelo de laboristoj;
Kaj cxi ekbatis Siseran, ekfrapis lian kapon,
Kaj frakasis kaj traboris lian tempion.
27Al cxiaj piedoj li klinicxis kaj falis kaj ekkucxis;
Al cxiaj piedoj li klinicxis kaj falis;
Kie li klinicxis, tie li falis pereinta.
28Tra la fenestro rigardas, kaj plorkrias tra la krado, la patrino de Sisera:
Kial longe ne venas lia cxaro?
Kial malfruixas la radoj de liaj kalecxoj?
29La sacxaj el cxiaj sinjorinoj respondas al cxi,
Kaj cxi mem al si respondas:
30Ili ja trovis kaj dividas militakiron;
Po unu acx po du knabinoj por cxiu viro,
Diverskolorajn vestojn por Sisera,
Diverskolorajn vestojn broditajn,
Ambacxflanke broditajn por la kolo.
31Tiel pereu cxiuj Viaj malamikoj, ho Eternulo!
Sed Liaj amantoj estu kiel la levicxanta suno en sia potenco.

Kaj la lando ripozis dum kvardek jaroj.

Cxapitro 6

1 Kaj la Izraelidoj faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo; kaj la Eternulo transdonis ilin en la manojn de Midjan por la dactro de sep jaroj. 2 Kaj la mano de Midjan forte premis Izraelon. Kontracx la Midjanidoj la Izraelidoj faris al si la fendegojn en la montoj kaj la

kavernojn kaj la fortikacxojn. 3 Kaj kiam la Izraelidoj semis, tiam venadis la Midjanidoj kaj la Amalekidoj kaj la orientanoj, kaj atakadis ilin, 4 kaj staricxadis tendare kontrakx ili, kaj ekstermadis la produktojn de la tero sur la tuta spaco cxis Gaza, kaj ne restigadis porvivacxon cxe la Izraelidoj, nek cxafon, nek bovon, nek azenon. 5 cxar ili venadis kun siaj brutoj kaj tendoj en multego, simile al akridoj; kaj ili kaj iliaj kameloj estis sennombraj, kaj ili venadis en la landon, por dezertigi cxin. 6 Kaj Izrael tre mizericxis de Midjan; kaj la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo.

7 Kaj kiam la Izraelidoj ekkriis al la Eternulo pro Midjan, 8 tiam la Eternulo sendis profeton al la Izraelidoj, kaj cxi tiu diris al ili: Tiel diras la Eternulo, la Dio de Izrael: Mi venigis vin el Egiptujo, kaj Mi elkondukis vin el la domo de sklaveco, 9 kaj Mi savis vin el la manoj de la Egiptoj kaj el la manoj de cxiuj viaj premantoj, kaj Mi forpelis ilin de vi, kaj Mi donis al vi ilian landon; 10 kaj Mi diris al vi: Mi estas la Eternulo, via Dio; ne timu la diojn de la Amoridoj, en kies lando vi loxas; sed vi ne obeis Mian vocxon.

11 Kaj venis anxelo de la Eternulo, kaj sidicxis sub kverko, kiu estis en Ofra kaj apartenis al Joacx la Abiezrido; lia filo Gideon estis dracxanta tritikon en vinpremejo, por kacxi antacx la Midjanidoj. 12 Kaj aperis al li la anxelo de la Eternulo, kaj diris al li: La Eternulo estas kun vi, brava heroo! 13 Kaj Gideon diris al li: Mia sinjoro! se la Eternulo estas kun ni, tiam kial trafis nin cxio cxi tio? kaj kie estas cxiuj Liaj mirakloj, pri kiuj rakontis al ni niaj patroj, dirante: La Eternulo elkondukis ja nin el Egiptujo? Kaj nun la Eternulo forlasis nin, kaj transdonis nin en la manojn de Midjan. 14 Kaj la Eternulo Sin turnis al li, kaj diris: Iru kun cxi tiu via forto, kaj savu Izraelon el la manoj de Midjan; jen Mi sendas vin. 15 Kaj tiu diris al Li: Mia Sinjoro! per kio mi savos Izraelon? mia familio estas ja la plej mizera en Manase, kaj mi estas la plej juna en la domo de mia patro! 16 Kaj la Eternulo diris al li: Sed Mi estos kun vi, kaj vi venkobatos la Midjanidojn kiel unu homon. 17 Kaj li diris al Li: Se mi akiris Vian favoron, donu al mi pruvosignon, ke tio estas Vi, kiu parolas kun mi; 18 ne foriru de cxi tie, cxis mi venos al Vi kaj alportos mian oferacxon kaj metos antacx Vin. Kaj Li diris: Mi restos, cxis vi revenos. 19 Kaj Gideon venis, kaj pretigis kapridon kaj macojn el efo da faruno; la viandon li metis en korbon kaj la brogacxon li envercxis en poton, kaj alportis al Li sub la kverkon kaj proponis. 20 Kaj la anxelo de Dio diris al li: Prenu la viandon kaj la macojn kaj metu sur cxi tiun rokon, kaj la brogacxon elvercxu. Kaj li faris tiel. 21 Kaj la anxelo de la Eternulo etendis la finon de la bastono, kiu estis en lia mano, kaj ektucxis la viandon kaj la macojn; kaj tiam eliris fajro el la roko kaj konsumis la viandon kaj la macojn; kaj la anxelo de la Eternulo foriris de antacx liaj okuloj. 22 Tiam Gideon vidis, ke tio estis anxelo de la Eternulo; kaj Gideon diris: Ho ve, mia Sinjoro, ho Eternulo! cxar mi vidis anxelon de la Eternulo, vizacxon kontrakx vizacxo. 23 Sed la Eternulo diris al li: Paco al vi; ne timu; vi ne mortos. 24 Kaj Gideon konstruis tie altaron al la Eternulo, kaj donis al cxi la nomon: La Eternulo estas Paco. cxis la nuna tago cxi estas ankoraux en Ofra de la Abiezrido.

25 Kaj en tiu nokto diris al li la Eternulo: Prenu junan bovon de via patro, kaj alian bovon sepjaran, kaj detruu la altaron de Baal, kiu estas cxe via patro, kaj la sanktan stangon, kiu estas apud cxi, dehaku; 26 kaj konstruu altaron al la Eternulo, via Dio, sur la supro de cxi tiu roko, lacx la reguloj, kaj prenu la duan bovon, kaj alportu bruloferon sur la ligno de la sankta stango, kiun vi dehakos. 27 Kaj Gideon prenis dek homojn el siaj servantoj, kaj faris, kiel diris al li la Eternulo; sed cxar li timis la domanojn de sia patro kaj la urbanojn, por fari tion en la tago, tial li

faris en la nokto. 28 Kiam frue matene la urbanoj levicxis, ili ekvidis, ke la altaro de Baal estas detruita, kaj la sankta stango, kiu estas apud cxi, estas dehakita, kaj la dua bovo estas alportita kiel brulofero sur la konstruita altaro. 29 Kaj ili diris unu al alia: Kiu tion faris? Kaj ili sercxis kaj demandis, kaj oni diris: Gideon, filo de Joacx, faris tion. 30 Tiam la urbanoj diris al Joacx: Elirigu vian filon; li devas morti, cxar li detruis la altaron de Baal, kaj cxar li dehakis la sanktan stangon, kiu estis apud cxi. 31 Sed Joacx diris al cxiuj, kiuj staris antacx li: cxu vi bezonas batali por Baal? cxu vi bezonas helpi lin? kiu batalos por li, tiu mortos cxi tiun matenon. Se li estas dio, li mem batalu por si pro tio, ke oni detruis lian altaron. 32 Kaj de tiu tago oni nomis lin Jerubaal, dirante: Baal batalu kontracx li, cxar li detruis lian altaron.

33 Kaj cxiuj Midjanidoj kaj Amalekidoj kaj orientanoj kolekticxis kune, kaj transiris kaj staricxis tendare en la valo Jizreel. 34 Kaj la spirito de la Eternulo venis sur Gideonon, kaj li ekblovis per trumpeto; kaj la familio de la Abiezridoj kolekticxis, por sekvi lin. 35 Kaj li sendis senditojn al la tuta Manase, kaj ankacx ili sekvis lin; kaj li sendis senditojn al Acxer kaj al Zebulun kaj al Naftali, kaj ili eliris renkonte. 36 Kaj Gideon diris al Dio: Se Vi intencas helpi per mia mano Izraelon, kiel Vi diris, 37 en tia okazo jen mi metas sur la dracxejon tonditan lanon: se estos roso nur sur la lano, kaj sur la tuta tero estos seke, tiam mi scios, ke Vi helpos per mia mano Izraelon, kiel Vi diris. 38 Kaj tiel faricxis: kiam la morgacxan tagon li matene levicxis, li elpremis la lanon, kaj elpremis el la lano roson, plenan kalikon da akvo. 39 Kaj Gideon diris al Dio: Ne koleru min, se mi ancoracx unu fojon ekparolos, kaj ancoracx nur unu fojon faros provon kun la lano: estu sekeco nur sur la lano, kaj sur la tuta tero estu roso. 40 Kaj Dio faris tiel en tiu nokto: estis sekeco nur sur la lano, kaj sur la tuta tero estis roso.

Cxapitro 7

1 Kaj frue matene levicxis Jerubaal, tio estas Gideon, kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, kaj ili starigis sian tendaron cxe la fonto cxarod; kaj la tendaro de Midjan estis rilate al li sur la norda flanko de la monteto More en la valo.

2 Kaj la Eternulo diris al Gideon: La popolo, kiu estas kun vi, estas tro grandnombra, por ke Mi transdonu la Midjanidojn en iliajn manojn; eble fiericxos kontracx Mi Izrael, dirante: Mia mano helpis min. 3 Tial nun proklamu al la oreloj de la popolo jene: Kiu estas timema kaj tremema, tiu iru returne kaj foriru de la monto Gilead. Kaj iris returne el la popolo dudek du mil, kaj dek mil restis.

4 Kaj la Eternulo diris al Gideon: Ancoracx estas tro multe da popolo; konduku ilin malsupren al la akvo, kaj tie Mi ilin elektos por vi. Pri kiu Mi diros al vi: cxi tiu iru kun vi--tiu devas iri kun vi; kaj cxiu, pri kiu Mi diros al vi: cxi tiu ne iru kun vi--tiu ne devas iri. 5 Kaj li alvenigis la popolon al la akvo. Kaj la Eternulo diris al Gideon: cxiun, kiu lektrinkos akvon per sia lango, kiel lektrinkas hundo, tiun starigu aparte; ankacx cxiun, kiu klinicxos sur siaj genuoj, por trinki. 6 Kaj la nombro de tiuj, kiuj lektrinkis el la mano al la bucxo, estis tricent homoj; la tuta cetera popolo klinicxis sur siaj genuoj, por trinki la akvon. 7 Kaj la Eternulo diris al Gideon: Per la tricent homoj, kiuj lektrinkis, Mi helpos vin, kaj Mi transdonos la Midjanidojn en viajn manojn; kaj la tuta popolo foriru cxiu al sia loko. 8 Kaj ili prenis al si la mancxotacxon de la popolo, kaj iliajn trumpetojn; kaj cxiujn Izraelidojn li forsendis cxiun al lia tendo, kaj la tricent homojn li

retenis. La tendaro de Midjan estis malsupre de li en la valo.

9 En tiu nokto la Eternulo diris al li: Levixu, iru malsupren en la tendaron; exar Mi transdonas cxin en viajn manojn. 10 Sed se vi timas malsupreniri, tiam iru vi kun via junulo Pura al la tendaro, 11 kaj acxskultu, kion oni parolas; tiam fortixos viaj manoj, kaj vi iros malsupren en la tendaron. Kaj li iris kun sia junulo Pura al la unua armita tacxmenteto de la tendaro. 12 La Midjanidoj kaj la Amalekidoj kaj cxiuj orientanoj kucxis en la valo en tia multego, kiel akridoj; kaj iliaj kameloj estis sennombraj, en tia multego, kiel la sablo sur la bordo de la maro. 13 Gideon venis, kaj jen unu rakontas al sia kamarado soncxon, kaj diras: Mi vidis en soncxo, ke jen elbakita hordea pano rulicxis tra la tendaro de Midjan, kaj venis al tendo, kaj ekfrapis cxin tiel, ke cxi falis, kaj renversis cxin, kaj la tendo tute kucxis. 14 Tiam lia kamarado respondis, dirante: Tio estas nenio alia, nur la glavo de Gideon, filo de Joacx, Izraelido; Dio transdonis en lian manon la Midjanidojn kaj la tutan tendaron.

15 Kaj kiam Gideon acxdis la rakonton pri la soncxo kaj la klarigon de cxia signifo, li adorklinicxis, kaj revenis en la tendaron de la Izraelidoj, kaj diris: Levixu, exar la Eternulo transdonis en viajn manojn la tendaron de Midjan. 16 Kaj li dividis la tricent homojn en tri tacxmentojn, kaj donis al cxiuj en la manojn trumpetojn kaj malplenajn krucxojn, kun torcxoj interne de la krucxoj. 17 Kaj li diris al ili: Rigardu min, kaj faru tion saman, kion mi faros; jen mi iras al la rando de la tendaro, kaj kion mi faros, tion faru ankacx vi. 18 Kiam mi kaj tiuj, kiuj estas kun mi, ekblovos per trumpeto, tiam ankacx vi blovu per la trumpetoj cxirkacx la tuta tendaro, kaj kriiu: Pro la Eternulo kaj pro Gideon!

19 Kaj venis Gideon, kaj la cent homoj, kiuj estis kun li, al la rando de la tendaro en la komenco de la meza noktogardo, kiam cxus staricxis la gardistoj; kaj ili ekblovis per la trumpetoj, kaj rompis la krucxojn, kiujn ili havis en la manoj. 20 Tiam ekblovis la tri tacxmentoj per la trumpetoj kaj rompis la krucxojn, kaj ili tenis en la maldekstra mano la torcxojn, kaj en la dekstra la trumpetojn por blovi, kaj ili kriis: Glavo pro la Eternulo kaj pro Gideon! 21 Kaj ili staris cxiu sur sia loko cxirkacx la tendaro; kaj la tuta tendaranaro ekkuris; kaj cxiuj ekkriis kaj forkuris. 22 Kaj oni blovis per la tricent trumpetoj, kaj la Eternulo turnis en la tuta tendaro la glavon de unu kontracx alian; kaj la tendaranoj kuris cxis Bet-cxita, al Cerera, cxis la limo de Abel-Mecxola apud Tabat. 23 Kaj oni kunvokis la Izraelidojn el Naftali kaj el Acxer kaj el la tuta Manase, kaj ili postkuris la Midjanidojn. 24 Kaj Gideon sendis senditojn sur la tutan monton de Efraim, por diri: Kuru renkonte al la Midjanidoj kaj baru al ili la akvon cxis Bet-Bara kaj cxis Jordan. 25 Kaj ili kaptis Orebon kaj Zeebon, du princojn de Midjan, kaj mortigis Orebon cxe la roko de Oreb, kaj Zeebon ili mortigis cxe la vinpremejo de Zeeb, kaj persekutis la Midjanidojn; kaj la kapojn de Oreb kaj Zeeb ili alportis al Gideon trans Jordanon.

Cxapitro 8

1 Kaj la Efraimidoj diris al li: Kial vi tion faris al ni, ke vi ne vokis nin, kiam vi iris batali kontracx Midjan? Kaj ili forte kverelis kun li. 2 Sed li diris al ili: Kion mi faris nun similan al via faro? cxu la postkolekto de Efraim ne estas pli bona ol la tuta vinberkolekto de Abiezer? 3 En viajn manojn Dio transdonis Orebon kaj Zeebon, la princojn de Midjan; kaj kiel mi povis fari en komparo kun tio, kion vi faris? Tiam kvieticxis ilia kolero kontracx li, kiam li diris tion. 4 Kaj Gideon venis al Jordan kaj transiris, li kaj la tricent homoj, kiuj estis kun li, lacaj kaj

persekutantaj. 5 Kaj li diris al la loxantoj de Sukot: Donu, mi petas, panojn al la homoj, kiuj sekvas min; cxar ili estas lacaj, kaj mi postkuras Zebacxon kaj Calmunan, recxojn de Midjan. 6 Sed la estroj de Sukot diris: cxu la manoj de Zebacx kaj Calmuna estas jam en viaj manoj, ke ni donu al via militistaro panon? 7 Tiam Gideon diris: Pro tio, kiam la Eternulo transdonos Zebacxon kaj Calmunan en miajn manojn, mi dracxos viajn korpojn per dornoj de dezerto kaj per kardoj. 8 Kaj li iris de tie al Penuel, kaj diris al cxiaj loxantoj tion saman; kaj la loxantoj de Penuel respondis al li tiel, kiel respondis la loxantoj de Sukot. 9 Kaj li diris ankacx al la loxantoj de Penuel jene: Kiam mi revenos felicxe, mi detruos cxi tiun turon.

10 Kaj Zebacx kaj Calmuna estis en Karkor, kaj kun ili estis ilia militistaro, cxirkacx dek kvin mil, cxiuj, kiuj restis el la tuta militistaro de la orientanoj; la nombro de la falintoj estis cent dudek mil homoj, kiuj povis eltiri glavon. 11 Kaj Gideon iris lacx la vojo de la tendoloxantoj orienten de Nobacx kaj Jogbeha, kaj venkobatis la tendaron, kiam la tendaro opiniis sin tute eksterdancxeda. 12 Kaj Zebacx kaj Calmuna forkuris; sed li postkuris ilin, kaj kaptis Zebacxon kaj Calmunan, la du recxojn de Midjan, kaj la tutan militistaron li ekstremigis. 13 Kaj revenis Gideon, filo de Joacx, de la milito, de la deklivo de cxeres. 14 Kaj li kaptis junulon el la loxantoj de Sukot, kaj demandis lin; kaj tiu skribis al li la estrojn de Sukot kaj cxiajn plejacxulojn, sepdek sep homojn. 15 Kaj li venis al la loxantoj de Sukot, kaj diris: Jen estas Zebacx kaj Calmuna, pri kiuj vi mokis min, dirante: cxu la manoj de Zebacx kaj Calmuna estas jam en viaj manoj, ke ni donu al viaj lacaj homoj panon? 16 Kaj li prenis la plejacxulojn de la urbo, kaj la dornojn de dezerto kaj la kardojn, kaj punis per ili la loxantojn de Sukot. 17 Kaj la turon de Penuel li detruis, kaj mortigis la loxantojn de la urbo. 18 Kaj li diris al Zebacx kaj Calmuna: Kiaj estis la homoj, kiujn vi mortigis cxe Tabor? Kaj ili diris: Ili estis tiaj, kiel vi, cxiuj aspektis kiel recxidoj. 19 Tiam li diris: Tio estis miaj fratoj, filoj de mia patrino. Per la vivo de la Eternulo, se vi restigus ilin vivaj, mi ne mortigus vin. 20 Kaj li diris al sia unuenaskito Jeter: Levicxu, mortigu ilin. Sed la junulo ne eltiris sian glavon; cxar li timis, cxar li estis ancoracx juna. 21 Kaj Zebacx kaj Calmuna diris: Levicxu mem kaj frapu nin, cxar kia estas la viro, tia estas lia forto. Tiam Gideon levicxis kaj mortigis Zebacxon kaj Calmunan, kaj li prenis la ornamacxojn, kiuj estis sur la koloj de iliaj kameloj.

22 Kaj la Izraelidoj diris al Gideon: Regu nin, vi kaj via filo kaj la filo de via filo; cxar vi savis nin el la manoj de Midjan. 23 Sed Gideon diris al ili: Mi ne regos vin, kaj ankacx mia filo ne regos vin: la Eternulo regu vin. 24 Kaj Gideon diris al ili: Mi petas de vi peton, cxiu el vi donu al mi la oretringon el sia militakiro. Ili havis orajn orelingojn, cxar estis afero kun Icxmaelidoj. 25 Kaj ili diris: Ni donos. Kaj ili sternis veston, kaj cxiu cxtis tien oretringon el sia militakiro. 26 Kaj la pezo de la oraj orelingoj, kiujn li elpetis, estis mil sepcent sikloj da oro, krom la ornamacxoj kaj la ringoj kaj la purpuraj vestoj, kiuj estis sur la recxoj de Midjan, kaj krom la kolornamacxoj, kiuj estis sur la koloj de iliaj kameloj. 27 Kaj Gideon faris el tio efodon, kaj lokmetis cxin en sia urbo, en Ofra; kaj cxiuj Izraelidoj malcxasticxis per cxi tie; kaj tio faricxis falilo por Gideon kaj por lia domo. 28 Kaj humilicxis la Midjanidoj antacx la Izraelidoj kaj ne levis plu sian kapon. Kaj la lando ripozis dum kvardek jaroj en la tempo de Gideon.

29 Kaj Jerubaal, filo de Joacx, iris kaj ekloxis en sia domo. 30 Kaj Gideon havis sepdek filojn, kiuj eliris el liaj lumboj, cxar li havis multe da edzinoj. 31 Kaj lia kromvirino, kiu estis en cxechem, ankacx naskis al li filon, kaj li donis al li la nomon Abimelecx. 32 Kaj Gideon, filo de

Joacx, mortis en tre maljuna ago; kaj oni enterigis lin en la tombo de Joacx, lia patro, en Ofra de la Abiezridoj.

33 Kiam Gideon mortis, la Izraelidoj denove malcxaste sekvis la Baalojn kaj elektis al si Baal-Beriton kiel sian dion. 34 Kaj la Izraelidoj ne memoris la Eternulon, sian Dion, kiu savadis ilin el la manoj de cxiuj iliaj malamikoj cxirkacxe. 35 Kaj ili ne estis favorkoraj al la domo de Jerubaal-Gideon rekompence al la tuta bono, kiun li faris al Izrael.

Cxapitro 9

1 Abimelecx, filo de Jerubaal, iris en cxecxemon, al la fratoj de sia patrino, kaj ekparolis al ili kaj al la tuta familio de la domo de sia patrinpatro jene: 2 Diru al la oreloj de cxiuj locxantoj de cxecxem: Kio estas pli bona al vi, cxu ke regu vin sepdek homoj, cxiuj filoj de Jerubaal, acx ke regu vin unu homo? memoru ankacx, ke mi estas via osto kaj via karno. 3 Kaj la fratoj de lia patrino diris pri li al la oreloj de cxiuj locxantoj de cxecxem cxiujn tiujn vortojn, kaj ilia koro inklinicxis al Abimelecx; cxar ili diris: Li estas nia frato. 4 Kaj ili donis al li sepdek arcxentajn monerojn el la domo de Baal-Berit, kaj Abimelecx dungis per ili homojn mallaboremajn kaj facilanimajn, kaj ili sekvis lin. 5 Kaj li venis en la domon de sia patro en Ofra, kaj mortigis siajn fratojn, la filojn de Jerubaal, sepdek homojn, sur unu cxtono; restis Jotam, la plej juna filo de Jerubaal, cxar li kacxicxis.

6 Kaj kolekticxis cxiuj locxantoj de cxecxem kaj la tuta domo de Milo, kaj ili iris kaj faris Abimelecxon rexo, cxe la kverko, kiu staras en cxecxem. 7 Kaj oni diris pri tio al Jotam, kaj li iris kaj staricxis sur la supro de la monto Gerizim, kaj lacxte ekkriis, kaj diris al ili: Acxskultu min, locxantoj de cxecxem, kaj acxskultos vin Dio. 8 Iris la arboj, por sanktolei rexon super si; kaj ili diris al la olivarbo: Recxu super ni. 9 Sed la olivarbo diris al ili: cxu mi perdis mian grason, per kiu estas honorataj Dio kaj homoj, ke mi iru vagi super la arboj? 10 Kaj la arboj diris al la figarbo: Iru vi, recxu super ni. 11 Sed la figarbo diris al ili: cxu mi perdis mian dolcxecon kaj miajn bonajn fruktojn, ke mi iru vagi super la arboj? 12 Kaj la arboj diris al la vinberujo: Iru vi, recxu super ni. 13 Sed la vinberujo diris al ili: cxu mi perdis mian moston, kiu gajigas Dion kaj homojn, ke mi iru vagi super la arboj? 14 Tiam cxiuj arboj diris al la dornarbusto: Iru vi, recxu super ni. 15 Kaj la dornarbusto diris al la arboj: Se vere vi sanktoleas min kiel rexon super vi, tiam venu, cxirmu vin sub mia ombro; se ne, tiam eliros fajro el la dornarbusto kaj forbruligos la cedrojn de Lebanon. 16 Nun cxu vi agis cxuste kaj juste, recxigante Abimelecxon? kaj cxu vi agis bone rilate Jerubaalon kaj lian domon, kaj cxu vi agis kun li konforme al lia merito? 17 Mia patro batalis pro vi kaj ne cxatis sian vivon kaj savis vin el la manoj de Midjan; 18 kaj vi levicxis nun kontrakx la domon de mia patro, kaj mortigis liajn filojn, sepdek homojn, sur unu cxtono, kaj Abimelecxon, filon de lia sklavino, vi recxigis super la locxantoj de cxecxem, pro tio, ke li estas via frato. 19 Se cxuste kaj juste vi agis nun rilate Jerubaalon kaj lian domon, tiam cxoju pri Abimelecx, kaj li ankacx cxoju pri vi. 20 Sed se ne, tiam eliru fajro el Abimelecx kaj forbruligu la locxantojn de cxecxem kaj la domon de Milo; kaj fajro eliru el la locxantoj de cxecxem kaj el la domo de Milo kaj forbruligu Abimelecxon. 21 Kaj Jotam forkuris kaj forsavis sin kaj iris en Beeron kaj eklocxis tie pro timo antacx lia frato Abimelecx.

22 Kaj Abimelecx regis super Izrael tri jarojn. 23 Kaj Dio venigis malbonan spiriton inter

Abimelecx kaj la locxantoj de cxechem; kaj la locxantoj de cxechem perfidis Abimelecxon, 24 por ke la krimo pri la sepdek filoj de Jerubaal kaj ilia sango venu sur Abimelecxon, ilian fraton, kiu mortigis ilin, kaj sur la locxantojn de cxechem, kiuj subtenis liajn manojn, por ke li mortigu siajn fratojn. 25 Kaj la locxantoj de cxechem starigis kontrakx li insidantojn sur la suproj de la montoj, kaj ili prirabadis cxiun, kiu pasis preter ili sur la vojo. Kaj oni diris tion al Abimelecx.

26 Kaj venis Gaal, filo de Ebed, kun siaj fratoj, kaj ili iris tra cxechem; kaj fidis lin la locxantoj de cxechem. 27 Kaj ili eliris sur la kampon kaj cxirkolektis siajn vinberojn kaj elpremis ilin kaj faris feston kaj iris en la domon de sia dio kaj mancxis kaj drinkis kaj malbenis Abimelecxon. 28 Kaj Gaal, filo de Ebed, diris: Kiu estas Abimelecx, kaj kio estas cxechem, ke ni servu al li? li estas ja filo de Jerubaal, kaj Zebul estas lia oficisto. Servu al la homoj de cxamor, patro de cxechem, sed al tiu kial ni servu? 29 Se iu donus cxi tiun popolon en miajn manojn, mi forpelus Abimelecxon. Kaj oni diris al Abimelecx: Plimultigu vian militistaron, kaj eliru. 30 Kiam Zebul, la estro de la urbo, acxdis la vortojn de Gaal, filo de Ebed, lia kolero ekflamis. 31 Kaj li sendis ruze senditojn al Abimelecx, por diri: Jen Gaal, filo de Ebed, kun siaj fratoj venis en cxechemon kaj ribeligas la urbon kontrakx vi; 32 tial levicxu en la nokto, vi kaj la popolo, kiu estas kun vi, kaj faru embuskon sur la kampo; 33 kaj matene, kiam levicxos la suno, levicxu frue, kaj ataku la urbon; kaj kiam li kaj la popolo, kiu estas kun li, eliros al vi, tiam faru al li, kion via mano povos.

34 Kaj Abimelecx, kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, levicxis en la nokto, kaj faris apud cxechem embuskon el kvar tacxmentoj. 35 Kaj Gaal, filo de Ebed, eliris kaj staricxis cxe la pordego de la urbo; kaj Abimelecx, kaj la popolo, kiu estis kun li, levicxis el la embusko. 36 Kiam Gaal ekvidis la popolon, li diris al Zebul: Jen popolo malsupreniras de la suproj de la montoj. Sed Zebul diris al li: La ombro de la montoj cxajnas al vi homoj. 37 Kaj Gaal parolis plue, kaj diris: Jen popolo malsupreniras de la altacxo, kaj unu tacxmento venas lacx la vojo de la kverko de sorcxistoj. 38 Tiam Zebul diris al li: Kie nun estas via bucxo, kiu diris: Kiu estas Abimelecx, ke ni servu al li? Tio estas ja tiu popolo, kiun vi malcxatis; nun eliru, kaj batalu kontrakx cxi. 39 Kaj Gaal eliris, havante post si la locxantojn de cxechem, kaj ekbatalis kontrakx Abimelecx. 40 Kaj Abimelecx ekpelis lin, kaj li forkuris, kaj falis multe da mortigitoj cxis la pordego mem. 41 Kaj Abimelecx restis en Aruma; kaj Zebul elpelis Gaalon kaj liajn fratojn, ke ili ne locxu en cxechem. 42 En la sekvanta tago la popolo eliris sur la kampon. Kaj oni diris tion al Abimelecx. 43 Kaj li prenis sian militistaron kaj dividis cxin en tri tacxmentojn kaj faris embuskon sur la kampo. Kiam li vidis, ke la popolo eliras el la urbo, li levicxis kontrakx ili kaj batis ilin. 44 Kaj Abimelecx, kaj la tacxmentoj, kiuj estis kun li, atakis kaj staricxis antacx la pordego de la urbo; kaj du tacxmentoj atakis cxiujn, kiuj estis sur la kampo, kaj mortigis ilin. 45 Kaj Abimelecx batalis kontrakx la urbo la tutan tiun tagon; kaj li prenis la urbon, kaj mortigis la popolon, kiu estis en cxi; kaj li detruis la urbon kaj semis sur cxia loko salon.

46 Kiam tion acxdis cxiaj locxantoj de la turo de cxechem, ili foriris en la fortikacxon de la dio Berit. 47 Kaj oni diris al Abimelecx, ke kolekticxis cxiaj locxantoj de la turo de cxechem. 48 Tiam Abimelecx iris sur la monton Calmon, li kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, kaj Abimelecx prenis hakilon en sian manon kaj dehakis brancon de arbo kaj prenis cxin kaj metis cxin sur sian cxultron, kaj diris al la homoj, kiuj estis kun li: Kion vi vidis, ke mi faris, tion rapide faru kiel mi. 49 Kaj ankacx cxiaj el la tuta popolo dehakis brancojn kaj iris post Abimelecx kaj

almetis al la fortikacxo kaj ekbruligis per ili la fortikacxon per fajro; kaj mortis ankacx cxiuj homoj de la turo de cxechem, cxirkacx mil viroj kaj virinoj.

50 Kaj Abimelecx iris al Tebec kaj siecxis Tebecon kaj prenis cxin. 51 Fortika turo estis meze de la urbo, kaj tien forkuris cxiuj viroj kaj virinoj kaj cxiuj loxantoj de la urbo, kaj encxlosis sin tie kaj supreniris sur la tegmenton de la turo. 52 Kaj Abimelecx venis al la turo kaj siecxis cxin, kaj aliris al la pordo de la turo, por forbruligi cxin per fajro. 53 Tiam iu virino cxetis muelcxtonon sur la kapon de Abimelecx kaj rompis al li la kranion. 54 Tiam li rapide alvokis la junulon, kiu portis liajn batalilojn, kaj diris al li: Eltiru vian glavon kaj mortigu min, por ke oni ne diru pri mi: Virino lin mortigis. Kaj lia junulo lin trapikis, kaj li mortis. 55 Kaj la Izraelidoj vidis, ke Abimelecx mortis, kaj ili iris cxiu al sia loko. 56 Tiel Dio repagis la malbonagon de Abimelecx, kiun cxi tiu faris rilate sian patron, mortigante siajn sepdek fratojn. 57 Kaj la tutan malbonagon de la loxantoj de cxechem Dio revenigis sur ilian kapon; kaj venis sur ilin la malbeno de Jotam, filo de Jerubaal.

Cxapitro 10

1 Post Abimelecx levicxis, por helpadi al Izrael, Tola, filo de Pua, filo de Dodo, Isacxarido. Li loxis en examir, sur la monto de Efraim. 2 Kaj li estis juxisto de Izrael dum dudek tri jaroj, kaj li mortis, kaj oni enterigis lin en examir.

3 Post li levicxis Jair, Gileadano, kaj li estis juxisto de Izrael dum dudek du jaroj. 4 Li havis tridek filojn, kiuj rajdadis sur tridek junaj azenoj, kaj li havis tridek urbojn; cxis nun oni ilin nomas Vilacxo de Jair, kiuj estas en la lando Gilead. 5 Kaj Jair mortis, kaj oni enterigis lin en Kamon.

6 Kaj la Izraelidoj plue faradis malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kaj servadis al la Baaloj kaj al la Acxtaroj kaj al la dioj de Sirio kaj al la dioj de Cidon kaj al la dioj de Moab kaj al la dioj de la Amonidoj kaj al la dioj de la Filicxtoj; kaj ili forlasis la Eternulon, kaj ne servadis al Li. 7 Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontracx Izrael, kaj Li transdonis ilin en la manojn de la Filicxtoj kaj en la manojn de la Amonidoj. 8 Kaj ili premadis kaj turmentadis la Izraelidojn de tiu jaro dum dek ok jaroj, cxiujn Izraelidojn, kiuj estis transe de Jordan en la lando de la Amoridoj, kiu estas en Gilead. 9 Kaj la Amonidoj transiris Jordanon, por militi ankacx kontracx Jehuda kaj Benjamin kaj la domo de Efraim; kaj Izrael estis tre premata. 10 Tiam ekkriis la Izraelidoj al la Eternulo, dirante: Ni pekis antacx Vi, cxar ni forlasis nian Dion kaj servis al la Baaloj. 11 Kaj la Eternulo diris al la Izraelidoj: Mi savis ja vin de la Egiptoj kaj de la Amoridoj kaj de la Amonidoj kaj de la Filicxtoj. 12 Kaj la Cidonanoj kaj Amalekidoj kaj Maonidoj premis vin, kaj vi kriis al Mi, kaj Mi savis vin el iliaj manoj; 13 kaj tamen vi forlasis Min kaj servis al aliaj dioj; tial Mi ne plu helpos vin. 14 Iru kaj kriu al la dioj, kiujn vi elektis; ili helpu vin en la tempo de via mizero. 15 Kaj la Izraelidoj diris al la Eternulo: Ni pekis; faru al ni cxion, kio plaxas al Vi; nur savu nin hodi. 16 Kaj ili forigis el inter si la fremdajn diojn, kaj ekservis al la Eternulo; kaj Li eksentis kompaton pro la suferado de Izrael.

17 Kaj kolekticxis la Amonidoj kaj staricxis tendare en Gilead; kolekticxis ankacx la Izraelidoj kaj staricxis tendare en Micpa. 18 Kaj la estroj de Gilead diris unuj al la aliaj: Kiu komencos batalon kontracx la Amonidoj, tiu estos estro de cxiuj loxantoj de Gilead.

Cxapitro 11

1 Jiftacx, la Gileadano, estis heroa militisto, sed li estis filo de malcxastulino. De Gilead naskicxis Jiftacx. 2 Kaj la edzino de Gilead naskis al li filojn. Kiam la filoj de la edzino grandicxis, ili forpelis Jiftacxon, kaj diris al li: Vi ne heredos en la domo de nia patro; cxar vi estas filo de alia patrino. 3 Tiam Jiftacx forkuris de siaj fratoj kaj eklocxis en la lando Tob. Kaj kolekticxis al Jiftacx sentacxgaj homoj kaj eliradis kun li.

4 Post kelka tempo ekmilitis la Amonidoj kontracx Izrael. 5 Kaj kiam la Amonidoj militis kontracx Izrael, la plejaccxuloj de Gilead iris, por preni Jiftacxon el la lando Tob. 6 Kaj ili diris al Jiftacx: Iru kaj estu nia kondukanto, kaj ni batalos kontracx la Amonidoj. 7 Kaj Jiftacx diris al la plejaccxuloj de Gilead: Vi malamas ja min, kaj vi forpelis min el la domo de mia patro; kial do vi nun venis al mi, kiam vi estas en mizero? 8 Kaj la plejaccxuloj de Gilead diris al Jiftacx: Pro tio ni nun revenas al vi, ke vi iru kun ni, kaj ni batalos kontracx la Amonidoj, kaj vi estos cxe ni estro de cxiuj loxantoj de Gilead. 9 Kaj Jiftacx diris al la plejaccxuloj de Gilead: Se vi revenigas min, por batali kontracx la Amonidoj, kaj la Eternulo transdonos ilin al mi, cxu tiam mi estos via estro? 10 Kaj la plejaccxuloj de Gilead diris al Jiftacx: La Eternulo estu acxskultanto inter ni, ke ni faros konforme al viaj vortoj. 11 Tiam Jiftacx iris kun la plejaccxuloj de Gilead, kaj la popolo faris lin super si estro kaj kondukanto, kaj Jiftacx eldiris cxiujn siajn vortojn antacx la Eternulo en Micpa.

12 Jiftacx sendis senditojn al la rexo de la Amonidoj, por diri: Kio estas inter mi kaj vi, ke vi venis al mi, por militi kontracx mia lando? 13 Kaj la rexo de la Amonidoj diris al la senditoj de Jiftacx: Pro tio, ke Izrael prenis mian landon, kiam li iris el Egiptujo, de Arnon cxis Jabok kaj cxis Jordan; nun redonu cxin al mi en paco. 14 Tiam Jiftacx duan fojon sendis senditojn al la rexo de la Amonidoj, 15 kaj dirigis al li: Tiel diris Jiftacx: Izrael ne prenis landon de Moab, nek landon de la Amonidoj; 16 cxar irante el Egiptujo, Izrael iris tra la dezerto cxis la Rucxa Maro kaj venis al Kadeccx; 17 kaj tiam Izrael sendis senditojn al la rexo de Edom, por diri: Permesu al mi trairi vian landon; sed la rexo de Edom ne konsentis; ankacx al la rexo de Moab estis sendite, sed li ne konsentis; tial Izrael restis en Kadeccx; 18 kaj li iris tra la dezerto kaj cxirkacxis la landon de Edom kaj la landon de Moab kaj venis de oriento al la lando de Moab kaj staricxis tendare transe de Arnon, sed ne eniris en la limojn de Moab, cxar Arnon estas la limo de Moab. 19 Kaj Izrael sendis senditojn al Sicxon, rexo de la Amoridoj, rexo de cxeccxbon, kaj Izrael diris al li: Permesu al ni trairi vian landon cxis mia loko; 20 sed Sicxon ne volis, ke Izrael trairu liajn limojn; kaj Sicxon kolektis sian tutan popolon, kaj ili staricxis tendare en Jahac kaj batalis kontracx Izrael. 21 Kaj la Eternulo, Dio de Izrael, transdonis Sicxonon kaj lian tutan popolon en la manojn de Izrael, kiu venkobatis ilin; kaj Izrael ekposedis la tutan landon de la Amoridoj, kiuj loxis en tiu lando. 22 Kaj ili ekposedis la tutan regionon de la Amoridoj, de Arnon cxis Jabok

kaj de la dezerto cxis Jordan. 23 Tiamaniere la Eternulo, Dio de Izrael, forpelis la Amoridojn de antacx Lia popolo Izrael; kaj vi volas preni cxian posedacxon? 24 Tion, kion posedigas al vi Kemocx, via dio, tion posedu; sed cxiun, kiun la Eternulo, nia Dio, forpelis de antacx ni, tiun ni heredos. 25 cxu vi estas pli bona ol Balak, filo de Cipor kaj rexo de Moab? cxu tiu malpacis kun Izrael acx militis kontracx li? 26 De la tempo, kiam Izrael ekloxis en cxecebon kaj en cxiaj dependacxo kaj en Aroer kaj en cxiaj dependacxo, kaj en cxiaj urboj, kiuj estas apud Arnon, pasis jam tricent jaroj; kial vi ne forprenis ilin en tiu tempo? 27 Mi ne pekis kontracx vi, kaj vi faras al mi malbonon, militante kontracx mi. La Eternulo, la Jucxanto, juxu nun inter la Izraelidoj kaj la Amonidoj. 28 Sed la rexo de Amon ne atentis la vortojn de Jiftacx, kiujn cxi tiu sendis al li.

29 Kaj venis sur Jiftacxon la spirito de la Eternulo, kaj li trapasis Gileadon kaj la regionon de Manase, kaj li trairis Micpan Gileadan, kaj de Micpa Gileada li iris al la Amonidoj. 30 Kaj Jiftacx faris sanktan promeson al la Eternulo, kaj diris: Se Vi transdonos la Amonidojn en miajn manojn, 31 tiam tiu, kiu eliros el la pordo de mia domo renkonte al mi, kiam mi felice revenos de la Amonidoj--tiu apartenu al la Eternulo, kaj mi oferos lin kiel bruloferon. 32 Kaj Jiftacx venis al la Amonidoj, por batali kontracx ili; kaj la Eternulo transdonis ilin en liajn manojn. 33 Kaj li venkobatis ilin de Aroer cxis Minit, dudek urbojn, kaj cxis Abel-Keramim--tio estis tre granda venkobato; kaj la Amonidoj humilicxis antacx la Izraelidoj.

34 Kaj Jiftacx venis al Micpa, al sia domo, kaj jen lia filino eliras renkonte al li kun tamburinoj kaj danco; kaj cxi estis lia sola infano; krom cxi li havis neniun filon nek filinon. 35 Kiam li ekvidis cxin, li disxiris siajn vestojn, kaj diris: Ho ve, mia filino! kiel forte vi min klinis, vi min malcxojigis! mi malfermis mian bucxon antacx la Eternulo, kaj mi ne povas repreni la faron. 36 Kaj cxi diris al li: Mia patro! vi malfermis vian bucxon antacx la Eternulo; agu do kun mi tiel, kiel diris via bucxo, post kiam la Eternulo faris al vi vencxon kontracx viaj malamikoj, kontracx la Amonidoj. 37 Kaj cxi diris al sia patro: Faru por mi jenon: lasu min for por du monatoj, kaj mi iros, mi iros sur la montojn kaj priploros mian virgecon, mi kune kun miaj amikinoj. 38 Kaj li diris: Iru; kaj li forsendis cxin por du monatoj. Kaj cxi iris kune kun siaj amikinoj kaj priploris sian virgecon sur la montoj. 39 Kaj kiam pasis la du monatoj, cxi revenis al sia patro, kaj li plenumis sur cxi sian sanktan promeson, kiun li faris; kaj cxi ne ekkonis viron. Kaj faricxis moro en Izrael, 40 ke cxuijare la filinoj de Izrael iras priplori la filinon de Jiftacx, la Gileadano, dum kvar tagoj en jaro.

Cxapitro 12

1 Kaj kolekticxis la Efraimidoj kaj iris norden, kaj diris al Jiftacx: Kial vi iris militi kontracx la Amonidoj, kaj nin ne vokis, ke ni iru kun vi? vian domon kune kun vi ni forbruligos per fajro. 2 Kaj Jiftacx diris al ili: Mi kaj mia popolo havis grandan disputon kun la Amonidoj; mi kriis al vi, sed vi ne savis min el ilia mano. 3 Kiam mi vidis, ke vi ne savas, mi elmetis al risko mian animon kaj iris kontracx la Amonidojn, kaj la Eternulo transdonis ilin en miajn manojn. Kial do vi venis hodiax al mi, por malpaci kontracx mi? 4 Kaj Jiftacx kolektis cxiajn loxantojn de Gilead kaj batalis kontracx la Efraimidoj. Kaj la loxantoj de Gilead venkobatis la Efraimidojn;

cxar cxi tiuj diris: Vi estas forkurintoj el Efraim, Gilead estas ja meze de Efraim kaj meze de Manase. 5 Kaj la Gileadanoj baris al la Efraimidoj la transirejojn de Jordan. Kaj kiam iu el la forkurantaj Efraimidoj diris: Mi volas transiri, tiam la Gileadanoj diris al li: cxu vi estas Efraimido? Se li diris: Ne, 6 tiam ili diris al li: Diru: cxibolet; li diris: Sibolet, cxar li ne povis elparoli cxuste; tiam ili kaptis lin kaj buxis lin cxe la transirejo de Jordan. Kaj en tiu tempo falis el la Efraimidoj kvardek du mil.

7 Kaj Jiftacx estis juxisto de Izrael dum ses jaroj. Kaj mortis Jiftacx, la Gileadano, kaj oni enterigis lin en la urboj de Gilead.

8 Kaj post li estis juxisto de Izrael Ibcan el Bet-Lecxem. 9 Li havis tridek filojn, kaj tridek filinojn li edzinigis eksteren, kaj tridek filinojn li prenis el ekstere por siaj filoj. Kaj li estis juxisto de Izrael dum sep jaroj. 10 Kaj Ibcan mortis, kaj oni enterigis lin en Bet-Lecxem.

11 Kaj post li estis juxisto de Izrael Elon, Zebulunido, kaj li estis juxisto de Izrael dum dek jaroj. 12 Kaj mortis Elon, la Zebulunido, kaj oni enterigis lin en Ajalon, en la lando de Zebulun.

13 Kaj post li estis juxisto de Izrael Abdon, filo de Hilel, Piratonano. 14 Li havis kvardek filojn kaj tridek nepojn, kiuj rajdadis sur sepdek junaj azenoj. Kaj li estis juxisto de Izrael dum ok jaroj. 15 Kaj mortis Abdon, filo de Hilel, la Piratonano, kaj oni enterigis lin en Piraton, en la lando de Efraim, sur la monto de la Amalekidoj.

Cxapitro 13

1 Kaj la Izraelidoj denove faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo; kaj la Eternulo transdonis ilin en la manoj de la Filicxtoj por kvardek jaroj.

2 Kaj estis iu homo el Corea, el la tribo de Dan, kies nomo estis Manoacx; lia edzino estis senfrukta kaj ne naskis. 3 Kaj aperis ancxelo de la Eternulo al la virino, kaj diris al cxi: Jen vi estas senfrukta kaj ne naskas; tamen vi gravedicxos kaj naskos filon. 4 Sed nun gardu vin, kaj ne trinku vinon nek ebriigacxon, kaj mancxu nenion malpuran; 5 cxar jen vi gravedicxos kaj naskos filon; kaj razilo ne devas tuxi lian kapon, cxar konsekrita al Dio estos la knabo de el la ventro; kaj li komencos savadi Izraelon el la manoj de la Filicxtoj. 6 Kaj la virino iris, kaj diris al sia edzo jene: Dia homo venis al mi, kaj lia aspekto estis kiel la aspekto de ancxelo de Dio, tre respektinda; kaj mi ne demandis lin, de kie li estas, kaj sian nomon li ne diris al mi. 7 Kaj li diris al mi: Jen vi gravedicxos kaj naskos filon; kaj nun ne trinku vinon nek ebriigacxon, kaj mancxu nenion malpuran; cxar konsekrita al Dio estos la knabo de el la ventro cxis la tago de lia morto. 8 Tiam Manoacx ekprecxis al la Eternulo, kaj diris: Mi petas Vin, ho mia Sinjoro: la Dia homo, kiun Vi sendis, venu denove al ni, kaj li instruu nin, kiel ni devas agi kun la naskota knabo. 9 Kaj Dio acxskultis la vocxon de Manoacx; kaj la ancxelo de Dio venis denove al la virino, kiam cxi estis sur la kampo; kaj Manoacx, cxia edzo, ne estis kun cxi. 10 La virino rapide kuris kaj sciigis sian edzon, kaj diris al li: Jen aperis al mi la homo, kiu venis al mi en tiu tago. 11 Kaj

Manoacx levicxis kaj iris post sia edzino kaj venis al la homo, kaj diris al li: cxu vi estas tiu homo, kiu parolis al la virino? Kaj tiu diris: Mi. 12 Kaj Manoacx diris: Se viaj vortoj plenumicxos, tiam kiaj devas esti la reguloj pri la knabo kaj liaj agoj? 13 Kaj la ancxelo de la Eternulo diris al Manoacx: Kontracx cxio, pri kio mi parolis al la virino, cxi sin gardu; 14 nenion el tio, kio devenas el vinberbranco, cxi mancxu, vinon acx ebriigacxon cxi ne trinku, kaj nenion malpuran cxi mancxu; cxion, kion mi ordonis al cxi, cxi plenumu. 15 Kaj Manoacx diris al la ancxelo de la Eternulo: Permesu, ke ni retenu vin, kaj ni pretigos por vi kapridon. 16 Sed la ancxelo de la Eternulo diris al Manoacx: Kvankam vi retenos min, mi tamen ne mancxos vian panon; sed se vi volas fari bruloferon, faru cxin al la Eternulo. cxar Manoacx ne sciis, ke tio estas ancxelo de la Eternulo. 17 Kaj Manoacx diris al la ancxelo de la Eternulo: Kia estas via nomo? ke ni povu honori vin, kiam plenumicxos via vorto. 18 Sed la ancxelo de la Eternulo diris al li: Por kio vi demandas pri mia nomo? cxi estas neordinara. 19 Kaj Manoacx prenis kapridon kaj farunoferon kaj oferlevis tion sur roko al la Eternulo. Kaj Li faris miraklon, kaj Manoacx kaj lia edzino tion vidis: 20 kiam la flamo levicxis de la altaro al la cxielo, tiam la ancxelo de la Eternulo levicxis en la flamo de la altaro. Kaj Manoacx kaj lia edzino tion vidis, kaj ili cxeitis sin vizacxaltere. 21 Kaj la ancxelo de la Eternulo ne montris sin plu al Manoacx kaj al lia edzino. Tiam Manoacx konvinkicxis, ke tio estas ancxelo de la Eternulo. 22 Kaj Manoacx diris al sia edzino: Ni certe mortos, cxar ni vidis Dion. 23 Sed lia edzino diris al li: Se la Eternulo dezirus mortigi nin, Li ne akceptus el niaj manoj bruloferon kaj farunoferon, kaj ne montrus al ni cxion tion, kaj nun Li ne acxdigus al ni tion, kion Li acxdigis. 24 Kaj la virino naskis filon kaj donis al li la nomon cximcxon. Kaj la knabo kreskis, kaj la Eternulo lin benis. 25 Kaj la spirito de la Eternulo komencis ekscitadi lin en la Tendaro de Dan, inter Corea kaj Ecxtaol.

Cxapitro 14

1 cximcxon iris en Timnan, kaj ekvidis en Timna virinon el la filinoj de la Filicxtoj. 2 Kaj li iris kaj sciigis tion al sia patro kaj al sia patrino, kaj diris: Mi vidis en Timna virinon el la filinoj de la Filicxtoj; nun prenu cxin al mi kiel edzinon. 3 Kaj lia patro kaj lia patrino diris al li: cxu ne trovicxas virino inter la filinoj de viaj fratoj kaj en nia tuta popolo, ke vi iras preni edzinon el la necirkumciditaj Filicxtoj? Sed cximcxon diris al sia patro: cxin prenu por mi, cxar cxi placxas al mi. 4 Kaj lia patro kaj lia patrino ne sciis, ke tio estas de la Eternulo, cxar Li sercxis pretekston kontracx la Filicxtoj; en tiu tempo la Filicxtoj regis super Izrael.

5 Kaj cximcxon kun sia patro kaj kun sia patrino iris en Timnan; kiam ili venis al la vinbercxardenoj de Timna, juna leono blekegante venis renkonte al li. 6 Kaj venis sur lin la spirito de la Eternulo, kaj li discxiris lin, kiel oni discxiras kapridon, kvankam li nenion havis en sia mano. Kaj li ne diris al siaj gepatroj, kion li faris. 7 Kaj li venis kaj parolis kun la virino, kaj cxi placxis al cximcxon. 8 Post kelka tempo li iris denove, por preni cxin, kaj li devojicxis, por vidi la kadavron de la leono; kaj jen svarmamaso da abeloj estas en la kadavro de la leono, kaj ankacx mielo. 9 Kaj li prenis cxin en siajn manojn kaj iris, mancxante dum la irado; kaj li iris al siaj gepatroj, kaj donis al ili, kaj ili mancxis; sed li ne diris al ili, ke el la kadavro de la leono li prenis la mielon. 10 Kaj lia patro venis al la virino, kaj cximcxon faris tie festenon, kiel ordinare

faras la junuloj. 11 Kiam ili ekvidis lin, ili donis al li tridek kompanianojn, ke ili estu kun li. 12 Kaj cximcxon diris al ili: Mi proponos al vi enigmon; se vi divenos cxin al mi dum la sep tagoj de la festeno kaj trafos, tiam mi donos al vi tridek cxemizojn kaj tridek kompletojn da vestoj; 13 sed se vi ne povas diveni al mi, tiam vi donos al mi tridek cxemizojn kaj tridek kompletojn da vestoj. Kaj ili diris al li: Proponu vian enigmon, kaj ni acxskultos. 14 Kaj li diris al ili:

El manxantacxo devenis manxatacxo,
Kaj el fortacxo devenis dolcxacxo.

Kaj ili ne povis solvi la enigmon dum tri tagoj. 15 En la sepa tago ili diris al la edzino de cximcxon: Admonu vian edzon, ke li solvu al ni la enigmon; alie ni forbruligos per fajro vin kaj la domon de via patro. cxu por senhavigi nin vi invitis nin cxi tien? 16 Tiam la edzino de cximcxon ekploris antacx li, kaj diris: Vi nur malamas min, sed ne amas; vi proponis enigmon al la filoj de mia popolo, kaj al mi vi ne diris cxian solvon. Kaj li diris al cxi: Jen al miaj gepatroj mi ne diris la solvon, kaj cxu al vi mi cxin diru? 17 Kaj cxi ploris antacx li dum la sep tagoj, kiujn daxris cxe ili la festeno; en la sepa tago li diris al cxi la solvon, cxar cxi tre insistis. Kaj cxi diris la solvon de la enigmo al la filoj de cxia popolo. 18 Kaj la urbanoj diris al li en la sepa tago, antacx la subiro de la suno: Kio estas pli dolcx a ol mielo? kaj kio estas pli forta ol leono? Kaj li diris al ili:

Se vi ne plugus per mia bovidino,
Vi ne trovus la solvon de mia enigmo.

19 Kaj venis sur lin la spirito de la Eternulo, kaj li iris en Acxkelonon kaj mortigis tie tridek homojn kaj prenis iliajn vestojn kaj donis la kompletojn de iliaj vestoj al la solvintoj de la enigmo. Sed ekflamis lia kolero, kaj li foriris en la domon de sia patro. 20 Kaj la edzino de cximcxon faricxis edzino de lia festena kompaniulo, kiu kompaniis al li.

Cxapitro 15

1 Post kelka tempo, en la tempo de rikoltado de tritiko, cximcxon vizitis sian edzinon, alportante kapridon, kaj diris: Mi envenos al mia edzino en la internan cxambron. Sed cxia patro ne permesis al li eniri. 2 Kaj cxia patro diris: Mi pensis, ke vi ekmalamis cxin, kaj mi donis cxin al via amiko. Jen cxia pli juna fratino estas ja pli bela ol cxi; cxi faricxu via, anstatacx tiu. 3 Sed cximcxon diris al ili: cxi tiun fojon mi estos senkulpa antacx la Filicxtoj, se mi faros al ili malbonon. 4 Kaj cximcxon iris, kaj kaptis tricent vulpojn kaj prenis torcxojn, kaj turnis voston al vosto kaj alligis po unu torcxo meze inter cxiaj du vosto. 5 Kaj li ekbruligis per fajro la torcxojn kaj pelis ilin sur la grenkampojn de la Filicxtoj kaj forbruligis la garbojn kaj la vinbercxardenojn kaj la olivarbojn. 6 Kaj la Filicxtoj diris: Kiu tion faris? Kaj oni respondis: cximcxon, bofilo de la Timnaano; cxar cxi tiu prenis lian edzinon kaj fordonis cxin al lia amiko. Kaj la Filicxtoj iris kaj forbruligis per fajro cxin kaj cxian patron. 7 Tiam cximcxon diris al ili: Se vi agas tiel, tiam mi ne cxesos, antacx ol mi faros vencxon kontrakx vi. 8 Kaj li forte batis al

ili la krurojn kaj la lumbojn; poste li iris kaj ekloxis en la fendego de la roko Etam.

9 Tiam la Filicxtoj iris kaj staricxis tendare en la regiono de Jehuda kaj etendicxis cxis Lecxi. 10 Kaj la Jehudaidoj diris: Pro kio vi eliris kontrakx nin? Kaj ili respondis: Ni venis, por ligi cximcxonon, por agi kun li, kiel li agis kun ni. 11 Tiam iris tri mil homoj el Jehuda al la fendego de la roko Etam, kaj diris al cximcxon: cxu vi ne scias, ke la Filicxtoj regas super ni? kion do vi faris al ni? Kaj li diris al ili: Kiel ili agis kun mi, tiel mi agis kun ili. 12 Kaj ili diris al li: Ni venis, por ligi vin, por doni vin en la manojn de la Filicxtoj. Tiam cximcxon diris al ili: cxuru al mi, ke vi ne mortigos min. 13 Kaj ili diris al li jene: Ne; ni nur ligos vin kaj transdonos vin en iliajn manojn, sed certe ni ne mortigos vin. Kaj ili ligis lin per du novaj cxnuroj kaj elkondukis lin el la roko. 14 Kiam li venis al Lecxi, la Filicxtoj cxojkriante iris renkonte al li. Sed venis sur lin la spirito de la Eternulo, kaj la cxnuroj, kiuj estis sur liaj brakoj, faricxis kiel lino, bruligita de fajro, kaj liaj katenoj disfalis de liaj manoj. 15 Kaj li trovis frecxan makzelon de azeno, kaj li etendis sian manon kaj prenis cxin kaj mortigis per cxi mil homojn. 16 Kaj cximcxon diris:

Per makzelo de azeno grandegan amason,
Per makzelo de azeno mi mortigis mil homojn.

17 Kiam li finis paroli, li forcxetis el sia mano la makzelon; kaj li donis al tiu loko la nomon Ramat-Lecxi. 18 Kaj li eksentis grandan soifon, kaj li ekvokis al la Eternulo, kaj diris: Vi faris per la mano de Via sklavo tiun grandan savon; kaj nun mi devas morti de soifo kaj fali en la manojn de la necirkumciditoj! 19 Tiam Dio fendis kavon, kiu estis en Lecxi, kaj eliris el cxi akvo; kaj li trinkis, kaj lia spirito revenis, kaj li revivicxis. Tial cxi ricevis la nomon cxis la nuna tago: Fonto de la Vokanto en Lecxi. 20 Kaj li estis juxxisto de Izrael en la tempo de la Filicxtoj dum dudek jaroj.

Cxapitro 16

1 cximcxon iris en Gazan kaj vidis tie malcxastulinon kaj eniris al cxi. 2 Al la Gazaanoj oni diris: cximcxon venis cxi tien; kaj ili cxirkacxis lin kaj spione atendis lin dum la tuta nokto cxe la pordego de la urbo, kaj staris senbrue dum la tuta nokto, dirante: Antacx la matenicxo ni lin mortigos. 3 cximcxon kucxis cxis noktomezo; je noktomezo li levicxis kaj kaptis la pordojn de la urba pordego kune kun ambacx fostoj kaj levis ilin kune kun la riglilo kaj metis sur siajn cxultrojn, kaj forportis ilin sur la supron de la monto, kiu estas antacx cxebron.

4 Post tio li ekamis virinon en la valo Sorek; cxia nomo estis Delila. 5 Kaj venis al cxi la estroj de la Filicxtoj, kaj diris al cxi: Allogu lin, kaj vidu, en kio konsistas lia granda forto, kaj per kio ni povus fortosuperi lin, ke ni ligu lin kaj humiligu lin; tiam ni donos al vi cxiu po mil kaj cent arcxentaj moneroj. 6 Kaj Delila diris al cximcxon: Diru al mi, mi petas, en kio konsistas via granda forto, kaj per kio oni povas ligi vin, por humiligi vin. 7 Kaj cximcxon diris al cxi: Se oni ligos min per sep frecxaj ne sekicxintaj cxnuroj, tiam mi senforticxos kaj faricxos kiel la aliaj homoj. 8 Tiam la estroj de la Filicxtoj alportis al cxi sep frecxajn ne sekicxintajn cxnurojn, kaj cxi ligis lin per ili. 9 Kaj dum la embuskuloj sidis cxe cxi en alia cxambro, cxi diris al li:

Filicxtoj iras al vi, cximcxon! Tiam li discxiris la cxnurojn, kiel oni discxiras fadenon el stupo, kiam fajro cxin bruldifektis. Kaj oni ne sciicxis pri lia forto. 10 Kaj Delila diris al cximcxon: Jen vi trompis min kaj diris al mi mensogon; nun diru al mi, per kio oni povas vin ligi. 11 Kaj li diris al cxi: Se oni min ligos per novaj cxnuroj, kiuj ne estis uzitaj por laboro, tiam mi senforticxos kaj faricxos kiel la aliaj homoj. 12 Tiam Delila prenis novajn cxnurojn kaj ligis lin per ili, kaj diris al li: Filicxtoj iras al vi, cximcxon! Dume la embuskuloj sidis en alia cxambro. Kaj li decxiris ilin de siaj brakoj kiel fadenon. 13 Kaj Delila diris al cximcxon: cxis nun vi trompas min kaj diras al mi mensogojn; diru al mi, per kio oni povas vin ligi. Kaj li diris al cxi: Se vi interteksos la sep buklojn de mia kapo kun cxpinacxo. 14 Kaj cxi alfortikigis ilin per najlo, kaj diris al li: Filicxtoj iras al vi, cximcxon! Kaj li vekicxis el sia dormo kaj elteris la interteksan najlon kune kun la cxpinacxo. 15 Tiam cxi diris al li: Kial vi diras, ke vi amas min, dum tamen via koro ne estas kun mi? jam tri fojojn vi trompis min, kaj ne diris al mi, en kio konsistas via granda forto. 16 Kaj cxar cxi tedadis lin per siaj vortoj cxiutage kaj turmentadis lin, lia animo morte lacicxis. 17 Kaj li malkacxis al cxi sian tutan koron, kaj diris al cxi: Tondilo ne tucxis mian kapon, cxar mi estas konsekrita al Dio de el la ventro de mia patrino. Se oni tondos miajn harojn, tiam forlasos min mia forto, mi senforticxos kaj faricxos kiel la aliaj homoj. 18 Kiam Delila vidis, ke li malkacxis al cxi sian tutan koron, cxi sendis kaj vokigis la estrojn de la Filicxtoj, dirante: Venu cxi tiun fojon, cxar li malkacxis al mi sian tutan koron. Kaj venis al cxi la estroj de la Filicxtoj kaj alportis la arcxenton en siaj manoj. 19 Kaj cxi endormigis lin sur siaj genuoj, kaj alvokis homon, kaj detondigis la sep buklojn de lia kapo. Kaj cxi komencis humiligadi lin, kaj lia forto lin forlasis. 20 Kaj cxi diris: Filicxtoj iras al vi, cximcxon! Li vekicxis de sia dormo, kaj diris: Mi eliros, kiel cxiufoje, kaj mi viglicxos; sed li ne sciis, ke la Eternulo forlasis lin. 21 Kaj la Filicxtoj kaptis lin kaj elpikis liajn okulojn, kaj venigis lin en Gazan kaj ligis lin per kupraj cxenoj; kaj li devis mueli en la malliberejo. 22 Dume la haroj de lia kapo komencis rekreski post la fortondo.

23 La estroj de la Filicxtoj kunvenis, por alporti grandan oferon al sia dio Dagon kaj por festeni, kaj ili diris: Nia dio transdonis en niajn manojn nian malamikon cximcxon. 24 Kaj la popolo vidis lin, kaj gloris sian dion, dirante: Nia dio transdonis en niajn manojn nian malamikon kaj la ruiniganton de nia lando kaj la mortiginton de multaj el ni. 25 Kiam ilia koro gajicxis, ili diris: Voku cximcxonon, ke li amuzu nin. Kaj oni vokis cximcxonon el la malliberejo, kaj li faris amuzon al ili, kaj oni starigis lin inter la kolonoj. 26 Kaj cximcxon diris al la junulo, kiu kondukis lin je la mano: Lasu min, ke mi palpu la kolonojn, sur kiuj la domo staras, kaj mi apogos min al ili. 27 Kaj la domo estis plena de viroj kaj virinoj, kaj tie estis cxiuj estroj de la Filicxtoj; kaj sur la tegmento estis cxirkacx tri mil viroj kaj virinoj, kiuj rigardis la amuzadon de cximcxon. 28 Kaj cximcxon vokis al la Eternulo, kaj diris: Mia Sinjoro, ho Eternulo, mi petas, rememoru min kaj fortigu min nur cxi tiun fojon, ho Dio, por ke mi faru al la Filicxtoj vencxon per unu fojo pro miaj du okuloj. 29 Kaj cximcxon kaptis la du mezajn kolonojn, sur kiuj staris la domo, kaj apogis sin al ili, al unu per sia dekstra mano kaj al la dua per sia maldekstra mano. 30 Kaj cximcxon diris: Mortu mia animo kune kun la Filicxtoj! Kaj li ekpremis forte; kaj falis la domo sur la estrojn, kaj sur la tutan popolon, kiu estis en cxi. Kaj la nombro de la mortintoj, kiujn li mortigis cxe sia morto, estis pli granda, ol la nombro de tiuj, kiujn li mortigis dum sia vivo. 31 Kaj venis liaj fratoj kaj la tuta domo de lia patro kaj prenis lin, kaj iris kaj enterigis lin inter Corea kaj Ecxtaol, en la tombo de lia patro Manoacx. Li estis juxxisto de Izrael dum dudek jaroj.

Cxapitro 17

1 Estis homo sur la monto de Efraim; lia nomo estis Micxa. 2 Li diris al sia patrino: La mil kaj cent arcxentaj moneroj, kiujn oni prenis de vi kaj pro kiuj vi malbenis antacx miaj oreloj, jen la arcxento estas cxe mi; mi prenis cxin. Kaj lia patrino diris: Mia filo estu benata de la Eternulo. 3 Kaj li redonis la mil kaj cent arcxentajn monerojn al sia patrino. Kaj lia patrino diris: Mi dedicxis la arcxenton al la Eternulo el mia mano por mia filo, por fari figuron kaj idolon; nun mi redonas cxin al vi. 4 Sed li redonis la arcxenton al sia patrino. Lia patrino prenis ducent arcxentajn monerojn kaj donis ilin al orfandisto, kaj li faris el tio figuron kaj idolon, kiu restis en la domo de Micxa. 5 Tiu homo Micxa havis domon de dio; kaj li faris efodon kaj domajn diojn, kaj konsekris unu el siaj filoj, ke li estu por li pastro. 6 En tiu tempo ne ekzistis recxo cxe Izrael; cxiu faradis tion, kio placxis al li.

7 Estis junulo el Bet-Lecxem de Jehuda, el familio de Jehudaidoj, li estis Levido kaj loxis tie. 8 Tiu homo iris el la urbo, el Bet-Lecxem de Jehuda, por ekloxi tie, kie li trovos oportune. Kaj li venis dum sia vojirado sur la monton de Efraim al la domo de Micxa. 9 Kaj Micxa diris al li: De kie vi venas? Kaj tiu diris al li: Mi estas Levido el Bet-Lecxem de Jehuda, kaj mi iras, por ekloxi tie, kie mi trovos oportune. 10 Tiam Micxa diris al li: Restu cxe mi kaj estu por mi patro kaj pastro, kaj mi donados al vi po dek arcxentaj moneroj cxuijare kaj necesajn vestojn kaj mancxaxon. Kaj la Levido iris. 11 Kaj la Levido konsentis resti cxe tiu homo, kaj la junulo estis por li kiel unu el liaj filoj. 12 Kaj Micxa konsekris la Levidon, kaj la junulo faricxis por li pastro kaj loxis en la domo de Micxa. 13 Kaj Micxa diris: Nun mi scias, ke la Eternulo bonfaros al mi, cxar Levido faricxis por mi pastro.

Cxapitro 18

1 En tiu tempo ne ekzistis recxo cxe Izrael; kaj en tiu tempo la tribo de Dan sercxis por si posedacxon, por ekloxi, cxar cxis tiu tempo ili ne ricevis posedacxon inter la triboj de Izrael. 2 Kaj la Danidoj sendis kvin homojn el sia tribo, el siaj reprezentantoj, virojn batalkapablajn el Corea kaj Ecxtaol, por rigardi la landon kaj esplori cxin, kaj diris al ili: Iru, esploru la landon. Kaj ili venis sur la monton de Efraim al la domo de Micxa kaj tranoktis tie. 3 Kiam ili estis kun la domanoj de Micxa, ili rekonis la vocxon de la juna Levido, kaj eniris tien, kaj diris al li: Kiu venigis vin cxi tien? kaj kion vi faris cxi tie? kaj kion vi bezonas cxi tie? 4 Kaj li diris al ili: Tiel kaj tiel agis kun mi Micxa, kaj li dungis min, kaj mi faricxis pastro por li. 5 Kaj ili diris al li: Demandu, ni petas, Dion, por ke ni eksciu, cxu estos sukcesa nia vojo, kiun ni iras. 6 Kaj la pastro diris al ili: Iru en paco; lacx la Eternulo estas via vojo, kiun vi iras.

7 Kaj tiuj kvin viroj ekiris kaj venis en Laicxon, kaj vidis la popolon, ke cxi tie loxas senzorge, lacx la maniero de la Cidonanoj, trankvile kaj fide, kaj neniuj per io ofendas ilin en la lando acx regas super ili, kaj de la Cidonanoj ili estas malproksime kaj kun neniuj iliaj aferoj. 8

Kaj ili venis al siaj fratoj en Corean kaj Ecxtaolon; kaj iliaj fratoj diris al ili: Kion vi raportos? 9 Kaj ili diris: Levicxu, kaj ni iru kontrakx ilin; cxar ni vidis, ke la lando estas tre bona; estu trankvilaj, ne prokrastu iri kaj veni kaj ekposedi la landon. 10 Kiam vi venos, vi venos al popolo, kiu ne pensas pri dancxero, kaj la lando estas vasta; Dio transdonas cxin en viajn manojn; tio estas loko, kie mankas nenio, kio estas sur la tero.

11 Kaj elmovicxis el tie el la tribo de la Danidoj, el Corea kaj Ecxtaol, sescent viroj, zonitaj per bataliloj. 12 Kaj ili iris, kaj staricxis tendare en Kirjat-Jearim, en la regiono de Jehuda. Tial oni cxis nun nomas tiun lokon Tendaro de Dan; cxi estas post Kirjat-Jearim. 13 Kaj ili iris de tie sur la monton de Efraim kaj venis al la domo de Micxa. 14 Kaj la kvin viroj, kiuj iris, por esplorigardi la landon Laicx, diris al siaj fratoj: cxu vi scias, ke en cxi tiuj domoj trovicxas efodo kaj domaj dioj kaj figuro kaj idolo? pripensu do, kion vi devas fari. 15 Kaj ili turnicxis tien kaj eniris la domon de la juna Levido, en la domon de Micxa, kaj salutis lin. 16 La sescent viroj el la Danidoj, zonitaj per siaj bataliloj, staris antacx la pordego. 17 Kaj la kvin viroj, kiuj iris, por esplorigardi la landon, eniris tien kaj prenis la figuron kaj la efodon kaj la domajn diojn kaj la idolon. Dume la pastro staris antacx la pordego, kun la sescent viroj, zonitaj per bataliloj. 18 Kiam tiuj eniris en la domon de Micxa, kaj prenis la figuron, la efodon, la domajn diojn, kaj la idolon, la pastro diris al ili: Kion vi faras? 19 Sed ili diris al li: Silentu, metu vian manon sur vian bucxon; kaj iru kun ni kaj estu por ni patro kaj pastro; cxu pli bone estas por vi esti pastro por la domo de unu homo, ol esti pastro por tribo kaj gento en Izrael? 20 Kaj tio bone placxis al la pastro, kaj li prenis la efodon kaj la domajn diojn kaj la figuron kaj iris inter la popolon. 21 Kaj ili turnicxis kaj iris, kaj sendis la infanojn kaj la brutojn kaj la pakacxojn antacx sin. 22 Kiam ili malproksimicxis de la domo de Micxa, la homoj, kiuj estis en la domoj najbaraj de Micxa, kun krio kolekticxis kaj kuris post la Danidoj. 23 Kaj ili kriis al la Danidoj; kaj cxi tiuj turnis siajn vizacxojn, kaj diris al Micxa: Kio estas al vi, ke vi faras krion? 24 Kaj li diris: Miajn diojn, kiujn mi faris, vi forprenis, kaj ankacx la pastron, kaj vi foriris; kaj kio ancoracx estas al mi? kial do vi demandas, kio estas al mi? 25 Kaj la Danidoj diris al li: Ne acxdigu vian vocon antacx ni, cxar alie atakos vin koleraj homoj kaj vi pereigos vian animon kaj la animon de via domo. 26 Kaj la Danidoj foriris sian vojon. Kaj Micxa vidis, ke ili estas pli fortaj ol li; kaj li returnicxis kaj revenis en sian domon. 27 Sed tiuj prenis tion, kion faris Micxa, kaj la pastron, kiu estis cxe li; kaj ili venis en Laicxon, kontrakx la popolon trankvilan kaj senzorgan, kaj venkobatis cxin per la glavo; kaj la urbon ili forbruligis per fajro. 28 Kaj estis neniuj savanto, cxar cxi estis malproksime de Cidon kaj ili havis neniajn aferojn kun iu, kaj cxi estis en la valo, kiu trovicxas apud Bet-Recxob. Ili konstruis la urbon kaj eklocxis en cxi. 29 Ili donis al la urbo la nomon Dan, laccx la nomo de sia patro, kiu naskicxis de Izrael; antacxe la nomo de la urbo estis Laicx. 30 Kaj la Danidoj starigis al si la figuron; kaj Jehonatan, filo de Gercxom, filo de Manase, li kaj liaj filoj estis pastroj por la tribo de la Danidoj, cxis la tago, kiam ili estis forkaptitaj el la lando. 31 Kaj dum la tuta tempo, kiam la domo de Dio estis en cxilo, ili havis cxe si la idolon de Micxa, kiun li faris.

1 En tiu tempo, kiam ne ekzistis recxo cxe Izrael, loxis iu Levido sur la deklivo de la monto de Efraim. Li prenis al si kromedzinon el Bet-Lecxem de Jehuda. 2 Kaj lia kromedzino perfidis lin kaj foriris de li en la domon de sia patro en Bet-Lecxem de Jehuda, kaj cxi restis tie kvar monatojn. 3 Kaj levicxis cxia edzo kaj iris al cxi, por paroli al cxia koro, por revenigi cxin; kun li estis lia junulo kaj paro da azenoj. Kaj cxi enirigis lin en la domon de sia patro; kaj la patro de la juna virino lin ekvidis kaj akceptis lin kun cxojo. 4 Kaj retenis lin lia bopatro, la patro de la juna virino, kaj li restis cxe li dum tri tagoj; kaj ili manxis kaj trinkis kaj tranoktis tie. 5 En la kvara tago ili levicxis frue matene, kaj li intencis foriri; sed la patro de la juna virino diris al sia bofilo: Fortigu vian koron per peco da pano; kaj poste vi iros. 6 Kaj ili restis, kaj ambacx kune manxis kaj trinkis. Kaj la patro de la juna virino diris al la viro: Mi petas vin, tranoktu kaj cxojigu vian koron. 7 La viro levicxis, por foriri; sed lia bopatro insiste petis lin, kaj li restis kaj tranoktis tie. 8 En la kvina tago li levicxis frue matene, por iri; sed la patro de la juna virino diris: Fortigu, mi petas, vian koron, kaj ne rapidu, cxis finicxos la tago. Kaj ili ambacx manxis. 9 Kaj la viro levicxis, por iri, li kaj lia kromedzino kaj lia junulo. Sed lia bopatro, la patro de la juna virino, diris al li: Jen finicxis la tago kaj faricxas vespero, tranoktu do, mi petas; jen la tago finicxis, tranoktu cxi tie, ke via koro faru al si cxojon; morgacx frue vi levicxos, por iri vian vojon, kaj vi iros al via tendo. 10 Sed la viro ne volis tranokti; li levicxis kaj iris. Kaj li venis al la cxirkacxaxo de Jebus (tio estas Jerusalem); kun li estis paro da cxarxita azenoj, kaj ankacx lia kromedzino. 11 Kiam ili estis antacx Jebus, la tago jam forte klinicxis. Kaj la junulo diris al sia sinjoro: Venu, ni eniru en cxi tiun urbon de la Jebusidoj, kaj ni tranoktu en cxi. 12 Sed lia sinjoro diris al li: Ni ne eniros en urbon de aligentuloj, kiuj ne estas el la Izraelidoj; ni iros pluen, cxis Gibeaa. 13 Kaj li diris al sia junulo: Iru, ke ni alproksimicxu al unu el la lokoj, kaj ni tranoktu en Gibeaa acx en Rama. 14 Kaj ili iris pluen kaj iris; kaj la suno subiris antacx ili apud Gibeaa, kiu apartenis al la Benjaminidoj. 15 Kaj ili turnicxis tien, por eniri kaj tranokti en Gibeaa. Kaj li eniris kaj sidicxis sur la strato; sed neni u invitis ilin en la domon, por tranokti. 16 Sed jen iu maljunulo venis vespere de sia laboro de la kampo; li estis de la monto de Efraim kaj loxis tiutempe en Gibeaa; kaj la loxantoj de tiu loko estis Benjaminidoj. 17 Li levis siajn okulojn kaj ekvidis la fremdan homon sur la strato de la urbo. Kaj la maljunulo diris: Kien vi iras? kaj de kie vi venas? 18 Kaj tiu diris al li: Ni iras el Bet-Lecxem de Jehuda al la deklivo de la monto de Efraim, de kie mi estas. Mi iris al Bet-Lecxem de Jehuda, kaj nun mi iras al la domo de la Eternulo; kaj neni u invitas min en la domon. 19 Ni havas pajlon kaj mancxacxon por niaj azenoj, ankacx panon kaj vinon mi havas por mi kaj por via sklavino, kaj por la junulo, kiu estas kun viaj sklavoj; nenio mankas al ni. 20 Kaj la maljunulo diris: Paco estu al vi; cxion, kio mankus al vi, mi prenas sur min; nur ne tranoktu sur la strato. 21 Kaj li envenigis lin en sian domon, kaj li donis mancxacxon al la azenoj; kaj ili lavis siajn piedojn kaj manxis kaj trinkis. 22 Dum ili cxojigadis sian koron, jen la loxantoj de la urbo, homoj malmoralaj, cxirkacxis la domon, frapis je la pordo, kaj diris al la maljuna domomastro jene: Elirigu la homon, kiu venis en vian domon, ke ni lin ekkonu. 23 Tiam eliris al ili la domomastro, kaj diris al ili: Ne, miaj fratoj, ne faru malbonon; cxar tiu homo venis en mian domon, ne faru tian malnoblacxon. 24 Jen mi havas filinon virgulinon, kaj li havas kromedzinon; mi elirigos ilin, kaj vi malhonoru ilin, kaj faru al ili tion, kio placxas al vi; sed kun cxi tiu viro ne faru tian abomenindacxon. 25 Sed la homoj ne volis acxskulti lin. Tiam la viro prenis sian kromedzinon kaj elirigis al ili sur la straton. Kaj ili ekkonis cxin, kaj faris al si amuzon kun cxi dum la tuta nokto, cxis la mateno; kaj ili forliberigis cxin, kiam levicxis la matenruxo. 26 Kaj la virino venis antacx la matenicxo, kaj falis antacx la pordo de la domo de tiu homo, kie estis cxia sinjoro; kaj cxi kucxis, cxis faricxis lume. 27 Matene levicxis cxia sinjoro kaj malfermis la pordon de la domo, kaj eliris, por iri sian

vojon; kaj jen li vidas, ke la virino, lia kromedzino, kucxas antacx la pordo de la domo, kaj cxiaj manoj estas sur la sojlo. 28 Kaj li diris al cxi: Levicxu, kaj ni iros. Sed estis nenia respondo. Tiam li prenis cxin sur la azenon, levicxis, kaj iris al sia loko. 29 Kiam li venis en sian domon, li prenis tranxilon, prenis sian kromedzinon kaj distrancxis cxin kun cxiaj ostoj en dek du partojn kaj dissendis tion en cxiajn regionojn de Izrael. 30 Kaj cxiu, kiu tion vidis, diris: Ne estis kaj ne vidicxis io simila de post la tago, kiam la Izraelidoj eliris el la lando Egipta, cxis nun; atentu tion, konsilicxu, kaj decidu.

Cxapitro 20

1 Kaj eliris cxiaj Izraelidoj, kaj kolekticxis la tuta komunumo kiel unu homo, de Dan cxis Beer-cxeba, kaj la lando Gilead, antacx la Eternulo en Micpa. 2 Kaj kunvenis la estroj de la tuta popolo, cxiaj triboj de Izrael, en la kunvenejon de la popolo de Dio, kvarcent mil piedirantoj kapablaj eltiri glavon. 3 La Benjaminidoj acxdis, ke la Izraelidoj venis en Micpan. Kaj la Izraelidoj diris: Diru, kiamaniere okazis tiu malbonacxo? 4 Tiam respondis la Levido, la edzo de la mortigita virino, kaj diris: Mi venis en Gibeon de la Benjaminidoj, mi kun mia kromedzino, por tranokti. 5 Kaj levicxis kontrakx min la loxantoj de Gibeon, kaj cxirkacxis pro mi la domon nokte. Min ili intencis mortigi, kaj mian kromedzinon ili turmentis tiel, ke cxi mortis. 6 Tiam mi prenis mian kromedzinon, distrancxis cxin kaj dissendis en cxiajn regionojn de Izrael; cxar ili faris malcxastacxon kaj malnoblacxon en Izrael. 7 Jen vi cxiaj estas Izraelidoj; faru konsilicxon kaj decidon cxi tie. 8 Kaj levicxis la tuta popolo kiel unu homo, kaj diris: Neniu el ni iros al sia tendo, kaj neniu el ni revenos al sia domo; 9 sed jen estas, kion ni faros al Gibeon: ni lotos pri cxi; 10 kaj ni prenos po dek homoj el cxia cento, el cxiaj triboj, po cent el mil kaj po mil el dek mil, ke ili alportu mancxacxon por la popolo, por ke cxi tiu iru en Gibeon de la Benjaminidoj, kaj agu kontrakx cxi konforme al la malnoblacxo, kiun cxi faris en Izrael. 11 Kaj kolekticxis kontrakx la urbo cxiaj Izraelidoj unuanime, kiel unu homo.

12 Kaj la triboj de Izrael sendis homojn al cxiaj familioj de Benjamin, por diri: Kio estas la malbonacxo, kiu estas farita cxe vi? 13 Eligu do nun la kanajlajn homojn, kiuj estas en Gibeon, kaj ni mortigos ilin kaj ekstermos la malbonon el Izrael. Sed la Benjaminidoj ne volis obei la vocxon de siaj fratoj, la Izraelidoj. 14 Kaj la Benjaminidoj kolekticxis el la urboj en Gibeon, por eliri milite kontrakx la Izraelidojn. 15 Kaj la nombro de la Benjaminidoj el la urboj en tiu tago estis dudek ses mil homoj pretaj eltiri glavon; krom tio el la loxantoj de Gibeon estis la nombro de sepcent homoj plej tacxgaj. 16 El tiu tuta popolo estis sepcent homoj plej tacxgaj, maldekstruloj; cxia el ili povis cxeti cxtonon kontrakx haron, kaj ne maltrafi.

17 Kaj la nombro de la Izraelidoj, krom la Benjaminidoj, estis kvarcent mil homoj pretaj eltiri glavon; cxiaj ili estis batalkapablaj. 18 Kaj ili levicxis kaj iris en Bet-Elon kaj demandis Dion, kaj la Izraelidoj diris: Kiu el ni devas iri antacxe milite kontrakx la Benjaminidojn? Kaj la Eternulo diris: Jehuda antacxe. 19 Kaj la Izraelidoj levicxis matene kaj ekscicxis Gibeon. 20 Kaj la Izraelidoj eliris milite kontrakx la Benjaminidojn, kaj la Izraelidoj komencis batalon kontrakx ili antacx Gibeon. 21 Kaj eliris la Benjaminidoj el Gibeon kaj batis en tiu tago el la Izraelidoj dudek du mil homojn sur la teron. 22 Sed la popolo de la Izraelidoj ekscitis sian kuracxon, kaj denove komencis batalon sur la loko, kie ili batalis en la unua tago. 23 Kaj la Izraelidoj iris kaj ploris antacx la Eternulo cxis la vespero, kaj demandis la Eternulon, dirante:

cxu ni devas plue alproksimicxi milite al la Benjaminidoj, niaj fratoj? Kaj la Eternulo diris: Iru kontraŭx ilin.

24 Kaj la Izraelidoj alpacxis al la Benjaminidoj en la dua tago. 25 Kaj la Benjaminidoj eliris al ili renkonte el Gibeā en la dua tago kaj batis el la Izraelidoj ankoraŭ dek ok mil homojn sur la teron; cxiuj ili estis eltirantoj de glavo. 26 Tiam cxiuj Izraelidoj kaj la tuta popolo iris kaj venis en Bet-Elon kaj ploris kaj restis tie antaŭx la Eternulo kaj fastis en tiu tago cxis la vespero kaj alportis bruloferojn kaj pacoferojn antaŭx la Eternulon. 27 Kaj la Izraelidoj demandis la Eternulon (tie estis en tiu tempo la kesto de interligo de Dio, 28 kaj Pinechas, filo de Eleazar, filo de Aaron, staris antaŭx cxi en tiu tempo); kaj ili diris: cxu ni devas plue elpacxi batalo kontraŭx niajn fratojn la Benjaminidojn, acx cxu ni devas cxeŝi? Kaj la Eternulo diris: Iru, cxar morgaŭx Mi transdonos ilin en viajn manojn. 29 Kaj la Izraelidoj aranĝis embuskojn cirkacxe de Gibeā.

30 Kaj la Izraelidoj eliris kontraŭx la Benjaminidojn en la tria tago kaj staricxis kontraŭx Gibeā kiel antacxe. 31 Kaj la Benjaminidoj eliris kontraŭx la popolon, malproksimicxis de la urbo, kaj komencis batadi la popolon kiel en la antaŭxaj fojoj, sur la vojoj, el kiuj unu iras al Bet-El kaj la dua al Gibeā, kaj mortigis pli-malpli tridek homojn el la Izraelidoj. 32 Kaj la Benjaminidoj diris al si: Ili falas antaŭx ni kiel antacxe. Kaj la Izraelidoj diris: Ni kuru, por ke ni ellogu ilin el la urbo sur la vojon. 33 Kaj cxiuj Izraelidoj levicxis de sia loko kaj staricxis en Baal-Tamar. Kaj la embuskuloj de la Izraelidoj cxeŝis sin el sia loko, el la kaverno Geba. 34 Kaj venis antaŭx Gibeā dek mil elektitaj viroj el la tuta Izrael, kaj estis kruela batalo; kaj ili ne sciis, ke trafos ilin malbono. 35 Kaj la Eternulo frapis la Benjaminidojn antaŭx la Izraelidoj; kaj la Izraelidoj ekstermis en tiu tago el la Benjaminidoj dudek kvin mil kaj cent homojn; cxiuj ili estis eltirantoj de glavo.

36 La Benjaminidoj vidis, ke tiuj estis frapitaj kaj la Izraelidoj cedis la lokon al la Benjaminidoj; cxar ili fidis la embuskon, kiun ili aranĝis cxe Gibeā. 37 Kaj la embuskuloj rapidis kaj cxeŝis sin kontraŭx Gibeā, kaj la embuskuloj eniris kaj batis la tutan urbon per glavo. 38 Estis interkonsentite inter la Izraelidoj kaj la embuskuloj, ke cxi tiuj suprenigos grandan kolonon da fumo el la urbo. 39 Kiam la Izraelidoj retircxis dum la batalo, kaj la Benjaminidoj komencis mortigi Izraelidojn kaj mortigis pli-malpli tridek homojn, kaj diris: Ili falas antaŭx ni kiel en la unua batalo: 40 tiam komencis levicxadi el la urbo kolono da fumo. La Benjaminidoj ekrigardis returne, kaj ili ekvidis, ke el la tuta urbo levicxas flamoj al la cxielo. 41 Kaj la Izraelidoj returnicxis, kaj la Benjaminidoj terure konsternicxis; cxar ili vidis, ke malfelicxo ilin trafis. 42 Kaj ili turnicxis antaŭx la Izraelidoj, al la vojo, kiu kondukas al la dezerto; sed la batalo postkuris ilin, kaj la elirintoj el la urboj ekstermis ilin dumvoje, 43 cirkacxis la Benjaminidojn, persekutis ilin cxis Meneŭxa, kaj piedpremis ilin cxis la orienta flanko de Gibeā. 44 Kaj falis el la Benjaminidoj dek ok mil homoj; cxiuj ili estis fortaj militistoj. 45 Kaj ili sin turnis kaj ekkuris al la dezerto, al la roko Rimon; kaj oni batis el ili sur la vojo kvin mil homojn, kaj oni postkuris ilin cxis Gidom kaj batis el ili ankoraŭx du mil homojn. 46 La nombro de cxiuj falintoj el la Benjaminidoj en tiu tago estis dudek kvin mil homoj eltirantoj de glavo; cxiuj ili estis fortaj militistoj. 47 Kaj ili sin turnis kaj forkuris en la dezerton, al la roko Rimon, sescent homoj; kaj ili restis cxe la roko Rimon kvar monatojn. 48 Sed la Izraelidoj reiris al la Benjaminidoj, kaj mortigis per glavo la urbanojn, la brutojn, kaj cxion, kion ili trovis; kaj cxiujn urbojn, kiujn ili renkontis, ili forbruligis per fajro.

Cxapitro 21

1 Kaj la Izraelidoj cxuris en Micpa, dirante: Neniu el ni donos sian filinon edzinige al Benjaminido. 2 Kaj la popolo venis en Bet-Elon, kaj restis tie cxis la vespero antacx Dio, kaj levis sian vocxon kaj forte ploris, 3 kaj diris: Kial, ho Eternulo, Dio de Izrael, faricxis tio en Izrael, ke malaperis nun el Izrael unu tribo? 4 La morgacxan tagon la popolo levicxis frue kaj konstruis tie altaron kaj oferis bruloferojn kaj pacoferojn. 5 Kaj la Izraelidoj diris: Kiu homo el cxiuj triboj de Izrael ne venis kun la komunumo al la Eternulo? cxar estis farita granda cxuro pri tiuj, kiuj ne venis al la Eternulo en Micpan, ke ili estos mortigitaj. 6 Kaj la Izraelidoj ekpensis pri siaj fratoj la Benjaminidoj, kaj diris: Forhakita estas hodiax unu tribo el Izrael! 7 kion ni faros al ili, al la restintoj, koncerne edzinojn? ni cxuris ja per la Eternulo, ke ni ne donos al ili edzinojn el niaj filinoj. 8 Kaj ili diris: Kiu homo el la triboj de Izrael ne venis al la Eternulo en Micpan? Kaj tiam montricxis, ke en la tendaron al la komunumo venis neniu el Jabecx en Gilead. 9 Kaj oni reviziis la popolon, kaj montricxis, ke tie estas neniu el la locxantoj de Jabecx en Gilead. 10 Tiam la komunumo sendis tien dek du mil homojn el la viroj batalkapablaj, kaj ordonis al ili jene: Iru kaj mortigu per glavo la locxantojn de Jabecx en Gilead, ankacx la virinojn kaj infanojn. 11 Kaj tiel agu: cxiun virseksulon, kaj cxiun virinon, kiu ekkonis kucxejon de viro, ekstermu. 12 Kaj ili trovis inter la locxantoj de Jabecx en Gilead kvarcent junajn virgulinon, kiuj ne ekkonis kucxejon de viro; kaj ili venigis ilin en la tendaron en cxilon, kiu estas en la lando Kanaana.

13 Kaj la tuta komunumo sendis, por paroli kun la Benjaminidoj, kiuj estis cxe la roko Rimon, kaj anonci al ili pacon. 14 Tiam la Benjaminidoj revenis, kaj oni donis al ili la virinojn, kiuj restis vivaj el la virinoj de Jabecx en Gilead; sed ne estis sufcie por ili. 15 Kaj la popolo bedacxis pri Benjamin, cxar la Eternulo faris fendon en la triboj de Izrael.

16 Kaj la plejcxuloj de la komunumo diris: Kion ni faru al la restintoj koncerne edzinojn? ekstermitaj estas ja la virinoj de Benjamin. 17 Kaj ili diris: La restintoj el la Benjaminidoj bezonas ja heredontojn, por ke ne malaperu tribo el Izrael; 18 kaj ni ne povas doni al ili edzinojn el niaj filinoj, cxar la Izraelidoj cxuris, dirante: Malbenita estu tiu, kiu donos edzinon al Benjaminido. 19 Sed ili diris: Jen cxiujare estas festo de la Eternulo en cxilo, kiu estas norde de Bet-El, oriente de la vojo, kiu kondukas de Bet-El al cxecxem, kaj sude de Lebona. 20 Kaj ili ordonis al la Benjaminidoj jene: Iru kaj faru insidon en la vinbercxardenoj; 21 kaj kiam vi vidos, ke la knabinoj de cxilo eliras, por danci en rondoj, tiam eliru el la vinbercxardenoj kaj kaptu al vi cxiu edzinon el la knabinoj de cxilo kaj iru en la landon de la Benjaminidoj. 22 Kaj se venos iliaj patroj acx fratoj kun plendo al ni, ni diros al ili: Pardonu nin pro ili; cxar ni ne prenis por cxiu edzinon en la milito, kaj vi ne donis al ili; tial vi estas nun senkulpaj. 23 Kaj tiel agis la Benjaminidoj, kaj prenis edzinojn lacx sia nombro el la dancrondoj, rabinte ilin; kaj ili iris kaj revenis al sia posedacxo kaj konstruis urbojn kaj ekloxis en ili. 24 Kaj en la sama tempo disiris de tie la Izraelidoj, cxiu al sia tribo kaj al sia familio, kaj cxiu foriris de tie al sia posedacxo. 25 En tiu tempo ne ekzistis rexo cxe Izrael; cxiu faradis tion, kio placxis al li.

RUT

Cxapitro 1

1 En la tempo, kiam regis la juxxistoj, iam malsato okazis en la lando; kaj foriris viro el Bet-Lecxem en Judujo, por paslocxi en la lando de Moab; li kaj lia edzino kaj liaj du filoj. 2 La nomo de la viro estis Elimelecx, kaj la nomo de lia edzino estis Naomi, kaj la nomoj de liaj du filoj estis Macxlon kaj Kiljon, Efratanoj el Bet-Lecxem en Judujo. Kaj ili venis sur la kampojn de Moab kaj restis tie. 3 Elimelecx, la edzo de Naomi, mortis; kaj restis cxi kun siaj du filoj. 4 Ambacx edzicxis kun Moabidinoj; la nomo de unu estis Orpa, kaj la nomo de la dua estis Rut; kaj ili loxsis tie cxirkacx dek jaroj. 5 Sed mortis ankacx ambacx, Macxlon kaj Kiljon; kaj restis nur la virino sola, senigita je sia edzo kaj siaj du filoj. 6 cxi levicxis kun siaj bofilinoj, por iri returne el la lando de Moab; cxar cxi acxdis en la lando de Moab, ke la Eternulo rememoris Sian popolon, donante al cxi panon. 7 cxi eliris el la loko, kie cxi loxsis, kun siaj du bofilinoj; kaj ili iris sur la vojo, por ke ili revenu al la lando de Jehuda. 8 Naomi diris al siaj du bofilinoj: Iru, kaj revenu cxiu el vi al la domo de sia patrino; la Eternulo favoru vin tiel same, kiel vi estis favorkoraj al la mortintoj kaj al mi; 9 la Eternulo favoru vin, ke vi trovu ripozon, cxiu el vi en domo de sia edzo. cxi kisis ilin, kaj ili levis sian vocxon kaj ploris. 10 Kaj ili diris al cxi: Ni volas iri kun vi al via popolo. 11 Naomi respondis: Iru returne, miaj filinoj; kial do vi irus kun mi? cxu ankoraĵ ekzistas filoj en mia utero, ke vi edzinicxu kun ili? 12 Revenu, miaj filinoj, foriru; cxar mi jam estas tro maljuna por edzinicxi kun viro. Ecx se mi dirus, ke mi havas ankoraĵ esperon, ecx se mi jam havus edzon hodiaŭ nokte, kaj ecx se mi naskus filojn: 13 cxu pri ili vi esperu, cxis ili plenacxixos? cxu por ili vi atendu, ne edzinicxante kun viro? Ne, miaj filinoj; estas tre maldolcxe al mi pro vi, cxar la mano de la Eternulo afliktis min. 14 Sed ili levis sian vocxon kaj ploris plue. Kaj Orpa kisis sian bopatrinon, sed Rut alicxis al cxi. 15 Kaj cxi tiu diris: Jen via bofratino reiris al sia gento kaj al siaj dioj; iru vi ankacx returne post via bofratino. 16 Sed Rut diris: Ne petegu min, ke mi vin forlasu, acx ke mi returnu min kaj cxesu sekvi vin; cxar kien vi iros, mi ankacx iros, kaj kie vi noktos, mi ankacx noktos; via popolo estos mia popolo, kaj via Dio estos mia Dio. 17 Sur la loko, kie vi mortos, mi ankacx mortos, kaj tie oni min enterigos. La Eternulo faru al mi tion kaj pli, se io krom la morto disigos min de vi. 18 Kiam Naomi vidis, ke cxi firme decidis iri kun cxi, tiam cxi cxisis disputi kun cxi. 19 Kaj ili ambacx iradis, cxis ili alvenis en Bet-Lecxemon. Kaj kiam ili eniris en Bet-Lecxemon, la tuta loxantaro de la urbo ekbruis pri ili, dirante: cxu tio estas Naomi? 20 Kaj cxi respondis al ili: Ne nomu min Naomi, nomu min Mara; cxar la Plejpotenculo faris al mi maldolcxegon; 21 kun pleneco mi foriris, sed la Eternulo revenigis min malplena; kial do vi nomus min Naomi, konsiderante, ke la Eternulo atestis kontrakx mi kaj la Plejpotenculo afliktis min? 22 Tiel Naomi revenis, kaj kun cxi ankacx Rut, la Moabidino, cxia bofilino, kiu revenis el la lando de Moab; kaj ili venis en Bet-Lecxemon je la komenco de la rikolto de hordeo.

Cxapitro 2

1 Naomi havis parencon de cxia edzo, viron eminentan, el la familio de Elimelecx; lia nomo estis

Boaz. 2 Kaj la Moabidino Rut diris al Naomi: Mi iros sur la kampon, kaj mi kolektos spikojn post tiu, cxe kiu mi trovos favoron. Kaj cxi respondis: Iru, mia filino. 3 Kaj cxi foriris, kaj venis kaj kolektis post la rikoltistoj. Kaj okazis, ke la parcelo de la kampo apartenis al Boaz, kiu estis el la familio de Elimelecx. 4 Kaj jen Boaz venis el Bet-Lecxem, kaj li salutis la rikoltistojn: La Eternulo estu kun vi! Kaj ili respondis al li: La Eternulo vin benu! 5 Kaj Boaz demandis sian serviston, la estron de la rikoltistoj: Kiu estas cxi tiu knabino? 6 Kaj la servisto, la estro de la rikoltistoj, respondis kaj diris: cxi estas Moaba knabino, kiu revenis kun Naomi el la lando de Moab; 7 cxi diris: Permesu al mi, ke mi sekvu kaj kolektu apud la garboj, post la rikoltistoj; kaj cxi restis cxi tie de la mateno cxis nun; cxi cxus sidicxis en la dometo por iomete da tempo. 8 Kaj Boaz diris al Rut: cxu vi acxdas, mia filino? ne iru kolekti sur la kampo de iu fremdulo, kaj ankacx ne foriru de cxi tie, sed restu cxi tie kun miaj junulinoj; 9 rimarku la kampon, kie ili rikoltas, kaj sekvu ilin; mi jam ordonis al la servistoj, ke ili ne malhelpu vin; kaj kiam vi soifos, iru al la vazaro, kaj trinku el tio, el kio la servistaro cxerpas. 10 cxi cxiestis sin vizacxaltere, kaj diris al li: Kial do mi trovis favoron en viaj okuloj, ke vi atentis min, kvankam mi estas fremdulino? 11 Kaj Boaz respondis kaj diris al cxi: Jam estas rakontita al mi cxio, kion vi faris al via bopatrino post la morto de via edzo: ke vi forlasis viajn gepatrojn kaj vian naskicxlandon, kaj iris al popolo, kiun vi ne konis hieracx nek antacxhieracx. 12 La Eternulo rekompencu vin pro cxi tiu faro, kaj via rekompenco estu plena de la Eternulo, Dio de Izrael, sub kies flugiloj vi sercxis protekton. 13 Kaj cxi diris: Estus sufcixe, ke mi trovu favoron en viaj okuloj, mia sinjoro, cxar vi konsolis min kaj parolis amike al via sklavino, kvankam mi ne valoras esti egala al iu el viaj sklavinoj. 14 Kaj en la horo de la mancxado Boaz diris al cxi: Alproksimicxu kaj mancxu kune, vi ankacx povas trempi vian panon en la vinagro. Kaj cxi sidicxis cxe la flanko de la rikoltistoj; kaj ili metis antacx cxin rostitajn grajnoj, kaj cxi mancxis kaj saticxis, kaj ankacx havis restacxon. 15 Kiam cxi levicxis, por kolekti, Boaz ordonis al siaj servistoj, dirante: Ecx inter la garboj lasu cxin kolekti, kaj ne hontigu cxin; 16 kaj vi ankacx cxajnigu al cxi, ke vi postlasis la malgrandajn garbetojn, kaj vi permesu al cxi, ke cxi kolektu ilin, kaj ne riprocxu cxin. 17 Kaj cxi kolektadis sur la kampo cxis la vespero, kaj cxi dracxis tion, kion cxi kolektis, kaj tio estis cxirkacx efo da hordeo. 18 Kaj cxi levis tion, kaj iris en la urbon; kaj cxia bopatrino vidis tion, kion cxi kolektis; cxi ankacx elprenis, kaj donis al cxi la restacxon, kiun cxi posedis de post sia saticxo. 19 cxia bopatrino diris al cxi: Kie vi kolektis hodiacx? kaj kie vi amasigis? estu benata tiu, kiu vin tiel favore akceptis! cxi rakontis al sia bopatrino, kie cxi laboris, kaj cxi diris: La nomo de la viro, cxe kiu mi laboris hodiacx, estas Boaz. 20 Tiam Naomi diris al sia bofilino: Li estu benata de la Eternulo, kiu ne fortiris Sian favoron for de la vivantoj kaj de la mortintoj. Kaj Naomi plue diris al cxi: La viro estas nia parenco, unu el niaj savantoj. 21 Kaj Rut, la Moabidino, diris: Li ankacx diris al mi: Restu kune kun miaj servistoj, cxis ili finos la tutan rikolton, kiu apartenas al mi. 22 Naomi respondis al sia bofilino Rut: Estos bone por vi, mia filino, ke vi cxiam iru kun liaj junulinoj, cxar eble oni hontigus vin, se vi irus aliloken. 23 Kaj cxi kunicxis kun la junulinoj de Boaz, por kolekti, cxis la fino de la rikolto de hordeo kaj de la rikolto de tritiko; kaj poste cxi locxis kune kun sia bopatrino.

Cxapitro 3

1 Naomi, cxia bopatrino, diris al cxi: Mia bofilino, mia celo estas, ke mi trovu por vi ripozejon, kie plibonixos via stato. 2 Vidu nun, nia parenco Boaz, kun kies junulinoj vi kunicxis, ventumas hordeon dum cxi tiu nokto en la dracxejo; 3 lavu do vin kaj oleu vin kaj vestu vin per

viaj plej bonaj vestoj, kaj iru en la dracxejon; ne vidigu vin al la viro, antacx ol li finos mancx
 kaj trinki; 4 kaj kiam li kucxicxos, rimarku la lokon, kie li kucas, iru tien, malkovru la
 piedparton de la kucxejo, kaj kucxicxu; kaj li diros al vi, kion vi devos fari. 5 Rut respondis al
 cxi: Kion vi diras al mi, tion mi faros. 6 Kaj cxi iris en la dracxejon, kaj faris tion, kion cxia
 bopatrino ordonis al cxi. 7 Kiam Boaz estis mancxinta kaj trinkinta kaj gajicxis, li iris por
 kucxicxi malantacx grenamaso; kaj cxi venis kviete, kaj malkovris la piedparton de la kucxejo,
 kaj kucxicxis. 8 En la noktomezo la viro ektimicxis; li turnis sin, kaj li ekvidis, ke virino kucas
 cxe liaj piedoj. 9 Li demandis: Kiu vi estas? Kaj cxi respondis: Mi estas Rut, via servistino;
 etendu vian mantelon sur vian servistinon, cxar vi estas savanto. 10 Kaj li diris: Estu benata de
 la Eternulo, mia filino; via lasta piacxo estas pli granda, ol la unua, cxar vi ne volas iri kun la
 junuloj, cxu ili estas malricxaj, cxu ricxaj. 11 Kaj nun, mia filino, ne timu; mi faros al vi cxion,
 kion vi petos de mi; cxar estas sciante en la tuta urbo de mia popolo, ke vi estas bravulino. 12 Kaj
 nun, kvankam vere mi estas parenco, tamen ekzistas parenco pli proksima ol mi. 13 Restu cxi tie
 la nokton; kaj kiam venos la mateno, se la alia parenco perfekte elacxetos vin, lasu elacxeti vin;
 sed se li ne volos vin elacxeti, tiam mi vin elacxetos, kiel la Eternulo vivas. Kucxu cxis la
 tagicxo. 14 Kaj cxi kucxis cxe liaj piedoj cxis la tagicxo; sed cxi levicxis, antacx ol oni povis
 rekoni unu la alian. Kaj li diris: Mi ne volas, ke iu sciicxu, ke cxi tiu virino estis en mia
 dracxejo. 15 Kaj li diris: Alportu la cxalon, kiun vi havas sur vi, kaj tenu cxin. cxi cxin tenis,
 kaj li enmezuris en cxin ses mezurilojn da hordeo kaj metis cxin sur cxin, kaj cxi iris en la urbon.
 16 Kiam cxi alvenis al sia bopatrino, cxi tiu demandis: Kiel la afero iras cxe vi, mia filino? Kaj
 cxi rakontis al cxi cxion, kion la viro faris al cxi. 17 Kaj cxi diris plue: La ses mezurilojn da
 hordeo li ankacx donis al mi; cxar li diris al mi: Ne revenu malplena al via bopatrino. 18 Kaj cxi
 tiu diris: Restu, mia filino, cxis vi sciicxos, kiel la afero finicxis; cxar tiu homo ne ripozos, cxis
 la afero estos finita hodiax.

Cxapitro 4

1 Boaz iris al la pordego de la urbo kaj sidicxis tie. Kaj jen preterpasas la parenco, pri kiu Boaz
 parolis. Kaj li diris: Alproksimicxu kaj sidicxu cxi tie, vi, tia-tia. Tiu alproksimicxis kaj
 sidicxis. 2 Kaj Boaz prenis dek virojn el la plejacxuloj de la urbo, kaj diris: Sidicxu cxi tie. Kaj
 ili sidicxis. 3 Kaj li diris al la parenco: Tiun parcelon de la kampo, kiu apartenis al nia frato
 Elimelecx, vendas Naomi, kiu revenis el la lando de Moab; 4 kaj mi decidis sciigi vin, dirante:
 Acxetu en la cxeesto de la loxantoj kaj en la cxeesto de la plejacxuloj de mia popolo. Se vi
 volas elacxeti, acxetu nun; sed se vi ne volas elacxeti, diru al mi, por ke mi sciu; cxar ne ekzistas
 iu alia por acxeti, krom vi, kaj mi estas via postproksimulo. Tiu diris: Mi volas elacxeti. 5 Tiam
 Boaz diris: Samtempe, kiam vi acxetos la kampon el la mano de Naomi kaj de Rut, la
 Moabidino, edzino de la mortinto, vi ankacx prenos sur vin la devon restarigi la nomon de la
 mortinto al lia heredacxo. 6 Kaj la parenco diris: Mi ne povas elacxeti al mi, por ke mi ne
 pereigu mian propran heredacxon; elacxetu al vi mian acxetotacxon, cxar vere mi ne povas
 elacxeti. 7 Sed de la antikva tempo ekzistis kutimo en Izrael, pri elacxetado kaj cxancxado, por
 firmigi cxion: oni detiras sian cxuon kaj donas cxin al sia proksimulo; kaj tio estas la atesto en
 Izrael. 8 La parenco diris al Boaz: Elacxetu al vi; kaj li detiris sian cxuon. 9 Kaj Boaz diris al la
 plajacxuloj kaj al la popolamaso: Hodiax vi estas atestantoj, ke mi acxetis el la mano de Naomi
 cxion, kio apartenis al Elimelecx kaj al Kiljon kaj Macxlon; 10 kaj ankacx Ruton, la
 Moabidinon, la edzinon de Macxlon, mi akiris al mi kiel edzinon, por restarigi la nomon de la
 mortinto al lia heredacxo, por ke la nomo de la mortinto ne estingicxu inter liaj fratoj kaj cxe la

pordego de lia loko; vi estas atestantoj hodiaŭ. 11 Kaj la tuta cxeestantaro, kiu trovicxis cxe la pordego, kiel ankacx la plejcxuloj, respondis: Ni estas atestantoj; la Eternulo faru, ke la virino, kiu envenas en vian domon, estu simila al Racxel kaj Lea, kiuj ambacx starigis la domon de Izrael, kaj vi estu sukcesplena en Efrata kaj akiru bonan nomon en Bet-Lecxem; 12 kaj via domo estu sukcesplena, simile al la domo de Perec, kiun naskis Tamar al Jehuda, el la idaro, kiun la Eternulo donos al vi de tiu junulino. 13 Kaj Boaz prenis Ruton, kaj cxi faricxis lia edzino; kaj li envenis al cxi, kaj la Eternulo donis al cxi gravedecon, kaj cxi naskis filon. 14 Kaj la virinoj diris al Naomi: Benata estu la Eternulo, kiu ne lasis vin sen parenco hodiaŭ, kaj li estu fama en Izrael; 15 kaj li estu al vi cxojiganto, kaj prizorganto de via maljuneco; cxar via bofilino, kiu amas vin kaj kiu estas al vi pli bona ol sep filoj, naskis lin. 16 Kaj Naomi prenis la infanon kaj metis cxin sur sian bruston kaj faricxis cxia vartistino. 17 Kaj la najbarinoj donis al li nomon, dirante: Filo naskicxis al Naomi; kaj ili nomis lin Obed. Li estas la patro de Jicxaj, patro de David.

18 Kaj jen estas la generacioj de Perec: al Perec naskicxis cxecon, 19 al cxecon naskicxis Ram, al Ram naskicxis Aminadab, 20 al Aminadab naskicxis Nacxcxon, al Nacxcxon naskicxis Salma, 21 al Salma naskicxis Boaz, al Boaz naskicxis Obed, 22 al Obed naskicxis Jicxaj, kaj al Jicxaj naskicxis David.

SAMUEL

LIBRO UNUA

Cxapitro 1

1 Estis unu viro el Ramataim-Cofim, de la monto de Efraim; lia nomo estis Elkana, filo de Jerocxam, filo de Elihu, filo de Tocxu, filo de Cuf, Efratano. 2 Li havis du edzinojn; la nomo de unu estis cxana, kaj la nomo de la dua estis Penina. Penina havis infanojn, sed cxana ne havis infanojn. 3 Tiu viro cxiujare iradis el sia urbo, por adorklinicxi kaj fari oferon al la Eternulo Cebaot en cxilo; kaj tie cxofni kaj Pinecxas, du filoj de Eli, estis pastroj de la Eternulo. 4 Unu tagon Elkana faris oferon, kaj li donis al sia edzino Penina kaj al cxiuj cxiaj filoj kaj filinoj partojn; 5 kaj al cxana li kun malcxojo donis unu parton, cxar cxanan li amis, sed la Eternulo cxlosis cxian uteron. 6 Kaj cxia konkurantino afliktis cxin kaj tre incitis cxin kacxze de tio, ke la Eternulo cxlosis cxian uteron. 7 Tiel estis farate cxiujare; kiam cxi iradis al la domo de la Eternulo, la konkurantino tiel incitadis cxin, ke cxi ploris kaj ne mancxis. 8 Kaj cxia edzo Elkana diris al cxi: cxana, kial vi ploras? kaj kial vi ne mancxas? kaj kial tiel aflikticxas via koro? cxu mi ne estas por vi pli bona ol dek filoj? 9 Kaj cxana levicxis, mancxinte en cxilo kaj trinkinte. Kaj la pastro Eli sidis sur secxo cxe la fosto de la templo de la Eternulo. 10 Kaj cxi estis tre malcxoja, kaj precxis al la Eternulo, kaj forte ploris. 11 Kaj cxi faris sanktan promeson, kaj diris: Ho Eternulo Cebaot! se Vi rigardos la suferon de Via sklavino kaj rememoros min kaj ne forgesos Vian sklavinton kaj donos al Via sklavino idon virseksan, tiam mi fordonos lin al la Eternulo por la tuta tempo de lia vivo, kaj tondilo ne tuxos lian kapon. 12 Dum cxi longe precxis antacx la Eternulo, Eli atente rigardis cxian bucxon. 13 cxana parolis en sia koro; nur cxiaj lipoj movicxadis, sed cxian vocxon oni ne acxdis; tial Eli pensis, ke cxi estas ebria. 14 Kaj Eli diris al cxi: Kiel longe vi restos ebria? forigu vian vinon el vi. 15 Sed cxana respondis kaj diris: Ne, mia sinjoro, mi estas virino kun malcxoja koro; vinon acx ebriigacxon mi ne trinkis, mi nur elvercxas mian animon antacx la Eternulo. 16 Ne opiniu pri via sklavino, ke cxi estas virino malmorala; pro mia granda malcxojo kaj sufero mi parolis cxis nun. 17 Tiam Eli respondis kaj diris: Iru en paco, kaj la Dio de Izrael plenumos vian peton, kiun vi petis de Li. 18 Kaj cxi diris: Via sklavino akiru vian favoron. Kaj la virino iris sian vojon, kaj cxi mancxis, kaj cxia vizacxo ne estis plu malgaja. 19 Kaj ili levicxis frue matene kaj adorklinicxis antacx la Eternulo, kaj reiris kaj venis al sia domo en Rama. Kaj Elkana ekkonis sian edzinon cxana, kaj la Eternulo rememoris cxin. 20 Post kelka tempo cxana gravedicxis kaj naskis filon, kaj cxi donis al li la nomon Samuel, cxar: De la Eternulo mi lin elpetis. 21 La viro Elkana kun sia tuta domanaro iris, por oferi al la Eternulo la cxiujaran oferon kaj sian promesitacxon. 22 Sed cxana ne iris, sed cxi diris al sia edzo: Kiam la knabo estos demamigita, tiam mi venigos lin, ke li aperu antacx la Eternulo kaj restu tie por cxiam. 23 Kaj cxia edzo Elkana diris al cxi: Faru tion, kio placxas al vi; restu, cxis vi demamigos lin; nur la Eternulo plenumu Sian promeson. Kaj la virino restis, kaj

suxigis sian infanon, cxis cxi demamigis lin. 24 Kaj post kiam cxi demamigis lin, cxi venigis lin kun si kune kun tri bovoj kaj unu efo da faruno kaj felsako da vino, kaj cxi venigis lin en la domon de la Eternulo en cxilo; kaj la knabo estis ankoracx juna. 25 Kaj oni bucxis bovon kaj venigis la knabon al Eli. 26 Kaj cxi diris: Ho mia sinjoro! tiel certe, kiel vivas via animo, mia sinjoro, mi estas tiu virino, kiu staris cxi tie apud vi kaj precxis al la Eternulo. 27 Pri cxi tiu knabo mi precxis, kaj la Eternulo plenumis al mi mian peton, pri kiu mi petis Lin. 28 Tial mi fordonas lin al la Eternulo; por la tuta tempo de sia vivo li estu fordonita al la Eternulo. Kaj ili tie adorklinicxis antacx la Eternulo.

Cxapitro 2

1 Kaj cxana precxis kaj diris:

cxojas mia koro pri la Eternulo,
Mia korno aliticxis pro la Eternulo;
Larxe malfermicxis mia bucxo kontracx miaj malamikoj,
cxar mi cxojas pro Via helpo.

2Neniu estas tiel sankta, kiel la Eternulo;
cxar ekzistas neniu krom Vi,
Kaj nenia defendanto simila al nia Dio.

3Ne parolu plu fieracxon;
Malhumilacxo ne eliru plu el via bucxo;
cxar la Eternulo estas Dio cxioscianta,
Kaj Li starigis la aferojn.

4La pafarko de la fortuloj estas senvalorigata,
Kaj la malfortuloj zonicxas per forto.

5Satuloj sin dungigas pro pano,
Kaj malsatuloj jam ne malsatas;
Senfruktulino naskis sep,
Kaj multinfanulino senforticxis.

6La Eternulo mortigas kaj vivigas,
Malsuprigas en cxeolon kaj suprigas.

7La Eternulo malricxigas kaj ricxigas,
Malaltigas kaj altigas.

8Li levas malricxulon el polvo,
El koto Li altigas senhavulon,
Por sidigi lin kun altranguloj,
Kaj tronon de gloro Li heredigas al li;
cxar al la Eternulo apartenas la fundamentoj de la tero,
Kaj sur ili Li starigis la mondon.

9La piedojn de Siaj piuloj Li gardas,
Kaj la malvirtuloj pereas en mallumo;
cxar ne per sia forto potencicxas la homo.

10La Eternulo pereigas tiujn, kiuj ribelas kontracx Li;
El la cxielo Li tondras kontracx ili.

La Eternulo juxtos la finojn de la tero,
Kaj donos forton al Sia reĉxo,
Kaj altigos la kornon de Sia sanktoleito.

11 Kaj Elkana iris en Raman, al sia domo; kaj la knabo faricxis servisto de la Eternulo apud la pastro Eli.

12 La filoj de Eli estis malmoralaj; ili ne konis la Eternulon, 13 nek la devojn de pastroj koncerne la popolon. Se iu buxis oferon, tiam venadis knabo de la pastro dum la kuirado de la viando, havante en sia mano tridentan forkon, 14 kaj li enpucxadis cxin en la lavujon acx en la kaldronon acx en la poton acx en la kaserolon, kaj cxion, kion trafis la forko, prenadis la pastro. Tiel ili agadis kun cxiuj Izraelidoj, kiuj venadis tien en cxilon. 15 Ecx antacx la oferbruligo de la sebo venadis knabo de la pastro, kaj diradis al la alportanto de la ofero: Donu viandon, por rosti por la pastro; li ne prenos de vi viandon kuiritan, sed nur krudan. 16 Se la homo diris al li: Antacxe oni oferbruligu la sebon, kaj poste prenu al vi, kion via animo deziras; tiam li diradis: Donu tuj, alie mi prenos per forto. 17 La peko de la knaboj estis tre granda antacx la Eternulo, cxar la homoj malestimis la oferdonon, faratan al la Eternulo.

18 Samuel estis servisto antacx la Eternulo; la knabo estis zonita per lina efodo. 19 Kaj malgrandan tunikon faradis al li lia patrino, kaj alportadis al li cxiujare, kiam cxi venadis kun sia edzo, por alporti la cxiujaran oferon. 20 Kaj Eli benadis Elkanan kaj lian edzinon, kaj diradis: La Eternulo donu al vi idojn de cxi tiu virino rekompence pro la konsekrito, kiun vi konsekris al la Eternulo. Kaj ili iradis al sia loko. 21 La Eternulo atentis cxanan, kaj cxi gravedicxis kaj naskis tri filojn kaj du filinojn; kaj la knabo Samuel kreskis antacx la Eternulo.

22 Eli estis tre maljuna; li acxdis cxion, kiel agas liaj filoj kun cxiuj Izraelidoj, kaj ke ili kucas kun la virinoj, kiuj kolekticxas antacx la pordo de la tabernaklo de kunveno. 23 Kaj li diris al ili: Kial vi faras tiajn agojn? cxar mi acxdas pri viaj malbonaj agoj de cxi tiu tuta popolo. 24 Ne, miaj infanoj, ne bona estas la famo, kiun mi acxdas; vi devojigas la popolon de la Eternulo. 25 Se pekas homo kontracx homo, povas defendi lin Dio; sed se homo pekas kontracx la Eternulo, tiam kiu defendos lin? Sed ili ne acxskultis la vocxon de sia patro, cxar la Eternulo decidis mortigi ilin. 26 Dume la knabo Samuel cxiam pli kreskis, kaj li placxis kiel al la Eternulo, tiel ankacx al la homoj.

27 Kaj venis homo de Dio al Eli, kaj diris al li: Tiel diras la Eternulo: Mi montris Min ja al la domo de via patro, kiam ili estis en Egiptujo, en la domo de Faraono; 28 kaj Mi elektis lin el cxiuj triboj de Izrael kiel pastron por Mi, ke li oferu sur Mia altaro, ke li fumigu incenson, ke li portu efodon antacx Mi; kaj Mi donis al la domo de via patro cxiujn fajroferojn de la Izraelidoj. 29 Kial do vi piedpremas Mian bucxoferon kaj farunoferon, kiujn Mi starigis por la locxejo? vi honoras viajn filojn pli ol Min, por grasigi vin per la unuaj partoj de cxiuj oferdonoj de Mia popolo Izrael. 30 Tial la Eternulo, Dio de Izrael, diras: Mi diris, ke via domo kaj la domo de via patro irados antacx Mi eterne; sed nun, diras la Eternulo, Mi tion ne permesos; cxar Miajn honorantojn Mi honoros, kaj Miaj malestimantoj estos malaltigitaj. 31 Jen venos baldacx la tempo, kiam Mi rompos vian brakon kaj la brakon de via patrodomo, ke ne estos maljunulo en via domo; 32 kaj vi vidos konkuranton en la locxejo, dum cxiuj bonoj, kiuj estos farataj al Izrael; kaj neniam estos maljunulo en via domo. 33 Sed Mi neniun ekstermos cxe vi de antacx Mia

altaro, por ke viaj okuloj konsumicxu kaj via animo turmenticxu; cxiu, kiu naskicxas en via domo, mortos en la vira acxo. 34 Kaj jen estas por vi la pruvosigno, kiu plenumicxos sur viaj du filoj, sur cxofni kaj Pinecxas: en unu tago ili ambaux mortos. 35 Kaj Mi starigos por Mi pastron fidelan, kiu agados lacx Mia koro kaj lacx Mia animo; kaj Mi konstruos al li domon fidindan, kaj li irados cxiam antaux Mia sanktoleito. 36 Kaj cxiu, kiu restos el via domo, venos kaj klinicxos antaux li cxis la tero pro malgranda monero kaj pro bulo da pano, kaj diros: Mi petas, lasu min alicxi al ia el la pastracxo, por ke mi povu manxi pecon da pano.

Cxapitro 3

1 La knabo Samuel servadis al la Eternulo antaux Eli; kaj la vorto de la Eternulo estis grandpreza en tiu tempo; ne aperadis ofte profetaj vizioj. 2 En tiu tempo unu fojon Eli kucxis sur sia loko (lia vido komencis malakricxi, ke li ne povis vidi); 3 kaj la lucerno de Dio ancoracx ne estingicxis, kaj Samuel kucxis en la templo de la Eternulo, kie estis la kesto de Dio; 4 tiam la Eternulo vokis Samuelon, kaj cxi tiu diris: Jen mi estas. 5 Kaj li kuris al Eli, kaj diris: Jen mi estas, kiel vi vokis min. Sed tiu diris: Mi ne vokis; iru returne kaj kucxicxu. Kaj li iris kaj kucxicxis. 6 Kaj la Eternulo denove vokis Samuelon, kaj Samuel levicxis kaj iris al Eli, kaj diris: Jen mi estas, kiel vi vokis min. Sed tiu diris: Mi ne vokis, mia filo; iru returne kaj kucxicxu. 7 Samuel ancoracx ne konis la Eternulon, kaj ancoracx ne estis revelaciita al li la vorto de la Eternulo. 8 Kaj la Eternulo denove vokis Samuelon la trian fojon; kaj li levicxis kaj iris al Eli, kaj diris: Jen mi estas, kiel vi vokis min. Tiam Eli komprenis, ke la Eternulo vokis la knabon. 9 Kaj Eli diris al Samuel: Iru, kucxicxu; kaj se vi estos vokata, tiam diru: Parolu, ho Eternulo, cxar Via sklavo acxskultas. Kaj Samuel iris kaj kucxicxis sur sia loko. 10 Kaj venis la Eternulo kaj staricxis, kaj vokis kiel la antauxajn fojojn: Samuel, Samuel! Kaj Samuel diris: Parolu, cxar Via sklavo acxskultas. 11 Tiam la Eternulo diris al Samuel: Jen Mi faros en Izrael tian faron, ke al cxiu, kiu tion acxdos, eksonoros ambaux liaj oreloj. 12 En tiu tago Mi plenumos super Eli cxion, kion Mi diris pri lia domo; Mi komencos kaj finos. 13 Mi sciigis al li, ke Mi juxtos lian domon por cxiam pro la krimo, ke li sciis, ke liaj filoj venigas malbenon sur sin, kaj li ne detenis ilin. 14 Kaj tial Mi cxuris al la domo de Eli, ke neniam peklibericxos la krimo de la domo de Eli per bucxofero nek per farunofero. 15 Kaj Samuel kucxis cxis la mateno; poste li malfermis la pordojn de la domo de la Eternulo. Sed Samuel timis raporti pri la vizio al Eli. 16 Kaj Eli vokis Samuelon, kaj diris: Samuel, mia filo! Kaj cxi tiu diris: Jen mi estas. 17 Kaj tiu diris: Kia estas la afero, pri kiu Li parolis al vi? mi petas, ne kacxu antaux mi; tion kaj ancoracx pli faru al vi Dio, se vi kacxos antaux mi ion el cxio, kion Li diris al vi. 18 Kaj Samuel rakontis al li cxion, kaj nenion kacxis antaux li. Kaj li diris: Li estas la Eternulo; Li faru tion, kio placxas al Li. 19 Kaj Samuel kreskis, kaj la Eternulo estis kun li; kaj neniu el Liaj vortoj li faligis sur la teron. 20 Kaj eksciis la tuta Izrael, de Dan cxis Beer-cxeba, ke Samuel faricxis fidinda profeto de la Eternulo. 21 Kaj la Eternulo plue aperadis en cxilo, post kiam la Eternulo revelaciis Sin al Samuel en cxilo per la parolo de la Eternulo.

Cxapitro 4

1 Kaj Samuel parolis al la tuta Izrael.

Kaj Izrael eliris milite kontrakx la Filicxtojn, kaj staricxis tendare apud Eben-Ezer, kaj la

Filicxtoj staricxis tendare apud Afek. 2 Kaj la Filicxtoj starigis siajn vicojn kontracx Izrael, kaj la batalo vasticxis, kaj Izrael estis venkobatita de la Filicxtoj, kaj ili mortigis sur la kampo de la batalo pli-malpli kvar mil homojn. 3 Kaj la popolo venis en la tendaron, kaj la plejaccxuloj de Izrael diris: Pro kio la Eternulo frapis nin hodiacx antacx la Filicxtoj? ni prenu al ni el cxilo la keston de interligo de la Eternulo, por ke cxi venu inter nin kaj savu nin kontracx la manoj de niaj malamikoj. 4 Kaj la popolo sendis en cxilon, kaj oni alportis de tie la keston de interligo de la Eternulo Cebaot, sidanta sur la keruboj; tie estis kun la kesto de interligo de Dio la du filoj de Eli, cxofni kaj Pinecxas. 5 Kaj kiam la kesto de interligo de la Eternulo venis en la tendaron, tiam la tuta Izrael faris tian grandan kriadon, ke la tero ekbruis. 6 Kiam la Filicxtoj acxdis la lacxtan kriadon, ili diris; Kion signifas cxi tiu granda kaj forta kriado en la tendaro de la Hebreoj? Kaj ili eksciis, ke la kesto de la Eternulo venis en la tendaron. 7 Kaj la Filicxtoj ektimis, cxar ili diris: Venis Dio en la tendaron. Kaj ili diris: Ve al ni! cxar ne estis tiel antacxe. 8 Ve al ni! kiu savos nin kontracx la manoj de tiuj fortaj dioj? tio estas tiuj dioj, kiuj frapis la Egiptojn per cxiaj frapoj en la dezerto. 9 Estu kuracxaj kaj viraj, ho Filicxtoj, por ke vi ne faricxu sklavo al la Hebreoj, kiel ili estis sklavo al vi; estu viroj kaj batalu. 10 Kaj la Filicxtoj batalis, kaj la Izraelidoj estis venkobatitaj, kaj ili forkuris cxiu al sia tendo; kaj la venkobato estis tre granda, kaj falis el la Izraelidoj tridek mil piedirantoj. 11 Kaj la kesto de Dio estis prenita, kaj la du filoj de Eli, cxofni kaj Pinecxas, mortis. 12 Unu Benjaminido kuris el la militistaro kaj venis en cxilon en la sama tago, kaj liaj vestoj estis discxiritaj, kaj tero estis sur lia kapo. 13 Kiam li venis, Eli sidis sur secxo, rigardante sur la vojon, cxar lia koro tremis pri la kesto de Dio. Kaj tiu homo venis, por sciigi en la urbo, kaj ekkriis la tuta urbo. 14 Kiam Eli acxdis la kriadon, li diris: Kion signifas cxi tiu tumulta kriado? Kaj la viro rapide venis kaj sciigis al Eli. 15 Eli tiam havis la acxon de naxdek ok jaroj, kaj liaj okuloj malakricxis, kaj li ne povis vidi. 16 Kaj tiu viro diris al Eli: Mi venis el la militistaro, mi alkuris hodiacx el la militistaro. Kaj Eli diris: Kia estis la afero, mia filo? 17 Kaj la sciiganto respondis kaj diris: Izrael forkuris antacx la Filicxtoj, kaj granda frapo trafis la popolon, kaj ankacx viaj du filoj, cxofni kaj Pinecxas, mortis, kaj la kesto de Dio estas forprenita. 18 Apenacx li menciis la keston de Dio, Eli falis de la secxo malantacxen cxe la pordego, rompis al si la kolon, kaj mortis; cxar li estis maljuna kaj peza. Li estis juxisto de Izrael dum kvardek jaroj. 19 Lia bofilino, la edzino de Pinecxas, estis graveda, baldacx naskonta. Kiam cxi acxdis la sciigon pri la forpreno de la kesto de Dio kaj pri la morto de sia bopatro kaj de sia edzo, cxi klinicxis kaj naskis, cxar subite atakis cxin la naskaj doloroj. 20 Kaj dum cxi estis mortanta, la virinoj, kiuj cxin cxirkacxis, diris: Ne timu, cxar vi naskis filon; sed cxi ne respondis, kaj ne prenis tion al sia koro. 21 Kaj cxi donis al la knabo la nomon Ikabod, dirante: For estas la gloro de Izrael; cxar forprenita estis la kesto de Dio kaj pereis cxia bopatro kaj cxia edzo. 22 Kaj cxi diris: For estas la gloro de Izrael, cxar forprenita estas la kesto de Dio.

Cxapitro 5

1 La Filicxtoj prenis la keston de Dio kaj portis cxin el Eben-Ezer en Acxdodon. 2 Kaj la Filicxtoj prenis la keston de Dio kaj enportis cxin en la templon de Dagon kaj starigis cxin apude de Dagon. 3 Sed kiam la Acxdodanoj en la morgacxa tago levicxis, ili vidis, ke jen Dagon kucxas vizacxaltere antacx la kesto de la Eternulo. Kaj ili prenis Dagonon kaj restarigis lin sur lia loko. 4 Kiam ili en la morgacxa tago matene levicxis, ili vidis, ke jen Dagon kucxas vizacxaltere antacx la kesto de la Eternulo; la kapo de Dagon kaj liaj ambaux manoj dehakitaj kucxas sur la sojlo, nur la torso restis. 5 Pro tio la pastroj de Dagon, kaj cxiaj, kiuj eniras en la

templon de Dagon en Acxdod, ne pacxas sur la sojlon de Dagon exis la nuna tago.

6 Kaj la mano de la Eternulo peze falis sur la Acxdodanojn, kaj Li komencis ekstermi ilin kaj frapis ilin per tuberoj, en Acxdod kaj en cxiaj cxirkacxacoj. 7 Kiam la Acxdodanoj vidis, ke estas tiel, tiam ili diris: Ne restu cxe ni la kesto de la Dio de Izrael, cxar peza estas Lia mano sur ni kaj sur nia dio Dagon. 8 Ili sendis kaj kunvenigis al si cxiujn estrojn de la Filicxtoj, kaj diris: Kion ni faru kun la kesto de la Dio de Izrael? Kaj tiuj diris: Oni transportu la keston de la Dio de Izrael en Gaton. Kaj oni transportis la keston de la Dio de Izrael. 9 Sed kiam oni transportis cxin, la mano de la Eternulo faris en la urbo tre grandan tumulton, kaj Li frapis la loxantojn de la urbo, kiel la malgrandajn, tiel ankacx la grandajn, kaj aperis sur ili tuberoj. 10 Tiam ili forsendis la keston de Dio en Ekronon. Sed kiam la kesto de Dio venis en Ekronon, la Ekronanoj ekkriis, dirante: Oni alportis al ni la keston de la Dio de Izrael, por mortigi nin kaj nian popolon. 11 Ili sendis kaj kunvenigis cxiujn estrojn de la Filicxtoj, kaj diris: Forsendu la keston de la Dio de Izrael, ke cxi revenu sur sian lokon kaj ne mortigu nin kaj nian popolon; cxar en la tuta urbo estis morta teruro, tiel forte pezis la mano de Dio. 12 Kaj la homoj, kiuj ne mortis, estis frapitaj per tuberoj, kaj la kriado de la urbo levicxis exis la cxielo.

Cxapitro 6

1 La kesto de la Eternulo estis en la lando de la Filicxtoj dum sep monatoj. 2 Kaj la Filicxtoj vokis la pastrojn kaj la acxguristojn, kaj diris: Kion ni faru kun la kesto de la Eternulo? sciigu al ni, kiamaniere ni resendu cxin sur cxian lokon. 3 Kaj tiuj diris: Se vi volas resendi la keston de la Dio de Izrael, ne resendu cxin sen donacoj, sed repagu al Li prokulpan oferon; tiam vi resanixos, kaj ekscios, kial ne foricxas de vi Lia mano. 4 Kaj ili diris: Kian prokulpan oferon ni repagu al Li? Kaj tiuj diris: Laxx la nombro de la estroj de la Filicxtoj kvin orajn tuberojn kaj kvin orajn musojn; cxar la sama frapo trafis vin cxiujn kaj viajn estrojn. 5 Faru bildojn de viaj tuberoj kaj bildojn de viaj musoj, kiuj ruinigis la landon, kaj faru honoron al la Dio de Izrael; tiam Li eble malplipezigos Sian manon sur vi kaj sur viaj dioj kaj sur via lando. 6 Kial vi obstinigus vian koron, kiel obstinigus sian koron Faraono kaj la Egiptoj? kiam Li montris sur ili Sian forton, ili ja forliberigis ilin, ke ili iru. 7 Nun faru novan cxaron, kaj prenu du sucxigantajn bovinojn, kiuj ancoracx ne havis sur si jugon, kaj jungu la bovinojn al la cxaro, kaj iliajn idojn forkonduku de ili hejmen. 8 Kaj prenu la keston de la Eternulo, kaj metu cxin sur la cxaron; kaj la orajn objektojn, kiujn vi donos al Li kiel prokulpan oferon, metu en kesteton apud cxin, kaj forsendu cxin, ke cxi iru. 9 Kaj rigardu: se cxi iros laxx la vojo al sia regiono, al Bet-cxemecx, tiam Li faris al ni tiun grandan malbonon; se ne, tiam ni scios, ke ne Lia mano frapis nin, sed ke tio trafis nin blindokaze. 10 Kaj la homoj faris tiel, kaj ili prenis du sucxigantajn bovinojn kaj aljungis ilin al cxaro, kaj iliajn idojn ili encxlosis hejme; 11 kaj ili metis la keston de la Eternulo sur la cxaron, kaj ankacx la kesteton kun la oraj musoj kaj kun la bildoj de siaj tuberoj. 12 Kaj la bovinoj direktis sian iradon al la vojo, kiu kondukas al Bet-cxemecx; ili iris nur sur unu vojeto, iris kaj blekis, sed ne forflankicxis dekstren nek maldekstren; kaj la estroj de la Filicxtoj iris post ili exis la limo de Bet-cxemecx. 13 Kaj la loxantoj de Bet-cxemecx estis rikoltantaj tritikon en la valo; kiam ili levis la okulojn kaj ekvidis la keston, ili ekcxojis pro tio, kion ili vidis. 14 La cxaro venis sur la kampon de Josuo, Bet-cxemecxano, kaj haltis tie; tie estis granda cxtono. Kaj oni dishakis la lignon de la cxaro, kaj la bovinojn oni oferis brulofere al la Eternulo. 15 La Levidoj malsuprenprenis la keston de la Eternulo, kaj la kesteton, kiu estis apud cxi kaj enhavis

la orajn objektojn, kaj ili metis tion sur la grandan cxtonon; kaj la loxantoj de Bet-cxemecx faris bruloferojn kaj buxis bucxoferojn al la Eternulo en tiu tago. 16 Kaj la kvin estroj de la Filicxtoj vidis, kaj reiris en Ekronon en la sama tago.

17 Kaj jen estas la oraj tuberoj, kiujn la Filicxtoj donis kiel prokulpan oferon al la Eternulo: unu pro Acxdod, unu pro Gaza, unu pro Acxkelon, unu pro Gat, unu pro Ekron. 18 La oraj musoj, lacs la nombro de cxiuj urboj Filicxtaj en la kvin provincoj, kiel de la urboj fortikigitaj, tiel ankacs de la necxirmitaj vilacxoj, kaj ankacs la granda cxtono, sur kiun oni metis la keston de la Eternulo, estas kacxitaj cxis nun sur la kampo de Josuo, la Bet-cxemecxano. 19 Kaj Li frapis la loxantojn de Bet-cxemecx pro tio, ke ili enrigardis en la keston de la Eternulo; Li mortigis el la popolo [kvindek mil] sepdek homojn; kaj ekfunebri la popolo pro tio, ke la Eternulo frapis la popolon per granda frapo. 20 Kaj la loxantoj de Bet-cxemecx diris: Kiu povas stari antacs la Eternulo, tiu sankta Dio? kaj al kiu Li iros de ni? 21 Kaj ili sendis senditojn al la loxantoj de Kirjat-Jearim, por diri: La Filicxtoj redonis la keston de la Eternulo; venu, prenu cxin al vi.

Cxapitro 7

1 Kaj venis la loxantoj de Kirjat-Jearim, kaj prenis la keston de la Eternulo kaj alportis cxin en la domon de Abinadab sur la monteton, kaj lian filon Eleazar ili konsekris, por gardi la keston de la Eternulo.

2 De la tago, de kiam la kesto restis en Kirjat-Jearim, pasis multe da tempo, pasis dudek jaroj. Kaj la tuta domo de Izrael sopiris pri la Eternulo. 3 Kaj Samuel diris al la tuta domo de Izrael jene: Se per via tuta koro vi konverticxis al la Eternulo, tiam forigu el inter vi la fremdajn diojn kaj la Acxtarojn, kaj turnu vian koron al la Eternulo kaj servu al Li sola, kaj Li savos vin el la manoj de la Filicxtoj. 4 Kaj la Izraelidoj forigis la Baalojn kaj la Acxtarojn, kaj komencis servadi al la Eternulo sola.

5 Kaj Samuel diris: Kunvenigu la tutan Izraelon en Micpan, kaj mi precxos por vi al la Eternulo. 6 Kaj ili kunvenis en Micpan, kaj cxerpis akvon kaj vercxis antacs la Eternulo, kaj fastis en tiu tago, kaj diris tie: Ni pekis antacs la Eternulo. Kaj Samuel juxxis la Izraelidojn en Micpa. 7 Kiam la Filicxtoj acxdis, ke la Izraelidoj kolekticxis en Micpa, la estroj de la Filicxtoj elmovicxis kontraCx Izraelon. Acxdinte tion, la Izraelidoj ektimis antacs la Filicxtoj. 8 Kaj la Izraelidoj diris al Samuel: Ne cxesu kii por ni al la Eternulo, nia Dio, ke Li savu nin kontraCx la manoj de la Filicxtoj. 9 Tiam Samuel prenis unu suxantan cxafidon kaj oferis cxin tutan brulofere al la Eternulo, kaj Samuel vokis al la Eternulo por Izrael, kaj la Eternulo acxskultis lin. 10 Kaj dum Samuel estis oferanta la bruloferon, la Filicxtoj venis, por batali kontraCx la Izraelidoj. Sed la Eternulo ektondris en tiu tago per granda tondro super la Filicxtoj kaj teruris ilin, kaj ili estis frapitaj antacs Izrael. 11 Kaj la viroj de Izrael eliris el Micpa kaj persekutis la Filicxtojn, kaj batis ilin cxis sub Bet-Kar. 12 Kaj Samuel prenis unu cxtonon, kaj metis cxin inter Micpa kaj cxen, kaj donis al cxi la nomon Eben-Ezer, dirante: cxis cxi tiu loko helpis nin la Eternulo. 13 Tiamaniere la Filicxtoj estis kvietigitaj, kaj ne venadis plu en la regionon de Izrael. Kaj la mano de la Eternulo estis super la Filicxtoj dum la tuta vivo de Samuel. 14 Kaj estis redonitaj al Izrael la urboj, kiujn la Filicxtoj prenis de Izrael, de Ekron cxis Gat, kaj iliajn regionojn Izrael savis el la manoj de la Filicxtoj. Kaj estis paco inter Izrael kaj la Amoridoj. 15 Kaj Samuel estis juxxisto de Izrael dum sia tuta vivo. 16 Kaj li iradis cxiujare cxirkacxe en Bet-Elon, Gilgalon, kaj

Micpan, kaj juxadis Izraelon en cxiuj tiuj lokoj. 17 Kaj li revenadis en Raman, cxar tie estis lia domo; kaj tie ankax li juxadis Izraelon, kaj li konstruis tie altaron al la Eternulo.

Cxapitro 8

1 Kiam Samuel maljunicxis, li faris siajn filojn juxistoj de Izrael. 2 La nomo de lia unuenaskita filo estis Joel, kaj la nomo de lia dua filo estis Abija; ili juxadis en Beer-cxeba. 3 Sed liaj filoj ne iris lacx lia vojo; ili sercxis profiton, ili prenadis subacxeton kaj juxadis maljuste.

4 Kaj kolekticxis cxiuj plejxuloj de Izrael kaj venis al Samuel en Raman, 5 kaj diris al li: Jen vi maljunicxis, kaj viaj filoj ne iras lacx via vojo; starigu do al ni recxon, por ke li juxadu nin, kiel cxe cxiuj popoloj. 6 Ne placxis la afero al Samuel, kiam ili diris: Starigu al ni recxon, por ke li juxadu nin. Kaj Samuel ekprecxis al la Eternulo. 7 Kaj la Eternulo diris al Samuel: Obeu la vocxon de la popolo en cxio, kion ili diros al vi; cxar ne vin ili forpucxis, sed Min ili forpucxis de regado super ili. 8 Simile al cxiuj agoj, kiujn ili faris de la tempo, kiam Mi elkondukis ilin el Egiptujo, cxis nun, kaj kiel ili forlasis Min kaj servis al aliaj dioj, tiel ili agas ankax kun vi. 9 Nun obeu ilian vocxon, tamen klarigu al ili kaj sciigu al ili la rajtojn de la rexo, kiu rexxos super ili.

10 Kaj Samuel raportis cxiujn vortojn de la Eternulo al la popolo, kiu petis de li recxon. 11 Kaj li diris: Tiaj estos la rajtoj de la rexo, kiu rexxos super vi: viajn filojn li prenos por siaj cxaroj kaj por siaj cxevaloj, kaj ili kurados antacx lia cxaro; 12 kaj li faros ilin milestroj kaj kvindekestroj, kaj devigos ilin plugi lian kampon kaj rikolti lian rikolton kaj fari liajn batalilojn kaj la apartenacxojn de lia cxaro; 13 kaj viajn filinojn li prenos kiel cxmiracxistinojn, kuirstinojn, kaj bakistinojn. 14 Kaj viajn plej bonajn kampojn kaj vinbercxardenojn kaj olivcxardenojn li prenos, kaj donos al siaj servantoj. 15 Kaj el viaj semitacxoj kaj vinbercxardenoj li prenos dekonacxon, kaj donos al siaj korteganoj kaj al siaj servantoj. 16 Kaj viajn servantojn kaj servantinojn kaj viajn plej bonajn junulojn kaj viajn azenojn li prenos, kaj uzos por siaj laboroj. 17 El viaj cxafoj li prenos dekonon, kaj vi faricxxos por li sklavo. 18 Tiam vi ekkrios pro via rexo, kiun vi elektis al vi, sed la Eternulo tiam ne acxskultos vin. 19 Sed la popolo ne volis obei la vocxon de Samuel kaj diris: Ne, rexo estu super ni; 20 kaj ni ankax estu kiel cxiuj popoloj, kaj nia rexo juxadu nin kaj iradu antacx ni kaj kondukadu niajn militojn. 21 Kaj Samuel acxskultis cxiujn vortojn de la popolo, kaj raportis ilin al la Eternulo. 22 Kaj la Eternulo diris al Samuel: Obeu ilian vocxon, kaj starigu super ili recxon. Kaj Samuel diris al la viroj de Izrael: Iru cxiu en sian urbon.

Cxapitro 9

1 Estis viro el la Benjaminidoj, kiu havis la nomon Kicx, filo de Abiel, filo de Ceror, filo de Becxorat, filo de Afiacx, Benjaminido, viro forta. 2 Li havis filon, kies nomo estis Saul; cxi tiu estis juna kaj bela, kaj neni el la Izraelidoj estis pli bela ol li; de siaj cxultroj supren li estis pli alta ol la tuta popolo. 3 Perdicxis azeninoj de Kicx, patro de Saul; kaj Kicx diris al sia filo Saul: Prenu kun vi unu el la junuloj, kaj levicxu, kaj iru sercxi la azeninojn. 4 Kaj li iris sur la monton de Efraim kaj trairis la landon cxalicxa, sed ili ne trovis; kaj ili trairis la landon cxaalim, sed tie ne trovicxis; kaj li trairis la landon de Benjamin, sed ili ne trovis. 5 Kiam li venis en la landon

Cuf, Saul diris al la junulo, kiu estis kun li: Venu, ni reiru hejmen, cxar alie mia patro eble cxesos pensi pri la azeninoj kaj estos maltrankvila pri ni. 6 Kaj tiu diris al li: Jen en cxi tiu urbo estas Dia homo, homo respektata; cxio, kion li diras, nepre plenumicxas; ni iru do tien, eble li montros al ni la vojon, kiun ni devas iri. 7 Kaj Saul diris al sia junulo: Bone, ni iros, sed kion ni alportos al la homo? cxar la pano elcxerpixis en nia sako, kaj ni havas nenian donacon, por alporti al la Dia homo; kion ni havas? 8 La junulo plue respondis al Saul kaj diris: Jen en mia mano trovicxas kvarono de arcxenta siklo; mi donos cxin al la Dia homo, kaj li montros al ni la vojon. 9 (En la antacxa tempo cxe Izrael oni tiel diradis, kiam oni iris demandi Dion: Ni iru al la antacxvidisto; cxar kion oni nun nomas profeto, tion oni antacxe nomis antacxvidisto.) 10 Kaj Saul diris al sia junulo: Bone vi diris; ni iru. Kaj ili iris en la urbon, en kiu loxkis la Dia homo. 11 Irante supren en la urbon, ili renkontis knabinojn, kiuj eliris, por cxerpi akvon; kaj ili diris al tiuj: cxu la antacxvidisto estas cxi tie? 12 Kaj tiuj respondis al ili kaj diris: cxi tie; jen li estas antacx vi; nun rapidu, cxar hodiace li venis en la urbon, cxar hodiace la popolo alportas bucxoferon sur la altacxo. 13 Kiam vi eniros en la urbon, vi tuj trovos lin, antacx ol li iros sur la altacxon, por mancxu; cxar la popolo ne mancxas antacx lia veno, cxar li benas la bucxoferon, kaj nur poste mancxas la invititoj. Iru do, cxar nun vi lin trovos. 14 Kaj ili iris supren en la urbon. Apenacx ili venis en la mezon de la urbo, jen Samuel eliras renkonte al ili, por iri sur la altacxon.

15 Dume la Eternulo revelaciis al la oreloj de Samuel, unu tagon antacx la veno de Saul, dirante: 16 Morgace en cxi tiu tempo Mi sendos al vi homon el la lando de Benjamin, kaj vi sanktoleos lin kiel cxefon super Mia popolo Izrael, kaj li savos Mian popolon el la manoj de la Filicxtoj; cxar Mi vidis Mian popolon, kaj cxiaj krioj atingis Min. 17 Kiam Samuel ekvidis Saulon, la Eternulo diris al li: Jen estas la homo, pri kiu Mi diris al vi, ke li regos super Mia popolo. 18 Saul alproksimicxis al Samuel en la pordego, kaj diris: Diru al mi, mi petas, kie estas cxi tie la domo de la antacxvidisto. 19 Kaj Samuel respondis al Saul kaj diris: Mi estas la antacxvidisto; iru antacx mi sur la altacxon; vi mancxos kun mi hodiace, kaj morgace mi lasos vin for, kaj mi diros al vi cxion, kio estas en via koro. 20 Kaj pri la azeninoj, kiuj perdicxis cxe vi antacx tri tagoj, ne zorgu, cxar ili estas trovitaj. Kaj al kiu apartenos cxio plej bona en Izrael? cxu ne al vi kaj al la tuta domo de via patro? 21 Saul respondis kaj diris: Mi estas ja Benjaminido, el la plej malgrandaj triboj de Izrael, kaj mia familio estas la plej malgranda el cxiaj familioj de la tribo de Benjamin; kial do vi diris al mi tiajn vortojn? 22 Tiam Samuel prenis Saulon kaj lian junulon, kaj enkondukis ilin en la manxocxambron, kaj donis al ili lokon supraloke de la invititoj, kiuj estis en la nombro de cxirkacx tridek homoj. 23 Kaj Samuel diris al la kuiristo: Donu tiun porcion, kiun mi donis al vi kaj pri kiu mi diris al vi, ke vi retenu cxin cxe vi. 24 Kaj la kuiristo prezentis femuron, kaj tion, kio estas kun cxi, kaj metis tion antacx Saulon, kaj Samuel diris: Jen estas, kio restis; metu cxin antacx vin kaj mancxu, cxar cxi estas rezervita por vi por la tempo, por kiu mi invitis la popolon. Kaj Saul mancxis kun Samuel en tiu tago. 25 Kaj ili malsupreniris de la altacxo en la urbon, kaj Samuel parolis kun Saul sur la tegmento. 26 Kaj ili levicxis frue; kaj kiam la matenruxo levicxis, Samuel vokis Saulon sur la tegmenton, kaj diris: Levicxu, mi lasos vin for. Kaj Saul levicxis, kaj ili eliris ambace, li kaj Samuel, eksteren. 27 Kiam ili atingis la finon de la urbo, Samuel diris al Saul: Diru al la junulo, ke li iru antacxen (kaj tiu iris antacxen); kaj vi haltu nun, kaj mi anoncos al vi la diron de Dio.

Cxapitro 10

1 Tiam Samuel prenis kruxeton kun oleo kaj verexis sur lian kapon, kaj kisis lin, kaj diris: Vidu, la Eternulo sanktoleis vin kiel cxefon super Sia heredacxo. 2 Kiam vi hodiace foriros de mi, vi trovos cxe la tombo de Racxel, en la regiono de Benjamin, en Celcace, du homojn, kiuj diros al vi: Estas trovitaj la azeninoj, kiujn vi iris sercx, kaj jen via patro cxesis pensi pri la azeninoj, kaj estas maltrankvila pri vi, dirante: Kion mi faru koncerne mian filon? 3 Kaj kiam vi foriros de tie pluen kaj venos al la kverko de Tabor, renkontos vin tie tri homoj, irantaj al Dio en Bet-Elon; unu portas tri kapridojn, la dua portas tri bulojn da pano, kaj la tria portas felsakon da vino. 4 Kaj ili salutos vin, kaj donos al vi du panojn; kaj vi prenu el iliaj manoj. 5 Poste vi venos al la monteto de Dio, kie estas garnizono de la Filicxtoj; kaj kiam vi tie eniros en la urbon, vi renkontos grupon da profetoj, irantaj malsupren de la altacxo, kaj antace ili psalteron, tamburinojn, flutojn, kaj harpon, kaj ili profetas. 6 Kaj penetros vin la spirito de la Eternulo, kaj vi ekprofetos kune kun ili, kaj vi faricxos alia homo. 7 Kiam plenumicxos super vi cxi tiuj antacxsignoj, tiam faru, kion bontrovos via mano, cxar Dio estas kun vi. 8 Kaj vi iros antace mi en Gilgalon; poste mi venos al vi, por fari bruloferojn, por bucxo pacoferojn. Sep tagojn atendu, cxis mi venos al vi, kaj sciigos al vi, kion vi devas fari. 9 Kaj kiam li turnis siajn cxultrojn, por foriri de Samuel, Dio donis al li alian koron, kaj cxiuj tiuj antacxsignoj plenumicxis en tiu tago.

10 Kiam ili venis tien al la monteto, jen grupo da profetoj iras al li renkonte; kaj penetris lin la spirito de la Eternulo, kaj li ekprofetis meze de ili. 11 Kaj kiam cxiuj, kiuj konis lin de antace, vidis, ke li profetas kun profetoj, tiam la homoj diris unu al alia: Kio faricxis kun la filo de Kice? cxu ankace Saul estas inter la profetoj? 12 Kaj unu el tie respondis kaj diris: Kiu estas ilia patro? De tio devenis la proverbo: cxu ankace Saul estas inter la profetoj? 13 Kaj cxesinte profeti, li venis sur la altacxon.

14 Kaj la onklo de Saul diris al li kaj al lia junulo: Kien vi iris? Kaj li respondis: Por sercx la azeninojn; sed kiam ni vidis, ke ili ne trovicxas, ni iris al Samuel. 15 Tiam diris la onklo de Saul: Diru al mi, mi petas, kion diris al vi Samuel. 16 Kaj Saul diris al sia onklo: Li diris al ni, ke la azeninoj estas trovitaj. Sed tion, kion Samuel diris pri la reccado, li ne diris al li.

17 Dume Samuel kunvenigis la popolon al la Eternulo en Micpan. 18 Kaj li diris al la Izraelidoj: Tiel diris la Eternulo, Dio de Izrael: Mi elkondukis Izraelon el Egiptujo, kaj savis vin el la manoj de la Egiptoj, kaj el la manoj de cxiuj regnoj, kiuj premis vin. 19 Sed vi nun forrifuzis vian Dion, kiu savas vin el cxiuj viaj mizeroj kaj suferoj, kaj vi diris al Li: Reccon starigu super ni. Staricxu do nun antace la Eternulo lacx viaj triboj kaj familioj. 20 Kaj Samuel alvenigis cxiujn tribojn de Izrael; kaj la loto trafis la tribon de Benjamin. 21 Kaj li alvenigis la tribon de Benjamin lacx cxiaj familioj, kaj la loto trafis la familion de Matri; kaj la loto trafis Saulon, filon de Kice. Oni sercxis lin, sed oni lin ne trovis. 22 Tiam oni demandis ancorace la Eternulon: cxu la viro ancorace venos cxi tien? Kaj la Eternulo diris: Jen li kacxis sin inter la vazaro. 23 Kaj oni kuris, kaj prenis lin de tie; kaj li staricxis meze de la popolo, kaj de la cxultroj supren li estis pli alta ol la tuta popolo. 24 Kaj Samuel diris al la tuta popolo: cxu vi vidas, kiun la Eternulo elektis? cxar ne ekzistas simila al li en la tuta popolo. Kaj la tuta popolo ekkriis, kaj diris: Vivu la recco!

25 Kaj Samuel klarigis al la popolo la rajtojn de la reĉado, kaj skribis tion en libron kaj metis antaĉ la Eternulon. Kaj Samuel foririgis la tutan popolon cxiun al lia domo. 26 Kaj Saul ankaĉ iris al sia domo en Gibeon; kaj iris kun li la militistoj, kies koron Dio ektuĉis. 27 Sed la sentaĉguloj diris: Kiamaniere helpos nin cxi tiu? Kaj ili malestimis lin, kaj ne alportis al li donacojn; sed li cĉajnis, ke li ne aĉdas.

Cxapitro 11

1 Venis Nacĉaĉ la Amonido, kaj staricĉis tendare antaĉ Jabeĉ en Gilead. Kaj cxiuj loĉxantoj de Jabeĉ diris al Nacĉaĉ: Faru kun ni interligon, kaj ni servos al vi. 2 Sed Nacĉaĉ la Amonido diris al ili: Mi faros kun la kondicĉo, ke al cxiuj el vi mi elpikos la dekstran okulon kaj per tio metos malhonoron sur la tutan Izraelon. 3 Tiam diris al li la plejĉxuloj de Jabeĉ: Donu al ni tempon de sep tagoj, por ke ni sendu senditojn en cxiujn regionojn de Izrael; kaj se neniu nin helpos, tiam ni eliros al vi. 4 Kaj venis la senditoj en Gibeon de Saul kaj diris tiujn vortojn al la oreloj de la popolo, kaj la tuta popolo lacĉte ekploris. 5 Sed jen Saul venas de la kampo malantaĉ la bovoj. Kaj Saul diris: Kio estas al la popolo, ke ili ploras? Kaj oni transdiris al li la vortojn de la loĉxantoj de Jabeĉ. 6 Kaj la spirito de Dio penetris Saulon, kiam li aĉdis tiujn vortojn, kaj forte ekflamis lia kolero. 7 Kaj li prenis paron da bovoj kaj dishakis ilin, kaj dissendis la partojn per la senditoj en cxiujn regionojn de Izrael, dirante: Se iu ne eliros post Saul kaj post Samuel, tiam tiel estos farite kun liaj bovoj. Kaj timo antaĉ la Eternulo falis sur la popolon, kaj ili eliris kiel unu homo. 8 Li kalkulis ilin en Bezek, kaj la nombro de la Izraelidoj estis tricent mil, kaj la nombro de la Jehudaidoj estis tridek mil. 9 Kaj ili diris al la venintaj senditoj: Tiel diru al la loĉxantoj de Jabeĉ en Gilead: Morgaĉ venos al vi helpo, kiam la suno brilos varmege. Kaj la senditoj venis kaj raportis al la loĉxantoj de Jabeĉ, kaj tiuj cĉojis. 10 Kaj la loĉxantoj de Jabeĉ diris: Morgaĉ ni eliros al vi, por ke vi agu kun ni, kiel placĉos al vi. 11 En la sekventa tago Saul dividis la popolon en tri tacaĉmentojn, kaj ili eniris en la tendaron dum la matena gardotempo, kaj venkobatis la Amonidojn, antaĉ ol la tago faricĉis varma; la restintoj diskuris tiel, ke ne restis eĉ du kune. 12 Kaj la popolo diris al Samuel: Kiuj estas tiuj, kiuj diris: cĉu Saul reĉos super ni? Donu tiujn homojn, ke ni ilin mortigu. 13 Sed Saul diris: Neniun oni devas mortigi en cxi tiu tago, cĉar hodiaĉ la Eternulo faris savon al Izrael.

14 Kaj Samuel diris al la popolo: Venu, ni iru en Gilgalon, kaj ni novofestos tie la reĉecon. 15 Kaj la tuta popolo iris en Gilgalon, kaj ili reĉigis tie Saulon antaĉ la Eternulo en Gilgal, kaj buĉis tie pacoferojn antaĉ la Eternulo, kaj forte gajis tie Saul kaj cxiuj Izraelidoj.

Cxapitro 12

1 Tiam Samuel diris al cxiuj Izraelidoj: Jen mi obeis vian voĉon pri cĉio, kion vi diris al mi, kaj mi starigis por vi reĉon. 2 Kaj nun jen la reĉo iras antaĉ vi, kaj mi maljuniĉis kaj griziĉis, kaj miaj filoj estas cxi tie inter vi; mi iradis antaĉ vi de mia juneco cĉis la nuna tago. 3 Jen mi estas; parolu pri mi antaĉ la Eternulo kaj antaĉ Lia sanktoleito: kies bovon mi prenis? kaj kies

azenon mi prenis? kaj kontrakx kiu mi agis maljuste? kaj kiun mi premis? kaj el kies mano mi prenis subacxeton, por ke mi kovru miajn okulojn koncerne lin? kaj mi repagos al vi. 4 Sed ili diris: Vi faris al ni nenian perfortacxon nek maljustacxon, kaj vi nenion prenis el ies mano. 5 Kaj li diris al ili: La Eternulo estas atestanto antacx vi, kaj Lia sanktoleito estas atestanto hodiace, ke vi nenion trovis en mia mano. Kaj ili diris: Atestanto. 6 Tiam Samuel diris al la popolo: La Eternulo, kiu starigis Moseon kaj Aaronon, kaj kiu elkondukis viajn patrojn el la lando Egipta. 7 Nun staricxu, kaj mi faru juxtan analizon koncerne vin antacx la Eternulo pri cxiuj bonfaroj de la Eternulo, kiujn Li faris al vi kaj al viaj patroj. 8 Kiam Jakob venis en Egiptujon kaj viaj patroj ekkriis al la Eternulo, tiam la Eternulo sendis Moseon kaj Aaronon, kaj ili elkondukis viajn patrojn el Egiptujo kaj ekloxis ilin sur cxi tiu loko. 9 Sed ili forgesis la Eternulon, sian Dion, kaj Li transdonis ilin en la manojn de Sisera, militestro de cxacor, kaj en la manojn de la Filicxtoj kaj en la manojn de la rexo de Moab, kiuj militis kontrakx ili. 10 Tiam ili ekkriis al la Eternulo, kaj diris: Ni pekis, cxar ni forlasis la Eternulon kaj servis al la Baaloj kaj al la Acxtaroj; nun savu nin el la manoj de niaj malamikoj, kaj ni servos al Vi. 11 Tiam la Eternulo sendis Jerubaalon kaj Bedanon kaj Jiftacxon kaj Samuelon, kaj Li savis vin el la manoj de viaj malamikoj cxirkacxe, kaj vi restis eksterdancxeraj. 12 Sed kiam vi vidis, ke Nacxace, rexo de la Amonidoj, venis kontrakx vin, vi diris al mi: Ne, rexo regu super ni; kaj la Eternulo, via Dio, estas ja via rexo. 13 Nun jen estas la rexo, kiun vi elektis, pri kiu vi petis; jen la Eternulo starigis rexon super vi. 14 Se vi timos la Eternulon kaj servos al Li kaj obeos Lian vocxon kaj ne ribelos kontrakx la diro de la Eternulo, tiam vi kaj ankacx la rexo, kiu ekregis super vi, estos sub la defendo de la Eternulo, via Dio. 15 Sed se vi ne obeos la vocxon de la Eternulo kaj vi ribelos kontrakx la diro de la Eternulo, tiam la mano de la Eternulo estos kontrakx vi, kiel kontrakx viaj patroj. 16 Ecx nun staricxu, kaj vidu tiun grandan faron, kiun la Eternulo faros antacx vi. 17 cxu ne estas nun rikolto de tritiko? sed mi ekvokos al la Eternulo, kaj Li donos tondrojn kaj pluvon, por ke vi sciu kaj vidu, kiel granda estas via malbono, kiun vi faris antacx la Eternulo, petante por vi rexon. 18 Kaj Samuel ekvokis al la Eternulo, kaj la Eternulo donis tondrojn kaj pluvon en tiu tago; kaj forte ektimis la tuta popolo la Eternulon kaj Samuelon. 19 Kaj la tuta popolo diris al Samuel: Precxu por viaj sklavoj al la Eternulo, via Dio, por ke ni ne mortu; cxar al cxiuj niaj pekoj ni aldonis ancoracx malbonagon per tio, ke ni petis por ni rexon. 20 Sed Samuel diris al la popolo: Ne timu; vi faris ja tiun tutan malbonon; nur ne forturnicxu de la Eternulo, kaj servu al la Eternulo per via tuta koro. 21 Kaj ne forklinicxu al la vantacxo, kiuj ne helpas nek savas, cxar ili estas vantacxo. 22 La Eternulo ne forlasos Sian popolon, pro Sia granda nomo; cxar la Eternulo bonvolis fari vin Lia popolo. 23 Mi ankacx ne permesos al mi peki antacx la Eternulo, cxesante precxi por vi, kaj mi gvidados vin laxe la vojo bona kaj cxusta. 24 Nur timu la Eternulon kaj servu al Li fidele per via tuta koro, cxar vi vidas, kion grandan Li faris al vi. 25 Sed se vi agos malbone, tiam ambacx, kiel vi, tiel ankacx via rexo, pereos.

Cxapitro 13

1 Unu jaro pasis post la rexcixxo de Saul, kaj jam du jarojn li rexcis super Izrael. 2 Kaj Saul elektis al si tri mil virojn el Izrael; du mil estis kun Saul en Micxmacx kaj sur la monto Bet-El, kaj mil estis kun Jonatan en Gibeja de Benjamin; la ceterajn el la popolo li forigis cxiun al lia

tendo. 3 Kaj Jonatan venkobatis la garnizonon de la Filicxtoj, kiu estis en Geba. Kaj tion acxdis la Filicxtoj; kaj Saul disblovigis per trumpeto tra la tuta lando, dirante: Acxdu tion la Hebreoj. 4 Kaj la tuta Izrael acxdis jenon: Saul venkobatis la garnizonon de la Filicxtoj, kaj Izrael faricxis malamata por la Filicxtoj. Kaj oni kunvokis la popolon al Saul en Gilgalon.

5 Kaj la Filicxtoj kolekticxis, por militi kontrakx Izrael, tridek mil cxaroj kaj ses mil rajdantoj, kaj tiom da popolo, kiom da sablo sur la bordo de la maro. Kaj ili eliris kaj staricxis tendare en Micxmacx, oriente de Bet-Aven. 6 La Izraelidoj vidis, ke ili estas en mizero, cxar la popolo perdis la kuraxon, kaj la homoj kacxis sin en kaverno, en arbustoj, en rokoj, en kavoj, kaj en putoj. 7 Hebreoj transiris ankacx trans Jordanon en la landon de Gad kaj en Gileadon. Sed Saul estis ancoracx en Gilgal, kaj la tuta popolo tremis cxe li.

8 Kaj li atendis sep tagojn cxis la templimo, kiun difinis Samuel, sed Samuel ne venis en Gilgal; kaj la popolo komencis disicxi de li. 9 Tiam Saul diris: Alportu al mi la bruloferon kaj la pacoferojn. Kaj li oferis la bruloferon. 10 Apenacx li finis la oferadon de la brulofero, venis Samuel. Kaj Saul eliris renkonte al li, por saluti lin. 11 Sed Samuel diris: Kion vi faris? Saul respondis: Mi vidis, ke la popolo diskuras de mi, kaj vi ne venis al la difinita tempo, kaj la Filicxtoj kolekticxis en Micxmacx; 12 kaj mi diris: Nun la Filicxtoj atakos min cxi tie en Gilgal, kaj mi ancoracx ne precxis antacx la Eternulo; mi detenis min, sed fine mi oferis la bruloferon. 13 Tiam Samuel diris al Saul: Vi agis malprudente, ne plenumante la ordonon de la Eternulo, via Dio, kiun Li ordonis al vi; cxar nun la Eternulo fortikigus vian rexadon super Izrael por eterne. 14 Sed nun via rexado ne longe daxros: la Eternulo elsercxis al Si viron lacx Sia koro, kaj la Eternulo ordonis al li esti estro super Lia popolo, cxar vi ne plenumis tion, kion la Eternulo ordonis al vi.

15 Kaj Samuel levicxis kaj iris de Gilgal al Gibe de Benjamin. Kaj Saul kalkulis la popolon, kiu trovicxis cxe li, cxirkacx sescent homoj. 16 Saul kaj lia filo Jonatan, kaj la popolo, kiu estis kun ili, restis en Gibe de Benjamin, kaj la Filicxtoj staris tendare en Micxmacx. 17 Kaj eliris el la tendaro de la Filicxtoj tri tacxmentoj da ekstermantoj: unu tacxmento direktis sin lacx la vojo al Ofra, al la lando cxual; 18 la dua tacxmento direktis sin lacx la vojo al Bet-cxoron; kaj la tria tacxmento direktis sin lacx la lima vojo, kiu kondukas al la valo Ceboim, al la dezerto.

19 Sed en la tuta lando de Izrael oni ne povis trovi forcxiston, cxar la Filicxtoj zorgis pri tio, ke la Hebreoj ne faru glavon acx ponardegon. 20 Kaj cxiuj Izraelidoj devis iri al la Filicxtoj, se iu bezonis akrigi sian plugilon acx sian fosilon acx sian hakilon acx sian rikoltilon. 21 Kaj la tranxrandoj de la plugilferoj kaj de la fosiloj kaj de la tridentoj kaj de la hakiloj kaj de la pikstangoj malakricxis. 22 Tial en la tago de la batalo ne trovicxis glavo nek ponardego en la manoj de la tuta popolo, kiu estis kun Saul kaj kun Jonatan, sed trovicxis nur cxe Saul kaj cxe lia filo Jonatan. 23 Dume gardistaro el la Filicxtoj eliris al la trapasejo de Micxmacx.

Cxapitro 14

1 Unu tagon Jonatan, filo de Saul, diris al sia junulo armilportisto: Venu, ni transiru al la

garnizono de la Filicxtoj, kiu estas tie transe; sed al sia patro li tion ne diris. 2 Kaj Saul estis en la randa parto de Gibeā, sub granatarbo, kiu estis en Migron; kaj da popolo estis kun li cxirkacx sescent homoj. 3 Kaj Acxija, filo de Acxitub, frato de Ikabod, filo de Pinacxas, filo de Eli, la pastro de la Eternulo en cxilo, estis portanto de la efodo; kaj la popolo ne sciis, ke Jonatan foriris. 4 Inter la pasejoj, tra kiuj Jonatan volis transiri al la garnizono de la Filicxtoj, estis pinta roko sur unu flanko kaj pinta roko sur la dua flanko; la nomo de unu estis Bocec, kaj la nomo de la dua estis Sene. 5 Unu roko elstaris norde kontracx Micxmacx, kaj la dua sude kontracx Geba. 6 Kaj Jonatan diris al sia junulo armilportisto: Venu, ni transiru al la garnizono de tiuj necirkumciditoj; eble la Eternulo ion faros por ni; cxar por la Eternulo ne estas malfacile helpi per multo acx per malmulto. 7 Kaj lia armilportisto diris al li: Faru cxion, kion diras al vi via koro; iru antacxen, mi iros kun vi, kien vi volas. 8 Tiam Jonatan diris: Jen ni transiros al tiuj homoj, kaj montros nin al ili. 9 Se ili diros al ni tiel: Restu, cxis ni atingos vin--tiam ni haltos sur nia loko kaj ne supreniros al ili; 10 sed se ili diros tiel: Venu al ni supren--tiam ni supreniros; cxar la Eternulo transdonis ilin en niajn manojn, kaj tio estos por ni pruvosigno. 11 Kaj ili ambacx aperis antacx la garnizono de la Filicxtoj, kaj la Filicxtoj diris: Jen Hebreoj eliras el la truoj, en kiuj ili sin kacxis. 12 Kaj la homoj el la garnizono ekparolis al Jonatan kaj al lia armilportisto, kaj diris: Venu al ni supren, kaj ni klarigos al vi aferon. Tiam Jonatan diris al sia armilportisto: Sekvu min, cxar la Eternulo transdonis ilin en la manojn de Izrael. 13 Kaj Jonatan ekgrimpis per siaj manoj kaj piedoj, kaj lia armilportisto post li. Tiam ili ekfalis antacx Jonatan, kaj lia armilportisto mortigis ilin post li. 14 La unua mortigo, kiun faris Jonatan kaj lia armilportisto, estis cxirkacx dudek homoj, sur la spaco de cxirkacx duontaga plugado. 15 Tiam faricxis teruro en la tendaro, sur la kampo, kaj inter la tuta popolo; la garnizonanoj kaj la vagatakistoj ankacx ektimis, kaj la tero ektremis, kaj ekregis tumulto, farita de Dio. 16 La gardostarantoj de Saul en Gibeā de Benjamin ekvidis, ke la amaso discxuticxis kaj kuras en diversajn flankojn.

17 Tiam Saul diris al la homoj, kiuj estis cxe li: Esploru kaj rigardu, kiu foriris de ni. Kaj oni esploris, kaj montricxis, ke forestas Jonatan kaj lia armilportisto. 18 Kaj Saul diris al Acxija: Venigu la keston de Dio; cxar la kesto de Dio estis en tiu tago kun la Izraelidoj. 19 Kaj dum Saul parolis ancoracx kun la pastro, la tumulto en la tendaro de la Filicxtoj faricxis ancoracx pli granda. Kaj Saul diris al la pastro: Retiru vian manon. 20 Kaj kolekticxis Saul kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, kaj ili venis al la batalejo, kaj jen ili ekvidis, ke la glavo de cxiu frapas lian proksimulon kaj la konfuzo estas tre granda. 21 Kaj la Hebreoj, kiuj estis kun la Filicxtoj antacxe kaj venis kune kun ili en tendaro cxirkacxen, ili ankacx alicxis al la Izraelidoj, kiuj estis kun Saul kaj Jonatan. 22 Kaj cxij Izraelidoj, kiuj sin kacxis sur la monto de Efraim, acxdis, ke la Filicxtoj forkuras, kaj ili ankacx alicxis kontracx ili batale. 23 Kaj la Eternulo helpis en tiu tago Izraelon; la batalo dacxris cxis Bet-Aven. 24 La Izraelidoj estis lacaj en tiu tago; sed Saul cxurligis la popolon, dirante: Malbenita estu tiu, kiu manxos panon antacx la vespero, antacx ol mi venxos al miaj malamikoj. Kaj la tuta popolo ne gustumis panon. 25 Kaj cxij venis en arbaron; kaj tie estis mielo sur la tero. 26 Kiam la popolo venis en la arbaron, ili vidis, ke jen fluas la mielo; sed neniule levis sian manon al la bucxo, cxar la popolo timis la cxuron. 27 Sed Jonatan ne acxdis, kiam lia patro cxurligis la popolon; kaj li etendis la pinton de la bastono, kiu estis en lia mano, kaj trempis cxin en la mielcxelaro, kaj almetis sian manon al la bucxo, kaj liaj okuloj reviglicxis. 28 Tiam unu el la popolo ekparolis, kaj diris: Via patro cxurligis la popolon, dirante: Malbenita estu tiu, kiu ion manxos hodi acx; kaj la popolo lacicxis. 29 Tiam Jonatan diris: Mia patro malgajigis la landon; rigardu, kiel reviglicxis miaj okuloj, kiam mi gustumis iom

el cxi tiu mielo. 30 Se la popolo mancxus hodiace el la militakiracxo, kion cxi prenis de siaj malamikoj kaj kion cxi trovis, cxu nun ne pligrandicxus la venkobato kontraŭ la Filicxtoj? 31 Kaj ili venkobatis en tiu tago la Filicxtojn de Micxmacx exis Ajalon; kaj la popolo forte laciĝis. 32 Kaj la popolo cxiĉis sin sur la militakiracxon; kaj ili prenis cxafojn kaj bovojn kaj bovidojn kaj buĉis ilin sur la tero, kaj la popolo manĉis kune kun la sango. 33 Oni raportis tion al Saul, dirante: Jen la popolo pekis antaŭ la Eternulo, manĉante kun la sango. Kaj li diris: Vi faris kontraŭleĝacxon; rulu nun al mi grandan cxtanon. 34 Kaj Saul diris: Disiru en la popolon, kaj diru al cxi: cxiu alkonduku al mi sian bovon kaj sian cxaŝon, kaj buĉu ĉin cxi tie kaj manĉu, kaj ne peku antaŭ la Eternulo, manĉante kun la sango. Kaj cxiu el la popolo propramane alkondukis en tiu nokto sian bovon kaj buĉis tie. 35 Kaj Saul konstruis altaron al la Eternulo; tio estis la unua altaro, kiun li konstruis al la Eternulo.

36 Kaj Saul diris: Ni postkuru la Filicxtojn en la nokto kaj ni prirabu ilin, ĉis eklumos la mateno, kaj ni neniu restigu el ili. Kaj ili diris: Faru ĉion, kio placxas al vi. Kaj la pastro diris: Ni turnu nin cxi tie al Dio. 37 Kaj Saul demandis Dion: cxu mi iru post la Filicxtoj? cxu Vi transdonos ilin en la manojn de la Izraelidoj? Sed Li ne respondis al li en tiu tago. 38 Tiam Saul diris: Venu cxi tien cxiuj estroj de la popolo; eksciu kaj vidu, en kio konsistis la peko hodiace. 39 ĉar kiel vivas la Eternulo, la helpanto de Izrael: se la kulpo estas en Jonatan, mia filo, li estos mortigita. Sed neniu el la tuta popolo respondis al li. 40 Tiam li diris al cxiuj Izraelidoj: Vi estos sur unu flanko, kaj mi kun mia filo Jonatan estos sur la dua flanko. Kaj la popolo respondis al Saul: Faru tion, kio placxas al vi. 41 Kaj Saul diris al la Eternulo, Dio de Izrael: Montru, kiu estas prava. Tiam estis trafitaj Jonatan kaj Saul, sed la popolo eliris senkulpa. 42 Tiam Saul diris: Lotu inter mi kaj mia filo Jonatan. Kaj trafita estis Jonatan. 43 Tiam Saul diris al Jonatan: Raportu al mi, kion vi faris. Kaj Jonatan raportis al li kaj diris: Mi gustumis per la pinto de la bastono, kiu estas en mia mano, iom da mielo: nun mi mortu. 44 Kaj Saul diris: Dio faru tiel kaj pli; Jonatan devas morti. 45 Sed la popolo diris al Saul: cxu devas morti Jonatan, kiu faris tiun grandan helpon al Izrael? ho, neniel! kiel vivas la Eternulo, ĉx unu haro de lia kapo ne falu sur la teron, ĉar kun Dio li agis hodiace. Kaj la popolo liberigis Jonatanon, kaj li ne mortis. 46 Kaj Saul foriris de la Filicxtoj, kaj la Filicxtoj iris sur sian lokon.

47 Kaj Saul prenis en siajn manojn la regadon super Izrael, kaj li militis ĉirkaŭe kontraŭ cxiuj siaj malamikoj, kontraŭ Moab kaj kontraŭ la Amonidoj kaj kontraŭ Edom kaj kontraŭ la reĝoj de Ĉoba kaj kontraŭ la Filicxtoj; kaj ĉien ajn li sin direktis, li venkobatis. 48 Li aranĝis militistaron kaj venkobatis Amalekon kaj liberigis Izraelon el la manoj de liaj rabantoj.

49 La filoj de Saul estis: Jonatan kaj Jicxvi kaj Malki-ĉuxa; kaj la nomoj de liaj du filinoj estis: la nomo de la unuenaskita estis Merab, kaj la nomo de la pli juna estis Micxal. 50 Kaj la nomo de la edzino de Saul estis Acxinoam, filino de Acximaac; kaj la nomo de lia militestro estis Abner, filo de Ner kaj onklo de Saul. 51 Kicx estis la patro de Saul; kaj Ner, patro de Abner, estis filo de Abiel.

52 Forta estis la milito kontraŭ la Filicxtoj dum la tuta vivo de Saul. Kaj ĉiujfoje, kiam Saul vidis ian viron fortan kaj bravan, li prenis lin al si.

Cxapitro 15

1 Kaj Samuel diris al Saul: Min sendis la Eternulo, por sanktolei vin kiel rexon super Lia popolo, super Izrael; acxskultu do la vocxon de la vortoj de la Eternulo. 2 Tiel diris la Eternulo Cebaot: Mi rememoris, kion faris Amalek al Izrael, kiel li baris la vojon al li, kiam cxi tiu iris el Egiptujo. 3 Nun iru kaj frapu Amalekon, kaj ekstermu cxion, kion li havas; ne indulgu lin, sed mortigu la virojn kaj virinojn, infanojn kaj sucxinfanojn, bovojn kaj cxafojn, kamelojn kaj azenojn.

4 Tiam Saul faris alvokon al la popolo, kaj li kalkulis ilin en Telaim, tie estis ducent mil piedirantoj kaj dek mil viroj el Jehuda. 5 Kaj Saul venis al la urbo de Amalek kaj faris batalon cxe la torento. 6 Kaj Saul diris al la Kenidoj: Iru, deturnu vin kaj foricxu el inter la Amalekidoj, por ke mi ne ekstermu vin kune kun ili; vi faris ja favorkoracxon al cxiuj Izraelidoj, kiam ili iris el Egiptujo. Kaj la Kenidoj foriris el inter la Amalekidoj. 7 Kaj Saul venkobatis Amalekon de cxavila cxis cxur, kiu estas antacx Egiptujo. 8 Kaj li kaptis Agagon, rexon de Amalek, vivantan, sed la tutan popolon li ekstermis per glavo. 9 Kaj Saul kaj la popolo indulgis Agagon kaj la plej bonajn cxafojn kaj bovojn kaj bovidojn kaj cxafidojn, kaj cxion, kio estis bona, kaj ili ne volis ekstermi ilin, sed cxion senvaloran kaj neakceptindan ili ekstermis.

10 Tiam la Eternulo ekparolis al Samuel, dirante: 11 Mi bedacxras, ke Mi faris Saulon rexo; cxar li deturnis sin de Mi, kaj Miajn vortojn li ne plenumis. Tio malcxojigis Samuelon, kaj li vokis al la Eternulo dum la tuta nokto. 12 Kaj Samuel levicxis frue matene, por iri renkonte al Saul. Oni raportis al Samuel, ke Saul venis al Karmel, ke li tie starigis al si monumenton kaj poste turnis sin kaj foriris kaj venis en Gilgalon. 13 Kiam Samuel venis al Saul, Saul diris al li: Estu benita de la Eternulo; mi plenumis la diron de la Eternulo. 14 Sed Samuel diris: Kion do signifas tiu vocxo de cxafoj en miaj oreloj, kaj la vocxo de bovoj, kiun mi acxdas? 15 Kaj Saul respondis: De la Amalekidoj oni venigis ilin, cxar la popolo indulgis la plej bonajn cxafojn kaj bovojn, por bucxoferi ilin al la Eternulo, via Dio; la ceterajn ni ekstermis. 16 Sed Samuel diris al Saul: Permesu, mi diros al vi, kion parolis al mi la Eternulo en cxi tiu nokto. Kaj tiu respondis al li: Diru. 17 Kaj Samuel diris: cxu vi ne estis malgranda en viaj okuloj, kaj tamen vi faricxis estro de la triboj de Izrael, kaj la Eternulo sanktoleis vin rexo super Izrael? 18 Kaj la Eternulo vojirigis vin, kaj diris: Iru kaj ekstermu la pekulojn la Amalekidojn, kaj militu kontracx ili, cxis vi tute ekstermos ilin. 19 Kial do vi ne obeis la vocxon de la Eternulo, sed direkticxis al militakiracxo kaj faris la malbonon antacx la okuloj de la Eternulo? 20 Kaj Saul diris al Samuel: Mi obeis la vocxon de la Eternulo, kaj mi iris la vojon, sur kiun sendis min la Eternulo, kaj mi venigis Agagon, rexon de Amalek, kaj la Amalekidojn mi ekstermis. 21 Kaj la popolo prenis el la militakiracxo cxafojn kaj bovojn, la plej bonan el la kondamnitacxo, por bucxoferi al la Eternulo, via Dio, en Gilgal. 22 Sed Samuel diris: cxu bruloferoj kaj bucxoferoj estas tiel agrablaj al la Eternulo, kiel la obeado al la vocxo de la Eternulo? vidu, obeado estas pli bona ol bucxofero, atentado estas pli bona ol la sebo de cxafoj. 23 cxar malobeo estas kiel peko de sorcxado, kaj neplenumo estas kiel peko de idolservado. Pro tio, ke vi malcxatis la diron de la Eternulo, Li malcxatis vin, ke vi ne estu plu rexo. 24 Tiam Saul diris al Samuel: Mi pekis, cxar mi malobeis la diron de la Eternulo kaj viajn vortojn; mi timis la popolon, kaj mi obeis cxian vocxon. 25 Kaj nun pardonu, mi petas, mian pekon, kaj iru kun mi returne, por ke mi

adorklinikxu antacx la Eternulo. 26 Sed Samuel diris al Saul: Mi ne iros kun vi returne; cxar vi malcxatis la diron de la Eternulo, tial la Eternulo malcxatis vin, ke vi ne estu plu recxo super Izrael. 27 Kaj kiam Samuel deturnis sin por iri, li kaptis lin je la rando de lia vesto, kaj cxi discxiricxis. 28 Tiam Samuel diris al li: La Eternulo forcxiris de vi hodiace la regnon de Izrael, kaj transdonis cxin al via proksimulo, kiu estas pli bona ol vi. 29 Kaj la Potenculo de Izrael ne cxancxos Sian decidon kaj ne pentos; cxar Li ne estas homo, ke Li pentu. 30 Kaj tiu diris: Mi pekis; sed nun, mi vin petas, faru al mi honoron antacx la plejcxuloj de mia popolo kaj antacx Izrael, reiru kun mi, por ke mi adorklinikxu antacx la Eternulo, via Dio. 31 Tiam Samuel reiris post Saul, kaj Saul adorklinikxis antacx la Eternulo.

32 Kaj Samuel diris: Alkonduku al mi Agagon, recxon de Amalek; kaj venis al li Agag en katenoj, kaj Agag diris: Ho, alproksimicxas la maldolcxeco de la morto. 33 Kaj Samuel diris: Kiel via glavo seninfanigis virinojn, via patrino faricxos seninfana inter la virinoj. Kaj Samuel dishakis Agagon antacx la Eternulo en Gilgal.

34 Kaj Samuel foriris en la direkto al Rama, kaj Saul iris al sia domo en Gibeja de Saul. 35 Kaj Samuel ne plu vidis Saulon cxis la tago de sia morto; tamen Samuel funebriis pri Saul; kaj la Eternulo bedacxis, ke Li faris Saulon recxo super Izrael.

Cxapitro 16

1 Kaj la Eternulo diris al Samuel: Kiel longe vi funebros pri Saul, kiun Mi trovis nedigna recxi super Izrael? plenigu vian kornon per oleo, kaj iru; Mi sendos vin al Jicxaj la Bet-Lecxemano, cxar inter liaj filoj Mi elvidis al Mi recxon. 2 Kaj Samuel diris: Kiel mi iros? Saul acxdos, kaj mortigos min. Sed la Eternulo diris: Prenu kun vi bovidinon, kaj diru: Mi venis, por fari bucxoferon al la Eternulo. 3 Kaj invitu Jicxajon al la ofero; kaj Mi sciigos al vi, kion vi devas fari, kaj vi sanktoleos al Mi tiun, kiun Mi montros al vi. 4 Kaj Samuel faris tion, kion diris la Eternulo, kaj li venis Bet-Lecxemon. Kun timo iris al li renkonte la plejcxuloj de la urbo, kaj diris: cxu en paco vi venas? 5 Kaj li respondis: En paco; mi venis, por bucxoferi al la Eternulo; sanktigu vin, kaj venu kun mi por la bucxofero. Kaj li sanktigis Jicxajon kaj liajn filojn, kaj invitis ilin al la ofero. 6 Kiam ili venis, li ekvidis Eliabon, kaj diris: Jen antacx la Eternulo estas Lia sanktoleito. 7 Sed la Eternulo diris al Samuel: Ne rigardu lian aspekton kaj lian altan kreskon, cxar Mi malcxatas lin; ne estas tiel, kiel vidas homo: cxar homo vidas tion, kio estas antacx la okuloj, sed la Eternulo rigardas en la koron. 8 Tiam Jicxaj vokis Abinadabon, kaj pasigis lin antacx Samuel; sed cxi tiu diris: Ankacx cxi tiun la Eternulo ne elektis. 9 Kaj Jicxaj pasigis cxaman; sed Samuel diris: Ankacx cxi tiun la Eternulo ne elektis. 10 Tiel Jicxaj pasigis siajn sep filojn antacx Samuel; sed Samuel diris al Jicxaj: La Eternulo ne elektis cxi tiujn. 11 Kaj Samuel diris al Jicxaj: cxu tio estas jam cxuij knaboj? Kaj cxi tiu diris: Restas ankoraux la plej juna, li pacxtas nun la cxafojn. Kaj Samuel diris al Jicxaj: Sendu, kaj venigu lin, cxar ni ne sidicxos al la tablo, antacx ol li venos cxi tien. 12 Kaj li sendis, kaj venigis lin. Kaj li estis rucxa, kun belaj okuloj kaj bonaspekta. Tiam la Eternulo diris: Levicxu, sanktoleu lin, cxar tio estas li. 13 Kaj Samuel prenis la kornon kun la oleo, kaj sanktoleis lin inter liaj fratoj. Kaj la spirito de la Eternulo ekfavoris Davidon de post tiu tago kaj pluen. Kaj Samuel levicxis kaj iris

en Raman.

14 Kaj la spirito de la Eternulo foricxis de Saul, kaj ekturmentis lin spirito malbona, sendita de la Eternulo. 15 Kaj la servantoj de Saul diris al li: Jen malbona spirito, sendita de Dio, turmentas vin; 16 tial nia sinjoro diru al siaj servantoj, ke ili elsercxu homon, kiu povoscias ludi harpon; kaj kiam atakos vin la malbona spirito, sendita de Dio, li ekludos per sia mano, kaj tiam faricxos al vi bone. 17 Kaj Saul diris al siaj servantoj: Elsercxu al mi homon, kiu bone ludas, kaj venigu lin al mi. 18 Tiam unu el la junuloj respondis kaj diris: cxe Jicxaj la Bet-Lecxemano mi vidis filon, kiu povoscias ludi, kaj li estas fortulo kaj militkapablulo kaj prudenta en siaj paroloj kaj belaspekta, kaj la Eternulo estas kun li. 19 Kaj Saul sendis senditojn al Jicxaj, kaj dirigis: Sendu al mi vian filon David, kiu estas cxe la cxafoj. 20 Tiam Jicxaj prenis azenon, cxarexitan per pano, kaj felsakon kun vino, kaj unu kapridon, kaj li sendis tion per sia filo David al Saul. 21 Kaj David venis al Saul, kaj ekservis antacx li; kaj cxi tiu tre ekamis lin, kaj li faricxis lia armilportisto. 22 Kaj Saul sendis al Jicxaj, por diri: Mi petas, David restu cxe mi, cxar li placxas al mi. 23 Kaj cxiufoje, kiam la spirito, sendita de Dio, atakis Saulon, David prenadis la harpon kaj ludadis per sia mano; tiam al Saul faricxadis pli facile kaj bone, kaj la malbona spirito foricxadis de li.

Cxapitro 17

1 La Filicxtoj kolektis siajn militistarojn por milito, kaj kunicxis apud Socxo de Jehuda, kaj staricxis tendare inter Socxo kaj Azeka, en Efes-Damim. 2 Kaj Saul kaj la viroj de Izrael kolekticxis, kaj staricxis tendare en la valo de Ela, kaj pretigis sin por batalo kontrakx la Filicxtoj. 3 La Filicxtoj staris sur la monto unuflanke, kaj la Izraelidoj staris sur la monto duaflanke, kaj la valo estis inter ili. 4 Kaj eliris grandegulo el la tendaroj de la Filicxtoj; lia nomo estis Goljat, el Gat; lia alteco estis ses ulnoj kaj unu manlarcxo. 5 Kaj kupra kasko estis sur lia kapo, kaj per skvamita kiraso li estis vestita, kaj la pezo de la kiraso estis kvin mil sikloj da kupro. 6 Kaj kupraj armacxetoj estis sur liaj piedoj, kaj kupra cxildo sur liaj cxultroj. 7 La tenilo de lia lanco estis kiel rultrabo de teksisto, kaj la fero de lia lanco havis la pezon de sescent sikloj da fero; kaj antacx li iris cxildoportisto. 8 Kaj li staricxis, kaj ekkriis al la tacxmentoj de Izrael, kaj diris al ili: Por kio vi eliris batale? cxu mi ne estas Filicxto, kaj vi sklavoj de Saul? elektu inter vi viron, kaj li malsupreniru al mi. 9 Se li povos batali kun mi kaj venkos min, tiam ni estos viaj sklavoj; sed se mi lin venkos kaj batos, tiam vi estos niaj sklavoj kaj vi servos al ni. 10 Kaj la Filicxto diris: Mi hontigos hodiacx la tacxmentojn de Izrael; donu al mi viron, ke ni ambacx interbatalu. 11 Kiam Saul kaj cxiuj Izraelidoj acxdis la vortojn de tiu Filicxto, ili eksentis teruron kaj tre ektimis.

12 Estis David, filo de tiu Efratano el Bet-Lecxem de Jehuda, kies nomo estis Jicxaj kaj kiu havis ok filojn; kaj tiu viro en la tempo de Saul estis jam maljuna, profundacxa inter la viroj. 13 La tri plej maljunaj filoj de Jicxaj iris, sekvante Saulon, en la militon; la nomoj de liaj tri filoj, kiuj iris en la militon, estis: Eliab, la unuenaskito, kaj la dua post li Abinadab, kaj la tria cxama. 14 David estis la plej juna; kaj la tri plej maljunaj iris post Saul. 15 Sed David venadis al Saul kaj

reiradis de li, por pacxti la cxafojn de sia patro en Bet-Lecxem. 16 La Filicxto eliradis matene kaj vespere, kaj staricxadis dum kvardek tagoj.

17 Kaj Jicxaj diris al sia filo David: Prenu por viaj fratoj cxi tiun efon da rostitaj grajnoj kaj cxi tiujn dek panojn, kaj kuru en la tendaron al viaj fratoj; 18 kaj cxi tiujn dek fromacxojn alportu al la milestro, kaj rigardu, kiel fartas viaj fratoj, kaj prenu ilian komision. 19 Kaj Saul kaj ili kaj cxiuj viroj de Izrael estis en la valo de Ela, militante kontrakx la Filicxtoj. 20 Kaj David levicxis frue matene, lasis la cxafojn al la gardisto, prenis la portotacxon kaj iris, kiel ordonis al li Jicxaj, kaj venis al la tendaro, kiam la militistaro eliris por sin aranxi kaj oni trumpetis por batalo. 21 Kaj aranxis sin la Izraelidoj kaj la Filicxtoj, fronton kontrakx fronto. 22 David lasis la vazojn, kiujn li portis, cxe la gardisto de ilaroj, kuris al la fronto, kaj demandis pri la farto de siaj fratoj. 23 Dum li parolis kun ili, jen la grandegulo, Goljat la Filicxto estis lia nomo, el Gat, eliris el la vicoj de la Filicxtoj kaj komencis paroli kiel antacxe; kaj David tion acxdis. 24 Kaj cxiuj Izraelidoj, ekvidinte tiun viron, forkuris de li kaj tre timis. 25 Kaj la Izraelidoj diris: cxu vi vidis tiun viron, kiu tiel sin levas? por moki Izraelon li sin levas; kiu lin venkobatos, tiun la rexo ricxigos per granda ricxeco, kaj sian filinon li donos al li, kaj la domon de lia patro li faros libera en Izrael. 26 Tiam David diris al la homoj, kiuj staris apud li: Kio estos farita al la homo, kiu venkobatos tiun Filicxton kaj deprenos de Izrael la malhonoron? cxar kiu estas tiu necirkumcidita Filicxto, ke li mokas la militistaron de la vivanta Dio? 27 Kaj la popolo diris al li kiel antacxe: Tio estos farita al la homo, kiu venkobatos lin. 28 Kiam lia plej maljuna frato Eliab acxdis, kiel li parolas kun la homoj, ekflamis la kolero de Eliab kontrakx David, kaj li diris: Por kio vi venis? kaj sub kies zorgado vi lasis tiun malgrandan cxafaron en la dezerto? mi konas vian arogantecon kaj vian malbonan koron; vi venis nur por vidi la batalon. 29 Tiam David diris: Kion do mi nun faris? cxu mi venis sen bezono? 30 Kaj li deturnis sin de li al alia flanko, kaj ekparolis kiel antacxe; kaj la homoj respondis al li kiel la unuan fojon. 31 Kiam oni acxdis la vortojn, kiujn diris David, oni raportis al Saul, kaj cxi tiu venigis lin. 32 Kaj David diris al Saul: Neniu perdu la kuracxon pro li: via sklavo iros kaj batalos kontrakx tiu Filicxto. 33 Sed Saul diris al David: Vi ne povas iri kontrakx tiun Filicxton, por batali kontrakx li; cxar vi estas knabo, kaj li estas batalisto detempe de siaj plej junaj jaroj. 34 Tiam David diris al Saul: Via sklavo estis cxe sia patro pacxtanto de cxafoj; kaj venadis leono acx urso kaj forportadis cxafon el la cxafaro; 35 tiam mi kuradis post tiu, batadis cxin, kaj savadis el cxia buxo; se cxi staricxis kontrakx mi, mi kaptis cxin je la makzelo, batis kaj mortigis cxin. 36 Kiel la leonon, tiel ankacx la urson via sklavo venkobatis; ankacx kun cxi tiu necirkumcidita Filicxto estos la sama afero, kiel kun cxiu el tiuj, cxar li malhonoras la militistaron de la vivanta Dio. 37 Kaj David diris: La Eternulo, kiu savis min kontrakx leono kaj kontrakx urso, savos min kontrakx cxi tiu Filicxto. Tiam Saul diris al David: Iru, kaj la Eternulo estu kun vi. 38 Kaj Saul vestis Davidon per siaj vestoj, kaj metis kupran kaskon sur lian kapon, kaj vestis lin per kiraso. 39 Kaj David zonis lian glavon supre de siaj vestoj, kaj provis iri, cxar li ne kutimis; sed David diris al Saul: Mi ne povas iri en cxi tio, cxar mi ne kutimis. Kaj David demetis tion de si. 40 Kaj li prenis sian bastonon en sian manon, kaj elektis al si kvin glatajn cxtonojn el la torento, kaj metis ilin en la pacxtistan vazon, kiun li havis, kaj en la saketon, kaj kun la cxetilo en la mano li iris al la Filicxto. 41 Kaj la Filicxto eliris kaj komencis alproksimicxi al David, kaj lia cxildoportisto iris antacx li. 42 Kiam la Filicxto ekrigardis kaj vidis Davidon, li malcxatis lin, cxar li estis knabo, rucxvanga kaj belaspekta. 43 Kaj la Filicxto diris al David: cxu mi estas hundo, ke vi iras al mi kun bastono? Kaj la Filicxto malbenis Davidon per siaj dioj. 44 Kaj la Filicxto diris al David: Venu al mi, por ke mi donu vian karnon al la birdoj de la cxielo kaj al la bestoj de la kampo. 45 Sed David diris

al la Filicxto: Vi iras kontracx min kun glavo, lanco, kaj cxildo; kaj mi iras kontracx vin en la nomo de la Eternulo Cebaot, la Dio de la militistaro de Izrael, kiun vi malhonoris. 46 Hodiace la Eternulo transdonos vin en mian manon, ke mi venkobatu vin kaj deprenu de vi vian kapon, kaj por ke mi donu hodiace la kadavrojn de la Filicxtoj taciementoj al la birdoj de la cxielo kaj al la bestoj de la tero, por ke eksciu la tuta tero, ke Izrael havas Dion. 47 Kaj ekscios cxi tiu tuta komunumo, ke ne per glavo kaj lanco savas la Eternulo, cxar de la Eternulo dependas la milito, kaj Li transdonos vin en miajn manojn. 48 Kaj kiam la Filicxto levicxis kaj ekiris, por alproksimicxi al David, tiam David rapide ekkuris al la fronto kontracx la Filicxton. 49 Kaj David etendis sian manon al la vazo, kaj prenis el tie cxtonon, cxetis per la cxetilo kaj trafis la Filicxton en lian frunton, kaj la cxtono penetris en lian frunton, kaj li falis kun la vizacxo sur la teron. 50 Tiamaniere David venkis la Filicxton per la cxetilo kaj per la cxtono, kaj batis la Filicxton kaj mortigis lin, kvankam glavo ne estis en la mano de David. 51 David alkuris, staricxis super la Filicxto, prenis lian glavon, elprenis cxin el la ingo, kaj mortigis lin, kaj dehakis per cxi lian kapon. Kiam la Filicxtoj vidis, ke ilia fortegulo mortis, ili forkuris. 52 Tiam levicxis la viroj de Izrael kaj Jehuda, kaj ekkriis, kaj postkuris la Filicxtojn cxis la eniro en la valon kaj cxis la pordego de Ekron. Kaj falis la mortigitoj el la Filicxtoj sur la vojo al cxaaraim, cxis Gat kaj cxis Ekron. 53 Kaj la Izraelidoj revenis de la kurado post la Filicxtoj kaj disrabis ilian tendaron. 54 Kaj David prenis la kapon de la Filicxto, kaj alportis cxin en Jerusalemon, kaj liajn armilojn li metis en sian tendon.

55 Kiam Saul vidis Davidon, elirantan kontracx la Filicxton, li diris al Abner, la militestro: Kies filo estas cxi tiu junulo, Abner? Kaj Abner respondis: Mi cxuras per via animo, ho rexo, ke mi ne scias. 56 Kaj la rexo diris: Demandu, kies filo estas cxi tiu junulo. 57 Kiam David revenis post la mortigo de la Filicxto, Abner prenis lin kaj venigis lin antacx Saulon, kaj la kapo de la Filicxto estis en lia mano. 58 Kaj Saul diris al li: Kies filo vi estas, junulo? Kaj David respondis: Filo de via sklavoj Jicxaj, la Bet-Lexemano.

Cxapitro 18

1 Kiam li finis la paroladon kun Saul, la animo de Jonatan alligicxis al la animo de David, kaj Jonatan ekamis lin kiel sian animon. 2 Kaj Saul prenis lin en tiu tago, kaj ne lasis lin reiri al la domo de sia patro. 3 Kaj Jonatan faris kun David interligon, cxar li ekamis lin kiel sian animon. 4 Kaj Jonatan deprenis la tunikon, kiu estis sur li, kaj donis cxin al David, ankacx siajn militajn vestojn, inkluzive sian glavon, sian pafarkon, kaj sian zonon. 5 Kaj David iradis cxien, kien sendis lin Saul, kaj agadis prudente; kaj Saul faris lin estro de la militistoj, kaj tio placxis al la tuta popolo kaj ankacx al la servantoj de Saul.

6 Okazis, ke dum ilia revenado, kiam David revenis post la mortigo de la Filicxto, eliris la virinoj el cxiuj urboj de Izrael, kantante kaj dancante, renkonte al la rexo Saul, kun tamburinoj, cxojkrioj, kaj cimbaloj. 7 Kaj la ludantaj virinoj kantis unuj al la aliaj, kaj diris:

Saul frapis milojn,

Kaj David dekmilojn.

8 Kaj tio tre kolerigis Saulon kaj ne placxis al li, kaj li diris: Ili donis al David dekmilojn, kaj al mi ili donis milojn; nun mankas al li ancoracx nur la rexeco. 9 De tiu tago kaj plue Saul malamike rigardadis Davidon.

10 En la morgacxa tago okazis, ke la malbona spirito, sendita de Dio, atakis Saulon, kaj li furiozis en sia domo, kaj David ludis per sia mano, kiel cxiutage, kaj en la mano de Saul estis lanco. 11 Kaj Saul cxielis la lancon, kaj pensis: Mi alpikos Davidon al la muro. Sed David forturnis sin de li du fojojn. 12 Tiam Saul ektimis Davidon, cxar la Eternulo estis kun li, kaj de Saul Li Sin forturnis. 13 Kaj Saul forigis lin de si kaj faris lin milestro, kaj li iradis kaj venadis antacx la popolo. 14 Kaj David estis prudenta en cxiuj siaj agoj, kaj la Eternuo estis kun li. 15 Kaj Saul vidis, ke li agas tre prudente, kaj li timis lin. 16 Sed la tuta Izrael kaj Jehuda amis Davidon pro tio, kiamaniere li iradis kaj venadis antacx ili.

17 Kaj Saul diris al David: Jen estas mia pliacxa filino Merab, mi donos cxin al vi kiel edzinon; nur estu al mi kuracxa kaj konduku la militojn de la Eternulo. cxar Saul pensis: Mia mano lin ne tuxu, sed li pereu de la manoj de la Filicxtoj. 18 Sed David diris al Saul: Kiu mi estas, kaj kia estas la vivo de la familio de mia patro en Izrael, ke mi faricxu bofilo de la rexo? 19 Tamen, kiam venis la tempo, ke Merab, la filino de Saul, estu donata al David, cxi estis fordonita kiel edzino al Adriel, la Mecxolatano. 20 Dume Micxal, filino de Saul, ekamis Davidon, kaj oni diris tion al Saul, kaj la afero placxis al li. 21 Kaj Saul pensis: Mi donos cxin al li, por ke cxi faricxu por li falilo, kaj por ke trafu lin la manoj de la Filicxtoj. Kaj Saul diris al David: Per la dua filino faricxu nun mia bofilo. 22 Kaj Saul ordonis al siaj servantoj: Parolu al David sekrete, kaj diru: Jen la rexo vin favoras, kaj cxiuj liaj servantoj vin amas; boparencicxu do nun kun la rexo. 23 Kaj la servantoj de Saul diris tiujn vortojn al David; sed David diris: cxu vi opinias, ke estas afero facila boparencicxi kun la rexo? mi estas ja homo malricxa kaj ne eminenta. 24 Kaj la servantoj de Saul raportis al li, dirante: Tiajn vortojn diris David. 25 Tiam Saul diris: Tiamaniere diru al David: La rexo ne deziras alian edzicxan donacon krom cent prepucioj de Filicxtoj, por vencxi al la malamikoj de la rexo. Kaj Saul esperis faligi Davidon per la manoj de la Filicxtoj. 26 Kaj liaj servantoj diris al David tiujn vortojn, kaj al David placxis la afero, ke li boparencixos kun la rexo. Kaj antacx ol venis la destinita tempo, 27 David levicxis kaj iris kun siaj viroj kaj mortigis el la Filicxtoj ducent virojn, kaj David alportis iliajn prepuciojn en plena nombro al la rexo, por boparencicxi kun la rexo. Kaj Saul donis al li sian filinon Micxal kiel edzinon. 28 Kaj Saul vidis kaj komprenis, ke la Eternulo estas kun David, kaj ke Micxal, la filino de Saul, lin amas. 29 Tiam Saul ancoracx pli ektimis Davidon, kaj Saul faricxis malamiko de David por cxiam.

30 La estroj de la Filicxtoj eliradis, kaj cxiufoje, kiam ili eliris, David agis pli prudente ol cxiuj servantoj de Saul, kaj lia nomo faricxis tre glora.

Cxapitro 19

1 Saul diris al sia filo Jonatan kaj al cxiuj siaj servantoj, ke ili mortigu Davidon. 2 Sed Jonatan, filo de Saul, tre amis Davidon. Kaj Jonatan sciigis al David, dirante: Mia patro Saul intencas mortigi vin; tial gardu vin, mi petas, morgacx matene: iru en sekretan lokon kaj kacxu vin. 3 Kaj mi eliros kaj starixos apud mia patro sur tiu kampo, kie vi estos, kaj mi parolos pri vi al mia patro; kaj kiam mi vidos, kiel la afero staras, mi diros al vi. 4 Kaj Jonatan parolis pri David bonon al sia patro Saul, kaj diris al li: La rexo ne peku kontracx sia sklavo David, cxar li ne pekis kontracx vi kaj cxar liaj agoj estas tre bonaj por vi; 5 li riskis sian vivon kaj mortigis la Filicxton, kaj la Eternulo faris grandan savon al la tuta Izrael; vi tion vidis, kaj vi cxojis; kial do vi volas peki kontracx senkulpa sango kaj mortigi Davidon senkacxze? 6 Kaj Saul acxskultis la vocxon de Jonatan, kaj Saul cxuris: Mi cxuras per la Eternulo, li ne mortos. 7 Tiam Jonatan alvokis Davidon, kaj Jonatan rakontis al li cxion cxi tion; kaj Jonatan alkondukis Davidon al Saul, ke li estu antacx cxi tiu kiel antacxe.

8 Komencixis denove milito; kaj David eliris kaj batalis kontracx la Filicxtoj, kaj frapis ilin per granda frapo, kaj ili forkuris de li. 9 Sed la malbona spirito, sendita de la Eternulo, denove venis sur Saulon, kiam li sidis en sia domo kaj lia lanco estis en lia mano kaj David ludis per la mano. 10 Kaj Saul intencis alpiki per la lanco Davidon al la muro; sed David forsaltis de Saul, kaj la lanco enpikicxis en la muron, kaj David forkuris kaj savicxis en tiu nokto. 11 Tiam Saul sendis senditojn al la domo de David, por fari gardon kontracx li kaj mortigi lin matene. Sed al David diris lia edzino Micxal jene: Se vi ne savos vian animon en cxi tiu nokto, vi morgacx estos mortigita. 12 Kaj Micxal malsuprenigis Davidon per la fenestro, kaj li foriris, forkuris, kaj savicxis. 13 Poste Micxal prenis doman dion, metis cxin sur la liton, cxirkacx cxian kapon cxi metis tapicxon el kapra felo, kaj kovris cxin per vesto. 14 Kiam Saul sendis senditojn, por preni Davidon, cxi diris: Li estas malsana. 15 Saul sendis la senditojn, ke ili rigardu Davidon, kaj li diris al ili: Alportu lin al mi kun la lito, por ke oni mortigu lin. 16 La senditoj venis, kaj vidis, ke sur la lito estas doma dio kaj cxirkacx cxia kapo estas tapicxo el kapra felo. 17 Kaj Saul diris al Micxal: Kial vi tiel trompis min kaj foririgis mian malamikon, ke li savicxu? Kaj Micxal diris al Saul: Li diris al mi: Foririgu min, cxar alie mi vin mortigos.

18 Dume David forkuris kaj savicxis, kaj venis al Samuel en Raman, kaj rakontis al li cxion, kion faris al li Saul. Kaj li kaj Samuel iris kaj restis en Najot. 19 Kaj oni raportis al Saul, dirante: Jen David estas nun en Najot, en la regiono de Rama. 20 Tiam Saul sendis senditojn, por preni Davidon. Sed ili ekvidis aron da profetoj, kiuj estis profetantaj, kaj Samuelon, kiu staris super ili; kaj venis sur la senditojn de Saul la spirito de Dio, kaj ili ankacx ekprofetis. 21 Kiam oni tion raportis al Saul, li sendis aliajn senditojn; sed ankacx ili ekprofetis. 22 Tiam li mem iris en Raman, kaj venis al la granda puto, kiu estas en Secxu, kaj demandis: Kie estas Samuel kaj David? Kaj oni respondis: En Najot, en la regiono de Rama. 23 Kaj li iris tien, en Najoton en la Rama regiono; sed tiam ankacx sur lin venis la spirito de Dio, kaj li iris cxiam profetante, cxis li venis en Najoton en la Rama regiono. 24 Kaj li ankacx demetis siajn vestojn, kaj li ankacx profetis antacx Samuel, kaj li kucxis senveste dum tiu tuta tago kaj dum la tuta nokto. Tial oni diras: cxu ankacx Saul estas inter la profetoj?

Cxapitro 20

1 Sed David forkuris el Najot en la Rama regiono, kaj venis, kaj diris al Jonatan: Kion mi faris?

kio estas mia krimo? kaj kio estas mia peko antacx via patro, ke li volas forpreni mian animon? 2 Sed tiu diris al li: Tio certe ne faricxos, vi ne mortos; mia patro faras nenian aferon grandan acx malgrandan, ne sciigante tion al mi; kial do mia patro kacxus antacx mi cxi tiun aferon? tio ne faricxos. 3 Tiam David plue cxuris kaj diris: Via patro scias bone, ke vi favoras min, tial li diris al si: Jonatan ne devas scii cxi tion, por ke li ne aflikticxu; vere, kiel vivas la Eternulo kaj kiel vivas via animo, inter mi kaj la morto estas nur unu pacxo. 4 Kaj Jonatan diris al David: Kion ajn via animo diros, tion mi faros por vi. 5 Tiam David diris al Jonatan: Jen morgacx estos monatkomenco, kaj mi devas sidi kun la recxo cxe la tagmancxo; permesu, ke mi foriru kaj kacxu min sur la kampo cxis vespero de la tria tago. 6 Se via patro demandas pri mi, tiam diru: David forte petis min, ke li kuru al sia urbo Bet-Lecxem, cxar tie estas cxiujara oferado de la tuta familio. 7 Se li diros: Bone, tiam estos paco al via sklavo; sed se li ekkoleros, tiam sciiu, ke malbono jam estas decidita de li. 8 Faru do favorkoracxon al via sklavo, cxar vi akceptis vian sklavon kun vi en interligon antacx la Eternulo; kaj se mi havas sur mi ian kulpon, tiam mortigu min vi; sed por kio vi venigus min al via patro? 9 Sed Jonatan diris: Neniam tio faricxu al vi, ke mi scius, ke mia patro decidis malbonon kontrakx vi, kaj mi ne sciigus tion al vi. 10 Kaj David diris al Jonatan: Kiu diros al mi, se via patro donos al vi respondon kruelan? 11 Jonatan diris al David: Venu, ni eliros sur la kampon. Kaj ambacx eliris sur la kampon.

12 Tiam Jonatan diris al David: La Eternulo, Dio de Izrael, se mi esploros mian patron cxis postmorgacx, kaj konvinkicxos, ke li estas favora al David, kaj se mi tiam ne sendos al vi kaj ne malkacxos al viaj oreloj-- 13 tiam la Eternulo punu kaj repunu Jonatanon. Sed se al mia patro placxos io malbona kontrakx vi, tion mi ankacx malkacxos al viaj oreloj, kaj mi forliberigos vin, ke vi iru en paco; kaj la Eternulo estu kun vi, kiel Li estis kun mia patro. 14 Kaj se mi ancoracx vivos, cxu vi ne agos kun mi favorkore, ke mi ne mortu? 15 Kaj vian favorkorecon ne fortiru de mia domo eterne, ecx ne tiam, kiam la Eternulo ekstermos cxiujn malamikojn de David de sur la tero. 16 Tiamaniere faris Jonatan interligon kun la domo de David, se la Eternulo punos la malamikojn de David. 17 Kaj Jonatan plue cxuris al David pri sia amo al li, cxar li amis lin kiel sian animon. 18 Kaj Jonatan diris al li: Morgacx estos komenco de monato, kaj oni demandas pri vi, cxar oni rimarkos vian sidlokon. 19 En la tria tago rapidu kaj venu al la loko, kie vi kacxis vin dum la labora tago, kaj vi sidos apud la cxtono Ezel. 20 Kaj mi pafos preter cxin tri sagojn, kvazacx pafante al celo. 21 Kaj poste mi sendos junulon, dirante: Iru, trovu la sagojn. Se mi diros al la junulo: Jen la sagoj estas antacx vi, prenu ilin kaj venu--tiam estas paco al vi kaj nenio minacas, kiel vivas la Eternulo. 22 Sed se mi tiel diros al la junulo: Jen la sagoj estas post vi malproksime--tiam foriru, cxar la Eternulo vin forsendas. 23 Kaj koncerne tion, kion parolis inter ni mi kaj vi, la Eternulo estu inter mi kaj vi por cxiam.

24 Tiam David kacxis sin sur la kampo. Kaj kiam estis la monatkomenco, la recxo sidicxis al tagmancxo; 25 kaj kiam la recxo sidicxis sur sia loko, kiel cxiufoje, sur la sidloko apud la muro, Jonatan levicxis, kaj Abner sidicxis apud Saul, kaj la loko de David restis neokupita. 26 Sed Saul diris nenion en tiu tago, cxar li pensis: Io okazis al li, vercxajne li estas malpura, li ne puricxis. 27 Estis la dua tago de la monatkomenco, kaj la loko de David restis neokupita. Tiam Saul diris al sia filo Jonatan: Kial la filo de Jicxaj ne venis hieracx nek hodiocx al la tagmancxo? 28 Kaj Jonatan respondis al Saul: David forte petis min, ke li iru Bet-Lecxemon, 29 kaj li diris: Forliberigu min, cxar ni havas en la urbo familian oferadon, kaj mia frato ordonis al mi esti tie; tial nun, se vi estas favora al mi, permesu, ke mi rapidu tien kaj ke mi vidu miajn fratojn. Tial li ne venis al la tablo de la recxo. 30 Tiam ekflamis la kolero de Saul kontrakx Jonatan, kaj li diris

al li: Ho, filo de obstina virino! cxu mi ne scias, ke vi elektis al vi la filon de Jicxaj, por via malhonoro kaj por la malhonoro de via patrino? 31 cxar tiel longe, kiel la filo de Jicxaj vivos sur la tero, ne fortikixos vi nek via regno. Nun sendu, kaj venigu lin al mi, cxar li meritas la morton. 32 Sed Jonatan respondis al sia patro Saul kaj diris al li: Pro kio oni mortigu lin? kion li faris? 33 Tiam Saul cxetis sur lin la lancon, por frapi lin. Tiam Jonatan komprenis, ke cxe lia patro cxi estas afero decidita, mortigi Davidon. 34 Kaj Jonatan en forta kolero levis sin de cxe la tablo; kaj li nenion manxis en tiu dua tago de la monatkomeno; cxar li malcxojis pro David, ke lia patro tiel insultis lin.

35 En la sekvanta mateno Jonatan eliris sur la kampon en la tempo interkonsentita kun David, kaj malgranda knabo estis kun li. 36 Kaj li diris al sia knabo: Kuru, trovu la sagojn, kiujn mi pafas. La knabo kuris, kaj li pafcxetis la sagon malproksime trans lin. 37 Kiam la knabo venis al la loko, kien Jonatan pafcxetis la sagon, Jonatan ekkriis al la junulo, dirante: La sago kucas ja post vi malproksime. 38 Kaj Jonatan kriis al la knabo: Tuj, rapidu, ne staru. Kaj la knabo de Jonatan kolektis la sagojn kaj venis al sia sinjoro. 39 Kaj la knabo nenion sciis; nur Jonatan kaj David sciis la aferon. 40 Jonatan fordonis siajn armilojn al la knabo, kiu estis cxe li, kaj diris al li: Iru, portu en la urbon. 41 Kiam la knabo foriris, David levicxis de la suda flanko, cxetis sin vizacxaltere, kaj salutis tri fojojn; kaj ili kisis sin reciproke, kaj ploris ambacx kune, sed David pli. 42 Kaj Jonatan diris al David: Iru en paco, kiel ni cxuris ambacx per la nomo de la Eternulo, dirante: La Eternulo estu inter mi kaj vi, inter mia idaro kaj via idaro eterne. Kaj li levicxis kaj foriris, kaj Jonatan venis en la urbon.

Cxapitro 21

1 Kaj David venis en Nobon al la pastro Acximelecx, kaj Acximelecx time eliris renkonte al David, kaj diris al li: Kial vi estas sola kaj neniuj estas kun vi? 2 Kaj David respondis al la pastro Acximelecx: La rexo ion komisiis al mi, kaj diris al mi: Neniu ion sciu pri la afero, por kiu mi sendas vin kaj kiun mi komisiis al vi; tial por miaj junuloj mi destinis lokon tian kaj tian. 3 Nun kion vi havas sub la mano? donu en mian manon kvin panojn, acx tion, kio trovixos. 4 Kaj la pastro respondis al David kaj diris: Simplan panon mi ne havas sub mia mano, estas nur pano sankta, se la junuloj nur detenis sin de virinoj. 5 Tiam David respondis al la pastro kaj diris al li: Virinoj estas for de ni de hieracx kaj antacxhieracx, de la momento, kiam mi eliris, kaj la apartenacxo de la junuloj estas sanktaj; se la vojo estas malsankta, cxi ankoraux hodiaux sanktixos per la apartenacxo. 6 Tiam la pastro donis al li la sanktacxon, cxar ne estis tie pano krom la panoj de propono, kiuj estis forprenitaj de antacx la Eternulo, por meti varman panon post la formeto de tiuj. 7 Tie unu el la servantoj de Saul estis encxlosita en tiu tago antacx la Eternulo; lia nomo estis Doeg la Edomido, la cxefa el la pacxtistoj de Saul. 8 Kaj David diris al Acximelecx: cxu vi ne havas sub via mano lancon acx glavon? cxar nek mian glavon, nek miajn aliajn batalilojn mi prenis kun mi, cxar la afero de la rexo estis urcxa. 9 Tiam la pastro diris: La glavo de Goljat, la Filicxo, kiun vi mortigis en la valo de Ela, jen cxi estas, envolvita en vesto, malantacx la efodo. Se vi volas preni cxin al vi, prenu, cxar ne havixas alia krom cxi tiu. Kaj David diris: Ne ekzistas simila al cxi, donu cxin al mi.

10 Kaj David levicxis kaj forkuris en tiu tago de Saul, kaj venis al Acxix, rexo de Gat. 11 Kaj la servantoj de Acxix diris al li: Tio estas ja David, rexo de la lando! pri li oni ja kantis,

dancante, kaj dirante:

Saul frapis milojn,
Kaj David dekmilojn!

12 David metis tiujn vortojn en sian koron, kaj tre ektimis Acxixon, la rexon de Gat. 13 Tial li cxanxis sian aspekton antaŭ iliaj okuloj, furiozis inter iliaj manoj, desegnis sur la pordoj de la pordego, kaj fluigis salivon sur sian barbon. 14 Tiam Acxix diris al siaj servantoj: Vi vidas ja, ke cxi tiu homo estas freneza; kial do vi venigis lin al mi? 15 cxu mankas al mi frenezuloj, ke vi alkondukis cxi tiun, ke li faru frenezacxojn antaŭ mi? cxu tia povas eniri en mian domon?

Cxapitro 22

1 Kaj David foriris de tie, kaj savicxis en la kaverno Adulam. Kiam tion acxdis liaj fratoj kaj la tuta domo de lia patro, ili venis al li tien. 2 Kaj kolekticxis al li cxiuj viroj premataj, cxulduloj, afliktitoj, kaj li faricxis ilia estro; ili estis kun li cxirkacx kvarcent viroj.

3 Kaj de tie David iris en Micpen de Moab, kaj li diris al la rexo de Moab: Permesu al mia patro kaj al mia patrino resti cxe vi, cxis mi ekscios, kion faros al mi Dio. 4 Kaj li alkondukis ilin al la rexo de Moab, kaj ili restis cxe li la tutan tempon, kiun David estis en la fortikacxo. 5 Sed la profeto Gad diris al David: Ne restu en la fortikacxo; iru kaj venu en la landon de Jehuda. Kaj David iris kaj venis en la arbaron czeret.

6 Saul acxdis, ke aperis David kaj la viroj, kiuj estis kun li. Saul tiam sidis en Gibeja sub la tamarisko sur la altacxo, kaj lia lanco estis en lia mano, kaj cxiuj liaj servantoj staris apud li. 7 Kaj Saul diris al siaj servantoj, kiuj staris apud li: Acxskultu, idoj de Benjamin: cxu al cxiuj el vi la filo de Jicxaj donos kampojn kaj vinbercxardenojn? cxu vin cxiujn li faros milestroj kaj centestroj? 8 cxar vi cxiuj faris konspiron kontraŭ mi, kaj neniuj sciigis al miaj oreloj, ke mia filo faris interligon kun la filo de Jicxaj, kaj neniuj el vi kompatas min kaj sciigis al miaj oreloj, ke mia filo instigis mian sklavon kontraŭ mi, por fari insidon, kiel nun. 9 Tiam respondis Doeg la Edomido, kiu staris kun la servantoj de Saul, kaj li diris: Mi vidis, ke la filo de Jicxaj venis en Nobon al Acximelec, filo de Acxitub. 10 Kaj cxi tiu demandis pri li la Eternulon, kaj donis al li mancxaxon, kaj ankacx la glavon de la Filicxto Goljat li donis al li. 11 Tiam la rexo sendis voki la pastron Acximelec, filo de Acxitub, kaj la tutan domon de lia patro, la pastrojn, kiuj estis en Nob, kaj ili cxiuj venis al la rexo. 12 Kaj Saul diris: Acxskultu, filo de Acxitub! Kaj cxi tiu respondis: Jen mi estas, mia sinjoro. 13 Kaj Saul diris al li: Kial vi faris konspiron kontraŭ mi, vi kaj la filo de Jicxaj, kiam vi donis al li panon kaj glavon, kaj demandis pri li Dion, por ke li levicxu kontraŭ mi inside, kiel nun? 14 Kaj Acximelec respondis al la rexo kaj diris: Kiu do el cxiuj viaj servantoj estas tiel fidela, kiel David, kiu estas bofilo de la rexo kaj fervore vin obeas kaj estas estimata en via domo? 15 cxu hodiaŭ mi komencis demandi pri li Dion? neniel mi tion farus! la rexo ne kulpigu pri tio sian sklavon, nek la tutan domon de mia patro; cxar via sklavoj sciis pri cxio cxi tio nenion malgrandan nek grandan. 16 Sed la rexo diris: Vi devas morti, Acximelec, vi kaj la tuta domo de via patro. 17 Kaj la rexo diris al la kuristoj, kiuj staris apud li: Turnu vin kaj mortigu la pastrojn de la Eternulo, cxar ili estas en interkonsento kun David; ili sciis, ke li estas forkurinto, kaj tamen ili ne raportis al mi. Sed la servantoj de la rexo ne volis levi siajn manojn, por frapi la pastrojn de la Eternulo. 18 Tiam la

reco diris al Doeg: Turnu vin vi kaj frapu la pastrojn. Kaj Doeg la Edomido sin turnis kaj frapis la pastrojn, kaj mortigis en tiu tago okdek kvin virojn, kiuj portis linajn efodojn. 19 Kaj Nobon, la urbon de la pastroj, li frapis per la akraĵo de la glavo, la virojn kaj virinojn, infanojn kaj suxinferojn, bovojn kaj azenojn kaj ĉafojn, ĉion per la akraĵo de la glavo. 20 Sed forŝarĝis unu filo de Akimelec, filo de Akitub; lia nomo estis Ebjatar; li forkuris al David. 21 Kaj Ebjatar rakontis al David, ke Saul mortigis la pastrojn de la Eternulo. 22 Tiam David diris al Ebjatar: Mi sciis en tiu tago, kiam tie estis Doeg la Edomido, ke li certe raportos al Saul; mi estas kulpa pri ĉiuj animoj de via patrodomo. 23 Restu ĉe mi, ne timu; ĉar kiu serĉos mian animon, tiu serĉos ankoraŭ vian animon; sed vi estos gardata ĉe mi.

Cxapitro 23

1 Oni raportis al David la sciigon: Jen la Filicxtoj militas kontraŭ Keila kaj ĉirkaŭas la drakejojn. 2 Tiam David demandis la Eternulon, dirante: ĉu mi iru kaj frapu tiujn Filicxtojn? Kaj la Eternulo diris al David: Iru kaj frapu la Filicxtojn, kaj ŝparu Keilan. 3 Sed la viroj de David diris al li: Jen ĉi tie en Judujo ni timas; kiel do estos, kiam ni iros al Keila, al la taksmentoj de la Filicxtoj? 4 Tiam David denove demandis la Eternulon, kaj la Eternulo respondis al li, dirante: Levixu, iru al Keila, ĉar Mi transdonos la Filicxtojn en viajn manojn. 5 Kaj David kun siaj viroj iris al Keila kaj batalis kontraŭ la Filicxtoj kaj forpelis iliajn brutojn kaj frapis ilin per granda frapo; tiamaniere David ŝaris la loĉantojn de Keila.

6 Kiam Ebjatar, filo de Akimelec, forkuris al David en Keilan, li kunportis kun si efodon. 7 Oni raportis al Saul, ke David venis en Keilan. Tiam Saul diris: Dio transdonis lin en mian manon, ĉar li estas enĉlosita, enirinte en urbon, kiu havas pordojn kaj rigilojn. 8 Kaj Saul kunvokigis la tutan popolon por milito, por iri al Keila, por sieĝi Davidon kaj liajn virojn. 9 Kiam David eksciis, ke Saul intencas malbonon kontraŭ li, li diris al la pastro Ebjatar: Donu la efodon. 10 Kaj David diris: Ho Eternulo, Dio de Izrael, Via sklavo akcdis, ke Saul intencas veni al Keila, por pereigi la urbon pro mi. 11 ĉu transdonos min la loĉantoj de Keila en lian manon? ĉu venos ĉi tien Saul, kiel akcdis Via sklavo? Ho Eternulo, Dio de Izrael, diru tion al Via sklavo! Kaj la Eternulo diris: Li venos. 12 Kaj David diris: ĉu la loĉantoj de Keila transdonos min kaj miajn homojn en la manon de Saul? Kaj la Eternulo diris: Ili transdonos. 13 Tiam levixis David kun siaj viroj, ĉirkaŭ sescent homoj, kaj eliris el Keila, kaj iris, kien ili povis iri. Kaj al Saul oni raportis, ke David forixis el Keila, kaj tial li decidis ne eliri.

14 Sed David restis en la dezerto en nealirebla loko, kaj li restis sur la monto en la dezerto Zif. Saul ĉiam serĉis lin, sed Dio ne transdonis lin en lian manon. 15 David vidis, ke Saul eliris, por serĉi lian animon; kaj David estis en la dezerto Zif, inter arbetacxoj. 16 Kaj levixis Jonatan, filo de Saul, kaj iris al David en la arbetacxojn, kaj kuracixis lin per la nomo de Dio, 17 kaj diris al li: Ne timu, ĉar ne atingos vin la mano de mia patro Saul; kaj vi reĉos super Izrael, kaj mi estos la dua post vi, kaj ĉu mia patro Saul tion bone scias. 18 Kaj ili ambaŭ faris interligon antaŭ la Eternulo; kaj David restis en la arbetacxaro, kaj Jonatan iris al sia domo. 19 Dume Zifanoj venis al Saul en Gibeon, kaj diris: David sin kacas ĉe ni en nealirebla loko, inter arbetacxoj, sur la monteto ĉaxila, kiu estas sude de la dezerto; 20 kaj nun lacx la tuta deziro de via koro, ho reĉo, iru tien, kaj ni transdonos lin en la manon de la reĉo. 21 Kaj Saul diris: La Eternulo benu vin pro tio, ke vi kompatis min. 22 Iru, mi petas, informixu ankoraŭ, kaj

ekkonu kaj rigardu lian lokon, kie pacxas lia piedo, kaj kiu lin tie vidis; cxar oni diris al mi, ke li estas tre ruza. 23 Kaj rigardu kaj eksciuj cxiujn kacxejojn, kie li sin kacxas, kaj revenu al mi kun certeco, kaj tiam mi iros kun vi. Se li trovicxas en la lando, mi sercxos lin en cxiuj milejoj de Jehuda. 24 Ili levicxis kaj iris en Zifon antacx Saul. Sed David kaj liaj homoj estis en la dezerto Maon, sur la ebenacxo sude de la dezerto. 25 Kiam Saul kun siaj homoj iris, por sercxi, oni sciigis Davidon, kaj li malsupreniris al la roko kaj restis en la dezerto Maon. Kaj kiam Saul acxdis tion, li postkuris Davidon en la dezerto Maon. 26 Saul iris sur unu flanko de la monto, kaj David kun siaj homoj sur la dua flanko. David rapidis foriri de Saul, kaj Saul kun siaj homoj penis cxirkacxi Davidon kaj liajn homojn, por kapti ilin. 27 Sed venis sendito al Saul, kaj diris: Rapide iru, cxar la Filicxtoj atakis la landon. 28 Tiam Saul cxisis postkuri Davidon, kaj iris kontrakx la Filicxtojn; tial oni donis al tiu loko la nomon Roko de Disicxo. 29 Kaj David levicxis de tie, kaj eklocxis sur nealirebla loko de En-Gedi.

Cxapitro 24

1 Kiam Saul revenis de sia iro kontrakx la Filicxtoj, oni raportis al li, dirante: Jen David estas en la dezerto En-Gedi. 2 Tiam Saul prenis tri mil virojn, elektitajn el la tuta Izrael, kaj iris sercxi Davidon kaj liajn homojn sur la rokoj de la ibeksoj. 3 Kaj li venis al la baracxo de la cxafoj cxe la vojo; tie estis kaverno; kaj Saul eniris tien por natura bezono. Kaj David kun siaj homoj estis en la profundo de la kaverno. 4 Tiam la homoj de David diris al li: Jen estas la tago, pri kiu la Eternulo diris al vi: Jen Mi transdonos vian malamikon en viajn manojn, por ke vi faru al li tion, kio placxos al vi. Sed David levicxis, kaj nerimarkite detrancxis anguleton de la vesto de Saul. 5 Tamen post tio la koro de David ekbatis en li pro tio, ke li detrancxis la vestanguleton de Saul. 6 Kaj li diris al siaj homoj: La Eternulo gardu min, ke mi ne faru tian faron al mia sinjoro, al la sanktoleito de la Eternulo, etendante mian manon kontrakx lin; li estas ja sanktoleito de la Eternulo. 7 Kaj David repucxis siajn homojn per la vortoj, kaj ne permesis al ili levicxi kontrakx Saulon. Kaj Saul levicxis el la kaverno, kaj iris sur la vojon. 8 Post tio levicxis David kaj eliris el la kaverno, kaj kriis post Saul jene: Mia sinjoro, ho recxo! Saul ekrigardis malantacxen, kaj tiam David klinis sian vizacxon al la tero kaj adorklinicxis. 9 Kaj David diris al Saul: Kial vi acxskultas la vortojn de homoj, kiuj diras: Jen David sercxas malbonon kontrakx vi? 10 Jen hodiax viaj okuloj vidis, ke la Eternulo transdonis vin hodiax en mian manon en la kaverno, kaj oni diris, ke mi mortigu vin; sed mi indulgis vin, kaj mi diris: Mi ne etendos mian manon kontrakx mian sinjoron, cxar li estas sanktoleito de la Eternulo. 11 Mia patro, rigardu kaj vidu la anguleton de via vesto en mia mano; el tio, ke mi detrancxis la anguleton de via vesto, sed ne mortigis vin, sciuj kaj vidu, ke mi ne havas malbonon nek krimon en mia mano kaj mi ne pekis kontrakx vi; sed vi postkuras mian animon, por preni cxin. 12 La Eternulo juxtu inter mi kaj vi, kaj la Eternulo vencxu al vi pro mi; sed mia mano ne estos sur vi. 13 Kiel diras antikva proverbo: De malpiuloj eliras malpiacxo; sed mia mano ne estos sur vi. 14 Post kiu eliris la recxo de Izrael? kiun vi postkuras? malvivu hondon, unu pulon. 15 La Eternulo estu juxtanta kaj juxtu inter mi kaj vi, kaj Li rigardu kaj prizorgu mian proceson kaj defendu min kontrakx via mano. 16 Kaj kiam David finis la paroladon de tiuj vortoj al Saul, Saul diris: cxu tio estas via vocxo, mia filo David? Kaj Saul levis sian vocxon kaj ekploris. 17 Kaj li diris al David: Vi estas pli justa ol mi; cxar vi repagis al mi per bono, dum mi repagis al vi per malbono. 18 Kaj hodiax vi montris al mi, kiel vi agis bone kun mi; cxar la Eternulo transdonis min en vian manon, kaj vi ne mortigis min. 19 Kiam homo trovas sian malamikon, cxu li forliberigas lin en bona maniero? La Eternulo repagu al vi per bono pro tio, kion vi hodiax faris al mi. 20 Kaj jen

nun mi eksciis, ke vi faricxos rexo, kaj fortigkicxos en via mano la regno de Izrael. 21 cxuru do al mi per la Eternulo, ke vi ne ekstermos mian idaron post mi kaj vi ne malaperigos mian nomon el la domo de mia patro. 22 Kaj David cxuris al Saul. Tiam Saul foriris al sia domo, kaj David kun siaj homoj iris en la rifucejon.

Cxapitro 25

1 Samuel mortis; kaj kolekticxis cxiuj Izraelidoj, kaj priploris lin kaj enterigis lin en lia domo en Rama. Kaj David levicxis, kaj foriris en la dezerton Paran.

2 Estis viro en Maon, kiu havis siajn aferojn en Karmel; tiu homo estis tre potenca, li havis tri mil cxafojn kaj mil kaprojn. Tiam oni estis tondanta liajn cxafojn en Karmel. 3 La nomo de tiu viro estis Nabal, kaj la nomo de lia edzino estis Abigail. La virino estis prudenta kaj belaspekta; sed la viro estis malmola kaj malbona en siaj agoj, kaj li estis Kalebido. 4 Kiam David acxdis en la dezerto, ke Nabal tondas siajn cxafojn, 5 tiam David sendis dek junulojn, kaj David diris al la junuloj: Iru Karmelon, kaj venu al Nabal kaj salutu lin en mia nomo, 6 kaj diru: Felicxon al vi! paco estu al vi, paco al via domo, kaj paco al cxio, kio apartenas al vi. 7 Mi acxdis, ke oni tondas al vi la cxafojn. Nu, viaj pacxtistoj estis kun ni, kaj ni ne ofendis ilin, kaj nenio perdicxis cxe ili dum la tuta tempo, kiun ili estis en Karmel. 8 Demandu viajn junulojn, kaj ili diros al vi; tial miaj junuloj akiru vian favoron, tiom pli, ke ni venis al festa tago; donu afable, kion trovos via mano, al viaj sklavoj kaj al via filo David. 9 Kaj la servantoj de David iris, kaj diris al Nabal cxiujn tiujn vortojn en la nomo de David, kaj haltis. 10 Sed Nabal respondis al la servantoj de David, dirante: Kiu estas David? kaj kiu estas la filo de Jicxaj? nun estas multe da tiaj servantoj, kiuj foricxis de siaj sinjoroj. 11 cxi mi prenu mian panon kaj mian akvon, kaj mian viandon, kiun mi bucxigis por miaj tondantoj, kaj mi donu tion al homoj, pri kiuj mi ne scias, de kie ili estas? 12 Kaj la servantoj de David ekiris returne sian vojon, kaj revenis kaj raportis al li cxiujn tiujn vortojn. 13 Tiam David diris al siaj homoj: Zonu cxiu sian glavon! Kaj ili zonis cxiu sian glavon, kaj ankacx David zonis sian glavon; kaj iris kun David cxirkacx kvarcent viroj, kaj ducent restis cxe la armilaro. 14 Sed al Abigail, edzino de Nabal, unu el la servantoj raportis, dirante: Jen David sendis senditojn el la dezerto, por deziri felicxon al nia sinjoro, sed li forofendis ilin; 15 kaj tiuj homoj estis tre bonaj por ni, kaj ili ne ofendis nin, kaj nenio perdicxis cxe ni dum la tuta tempo, kiun ni iradis kun ili, estante sur la kampo; 16 muro ili estis por ni kiel en la nokto, tiel en la tago, la tutan tempon, kiun ni estis kun ili, pacxtante la cxafojn; 17 tial nun pripensu kaj rigardu, kion vi devas fari, cxar decidita estas malbono kontrakx nia sinjoro kaj kontrakx lia tuta domo; kaj li estas ja malhumila homo, oni ne povas paroli kun li. 18 Tiam Abigail rapide prenis ducent panojn kaj du felsakojn da vino kaj kvin pretigitajn cxafojn kaj kvin mezurojn da rostitaj grajnoj kaj cent kukojn sekvinberajn kaj ducent kukojn figajn, kaj metis cxion sur azenojn. 19 Kaj cxi diris al siaj servantoj: Iru antacx mi, jen mi venas post vi. Sed al sia edzo Nabal cxi nenion diris. 20 Dum cxi estis rajdanta sur la azeno kaj mallevicxanta al la bazo de la monto, jen David kun siaj homoj mallevicxas renkonte al cxi, kaj cxi renkonticxis kun ili. 21 Dume David estis dirinta: Nur vane mi gardis la apartenacxon de tiu homo en la dezerto, ke nenio perdicxis el lia havo; li repagis al mi malbonon pro bono; 22 tiel Dio faru al la malamikoj de David kaj pli: el cxio, kio apartenas al li, mi restigos cxis la morgacxa matenicxo neniun virseksulon. 23 Kiam Abigail ekvidis Davidon, cxi rapide deiris de la azeno, kaj cxetis sin antacx David vizacxaltere kaj adorklinicxis cxis la tero. 24 Kaj cxi cxetis sin antacx liajn

piedojn, kaj diris: Sur mi, mia sinjoro, estas la krimo; permesu, ke via sklavino parolu al viaj oreloj, kaj acxskultu la vortojn de via sklavino. 25 Mia sinjoro ne atentu tiun malvirtan viron Nabal, cxar kia estas lia nomo, tia li mem estas; Nabal estas lia nomo, kaj malsacxecon li havas en si; kaj mi, via sklavino, ne vidis la servantojn de mia sinjoro, kiujn vi sendis. 26 Kaj nun, mia sinjoro, kiel vivas la Eternulo kaj kiel vivas via animo, la Eternulo retenas vin, ke vi ne falu en sangon kaj ke vi ne helpu vin per via propra mano; nun estu kiel Nabal viaj malamikoj, kaj tiuj, kiuj deziras malbonon al mia sinjoro. 27 Kaj jen cxi tiu benacxo, kiun via sklavino alportis al mia sinjoro; cxi estu donita al la servantoj, kiuj sekvas mian sinjoron. 28 Pardonu, mi petas, la krimon de via sklavino, cxar la Eternulo aranxos al mia sinjoro domon fidindan, pro tio, ke mia sinjoro militas la militojn de la Eternulo; kaj malbono neniam estu trovata cxe vi. 29 Se levicxis homo, por vin persekuti kaj sercxi vian animon, la animo de mia sinjoro tamen estas cxirkacxbarita per cxirkacxbaro de vivo cxe la Eternulo, via Dio; sed la animo de viaj malamikoj estos forcetita kvazacx per cxeilo. 30 Kiam la Eternulo faros al mia sinjoro cxion bonan, kiun Li promesis, kaj faros vin estro super Izrael, 31 tiam cxi tio ne estu por vi pucxixilo nek korfalilo por mia sinjoro, se vi vercxos sangon senkacxze kaj se mia sinjoro helpas sin mem. Tiam la Eternulo faros bonon al mia sinjoro, kaj vi rememoros vian sklavinton. 32 Tiam David diris al Abigail: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu sendis vin hodiace al mi renkonte. 33 Kaj benata estu via elokventeco, kaj benata estu vi, kiu malhelpis min hodiace de enfalo en sangon kaj de helpado al mi per mia propra mano. 34 Sed kiel vivas la Eternulo, Dio de Izrael, kiu malhelpis min fari al vi malbonon: se vi ne rapidus kaj ne venus al mi renkonte, cxis la matenicxo restus cxe Nabal neniu virseksulo. 35 Kaj David prenis el cxia mano tion, kion cxi alportis al li, kaj li diris al cxi: Iru pace al via domo; vidu, mi acxskultis vian vocxon kaj honoris vian vizacxon. 36 Kiam Abigail venis al Nabal, jen li havis festenon en sia domo, kiel festeno de recco, kaj la koro de Nabal estis gaja en li, kaj li estis tre ebria; sed cxi diris al li nenion malgrandan nek grandan cxis la matenicxo. 37 Matene, kiam la vino eliris el Nabal, lia edzino rakontis al li tion, kio okazis; tiam rigidicxis en li lia koro, kaj li faricxis kiel cxtono. 38 Post dek tagoj la Eternulo frapis Nabal, kaj li mortis. 39 Kiam David acxdis, ke Nabal mortis, li diris: Benata estu la Eternulo, kiu jucxe punis pro la malhonoro, kiun mi havis de Nabal, kaj Sian sklavon Li detenis de malbono, kaj la malbonecon de Nabal la Eternulo returnis sur lian kapon. Kaj David sendis kaj paroligis al Abigail, ke li volas preni cxin al si kiel edzinon. 40 Kaj venis la servantoj de David al Abigail en Karmelon, kaj diris al cxi jene: David sendis nin al vi, por preni vin al li kiel edzinon. 41 Tiam cxi levicxis, kaj klinicxis kun la vizacxo cxis la tero, kaj diris: Jen via sklavino estas servantino, por lavi la piedojn de la servantoj de mia sinjoro. 42 Kaj Abigail rapide levicxis kaj ekrajdis sur azeno, kaj cxiaj kvin servantinoj ekiris post cxi, kaj cxi sekvis la senditojn de David kaj faricxis lia edzino. 43 Ankacx Acxinoamon el Jizreel David prenis, kaj ili ambacx faricxis liaj edzinoj. 44 Sed Saul fordonis sian filinon Micxal, edzinon de David, al Palti, filo de Laicx, el Galim.

Cxapitro 26

1 Venis la Zifanoj al Saul en Gibeon, kaj diris: David ja kacxas sin sur la monteto cxacxila, kiu estas antacx la dezerto. 2 Tiam Saul levicxis kaj ekiris al la dezerto Zif, kaj kun li estis tri mil viroj elektitaj el Izrael, por sercxi Davidon en la dezerto Zif. 3 Kaj Saul starigis sian tendaron sur la monteto cxacxila, kiu estas antacx la dezerto, apud la vojo. Kaj David estis en la dezerto, kaj vidis, ke Saul venis en la dezerton, por lin sercxi. 4 Kaj David sendis esplorrigardantojn, kaj konvinkicxis, ke Saul efektive venis. 5 Tiam David levicxis, kaj venis al la loko, kie staris

tendare Saul, kaj David rigardis la lokon, kie kucxis Saul, kaj Abner, filo de Ner, lia militestro. Saul kucxis en la centro de la tendaro, kaj la tuta popolo cxirkacx li. 6 Kaj David ekparolis kaj diris al Acximelecx la cxtido, kaj al Abicxaj, filo de Ceruja, frato de Joab, jene: Kiu iros kun mi al Saul en la tendaron? Kaj Abicxaj diris: Mi iros kun vi. 7 Kaj David kaj Abicxaj venis al la popolo nokte; kaj jen Saul kucas kaj dormas en la centro de la tendaro, kaj lia lanco estas enfiksita en la tero apud lia kaploko, kaj Abner kaj la popolo kucas cxirkacxe. 8 Tiam Abicxaj diris al David: Dio transdonis hodiacx vian malamikon en viajn manojn; nun permesu, ke mi trapiku lin per la lanco al la tero unu fojon; duan fojon mi tion ne faros al li. 9 Sed David diris al Abicxaj: Ne pereigu lin; cxar kiu povas senpune etendi sian manon kontrakx la sanktoleiton de la Eternulo? 10 Kaj David diris: Mi cxuras per la Eternulo, ke nur la Eternulo lin frapos; acx venos lia tago kaj li mortos, acx li iros en militon kaj pereos. 11 La Eternulo gardu min, ke mi ne etendu mian manon kontrakx sanktoleiton de la Eternulo! nun prenu la lancon, kiu estas apud lia kaploko, kaj la vazon kun la akvo, kaj ni foriru. 12 Kaj David prenis la lancon kaj la vazon kun la akvo de la kaploko de Saul, kaj ili foriris; kaj neniuj vidis, neniuj rimarkis, kaj neniuj vekicxis, sed cxiuj dormis; cxar dormego venanta de la Eternulo falis sur ilin. 13 Kaj David transiris sur la alian flankon, kaj staricxis sur la supro de la monto, malproksime, tiel ke granda interspaco estis inter ili. 14 Kaj David ekkriis al la popolo, kaj al Abner, filo de Ner, jene: cxu vi ne respondos, Abner? Kaj Abner respondis kaj diris: Kiu vi estas, kiu krias kontrakx la recxo? 15 Tiam David diris al Abner: cxu vi ne estas viro? kaj kiu estas egala al vi en Izrael? kial do vi ne gardis vian sinjoron, la recxon? cxar venis unu el la popolo, por pereigi la recxon, vian sinjoron. 16 Ne bona estas tio, kion vi faris. Kiel vivas la Eternulo, vi meritas la morton pro tio, ke vi ne gardis vian sinjoron, la sanktoleiton de la Eternulo. Nun rigardu, kie estas la lanco de la recxo, kaj la vazo kun la akvo, kiu estis apud lia kaploko. 17 Tiam Saul rekonis la vocxon de David, kaj diris: cxu tio estas via vocxo, mia filo David? Kaj David diris: cxi estas mia vocxo, mia sinjoro, ho recxo. 18 Kaj li diris plue: Kial mia sinjoro persekutas sian sklavon? kion mi faris? kaj kia malbono estas en mia mano? 19 Nun mia sinjoro la recxo volu acxskulti la vortojn de sia sklavoj: se la Eternulo incitas vin kontakx mi, ekodoru farunofero; sed se homoj, tiam ili estu malbenitaj antacx la Eternulo; cxar ili elpelis min nun, ke mi ne partoprenu en la heredacxo de la Eternulo, kaj ili diras: Iru, servu al aliaj dioj. 20 Nun mia sango ne falu sur la teron malproksime de la vizacxo de la Eternulo; la recxo de Izrael eliris ja, por sercxu iun pulon, kiel oni postkuras perdrikon en la montoj. 21 Tiam Saul diris: Mi pekis; revenu, mia filo David, cxar mi ne plu faros al vi malbonon, pro tio, ke mia animo estis kara antacx viaj okuloj hodiacx. Jen mi agis malsacxe kaj tre multe eraris. 22 Kaj David respondis kaj diris: Jen estas la lanco de la recxo; unu el la servantoj venu kaj prenu cxin; 23 kaj la Eternulo repagu al cxiu lacx lia justeco kaj fideleco. La Eternulo transdonis vin hodiacx en miajn manojn, sed mi ne volis etendi mian manon kontrakx sanktoleiton de la Eternulo. 24 Jen, kiel via animo havis hodiacx grandan valoron en miaj okuloj, tiel mia animo havu grandan valoron en la okuloj de la Eternulo, kaj Li savu min de cxia mizero. 25 Kaj Saul diris al David: Benata vi estu, mia filo David; vi faros vian faron, kaj vi venkos. Kaj David iris sian vojon, kaj Saul reiris al sia loko.

Cxapitro 27

1 Tamen David diris al si mem: Mi povas enfali iun tagon en la manon de Saul; estas por mi nenio pli bona, ol ke mi forkuru en la landon de la Filicxtoj, por ke Saul cxesu sercxu min plu en la regionoj de Izrael, kaj por ke mi savicxu kontrakx lia mano. 2 Kaj David levicxis kaj transiris,

li kaj la sescent viroj, kiuj estis kun li, al Acxix, filo de Maocx, rexo de Gat. 3 Kaj David ekloxis cxe Acxix en Gat, li kaj liaj viroj, cxiu kun sia domo, David kun siaj du edzinoj, Acxinoam, la Jizreelanino, kaj Abigail, edzino de Nabal, la Karmelanino. 4 Kiam oni raportis al Saul, ke David forkuris en Gaton, li ne plu sercxis lin.

5 Kaj David diris al Acxix: Se mi akiris vian favoron, oni donu al mi, mi petas, lokon en unu el la urboj de la kamparo, por ke mi ekloxu tie; por kio via sklavo loxu en via rexa urbo kune kun vi? 6 Kaj Acxix donis al li en tiu tago Ciklagon; pro tio Ciklag farixis apartenacxo de la rexo de Judujo cxis nun.

7 La nombro de la tagoj, kiujn David traloxis en la regiono de la Filicxtoj, estis unu jaro kaj kvar monatoj. 8 Kaj David kun siaj viroj iris kaj atakis la Gecxuridojn kaj Gezeridojn kaj Amalekidojn, cxar ili loxis en tiu lando de antikva tempo cxis cxur kaj cxis la lando Egipta. 9 Kiam David venkobatis la landon, li lasis la vivon nek al viroj nek al virinoj, sed prenis cxafojn kaj bovojn kaj azenojn kaj kamelojn kaj vestojn, kaj reiris kaj venis al Acxix. 10 Kiam Acxix demandis: cxi vi ne faris hodiax atakon? David respondis: Sur la sudan regionon de Jehuda, sur la sudan regionon de la Jeracxmeelidoj, kaj sur la sudan regionon de la Kenidoj. 11 Nek viron nek virinon David lasis veni viva en Gaton, dirante: Ili ne parolu kontrakx ni, dirante, ke tiel agis David. Kaj tia estis lia maniero de agado dum la tuta tempo, kiun li loxis en la regiono de la Filicxtoj. 12 Kaj Acxix fidis Davidon, dirante: Li faris sin abomeninda antacx sia popolo Izrael, kaj tial li estos mia sklavo por cxiam.

Cxapitro 28

1 Okazis en tiu tempo, ke la Filicxtoj kolektis sian militistaron, por militi kontrakx Izrael. Kaj Acxix diris al David: Sciu, ke vi iros kun mi en la militon, vi kaj viaj viroj. 2 Kaj David diris al Acxix: Tial vi ekscios, kion faros via sklavo. Kaj Acxix diris al David: Mi faros vin por cxiam mia kapogardisto.

3 Dume Samuel mortis, kaj cxiuj Izraelidoj lin priploris, kaj enterigis lin en Rama, en lia urbo. Kaj Saul estis eksterminta el la lando cxiujn sorcxistojn kaj acxguristojn. 4 Kiam la Filicxtoj kolekticxis, kaj venis kaj staricxis tendare en cxunem, tiam Saul kolektis cxiujn Izraelidojn, kaj ili staricxis tendare en Gilboa. 5 Kiam Saul ekvidis la tendaron de la Filicxtoj, li ektimis, kaj lia koro forte ektremis. 6 Kaj Saul petis konsilon cxe la Eternulo, sed la Eternulo ne respondis al li per soncxoj, nek per la signoj de lumo, nek per profetoj. 7 Tiam Saul diris al siaj servantoj: Elserxu al mi virinon, kiu povoscias acxguri, por ke mi iru al cxi kaj ricevu de cxi informojn. Kaj liaj servantoj diris: Jen ekzistas en En-Dor virino, kiu povoscias acxguri. 8 Tiam Saul cxancis siajn vestojn, metis sur sin aliajn vestojn, kaj iris kune kun du viroj, kaj ili venis al la virino nokte. Kaj li diris: Acxguru al mi, mi petas, per via acxgura povoscio, kaj elvoku al mi tiun, pri kiu mi diros al vi. 9 Sed la virino diris al li: Vi scias ja, kion faris Saul, kiu ekstermis la sorcxistojn kaj la acxguristojn el la lando; kial do vi volas retkapti mian animon, por pereigi min? 10 Tiam Saul cxuris al cxi per la Eternulo, dirante: Kiel vivas la Eternulo, ne trafos vin puno pro cxi tiu afero. 11 Kaj la virino diris: Kiun mi elvoku al vi? Kaj li diris: Samuelon elvoku al mi. 12 Kiam la virino ekvidis Samuelon, cxi ekkriis per lacxta vocxo; kaj la virino diris al Saul: Kial vi min trompis? vi estas ja Saul. 13 Sed la rexo diris al cxi: Ne timu; kion vi vidis? Kaj la virino diris al Saul: Iun dian mi vidis levicxantan el la tero. 14 Kaj li diris al cxi:

Kia estas lia aspekto? Kaj cxi diris: Levicxas viro maljuna, kaj li estas vestita per pastra tuniko. Tiam Saul komprenis, ke tio estas Samuel; kaj li klinis sin kun la vizacxo cxis la tero, kaj faris adorsaluton. 15 Tiam Samuel diris al Saul: Kial vi maltrankviligis min, elvokante min supren? Kaj Saul respondis: Mi estas en tre premita stato; la Filicxtoj militas kontakx mi, kaj Dio forturnis Sin de mi kaj jam ne respondas al mi per profetoj nek per soncxoj; tial mi vokis vin, por ke vi sciigu al mi, kion mi devas fari. 16 Sed Samuel diris: Kial do vi demandas min, se la Eternulo forturnis Sin de vi kaj transiris al via konkuranto? 17 Kaj la Eternulo faros al li, kion Li diris per mi; kaj la Eternulo elcxiros la regnon el viaj manoj kaj donos cxin al via proksimulo David. 18 cxar vi ne acxskultis la vocxon de la Eternulo kaj ne plenumis Lian flaman koleron kontrakx Amalek, tial cxi tion faris hodiax la Eternulo al vi; 19 kaj la Eternulo transdonos kune kun vi ankacx Izraelon en la manojn de la Filicxtoj; kaj morgacx vi kaj viaj filoj estos kun mi; ankacx la tendaron de Izrael la Eternulo transdonos en la manojn de la Filicxtoj. 20 Tiam Saul tuj falis lacx sia tuta longeco sur la teron, cxar li tre ektimis pro la vortoj de Samuel; ankacx forton li ne havis en si, cxar li nenion manxis la tutan tagon kaj la tutan nokton. 21 Kiam la virino aliris al Saul, kaj vidis, ke li estas tre konsternita, cxi diris al li: Jen via sklavino obeis vian vocxon, kaj mi metis en dancxeron mian animon, kaj obeis la vortojn, kiujn vi diris al mi; 22 nun mi petas, acxskultu ankacx vi la vocxon de via sklavino, kaj mi metos antacx vin pecon da pano, kaj vi mancxu, por ke vi havu forton, kiam vi iros la vojon. 23 Sed li rifuzis, kaj diris: Mi ne manxos. Sed kiam insistis super li liaj servantoj kaj ankacx la virino, li obeis ilian vocxon, levicxis de la tero, kaj sidicxis sur lito. 24 La virino havis en la domo grasigitan bovidon; cxi rapide cxin bucxis, kaj cxi prenis farunon, knedis cxin, kaj bakis el cxi macojn. 25 Kaj cxi alportis tion antacx Saulon kaj antacx liajn servantojn, kaj ili manxis; kaj en la sama nokto ili levicxis kaj foriris.

Cxapitro 29

1 Dume la Filicxtoj kolektis sian tutan militistaron en Afek; kaj la Izraelidoj staris tendare apud la fonto, kiu estas en Jizreel. 2 La estroj de la Filicxtoj preterpasis kun siaj centoj kaj miloj, kaj David kun siaj viroj preterpasis en la fina parto kun Acxicx. 3 Kaj la estroj de la Filicxtoj diris: Por kio estas cxi tiuj Hebreoj? Sed Acxicx respondis al la estroj de la Filicxtoj: Tio estas ja David, servanto de Saul, rexo de Izrael; li estis kun mi kelkan tempon acx ecx jarojn, kaj mi trovis en li nenion de post la tago de la defalo cxis nun. 4 Sed ekkoleris kontrakx li la estroj de la Filicxtoj, kaj la estroj de la Filicxtoj diris al li: Reirigu tiun viron, kaj li revenu sur sian lokon, kiun vi destinis por li, sed li ne iru kun ni en la batalon kaj ne faricxu nia kontrakxulo dum la batalo; cxar per kio cxi tiu povus favorigi al si sian sinjoron, se ne per la kapoj de niaj viroj? 5 cxu tio ne estas ja tiu David, pri kiu oni kantis en la dancrondoj jene:

Saul frapis milojn,
Kaj David dekmilojn?

6 Tiam Acxicx alvokis Davidon, kaj diris al li: Kiel vivas la Eternulo, vi estas honesta, kaj placxas al mi via agado kun mi en la tendaro; mi ne trovis en vi malbonon de post la tago de via veno al mi cxis hodiax; sed al la estroj vi ne placxas. 7 Reiru do nun kaj iru en paco, por ke vi ne faru ion ne placxan al la estroj de la Filicxtoj. 8 Sed David diris al Acxicx: Kion mi faris, kaj kion vi trovis en via sklavino de post la tago, kiam mi staricxis antacx vi, cxis nun, ke mi ne iru kaj

ne batalu kontracx la malamikoj de mia sinjoro la rexo? 9 Kaj Acxicx respondis kaj diris al David: Mi scias, ke vi estas bona antacx miaj okuloj, kiel ancxelo de Dio; sed la estroj de la Filicxtoj diras: Li ne iru kun ni en la batalon. 10 Levicxu do frue matene kun la servantoj de via sinjoro, kiuj venis kun vi; levicxu frue matene kaj, kiam vi havos lumon, foriru. 11 Kaj David, li mem kaj liaj viroj, levicxis frue, por iri matene, por reveni en la landon de la Filicxtoj; kaj la Filicxtoj direktis sin al Jizreel.

Cxapitro 30

1 Kiam David kaj liaj viroj venis en Ciklagon en la tria tago, la Amalekidoj estis atakintaj la sudan regionon kaj Ciklagon, venkobatintaj Ciklagon kaj forbruligintaj cxin per fajro. 2 Ili prenis en malliberecon la virinojn, kiuj estis tie, de la malgrandaj cxis la grandaj; ili nenium mortigis, sed forkondukis, kaj iris sian vojon. 3 Kiam David kun siaj viroj venis al la urbo, ili ekvidis, ke cxi estas forbruligita per fajro, kaj iliaj edzinoj kaj filoj kaj filinoj estas prenitaj en malliberecon. 4 Tiam David, kaj la homoj, kiuj estis kun li, levis sian vocxon kaj ekploris, cxis ili jam ne havis forton por plori. 5 La du edzinoj de David ankacx estis prenitaj en malliberecon, Acxinoam, la Jizreelanino, kaj Abigail, edzino de Nabal, la Karmelanino. 6 Kaj al David estis tre malfacile, cxar la popolo intencis cxtonmortigi lin, cxar tre koleris la tuta popolo, cxiu pro siaj filoj kaj siaj filinoj. Sed David havis fortan fidon al la Eternulo, sia Dio.

7 Kaj David diris al Ebjatar, la pastro, filo de Acximelecx: Volu alporti la mi la efodon; kaj Ebjatar alportis la efodon al David. 8 Tiam David faris demandon al la Eternulo, dirante: cxu mi postkuru tiun amason, kaj cxu mi cxin kaptos? Kaj Li diris al li: Postkuru, cxar vi kaptos kaj vi savos. 9 Kaj David iris, li kaj la sescent viroj, kiuj estis kun li, kaj ili venis al la torento Besor, kaj la postrestintoj haltis. 10 Kaj postkuris David kun kvarcent viroj; haltis ducent viroj, kiuj estis tro lacaj, por transiri la torenton Besor. 11 Kaj ili trovis iun Egipton sur la kampo, kaj ili alkondukis lin al David; oni donis al li panon, kaj li mancxis, kaj oni trinkigis al li akvon. 12 Kaj oni donis al li pecon da figa kuko kaj du kuketojn sekvinberajn, kaj li mancxis, kaj revenis al li lia spirito, cxar antacx tio li dum tri tagoj kaj tri noktoj ne mancxis panon kaj ne trinkis akvon. 13 Kaj David diris al li: Kies vi estas? kaj de kie vi estas? Kaj li respondis: Mi estas Egipta junulo, mi estas sklavo de unu Amalekido; sed mia sinjoro forlasis min, cxar mi malsanicxis antacx tri tagoj. 14 Ni atakis la sudan regionon de la Keretidoj kaj la regionon de Jehuda kaj la sudan regionon de Kaleb, kaj Ciklagon ni forbruligis per fajro. 15 Tiam David diris al li: cxu vi kondukos min al tiu amaso? Kaj li respondis: cxuru al mi per Dio, ke vi ne mortigos min kaj ne transdonos min en la manon de mia sinjoro; tiam mi kondukos vin al tiu amaso. 16 Kaj li alkondukis lin; kaj jen ili, discxetitaj sur la tuta landpeco, mancxas kaj trinkas kaj festenas pro la tuta granda militakiro, kiun ili prenis el la lando Filicxta kaj el la lando Juda. 17 Kaj David batis ilin de la mateno cxis la morgacxa vespero; kaj neniun el ili sin savis, krom kvarcent junaj viroj, kiuj ekrajdis sur la kameloj kaj forkuris. 18 Kaj David savis cxion, kion prenis la Amalekidoj, kaj siajn du edzinojn David savis. 19 Kaj mankis al ili nenio malgranda nek granda, nek el la filoj nek el la filinoj, nek el la militakiro, nek el cxio, kion ili prenis al si: cxion David reprenis. 20 Kaj David prenis cxiajn cxafojn kaj bovojn kaj pelis la brutojn antacx si, kaj oni diris: Tio estas la militakiro de David. 21 Kaj David venis al la ducent viroj, kiuj pro laceco ne povis sekvi Davidon kaj estis restigitaj cxe la torento Besor. Kaj ili eliris renkonte al David, kaj al la popolo, kiu estis kun li. Kaj David aliris al tiuj homoj kaj afable salutis ilin. 22 Tiam kelkaj malbonaj kaj sentacxgaj el la viroj, kiuj iris kun David, ekparolis kaj diris: Pro tio, ke ili ne iris kun ni, ni

ne donu al ili ion el la militakiro, kiun ni reprenis; nur al cxiu lian edzinon kaj liajn gefilojn; ili prenu kaj iru. 23 Sed David diris: Ne agu tiel, miaj fratoj, kun tio, kion donis al ni la Eternulo, kiu konservis nin, kaj transdonis en niajn manojn la amason, kiu atakis nin. 24 Kaj kiu acxskultos vin en tiu afero? cxar la parto de tiu, kiu iris en la batalon, devas esti tia sama, kiel de tiu, kiu restis cxe la cxararo; egale devas esti dividite. 25 Tiel estis de post tiu tago; kaj li starigis tion kiel lecxon kaj moron en Izrael cxis nun.

26 Kiam David venis en Ciklagon, li sendis iom el la militakiro al la Judaj plejcxuloj, al siaj amikoj, dirante: Jen akceptu donacon el la militakiro de la malamikoj de la Eternulo; 27 al tiuj, kiuj estis en Bet-El, kaj al tiuj, kiuj estis en la suda Ramot, kaj al tiuj, kiuj estis en Jatir, 28 kaj al tiuj, kiuj estis en Aroer, kaj al tiuj, kiuj estis en Sifmot, kaj al tiuj, kiuj estis en Ecxtemoa, 29 kaj al tiuj, kiuj estis en Racxal, kaj al tiuj, kiuj estis en la urboj de la Jeracxmeelidoj, kaj al tiuj, kiuj estis en la urboj de la Kenidoj, 30 kaj al tiuj, kiuj estis en cxorma, kaj al tiuj, kiuj estis en Kor-Acxan, kaj al tiuj, kiuj estis en Atacx, 31 kaj al tiuj, kiuj estis en cxebron, kaj en cxiuj lokoj, en kiuj estis vaginta David kun siaj viroj.

Cxapitro 31

1 Dume la Filicxtoj batalis kontrakx Izrael; kaj la Izraelidoj forkuris de la Filicxtoj kaj falis mortigitaj sur la monto Gilboa. 2 Kaj la Filicxtoj kuratingis Saulon kaj liajn filojn, kaj la Filicxtoj mortigis Jonatanon kaj Abinadabon kaj Malki-cxuan, filojn de Saul. 3 La batalo forticxis kontrakx Saul; kaj la arkpafistoj trovis lin, kaj li estis forte vundita de la arkpafistoj. 4 Tiam Saul diris al sia armilportisto: Eltiru vian glavon kaj trapiku min per cxi, por ke ne venu tiuj necirkumciditoj, por trapiki min kaj mokmalhonori min. Sed lia armilportisto ne volis, cxar li forte timis. Tiam Saul prenis sian glavon kaj faligis sin sur cxin. 5 Kiam lia armilportisto vidis, ke Saul mortis, li ankacx faligis sin sur sian glavon kaj mortis kune kun li. 6 Tiamaniere mortis Saul kaj liaj tri filoj kaj lia armilportisto kaj cxiuj liaj viroj en tiu tago kune kun li. 7 Kiam la Izraelidoj, kiuj estis transe de la valo kaj transe de Jordan, vidis, ke la Izraelidoj forkuras kaj ke Saul kaj liaj filoj mortis, ili forlasis la urbojn kaj forkuris; kaj venis la Filicxtoj kaj ekloxis en ili.

8 En la sekvanta tago venis la Filicxtoj, por senvestigi la mortigitajn; kaj ili trovis Saulon kaj liajn tri filojn falintajn sur la monto Gilboa. 9 Tiam ili dehakis lian kapon kaj deprenis liajn armilojn kaj sendis en la landon de la Filicxtoj cxirkacxen, por anonci en la domo de iliaj idoloj kaj al la popolo. 10 Kaj ili metis liajn armilojn en la templon de Acxtar, kaj lian korpon ili pendigis sur la muro de Bet-cxan. 11 Kiam la loxantoj de Jabcx en Gilead acxdis pri tio, kion faris la Filicxtoj al Saul, 12 tiam cxiuj kuracxuloj levicxis kaj iris tutan nokton kaj prenis la korpon de Saul kaj la korpajn de liaj filoj de la muro en Bet-cxan, kaj venis en Jabcxon kaj forbruligis ilin tie. 13 Kaj ili prenis iliajn ostojn kaj enterigis sub la tamarisko en Jabcx, kaj ili fastis dum sep tagoj.

SAMUEL

LIBRO DUA

Cxapitro 1

1 Post la morto de Saul, kiam David revenis de la venkobato de Amalek, kaj David estis en Ciklag de du tagoj, 2 okazis, ke en la tria tago iu viro venis el la tendaro, de Saul, kaj liaj vestoj estis discxiritaj kaj terpolvo estis sur lia kapo; kaj kiam li alvenis al David, li cxielis sin sur la teron kaj adorklinicxis. 3 Kaj David diris al li: De kie vi venas? Kaj tiu diris al li: El la tendaro de la Izraelidoj mi forsavis min. 4 Kaj David diris al li: Kiel estis la afero? diru al mi, mi petas. Kaj tiu diris, ke la popolo forkuris el la batalo, ke multaj falis el la popolo kaj mortis, kaj ke ankacx Saul kaj lia filo Jonatan mortis. 5 Kaj David diris al la junulo, kiu raportis al li: Kiamaniere vi eksciis, ke mortis Saul kaj lia filo Jonatan? 6 Kaj la junulo raportanta al li diris: Okaze mi venis sur la monton Gilboa, kaj jen mi vidis, ke Saul apogas sin sur sia glavo kaj la cxaroj kaj rajdantoj atingas lin. 7 Kaj li ekrigardis malantacxen, kaj ekvidis min kaj vokis min; kaj mi diris: Jen mi estas. 8 Kaj li diris al mi: Kiu vi estas? Kaj mi diris al li: Mi estas Amalekido. 9 Kaj li diris al mi: Staricxu, mi petas, super mi, kaj mortigu min, cxar kaptis min agonio; cxar mia animo cxis nun ankoraux estas en mi. 10 Tiam mi staricxis super li kaj mortigis lin, cxar mi sciis, ke li ne vivos post sia falo; kaj mi prenis la kronon, kiu estis sur lia kapo, kaj la brakornamon, kiu estis sur lia brako, kaj mi alportis ilin al mia sinjoro cxi tien. 11 Tiam David kaptis siajn vestojn kaj discxiris ilin, ankacx cxiaj homoj, kiuj estis kun li. 12 Kaj ili funebriis kaj ploris kaj fastis cxis la vespero, pro Saul, kaj pro Jonatan, lia filo, kaj pro la popolo de la Eternulo, kaj pro la domo de Izrael, ke ili falis de glavo. 13 Kaj David diris al la junulo, kiu raportis al li: De kie vi estas? Kaj tiu respondis: Mi estas filo de fremdulo Amalekido. 14 Tiam David diris al li: Kiel vi ne timis etendi vian manon, por pereigi la sanktoleiton de la Eternulo? 15 Kaj David alvokis unu el la servantoj, kaj diris: Alproksimicxu, kaj frapu lin. Kaj tiu frapis lin, kaj li mortis. 16 Kaj David diris al li: Via sango estu sur via kapo; cxar via bucxo atestas kontracx vi per tio, ke vi diris: Mi mortigis la sanktoleiton de la Eternulo. 17 Kaj David eldiris la sekvantan funebran parolon pri Saul kaj pri lia filo Jonatan 18 (kaj li ordonis instrui al la Judoj la uzadon de pafarko, kiel estas skribite en la libro de la Justulo):

19La beleco de Izrael estas mortigita sur viaj altacxo!

Kiel falis la herooj!

20Ne sciigu en Gat,

Ne anoncu sur la stratoj de Acxkelon;

Por ke ne cxoju la filinoj de la Filicxtoj,

Por ke ne cxojkriu la filinoj de la necirkumciditoj.

21Montoj en Gilboa,

Nek roso nek pluvo estu sur vi, nek kampoj fruktodonaj;
cxar tie estas malhonorita la cxildo de herooj,
La cxildo de Saul, kvazacx li ne estus oleita per sankta oleo.
22Sen sango de mortigitoj, sen sebo de fortuloj,
La pafarko de Jonatan neniam venis returne,
Kaj la glavo de Saul ne revenis vane.
23Saul kaj Jonatan, amindaj kaj cxarmaj cxe sia vivo,
Ecx cxe sia morto ne disicxis;
Pli rapidaj ili estis ol agloj,
Pli fortaj ol leonoj.
24Filinoj de Izrael, ploru pri Saul,
Kiu vestis vin per purpuro kun ornamacxoj,
Kiu metis orajn ornamojn sur viajn vestojn.
25Kiel falis herooj meze de la batalo!
Mortigita estas Jonatan sur viaj altacxoj.
26Mi malcxojas pro vi, mia frato Jonatan;
Vi estis al mi tre kara;
Via amo estis al mi pli kara,
Ol la amo de virinoj.
27Kiel falis herooj,
Kaj pereis batalaj armiloj!

Cxapitro 2

1 Post tio David demandis la Eternulon, dirante: cxu mi eniru en unu el la urboj de Jehuda? Kaj la Eternulo diris al li: Eniru. Kaj David diris: Kien mi eniru? Kaj Li respondis: En cxebronon. 2 Kaj David tien eniris, kune kun siaj edzinoj, Acxinoam, la Jizreelanino, kaj Abigail, edzino de Nabal, la Karmelanino. 3 Ankacx siajn virojn, kiuj estis kun li, David alkondukis, cxium kun lia domo; kaj ili ekloxis en la urboj de cxebron. 4 Tiam venis la viroj de Jehuda kaj sanktoleis tie Davidon kiel rexon super la domo de Jehuda.

Kiam oni sciigis al David, ke la loxantoj de Jabece en Gilead enterigis Saulon, 5 David sendis senditojn al la loxantoj de Jabece en Gilead, kaj dirigis al ili: Estu benataj de la Eternulo pro tio, ke vi faris tiun favorkoracxon al via sinjoro, al Saul, kaj enterigis lin; 6 nun la Eternulo faru al vi favorkoracxon kaj justacxon; kaj mi ankacx repagos al vi tiun bonacxon, kiun vi faris; 7 nun forticxu viaj manoj, kaj estu kuracxaj; cxar mortis via sinjoro Saul, sed jam min sanktoleis la Judoj kiel rexon super ili.

8 Dume Abner, filo de Ner, militestro de Saul, prenis Icx-Bocxeton, filon de Saul, kaj transkondukis lin en Macxanaimon, 9 kaj starigis lin kiel rexon super Gilead kaj super la Acxuridoj kaj super Jizreel kaj super Efraim kaj super Benjamin kaj super la tuta Izrael. 10 Icx-Bocxet, filo de Saul, havis la acxon de kvardek jaroj, kiam li faricxis rexo de Izrael, kaj du jarojn li rexis. Nur la domo de Jehuda sekvis Davidon. 11 La dacro de la tempo, dum kiu David estis rexo en cxebron super la domo de Jehuda, estis sep jaroj kaj ses monatoj.

12 Kaj Abner, filo de Ner, kun la servantoj de Icx-Bocxet, filo de Saul, eliris el Macxanaim en Gibeonon. 13 Kaj Joab, filo de Ceruja, kun la servantoj de David, eliris kaj renkonticxis kun ili cxe la akvejo de Gibeon; kaj sidicxis unuj cxe unu flanko de la akvejo, kaj la aliaj cxe la dua flanko de la akvejo. 14 Kaj Abner diris al Joab: La junuloj levicxu, kaj amuzicxu antacx ni. Kaj Joab diris: Ili levicxu. 15 Kaj levicxis kaj eliris dek du de la flanko de Benjamin kaj de Icx-Bocxet, filo de Saul, kaj dek du el la servantoj de David. 16 Kaj ili kaptis cxiu la kapon de sia kontracxulo kaj enpikis sian glavon en la flankon de sia kontracxulo, kaj ili falis kune. Tial oni donis al tiu loko la nomon Kampo de la Fortuloj en Gibeon. 17 Kaj faricxis tre kruela batalo en tiu tago; kaj frapitaj estis Abner kaj la Izraelidoj antacx la servantoj de David. 18 Kaj tie estis tri filoj de Ceruja: Joab kaj Abicxaj kaj Asahel; Asahel estis rapidpieda kiel gazelo sur la kampo. 19 Kaj Asahel postkuris Abneron, kaj, ne flankicxante dekstren nek maldekstren, sekvis Abneron. 20 Abner turnicxis malantacxen, kaj diris: cxu vi estas Asahel? Kaj tiu respondis: Mi. 21 Tiam Abner diris al li: Flankenicxu dekstren acx maldekstren, kaj kaptu al vi unu el la junuloj, kaj prenu al vi liajn armilojn. Sed Asahel ne volis cedi de li. 22 Abner denove diris al Asahel: Forcedu de mi; por kio mi batu vin sur la teron? kaj kiel mi poste montros mian vizacxon al via frato Joab? 23 Sed tiu ne volis foricxi. Tiam Abner ekbatis lin per la malantacxa fino de la lanco en la ventron tiel, ke la lanco eliris tra lia malantacxa parto; kaj li tie falis, kaj mortis sur la sama loko. Kaj cxiu, kiu venis al la loko, kie Asahel falis kaj mortis, haltis. 24 Kaj Joab kaj Abicxaj postkuris Abneron. Kiam la suno mallevicxis, ili venis al la monteto Ama, kiu estas kontracx Giacx sur la vojo al la dezerto Gibeona. 25 Kaj la Benjaminidoj kolekticxis cxirkacx Abner kaj formis unu tacxmenton kaj staricxis sur la supro de unu monteto. 26 Tiam Abner ekkriis al Joab, kaj diris: cxu eterne mancxados la glavo? cxu vi ne scias, kiel maldolcxaj estos la sekvoj? kiel longe vi ne ordonos al la popolo cxesigi la atakadon de siaj fratoj? 27 Kaj Joab respondis: Kiel vivas la Eternulo, se vi ne estus elvokinta, tiam ankoracx matene la popolo cxesus atakadi cxiu sian fraton. 28 Kaj Joab ekblovigis per trumpeto, kaj la tuta popolo haltis kaj ne persekutis plu la Izraelidojn kaj ne plu batalis. 29 Abner kaj liaj viroj marcxis sur la ebenacxo tiun tutan nokton kaj transiris Jordanon kaj trairis la tutan Bitronon kaj venis en Macxanaimon. 30 Kaj Joab revenis de la persekutado de Abner kaj kolektis la tutan popolon; kaj mankis el la servantoj de David dek nacx viroj kaj Asahel. 31 Sed la servantoj de David frapis el la Benjaminidoj kaj el la viroj de Abner tricent sesdek virojn, kiuj mortis. 32 Kaj ili levis Asahelon, kaj enterigis lin en la tombo de lia patro, kiu estas en Bet-Lecxem. Kaj Joab kaj liaj viroj iris dum la tuta nokto, kaj la mateno trafis ilin en cxebron.

Cxapitro 3

1 Kaj la milito estis longedacxra inter la domo de Saul kaj la domo de David. Sed David faricxadis cxiam pli forta, kaj la domo de Saul faricxadis cxiam pli malforta.

2 Al David naskicxis filoj en cxebron. Lia unuenaskito estis Amnon, de Acxinoam, la Jizreelanino; 3 lia dua filo estis Kilab, de Abigail, edzino de Nabal, la Karmelanino; la tria, Abcxalom, de Maacxa, filino de Talmaj, recxo de Gecxur; 4 la kvara, Adonija, filo de cxagit; la kvina, cxefatja, filo de Abital; 5 la sesa, Jitream, de Egla, edzino de David. cxi tiuj naskicxis al David en cxebron.

6 Dum la tempo, kiam estis milito inter la domo de Saul kaj la domo de David, Abner subtenadis la domon de Saul. 7 Saul havis kromvirinon, kies nomo estis Ricpa, filino de Aja. Kaj Icx-

Bocxet diris al Abner: Kial vi envenis al la kromvirino de mia patro? 8 Tiam Abner forte ekkoleris pro la vortoj de Icx-Bocxet, kaj li diris: cxu mi estas kapo de hundo, mi, kiu kontracx Jehuda faras favorkoracxon al la domo de via patro Saul, al liaj fratoj kaj al liaj amikoj, kaj ne transdonis vin en la manon de David? kaj vi riprocxas al mi hodiax krimon pro la virino! 9 Tiel kaj pli Dio punu Abneron, se mi ne agos konforme al tio, kiel la Eternulo cxuris al David; 10 por forpreni la regnon de la domo de Saul, kaj starigi la tronon de David super Izrael kaj Jehuda, de Dan cxis Beer-cxeba. 11 Kaj li ne povis plu respondi al Abner ecx unu vorton, cxar li timis lin.

12 Tiam Abner sendis senditojn al David anstatacx si, por diri: Al kiu apartenas la lando? faru vian interligon kun mi, kaj tiam mia mano estos kun vi, por turni al vi la tutan Izraelon. 13 Kaj tiu diris: Bone, mi faros kun vi interligon; nur unu aferon mi petos de vi, nome: vi ne vidos mian vizacxon, se vi antacxe ne alkondukos al mi Micxalon, filinon de Saul, kiam vi venos, por vidi mian vizacxon. 14 Kaj David sendis senditojn al Icx-Bocxet, filo de Saul, por diri: Donu mian edzinon Micxal, kiun mi edzinigis al mi per cent prepucioj de Filicxtoj. 15 Tiam Icx-Bocxet sendis, kaj prenis cxin de la edzo, de Paltiel, filo de Laicx. 16 Kaj cxia edzo iris kun cxi, ne cxesante plori pro cxi cxis Bacxurim; sed Abner diris al li: Iru returne; kaj li iris returne.

17 Kaj Abner ekparolis kun la plejcxuloj de Izrael, dirante: Jam de longe vi volas havi Davidon kiel recxon super vi; 18 nun faru do tion; cxar la Eternulo diris pri David jene: Per la mano de Mia servanto David Mi savos Mian popolon Izrael el la manoj de la Filicxtoj kaj el la manoj de cxiuj iliaj malamikoj. 19 Ankacx al la oreloj de la Benjaminidoj Abner parolis. Kaj Abner ankacx iris, por diri al la oreloj de David en cxebron cxion, kio placxas al la Izraelidoj kaj al la tuta domo de Benjamin. 20 Kiam Abner venis al David en cxebronon kaj kun li dudek viroj, David faris por Abner kaj por liaj viroj festenon. 21 Kaj Abner diris al David: Mi levicxos, kaj iros kaj kunvenigos al mia sinjoro la recxo la tutan Izraelon, por ke ili faru kun vi interligon, kaj por ke vi recxu super cxio, kiel deziros via animo. Kaj David forliberigis Abneron, kaj li iris en paco. 22 Sed jen la servantoj de David kaj Joab venis el batalo, kaj alportis kun si multe da militakiro; Abner tiam jam ne estis kun David en cxebron, cxar cxi tiu forliberigis lin kaj li foriris en paco. 23 Kiam venis Joab kun la tuta militistaro, kiu estis kun li, oni sciigis al Joab, dirante: Abner, filo de Ner, venis al la recxo; kaj cxi tiu forliberigis lin kaj li iris en paco. 24 Tiam Joab venis al la recxo, kaj diris: Kion vi faris? jen Abner venis al vi; kial do vi forliberigis lin, ke li foriris? 25 Vi konas ja Abneron, filon de Ner; nur por tromplogi vin li venis, kaj por ekkoni cxiujn viajn elirojn kaj enirojn, kaj por ekscii cxion, kion vi faras. 26 Kaj Joab eliris de David kaj sendis senditojn post Abner, kaj ili revenigis lin de la puto Sira; kaj David ne sciis pri tio. 27 Kiam Abner revenis cxebronon, Joab kondukis lin en la mezon de la pordego, por paroli kun li sekrete, kaj frapis lin tie en la ventron; kaj li mortis, pro la sango de lia frato Asahel. 28 Kiam David poste acxdis pri tio, li diris: Senkulpa estas mi kaj mia regno antacx la Eternulo por eterne pri la sango de Abner, filo de Ner. 29 cxi falu sur la kapon de Joab kaj de lia tuta patrodomo; ne manku en la domo de Joab pusulo, nek leprulo, nek apoganta sin sur bastono, nek falanta de glavo, nek havanta mankon de pano. 30 Tiel Joab kaj lia frato Abicxaj mortigis Abneron pro tio, ke li mortigis Asahelon, ilian fraton, en Gibeon dum la batalo.

31 Kaj David diris al Joab, kaj al la tuta popolo, kiu estis kun li: Discxiru viajn vestojn kaj zonu vin per sakoj, kaj funebru pro Abner. Kaj la recxo David sekvis la mortintportilon. 32 Kaj oni enterigis Abneron en cxebron; kaj la recxo levis sian vocxon kaj ploris super la tombo de Abner,

kaj ploris la tuta popolo. 33 Kaj la reĉxo eldiris funebran parolon pri Abner, kaj diris:

cxu Abner devis morti tiel, kiel mortas malnoblulo?

34 Viaj manoj ne estis ligitaj, kaj viaj piedoj ne estis en katenoj;

Vi falis, kiel oni falas de krimuloj.

Kaj ankoraŭ pli ploris pro li la popolo. 35 Poste venis la tuta popolo, por igi Davidon manĉi, dum estis ankoraŭ tago; sed David ĉuris, dirante: Tiel kaj pli punu min Dio, se mi antaŭ la sunsubiro gustumos panon aĉ ion ajn. 36 Kaj la tuta popolo tion komprenis; kaj tio plaĉis al ĉi, tiel same, kiel ĉio, kion faris la reĉxo, plaĉis al la tuta popolo. 37 Kaj eksciis en tiu tago la tuta popolo kaj la tuta Izrael, ke ne de la reĉxo tio venis, ke oni mortigis Abneron, filon de Ner. 38 Kaj la reĉxo diris al siaj servantoj: ĉu vi ne scias, ke princo kaj grandulo falis hodiaŭ en Izrael? 39 Sed mi hodiaŭ estas ankoraŭ malforta kaj apenaŭ sanktoleita kiel reĉxo, kaj tiuj homoj, la filoj de Ceruja, estas pli fortaj ol mi; la Eternulo repagu al la malbonaganto konforme al lia malbonago.

Cxapitro 4

1 Kiam la filo de Saul aĉdis, ke mortis Abner en ĉebro, tiam liaj manoj malleviĝis kaj la tuta Izrael konsterniĝis. 2 Du viroj taksmentestroj estis ĉe la filo de Saul; la nomo de unu estis Baana, kaj la nomo de la dua Reĉab, filoj de Rimon, Beerotano, el la Benjaminidoj; ĉar Beerot ankoraŭ estis kalkulata kiel apartenaco de la Benjaminidoj. 3 Sed la Beerotanoj forkuris en Gitaimon kaj loĝis tie kiel fremduloj ĉis nun.

4 De Jonatan, filo de Saul, restis filo, kiu havis malsanajn piedojn. Li havis la akĉon de kvin jaroj, kiam venis la sciigo pri Saul kaj Jonatan el Jizreel; kiam lia vartistino prenis lin kaj ekkuris, kaj ĉi rapidis forkuri, li falis kaj fariĝis lama. Lia nomo estis Mefibocet.

5 Reĉab kaj Baana, filoj de Rimon, la Beerotano, iris kaj venis en la varmego de la tago en la domon de Iĉ-Bocet, kiam li kuĉis sian tagmezan kuĉadon. 6 Kaj jen ili eniris en la mezon de la domo, kvazaŭ por preni tritikon, kaj frapis lin en la ventron; poste Reĉab kaj lia frato Baana forkuris. 7 Kiam ili eniris en la domon, li kuĉis sur sia lito en sia dormoĉambro; tial ili frapis lin kaj mortigis lin, kaj dehakis lian kapon, kaj prenis lian kapon, kaj iris laĉ la vojo al la ebenaco dum la tuta nokto. 8 Kaj ili alportis la kapon de Iĉ-Bocet al David en ĉebro, kaj diris al la reĉxo: Jen estas la kapo de Iĉ-Bocet, filo de Saul, via malamiko, kiu serĉis vian animon; la Eternulo donis al nia sinjoro, la reĉxo, venĉon hodiaŭ pro Saul kaj pro lia idaro. 9 Sed David respondis al Reĉab kaj al lia frato Baana, filoj de Rimon, la Beerotano, kaj diris al ili: Kiel vivas la Eternulo, kiu savis mian animon el ĉiuj malfeliĉoj, 10 se tiun, kiu sciigis al mi, ke Saul mortis, kaj kiu pensis, ke li estas agrabla sciiganto, mi kaptis kaj mortigis en Ciklag, por rekompenci lin pro la sciigo: 11 kiel do oni devas aĝi kun malpiaj homoj, kiuj mortigis homon senkulpan en lia domo, sur lia lito? ĉu mi ne devas repostuli lian sangon el viaj manoj, kaj ekstermi vin de sur la tero? 12 Kaj David ordonis al la servantoj; kaj ĉi tiuj ilin mortigis, kaj dehakis iliajn manojn kaj piedojn, kaj pendigis ilin super la laĝeto en ĉebro; kaj la kapon de Iĉ-Bocet oni prenis kaj enterigis en la tombo de Abner en ĉebro.

Cxapitro 5

1 Kaj venis cxiuj triboj de Izrael al David en cxebronon, kaj diris jene: Jen ni estas via osto kaj via karno; 2 jam antacxe, kiam Saul estis reĉxo super ni, vi estis la elkondukanto de Izrael; kaj la Eternulo diris al vi: Vi pacxtos Mian popolon Izrael, kaj vi estos la estro super Izrael. 3 Kaj venis cxiuj plejxuloj de Izrael al la reĉxo en cxebronon, kaj la reĉxo David faris kun ili interligon en cxebron antacx la Eternulo; kaj ili sanktoleis Davidon reĉxo super Izrael.

4 La acxon de tridek jaroj havis David, kiam li faricxis reĉxo; kvardek jarojn li reĉxis. 5 En cxebron li reĉxis super Jehuda sep jarojn kaj ses monatojn, kaj en Jerusalemon li reĉxis tridek tri jarojn super la tuta Izrael kaj Jehuda. 6 Kaj la reĉxo kun siaj viroj iris al Jerusalemon, kontraŭ la Jebusidojn, la loĉxantojn de tiu lando. Sed ili diris al David: Vi ne eniros cxi tien, ĉar blinduloj kaj lamuloj vin rebatos; tio signifis: David ne venos cxi tien. 7 Sed David venkoprenis la fortikacxon Cion, tio estas, la urbon de David. 8 Kaj David diris en tiu tago: cxiu, kiu frapas la Jebusidojn, ekstermu la akvotubojn, kaj la blindulojn kaj la lamulojn, kiujn malamas la animo de David. Tial oni diras: Blindulo kaj lamulo ne venos en la domon. 9 Kaj David ekloĉxis en la fortikacxo, kaj donis al cxi la nomon: Urbo de David. Kaj David konstruis ĉirkaŭe, komencante de Milo kaj internen. 10 Kaj David faricxadis ĉiam pli kaj pli granda; kaj la Eternulo, Dio Cebaot, estis kun li.

11 Kaj ĉiram, reĉxo de Tiro, sendis senditojn al David, kaj cedrajn arbojn, kaj ĉarpentistojn kaj masonistojn; kaj ili konstruis domon al David. 12 Kaj David konsciis, ke la Eternulo fortikigis lin kiel reĉxon super Izrael, kaj ke Li altigis lian regnon pro Sia popolo Izrael.

13 Kaj David prenis ankoracx kromvirinojn kaj edzinojn el Jerusalemon post sia veno el cxebron. Kaj naskicxis al David ankoracx filoj kaj filinoj. 14 Jen estas la nomoj de tiuj, kiuj naskicxis al li en Jerusalemon: ĉamua kaj ĉobab kaj Natan kaj Salomono 15 kaj Jibĉar kaj Elicxua kaj Nefeg kaj Jafia 16 kaj Elicxama kaj Eljada kaj Elifelet.

17 Kiam la Filicxtoj acxdis, ke oni sanktoleis Davidon reĉxo super Izrael, cxiuj Filicxtoj iris, por serĉxi Davidon. David acxdis pri tio, kaj eniris en la fortikacxon. 18 Kaj la Filicxtoj venis kaj okupis lokon en la valo Refaim. 19 Kaj David demandis la Eternulon, dirante: ĉu mi iru kontraŭ la Filicxtojn? ĉu Vi transdonos ilin en mian manon? Kaj la Eternulo diris al David: Iru, ĉar Mi certe transdonos la Filicxtojn en vian manon. 20 Tiam David venis al la loko Baal-Peracim, kaj David tie venkobatis ilin; kaj li diris: La Eternulo disbatis miajn malamikojn antacx mi, kiel oni disbatas akvon. Tial oni donis al tiu loko la nomon Baal-Peracim. 21 Kaj ili lasis tie siajn diojn, kaj forportis ilin David kaj liaj viroj.

22 Kaj denove venis la Filicxtoj kaj okupis lokon en la valo Refaim. 23 Kaj kiam David demandis la Eternulon, Li diris: Ne iru; turnu vin post ilin, kaj venu al ili de la flanko de la morusarboj; 24 kaj kiam vi ekacxdos la sonon de pacxo sur la supro de la morusarboj, tiam ataku; ĉar tiam la Eternulo eliris antacx vi, por frapi la tendaron de la Filicxtoj. 25 Kaj David faris tiel, kiel ordonis al li la Eternulo; kaj li venkobatis la Filicxtojn de Geba ĉxis Gezer.

Cxapitro 6

1 Kaj denove David kolektis cxiujn elektitojn en Izrael, tridek mil. 2 Kaj David, kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, levicxis kaj iris el Baale-Jehuda, por venigi de tie la keston de Dio, kiu estas nomata per la nomo de la Eternulo Cebaot, kiu sidas sur la keruboj. 3 Kaj oni veturigis la keston de Dio sur nova veturilo, kaj prenis cxin el la domo de Abinadab, kiu estis en Gibeaa. Kaj Uza kaj Acxjo, filoj de Abinadab, kondukis la novan veturilon. 4 Kaj oni prenis cxin el la domo de Abinadab en Gibeaa kun la kesto de Dio, kaj Acxjo iris antacx la kesto. 5 Kaj David kaj la tuta domo de Izrael ludis antacx la Eternulo per cxiaj instrumentoj el cipreso, per harpoj, psalteroj, tamburinoj, sistroj, kaj cimbaloj. 6 Kiam ili venis al la draxejo de Nacxon, Uza etendis sian manon al la kesto de Dio kaj ekkaptis cxin, cxar la bovoj klinpucxis cxin. 7 Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontrakx Uza, kaj Dio mortigis lin tie pro la peko, kaj li mortis tie apud la kesto de Dio. 8 Kaj aflikticxis David pro tio, ke la Eternulo frapis Uzan, kaj li donis al tiu loko la nomon Perc-Uza, cxis la nuna tago. 9 Kaj ektimis David la Eternulon en tiu tago, kaj diris: Kiamaniere venos al mi la kesto de la Eternulo? 10 Kaj David ne volis transportigi al si la keston de la Eternulo en la urbon de David, kaj David direktis cxin en la domon de Obed-Edom, la Gatano. 11 Kaj la kesto de la Eternulo restis en la domo de Obed-Edom, la Gatano, dum tri monatoj; kaj la Eternulo benis Obed-Edomon kaj lian tutan domon. 12 Kaj oni sciigis al la rexo David, dirante: La Eternulo benis la domon de Obed-Edom, kaj cxion, kio apartenas al li, pro la kesto de Dio. Tiam David iris, kaj transportis la keston de Dio el la domo de Obed-Edom en la urbon de David kun cxojo. 13 Kaj cxiufoje, kiam la portantoj de la kesto de la Eternulo trapacxis ses pacxojn, li oferbucxis bovon kaj grasan cxafon. 14 Kaj David dancis per cxiuj fortoj antacx la Eternulo, kaj David estis zonita per lina efodo. 15 Kaj David kaj la tuta domo de Izrael kondukis la keston de la Eternulo kun cxojkriado kaj trumpetado. 16 Kiam la kesto de la Eternulo venis en la urbon de David, Micxal, la filino de Saul, rigardis tra la fenestro; kaj kiam cxi vidis, ke la rexo David saltas kaj dancas antacx la Eternulo, cxi ekmalestimis lin en sia koro. 17 Kaj oni alportis la keston de la Eternulo, kaj metis cxin sur cxian lokon meze de la tendo, kiun David starigis por cxi; kaj David alportis antacx la Eternulo bruloferojn kaj pacoferojn. 18 Kiam David finis la oferadon de la bruloferoj kaj de la pacoferoj, li benis la popolon en la nomo de la Eternulo Cebaot. 19 Kaj li disdonis al la tuta popolo, al la tuta amaso de la Izraelidoj, kiel al la viroj, tiel ankacx al la virinoj, al cxiu po unu bulo da pano, po unu porcio da viando, kaj po unu peniko da sekvinberoj. Kaj la tuta popolo iris cxiu al sia domo. 20 Kiam David revenis, por beni sian domon, Micxal, filino de Saul, eliris renkonte al David, kaj diris: Kiel majesta estis hodiacx la rexo de Izrael, kiu elmontris sin hodiacx antacx la okuloj de la sklavinoj de siaj servantoj, kiel sin elmontras iu el la publikaj dancistoj! 21 Sed David diris al Micxal: Antacx la Eternulo, kiu preferis min antacx via patro kaj antacx lia tuta domo, ordonante al mi esti estro super la popolo de la Eternulo, super Izrael, antacx la Eternulo mi ludis. 22 Kaj mi senvalorigos min ankoraux pli ol tio, kaj mi humiligos min antacx miaj okuloj; kaj tamen inter la sklavinoj, pri kiuj vi parolis, mi estos honorata. 23 Kaj Micxal, la filino de Saul, ne havis infanojn cxis la tago de cxia morto.

Cxapitro 7

1 Kiam la rexo loxis en sia domo, kaj la Eternulo donis al li ripozon rilate cxiujn liajn malamikojn cxirkacxe, 2 la rexo diris al la profeto Natan: Vidu, mi loxas en domo cedroligna, kaj la kesto de Dio restas inter tapicxo. 3 Kaj Natan diris al la rexo: cxion, kio estas en via koro, iru kaj faru, cxar la Eternulo estas kun vi. 4 Sed en tiu sama nokto aperis vorto de la

Eternulo al Natan, dirante: 5 Iru, kaj diru al Mia servanto David: Tiele diris la Eternulo: cxu vi konstruos al Mi domon por Mia loxado? 6 cxar Mi ne loxis en domo de post tiu tago, kiam Mi elkondukis la Izraelidojn el Egiptujo, cxis la nuna tempo; sed Mi migradis en tendo kaj en tabernaklo. 7 Kien ajn Mi iris kun cxiuj Izraelidoj, cxu Mi diris ecx unu vorton al iu el la triboj de Izrael, al kiu Mi ordonis pacxti Mian popolon Izrael, dirante: Kial vi ne konstruis por Mi cedrolignan domon? 8 Kaj nun diru jenon al Mia servanto David: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Mi prenis vin el cxafejo, de cxafoj, por ke vi estu estro super Mia popolo Izrael; 9 kaj Mi estis kun vi cxie, kien vi iris; kaj Mi ekstermis cxiujn viajn malamikojn antacx vi, kaj Mi faris al vi grandan nomon, egalan al la nomoj de la potenculoj sur la tero; 10 kaj Mi aranxis lokon por Mia popolo Izrael; kaj Mi plantis cxin, ke cxi loxnu trankvile sur sia loko kaj ne tremu plu; kaj malbonuloj ne plu premos cxin, kiel antacxe; 11 kaj de post tiu tempo, kiam Mi starigis juxtojn super Mia popolo Izrael kaj donis al vi trankvilecon rilate cxiujn viajn malamikojn, la Eternulo sciigis al vi, ke domon konstruos al vi la Eternulo. 12 Kiam finixos viaj tagoj kaj vi kucixos kun viaj patroj, Mi starigos post vi vian idon, kiu eliros el via ventro; kaj Mi fortikigos lian regnon. 13 Li konstruos domon al Mia nomo; kaj Mi fortikigos la tronon de lia regno por eterne. 14 Mi estos al li patro, kaj li estos al Mi filo; se li faros malbonagon, Mi punos lin per vergo de homoj kaj per batoj de homoj. 15 Kaj Mia favorkoreco ne deturnixos de li, kiel Mi deturnis cxin de Saul, kiun Mi forigis antacx vi. 16 Kaj fidinda estos via domo kaj via regno eterne antacx vi; via trono estos fortikigita por eterne. 17 Konforme al cxiuj cxi tiuj vortoj kaj konforme al cxi tiu tuta vizio Natan parolis al David.

18 Kaj venis la rexo David kaj sidixis antacx la Eternulo, kaj diris: Kiu estas mi, mia Sinjoro, ho Eternulo, kaj kio estas mia domo, ke Vi venigis min cxis cxi tie? 19 Sed ecx tio estis nesuficxa antacx Vi, mia Sinjoro, ho Eternulo, kaj Vi parolis pri la domo de Via sklavo ecx por la malproksima estonteco, laxe la maniero de homo, mia Sinjoro, ho Eternulo. 20 Kion pli David povas diri al Vi? Vi konas ja vian sklaven, mia Sinjoro, ho Eternulo. 21 Pro Via vorto kaj laxe Via koro Vi faris tiun tutan grandaxon, por montri al Via sklavo. 22 Pro tio Vi estas granda, ho Dio Eternulo; cxar ne ekzistas simila al Vi, kaj ne ekzistas Dio krom Vi, laxe cxio, kion ni acxdis per niaj oreloj. 23 Kaj kiu estas simila al Via popolo Izrael, la sola popolo sur la tero, koncerne kiun Dio iris, por elacxeti cxin al Si kiel popolon, kaj fari al Si nomon, kaj fari grandacxojn por Vi kaj timindacxojn por Via tero, antacx Via popolo, kiun Vi liberigis al Vi el Egiptujo, de cxiaj popoloj kaj cxiaj dioj? 24 Kaj Vi starigis al Vi vian popolon Izrael, por ke cxi estu por Vi popolo por eterne; kaj Vi, ho Eternulo, faris Vin Dio por cxi. 25 Kaj nun, ho Dio Eternulo, la vorton, kiun Vi diris pri Via sklavo kaj pri lia domo, fortikigu por eterne, kaj Vi agu tiel, kiel Vi diris. 26 Kaj granda estu Via nomo por eterne, por ke oni diru: La Eternulo Cebaot estas Dio super Izrael. Kaj la domo de Via sklavo David estu fortikigita antacx Vi. 27 cxar Vi, ho Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, sciigis al la orelo de Via sklavo, dirante: Domon mi konstruos al vi; tial Via sklavo trovis kuracxon en sia koro precxi al Vi cxi tiun precxon. 28 Kaj nun, mia Sinjoro, ho Eternulo, Vi estas Dio, kaj Viaj vortoj estas veraj; kaj Vi diris pri Via sklavo cxi tiun bonacxon. 29 Nun komencu beni la domon de Via sklavo, ke cxi restu eterne antacx Vi; cxar Vi, mia Sinjoro, ho Eternulo, parolis; kaj per Via beno estos benita la domo de Via sklavo eterne.

Cxapitro 8

1 Post tio okazis, ke Davis venkobatis la Filicxtojn kaj humiligis ilin, kaj David prenis la

cxefurbon el la manoj de la Filicxtoj. 2 Li ankacx venkobatis la Moabidojn, kaj, kucxiginte ilin sur la tero, li mezuris ilin per cxnuro; du partojn li mezuris por mortigi, kaj unu plenan mezuron por restigi vivaj. Kaj la Moabidoj submeticxis al David kaj alportis tributojn. 3 Kaj David venkobatis Hadadezeron, filon de Recxob, rexon de Coba, kiam tiu iris, por restarigi sian regadon super la rivero Ecxfrato. 4 Kaj David venkoprenis de li mil sepcent rajdantojn kaj dudek mil piedirantojn; kaj David lamigis cxiujn cxarcxevalojn, sed restigis el ili por cent cxaroj. 5 La Sirianoj Damaskaj venis, por helpi al Hadadezer, rexo de Coba; sed David venkobatis el la Sirianoj dudek du mil homojn. 6 Kaj David restigis garnizonojn en la Damaska Sirio, kaj la Sirianoj submeticxis al David kaj alportis tributojn. Kaj la Eternulo helpis al David cxie, kien li iris. 7 Kaj David prenis la orajn cxildojn, kiujn havis sur si la servantoj de Hadadezer, kaj alportis ilin en Jerusalemon. 8 Kaj el Betacx kaj el Berotaj, urboj de Hadadezer, la rexo David prenis tre multe da kupro. 9 Kiam Toi, rexo de cxamat, acxdis, ke David venkobatis la tutan militistaron de Hadadezer, 10 tiam Toi sendis sian filon Joram al la rexo David, por saluti lin, kaj gratuli lin pro tio, ke li militis kontracx Hadadezer kaj venkobatis lin (cxar Toi estis en milito kontracx Hadadezer); kaj li havis en siaj manoj vazojn arcxentajn kaj vazojn orajn kaj vazojn kuprajn. 11 Ilin ankacx la rexo David dedicxis al la Eternulo, kune kun la arcxento kaj oro, kiun li dedicxis el tio, kion li akiris de cxiuj nacioj, kiujn li venkis; 12 de la Sirianoj, de Moab, de la Amonidoj, de la Filicxtoj, kaj de Amalek, kaj el la militakiro, kiun li ricevis de Hadadezer, filo de Recxob kaj rexo de Coba. 13 Kaj David faris al si nomon, kiam li revenis post la venkobato de la Sirianoj en la Valo de Salo, en la nombro de dek ok mil homoj. 14 Kaj li starigis en Edomujo garnizonojn, en la tuta Edomujo li starigis garnizonojn; kaj cxiuj Edomidoj submeticxis al David. Kaj la Eternulo helpis al David cxie, kien li iris.

15 Kaj David rexis super la tuta Izrael, kaj David faradis juxxon kaj justecon al sia tuta popolo. 16 Joab, filo de Ceruja, estis estro de la militistaro; Jehocxafat, filo de Acxilud, estis kronikisto; 17 Cadok, filo de Acxitub, kaj Acximelecx, filo de Ebjatar, estis pastroj; kaj Seraja estis skribisto; 18 Benaja, filo de Jehojada, estis super la Keretidoj kaj la Peletidoj; kaj la filoj de David estis pastroj.

Cxapitro 9

1 Kaj David diris: cxu ekzistas ancoracx iu, kiu restis el la domo de Saul, ke mi povu fari al li favorkoracxon pro Jonatan? 2 El la domo de Saul estis servanto, kies nomo estis Ciba; kaj oni vokis lin al David, kaj la rexo diris al li: cxu vi estas Ciba? Kaj tiu respondis: Mi, via sklavo. 3 Tiam la rexo diris: cxu ekzistas ancoracx iu el la domo de Saul, ke mi povu fari al li favorkoracxon en la nomo de Dio? Kaj Ciba diris al la rexo: Ekzistas ancoracx filo de Jonatan, lamulo. 4 Kaj la rexo diris al li: Kie li estas? Kaj Ciba diris al la rexo: Jen li estas en la domo de Macxir, filo de Amiel, en Lo-Debar. 5 Tiam la rexo David sendis, kaj venigis lin el la domo de Macxir, filo de Amiel, el Lo-Debar. 6 Kaj venis Mefibocxet, filo de Jonatan, filo de Saul, al David, kaj cxetis sin vizacxaltere kaj adorklinicxis. Kaj David diris: Mefibocxet! Kaj tiu diris: Jen mi estas, via sklavo. 7 Kaj David diris al li: Ne timu, cxar mi estos por vi favorkora pro via patro Jonatan, kaj mi redonos al vi cxiujn kampojn de via patro Saul, kaj vi mancxados cxiam cxe mia tablo. 8 Kaj tiu adorklinicxis, kaj diris: Kio estas via sklavo, ke vi vin turnas al senviva hundo, kiel mi estas? 9 Kaj la rexo alvokis Ciban, la servanton de Saul, kaj diris al li: cxion, kio apartenis al Saul kaj al lia tuta domo, mi donas al la filo de via sinjoro; 10 prilaboradu do por li la teron, vi kaj viaj filoj kaj viaj servantoj, kaj rikoltadu, por ke la filo de via sinjoro havu

panon por mancxado; sed Mefibocxet, filo de via sinjoro, mancxados cxiam cxe mia tablo. Kaj Ciba havis dek kvin filojn kaj dudek servantojn. 11 Kaj Ciba diris al la rexo: cxion, kion mia sinjoro la rexo ordonas al sia sklavo, via sklavo faros. Kaj Mefibocxet mancxados cxe mia tablo egale al la filoj de la rexo. 12 Mefibocxet havis malgrandan filon, kies nomo estis Micxa. Kaj cxiuj, kiuj loxis en la domo de Ciba, estis servantoj al Mefibocxet. 13 Kaj Mefibocxet loxis en Jerusalemon, cxar li cxiam mancxadis cxe la tablo de la rexo. Kaj li estis lama je siaj ambacx piedoj.

Cxapitro 10

1 Okazis poste, ke mortis la rexo de la Amonidoj, kaj lia filo cxanun faricxis rexos anstatacx li. 2 Tiam David diris: Mi estas favorkora al cxanun, filo de Nacxax, konforme al tio, kiel lia patro agis favorkore koncerne min. Kaj David sendis, por konsoli lin per siaj servantoj pri lia patro. Kaj la servantoj de David venis en la landon de la Amonidoj. 3 Sed la eminentuloj de la Amonidoj diris al sia sinjoro cxanun: cxu efektive David deziras honori vian patron antacx vi, ke li sendis al vi konsolantojn? cxu ne por pristudi la urbon, esplorigardi kaj ruinigi cxin, David sendis al vi siajn servantojn? 4 Tiam cxanun prenis la servantojn de David, kaj forrazis al ili duonon de la barbo, kaj detranxis iliajn vestojn cxis duono, cxis la lumboj, kaj foririgis ilin. 5 Kiam oni tion raportis al David, li sendis al ili renkonte, cxar tiuj homoj tre hontis. Kaj la rexo diris: Restu en Jericxo, cxis rekreskos viaj barboj, kaj tiam revenu. 6 Kiam la Amonidoj vidis, ke ili indignigis Davidon, tiam la Amonidoj sendis kaj dungis Sirianojn el Bet-Rexob kaj Sirianojn el Coba, dudek mil piedirantojn, kaj de la rexo de Maacxa mil homojn kaj de Tob dek du mil homojn. 7 Kiam David acxdis pri tio, li sendis Joabon kaj la tutan armeon da kuracxuloj. 8 Kaj eliris la Amonidoj kaj batalarancixis cxe la enirejo de la pordego; kaj la Sirianoj el Coba kaj el Rexob kaj la viroj de Tob kaj de Maacxa estis aparte, sur la kampo. 9 Kiam Joab vidis, ke li havos kontrakx si batalon antacxe kaj malantacxe, li faris elekton el cxiuj plejbravuloj en Izrael kaj batalarancis ilin kontrakx la Sirianoj; 10 kaj la ceteran parton de la popolo li komisiis al sia frato Abicxaj, kaj batalarancis ilin kontrakx la Amonidoj. 11 Kaj li diris: Se la Sirianoj superfortos min, tiam vi donos al mi helpon; sed se la Amonidoj superfortos vin, tiam mi iros, por helpi vin. 12 Estu kuracxa, kaj ni tenu nin forte por nia popolo kaj por la urboj de nia Dio; kaj la Eternulo faru tion, kio placxos al Li. 13 Kaj Joab, kun la popolo, kiu estis kun li, komencis la batalon kontrakx la Sirianoj; kaj cxi tiuj forkuris antacx li. 14 Kiam la Amonidoj vidis, ke la Sirianoj forkuris, ili ankacx forkuris antacx Abicxaj, kaj foriris en la urbon. Tiam Joab returnis sin de la Amonidoj, kaj venis Jerusalemon. 15 Kiam la Sirianoj vidis, ke ili estas venkobatitaj de la Izraelidoj, ili kolekticxis en unu loko. 16 Kaj Hadadezer sendis, kaj elirigis la Sirianojn transriverajn; kaj ili venis en cxelamon; kaj cxobacx, militestro de Hadadezer, ilin kondukis. 17 Kiam tio estis raportita al David, li kolektis cxiujn Izraelidojn, kaj transiris Jordanon kaj venis en cxelamon. Kaj la Sirianoj arancis sin kontrakx David kaj ekbatalis kontrakx li. 18 Kaj la Sirianoj forkuris antacx Izrael, kaj David mortigis el la Sirianoj sepcent cxaristojn kaj kvardek mil rajdantojn; ankacx cxobacxon, la militestron, li frapis, kaj tiu mortis tie. 19 Kiam cxiuj rexo, kiuj servis Hadadezeron, vidis, ke ili estas venkobatitaj de la Izraelidoj, ili faris pacon kun la Izraelidoj kaj submeticxis al ili. Kaj la Sirianoj timis helpi plu al la Amonidoj.

Cxapitro 11

1 Post unu jaro, en la tempo, kiam la reĉxoj eliras milite, David sendis Joabon kune kun siaj servantoj kaj kun cxuij Izraelidoj; kaj ili faris ruinigadon inter la Amonidoj, kaj siecxis Raban. Sed David restis en Jerusalem.

2 Okazis, ke vespere David levicxis de sia kucxejo kaj ekpromenis sur la tegmento de la reĉxa domo; kaj li ekvidis de la tegmento virinon, kiu sin lavis; kaj la virino estis tre belaspekta. 3 Kaj David sendis, por demandi pri la virino; kaj oni diris al li, ke cxi estas Bat-cxeba, filino de Eliam, kaj edzino de Urija, la cxiĉtido. 4 Tiam David sendis senditojn, por preni cxin; kaj cxi venis al li, kaj li kucxis kun cxi; kiam cxi repuricxis de sia malpureco, cxi revenis en sian domon. 5 Kaj la virino gravedicxis, kaj cxi sendis, por sciigi Davidon, dirante: Mi gravedicxis. 6 Tiam David sendis al Joab, por diri: Sendu al mi Urijan, la cxiĉtidon. Kaj Joab sendis Urijan al David. 7 Kiam Urija venis al li, David demandis pri la farto de Joab kaj pri la farto de la popolo kaj pri la sukceso de la milito. 8 Kaj David diris al Urija: Iru en vian domon, kaj lavu viajn piedojn. Kaj Urija eliris el la domo de la reĉxo, kaj lin sekvis donacoj de la reĉxo. 9 Sed Urija dormis cxe la enirejo de la domo de la reĉxo, kune kun cxuij servantoj de lia sinjoro, kaj li ne iris en sian domon. 10 Kaj oni raportis al David, dirante: Urija ne iris en sian domon. Tiam David diris al Urija: Vi venis ja de la vojo; kial do vi ne iris en vian domon? 11 Kaj Urija respondis al David: La kesto kaj Izrael kaj Jehuda trovicxas en tendoj, kaj mia sinjoro Joab kaj la servantoj de mia sinjoro bivakas sur la kampo; kaj cxu mi irus en mian domon, por manĉxi kaj trinki, kaj kucxi kun mia edzino? mi cxuras per mia vivo kaj per la vivo de via animo, ke mi ne faros tion. 12 Tiam David diris al Urija: Restu cxi tie ankoraŭx hodiaŭx, kaj morgaŭx mi forliberigos vin. Kaj Urija restis en Jerusalem tiun tagon kaj la sekvantan. 13 Kaj David invitis lin, ke li manĉxu kaj trinku cxe li, kaj ebriigis lin. Vespere li eliris, por dormi sur sia kucxejo kun la servantoj de sia sinjoro, sed en sian domon li ne iris. 14 Matene David skribis leteron al Joab, kaj sendis cxin per Urija. 15 Kaj en la letero li skribis jenon: Metu Urijan en la fronton de la plej forta batalo, kaj deturnicxu de li, ke li estu frapita kaj mortu. 16 Tial, kiam Joab siecxis la urbon, li metis Urijan sur la lokon, pri kiu li sciis, ke tie estas la plej fortaj viroj. 17 Kiam la loĉxantoj de la urbo eliris kaj ekbatalis kontraŭx Joab, falis kelka nombro el la servantoj de David; kaj mortis ankacx Urija, la cxiĉtido. 18 Joab sendis kaj raportigis al David cxuijn cirkonstancojn de la batalo. 19 Kaj al la sendito li donis jenan ordonon: Kiam vi finos raporti al la reĉxo cxuijn cirkonstancojn de la batalo, 20 kaj la reĉxo ekkoleros, kaj diros: Kial vi alproksimicxis al la urbo, por batali? cxu vi ne sciis, ke oni pafos de la muro? 21 kiu mortigis Abimelecxon, filon de Jerubeĉxet? cxu ne virino cxiĉtis sur lin de la muro muelĉxtonon, ke li mortis en Tebec? kial vi alproksimicxis al la muro? tiam diru: Ankacx via servo Urija, la cxiĉtido, mortis. 22 La sendito iris, kaj venis kaj raportis al David cxion, por kio sendis lin Joab. 23 Kaj la sendito diris al David: Kiam tiuj homoj montricxis pli fortaj ol ni kaj eliris kontraŭx nin sur la kampon, ni komencis premi ilin al la enirejo en la pordegon; 24 tiam la pafistoj pafis sur viajn servantojn de sur la muro, kaj pereis kelkaj el la servantoj de la reĉxo, kaj ankacx via servo Urija, la cxiĉtido, mortis. 25 Tiam David diris al la sendito: Tiel diru al Joab: Ne aflikticxu pro tio, ke la glavo formancxas jen tiun, jen alian; plifortigu vian militon kontraŭx la urbo kaj detruu cxin, kaj estu kuracxa. 26 Kiam la

edzino de Urija acxdis, ke mortis cxia edzo Urija, cxi funebris pro sia edzo. 27 Kiam pasis la funebro, David sendis, kaj prenis cxin en sian domon; kaj cxi faricxis lia edzino, kaj cxi naskis al li filon. Sed la faro, kiun faris David, malplacxis al la Eternulo.

Cxapitro 12

1 Kaj la Eternulo sendis al David Natanon, kaj cxi tiu venis al li, kaj diris al li: En unu urbo estis du viroj, unu ricxulo kaj la dua malricxulo; 2 la ricxulo havis tre multe da cxafoj kaj da bovoj; 3 kaj la malricxulo havis nenion, krom unu malgranda cxafeto, kiun li acxetis kaj nutris, kaj cxi elkreskis cxe li kaj cxe liaj infanoj kune kun ili; el lia peco cxi mancxadis, el lia kaliko cxi trinkadis, kaj sur lia sino cxi dormadis, kaj cxi estis por li kiel filino. 4 Sed venis gasto al la ricxa homo, kaj cxi tiu domacxis preni el siaj cxafoj acx el siaj bovoj, por prepari ion por la gasto, kiu venis al li, kaj li prenis la cxafeton de la viro malricxa, kaj preparis cxin por la homo, kiu venis al li. 5 Tiam forte ekflamis la kolero de David kontracx tiu homo, kaj li diris al Natan: Mi cxuras per la Eternulo, ke morti devas la homo, kiu tion faris; 6 kaj pro la cxafeto li repagu kvaroble, pro tio, ke li faris tion kaj ke li agis senkomplete.

7 Tiam Natan diris al David: Vi estas tiu homo. Tiele diris la Eternulo, Dio de Izrael: Mi sanktoleis vin rexo super Izrael, kaj Mi savis vin el la mano de Saul, 8 kaj Mi donis al vi la domon de via sinjoro kaj la edzinojn de via sinjoro sur vian sinon, kaj Mi donis al vi la domon de Izrael kaj Jehuda; kaj se tio ne suficxus, Mi aldonus ancoracx tion kaj alian. 9 Kial do vi malcxatis la vorton de la Eternulo, farante malbonon antacx Liaj okuloj? Urijan, la cxetidon, vi mortigis per glavo, kaj lian edzinon vi prenis al vi kiel edzinon, post kiam vi lin mortigis per glavo de la Amonidoj. 10 Nun ne malaperos el via domo la glavo eterne, pro tio, ke vi malcxatis Min, kaj prenis la edzinon de Urija, la cxetido, ke cxi estu via edzino. 11 Tiele diris la Eternulo: Jen Mi venigos sur vin malbonon el via domo; kaj Mi prenos viajn edzinojn antacx viaj okuloj, kaj fordonos al via konkuranto, kaj li kucxos kun viaj edzinoj antacx cxi tiu suno. 12 cxar vi agis sekrete; sed Mi faros tiun aferon antacx la tuta Izrael kaj antacx la suno. 13 Tiam David diris al Natan: Mi pekis antacx la Eternulo. Kaj Natan diris al David: La Eternulo forigis vian pekon, vi ne mortis; 14 sed cxar vi per tiu faro incitis la malamikojn de la Eternulo, tial la filo, kiu naskicxis al vi, mortos. 15 Kaj Natan iris en sian domon.

Kaj la Eternulo frapis la infanon, kiun la edzino de Urija naskis al David, kaj cxi danxere malsanicxis. 16 Kaj David ekprexis al la Eternulo pri la infano; kaj David fastis, kaj li eniris, kaj pasigis la nokton sur la tero. 17 Kaj ekinsistis super li la plajacxuloj de lia domo, por igi lin levicxi de la tero; sed li ne volis, kaj li ne mancxis kun ili. 18 En la sepa tago la infano mortis. Kaj la servantoj de David timis sciigi al li, ke la infano mortis; cxar ili pensis: Jen dum la infano ancoracx vivis, ni parolis al li, kaj li ne acxskultis nian vocxon; kiel do ni diros al li, ke la infano mortis? li faros ian malbonon. 19 Sed kiam David vidis, ke liaj servantoj murmuretas inter si, li komprenis, ke la infano mortis; kaj David diris al siaj servantoj: cxu la infano mortis? Kaj ili respondis: cxi mortis. 20 Tiam David levicxis de la tero, lavis sin kaj oleis sin kaj cxancxis siajn vestojn, kaj iris en la domon de la Eternulo, kaj adorklinicxis. Poste li venis en sian domon; li

petis, ke oni donu al li panon, kaj li manxis. 21 Tiam diris al li liaj servantoj: Kion signifas tio, kion vi faris? dum la infano estis ancoracx vivanta, vi fastis kaj ploris; kaj kiam la infano mortis, vi levicxis kaj manxis! 22 Kaj li respondis: Dum la infano ancoracx vivis, mi fastis kaj ploris; cxar mi pensis: Kiu scias? eble la Eternulo indulgos min kaj la infano vivos. 23 Sed nun cxi mortis; por kio do mi fastos? cxu mi povas ancoracx revenigi cxin? mi iros al cxi, sed cxi ne revenos al mi. 24 Kaj David konsolis sian edzinon Bat-cxeba, kaj envenis al cxi kaj kucxis kun cxi; kaj cxi naskis filon, kaj li donis al li la nomon Salomono; kaj la Eternulo lin amis. 25 Kaj li transdonis lin en la manojn de la profeto Natan; cxi tiu donis al li la nomon Jedidja, pro la Eternulo.

26 Joab ekmilitis kontracx Raba de la Amonidoj, kaj venkoprenis la recxan urbon. 27 Kaj Joab sendis senditojn al David, kaj dirigis: Mi militis kontracx Raba, kaj mi venkoprenis la urbon de akvoj; 28 nun kolektu la reston de la popolo, kaj siecxu la urbon kaj prenu cxin; cxar alie, se mi prenus la urbon, oni nomus cxin per mia nomo. 29 Tiam David kolektis la tutan popolon, kaj iris al Raba, kaj militis kontracx cxi kaj prenis cxin. 30 Kaj li prenis la kronon de Malkam de lia kapo; cxi havis la pezon de kikaro da oro; en cxi estis multekosta cxtono, kiu transiris sur la kapon de David. Kaj da militakiracxo li elportis el la urbo tre multe. 31 Kaj la popolon, kiu tie estis, li elirigis, kaj metis cxin al segiloj kaj al feraj dracxiloj kaj al feraj hakiloj kaj forkondukis al brikfarejoj. Tiele li agis kun cxiu urboj de la Amonidoj. Kaj David kaj la tuta popolo revenis Jerusalemon.

Cxapitro 13

1 Poste okazis jeno: Abcxalom, filo de David, havis belan fratinon, kies nomo estis Tamar; cxin ekamis Amnon, filo de David. 2 Kaj Amnon suferis multe kaj preskacx malsanicxis pro sia fratino Tamar; cxar cxi estis virgulino, kaj al Amnon cxajnis malfacile fari ion al cxi. 3 Sed Amnon havis amikon, kies nomo estis Jonadab, filo de cximea, frato de David; kaj Jonadab estis homo tre sacxa. 4 Kaj li diris al li: Kial vi tiel malgrasicxas, ho recxido, kun cxiu tago? cxu vi ne diros al mi? Kaj Amnon diris al li: Tamaron, fratinon de mia frato Abcxalom, mi amas. 5 Tiam Jonadab diris al li: Kucxicxu en vian liton, kaj cxajnigu vin malsana; kaj kiam venos via patro, por vidi vin, diru al li: Mi petas, ke mia fratino Tamar venu, kaj cxi donu al mi manxi kaj cxi pretigu antacx mi la manxacson, por ke mi vidu kaj mi manxu el cxiaj manoj. 6 Amnon kucxicxis, kaj cxajnigis sin malsana; kaj venis la recxo, por vidi lin, kaj Amnon diris al la recxo: Mi petas, ke venu mia fratino Tamar, kaj cxi pretigu antacx miaj okuloj du kuketojn, por ke mi manxu de cxiaj manoj. 7 Tiam David sendis al Tamar en la domon, por diri: Iru, mi petas, en la domon de via frato Amnon, kaj pretigu al li manxacson. 8 Kaj Tamar iris en la domon de sia frato Amnon; li kucxis. Kaj cxi prenis paston, knedis cxin, preparis antacx liaj okuloj, kaj bakis la kuketojn. 9 Kaj cxi prenis al paston, kaj elskuis antacx li; sed li ne volis manxi. Kaj Amnon diris: Forigu de mi cxiujn. Kaj cxiu eliris de li. 10 Tiam Amnon diris al Tamar: Alportu la manxacson en la internan cxambron, por ke mi manxu el viaj manoj. Tamar prenis la kuketojn, kiujn cxi faris, kaj alportis ilin al sia frato Amnon en la internan cxambron. 11 Sed, kiam cxi ilin alportis al li por manxi, li kaptis cxin, kaj diris al cxi: Venu, kucxicxu kun mi, mia fratino. 12 Tiam cxi diris al li: Ne, mia frato, ne perfortu min; cxar tiel ne estas farate en Izrael;

ne faru tian malnoblacxon. 13 Kien mi irus kun mia malhonoro? kaj vi faricxus kiel iu el la malnobluloj en Izrael. Parolu kun la recxo, mi petas; kaj li ne rifuzos min al vi. 14 Sed li ne volis obei cxiajn vortojn, kaj kaptis cxin kaj perfortis cxin kaj kucxis kun cxi. 15 Post tio Amnon ekmalamis cxin per tre granda malamo; pli granda estis la malamo, kiun li eksentis al cxi, ol la amo, kiun li antacxe havis por cxi. Kaj Amnon diris al cxi: Levicxu, foriru. 16 Kaj cxi diris al li: Se vi forpelas min, tiam cxi tiu granda malbono estas pli granda, ol la alia, kiun vi faris al mi. Sed li ne volis acxskulti cxin. 17 Kaj li alvokis sian junulon-servanton, kaj diris: Forpelu de mi cxi tiun for, kaj cxlosu la pordon post cxi. 18 cxi havis sur si diverskoloran veston, cxar per tiaj tunikoj vestadis sin la filinoj de la recxo. Kaj lia servanto elkondukis cxin eksteren kaj cxloxis la pordon post cxi. 19 Tiam Tamar prenis cindron sur sian kapon, kaj la diverskoloran veston, kiu estis sur cxi, cxi discxiris; kaj cxi metis sian manon sur sian kapon, kaj iris kaj kriis. 20 Kaj diris al cxi cxia frato Abcxalom: cxu via frato Amnon estis kun vi? nun, mia fratino, silentu; li estas via frato; ne tro aflikticxu pro tiu afero. Kaj Tamar restis malcxoja en la domo de sia frato Abcxalom. 21 Kiam la recxo David acxdis cxion cxi tion, li tre koleris. 22 Abcxalom parolis kun Amnon nek malbonon nek bonon; cxar Abcxalom malamis Amnonon pro tio, ke li perfortis lian fratinon Tamar.

23 Okazis post du jaroj, ke oni tondis la cxafojn cxe Abcxalom en Baal-cxacor, kiu estas apud Efraim; kaj Abcxalom invitis cxiajn filojn de la recxo. 24 Kaj Abcxalom venis al la recxo, kaj diris: Jen oni tondas cxe via sklavo; mi petas, ke la recxo kun siaj servantoj venu al via sklavo. 25 Sed la recxo diris al Abcxalom: Ne, mia filo, ni ne iros cxiajn, por ke ni ne estu cxarcxo por vi. Tiu insiste lin petis; sed li ne volis iri, li nur benis lin. 26 Tiam Abcxalom diris: Se ne, tiam almenacx mia frato Amnon iru kun ni. Kaj la recxo diris al li: Por kio li iru kun vi? 27 Sed Abcxalom insiste lin petis; tial li lasis iri kun li Amnonon kaj cxiajn filojn de la recxo. 28 Kaj Abcxalom ordonis al siaj servantoj jene: Rigardu, mi petas, kiam la koro de Amnon gajicxos de vino, kaj mi diros al vi, ke vi frapu Amnonon, tiam mortigu lin, ne timu; cxar ja mi ordonis al vi; estu senhezitaj kaj kuracxaj. 29 Kaj la servantoj de Abcxalom faris al Amnon, kiel ordonis Abcxalom. Tiam levicxis cxiaj filoj de la recxo, kaj sidicxis cxiaj sur sia mulo kaj forkuris. 30 Kiam ili estis ankoraux sur la vojo, al David venis la famo, ke Abcxalom mortigis cxiajn filojn de la recxo kaj neniun el ili restis. 31 La recxo levicxis, kaj discxiris siajn vestojn, kaj kucxicxis sur la tero; kaj cxiaj liaj servantoj staris kun discxiritaj vestoj. 32 Tiam ekparolis Jonadab, filo de cximea, frato de David, kaj diris: Mia sinjoro ne diru, ke cxiaj junuloj filoj de la recxo estas mortigitaj; cxar nur Amnon sola mortis; cxar cxe Abcxalom tio estis decidita de post la tago, kiam tiu perfortis lian fratinon Tamar. 33 Kaj nun mia sinjoro la recxo ne atentu la famon, kiu diras, ke cxiaj filoj de la recxo mortis; nur Amnon sola mortis. 34 Dume Abcxalom forkuris. La gardostaranta servanto levis siajn okulojn, kaj ekvidis, ke multe da homoj iras de la vojo malantacxa laxe la deklivo de la monto. 35 Kaj Jonadab diris al la recxo: Jen la filoj de la recxo venas; kiel via sklavo diris, tiel faricxis. 36 Kiam li finis paroli, venis la filoj de la recxo, kaj ili levis sian vocxon kaj ploris; kaj ankacx la recxo kaj cxiaj liaj servantoj ploris per tre granda ploro. 37 Sed Abcxalom forkuris, kaj venis al Talmaj, filo de Amihud, recxo de Gecxur. Kaj David funebriis pro sia filo dum la tuta tempo.

38 Abcxalom forkuris, kaj iris Gecxuron, kaj restis tie dum tri jaroj. 39 Kaj la recxo David forte sopiris al Abcxalom; cxar li konsolicxis pri la morto de Amnon.

Cxapitro 14

1 Joab, filo de Ceruja, rimarkis, ke la koro de la reĉxo plifavoricxis por Abcxalom. 2 Kaj Joab sendis en Tekoan kaj venigis de tie sacxan virinon, kaj diris al cxi: cxajnigu vin funebranta kaj metu sur vin funebrajn vestojn, kaj ne cxmiru vin per oleo, kaj estu kiel virino, kiu jam de longe funebras pro mortinto; 3 kaj venu al la reĉxo kaj diru al li jenon; kaj Joab inspiris al cxi, kion cxi devas diri. 4 Kaj la virino el Tekoa ekparolis al la reĉxo, kaj cxetis sin vizacxaltere kaj adorklinicxis, kaj diris: Helpu min, ho reĉxo! 5 Kaj la reĉxo diris al cxi: Kio estas al vi? Kaj cxi respondis: Ho ve, mi estas vidvino, mia edzo mortis. 6 Sed via sklavino havis du filojn; ili ambacx ekkverelis sur la kampo, kaj cxar estis inter ili neniŭ savanto, unu frapis la alian kaj mortigis lin. 7 Kaj jen levicxis kontrakx vian sklavinton la tuta familio, dirante: Eldonu la frاتمortiginton, por ke ni mortigu lin pro la animo de lia frato, kiun li mortigis, kaj ni ekstermu ankacx la heredanton. Tiel ili volas estingi mian karbon, kiu ancoracx restis, por ne restigi al mia edzo nomon nek ian restacxon sur la tero. 8 Tiam la reĉxo diris al la virino: Iru hejmen, kaj mi donos ordonon pri vi. 9 Sed la virino el Tekoa diris al la reĉxo: Sur mi, mia sinjoro, ho reĉxo, estu la krimo, kaj sur la domo de mia patro; sed la reĉxo kaj lia trono estas senkulpaj. 10 Kaj la reĉxo diris: Alkonduku al mi tiun, kiu parolas kontrakx vi, kaj li ne plu tucxos vin. 11 Kaj cxi diris: La reĉxo volu memori pri la Eternulo, lia Dio, por ke la sangovencxantoj ne faru pli da pereoj kaj ne ekstermu mian filon. Li diris: Mi cxuras per la Eternulo, ke ne falos ecx haro de via filo sur la teron. 12 Kaj la virino diris: Permesu, ke via sklavino diru vorton al mia sinjoro la reĉxo. Li diris: Parolu. 13 Kaj la virino diris: Kial do vi tiel pensas pri la popolo de Dio? eldirante tian vorton, la reĉxo faricxas kvazacx kulpulo, ke li ne revenigas sian elpeliton. 14 cxar ni devas morti, kaj ni similas al akvo, kiu estas vercxata sur la teron kaj kiun oni ne povas enkollekti; sed Dio ne volas pereigi animon; Li pripensas, ke forpucxito ne estu forpucxata ankacx de Li. 15 Nur nun mi venis, por diri tion al la reĉxo, mia sinjoro, cxar la popolo min timigis; sed via sklavino diris al si: Mi provos paroli al la reĉxo; eble la reĉxo plenumos la vorton de sia sklavino; 16 eble la reĉxo acxskultos, por savi sian sklavinton el la mano de tiu homo, kiu volas ekstermi min kaj mian filon kune el la heredacxo de Dio. 17 Kaj via sklavino diris al si: La vorto de mia sinjoro la reĉxo donos trankvilecon; cxar kiel anxelo de Dio, tiel estas mia sinjoro la reĉxo, por distingi la bonon kaj malbonon; kaj la Eternulo, via Dio, estos kun vi. 18 Tiam ekparolis la reĉxo, kaj diris al la virino: Mi petas, kacxu antacx mi nenion, pri kio mi demandas vin. Kaj la virino diris: Mia sinjoro la reĉxo volu paroli. 19 Kaj la reĉxo diris: cxu ne la mano de Joab estas kun vi en cxio cxi tio? Kaj la virino respondis kaj diris: Vere, kiel vivas via animo, mia sinjoro, ho reĉxo, ne estas eble deklinicxi dekstren nek maldekstren de cxio, kion diris mia sinjoro la reĉxo; cxar via sklavino Joab tion ordonis al mi, kaj li inspiris al via sklavino cxiajn cxiajn vortojn. 20 Por aliformigi la aspekton de la afero, via sklavino Joab tion faris; sed mia sinjoro estas sacxa per sacxeco de anxelo de Dio, kaj scias cxion, kio estas sur la tero. 21 Tiam la reĉxo diris al Joab: Jen mi tion faris; iru do kaj revenigu la junulon Abcxalom. 22 Joab cxetis sin vizacxaltere kaj adorklinicxis, kaj dankis la reĉxon. Kaj Joab diris: Hodiaŭ via sklavino scias, ke mi akiris vian favoron, mia sinjoro, ho reĉxo, cxar la reĉxo plenumis la vorton de sia sklavino. 23 Kaj Joab levicxis, kaj iris en Gecxuron, kaj venigis Abcxalomon en Jerusalemon. 24 Sed la reĉxo diris: Li reiru en sian domon, sed mian vizacxon li ne vidu. Kaj Abcxalom revenis en sian domon, sed la vizacxon de la reĉxo li ne vidis.

25 En la tuta Izrael estis neniŭ homo tiel famege bela, kiel Abcxalom: de la plando de lia piedo cxis lia vorto estis en li nenia mallacxdindacxo. 26 Kaj kiam li tondis sian kapon (li tondadis cxiujare, cxar la haroj faricxis por li tro pezaj, kaj estis necese tondi), la haroj de lia kapo pezis ducent siklojn lacx la recxa pesilo. 27 Al Abcxalom naskicxis tri filoj, kaj unu filino, kies nomo estis Tamar; cxi estis virino belaspekta.

28 Abcxalom restis en Jerusalemon du jarojn, kaj la vizacxon de la recxo li ne vidis. 29 Kaj Abcxalom sendis al Joab, por sendi lin al la recxo; sed tiu ne volis veni al li. Li sendis ankoracx duan fojon, sed tiu ne volis veni. 30 Tiam li diris al siaj servantoj: Rigardu la kampoparton de Joab apud mia; li havas tie hordeon; iru, kaj forbruligu cxin per fajro. Kaj la servantoj de Abcxalom forbruligis la kampoparton per fajro. 31 Tiam Joab levicxis, kaj venis al Abcxalom en la domon, kaj diris al li: Kial viaj seravntoj forbruligis per fajro mian kampoparton? 32 Abcxalom respondis al Joab: Jen mi sendis al vi, por diri al vi: Venu cxi tien, por ke mi sendu vin al la recxo, por demandi, kial mi venis el Gecxur; pli bone estus por mi resti tie. Nun mi volas vidi la vizacxon de la recxo; kaj se mi havas en mi krimon, li mortigu min. 33 Kaj Joab iris al la recxo, kaj diris al li tion; kaj cxi tiu alvokis Abcxalomon, kiu venis al la recxo, kaj adorklinicxis vizacxaltere antacx la recxo; kaj la recxo kisis Abcxalomon.

Cxapitro 15

1 Post tio Abcxalom havigis al si cxaron kaj cxevalojn kaj kvindek virojn, kiuj kuradis antacx li. 2 Kaj Abcxalom levicxadis frue, kaj staricxadis cxe la vojo al la pordego; kaj cxiun homon, kiu havis plendon kaj iris al la recxo por juxto, Abcxalom vokis al si, kaj diris al li: El kiu urbo vi estas? Kaj kiam tiu respondis: Via sklavo estas el tiu acx tiu tribo de Izrael, 3 Abcxalom diris al li: Via afero estas bona kaj justa, sed ne ekzistas por vi acxskultanto cxe la recxo. 4 Kaj plue Abcxalom parolis: Ho, kiu farus min juxto en la lando, por ke al mi venu cxiu homo, kiu havas plendon acx juxtan aferon, kaj por ke mi faru al li juston! 5 Kaj kiam iu alproksimicxis, por adorklinicxi antacx li, li etendis sian manon, kaptis lin, kaj kisis lin. 6 Tiel Abcxalom agis kun cxiuj Izraelidoj, kiuj iris por juxto al la recxo; kaj Abcxalom cxtete allogis al si la korojn de la Izraelidoj.

7 Atinginte la acxon de kvardek jaroj, Abcxalom diris al la recxo: Permesu al mi iri kaj plenumi en cxebron mian sanktan promeson, kiun mi faris al la Eternulo; 8 cxar sanktan promeson faris via sklavo, kiam mi estis en Gecxur en Sirio, nome: Se la Eternulo revenigos min en Jerusalemon, mi faros oferon al la Eternulo. 9 Kaj la recxo diris al li: Iru en paco. Kaj li levicxis, kaj iris cxebronon. 10 Kaj Abcxalom sendis esplorrigardantojn al cxiuj triboj de Izrael kun la sekvanta instrukcio: Kiam vi acxdos la sonon de trumpeto, tiam diru: Abcxalom faricxis recxo en cxebron. 11 Kune kun Abcxalom iris ducent viroj el Jerusalemon; ili estis invititaj, kaj iris sen ia kulpa intenco, nenion sciante. 12 Kaj Abcxalom sendis inviti ankaŭ Acxitofelon, la Giloanon, la konsiliston de David, el lia urbo Gilo, kiam li estis faranta la bucxoferojn. Tiam la konspiro pliforticxis, kaj la popolo cxiam pli kaj pli amase iris al Abcxalom.

13 Dume venis raportanto al David, kaj diris: La koroj de la Izraelidoj turnicxis al Abcxalom. 14 Tiam David diris al cxiuj siaj servantoj, kiuj estis kun li en Jerusalem: Levicxu, kaj ni forkuru, cxar alie ni ne povos savicxi kontrakx Abcxalom; rapidu foriri, por ke li, rapide, ne atingu nin, ne venigu sur nin malfelicxon, kaj ne pereigu la urbon per glavo. 15 Kaj la servantoj de la rexo diris al la rexo: Kion ajn elektos nia sinjoro la rexo, ni estas viaj sklavoj. 16 Tiam la rexo kaj lia tuta domo eliris piede, kaj la rexo restigis la dek kromvirinojn, por gardi la domon. 17 Kaj la rexo, kun la tuta popolo, kiu sekvis lin, eliris; kaj ili haltis cxe malproksima domo. 18 Kaj cxiuj liaj servantoj preteriris preter li, kaj cxiuj Keretidoj kaj Peletidoj, kaj cxiuj Gatanoj, sescent viroj, kiuj sekvis lin el Gat, preteriris antacx la rexo. 19 Kaj la rexo diris al Itaj, la Gatano: Kial vi ankacx iras kun ni? iru returne kaj restu kun la rexo, cxar vi estas fremdulo kaj vi estas elcxirita el via loko. 20 Hieracx vi venis; kaj cxu mi povas hodiocx altrudi al vi la iradon kun ni? mi iras, kien mi povas iri. Iru returne, kaj rekonduku viajn fratojn kun vi; favorkoreco kaj justeco estu al vi. 21 Sed Itaj respondis al la rexo kaj diris: Mi cxuras per la Eternulo kaj per mia sinjoro la rexo: nur en tiu loko, en kiu estos mia sinjoro la rexo, cxu por vivo, cxu por morto, nur tie estos via sklavoj. 22 Tiam David diris al Itaj: Venu, kaj preteriru. Kaj preteriris Itaj, la Gatano, kaj cxiuj liaj viroj, kune kun cxiuj infanoj, kiuj estis kun li. 23 Kaj cxiuj ploris per lacxta vocxo, kaj la tuta popolo preteriris. Kaj la rexo transiris la torenton Kidron, kaj la tuta popolo iris antacxen lacx la vojo al la dezerto. 24 Aperis ankacx Cadok, kune kun cxiuj Levidoj, kiuj portis la keston de interligo de Dio; kaj ili starigis la keston de Dio; kaj Ebjatar staris pli alte, cxis preteriris la tuta popolo el la urbo. 25 Kaj la rexo diris al Cadok: Revenigu la keston de Dio en la urbon. Se mi akiros favoron de la Eternulo, tiam Li revenigos min kaj vidigos al mi cxin kaj Sian locxejon; 26 sed se Li diros: Vi ne placxas al Mi, tiam mi estas preta; Li faru kun mi, kiel placxas al Li. 27 Kaj la rexo diris al la pastro Cadok: Vi estas antacxvidema; reiru en paco en la urbon, kaj via filo Acximaac, kaj Jonatan, filo de Ebjatar, ambaux viaj filoj, iru kun vi. 28 Vidu, mi restos sur la ebenacxo de la dezerto, cxis venos io de vi, por sciigi al mi. 29 Tiam Cadok kaj Ebjatar reportis la keston de Dio en Jerusalemon, kaj ili tie restis.

30 Kaj David supreniris sur la monton de olivoj, irante kaj plorante; lia kapo estis kovrita, kaj li iris nudpieda; kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, kovris cxiu sian kapon kaj iris supren, sencxese plorante. 31 Kiam oni diris al David, ke Acxitofel estas inter la konspirantoj kun Abcxalom, David diris: Mi petas Vin, ho Eternulo, malsacxigu la konsilon de Acxitofel. 32 David venis sur la supron, kie oni adkorklinicxas al Dio; kaj jen renkonte al li iras cxucxaj, la Arkano; lia vesto estas discxirita, kaj tero estas sur lia kapo. 33 Kaj David diris al li: Se vi iros kun mi, vi estos por mi cxarxo; 34 sed se vi reiros en la urbon, kaj diros al Abcxalom: Mi estos via sklavoj, ho rexo; kiel mi estis la sklavoj de via patro delonge, tiel mi de nun estos via sklavoj--tiam vi detruos por mi la konsilon de Acxitofel. 35 Tie estos kun vi la pastroj Cadok kaj Ebjatar; kaj cxion, kion vi acxdos en la domo de la rexo, diru al la pastroj Cadok kaj Ebjatar. 36 Jen tie estas kun ili iliaj du filoj, Acximaac cxe Cadok, kaj Jonatan cxe Ebjatar; per ili vi transsendos al mi cxion, kion vi acxdos. 37 Kaj cxucxaj, amiko de David, venis en la urbon. Ankacx Abcxalom venis Jerusalemon.

Cxapitro 16

1 Kiam David iom malsupreniris de la supro, jen venis al li renkonte Ciba, la servanto de Mefibocxet, kun paro da selitaj azenoj, sur kiuj estis ducent panoj kaj cent sekvinberaj kukoj kaj cent sekigitaj fruktoj kaj felsako kun vino. 2 Kaj la rexo diris al Ciba: Por kio tio estas kun vi? Kaj Ciba respondis: La azenoj estas por la domo de la rexo, por rajdi sur ili, kaj la pano kaj la fruktoj por la servantoj por manxi, kaj la vino por trinki por la lacixintoj en la dezerto. 3 Kaj la rexo diris: Kie estas la filo de via sinjoro? Ciba respondis al la rexo: Li sidas en Jerusalemon, cxar li diras: Nun la domo de Izrael redonos al mi la regnon de mia patro. 4 Tiam la rexo diris al Ciba: Nun al vi apartenu cxio, kion havas Mefibocxet. Kaj Ciba diris: Mi adorklinicxas; mi akiru vian favoron, mia sinjoro, ho rexo.

5 Kiam la rexo David venis cxis Bacxurim, jen el tie eliras viro el la familio de la domo de Saul; lia nomo estis cximei, filo de Gera; elirante, li senxese insultadis. 6 Li cxetis cxtonojn sur Davidon kaj sur cxiajn servantojn de la rexo David; la tuta popolo kaj cxiaj fortuloj estis dekstre kaj maldekstre de li. 7 Kaj tiel parolis cximei, insultante: For, for, sangavidulo, malbonagulo! 8 la Eternulo revenigis sur vin la tutan sangon de la domo de Saul, sur kies loko vi faricxis rexo, kaj la Eternulo transdonis la regnon en la manon de via filo Abcxalom; tion vi havas pro via malboneco, cxar vi estas sangavidulo. 9 Tiam Abicxaj, filo de Ceruja, diris al la rexo: Kial insultu tiu senviva hundo mian sinjoron, la rexon? permesu al mi iri kaj dehaki lian kapon. 10 Sed la rexo diris: Kiel tio koncernas min kaj vin, filoj de Ceruja? li insultu; cxar la Eternulo diris al li: Insultu Davidon. Kiu povas diri: Kial vi tion faras? 11 Kaj David diris al Abicxaj kaj al cxiaj siaj servantoj: Jen mia filo, kiu eliris el mia interno, atencas mian animon; tiom pli tion povas fari nun la Benjamenido; lasu lin, kaj li insultu, cxar la Eternulo tion ordonis al li. 12 Eble la Eternulo vidos mian mizeron, kaj la Eternulo repagos al mi bonon anstatacx lia hodiaksa insultado. 13 Kaj David kun siaj homoj dacxrigis sian vojon. Kaj cximei iris laex la deklivo de la monto, kontrakx li, iris kaj insultis, cxetadis cxtonojn sur lin, kaj cxutadis sur lin teron. 14 La rexo kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, venis lacaj kaj ripozis tie.

15 Dume Abcxalom kaj cxiaj Izraelidoj venis en Jerusalemon, kaj Acxitofel kun li. 16 Kiam cxucxaj, la Arkano, amiko de David, venis al Abcxalom, li diris al Abcxalom: Vivu la rexo! vivu la rexo! 17 Kaj Abcxalom diris al cxucxaj: Tia estas via amo al via amiko! kial vi ne iris kun via amiko? 18 Sed cxucxaj respondis al Abcxalom: Ne, sed kiun elektis la Eternulo kaj cxi tiu popolo kaj cxiaj Izraelidoj, al tiu mi apartenos, kaj kun li mi restos. 19 Due, kiun mi servos? cxu ne lian filon? kiel mi servis vian patron, tiel mi estos al vi. 20 Tiam Abcxalom diris al Acxitofel: Konsilicxu inter vi, kion ni devas fari. 21 Kaj Acxitofel diris al Abcxalom: Eniru al la kromvirinoj de via patro, kiujn li restigis, por gardi la domon. Kiam cxiaj Izraelidoj acxdos, ke vi abomenigis al vi vian patron, tiam forticxos la manoj de cxiaj, kiuj estas kun vi. 22 Tiam oni starigis por Abcxalom tendon sur la tegmento, kaj Abcxalom eniris al la kromvirinoj de sia patro antacx la okuloj de cxiaj Izraelidoj. 23 La konsiloj de Acxitofel, kiujn li donadis en tiu tempo, havis tian valoron, kiel se oni demandus la decidon de Dio; tiaj estis cxiaj konsiloj de Acxitofel, kiel por David, tiel ankacx por Abcxalom.

Cxapitro 17

1 Kaj Acxitofel diris al Abcxalom: Permesu al mi elekti dek du mil virojn, kaj mi levixos kaj postkuros Davidon en la nokto. 2 Mi atakos lin, kiam li estos laca kaj liaj manoj estos malfortaj; mi teruros lin tiel, ke forkuros la tuta popolo, kiu estas kun li; tiam mi mortigos la rexon solan. 3 Kaj mi revenigos la tutan popolon al vi; kiam revenos cxiuj, krom tiu, kiun vi sercxas, tiam al la tuta popolo faricxos paco. 4 Kaj la afero placxis al Abcxalom kaj al cxiuj plejacxuloj de Izrael.

5 Tamen Abcxalom diris: Alvoku ancoracx cxucxajon, la Arkanon, por ke ni acxdu ankacx tion, kion li diros. 6 Kiam cxucxaj venis al Abcxalom, Abcxalom diris al li: Jen kion diris Acxitofel; cxu ni faru tion, kion li diris? se ne, tiam diru vi. 7 Tiam cxucxaj diris al Abcxalom: Ne bona estas la konsilo, kiun donis Acxitofel cxi tiun fojon. 8 Kaj cxucxaj diris plue: Vi konas vian patron kaj liajn virojn, ke ili estas fortuloj; krom tio ili estas koleraĵ, kiel urso, de kiu oni forrabis la infanojn sur la kampo; kaj via patro estas sperta militisto, kaj li ne dormos nokte kun la popolo. 9 Jen nun li kacxicxas en ia kaverno acx en ia alia loko. Se en la komenco iu el la niaj falos, kaj disvasticxos la famo, ke havis malvenkon la popolo, kiu sekvas Abcxalomon, 10 tiam ecx la plej kuracxa, kiu havas koron, similan al la koro de leono, senkuracxicxos; cxar la tuta Izrael scias, kiel fortaj estas via patro, kaj la militistoj, kiuj estas kun li. 11 Tial mi konsilas: kolektu al vi la tutan Izraelon, de Dan cxis Beer-cxeba, tian multegon, kiel la sablo apud la maro, kaj vi persone iru meze de ili. 12 Kaj ni atakos lin, en kiu ajn loko li trovicxos, kaj ni surfalos sur lin, kiel falas la roso sur la teron; kaj el li, kun cxiuj viroj, kiuj estas kun li, ne restos ecx unu. 13 Kaj se li enfermicos en urbo, tiam la tuta Izrael cxirkacxigos tiun urbon per cxnuroj, kaj trenos cxin en la riveron, cxis ne restos tie ecx cxtoneto. 14 Tiam diris Abcxalom kaj cxiuj Izraelidoj: La konsilo de cxucxaj, la Arkano, estas pli bona, ol la konsilo de Acxitofel. Sed la Eternulo decidis detrui la bonan konsilon de Acxitofel, por ke la Eternulo venigu malfelicxon sur Abcxalomon.

15 Kaj cxucxaj diris al la pastroj Cadok kaj Ebjatar: Tiel kaj tiel konsilis Acxitofel al Abcxalom kaj al la plejacxuloj de Izrael, kaj tiel kaj tiel konsilis mi; 16 nun sendu rapide, kaj dirigu al David jenon: Ne pasigu cxi tiun nokton sur la ebenacxo de la dezerto, sed transiru, por ke ne pereu la rexo, kaj la tuta popolo, kiu estas kun li. 17 Jonatan kaj Acximaac staris apud En-Rogel; servantino iris kaj sciigis al ili, por ke ili iru kaj sciigu al la rexo David, cxar ili ne devis sin montri kaj veni en la urbon. 18 Sed ilin ekvidis iu junulo, kaj raportis al Abcxalom; dume ili ambacx rapide iris, kaj venis en Bacxurimon en la domon de unu homo, sur kies korto trovicxis puto, kaj ili malsupreniris tien. 19 Kaj lia edzino prenis kaj sternis kovrotukon super la aperturo de la puto kaj cxutis sur cxin grion, por ke oni nenion rimarku. 20 Kiam la servantoj de Abcxalom venis al la virino en la domon, kaj demandis, kie estas Acximaac kaj Jonatan, la virino respondis al ili: Ili iris trans la akvuĵon. Kaj ili sercxis kaj ne trovis, kaj ili revenis Jerusalemon. 21 Kiam ili foriris, tiuj eliris el la puto, kaj iris kaj raportis al la rexo David, kaj diris al David: Levicxu, kaj transiru rapide la akvon, cxar tiel kaj tiel konsilis kontrakx vi Acxitofel. 22 Tiam levicxis David, kaj la tuta popolo, kiu estis kun li, kaj ili transiris Jordanon antacx la matenico; kaj restis neniuj, kiu ne estus transirinta Jordanon. 23 Kiam Acxitofel vidis, ke oni ne plenumis lian konsilon, li selis azenon, levicxis kaj iris al sia domo, en sian urbon, faris ordonojn pri sia domo, kaj sufokis sin kaj mortis; kaj oni enterigis lin en la tombo de lia patro.

24 Dume David venis en Macxanaimon, kaj Abcxalom transiris Jordanon, li kaj cxiuj viroj de Izrael kun li. 25 Kaj Amasan Abcxalom starigis super la militistaro anstatacx Joab; Amasa estis filo de viro, kies nomo estis Jitra, el Jizreel, kaj kiu envenis al Abigail, filino de Nacxacx, fratino de Ceruja, patrino de Joab. 26 Kaj Izrael kaj Abcxalom staricxis tendare en la lando Gilead.

27 Kiam David venis en Macxanaimon, tiam cxobi, filo de Nacxacx, el Raba de la Amonidoj, kaj Macxir, filo de Amiel, el Lo-Debar, kaj Barzilaj, la Gileadano, el Roglim, 28 alportis litojn kaj tapicxojn kaj argilajn vazojn, kaj tritikon kaj hordeon kaj farunon kaj rostitajn grajnoj, kaj fabojn kaj lentojn, ankacx rostitajn, 29 kaj mielon kaj buteron kaj cxafojn kaj fromacxojn; ili alportis al David, kaj al la popolo, kiu estis kun li, por mancx; cxar ili diris: La popolo estas malsata kaj laca kaj soifa en la dezerto.

Cxapitro 18

1 David prikalkulis la popolon, kiu estis kun li, kaj starigis super cxi milestrojn kaj centestrojn. 2 Kaj David metis trionon de la popolo sub la disponon de Joab, kaj trionon sub la disponon de Abicxaj, filo de Ceruja kaj frato de Joab, kaj trionon sub la disponon de Itaj, la Gatano. Kaj la rexo diris al la popolo: Mi ankacx iros kun vi. 3 Sed la popolo diris: Ne iru; cxar se ni ecx forkuros, ili ne tre atentis nin; ecx se duono de ni mortos, ili ne tre atentis nin; sed vi estas kiel dek mil el ni; tial estas pli bone, ke vi helpu nin el la urbo. 4 Tiam la rexo diris al ili: Kion vi deziras, tion mi faros. Kaj la rexo staricxis apud la pordego, kaj la tuta popolo eliris lacx centoj kaj miloj. 5 Kaj la rexo ordonis al Joab kaj al Abicxaj kaj al Itaj: Estu singardaj kun la junulo Abcxalom. Kaj la tuta popolo acxdis, kiel la rexo ordonis al cxiuj estroj koncerne Abcxalomon. 6 Kaj la popolo eliris sur la kampon kontrakx Izraelon, kaj faricxis batalo en la arbaro de Efraim. 7 Kaj la popolo Izraela estis tie venkobatita de la servantoj de David, kaj tie estis granda venkobato en tiu tago: falis dudek mil. 8 La batalo disvasticxis tie sur la tutan regionon; kaj la arbaro pereigis pli da homoj, ol ekstermis la glavo en tiu tago. 9 Kaj Abcxalom renkonticxis kun la servantoj de David; Abcxalom rajdis sur mulo. Kaj la mulo trafis sub interplektitajn branxojn de granda kverko, kaj lia kapo alkrocicxis al la kverko, kaj li ekpendis inter la cxielo kaj la tero; kaj la mulo, kiu estis sub li, forkuris. 10 Tion ekvidis unu homo, kaj sciigis al Joab, kaj diris: Jen mi vidis Abcxalomon, kiu pendas de kverko. 11 Kaj Joab diris al la homo, kiu raportis al li: Se vi vidis, kial do vi ne batis lin tie sur la teron? mi donus al vi dek arcxentajn monerojn kaj unu zonon. 12 Sed la homo diris al Joab: Se vi donus en miajn manojn ecx mil arcxentajn monerojn, mi ne etendus mian manon kontrakx la filo de la rexo; cxar antacx niaj oreloj la rexo ordonis al vi kaj al Abicxaj kaj al Itaj, dirante: Gardu al mi la junulon Abcxalom. 13 Kaj se mi farus falsaxon kontrakx mia animo, nenio kacxicxus antacx la rexo, kaj vi starus flanke. 14 Joab diris: Mi ne perdos tempon kun vi. Kaj li prenis en sian manon tri lancojn, kaj enpikis ilin en la koron de Abcxalom, kiam cxi tiu ankoraqx estis vivanta inter la branxoj de la kverko. 15 Poste dek junuloj armilportistoj de Joab cxirkacxis Abcxalomon, batis, kaj mortigis lin. 16 Tiam Joab ekblovis per trumpeto, kaj la popolo cxesis postkuri la Izraelidojn; cxar Joab haltigis la popolon. 17 Kaj oni prenis Abcxalomon kaj cxetis lin en la arbaro en grandan kavon, kaj oni metis super li tre grandan amason da cxtonoj; kaj cxiuj Izraelidoj forkuris cxiu al sia tendo. 18 Sed Abcxalom

ankoracx dum sia vivo starigis al si monumenton, kiu trovixas en la Valo de la Recxo; cxar li diris: Mi ne havas filon, kiu memorigus pri mia nomo; kaj li nomis la monumenton per sia nomo. Kaj oni nomas cxin cxis nun monumento de Abcxalom.

19 Acximaac, filo de Cadok, diris: Mi kuros, kaj sciigos al la recxo, ke la Eternulo faris al li juston kontrakx liaj malamikoj. 20 Sed Joab diris al li: Ne bona sciiganto vi estos hodiax; vi sciigos en alia tago, kaj hodiax ne sciigu, cxar mortis la filo de la recxo. 21 Kaj Joab diris al Etiopo: Iru, diru al la recxo, kion vi vidis. La Etiopo adorklinicxis antacx Joab kaj ekkuris. 22 Tamen Acximaac, filo de Cadok, parolis plue, kaj diris al Joab: Kio ajn estos, permesu ankacx al mi kuri post la Etiopo. Sed Joab diris: Por kio vi kuros, mia filo? venu, la sciigo ne estos agrabla. 23 Kaj li diris: Kio ajn estos, mi kuros. Kaj tiu diris al li: Kuru. Kaj Acximaac ekkuris lacx la vojo de la ebenacxo, kaj kurantacxixis antacx la Etiopon.

24 David sidis inter la du pordegoj; kaj la gardostaranto iradis sur la tegmento de la pordego, super la muro, kaj, levinte siajn okulojn, li ekvidis, ke jen iu viro sola kuras. 25 Kaj la gardostaranto ekkriis, kaj raportis al la recxo. Kaj la recxo diris: Se li estas sola, tiam bona sciigo estas en lia bucxo. Kaj dum tiu cxiam pli alproksimicxadis, 26 la gardostaranto ekvidis, ke ancoracx alia viro kuras; kaj la gardostaranto ekkriis al la pordegisto, kaj diris: Jen ancoracx iu viro sola kuras. Kaj la recxo diris: Ankacx cxi tiu havas bonan sciigon. 27 La gardostaranto diris: Mi vidas la kuradon de la unua, cxi estas kiel la kurado de Acximaac, filo de Cadok. Kaj la recxo diris: Li estas bona homo, kun bona sciigo li venas. 28 Kaj Acximaac ekkriis, kaj diris: Paco al la recxo! Kaj li adorklinicxis antacx la recxo vizacxaltere, kaj diris: Benata estu la Eternulo, via Dio, kiu transdonis la homojn, kiuj levis sian manon kontrakx mian sinjoron la recxon. 29 Kaj la recxo diris: cxu bone fartas la junulo Abcxalom? Acximaac respondis: Mi vidis grandan tumulton, kiam Joab sendis la servanton de la recxo kaj vian sklavon, kaj mi ne scias, kio estis. 30 Tiam la recxo diris: Deturnicxu, kaj staricxu tie. Kaj li deturnicxis, kaj staricxis. 31 Kaj jen venis la Etiopo, kaj la Etiopo diris: Bonan sciigon mi alportas al mia sinjoro la recxo; la Eternulo hodiax faris al vi juston kontrakx cxiuj, kiuj levicxis kontrakx vin. 32 Kaj la recxo diris al la Etiopo: cxu bone fartas la junulo Abcxalom? La Etiopo respondis: Kio faricxis al la junulo, tio faricxu al la malamikoj de mia sinjoro la recxo, kaj al cxiuj, kiuj malbonintence levicxis kontrakx vin. 33 Tiam la recxo malcxojicxis, kaj li foriris en la superpordegan cxambreton, kaj ekploris. Kaj, irante, li parolis: Mia filo Abcxalom, mia filo, mia filo Abcxalom! ho, se mi mortus anstatacx vi, Abcxalom, mia filo, mia filo!

Cxapitro 19

1 Oni sciigis al Joab: Jen la recxo ploras kaj malcxojas pri Abcxalom. 2 Kaj la triumfo en tiu tago faricxis funebro por la tuta popolo; cxar la popolo acxdis en tiu tago, ke la recxo malcxojas pri sia filo. 3 Kaj la popolo kvazacx extelmaniere iris en tiu tago en la urbon, kiel extelmaniere iras homoj hontigitaj per tio, ke ili forkuris el batalo. 4 Kaj la recxo kovris sian vizacxon, kaj la recxo kriadis lacxte: Mia filo Abcxalom, Abcxalom, mia filo, mia filo! 5 Tiam Joab venis al la recxo en la domon, kaj diris: Vi malhonoris hodiax la vizacxon de cxiuj viaj servantoj, kiuj savis hodiax vian animon kaj la animon de viaj filoj kaj de viaj filinoj kaj la animon de viaj

edzinoj kaj la animon de viaj kromvirinoj; 6 cxar vi amas viajn malamikojn, kaj malamas viajn amantojn; cxar vi montris hodiakx, ke ne ekzistas por vi estroj nek sklavo. Mi komprenas hodiakx, ke se Abexalom vivus kaj ni cxiuj hodiakx mortus, tio placxus al vi. 7 Levicxu do, eliru kaj parolu ion al la koro de viaj servantoj; cxar mi cxuras per la Eternulo, se vi ne eliros, en cxi tiu nokto ne restos ecx unu homo cxe vi; kaj tio estos por vi pli malbona, ol cxiuj malbonoj, kiuj trafis vin de via juneco cxis nun. 8 Tiam la rexo levicxis, kaj sidicxis cxe la pordego. Kaj oni sciigis al la tuta popolo, dirante: Jen la rexo sidas cxe la pordego. Kaj la tuta popolo venis antakx la rexon.

Sed la Izraelidoj forkuris cxiu en sian tendon. 9 Kaj la tuta popolo disputadis inter si en cxiuj triboj de Izrael, dirante: La rexo savis nin el la manoj de niaj malamikoj, li savis nin el la manoj de la Filicxtoj; kaj nun li forkuris el sia lando pro Abexalom! 10 Kaj Abexalom, kiun ni sanktoleis super ni, mortis en la batalo. Kial do vi nun hezitas revenigi la rexon?

11 Dume la rexo David sendis al la pastroj Cadok kaj Ebjatar, por diri: Parolu kun la plejcxuloj de Jehuda, kaj diru: Kial vi volas esti la lastaj koncerne la revenigon de la rexo en lian domon, kiam la paroloj de la tuta Izrael jam venis al la rexo en lian domon? 12 Vi estas miaj fratoj, vi estas mia osto kaj mia karno; kial do vi devas esti la lastaj cxe la revenigo de la rexo? 13 Kaj al Amasa diru: Vi estas ja mia osto kaj mia karno; tiel kaj pli punu min Dio, se vi ne estos cxe mi por cxiam militestro anstatacx Joab. 14 Kaj li inklinigis la koron de cxiuj viroj de Jehuda kiel unu viron; kaj ili sendis al la rexo, kaj diris: Revenu vi kaj cxiuj viaj servantoj. 15 Kaj la rexo revenis; li venis al Jordan; kaj la viroj de Jehuda venis en Gilgalon, por iri renkonte al la rexo, por akompani la rexon trans Jordanon.

16 Tiam cximei, filo de Gera, la Benjaminido, el Bacxurim, rapide iris kun la viroj de Jehuda renkonte al la rexo David. 17 Kun li estis mil viroj el Benjamin, ankacx Ciba, servanto de la domo de Saul, kaj liaj dek kvin filoj kaj liaj dudek servantoj kun li; kaj ili transiris Jordanon antakx la rexon. 18 La pramo transiradis, por transveturigi la familion de la rexo, kaj fari tion, kion li deziris; tiam cximei, filo de Gera, falis antakx la rexo, kiam cxi tiu transiris Jordanon. 19 Kaj li diris al la rexo: Mia sinjoro ne kalkulu tion al mi kiel krimon, kaj ne rememoru tion, kion malbonagis via sklavo en tiu tago, kiam mia sinjoro la rexo eliris el Jerusalem, kaj la rexo ne metu tion en sian koron. 20 cxar via sklavo konscias, ke mi pekis; kaj nun mi venis la unua el la tuta domo de Jozef, por iri renkonte al mia sinjoro la rexo. 21 Tiam ekparolis Abicxaj, filo de Ceruja, kaj diris: cxu efektive cximei ne estos mortigita pro tio, ke li insultis la sanktoleton de la Eternulo? 22 Sed David diris: Kiel tio koncernas min kaj vin, filoj de Ceruja, ke vi hodiakx malhelpas min? cxu hodiakx oni povas iun mortigi en Izrael? cxu mi ne scias, ke mi nun estas rexo super Izrael? 23 Kaj la rexo diris al cximei: Vi ne mortos. Kaj la rexo cxuris al li.

24 Ankacx Mefibocxet, ido de Saul, iris renkonte al la rexo. Li ne ordigis siajn piedojn kaj ne ordigis sian barbon kaj ne lavis siajn vestojn, de post la tago, kiam la rexo foriris, cxis la tago, kiam li bonfarte revenis. 25 Kiam li venis Jerusalemon renkonte al la rexo, la rexo diris al li: Kial vi ne iris kun mi, Mefibocxet? 26 cxi tiu respondis: Mia sinjoro, ho rexo! mia servanto min trompis; cxar via sklavo diris: Selu al mi azenon, por ke mi rajdu sur cxi kaj mi iru kun la rexo; cxar via sklavo estas lama. 27 Sed li kalumniis kontrakx via sklavo al mia sinjoro la rexo; tamen vi, mia sinjoro, ho rexo, estas kiel anxelo de Dio; agu, kiel placxas al vi. 28 cxar

la tuta domo de mia patro meritis morton antacx mia sinjoro la recxo; vi tamen metis vian sklavon inter tiujn, kiuj manxas cxe via tablo. Kian justecon mi do ancoracx bezonas? kaj kion mi havas por plendi al la recxo? 29 Kaj la recxo diris al li: Kial vi parolas ancoracx pri viaj aferoj? mi jam diris, ke vi kaj Ciba dividu inter vi la kampojn. 30 Sed Mefibocxet diris al la recxo: Li prenu ecx cxion, post kiam mia sinjoro la recxo venis bonfarte en sian domon.

31 Ankacx Barzilaj, la Gileadano, venis el Roglim, kaj akompanis la recxon trans Jordanon, por konduki lin transe de Jordan. 32 Barzilaj estis tre maljuna; li havis la acxon de okdek jaroj. Li donadis manxacxon al la recxo, kiam cxi tiu estis en Macxanaim, cxar li estis homo tre bonstata. 33 Kaj la recxo diris al Barzilaj: Iru kun mi, kaj mi zorgados pri vi cxe mi en Jerusalemon. 34 Sed Barzilaj diris al la recxo: Kiel longe mi havas ancoracx por vivi, ke mi iru kun la recxo Jerusalemon? 35 Mi havas nun la acxon de okdek jaroj; cxu mi povas distingi inter bono kaj malbono? cxu via sklavo sentos la guston de tio, kion mi manxos acx kion mi trinkos? cxu mi povas ancoracx kompreni la vocxon de kantistoj kaj kantistinoj? por kio via sklavo estu cxarcxo por mia sinjoro la recxo? 36 Iomete iros via sklavo kun la recxo trans Jordanon; por kio la recxo volas rekompenci min per tia rekompenco? 37 Permesu al via sklavo, ke mi reiru, kaj ke mi mortu en mia urbo, cxe la tombo de mia patro kaj mia patrino. Sed jen via sklavo Kimham iru kun mia sinjoro la recxo; kaj faru por li tion, kio placxos al vi. 38 Kaj la recxo diris: Kimham iru kun mi, kaj mi faros por li tion, kio estos agrabla al vi; kaj cxion, kion vi deziros de mi, mi faros por vi. 39 La tuta popolo transiris Jordanon, kaj ankacx la recxo transiris. Kaj la recxo kisis Barzilajon kaj benis lin, kaj cxi tiu reiris al sia loko.

40 La recxo transiris en Gilgalon, kaj Kimham iris kun li; kaj la tuta popolo Juda akompanis la recxon, kaj ankacx duono de la popolo Izraela. 41 Sed jen cxiuj Izraelidoj venis al la recxo, kaj diris al la recxo: Kial cxtelis vin niaj fratoj la Judoj, kaj transkondukis trans Jordanon la recxon kaj lian familion kaj cxiujn liajn virojn kun li? 42 Tiam cxiuj Judoj respondis al la Izraelidoj: cxar la recxo estas nia parenco; kaj kial tio cxagrenas vin? cxu ni ion manxis de la recxo, acx cxu li donis al ni donacojn? 43 Kaj la Izraelidoj respondis al la Judoj kaj diris: Dek partojn ni havas en la recxo; kaj ecx en David ni havas pli grandan parton ol vi; kial do vi malcxatis nin? cxu ne ni la unuaj ekparolis pri revenigo de nia recxo? Sed la vortoj de la Judoj estis pli obstinaj, ol la vortoj de la Izraelidoj.

Cxapitro 20

1 Trovicxis tie viro malbonaga, kies nomo estis cxeba, filo de Bixri, Benjaminido; li ekblovis per trumpeto, kaj diris: Ni ne havas parton en David, ni en havas heredacxon en la filo de Jicxaj: iru, Izraelidoj, cxiu en sian tendon. 2 Kaj cxiuj Izraelidoj foriris de David, kaj sekvis cxeban, filon de Bixri; sed la Judoj restis fidelaj al sia recxo, de Jordan cxis Jerusalemon.

3 Kiam David venis en sian domon en Jerusalemon, la recxo prenis la dek kromvirinojn, kiujn li restigis, por gardi la domon, kaj metis ilin en gardejon; li donadis al ili vivrimedojn, sed li ne envenadis al ili. Kaj ili restis cxlositaj cxis la tago de sia morto, vivante kiel vidvinoj.

4 Kaj la recxo diris al Amasa: Kunvoku al mi la Judojn por la tria tago, kaj vi ankacx venu cxi tien. 5 Amasa iris, por kunvoki la Judojn; sed li malfruis la templimon, kiu estis destinita al li. 6 Tiam David diris al Abicxaj: Nun cxeba, filo de Bixri, faros al ni pli da malbono, ol Abcxalom;

prenu do vi la servantojn de via sinjoro, kaj postkuru lin, por ke li ne trovu fortikigitajn urbojn kaj ne cxirmu sin kontrakx niaj okuloj. 7 Kaj eliris post li la viroj de Joab kaj la Keretidoj kaj la Peletidoj kaj cxiuj fortuloj; kaj ili eliris el Jerusalemon, por postkuri cxebe, filon de Bicxri. 8 Kiam ili estis cxe la granda cxtono, kiu trovicxas en Gibeon, Amasa venis antacx ilin. Joab havis sur si striktan veston, kaj sur cxi estis zonita glavo, kiu pendis en la glavingo cxe lia lumbo kaj facile povis eliri kaj eniri. 9 Kaj Joab diris al Amasa: Kiel vi fartas, mia frato? Kaj per la dekstra mano Joab prenis la barbon de Amasa, por kisi lin. 10 Amasa ne atentis la glavon, kiu estis en la mano de Joab; kaj cxi tiu frapis lin per cxi en la ventron tiel, ke liaj internacxo elcxuticxis sur la teron, kaj sen ripetita frapo li mortis. Poste Joab kaj lia frato Abicxaj postkuris cxebe, filon de Bicxri. 11 cxe la mortigito staris viro el la servantoj de Joab, kaj diris: Kiu amas Joabon kaj kiu estas por David, tiu sekvu Joabon. 12 Amasa kucxis rulita en sango meze de la vojo. Kiam tiu viro vidis, ke cxiuj haltadis, li fortrenis Amasan de la vojo sur la kampon kaj cxi estis sur lin veston, cxar li vidis, ke cxiu, kiu venis al li, haltis. 13 Kiam li estis forigita for de la vojo, cxiuj iris post Joab, por postkuri cxebe, filon de Bicxri. 14 cxi tiu trairis cxiujn tribojn de Izrael, cxis Abel kaj Bet-Maacxa, kaj cxiuj Beriidoj; kaj oni kolekticxis, kaj sekvis lin. 15 Kaj ili venis, kaj eksiecxis lin en Abel-Bet-Maacxa, kaj cxutis cxirkacx la urbo remparon, kiu atingis la muron; kaj la tuta popolo, kiu estis kun Joab, komencis detru, por faligi la muron. 16 Tiam ekkriis unu sacxa virino el la urbo: Acxskultu, acxskultu; diru, mi petas, al Joab, ke li alproksimicxu cxi tien, por ke mi parolu kun li. 17 Kiam li alproksimicxis al cxi, la virino diris: cxu vi estas Joab? Li respondis: Mi. Kaj cxi diris al li: Acxskultu la vortojn de via sklavino. Li respondis: Mi acxskultas. 18 Tiam cxi diris: En antacxaj tempoj oni diradis: Demandu la Abelanojn, kaj konforme al tio decidu. 19 Mi estas unu el la pacemaj kaj fidelaj urboj de Izrael; vi volas ruinigi urbon kaj patrinon en Izrael; por kio vi volas ekstermi posedacxon de la Eternulo? 20 Tiam Joab respondis kaj diris: Mi tute, tute ne intencas ekstermi kaj ruinigi; 21 ne tia estas la afero; sed unu viro de la monto de Efraim--cxebe, filo de Bicxri, estas lia nomo--levis sian manon kontrakx la rexon David; donu lin solan, kaj mi foriros de la urbo. Kaj la virino diris al Joab: Jen lia kapo estos cxi tita al vi trans la muron. 22 Kaj la virino venis al la tuta popolo kun sia sacxa parolo; kaj ili dehakis la kapon de cxebe, filo de Bicxri, kaj cxi estis al Joab. Tiam li ekblovis per trumpeto, kaj oni foriris de la urbo cxiu al sia tendo; kaj Joab revenis Jerusalemon al la rexo.

23 Joab estis super la tuta militistaro de Izrael; kaj Benaja, filo de Jehojada, super la Keretidoj kaj la Peletidoj; 24 kaj Adoram super la impostoj; kaj Jehocxafat, filo de Acxilud, estis kronikisto; 25 kaj cxebe estis skribisto; kaj Cadok kaj Ebjatar estis pastroj; 26 ankacx Ira, la Jairano, estis pastro cxe David.

Cxapitro 21

1 Estis malsato en la tempo de David dum tri jaroj, jaron post jaro. Kaj David faris demandon cxe la Eternulo; kaj la Eternulo respondis: Tio estas pro Saul kaj pro la sangavida domo, pro tio, ke li mortigis la Gibeonanojn. 2 Tiam la rexo alvokis la Gibeonanojn, kaj parolis kun ili. (Kaj la Gibeonanoj estis ne el la Izraelidoj, sed el la restacxo de la Amoridoj; kaj la Izraelidoj cxuris al ili, sed Saul penis ekstermi ilin pro sia fervoro por la Izraelidoj kaj Judoj.) 3 Kaj David diris al la Gibeonanoj: Kion mi faru por vi, kaj per kio mi peklibericxu, por ke vi benu la heredacxon de la Eternulo? 4 La Gibeonanoj diris al li: Ni ne postulas arcxenton acx oron de Saul kaj de lia domo; kaj ni ne volas, ke oni iun mortigu en Izrael. Kaj la rexo diris: Kion vi diros, tion mi

faros por vi. 5 Tiam ili diris al la rexo: Pro tiu homo, kiu nin pereigis, kaj kiu atencis kontrakxi ni, por nin ekstermi, por ke nenio restu el ni en cxiuj limoj de Izrael, 6 oni donu al ni sep virojn el liaj filoj, kaj ni pendigu ilin antacx la Eternulo en Gibeaa de Saul, la elektito de la Eternulo. Kaj la rexo diris: Mi donos. 7 Sed la rexo indulgis Mefibocxeton, filon de Jonatan, filo de Saul, pro la cxuro antacx la Eternulo, kiu ekzistis inter ili, inter David kaj Jonatan, filo de Saul. 8 Kaj la rexo prenis Armonin kaj Mefibocxeton, la du filojn de Ricpa, filino de Aja, kiujn cxi naskis al Saul, kaj la kvin filojn de Micxal, filino de Saul, kiujn cxi naskis al Adriel, filo de Barzilaj, la Mecxolatano. 9 Kaj li transdonis ilin en la manojn de la Gibeonanoj, kaj cxi tiuj pendigis ilin sur la monto antacx la Eternulo. Tiel ili falis sepope kune; ili estis mortigitaj en la unuaj tagoj de la rikolto, en la komenco de la rikolto de hordeo. 10 Tiam Ricpa, filino de Aja, prenis sakon, kaj etendis cxin super si cxe la roko, de la komenco de la rikolto cxis ekpluvis sur ilin el la cxielo; kaj cxi ne permesis, ke la birdoj de la cxielo ripozu sur ili tage, nek la kampaj bestoj nokte. 11 Oni raportis al David, kion faris Ricpa, filino de Aja kaj kromvirino de Saul. 12 Tiam David iris, kaj prenis la ostojn de Saul kaj la ostojn de lia filo Jonatan de la loxantoj de Jabecx en Gilead, kiuj forcxtelis ilin el la strato de Bet-cxan, kie pendigis ilin la Filicxtoj en la tago, kiam la Filicxtoj venkobatis Saulon sur Gilboa. 13 Kaj li forportis de tie la ostojn de Saul kaj la ostojn de lia filo Jonatan; kaj oni kunigis ilin kun la ostoj de la pendigitoj. 14 Kaj oni enterigis la ostojn de Saul kaj de lia filo Jonatan en la tero de Benjamin, en Cela, en la tombo de lia patro Kicx; kaj oni faris cxion, kion ordonis la rexo. Post tio Dio repacicxis kun la tero.

15 Estis denove milito inter la Filicxtoj kaj la Izraelidoj. Kaj iris David kune kun siaj servantoj, kaj batalis kontrakxi la Filicxtoj. Kaj David lacicxis. 16 Jicxbi-benob, el la infanoj de giganto, li, kies lanco havis la pezon de tricent sikloj da kupro, kaj kiu estis zonita per nova glavo, intencis mortigi Davidon. 17 Sed venis kun helpo Abicxaj, filo de Ceruja, kaj li frapis la Filicxton kaj mortigis lin. Tiam la viroj de David cxuris al li, dirante: Vi devas ne plu iri kun ni en militon, por ke ne estingixu la lucerno de Izrael.

18 Post tio estis denove milito kontrakxi la Filicxtoj en Gob; tiam Sibcxaj, la cxucxaido, mortigis Safon, kiu estis el la infanoj de la giganto. 19 Kaj denove estis milito kontrakxi la Filicxtoj en Gob; kaj Elcxanan, filo de Jaare-Organ, Bet-Lecxemano, mortigis Goljaton, la Gatanon, cxe kiu la tenilo de lia lanco estis kiel rultrabo de teksisto. 20 Kaj denove estis milito en Gat; tie estis viro tre altkreska, kiu havis sur la manoj kaj sur la piedoj po ses fingroj, sume dudek kvar; li ankacx naskicxis al la giganto. 21 Kiam li insultis Izraelon, lin mortigis Jonatan, filo de cximea, frato de David. 22 Tiuj kvar naskicxis al la giganto en Gat, kaj ili falis de la mano de David kaj de la mano de liaj servantoj.

Cxapitro 22

1 Kaj David eldiris antacx la Eternulo la vortojn de la sekvanta kanto, kiam la Eternulo lin savis el la manoj de cxiuj liaj malamikoj kaj el la mano de Saul. 2 Li diris:

La Eternulo estas mia Roko, kaj mia fortikacxo, kaj mia Savanto.

3Dion, mian Rokon, mi fidas;

Mia cxildo, kaj la korno de mia savo, mia fortigo, kaj mia rifucxejo;

Mia Savanto, kiu helpas min kontrakxi maljusteco.

4Mi vokas al la Eternulo, la glorinda;

Kaj mi savicxas de miaj malamikoj,
5cxar cxirkacxis min la ondoj de la morto,
Torentoj pereigaj min teruris;
6La cxnuroj de cxeol min cxirkacxis;
La retoj de la morto min atingis.
7En mia premiteco mi vokis la Eternulon,
Kaj al mia Dio mi vokis;
Kaj el Sia templo Li acxdis mian vocxon,
Kaj mia krio atingis Liajn orelojn.
8Ektremis kaj ekskuicxis la tero,
La fundamentoj de la cxielo ekmovicxis
Kaj ekcxancelicxis, cxar Li koleris.
9Levicxis fumo el Lia nazo,
Kaj ekstermanta fajro el Lia bucxo;
Karboj ekflamis de cxi.
10Li klinis la cxielon kaj iris malsupren,
Kaj densa mallumo estis sub Liaj piedoj.
11Kaj Li ekrajdis sur kerubo kaj ekflugis,
Kaj Li porticxis sur la flugiloj de la vento.
12Li cxirkacxigis Sin per mallumo kiel per tendo,
Per densaj nuboj, plenaj de akvo.
13De la brilo antacx Li
Ekbrulis karboj per fajro.
14El la cxielo ektondris la Eternulo,
Kaj la Plejaltulo acxdigis Sian vocxon.
15Li cxetis sagojn, kaj dispelis ilin; fulmon, kaj konfuzis ilin.
16Kaj malkovricxis la kucxujoj de la maro,
Nudicxis la fundamentoj de la universo,
De la minaca vocxo de la Eternulo,
De la kolera spirado de Lia nazo.
17Li etendas el supre la brakon, kaj prenas min;
Li eltiras min el grandaj akvoj;
18Li savas min de mia potenca malamiko,
De miaj malamantoj, cxar ili estas pli fortaj ol mi.
19Ili atingis min en la tago de mia malfelicxo;
Sed la Eternulo faricxis mia subteno.
20Kaj Li elkondukis min en vastan lokon;
Li liberigis min, cxar Li estas favora al mi.
21La Eternulo rekompencas min lacx mia justeco;
Lacx la pureco de miaj manoj Li repagas al mi.
22cxar mi min tenis je la vojoj de la Eternulo,
Kaj mi ne faris malbonon antacx mia Dio.
23cxar cxiuj Liaj lecxoj estis antacx mi,
Kaj Liajn ordonojn mi ne forigis de mi.
24Mi estis senkulpa antacx Li,

Kaj mi gardis min, ke mi ne peku.
 25Kaj la Eternulo rekompencis min lacx mia justeco,
 Lacx mia pureco antacx Liaj okuloj.
 26Kun favorkorulo Vi estas favorkora,
 Kun piulo Vi estas pia;
 27Kun purulo Vi agas lacx lia pureco,
 Kaj kun maliculo lacx lia maliceco.
 28Popolon humilan Vi helpas;
 Kaj per Viaj okuloj Vi malaltigas la fierulojn.
 29cxar Vi estas mia lumilo, ho Eternulo;
 La Eternulo lumigas mian mallumon.
 30cxar kun Vi mi forkurigas militistaron;
 Kun mia Dio mi transsaltas muron.
 31La vojo de Dio estas perfekta;
 La parolo de la Eternulo estas tute pura;
 Li estas cxildo por cxiu, kiuj Lin fidas.
 32cxar kiu estas Dio, krom la Eternulo?
 Kaj kiu estas Roko, krom nia Dio?
 33Dio fortikigas min per forto;
 Kaj Li perfektigas mian vojon.
 34Li similigas miajn piedojn al cervaj,
 Kaj starigas min sur miaj altacxo.
 35Li instruas mian manon militi,
 Kaj miajn brakojn strecki kupran pafarkon.
 36Vi donis al mi la cxildon de Via savo;
 Kaj Via favoro min grandigas.
 37Vi larcxigas mian pacxon sub mi,
 Por ke ne cxancelicxu miaj piedoj.
 38Mi persekutas miajn malamikojn, kaj ekstermas ilin;
 Kaj mi ne revenas, cxis mi ilin pereigas.
 39Mi pereigas kaj frakasas ilin, ke ili ne povas plu levicxi;
 Ili falas sub miajn piedojn.
 40Vi cxirkacxzonas min per forto por la milito;
 Miajn atakintojn Vi cxetas sub min.
 41Vi forkurigas de mi miajn malamikojn,
 Kaj miajn malamantojn mi ekstermas.
 42Ili rigardas cxirkacxen, sed ne venas helpanto;
 Al la Eternulo, sed Li ne respondas al ili.
 43Mi disfrotas ilin simile al polvo de la tero;
 Kiel stratan koton mi ilin disbatas kaj dispremas.
 44Vi savas min de la ribeloj de mia popolo;
 Vi gardas min, ke mi estu cxefo super la nacioj;
 Popolo, kiun mi ne konas, servas min.
 45Aligentuloj respektigas min;
 Ili obeas min per atentaj oreloj.
 46Aligentuloj senforticxas,

Kaj kuras terurite el siaj fortikacxoj.
47Vivas la Eternulo; kaj benata estu mia Roko;
Alte glorata estu mia Dio, la Roko de mia savo:
48Tiu Dio, kiu donas al mi vencxon
Kaj submetas al mi popolojn;
49Kiu forkondukas min de miaj malamikoj,
Altigas min super miaj atakintoj,
Kaj savas min de perfortulo.
50Tial mi gloras Vin, ho Eternulo, inter la popoloj,
Kaj pri Via nomo mi kantas.
51Li donas grandan helpon al Sia recxo,
Kaj faras favoracxon al Sia sanktoleito,
Al David kaj al lia idaro, por eterne.

Cxapitro 23

1 Jen estas la lastaj vortoj de David:

Parolas David, filo de Jicxaj,
Kaj parolas la viro, kiu estas alte levita,
La sanktoleito de la Dio de Jakob,
Kantverkisto en Izrael:
2La spirito de la Eternulo parolas per mi,
Kaj Lia vorto estas sur mia lango.
3La Dio de Izrael parolis,
Al mi diris la Roko de Izrael:
Justulo regas super homoj,
Li regas en timo antacx Dio.
4Kaj li estas kiel la lumo de mateno,
Kiam levicxas la suno,
De mateno sennuba,
Kiam post la pluvo
Elkreskas la verdacxo el la tero.
5cxu ne tiel estas mia domo cxe la Eternulo?
cxar Li faris kun mi eternan interligon,
Kiu estas bone arancxita en cxio, kaj observata;
cxar mia tuta savo, kaj cxio, kion mi deziras, bone prosperas.
6La malbonaguloj cxij estas kiel dornoj forcxetitaj,
Kiujn oni ne povas preni per la mano;
7Sed se iu volas ektucxi ilin,
Tiu devas armi sin per fero acx per stango de lanco;
Kaj per fajro ili estos forbruligitaj sur sia loko.

8 Jen estas la nomoj de la herooj, kiuj estis cxe David: sidanta en la konsilantaro de la sacxuloj,
estro de trio, estis Adino, la Ecnido, kiu mortigis okcent malamikojn per unu fojo. 9 Post li estis

Eleazar, filo de Dodo, filo de Acxocxido, en la nombro de la tri herooj cxe David. Kiam ili mokis la Filicxtojn kaj kolekticxis tie por batalo kaj la Izraelidoj eliris, 10 tiam li levicxis kaj frapis la Filicxtojn, exis lia mano laciexis kaj alrigidicxis al la glavo; kaj la Eternulo donis grandan helpon en tiu tago, kaj la popolo returnicxis post li nur por rabakiri. 11 Post li estis cxama, filo de Age, la Hararano. Kiam la Filicxtoj kolekticxis amase en loko, kie estis kampoparto plena de lentoj, kaj la popolo forkuris de la Filicxtoj, 12 tiam li staricxis en la mezo de la kampoparto, kaj savis cxin kaj venkobatis la Filicxtojn; kaj la Eternulo donis grandan helpon. 13 Kaj iris tri el la tridek cxefoj, kaj venis dum la rikoltado al David en la kavernon Adulam; kaj la amaso de la Filicxtoj staris tendare en la valo Refaim. 14 David tiam estis en fortikacxo, kaj la garnizono de la Filicxtoj estis tiam en Bet-Lecxem. 15 Kaj David esprimis deziron kaj diris: Kiu trinkigus al mi akvon el la putro Bet-Lecxema, kiu estas apud la pordego? 16 Tiam tiuj tri herooj trarompe penetris en la tendaron de la Filicxtoj, cxepris akvon el la putro Bet-Lecxema, kiu estis apud la pordego, prenis kaj alportis al David. Sed li ne volis trinki cxin; li elvercxis cxin al la Eternulo, 17 kaj diris: Gardu min, ho Eternulo, ke mi ne faru tion; cxu mi trinku la sangon de la viroj, kiuj riskis sian vivon? Kaj li ne volis trinki cxin. Tion faris la tri herooj. 18 Abicxaj, frato de Joab, filo de Ceruja, estis estro de tiuj tri; li mortigis per sia lanco tricent homojn, kaj li havis gloran nomon inter la tri. 19 De la tri li estis honorata kaj estis ilia estro; sed en la trion li ne eniris. 20 Benaja, filo de Jehojada, filo de militisto multe aginta, el Kabceel: li mortigis la du fortulojn de Moab; li ankacx malsupreniris, kaj mortigis leonon en kavono en necxa tago. 21 Li ankacx mortigis Egipton, viron dignaspektan; en la mano de la Egipto estis lanco; sed li aliris al li kun bastono, elcxiris la lancon el la mano de la Egipto, kaj mortigis lin per lia propra lanco. 22 Tion faris Benaja, filo de Jehojada. Kaj li havis gloran nomon inter la tri herooj. 23 Inter la tridek li estis plej honorata, sed en la trion li ne eniris. Kaj David faris lin lia korpogardistestro.

24 Asahel, frato de Joab, estis inter la tridek; Elcxanan, filo de Dodo, el Bet-Lecxem, 25 cxama el cxarod, Elika el cxarod, 26 cxelec, la Paltido, Ira, filo de Ikecx, la Tekoaano, 27 Abiezer la Anatotano, Mebunaj, la cxucxaido, 28 Calmon, la Acxocxido, Maharaj, la Netofaano, 29 cxeleb, filo de Baana, la Netofaano, Itaj, filo de Ribaj, el Gibeja de la Benjaminidoj, 30 Benaja, la Piratonano, Hidaj el Nacxale-Gaacx, 31 Abi-Albon, la Arbatano, Azmavet, la Bacxurimano, 32 Eljacxba, la cxaalbonano, Jonatan el la filoj de Jacxen, 33 cxama, la Hararano, Acxiam, filo de cxarar, la Hararano, 34 Elifelet, filo de Acxasbaj, la Maacxatano, Eliam, filo de Acxitofel, la Giloano, 35 cxecraj, la Karmelano, Paaraj, la Arbano, 36 Jigal, filo de Natan, el Coba, Bani, la Gadido, 37 Celek, la Amonido, Nacxaraj, la Beerotano, armilportisto de Joab, filo de Ceruja, 38 Ira, la Jetrido, Gareb, la Jetrido, 39 Urija, la cxiido. La nombro de cxiuj estas tridek sep.

Cxapitro 24

1 La kolero de la Eternulo denove ekflamis kontraŭ la Izraelidoj, kaj Li incitis Davidon kontraŭ ili, dirante: Iru, kalkulu Izraelon kaj Jehudan. 2 Kaj la reĝo diris al Joab, la militestro, kiu estis cxe li: Iru, mi petas, tra cxiuj triboj de Izrael, de Dan exis Beer-cxeba, kaj kalkulu la popolon, por ke mi sciu la nombron de la popolo. 3 Tiam Joab diris al la reĝo: La Eternulo, via Dio, plimultigu la popolon centoble kompare kun tio, kio estas nun, kaj la okuloj de mia sinjoro tion vidu; sed por kio mia sinjoro la reĝo deziras tiun aferon? 4 Sed la vorto de la reĝo superfortis Joabon kaj la militestrojn; tial Joab kaj la militestroj foriris de la reĝo, por kalkuli la popolon Izraelan. 5 Ili transiris Jordanon, kaj starigis siajn tendojn en Aroer, dekstre de la urbo,

kiu estas meze de la valo Gad, antacx Jazer; 6 kaj ili venis en Gileadon kaj en la landon Tacxtim-cxodcx; poste ili venis en Dan-Jaanon kaj en la cxirkacxacson de Cidon. 7 Ili venis al la fortikacxo de Tiro, kaj en cxiajn urbojn de la cxividoj kaj Kanaanidoj, kaj eliris en la sudon de Judujo al Beer-cxebe. 8 Ili trapasis la tutan landon, kaj venis Jerusalemon post nacx monatoj kaj dudek tagoj. 9 Kaj Joab transdonis al la rexo la rezulton de la kalkulado de la popolo; kaj montricxis, ke da Izraelidoj estas okcent mil viroj militkapablaj, povantaj eltiri glavon, kaj da Jehudaidoj kvincent mil viroj.

10 Kaj ekbatis la koro de David, post kiam li kalkulis la popolon. Kaj David diris al la Eternulo: Mi forte pekis per tio, kion mi faris; kaj nun, ho Eternulo, pardonu do la malbonagon de Via sklavo; cxar mi agis tre malsacxe. 11 David levicxis matene, kaj la Eternulo parolis al la profeto Gad, la viziisto de David, dirante: 12 Iru kaj diru al David: Tiele diris la Eternulo: Tri punojn Mi proponas al vi; elektu al vi unu el ili, ke Mi cxin faru al vi. 13 Kaj Gad venis al David kaj sciigis al li, kaj diris al li: cxu venu al vi sepjara malsato en via lando? acx dum tri monatoj vi forkuradu de viaj malamikoj kaj ili persekutu vin? acx estu tritaga pesto en via lando? pripensu do kaj decidu, kion mi respondu al mia Sendinto. 14 Tiam David diris al Gad: Estas al mi tre malfacile; sed ni falu en la manon de la Eternulo, cxar granda estas Lia kompatemeco; nur mi ne falu en manon homan. 15 Kaj la Eternulo venigis peston sur Izraelon, de tiu mateno cxis la difinita tempo; kaj mortis el la popolo de Dan cxis Beer-cxebe sepdek mil homoj. 16 Kaj la anxelo etendis sian manon kontrakx Jerusalemon, por pereigi cxin; sed la Eternulo bedacxris la malbonon, kaj diris al la anxelo, kiu ekstermis la popolon: Suficxe! nun haltigu vian manon! La anxelo de la Eternulo estis tiam cxe la dracxejo de Aravna, la Jebusido. 17 Kaj, ekvidinte la anxelon, kiu frapis la popolon, David ekparolis al la Eternulo, dirante: Jen mi pekis, kaj mi malbonagis; sed kion faris cxi tiuj cxafoj? Via mano estu sur mi kaj sur la domo de mia patro.

18 En tiu tago venis Gad al David, kaj diris al li: Iru, starigu altaron al la Eternulo en la dracxejo de Aravna, la Jebusido. 19 Kaj David iris conforme al la vortoj de Gad, kiel ordonis la Eternulo. 20 Aravna ekrigardis, kaj ekvidis la rexon kaj liajn servantojn, kiuj iris al li; kaj Aravna eliris, kaj adorklinicxis al la rexo vizacxaltere. 21 Kaj Aravna diris: Por kio mia sinjoro la rexo venis al sia sklavo? David respondis: Por acxeti de vi la dracxejon, kaj konstrui altaron al la Eternulo, por ke cxesicxu la pesto inter la popolo. 22 Sed Aravna diris al David: Mia sinjoro la rexo prenu kaj alportu oferojn, kiel placxas al li; jen estas bovoj por brulofero, kaj la dracxiloj kaj la jungilaro de la bovoj servos kiel ligno. 23 cxion tion donis Aravna al la rexo. Kaj Aravna diris al la rexo: La Eternulo, via Dio, favoru vin. 24 Tamen la rexo diris al Aravna: Ne; mi volas acxeti de vi pro difinita prezo; mi ne alportos al la Eternulo, mia Dio, bruloferojn senpagajn. Kaj David acxetis la dracxejon kaj la bovojn pro kvindek sikloj da arcxento. 25 Kaj David konstruis tie altaron al la Eternulo, kaj alportis bruloferojn kaj pacoferojn. Kaj la Eternulo repacicxis kun la lando; kaj cxesicxis la pesto inter la Izraelidoj.

RECXOJ

LIBRO UNUA

Cxapitro 1

1 La reĉxo David maljunicxis kaj atingis profundan acxon; kaj oni kovris lin bone per vestoj, sed li ne povis varmicxi. 2 Tiam diris al li liaj servantoj: Oni elsercxu por nia sinjoro la reĉxo junulinon virgulinon, kaj cxi staru antacx la reĉxo kaj flegu lin kaj dormu cxe lia brusto, kaj tiam al nia sinjoro la reĉxo faricxos varme. 3 Kaj oni sercxis belan junulinon en la tuta regiono de Izrael, kaj oni trovis la cxunemaninon Abicxag kaj venigis cxin al la reĉxo. 4 La junulino estis tre bela; kaj cxi faricxis flegantino de la reĉxo kaj servis al li; sed la reĉxo ne ekkonis cxin. 5 Dume Adonija, filo de cxagit, fiericxis, kaj diris: Mi faricxos reĉxo. Kaj li havigis al si cxarojn kaj rajdistojn kaj kvindek homojn por kuradi antacx li. 6 Kaj lia patro neniam afliktis lin per demando: Kial vi tion faras? Krom tio li estis tre belaspekta, kaj li estis naskita post Abcxalom. 7 Kaj li interkonsentis kun Joab, filo de Ceruja, kaj kun la pastro Ebjatar, kaj ili helpadis Adonijan. 8 Sed la pastro Cadok, kaj Benaja, filo de Jehojada, kaj la profeto Natan kaj cximej kaj Rei kaj la fortuloj de David ne estis kun Adonija. 9 Adonija bucxis cxafojn kaj bovojn kaj grasigitajn brutojn cxe la cxtono Zocxelet, kiu kucas apud En-Rogel; kaj li invitis cxiajn fratojn, la filojn de la reĉxo, kaj cxiajn Jehudaanojn, kiuj servis al la reĉxo. 10 Sed la profeton Natan kaj Benajan kaj la fortulojn kaj sian fraton Salomono li ne invitis. 11 Kaj Natan diris al Bat-cxeba, patrino de Salomono, jene: cxu vi ne acxdis, ke Adonija, filo de cxagit, faricxis reĉxo, kaj nia sinjoro David tion ne scias? 12 Venu do, mi donos al vi konsilon, por ke vi savu vian animon kaj la animon de via filo Salomono. 13 Iru kaj venu al la reĉxo David, kaj diru al li: Mia sinjoro, ho reĉxo, vi cxuris ja al via servantino, dirante: Via filo Salomono reĉxos post mi, kaj li sidos sur mia trono; kial do Adonija faricxis reĉxo? 14 Dum vi ankoraŭ estos parolanta tie kun la reĉxo, mi venos post vi kaj kompletigos viajn vortojn. 15 Kaj Bat-cxeba venis al la reĉxo en la cxambron; la reĉxo estis tre maljuna, kaj la cxunemanino Abicxag servis al la reĉxo. 16 Bat-cxeba salutis kaj adorklinicxis antacx la reĉxo; kaj la reĉxo diris: Kio estas al vi? 17 Kaj cxi diris al li: Mia sinjoro, vi cxuris al via servantino per la Eternulo, via Dio: Via filo Salomono reĉxos post mi, kaj li sidos sur mia trono. 18 Sed nun jen Adonija faricxis reĉxo; kaj vi, mia sinjoro, ho reĉxo, tion ne scias. 19 Li bucxis multe da bovoj kaj grasigitaj brutoj kaj cxafoj, kaj invitis cxiajn filojn de la reĉxo kaj la pastron Ebjatar kaj la militestron Joab, sed vian servanton Salomono li ne invitis. 20 Sed vi, mia sinjoro, ho reĉxo--la okuloj de cxiaj Izraelidoj estas turnitaj al vi, por ke vi diru al ili, kiu sidos sur la trono de mia sinjoro la reĉxo post li. 21 Kiam mia sinjoro la reĉxo kucixos kun siaj patroj, tiam mi kaj mia filo Salomono estos proklamitaj kulpuloj. 22 Dum cxi ankoraŭ estis parolanta kun la reĉxo, venis la profeto Natan. 23 Kaj oni raportis al la reĉxo: Jen estas la profeto Natan; kaj cxi tiu venis antacx la reĉxon kaj adorklinicxis antacx la reĉxo vizacxaltere. 24 Kaj Natan diris: Mia sinjoro, ho reĉxo! cxu vi diris: Adonija faricxos reĉxo post mi, kaj li sidos sur mia trono? 25 cxar li iris hodiaŭ kaj bucxis multe da

bovoj kaj grasigitaj brutoj kaj cxafoj, kaj invitis cxiujn filojn de la rexo kaj la militestron kaj la pastron Ebjatar; kaj jen ili manxas kaj trinkas antacx li, kaj proklamas: Vivu la rexo Adonija! 26 Sed min, vian servanton, kaj la pastron Cadok, kaj Benajan, filon de Jehojada, kaj vian servanton Salomono li ne invitis. 27 cxu laxe ordono de mia sinjoro la rexo tio faricxis, kaj vi ne sciigis al via servanto, kiu sidos sur la trono de mia sinjoro la rexo post li? 28 Tiam la rexo David respondis kaj diris: Voku al mi Bat-cxeban. Kaj cxi venis antacx la rexon kaj starixis antacx la rexo. 29 Kaj la rexo cxuris kaj diris: Kiel vivas la Eternulo, kiu liberigis mian animon el cxiuj malfelicxo, 30 kiel mi cxuris al vi per la Eternulo, Dio de Izrael, dirante: Via filo Salomono rexo post mi kaj li sidos sur mia trono anstatacx mi--tiel mi faros hodiax. 31 Tiam Bat-cxeba salutis vizacxaltere kaj adorklinicxis antacx la rexo, kaj diris: Vivu mia sinjoro la rexo David eterne! 32 Kaj la rexo David diris: Voku al mi la pastron Cadok kaj la profeton Natan, kaj Benajan, filon de Jehojada. Kaj ili venis antacx la rexon. 33 Kaj la rexo diris al ili: Prenu kun vi la servantojn de via sinjoro, kaj rajdigu mian filon Salomono sur mia mulo kaj venigu lin en Gicxonon. 34 Kaj tie la pastro Cadok kaj la profeto Natan lin sanktoleu rexo super Izrael; kaj blovu per trumpeto, kaj proklamu: Vivu la rexo Salomono! 35 Poste revenu, sekvante lin, kaj li venu kaj sidixu sur mia trono; kaj li rexo anstatacx mi, al li mi ordonas esti estro de Izrael kaj Jehuda. 36 Tiam respondis Benaja, filo de Jehojada, al la rexo, kaj diris: Amen! tiel diru la Eternulo, Dio de mia sinjoro la rexo. 37 Kiel la Eternulo estis kun mia sinjoro la rexo, tiel Li estu kun Salomono, kaj Li faru lian tronon pli granda, ol la trono de mia sinjoro, la rexo David. 38 Kaj iris la pastro Cadok kaj la profeto Natan, kaj Benaja, filo de Jehojada, kaj la Keretidoj kaj la Peletidoj, kaj ili rajdigis Salomonon sur la mulo de la rexo David kaj kondukis lin en Gicxonon. 39 Kaj la pastro Cadok prenis la kornon kun oleo el la tabernaklo kaj sanktoleis Salomonon; kaj oni ekblovis per trumpeto, kaj la tuta popolo diris: Vivu la rexo Salomono! 40 Kaj la tuta popolo ekiris post li, kaj la popolo muzikis per flutoj kaj estis tre gaja, tiel ke la tero resonis de iliaj krioj. 41 Tion acxdis Adonija, kaj cxiuj invititoj, kiuj estis kun li; ili jam finis la manxadon; kaj acxdis Joab la sonadon de la trumpeto, kaj li diris: Kion signifas la tumulto bruoj de la urbo? 42 Kiam li estis ancoracx parolanta, jen venis Jonatan, filo de la pastro Ebjatar. Kaj Adonija diris: Eniru, cxar vi estas brava homo kaj vi sciigos bonon. 43 Kaj Jonatan respondis kaj diris al Adonija: Jes, nia sinjoro la rexo David faris Salomonon rexo; 44 kaj la rexo sendis kun li la pastron Cadok kaj la profeton Natan, kaj Benajan, filon de Jehojada, kaj la Keretidojn kaj la Peletidojn, kaj ili rajdigis lin sur la mulo de la rexo; 45 kaj la pastro Cadok kaj la profeto Natan sanktoleis lin rexo en Gicxon, kaj ili revenis de tie gajaj, kaj la urbo tumulticxis; tio estas la bruoj, kiun vi acxdis. 46 Kaj Salomono jam sidicxis sur la rexa trono. 47 Kaj jam venis la servantoj de la rexo, por gratuli nian sinjoron, la rexon David, dirante: Via Dio faru la nomon de Salomono pli fama, ol via nomo, kaj Li faru lian tronon pli granda, ol via trono; kaj la rexo adorklinicxis sur la kucxejo. 48 Kaj ankacx tiele diris la rexo: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu donis hodiax sidanton sur mia trono, kaj miaj okuloj vidas. 49 Kaj ektimis kaj levicxis cxiuj invititoj de Adonija, kaj foriris cxiu sian vojon. 50 Sed Adonija timis Salomonon, kaj li levicxis kaj iris kaj ekkaptis la kornojn de la altaro. 51 Kaj oni raportis al Salomono jene: Jen Adonija timas la rexon Salomono, kaj li tenas la kornojn de la altaro, dirante: La rexo Salomono cxuru al mi hodiax, ke li ne mortigos sian servanton per glavo. 52 Kaj Salomono diris: Se li estos homo brava, tiam ecx unu el liaj haroj ne falos teren; sed se en li trovixos malbono, tiam li mortos. 53 Kaj la rexo Salomono sendis forprenigi lin de la altaro, kaj li venis kaj adorklinicxis antacx la rexo Salomono; kaj Salomono diris al li: Iru en vian domon.

Cxapitro 2

1 Kiam por David alproksimicxis la tempo por morti, li testamentis al sia filo Salomono jene: 2 Mi foriras la vojon de la tuta mondo; sed vi tenu vin forte kaj estu viro. 3 Kaj observu la ordonojn de la Eternulo, via Dio, irante lacx Liaj vojoj, plenumante Liajn lecxojn, ordonojn, decidojn, kaj regulojn, kiel estas skribite en la instruo de Moseo, por ke vi estu sacxa en cxio, kion vi faros, kaj kien ajn vi vin turnos; 4 por ke la Eternulo plenumu Sian vorton, kiun Li diris pri mi, parolante: Se viaj filoj observos siajn vojojn, irante antacx Mi en vero per sia tuta koro kaj per sia tuta animo, tiam ne mankos cxe vi viro sur la trono de Izrael. 5 Ankacx vi scias, kion faris al mi Joab, filo de Ceruja, kion li faris al la du militestroj de Izrael, al Abner, filo de Ner, kaj al Amasa, filo de Jeter, ke li mortigis ilin kaj vercxis militan sangon en tempo de paco kaj makulis per milita sango sian zonon sur siaj lumboj kaj siajn cxuojn sur siaj piedoj. 6 Agu lacx via sacxo, ke vi ne lasu al liaj grizaj haroj iri en paco en cxeolon. 7 Sed al la filoj de Barzilaj, la Gileadano, faru favoron, kaj ili estu inter la mancxantoj cxe via tablo; cxar ili tiel alproksimicxis al mi, kiam mi forkuris de via frato Abcxalom. 8 Kaj jen cxe vi estas cximej, filo de Gera, Benjaminido el Bacxurim; li malbenis min per kruela malbeno, kiam mi iris al Macxanaim; sed li venis al mi renkonte cxe Jordan, kaj mi cxuris al li per la Eternulo, dirante: Mi ne mortigos vin per glavo. 9 Sed nun ne lasu lin senpuna, cxar vi estas homo sacxa, kaj vi scias, kion vi devas fari al li, por malsuprenigi liajn grizajn harojn en sango en cxeolon. 10 Kaj David ekdormis kun siaj patroj, kaj oni lin enterigis en la urbo de David. 11 La tempo, kiun David recxis super Izrael, estis kvardek jaroj: en cxebron li recxis sep jarojn, kaj en Jerusalem li recxis tridek tri jarojn.

12 Kaj Salomono sidis sur la trono de sia patro David, kaj lia recxado tre fortikicxis. 13 Adonija, filo de cxagit, venis al Bat-cxeba, patrino de Salomono. cxi diris: cxu kun paco vi venas? Kaj li respondis: Kun paco. 14 Kaj li diris: Mi havas aferon al vi. cxi respondis: Parolu. 15 Kaj li diris: Vi scias, ke la regno apartenis al mi, kaj al mi cxuij Izraelidoj turnis sian vizacxon, ke mi recxu; sed la recxado deturnicxis kaj transiris al mia frato, cxar de la Eternulo cxi estis destinita al li. 16 Nun unu peton mi petas de vi, ne rifuzu al mi. Kaj cxi diris al li: Parolu. 17 Kaj li diris: Diru, mi petas, al la rexo Salomono (cxar li ne rifuzos al vi), ke li donu al mi la cxunemaninon Abicxag kiel edzinon. 18 Kaj Bat-cxeba diris: Bone, mi parolos pri vi kun la rexo. 19 Kaj Bat-cxeba venis al la rexo Salomono, por paroli al li pri Adonija. La rexo levicxis renkonte al cxi kaj adorklinicxis antacx cxi kaj sidicxis sur sia trono. Kaj oni starigis tronon por la patrino de la rexo, kaj cxi sidicxis dekstre de li. 20 Kaj cxi diris: Unu malgrandan peton mi petos de vi, ne rifuzu al mi. Kaj la rexo diris al cxi: Petu, mia patrino, cxar mi ne rifuzos al vi. 21 Kaj cxi diris: La cxunemanino Abicxag estu donata kiel edzino al via frato Adonija. 22 Tiam respondis la rexo Salomono kaj diris al sia patrino: Kial vi petas la cxunemaninon Abicxag por Adonija? petu por li ankacx la recxecon, cxar li estas mia pli acxa frato--por li, kaj por la pastro Ebjatar, kaj por Joab, filo de Ceruja. 23 Kaj la rexo Salomono cxuris per la Eternulo, dirante: Tion kaj pli faru al mi la Eternulo; kontrakx sia vivo Adonija diris tiujn vortojn. 24 Nun, kiel vivas la Eternulo, kiu min konfirmis kaj min sidigis sur la trono de mia patro David kaj kiu aranxis al mi domon lacx Sia promeso, hodiocx Adonija estos mortigita. 25 Kaj la rexo Salomono sendis Benajan, filon de Jehojada, kaj cxi tiu frapis lin, kaj li mortis. 26 Kaj al la pastro Ebjatar la rexo diris: Iru en Anatoton, sur vian kampon; vi meritas la morton, sed mi nun ne mortigos vin, cxar vi portis la keston de la Sinjoro, la Eternulo, antacx mia patro David, kaj cxar vi suferis cxion, kion suferis mia patro. 27 Kaj Salomono forigis Ebjataron, ke li ne estu plu pastro al la Eternulo;

por ke plenumicxu la vorto de la Eternulo, kiun Li diris pri la domo de Eli en cxilo. 28 La famo pri tio atingis Joabon (cxar Joab alicxis al Adonija, kvankam al Abcxalom li ne alicxis); kaj Joab forkuris en la tabernaklon de la Eternulo kaj ekkaptis la kornojn de la altaro. 29 Oni raportis al la rexo Salomono, ke Joab forkuris en la tabernaklon de la Eternulo kaj estas nun cxe la altaro. Tiam Salomono sendis Benajan, filon de Jehojada, dirante al li: Iru, mortigu lin. 30 Benaja venis en la tabernaklon de la Eternulo, kaj diris al li: Tiele diras la rexo: Eliru! Sed tiu respondis: Ne, cxi tie mi mortu. Kaj Benaja raportis tion al la rexo, dirante: Tiele diris Joab, kaj tiele li respondis al mi. 31 Tiam la rexo diris al li: Faru, kiel li diris, mortigu lin kaj enterigu lin; por ke vi forigu de mi kaj de la domo de mia patro la senkulpan sangon, kiun Joab vercxis. 32 La Eternulo refaligu lian sangon sur lian kapon, pro tio, ke li mortigis du virojn, kiuj estis pli virtaj kaj pli bonaj ol li, kaj li mortigis ilin per glavo, dum mia patro David tion ne sciis: Abneron, filon de Ner, militestron de Izrael, kaj Amasan, filon de Jeter, militestron de Jehuda. 33 Ilia sango falu sur la kapon de Joab kaj sur la kapon de lia idaro por eterne; sed al David kaj al lia idaro kaj al lia domo kaj al lia trono estu paco por eterne de la Eternulo. 34 Tiam Benaja, filo de Jehojada, iris kaj frapis lin kaj mortigis lin, kaj oni enterigis lin en lia domo en la dezerto. 35 Kaj la rexo starigis Benajan, filon de Jehojada, anstatacx li kiel militestron, kaj la pastron Cadok la rexo starigis anstatacx Ebjatar. 36 Kaj la rexo sendis por voki cximein, kaj li diris al li: Konstruu al vi domon en Jerusalemon, kaj loxxu tie kaj neniam eliru el tie; 37 se iun tagon vi eliros kaj transiros la torenton Kidron, tiam sciu, ke vi nepre mortos; via sango estos sur via kapo. 38 Kaj cximei diris al la rexo: Bone; kiel diris mia sinjoro la rexo, tiel via servanto faros. Kaj cximei loxxis en Jerusalemon multe da tempo. 39 Sed post paso de tri jaroj forkuris du sklavo de cximei al Acxix, filo de Maacxa, rexo de Gat. Kaj oni sciigis al cximei, dirante: Jen viaj sklavo estas en Gat. 40 Tiam cximei levicxis, kaj selis sian azenon kaj iris en Gaton al Acxix, por sercxu siajn sklavojn. Kaj cximei iris, kaj revenigis siajn sklavojn el Gat. 41 Kaj oni raportis al Salomono, ke cximei foriris el Jerusalemon en Gaton kaj revenis. 42 Tiam la rexo sendis, kaj vokigis cximein, kaj diris al li: Mi cxurligis ja vin per la Eternulo kaj avertis vin, dirante, ke se iun tagon vi ien ajn foriros, tiam sciu, ke vi nepre mortos; kaj vi diris al mi: Bona estas tio, kion mi acxdis. 43 Kial do vi ne observis la cxuron per la Eternulo, kaj la ordonon, kiun mi faris al vi? 44 Kaj la rexo diris al cximei: Vi scias la tutan malbonon, kiun via koro scias kaj kiun vi faris al mia patro David; la Eternulo repagu vian malbonon sur via kapo. 45 Sed la rexo Salomono estu benata, kaj la trono de David staru forte antacx la Eternulo eterne. 46 Kaj la rexo ordonis al Benaja, filo de Jehojada, kaj cxi tiu iris kaj frapis tiun, kaj tiu mortis. Kaj la regno fortikicxis en la manoj de Salomono.

Cxapitro 3

1 Kaj Salomono boparencicxis kun Faraono, rexo de Egiptujo, kaj prenis filinon de Faraono kaj venigis cxin en la urbon de David, cxis li finis la konstruadon de sia domo kaj de la domo de la Eternulo kaj de la muregoj de Jerusalemon cxirkacxe. 2 Tamen la popolo alportadis ankoracx oferojn sur altacxo, cxar cxis tiu tempo ankoracx ne estis konstruita domo al la nomo de la Eternulo. 3 Kaj Salomono amis la Eternulon, irante laccx la instrukcioj de sia patro David; tamen li oferadis kaj incensadis sur altacxo.

4 Kaj la rexo iris en Gibeonon, por alporti tie oferojn, cxar tie estis la cxefa altacxo. Mil bruloferojn Salomono alportis sur tiu altaro. 5 En Gibeon la Eternulo aperis al Salomono nokte

en soncxo, kaj Dio diris: Petu, kion Mi donu al vi. 6 Kaj Salomono diris: Vi faris al Via servanto, mia patro David, multe da favoro, cxar li iradis antacx Vi en vero kaj en justeco kaj en pureco de la koro koncerne Vin; kaj Vi konservis por li tiun grandan favorecon, kaj Vi donis al li filon, kiu sidas nun sur lia trono. 7 Kaj nun, ho Eternulo, mia Dio, Vi recxigis Vian servanton anstatacx mia patro David; sed mi estas malgranda junulo; mi ne scias, kiel eliri kaj eniri. 8 Kaj Via servanto estas meze de Via popolo, kiun Vi elektis, popolo granda, kiu ne povas esti nombrata nek kalkulata pro sia multeco. 9 Donu do al Via servanto koron, kiu povoscus regi Vian popolon, distingi inter bono kaj malbono; cxar kiu povas regi tiun Vian potencan popolon? 10 Kaj tio placxis al la Sinjoro, ke Salomono petis tion. 11 Kaj Dio diris al li: cxar vi petis cxi tion, sed ne petis por vi longan vivon kaj ne petis por vi ricxecon kaj ne petis la animon de viaj malamikoj, sed vi petis sacxon, por povosci regi, 12 tial jen Mi faras konforme al via parolo: jen Mi donas al vi koron sacxan kaj kompreneman, tiel ke simila al vi ekzistis neniu antacx vi, kaj post vi ne aperos tia, kiel vi. 13 Sed ankacx tion, pri kio vi ne petis, Mi donos al vi, ricxecon kaj gloron, tiamaniere, ke ne ekzistos simila al vi inter la recxoj dum via tuta vivo. 14 Kaj se vi irados laxe Miaj vojoj, observante Miajn lecxojn kaj ordonojn, kiel iradis via patro David, Mi longigos vian vivon. 15 Kaj Salomono vekicxis, kaj vidis, ke tio estis soncxo. Kaj li venis en Jerusalemon kaj staricxis antacx la kesto de interligo de la Eternulo kaj alportis bruloferojn kaj faris pacoferojn, kaj li faris festenon por cxiuj siaj servantoj.

16 Tiam venis du virinoj malxastistinoj al la recxo kaj staricxis antacx li. 17 Kaj unu el la virinoj diris: Ho mia sinjoro! mi kaj cxi tiu virino loxas en unu domo; kaj mi naskis, loxante kun cxi en la sama domo. 18 En la tria tago post mia nasko naskis ankacx cxi tiu virino; kaj ni estis kune, estis neniu fremdulo kun ni en la domo, nur ni ambacx estis en la domo. 19 Kaj la filo de cxi tiu virino mortis en la nokto, cxar cxi dormis sur li. 20 Kaj cxi levicxis meze de la nokto kaj prenis mian filon de cxe mi, kiam via servantino dormis, kaj kucxigis lin cxe sia brusto, kaj sian mortintan filon cxi almetis al mia brusto. 21 Kiam mi levicxis matene, por sucxigi mian filon, jen li estas senviva; sed kiam mi matene bone lin rigardis, mi vidis, ke tio ne estas mia filo, kiun mi naskis. 22 Sed la dua virino diris: Ne, mia filo estas la vivanta, kaj via estas la mortinta. Kaj la unua diris: Ne, via filo estas la mortinta, kaj mia estas la vivanta. Kaj tiel ili parolis antacx la recxo. 23 Tiam la recxo diris: Unu diras: Mia estas la vivanta filo, kaj via estas la mortinta; kaj la dua diras: Ne, via filo estas la mortinta, kaj mia filo estas la vivanta; 24 kaj la recxo diris: Alportu al mi glavon. Kaj oni alportis la glavon al la recxo. 25 Kaj la recxo diris: Dishaku la vivantan infanon en du partojn, kaj donu duonon al unu kaj duonon al la alia. 26 Tiam la virino, kies filo estis la vivanta, ekparolis al la recxo, cxar eksciticxis cxia kompato al cxia filo, kaj cxi diris: Ho mia sinjoro, donu al cxi la infanon vivantan, sed ne mortigu cxin. Sed la dua diris: Nek mi havu, nek vi; dishaku. 27 Tiam la recxo respondis kaj diris: Donu al cxi la vivantan infanon, sed ne mortigu cxin, cxi estas cxia patrino. 28 Kaj cxiuj Izraelidoj acxdis pri la juxto, kiun jucxis la recxo; kaj ili ektimis la rexon, cxar ili vidis, ke en li estas sacxo de Dio, por fari juxxon.

Cxapitro 4

1 Kaj la recxo Salomono estis recxo super la tuta Izrael. 2 Kaj jen estas la estroj, kiuj estis cxe li: Azarja, filo de Cadok, pastro; 3 Elicxoref kaj Acxija, filoj de cxicxa, skribistoj; Jehocxafat, filo de Acxilud, kronikisto; 4 kaj Benaja, filo de Jehojada, super la militistaro; kaj Cadok kaj Ebjatar, pastroj; 5 kaj Azarja, filo de Natan, super la administrantoj; kaj Zabud, filo de Natan, pastro,

amiko de la reĉxo; 6 kaj Acxiĉar super la palaco; kaj Adoniram, filo de Abda, super la impostoj. 7 Kaj Salomono havis dek du administrantojn super la tuta Izrael, kaj ili liveradis provizacojn al la reĉxo kaj al lia domo; unu monaton en jaro ĉiu el ili devis liveri provizacojn. 8 Kaj jen estas iliaj nomoj: Ben-ĉur, sur la monto de Efraim; 9 Ben-Deker, en Makac kaj ĉaalbim kaj Bet-ĉemecx kaj Elon-Bet-ĉanan; 10 Ben-ĉesed, en Arubot; al li apartenis Socxo kaj la tuta regiono ĉefer; 11 Ben-Abinadab, super la tuta regiono Dor; Tafat, filino de Salomono, estis lia edzino; 12 Baana, filo de Acxilud, en Taanacx kaj Megido kaj super la tuta Bet-ĉean, kiu estas apud Cartan, malsupre de Jizreel, de Bet-ĉean ĉxis Abel-Mecxola, ĉxis trans Jokmeam; 13 Ben-Geber, en Ramot en Gilead; al li apartenis la Vilacxo de Jair, filo de Manase, kiuj estis en Gilead; al li apartenis la distrikto Argob, kiu estis en Bacxan, sesdek grandaj urboj kun muregoj kaj kupraj rigliloj; 14 Acxinadab, filo de Ido, en Macxanaim; 15 Acximaac, en la regiono de Naftali; ankacx li prenis Basmaton, filinon de Salomono, kiel edzinon; 16 Baana, filo de ĉucxaj, en la regiono de Acxer kaj en Alot; 17 Jehocxafat, filo de Paruacx, en la regiono de Isacxar; 18 ĉimej, filo de Ela, en la regiono de Benjamin; 19 Geber, filo de Uri, en la regiono Gilead, en la lando de Sicxon, reĉxo de la Amoridoj, kaj de Og, reĉxo de Bacxan. Unu administranto estis en tiu tuta lando. 20 Jehuda kaj Izrael estis grandnombraj kiel la sablo ĉxe la maro; ili manĉxis kaj trinkis kaj estis gajaj.

21 Salomono regis super ĉiuj regnoj, de la Rivero ĉxis la lando Filicxta kaj ĉxis la limo de Egiptujo; ili alportadis donacojn kaj servadis al Salomono dum lia tuta vivo. 22 La manĉprovizoj de Salomono por ĉiu tago estis: tridek kor'oj da delikata faruno kaj sesdek kor'oj da simpla faruno, 23 dek grasigitaj bovoj kaj dudek bovoj de pacxtejo kaj cent ĉafoj, krom cervoj kaj gazeloj kaj kapreoloj kaj grasigitaj birdoj. 24 ĉar li regis super la tuta transo de la Rivero, de Tifsacx ĉxis Gaza, super ĉiuj reĉxoj de trans la Rivero; kaj li havis pacon kun ĉiuj ĉxirkacxaj landoj. 25 Kaj Jehuda kaj Izrael sidis en sendanĉxereco, ĉiu sub siaj vinberbrancxo kaj sub sia figarbo, de Dan ĉxis Beer-ĉeba, dum la tuta vivo de Salomono. 26 Kaj Salomono havis kvardek mil stalojn por ĉarĉxevaloj kaj dek du mil rajdistojn. 27 Kaj tiuj administrantoj liveradis manĉprovizojn por la reĉxo Salomono, kaj por ĉiuj, kiuj venadis al la tablo de la reĉxo Salomono, ĉiu en sia monato, nenion mankigante. 28 Kaj la hordeon kaj pajlon por la ĉxevaloj kaj la kurĉxevaloj ili liveradis al la loko, kie li estis, ĉiu lacx sia instrukcio.

29 Kaj Dio donis al Salomono ŝacxon kaj tre multe da prudento kaj tre multe da spirito, kiel la sablo ĉxe la maro. 30 Kaj la ŝacxeco de Salomono estis pli granda, ol la ŝacxeco de ĉiuj orientanoj kaj ol la tuta ŝacxeco de Egiptujo. 31 Kaj li estis pli ŝacxa, ol ĉiuj homoj, pli ol Etan la Ezracxido, kaj Heman kaj Kalkol kaj Darda, filoj de Macxol; kaj li estis fama inter ĉiuj popoloj ĉxirkacxe. 32 Kaj li eldiris tri mil sentencojn; kaj la nombro de liaj kantoj estis mil kaj kvin. 33 Kaj li parolis pri la arboj, de la cedro, kiu estas sur Lebanon, ĉxis la hisopo, kiu elkreskas el la muro; kaj li parolis pri la brutoj kaj la birdoj kaj la rampacxo kaj la ficxo. 34 Kaj oni venadis el ĉiuj popoloj, por acxskulti la ŝacxecon de Salomono, de ĉiuj reĉxoj de la tero, kiuj acxdis pri lia ŝacxeco.

Cxapitro 5

1 ĉxiram, reĉxo de Tiro, sendis siajn servantojn al Salomono, kiam li acxdis, ke oni lin santoleis reĉxo anstatacx lia patro; ĉar ĉxiram estis amiko de David en la tuta tempo. 2 Kaj Salomono

sendis al cxiram, por diri: 3 Vi scias pri mia patro David, ke li ne povis konstrui domon al la nomo de la Eternulo, lia Dio, pro la militantoj, kiuj lin cxirkacxis, cxis la Eternulo metis ilin sub la plandojn de liaj piedoj. 4 Sed nun la Eternulo, mia Dio, donis al mi ripozon cxirkacxe; ne ekzistas kontrakxulo nek ia malbona malhelpo. 5 Tial jen mi intencas konstrui domon al la nomo de la Eternulo, mia Dio, kiel la Eternulo parolis al mia patro David, dirante: Via filo, kiun Mi sidigos anstatacx vi sur via trono, konstruos la domon al Mia nomo. 6 Ordonu do nun, ke oni haku por mi cedrojn de Lebanon; kaj miaj servantoj estos kun viaj servantoj, kaj pagon por viaj servantoj mi donos al vi tian, kian vi diros; cxar vi scias, ke ekzistas inter ni neniu, kiu povus haki arbojn kiel la Cidonanoj. 7 Kiam cxiram acxdis la vortojn de Salomono, li tre ekcxojis, kaj diris: Benata estu hodiax la Eternulo, kiu donis al David filon sacxan super tiu grandnombra popolo. 8 Kaj cxiram sendis al Salomono, por diri: Mi acxskultis tion, kion vi sendis diri al mi; mi plenumos vian tutan deziron pri la arboj cedraj kaj arboj cipresaj. 9 Miaj servantoj malsuprenigos ilin de Lebanon al la maro, kaj mi flosos ilin sur la maro cxis la loko, pri kiu vi sciigos al mi, kaj tie mi ilin disigos, kaj vi prenigos. Kaj vi plenumu mian deziron, kaj donu mancxaxon por mia domo. 10 Kaj cxiram donis al Salomono lignon cedran kaj lignon cipresan, kiom li nur volis. 11 Kaj Salomono donis al cxiram dudek mil kor'ojn da tritiko kiel mancxaxon por lia domo kaj dudek kor'ojn da plej pura oleo. Tiom Salomono donadis al cxiram cxuijare. 12 Kaj la Eternulo donis sacxon al Salomono, kiel Li promesis al li. Kaj estis paco inter cxiram kaj Salomono, kaj ili ambacx faris inter si interligon.

13 La rexo Salomono prenis imposton de la tuta Izrael; la imposto estis tridek mil viroj. 14 Kaj li sendis ilin sur Lebanonon, po dek mil cxiumonate, alterne; unu monaton ili estis sur Lebanon kaj du monatojn en sia domo. Adoniram administris tiun imposton. 15 Kaj Salomono havis sepdek mil cxarexoportistojn kaj okdek mil montajn cxtonhakistojn, 16 krom la tri mil tricent oficistoj, kiujn Salomono starigis super la laboroj kaj kiuj regis super la popolo okupita per la laboroj. 17 Kaj la rexo ordonis, ke oni elhaku grandajn cxtonojn, multekostajn cxtonojn, por aranxi por la domo fundamenton el cxtonoj cxirkacxhakitaj. 18 Kaj hakis la konstruistoj de Salomono kaj la konstruistoj de cxiram kaj la Gebalanoj, kaj pretigis lignon kaj cxtonojn, por konstrui la domon.

Cxapitro 6

1 En la jaro kvarcent-okdeka post la eliro de la Izraelidoj el la lando Egipta, en la kvara jaro de la rexado de Salomono, en la monato Ziv, tio estas la dua monato, oni komencis konstrui la domon por la Eternulo. 2 Kaj la domo, kiun la rexo Salomono konstruis por la Eternulo, havis la longon de sesdek ulnoj, la larxon de dudek, kaj la alton de tridek ulnoj. 3 Kaj la portiko antacx la templo de la domo havis la longon de dudek ulnoj, konforme al la larxo de la domo; dek ulnoj estis cxia larxo antacx la domo. 4 Kaj li faris en la domo fenestrojn fermeblajn kaj kovreblajn. 5 Kaj li aranxis cxe la muro de la domo galeriojn cxirkacx la muroj de la domo, cxirkacx la templo kaj la plejsanktejo, kaj li faris flankajn cxambrojn cxirkacxe. 6 La malsupra galerio havis la larxon de kvin ulnoj, la meza havis la larxon de ses ulnoj, kaj la tria havis la larxon de sep ulnoj; cxar cxirkacx la domo ekstere li faris cxtupacxojn, por ne enfortikigi en la muroj de la domo. 7 Kiam la domo estis konstruata, cxi estis konstruata el cxtonoj prete cxirkacxhakitaj; martelo acx hakilo acx ia alia fera instrumento ne estis acxdata en la domo dum cxia konstruado. 8 La pordo de la meza galerio estis cxe la dekstra flanko de la domo; kaj per cxtuparo oni povis supreniri en la mezan galerion kaj el la meza en la trian. 9 Kaj li konstruis la

domon kaj finis cxin, kaj li kovris la domon per traboj kaj tabuloj el cedroj. 10 Kaj li konstruis la galeriojn cxirkacx la tuta domo, havantajn la alton de kvin ulnoj; kaj li kovris la domon per cedra ligno.

11 Kaj la Eternulo ekparolis al Salomono, dirante: 12 Koncerne la domon, kiun vi konstruas: se vi irados lacx Miaj lecxoj kaj plenumados Miajn instrukciojn kaj observados cxiujn Miajn ordonojn, por agadi lacx ili, tiam Mi plenumos Mian promeson pri vi, kiun Mi eldiris al via patro David, 13 kaj Mi loxos inter la Izraelidoj kaj ne forlasos Mian popolon Izrael.

14 Kaj Salomono konstruis la domon kaj finis cxin. 15 Kaj li konstruis la murojn de la domo interne el cedraj tabuloj; de la planko de la domo cxis la plafono li kovris interne per ligno, kaj li kovris la plankon de la domo per cipresaj tabuloj. 16 Kaj li konstruis en la distanco de dudek ulnoj de la rando de la domo cedrotabulan muron de la planko cxis la plafono, kaj li konstruis tion interne por interna sanktejo, la plejsanktejo. 17 Kvardek ulnojn da longo havis la domo, tio estas la antacxa parto de la templo. 18 Sur la cedroj interne de la domo estis skulptitaj tuberoj kaj floroj; cxio estis cedra, oni vidis nenian cxtonon. 19 La plejsanktejon li arancis en la domo por tio, ke oni starigu tie la keston de interligo de la Eternulo. 20 La internon de la plejsanktejo, kiu havis la longon de dudek ulnoj, la larxon de dudek ulnoj, kaj la alton de dudek ulnoj, li tegis per pura oro, kaj ankacx la cedran altaron li tegis. 21 Kaj Salomono tegis la domon interne per pura oro, kaj li tiris orajn cxenojn antacx la plejsanktejo kaj tegis cxin per oro. 22 Kaj la tutan domon li tegis per oro, absolute la tutan domon, kaj la tutan altaron antacx la plejsanktejo li tegis per oro. 23 Kaj li faris en la plejsanktejo du kerubojn el oleastra ligno, havantajn la alton de dek ulnoj. 24 Kvin ulnojn havis unu flugilo de kerubo, kaj kvin ulnojn la dua flugilo de kerubo; dek ulnoj estis de unu fino de cxiaj flugiloj cxis la dua fino de cxiaj flugiloj. 25 Kaj dek ulnojn havis ankacx la dua kerubo; la saman mezuron kaj la saman formon havis ambacx keruboj. 26 La alto de unu kerubo estis dek ulnoj, kaj tiel same ankacx de la dua kerubo. 27 Kaj li starigis la kerubojn meze de la interna parto de la domo; kaj la flugiloj de la keruboj estis etenditaj, kaj la flugilo de unu kerubo estis altucxanta la muron, kaj la flugilo de la dua kerubo estis altucxanta la duan muron; sed la flugiloj, kiuj estis direktitaj en la mezon de la domo, estis altucxantaj unu la alian. 28 Kaj li tegis la kerubojn per oro. 29 Kaj sur cxiuj muroj de la domo cxirkacxe li faris skulptitajn figurojn de keruboj, palmoj, kaj floroj, interne kaj ekstere. 30 Ankacx la plankon de la domo li kovris per oro interne kaj ekstere. 31 cxe la enirejo en la plejsanktejon li faris pordojn el oleastra ligno kun kvinangulaj fosto. 32 Sur du pordoj el oleastra ligno li faris skulptitajn kerubojn kaj palmojn kaj florojn kaj tegis per oro; li tegis per oro la kerubojn kaj la palmojn. 33 Ankacx cxe la enirejo en la templon li faris kvarangulajn fostojn el oleastra ligno; 34 kaj du pordojn el cipresa ligno; ambacx duonoj de unu pordo estis kunmetebaj, kaj ambacx duonoj de la dua pordo estis kunmetebaj. 35 Kaj li faris sur ili kerubojn kaj palmojn kaj florojn kaj tegis per oro cxuste lacx la skulptacxo. 36 Kaj li konstruis la internan korton el tri vicoj da cxirkacxhakitaj cxtonoj kaj el vico da cedraj traboj. 37 En la kvara jaro, en la monato Ziv, estis fondita la domo de la Eternulo. 38 Kaj en la dek-unua jaro, en la monato Bul, tio estas en la oka monato, la domo estis finita en cxiuj siaj detaloj kaj lacx sia tuta plano; li konstruis cxin dum sep jaroj.

Cxapitro 7

1 Kaj sian domon Salomono konstruis dum dek tri jaroj, kaj li finis sian tutan domon. 2 Kaj li konstruis la domon de la arbaro Lebanona; cxi havis la longon de cent ulnoj, la larcxon de kvindek ulnoj, kaj la alton de tridek ulnoj; sur kvar vicoj da cedraj kolonoj, kaj cedraj traboj estis sur la kolonoj. 3 Kaj li kovris per cedro la supron de la galerioj, kiuj estis sur kvardek kvin kolonoj, po dek kvin en unu vico. 4 Kaj da fenestraj kadroj estis tri vicoj, kaj fenestroj kontracx fenestroj trifoje. 5 Kaj cxiuj pordoj kaj la fostoj estis kvarangulaj, kaj la fenestroj estis kontracx fenestroj trifoje. 6 Kaj cxambregon el kolonoj li faris, havantan la longon de kvindek ulnoj kaj la larcxon de tridek ulnoj; kaj ankoraux cxambron antacx ili kaj kolonojn kaj sojlon antacx ili. 7 Kaj tronon salonon, por tie juxti, juxtan salonon li faris, kaj cxiujn plankojn li kovris per cedro. 8 Lia domo, en kiu li loxis, en la malantacxa korto post la salono, estis aranxita tiel same. Kaj li faris ankacx domon, similan al tiu salono, por la filino de Faraono, kiun Salomono prenis. 9 cxio cxi tio estis farita el multekostaj cxtonoj, cxirkacxhakitaj lacxmezure, segitaj per segilo, interne kaj ekstere, de la fundamento cxis la tegmento, kaj ekstere cxis la granda korto. 10 En la fundamento estis cxtonoj multekostaj, cxtonoj grandaj, cxtonoj de dek ulnoj kaj cxtonoj de ok ulnoj. 11 Kaj supre estis multekostaj cxtonoj, cxirkacxhakitaj lacxmezure, kaj cedro. 12 Kaj la granda cxirkacxa korto havis tri vicojn da cxirkacxhakitaj cxtonoj kaj unu vicon da cedraj traboj; tiel same ankacx la interna korto de la domo de la Eternulo kaj la salono cxe la domo.

13 La rexo Salomono sendis, kaj venigis el Tiro cxuramon. 14 Li estis filo de unu vidvino, el la tribo de Naftali; lia patro estis Tirano, kupristo. Li estis plena de sacxeco, kompetenteco, kaj sciado, por fari cxian laboron el kupro. Kaj li venis al la rexo Salomono kaj plenumis cxiujn liajn laborojn. 15 Li faris du kuprajn kolonojn, el kiuj unu kolono havis la alton de dek ok ulnoj, kaj fadeno de dek du ulnoj prezentis la amplekson de la dua kolono. 16 Kaj du kapitulojn, fanditajn el kupro, li faris, por meti sur la suprojn de la kolonoj; kvin ulnoj estis la alto de unu kapitulo, kaj kvin ulnoj la alto de la dua kapitulo. 17 Retoj plektitaj kaj cxnuretoj cxenoformaj estis cxe la kapituloj, kiuj estis supre de la kolonoj; sep cxe unu kapitulo kaj sep cxe la dua. 18 Kaj li faris la kolonojn tiel, ke du vicoj da granatoj estis cxirkacx unu reto, por kovri la kapitelon; tiel same li faris ankacx por la dua kapitulo. 19 La kapituloj sur la kolonoj estis faritaj kiel la lilioj en la salono, kaj havis kvar ulnojn. 20 Kaj la kapituloj sur la du kolonoj super la konveksacxo, kiu estis apud la reto; kaj sur la dua kapitulo cxirkacxe en vicoj ducent granatoj. 21 Kaj li starigis la kolonojn antacx la salono de la templo; kaj li starigis la dekstran kolonon kaj donis al cxi la nomon Jaxin; kaj li starigis la maldekstran kolonon kaj donis al cxi la nomon Boaz. 22 Sur la suproj de la kolonoj estis skulptacxo en formo de lilio. Tiel estis finita la laboro de la kolonoj. 23 Kaj li faris maron fanditan, havantan dek ulnojn de rando cxis rando, tute rondan, havantan la alton de kvin ulnoj; kaj cxnuro de tridek ulnoj prezentis cxian mezuron cxirkacxe. 24 Kaj tuberoj sub cxia rando trovicxis cxirkacxe de cxi; sur la spaco de dek ulnoj ili cxirkacxis la maron en du vicoj; la tuberoj estis fanditaj kune kun cxi. 25 cxi staris sur dek du bovoj; tri kun la vizacxo norden, tri kun la vizacxo okcidenten, tri kun la vizacxo suden, kaj tri kun la vizacxo orienten; kaj la maro estis sur ili supre, kaj cxiuj iliaj malantacxaj partoj estis turnitaj internen. 26 cxi havis la dikon de manlarcxo; kaj cxia rando, farita lacx la maniero de rando de kaliko, estis simila al disvolvixinta lilio. cxi ampleksis du mil bat'ojn. 27 Kaj li faris dek kuprajn bazacxojn; cxiu bazacxo havis la longon de kvar ulnoj, la larcxon de kvar ulnoj, kaj la alton de tri ulnoj. 28 Kaj jen estas la aranxco de la bazacxo: ili havis muretojn, muretojn inter la listeloj. 29 Kaj sur la muretoj, kiuj estis inter la listeloj, estis leonoj, bovoj, kaj keruboj; kaj sur la listeloj estis tiel supre, kaj sube de la leonoj kaj bovoj estis malsuprenpendantaj festonoj. 30 Kaj cxiu bazacxo havis kvar kuprajn radojn kun kupraj aksoj, kaj cxiaj kvar anguloj havis

cxultretojn, fanditajn cxultretojn sub la kaldrono, kaj sur cxiu flanko estis festonoj. 31 cxia aperturo de la interna kapitelo cxis la supro havis unu ulnon; cxia aperturo estis ronda, en formo de bazeto, havanta unu ulnon kaj duonon, kaj cxe la aperturo estis skulptacxo; sed cxiaj muretoj estis kvarangulaj, ne rondaj. 32 Kaj la kvar radoj estis sub la muretoj, kaj la aksoj de la radoj estis en la bazacxo; la alto de cxiu rado estis unu ulno kaj duono. 33 La arancxo de la radoj estis kiel la arancxo de radoj de veturilo; iliaj aksoj kaj aksingoj kaj radradioj kaj radrondoj, cxio estis fandita. 34 Kaj la kvar cxultretoj cxe la kvar anguloj de cxiu bazacxo elstaris el la bazacxo mem. 35 Supre de la bazacxo estis rondacxo, havanta la alton de duono de ulno; kaj supre de la bazacxo cxiaj teniloj kaj muretoj elstaris el cxi mem. 36 Kaj sur la tabuletoj de cxiaj teniloj kaj sur cxiaj muretoj li skulptis kerubojn, leonojn, kaj palmojn, sur cxiu libera loko, kaj festonojn cxirkacxe. 37 Tiel li faris la dek bazacxojn; cxiuj havis egalan fandon, egalan mezuron, egalan formon. 38 Kaj li faris dek kuprajn lavujojn; cxiu lavujo havis la amplekson de kvardek bat'oj; kvar ulnojn havis cxiu lavujo; cxiu lavujo staris sur unu bazacxo el la dek bazacxo. 39 Kaj li starigis la bazacxojn, kvin cxe la dekstra flanko de la domo, kaj kvin cxe la maldekstra flanko; kaj la maron li starigis cxe la dekstra flanko de la domo, sudoriente. 40 Kaj cxuram faris la lavujojn kaj la cxovelilojn kaj la aspergajn kalikojn. Kaj cxuram finis la tutan laboron, kiun li faris por la rexo Salomono en la domo de la Eternulo: 41 la du kolonojn kaj la du globacxojn de la kapiteloj sur la supro de la kolonoj, kaj la du retojn por kovri la du globacxojn de la kapiteloj, kiuj estis sur la supro de la kolonoj; 42 kaj la kvarcent granatojn cxe la du retoj, po du vicoj da granatoj por cxiu reto, por kovri la du globacxojn de la kapiteloj, kiuj estis sur la kolonoj; 43 kaj la dek bazacxojn kaj la dek lavujojn sur la bazacxo; 44 kaj la unu maron kaj la dek du bovojn sub la maro; 45 kaj la kaldronojn kaj la cxovelilojn kaj la aspergajn kalikojn. Kaj cxiuj vazoj de la templo, kiujn cxuram faris al la rexo Salomono por la domo de la Eternulo, estis el polurita kupro. 46 En la cxirkacxacxo de Jordan la rexo fandigis ilin en argila tero, inter Sukot kaj Cartan. 47 Kaj Salomono metis cxiujn vazojn sur ilian lokon. Pro la tre granda multo la pezo de la kupro ne estis kalkulita. 48 Kaj Salomono faris cxiujn vazojn, kiuj estas en la domo de la Eternulo: la oran altaron, kaj la oran tablon, sur kiu estas la pano de propono; 49 kaj la kandelabrojn, kvin dekstre kaj kvin maldekstre antacx la plejsanktejo, el pura oro; kaj la florojn kaj lucernojn kaj prenilojn, el oro; 50 kaj la tasojn, trancxilojn, aspergajn kalikojn, kulerojn, kaj karbujojn, el pura oro; kaj la macxojn cxe la pordo de la interna domo, de la plejsanktejo, cxe la pordo de la templa domo, el oro. 51 Tiamaniere estis finita la tuta laboro, kiun la rexo Salomono faris por la domo de la Eternulo. Kaj Salomono enportis la konsekritacxojn de sia patro David; la arcxenton kaj la oron kaj la vazojn li metis en la trezorejojn de la domo de la Eternulo.

Cxapitro 8

1 Tiam Salomono kunvenigis la plejcxulojn de Izrael kaj cxiujn cxefojn de la triboj, la estrojn de la patrodomoj de la Izraelidoj, al la rexo Salomono en Jerusalemon, por transporti la keston de interligo de la Eternulo el la urboj de David, tio estas el Cion. 2 Kaj kolekticxis al la rexo Salomono cxiuj Izraelidoj al la festo, en la monato Etanim, tio estas la sepa monato. 3 Kaj venis cxiuj plejcxuloj de Izrael; kaj la pastroj ekportis la keston. 4 Kaj oni enportis la keston de la Eternulo kaj la tabernaklon de kunveno, kaj cxiujn sanktajn vazojn, kiuj estis en la tabernaklo; ilin portis la pastroj kaj la Levidoj. 5 Kaj la rexo Salomono, kaj la tuta komunumo de Izrael, kiu kolekticxis al li, estis kun li antacx la kesto, oferbucxante cxafojn kaj bovojn, kiujn oni ne

povis nombri kaj kalkuli pro ilia granda multeco. 6 Kaj la pastroj venigis la keston de interligo de la Eternulo sur cxian lokon, en la profundon de la domo, en la plejsanktejon, sub la flugilojn de la keruboj. 7 cxar la keruboj havis siajn flugilojn etenditaj super la loko de la kesto, kaj la keruboj estis kovrantaj la keston kaj cxiajn stangojn de supre. 8 Kaj la stangoj estis tiel longaj, ke la kapetoj de la stangoj estis videblaj el la sankta loko en la antacxa parto de la plejsanktejo, sed ekstere ili ne estis videblaj; kaj ili restis tie cxis la nuna tago. 9 En la kesto estis nenio krom la du cxtonaj tabeloj, kiujn metis tien Moseo sur cxoreb, kiam la Eternulo faris interligon kun la Izraelidoj post ilia eliro el la lando Egipta. 10 Kiam la pastroj eliris el la sanktejo, nubo plenigis la domon de la Eternulo. 11 Kaj la pastroj ne povis stari kaj servi, pro la nubo; cxar la majesto de la Eternulo plenigis la domon de la Eternulo.

12 Tiam Salomono ekparolis: La Eternulo diris, ke Li deziras locxi en mallumo; 13 tial mi konstruis domon por Via locxado, lokon por Via restado eterna. 14 Kaj la rexo turnis sian vizacxon kaj benis la tutan komunumon de Izrael; kaj la tuta komunumo de Izrael staris. 15 Kaj li diris: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu parolis per Sia bucxo al mia patro David, kaj nun plenumis per Sia mano, dirante: 16 De post la tago, kiam Mi elkondukis Mian popolon Izrael el Egiptujo, Mi elektis neniun urbon inter cxiaj triboj de Izrael, por konstrui domon, en kiu estus Mia nomo; sed Mi elektis Davidon, ke li estu super Mia popolo Izrael. 17 Mia patro David havis la intencon konstrui domon al la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael. 18 Sed la Eternulo diris al mia patro David: Intencante konstrui domon al Mia nomo, vi agis bone, havante tian intencon; 19 tamen la domon konstruos ne vi, sed nur via filo, kiu eliris el viaj lumboj, konstruos la domon al Mia nomo. 20 Kaj la Eternulo plenumis Sian vorton, kiun Li diris: mi levicxis anstatacx mia patro David kaj sidicxis sur la trono de Izrael, kiel diris la Eternulo, kaj mi konstruis la domon al la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael. 21 Kaj mi aranxis tie lokon por la kesto, en kiu trovicxas la interligo de la Eternulo, kiun Li faris kun niaj pastroj, kiam Li elkondukis ilin el la lando Egipta.

22 Kaj Salomono staricxis antacx la altaro de la Eternulo kontracx la tuta komunumo de Izrael, kaj li etendis siajn manojn al la cxielo, 23 kaj li parolis: Ho Eternulo, Dio de Izrael! ne ekzistas dio simila al Vi en la cxielo supre nek sur la tero malsupre; Vi konservas la interligon kaj la favorkorecon al Viaj servantoj, kiuj iradas antacx Vi per sia tuta koro; 24 Vi plenumis al Via servanto David, mia patro, kion Vi promesis al li; Vi parolis per Via bucxo, kaj Vi plenumis per Via mano, kiel ni nun vidas. 25 Nun, ho Eternulo, Dio de Izrael, plenumu al Via servanto David, mia patro, kion Vi promesis al li, dirante: Ne mankos cxe vi antacx Mi viro, sidanta sur la trono de Izrael, se viaj filoj nur observados sian vojon, por iradi antacx Mi, kiel vi iradis antacx Mi. 26 Nun, ho Dio de Izrael, vericxu Via vorto, kiun Vi diris al Via servanto David, mia patro. 27 cxu efektive Dio locxus sur la tero? ja la cxielo kaj la cxielo de cxieloj ne povas Vin ampleksi; des pli tion ne povas cxi tiu domo, kiun mi konstruis! 28 Sed turnu Vin al la precxo de Via servanto kaj al lia petego, ho Eternulo, mia Dio, por acxskulti la vokadon kaj la precxon, per kiu Via servanto precxas antacx Vi hodiace; 29 por ke Viaj okuloj estu nefermitaj super cxi tiu domo nokte kaj tage, super la loko, pri kiu Vi diris: Mia nomo tie estos; por acxskulti la precxon, kiun Via servanto faros sur cxi tiu loko. 30 Kaj acxskultu la petegon de Via servanto kaj de Via popolo Izrael, kiun ili precxos sur cxi tiu loko; acxskultu sur la loko de Via locxado en la cxielo; kaj kiam Vi acxskultos, Vi pardonu. 31 Kiam iu pekos kontracx sia proksimulo, kaj oni postulos de li cxuron, ke li cxuru, kaj la cxuro estos farata antacx Via altaro en cxi tiu domo: 32 tiam acxskultu en la cxielo, kaj faru juxxon pri Viaj servantoj, kondamnante la manbonagulon,

metante lian konduton sur lian kapon, kaj montrante la pravecon de la virtulo, rekompencante lin lacx lia virteco. 33 Se Via popolo Izrael estos frapita de malamiko pro tio, ke cxi pekis antacx Vi, sed ili sin returnos al Vi kaj gloros Vian nomon kaj precxos kaj petegos al Vi en cxi tiu domo: 34 tiam acxskultu en la cxielo, kaj pardonu la pekon de Via popolo Izrael, kaj revenigu ilin sur la teron, kiun Vi donis al iliaj patroj. 35 Se la cxielo cxlosicxos tiel, ke ne estos pluvo pro tio, ke ili pekis antacx vi, sed ili ekprecxos sur cxi tiu loko kaj gloros Vian nomon kaj returnos sin de sia peko, por ke Vi acxskultu ilin: 36 tiam acxskultu en la cxielo, kaj pardonu la pekon de Viaj servantoj kaj de Via popolo Izrael, montrante al ili la bonan vojon, kiun ili devas iri, kaj donu pluvon sur Vian landon, kiun Vi donis al Via popolo kiel heredacxon. 37 Se estos malsato en la lando, acx se estos pesto, brulsekeco, velkado, akridoj, acx vermoj, acx se premos ilin malamiko en la lando de ilia loxado, acx se estos ia plago acx malsano; 38 cxe cxiu precxo, cxe cxiu petego, kiu venos de iu homo acx de Via tuta popolo Izrael, kiam cxiu el ili sentos malfelicxon en sia koro kaj etendos siajn manojn al cxi tiu domo: 39 Vi acxskultu en la cxielo, en la loko de Via loxado, kaj pardonu, kaj faru kaj redonu al cxiu conforme al lia tuta konduto, kiel Vi konas lian koron (cxar Vi sola konas la koron de cxiuj homidoj); 40 por ke ili Vin timu dum la tuta tempo, kiun ili vivas sur la tero, kiun Vi donis al niaj patroj. 41 Ankacx koncerne aligentulon, kiu ne estas el Via popolo Izrael, sed venos el malproksima lando pro Via nomo 42 (cxar ili acxdos pri Via granda nomo kaj pri Via forta mano kaj pri Via etendita brako), kaj li venos kaj precxos en cxi tiu domo: 43 Vi acxskultu en la cxielo, en la loko de Via loxado, kaj faru cxion, pri kio vokos al Vi la aligentulo; por ke cxiuj popoloj de la tero konu Vian nomon, por ke ili timu Vin, kiel Via popolo Izrael, kaj por ke ili sciu, ke per Via nomo estas nomata cxi tiu domo, kiun mi konstruis. 44 Kiam Via popolo eliros milite kontrakx sian malamikon lacx la vojo, lacx kiu Vi ilin sendos, kaj ili precxos al la Eternulo, turninte sin al la urbo, kiun Vi elektis, kaj al la domo, kiun mi konstruis al Via nomo: 45 tiam acxskultu en la cxielo ilian precxon kaj ilian petegon, kaj defendu ilian aferon. 46 Se ili pekos antacx Vi (cxar ne ekzistas homo, kiu ne pekas), kaj Vi ekkoleros kontrakx ili kaj transdonos ilin al malamiko, kaj iliaj kaptintoj forkondukos ilin en landon malamikan, malproksiman acx proksiman; 47 sed ili rekonsciicxos en la lando, en kiu ili estos kaptitaj, konverticxos, kaj petegos Vin en la lando de siaj kaptintoj, dirante: Ni pekis, ni malbonagis, ni krimis; 48 kaj ili returnos sin al Vi per sia tuta koro kaj per sia tuta animo en la lando de siaj malamikoj, kiuj ilin kaptis, kaj ili precxos al Vi, turninte sin al sia lando, kiun Vi donis al iliaj patroj, al la urbo, kiun Vi elektis, kaj al la domo, kiun mi konstruis al Via nomo: 49 tiam acxskultu en la cxielo, en la loko de Via loxado, ilian precxon kaj ilian petegon, kaj defendu ilian aferon; 50 kaj pardonu al Via popolo tion, per kio ili pekis antacx Vi, kaj cxiujn iliajn krimojn, kiujn ili faris kontrakx Vi, kaj veku por ili kompaton en iliaj kaptintoj, por ke cxi tiuj estu favorkoraj al ili. 51 cxar ili estas Via popolo kaj Via heredacxo, kiun Vi elkondukis el Egiptujo, el la fera forno. 52 Viaj okuloj estu malfermitaj al la petego de Via servanto kaj al la petego de Via popolo Izrael, por ke Vi acxdu ilin pri cxio, pri kio ili vokas al Vi. 53 cxar Vi distingis ilin kiel Vian heredacxon el cxiuj popoloj de la tero, kiel Vi diris per Via servanto Moseo, kiam Vi elkondukis niajn patrojn el Egiptujo, ho Sinjoro, Eternulo.

54 Kiam Salomono finis precxi antacx la Eternulo tiun tutan precxon kaj petegon, li levicxis de sia genuado antacx la altaro de la Eternulo, kaj liaj manoj estis etenditaj al la cxielo. 55 Kaj li staricxiss, kaj benis la tutan komunumon de Izrael per lacxta vocxo, dirante: 56 Benata estu la Eternulo, kiu donis ripozon al Sia popolo Izrael conforme al cxio, kion Li diris: ne forfalis ecx unu vorto el cxiuj Liaj bonaj vortoj, kiujn Li diris per Sia servanto Moseo. 57 La Eternulo, nia

Dio, estu kun ni, kiel Li estis kun niaj patroj, Li ne forlasu nin kaj ne forexetu nin; 58 Li klinu nian koron al Si, por ke ni iru lacx cxiuj Liaj vojoj, kaj por ke ni observu Liajn ordonojn kaj Liajn lecxojn kaj Liajn regulojn, kiujn Li donis al niaj patroj. 59 Kaj cxi tiuj miaj vortoj, kiujn mi precxis antacx la Eternulo, estu proksimaj al la Eternulo, nia Dio, tage kaj nokte, por ke Li faru justacxon al Sia servanto kaj justacxon al Sia popolo Izrael en cxiuj tagoj; 60 por ke cxiuj popoloj de la tero sciu, ke la Eternulo estas Dio kaj ke ne ekzistas alia. 61 Via koro estu tute sindona al la Eternulo, nia Dio, por iri lacx Liaj lecxoj kaj por observi Liajn ordonojn, kiel hodiaccx. 62 Kaj la rexo kaj kun li cxiuj Izraelidoj buxis oferojn antacx la Eternulo. 63 Kaj Salomono oferis la pacoferon, kiun li alportis al la Eternulo, dudek du mil bovojn kaj cent dudek mil cxafojn. Tiamaniere la rexo kaj cxiuj Izraelidoj inacxguris la domon de la Eternulo. 64 En tiu tago la rexo sanktigis la mezon de la korto, kiu estis antacx la domo de la Eternulo; cxar li faris tie la bruloferon kaj la farunoferon kaj alportis ofere la sebon de la pacoferoj; cxar la kupra altaro, kiu estis antacx la Eternulo, estis tro malgranda, por doni lokon al la brulofero kaj la farunofero kaj la sebo de la pacoferoj. 65 Kaj Salomono faris tiam feston, kaj kun li la tuta Izrael, tre granda anaro, kiu kunvenis de cxamat cxis la torento de Egiptujo, antacx la Eternulo, nia Dio, dum sep tagoj kaj ancoracx sep tagoj, kune dek kvar tagoj. 66 En la oka tago li forsendis la popolon; kaj ili benis la rexon, kaj iris al siaj tendo, gajaj kaj cxojantaj pro la tuta bono, kiun la Eternulo faris al Sia servanto David kaj al Sia popolo Izrael.

Cxapitro 9

1 Kiam Salomono finis la konstruadon de la domo de la Eternulo kaj de la recxa domo, kaj de cxio dezirita de Salomono, kion li deziris fari, 2 la Eternulo aperis al Salomono duan fojon, kiel Li aperis al li en Gibeon. 3 Kaj la Eternulo diris al li: Mi acxdis vian precxon kaj vian petegon, kiun vi faris antacx Mi; Mi sanktigis cxi tiun domon, kiun vi konstruis, por ke Mi metu tien Mian nomon por eterne; kaj Miaj okuloj kaj Mia koro estos tie cxiam. 4 Kaj pri vi, se vi irados antacx Mi tiel, kiel iradis via patro David, kun pura koro kaj cxusteco, farante cxion, kion Mi ordonis al vi, kaj observante Miajn lecxojn kaj regulojn: 5 tiam Mi fortikigos la tronon de via recxado super Izrael por eterne, kiel Mi promesis al via patro David, dirante: Ne mankos cxe vi viro sur la trono de Izrael. 6 Sed se vi kaj viaj filoj deturnos vin de Mi, kaj ne observos Miajn ordonojn kaj Miajn lecxojn, kiujn Mi donis al vi, kaj vi iros kaj servos al aliaj dioj kaj adorklinicxos al ili: 7 tiam Mi ekstermos Izraelon de la lando, kiun Mi donis al li; kaj cxi tiun domon, kiun Mi sanktigis por Mia nomo, Mi forpuxos de antacx Mia vizacxo; kaj Izrael faricxos proverbo kaj moko inter cxiuj popoloj. 8 Kaj pri cxi tiu domo, kiu estas tre alta, cxiu preteriranto miregos kaj fajfos; kaj oni diros: Pro kio la Eternulo agis tiele kun cxi tiu lando kaj kun cxi tiu domo? 9 Kaj oni respondos: Pro tio, ke ili forlasis la Eternulon, ilian Dion, kiu elkondukis iliajn patrojn el la lando Egipta, kaj ili alicxis al aliaj dioj kaj adorklinicxis al ili--pro tio la Eternulo venigis sur ilin cxi tiun tutan malbonon.

10 Post paso de la dudek jaroj, dum kiuj Salomono konstruis la du domojn, la domon de la Eternulo kaj la recxan domon 11 (por kiuj cxiram, la rexo de Tiro, liveris al Salomono cedrajn arbojn kaj cipresajn arbojn kaj oron lacx lia tuta deziro), la rexo Salomono tiam donis al cxiram dudek urbojn en la lando Galilea. 12 Kaj cxiram eliris el Tiro, por rigardi la urbojn, kiujn donis al li Salomono; kaj ili ne placxis al li. 13 Kaj li diris: Kio estas tiuj urboj, kiujn vi donis al mi, mia frato? Kaj li donis al ili la nomon lando Kabul cxis la nuna tago. 14 Kaj cxiram sendis al la rexo cent dudek kikarojn da oro.

15 Jen estas la arancxo pri la impostoj, kiujn starigis la rexo Salomono, por konstrui la domon de la Eternulo kaj sian domon kaj Milon kaj la muregon de Jerusalemon kaj cxacoron kaj Megidon kaj Gezeron. 16 (Faraono, rexo de Egiptujo, venis kaj venkoprenis Gezeron kaj forbruligis cxin per fajro, kaj mortigis la Kanaanidojn, kiuj loxis en la urbo, kaj li donis cxin kiel donacon al sia filino, edzino de Salomono.) 17 Kaj Salomono konstruis Gezeron, kaj la malsupran Bet-cxoronon, 18 kaj Baalaton, kaj Tadmoron en la dezerto, en la lando, 19 kaj cxiujn urbojn de provizoj, kiujn Salomono havis, kaj la urbojn por la cxaroj kaj la urbojn por la rajdistoj, kaj cxion, kion Salomono deziris konstrui en Jerusalemon kaj sur Lebanon kaj en la tuta lando de sia regado. 20 Koncerne la tutan popolon, kiu restis el la Amoridoj, cxitidoj, Perizidoj, cxividoj, kaj Jebusidoj, kiuj ne estis el la idoj de Izrael: 21 iliajn infanojn, kiuj restis post ili en la lando kaj kiujn la Izraelidoj ne povis ekstermi, Salomono faris tributuloj-laboristoj cxis la nuna tago. 22 Sed el la Izraelidoj Salomono ne faris laboristojn; ili estis militistoj, liaj servantoj, liaj eminentuloj, liaj militestroj, liaj cxarestroj, kaj liaj rajdistoj,. 23 La nombro de la cxefaj oficistoj super la laboroj de Salomono estis kvincent kvindek; ili regis la popolon, kiu faris la laborojn. 24 La filino de Faraono transiris el la urbo de David en sian domon, kiun li konstruis por cxi; tiam li konstruis Milon. 25 Kaj Salomono alportadis tri fojojn en jaro bruloferojn kaj pacoferojn sur la altaron, kiun li konstruis al la Eternulo, kaj incensadis cxe cxi antacx la Eternulo. Kaj li finkonstruis la domon.

26 Kaj cxiparon faris la rexo Salomono en Ecjon-Geber, kiu trovicxas apud Elat, sur la bordo de la Ruxa Maro, en la lando de Edom. 27 Kaj cxiram sendis en la cxiparo siajn servantojn cxipistojn, spertajn maristojn, kun la servantoj de Salomono. 28 Kaj ili venis Ofiron, kaj prenis de tie kvarcent dudek kikarojn da oro kaj venigis al la rexo Salomono.

Cxapitro 10

1 Kiam la rexino de cxeba acxdis la famon pri Salomono kaj pri la domo de la Eternulo, cxi venis, por elprovi lin per enigmoj. 2 Kaj cxi venis Jerusalemon kun tre granda akompanantaro, kun kameloj, portantaj aromacxojn, tre multe da oro, kaj multekostajn cxtonojn. Kaj cxi venis al Salomono, kaj parolis kun li pri cxio, kion cxi havis en sia koro. 3 Kaj Salomono solvis al cxi cxiujn cxiajn demandojn; kaj estis nenio, kion la rexo ne sciis kaj kion li ne solvus al cxi. 4 Kaj la rexino de cxeba vidis la tutan sacxecon de Salomono, kaj la domon, kiun li konstruis, 5 kaj la mancxacxon cxe lia tablo kaj la locxejon de liaj sklavo kaj la oficojn de liaj servantoj kaj iliajn vestojn kaj liajn vinvercxistojn, kaj liajn bruloferojn, kiujn li oferadis en la domo de la Eternulo; kaj cxi estis tute ravita. 6 Kaj cxi diris al la rexo: Vera estas tio, kion mi acxdis en mia lando pri viaj aferoj kaj pri via sacxeco; 7 mi ne kredis al la diroj, cxis mi venis kaj cxis miaj okuloj ekvidis; sed nun mi vidas, ke oni ne rakontis al mi ecx duonon; vi havas pli da sacxo kaj bono, ol diras la famo, kiun mi acxdis. 8 Felicxaj estas viaj homoj, felicxaj estas viaj servantoj, kiuj cxiam staras antacx vi kaj acxdas vian sacxecon. 9 Benata estu la Eternulo, via Dio, kiu favoras vin kaj sidigis vin sur la tronon de Izrael. Pro Sia eterna amo al Izrael Li faris vin rexo, por ke vi zorgu pri juxto kaj justeco. 10 Kaj cxi donacis al la rexo cent dudek kikarojn da oro

kaj tre multe da aromacxoj kaj multekostajn cxtonojn; neniam plu venis tiom multe da aromacxoj, kiom la rexxino de cxeba donacis al la rexxo Salomono. 11 Kaj la cxiparo de cxiram, kiu venigis oron el Ofir, alvenigis el Ofir tre multe da santala ligno kaj multekostajn cxtonojn. 12 Kaj el la santala ligno la rexxo faris pilastrojn por la domo de la Eternulo kaj por la recxa domo, ankacx harpojn kaj psalterojn por la kantistoj; neniam venis tiom da santala ligno, nek estis vidata, cxis la nuna tago. 13 Kaj la rexxo Salomono donis al la rexxino de cxeba cxion, kion cxi deziris kaj kion cxi petis, krom tio, kion li donis al cxi el la mano de la rexxo Salomono mem. Kaj cxi foriris returne en sian landon, cxi kaj cxiaj servantoj.

14 La pezo de la oro, kiu estis alportita al Salomono dum unu jaro, estis sescent sesdek ses kikaroj da oro; 15 krom tio, kio venis de la butikistoj kaj de la komerco de negocistoj kaj de cxuij rexxoj de Arabujo kaj de la regionestroj. 16 Kaj la rexxo Salomono faris ducent grandajn cxildojn el forexita oro (sescent sikloj da oro estis uzitaj por cxiu cxildo) 17 kaj tricent malgrandajn cxildojn el forexita oro (tri min'oj da oro estis uzitaj por cxiu el tiuj cxildoj); kaj la rexxo metis ilin en la arbardomon de Lebanon. 18 Kaj la rexxo faris grandan tronon el eburo kaj tegis cxin per pura oro. 19 Ses cxtupojn havis la trono, rondan supron havis la trono malantacxe, kaj brakapogojn ambacxflanke de la sidloko, kaj du leonojn, starantajn apud la brakapogoj. 20 Kaj ancoracx dek du leonoj tie straris sur la ses cxtupoj ambacxflanke; ne ekzistis io simila en iu ajn regno. 21 Kaj cxuij trinkvazoj de la rexxo Salomono estis el oro, kaj cxuij vazoj de la Lebanona arbardomo estis el pura oro; nenio estis el arcxento; en la tempo de Salomono cxi estis rigardata kiel senvalora. 22 cxar Tarcxixan cxiparon la rexxo havis sur la maro kun la cxiparo de cxiram; unu fojon en tri jaroj venadis la Tarcxixa cxiparo, alportante oron, arcxenton, eburon, simiojn, kaj pavojn. 23 Tiel la rexxo Salomono superis cxuijn rexxojn de la tero per ricxeco kaj per sacxeco. 24 Kaj cxuij sur la tero penis vidi Salomonon, por acxdi lian sacxon, kiun Dio enmetis en lian koron. 25 Kaj ili alportadis cxiu sian donacon: vazojn arcxentajn, vazojn orajn, vestojn, bataliliojn, aromacxojn, cxevalojn, kaj mulojn, cxuijare. 26 Kaj Salomono kolektis al si cxarojn kaj rajdistojn; kaj li havis mil kvarcent cxarojn kaj dek du mil rajdistojn; kaj li lokis ilin en la urboj de cxaroj kaj cxe la rexxo en Jerusalemon. 27 Kaj la rexxo atingis tion, ke la arcxento estis en Jerusalemon kiel cxtonoj, kaj la cedroj estis en tiel granda kvanto, kiel sikomoroj sur malaltaj lokoj. 28 La cxevalojn al Salomono oni venigadis el Egiptujo; kaj societo de komercistoj de la rexxo acxetadis ilin amase lacx difinita prezo. 29 cxiu cxaro estis liverata el Egiptujo pro sescent sikloj da arcxento, kaj cxiu cxevalo pro cent kvindek; tiel same ili estis liverataj per iliaj manoj al cxuij rexxoj de la cxtidoj kaj al la rexxoj de Sirio.

Cxapitro 11

1 La rexxo Salomono amis multajn aligentajn virinojn, la filinon de Faraono, Moabidinojn, Amonidinojn, Edomidinojn, Cidonaninojn, cxtidinojn, 2 el tiuj popoloj, pri kiuj la Eternulo diris al la Izraelidoj: Ne iru al ili, kaj ili ne iru al vi, cxar ili turnos vian koron al siaj dioj; al ili Salomono alicxis per amo. 3 Kaj li havis da cxefaj edzinoj sepcnt kaj da kromvirinoj tricnt; kaj liaj edzinoj forklinis lian koron. 4 En la tempo de maljuneco de Salomono liaj edzinoj turnis lian koron al aliaj dioj, kaj lia koro ne estis tiel plene fordonita al la Eternulo, lia Dio, kiel la koro de lia patro David. 5 Kaj Salomono sekvis Acxtaron, diacxon de la Cidonanoj, kaj Milkomon,

abomenindaxon de la Amonidoj. 6 Kaj Salomono faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kaj ne sekvis plene la Eternulon, kiel lia patro David. 7 Tiam Salomono konstruis altaxon al Kemocx, abomenindacxo de la Moabidoj, sur la monto, kiu estas antacx Jerusalemon, kaj al Molecx, abomenindacxo de la Amonidoj. 8 Kaj tiel li faris por cxiuj siaj aligentaj edzinoj, kiuj incensadis kaj alportadis oferojn al siaj dioj.

9 Kaj la Eternulo ekkoleris Salomonon pro tio, ke li forklinis sian koron de la Eternulo, Dio de Izrael, kiu aperis al li du fojojn, 10 kaj kiu ordonis al li pri tiu afero, ke li ne sekvu aliajn diojn; sed li ne observis tion, kion la Eternulo ordonis. 11 Kaj la Eternulo diris al Salomono: Pro tio, ke cxi tio faricxis cxe vi, kaj ke vi ne observis Mian interligon kaj Miajn lecxojn, kiujn Mi donis al vi, Mi forcxiros de vi la regnon kaj donos cxin al via servanto. 12 Tamen dum via vivo Mi tion ne faros, pro via patro David; el la manoj de via filo Mi cxin forcxiros. 13 Sed ne la tutan regnon Mi forcxiros; unu tribon Mi donos al via filo, pro Mia servanto David, kaj pro Jerusalemon, kiun Mi elektis.

14 Kaj la Eternulo aperigis kontrakxulon kontrakx Salomono, Hadadon, la Edomidon, el la rexa semo de Edom. 15 Kiam David estis en Edomujo, kaj la militestro Joab venis, por enterigi la mortigitojn, li mortigis cxiujn virseksulojn en Edomujo 16 (cxar ses monatojn tie restis Joab kaj cxiuj Izraelidoj, cxis ili ekstermis cxiujn virseksulojn en Edomujo); 17 tiam forkuris Hadad kune kun viroj Edomidoj el la servantoj de lia patro, por iri Egiptujon; Hadad estis tiam malgranda knabo. 18 Ili elmovicxis el Midjan kaj venis Paranon kaj prenis kun si homojn el Paran, kaj venis Egiptujon al Faraono, rexo de Egiptujo, kaj cxi tiu donis al li domon kaj nutraxon, kaj ankacx landon li donis al li. 19 Hadad tre ekplacxis al Faraono, kaj cxi tiu donis al li kiel edzinon fratinon de sia edzino, fratinon de la rexino Tacxpenes. 20 Kaj la fratino de Tacxpenes naskis al li lian filon Genubat. Kaj Tacxpenes edukis lin en la domo de Faraono, kaj Genubat loxis en la domo de Faraono inter la filoj de Faraono. 21 Kiam Hadad acxdis en Egiptujo, ke David ekdormis kun siaj patroj kaj ke la militestro Joab mortis, Hadad diris al Faraono: Forliberigu min, ke mi iru en mian landon. 22 Faraono diris al li: cxu io mankas al vi cxe mi, ke vi deziras iri en vian landon? Kaj li respondis: Ne, tamen forliberigu min.

23 Dio starigis kontrakx li ankorcax kontrakxulon, Rezonon, filon de Eljada, kiu forkuris de sia sinjoro Hadadezer, rexo de Coba. 24 Kaj li kolektis kontrakx li virojn kaj faricxis estro de bando, kiam David ilin mortigis; kaj ili iris Damaskon kaj ekloxis tie kaj ekregis en Damasko. 25 Kaj li estis kontrakxulo de la Izraelidoj dum la tuta vivo de Salomono, krom la malbono, kiu venadis de Hadad. Kaj li havis malamon kontrakx la Izraelidoj, kaj li faricxis rexo de Sirio.

26 Kaj Jerobeam, filo de Nebat, Efratano el Cereda, kies patrino havis la nomon Cerua kaj estis vidvino, servanto de Salomono, levis la manon kontrakx la rexon. 27 Kaj jen estas la kacxzo, pro kiu li levis la manon kontrakx la rexon: Salomono konstruis Milon; li riparigis la brexojn de la urbo de sia patro David. 28 Jerobeam estis viro forta kaj kuracxa. Kiam Salomono vidis, ke la junulo estas laborkapabla, li starigis lin administranto de la tributlaboroj de la domo de Jozef. 29 En tiu tempo okazis, ke Jerobeam eliris el Jerusalemon; kaj renkontis lin sur la vojo la profeto Acxija, la cxiloano; li portis sur si novan veston; ili ambacx estis solaj sur la kampo. 30 Kaj Acxija prenis la novan veston, kiu estis sur li, kaj discxiris cxin en dek du pecojn. 31 Kaj li diris al Jerobeam: Prenu al vi dek pecojn; cxar tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Jen Mi forcxiras

la regnon el la manoj de Salomono kaj donas al vi dek tribojn 32 (sed unu tribo restos cxe li, pro Mia servanto David, kaj pro la urbo Jerusalem, kiun Mi elektis el cxiuj triboj de Izrael); 33 pro tio, ke ili forlasis Min, kaj adorklinicxis al Acxtar, diacxo de la Cidonanoj, al Kemocx, dio de Moab, kaj al Milkom, dio de la Amonidoj, kaj ne iris lacx Miaj vojoj, por plenumi tion, kio placxas al Mi, kaj Miajn lecxojn kaj Miajn regulojn, kiel lia patro David. 34 Mi ne prenos la tutan regnon el liaj manoj, sed Mi faros, ke li restos reganto dum sia tuta vivo, pro Mia servanto David, kiun Mi elektis kaj kiu observis Miajn ordonojn kaj Miajn lecxojn. 35 Sed Mi prenos la regnon el la manoj de lia filo, kaj Mi donos el cxi al vi dek tribojn; 36 kaj al lia filo Mi donos unu tribon, por ke restu lumilo por cxiam al Mia servanto David antacx Mi en Jerusalem, en la urbo, kiun Mi elektis al Mi, por meti tien Mian nomon. 37 Vin Mi prenos, kaj vi regos super cxio, kion via animo deziras, kaj vi estos recxo super Izrael. 38 Kaj se vi obeos cxion, kion Mi ordonos al vi, kaj iros lacx Miaj vojoj, kaj faros tion, kio placxas al Mi, observante Miajn lecxojn kaj Miajn ordonojn, kiel faris Mia servanto David, tiam Mi estos kun vi, kaj konstruos al vi domon fidindan, kiel Mi konstruis al David, kaj Mi donos al vi Izraelon. 39 Kaj per tio Mi humiligos la semon de David, tamen ne por cxiam. 40 Salomono intencis mortigi Jerobeamon; sed Jerobeam levicxis kaj forkuris en Egiptujon, al cxicxak, recxo de Egiptujo, kaj li restis en Egiptujo cxis la morto de Salomono.

41 La tuta cetera historio de Salomono, kaj cxio, kion li faris, kaj lia sacxeco estas priskribitaj en la libro de kroniko de Salomono. 42 La tempo, dum kiu Salomono recxis en Jerusalem super la tuta Izrael, estis kvardek jaroj. 43 Kaj Salomono ekdormis kun siaj patroj kaj estis enterigita en la urbo de sia patro David. Kaj anstatacx li ekrexis Recxabeam, lia filo.

Cxapitro 12

1 Recxabeam iris en cxechemon, cxar en cxechemon venis cxiuj Izraelidoj, por fari lin recxo. 2 Kiam tion acxdis Jerobeam, filo de Nebat (cxar li estis ancoracx en Egiptujo, kien li forkuris de la recxo Salomono, kaj Jerobeam loxis en Egiptujo, 3 sed oni sendis kaj vokis lin), tiam Jerobeam kaj la tuta komunumo de Izrael venis, kaj ekparolis al Recxabeam, dirante: 4 Via patro tro pezis nian jugon; nun deprenu iom de la malfacilaj laboroj de via patro, kaj de lia peza jugo, kiun li metis sur nin, kaj tiam ni servados al vi. 5 Kaj li diris al ili: Iru, kaj post tri tagoj revenu al mi. Kaj la popolo disiris. 6 Kaj la recxo Recxabeam konsilicxis kun la maljunuloj, kiuj staradis antacx lia patro Salomono dum lia vivo, kaj li diris: Kiel vi konsilas respondi al cxi tiu popolo? 7 Kaj ili diris al li jene: Se hodiacx vi estos servanto al cxi tiu popolo kaj komplezos al ili kaj kontentigos ilin kaj parolos al ili bonajn vortojn, ili estos al vi servantoj por cxiam. 8 Sed li ne atentis la konsilon de la maljunuloj, kiun ili donis al li, kaj li konsilicxis kun la junuloj, kiuj elkreskis kune kun li kaj staris antacx li. 9 Kaj li diris al ili: Kion vi konsilas, ke ni respondu al cxi tiu popolo, kiu diris al mi jene: Faru malpli peza la jugon, kiun via patro metis sur nin? 10 Kaj la junuloj, kiuj elkreskis kune kun li, parolis al li, dirante: Tiele diru al cxi tiu popolo, kiu diris al vi: Via patro faris nian jugon tro peza, kaj vi faru cxin malpli peza--tiele diru al ili: Mia malgranda fingro estas pli dika, ol la lumboj de mia patro; 11 tial se mia patro cxarcxis vin per peza jugo, mi ancoracx plipezigos vian jugon; mia patro vin punadis per vipoj, sed mi vin punados per skorpionoj. 12 Kaj Jerobeam kaj la tuta popolo venis al Recxabeam en la tria tago,

kiel la reĉxo ordonis, dirante: Revenu al mi en la tria tago. 13 Kaj la reĉxo respondis al la popolo malafable, kaj ne atentis la konsilon de la maljunuloj, kiun ili donis; 14 kaj li parolis al ili lacx la konsilo de la junuloj, dirante: Mia patro pezigis vian jugon, sed mi ankoraŭ pli pezigos vian jugon; mia patro vin punadis per vipoj, sed mi vin punados per skorpionoj. 15 Kaj la reĉxo ne acxskultis la popolon; cxar estis destinite de la Eternulo, por ke plenumicxu Lia vorto, kiun la Eternulo diris per Acxija, la cxiloano, al Jerobeam, filo de Nebat. 16 Kiam cxiuj Izraelidoj vidis, ke la reĉxo ilin ne obeas, tiam la popolo respondis al la reĉxo, dirante: Kian parton ni havas en David? ni ne havas heredacxon en la filo de Jicxaj. Al viaj tendoj, ho Izrael! nun zorgu mem pri via domo, ho David! Kaj la Izraelidoj disiris al siaj tendoj. 17 Sed super la Izraelidoj, kiuj loĉxis en la urboj de Judujo, reĉxis Recxabeam. 18 Kaj la reĉxo Recxabeam sendis Adoramon, la estron super la impostoj; sed cxiuj Izraelidoj cxetis sur lin cxtonojn, kaj li mortis. Kaj la reĉxo Recxabeam rapide sidicxis en cxaro, por forkuri en Jerusalemon. 19 Tiamaniere Izrael defalis de la domo de David cxis la nuna tago. 20 Kiam cxiuj Izraelidoj acxdis, ke Jerobeam revenis, ili sendis kaj vokis lin al la kunveno kaj faris lin reĉxo super cxiuj Izraelidoj. La domon de David sekvis sole nur la tribo de Jehuda.

21 Kaj kiam Recxabeam venis en Jerusalemon, li kolektis el la tuta domo de Jehuda kaj el la tribo de Benjamen cent okdek mil elektitajn militistojn, por militi kontraŭ la domo de Izrael, por revenigi la regnon al Recxabeam, filo de Salomono. 22 Sed aperis vorto de Dio al cxemaja, homo de Dio, dirante: 23 Diru al Recxabeam, filo de Salomono, reĉxo de Judujo, kaj al la tuta domo de Jehuda kaj de Benjamen kaj al la cetera popolo jene: 24 Tiele diras la Eternulo: Ne iru kaj ne militu kontraŭ viaj fratoj, la Izraelidoj; reiru cxiu al sia domo, cxar de Mi estas farita cxi tiu afero. Kaj ili obeis la vorton de la Eternulo, kaj retenis sin de irado, konforme al la vorto de la Eternulo.

25 Kaj Jerobeam prikonstruis cxecxemon sur la monto de Efraim kaj ekloĉxis en cxi; kaj li eliris el tie kaj konstruis Penuelon. 26 Kaj Jerobeam diris en sia koro: Nun la regno povas reveni al la domo de David; 27 se cxi tiu popolo irados, por fari oferojn en la domo de la Eternulo en Jerusalemon, tiam la koro de cxi tiu popolo returnicxos al ilia sinjoro, al Recxabeam, reĉxo de Judujo; kaj ili mortigos min kaj revenos al Recxabeam, reĉxo de Judujo. 28 Kaj la reĉxo aranĉxis konsilicxon, kaj li faris du orajn bovidojn, kaj diris al la popolo: Ne iradu plu en Jerusalemon; jen estas viaj dioj, ho Izrael, kiuj elkondukis vin el la lando Egipta. 29 Kaj li starigis unu en Bet-El, kaj la duan li instalas en Dan. 30 Kaj cxi tiu afero faricxis kacxzo de pekado: la popolo komencis iradi al unu el ili cxis Dan. 31 Kaj li konstruis domojn de altacxo, kaj li starigis pastrojn el la popolo, kiuj ne estis el la idoj de Levi. 32 Kaj Jerobeam starigis feston en la oka monato, en la dek-kvina tago de la monato, simile al la festo en Judujo, kaj li suriris sur la altaron; tiel li faris en Bet-El, alportante oferojn al la bovidoj, kiujn li faris; kaj li loĉigis en Bet-El la pastrojn de la altacxo, kiujn li aranĉxis. 33 Kaj li suriris sur la altaron, kiun li faris en Bet-El, en la dek-kvina tago de la oka monato, kiun li mem elpensis; kaj li faris feston por la Izraelidoj, kaj suriris sur la altaron, por incensi.

1 Kaj jen homo de Dio venis el Judujo laxe ordono de la Eternulo en Bet-Elon, kiam Jerobeam staris sur la altaro, por incensi. 2 Kaj li vokis al la altaro laxe ordono de la Eternulo kaj diris: Ho altaro, altaro! tiele diras la Eternulo: Jen en la domo de David naskicxos filo, kies nomo estos Joxija, kaj li bucxos sur vi la pastrojn de la altacxo, incensantajn sur vi, kaj homaj ostoj estos bruligitaj sur vi. 3 Kaj li donis en tiu tago signon, dirante: cxi tio estas la signo, ke tion parolis la Eternulo: jen la altaro disfendicxos, kaj la cindro, kiu estas sur cxi, discxuticxos. 4 Kiam la rexo acxdis la vortojn de la homo de Dio, kiujn li vokis al la altaro en Bet-El, Jerobeam etendis sian manon de sur la altaro, kaj diris: Kaptu lin! Sed rigidicxis lia mano, kiun li etendis kontracx lin, kaj li ne povis retiri cxin al si. 5 Kaj la altaro disfendicxis, kaj la cindro de la altaro discxuticxis, konforme al la signo, kiun donis la homo de Dio laxe la ordono de la Eternulo. 6 Kaj la rexo ekparolis kaj diris al la homo de Dio: Faru peton antacx la Eternulo, via Dio, kaj precxu por mi, por ke mia mano revenu al mi. Kaj la homo de Dio faris peton antacx la Eternulo, kaj la mano de la rexo revenis al li kaj faricxis kiel antacxe. 7 Tiam la rexo diris al la homo de Dio: Iru kun mi en la domon kaj fortigu vin per mancxo, kaj mi donos al vi donacon. 8 Sed la homo de Dio diris al la rexo: Ecx se vi donos al mi duonon de via domo, mi ne iros kun vi, kaj mi ne mancxos panon nek trinkos akvon en cxi tiu loko; 9 cxar tiele estas ordonite al mi per la vorto de la Eternulo: Ne mancxu panon nek trinku akvon, kaj ne reiru laxe la vojo, laxe kiu vi venis. 10 Kaj li iris laxe alia vojo, kaj ne reiris laxe la vojo, laxe kiu li venis en Bet-Elon.

11 Unu profeto maljunulo locxis en Bet-El. Kaj venis liaj filoj, kaj rakontis al li la tutan aferon, kiun faris la homo de Dio hodiace en Bet-El; la vortojn, kiujn li diris al la rexo, ili rakontis al sia patro. 12 Kaj ilia patro diris al ili: Laxe kiu vojo li iris? Kaj liaj filoj montris la vojon, laxe kiu iris la homo de Dio, kiu venis el Judujo. 13 Tiam li diris al siaj filoj: Selu al mi la azenon. Kaj ili selis al li la azenon, kaj li ekrajdis sur cxi, 14 kaj sekvis la homon de Dio kaj trovis lin sidanta sub kverko, kaj diris al li: cxu vi estas la homo de Dio, kiu venis el Judujo? Kaj tiu diris: Mi. 15 Kaj li diris al li: Venu kun mi en la domon kaj mancxu panon. 16 Sed tiu diris: Mi ne povas reiri kun vi kaj veni al vi, kaj mi ne mancxos panon nek trinkos cxe vi akvon en cxi tiu loko; 17 cxar estas dirite al mi per la vorto de la Eternulo: Ne mancxu panon nek trinku tie akvon, ne reiru laxe la vojo, laxe kiu vi venis. 18 Kaj li diris al li: Mi ankace estas profeto, kiel vi, kaj anxelo diris al mi laxe ordono de la Eternulo jene: Revenigu lin kun vi en vian domon, por ke li mancxu panon kaj trinku akvon. Li mensogis al li. 19 Kaj li reiris kun li kaj mancxis panon en lia domo kaj trinkis akvon. 20 Dum ili sidis ancorace cxe la tablo, venis la vorto de la Eternulo al la profeto, kiu lin revenigis. 21 Kaj li vokis al la homo de Dio, kiu venis el Judujo, dirante: Tiele diras la Eternulo: Pro tio, ke vi malobeis la bucxon de la Eternulo, kaj ne plenumis la ordonon, kiun faris al vi la Eternulo, via Dio, 22 sed vi reiris kaj mancxis panon kaj trinkis akvon en la loko, pri kiu Li diris al vi, ke vi ne mancxu panon kaj ne trinku akvon, via kadavro ne venos en la tombon de viaj patroj. 23 Post kiam li mancxis panon kaj trinkis, oni selis por li la azenon, por la profeto, kiun li revenigis. 24 Kaj li iris, kaj sur la vojo renkontis lin leono kaj mortigis lin. Kaj lia kadavro kucxis cxieta sur la vojo, kaj la azeno staris apude, kaj la leono staris apud la kadavro. 25 Kaj jen pasis homoj, kaj vidis la kadavron kucxantan sur la vojo, kaj la leonon starantan apud la kadavro, kaj ili iris kaj rakontis en la urbo, en kiu locxis la maljuna profeto. 26 Kiam tion acxdis la profeto, kiu revenigis lin de la vojo, li diris: Tio estas la homo de Dio, kiu malobeis la bucxon de la Eternulo; la Eternulo transdonis lin al leono, kiu discxiris kaj mortigis lin konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris al li. 27 Kaj li diris al siaj filoj jene: Selu al mi la azenon. Kaj ili selis. 28 Kaj li iris kaj trovis lian kadavron kucxantan sur la

vojo, kaj la azenon kaj la leonon starantaj apud la kadavro; la leono ne manxis la kadavron kaj ne disxiris la azenon. 29 Kaj la profeto levis la kadavron de la homo de Dio kaj metis cxin sur la azenon kaj veturigis cxin returne. Kaj la maljuna profeto venis en la urbon, por priplori kaj enterigi lin. 30 Kaj li metis lian kadavron en sian tombon; kaj ili priploris lin: Ho ve, mia frato! 31 Post kiam oni enterigis lin, li diris al siaj filoj jene: Kiam mi mortos, entombigu min en la tombo, en kiu estas entombigita la homo de Dio; apud liajn ostojn metu miajn ostojn. 32 cxar plenumixos la vorto, kiun li eldiris laxe ordono de la Eternulo pri la altaro, kiu estas en Bet-El, kaj pri cxiuj domoj de altacxo, kiuj trovixas en la urboj de Samario.

33 Post tiu okazintacxo Jerobeam ne retiris sin de sia malbona vojo, sed li denove starigis el la popolo pastrojn por la altacxo; kiun li volis, tiun li konsekris, ke li farixu pastro de altacxo. 34 Kaj cxi tio farixis peko por la domo de Jerobeam, por perejo kaj ekstermicxo de sur la tero.

Cxapitro 14

1 En tiu tempo malsanixis Abija, filo de Jerobeam. 2 Kaj Jerobeam diris al sia edzino: Levixu kaj aliaspektixu, por ke oni ne sciu, ke vi estas edzino de Jerobeam, kaj iru en cxilon; tie trovixas la profeto Acxija, kiu antacxdiris al mi, ke mi estos rexo super cxi tiu popolo. 3 Kaj prenu en vian manon dek panojn kaj biskvitojn kaj kruxon da mielo, kaj iru al li; li diros al vi, kio estos al la knabo. 4 Kaj la edzino de Jerobeam tiel faris; cxi levixis kaj iris en cxilon kaj venis en la domon de Acxija. Acxija ne povis vidi, cxar liaj okuloj cxesis funkcii pro maljuneco. 5 Sed la Eternulo diris al Acxija: Jen la edzino de Jerobeam iras, por demandi vin pri sia filo, cxar li estas malsana; tiel kaj tiel diru al cxi; kiam cxi venos, cxi prezentos sin kiel alian personon. 6 Kaj kiam Acxija ekacxis la sonadon de cxiaj piedoj, kiam cxi eniris en la pordon, li diris: Eniru, edzino de Jerobeam; por kio vi prezentas vin kiel alian personon? mi estas sendita al vi kun sciigo premanta. 7 Iru, diru al Jerobeam: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: cxar Mi altigis vin el inter la popolo kaj faris vin princo super Mia popolo Izrael, 8 kaj Mi forcxiris la regnon de la domo de David kaj donis cxin al vi; sed vi ne estis kiel Mia servanto David, kiu observis Miajn ordonojn kaj sekvis Min per sia tuta koro, farante nur tion, kio placxas al Mi; 9 kaj vi agis pli malbone, ol cxiuj, kiuj estis antacx vi, kaj vi iris kaj faris al vi aliajn diojn kaj idolojn, por kolerigi Min, kaj Min vi cxiis malantacx vian dorson: 10 tial Mi venigos malbonon sur la domon de Jerobeam, kaj Mi ekstermos cxe Jerobeam ciun virseksulon, malliberulon kaj liberulon en Izrael, kaj Mi elbalaos la domon de Jerobeam, kiel on elbalaas malpuracxon, cxion cxis la fino. 11 Kiu mortos cxe Jerobeam en la urbo, tiun formancxos la hundoj, kaj kiu mortos sur la kampo, tiun formancxos la birdoj de la cxielo; cxar la Eternulo tion diris. 12 Kaj vi levixu, iru al via domo; kiam via piedo eniros en la urbon, la infano mortos. 13 Kaj priploros lin cxiuj Izraelidoj kaj enterigos lin; cxar li sola cxe Jerobeam iros en tombon, cxar en li el la tuta domo de Jerobeam trovixis io bona koncerne la Eternulon, Dion de Izrael. 14 Kaj la Eternulo starigos al Si super Izrael rexon, kiu ekstermos la domon de Jerobeam en tiu tago kaj baldacx. 15 Kaj la Eternulo frapos Izraelon, similigante lin al kano, kiu cxancelixas en la akvo, kaj Li elcxiros la Izraelidojn el tiu bona tero, kiun Li donis al iliaj patroj, kaj Li disblovos ilin trans la Riveron pro tio, ke ili faris siajn sanktajn stangojn, kolerigante la Eternulon. 16 Kaj Li

transdonos Izraelon pro la pekoj de Jerobeam, per kiuj li pekis kaj per kiuj li pekigis Izraelon. 17 Kaj levicxis la edzino de Jerobeam kaj foriris kaj venis en Tircan. Apenacx cxi pacxis sur la sojlon de la domo, la knabo mortis. 18 Kaj oni enterigis lin, kaj cxiuj Izraelidoj priploris lin, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris per Sia servanto, la profeto Acxija. 19 La cetera historio de Jerobeam, kiel li militis kaj kiel li rexis, estas priskribita en la libro de kroniko de la rexo de Izrael. 20 La tempo, dum kiu rexis Jerobeam, estis dudek du jaroj. Kaj li ekdormis kun siaj patroj. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Nadab.

21 Recxabeam, filo de Salomono, rexis en Judujo. La acxon de kvardek unu jaroj havis Recxabeam, kiam li faricxis rexo; kaj dek sep jarojn li rexis en Jerusalemon, la urbo, kiun la Eternulo elektis inter cxiuj triboj de Izrael, por estigi tie Sian nomon. La nomo de lia patrino estis Naama, la Amonidino. 22 Kaj la Judoj faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kaj incitis Lin pli ol cxio, kion faris iliaj patroj per siaj pekoj, kiujn ili pekis. 23 Kaj ankacx ili konstruis al si altacxojn, statuojn, kaj sanktajn stangojn sur cxiu alta monteto kaj sub cxiu branxoricxa arbo. 24 Ankacx malcxastistoj estis en la lando; ili faris cxiujn abomenindacxojn de la popoloj, kiujn la Eternulo forpelis antacx la Izraelidoj. 25 En la kvina jaro de la rexo Recxabeam iris cxicxak, rexo de Egiptujo, kontrakx Jerusalemon. 26 Kaj li forprenis la trezorojn de la domo de la Eternulo kaj la trezorojn de la rexa domo, cxion li prenis; li prenis ankacx cxiujn orajn cxildojn, kiujn faris Salomono. 27 Kaj la rexo Recxabeam faris anstatacx ili cxildojn kuprajn, kaj transdonis ilin en la manojn de la estroj de korpogardistoj, kiuj gardadis la enirejon de la rexa domo. 28 Kaj cxiufoje, kiam la rexo iris en la domon de la Eternulo, la korpogardistoj ilin portis, kaj poste returne portis ilin en la cxambron de la korpogardistoj. 29 La cetera historio de Recxabeam, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Judujo. 30 Kaj inter Recxabeam kaj Jerobeam estis milito dum ilia tuta vivo. 31 Kaj Recxabeam ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. La nomo de lia patrino estis Naama, Amonidino. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Abijam.

Cxapitro 15

1 En la dek-oka jaro de la rexo Jerobeam, filo de Nebat, ekrexis Abijam super Judujo. 2 Tri jarojn li rexis en Jerusalemon. La nomo de lia patrino estis Maacxa, filino de Abicxalom. 3 Li iradis en cxiuj pekoj de sia patro, kiujn cxi tiu faris antacx li; kaj lia koro ne estis plene fordonita al la Eternulo, lia Dio, kiel la koro de lia patro David. 4 Sed pro David la Eternulo, lia Dio, donis al li lumilon en Jerusalemon, starigante lian filon post li kaj subtenante Jerusalemon; 5 pro tio, ke David faradis tion, kio placxas al la Eternulo, kaj dum sia tuta vivo ne forklinicxis de cxio, kion Li ordonis al li, krom la afero kun Urija, la cxetido. 6 Kaj milito estis inter Recxabeam kaj Jerobeam dum lia tuta vivo. 7 La cetera historio de Abijam, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Judujo. Kaj milito estis inter Abijam kaj Jerobeam. 8 Kaj Abijam ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la urbo de David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Asa.

9 En la dudeka jaro de la rexo Jerobeam super Izrael ekrexis Asa super Judujo. 10 Kaj kvardek unu jarojn li rexis en Jerusalemon. La nomo de lia patrino estis Maacxa, filino de

Abicxalom. 11 Kaj Asa agadis, kiel placxas al la Eternulo, kiel lia patro David. 12 Kaj li elpelis la malcxastistojn el la lando, kaj forigis cxiujn idolojn, kiujn faris liaj patroj. 13 Kaj ecx sian patrinon Maacxa li senigis je cxia titolo de recxino, pro tio, ke cxi faris idolon por Acxtar. Kaj Asa dishakis cxian idolon kaj forbruligis cxe la torento Kidron. 14 Tamen la altacxo ne estis forigitaj; sed la koro de Asa estis perfekta cxe la Eternulo dum lia tuta vivo. 15 Li enportis en la domon de la Eternulo la konsekritacxojn de sia patro kaj siajn proprajn konsekritacxojn, arcxenton kaj oron kaj vazojn. 16 Kaj milito estis inter Asa kaj Baacxa, rexo de Izrael, dum ilia tuta vivo. 17 Kaj Baacxa, rexo de Izrael, iris kontrakx Judujon, kaj li konstruis Raman, por bari la eliradon kaj eniradon al Asa, rexo de Judujo. 18 Tiam Asa prenis la tutan arcxenton kaj oron, kiu restis en la trezorejo de la domo de la Eternulo kaj en la trezorejo de la rexa domo, kaj donis tion en la manojn de siaj servantoj; kaj la rexo Asa sendis ilin al Ben-Hadad, filo de Tabrimon, filo de cxezjon, rexo de Sirio, kiu loxis en Damasko, kaj dirigis al li: 19 Estas interligo inter mi kaj vi, inter mia patro kaj via patro; jen mi sendas al vi donacon, arcxenton kaj oron; neniigu vian interligon kun Baacxa, rexo de Izrael, por ke li foriru de mi. 20 Kaj Ben-Hadad obeis la rexon Asa, kaj sendis siajn militestrojn kontrakx la urbojn de Izrael kaj venkobatis Ijonon kaj Danon kaj Abel-Bet-Maacxan kaj la tutan Kineroton, la tutan landon de Naftali. 21 Kiam Baacxa tion acxdis, li cxeis konstrui Raman kaj restis en Tirca. 22 Tiam la rexo Asa kunvokis cxiujn Judojn, sen escepto; kaj ili forportis la cxtonojn de Rama kaj cxian lignon, el kiuj Baacxa faris la konstruadon; kaj la rexo Asa konstruis el tio Geban de Benjamen kaj Micpan. 23 La cetera historio de Asa, kaj lia heroeco, kaj cxio, kion li faris, kaj la urboj, kiujn li konstruis, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Judujo. Nur en sia maljuneco li malsanicxis je siaj piedoj. 24 Kaj Asa ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de lia patro David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Jehocxafat.

25 Nadab, filo de Jerobeam, faricxis rexo super Izrael en la dua jaro de Asa, rexo de Judujo; kaj li rexis super Izrael du jarojn. 26 Kaj li faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kaj iris laxe la vojo de sia patro kaj en liaj pekoj, per kiuj li pekigis Izraelon. 27 Kaj faris konspiron kontrakx li Baacxa, filo de Acxija, el la domo de Isacxar, kaj Baacxa mortigis lin cxe Gibeton de la Filicxtoj, kiam Nadab kaj cxiuj Izraelidoj siecxis Gibetonon. 28 Kaj Baacxa mortigis lin en la tria jaro de Asa, rexo de Judujo, kaj ekrexis anstatacx li. 29 Kaj kiam li faricxis rexo, li mortigis la tutan domon de Jerobeam; li ne restigis cxe Jerobeam ecx unu animon, cxis li tute lin ekstermis, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris per Sia servanto Acxija, la cxiloano; 30 pro la pekoj de Jerobeam, per kiuj li pekis kaj per kiuj li pekigis Izraelon, pro la incito, per kiu li kolerigis la Eternulon, Dion de Izrael. 31 La cetera historio de Nadab, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Izrael. 32 Milito estis inter Asa kaj Baacxa, rexo de Izrael, dum ilia tuta vivo.

33 En la tria jaro de Asa, rexo de Judujo, ekrexis Baacxa, filo de Acxija, super la tuta Izrael en Tirca por la daxe de dudek kvar jaroj. 34 Kaj li faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kaj iris laxe la vojo de Jerobeam kaj en liaj pekoj, per kiuj li pekigis Izraelon.

Cxapitro 16

1 Kaj aperis la vorto de la Eternulo al Jehu, filo de cxanani, pri Baacxa, dirante: 2 cxar mi levis vin el la polvo kaj faris vin reganto super Mia popolo Izrael kaj vi iras lacx la vojo de Jerobeam kaj pekigas Mian popolon Izrael, incitante Min per iliaj pekoj, 3 tial Mi elbalaos Baacxan kaj lian domon, kaj Mi faros kun via domo kiel kun la domo de Jerobeam, filo de Nebat. 4 Kiu mortos cxe Baacxa en la urbo, tiun formancxos la hundoj, kaj kiu mortos cxe li sur la kampo, tiun formancxos la birdoj de la cxielo. 5 La cetera historio de Baacxa, kaj tio, kion li faris, kaj lia potenco estas priskribitaj en la libro de kroniko de la recxoj de Izrael. 6 Kaj Baacxa ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Tirca. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Ela. 7 Per la profeto Jehu, filo de cxanani, aperis la vorto de la Eternulo pri Baacxa kaj pri lia domo pro la tuta malbono, kiun li faris antacx la okuloj de la Eternulo, incitante Lin per la faroj de siaj manoj, estante kiel la domo de Jerobeam, kaj pro tio, ke li mortigis lin.

8 En la jaro dudek-sesa de Asa, rexo de Judujo, ekrexis Ela, filo de Baacxa, super Izrael en Tirca por la dacro de du jaroj. 9 Kaj faris konspiron kontrakx li lia servanto Zimri, estro de duono de la cxaroj. Kiam li en Tirca drinkis cxis ebrieco en la domo de Arca, palacestro de Tirca, 10 tiam venis Zimri kaj frapis lin kaj mortigis lin, en la jaro dudek-sepa de Asa, rexo de Judujo, kaj faris sin rexo anstatacx li. 11 Kiam li faricxis rexo, kiam li eksidis sur lia trono, li mortigis la tutan domon de Baacxa, restigante cxe li neniun virseksulon, kaj ankacx liajn parencojn kaj amikojn. 12 Kaj Zimri ekstermis la tutan domon de Baacxa, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris pri Baacxa per la profeto Jehu, 13 pro cxiuj pekoj de Baacxa kaj la pekoj de lia filo Ela, per kiuj ili pekis kaj per kiuj ili pekigis Izraelon, incitante la Eternulon, Dion de Izrael, per siaj idolacxo. 14 La cetera historio de Ela, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la recxoj de Izrael.

15 En la dudek-sepa jaroj de Asa, rexo de Judujo, ekrexis Zimri por la dacro de sep tagoj en Tirca, kiam la popolo siecxis Gibetonon de la Filicxtoj. 16 Kiam la siecxanta popolo acxdis, ke Zimri faris konspiron kaj mortigis la rexon, tiam la tuta popolo en la sama tago elektis kiel rexon Omrin, la militestron de Izrael. 17 Kaj Omri kune kun la tuta Izrael foriris de Gibeton kaj eksiecxis Tircan. 18 Kiam Zimri vidis, ke la urbo estas prenita, li iris en la palacon de la rexa domo kaj ekbruligis cxirkacx si per fajro la rexan domon, kaj mortis, 19 pro siaj pekoj, per kiuj li pekis, farante malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, irante lacx la vojo de Jerobeam kaj en lia peko, kiun li faris, pekigante Izraelon. 20 La cetera historio de Zimri, kaj lia konspiro, kiun li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la recxoj de Izrael.

21 Tiam la popolo Izraela dividicxis en du partojn: duono de la popolo alicxis al Tibni, filo de Ginat, por rexigi lin, kaj la dua duono alicxis al Omri. 22 Kaj la popolo, kiu alicxis al Omri, venkis tiun popolon, kiu alicxis al Tibni, filo de Ginat; kaj Tibni mortis, kaj ekrexis Omri. 23 En la tridek-unua jaro de Asa, rexo de Judujo, Omri ekrexis super Izrael por la dacro de dek du jaroj. En Tirca li rexis dum ses jaroj. 24 Kaj li acetis la monton Samario de cxemer pro du kikaroj da arcxento, kaj li prikonstruis tiun monton, kaj al la urbo, kiun li konstruis, li donis la nomon Samario, lacx la nomo de cxemer, la mastro de la monto. 25 Kaj Omri faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kaj li agis pli malbone, ol cxiuj, kiuj estis antacx li. 26 Kaj li iris lacx la tuta vojo de Jerobeam, filo de Nebat, kaj en liaj pekoj, per kiuj li pekigis Izraelon, incitante la Eternulon, Dion de Izrael, per iliaj idolacxo. 27 La cetera historio de Omri, tio, kion li faris, kaj liaj heroacxo, kiujn li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la recxoj de

Izrael. 28 Kaj Omri ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Samario. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Acxab.

29 Acxab, filo de Omri, ekrexis super Izrael en la tridek-oka jaro de Asa, rexo de Judujo. Kaj Acxab, filo de Omri, rexis super Izrael en Samario dudek du jarojn. 30 Kaj Acxab, filo de Omri, faris malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, pli ol cxiuj, kiuj estis antacx li. 31 Ne suficxis al li, ke li iris en la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat; li prenis al si kiel edzinon Izebelon, filinon de Etbaal, rexo de la Cidonanoj, kaj li iris kaj servis al Baal kaj adorklinicxis al li. 32 Kaj li starigis altaron al Baal en la domo de Baal, kiun li konstruis en Samario. 33 Kaj Acxab faris sanktajn stangojn, kaj Acxab faris pli da incitado kontrakx la Eternulo, Dio de Izrael, ol cxiuj rexo de Izrael, kiuj estis antacx li. 34 En lia tempo cxiel, Bet-Elano, konstruis Jericxon. Kun perdo de sia unuenaskito Abiram li fondis cxin, kaj kun perdo de sia plej juna filo Segub li starigis cxiajn pordegojn, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris per Josuo, filo de Nun.

Cxapitro 17

1 Kaj Elija, la Tecxebano, el la loxantoj de Gilead, diris al Acxab: Kiel vivas la Eternulo, Dio de Izrael, antacx kiu mi staras, ne estos en cxi tiuj jaroj roso nek pluvo, krom en la okazo, se mi tion diros. 2 Kaj aperis la vorto de la Eternulo al li, dirante: 3 Foriru de cxi tie, kaj direktu vin orienten, kaj kacxu vin cxe la torento Kerit, kiu estas oriente de Jordan. 4 El tiu torento vi trinkados, kaj al la korvoj Mi ordonis, ke ili tie vin nutru. 5 Kaj li iris kaj faris, kiel ordonis la Eternulo; li iris kaj restis cxe la torento Kerit, kiu estas oriente de Jordan. 6 Kaj la korvoj alportadis al li panon kaj viandon matene kaj panon kaj viandon vespere; kaj el la torento li trinkadis. 7 Post kelka tempo la torento elsekicxis, cxar ne estis pluvo en la lando.

8 Tiam aperis al li la vorto de la Eternulo, dirante: 9 Levicxu, iru Carfaton, kiu apartenas al Cidon, kaj restu tie; Mi ordonis tie al virino vidvino, ke cxi liveradu al vi manxaxxon. 10 Kaj li levicxis, kaj iris Carfaton. Kiam li venis al la pordego de la urbo, li ekvidis virinon vidvinon, kiu kolektis lignon. Kaj li vokis al cxi, kaj diris: Alportu al mi iom da akvo en vazo, por ke mi trinku. 11 Kaj cxi ekiris, por preni; tiam li vokis al cxi, kaj diris: Alportu al mi pecon da pano en viaj manoj. 12 Sed cxi respondis: Kiel vivas la Eternulo, via Dio, mi ne havas bakitacxon, sed nur plenmanon da faruno en la vazo kaj iom da oleo en la krucxo; jen mi kolektis du pecojn da ligno, kaj mi iros kaj pretigos tion por mi kaj por mia filo, kaj ni tion manxos kaj mortos. 13 Kaj Elija diris al cxi: Ne timu, iru kaj faru, kiel vi diris; tamen antacxe faru al mi el tio malgrandan bakitacxon kaj alportu al mi; kaj por vi kaj por via filo vi faros poste. 14 cxar tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: La faruno en la vazo ne konsumicxos, kaj la oleo en la krucxo ne mankos, cxis la tago, kiam la Eternulo donos pluvon sur la teron. 15 Kaj cxi iris kaj faris, kiel ordonis Elija; kaj manxis cxi kaj li kaj cxia domo dum kelka tempo. 16 La faruno en la vazo ne konsumicxis, kaj la oleo en la krucxo ne mankis, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris per Elija. 17 Post tiu okazintacxo malsanicxis la filo de la virino, la dommastrino; kaj lia malsano estis tre forta, tiel, ke li tute cxeis spiri. 18 Tiam cxi diris al Elija: Kio estas inter mi

kaj vi, homo de Dio? Vi venis al mi, por rememorigi pri miaj pekoj kaj mortigi mian filon! 19 Kaj li diris al cxi: Donu al mi vian filon. Kaj li prenis lin el cxiaj brakoj, kaj portis lin en la subtegmento, en kiu li loxis, kaj metis lin sur sian liton. 20 Kaj li vokis al la Eternulo, kaj diris: Ho Eternulo, mia Dio! cxu ecx al la vidvino, cxe kiu mi loxas, Vi faros malbonon, mortigante cxian filon? 21 Kaj li etendis sin super la infano tri fojojn, kaj vokis al la Eternulo, kaj diris: Ho Eternulo, mia Dio, revenigu la animon de cxi tiu infano en lian internon. 22 Kaj la Eternulo acxskultis la vocxon de Elija, kaj la animo de la infano revenis en lian internon, kaj li revivixis. 23 Kaj Elija prenis la infanon kaj portis lin malsupren el la subtegmento en la domon kaj redonis lin al lia patrino; kaj Elija diris: Rigardu, via filo vivas. 24 Tiam la virino diris al Elija: Nun mi eksciis, ke vi estas homo de Dio kaj ke la vorto de la Eternulo en via bucxo estas vera.

Cxapitro 18

1 Post multe da tempo aperis la vorto de la Eternulo al Elija en la tria jaro, dirante: Iru, montru vin al Acxab, kaj Mi donos pluvon sur la teron. 2 Kaj Elija iris, por montri sin al Acxab. La malsato estis forta en Samario. 3 Acxab vokis Obadjan, kiu estis lia palacestro. (Obadja estis tre diotima; 4 kiam Izebel ekstermis la profetojn de la Eternulo, Obadja prenis cent profetojn kaj kacxis ilin en kavernoj po kvindek homoj kaj nutradis ilin per pano kaj akvo.) 5 Kaj Acxab diris al Obadja: Iru tra la lando al cxiuj akvaj fontoj kaj al cxiuj torentoj; eble ni trovos herbon, por ke ni povu konservi la vivon al la cxevaloj kaj muloj kaj ne ekstermicxu al ni cxiuj brutoj. 6 Kaj ili dividis inter si la landon, por trairi cxin: Acxab iris aparte lacx unu direkto, kaj Obadja iris aparte lacx alia direkto. 7 Kiam Obadja estis sur la vojo, subite venis al li renkonte Elija. Tiu rekonis lin kaj cxielis sin vizacxaltere, kaj diris: cxu tio estas vi, mia sinjoro Elija? 8 Kaj cxi tiu respondis al li: Mi; iru, diru al via sinjoro, ke Elija estas cxi tie. 9 Kaj li diris: Per kio mi pekis, ke vi transdonas vian servanton en la manon de Acxab, por ke li mortigu min? 10 Kiel vivas la Eternulo, via Dio, ne ekzistas popolo acx regno, kien mia sinjoro ne estus sendinta min, por sercxi vin; kaj kiam ili diris, ke vi tie ne estas, li cxurigis tiun regnon kaj popolon, ke oni ne trovis vin. 11 Kaj nun vi diras: Iru, diru al via sinjoro, ke Elija estas cxi tie. 12 Kaj okazos, ke kiam mi foriros de vi, la spirito de la Eternulo forportos vin, mi ne scias kien; mi venos, por diri al Acxab, kaj li ne trovos vin, kaj tiam li mortigos min; kaj via servo estas diotima de sia juneco. 13 cxu oni ne rakontis al mia sinjoro, kion mi faris, kiam Izebel mortigis la profetojn de la Eternulo, ke mi kacxis cent homojn el la profetoj de la Eternulo en kavernoj po kvindek homoj kaj nutradis ilin per pano kaj akvo? 14 Kaj nun vi diras: Iru, diru al via sinjoro, ke Elija estas cxi tie! li ja mortigos min. 15 Tiam Elija diris: Kiel vivas la Eternulo Cebaot, antacx kiu mi staras, hodiax mi montros min al li. 16 Kaj Obadja iris renkonte al Acxab kaj diris al li. Tiam Acxab iris renkonte al Elija. 17 Kaj kiam Acxab ekvidis Elijan, Acxab diris al li: cxu tio estas vi, kiu senordigis Izraelon? 18 Sed li respondis: Izraelon senordigis ne mi, sed vi kaj la domo de via patro, per tio, ke vi forlasis la ordonojn de la Eternulo kaj sekvis la Baalojn. 19 Kaj nun sendu, kunvenigu al mi la tutan Izraelon sur la monton Karmel, ankacx la kvarcent kvindek profetojn de Baal kaj la kvarcent profetojn de Acxtar, kiuj estas nutrataj cxe la tablo de Izebel. 20 Kaj Acxab sendis al cxiuj Izraelidoj, kaj li kunvenigis la profetojn sur la monton Karmel. 21 Tiam Elija aliris al la tuta popolo, kaj diris: Kiel longe ancoracx vi lamos sur du flankoj? se la Eternulo estas

Dio, sekvu Lin; kaj se Baal, tiam sekvu lin. Kaj la popolo nenion respondis al li. 22 Kaj Elija diris al la popolo: Mi restis la sola profeto de la Eternulo, kaj da profetoj de Baal estas kvarcent kvindek homoj. 23 Oni donu do al ni du bovojn; kaj ili elektu al si unu el la bovoj kaj dishaku cxin kaj metu sur la lignon, sed fajron ili ne submetu; kaj mi pretigos la duan bovon kaj metos sur la lignon, kaj fajron mi ne submetos. 24 Kaj voku al la nomo de via dio, kaj mi vokos al la nomo de la Eternulo; kaj tiu Dio, kiu respondos per fajro, estu konfesata kiel Dio. Kaj la tuta popolo respondis kaj diris: Bone. 25 Kaj Elija diris al la profetoj de Baal: Elektu al vi unu el la bovoj kaj pretigu antacxe, cxar vi estas multaj; kaj voku al la nomo de via dio, sed fajron ne submetu. 26 Kaj ili prenis la bovon, kiun li donis al ili, kaj pretigis, kaj vokadis al la nomo de Baal de la mateno cxis la tagmezo, dirante: Ho Baal, acxskultu nin! Sed aperis nenia vocxo nek respondo. Kaj ili saltadis cxirkacx la altaro, kiun ili faris. 27 Kiam faricxis tagmezo, Elija mokis ilin, kaj diris: Kriu per lacxta vocxo, cxar li estas dio; eble li havas interparoladon, acx eble li foriris, acx eble li vojaxas; eble li dormas, li do vekixos. 28 Kaj ili kriis per lacxta vocxo, kaj pikis sin lacx sia kutimo per glavoj kaj lancoj, cxis sango vercxicxis sur ili. 29 Kiam pasis la tagmezo, ili cxiam ankoraux faradis la ceremoniojn, cxis venis la tempo, kiam oni faras la farunoferojn; sed estis nenia vocxo, nenia respondo, nenia atento. 30 Tiam Elija diris al la tuta popolo: Aliru al mi. Kaj la tuta popolo aliris al li. Kaj li rekonstruis la detruitan altaron de la Eternulo. 31 Kaj Elija prenis dek du cxtonojn, lacx la nombro de la triboj de la filoj de Jakob, al kiu aperis la vorto de la Eternulo, dirante: Via nomo estu Izrael. 32 Kaj li konstruis el la cxtonoj altaron en la nomo de la Eternulo, kaj li faris cxirkacx la altaro fosen, havantan la amplekson de du grenmezuroj. 33 Kaj li aranxis la lignon, kaj dishakis la bovon kaj metis cxin sur la lignon. 34 Kaj li diris: Plenigu kvar sitelojn per akvo, kaj oni vercxu tion sur la bruloferon kaj sur la lignon. Poste li diris: Ripetu. Kaj oni ripetis. Kaj li diris: Faru same la trian fojon. Kaj oni faris same la trian fojon. 35 Kaj la akvo vercxicxis cxirkacxen de la altaro, kaj ankacx la tuta foso plenicxis de akvo. 36 Kaj kiam venis la tempo, kiam oni faras farunoferon, la profeto Elija aliris, kaj diris: Ho Eternulo, Dio de Abraham, Isaak, kaj Izrael! hodiagx oni eksciu, ke Vi estas Dio cxe Izrael kaj mi estas Via servanto, kaj ke lacx Via vorto mi faris cxion cxi tion. 37 Acxskultu min, ho Eternulo, acxskultu min, por ke cxi tiu popolo eksciu, ke Vi, Eternulo, estas Dio, kaj por ke Vi konvertu ilian koron returne. 38 Tiam falis fajro de la Eternulo kaj konsumis la bruloferon kaj la lignon kaj la cxtonojn kaj la polvon; kaj la akvon, kiu estis en la foso, cxi forlekis. 39 Kiam la tuta popolo tion vidis, ili cxetis sin vizacxaltere, kaj diris: La Eternulo estas Dio, la Eternulo estas Dio. 40 Tiam Elija diris al ili: Kaptu la profetojn de Baal, ke neniue el ili savicxu. Kaj oni kaptis ilin; kaj Elija forkondukis ilin al la torento Kicxon kaj bucxis ilin tie. 41 Kaj Elija diris al Acxab: Iru, manxu kaj trinku, cxar acxdicxas bruvo de pluvo. 42 Kaj Acxab iris, por manxi kaj trinki; sed Elija suriris sur la supron de Karmel kaj klinicxis al la tero kaj metis sian vizacxon inter siajn genuojn. 43 Kaj li diris al sia junulo: Iru kaj rigardu en la direkto al la maro. Tiu iris kaj rigardis, kaj diris: Estas nenio. Kaj li diris: Iru denove, sep fojojn. 44 En la sepa fojo tiu diris: Jen malgranda nubo, kiel manplato de homo, levicxas de la maro. Tiam li diris: Iru, diru al Acxab: Jungu kaj forveturu, por ke vin ne retenu la pluvo. 45 Dume de momento al momento la cxielo mallumicxis de nuboj kaj vento, kaj faricxis granda pluvo. Kaj Acxab ekveturis kaj direktis sin al Jizreel. 46 Kaj la mano de la Eternulo estis super Elija. Li zonis siajn lumbojn kaj kuris antacx Acxab cxis Jizreel.

Cxapitro 19

1 Acxab rakontis al Izebel cxion, kion faris Elija, kaj tion, ke li mortigis cxuijn profetojn per glavo. 2 Tiam Izebel sendis senditon al Elija, por diri: La dioj faru al mi tion kaj pli, se mi morgacx en cxi tiu tempo ne faros kun via animo, kiel estas farite kun la animo de cxiu el ili. 3 Li ektimis, kaj levicxis kaj foriris, por savi sian vivon; kaj li venis en Beer-cxeban, kiu trovicxas en Judujo, kaj restigis tie sian junulon. 4 Sed li mem iris en la dezerton vojiron de unu tago, kaj venis kaj sidicxis sub unu genisto kaj petis morton por sia animo, kaj diris: Suficxas nun, ho Eternulo! prenu mian animon, cxar mi ne estas pli bona ol miaj patroj. 5 Kaj li kucicxis kaj endormicxis sub la genisto; kaj jen anxelo ektucxis lin, kaj diris al li: Levicxu, mancxu. 6 Li ekrigardis, kaj jen cxe sia kaploko li ekvidis bakitan paneton kaj krucxon kun akvo. Kaj li mancxis kaj trinkis, kaj denove kucicxis, por dormi. 7 Kaj la anxelo de la Eternulo revenis duan fojon kaj ektucxis lin, kaj diris: Levicxu, mancxu, cxar vin atendas granda vojo. 8 Kaj li levicxis kaj mancxis kaj trinkis; kaj per la forto, kiun li ricevis de tiu mancxado, li iris kvardek tagojn kaj kvardek noktojn cxis cxoreb, la monto de Dio. 9 Kaj tie li eniris en kavernon kaj tradormis tie. Kaj jen aperis al li vorto de la Eternulo, kaj diris al li: Kion vi faras cxi tie, Elija? 10 Kaj li respondis: Mi fervoris pro la Eternulo, Dio Cebaot, cxar la Izraelidoj forlasis Vian interligon, detruis Viajn altarojn, kaj mortigis Viajn profetojn per glavo; mi sola restis, sed oni sercxas mian animon, por forpreni cxin. 11 Kaj Li diris: Eliru kaj staricxu sur la monto antacx la Eternulo. Kaj jen la Eternulo preteriras, kaj granda kaj forta vento discxiras montojn kaj disrompas rokojn antacx la Eternulo; sed ne en la vento estis la Eternulo. Post la vento estis tertremo, sed ne en la tertremo estis la Eternulo. 12 Post la tertremo estis fajro, sed ne en la fajro estis la Eternulo. Post la fajro acxdicxis blovado de delikata venteto. 13 Kiam Elija tion ekacxdis, li kovris sian vizacxon per sia mantelo, kaj eliris kaj staricxis cxe la enirejo de la kaverno. Kaj jen aperis al li vocxo, kaj diris: Kion vi faras cxi tie, Elija? 14 Kaj li respondis: Mi fervoris pro la Eternulo, Dio Cebaot, cxar la Izraelidoj forlasis Vian interligon, detruis Viajn altarojn, kaj mortigis Viajn profetojn per glavo; mi sola restis, sed oni sercxas mian animon, por forpreni cxin. 15 Kaj la Eternulo diris al li: Iru returne vian vojon tra la dezerto al Damasko; kiam vi venos, sanktoleu cxazaelon kiel rexon super Sirio; 16 kaj Jehu, filon de Nimcxi, sanktoleu kiel rexon super Izrael; kaj Elicxan, filon de cxafat, el Abel-Mecxola, sanktoleu kiel profeton anstatacx vi. 17 Kaj estos, ke kiu savicxos de la glavo de cxazael, tiun mortigos Jehu; kaj kiu savicxos de la glavo de Jehu, tiun mortigos Elicxa. 18 Mi restigos el Izrael sep mil, cxuijn, kies genuoj ne fleksicxis antacx Baal kaj kies bucxo ne kisis lin. 19 Kaj li foriris de tie, kaj trovis Elicxan, filon de cxafat, kiu estis pluganta; dek du bovoparoj estis antacx li, kaj li mem estis cxe la dek-dua. Kaj Elija aliris al li kaj cxetis al li sian mantelon. 20 Kaj tiu forlasis la brutojn kaj ekkuris al Elija, kaj diris: Permesu al mi nur kisi mian patron kaj mian patrinon, kaj mi sekvos vin. Kaj li diris al li: Iru kaj revenu, cxar kion mi faris al vi? 21 Kaj tiu foriris de li, kaj prenis paron da bovoj kaj bucxis ilin, kaj sur la jungacxo de la bovoj li kuiris la viandon kaj donis al la homoj, kaj ili mancxis. Kaj li levicxis kaj eksekvis Elijan kaj ekservis lin.

Cxapitro 20

1 Ben-Hadad, rexo de Sirio, kolektis sian tutan militistaron; kun li estis tridek du rexo, kaj cxevalojn kaj cxarojn; kaj li iris kaj eksiecxis Samarion kaj militis kontrakx cxi. 2 Kaj li sendis senditojn al Acxab, rexo de Izrael, en la urbon, 3 kaj dirigis al li: Tiele diras Ben-Hadad: Via

arxento kaj via oro devas esti miaj, kaj viaj edzinoj kaj viaj plej bonaj filoj devas esti miaj. 4 Kaj la rexo de Izrael respondis kaj diris: Konforme al via diro, mia sinjoro, ho rexo, al vi apartenas mi, kaj cxio, kion mi havas. 5 La senditoj venis denove, kaj diris: Tiele diras Ben-Hadad: cxar mi sendis al vi, por diri, ke vian arxenton kaj vian oron kaj viajn edzinojn kaj viajn filojn vi donu al mi, 6 tial morgacx en cxi tiu tempo mi sendos miajn servantojn al vi, por ke ili traserxu vian domon kaj la domojn de viaj servantoj, kaj por ke cxion, kio estas kara al vi, ili prenu en siajn manojn kaj forportu. 7 Tiam la rexo de Izrael kunvokis cxiujn plejcxulojn de la lando, kaj diris: Sciu kaj rigardu, kian malbonon li intencas; cxar li sendis al mi, por postuli miajn edzinojn kaj miajn filojn kaj mian arxenton kaj mian oron, kaj mi ne rifuzis al li. 8 Kaj cxiuj plejcxuloj kaj la tuta popolo diris al li: Ne obeu, kaj ne konsentu. 9 Tiam li diris al la senditoj de Ben-Hadad: Diru al mia sinjoro la rexo: cxion, pri kio vi sendis al via servanto la unuan fojon, mi plenumos; sed cxi tion mi ne povas fari. Kaj la senditoj iris kaj transdonis la vortojn. 10 Tiam Ben-Hadad sendis al li, kaj dirigis: La dioj faru al mi tion kaj pli, se la polvo de Samario suficxos, ke cxiuj homoj, kiuj min sekvas, povu preni manplenon da cxi. 11 Sed la rexo de Izrael respondis kaj diris: Diru: Kiu surmetas la zonon, ne fanfaronu kiel tiu, kiu cxin demetas. 12 Kiam Ben-Hadad acxdis tiujn vortojn, dum li kaj la rexo estis drinkantaj en la tendoj, li diris al siaj servantoj: Aranxu vin. Kaj ili aranxis sin kontrakx la urbo. 13 Kaj jen unu profeto aliris al Acxab, rexo de Izrael, kaj diris: Tiele diras la Eternulo: cxu vi vidas tiun tutan grandan amason? jen Mi hodiace transdonos cxin al vi, por ke vi sciu, ke Mi estas la Eternulo. 14 Kaj Acxab diris: Per kiu? Kaj tiu respondis: Tiele diras la Eternulo: Per la junuloj de la regionestroj. Kaj li diris: Kiu komencos la batalon? Kaj tiu respondis: Vi. 15 Tiam li kalkulis la junulojn de la regionestroj, kaj montricxis, ke ilia nombro estas ducent tridek du; post ili li kalkulis la tutan popolon, cxiujn Izraelidojn, sep mil. 16 Ili eliris en tagmezo, kiam Ben-Hadad drinkis ebria en la tendoj, li kaj la rexo, la tridek du rexo, kiuj helpis lin. 17 Antacxe eliris la junuloj de la regionestroj. Ben-Hadad sendis, kaj oni raportis al li, dirante: Viroj eliris el Samario. 18 Tiam li diris: Se por paco ili eliris, kaptu ilin vivajn; kaj se ili eliris por milito, ankacx kaptu ilin vivajn. 19 Tiuj eliris el la urbo, la junuloj de la regionestroj, kaj la militistaro post ili. 20 Kaj ili batis cxiu sian renkontiton; kaj la Sirianoj forkuris, kaj la Izraelidoj ilin postkuris. Kaj Ben-Hadad, rexo de Sirio, savis sin sur cxevalo kun la rajdistoj. 21 Tiam eliris la rexo de Izrael kaj venkobatis la cxevalojn kaj la cxarojn, kaj li faris inter la Sirianoj grandan buxon. 22 Kaj aliris la profeto al la rexo de Izrael, kaj diris al li: Iru, fortigu vin, atendu kaj rigardu, kion vi devas fari; cxar post paso de unu jaro la rexo de Sirio iros kontrakx vin.

23 Kaj la servantoj de la rexo de Sirio diris al li: Ilia Dio estas Dio de montoj, tial ili venkis nin; sed se ni batalos kontrakx ili sur ebenacxo, ni certe venkos ilin. 24 Faru jenon: forigu la rexojn cxiun de lia loko, kaj starigu anstatacx ili regionestrojn; 25 kaj kolektu al vi militistaron egalan al tiu, kiu falis cxe vi, kaj cxevalojn nombregale al tiuj cxevaloj kaj cxarojn nombregale al tiuj cxaroj; kaj ni batalos kontrakx ili sur ebenacxo, kaj tiam ni certe ilin venkos. Kaj li obeis ilian vocxon kaj faris tiel. 26 Post paso de la jaro Ben-Hadad revuis la Sirianojn, kaj iris en Afekon, por militi kontrakx la Izraelidoj. 27 Kaj la Izraelidoj ankacx pretigis sin kaj provizis sin per nutracoj kaj iris renkonte al ili. Kaj la Izraelidoj staricxis tendare kontrakx ili, kiel du malgrandaj kaprajoj; sed la Sirianoj plenigis la tutan landon. 28 Tiam aliris homo de Dio, kaj diris al la rexo de Izrael: Tiele diras la Eternulo: Pro tio, ke la Sirianoj diris, ke la Eternulo estas Dio de montoj kaj Li ne estas Dio de valoj, Mi trandonos tiun tutan grandan amason en vian manon, por ke vi sciu, ke Mi estas la Eternulo. 29 Kaj staris tendare unuj kontrakx la aliaj dum

sep tagoj. En la sepa tago komencicxis la batalo; kaj la Izraelidoj mortigis el la Sirianoj cent mil piedirantojn en unu tago. 30 La ceteraj forkuris en la urbon Afek. Kaj la murego falis sur la restintajn dudek sep mil. Kaj Ben-Hadad kuris kaj venis en la urbon, en plej internan cxambron de unu domo. 31 Kaj liaj servantoj diris al li: Ni acxdis, ke la recxoj de la domo de Izrael estas recxoj kompatemaj; ni metu do sakacxon sur niajn lumbojn kaj cxnurojn sur niajn kapojn, kaj ni eliru al la recxo de Izrael; eble li lasos la vivon al via animo. 32 Kaj ili zonis per sakacxo siajn lumbojn kaj metis cxnurojn sur siajn kapojn, kaj venis al la recxo de Izrael, kaj diris: Via servanto Ben-Hadad diras: Mi petas lasi la vivon al mia animo. Kaj tiu diris: cxu li vivas ankoraŭ? li estas mia frato. 33 La homoj prenis tion kiel bonan signon, kaj rapidis certicxi, cxu tio estas pri li, kaj ili diris: Via frato Ben-Hadad. Kaj li diris: Iru, venigu lin. Tiam eliris al li Ben-Hadad, kaj li sidigis lin sur la cxaro. 34 Kaj tiu diris al li: La urbojn, kiujn mia patro prenis de via patro, mi redonos; kaj vi povas aranxi al vi stratojn en Damasko, kiel mia patro aranxis en Samario. (Kaj Acxab diris:) Kaj mi forliberigos vin kun jena interligo. Kaj li faris kun li interligon kaj forliberigis lin.

35 Tiam unu viro el la profetidoj diris al sia kamarado lach la vorto de la Eternulo: Batu min. Sed tiu homo ne volis lin bati. 36 Tiam li diris al tiu: Pro tio, ke vi ne obeis la vocxon de la Eternulo, mortigos vin leono, kiam vi foriros de mi. Tiu foriris de li, kaj lin renkontis leono kaj mortigis lin. 37 Li trovis alian homon, kaj diris: Batu min. Kaj la homo lin batis tiel, ke li vundis lin per la batado. 38 Tiam la profeto iris kaj staricxis antaŭ la recxo sur la vojo kaj kovris per kovrotuko siajn okulojn. 39 Kiam la recxo iris pretere, li ekkriis al la recxo, kaj diris: Via servanto eliris en batalon, kaj jen unu homo sin deturnis kaj alkondukis al mi alian homon, kaj diris: Gardu cxi tiun homon; se li malaperos, tiam via animo anstatacxos lian animon, acx vi devos pese pagi kikaron da arcxento. 40 Dum via servanto estis faranta tion kaj alion, tiu malaperis. Kaj la recxo de Izrael diris al li: Tio estas via verdikto, vi mem decidis. 41 Tiam li rapide forprenis la kovrotukon de siaj okuloj, kaj la recxo rekonis lin, ke li estas el la profetoj. 42 Kaj li diris al li: Tiele diras la Eternulo: Pro tio, ke vi forlasis el la mano la homon, kiun Mi kondamnis, via animo anstatacxos lian animon kaj via popolo lian popolon. 43 Kaj la recxo de Izrael iris hejmen malcxoja kaj afliktita, kaj venis Samarion.

Cxapitro 21

1 Post tiu historio okazis jeno: Nabot, Jizreelano, havis vinbercxardenon en Jizreel, apud la palaco de Acxab, recxo de Samario. 2 Kaj Acxab ekparolis al Nabot, dirante: Donu al mi vian vinbercxardenon, por ke cxi faricxu por mi legomcxardeno, cxar cxi estas proksime de mia domo; kaj mi donos al vi anstatacx cxi vinbercxardenon pli bonan ol cxi; se vi volas, mi donos al vi per arcxento cxian prezon. 3 Sed Nabot diris al Acxab: La Eternulo gardu min, ke mi ne fordonu al vi la heredacxon de miaj patroj. 4 Tiam Acxab revenis hejmen malcxoja kaj afliktita pro la vortoj, kiujn diris al li Nabot, la Jizreelano, dirante: Mi ne donos al vi la heredacxon de miaj patroj. Kaj li kucicxis sur sia lito kaj forturnis sian vizacxon kaj ne manxis panon. 5 Kaj venis al li lia edzino Izebel, kaj diris al li: Kial via spirito estas tiel malcxoja, ke vi ne manxas panon? 6 Li respondis al cxi: Kiam mi parolis al Nabot, la Jizreelano, kaj diris al li: Donu al mi vian vinbercxardenon pro mono, acx, se vi volas, mi donos al vi alian vinbercxardenon anstatacx cxi, li diris: Mi ne donos al vi mian vinbercxardenon. 7 Tiam diris al li lia edzino Izebel: Nun vi montru vian recxecon super Izrael; levicxu, manxvu panon, kaj estu bonhumora: mi donos al vi la vinbercxardenon de Nabot, la Jizreelano. 8 Kaj cxi skribis leterojn en la nomo de Acxab kaj

sigelis per lia sigelilo, kaj cxi sendis la leterojn al la plejxuloj kaj al la eminentuloj, kiuj loxis kun Nabot en lia urbo. 9 Kaj cxi skribis en la leteroj jenon: Proklamu faston kaj sidigu Naboton sur la cxefa loko inter la popolo; 10 kaj sidigu apud li du homojn malvirtajn, kaj ili atestu kontrakx li kaj diru: Vi blasfemis kontrakx Dio kaj la rexo; kaj oni elkonduku lin, kaj pricxetu lin per cxtonoj, ke li mortu. 11 Kaj la viroj de lia urbo, la plejxuloj kaj la eminentuloj, kiuj loxis en lia urbo, faris kiel ordonis al ili Izebel, kiel estis skribite en la leteroj, kiujn cxi sendis al ili. 12 Ili proklamis faston kaj sidigis Naboton sur la cxefa loko inter la popolo. 13 Kaj venis du homoj malvirtaj kaj sidicxis apud li, kaj la malvirtaj homoj atestis kontrakx Nabot antacx la popolo, dirante: Nabot blasfemis kontrakx Dio kaj la rexo. Kaj oni elkondukis lin ekster la urbon kaj pricxetis lin per cxtonoj, kaj li mortis. 14 Kaj oni sendis al Izebel, por diri: Nabot estas pricxetita per cxtonoj kaj mortis. 15 Kiam Izebel acxdis, ke Nabot estas pricxetita per cxtonoj kaj mortis, Izebel diris al Acxab: Levicxu, ekposedu la vinbercxardenon de Nabot, la Jizreelano, kiun li ne volis doni al vi pro mono; cxar Nabot jam ne vivas; li mortis. 16 Kiam Acxab acxdis, ke Nabot mortis, Acxab levicxis, por iri en la vinbercxardenon de Nabot, la Jizreelano, por ekposedi cxin.

17 Tiam aperis la vorto de la Eternulo al Elija, la Tecxebano, dirante: 18 Levicxu, iru renkonte al Acxab, rexo de Izrael, kiu estas en Samario; jen li nun estas en la vinbercxardeno de Nabot, kien li iris, por ekposedi cxin; 19 kaj diru al li jene: Tiele diras la Eternulo: Vi mortigis, kaj vi ankoraux prenas en posedon! Kaj diru al li: Tiele diras la Eternulo: Sur la loko, kie la hundoj lekis la sangon de Nabot, la hundoj lekos ankoraux vian sangon. 20 Kaj Acxab diris al Elija: Vi trovis min, ho mia malamiko! Kaj tiu diris: Mi trovis, cxar vi vin vendis, por fari malbonon antacx la okuloj de la Eternulo. 21 Jen Mi venigos sur vin malbonon, kaj forbalaos la postesignojn post vi, kaj Mi ekstermos cxe Acxab cxiun virseksulon, malliberulon kaj liberulon en Izrael. 22 Kaj Mi agos kun via domo, kiel kun la domo de Jerobeam, filo de Nebat, kaj kiel kun la domo de Baacxa, filo de Acxija, pro la incito, per kiu vi Min incitis kaj pekigis Izraelon. 23 Kaj ankoraux pri Izebel parolis la Eternulo, dirante: La hundoj formancxos Izebelon apud la murego de Jizreel. 24 Kiu mortos cxe Acxab en la urbo, tiun mancxos la hundoj; kaj kiu mortos sur la kampo, tiun mancxos la birdoj de la cxielo. (25 Estis neniu tia, kiel Acxab, kiu fordonis sin al farado de malbono antacx la okuloj de la Eternulo, al kio instigis lin lia edzino Izebel. 26 Li faricxis tre abomeninda, sekvante la idolojn, konforme al cxio, kion faradis la Amoridoj, kiujn la Eternulo forpelis de antacx la Izraelidoj.) 27 Kiam Acxab acxdis tiujn vortojn, li discxiris siajn vestojn kaj metis sakacxon sur sian korpon kaj fastis kaj dormis en la sakacxo kaj iradis malcxoje. 28 Tiam aperis vorto de la Eternulo al Elija, la Tecxebano, dirante: 29 cxu vi vidas, kiel Acxab humilicxis antacx Mi? Pro tio, ke li humilicxis antacx Mi, Mi ne venigos la malbonon dum lia vivo; dum la vivo de lia filo Mi venigos la malbonon sur lian domon.

Cxapitro 22

1 Pasis tri jaroj, kaj estis nenia milito inter Sirio kaj Izrael. 2 En la tria jaro Jehocxafat, rexo de Judujo, venis al la rexo de Izrael. 3 La rexo de Izrael diris al siaj servantoj: cxu vi scias, ke Ramot en Gilead apartenas al ni? kaj ni ne zorgas preni cxin el la manoj de la rexo de Sirio! 4 Kaj li diris al Jehocxafat: cxu vi iros kun mi milite kontrakx Ramoton en Gilead? Kaj Jehocxafat diris al la rexo de Izrael: Mi estas kiel vi, mia popolo kiel via popolo, miaj cxevaloj kiel viaj cxevaloj. 5 Kaj Jehocxafat diris al la rexo de Izrael: Demandu hodiaux la vorton de la Eternulo.

6 Tiam la reĉxo de Izrael kunvenigis la profetojn, ĉirkaŭe kvarcent homojn, kaj diris al ili: ĉu mi iru milite kontraŭ Ramoton en Gilead, aĉ mi tion ne faru? Kaj ili respondis: Iru, la Sinjoro ĉin transdonos en la manon de la reĉxo. 7 Sed Jehocxafat diris: ĉu ne trovicxas ĉi tie ankoraŭ iu profeto de la Eternulo, kiun ni povus demandi? 8 Kaj la reĉxo de Izrael diris al Jehocxafat: Ekzistas ankoraŭ unu homo, per kiu ni povas demandi la Eternulon, sed mi lin malamas, ĉar li profetas pri mi ne bonon, sed nur malbonon; tio estas Micxaja, filo de Jimla. Sed Jehocxafat diris: La reĉxo ne parolu tiel. 9 Tiam la reĉxo de Izrael alvokis unu korteganon, kaj diris: Venigu rapide Micxajan, filon de Jimla. 10 La reĉxo de Izrael, kaj Jehocxafat, reĉxo de Judujo, sidis ĉiu sur sia seĉxo, vestitaj per siaj vestoj, sur placo antaŭ la pordego de Samario, kaj ĉiuj profetoj profetadis antaŭ ili. 11 Kaj Cidkija, filo de Kenaana, faris al si ferajn kornojn, kaj diris: Tiele diras la Eternulo: Per ĉi tio vi kornobatos la Sirianojn, ĉis vi ilin tute ekstermos. 12 Kaj ĉiuj profetoj profetis tiel same, dirante: Iru kontraŭ Ramoton en Gilead kaj sukcesu, kaj la Eternulo ĉin transdonos en la manon de la reĉxo. 13 La sendito, kiu iris por voki Micxajan, diris al li: Jen la vortoj de la profetoj unuanime antaŭdiras bonon al la reĉxo; estu do via vorto simila al la vorto de ĉiu el ili, kaj antaŭdiru bonon. 14 Sed Micxaja diris: Kiel vivas la Eternulo: kion diros la Eternulo al mi, tion mi diros. 15 Kaj kiam li venis al la reĉxo, la reĉxo diris al li: Micxaja! ĉu ni iru milite kontraŭ Ramoton en Gilead, aĉ ni tion ne faru? Kaj tiu respondis al li: Iru kaj sukcesu, kaj la Eternulo ĉin transdonos en la manon de la reĉxo. 16 Kaj la reĉxo diris al li: Multfoje mi vin ĉurligas, ke vi parolu al mi nur la veron en la nomo de la Eternulo. 17 Kaj tiu diris: Mi vidis ĉiujn Izraelidojn disĉetitaj sur la montoj, kiel ĉafoj, kiuj ne havas pacxtanton; kaj la Eternulo diris: Ili ne havas estrojn, ili reiru pace ĉiu al sia domo. 18 Kaj la reĉxo de Izrael diris al Jehocxafat: ĉu mi ne diris al vi, ke li profetos pri mi ne bonon, sed nur malbonon? 19 Sed Micxaja diris: Tial aĉxskultu la vorton de la Eternulo: mi vidis la Eternulon, sidantan sur Sia trono, kaj la tuta armeo de la ĉielo staris antaŭ Li dekstre kaj maldekstre de Li. 20 Kaj la Eternulo diris: Kiu allogos Aĉabon, ke li iru kaj falu en Ramot en Gilead? Kaj unu parolis tiel, alia parolis alie. 21 Tiam eliris spirito kaj staricxis antaŭ la Eternulo, kaj diris: Mi lin allogos. Kaj la Eternulo diris al li: Per kio? 22 Kaj tiu diris: Mi eliros kaj faros min spirito mensoga en la buĉxo de ĉiuj liaj profetoj. Tiam Li diris: Vi allogos kaj havos sukceson; eliru kaj agu tiel. 23 Kaj nun jen la Eternulo metis mensogan spiriton en la buĉxon de ĉiuj tiuj viaj profetoj, kaj la Eternulo decidis por vi malbonon. 24 Tiam aliris Cidkija, filo de Kenaana, kaj frapis Micxajan sur la vango, kaj diris: Per kiu vojo la spirito de la Eternulo transiris de mi, por paroli per vi? 25 Kaj Micxaja respondis: Jen vi tion vidos en tiu tago, kiam vi eniros en internan ĉambron, por vin kaci. 26 Tiam la reĉxo de Izrael diris: Prenu Micxajan, kaj konduku lin al la urbestro Amon kaj al la reĉxido Joacx; 27 kaj diru: Tiele diras la reĉxo: Metu ĉi tiun en malliberejon, kaj nutru lin per mizera pano kaj mizera akvo, ĉis mi revenos en paco. 28 Kaj Micxaja diris: Se vi revenos en paco, en tiu okazo ne parolis per mi la Eternulo. Kaj li diris: Aĉxskultu, ĉiuj popoloj.

29 Kaj la reĉxo de Izrael, kaj Jehocxafat, reĉxo de Judujo, iris al Ramot en Gilead. 30 Kaj la reĉxo de Izrael diris al Jehocxafat: Mi alivestis min kaj iros en la batalon; sed vi surmetu viajn vestojn. Kaj la reĉxo de Izrael alivestis sin kaj iris en la batalon. 31 La reĉxo de Sirio ordonis al la tridek du ĉarestroj, kiuj estis ĉe li, dirante: Batalu ne kontraŭ iu malgranda aĉ granda, sed sole nur kontraŭ la reĉxo de Izrael. 32 Kiam la ĉarestroj ekvidis Jehocxafaton, ili pensis, ke tio certe estas la reĉxo de Izrael, kaj ili turnis sin kontraŭ lin, por batali; kaj Jehocxafat ekkriis. 33 Kiam la ĉarestroj vidis, ke tio ne estas la reĉxo de Izrael, ili forturnis sin de li. 34 Kaj unu viro sen ia celo streĉis la pafarkon, kaj pafe trafis la reĉxon de Izrael inter la artikoj de la kiraso.

Tiam cxi tiu diris al sia veturiganto: Turnu vian manon, kaj elveturigu min el la militistaro, cxar mi estas vundita. 35 Sed la batalo pliforticxis en tiu tago, kaj la rexo staris sur la cxaro kontracx la Sirianoj, kaj li mortis vespere. Kaj la sango el la vundo fluis en la mezon de la cxaro. 36 Post la subiro de la suno tra la militistaro ekkuris voko: cxiu en sian urbon, cxiu en sian landon. 37 La rexo mortis, kaj oni venigis lin en Samarion. 38 Kaj oni lavis la cxaron cxe la lageto de Samario, kaj la hundoj lexis lian sangon kaj malcxastistinoj lavis, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris. 39 La cetera historio de Acxab, kaj cxio, kion li faris, kaj la ebura domo, kiun li konstruis, kaj cxiuj urboj, kiujn li konstruis, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Izrael. 40 Kiam Acxab ekdormis kun siaj patroj, anstatacx li ekrexis lia filo Acxazja.

41 Jehocxafat, filo de Asa, ekrexis super Judujo en la kvara jaro de Acxab, rexo de Izrael. 42 Jehocxafat havis la axon de tridek kvin jaroj, kiam li faricxis rexo, kaj dudek kvin jarojn li rexis en Jerusalema. La nomo de lia patrino estis Azuba, filino de cxilcxi. 43 Li iradis tute laxe la vojo de sia patro Asa; li ne deturnicxis de cxi, agante tiel, kiel placxas al la Eternulo. Nur la altacxo ne estis forigitaj; la popolo ankoraux oferportadis kaj incensadis sur la altacxo. 44 Kaj Jehocxafat havis pacon kun la rexo de Izrael. 45 La cetera historio de Jehocxafat, kaj liaj heroacxo, kiujn li faris, kaj kiel li militis, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Judujo. 46 La lastan kvanton da malcastistoj, kiuj restis ankoraux dum la vivo de lia patro Asa, li ekstermis el la lando. 47 Tiam ne estis rexo en Edomujo; estis anstatacxanto de rexo. 48 Jehocxafat faris Tarcicxajn cxipojn, kiuj devis iri Ofiron, por preni oron; sed ili ne iris, cxar la cxipoj rompicxis en Ecjon-Geber. 49 Tiam Acxazja, filo de Acxab, diris al Jehocxafat: Permesu, ke miaj servantoj iru kun viaj servantoj sur la cxipoj; sed Jehocxafat ne konsentis. 50 Jehocxafat ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de lia patro David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Jehoram.

51 Acxazja, filo de Acxab, faricxis rexo super Izrael en Samario en la dek-sepa jaro de Jehocxafat, rexo de Judujo, kaj li rexis super Izrael du jarojn. 52 Li faradis malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, kaj iradis laxe la vojo de sia patro kaj de sia patrino, kaj laxe la vojo de Jerobeam, filo de Nebat, kiu pekigis Izraelon. 53 Kaj li servadis al Baal kaj adorklinicxadis al li, kaj incitadis la Eternulon, Dion de Izrael, tute tiel, kiel faradis lia patro.

RECXOJ

LIBRO DUA

Cxapitro 1

1 Moab defalis de Izrael post la morto de Acxab. 2 Kaj Acxazja elfalis tra la krado de sia supra cxambro en Samario, kaj malsaniĝis. Kaj li sendis senditojn, kaj diris al ili: Iru, demandu Baal-Zebubon, la dion de Ekron, cxu mi resaniĝos de cxi tiu malsano. 3 Sed anxelo de la Eternulo diris al Elija, la Tecxebano: Levicxu, iru renkonte al la senditoj de la recxo de Samario, kaj diru al ili: cxu ne ekzistas Dio en Izrael, ke vi iras demandi Baal-Zebubon, la dion de Ekron? 4 Pro tio tiele diras la Eternulo: De la lito, sur kiu vi kucxiĝis, vi ne deiros, sed vi mortos. Kaj Elija foriris. 5 Kiam la senditoj revenis al li, li diris al ili: Kial vi revenis? 6 Kaj ili respondis al li: Viro venis renkonte al ni, kaj diris al ni: Iru, revenu al la recxo, kiu sendis vin, kaj diru al li: Tiele diras la Eternulo: cxu ne ekzistas Dio en Izrael, ke vi sendas demandi Baal-Zebubon, la dion de Ekron? pro tio, de la lito, sur kiu vi kucxiĝis, vi ne deiros, sed vi mortos. 7 Kaj li diris al ili: Kia estas la aspekto de la viro, kiu venis renkonte al vi kaj diris al vi tiujn vortojn? 8 Ili respondis al li: Li estas homo kovrita de haroj, kaj ledan zonon li havas cxirkacx siaj lumboj. Tiam li diris: Tio estas Elija, la Tecxebano. 9 Kaj li sendis al li kvindekestron kun lia kvindeko. Kaj tiu iris al li kaj trovis lin sidanta sur la supro de monto, kaj diris al li: Ho homo de Dio! la recxo diris, ke vi malsupreniru. 10 Kaj Elija respondis kaj diris al la kvindekestro: Se mi estas homo de Dio, tiam venu fajro el la cxielo kaj ekstermu vin kaj vian kvindekon. Kaj venis fajro el la cxielo kaj ekstermis lin kaj lian kvindekon. 11 Kaj li denove sendis al li alian kvindekestron kun lia kvindeko. Kaj tiu ekparolis kaj diris al li: Ho homo de Dio! tiele diras la recxo: Malsupreniru rapide. 12 Kaj Elija respondis kaj diris al ili: Se mi estas homo de Dio, tiam venu fajro el la cxielo kaj ekstermu vin kaj vian kvindekon. Kaj venis fajro de Dio el la cxielo kaj mortigis lin kaj lian kvindekon. 13 Kaj li denove sendis triafoje kvindekestron kun lia kvindeko. Kaj la tria kvindekestro iris, kaj venis kaj fleksis siajn genuojn antacx Elija, kaj ekpetegis lin kaj diris al li: Ho homo de Dio! mia animo kaj la animo de cxi tiuj kvindek viaj servantoj havu do ian valoron antacx viaj okuloj. 14 Jen venis fajro el la cxielo kaj ekstermis la du antacxajn kvindekestrojn kaj iliajn kvindekojn; nun mia animo havu ian valoron antacx viaj okuloj. 15 Tiam anxelo de la Eternulo diris al Elija: Iru kun li, ne timu lin. Kaj li levicxis, kaj iris kun li al la recxo. 16 Kaj li ekparolis al li: Tiele diras la Eternulo: Pro tio, ke vi sendis senditojn, por demandi Baal-Zebubon, la dion de Ekron, kvazacx ne ekzistus Dio en Izrael, por demandi Lian vorton, tial de la lito, sur kiu vi kucxiĝis, vi ne deiros, sed vi mortos. 17 Kaj li mortis, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun eldiris Elija. Kaj anstatacx li ekrecxis Jehoram, en la dua jaro de Jehoram, filo de Jehocxafat, recxo de Judujo; cxar li ne havis filon. 18 La cetera historio de Acxazja, kion li faris, estas priskribita en la libro de kroniko de la recxo de Izrael.

Cxapitro 2

1 Kiam la Eternulo volis levi Elijan en ventego en la cxielon, Elija estis iranta kun Elicxa el Gilgal. 2 Kaj Elija diris al Elicxa: Restu do cxi tie, cxar la Eternulo sendas min al Bet-El. Sed Elicxa diris: Mi cxuras per la Eternulo kaj per via animo, ke mi vin ne forlasos. Kaj ili ekiris al Bet-El. 3 Kaj eliris la profetidoj, kiuj estis en Bet-El, al Elicxa, kaj diris al li: cxu vi scias, ke hodiakx la Eternulo forprenos vian sinjoron de super via kapo? Li diris: Mi ankacx scias, silentu. 4 Kaj Elija diris al li: Elicxa, restu do cxi tie, cxar la Eternulo sendas min al Jericxo. Sed li diris: Mi cxuras per la Eternulo kaj per via animo, ke mi ne forlasos vin. Kaj ili venis en Jericxon. 5 Kaj la profetidoj, kiuj estis en Jericxo, aliris al Elicxa, kaj diris al li: cxu vi scias, ke hodiakx la Eternulo forprenos vian sinjoron de super via kapo? Li diris: Mi ankacx scias, silentu. 6 Kaj Elija diris al li: Restu do cxi tie, cxar la Eternulo sendas min al Jordan. Sed li diris: Mi cxuras per la Eternulo kaj per via animo, ke mi vin ne forlasos. Kaj ili ambacx iris. 7 Kaj kvindek homoj el la profetidoj iris kaj staricxis malproksime kontrakx ili; sed ili ambacx staris cxe Jordan. 8 Tiam Elija prenis sian mantelon kaj kunvolvis cxin, kaj frapis la akvon, kaj cxi dividicxis duflanken, kaj ili ambacx trapasis sur sekacxo. 9 Kiam ili trapasis, Elija diris al Elicxa: Petu, kion mi faru al vi, antacx ol mi estos prenita for de vi. Kaj Elicxa diris: Duobla parto de via spirito estu do sur mi. 10 Kaj tiu diris: Vi petas ion malfacilan; se vi vidos min, kiam mi estos prenata for de vi, estos al vi tiel; kaj se ne, tiam ne estos. 11 Dum ili estis irantaj kaj parolantaj, subite aperis fajra cxaro kaj fajraj cxevaloj kaj disigis ilin; kaj Elija en ventego suprenflugis en la cxielon. 12 Elicxa vidis, kaj ekkriis: Mia patro, mia patro, cxaro de Izrael kaj liaj rajdistoj! Kaj li ne plu lin vidis. Kaj li kaptis siajn vestojn kaj discxiris ilin en du pecojn. 13 Kaj li levis la mantelon de Elija, kiu defalis de li, kaj reiris kaj staricxis sur la bordo de Jordan. 14 Kaj li prenis la mantelon de Elija, kiu defalis de li, kaj frapis la akvon, kaj diris: Kie estas la Eternulo, Dio de Elija? Kaj li frapis la akvon, kaj cxi dividicxis duflanken, kaj Elicxa trapasis. 15 Kiam la profetidoj, kiuj estis kontrakxe en Jericxo, lin ekvidis, ili diris: La spirito de Elija transiris sur Elicxan. Kaj ili iris al li renkonte kaj adorklinicxis antacx li cxis la tero. 16 Kaj ili diris al li: Jen kun viaj servantoj trovicxas kvindek homoj, viroj fortaj; ili iru kaj sercxu vian sinjoron; eble la spirito de la Eternulo forportis lin kaj cxeitis lin sur unu el la montoj acx en unu el la valoj. Sed li diris: Ne sendu. 17 Tamen ili insistis tiel longe, cxis li hontis, kaj li diris: Sendu. Kaj ili sendis kvindek homojn kaj sercxis dum tri tagoj, sed ne trovis lin. 18 Kaj ili revenis al li, dum li estis en Jericxo. Kaj li diris al ili: Mi diris ja al vi, ke vi ne iru.

19 Kaj la loxantoj de tiu urbo diris al Elicxa: Jen do la loxado en cxi tiu urbo estas bona, kiel nia sinjoro vidas; sed la akvo estas malbona, kaj la tero estas senfrukta. 20 Tiam li diris: Alportu al mi novan pladon, kaj metu tien salon. Kaj oni alportis al li. 21 Kaj li eliris al la fonto de la akvo kaj cxeitis tien salon, kaj diris: Tiele diras la Eternulo: Mi resanigas cxi tiun akvon, cxi ne kacxzos plu morton nek senfruktecon. 22 Kaj la akvo faricxis sana cxis la nuna tempo, konforme al la vorto de Elicxa, kiun li diris.

23 Kaj li foriris de tie en Bet-Elon. Dum li estis iranta sur la vojo, malgrandaj knaboj eliris el la urbo kaj mokis lin, kaj parolis al li: Iru, kalvulo, iru, kalvulo! 24 Li returnis sin kaj ekvidis ilin, kaj malbenis ilin en la nomo de la Eternulo. Kaj eliris du ursinoj el la arbaro kaj discxiris el ili kvardek du infanojn. 25 Kaj li iris de tie al la monto Karmel, kaj de tie li revenis en Samarion.

Cxapitro 3

1 Jehoram, filo de Acxab, faricxis rexo super Izrael en Samario en la dek-oka jaro de Jehocxafat, rexo de Judujo, kaj li rexis dek du jarojn. 2 Li faradis malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, tamen ne tiel, kiel lia patro kaj lia patrino; li forigis la statuon de Baal, kiun faris lia patro. 3 Tamen li restis alicxanta al la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon; li ne forlasis ilin.

4 Mecxa, rexo de Moab, estis pacxtisto, kaj li sendadis al la rexo de Izrael po cent mil cxafidoj kaj cent mil vircxafoj kun ilia lano. 5 Sed kiam Acxab mortis, la rexo de Moab defalis de la rexo de Izrael. 6 Tiam la rexo Jehoram eliris el Samario kaj revuis la tutan Izraelon. 7 Kaj li iris kaj sendis al Jehocxafat, rexo de Judujo, por diri: La rexo de Moab defalis de mi; cxu vi iros kun mi milite kontrakx Moabon? Tiu diris: Mi iros; mi estas kiel vi, mia popolo kiel via popolo, miaj cxevaloj kiel viaj cxevaloj. 8 Kaj li diris: Kiun vojon ni iros? Kaj la alia diris: La vojon de la Edoma dezerto. 9 Tiam ekiris la rexo de Izrael kaj la rexo de Judujo kaj la rexo de Edom; sed kiam ili trairis vojon de sep tagoj, ne estis akvo por la militistaro, nek por la brutoj, kiuj sekvis ilin. 10 Kaj la rexo de Izrael diris: Ho ve! la Eternulo vokis cxi tiujn tri rexojn, por transdoni ilin en la manojn de Moab. 11 Sed Jehocxafat diris: cxu ne trovicxas cxi tie profeto de la Eternulo, por ke ni demandu per li la Eternulon? Tiam respondis unu el la servantoj de la rexo de Izrael, kaj diris: Estas cxi tie Elicxa, filo de cxafat, kiu vercxadis akvon sur la manojn de Elija. 12 Kaj Jehocxafat diris: Li posedas la vorton de la Eternulo. Kaj iris al li la rexo de Izrael kaj Jehocxafat kaj la rexo de Edom. 13 Kaj Elicxa diris al la rexo de Izrael: Kio komuna estas inter mi kaj vi? iru al la profetoj de via patro kaj al la profetoj de via patrino. Sed la rexo de Izrael diris al li: Ne, cxar la Eternulo vokis cxi tiujn tri rexojn, por transdoni ilin en la manojn de Moab. 14 Tiam Elicxa diris: Mi cxuras per la Eternulo Cebaot, antacx kiu mi staras, ke se mi ne estimus Jehocxafaton, rexon de Judujo, mi ne ekrigardus vin kaj ne vidus vin. 15 Nun alkonduku al mi muzikiston. Kaj kiam la muzikisto ludis, estis sur li la mano de la Eternulo. 16 Kaj li diris: Tiele diras la Eternulo: Faru en cxi tiu valo multajn fosojn. 17 cxar tiele diras la Eternulo: Vi ne vidos venton kaj vi ne vidos pluvon, kaj tamen cxi tiu valo plenicxos de akvo, kaj vi trinkos, kaj ankacx viaj apartenantoj kaj viaj brutoj. 18 Sed cxi tio ne suficxos al la Eternulo; Li transdonos ankacx Moabon en viajn manojn. 19 Kaj vi venkobatos cxiujn urbojn fortikigitajn kaj cxiuj urbojn distingindajn, kaj cxiujn bonajn arbojn vi faligos, kaj cxiujn fontojn de akvo vi cxtopos, kaj cxiujn bonajn kampojn vi malbonigos per cxtonoj. 20 Kaj jen matene, kiam oni alportas farunoferojn, subite venis akvo per la vojo de Edom, kaj la tero plenicxis de akvo. 21 cxiuj Moabidoj acxdis, ke la rexo venis, por militi kontrakx ili, kaj ili kunvokis cxiujn, kiuj povis komenci porti zonon, kaj pli acxajn, kaj staricxis cxe la limo. 22 Kiam ili levicxis frue matene kaj la suno ekbrilis super la akvo, al la Moabidoj de malproksime cxajnis, ke la akvo estas rucxa kiel sango. 23 Kaj ili diris: Tio estas sango! la rexo batalis inter si kaj ekstermis unu alian; nun, Moab, iru preni rabakiron. 24 Ili venis al la tendaro de Izrael. Tiam la Izraelidoj levicxis kaj frapis la Moabidojn, kaj cxi tiuj forkuris de ili. Sed ili venis kaj batis la Moabidojn. 25 Kaj la urbojn ili ruinigis, kaj sur cxiun bonan kampon cxiu cxetis cxtanon tiel, ke ili plenigis ilin, kaj cxiujn fontojn de akvo ili cxtopis, kaj cxiun bonan arbon ili faligis, cxi restis nur cxtonoj en Kir-cxareset. Kaj cxirkacxis cxin la cxtonexetistoj kaj cxisfine frapis cxin. 26 Kiam la rexo de Moab vidis, ke la batalo lin venkas, li prenis kun si sepcnt virojn kun eltiritaj glavoj, por trabati sin al la rexo de Edom; sed ili ne povis. 27 Tiam li prenis sian filon unuenaskitan, kiu estis rexonta anstatacx li, kaj oferportis lin kiel bruloferon sur la

murego. Tiam la Izraelidoj forte indignis, kaj ili foriris de li kaj reiris en sian landon.

Cxapitro 4

1 Unu virino el la edzinoj de la profetidoj plendis al Elicxa, dirante: Via servanto, mia edzo, mortis; kaj vi scias, ke via servanto estis timanta la Eternulon; nun la pruntedoninto venis, por preni miajn du infanojn kiel sklavojn por si. 2 Kaj Elicxa diris al cxi: Kion mi povas fari por vi? diru al mi, kion vi havas en la domo? cxi respondis: Via servantino havas en la domo nenion, krom krucxeto kun oleo. 3 Tiam li diris: Iru, petu al vi vazojn ekstere, de cxiuj viaj najbaroj, vazojn malplenajn, kolektu ne malmulte. 4 Kaj venu kaj cxlosu la pordon post vi kaj post viaj filoj, kaj envercxu en cxiujn tiujn vazojn, kaj, pleniginte, forstarigu ilin. 5 Kaj cxi iris de li kaj cxloxis la pordon post si kaj post siaj filoj. Ili alportadis al cxi, kaj cxi vercxadis. 6 Kiam la vazoj estis plenaj, cxi diris al sia filo: Alportu al mi ancoracx vazon. Sed li diris al cxi: Ne estas plu vazo. Tiam la oleo haltis. 7 Kaj cxi venis kaj rakontis al la homo de Dio. Kaj li diris al cxi: Iru, vendu la oleon kaj pagu vian cxuldon, kaj vi kun viaj filoj vivos per la restacxo.

8 Unu tagon Elicxa venis cxunemon; tie estis unu ricxa virino, kiu retenis lin, ke li mancxu cxe cxi. Kaj cxiufoje, kiam li venis, li iradis tien, por mancxu. 9 Kaj cxi diris al sia edzo: Jen mi scias, ke li estas sankta homo de Dio, li, kiu cxiam preteriras antacx ni; 10 ni faru malgrandan supran cxambreton, kaj ni metu tien por li liton kaj tablon kaj secxon kaj lumingon, kaj cxiufoje, kiam li venos al ni, li tien iru. 11 Unu tagon li venis tien, kaj li iris en la supran cxambreton kaj kucixxis tie. 12 Kaj li diris al sia junulo Gecxazi: Alvoku tiun cxunemaninon. Kaj tiu vokis cxin, kaj cxi aperis antacx li. 13 Kaj li diris al li: Diru al cxi: Jen vi prizorgis por ni cxion cxi tion; kion mi povas fari por vi? cxu vi bezonas ion diri al la rexo acx al la militestro? Sed cxi respondis: Mi loxas ja meze de mia popolo. 14 Kaj li diris: Kion do ni povas fari por cxi? Tiam Gecxazi diris: Ho, cxi ne havas filon, kaj cxia edzo estas maljuna. 15 Kaj li diris: Alvoku cxin. Kaj li vokis cxin, kaj cxi starixxis cxe la pordo. 16 Kaj li diris: Post unu jaro en cxi tiu tempo vi enbrakigos filon. Kaj cxi diris: Ne, mia sinjoro, homo de Dio, ne mensogu al via servantino. 17 Sed la virino gravedixxis, kaj naskis filon en la sekvanta jaro en la sama tempo, kiel diris al cxi Elicxa. 18 La infano farixxis granda. Unu tagon li iris al sia patro, al la rikoltantoj. 19 Kaj li diris al sia patro: Mia kapo, mia kapo! Kaj tiu diris al sia junulo: Portu lin al lia patrino. 20 Kaj li prenis lin kaj alportis lin al lia patrino; li sidis sur cxiaj genuoj cxis tagmezo, kaj mortis. 21 Tiam cxi iris kaj metis lin sur la liton de la homo de Dio kaj cxloxis post li kaj eliris. 22 Kaj cxi vokis sian edzon, kaj diris: Sendu al mi unu el la junuloj kaj unu el la azeninoj, mi kuros al la homo de Dio kaj revenos. 23 Li diris: Por kio vi iras al li? hodiace estas nek monatkomeno, nek sabato. Sed cxi diris: Estu trankvila. 24 Kaj cxi selis la azeninon, kaj diris al sia junulo: Konduku kaj iru, ne retenu min en la rajdado, cxis mi diros al vi. 25 Kaj cxi iris kaj venis al la homo de Dio, sur la monton Karmel. Kiam la homo de Dio cxin ekvidis de malproksime, li diris al sia junulo Gecxazi: Jen estas tiu cxunemanino; 26 kuru do al cxi renkonte, kaj diru al cxi: Kiel vi fartas? kiel fartas via edzo? kiel fartas la infano? cxi diris: Ni fartas bone. 27 Kaj cxi aliris al la homo de Dio sur la monton kaj ekkaptis liajn piedojn. Gecxazi aliris, por forpuxi cxin; sed la homo de Dio diris: Lasu cxin, cxar cxia animo estas afliktita; kaj la Eternulo kacxis antacx mi kaj ne sciigis al mi. 28 Kaj cxi diris: cxu mi petis filon de mia sinjoro? cxu mi ne diris: Ne trompu min? 29 Kaj li diris al Gecxazi: Zonu viajn lumbojn, kaj prenu en vian manon mian bastonon kaj iru. Se vi renkontos iun, ne salutu lin; kaj se iu vin

salutos, ne respondu al li. Kaj metu mian bastonon sur la vizacxon de la knabo. 30 Sed la patrino de la knabo diris: Mi cxuras per la Eternulo kaj per via animo, ke mi vin ne forlasos. Kaj li levicxis, kaj iris post cxi. 31 Gecxazi iris antacx ili, kaj li metis la bastonon sur la vizacxon de la knabo; sed ne aperis vocxo nek sento. Kaj li revenis renkonte al li, kaj sciigis al li, dirante: La knabo ne vekicxis. 32 Tiam Elicxa eniris en la domon, kaj vidis, ke la mortinta infano estas kucxigita sur lia lito. 33 Kaj li eniris kaj cxlosis la pordon post ili ambacx, kaj ekprecxis al la Eternulo. 34 Kaj li iris kaj kucxicxis sur la infano, kaj almetis sian bucxon al lia bucxo kaj siajn okulojn al liaj okuloj kaj siajn manojn al liaj manoj, kaj etendis sin sur li. Kaj la korpo de la infano varmicxis. 35 Kaj li relevicxis kaj iris en la domo tien kaj reen, kaj venis kaj etendis sin sur la infano. Kaj la knabo ternis sep fojojn, kaj la knabo malfermis siajn okulojn. 36 Tiam li vokis Gecxazin, kaj diris: Alvoku tiun cxunemaninon. Kaj li vokis cxin, kaj cxi venis al li, kaj li diris: Prenu vian filon. 37 Kaj cxi venis kaj cxetis sin al liaj piedoj kaj adorklinicxis cxis la tero; kaj cxi prenis sian filon kaj eliris.

38 Elicxa reiris Gilgalon. Estis malsato en la lando; kaj la profetidoj sidis antacx li. Kaj li diris al sia junulo: Starigu la grandan kaldronon kaj kuiru supon por la profetidoj. 39 Sed unu el ili eliris sur la kampon, por kolekti verdacxon; kaj li trovis sovaxan volvokreskacxon kaj kolektis de cxi kolocintojn, plenan sian veston. Kaj li venis kaj trancxis ilin en la kaldronon kun la supo, cxar ili ne sciis, kio tio estas. 40 Kaj ili elvercxis al la homoj, por manxi. Sed kiam tiuj ekmanxis el la supo, ili ekkriis kaj diris: Morto estas en la kaldrono, ho homo de Dio! Kaj ili ne povis manxi. 41 Tiam li diris: Alportu farunon. Kaj li encxutis en la kaldronon, kaj diris: Verxu al la homoj, ke ili manxu. Kaj jam estis nenio malbona en la kaldrono.

42 Venis homo el Baal-cxalicxa, kaj alportis al la homo de Dio unuaacxon de pano: dudek hordeajn panojn kaj frexajn grajnojn en sia saketo. Kaj cxi tiu diris: Donu al la homoj, ke ili manxu. 43 Lia servanto diris: Kiel mi povas tion doni al cent homoj? Sed li diris: Donu al la homoj, ke ili manxu; cxar tiele diras la Eternulo: Oni manxos, kaj ankoraux iom restos. 44 Kaj li donis al ili, kaj ili manxis, kaj iom ankoraux restis, konforme al la vorto de la Eternulo.

Cxapitro 5

1 Naaman, la militestro de la rexo de Sirio, estis granda homo antacx sia sinjoro kaj tre estimata, cxar per li la Eternulo donis venkon al Sirio. Tiu homo estis forta militisto, sed leprulo. 2 La Sirianoj unu fojon eliris tacxmente kaj kaptis el la Izraela lando malgrandan knabinon, kaj cxi faricxis servantino de la edzino de Naaman. 3 Kaj cxi diris al sia sinjorino: Ho, se mia sinjoro estus cxe la profeto, kiu loxas en Samario! tiu forigus de li la lepron. 4 Kaj iu iris kaj rakontis al sia sinjoro, dirante: Tiel kaj tiel diras la knabino, kiu estas el la lando Izraela. 5 Kaj la rexo de Sirio diris: Iru, kaj mi sendos leteron al la rexo de Izrael. Kaj li iris, kaj li prenis kun si dek kikarojn da arcxento kaj ses mil siklojn da oro kaj dek kompletojn da vestoj. 6 Kaj li alportis al la rexo de Izrael la leteron, en kiu estis skribite: Kune kun cxi tiu letero mi sendas al vi mian servanton Naaman, por ke vi liberigu lin de lia lepro. 7 Kiam la rexo de Izrael tralegis la leteron, li discxiris siajn vestojn, kaj diris: cxu mi estas Dio, por mortigi kaj viviigi, ke tiu sendas al mi, por ke mi liberigu homon de lia lepro? nun sciu kaj vidu, ke li sercxas pretekston kontracx mi. 8 Kiam Elicxa, la homo de Dio, acxdis, ke la rexo de Izrael discxiris siajn vestojn, li sendis al la rexo, por diri: Kial vi discxiris viajn vestojn? li venu al mi, kaj li ekscios, ke ekzistas profeto en Izrael. 9 Kaj venis Naaman kun siaj cxevaloj kaj cxaroj, kaj haltis cxe la pordo de la

domo de Elicxa. 10 Kaj Elicxa sendis al li senditon, por diri: Iru kaj lavu vin sep fojojn en Jordan, kaj renovicxos via korpo kaj vi faricxos pura. 11 Tiam Naaman ekkoleris kaj foriris, kaj diris: Jen mi pensis, ke li eliros kaj staricxos, kaj alvokos la nomon de la Eternulo, sia Dio, kaj metos sian manon sur la lokon kaj forigos la lepron. 12 cxu Amana kaj Parpar, la riveroj de Damasko, ne estas pli bonaj, ol cxiuj akvoj de Izrael? cxu mi ne povas lavi min en ili kaj faricxi pura? Kaj li forturnis sin kaj foriris kun kolero. 13 Sed liaj servantoj aliris, kaj ekparolis al li, kaj diris: Nia patro! se ion grandan la profeto ordonus al vi, cxu vi tion ne farus? des pli, se li diris al vi: Lavu vin, kaj vi estos pura! 14 Kaj li iris kaj enakvigis sin en Jordan sep fojojn, konforme al la vorto de la homo de Dio; kaj lia korpo renovicxis kiel la korpo de malgranda infano, kaj li faricxis pura. 15 Kaj li revenis al la homo de Dio, li kaj lia tuta akompanantaro, kaj li venis kaj staricxis antacx li, kaj diris: Nun mi eksciis, ke sur la tuta tero ne ekzistas Dio krom cxe Izrael; prenu do nun donacon de via servanto. 16 Sed tiu diris: Kiel vivas la Eternulo, antacx kiu mi staras, mi ne prenos. Li insistis cxe li, ke li prenu, sed tiu ne volis. 17 Tiam Naaman diris: Se ne, tiam mi petas, oni donu al via servanto tiom da tero, kiom povas porti paro da muloj; cxar via servanto ne alportados plu bruloferojn nek bucxoferojn al aliaj dioj krom la Eternulo. 18 Nur en jena afero la Eternulo pardonu vian servanton: kiam mia sinjoro iros en la templon de Rimon, por tie adorklinicxi, kaj li apogos sin sur mia brako kaj mi adorklinicxos en la templo de Rimon, tiam la Eternulo pardonu vian servanton pri tiu afero. 19 Tiu diris al li: Iru en paco.

Kaj kiam li foriris de li certan spacon da tero, 20 Gecxazi, la junulo de Elicxa, de la homo de Dio, diris al si: Jen mia sinjoro domacxis la Sirianon Naaman, kaj ne prenis el lia mano tion, kion tiu alportis; kiel vivas la Eternulo, mi kuros post li kaj prenos ion de li. 21 Kaj Gecxazi postkuris Naamanon. Kiam Naaman vidis, ke li kuras post li, li desaltis de la cxaro renkonte al li, kaj diris: cxu la farto estas bona? 22 Tiu respondis: Bona; mia sinjoro sendis min, por diri: Jen nun venis al mi de la monto de Efraim du junuloj el la profetidoj; donu por ili, mi petas, kikaron da arcxento kaj du kompletojn da vestoj. 23 Kaj Naaman diris: Pli bone prenu du kikarojn. Kaj li insistis cxe li, kaj ligis du kikarojn da arcxento en du paketoj kaj du kompletojn da vestoj kaj donis al siaj du junuloj, kaj ili portis antacx li. 24 Kiam li venis al la monteto, li prenis el iliaj manoj kaj kacxis en la domo. Kaj li forliberigis la homojn, kaj ili foriris. 25 Kiam li venis kaj aperis antacx sia sinjoro, Elicxa diris al li: De kie vi venas, Gecxazi? cxi tiu respondis: Via servanto nenien iris. 26 Sed tiu diris al li: Mia koro ne forestis, kiam la homo returnis sin de sia cxaro renkonte al vi. cxu nun estas la tempo, por preni arcxenton acx preni vestojn acx olivarbojn, vinbercxardenojn, cxafojn, bovojn, sklavojn, acx sklavinojn? 27 La lepro de Naaman alicxu do al vi kaj al via idaro por eterne. Kaj tiu foriris de li, leprokovrita kiel necxo.

Cxapitro 6

1 La profetidoj diris al Elicxa: Jen la loko, kie ni loxas cxe vi, estas tro malvasta por ni; 2 ni iru do al Jordan, kaj ni prenu de tie po unu trabo, kaj ni arancxu al ni tie lokon, por tie locxi. Li diris: Iru. 3 Kaj unu el ili diris: Volu vi ankacx iri kun viaj servantoj. Kaj li diris: Mi iros. 4 Kaj li iris kun ili. Kaj ili venis al Jordan kaj hakis arbojn. 5 Kiam unu el ili faligis arbon, la hakilo falis en la akvon. Kaj li ekkriis kaj diris: Ho ve, mia sinjoro! cxi estas ja prunteprenita! 6 Kaj la homo de Dio diris: Kien cxi falis? Tiu montris al li la lokon. Kaj li dehakis lignon kaj cxetis tien, kaj la hakilo suprennacxis. 7 Kaj li diris: Levu cxin. Tiu etendis sian manon kaj prenis.

8 La reĉxo de Sirio komencis militon kontraŭ Izrael, kaj konsilicxis kun siaj servantoj, dirante: Tie kaj tie mi starigos tendare. 9 Tiam la homo de Dio sendis al la reĉxo de Izrael, por diri: Gardu vin, ke vi ne trapasu tiun lokon, ĉar tie staras la Sirianoj. 10 Kaj la reĉxo de Izrael sendis al la loko, pri kiu diris al li la homo de Dio kaj avertis lin, kaj li tie antaŭgardis sin ne unu kaj ne du fojojn. 11 Maltrankvilicxis la koro de la reĉxo de Sirio pro tiu afero; kaj li alvokis siajn servantojn, kaj diris al ili: ĉu vi ne diros al mi, kiu el ni estas en rilatoj kun la reĉxo de Izrael? 12 Tiam diris unu el liaj servantoj: Ne, mia sinjoro, ho reĉxo! sed la profeto Elicxa, kiu estas en Izrael, raportas al la reĉxo de Izrael ĉu tiujn vortojn, kiujn vi parolas en via dormocxambro. 13 Kaj li diris: Iru kaj rigardu, kie li estas, tiam mi sendos kaj prenos lin. Kaj oni sciigis al li, dirante: Jen li estas en Dotan. 14 Tiam li sendis tien ĉevalojn kaj ĉarojn kaj grandan militistaron. Ili venis en nokto kaj ĉirkaŭis la urbon. 15 Kiam la servanto de la homo de Dio frue matene levicxis kaj eliris, jen militistaro ĉirkaŭas la urbon kun ĉevaloj kaj ĉaroj. Kaj lia servanto diris al li: Ho ve, mia sinjoro! kion ni faros? 16 Sed li diris: Ne timu; ĉar pli multaj estas tiuj, kiuj estas kun ni, ol tiuj, kiuj estas kun ili. 17 Kaj Elicxa ekprecxis kaj diris: Ho Eternulo, malfermu liajn okulojn, por ke li vidu. Kaj la Eternulo malfermis la okulojn de la junulo, kaj li ekvidis, ke la tuta monto estas plena de fajraj ĉevaloj kaj ĉaroj ĉirkaŭ Elicxa. 18 La Sirianoj venis al li. Tiam Elicxa ekprecxis al la Eternulo kaj diris: Frapu ĉi tiun popolon per blindeco. Kaj li frapis ilin per blindeco, konforme al la vorto de Elicxa. 19 Kaj Elicxa diris al ili: ĉi estas ne tiu vojo kaj ne tiu urbo; sekvu min, kaj mi kondukos vin al tiu viro, kiun vi serĉas. Kaj li kondukis ilin en Samarion. 20 Kiam ili venis en Samarion, Elicxa diris: Ho Eternulo, malfermu iliajn okulojn, por ke ili vidu. Kaj la Eternulo malfermis iliajn okulojn, kaj ili ekvidis, ke ili estas meze de Samario. 21 Kaj la reĉxo de Izrael diris al Elicxa, kiam li ekvidis ilin: ĉu mi ne mortigu ilin? ĉu mi ne mortigu ilin, mia patro? 22 Sed li diris: Ne mortigu; ĉu vi mortigas tiujn, kiujn vi kaptis per via glavo kaj per via pafarko? metu antaŭ ilin panon kaj akvon; ili manĉxu kaj trinku, kaj ili iru al sia sinjoro. 23 Kaj li faris por ili grandan tagmanĉxon, kaj ili manĉxis kaj trinkis, kaj poste li ilin forliberigis, kaj ili iris al sia sinjoro. Ne venis plu taxmentoj de Sirianoj en la landon de Izrael.

24 Post tio Ben-Hadad, reĉxo de Sirio, kolektis sian tutan militistaron, kaj iris kaj eksieĉxis Samarion. 25 Estis granda malsato en Samario. Kaj ili sieĉxis ĉin tiel longe, ĉis kapo de azeno ricevis la prezon de okdek sikloj, kaj kvarono de kab'o da sterko de kolomboj la prezon de kvin sikloj. 26 Unu fojon la reĉxo de Izrael iris sur la murego, kaj iu virino ekkriis al li, dirante: Helpu, mia sinjoro, ho reĉxo! 27 Li respondis: Se la Eternulo vin ne helpas, el kio do mi vin helpos? ĉu el la dracxejo aĉu ĉu el la vinpremejo? 28 Kaj la reĉxo diris al ĉi: Kio estas al vi? ĉi respondis: ĉi tiu virino diris al mi: Donu vian filon, por ke ni manĉxu lin hodiaŭ, kaj mian filon ni manĉxos morgaŭ. 29 Kaj ni kuiris mian filon kaj formancxis lin; sed kiam mi diris al ĉi la sekvantan tagon: Donu vian filon, por ke ni lin manĉxu, ĉi kacxis sian filon. 30 Kiam la reĉxo aĉdis la vortojn de la virino, li disĉiris siajn vestojn, irante sur la muro; kaj la popolo vidis, ke subveste sur lia korpo estas sakacxo. 31 Kaj li diris: Tion kaj pli faru al mi la Eternulo, se la kapo de Elicxa, filo de ĉafat, restos sur li hodiaŭ. 32 Dume Elicxa sidis en sia domo, kaj la plejĉxuloj estis ĉe li. La reĉxo sendis de si homon. Antaŭ ol la sendito venis al li, li diris al la plejĉxuloj: ĉu vi vidas, ke tiu filo de mortigisto sendis, por depreni mian kapon? rigardu, kiam venos la sendito, fermu la pordon kaj forpucxu lin per la pordo; la sono de la piedoj de lia sinjoro aĉdicxas post li. 33 Dum li ankoraŭ estis parolanta kun ili, jen la sendito venis al li; kaj li diris: Jen tia malbono venas de la Eternulo! kion mi ankoraŭ povas atendi de la Eternulo?

Cxapitro 7

1 Tiam diris Elicxa: Acxskultu la vorton de la Eternulo: tiele diras la Eternulo: Morgacx en cxi tiu tempo mezuro da delikata faruno havos la prezon de unu siklo, kaj du mezuroj da hordeo la prezon de unu siklo, cxe la pordego de Samario. 2 Kaj respondis la altrangulo, sur kies brako la rexo sin apogadis, al la homo de Dio, kaj diris: Ecx se la Eternulo faros fenestrojn en la cxielo, cxu tio povas faricxi? Kaj tiu diris: Vi vidos tion per viaj okuloj, sed vi ne manxos de tio.

3 Kvar homoj lepruloj estis cxe la enirejo de la pordego. Kaj ili diris unu al la alia: Kial ni sidas cxi tie, cxis ni mortos? 4 Se ni decidis eniri en la urbon, en la urbo estas ja malsato, kaj ni tie mortos; se ni sidas cxi tie, ni ankacx mortos; ni iru do kaj cxetu nin en la tendaron de la Sirianoj. Se ili lasos nin vivantaj, ni vivos; kaj se ili mortigos nin, ni mortos. 5 Kaj ili levicxis en krepusko, por iri en la tendaron de la Sirianoj. Ili venis al la rando de la tendaro de la Sirianoj, kaj jen neniue tie estas. 6 La Sinjoro acxdigis al la tendaro de la Sirianoj la sonon de cxaroj kaj la sonon de cxevaloj, la sonon de granda militistaro. Kaj ili diris unu al la alia: Certe la rexo de Izrael dungis kontrakx nin la rexojn de la cxetidoj kaj la rexojn de la Egiptoj, ke ili iru kontrakx nin. 7 Kaj ili levicxis kaj forkuris en la krepusko, kaj restigis siajn tendojn kaj siajn cxevalojn kaj siajn azenojn, la tutan tendaron, kia cxi estis, kaj ili forkuris, por savi sian vivon. 8 Kaj tiuj lepruloj venis al la rando de la tendaro, kaj ili eniris en unu tendon kaj manxis kaj trinkis, kaj prenis de tie arcxenton kaj oron kaj vestojn, kaj iris kaj kacxis; kaj ili venis denove, kaj eniris en alian tendon kaj prenis de tie, kaj iris kaj kacxis. 9 Kaj ili diris unu al la alia: Ne cxuste ni agas; la hodiaksa tago estas tago de bona sciigo; se ni silentos kaj atendos cxis la lumo de la mateno, ni montrixos kulpaj. Ni iru do, por ke ni venu kaj sciigu al la domo de la rexo. 10 Kaj ili venis, kaj vokis al la pordegistoj de la urbo, kaj raportis al ili, dirante: Ni venis en la tendaron de la Sirianoj, kaj ni konvinkicxis, ke tie estas neniue homo nek vocxo de homo, sed nur cxevaloj alligitaj kaj azenoj alligitaj kaj tendoj en sia ordinara stato. 11 Kaj la pordegistoj vokis kaj raportis internen, en la domon de la rexo. 12 Tiam la rexo levicxis en la nokto, kaj diris al siaj servantoj: Mi diros al vi, kion faris al ni la Sirianoj. Ili scias, ke ni suferas malsaton, kaj ili eliris el la tendaro, por kacxi sin sur la kampo, pensante: Kiam ili eliros el la urbo, ni kaptos ilin vivantajn, kaj ni eniros en la urbon. 13 Sed unu el liaj servantoj respondis kaj diris: Oni prenu do kvin el la restintaj cxevaloj, kiuj restis en la urbo (estos al ili kiel al la tuta multo da Izraelidoj, kiuj restis en la urbo, acx kiel al la tuta multo da Izraelidoj, kiuj pereis); kaj ni sendu kaj vidu. 14 Kaj oni prenis du cxarojn kun cxevaloj; kaj la rexo sendis post la militistaro de la Sirianoj, dirante: Iru kaj rigardu. 15 Kaj ili iris post ili cxis Jordan, kaj vidis, ke la tuta vojo estas plena de vestoj kaj uzatacxoj, kiujn la Sirianoj cxetis cxe sia rapidado. Kaj la senditoj revenis kaj raportis al la rexo. 16 Tiam la popolo eliris, kaj disrabis la tendaron de la Sirianoj. Kaj la prezo de mezuro da delikata faruno faricxis unu siklo, kaj de du mezuroj da hordeo unu siklo, konforme al la vorto de la Eternulo. 17 La rexo donis al la altrangulo, sur kies brako li sin apogadis, postenon cxe la pordego; kaj la popolo disprenis lin per la piedoj cxe la pordego, kaj li mortis, kiel diris la homo de Dio, kion li parolis, kiam la rexo venis al li. 18 Kiam la homo de Dio parolis al la rexo, dirante: Du mezuroj da hordeo havos la prezon de unu siklo, kaj unu mezuro da delikata faruno la prezon de unu siklo, morgacx en cxi tiu tempo cxe la pordego de Samario: 19 tiam la altrangulo respondis al la homo de Dio kaj diris: Ecx se la Eternulo faros fenestrojn en la cxielo, cxu tio povas faricxi? Kaj li diris: Vi vidos per viaj okuloj, sed vi ne manxos de tio. 20 Kaj tiel faricxis al li; la popolo disprenis lin per la piedoj cxe la pordego, kaj li mortis.

Cxapitro 8

1 Elicxa diris al la virino, kies filon li revivigis, jene: Levicxu kaj iru, vi kaj via domo, kaj locxu kelkan tempon tie, kie vi povos locxi; cxar la Eternulo alvokos malsaton, kaj cxi venos en la landon por sep jaroj. 2 Kaj la virino levicxis kaj faris lacx la vorto de la homo de Dio, kaj cxi iris, cxi kaj cxia domo, kaj locxis en la lando de la Filicxtoj sep jarojn. 3 Post la paso de sep jaroj la virino revenis el la lando de la Filicxtoj, kaj cxi iris, por klopodi cxe la recxo pri sia domo kaj pri sia kampo. 4 La recxo tiam parolis kun Gecxazi, la junulo de la homo de Dio, dirante: Rakontu al mi cxiujn grandajn farojn, kiujn faris Elicxa. 5 Dum li estis rakontanta al la recxo, ke tiu revivigis mortinton, jen la virino, kies filon li revivigis, ekpetis la recxon pri sia domo kaj pri sia kampo. Kaj Gecxazi diris: Mia sinjoro, ho recxo, jen estas tiu virino, kaj jen estas cxia filo, kiun Elicxa revivigis. 6 Kaj la recxo demandis la virinon, kaj cxi rakontis al li. Kaj la recxo donis al cxi unu korteganon, dirante: Redonu al cxi cxion, kio apartenas al cxi, kaj cxiujn enspezojn de la kampo de post la tago, kiam cxi forlasis la landon, cxis nun.

7 Elicxa venis en Damaskon. Ben-Hadad, recxo de Sirio, tiam estis malsana. Kaj oni raportis al li, dirante: La homo de Dio venis cxi tien. 8 Tiam la recxo diris al cxazael: Prenu en vian manon donacon, kaj iru renkonte al la homo de Dio, kaj demandu per li la Eternulon, cxu mi resanicxos de cxi tiu malsano. 9 Kaj cxazael iris renkonte al li, kaj prenis donacon en sian manon kaj da cxio plej bona en Damasko tiom, kiom povas porti kvardek kameloj, kaj li venis kaj staricxis antacx li, kaj diris: Via filo Ben-Hadad, recxo de Sirio, sendis min al vi, por demandi: cxu mi resanicxos de cxi tiu malsano? 10 Kaj Elicxa diris al li: Iru, diru al li: Vi resanicxos. Sed la Eternulo montris al mi, ke li mortos. 11 Kaj li fikse rigardis lin, cxis li honticxis, kaj la homo de Dio ploris. 12 cxazael diris: Kial mia sinjoro ploras? Tiu respondis: cxar mi scias, kian malbonon vi faros al la Izraelidoj: iliajn fortikacxojn vi forbruligos, iliajn junulojn vi mortigos per glavo, iliajn sucxinfanojn vi frakasos, kaj iliajn gravedulinojn vi disfendos. 13 cxazael diris: Kio estas via servanto, la hundo, ke li faru tiun grandan faron? Kaj Elicxa diris: La Eternulo montris al mi, ke vi estos recxo de Sirio. 14 Li foriris de Elicxa kaj venis al sia sinjoro. cxi tiu diris al li: Kion diris al vi Elicxa? Kaj li respondis: Li diris al mi, ke vi resanicxos. 15 Sed la sekvantan tagon li prenis la litkovrilon, kaj trempis cxin en akvo kaj etendis cxin sur lia vizacxo, kaj li mortis. Kaj anstatacx li ekrexis cxazael.

16 En la kvina jaro de Joram, filo de Acxab, recxo de Izrael, post Jehocxafat, recxo de Judujo, ekrexis Jehoram, filo de Jehocxafat, recxo de Judujo. 17 Li havis la acxon de tridek du jaroj, kiam li faricxis recxo, kaj ok jarojn li rexis en Jerusalem. 18 Li iradis lacx la vojo de la recxo de Izrael, kiel faris la domo de Acxab, cxar filino de Acxab estis lia edzino, kaj li faradis malbonon antacx la Eternulo. 19 Tamen la Eternulo ne volis pereigi Judujon, pro Sia servanto David, cxar Li promesis al li doni lumilon al li kaj al liaj filoj por cxiam. 20 En lia tempo la Edomidoj defalis de Judujo kaj starigis super si recxon. 21 Joram iris Cairon kune kun cxiuj siaj cxaroj; kaj li levicxis nokte, kaj venkobatis la Edomidojn, kiuj estis cxirkacx li, kaj la cxarestrojn; kaj la popolo forkuris al siaj tendoj. 22 Tamen la Edomidoj restis defalintaj de Judujo cxis la nuna tago. Tiam defalis ankacx Libna en la sama tempo. 23 La cetera historio de Joram, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la recxo de Judujo. 24 Kaj Joram ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Acxazja.

25 En la dek-dua jaro de Joram, filo de Acxab, rexo de Izrael, ekrexis Acxazja, filo de Jehoram, rexo de Judujo. 26 La acxon de dudek du jaroj havis Acxazja, kiam li faricxis rexo, kaj unu jaron li rexis en Jerusalema. La nomo de lia patrino estis Atalja, filino de Omri, rexo de Izrael. 27 Kaj li iradis lacx la vojo de la domo de Acxab, kaj faradis malbonon antacx la Eternulo, kiel la domo de Acxab, cxar li estis boparenco de la domo de Acxab. 28 Li iris kun Joram, filo de Acxab, milite kontrakx cxazaelon, rexon de Sirio, al Ramot en Gilead; kaj la Sirianoj vundis Joramon. 29 Kaj la rexo Joram revenis, por kuraci sin en Jizreel de la vundoj, kiujn faris al li la Sirianoj en Ramot, kiam li batalis kontrakx cxazael, rexo de Sirio. Kaj Acxazja, filo de Jehoram, rexo de Judujo, iris, por viziti Joramon, filon de Acxab, en Jizreel, cxar cxi tiu estis malsana.

Cxapitro 9

1 La profeto Elicxa alvokis unu el la profetidoj, kaj diris al li: Zonu viajn lumbojn, kaj prenu en vian manon cxi tiun vazon kun oleo, kaj iru en Ramoton en Gilead. 2 Kiam vi venos tien, elsercxu tie Jehun, filon de Jehocxafat, filo de Nimcxi, kaj aliru kaj starigu lin el meze de liaj fratoj kaj enkonduku lin en la plej internan cxambron. 3 Kaj prenu la vazon kun la oleo kaj vercxu sur lian kapon, kaj diru: Tiele diras la Eternulo: Mi sanktoleis vin rexo super Izrael. Poste malfermu la pordon kaj forkuru, ne prokrastu. 4 Kaj iris la junulo, la junulo la profeto, al Ramot en Gilead. 5 Kiam li venis, li vidis, ke sidas la militestroj. Kaj li diris: Mi havas ion por diri al vi, ho estro. Kaj Jehu diris: Al kiu el ni cxiuj? Li respondis: Al vi, ho estro. 6 Tiu levicxis kaj iris en la domon. Li vercxis la oleon sur lian kapon, kaj diris: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Mi sanktoleis vin rexo super la popolo de la Eternulo, super Izrael. 7 Kaj vi ekstermos la domon de via sinjoro Acxab, por ke Mi vencxu la sangon de Miaj servantoj, la profetoj, kaj la sangon de cxiuj servantoj de la Eternulo, vercxitajn de la mano de Izebel. 8 Kaj pereos la tuta domo de Acxab; kaj Mi ekstermos cxe Acxab cxiun virseksulon, malliberulon kaj liberulon en Izrael. 9 Kaj mi faros al la domo de Acxab kiel al la domo de Jerobeam, filo de Nebat, kaj kiel al la domo de Baacxa, filo de Acxija. 10 Kaj Izebelon manxos la hundoj sur la kampo en Jizreel, kaj neniu enterigos cxin. Kaj li malfermis la pordon kaj forkuris. 11 Kiam Jehu eliris al la servantoj de sia sinjoro, ili diris al li: cxu cxio estas en ordo? por kio venis al vi tiu frenezulo? Li respondis al ili: Vi konas ja tiun homon kaj lian parolon. 12 Ili diris: Ne vero, tamen diru al ni. Kaj li diris: Tiel kaj tiel li parolis al mi, dirante: Tiele diras la Eternulo: Mi sanktoleis vin rexo super Izrael. 13 Kaj rapide ili prenis cxiu sian veston kaj sternis sub li sur la altaj cxtupoj, kaj ekblovis per trumpeto, kaj diris: Jehu faricxis rexo. 14 Tiam Jehu, filo de Jehocxafat, filo de Nimcxi, faris konspiron kontrakx Joram. (Dume Joram staris garde en Ramot en Gilead, li kaj la tuta Izrael, kontrakx cxazael, rexo de Sirio. 15 Kaj la rexo Joram revenis, por kuraci sin en Jizreel de la vundoj, kiujn faris al li la Sirianoj, kiam li batalis kontrakx cxazael, rexo de Sirio.) Tiam Jehu diris: Se vi konsentas, neniu elicxu el la urbo, por iri kaj sciigi en Jizreel. 16 Kaj Jehu ekrajdis kaj direktis sin al Jizreel; cxar tie kucxis Joram, kaj Acxazja, rexo de Judujo, venis, por viziti Joramon. 17 La gardostaranto staris sur la turo en Jizreel, kaj li ekvidis la alproksimicxantan amason de Jehu, kaj diris: Mi vidas amason. Tiam Joram diris: Prenu rajdanton kaj sendu kontrakx ili, por ke li demandu, cxu cxio estas en ordo. 18 Kaj la

---

* Heb. "Jehoram", kaj en versoj 17, 21-24.

rajdanto sur cxevalo direktis sin renkonte al li, kaj diris: Tiele diras la reĉxo: cxu cxio estas en ordo? Sed Jehu respondis: La ordo ne estas via afero, turnu vin kaj sekvu min. Kaj la gardostaranto raportis, dirante: La sendito venis al ili, sed ne revenis. 19 Tiam li sendis duan rajdanton, kaj cxi tiu venis al ili, kaj diris: Tiele diras la reĉxo: cxu cxio estas en ordo? Jehu respondis: La ordo ne estas via afero, turnu vin kaj sekvu min. 20 La gardostaranto raportis, dirante: Li venis al ili, sed ne revenis; la kondukado estas kiel kondukado de Jehu, filo de Nimĉxi, cxar li kondukas rapidege. 21 Tiam Joram diris: Oni jungu! Kaj oni jungis lian cxaron. Kaj eliris Joram, reĉxo de Izrael, kaj Acxazja, reĉxo de Judujo, cxiu sur sia cxaro, kaj ili direktis sin renkonte al Jehu, kaj ili renkontis lin sur la kampo de Nabot, la Jizreelano. 22 Kiam Joram ekvidis Jehun, li diris: cxu cxio estas en ordo, Jehu? Sed tiu respondis: Kia ordo povas esti cxe la malcxastado de via patrino Izebel kaj cxe cxiaj multaj sorcxacxo? 23 Tiam Joram turnis sian manon kaj forkuris, kaj diris al Acxazja: Perfido, ho Acxazja! 24 Sed Jehu strexis per sia mano la pafarkon kaj pafe frapis Joramon inter liaj brakoj, kaj la sago iris tra lian koron, kaj li falis genue sur sia cxaro. 25 Kaj Jehu diris al sia altrangulo Bidkar: Prenu kaj cxetu lin sur la kampon de Nabot, la Jizreelano; cxar rememoru, kiel mi kaj vi sur cxaro veturis post lia patro Acxab kaj la Eternulo eldiris pri li jenan profetacxon: 26 Vere, diris la Eternulo, la sangon de Nabot kaj la sangon de liaj filoj Mi vidis hieracx, kaj Mi venĉxos al vi sur cxi tiu kampo, diris la Eternulo. Prenu do nun kaj cxetu lin sur la kampon, konforme al la vorto de la Eternulo. 27 Kiam Acxazja, reĉxo de Judujo, tion vidis, li forkuris en la direkto al la cxardeno domo. Sed Jehu postkuris lin, kaj diris: Lin ankacx batu sur la cxaro. Kaj oni frapis lin sur la altacxo Gur, kiu estas apud Jibleam. Kaj li forkuris en Megidon kaj mortis tie. 28 Kaj liaj servantoj forveturigis lin en Jerusalemon kaj enterigis lin en lia tombo kun liaj patroj en la urbo de David.

29 En la jaro dek-unua de Joram, filo de Acxab, Acxazja ekreĉxis super Judujo.

30 Jehu venis al Jizreel. Kiam Izebel tion acxdis, cxi kolorigis siajn okulojn kaj beligis sian kapon kaj ekrigardis tra la fenestro. 31 Kiam Jehu eniris en la pordegon, cxi diris: cxu nun estos paco, ho Zimri, mortiginto de sia sinjoro? 32 Tiam li levis sian vizacxon al la fenestro, kaj diris: Kiu estas kun mi? kiu? Kaj ekrigardis al li du acx tri korteganoj. 33 Kaj li diris: Elcxetu cxin! Kaj ili cxin elcxetis. Kaj cxia sango cxprucis sur la muron kaj sur la cxevalojn, kaj oni dispremias cxin per la piedoj. 34 Li eniris kaj manĉxis kaj trinkis, kaj diris: Rigardu, kie estas tiu malbenitino, kaj enterigu cxin, cxar cxi estas reĉxidino. 35 Kaj oni iris, por enterigi cxin, sed oni trovis nenion de cxi krom la kranio, la piedoj, kaj la manplatoj. 36 Oni revenis kaj raportis al li. Tiam li diris: Tio estas la vorto de la Eternulo, kiun Li diris per Sia servanto Elija, la Tecxebano, nome: Sur la kampo de Jizreel la hundoj formancxos la karnon de Izebel; 37 kaj la kadavro de Izebel estos kiel sterko sur la tero sur la kampo de Jizreel, tiel, ke neniu povos diri: Tio estas Izebel.

Cxapitro 10

1 Acxab havis sepdek filojn en Samario. Kaj Jehu skribis leterojn kaj sendis en Samarion al la estroj de Jizreel, la plejacxuloj, kaj la filedukistoj de Acxab, kun la sekvanta enhavo: 2 Kiam cxi tiu letero venos al vi, cxe kiuj trovicxas la filoj de via sinjoro kaj sub kies administrado trovicxas

la cxaroj kaj la cxevaloj kaj la fortikigita urbo kaj la bataliloj: 3 tiam rigardu, kiu estas la plej bona kaj plej digna el la filoj de via sinjoro, kaj sidigu lin sur la trono de lia patro kaj batalu pro la domo de via sinjoro. 4 Sed ili tre forte ektimis, kaj diris: Jen la du recxoj ne povis kontrakxstari al li, kiel do ni kontrakxstaros? 5 Kaj la palacestro kaj la urbestro kaj la plejacxuloj kaj la filedukistoj sendis al Jehu, por diri: Ni estas viaj servantoj, kaj cxion, kion vi ordonos al ni, ni faros; ni neniun faros recxo; kio placxas al vi, tion faru. 6 Tiam li skribis al ili duan leteron kun jena enhavo: Se vi estas sur mia flanko kaj obeas mian vocxon, tiam prenu la kapojn de la filoj de via sinjoro kaj venu al mi morgacx en cxi tiu tempo en Jizreelon. Kaj da recxidoj estis sepdek homoj cxe la eminentuloj de la urbo, kiuj edukis ilin. 7 Kiam la letero venis al ili, ili prenis la filojn de la recxo kaj bucxis ilin, sepdek homojn, kaj metis iliajn kapojn en korbojn kaj sendis al li en Jizreelon. 8 Kaj venis la sendito, kaj diris al li jene: Oni alportis la kapojn de la recxidoj. Kaj li diris: Kucxigu ilin en du amasoj antacx la enirejo de la pordego cxis mateno. 9 Matene li eliris kaj staricxis, kaj diris al la tuta popolo: Vi estas senkulpaj; estas mi, kiu faris konspiron kontrakx mia sinjoro kaj mortigis lin; sed kiu mortigis cxiujn cxi tiujn? 10 Sciu do nun, ke el la vortoj de la Eternulo nenio falis teren, el tio, kion la Eternulo diris pri la domo de Acxab; la Eternulo faris tion, kion Li diris per Sia servanto Elija. 11 Kaj Jehu mortigis cxiujn restintojn el la domo de Acxab en Jizreel kaj cxiujn liajn altrangulojn kaj liajn konatojn kaj liajn pastrojn, cxis restis neniun savicxinto. 12 Kaj li levicxis, kaj iris kaj direktis sin al Samario. Kiam li estis survoje cxe la domo de la pacxtistoj, 13 Jehu renkontis la fratojn de Acxazja, recxo de Judujo, kaj li diris: Kiuj vi estas? Ili respondis: Ni estas fratoj de Acxazja, kaj ni iras, por demandi pri la farto de la filoj de la recxo kaj de la filoj de la recxino. 14 Tiam li diris: Prenu ilin vivantajn. Kaj oni prenis ilin vivantajn kaj bucxis ilin super la puto cxe la domo de pacxtistoj, kvardek du homojn, kaj neniun el ili restis.

15 De tie li foriris, kaj li renkontis Jehonadabon, filon de Recxab, irantan renkonte al li. Li salutis lin, kaj diris al li: cxu via koro estas favora, kiel mia koro estas favora al via koro? Jehonadab respondis: Jes. Se jes, tiam donu al mi vian manon. Kaj li donis al li sian manon kaj prenis lin al si sur la cxaron. 16 Kaj li diris: Iru kun mi kaj rigardu mian fervoron pri la Eternulo. Kaj oni veturigis lin kun li sur lia cxaro. 17 Kiam li venis Samarion, li mortigis cxiujn, kiuj restis de Acxab en Samario, cxis li tute ekstermis lin, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris al Elija. 18 Kaj Jehu kunvenigis la tutan popolon, kaj diris al ili: Acxab servis al Baal malmulte, Jehu servos al li multe; 19 kunvoku do al mi cxiujn profetojn de Baal, cxiujn liajn servantojn, kaj cxiujn liajn pastrojn, ke neniun forestu; cxar mi volas fari grandan oferadon al Baal; cxiu, kiu forestos, perdos sian vivon. Jehu faris tion kun ruza intenco, por pereigi la servantojn de Baal. 20 Kaj Jehu diris: Arancxu sanktan kunvenon por Baal. Kaj oni tion proklamis. 21 Kaj Jehu sendis al la tuta Izrael; kaj venis cxiuj servantoj de Baal; restis neniun, kiu ne venus. Ili eniris en la domon de Baal, kaj la domo de Baal plenicxis de rando cxis rando. 22 Kaj li diris al la estro de la vestejo: Elportu vestojn por cxiuj servantoj de Baal. Kaj li elportis vestojn por ili. 23 Kaj Jehu kun Jehonadab, filo de Recxab, eniris en la domon de Baal, kaj li diris al la servantoj de Baal: Esploru kaj rigardu, cxu ne estas cxi tie kun vi iu el la servantoj de la Eternulo, cxar cxi tie devas esti sole nur servantoj de Baal. 24 Ili eniris, por fari bucxoferojn kaj bruloferojn. Dume Jehu starigis ekstere okdek virojn, kaj diris: Se cxe iu el vi savicxos iu el la homoj, kiujn mi transdonas en viajn manojn, tiam lia animo anstatacxos la animon de tiu. 25 Kiam la bruloferoj estis finitaj, Jehu diris al la korpogardistoj kaj al la estroj: Iru, batu ilin, ke neniun eliru. Kaj oni mortigis ilin per glavo, kaj la korpogardistoj kaj la estroj forcetis ilin kaj

iris en la urbon de la domo de Baal. 26 Kaj oni elportis la statuojn el la domo de Baal kaj forbruligis ilin. 27 Kaj oni disrompis la statuon de Baal, kaj oni detruis la domon de Baal, kaj oni faris el cxi ekskrementejon cxis la nuna tempo. 28 Kaj Jehu ekstermis Baalon el Izrael. 29 Tamen de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon, Jehu ne deturnis sin, de la oraj bovidoj, kiuj estis en Bet-El kaj en Dan. 30 Kaj la Eternulo diris al Jehu: Pro tio, ke vi bone faris tion, kio placxis al Mi, kaj vi faris al la domo de Acxab konforme al tio, kio estis en Mia koro, viaj filoj cxis la kvara generacio sidos sur la trono de Izrael. 31 Sed Jehu ne zorgis pri tio, ke li iradu laxe la instruo de la Eternulo, Dio de Izrael, per sia tuta koro. Li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, per kiuj li pekigis Izraelon.

32 En tiu tempo la Eternulo komencis faradi dehakojn en Izrael, kaj cxazael venkobatis ilin cxe cxiuj limoj de Izrael: 33 oriente de Jordan la tutan landon de Gilead, de la Gadidoj, Rubenidoj, kaj Manaseidoj, komencante de Aroer, kiu estas cxe la torento Arnon, Gileadon kaj Bacxanon. 34 La cetera historio de Jehu, kaj cxio, kion li faris, kaj lia tuta potenco estas priskribitaj en la libro de kroniko de la recxoj de Izrael. 35 Kaj Jehu ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Samario. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Jehoacxaz. 36 La tempo de recxado de Jehu super Izrael en Samario estis dudek ok jaroj.

Cxapitro 11

1 Kiam Atalja, la patrino de Acxazja, vidis, ke cxia filo mortis, cxi levicxis kaj ekstermis la tutan recxan idaron. 2 Sed Jehocxebea, filino de la recxo Joram kaj fratino de Acxazja, prenis Joacxon, filon de Acxazja, kaj cxtete forkondukis lin el inter la mortigataj filoj de la recxo, lin kaj lian nutristinon, kaj lokis ilin en la cxambro de litoj; kaj oni kacxis lin for de Atalja, kaj li ne estis mortigita. 3 Kaj li restis kacxita kun cxi en la domo de la Eternulo dum ses jaroj; kaj Atalja rexis super la lando.

4 Sed en la sepa jaro sendis Jehojada kaj prenis la centestrojn el la korpogardistoj kaj la kuristoj kaj venigis ilin al si en la domon de la Eternulo; kaj li faris kun ili interligon kaj cxurigis ilin en la domo de la Eternulo kaj montris al ili la filon de la recxo. 5 Kaj li ordonis al ili, dirante: Jenon vi devas fari: tiu triono de vi, kiu venas en sabato, plenumu gardadon en la domo de la recxo; 6 triono estu cxe la Pordego Sur; kaj triono cxe la pordego malantacx la korpogardistoj. Kaj plenumu la gardadon de la domo alterne. 7 Du partoj el vi cxiuj, kiuj foriras en sabato, plenumu gardadon cxe la recxo en la domo de la Eternulo. 8 Kaj cxirkacxu la rexon cxiuflanke, cxiu kun sia batalilo en la mano; kaj se iu eniros en la vicojn, oni lin mortigu. Kaj estu apud la recxo, kiam li eliros acx eniros. 9 Kaj la centestroj faris cxion, kion ordonis la pastro Jehojada; kaj cxiu prenis siajn homojn, la sabate venantaj kaj la sabate forirantaj, kaj venis al la pastro Jehojada. 10 La pastro disdonis al la centestroj la lancojn kaj cxildojn, kiuj apartenis al la recxo David kaj kiuj estis en la domo de la Eternulo. 11 Kaj la korpogardistoj staricxis, cxiu kun siaj bataliloj en la mano, de la dekstra flanko de la domo cxis la maldekstra flanko de la domo, cxe la altaro kaj cxe la domo, cxirkacxe de la recxo. 12 Kaj li elkondukis la rexidon kaj metis sur lin la kronon kaj la ateston; kaj oni proklamis lin recxo kaj sanktoleis lin, kaj oni aplacxdis kaj kriis: Vivu la recxo! 13 Kiam Atalja acxdis la bruon de la kuranta popolo, cxi iris al la popolo en la domon de

la Eternulo. 14 Kaj cxi ekvidis, ke jen la rexo staras cxe la kolono, lacx la moro, kaj la eminentuloj kaj la trumpetistoj apud la rexo, kaj la tuta popolo de la lando cxojas, kaj oni trumpetas. Tiam Atalja disxiris siajn vestojn, kaj ekkriis: Konspiro, konspiro! 15 Kaj la pastro Jehojada ordonis al la centestroj, la estroj de la militistaro, kaj diris al ili: Elkonduku cxin ekster la vicojn, kaj cxin, kiu cxin sekvos, mortigu per glavo; cxar la pastro diris: Oni ne mortigu cxin en la domo de la Eternulo. 16 Kaj oni liberigis por cxi lokon, kaj cxi iris lacx la vojo de la cxevaloj al la recxa domo, kaj tie oni cxin mortigis.

17 Kaj Jehojada faris interligon inter la Eternulo kaj la rexo kaj la popolo, ke cxi estu popolo de la Eternulo; kaj inter la rexo kaj la popolo. 18 Kaj la tuta popolo de la lando iris en la domon de Baal kaj cxin detruis; kaj liajn altarojn kaj liajn bildojn ili tute disrompis; kaj Matanon, la pastron de Baal, ili mortigis antacx la altaroj. Kaj la pastro starigis oficistaron en la domo de la Eternulo. 19 Kaj li prenis la centestrojn kaj la korpogardistojn kaj la kuristojn kaj la tutan popolon de la lando, kaj ili kondukis la rexon el la domo de la Eternulo, kaj ili venis per la pordego de la kuristoj en la rexan domon; kaj li sidicxis sur la trono de la rexo. 20 Kaj la tuta popolo de la lando cxojis, kaj la urbo estis trankvila. Sed Ataljan oni mortigis per glavo en la recxa domo.

21 La acxon de sep jaroj havis Jehoacx, kiam li faricxis rexo.

Cxapitro 12

1 En la sepa jaro de Jehu Jehoacx faricxis rexo, kaj kvardek jarojn li rexis en Jerusalema. La nomo de lia patrino estis Cibja, el Beer-cxeba. 2 Jehoacx agadis tiel, kiel placxas al la Eternulo, dum la tempo, en kiu gvidadis lin la pastro Jehojada. 3 Nur la altacxojn oni ne senfunkciigis; la popolo cxiam ankoraux oferadis kaj incensadis sur la altacxo.

4 Kaj Jehoacx diris al la pastroj: La tutan sanktigatan monon, kiun oni alportas en la domon de la Eternulo, la monon de pasantoj, la monon, kiun oni donas lacxtakse por sia animo, la tutan monon, kiun iu donas propradezire, por enporti en la domon de la Eternulo, 5 la pastroj prenu al si, cxiu de sia konato, kaj ili rebonigu la difektojn en la domo, cxie, kie trovicxos ia difekto. 6 Sed cxar cxis la dudek-tria jaro de la rexo Jehoacx la pastroj ne rebonigis la difektojn en la domo, 7 la rexo Jehoacx alvokis la pastron Jehojada kaj la aliajn pastrojn, kaj diris al ili: Kial vi ne rebonigas la difektojn de la domo? ne prenu do de nun monon de viaj konatoj, sed donu cxin por rebonigo de la domo. 8 Kaj la pastroj konsentis ne preni plu monon de la popolo kaj ne rebonigi la difektojn en la domo. 9 La pastro Jehojada prenis keston kaj traboris truon supre, kaj starigis cxin apud la altaro, dekstre de la enirantoj en la domon de la Eternulo. Kaj la pastroj, kiuj gardostaris cxe la sojlo, metadis tien la tutan monon, kiu estis alportata en la domon de la Eternulo. 10 cxiufoje, kiam ili vidis, ke en la kesto estas multe da mono, venadis skribisto de la rexo kaj la cxefpastro, kaj ili kunligadis kaj kalkuladis la monon, trovitan en la domo de la Eternulo. 11 Kaj ili donadis la kalkulitan monon en la manojn de la oficistoj laborgvidantoj en la domo de la Eternulo; kaj cxi tiuj elspezadis cxin por la cxarpentistoj kaj konstruistoj, kiuj laboris en la domo de la Eternulo, 12 kaj por la masonistoj kaj la cxtonhakistoj, kaj por acxeti lignon kaj

hakitajn cxtonojn, por rebonigi la difektojn en la domo de la Eternulo, kaj por cxio, kio devis esti elspezata por la rebonigo de la domo. 13 Tamen oni ne faris por la domo de la Eternulo arcxentajn tasojn, tranxilojn, aspergajn kalikojn, trumpetojn, cxiajn orajn vazojn kaj arcxentajn vazojn el la mono, kiu estis alportata en la domon de la Eternulo; 14 sed oni donadis cxin al la oficistoj laborgvidantoj, por ke ili rebonigu per tio la domon de la Eternulo. 15 Oni ne postulis kalkulan raporton de tiuj homoj, en kies manojn oni donis la monon, por transdoni al la farantoj de la laboroj, sed ili laboris konfide. 16 La monon de kulpofero kaj la monon de pekofero oni ne enportadis en la domon de la Eternulo; cxi estis por la pastroj.

17 En tiu tempo ekiris cxazael, rexo de Sirio, kaj ekmilitis kontracx Gat kaj venkoprenis cxin; kaj cxazael intencis iri kontracx Jerusalemon. 18 Tiam Jehoacx, rexo de Judujo, prenis la tutan sanktigitacxon, kiun sanktigis Jehocxafat kaj Jehoram kaj Acxazja, liaj patroj, rexo de Judujo, kaj tion, kion li mem sanktigis, kaj la tutan oron, kiu trovicxis en la trezorejoj de la domo de la Eternulo kaj de la recxa domo, kaj li sendis tion al cxazael, rexo de Sirio, kaj cxi tiu foriris de Jerusalemo. 19 La cetera historio de Joacx, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Judujo. 20 Liaj servantoj levicxis kaj faris konspiron, kaj mortigis Joacxon en la domo Milo, sur la vojo al Sila. 21 Jozacxar, filo de cximeat, kaj Jehoabad, filo de cxomer, liaj servantoj, frapis lin, kaj li mortis. Kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Amacja.

Cxapitro 13

1 En la dudek-tria jaro de Joacx, filo de Acxazja, rexo de Judujo, Jehoacxaz, filo de Jehu, faricxis rexo super Izrael en Samario por la dacro de dek sep jaroj. 2 Li agadis malbone antacx la Eternulo, kaj sekvdadis la pekojn de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon; li ne deturnis sin de ili. 3 Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontracx la Izraelidoj, kaj Li transdonis ilin en la manon de cxazael, rexo de Sirio, kaj en la manon de Ben-Hadad, filo de cxazael, por la tuta tempo. 4 Sed Jehoacxaz ekprexis al la Eternulo, kaj la Eternulo acxskultis lin, cxar Li vidis la suferadon de Izrael, kiel premis ilin la rexo de Sirio. (5 Kaj la Eternulo donis al la Izraelidoj savanton, kaj ili eliris el sub la mano de la Sirianoj, kaj la Izraelidoj loxis en siaj tendoj kiel antacxe. 6 Tamen ili ne deturnis sin de la pekoj de la domo de Jerobeam, kiu pekigis Izraelon, sed ili sekvis ilin; ankacx la sankta stango restis en Samario.) 7 Al Jehoacxaz ne restis pli ol kvindek rajdistoj kaj dek cxaroj kaj dek mil piedirantoj; cxar la rexo de Sirio pereigis ilin kaj faris ilin kiel polvo piedpremata. 8 La cetera historio de Jehoacxaz, kaj cxio, kion li faris, kaj lia forto estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Izrael. 9 Kaj Jehoacxaz ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Samario. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Joacx.

10 En la tridek-sepa jaro de Joacx, rexo de Judujo, Jehoacx, filo de Jehoacxaz, faricxis rexo super Izrael en Samario, por la dacro de dek ses jaroj. 11 Li agadis malbone antacx la Eternulo; li ne deturnis sin de cxiuj pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon; ilin li sekvis. 12 La cetera historio de Joacx, kaj cxio, kion li faris, kaj lia forto, kaj kiel li militis kontracx Amacja, rexo de Judujo, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Izrael.

13 Kaj Joacx ekdormis kun siaj patroj, kaj Jerobeam eksidis sur lia trono. Kaj oni enterigis Joacxon en Samario kun la reĉxoj de Izrael.

14 Elicxa malsanicxis per sia malsano, de kiu li estis mortonta. Venis al li Joacx, reĉxo de Izrael, kaj ploris super li, kaj diris: Mia patro, mia patro, cxaro de Izrael kaj liaj rajdistoj! 15 Kaj Elicxa diris al li: Prenu pafarkon kaj sagojn. Kaj li prenis al si pafarkon kaj sagojn. 16 Kaj li diris al la reĉxo de Izrael: Metu vian manon sur la pafarkon. Kaj li metis sian manon. Kaj Elicxa metis siajn manojn sur la manojn de la reĉxo, 17 kaj diris: Malfermu la fenestron orienten. Li malfermis. Kaj Elicxa diris: Pafu. Li pafis. Kaj li diris: Sago de savo de la Eternulo kaj sago de savo kontracx Sirio, kaj vi venkobatos la Sirianojn en Afek, cxis vi ilin tute pereigos. 18 Kaj li diris: Prenu la sagojn. Li prenis. Kaj li diris al la reĉxo de Izrael: Frapu sur la teron. Li frapis tri fojojn kaj haltis. 19 Tiam ekkoleris kontracx li la homo de Dio, kaj diris: Vi devis frapi kvin acx ses fojojn, tiam vi venkobatus la Sirianojn cxis plena pere; sed nun vi nur tri fojojn batos la Sirianojn.

20 Elicxa mortis, kaj oni enterigis lin. Kaj militistaroj de Moab venis en la landon en la komenco de la jaro. 21 Okazis, ke, enterigante iun homon, oni ekvidis la militistaron, kaj oni cxetis la homon en la tombon de Elicxa. Kiam tiu homo tien falis kaj kuntucixis kun la ostoj de Elicxa, li revivicxis kaj staricxis sur siaj piedoj.

22 cxazael, reĉxo de Sirio, premis la Izraelidojn dum la tuta vivo de Jehoacxaz. 23 Sed la Eternulo favorkoris ilin kaj kompatis ilin kaj turnis Sin al ili pro Sia interligo kun Abraham, Isaak, kaj Jakob, kaj Li ne volis ekstermi ilin kaj ankoraŭ ne forcetis ilin de antaŭ Sia vizacxo. 24 cxazael, reĉxo de Sirio, mortis, kaj anstataŭ li ekreĉxis lia filo Ben-Hadad. 25 Kaj Jehoacx, filo de Jehoacxaz, prenis returne el la mano de Ben-Hadad, filo de cxazael, la urbojn, kiujn li milite prenis el la mano de lia patro Jehoacxaz. Tri fojojn Joacx venkobatis lin kaj reprenis la urbojn de Izrael.

Cxapitro 14

1 En la dua jaro de Joacx, filo de Joacxaz, reĉxo de Izrael, Amacja, filo de Joacx, reĉxo de Judujo, faricxis reĉxo. 2 Li havis la acxon de dudek kvin jaroj, kiam li faricxis reĉxo, kaj dudek naŭ jarojn li reĉxis en Jerusalemo. La nomo de lia patrino estis Jehoadan, el Jerusalemo. 3 Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tamen ne kiel lia patro David. Li agadis tiel, kiel agadis lia patro Joacx. 4 La altacxo ne estis senfunkciigitaj; la popolo cxiam ankoraŭ oferadis kaj incensadis sur la altacxo. 5 Kiam la reĉxeco forticxis en lia mano, li mortigis siajn servantojn, kiuj mortigis la reĉxon, lian patron. 6 Sed la infanojn de la mortigintoj li ne mortigis, kiel estas skribite en la libro de instruo de Moseo, kion ordonis la Eternulo, nome: Oni ne mortigu patrojn pro la infanoj, kaj oni ne mortigu infanojn pro la patroj, sed cxiu povas esti mortigata nur pro sia peko. 7 Li venkobatis la Edomidojn en la Valo de Salo, dek milojn, kaj prenis per milito Selan kaj donis al cxi la nomon Jokteel cxis la nuna tago.

8 En tiu tempo Amacja sendis senditojn al Jehoacx, filo de Jehoacxaz, filo de Jehu, rexo de Izrael, por diri: Venu, ni komparu niajn fortojn. 9 Tiam Jehoacx, rexo de Izrael, sendis al Amacja, rexo de Judujo, por diri: La prunelo sur Lebanon sendis al la cedro sur Lebanon, por diri: Donu vian filinon al mia filo kiel edzinon. Sed preteriris sovaxa besto de Lebanon kaj disprenis per la piedoj la prunelon. 10 Vi venkobatis la Edomidojn, kaj via koro fiericxis. Tenu vian gloron kaj sidu hejme. Kial vi volas entrepreni aferon malfelicxan, ke vi falu kaj kun vi ankacx Judujo? 11 Sed Amacja ne obeis. Kaj eliris Jehoacx, rexo de Izrael, kaj ili komparis siajn fortojn, li kaj Amacja, rexo de Judujo, en Bet-cxemecx, kiu estas en Judujo. 12 Kaj la Judoj estis venkobatitaj de la Izraelidoj, kaj ili diskuris cxiu al sia lando. 13 Kaj Amacjan, rexon de Judujo, filon de Jehoacx, filo de Acxazja, kaptis Jehoacx, rexo de Izrael, en Bet-cxemecx; kaj li venis Jerusalemon, kaj detruis la muregon de Jerusalem, de la Pordego de Efraim cxis la Pordego Angula, sur la spaco de kvarcent ulnoj. 14 Kaj li prenis la tutan oron kaj arcxenton, kaj cxuijn vazojn, kiuj trovicxis en la domo de la Eternulo kaj en la trezorejoj de la recxa domo, kaj ankacx garantiulojn, kaj li reiris en Samarion. 15 La cetera historio de Jehoacx, kion li faris, kaj lia forto, kaj kiel li militis kontrakx Amacja, rexo de Judujo, cxio estas priskribita en la libro de kroniko de la rexo de Izrael. 16 Kaj Jehoacx ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en Samario kun la rexo de Izrael. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Jerobeam.

17 Kaj Amacja, filo de Joacx, rexo de Judujo, vivis post la morto de Jehoacx, filo de Jehoacxaz, rexo de Izrael, ankoraux dek kvin jarojn. 18 La cetera historio de Amacja estas priskribita en la libro de kroniko de la rexo de Judujo. 19 Oni faris kontrakx li konspiron en Jerusalem, kaj li forkuris en Lahicxon. Sed oni sendis post li en Lahicxon, kaj tie oni lin mortigis. 20 Kaj oni venigis lin sur cxevaloj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. 21 Kaj la tuta Juda popolo prenis Azarjan, kiu havis la acxon de dek ses jaroj, kaj faris lin rexo anstatacx lia patro Amacja. 22 Li prikonstruis Elaton kaj revenigis cxin al Judujo, post kiam la rexo ekdormis kun siaj patroj.

23 En la dek-kvina jaro de Amacja, filo de Joacx, rexo de Judujo, ekrexis Jerobeam, filo de Joacx, rexo de Izrael, en Samario, kaj li rexis kvardek unu jarojn. 24 Li faradis malbonon antacx la okuloj de la Eternulo, ne deturnis sin de cxuij pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. 25 Li restarigis la limojn de Izrael de cxamat cxis la maro de la dezerto, konforme al la vorto de la Eternulo, Dio de Izrael, kiun Li diris per Sia servanto Jona, filo de Amitaj, la profeto el Gat-cxefer. 26 cxar la Eternulo vidis, ke la suferado de Izrael estas tre mizera; restis nek sklavo nek liberulo, kaj estis neniuj helpanto por Izrael. 27 La Eternulo ne decidis ekstermi la nomon de Izrael el sub la cxielo, kaj Li savis ilin per Jerobeam, filo de Joacx. 28 La cetera historio de Jerobeam, kaj cxio, kion li faris, kaj lia forto, kaj kiel li militis, kaj kiel li revenigis al Izrael Damaskon kaj cxamaton de Judujo, cxio estas priskribita en la libro de kroniko de la rexo de Izrael. 29 Kaj Jerobeam ekdormis kun siaj patroj, kun la rexo de Izrael. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Zecxarja.

Cxapitro 15

1 En la dudek-sepa jaro de Jerobeam, reĉxo de Izrael, ekreĉxis Azarja, filo de Amacja, reĉxo de Judujo. 2 Li havis la akson de dek ses jaroj, kiam li faricxis reĉxo, kaj kvindek du jarojn li reĉxis en Jerusalemo. La nomo de lia patrino estis Jecolja, el Jerusalemo. 3 Li agadis bone antaŭ la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro Amacja. 4 Nur la altacoj ne estis senfunciigitaj; la popolo cxiam ankoraŭ oferadis kaj incensadis sur la altacoj. 5 La Eternulo frapis la reĉxon, kaj li faricxis lepra ĉxis la tago de sia morto, kaj li loĉxis en izolita domo. Kaj Jotam, filo de la reĉxo, estis ĉxeŝo de la domo kaj regis la popolon de la lando. 6 La cetera historio de Azarja, kaj ĉxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĉxo de Judujo. 7 Kaj Azarja ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekreĉxis lia filo Jotam.

8 En la tridek-oka jaro de Azarja, reĉxo de Judujo, Zecarja, filo de Jerobeam, faricxis reĉxo super Izrael en Samario, kaj li reĉxis ses monatojn. 9 Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo, kiel faradis liaj patroj; li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. 10 Kontraŭ li faris konspiron ĉalum, filo de Jabeĉ, kaj frapis lin antaŭ la popolo kaj mortigis lin kaj ekreĉxis anstataŭ li. 11 La cetera historio de Zecarja estas priskribita en la libro de kroniko de la reĉxo de Izrael. 12 Tio estas la vorto de la Eternulo, kiun Li diris al Jehu, nome: Viaj filoj sidos sur la trono de Izrael ĉxis la kvara generacio. Tiel faricxis.

13 ĉalum, filo de Jabeĉ, faricxis reĉxo en la tridek-nacxa jaro de Uzija, reĉxo de Judujo. Kaj li reĉxis unu monaton en Samario. 14 Kaj iris Menacem, filo de Gadi, el Tirca, kaj venis en Samaron kaj frapis ĉalumon, filon de Jabeĉ, en Samario, kaj mortigis lin kaj ekreĉxis anstataŭ li. 15 La cetera historio de ĉalum, kaj lia konspiro, kiun li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĉxo de Izrael. 16 Tiam Menacem frapis Tifsaxon, kaj ĉxion, kio estis en ĉxi, kaj ĉxian regionon, komencante de Tirca, pro tio, ke ĉxi ne malfermis al li la pordegon. Kaj li mortigis ĉxiujn ĉxianjn gravedulinojn, disfendinte ilin.

17 En la tridek-nacxa jaro de Azarja, reĉxo de Judujo, Menacem, filo de Gadi, faricxis reĉxo super Izrael, kaj li reĉxis dek jarojn en Samario. 18 Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; dum sia tuta vivo li ne deturnis sin de ĉxiuj pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. 19 Pul, reĉxo de Asirio, venis en la landon. Kaj Menacem donis al Pul mil kikarojn da arĉxento, por ke li helpu lin, por fortikigi la reĉxecon en lia mano. 20 Kaj Menacem impostigis la arĉxenton sur Izrael, sur ĉxiuj ricxuloj, sur ĉxiu po kvindek sikloj da arĉxento, por doni al la reĉxo de Asirio. Kaj la reĉxo de Asirio iris returne kaj ne restis tie en la lando. 21 La cetera historio de Menacem, kaj ĉxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĉxo de Izrael. 22 Menacem ekdormis kun siaj patroj; kaj anstataŭ li ekreĉxis lia filo Pekacxa.

23 En la kvindeka jaro de Azarja, reĉxo de Judujo, Pekacxa, filo de Menacem, faricxis reĉxo super Izrael en Samario, kaj li reĉxis du jarojn. 24 Li faradis malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo; li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. 25 Kaj faris kontraŭ li konspiron Pekacx, filo de Remalja, lia altrangulo, kaj frapis lin en Samario, en la salono de la reĉxa domo, kune kun Argob kaj Arje, kaj kun li estis kvindek viroj el la Gileadanoj. Kaj li mortigis lin kaj ekreĉxis anstataŭ li. 26 La cetera historio de Pekacxa, kaj ĉxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĉxo de Izrael.

27 En la kvindek-dua jaro de Azarja, reĉxo de Judujo, Pekacx, filo de Remalja, faricxis reĉxo super Izrael en Samario, kaj li reĉxis dudek jarojn. 28 Li faradis malbonon antacx la okuloj de la Eternulo; li ne deturnis sin de la pekoj de Jerobeam, filo de Nebat, per kiuj li pekigis Izraelon. 29 En la tempo de Pekacx, reĉxo de Izrael, venis Tiglat-Pileser, reĉxo de Asirio, kaj prenis Ijonon, Abel-Bet-Maacxan, Janoacxon, Kedecxon, cxacoron, Gileadon, Galileon, la tutan landon de Naftali; kaj forkondukis ilin en Asirion. 30 Hocxea, filo de Ela, faris konspiron kontraŭ Pekacx, filo de Remalja, kaj frapis lin kaj mortigis lin, kaj ekreĉxis anstataŭ li en la dudeka jaro de Jotam, filo de Uzija. 31 La cetera historio de Pekacx, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĉxoj de Izrael.

32 En la dua jaro de Pekacx, filo de Remalja, reĉxo de Izrael, ekreĉxis Jotam, filo de Uzija, reĉxo de Judujo. 33 Li havis la acxon de dudek kvin jaroj, kiam li faricxis reĉxo, kaj dek ses jarojn li reĉxis en Jerusalemo. La nomo de lia patrino estis Jerucxa, filino de Cadok. 34 Li agadis bone antacx la Eternulo; li agadis tiel same, kiel agadis lia patro Uzija. 35 Sed la altacxo ne estis senfunkciigitaj; la popolo cxiam ankoraŭ oferadis kaj incensadis sur la altacxo. Li konstruis la supran pordegon cxe la domo de la Eternulo. 36 La cetera historio de Jotam, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĉxoj de Judujo. 37 En tiu tempo la Eternulo komencis sendadi sur Judujon Recinon, reĉxon de Sirio, kaj Pekacxon, filon de Remalja. 38 Kaj Jotam ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de lia patro David. Kaj anstataŭ li ekreĉxis lia filo Acxaz.

Cxapitro 16

1 En la dek-sepa jaro de Pekacx, filo de Remalja, ekreĉxis Acxaz, filo de Jotam, reĉxo de Judujo. 2 La acxon de dudek jaroj havis Acxaz, kiam li faricxis reĉxo, kaj dek ses jarojn li reĉxis en Jerusalemo; kaj li ne agadis bone antacx la Eternulo, lia Dio, kiel lia patro David. 3 Li iradis laxe la vojo de la reĉxoj de Izrael, kaj ecx sian filon li trairegis tra fajro, simile al la abomenindacxo de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antacx la Izraelidoj. 4 Li oferadis kaj incensadis sur la altacxo kaj sur la montetoj kaj sub cxiu verda arbo. 5 Tiam Recin, reĉxo de Sirio, kaj Pekacx, filo de Remalja, reĉxo de Izrael, iris milite kontraŭ Jerusalemon; ili siecxis Acxazon, sed ne povis venkopreni. 6 En tiu tempo Recin, reĉxo de Sirio, revenigis Elaton al Sirio kaj elpelis la Judojn el Elat; la Sirianoj eniris Elaton kaj ekloĉxis tie cxis la nuna tago. 7 Acxaz sendis senditojn al Tiglat-Pileser, reĉxo de Asirio, por diri: Mi estas via servanto kaj via filo; venu, kaj savu min kontraŭ la mano de la reĉxo de Sirio kaj kontraŭ la mano de la reĉxo de Izrael, kiuj levicxis kontraŭ mi. 8 Kaj Acxaz prenis la arcxenton kaj oron, kiuj trovicxis en la domo de la Eternulo kaj en la trezorejoj de la reĉxa domo, kaj sendis tion donace al la reĉxo de Asirio. 9 Kaj la reĉxo de Asirio obeis lin, kaj la reĉxo de Asirio iris kontraŭ Damaskon kaj prenis cxin kaj transkondukis cxiajn loĉxantojn en Kiron, kaj Recinon li mortigis. 10 La reĉxo Acxaz iris Damaskon renkonte al Tiglat-Pileser, reĉxo de Asirio, kaj li vidis la altaron, kiu estis en Damasko; kaj la reĉxo Acxaz sendis al la pastro Urija la bildon de la altaro kaj la desegnon de cxia tuta konstruo. 11 Kaj la pastro Urija konstruis altaron. Konforme al cxio, kion la reĉxo Acxaz sendis el Damasko, la pastro Urija aranxis, antacx ol la reĉxo Acxaz venis el Damasko.

12 Kiam la reĉxo venis el Damasko, la reĉxo ekvidis la altaron, kaj la reĉxo aliris al la altaro kaj faris sur ĉi oferon 13 kaj bruligis sian bruloferon kaj sian farunoferon kaj verĉxis sian verĉxoferon kaj aspergis la altaron per la sango de sia pacofero. 14 Kaj la kupran altaron, kiu staris antaŭ la Eternulo, li forĉxovis de la antaŭa flanko de la domo, de la loko inter la altaro kaj la domo de la Eternulo, kaj starigis ĉxin flanke de la altaro norde. 15 Kaj la reĉxo Acxaz ordonis al la pastro Urija, dirante: Sur la granda altaro bruligu la matenan bruloferon, la vesperan farunoferon, la bruloferon de la reĉxo kaj lian farunoferon, la bruloferon de la tuta popolo, ilian farunoferon kaj ilian verĉxoferon, kaj per la tuta sango de brulofero kaj per la tuta sango de buĉxofero aspergu ĉxin; sed la kupra altaro restu, ĉxis mi pripensos pri ĉxi. 16 Kaj la pastro Urija faris ĉxion konforme al tio, kiel ordonis la reĉxo Acxaz. 17 La reĉxo Acxaz derompis la muretojn de la bazacxo kaj deprenis de ili la lavujon, kaj la maron li deprenis de la kupraj bovoj, kiuj estis sub ĉxi, kaj metis ĉxin sur ĉxtonan plankon. 18 Kaj la kovritan sabatan halon, kiun oni konstruis ĉxe la domo, kaj la eksteran enirejon de la reĉxo li turnis al la domo de la Eternulo, pro la reĉxo de Asirio. 19 La cetera historio de Acxaz, kion li faris, estas priskribita en la libro de kroniko de la reĉxoj de Judujo. 20 Kaj Acxaz ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstataŭ li ekreĉxis lia filo ĉxizkija.

Cxapitro 17

1 En la dek-dua jaro de Acxaz, reĉxo de Judujo, Hocxea, filo de Ela, faricxis reĉxo en Samario super Izrael, kaj li reĉxis nax jarojn. 2 Li faradis malbonon antaŭ la Eternulo, sed ne tiel, kiel la reĉxoj de Izrael, kiuj estis antaŭ li. 3 Kontraŭ lin iris ĉxalmaneser, reĉxo de Asirio, kaj Hocxea faricxis lia servanto kaj donadis al li tributon. 4 Kiam la reĉxo de Asirio rimarkis ĉxe Hocxea perfidon, ĉxar li sendis senditojn al So, reĉxo de Egiptujo, kaj ne liveris tributon al la reĉxo de Asirio, kiel ĉxiujare, tiam la reĉxo de Asirio kaptis lin kaj metis lin en malliberejon. 5 Kaj la reĉxo de Asirio iris kontraŭ la tutan landon, venis al Samario, kaj sieĉxis ĉxin dum tri jaroj. 6 En la naxa jaro de Hocxea la reĉxo de Asirio venkoprenis Samarion, kaj transkondukis la Izraelidojn en Asirion, kaj loĉxigis ilin en ĉxalacx, kaj en ĉxabor, ĉxe la rivero Gozan, kaj en la urboj de la Medoj. 7 ĉxar la Izraelidoj pekis kontraŭ la Eternulo, ilia Dio, kiu elkondukis ilin el la lando Egipta, el sub la mano de Faraono, reĉxo de Egiptujo, kaj ili adoradis aliajn diojn, 8 kaj agadis laxe la leĉxoj de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis antaŭ la Izraelidoj, kaj laxe tio, kiel agadis la reĉxoj de Izrael; 9 kaj la Izraelidoj blasfemadis per malkonvenaj vortoj kontraŭ la Eternulo, ilia Dio, kaj aranĉxis al si altaĉxojn en ĉxiuj siaj urboj, komencante de la gardostara turo ĉxis la fortikigita urbo; 10 kaj ili starigis al si statuojn kaj sanktajn stangojn sur ĉxiu alta monteto kaj sub ĉxiu verda arbo; 11 kaj ili incensadis tie sur ĉxiuj altaĉxoj, kiel la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis antaŭ ili, kaj faradis malbonaĉxojn, por inciti la Eternulon; 12 kaj ili servadis al la idoloj, pri kiuj la Eternulo diris al ili: Ne faru tion. 13 Kaj la Eternulo avertis la Izraelidojn kaj la Judojn per ĉxiuj Siaj profetoj kaj viziistoj, dirante: Returnu vin de viaj malbonaj vojoj, kaj plenumu Miajn ordonojn kaj leĉxojn, laxe la tuta instruo, kiun Mi donis al viaj patroj kaj kiun Mi sendis al vi per Miaj servantoj, la profetoj. 14 Sed ili ne acxskultis, kaj ili malmoligis sian nukon simile al la nuko de iliaj patroj, kiuj ne fidis la Eternulon, sian Dion; 15 kaj ili malestimis Liajn leĉxojn, kaj Lian interligon, kiun Li faris kun iliaj patroj, kaj Liajn avertojn, per kiuj Li avertis

ilin, kaj ili sekvis vantaxon kaj vanticxis, kaj sekvis la naciojn, kiuj estis cxirkacx ili kaj pri kiuj la Eternulo ordonis al ili, ke ili ne imitu ilin; 16 kaj ili forlasis cxiujn ordonojn de la Eternulo, ilia Dio, kaj faris al si fandaxon de du bovidoj kaj faris sanktan stangon kaj adorklinicxis antacx la tuta armeo de la cxielo kaj servis al Baal; 17 kaj ili trairigadis siajn filojn kaj siajn filinojn tra fajro kaj sorcxadis kaj acxguradis kaj fordonis sin al farado de malbono antacx la okuloj de la Eternulo, por inciti Lin. 18 Tial la Eternulo forte ekkoleris kontrakx la Izraelidoj, kaj forpucxis ilin de antacx Sia vizacxo. Restis nur sole la tribo de Jehuda. 19 Sed ankacx la Judoj ne obeis la ordonojn de la Eternulo, sia Dio, kaj ili sekvis la morojn de la Izraelidoj, kiujn tiuj starigis. 20 Kaj abomenis la Eternulo la tutan idaron de Izrael kaj humiligis ilin kaj transdonis ilin en la manon de rabantoj, cxis Li tute forxetis ilin de antacx Si. 21 cxar la Izraelidoj defalis de la domo de David, kaj prenis al si kiel recxon Jerobeamon, filon de Nebat; kaj Jerobeam deturnis Izraelon de la Eternulo kaj entiris ilin en grandan pekon. 22 Kaj la Izraelidoj iradis en cxiuj pekaj de Jerobeam, kiujn li faris, ne deturnante sin de ili, 23 cxis la Eternulo forpucxis Izraelon de antacx Sia vizacxo, kiel Li diris per cxiuj Siaj servantoj, la profetoj; kaj Izrael estas elpelita el sia tendo en Asirion cxis la nuna tago.

24 Kaj la recxo de Asirio transkondukis homojn el Babel, Kut, Ava, cxamat, kaj Sefarvaim, kaj ekloxxigis ilin en la urboj de Samario anstatacx la Izraelidoj. Kaj ili ekposedis Samarion kaj ekloxxis en cxiaj urboj. 25 Sed cxar en la komenco de sia loxxado tie ili ne timis la Eternulon, la Eternulo sendis kontrakx ilin leonojn, kiuj faris inter ili mortigadon. 26 Oni raportis al la recxo de Asirio, dirante: La popoloj, kiujn vi transkondukis kaj loxxigis en la urboj de Samario, ne konas la lecxojn de la Dio de la lando, kaj tial Li sendis kontrakx ilin leonojn, kiuj nun mortigas ilin, cxar ili ne konas la lecxojn de la Dio de la lando. 27 Tiam la recxo de Asirio ordonis, dirante: Venigu tien unu el la pastroj, kiujn vi elkondukis el tie; oni iru kaj loxxu tie, kaj li instruu al ili la lecxojn de la Dio de la lando. 28 Kaj venis unu el la pastroj, kiuj estis forkondukitaj el Samario, kaj li ekloxxis en Bet-El, kaj instruis ilin, kiel ili devas timi la Eternulon. 29 Tamen cxiu popolo faris ankacx siajn diojn, kaj starigis ilin en la domoj de la altacxo, kiujn konstruis la Samarianoj, cxiu popolo en siaj urboj, en kiuj ili loxxis. 30 La Babelanoj faris Sukot-Benoton, la Kutanoj faris Nergalon, la cxamatanoj faris Acximan; 31 la Avaanoj faris Nibcxazon kaj Tartakon; kaj la Sefarvaimanoj bruligadis siajn infanojn per fajro al Adramelec kaj Anamelec, la dioj de Sefarvaim. 32 Ili timis ankacx la Eternulon, kaj starigis al si el sia mezo pastrojn por la altacxo, kaj tiuj servadis por ili en la domoj de la altacxo. 33 La Eternulon ili timis, kaj al siaj dioj ili servis, lacx la moro de tiuj popoloj, el kiuj oni transkondukis ilin. 34 cxis la nuna tempo ili agas lacx la moroj antikvaj: ili ne timas la Eternulon, kaj ne agas lacx siaj lecxoj kaj siaj moroj, nek lacx la instruoj kaj ordono, kiujn la Eternulo donis al la filoj de Jakob, al kiu Li donis la nomon Izrael, 35 kun kiuj la Eternulo faris interligon kaj ordonis al ili, dirante: Ne timu aliajn diojn, ne adorklinicxu antacx ili, ne servu al ili, kaj ne faru al ili oferojn; 36 sed nur la Eternulon, kiu elkondukis vin el la lando Egipta per granda forto kaj etendita brako, Lin timu, antacx Li adorklinicxu, kaj al Li faru oferojn; 37 kaj la lecxojn kaj la decidojn kaj la instruojn kaj la ordonojn, kiujn Li skribis por vi, observu, ke vi plenumu ilin cxiam, kaj ne timu aliajn diojn; 38 kaj la interligon, kiun Mi faris kun vi, ne forgesu, kaj ne timu aliajn diojn; 39 sed nur la Eternulon, vian Dion, timu, kaj Li savos vin el la mano de cxiuj viaj malamikoj. 40 Tamen ili ne obeis, sed agis lacx siaj moroj antacxaj. 41 Tiuj popoloj timis la Eternulon, sed ankacx al siaj idoloj ili servis, ankacx iliaj infanoj kaj la infanoj de iliaj infanoj; kiel agis iliaj patroj, tiel ili agas cxis la nuna tago.

Cxapitro 18

1 En la tria jaro de Hocxea, filo de Ela, rexo de Izrael, ekrexis cxizkija, filo de Acxaz, rexo de Judujo. 2 Li havis la acxon de dudek kvin jaroj, kiam li faricxis rexo, kaj dudek nacx jarojn li rexis en Jerusalema. La nomo de lia patrino estis Abi, filino de Zecxarja. 3 Li agadis bone antacx la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro David. 4 Li forigis la altacxojn, rompis la statuojn, dehakis la sanktajn stangojn, kaj disbatis la kupran serpenton, kiun faris Moseo; cxar cxis tiu tempo la Izraelidoj incensadis al cxi, kaj oni nomis cxin Necxuextan. 5 La Eternulon, Dion de Izrael, li fidis; kaj simila al li ne ekzistis inter cxuij rexo de Judujo post li, nek inter tiuj, kiuj estis antacx li. 6 Li forte tenis sin al la Eternulo, ne deturnis sin de Li, kaj li observadis Liajn ordonojn, kiujn la Eternulo donis al Moseo. 7 Kaj la Eternulo estis kun li; cxie, kien li iris, li agis prudente. Li defalis de la rexo de Asirio kaj cxesis servi al li. 8 Li venkobatis la Filicxtojn cxis Gaza kaj cxia regiono, de la gardostara turo cxis la fortikigita urbo.

9 En la kvara jaro de la rexo cxizkija, tio estas en la sepa jaro de Hocxea, filo de Ela, rexo de Izrael, iris cxalmaneser, rexo de Asirio, kontrakx Samarion kaj eksiecxis cxin. 10 Kaj li venkoprenis cxin post tri jaroj; en la sesa jaro de cxizkija, tio estas en la nacxa jaro de Hocxea, rexo de Izrael, Samario estis prenita. 11 Kaj la rexo de Asirio transkondukis la Izraelidojn en Asirion, kaj loxigis ilin en cxalacx, kaj en cxabor, cxe la rivero Gozan, kaj en la urboj de la Medoj; 12 pro tio, ke ili ne obeis la vocxon de la Eternulo, sia Dio, kaj malobeis Lian interligon, cxion, kion ordonis Moseo, servanto de la Eternulo, ili ne obeis kaj ne plenumis.

13 En la dek-kvara jaro de la rexo cxizkija eliris Sancxerib, rexo de Asirio, kontrakx cxuijn fortikigitajn urbojn de Judujo, kaj venkoprenis ilin. 14 Tiam cxizkija, rexo de Judujo, sendis al la rexo de Asirio en Lacxixon, por diri: Mi pekis; returnu vin de mi; kion vi metos sur min, tion mi plenumos. Kaj la rexo de Asirio metis sur cxizkijan, rexon de Judujo, tributon de tricent kikaroj da arcxento kaj tridek kikaroj da oro. 15 Kaj cxizkija fordonis la tutan arcxenton, kiu trovicxis en la domo de la Eternulo kaj en la trezorejoj de la recxa domo. 16 En tiu tempo cxizkija dehakis la pordojn de la templo de la Eternulo, kaj la kolonojn, kiujn cxizkija, rexo de Judujo, estis teginta, kaj donis ilin al la rexo de Asirio. 17 La rexo de Asirio sendis Tartanon kaj Rab-Sarison kaj Rabcxaken el Lacxicx al la rexo cxizkija kun granda militistaro al Jerusalema. Ili iris kaj venis en Jerusalema. Kiam ili venis, ili staricxis cxe la akvotubo de la supra lageto, kiu estas cxe la vojo de la kampo de fulistoj. 18 Ili vokis la rexon. Kaj eliris al ili Eljakim, filo de cxilkija, la palacestro, kaj cxebna, la skribisto, kaj Joacx, filo de Asaf, la kronikisto. 19 Kaj Rabcxake diris al ili: Diru al cxizkija: Tiele diras la granda rexo, la rexo de Asirio: Kio estas la fido, kiun vi fidas? 20 Vi diris nur bucxan babiladon; por milito oni bezonas konsilon kaj forton. Nun kiun vi fidas, ke vi ribelis kontrakx mi? 21 Jen vi fidas la apogon de Egiptujo, tiu kano rompita, kiu, se iu sin apogas sur cxi, eniras en lian manon kaj trapikas cxin. Tia estas Faraono, rexo de Egiptujo, por cxuij, kiuj fidas lin. 22 Eble vi diros al mi: La Eternulon, nian Dion, ni fidas? sed Li estas ja Tiu, kies altacxojn kaj altarojn cxizkija forigis, dirante al Judujo kaj Jerusalema: Antacx cxi tiu altaro adorklinicxu en Jerusalema. 23 Nun provu konkuri kun mia sinjoro, la rexo de Asirio; mi donos al vi du mil cxevalojn--cxu vi povas trovi

rajdantojn por ili? 24 Kiel vi povas forigi estron, unu el la plej malgrandaj servantoj de mia sinjoro, kaj fidi Egiptujon pro la cxaroj kaj rajdistoj? 25 Cetere, cxu sen la volo de la Eternulo mi iris kontraŭ cxi tiun lokon, por ruinigi cxin? La Eternulo diris al mi: Iru kontraŭ cxi tiun landon kaj ruinigu cxin. 26 Tiam Eljakim, filo de cxilkija, kaj cxebna kaj Joacx diris al Rabcxake: Volu paroli al viaj sklavoj en la lingvo Siria, cxar ni komprenas; sed ne parolu kun ni Jude antaŭ la oreloj de la popolo, kiu estas sur la murego. 27 Sed Rabcxake diris al ili: cxu al via sinjoro kaj al vi sendis min mia sinjoro, por diri tiujn vortojn? cxu ne al la homoj, kiuj sidas sur la murego, por manĉi sian ekskrementon kaj trinki sian urinon kune kun vi? 28 Kaj Rabcxake staricxis, kaj ekkriis per lacxta vocxo Jude, kaj li ekparolis, dirante: Acxskultu la vortojn de la granda reĉxo, la reĉxo de Asirio. 29 Tiele diras la reĉxo: cxizkija ne forlogu vin, cxar li ne povos savi vin en lia mano. 30 Kaj cxizkija ne fidigu vin per la Eternulo, dirante: La Eternulo certe nin savos, kaj cxi tiu urbo ne estos transdonita en la manojn de la reĉxo de Asirio. 31 Ne acxskultu cxizkijan; cxar tiele diras la reĉxo de Asirio: Faru kun mi pacon kaj eliru al mi, kaj manĉu cxiu el sia vinbercxardeno kaj cxiu de sia figarbo kaj trinku cxiu la akvon el sia puto, 32 cxis mi venos kaj prenos vin en landon similan al via lando, en landon de greno kaj mosto, en landon de pano kaj vinbercxardenoj, en landon de olivoj kaj de mielo, kaj vi vivos kaj ne mortos. Kaj ne acxskultu cxizkijan, kiam li forlogas vin per la vortoj: La Eternulo nin savos. 33 cxu la dioj de la nacioj savis cxiu sian landon el la manoj de la reĉxo de Asirio? 34 Kie estas la dioj de cxamat kaj de Arpad? kie estas la dioj de Sefarvaim, de Hena kaj Iva? cxu ili savis Samarion el miaj manoj? 35 Kiu el cxiuj dioj de tiuj landoj savis sian landon el miaj manoj, ke la Eternulo savu Jerusalemon el miaj manoj? 36 Kaj la popolo silentis kaj nenion respondis al li; cxar estis ordono de la reĉxo: Ne respondu al li. 37 Kaj Eljakim, filo de cxilkija, la palacestro, kaj cxebna, la skribisto, kaj Joacx, filo de Asaf, la kronikisto, venis al cxizkija en disĉiritaj vestoj, kaj raportis al li la vortojn de Rabcxake.

Cxapitro 19

1 Kiam la reĉxo cxizkija tion acxdis, li disĉiris siajn vestojn kaj cxirkacxkovris sin per sako, kaj iris en la domon de la Eternulo. 2 Kaj li sendis Eljakimon, la palacestron, kaj cxebnan, la skribiston, kaj la plejcxulojn el la pastroj, cxirkacxkovritajn per sakoj, al la profeto Jesaja, filo de Amoc. 3 Kaj ili diris al li: Tiele diras cxizkija: cxi tiu tago estas tago de malfelicxo, de puno, kaj de malhonoro; cxar infanoj atingis la aperturon de la utero, sed forestas forto por naski. 4 Eble acxdos la Eternulo, via Dio, cxiujn vortojn de Rabcxake, kiun sendis la reĉxo de Asirio, lia sinjoro, por blasfemi la vivantan Dion, kaj punos pro la vortoj, kiujn acxdis la Eternulo, via Dio. Levu do precxon por la restintoj, kiuj ankoraŭ ekzistas. 5 Kaj la servantoj de la reĉxo cxizkija venis al Jesaja. 6 Kaj Jesaja diris al ili: Tiele parolu al via sinjoro: Tiele diras la Eternulo: Ne timu la vortojn, kiujn vi acxdis kaj per kiuj blasfemis Min la servantoj de la reĉxo de Asirio. 7 Jen Mi metos en lin spiriton, ke, acxdinte sciigon, li reiros en sian landon, kaj Mi faligos lin per glavo en lia lando.

8 Kaj Rabcxake revenis, kaj trovis la reĉxon de Asirio militanta kontraŭ Libna; cxar li acxdis, ke li foriris de Lacicx. 9 Kaj venis sciigo pri Tirhaka, reĉxo de Etiopujo, nome: Li eliris, por militi kontraŭ vi. Tiam li denove sendis senditojn al cxizkija kun la sekvanta komiso: 10 Tiele

diru al cxizkija, rexo de Judujo: Ne forlogu vin via Dio, kiun vi fidas, dirante: Jerusalem ne estos transdonita en la manojn de la rexo de Asirio. 11 Vi acxdis ja, kion faris la rexo de Asirio al cxuij landoj, ruinigante ilin; cxu vi do savicxos? 12 cxu ilin savis la dioj de la nacioj, kiujn ekstermis miaj patroj, la naciojn de Gozan kaj cxaran kaj Recef kaj la filojn de Eden en Telasar? 13 Kie estas la rexo de cxamat kaj la rexo de Arpad kaj la rexo de la urbo Sefarvaim, de Hena kaj Iva? 14 cxizkija prenis la leteron el la manoj de la senditoj kaj legis cxin, kaj li iris en la domon de la Eternulo, kaj cxizkija disvolvis cxin antacx la Eternulo. 15 Kaj cxizkija ekprecxis al la Eternulo, kaj diris: Ho Eternulo, Dio de Izrael, sidanta sur la keruboj! Vi estas la sola Dio super cxuij regnoj de la tero, Vi kreis la cxielon kaj la teron; 16 klinu, ho Eternulo, Vian oreton, kaj acxskultu; malfermu, ho Eternulo, Viajn okulojn, kaj rigardu; kaj acxdu la vortojn de Sancxerib, kiujn li sendis, por insulti la Dion vivantan. 17 Estas vero, ho Eternulo, la rexo de Asirio ruinigas la popolojn kaj ilian teron, 18 kaj cxetis iliajn diojn en fajron; cxar tio estis ne dioj, sed faritacxo de homaj manoj, ligno kaj cxtono; ili ekstermis ilin. 19 Sed nun, ho Eternulo, nia Dio, savu nin do kontracx liaj manoj, por ke cxuij regnoj de la tero eksciu, ke Vi, ho Eternulo, estas sola.

20 Kaj Jesaja, filo de Amoc, sendis al cxizkija, por diri: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Tion, kion vi precxis al Mi pri Sancxerib, rexo de Asirio, Mi acxdis. 21 Jen estas tio, kion diris pri li la Eternulo: Malestimas vin, mokas vin la virga filino de Cion, balancas post vi la kapon la filino de Jerusalem. 22 Kiun vi blasfemis kaj insultis? kaj kontracx kiun vi lacxtigis vocxon kaj alte levis viajn okulojn? Kontracx la Sanktulon de Izrael! 23 Per viaj servantoj vi blasfemis la Sinjoron, kaj vi diris: Kun mia multo da cxaroj mi supreniris sur la supron de montoj, sur la randon de Lebanon, kaj mi dehakis cxiajn altajn cedrojn, cxiajn plej bonajn cipresojn, kaj mi atingis cxian plej altan pinton, cxian cxardensimilan arbaron. 24 Mi fosis kaj trinkis fremdan akvon, kaj mi sekigos per la plandoj de miaj piedoj cxuijn riverojn de Egiptujo. 25 cxu vi ne acxdis, ke Mi jam delonge tion decidis, de tempo antikva tion destinis? nun Mi tion plenumis, ke la fortikigitaj urboj faricxis amaso da ruincxtonoj. 26 Kaj iliaj locxantoj senfortigitaj ekstremis kaj kovricxis per honto; ili faricxis kiel herbo de kampo, kiel malgrava verdacxo, kiel musko sur tegmentoj, kaj kiel sunbruligita greno antacx la spikicxo. 27 Sed vian sidon kaj vian eliron kaj vian venon Mi scias, ankacx vian koleron kontracx Mi. 28 Pro tio, ke vi koleris kontracx Mi kaj via aroganteco venis al Miaj oretoj, Mi metos Mian ringon en viajn nazotruojn kaj Mian bucxbridacxon en vian bucxon, kaj Mi reirigos vin per la sama vojo, per kiu vi venis. 29 Kaj jen estas por vi la pruvosigno: vi mancxos en cxi tiu jaro grenon memsemicxintan, en la dua jaro grenon sovaxan, sed en la tria jaro vi semos kaj rikoltos kaj plantos vinbercxardenojn kaj mancxos iliajn fruktojn. 30 Kaj la restacxo de la domo de Jehuda denove enradikicxos malsupre kaj donos fruktojn supre. 31 cxar el Jerusalem devenos restacxo, kaj savitacxo de la monto Cion; la fervoro de la Eternulo Cebaot tion faros. 32 Tial tiele diras la Eternulo pri la rexo de Asirio: Li ne eniros en cxi tiun urbon kaj ne cxetos tien sagon kaj ne aliros al cxi kun cxildo kaj ne cxutos kontracx cxi remparon. 33 Per la sama vojo, per kiu li venis, li reiros, kaj en cxi tiun urbon li ne eniros, diras la Eternulo. 34 Mi defendos cxi tiun urbon, por savi cxin pro Mi kaj pro Mia servanto David.

35 En tiu nokto eliris ancxelo de la Eternulo kaj frapis en la tendaro de la Asirianoj cent okdek kvin mil. Kiam oni levicxis matene, oni ekvidis, ke ili cxuij estas kadavroj senvivaj. 36 Kaj Sancxerib, la rexo de Asirio, elmovicxis kaj iris kaj rehejmicxis kaj restis en Nineve. 37 Kaj

kiam li adorklinicxis en la domo de sia dio Nisrocx, liaj filoj Adramelec kaj cxarecer mortigis lin per glavo, kaj mem ili forkuris en la landon Araratan. Kaj ekrexis anstatacx li lia filo Esar-cxadon.

Cxapitro 20

1 En tiu tempo cxizkija morte malsanicxis; kaj venis al li la profeto Jesaja, filo de Amoc, kaj diris al li: Tiele diras la Eternulo: Faru testamenton pri via domo, cxar vi mortos kaj ne vivos. 2 Tiam cxizkija turnis sian vizacxon al la muro, kaj ekprexis al la Eternulo, dirante: 3 Mi petas, ho Eternulo, rememoru, ke mi iradis antaĉ Vi kun vero kaj koro fidela, kaj mi faradis tion, kio placxas al Vi. Kaj cxizkija lacxte ekploris. 4 Kiam Jesaja ankoraĉ ne eliris el la interna korto, aperis al li la vorto de la Eternulo jene: 5 Reiru, kaj diru al cxizkija, la estro de Mia popolo: Tiele diras la Eternulo, Dio de via patro David: Mi acxdis vian precxon, Mi vidis viajn larmojn; jen Mi resanigos vin; en la tria tago vi iros en la domon de la Eternulo. 6 Kaj Mi aldonos al via vivo dek kvin jarojn; kaj kontraĉ la mano de la reĉxo de Asirio Mi savos vin kaj cxi tiun urbon, kaj Mi defendos cxi tiun urbon pro Mi kaj pro Mia servanto David. 7 Kaj Jesaja diris: Oni alportu dispremitan figon. Kaj oni alportis kaj metis sur la cxvelacxon, kaj li resanicxis. 8 Kaj cxizkija diris al Jesaja: Kia estas la signo, ke la Eternulo min resanigos kaj mi iros en la tria tago en la domon de la Eternulo? 9 Jesaja respondis: Tio estos por vi la pruvosigno de la Eternulo, ke la Eternulo plenumos tion, kion Li diris: cxu la hormontra ombro iru antaĉxen je dek gradoj, acx cxu cxi iru returne je dek gradoj? 10 Kaj cxizkija diris: Facile estas por la ombro iri antaĉxen je dek gradoj; ne, la ombro iru returne je dek gradoj. 11 Tiam la profeto Jesaja vokis al la Eternulo, kaj Li retiris la hormontran ombron malantaĉxen je dek gradoj sur la hormontrilo de Acxaz, sur kiu cxi malsupricxis.

12 En tiu tempo Berodacx-Baladan, filo de Baladan, reĉxo de Babel, sendis leterojn kaj donacojn al cxizkija; cxar li acxdis, ke cxizkija estis malsana. 13 Kaj cxizkija elacxdis ilin, kaj montris al ili sian tutan trezorejon, la arcxenton kaj la oron kaj la aromacxojn kaj la karan oleon kaj sian armilejon, kaj cxion, kio trovicxis en liaj trezorejoj; estis nenio, kion cxizkija ne montrus al ili en sia domo kaj en sia tuta posedacxo. 14 Kaj venis la profeto Jesaja al la reĉxo cxizkija, kaj diris al li: Kion parolis tiuj homoj? kaj de kie ili venis al vi? Kaj cxizkija diris: El lando malproksima ili venis, el Babel. 15 Kaj li diris: Kion ili vidis en via domo? Kaj cxizkija respondis: cxion, kio estas en mia domo, ili vidis; estis nenio, kion mi ne montrus al ili en miaj trezorejoj. 16 Tiam Jesaja diris al cxizkija: Acxskultu la diron de la Eternulo: 17 Jen venos tagoj, kaj cxio, kio estas en via domo kaj kion kolektis viaj patroj cxis la nuna tago, estos forportata en Babelon; nenio restos, diras la Eternulo. 18 Kaj el viaj filoj, kiuj devenos de vi, kiujn vi naskigos, oni prenos; kaj ili estos korteganoj en la palaco de la reĉxo de Babel. 19 Kaj cxizkija diris al Jesaja: Bona estas la vorto de la Eternulo, kiun vi diris. Kaj li diris plue: Estu nur paco kaj vero en mia tempo. 20 La cetera historio de cxizkija, kaj lia tuta forto, kaj kiel li faris la lageton kaj la akvotubon kaj enkondukis la akvon en la urbon, cxio estas priskribita en la libro de kroniko de la reĉxo de Judujo. 21 Kaj cxizkija ekdormis kun siaj patroj, kaj antataĉ li ekrexis lia filo Manase.

Cxapitro 21

1 La acxon de dek du jaroj havis Manase, kiam li faricxis reĉxo, kaj kvindek kvin jarojn li reĉxis

en Jerusalemon. La nomo de lia patrino estis cxeŭci-Ba. 2 Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, simile al la abomenindaĵoj de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antaŭ la Izraelidoj. 3 Li konstruis denove la altaĵojn, kiujn forigis lia patro cxiŭkija; kaj li starigis altarojn al Baal kaj faris sanktan stangon, kiel faris Acxab, reĝo de Izrael, kaj adorklinicxis antaŭ la tuta armeo de la cxielo kaj servis al cxi. 4 Li konstruis ankax altarojn en la domo de la Eternulo, pri kiu la Eternulo diris: En Jerusalemon Mi estigos Mian nomon. 5 Kaj li konstruis altarojn al la tuta armeo de la cxielo, sur la du kortoj de la domo de la Eternulo. 6 Kaj li traigis sian filon tra fajro, kaj li acxguradis kaj sorcxadis, kaj starigis antaŭdiristojn kaj magiistojn; li multe agadis malbone antaŭ la Eternulo, kolerigante Lin. 7 Ankax la idolon por Acxtar, kiun li faris, li starigis en la domo, pri kiu la Eternulo diris al David kaj al lia filo Salomono: En cxi tiu domo kaj en Jerusalemon, kiun Mi elektis inter cxiuj triboj de Izrael, Mi estigos Mian nomon por eterne, 8 kaj Mi ne plu elvagigos la piedon de Izrael el la tero, kiun Mi donis al iliaj patroj, se ili nur observos, por agadi konforme al cxio, kion Mi ordonis al ili, kaj al la tuta instruo, kiun donis al ili Mia servanto Moseo. 9 Sed ili ne obeis; kaj Manase forlogis ilin tiel, ke ili agis pli malbone, ol la nacioj, kiujn la Eternulo ekstermis antaŭ la Izraelidoj. 10 Kaj la Eternulo ekparolis per Siaj servantoj, la profetoj, dirante: 11 Pro tio, ke Manase, reĝo de Judujo, faris tiujn abomenindaĵojn, kiuj estas pli malbonaj, ol cxio, kion faris la Amoridoj, kiuj estis antaŭ li, kaj li pekigis ankax la Judojn per siaj idoloj, 12 tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Jen Mi venigos sur Jerusalemon kaj Judujon tian malbonon, ke cxe cxiu, kiu tion acxdos, ektintos en ambaŭ liaj oreloj. 13 Mi etendos super Jerusalemon la mezurcxnuron de Samario kaj la vertikalon de la domo de Acxab, kaj Mi elvicxos Jerusalemon tiel, kiel oni elvicxas pladon, elvicxos kaj renversos. 14 Kaj Mi forpuxos la restaĵon de Mia heredaĵo, kaj Mi transdonos ilin en la manojn de iliaj malamikoj, kaj ili faricxos kaptacxo kaj rabacxo por cxiuj siaj malamikoj; 15 pro tio, ke ili faradis malbonon antaŭ Miaj okuloj kaj incitadis Min, de post la tago, kiam iliaj patroj eliris el Egiptujo, cxis la nuna tago. 16 Ankax da senkulpa sango Manase elvercxis tre multe, cxis li plenigis Jerusalemon de unu rando cxis la alia, krom sia peko, per kiu li pekigis Judujon, por fari malbonon antaŭ la okuloj de la Eternulo. 17 La cetera historio de Manase, kaj cxio, kion li faris, kaj la pekoj, kiujn li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. 18 Kaj Manase ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la cxardeno cxe lia domo, en la cxardeno de Uza. Kaj anstataŭ li ekrexis lia filo Amon.

19 La acxon de dudek du jaroj havis Amon, kiam li faricxis reĝo, kaj du jarojn li rexis en Jerusalemon. La nomo de lia patrino estis Mecxulemet, filino de cxaruc, el Jotba. 20 Li agadis malbone antaŭ la Eternulo, kiel agadis lia patro Manase. 21 Li iradis lacx tute la sama vojo, lacx kiu iradis lia patro, kaj li servadis al la idoloj, al kiuj servadis lia patro, kaj adorklinicxadis antaŭ ili. 22 Li forlasis la Eternulon, Dion de liaj patroj, kaj ne iradis lacx la vojo de la Eternulo. 23 Kaj la servantoj de Amon konspiris kontraŭ li, kaj mortigis la reĝon en lia domo. 24 Sed la popolo de la lando mortigis cxiujn, kiuj faris konspiron kontraŭ la reĝo Amon; kaj la popolo de la lando faris reĝo anstataŭ li lian filon Jocxija. 25 La cetera historio de Amon, kion li faris, estas priskribita en la libro de kroniko de la reĝoj de Judujo. 26 Kaj oni enterigis lin en lia tombo, en la cxardeno de Uza. Kaj anstataŭ li ekrexis lia filo Jocxija.

Cxapitro 22

1 La acxon de ok jaroj havis Jocxija, kiam li faricxis reĝo, kaj tridek unu jarojn li rexis en

Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Jedida, filino de Adaja, el Bockat. 2 Li agadis bone antaĉx la Eternulo, kaj iradis tute laca la vojo de sia patro David, kaj ne deflankicxis dekstren, nek maldekstren.

3 En la dek-oka jaro de la reĉxo Jockija la reĉxo sendis la skribiston cxaŝan, filo de Acalja, filo de Mecxulam, en la domon de la Eternulo, dirante: 4 Iru al la cxeŝpastro cxilkija, ke li elprenu la tutan monon, kiu estis alportita en la domon de la Eternulo kaj kiun kolektis de la popolo la pordogardistoj, 5 kaj oni transdonu cxin en la manojn de la laborplenumantoj, kiuj havis komision en la domo de la Eternulo, por ke cxi tiuj donu cxin al la laborantoj en la domo de la Eternulo, por rebonigi la difektojn en la domo, 6 al la cxarpentistoj kaj konstruistoj kaj masonistoj, kaj por acxeti lignon kaj cxirkacxhakitajn cxtonojn por la rebonigo de la domo; 7 sed oni ne postulu de ili kalkulan raporton pri la mono, transdonita en iliajn manojn, cxar ili devas labori konfide. 8 Kaj la cxeŝpastro cxilkija diris al la skribisto cxaŝan: Libron de la instruo mi trovis en la domo de la Eternulo. Kaj cxilkija donis la libron al cxaŝan, kaj li cxin legis. 9 Kaj la skribisto cxaŝan venis al la reĉxo kaj alportis al la reĉxo respondon, kaj diris: Viaj servantoj elcxutis la monon, kiu trovicxis en la domo, kaj donis cxin en la manojn de la laborplenumantoj en la domo de la Eternulo. 10 Kaj la skribisto cxaŝan raportis al la reĉxo, dirante: Libron donis al mi la pastro cxilkija. Kaj cxaŝan legis cxin antaĉx la reĉxo. 11 Kiam la reĉxo acxdis la vortojn de la libro de la instruo, li discxiris siajn vestojn. 12 Kaj la reĉxo ordonis al la pastro cxilkija, kaj al Acxikam, filo de cxaŝan, kaj al Acxbor, filo de Micxaja, kaj al la skribisto cxaŝan, kaj al Asaja, servanto de la reĉxo, dirante: 13 Iru, demandu la Eternulon por mi kaj por la popolo kaj por la tuta Judujo koncerne la vortojn de tiu trovita libro; cxar granda estas la kolero de la Eternulo, ekflaminta kontraĉx ni pro tio, ke niaj patroj ne obeis la vortojn de tiu libro, por plenumi cxion, kio estas skribita por ni. 14 Kaj iris la pastro cxilkija kaj Acxikam kaj Acxbor kaj cxaŝan kaj Asaja al la profetino cxulda, edzino de cxalum, filo de Tikva, filo de cxarcxas, la vestogardisto (cxi loĉxis en Jerusalem, en la dua parto); kaj ili parolis kun cxi. 15 Kaj cxi diris al ili: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Diru al la homo, kiu sendis vin al mi: 16 Tiele diras la Eternulo: Jen Mi venigos malfelicxon sur cxi tiun lokon kaj sur cxiajn loĉxantojn, cxiajn vortojn de la libro, kiun legis la reĉxo de Judujo. 17 Pro tio, ke ili Min forlasis kaj incensis al aliaj dioj, kolerigante Min per cxiaj faroj de siaj manoj, ekflamis Mia kolero kontraĉx cxi tiu loko kaj ne estingixos. 18 Sed koncerne la reĉxon de Judujo, kiu sendis vin, por demandi la Eternulon, diru al li jene: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la vortoj, kiujn vi acxdis: 19 cxar via koro molicxis kaj vi humilicxis antaĉx la Eternulo, kiam vi acxdis, kion Mi diris pri cxi tiu loko kaj pri cxiaj loĉxantoj, ke ili faricxos ruinacxo kaj malbenacxo, kaj vi discxiris viajn vestojn kaj ploris antaĉx Mi, tial Mi ankaĉx acxskultis vin, diras la Eternulo. 20 Pro tio jen Mi alkolektos vin al viaj patroj, kaj vi iros en vian tombon en paco, kaj viaj okuloj ne vidos la tutan malfelicxon, kiun Mi venigos sur cxi tiun lokon. Kaj ili alportis la respondon al la reĉxo.

Cxapitro 23

1 La reĉxo sendis, kaj oni kunvenigis al li cxiajn plejcxulojn de Judujo kaj Jerusalem. 2 Kaj la reĉxo iris en la domon de la Eternulo, kaj kune kun li cxiaj Judoj kaj cxiaj loĉxantoj de Jerusalem, kaj la pastroj kaj la profetoj kaj la tuta popolo, de la malgrandaj cxis la grandaj; kaj oni vocxlegis antaĉx ili cxiajn vortojn de la libro de interligo, kiu estis trovita en la domo de la Eternulo. 3 Kaj la reĉxo staricxis cxe la kolono, kaj faris interligon antaĉx la Eternulo, por sekvi la Eternulon kaj observi Liajn ordonojn kaj Liajn atestojn kaj Liajn lecxojn, per la tuta koro kaj

per la tuta animo, por restarigi la vortojn de tiu interligo, skribitajn en tiu libro. Kaj la tuta popolo alicxis al la interligo. 4 Kaj la rexo ordonis al la cxefpastro cxilkija kaj al la duagradaj pastroj kaj al la pordogardistoj, ke oni elportu el la templo de la Eternulo cxiujn objektojn, faritajn por Baal kaj por Acxtar kaj por la tuta armeo de la cxielo; kaj oni forbruligis ilin ekster Jerusalemon sur la kampo Kidron, kaj oni forportis ilian cindron en Bet-Elon. 5 Kaj li forigis la idolpastrojn, kiujn starigis la rexo de Judujo, por incensi sur la altacxo en la urboj de Judujo kaj en la cxirkacxaco de Jerusalemon, kaj tiujn, kiuj incensadis al Baal, al la suno, al la luno, al la stelaroj, kaj al la tuta armeo de la cxielo. 6 Kaj li elportigis la sanktan stangon el la domo de la Eternulo ekster Jerusalemon al la torento Kidron; kaj oni forbruligis cxin cxe la torento Kidron kaj disfrotis cxin cxis cindreco, kaj oni cxeitis la cindron sur la tombejon de la simpla popolo. 7 Kaj li detruis la domojn de malcxastistoj, kiuj estis cxe la domo de la Eternulo kaj en kiuj la virinoj teksadis tendojn por Acxtar. 8 Kaj li venigis cxiujn pastrojn el la urboj de Judujo, kaj malpurigis la altacxojn, sur kiuj la pastroj incensadis, de Geba cxis Beer-cxebe; kaj li detruis la altacxojn cxe la pordegoj; tiun, kiu estis antacx la pordego de la urbestro Josuo, kaj tiun, kiu estis maldekstre cxe la enirado en la urbon. 9 Tamen la pastroj de la altacxo ne oferadis sur la altaro de la Eternulo en Jerusalemon, sed ili mancxadis macojn kune kun siaj fratoj. 10 Kaj li malpurigis ankacx Tofeton, kiu estis en la valo de la filoj de Hinom, por ke neniu trairigu sian filon acx sian filinon tra fajro al Molecx. 11 Kaj li forigis la cxevalojn, kiujn la rexo de Judujo starigis al la suno cxe la enirejo de la domo de la Eternulo, apud la cxambro de la cxnuko Netan-Melec en Parvarim, kaj la cxarojn de la suno li forbruligis per fajro. 12 Kaj la altarojn, kiuj estis sur la tegmento de la supra cxambro de Acxaz, kiujn faris la rexo de Judujo, kaj la altarojn, kiujn faris Manase en la du kortoj de la domo de la Eternulo, la rexo detruis, kaj li kuris de tie kaj cxeitis ilian cindron en la torenton Kidron. 13 Ankacx la altacxojn, kiuj estis antacx Jerusalemon, dekstre de la monto de pereco, kaj kiujn arancxis Salomono, rexo de Izrael, por Acxtar, abomenindacxo de la Cidonanoj, kaj por Kemocx, abomenindacxo de la Moabidoj, kaj por Milkom, abomenindacxo de la Amonidoj, la rexo malpurigis. 14 Kaj li disrompis la statuojn kaj dehakis la sanktajn stangojn, kaj plenigis ilian lokon per ostoj de homoj. 15 Ankacx la altaron, kiu estis en Bet-El, kaj la altacxon, kiun arancxis Jerobeam, filo de Nebat, kiu pekigis Izraelon, ankacx tiun altaron kaj la altacxon li detruis, kaj li forbruligis la altacxon kaj faris el cxi polvon kaj forbruligis la sanktan stangon. 16 Jocxija sin turnis, kaj ekvidis la tombojn, kiuj estis tie sur la monto, kaj li sendis, kaj prenis la ostojn el la tomboj kaj forbruligis ilin sur la altaro kaj malpurigis cxin, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun proklamis tiu homo de Dio, kiu antacxdiris tiun faricxon. 17 Kaj li diris: Kio estas tiu monumento, kiun mi vidas? Kaj la loxantoj de la urbo diris al li: Tio estas la tombo de la homo de Dio, kiu venis el Judujo, kaj antacxdiris tiujn farojn, kiujn vi faris koncerne la altaron de Bet-El. 18 Kaj li diris: Lasu lin kucxi, neniu tucxu liajn ostojn. Tiamaniere liaj ostoj estis savitaj kun la ostoj de la profeto, kiu venis el Samario. 19 Ankacx cxiujn domojn de la altacxo, kiuj estis en la urboj de Samario kaj kiujn konstruis la rexo de Izrael, por inciti la Eternulon, Jocxija detruis, kaj agis kun ili simile al tio, kion li faris en Bet-El. 20 Kaj li bucxis cxiujn pastrojn de la altacxo, kiuj tie estis, sur la altaroj, kaj bruligis sur ili homajn ostojn; kaj li revenis en Jerusalemon.

21 Kaj la rexo ordonis al la tuta popolo, dirante: Faru Paskon al la Eternulo, via Dio, kiel estas skribite en tiu libro de la interligo. 22 cxar simila Pasko ne estis farita de post la tempo de la juxistoj, kiuj juxcxis Izraelon, kaj en la tuta tempo de la rexo de Izrael kaj de la rexo de Judujo; 23 nur en la dek-oka jaro de la rexo Jocxija estis farita tiu Pasko al la Eternulo en

Jerusalem. 24 Kaj la acxguristojn kaj la sorcxistojn kaj la domajn diojn kaj la idolojn kaj cxiujn abomenindacxojn, kiuj montricxis en la Juda lando kaj en Jerusalem, Jocxija ekstermis, por plenumi la vortojn de la instruo, skribitajn en la libro, kiun la pastro cxilkija trovis en la domo de la Eternulo. 25 Ne estis antacx li recxo simila al li, kiu turnis sin al la Eternulo per sia tuta koro kaj per sia tuta animo kaj per sia tuta forto, konforme al la tuta instruo de Moseo; kaj post li ne aperis simila al li. 26 Tamen la Eternulo ne deturnis Sin de la granda furiozo de Sia kolero, per kiu Lia kolero ekflamis kontrakx Judujo pro cxiuj incitoj, per kiuj incitis Lin Manase. 27 Kaj la Eternulo diris: Ankacx Judujon Mi forigos de antacx Mia vizacxo, kiel Mi forigis Izraelon, kaj Mi forpucxos cxi tiun urbon, kiun Mi elektis, Jerusalemon, kaj la domon, pri kiu Mi diris, ke Mia nomo tie estos. 28 La cetera historio de Jocxija, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la recxoj de Judujo. 29 En lia tempo Faraono Necxo, recxo de Egiptujo, iris kontrakx la rexon de Asirio al la rivero Ecxfrato. La recxo Jocxija iris renkonte al li, kaj cxi tiu mortigis lin en Megido, kiam li ekvidis lin. 30 Kaj liaj servantoj forveturigis lin mortintan el Megido kaj venigis lin en Jerusalemon kaj enterigis lin en lia tombo. Kaj la popolo de la lando prenis Jehoacxazon, filon de Jocxija, kaj sanktoleis lin kaj faris lin recxo anstatacx lia patro.

31 La acxon de dudek tri jaroj havis Jehoacxaz, kiam li faricxis recxo, kaj tri monatojn li rexis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis examutal, filino de Jeremia, el Libna. 32 Li agadis malbone antacx la Eternulo, tiel same kiel agadis liaj patroj. 33 Kaj Faraono Necxo malliberigis lin en Ribla en la lando cxamat, por ke li ne rexu en Jerusalem, kaj li metis sur la landon monpunon de cent kikaroj da arcxento kaj unu kikaro da oro. 34 Kaj Faraono Necxo ekrexis Eljakimon, filon de Jocxija, anstatacx lia patro Jocxija, kaj cxancxis lian nomon je Jehojakim; sed Jehoacxazon li prenis kaj venigis en Egiptujon, kaj tie li mortis. 35 La arcxenton kaj oron Jehojakim donis al Faraono; sed li metis tion sur la landon, ke oni donu la arcxenton lacx la ordono de Faraono; de cxiu lacx taksado li prenis la arcxenton kaj la oron de la popolo de la lando, por doni al Faraono Necxo.

36 La acxon de dudek kvin jaroj havis Jehojakim, kiam li faricxis recxo, kaj dek unu jarojn li rexis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Zebuda, filino de Pedaja, el Ruma. 37 Li agadis malbone antacx la Eternulo, tiel same, kiel agadis liaj patroj.

Cxapitro 24

1 En lia tempo venis Nebukadnecar, recxo de Babel; kaj Jehojakim estis lia subulo dum tri jaroj, sed poste li defalis de li. 2 La Eternulo sendis sur lin hordojn da cxaldeoj, hordojn da Sirianoj, hordojn da Moabidoj, kaj hordojn da Amonidoj, sendis ilin sur Judujon, por pereigi cxin, konforme al la vorto de la Eternulo, kiun Li diris per Siaj servantoj, la profetoj. 3 Sed lacx la ordono de la Eternulo tio faricxis al Judujo, por forpucxi cxin de antacx Lia vizacxo pro la pekoj de Manase, pro cxio, kion li faris; 4 ankacx pro la senkulpa sango, kiun li vercxis, plenigante Jerusalemon per senkulpa sango, la Eternulo ne volis pardoni. 5 La cetera historio de Jehojakim, kaj cxio, kion li faris, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la recxoj de Judujo. 6 Kaj Jehojakim ekdormis kun siaj patroj, kaj anstatacx li ekrexis lia filo Jehojaxin. 7 La recxo de Egiptujo ne eliris plu el sia lando, cxar la recxo de Babel forprenis cxion, kio apartenis al la recxo de Egiptujo, de la torento de Egiptujo cxis la rivero Ecxfrato.

8 La acxon de dek ok jaroj havis Jehojaxin, kiam li faricxis recxo, kaj tri monatojn li rexis en

Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Necxucxta, filino de Elnatan, el Jerusalem. 9 Li agadis malbone antacx la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro. 10 En tiu tempo la servantoj de Nebukadnecar, rexo de Babel, iris kontracx Jerusalemon, kaj oni komencis siecxi la urbon. 11 Kaj Nebukadnecar, rexo de Babel, venis al la urbo, kiam liaj servantoj cxin siecxis. 12 Kaj Jehojacxin, rexo de Judujo, eliris al la rexo de Babel, li kaj lia patrino kaj liaj servantoj kaj liaj altranguloj kaj liaj korteganoj; kaj la rexo de Babel prenis lin en la oka jaro de sia rexado. 13 Kaj li elprenis el tie cxiujn trezorojn de la domo de la Eternulo kaj la trezorojn de la rexa domo, kaj li disrompis cxiujn orajn vazojn, kiujn Salomono, rexo de Izrael, faris en la templo de la Eternulo, kiel diris la Eternulo. 14 Kaj li forkondukis cxiujn Jerusalemanojn, cxiujn eminentulojn, cxiujn fortajn militistojn--dek mil estis forkondukitaj--kaj cxiujn artistojn kaj cxiujn forcxistojn; restis neniuj krom la malricxa popolo de la lando. 15 Kaj li forkondukis Jehojacxinon en Babelon; kaj la patrinon de la rexo kaj la edzinojn de la rexo kaj liajn korteganojn kaj la potenculojn de la lando li forkondukis en kaptitecon el Jerusalem en Babelon. 16 Kaj cxiujn fortulojn, sep mil, kaj la artistojn kaj la forcxistojn, mil, cxiujn bravajn militistojn, la rexo de Babel forkondukis en kaptitecon en Babelon. 17 Kaj la rexo de Babel faris rexo anstatacx li lian onklon Matanja, kaj cxancxis lian nomon je Cidkija.

18 La acxon de dudek unu jaroj havis Cidkija, kiam li faricxis rexo, kaj dek unu jarojn li rexis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis cxamutal, filino de Jeremia, el Libna. 19 Li agadis malbone antacx la Eternulo, tiel same, kiel agadis Jehojakim. 20 cxar la kolero de la Eternulo estis kontracx Jerusalem kaj kontracx Judujo, cxis Li forcxetis ilin de antacx Sia vizacxo. Kaj Cidkija defalis de la rexo de Babel.

Cxapitro 25

1 En la nacxa jaro de lia rexado, en la deka monato, en la deka tago de la monato, venis Nebukadnecar, rexo de Babel, li kaj lia tuta militistaro, kontracx Jerusalemon, kaj eksiecxis cxin, kaj oni konstruis cxirkacx cxi bastionojn. 2 Kaj la urbo restis siecxata cxis la dek-unua jaro de la rexo Cidkija. 3 En la nacxa tago de la kvara monato, kiam la malsato tiel forticxis en la urbo, ke la popolo de la lando ne havis panon, 4 tiam oni faris enrompon en la urbon; kaj cxiuj militistoj forkuris en la nokto lacx la vojo de la pordego inter la du muregoj apud la cxardeno de la rexo, kaj foriris lacx la vojo al la stepo. Kaj la cxaldeoj staris cxirkacx la urbo. 5 Kaj la militistaro de la cxaldeoj postkuris la rexon kaj kuratingis lin sur la stepo de Jericxo, kaj lia tuta militistaro diskuris for de li. 6 Kaj ili kaptis la rexon kaj forkondukis lin al la rexo de Babel en Riblan, kaj oni faris pri li juxxon. 7 La filojn de Cidkija oni bucxis antacx liaj okuloj, kaj al Cidkija oni blindigis liajn okulojn, kaj oni ligis lin per kupraj katenoj kaj forkondukis lin en Babelon.

8 En la kvina monato, en la sepa tago de la monato, tio estas en la dek-nacxa jaro de la rexo Nebukadnecar, rexo de Babel, venis Nebuzaradan, estro de la korpogardistoj, servanto de la rexo de Babel, en Jerusalemon. 9 Kaj li forbruligis la domon de la Eternulo kaj la domon de la rexo kaj cxiujn domojn de Jerusalem; cxiujn grandajn domojn li forbruligis per fajro. 10 Kaj la muregojn de Jerusalem cxirkacxe detruis la tuta militistaro de la cxaldeoj, kiu estis kun la estro de la korpogardistoj. 11 La ceteran popolon, kiu restis en la urbo, kaj la transkurintojn, kiuj transkuris al la rexo de Babel, kaj la ceteran popolamason forkondukis Nebuzaradan, la estro de

la korpogardistoj. 12 Sed iom el la malricxuloj de la lando la estro de la korpogardistoj restigis, ke ili estu vinberistoj kaj terkultivistoj. 13 La kuprajn kolonojn, kiuj estis en la domo de la Eternulo, kaj la bazacxojn kaj la kupran maron, kiuj estis en la domo de la Eternulo, la cخالdeoj disrompis kaj forportis ilian kupron en Babelon. 14 Kaj la potojn kaj la cxovelilojn kaj la trancxilojn kaj la kulerojn kaj cxiujn kuprajn vazojn, kiuj estis uzataj cxe la servado, ili forprenis. 15 Kaj la karbujojn kaj la aspergajn kalikojn, kiuj estis acx el oro acx el arcxento, prenis la estro de la korpogardistoj. 16 Koncerne la du kolonojn, la unu maron, kaj la bazacxojn, kiujn faris Salomono por la domo de la Eternulo: la kvanto de la kupro en cxiuj tiuj iloj estis nemezurebla. 17 La alton de dek ok ulnoj havis unu kolono; la kapitelo sur cxi estis kupra, kaj la alto de la kapitelo estis tri ulnoj, kaj cxirkacx la kapitelo estis kradacxo kaj granatoj, cxio el kupro; tiel same estis cxe la dua kolono, ankacx kun kradacxo. 18 Kaj la estro de la korpogardistoj prenis la cxefpastron Seraja kaj la duan pastron Cefanja kaj la tri pordogardistojn. 19 Kaj el la urbo li prenis unu korteganon, kiu estis super la militistoj, kaj kvin virojn el la adjutantoj de la rexo, kiuj trovicxis en la urbo, kaj la skribiston de la militestro, kiu enregistradis la militistojn el la popolo de la lando, kaj sesdek homojn el la popolo de la lando, kiuj trovicxis en la urbo. 20 Ilin prenis Nebuzaradan, la estro de la korpogardistoj, kaj forkondukis al la rexo de Babel en Riblan. 21 Kaj la rexo de Babel frapis ilin kaj mortigis ilin en Ribla, en la lando cxamat. Tiamaniere Jehuda estis elhejmigita el sia lando. 22 Super la popolo, kiu restis en la Juda lando kaj kiun restigis Nebukadnecar, rexo de Babel, li estrigis super ili Gedaljan, filon de Acxikam, filo de cxafan.

23 Kiam cxiuj militestroj, ili kaj iliaj homoj, acxdis, ke la rexo de Babel estrigis Gedaljan, ili venis al Gedalja en Micpan, nome: Icxmael, filo de Netanja, kaj Jocxanan, filo de Kareacx, kaj Seraja, filo de Tancxumet, Netofaano, kaj Jaazanja, filo de Maacxatano, ili kaj iliaj homoj. 24 Kaj Gedalja cxuris al ili kaj al iliaj homoj, kaj diris al ili: Ne timu esti subuloj de la cخالdeoj; locxu en la lando kaj servu al la rexo de Babel, kaj estos al vi bone. 25 Sed en la sepa monato venis Icxmael, filo de Netanja, filo de Elicxama, el la recxa idaro, kune kun dek viroj, kaj ili frapis Gedaljan, kaj li mortis, ankacx la Judojn kaj la cخالdeojn, kiuj estis kun li en Micpa. 26 Tiam levicxis la tuta popolo, de la malgrandaj cxis la grandaj, kaj ankacx la militestroj, kaj ili foriris en Egiptujon, cxar ili timis la cخالdeojn.

27 En la tridek-sepa jaro post la elpatrujigo de Jehojacxin, rexo de Judujo, en la dek-dua monato, en la dudek-sepa tago de la monato, Evil-Merodacx, rexo de Babel, en la jaro de sia recxicxo levis la kapon de Jehojacxin, rexo de Judujo, el la malliberejo; 28 kaj li parolis kun li afable, kaj starigis lian tronon pli alte ol la tronoj de la aliaj rexo, kiuj estis cxe li en Babel; 29 kaj li cxancxis liajn vestojn de malliberejo; kaj li mancxadis cxiam cxe li dum sia tuta vivo; 30 kaj liaj vivrimedoj, vivrimedoj konstantaj, estis donataj al li de la rexo cxiutage dum lia tuta vivo.

KRONIKO

LIBRO UNUA

Cxapitro 1

1 Adam, Set, Enocx, 2 Kenan, Mahalalel, Jared, 3 cxanocx, Metucxelacx, Lemecx, 4 Noa, cxem, cxam, kaj Jafet.

5 La filoj de Jafet: Gomer, Magog, Madaj, Javan, Tubal, Mecxecx, kaj Tiras. 6 La filoj de Gomer: Acxkenaz, Rifat, kaj Togarma. 7 La filoj de Javan: Elicxa, Tarcxicx, Kitim, kaj Dodanim.

8 La filoj de cxam: Kucx, Micraim, Put, kaj Kanaan. 9 La filoj de Kucx: Seba, cxavila, Sabta, Raama, kaj Sabtecxa. La filoj de Raama: cxeba kaj Dedan. 10 Kucx naskigis ankacx Nimrodon; cxi tiu komencis esti potenculo sur la tero. 11 Micraim naskigis la Ludidojn, la Anamidojn, la Lehabidojn, la Naftucxidojn, 12 la Patrusidojn, la Kaslucxidojn (de kiuj devenas la Filicxtoj), kaj la Kaftoridojn. 13 De Kanaan naskicxis Cidon, lia unuenaskito, kaj cxet, 14 la Jebusidoj, la Amoridoj, la Girgacxidoj, 15 la cxividoj, la Arkidoj, la Sinidoj, 16 la Arvadidoj, la Cemaridoj, la cxamatidoj.

17 La filoj de cxem: Elam, Acxur, Arpacxcxad, Lud, Aram, Uc, cxul, Geter, kaj Mecxecx. 18 De Arpacxcxad naskicxis cxelacx, de cxelacx naskicxis Eber. 19 Al Eber naskicxis du filoj: la nomo de unu estis Peleg, cxar en lia tempo estis dividita la tero; la nomo de lia frato estis Joktan. 20 De Joktan naskicxis Almodad, cxelef, cxacarmavet, Jeracx, 21 Hadoram, Uzal, Dikla, 22 Ebal, Abimael, cxeba, 23 Ofir, cxavila, kaj Jobab. cxiuj cxi tiuj estis la filoj de Joktan.

24 cxem, Arpacxcxad, cxelacx, 25 Eber, Peleg, Reu, 26 Serug, Nacxor, Teracx, 27 Abram (tio estas Abraham). 28 La filoj de Abraham: Isaak kaj Icxmael.

29 Jen estas ilia genealogio: de Icxmael, la unuenaskito Nebajot, poste Kedar, Adbeel, Mibsam, 30 Micxma, Duma, Masa, cxadad, Tema, 31 Jetur, Naficx, kaj Kedma. Tio estas la filoj de Icxmael.

32 La filoj de Ketura, kromvirino de Abraham, kiujn cxi naskis: Zimran, Jokcxan, Medan, Midjan, Jicxbak, kaj cxuacx. Kaj la filoj de Jokcxan estis cxeba kaj Dedan. 33 La filoj de Midjan: Efa, Efer, cxanocx, Abida, kaj Eldaa. cxiuj cxi tiuj estis la filoj de Ketura.

34 Abraham naskigis Isaakon. La filoj de Isaak: Esav kaj Izrael.

35 La filoj de Esav: Elifaz, Reuel, Jeucx, Jalam, kaj Koracx. 36 La filoj de Elifaz: Teman, Omar, Cefi, Gatam, Kenaz, Timna, kaj Amalek. 37 La filoj de Reuel: Nacxat, Zeracx, cxama, kaj Miza. 38 La filoj de Seir: Lotan, cxobal, Cibeon, Ana, Dixxon, Ecer, kaj Dixxan. 39 La filoj de Lotan: cxori kaj Homam; la fratino de Lotan estis Timna. 40 La filoj de cxobal: Aljan, Manacxat, Ebal, cxefi, kaj Onam. La filoj de Cibeon: Aja kaj Ana. 41 La filoj de Ana: Dixxon. La filoj de Dixxon: cxamran, Ecxban, Jitran, kaj Keran. 42 La filoj de Ecer: Bilhan, Zaavan, kaj Jaakan. La filoj de Dixxan: Uc kaj Aran. 43 Jen estas la recxoj, kiuj recxis en la lando de Edom, antacx ol aperis rexo cxe la Izraelidoj: Bela, filo de Beor; la nomo de lia urbo estis Dinhaba. 44 Kaj Bela mortis, kaj anstatacx li ekrexis Jobab, filo de Zeracx, el Bocra. 45 Kaj Joab mortis, kaj anstatacx li ekrexis cxucxam, el la lando de la Temanidoj. 46 Kaj cxucxam mortis, kaj anstatacx li ekrexis Hadad, filo de Bedad, kiu venkobatis la Midjanidojn sur la kampo de Moab; la nomo de lia urbo estis Avit. 47 Kaj Hadad mortis, kaj anstatacx li ekrexis Samla el Masreka. 48 Kaj Samla mortis, kaj anstatacx li ekrexis cxaŭl el Recxobot cxe la Rivero. 49 Kaj cxaŭl mortis, kaj anstatacx li ekrexis Baal-cxanan, filo de Acxbor. 50 Kaj Baal-cxanan mortis, kaj anstatacx li ekrexis Hadad; la nomo de lia urbo estis Pai; la nomo de lia edzino estis Mehetabel, filino de Matred, filino de Me-Zahab. 51 Kaj Hadad mortis. Tiam la cxefoj de Edom estis: cxefo Timna, cxefo Alva, cxefo Jetet, 52 cxefo Oholibama, cxefo Ela, cxefo Pinon, 53 cxefo Kenaz, cxefo Teman, cxefo Mibcar, 54 cxefo Magdiel, cxefo Iram. Tio estas la cxefoj de Edom.

Cxapitro 2

1 Jen estas la filoj de Izrael: Ruben, Simeon, Levi, Jehuda, Isacxar, Zebulun, 2 Dan, Jozef, Benjamin, Naftali, Gad, kaj Acxer.

3 La filoj de Jehuda: Er, Onan, kaj cxela, tri naskiĝis al li de Bat-cxua, la Kanaanidino. Er, la unuenaskito de Jehuda, estis malbona antacx la Eternulo, kaj Li mortigis lin. 4 Kaj lia bofilino Tamar naskis al li Perecon kaj Zeracxon. La nombro de cxiuj filoj de Jehuda estis kvin. 5 La filoj de Perec: cxecon kaj cxamul. 6 La filoj de Zeracx: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, kaj Dara; da ili cxiuj estis kvin. 7 La filoj de Karmi: Acxan, kiu malcxojigis Izraelon, pekinte kontracx anatemacxo. 8 La filoj de Etan: Azarja. 9 La filoj de cxecon, kiuj naskiĝis al li: Jeracxmeel, Ram, kaj Kelubaj. 10 Ram naskigis Aminadabon; Aminadab naskigis Nacxcxonon, princon de la idoj de Jehuda; 11 Nacxcxon naskigis Salman; Salma naskigis Boazon; 12 Boaz naskigis Obedon; Obed naskigis Jicxajon; 13 Jicxaj naskigis sian unuenaskiton Eliab, la dua estis Abinadab, la tria estis cximea, 14 la kvara estis Netanel, la kvina estis Radaj, 15 la sesa estis Ocem, la sepa estis David. 16 Iliaj fratinoj estis: Ceruja kaj Abigail. La filoj de Ceruja estis: Abicxaj, Joab, kaj Asahel--tri. 17 Abigail naskis Amasan; la patro de Amasa estis Jeter, Icxmaelido. 18 Kaleb, filo de cxecon, naskigis de sia edzino Azuba kaj de Jeriot; jen estas cxiaj filoj: Jecxer, cxobab, kaj Ardon. 19 Kiam mortis Azuba, Kaleb prenis al si Efratan, kaj cxi naskis al li cxuron. 20 cxur naskigis Urin; kaj Uri naskigis Becalelon. 21 Poste cxecon envenis al la filino de Macxir, patro de Gilead; li prenis cxin, kiam li havis la acxon de sesdek jaroj, kaj cxi naskis al li Segubon. 22 Segub naskigis Jairon, kaj li havis dudek tri urbojn en la lando Gilead. 23 Sed la Gecxuranoj kaj Sirianoj forprenis de ili la Vilacxojn de Jair, Kenaton kaj cxiajn dependacxojn, sesdek urbetojn. cxiuj cxi tiuj estis la filoj de Macxir, patro de Gilead. 24 Post la morto de cxecon en Kaleb-Efrata la edzino de cxecon, Abija, naskis al li Acxcxuron, la

fondinton de Tekoa. 25 La filoj de Jeracxmeel, unuenaskito de cxecon, estis: la unuenaskito Ram, poste Buna, Oren, Ocem, kaj Acxija. 26 Jeracxmeel havis ankacx alian edzinon, cxia nomo estis Atara; cxi estis la patrino de Onam. 27 La filoj de Ram, la unuenaskito de Jeracxmeel, estis: Maac, Jamin, kaj Eker. 28 La filoj de Onam estis: cxamaj kaj Jada. La filoj de cxamaj estis: Nadab kaj Abicxur. 29 La nomo de la edzino de Abicxur estis Abicxail; cxi naskis al li Acxbanon kaj Molidon. 30 La filoj de Nadab estis: Seled kaj Apaim. Seled mortis sen infanoj. 31 La filo de Apaim estis Jicxei. La filo de Jicxei estis cxecon. La filo de cxecon estis Acxlaj. 32 La filoj de Jada, frato de cxamaj, estis: Jeter kaj Jonatan. Jeter mortis sen infanoj. 33 La filoj de Jonatan estis: Pelet kaj Zaza. Tio estis la idoj de Jeracxmeel. 34 cxecon ne havis filojn, sed nur filinojn. cxecon havis sklavon Egipton, kies nomo estis Jarcxa; 35 kaj cxecon donis sian filinon kiel edzinon al sia sklavo Jarcxa, kaj cxi naskis al li Atajon. 36 Ataj naskigis Natanon; kaj Natan naskigis Zabadon. 37 Zabad naskigis Eflalon; kaj Eflal naskigis Obedon. 38 Obed naskigis Jehun, kaj Jehu naskigis Azarjan. 39 Azarja naskigis cxelecon; kaj cxelec naskigis Eleasan. 40 Eleasa naskigis Sismajon; kaj Sismaj naskigis cxalumon. 41 cxalum naskigis Jekamjan; kaj Jekamja naskigis Elicxaman. 42 La filoj de Kaleb, frato de Jeracxmeel: lia unuenaskito Mecxa, kiu estis la fondinto de Zif; kaj la filoj de Marecxa, fondinto de cxebron. 43 La filoj de cxebron: Koracx, Tapuacx, Rekem, kaj cxema. 44 cxema naskigis Racxamon, fondinton de Jorkeam; kaj Rekem naskigis cxamajon. 45 La filo de cxamaj estis Maon; kaj Maon estis la fondinto de Bet-Cur. 46 Kaj Efa, kromvirino de Kaleb, naskis cxaranon, Mocan, kaj Gazon; kaj cxaran naskigis Gazon. 47 La filoj de Jedaj estis: Regem, Jotam, Gecxan, Pelet, Efa, kaj cxaaf. 48 Maacxa, kromvirino de Kaleb, naskis cxeberon kaj Tircxanan. 49 cxi naskis ankacx cxaafon, la fondinton de Madmana, cxecon, la fondinton de Macxbena kaj la fondinton de Gibeaj. La filino de Kaleb estis Acxsa. 50 Tio estis la idoj de Kaleb: la filo de cxur, unuenaskito de Efrata: cxobal, fondinto de Kirjat-Jearim, 51 Salma, fondinto de Bet-Lecxem, cxaref, fondinto de Bet-Gader. 52 cxobal, fondinto de Kirjat-Jearim, havis la filojn: Haroe, duono de la Menucxot. 53 La familioj de Kirjat-Jearim estis: la Jetridoj, la Putidoj, la cxumatidoj, la Micxraidoj. De cxi tiuj devenis la Coreaidoj kaj la Ecxtalidoj. 54 La idoj de Salma: la Bet-Lecxemanoj, la Netofaanoj, la Atrotanoj de la domo de Joab, la duono de la Manacxatanoj, la Coreanoj; 55 kaj la familioj de la skribistoj, kiuj loxis en Jabec, la Tiratidoj, cximeatidoj, kaj Sucxatidoj; tio estis la Kenidoj, kiuj devenis de cxamat, la fondinto de Bet-Recxab.

Cxapitro 3

1 Jen estas la filoj de David, kiuj naskicxis al li en cxebron: la unuenaskito Amnon, de la Jizreelanino Acxinoam; la dua estis Daniel, de la Karmelanino Abigail; 2 la tria estis Abcxalom, filo de Maacxa, filino de Talmaj, rexo de Gecxur; la kvara estis Adonija, filo de cxagit; 3 la kvina estis cxefatja, de Abital; la sesa estis Jitream, de lia edzino Eglaj; 4 ses naskicxis al li en cxebron. Li rexis tie sep jarojn kaj ses monatojn; kaj tridek tri jarojn li rexis en Jerusalemo. 5 Kaj jen estas tiuj, kiuj naskicxis al li en Jerusalemo: cximea, cxobab, Natan, Salomono--cxi tiuj kvar de Bat-cxua, filino de Amiel; 6 Jibexar, Elicxama, Elifelet, 7 Noga, Nefeg, Jafia, 8 Elicxama, Eljada, kaj Elifelet--nacx. 9 Tio estas cxiaj filoj de David, krom la filoj de kromvirinoj; kaj ilia fratino estis Tamar. 10 La filo de Salomono estis Recxabeam; la filo de cxi tiu estis Abija; la filo de cxi tiu: Asa; la filo de cxi tiu: Jehocxafat; 11 la filo de cxi tiu: Joram; la filo de cxi tiu: Acxazja; la filo de cxi tiu: Joacx; 12 la filo de cxi tiu: Amacja; la filo de cxi tiu:

Azarja; la filo de cxi tiu: Jotam; 13 la filo de cxi tiu: Acxaz; la filo de cxi tiu: cxizkija; la filo de cxi tiu: Manase; 14 la filo de cxi tiu: Amon; la filo de cxi tiu: Jocxija. 15 La filoj de Jocxija estis: la unuenaskito Jocxanan, la dua Jehojakim, la tria Cidkija, la kvara cxalum. 16 La filoj de Jehojakim: lia filo Jecxonja, lia filo Cidkija. 17 La filoj de Jecxonja: Asir, lia filo cxealtiel, 18 Malkiram, Pedaja, cxenacar, Jekamja, cxocxama, kaj Nedabja. 19 La filoj de Pedaja: Zerubabel kaj cximei. La filoj de Zerubabel: Mecxulam, cxananja; ilia fratino estis cxelomit; 20 ankacx cxi tiuj kvin: cxacxuba, Ohel, Berecxja, cxasadja, kaj Jucxab-cxesed. 21 La idoj de cxananja: Pelatja kaj Jecxaja; la filoj de Refaja, la filoj de Arnan, la filoj de Obadja, la filoj de cxecxanja. 22 La filo de cxecxanja estis cxemaja; la filoj de cxemaja: cxatucx, Jigal, Bariacx, Nearja, kaj cxafat--ses. 23 La filoj de Nearja: Eljoenaj, cxizkija, kaj Azrikam--tri. 24 La filoj de Eljoenaj: Hodavja, Eljacxib, Pelaja, Akub, Jocxanan, Delaja, kaj Anani--sep.

Cxapitro 4

1 La filoj de Jehuda estis: Perek, cxecron, Karmi, cxur, kaj cxobal. 2 Reaja, filo de cxobal, naskigis Jaxxaton; Jaxxat naskigis Acxumajon kaj Lahadon; tio estas la familioj de la Coreaidoj. 3 Kaj jen estas la domanaro de Etam: Jizreel, Jicxma, Jidbacx; la nomo de ilia fratino estis Hacleponi; 4 kaj Penuel, la fondinto de Gedor, kaj Ezer, la fondinto de cxucxa. Tio estas la idoj de cxur, unuenaskito de Efrata, posedanto de Bet-Lecxem. 5 Acxcxur, fondinto de Tekoa, havis du edzinojn: cxela kaj Naara. 6 Naara naskis al li Acxuzamon, cxeferon, Temnin, kaj Acxacxtarin; tio estas la filoj de Naara; 7 la filoj de cxela estis: Ceret, Cocxar, kaj Etnan. 8 Koc naskigis Anubon, Cobeban, kaj la familiojn de Acxarcxel, filo de Harum. 9 Jabec estis la plej estimata inter siaj fratoj. Lia patrino donis al li la nomon Jabec, cxar cxi diris: En malexojo mi naskis. 10 Kaj Jabec vokis al Dio de Izrael, dirante: Ho, se Vi min benus kaj vastigus miajn limojn, kaj Via mano estus kun mi kaj forigus la malbonon, por ke mi ne havu aflikton! Kaj Dio plenumis tion, pri kio li petis. 11 Kelub, frato de cxucxa, naskigis Mecxiron; cxi tiu estis la patro de Ecxton. 12 Ecxton naskigis Bet-Rafan, Paseacxon, kaj Tecxinan, fondinton de la urbo Nacxacx; tio estas la loxantoj de Recxa. 13 La filoj de Kenaz estis: Otniel kaj Seraja; la filo de Otniel estis cxatat. 14 Meonotaj naskigis Ofran, kaj Seraja naskigis Joabon, fondinton de la Valo de cxarpentistoj; cxar ili estis cxarpentistoj. 15 La filoj de Kaleb, filo de Jefune: Iru, Ela, kaj Naam; la filo de Ela estis Kenaz. 16 La filoj de Jehalelel: Zif, Zifa, Tirja, kaj Asarel. 17 La filoj de Ezra: Jeter, Mered, Efer, kaj Jalon. cxi naskis Mirjamon, cxamajon, kaj Jicxbacxon, la patron de Ecxtemoa; 18 dum lia edzino la Judino naskis Jeredon, fondinton de Gedor, cxeberon, fondinton de Socxo, kaj Jekutielon, fondinton de Zanoacx. Tiuj estis la filoj de Bitja, filino de Faraono, kiun prenis Mered. 19 La filoj de la edzino de Hodija, fratino de Nacxam: la patro de Kejla, la Garmano, kaj Ecxtemoa, la Maacxatano. 20 La filoj de cximon: Amnon, Rina, Ben-cxanan, kaj Tilon; la filoj de Jicxei: Zocxet kaj Ben-Zocxet. 21 La filoj de cxela, filo de Jehuda: Er, patro de Lecxa, kaj Lada, patro de Marecxa, kaj la familioj de la tolfaristoj el la domo de Acxbea; 22 kaj Jokim, kaj la loxantoj de Kozeba, kaj Joacx, kaj Saraf, kiuj estis sinjoroj en Moab kaj poste revenis en Bet-Lecxemon, lacx antikvaj rakontoj. 23 Ili estis potistoj, kaj loxis inter cxardenoj kaj brutejoj; cxe la recxo ili tie loxis por liaj laboroj.

24 La filoj de Simeon: Nemuel, Jamin, Jarib, Zeracx, kaj cxaul. 25 La filo de cxi tiu estis cxalum; la filo de cxi tiu estis Mibsam; la filo de cxi tiu estis Micxma. 26 La filoj de Micxma: lia filo cxamuel, lia filo Zakur, lia filo cximei. 27 cximei havis dek ses filojn kaj ses filinojn; sed liaj fratoj ne havis multe da filoj, kaj ilia tuta parencaro ne tiel multicxis, kiel la idaro de Jehuda.

28 Ili loxis en Beer-cxeba, Molada, kaj cxacar-cxual, 29 en Bilha, Ecem, kaj Tolad, 30 en Betuel, cxorma, kaj Ciklag, 31 en Bet-Markabot, cxacar-Susim, Bet-Biri, kaj cxaaraim. Tio estis iliaj urboj cxis la regado de David. 32 Iliaj vilacxo estis: Etam, Ain, Rimon, Tocxen, kaj Acxan, kvin urboj; 33 kaj cxiuj iliaj vilacxo, kiuj estis cxirkacx tiuj urboj, cxis Baal. Tie estis ilia loxloko, kaj ili havis apartan genealogian registron. 34 Kaj Mecxobab, Jamlecx, Jocxa, filo de Amacja, 35 Joel, Jehu, filo de Jocxibja, filo de Seraja, filo de Asiel, 36 Eljoenaj, Jaakoba, Jecxocxaja, Asaja, Adiel, Jesimiel, Benaja, 37 Ziza, filo de cxifi, filo de Alon, filo de Jedaja, filo de cximri, filo de cxemaja. 38 cxi tiuj, cititaj lacx iliaj nomoj, estis princoj en siaj familioj, kaj iliaj patrodomoj forte vasticxis. 39 Ili iris cxis Gedor, cxis la orienta flanko de la valo, por sercxu pacxtejon por siaj cxafoj; 40 kaj ili trovis pacxtejon grasan kaj bonan, kaj teron vastan, trankvilan, kaj kvietan, cxar el la examidoj estis tiuj, kiuj tie loxis antacxe. 41 Kaj venis tiuj, kiuj cxus estas cititaj, en la tempo de cxizkija, rexo de Judujo, kaj disbatis iliajn tendojn, kaj ankacx la Meunojn, kiuj tie trovicxis, kaj ekstermis ilin por cxiam kaj ekloxis sur ilia loko, cxar tie estis pacxtejo por iliaj cxafoj. 42 Kaj el ili, el la idoj de Simeon, kvincent homoj iris al la monto Seir; iliaj estroj estis Pelatja, Nearja, Refaja, kaj Uziel, filoj de Jicxei. 43 Kaj ili venkobatis la restintajn savicxintojn de Amalek kaj ekloxis tie por cxiam.

Cxapitro 5

1 La filoj de Ruben, unuenaskito de Izrael. (Li estis la unuenaskito; sed kiam li malhonoris la liton de sia patro, lia unuenaskiteco estis fordonita al la filoj de Jozef, filo de Izrael, kaj li ne estis enskribita en la genealogian liston kiel unuenaskito; 2 Jehuda estis la plej potenca inter siaj fratoj, kaj la reganto devenis de li; sed la unuenaskiteco estis donita al Jozef.) 3 La filoj de Ruben, unuenaskito de Izrael: cxanocx, Palu, cxecron, kaj Karmi. 4 La idoj de Joel: lia filo estis cxemaja, lia filo estis Gog, lia filo estis cximei, 5 lia filo estis Micxa, lia filo estis Reaja, lia filo estis Baal, 6 lia filo estis Beera, kiun forkondukis en kaptitecon Tiglat-Pileser, rexo de Asirio. Li estis princo de la Rubenidoj. 7 Kaj liaj fratoj, lacx iliaj familioj, lacx ilia genealogia listo, estis: Jeiel, la cxefo, Zecxarja, 8 kaj Bela, filo de Azaz, filo de cxema, filo de Joel. Li loxis en Aroer, cxis Nebo kaj Baal-Meon. 9 Oriente li loxis cxis la komenco de la dezerto cxe la rivero Ecxftrato; cxar ili havis multe da brutoj en la lando Gilead. 10 En la tempo de Saul ili militis kontrakx la Hagaridoj, kaj cxi tiuj enfalis en iliajn manojn; kaj ili ekloxis en la tendoj de tiuj en la tuta orienta parto de Gilead.

11 La idoj de Gad loxis apude de ili, en la lando Bacxan, cxis Salcxa; 12 la cxefo estis Joel, la dua estis cxafam, poste Janaj kaj cxafat en Bacxan. 13 Iliaj fratoj, lacx iliaj patrodomoj: Micxael, Mecxulam, cxeba, Joraj, Jakan, Zia, kaj Eber--sep. 14 Jen estas la filoj de Abicxail, filo de cxuri, filo de Jaroacx, filo de Gilead, filo de Micxael, filo de Jecxixaj, filo de Jacxdo, filo de Buz; 15 Acxi, filo de Abdiel, filo de Guni, estis cxefo de ilia patrodomo. 16 Kaj ili loxis en Gilead en Bacxan kaj cxiaj filinurboj, kaj sur cxiuj kampoj de cxaron, cxis iliaj finoj. 17 cxiuj ili estis genealogie enskribitaj en la tempo de Jotam, rexo de Judujo, kaj en la tempo de Jerobeam, rexo de Izrael.

18 La idoj de Ruben kaj la Gadidoj kaj la duontribo de Manase havis da batalkapablaj viroj, portantaj cxildon kaj glavon, strexantaj pafarkon, kaj instruitaj por milito, kvardek kvar mil sepcent sesdek, elirantojn en militistaro. 19 Ili militis kontrakx la Hagaridoj, kontrakx Jetur,

Naficx, kaj Nodab. 20 Kaj ili ricevis helpon kontrakx cxi tiuj; kaj la Hagaridoj, kun cxio, kion ili havis, estis transdonitaj en iliajn manojn. cxar dum la milito ili vokis al Dio, kaj Li acxskultis ilian precxon pro tio, ke ili fidis Lin. 21 Kaj ili forkaptis la brutojn de tiuj, kvindek mil kamelojn, ducent kvindek mil cxafojn, du mil azenojn, kaj cent mil homojn. 22 Multe da mortigitoj falis, cxar de Dio estis la milito. Kaj ili locxis sur ilia loko cxis la elpatrujigo.

23 La idoj de la duontribo de Manase locxis en la lando de Bacxan cxis Baal-cxermon, Senir, kaj la monto cxermon. Ili estis en granda nombro. 24 Kaj jen estas la cxefoj de iliaj patrodomoj: Efer, Jicxei, Eliel, Azriel, Jeremia, Hodavja, kaj Jacxdiel, viroj potencaj, viroj famaj, cxefoj de siaj patrodomoj.

25 Sed ili defalis de Dio de iliaj patroj, kaj malcxaste sekvis la diojn de la enlandaj popoloj, kiujn Dio ekstermis antacx ili; 26 tial Dio de Izrael ekscitis kontrakx ili la spiriton de Pul, rexo de Asirio, kaj la spiriton de Tiglat-Pileser, rexo de Asirio, kaj li elpatrujigis la Rubenidojn, la Gadidojn, kaj la duontribon de la Manaseidoj, kaj forkondukis ilin en cxalacxon, cxaboron, Haran, kaj al la rivero Gozan cxis la nuna tago.

Cxapitro 6

1 La filoj de Levi: Gercxon, Kehat, kaj Merari. 2 La filoj de Kehat: Amram, Jichar, cxebtron, kaj Uziel. 3 La infanoj de Amram: Aaron, Moseo, kaj Mirjam; kaj la filoj de Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar, kaj Itamar. 4 Eleazar naskigis Pinecxason, Pinecxas naskigis Abicxuan, 5 Abicxua naskigis Bukin, Buki naskigis Uzin, 6 Uzi naskigis Zeracxjan, Zeracxa naskigis Merajoton, 7 Merajot naskigis Amarjan, Amarja naskigis Acxitubon, 8 Acxitub naskigis Cadokon, Cadok naskigis Acximaacon, 9 Acximaac naskigis Azarjan, Azarja naskigis Jocxananon, 10 Jocxanan naskigis Azarjan (li estis tiu, kiu estis pastro en la domo, kiun Salomono konstruis en Jerusalemo), 11 Azarja naskigis Amarjan, Amarja naskigis Acxitubon, 12 Acxitub naskigis Cadokon, Cadok naskigis cxalumon, 13 cxalum naskigis cxilkijan, cxilkija naskigis Azarjan, 14 Azarja naskigis Serajan, Seraja naskigis Jehocadakon. 15 Jehocadak iris en kaptitecon, kiam la Eternulo elpatrujigis la Judojn kaj la Jerusalemanojn per Nebukadnecar.

16 La filoj de Levi: Gercxon, Kehat, kaj Merari. 17 Jen estas la nomoj de la filoj de Gercxon: Libni kaj cximej. 18 La filoj de Kehat: Amram, Jichar, cxebtron, kaj Uziel. 19 La filoj de Merari: Macxli kaj Mucxi. Kaj jen estas la familioj de Levi lacx iliaj patrodomoj: 20 la idoj de Gercxon: Libni; lia filo: Jacxat; lia filo: Zima; 21 lia filo: Joacx; lia filo: Ido; lia filo: Zeracx; lia filo: Jeatraj. 22 La idoj de Kehat: lia filo: Aminadab; lia filo: Koracx; lia filo: Asir; 23 lia filo: Elkana; lia filo: Ebjasaf; lia filo: Asir; 24 lia filo: Tacxat; lia filo: Uriel; lia filo: Uzija; lia filo: cxaul. 25 La filoj de Elkana: Amasaj kaj Acximot. 26 Elkana: la idoj de Elkana: lia filo: Cofaj; lia filo: Nacxat; 27 lia filo: Eliab; lia filo: Jerocxam; lia filo: Elkana. 28 La filoj de Samuel: la unuenaskito Vacxni, kaj Abija. 29 La idoj de Merari: Macxli; lia filo: Libni; lia filo: cximej; lia filo: Uza; 30 lia filo: cximea; lia filo: cxagija; lia filo: Asaja.

31 Jen estas tiuj, kiujn David starigis por kantado en la domo de la Eternulo de post la tempo, kiam la sankta kesto trovis tie ripozejon; 32 ili servadis antacx la tabernaklo de kunveno per kantado, cxis Salomono konstruis la domon de la Eternulo en Jerusalemo; kaj ili staricxadis al sia servado lacx sia regularo; 33 jen estas tiuj, kiuj staricxadis, kaj iliaj filoj: el la Kehatidoj estis la

kantisto Heman, filo de Joel, filo de Samuel, 34 filo de Elkana, filo de Jerocxam, filo de Eliel, filo de Toacx, 35 filo de Cuf, filo de Elkana, filo de Macxat, filo de Amasaj, 36 filo de Elkana, filo de Joel, filo de Azarja, filo de Cefanja, 37 filo de Tacxat, filo de Asir, filo de Ebjasaf, filo de Koracx, 38 filo de Jichar, filo de Kehat, filo de Levi, filo de Izrael. 39 Kaj lia frato Asaf, kiu staradis dekstre de li, Asaf, filo de Berecxja, filo de cximea, 40 filo de Micxael, filo de Baaseja, filo de Malkija, 41 filo de Etni, filo de Zeracx, filo de Adaja, 42 filo de Etan, filo de Zima, filo de cximej, 43 filo de Jacxat, filo de Gercxon, filo de Levi. 44 La idoj de Merari, iliaj fratoj, staradis maldekstre: Etan, filo de Kicxi, filo de Abdi, filo de Malucx, 45 filo de cxacxabja, filo de Amacja, filo de cxilkija, 46 filo de Amci, filo de Bani, filo de cxemer, 47 filo de Macxli, filo de Mucxi, filo de Merari, filo de Levi. 48 Kaj iliaj fratoj, la Levidoj, estis destinitaj por cxiuj servoj en la tabernaklo de la domo de Dio.

49 Aaron kaj liaj filoj incensadis sur la altaro de bruloferoj kaj sur la altaro de incensado; ili estis destinitaj por cxiuj servoj en la plejsanktejo, kaj por pekliberigi Izraelon, konforme al cxio, kion ordonis Moseo, servanto de Dio. 50 Kaj jen estas la idoj de Aaron: lia filo: Eleazar; lia filo: Pinecxas; lia filo: Abicxua; 51 lia filo: Buki; lia filo: Uzi; lia filo: Zeracxja; 52 lia filo: Merajot; lia filo: Amarja; lia filo: Acxitub; 53 lia filo: Cadok; lia filo: Acximaac.

54 Kaj jen estas iliaj locxlokoj, lacx iliaj vilacxo en iliaj limoj: al la idoj de Aaron, al la familioj de la Kehatidoj, cxar al ili destinis la loto, 55 oni donis cxebronon, en la lando de Jehuda, kaj cxiajn antacxurbojn cxirkacx cxi; 56 sed la kampon de tiu urbo kaj cxiajn vilacxojn oni donis al Kaleb, filo de Jefune. 57 Al la idoj de Aaron oni donis la urbojn de rifucxo: cxebronon, Libnan kaj cxiajn antacxurbojn, Jatiron, Ecxtemoan kaj cxiajn antacxurbojn, 58 cxilenon kaj cxiajn antacxurbojn, Debiron kaj cxiajn antacxurbojn, 59 Acxanon kaj cxiajn antacxurbojn, Bet-cxemecxon kaj cxiajn antacxurbojn; 60 kaj de la tribo de Benjamin: Geban kaj cxiajn antacxurbojn, Alemeton kaj cxiajn antacxurbojn, kaj Anatoton kaj cxiajn antacxurbojn. La nombro de cxiuj iliaj urboj en iliaj familioj estis dek tri urboj. 61 Al la idoj de Kehat, kiuj restis el la familio de la tribo, oni donis de la duontribo de Manase lacxlote dek urbojn. 62 Al la idoj de Gercxon lacx iliaj familioj oni donis de la tribo Isacxar, de la tribo Acxer, de la tribo Naftali, kaj de la tribo Manase en Bacxan, dek tri urbojn. 63 Al la idoj de Merari lacx iliaj familioj oni donis de la tribo Ruben, de la tribo Gad, kaj de la tribo Zebulun lacxlote dek du urbojn. 64 Kaj la Izraelidoj donis al la Levidoj la urbojn kaj iliajn antacxurbojn. 65 Ili donis lacxlote de la tribo de la Jehudaidoj, de la tribo de la Simeonidoj, kaj de la tribo de la Benjaminidoj tiujn urbojn, kiujn ili nomis lacx la nomoj. 66 Al kelkaj familioj el la idoj de Kehat oni donis urbojn, apartenontajn al ili, de la tribo Efraim. 67 Kaj oni donis al ili la urbojn de rifucxo: cxechemon kaj cxiajn antacxurbojn, sur la monto de Efraim, Gezeron kaj cxiajn antacxurbojn, 68 Jokmeamon kaj cxiajn antacxurbojn, Bet-cxoronon kaj cxiajn antacxurbojn, 69 Ajalonon kaj cxiajn antacxurbojn, Gat-Rimonon kaj cxiajn antacxurbojn; 70 kaj de la duontribo de Manase: Aneron kaj cxiajn antacxurbojn, Bileamon kaj cxiajn antacxurbojn. Tio estis por la restintaj familioj de la Kehatidoj. 71 Al la idoj de Gercxon oni donis de la familioj de la duontribo de Manase: Golanon en Bacxan kaj cxiajn antacxurbojn, kaj Acxtaroton kaj cxiajn antacxurbojn; 72 de la tribo Isacxar: Kedecxon kaj cxiajn antacxurbojn, Dabraton kaj cxiajn antacxurbojn, 73 Ramaton kaj cxiajn antacxurbojn, kaj Anemon kaj cxiajn antacxurbojn; 74 de la tribo Acxer: Macxalon kaj cxiajn antacxurbojn, Abdonon kaj cxiajn antacxurbojn, 75 cxukokon kaj cxiajn antacxurbojn, kaj Recxobon kaj cxiajn antacxurbojn; 76 de la tribo Naftali: Kedecxon en Galileo

kaj cxiajn antacxurbojn, cxamonon kaj cxiajn antacxurbojn, kaj Kirjataimon kaj cxiajn antacxurbojn. 77 Al la ceteraj idoj de Merari oni donis de la tribo Zebulun: Rimonon kaj cxiajn antacxurbojn, kaj Taboron kaj cxiajn antacxurbojn; 78 kaj transe de Jordan, kontrakx Jericxo, oriente de Jordan, oni donis de la tribo de Ruben: Beceron en la dezerto kaj cxiajn antacxurbojn, Jahacon kaj cxiajn antacxurbojn, 79 Kedemeton kaj cxiajn antacxurbojn, kaj Mefaaton kaj cxiajn antacxurbojn; 80 kaj de la tribo Gad: Ramoton en Gilead kaj cxiajn antacxurbojn, Macxanaimon kaj cxiajn antacxurbojn, 81 cxeexbonon kaj cxiajn antacxurbojn, kaj Jazeron kaj cxiajn antacxurbojn.

Cxapitro 7

1 La filoj de Isacxar estis: Tola, Pua, Jacxub, kaj cximron--kvar. 2 La idoj de Tola: Uzi, Refaja, Jeriel, Jacxmaj, Jibsam, kaj cxemuel, cxefoj de patrodomoj de Tola, kuracxaj militistoj en siaj generacioj; ilia nombro en la tempo de David estis dudek du mil sescent. 3 La idoj de Uzi: Jizracxja; la idoj de Jizracxja: Micxael, Obadja, Joel, kaj Jicxija--kune kvin patrodomoj. 4 Kun ili, lacx iliaj generacioj, lacx iliaj patrodomoj, estis da militistoj armitaj por milito tridek ses mil; cxar ili havis multe da edzinoj kaj infanoj. 5 Da iliaj fratoj, en cxuij familioj de Isacxar, estis okdek sep mil batakapabluloj, cxuij enskribitaj en la genealogiajn listojn.

6 cxe Benjamin: Bela, Becxer, kaj Jediael--tri. 7 La idoj de Bela: Ecbon, Uzi, Uziel, Jerimot, kaj Iri--kvin patrodomoj, militkapablaj. En la genealogiaj listoj ili prezentis la nombron de dudek du mil tridek kvar. 8 La idoj de Becxer: Zemira, Joacx, Eliezer, Eljoenaj, Omri, Jeremot, Abija, Anatot, kaj Alemet; cxuij ili estis la filoj de Becxer. 9 En la listoj, lacx ilia geneologio, lacx iliaj patrodomoj, estis dudek mil ducent batakapabluloj. 10 La idoj de Jediael: Bilhan; la idoj de Bilhan: Jeucx, Benjamin, Ehud, Kenaana, Zetan, Tarcxix, kaj Acxixacxar. 11 cxuij ili estis la idoj de Jediael, lacx patrodomoj, batakapabluloj, dek sep mil ducent armitaj por milito. 12 cxupim kaj cxupim, idoj de Ir; cxuxim, idoj de Acxer.

13 La filoj de Naftali: Jacxciel, Guni, Jecer, kaj cxalum, filoj de Bilha.

14 La filoj de Manase: Asriel, kiun naskis lia kromvirino, Sirianino; cxi naskis ankacx Macxiron, la patron de Gilead. 15 Macxir prenis edzinon el la domanaro de cxupim kaj cxupim; la nomo de lia fratino estis Maacxa. La nomo de la dua estis Celofcxad. Celofcxad havis nur filinojn. 16 Kaj Maacxa, la edzino de Macxir, naskis filon kaj donis al li la nomon Perecx; la nomo de lia frato estis cxerecx; liaj filoj estis Ulam kaj Reke. 17 La filo de Ulam estis Bedan. Tio estas la filoj de Gilead, filo de Macxir, filo de Manase. 18 Lia fratino Molecxet naskis Icx-Hodon, Abiezeron, kaj Macxlan. 19 La filoj de cxemida estis: Acxjan, cxeexem, Likcxi, kaj Aniam.

20 La idoj de Efraim: cxutelacx, kaj lia filo Bered, kaj lia filo Tacxat, kaj lia filo Eleada, kaj lia filo Tacxat, 21 kaj lia filo Zabad, kaj lia filo cxutelacx, kaj Ezer, kaj Elead. Kaj mortigis ilin la loxantoj de Gat, la indicxenoj de la lando, kiam ili iris, por forpreni iliajn brutojn. 22 Kaj ilia patro Efraim funebris longan tempon, kaj liaj fratoj venis, por konsoli lin. 23 Kaj li envenis al sia edzino, kaj cxi gravedicxis kaj naskis filon, kaj donis al li la nomon Beria, cxar malfelicxo okazis en lia domo. 24 Lia filino estis cxeera. cxi konstruis Bet-cxoronon, la malsupran kaj la supran, kaj Uzen-cxeeran. 25 Kaj lia filo estis Refacx, lia filo estis Recxef, lia filo estis Telacx, lia filo estis Tacxan, 26 lia filo estis Ladan, lia filo estis Amihud, lia filo estis Elicxama, 27 lia

filo estis Nun, lia filo estis Josuo. 28 Ilia posedacxo kaj loxloko estis Bet-El kaj cxiaj filinurboj, oriente Naaran, okcidente Gezer kun cxiaj filinurboj, kaj cxechem kun cxiaj filinurboj, cxis Aza kun cxiaj filinurboj; 29 cxe la flanko de la Manaseidoj: Bet-cxean kun cxiaj filinurboj, Taanacx kun cxiaj filinurboj, Megido kun cxiaj filinurboj, Dor kun cxiaj filinurboj. En tiuj lokoj loxis la idoj de Jozef, filo de Izrael.

30 La filoj de Acxer: Jimna, Jicxva, Jicxvi, Beria; ilia fratino estis Seracx. 31 La filoj de Beria: cxeber, kaj Malkiel, kiu estis la patro de Birzait. 32 cxeber naskigis Jafleton, cxomeron, cxotamon, kaj cxuan, ilian fratinon. 33 La filoj de Jaflet: Pasacx, Bimhal, kaj Acxvat. Tio estas la filoj de Jaflet. 34 La filoj de cxemer: Acxi, Rohaga, Jecxuba, kaj Aram. 35 La filoj de lia frato Helem: Cofacx, Jimna, cxelecx, kaj Amal. 36 La filoj de Cofacx: Suacx, cxarnefer, cxual, Beri, Jimra, 37 Becer, Hod, cxama, cxilcxa, Jitran, kaj Beera. 38 La filoj de Jeter: Jefune, Pispa, kaj Ara. 39 La filoj de Ula: Aracx, cxaniel, kaj Ricja. 40 cxuij cxi tiuj estis idoj de Acxer, cxefoj de patrodomoj, elektitaj, kuracxaj militistoj, cxefaj estroj. Ili estis enskribitaj en la genealogia listo, en la militistaro, por milito; ilia nombro estis dudek ses mil viroj.

Cxapitro 8

1 De Benjamin naskicxis: Bela, lia unuenaskito, Acxbel, la dua, Acxracx, la tria; 2 Nocxa estis la kvara, kaj Rafa estis la kvina. 3 La filoj de Bela estis: Adar, Gera, Abihud, 4 Abicxua, Naaman, Acxoacx, 5 Gera, cxefufan, kaj cxuram. 6 Jen estas la filoj de Ehud, kiuj estis cxefoj de patrodomoj, kiuj loxis en Geba kaj elmigris en Manacxaton: 7 Naaman, Acxija, Gera; cxi tiu elmigrigis ilin, kaj li naskigis Uzan kaj Acxixudon. 8 cxacxaraim naskigis sur la kampoj de Moab, post kiam li forigis de si siajn edzinojn cxuxim kaj Baara. 9 Li naskigis de sia edzino cxodecx: Jobabon, Cibjan, Mecxan, Malkamon, 10 Jeucon, cxocxjan, kaj Mirman. Tio estis liaj filoj, cxefoj de patrodomoj. 11 De cxuxim li naskigis Abitubon kaj Elpaalon. 12 La filoj de Elpaal: Eber, Micxeam, kaj cxemer; cxi tiu konstruis Onon kaj Lodon kaj cxiajn filinurbojn; 13 kaj Beria, kaj cxema. Ili estis la cxefoj de patrodomoj de la loxantoj de Ajalon; ili elpelis la loxantojn de Gat. 14 Acxjo, cxacxak, Jeremot, 15 Zebadja, Arad, Eder, 16 Micxael, Jicxpa, kaj Jocxa estis la filoj de Beria. 17 Zebadja, Mecxulam, cxizki, cxeber, 18 Jicxmeraj, Jizlia, kaj Jobab estis la filoj de Elpaal. 19 Jakim, Zicxri, Zabdi, 20 Elienaj, Ciltaj, Eliel, 21 Adaja, Beraja, kaj cximrat estis la filoj de cximei. 22 Jicxpan, Eber, Eliel, 23 Abdon, Zicxri, cxanan, 24 cxananja, Elam, Antotija, 25 Jifdeja, kaj Penuel estis la filoj de cxacxak. 26 cxamcxeraj, cxeexarja, Atalja, 27 Jaarecxja, Elija, kaj Zicxri estis la filoj de Jerocxam. 28 Tio estis la cxefoj de patrodomoj, cxefoj lacx siaj generacioj; ili loxis en Jerusalem. 29 En Gibeon loxis: la fondinto de Gibeon--la nomo de lia edzino estis Maacxa-- 30 kaj lia unuenaskita filo Abdon, Cur, Kicx, Baal, Nadab, 31 Gedor, Acxjo, kaj Zecxer. 32 Miklot naskigis cximan. Ankacx ili apud siaj fratoj enloxicxis en Jerusalem kun siaj fratoj. 33 Ner naskigis Kicxon, Kicx naskigis Saulon, Saul naskigis Jonatanon, Malki-cxuan, Abinadabon, kaj Ecxbaalon. 34 La filo de Jonatan estis Merib-Baal, kaj Merib-Baal naskigis Micxan. 35 La filoj de Micxa estis Piton, Melecx, Taarea, kaj Acxaz. 36 Acxaz naskigis Jehoadan; Jehoada naskigis Alemeton, Azmaveton, kaj Zimrin; Zimri naskigis Mocan. 37 Moca naskigis Binean; lia filo estis Rafa, lia filo estis Eleasa, lia filo estis Acel. 38 Acel havis ses filojn; jen estas iliaj nomoj: Azrikam, Bocxru, Icxmael, cxearja, Obadja, kaj cxanan. cxuij cxi tiuj estis la filoj de Acel. 39 La filoj de lia frato Ecxeek: lia unuenaskito estis Ulam, la dua estis Jeucx, kaj la tria estis Elifelet. 40 La filoj

de Ulam estis kuracxaj militistoj, pafarkistoj, kaj ili havis multe da filoj kaj nepoj: cent kvindek. cxiuj cxi tiuj estis el la Benjaminidoj.

Cxapitro 9

1 cxiuj Izraelidoj estis kalkulitaj, kaj ili estis enskribitaj en la libro de la rectxoj de Izrael. La Judojn oni forkondukis en Babelon pro iliaj malbonagoj. 2 La unuaj locxantoj, kiuj locxis en siaj posedacxoj, en siaj urboj, estis Izraelidoj, pastroj, Levidoj, kaj Netinoj. 3 En Jerusalem locxis parto de la idoj de Jehuda, de la idoj de Benjamin, kaj de la idoj de Efraim kaj de Manase: 4 Utaj, filo de Amihud, filo de Omri, filo de Imri, filo de Bani, el la idoj de Perec, filo de Jehuda; 5 kaj el la cxiloanoj: Asaja, la unuenaskito, kaj liaj filoj; 6 el la idoj de Zeracx: Jeuel, kaj iliaj fratoj, sescent naxdek; 7 el la Benjaminidoj: Salu, filo de Mecxulam, filo de Hodavja, filo de Hasenua, 8 kaj Jibneja, filo de Jerocxam, Ela, filo de Uzi, filo de Micxri, kaj Mecxulam, filo de cxefatja, filo de Reuel, filo de Jibnija; 9 kaj iliaj fratoj lacx sia deveno, naxcent kvindek ses. cxiuj cxi tiuj estis cxefoj de patrodomoj en siaj patrodomoj.

10 Kaj el la pastroj: Jedaja, Jehojarib, Jacxin; 11 Azarja, filo de cxilkija, filo de Mecxulam, filo de Cadok, filo de Merajot, filo de Acxitub, estro en la domo de Dio; 12 kaj Adaja, filo de Jerocxam, filo de Paccxur, filo de Malkija, kaj Maasaj, filo de Adiel, filo de Jacxzero, filo de Mecxulam, filo de Mecxilemit, filo de Imer; 13 kaj iliaj fratoj, cxefoj de siaj patrodomoj, mil sepcent sesdek, tre lertaj en la laboro de la servado en la domo de Dio. 14 El la Levidoj: cxemaja, filo de cxacxub, filo de Azrikam, filo de cxacxabja, el la idoj de Merari; 15 kaj Bakbakar, cxerecx, Galal, Matanja, filo de Micxa, filo de Zicxri, filo de Asaf, 16 Obadja, filo de cxemaja, filo de Galal, filo de Jedutun, Berecxja, filo de Asa, filo de Elkana, kiu locxis en la vilacxoj de la Netofaanoj. 17 Kaj la pordegistoj: cxalum, Akub, Talmon, Acximan, kaj iliaj fratoj; cxalum estis la cxefo. 18 Kaj cxis nun cxe la recxa pordego, oriente, ili estas pordegistoj el la anaro de la Levidoj. 19 cxalum, filo de Kore, filo de Ebjasaf, filo de Koracx, kaj liaj fratoj el lia patrodomo, la Koracxidoj, lacx sia ofico estis gardistoj de la sojloj de la tabernaklo, kiel iliaj patroj cxe la restejo de la Eternulo estis gardistoj de la eniro. 20 Pinecxas, filo de Eleazar, en la antacxa tempo estis ilia estro, kaj la Eternulo estis kun li. 21 Zecxarja, filo de Mecxelemja, estis pordisto cxe la tabernaklo de kunveno. 22 La tuta nombro de tiuj, kiuj estis elektitaj kiel pordegistoj cxe la sojloj, estis ducent dek du. Ili estis enregistritaj lacx siaj vilacxoj. Ilin starigis David, kaj Samuel, la antacxvidisto, pro ilia fideleco. 23 Ili kaj iliaj filoj estis gardistoj de la pordegoj en la domo de la Eternulo, la domo de la tabernaklo, lacx decxoroj. 24 cxe la kvar flankoj estis la pordegistoj: oriente, okcidente, norde, kaj sude. 25 Iliaj fratoj estis en siaj vilacxoj, kaj ili devis nur de tempo al tempo, unu fojon en sep tagoj, veni al ili. 26 cxar konstante estis kvar estroj de pordegistoj, ili estis Levidoj; ili estis super la cxambroj kaj super la trezoroj en la domo de Dio. 27 Ili noktadis cxirkacx la domo de Dio, cxar ili havis la devon gardi, kaj ili devis malfermi cxiumatene. 28 Parto el ili estis super cxiuj vazoj de la servado, lacxkalkule ili enportadis kaj lacxkalkule elportadis. 29 Parto el ili estis komisiita pri la ceteraj vazoj kaj pri cxiuj sanktaj objektoj, pri la faruno, la vino, la oleo, la olibano, kaj la aromacxoj. 30 El la pastridoj kelkaj pretigadis la cxmiracxojn el aromacxoj. 31 Al Matitja el la Levidoj, kiu estis unuenaskito de cxacxum, Koracxido, estis komisiitaj la aferoj de la patoj. 32 Al parto de la Kehatidoj, iliaj fratoj, estis komisiitaj la panoj de propono, kiujn ili devis pretigi por cxiu sabato. 33 La kantistoj, cxefoj de patrodomoj inter la Levidoj, estis liberaj de servado en la cxambroj, cxar tage kaj nokte ili devis sin okupadi per sia arto. 34 Tio estas la cxefoj de patrodomoj de la

Levidoj en siaj generacioj. Ili loxis en Jerusalemon.

35 En Gibeon loxis: Jeiel, la fondinto de Gibeon--la nomo de lia edzino estis Maacxa-- 36 kaj lia unuenaskita filo Abdon, kaj Cur, Kicx, Baal, Ner, Nadab, 37 Gedor, Acxjo, Zecxarja, kaj Miklot. 38 Miklot naskigis cximamon. Ili ankacx apud siaj fratoj enloxcixis en Jerusalemon kun siaj fratoj. 39 Ner naskigis Kicxon, Kicx naskigis Saulon, Saul naskigis Jonatanon, Malki-cxuan, Abinadabon, kaj Ecxbaalon. 40 La filo de Jonatan estis Merib-Baal, kaj Merib-Baal naskigis Micxan. 41 La filoj de Micxa estis: Piton, Melecx, kaj Tacxrea, 42 kaj Acxaz--li naskigis Jaaran, Jaara naskigis Alemeton, Azmaveton, kaj Zimrin; Zimri naskigis Mocan; 43 Moca naskigis Binean; lia filo estis Refaja, lia filo estis Eleasa, lia filo estis Acel. 44 Acel havis ses filojn; jen estas iliaj nomoj: Azrikam, Bocxru, Icxmael, cxearja, Obadja, kaj cxanan. Tio estis la filoj de Acel.

Cxapitro 10

1 Dume la Filicxtoj batalis kontracx Izrael; kaj la Izraelidoj forkuris de la Filicxtoj, kaj falis mortigitaj sur la monto Gilboa. 2 Kaj la Filicxtoj kuratingis Saulon kaj liajn filojn; kaj la Filicxtoj mortigis Jonatanon kaj Abinadabon kaj Mali-cxuan, filojn de Saul. 3 La batalo forticxis kontracx Saul; kaj la arkpafistoj trovis lin, kaj li estis vundita de la arkpafistoj. 4 Tiam Saul diris al sia armilportisto: Eltiru vian glavon, kaj trapiku min per cxi, por ke ne venu tiuj necirkumciditoj kaj ne mokmalhonoru min. Sed lia armilportisto ne volis, cxar li forte timis. Tiam Saul prenis sian glavon kaj faligis sin sur cxin. 5 Kiam lia armilportisto vidis, ke Saul mortis, li ankacx faligis sin sur la glavon kaj mortis. 6 Tiamaniere mortis Saul kaj liaj tri filoj, kaj lia tuta domo kune mortis. 7 Kiam cxuij Izraelidoj, kiuj estis en la valo, vidis, ke oni forkuras kaj ke Saul kaj liaj filoj mortis, tiam ili forlasis siajn urbojn kaj forkuris; kaj venis la Filicxtoj kaj enloxcixis en ili.

8 En la sekvanta tago venis la Filicxtoj, por senvestigi la mortigitajn, kaj ili trovis Saulon kaj liajn filojn falintajn sur la monto Gilboa. 9 Kaj ili senvestigis lin kaj prenis lian kapon kaj liajn armilojn kaj sendis en la landon de la Filicxtoj cxirkacxen, por anonci al iliaj idoloj kaj al la popolo. 10 Kaj ili metis liajn armilojn en la domon de siaj dioj, kaj lian kranion ili alfiksis en la domo de Dagon. 11 Kiam la tuta Jabcx en Gilead acxdis pri cxio, kion faris la Filicxtoj al Saul, 12 tiam levicxis cxuij kuracxuloj, kaj prenis la korpon de Saul kaj la korpojn de liaj filoj kaj alportis lin en Jabcxon, kaj enterigis iliajn ostojn sub la kverko en Jabcx, kaj fastis dum sep tagoj. 13 Tiamaniere mortis Saul pro siaj malbonagoj, kiujn li faris antacx la Eternulo, ne plenumante la vorton de la Eternulo; ankacx pro tio, ke li turnis sin al antacxdiristino, por demandi, 14 sed ne demandis la Eternulon. Pro tio Li mortigis lin, kaj transdonis la rexadon al David, filo de Jicxaj.

Cxapitro 11

1 Kaj kunvenis cxiuj Izraelidoj al David en cxebronon, kaj diris: Jen ni estas via osto kaj via karno. 2 Ankacx hieracx kaj antacxhieracx, kiam Saul estis ankoraux rexo, vi elkondukadis kaj enkondukadis Izraelon; kaj la Eternulo, via Dio, diris al vi: Vi pacxtos Mian popolon Izrael, kaj vi estos estro de Mia popolo Izrael. 3 Kaj cxiuj plejcxuloj de Izrael venis al la rexo en cxebronon, kaj David faris kun ili interligon en cxebron antacx la Eternulo; kaj ili sanktoleis Davidon rexo super Izrael, konforme al la vorto de la Eternulo per Samuel. 4 Kaj David kaj cxiuj Izraelidoj iris en Jerusalemon (tio estas, en Jebuson). Tie la Jebusidoj estis la loxantoj de la lando. 5 Kaj la loxantoj de Jebus diris al David: Vi ne eniros cxi tien. Sed David venkoprenis la fortikacxon Cion, tio estas, la urbon de David. 6 Kaj David diris: Kiu la unua venkobatos la Jebusidojn, tiu estos cxefo kaj estro. Kaj la unua supreniris Joab, filo de Ceruja, kaj li faricxis cxefo. 7 Kaj David ekloxis en tiu fortikacxo; pro tio oni donis al cxi la nomon: Urbo de David. 8 Kaj li cxirkacxkonstruis la urbon cxiuflanke, de Milo en la tuta cxirkacxo; kaj Joab restarigis la ceterajn partojn de la urbo. 9 Kaj David faricxadis cxiam pli kaj pli granda, kaj la Eternulo Cebaot estis kun li.

10 Jen estas la cxefaj herooj, kiuj estis cxe David, kaj kiuj tenis sin forte kun li dum lia rexxado, kune kun la tuta Izrael, por rexxigi lin super Izrael konforme al la vorto de la Eternulo. 11 Jen estas la nombro de la herooj, kiuj estis cxe David: Jacxobeam, filo de cxacxmoni, estro de la tridek; li levis sian lancon kontraux tricent kaj mortigis ilin per unu fojo. 12 Post li estis Eleazar, filo de Dodo, la Acxocxido; li estis el la tri herooj. 13 Li estis kun David en Pas-Damim, kie la Filicxtoj kolekticxis por batalo; tie estis kampoparto plena de hordeo; kaj la popolo forkuris antacx la Filicxtoj. 14 Sed tiuj staricxis meze de la kampoparto, kaj savis cxin kaj venkobatis la Filicxtojn; kaj la Eternulo helpis per granda helpo. 15 Kaj tri el la tridek cxefoj iris sur la rokon al David, en la kavernon Adulam, dum la tendaro de la Filicxtoj staris en la valo Refaim. 16 David tiam estis en la fortikacxo, kaj la garnizono de la Filicxtoj estis tiam en Bet-Lecxem. 17 Kaj David esprimis deziron kaj diris: Kiu trinkigus al mi akvon el la puto Bet-Lecxema, kiu estas apud la pordego? 18 Tiam tiuj tri trarompe penetris en la tendaron de la Filicxtoj, cxerpis akvon el la puto Bet-Lecxema, kiu estis apud la pordego, prenis kaj alportis al David. Sed David ne volis trinki cxin; li elverxis cxin al la Eternulo, 19 kaj diris: Gardu min mia Dio, ke mi ne faru tion: cxu mi trinku la sangon de tiuj viroj, kiuj riskis sian vivon? cxar kun risko por sia vivo ili alportis cxin. Kaj li ne volis trinki cxin. Tion faris la tri herooj. 20 Abicxaj, frato de Joab, estis estro de tiuj tri; li mortigis per sia lanco tricent homojn, kaj li havis gloran nomon inter la tri. 21 El la tri li estis honorata de du kaj estis ilia estro, sed en la trion li ne eniris. 22 Benaja, filo de Jehojada, filo de homo kuracxa, granda pro siaj faroj, el Kabceel: li mortigis la du fortulojn de Moab; li ankacx malsupreniris, kaj mortigis leonon en kavo en necxa tago. 23 Li ankacx mortigis Egipton, viron, kiu havis la alton de kvin ulnoj; en la mano de la Egipto estis lanco kiel rultrabo de teksisto; li aliris al li kun bastono, elcxiris la lancon el la mano de la Egipto, kaj mortigis lin per lia propra lanco. 24 Tion faris Benaja, filo de Jehojada. Kaj li havis gloran nomon inter la tri herooj. 25 Inter la tridek li estis plej honorata, sed en la trion li ne eniris. Kaj David faris lin lia korpogardistestro.

26 La cxefaj militistoj estis: Asahel, frato de Joab, Elcxanan, filo de Dodo, el Bet-Lecxem, 27 cxamot, la Harorano, cxelec, la Pelonano, 28 Ira, filo de Ikecx, la Tekoaano, Abiezer, la Anatotano, 29 Sibcxaj, la cxucxaido, Ilaj, la Acxocxido, 30 Maharaj, la Netofaano, cxeled, filo de Baana, la Netofaano, 31 Itaj, filo de Ribaj, el Gibeja de la Benjamenidoj, Benaja, la

Piratonano, 32 cxuraj, el Nacxale-Gaax, Abiel, la Arbatano, 33 Azmavet, la Bacxurimano, Eljacxba, la cxaalbonano; 34 el la filoj de Haxxem, la Gizonano: Jonatan, filo de cxage, la Hararano, 35 Acxiam, filo de Sacxar, la Hararano, Elifal, filo de Ur, 36 cxefer, la Mecxeratanano, Acxija, la Pelonano, 37 cxecro, la Karmelano, Naaraj, filo de Ezabaj, 38 Joel, frato de Natan, Mibcxar, filo de Hagri, 39 Celek, la Amonido, Nacxaraj, la Beerotano, armilportisto de Joab, filo de Ceruja, 40 Ira, la Jetrido, Gareb, la Jetrido, 41 Urija, la cxiendo, Zabad, filo de Acxlaj, 42 Adina, filo de cxiza, la Rubenido, cxefo de Rubenidoj, kaj kun li estis tridek, 43 cxanan, filo de Maacxa, Joxafat, la Mitnido, 44 Uzija, la Acxterotano, cxama kaj Jeiel, filoj de cxotam, la Aroerano, 45 Jediael, filo de cximri, kaj lia frato Joxa, la Ticano, 46 Eliel, la Macxavido, Jeribaj kaj Joxavja, filoj de Elnaam, Jitma, la Moabido, 47 Eliel, Obed, kaj Jaasiel el Mecobaja.

Cxapitro 12

1 Jen estas tiuj, kiuj venis al David en Ciklagon, kiam li estis ankoraŭ kaxita antaŭ Saul, filo de Kicx; ili ankoraŭ estis inter la herooj, helpantoj en la milito; 2 armitaj per pafarko, povosciantaj cxeti cxtonojn kaj pafarkajn sagojn per la dekstra mano kaj per la maldekstra, el la fratoj de Saul, Benjaminidoj: 3 la cxefo Acxiezer, kaj Joacx, filoj de cxemaa, la Gibeano, Jeziel kaj Pelet, filoj de Azmavet, Beracxa, kaj Jehu, la Anatotano, 4 Jicxmaja, la Gibeonano, heroo el tridek kaj super tridek, Jeremia, Jaxxaziel, Joxanan, kaj Jozabad, la Gaderaano, 5 Eluzaj, Jerimot, Bealja, cxemarja, kaj cxefatja, la cxarufano, 6 Elkana, Jicxija, Azarel, Joezer, kaj Jaxxobeam, la Koraxidoj, 7 Joela kaj Zebadja, filoj de Jerocxam, el Gedor. 8 El la Gadidoj aparticxis al David en la fortikigitan lokon en la dezerto kuracxaj militistoj, kapablaj batalistoj, armitaj per cxildo kaj lanco; iliaj vizacxo estis kiel vizacxo de leono, kaj rapidkuraj ili estis, kiel gazeloj sur la montoj: 9 Ezer estis la cxefo, Obadja la dua, Eliab la tria, 10 Micxmana la kvara, Jeremia la kvina, 11 Ataj la sesa, Eliel la sepa, 12 Jonatan la oka, Elzabad la naŭa, 13 Jeremia la deka, Macxbanaj la dek-unua. 14 cxi tiuj el la Gadidoj estis cxefoj en la militistaro: la plej malgranda estis super cent, kaj la plej granda super mil. 15 Ili estis tiuj, kiuj transiris Jordanon en la unua monato, kiam cxi inundis siajn ambacx bordojn, kaj ili dispelis cxuijn loxantojn de la valoj orienten kaj okcidenten. 16 Ankoraŭ el la idoj de Benjamin kaj de Jehuda oni venis en la fortikigitan lokon al David. 17 Kaj David eliris renkonte al ili, kaj ekparolis kaj diris al ili: Se vi venis al mi kun paco, por helpi al mi, mia koro estos kun vi; sed se por ruze transdoni min al miaj malamiko, kvankam miaj manoj estas senkulpaj, tiam vidu tion Dio de niaj patroj, kaj Li jucu. 18 Kaj spirito venis sur Amasajon, la estron de la herooj, kaj li diris: Al vi, ho David, kaj kun vi, ho filo de Jicxaj, estu paco; paco al vi, kaj paco al viaj helpantoj, cxar al vi helpas via Dio. Kaj David ilin akceptis kaj faris ilin cxefoj de la militistoj. 19 Ankoraŭ el la Manaseidoj oni alicxis al David, kiam li iris kun la Filicxtoj milite kontraŭ Saulon, sed ne helpis al ili; cxar post konsilicxo la estroj de la Filicxtoj forsendis lin, dirante: Kun niaj kapoj li alicxos al sia sinjoro Saul. 20 Kiam li venis en Ciklagon, alicxis al li el la Manaseidoj: Adnacx, Jozabad, Jediael, Micxael, Jozabad, Elihu, kaj Ciltaj, milestroj de la Manaseidoj. 21 Kaj ili helpis al David kontraŭ la militistoj, cxar ili cxuij estis herooj, kaj ili estis estroj en militistaro. 22 cxuitage oni venis pli al David, por helpi al li, cxi kolekticxis granda armeo, kiel armeo de Dio.

23 Jen estas la nombro de la cxefaj armitaj militistoj, kiuj venis al David en cxebronon, por transdoni al li la regnon de Saul, konforme al la vorto de la Eternulo; 24 da Jehudaidoj, portantaj cxildon kaj lancon, estis ses mil okcent armitaj por la militistaro; 25 el la Simeonidoj, batakapablaj por la militistaro, estis sep mil cent; 26 el la Levidoj estis kvar mil sescent; 27 kaj Jehojada, estro de Aaronidoj, kaj kun li tri mil sepcent; 28 kaj Cadok, kuracxa junulo, kaj lia patrodomo, dudek du estroj; 29 el la Benjaminidoj, samtribanoj de Saul, tri mil; cxis tiam la plimulto el ili fidele servis al la domo de Saul; 30 el la Efraimidoj dudek mil okcent kuracxaj militistoj, viroj famaj en siaj patrodomoj; 31 el la duontribo de Manase dek ok mil, kiuj estis vokitaj lacxnome, por iri rexxigi Davidon; 32 el la Isacxaridoj, kiuj komprenis la cirkonstancojn, kaj sciis, kion Izrael devas fari, estis ducent cxefoj, kaj cxiuj iliaj fratoj agis lacx iliaj vortoj; 33 el la Zebulunidoj, militkapablaj, kaj irantaj en militon kun cxiaj bataliloj, estis kvindek mil, por envicicxi en konkordo; 34 el la Naftaliidoj estis mil estroj, kaj kun ili tridek sep mil kun cxildoj kaj lancoj; 35 el la Danidoj, armitaj por milito, estis dudek ok mil sescent; 36 el la Acxeridoj, militkapablaj kaj pretaj por milito, kvardek mil; 37 de trans Jordan, el la Rubenidoj, la Gadidoj, kaj la duontribo de Manase, kun cxiaj militaj bataliloj, cent dudek mil. 38 cxiuj tiuj militistoj, prezentantaj arancxitaajn vicojn, venis plenkore en cxebronon, por fari Davidon rexxo super la tuta Izrael; ankacx cxiuj ceteraj Izraelidoj estis unuanimaj, por rexxigi Davidon. 39 Kaj ili restis tie kun David dum tri tagoj, mancxis kaj trinkis; cxar iliaj fratoj pretigis por ili; 40 ankacx tiuj, kiuj estis proksime de ili, cxis Isacxar, Zebulun, kaj Naftali, alportadis al ili sur azenoj, kameloj, muloj, kaj bovoj mancxacxon el faruno, premitajn figojn, sekvinberojn, vinon, oleon, bovojn, kaj cxafojn en granda kvanto; cxar estis cxojo en Izrael.

Cxapitro 13

1 David konsilicxis kun la milestroj, centestroj, kaj cxiuj cxefoj; 2 kaj David diris al la tuta komunumo de Izrael: Se placxas al vi, kaj se tio estas de la Eternulo, nia Dio, ni dissendu cxiuflanken al cxiuj ceteraj niaj fratoj en cxiujn regionojn de Izrael, kaj samtempe al la pastroj kaj Levidoj en la urbojn de ilia loxxado, ke ili kolekticxu al ni; 3 kaj ni transportu al ni la keston de nia Dio, cxar ni ne turnis nin al Li en la tempo de Saul. 4 Kaj la tuta komunumo diris, ek oni tiel agu; cxar la afero placxis al la tuta popolo. 5 Tiam David kolektis la tutan Izraelon, de cxicxor la Egipta cxis cxamat, por ke oni venigu la keston de Dio el Kirjat-Jearim. 6 Kaj David kun la tuta Izrael iris en Baalan, en Kirjat-Jearimon, kiu trovixxas en Judujo, por venigi de tie la keston de Dio, de la Eternulo, kiu sidas sur la keruboj, kie estas vokata Lia nomo. 7 Kaj oni veturigis la keston de Dio sur nova veturilo el la domo de Abinadab, kaj Uza kaj Acxjo kondukis la veturilon. 8 Kaj David kaj cxiuj Izraelidoj ludis antacx Dio per la tuta forto, kun kantoj, harpoj, psalteroj, tamburinoj, cimbaloj, kaj trumpetoj. 9 Kiam ili alvenis al la dracxejo de Kidon, Uza etendis sian manon, por subteni la keston, cxar la bovoj klinpucxis cxin. 10 Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontrakx Uza, kaj Li mortigis lin pro tio, ke li etendis sian manon al la kesto; kaj li mortis tie antacx Dio. 11 Kaj aflikticxis David pro tio, ke la Eternulo frapis Uzan, kaj li donis al tiu loko la nomon Perek-Uza, cxis la nuna tago. 12 Kaj David ektimis Dion en tiu tago, kaj diris: Kiamaniere mi enportos al mi la keston de Dio? 13 Kaj David ne transportigis la keston al si, en la urbon de David, sed li direktis cxin en la domon de Obed-Edom, la Gatano. 14 Kaj la kesto de Dio restis kun la familio de Obed-Edom en lia domo dum tri monatoj; kaj la

Eternulo benis la domon de Obed-Edom, kaj cxion, kio apartenis al li.

Cxapitro 14

1 cxiram, rexo de Tiro, sendis al David senditojn, kaj cedran lignon, kaj masonistojn kaj cxarpentistojn, por ke ili konstruu por li domon. 2 Kaj David konsciis, ke la Eternulo fortikigis lin kiel rexon super Izrael, ke lia regno levicxis alte pro Lia popolo Izrael.

3 Kaj David prenis ancoracx edzinojn en Jerusalemon, kaj David naskigis ancoracx filojn kaj filinojn. 4 Kaj jen estas la nomoj de tiuj, kiuj naskicxis al li en Jerusalemon: cxamua kaj cxobab, Natan kaj Salomono 5 kaj Jibexar kaj Elicxua kaj Elpelet 6 kaj Noga kaj Nefeg kaj Jafia 7 kaj Elicxama kaj Beeljada kaj Elifelet.

8 Kiam la Filicxtoj acxdis, ke David estas oleita kiel rexo super la tuta Izrael, tiam cxiuj Filicxtoj iris, por sercx Davidon. David acxdis pri tio, kaj li eliris kontraCx ilin. 9 Kaj la Filicxtoj venis kaj okupis la valon Refaim. 10 Kaj David demandis Dion, dirante: cxu mi iru kontraCx la Filicxtoj? kaj cxu Vi transdonos ilin en mian manon? Kaj la Eternulo diris al li: Iru, cxar Mi transdonos ilin en vian manon. 11 Kaj ili iris al Baal-Peracim, kaj David venkobatis ilin tie. Kaj David diris: Dio disbatis miajn malamikojn per mia mano, kiel oni disbatis akvon. Tial oni donis al tiu loko la nomon Baal-Peracim. 12 Kaj ili lasis tie siajn diojn; kaj David ordonis, ke oni forbruligu ilin per fajro. 13 Kaj denove venis la Filicxtoj kaj okupis la valon. 14 Tiam David denove demandis Dion, kaj Dio diris al li: Ne iru post ili, deturnu vin de ili, kaj venu al ili de la flanko de la morusarboj; 15 kaj kiam vi ekacxdos la sonon de pacxo sur la supro de la morusarboj, tiam komencu la batalon; cxar Dio eliris antacx vi, por frapi la tendaron de la Filicxtoj. 16 Kaj David faris, kiel ordonis al li Dio; kaj ili venkobatis la tendaron de la Filicxtoj de Gibeon cxis Gezer. 17 Kaj la nomo de David faricxis fama en cxiuj landoj; kaj la Eternulo faris lin timata de cxiuj nacioj.

Cxapitro 15

1 Li konstruis al si domojn en la urbo de David, kaj pretigis lokon por la kesto de Dio, kaj etendis tendon super cxi. 2 Tiam David diris: Neniu portu la keston de Dio krom la Levidoj; cxar ilin la Eternulo elektis, por ke ili portu la keston de Dio kaj servu al Li eterne. 3 Kaj David kunvenigis cxiujn Izraelidojn en Jerusalemon, por porti la keston de la Eternulo sur cxian lokon, kiun li pretigis por cxi. 4 Kaj David kunvenigis la idojn de Aaron kaj la Levidojn: 5 el la idoj de Kehat estis: la estro Uriel kaj liaj fratoj, cent dudek; 6 el la idoj de Merari: la estro Asaja kaj liaj fratoj, ducent dudek; 7 el la idoj de Gercxon: la estro Joel kaj liaj fratoj, cent tridek; 8 el la idoj de Elicafan: la estro cxemaja kaj liaj fratoj, ducent; 9 el la idoj de cxebron: la estro Eliel kaj liaj fratoj, okdek; 10 el la idoj de Uziel: la estro Aminadab kaj liaj fratoj, cent dek du. 11 Kaj David alvokis la pastrojn Cadok kaj Ebjatar, kaj la Levidojn Uriel, Asaja, Joel, cxemaja, Eliel, kaj

Aminadab; 12 kaj li diris al ili: Vi, cxefoj de patrodomoj de la Levidoj, sanktigu vin kaj viajn fratojn, kaj alportu la keston de la Eternulo, Dio de Izrael, sur la lokon, kiun mi pretigis por cxi; 13 cxar antacxe, kiam ne vi tion faris, la Eternulo, nia Dio, frapis nin pro tio, ke ni sercxis Lin ne tiel, kiel oni devas. 14 Kaj sanktigis sin la pastroj kaj la Levidoj, por porti la keston de la Eternulo, Dio de Izrael. 15 Kaj la idoj de Levi ekportis la keston de Dio, kiel ordonis Moseo laxe la vorto de la Eternulo, sur siaj cxultroj, per stangoj sur ili. 16 Kaj David diris al la estroj de la Levidoj, ke ili starigu siajn fratojn la kantistojn kun muzikaj instrumentoj, psalteroj, harpoj, kaj lacxtaj cimbaloj, por ke alte acxdicxu la sonoj de cxojo. 17 Kaj la Levidoj starigis Hemanon, filon de Joel, kaj el liaj fratoj Asafon, filon de Berecxja, kaj el la idoj de Merari, siaj fratoj, Etanon, filon de Kucxaja; 18 kaj kun ili iliajn duagradajn fratojn: Zecxarja, Ben, Jaaziel, cxemiramot, Jecxiel, Uni, Eliab, Benaja, Maaseja, Matitja, Eliflehu, Mikneja, Obed-Edom, kaj Jeiel, kiel pordegistojn. 19 La kantistoj Heman, Asaf, kaj Etan estis por ludado sur kupraj cimbaloj; 20 Zecxarja, Aziel, cxemiramot, Jecxiel, Uni, Eliab, Maaseja, kaj Benaja--sur psalteroj, por sopranuloj; 21 Matitja, Eliflehu, Mikneja, Obed-Edom, Jeiel, kaj Azazja--sur harpoj, por basuloj, por antacxkanti; 22 Kenanja, la estro de la Levidoj--por arancxado; li arancxadis la muzikon, cxar li estis kompetentulo. 23 Berecxja kaj Elkana estis pordogardistoj cxe la kesto; 24 cxebanja, Joxafat, Netanel, Amasaj, Zecxarja, Benaja, kaj Eliezer, la pastroj, trumpetadis per trumpetoj antacx la kesto de Dio; Obed-Edom kaj Jecxija estis pordogardistoj cxe la kesto. 25 Tiamaniere iris David kaj la plejcxuloj de Izrael kaj la milestroj, por transporti kun cxojo la keston de interligo de la Eternulo el la domo de Obed-Edom. 26 Kaj kiam Dio helpis al la Levidoj, kiuj portis la keston de interligo de la Eternulo, oni oferbucxis sep bovojn kaj sep cxafojn. 27 David estis vestita per tuniko el delikata tolo, ankacx cxiuj Levidoj, kiuj portis la keston, la kantistoj, kaj Kenanja, la estro de arancxado de la cxoroj; David ankacx havis sur si linan efodon. 28 Kaj cxiuj Izraelidoj akompanis la keston de interligo de la Eternulo, kun cxojkrioj, kun sonado de korno, kun trumpetoj, lacxtaj cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj. 29 Kiam la kesto de interligo de la Eternulo venis al la urbo de David, Micxal, filino de Saul, rigardis tra la fenestro; kaj kiam cxi vidis, ke la rexo David saltas kaj ludas, cxi ekmalestimis lin en sia koro.

Cxapitro 16

1 Kaj oni alportis la keston de Dio, kaj metis cxin interne de la tendo, kiun David starigis por cxi; kaj oni alportis bruloferojn kaj pacoferojn antacx Dion. 2 Kiam David finis la oferadon de la bruloferoj kaj de la pacoferoj, li benis la popolon en la nomo de la Eternulo. 3 Kaj li disdonis al cxiuj Izraelidoj, kiel al la viroj, tiel ankacx al la virinoj, al cxiu po unu bulo da pano, po unu porcio da viando, kaj po unu peniko da sekvinberoj.

4 Kaj li starigis antacx la kesto de la Eternulo el la Levidoj servantojn, por kantadi gloron, dankon, kaj lacxdon al la Eternulo, Dio de Izrael: 5 la cxefo estis Asaf, la dua estis Zecxarja, poste Jeiel, cxemiramot, Jecxiel, Matitja, Eliab, Benaja, Obed-Edom, kaj Jeiel, kun psalteroj kaj harpoj, kaj Asaf sonigadis per cimbaloj; 6 Benaja kaj Jacxaziel, la pastroj, estis kun trumpetoj cxiam antacx la kesto de interligo de Dio.

7 Tiam, en tiu tago, David la unuan fojon arancxis dankokanton al la Eternulo per Asaf kaj liaj fratoj:

8Gloru la Eternulon, voku Lian nomon;
Sciigu inter la popoloj Liajn farojn.
9Kantu al Li, muziku al Li;
Parolu pri cxiuj Liaj mirakloj.
10Lacxdu Lian sanktan nomon;
cxoju la koro de tiuj, kiuj sercxas la Eternulon.
11Turnu vin al la Eternulo kaj al Lia potenco;
Sercxu cxiam Lian vizacxon.
12Memoru Liajn miraklojn, kiujn Li faris;
Liajn signomiraklojn kaj la juxcojn de Lia bucxo;
13Vi, semo de Izrael, Lia sklavo,
Filoj de Jakob, Liaj elektitoj.
14Li estas la Eternulo, nia Dio;
Sur la tuta tero estas Liaj juxcoj.
15Memoru eterne Lian interligon,
La vorton, kiun Li testamentis por mil generacioj,
16Kiun Li interkonsentis kun Abraham
Kaj cxuris al Isaak.
17Li metis cxin por Jakob kiel lecxon,
Por Izrael kiel eternan interligon,
18Dirante: Al vi Mi donos la landon Kanaan
Kiel vian parton heredan.
19Kiam vi estis malgrandnombraj,
Malmultaj, kaj fremduloj en cxi,
20Kaj ili iradis de popolo al popolo,
El unu regno al alia gento,
21Tiam Li al neniuj permesis premi ilin,
Kaj Li punis pro ili recxojn;
22Dirante: Ne tucxu Miajn sanktoleitojn,
Kaj al Miaj profetoj ne faru malbonon.
23Kantu al la Eternulo la tuta tero;
Proklamu de tago al tago Lian savon.
24Rakontu inter la popoloj Lian gloron,
Inter cxiuj gentoj Liajn miraklojn.
25cxar la Eternulo estas granda kaj tre glorinda;
Li estas timinda super cxiuj dioj;
26cxar cxiuj dioj de la popoloj estas idoloj;
Sed la Eternulo kreis la cxielon.
27Gloro kaj majesto estas antacx Li;
Forto kaj beleco estas sur Lia loko.
28Tributu al la Eternulo, familioj de la popoloj,
Tributu al la Eternulo gloron kaj potencon.

29Tributu al la Eternulo honoron de Lia nomo;
 Alportu donacon, kaj venu antacx Lin;
 Adorklinicxu antacx la Eternulo en sankta ornamo.
 30Tremu antacx Li la tuta tero;
 Li arancxis ja la mondon, ke cxi ne cxancelicxu.
 31cxoju la cxielo, kaj estu gaja la tero;
 Kaj oni diru inter la nacioj: La Eternulo recxas.
 32Bruu la maro, kaj cxio, kio cxin plenigas;
 cxoju la kampo, kaj cxio, kio estas sur cxi.
 33Tiam kantu cxuij arboj de la arbaro antacx la Eternulo,
 cxar Li venas, por juxti la teron.
 34Lacxdu la Eternulon, cxar Li estas bona;
 cxar eterna estas Lia favorkoreco.
 35Kaj diru: Savu nin, ho Dio de nia savo,
 Kolektu nin kaj liberigu nin el inter la nacioj,
 Por ke ni danku Vian sanktan nomon,
 Por ke ni gloru nin per Via majesto.
 36Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael,
 De eterne cxis eterne.

Kaj la tuta popolo diris: Amen! kaj gloro al la Eternulo!

37 Kaj li restigis tie antacx la kesto de interligo de la Eternulo Asafon kaj liajn fratojn, por
 servadi antacx la kesto konstante, lacx la ordo de cxiu tago; 38 kaj Obed-Edomon kaj liajn
 fratojn, sesdek ok; Obed-Edom, filo de Jedutun, kaj cxosa, restis kiel pordegistoj; 39 kaj la
 pastron Cadok kaj liajn fratojn, la pastrojn, antacx la locxejo de la Eternulo sur la altacxo en
 Gibeon, 40 por ke ili alportadu bruloferojn al la Eternulo sur la altaro de bruloferoj konstante,
 matene kaj vespere, kaj por cxio, kio estas skribita en la instruo de la Eternulo, kiun Li donis al
 Izrael. 41 Kaj kun ili estis Heman kaj Jedutun, kaj la aliaj elektitoj, difinitaj lacxnome, por
 kantadi lacxdon al la Eternulo, cxar eterna estas Lia favorkoreco; 42 kun ili estis Heman kaj
 Jedutun, kun trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj instrumentoj por kantado antacx Dio; kaj la filoj de
 Jedutun estis cxe la pordego. 43 Kaj la tuta popolo disiris cxiu en sian domon; kaj David iris
 returne, por beni sian domon.

Cxapitro 17

1 Kiam David locxis en sia domo, li diris unu fojon al la profeto Natan: Jen mi locxas en domo
 cedroligna, kaj la kesto de interligo de la Eternulo restas sub tapicxo. 2 Kaj Natan diris al
 David: cxion, kio estas sur via koro, faru, cxar Dio estas kun vi. 3 Sed en tiu sama nokto aperis
 vorto de Dio al Natan, dirante: 4 Iru, kaj diru al Mia servanto David: Tiele diras la Eternulo: Ne
 vi konstruos por Mi la domon por locxi; 5 cxar Mi ne locxis en domo de post tiu tago, kiam Mi
 elkondukis Izraelon, cxis la nuna tempo; sed Mi estis nur en tabernaklo kaj en tendo. 6 Kien ajn
 Mi iris kun la tuta Izrael, cxu Mi diris ecx unu vorton al iu el la juxxistoj de Izrael, al kiuj Mi

ordonis pacxti Mian popolon, dirante: Kial vi ne konstruis por Mi cedrolignan domon? 7 Kaj nun diru jenon al Mia servanto David: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Mi prenis vin de cxafojo, de cxafoj, por ke vi estu estro super Mia popolo Izrael; 8 kaj Mi estis kun vi cxie, kien vi iris; kaj Mi ekstermis cxiujn viajn malamikojn antacx vi, kaj Mi faris al vi nomon, egalan al la nomoj de la potenculoj sur la tero; 9 kaj Mi aranxis lokon por Mia popolo Izrael, kaj Mi plantis cxin tiel, ke cxi loxu trankvile sur sia loko kaj ne plu tremu; kaj malbonuloj ne plu senfortigos cxin, kiel antacxe; 10 kaj de post tiu tempo, kiam Mi starigis juxistojn super Mia popolo Izrael, Mi humiligis cxiujn viajn malamikojn; kaj Mi diras al vi, ke domon konstruos al vi la Eternulo. 11 Kiam finicxos viaj tagoj kaj vi iros al viaj patroj, Mi starigos post vi vian idon, kiu estos el viaj filoj; kaj Mi fortikigos lian regnon. 12 Li konstruos por Mi domon; kaj Mi fortikigos lian tronon por cxiam. 13 Mi estos al li patro, kaj li estos al Mi filo; kaj Mian favorkorecon Mi ne deturnos de li tiel, kiel Mi deturnis de tiu, kiu estis antacx vi. 14 Kaj Mi starigos lin en Mia domo kaj en Mia regno por cxiam; kaj lia trono estos fortikigita por eterne. 15 Konforme al cxiuj cxi tiuj vortoj kaj al cxi tiu tuta vizio, Natan parolis al David.

16 Kaj venis la rexo David kaj sidicxis antacx la Eternulo, kaj diris: Kiu estas mi, ho Dio Eternulo, kaj kio estas mia domo, ke Vi venigis min cxis cxi tie? 17 Sed ecx tio estis nesuficxa antacx Vi, ho Dio, kaj Vi parolis pri la domo de Via servanto ecx por la malproksima estonteco, kaj Vi rigardis min kiel homon alte starantan, ho Dio Eternulo. 18 Kion pli David povas diri al Vi, por honori Vian servanton? Vi konas ja Vian servanton. 19 Ho Eternulo, por Via servanto kaj lacx Via koro Vi faris tiun tutan grandacxon, por montri cxian grandecon. 20 Ho Eternulo, ne ekzistas simila al Vi, kaj ne ekzistas Dio krom Vi, lacx cxio, kion ni acxdis per niaj oreloj. 21 Kaj kiu estas simila al Via popolo Izrael, la sola popolo sur la tero, koncerne kiun Dio iris, por elacxeti cxin al Si kiel popolon, por fari al Si nomon per grandacxo kaj timindacxo, forpelante naciojn antacx Via popolo, kiun Vi liberigis el Egiptujo? 22 Vi faris Vian popolon Izrael Via popolo por eterne; kaj Vi, ho Eternulo, faris Vin Dio por cxi. 23 Kaj nun, ho Eternulo, la vorto, kiun Vi diris pri Via servanto kaj pri lia domo, vericxu por eterne, kaj Vi agu tiel, kiel Vi diris. 24 Kaj Via nomo estu vera kaj granda por eterne, por ke oni diru: La Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, estas Dio al Izrael; kaj la domo de Via servanto David estu fortika antacx Vi. 25 cxar Vi, ho mia Dio, sciigis al la orelo de Via servanto, ke Vi konstruos al li domon; tial Via servanto trovis kuracxon precxi antacx Vi. 26 Kaj nun, ho Eternulo, Vi estas Dio, kaj Vi diris pri Via servanto cxi tiun bonacxon. 27 Nun komencu beni la domon de Via servanto, ke cxi restu eterne antacx Vi; cxar kion Vi, ho Eternulo, benas, tio restas benita por eterne.

Cxapitro 18

Post tio okazis, ke David venkobatis la Filicxtojn kaj humiligis ilin, kaj li prenis Gaton kaj cxiajn filinurbojn el la manoj de la Filicxtoj. 2 Li ankacx venkobatis la Moabidojn, kaj la Moabidoj submeticxis al David kaj alportis tributojn. 3 Kaj David venkobatis Hadarezeron, rexon de Coba, en examat, kiam tiu iris, por fortikigi sian regadon super la rivero Ecxftrato. 4 Kaj David venkoprenis de li mil cxarojn kaj sep mil rajdantojn kaj dudek mil piedirantojn; kaj David lamigis cxiujn cxarcxevalojn, sed restigis el ili por cent cxaroj. 5 La Sirianoj Damaskaj venis,

por helpi al Hadarezer, reĉxo de Coba; sed David venkobatis el la Sirianoj dudek du mil homojn. 6 Kaj David restigis garnizonojn en la Damaska Sirio, kaj la Sirianoj submeticxis al David kaj alportis tributojn. Kaj la Eternulo helpis al David cxie, kien li iris. 7 Kaj David prenis la orajn cxildojn, kiujn havis sur si la servantoj de Hadarezer, kaj alportis ilin en Jerusalemon. 8 Kaj el Tibcxat kaj el Kun, urboj de Hadarezer, David prenis tre multe da kupro, el kiu poste Salomono faris la kupran maron, la kolonojn, kaj la kuprajn vazojn. 9 Kiam Tou, reĉxo de cxamat, acxdis, ke David venkobatis la tutan militistaron de Hadarezer, reĉxo de Coba, 10 tiam li sendis sian filon Hadoram al la reĉxo David, por saluti lin, kaj gratuli lin pri tio, ke li militis kontracx Hadarezer kaj venkobatis lin (cxar Tou estis en milito kontracx Hadarezer); kaj li havis kun si cxiaspecajn vazojn el oro, arcxento, kaj kupro. 11 Ankacx cxi tiujn David dedicxis al la Eternulo, kune kun la arcxento kaj oro, kiun li prenis de cxiuj nacioj: de Edom, de Moab, de la Amonidoj, de la Filicxtoj, kaj de Amalek. 12 Plue Abicxaj, filo de Ceruja, venkobatis Edomon en la Valo de Salo, dek ok mil homojn; 13 kaj li restigis en Edomujo garnizonojn, kaj cxiuj Edomidoj submeticxis al David. Kaj la Eternulo helpis al David cxie, kien li iris.

14 Kaj David reĉxis super la tuta Izrael, kaj li faradis juxxon kaj justecon al sia tuta popolo. 15 Joab, filo de Ceruja, estis estro de la militistaro; Jehocxafat, filo de Acxilud, estis kronikisto; 16 Cadok, filo de Acxitub, kaj Abimelec, filo de Ebjatar, estis pastroj; kaj cxavexa estis skribisto; 17 Benaja, filo de Jehojada, estis super la Keretidoj kaj la Peletidoj; kaj la filoj de David estis la unuaj apud la reĉxo.

Cxapitro 19

1 Okazis poste, ke mortis Nacxacx, reĉxo de la Amonidoj, kaj lia filo faricxis reĉxo anstatacx li. 2 Tiam David diris: Mi estos favorkora al cxanun, filo de Nacxacx, cxar lia patro agis favorkore koncerne min. Kaj David sendis senditojn, por konsoli lin pri lia patro. Kaj la servantoj de David venis en la landon de la Amonidoj, al cxanun, por lin konsoli. 3 Sed la eminentuloj de la Amonidoj diris al cxanun: cxu efektive David deziras honori vian patron antacx vi, ke li sendis al vi konsolantojn? cxu ne venis al vi liaj servantoj nur por esplori, por ruinigi, kaj por esplorigardi la landon? 4 Tiam cxanun prenis la servantojn de David, razigis ilin, detrancxis iliajn vestojn cxis duono, cxis la lumboj, kaj foririgis ilin. 5 Kaj ili iris. Kaj oni raportis al David pri tiuj viroj, kaj li sendis renkonte al ili, cxar la viroj tre hontis. Kaj la reĉxo diris: Restu en Jericxo, cxis rekreskos viaj barboj, kaj tiam revenu. 6 Kiam la Amonidoj vidis, ke ili indignigis kontracx si Davidon, tiam cxanun kaj la Amonidoj sendis mil kikarojn da arcxento, por dungi al si el Mezopotamio, el Sirio de Maacxa, kaj el Coba cxarojn kaj rajdistojn. 7 Kaj ili dungis al si tridek du mil cxarojn kaj la reĉxon de Maacxa kun lia popolo. Kaj ili venis kaj staricxis tendare antacx Medba. Kaj la Amonidoj kolekticxis el siaj urboj kaj venis al la milito. 8 Kiam David acxdis pri tio, li sendis Joabon kaj la tutan armeon da kuracxuloj. 9 Kaj la Amonidoj eliris, kaj batalarancixis antacx la enirejo de la urbo; kaj la reĉxo venintaj aranxcixis aparte, sur la kampo. 10 Kiam Joab vidis, ke li havos kontracx si batalon antacxe kaj malantacxe, li faris elekton el cxiuj plejbravuloj en Izrael kaj batalarancxis ilin kontracx la Sirianoj; 11 la ceteran parton de la popolo li komisiis al sia frato Abicxaj, kaj ili batalarancxis sin kontracx la Amonidoj. 12 Kaj li diris: Se la Sirianoj superfortos min, tiam vi donos al mi helpon; sed se la

Amonidoj superfortos vin, tiam mi donos al vi helpon; 13 estu kuracxa, kaj ni tenu nin forte pro nia popolo kaj pro la urboj de nia Dio; kaj la Eternulo faru tion, kio placxos al Li. 14 Kaj Joab, kun la popolo, kiu estis kun li, komencis la batalon kontraŭ la Sirianoj, kaj cxi tiuj forkuris antaŭx li. 15 Kiam la Amonidoj vidis, ke la Sirianoj forkuris, ili ankaŭx forkuris antaŭx lia frato Abicxaj, kaj foriris en la urbon. Kaj Joab venis Jerusalemon. 16 Vidante, ke ili estas venkobatitaj de la Izraelidoj, la Sirianoj sendis senditojn kaj elirigis la Sirianojn transriverajn; kaj cxofacx, la militestro de Hadarezer, ilin kondukis. 17 Kiam tio estis raportita al David, li kolektis cxiujn Izraelidojn, transiris Jordanon, venis al ili, kaj batalarancixis kontraŭx ili; David arancxis batalon kontraŭx la Sirianoj, kaj ili interbatalis kun li. 18 Kaj la Sirianoj forkuris antaŭx Izrael, kaj David mortigis el la Sirianoj sep mil cxaristojn kaj kvardek mil piedirantojn; ankaŭx cxofacxon, la militestron, li mortigis. 19 Kiam la servantoj de Hadarezer vidis, ke ili estas venkobatitaj de la Izraelidoj, ili faris pacon kun David kaj submeticxis al li. Kaj la Sirianoj ne volis plu helpi al la Amonidoj.

Cxapitro 20

1 Post paso de unu jaro, en la tempo, kiam la reĉxoj eliras milite, Joab kondukis la militistaron kaj komencis ruinigi la landon de la Amonidoj, kaj li venis kaj eksiecxis Raban. Sed David restis en Jerusalemon. Kaj Joab venkobatis Raban kaj detruis cxin. 2 Kaj David prenis la kronon de Malkam de lia kapo; li trovis, ke cxi enhavas lacxpeze kikaron da oro, kaj estis en cxi multekosta cxtono, kiu transiris sur la kapon de David. Kaj da militakiracxo li elportis el la urbo tre multe. 3 Kaj la popolon, kiu estis tie, li elirigis, kaj mortigis per segiloj, feraj dracxiloj, kaj hakiloj. Tiele David agis kun cxiuj urboj de la Amonidoj. Kaj David kun la tuta popolo revenis Jerusalemon.

4 Post tio komencicxis milito en Gezer, kontraŭx la Filicxtoj; tiam Sibcaxaj, la cxucxaido, mortigis Sipajon, unu el la infanoj de la giganto. Kaj ili humilicxis. 5 Kaj denove estis milito kun la Filicxtoj; kaj Elcxanan, filo de Jair, mortigis Lacxmin, fraton de Goljat, la Gatano, cxe kiu la tenilo de lia lanco estis kiel rultrabo de teksisto. 6 Kaj denove estis milito en Gat; tie estis viro tre altkreska, kiu havis po ses fingroj, sume dudek kvar; li ankaŭx naskicxis al la giganto. 7 Kiam li insultis Izraelon, lin mortigis Jonatan, filo de cximea, frato de David. 8 Tiuj naskicxis al la giganto en Gat, kaj ili falis de la mano de David kaj de la manoj de liaj servantoj.

Cxapitro 21

1 Satano levicxis kontraŭx Izraelon kaj instigis Davidon kalkuli Izraelon. 2 Kaj David diris al Joab kaj al la estroj de la popolo: Iru, kalkulu la Izraelidojn, de Beer-cxeba cxis Dan, kaj raportu al mi, por ke mi sciu ilian nombron. 3 Joab diris: La Eternulo multigu Sian popolon centoble; ili cxiuj, ho reĉxo, mia sinjoro, estas ja servantoj por mia sinjoro; por kio do mia sinjoro tion postulas? por kio tio faricxu kulpo sur Izrael? 4 Sed la vorto de la reĉxo superfortis Joabon; tial Joab iris, trairis la tutan Izraelidaron, kaj venis Jerusalemon. 5 Kaj Joab transdonis al David la rezulton de la kalkulado de la popolo; kaj montricxis, ke da Izraelidoj estas miliono kaj cent mil viroj povantaj eltiri glavon, kaj da Jehudaidoj kvarcent sepdek mil povantaj eltiri glavon. 6 La Levidojn kaj la Benjaminidojn li ne kalkulis inter ili, cxar antipatia estis al Joab la vorto de la reĉxo. 7 Kaj tiu afero malplacxis al Dio, kaj Li frapis Izraelon. 8 Tiam David diris al Dio: Mi

forte pekis, farante tiun aferon. Sed nun, pardonu do la malbonagon de Via servo; cxar mi agis tre malsacxe. 9 Kaj la Eternulo parolis al Gad, la viziisto de David, dirante: 10 Iru kaj diru al David: Tiele diras la Eternulo: Tri punojn Mi proponas al vi; elektu al vi unu el ili, ke Mi cxin faru al vi. 11 Kaj Gad venis al David, kaj diris al li: Tiele diras la Eternulo: Akceptu por vi: 12 acx dum tri jaroj estos malsato en la lando; acx dum tri monatoj vi estos premata de viaj kontracxuloj kaj vin atingos la glavo de viaj malamikoj; acx dum tri tagoj regos en la lando la glavo de la Eternulo kaj pesto, kaj ancxelo de la Eternulo ekstermados en cxiaj regionoj de Izrael. Pripensu do nun, kion mi respondu al mia Sendinto. 13 Tiam David diris al Gad: Estas al mi tre malfacile; sed mi falu en la manon de la Eternulo, cxar tre granda estas Lia kompatemeco; nur mi ne falu en manon homan. 14 Kaj la Eternulo venigis peston sur Izraelon, kaj falis el la Izraelidoj sepdek mil homoj. 15 Kaj Dio sendis ancxelon al Jerusalemon, por fari en cxi ekstermon. Sed kiam li komencis la ekstermadon, la Eternulo rigardis, kaj bedacxis la malbonon, kaj diris al la ancxelo-ekstermanto: Suficxe! nun haltigu vian manon! La ancxelo de la Eternulo staris tiam apud la dracxejo de Ornan, la Jebusido. 16 David levis siajn okulojn, kaj ekvidis la ancxelon de la Eternulo, starantan inter la tero kaj la cxielo, kaj tenantan en sia mano eltiritan glavon, etenditan super Jerusalemon. Tiam David kaj la plejcxuloj, kovritaj per sakacxo, cxetis sin vizacxaltere. 17 Kaj David diris al Dio: Mi estas ja tiu, kiu ordonis kalkuli la popolon; mi estas tiu, kiu pekis kaj faris la malbonacxon; sed kion faris cxi tiuj cxafoj? Ho Eternulo, mia Dio, Via mano estu sur mi kaj sur la domo de mia patro; sed Vian popolon ne plagu. 18 La ancxelo de la Eternulo diris al Gad, ke li diru al David, ke David iru kaj starigu altaron al la Eternulo sur la dracxejo de Ornan, la Jebusido. 19 Tiam David iris, konforme al la vorto de Gad, kiun li eldiris en la nomo de la Eternulo. 20 Kiam Ornan sin returnis kaj ekvidis la ancxelon, li kaj liaj kvar filoj kun li sin kacxis. Ornan tiam estis dracxanta tritikon. 21 Kaj David venis al Ornan. Ornan ekrigardis kaj ekvidis Davidon, kaj li eliris el la dracxejo kaj adorklinicxis antacx David vizacxaltere. 22 David diris al Ornan: Donu al mi la lokon de la dracxejo, por ke mi konstruu sur cxi altaron al la Eternulo; por cxia plena prezo donu cxin al mi, por ke cxesicxu la pesto inter la popolo. 23 Kaj Ornan diris al David: Prenu al vi; mia sinjoro la rexo faru tion, kio placxas al li; vidu, mi fordonas la bovojn por bruloferoj, la dracxilojn por ligno, kaj la tritikon por farunofero; cxion mi fordonas. 24 Sed la rexo David diris al Ornan: Ne; mi volas acxeti pro plena prezo; cxar mi ne oferportos vian propracxon al la Eternulo, kaj mi ne alportos bruloferon senpagan. 25 Kaj David donis al Ornan pro la loko sescent siklojn da oro. 26 Kaj David konstruis tie altaron al la Eternulo, kaj alportis bruloferojn kaj pacoferojn, kaj ekvokis al la Eternulo; kaj Li respondis al li per fajro el la cxielo sur la altaron de la brulofero. 27 Kaj la Eternulo ordonis al la ancxelo, ke li remetu sian glavon en cxian ingon.

28 En tiu tempo, vidante, ke la Eternulo respondis al li sur la dracxejo de Ornan, la Jebusido, David alportis tie oferon. 29 La tabernaklo de la Eternulo, kiun faris Moseo en la dezerto, kaj la altaro de bruloferoj, estis en tiu tempo sur altacxo en Gibeon. 30 Sed David ne povis iri antacx cxin por demandi Dion; cxar lin timigis la glavo de la ancxelo de la Eternulo.

Cxapitro 22

1 Kaj David diris: cxi tie estas la domo de Dio, la Eternulo, kaj cxi tio estas altaro por bruloferoj por Izrael.

2 Kaj David ordonis kunvenigi la fremdulojn, kiuj estis en la lando de Izrael, kaj li starigis

cxtonhakistojn, por cxirkacxhaki cxtonojn por la konstruado de la domo de Dio. 3 Kaj multe da fero por najloj al la pordoj de la pordegoj kaj por la krampoj pretigis David, ankacx multe da kupro, en nemezurita kvanto; 4 kaj sennombran kvanton da cedra ligno, cxar la Cidonanoj kaj Tiranoj alveturigis al David multe da cedra ligno. 5 Kaj David diris: Mia filo Salomono estas juna kaj neforta, kaj la domo, kiun oni devas konstrui por la Eternulo, devas esti granda, por ke Lia nomo kaj gloro estu konata en cxuij landoj. Tial mi preparados por li. Kaj David multe preparis antacx sia morto.

6 Kaj li alvokis sian filon Salomono, kaj testamentis al li, ke li konstruu domon por la Eternulo, Dio de Izrael. 7 Kaj David diris al Salomono: Mia filo, mi havis la intencon konstrui domon al la nomo de la Eternulo, mia Dio; 8 sed aperis pri mi vorto de la Eternulo, dirante: Multe da sango vi vercxis, kaj grandajn militojn vi faris, tial vi ne devas konstrui domon al Mia nomo; cxar multe da sangvo vi vercxis antacx Mi sur la teron. 9 Jen filo naskicxos al vi; li estos homo de paco, kaj Mi donos al li pacon en rilato al cxuij liaj malamikoj cxirkacxe; Salomono estos lia nomo, kaj pacon kaj trankvilecon Mi donos al Izrael en lia tempo. 10 Li konstruos domon al Mia nomo; li estos al Mi filo, kaj Mi estos al li patro; kaj Mi fortikigos la tronon de lia recxado super Izrael por cxiam. 11 Nun, ho mia filo, la Eternulo estu kun vi, por ke vi sukcesu kaj konstruu la domon de la Eternulo, via Dio, kiel Li diris pri vi. 12 La Eternulo donu al vi sacxon kaj kompetentecon, kaj Li faru vin ordonanto super Izrael, por ke vi plenumadu la instruon de la Eternulo, via Dio. 13 Tiam vi havos sukceson, se vi observos kaj plenumos la lecxojn kaj preskribojn, kiujn la Eternulo donis per Moseo al Izrael. Estu forta kaj kuracxa; ne timu, kaj ne tremu. 14 Jen mi en mia malricxeco pretigis por la domo de la Eternulo cent mil kikarojn da oro, kaj milionon da kikaroj da arcxento, kaj kupron kaj feron en nekalkulebla kvanto, cxar estas multe da cxi; ankacx lignon kaj cxtonojn mi pretigis; kaj vi povas aldoni al tio. 15 Vi havas multe da farontoj de la laboroj, masonistojn kaj cxarpentistojn kaj kompetentulojn pri cxiaj aferoj. 16 La oro, arcxento, kupro, kaj fero estas en nekalkulebla kvanto; levicxu kaj faru, kaj la Eternulo estu kun vi. 17 Kaj David ordonis al cxuij estroj de Izrael, ke ili helpu lian filon Salomono: 18 La Eternulo, via Dio, estas ja kun vi, kaj Li donis al vi trankvilecon cxiuflanke cxirkacxe; cxar Li transdonis en miajn manojn la locxantojn de la lando, kaj la lando humilicxis antacx la Eternulo kaj antacx Lia popolo. 19 Direktu do nun vian koron kaj vian animon, por turni vin al la Eternulo, via Dio. Levicxu, kaj konstruu la sanktejon de la Eternulo Dio, por transporti la keston de interligo de la Eternulo kaj la sanktajn vazojn de Dio en la domon, kiu estos konstruita al la nomo de la Eternulo.

Cxapitro 23

1 David maljunicxis kaj atingis suficxan acxon; kaj li faris Salomonon, sian filon, recxo super Izrael. 2 Kaj li kunvenigis cxuijn estrojn de Izrael kaj la pastrojn kaj la Levidojn. 3 Kaj estis kalkulitaj la Levidoj de la axo de tridek jaroj kaj pli; kaj montricxis, ke ilia nombro, kalkulante cxuijn kapojn de viroj, estis tridek ok mil. 4 El ili por administri la servadon de la domo de la Eternulo estis dudek kvar mil; da oficistoj kaj juxxistoj estis ses mil; 5 kvar mil pordegistoj, kaj kvar mil glorantoj de la Eternulo per instrumentoj, kiujn mi faris por glorado. 6 Kaj David dividis ilin en klasojn lacc la filoj de Levi: Gercxon, Kehat, kaj Merari. 7 La Gercxonidoj: Ladan kaj cximei. 8 La filoj de Ladan: la cxefo Jecxiel, Zetam, kaj Joel--tri. 9 La filoj de cximei: cxelomit, cxaziel, kaj Haran--tri. Tio estas la cxefoj de patrodomoj de Ladan. 10 Kaj la

filoj de cximei: Jacxat, Zina, Jeucx, kaj Beria. Tio estas la filoj de cximei--kvar. 11 Jacxat estis la cxefo, Zina estis la dua; Jeucx kaj Beria havis nemulte da infanoj, tial ili cxe la kalkulado prezentis unu patrodomon. 12 La filoj de Kehat: Amram, Jichar, cxebron, kaj Uziel--kvar. 13 La filoj de Amram: Aaron kaj Moseo. Aaron estis apartigita kaj sanktigita por la plejsanktejo, li kaj liaj idoj por cxiam, por incensadi antacx la Eternulo, por servadi al Li kaj por benadi en Lia nomo eterne. 14 Moseo estis homo de Dio, kaj liaj idoj estis alkalkulitaj al la tribo de Levi. 15 La filoj de Moseo: Gercxom kaj Eliezer. 16 La filoj de Gercxom: cxebuel estis la cxefo. 17 La filoj de Eliezer estis: Recxabja, la unua; aliajn filojn Eliezer ne havis; sed Recxabja havis tre multe da filoj. 18 La filoj de Jichar: cxelomit, la unua. 19 La filoj de cxebron: la unua estis Jerija, la dua estis Amarja, la tria estis Jacxaziel, la kvara estis Jekameam. 20 La filoj de Uziel: Micxa, la unua, kaj Jicxija, la dua. 21 La filoj de Merari: Macxli kaj Mucxi. La filoj de Macxli: Eleazar kaj Kicx. 22 Eleazar mortis, kaj li ne havis filojn, sed nur filinojn; kaj ilin prenis al si la filoj de Kicx, iliaj kuzoj. 23 La filoj de Mucxi: Macxli, Eder, kaj Jeremot--tri. 24 Tio estas la idoj de Levi lacx iliaj patrodomoj, la cxefoj de patrodomoj lacx ilia kalkulo, lacx ilia lacxnoma kaj lacxkapa nombro, kiuj faradis la laboron de servado en la domo de la Eternulo, komencante de la acxo de dudek jaroj kaj plue. 25 cxar David diris: La Eternulo, Dio de Izrael, donis ripozon al Sia popolo; kaj Li enlocixixis en Jerusalemon por cxiam. 26 Kaj la Levidoj ne bezonis portadi la tabernaklon kaj cxiujn cxiajn vazojn por la servado en cxi. 27 Lacx la lastaj ordonoj de David estis kalkulitaj la Levidoj, havantaj la acxon de dudek jaroj kaj pli. 28 Ilia ofico estis helpi al la Aaronidoj cxe la servado en la domo de la Eternulo, zorgi pri la kortoj, pri la cxambroj, pri la pureco de cxio sankta, kaj plenumi la laboron en la domo de Dio; 29 zorgi pri la pano de propono, pri la faruno por farunoferoj, pri la macoj, pri la patoj, pri la rostado, kaj pri cxia mezurado kaj pesado; 30 stari cxiumatene, por kanti lacxdon kaj gloron al la Eternulo, tiel same ankacx vespere; 31 fari cxiujn bruloferojn al la Eternulo en la sabatoj, monatkomencoj, kaj festoj, lacx ilia nombro, lacx la preskribo pri ili, cxiam antacx la Eternulo; 32 servi por decxorado cxe la tabernaklo de kunveno, cxe la sanktacxo, kaj apud siaj fratoj la Aaronidoj cxe la servado en la domo de la Eternulo.

Cxapitro 24

1 La ordo de la Aaronidoj: la filoj de Aaron: Nadab, Abihu, Eleazar, kaj Itamar. 2 Nadab kaj Abihu mortis pli frue ol ilia patro, kaj filojn ili ne havis; kaj Eleazar kaj Itamar faricxis pastroj. 3 La ordon aranxis David, kaj Cadok el la idoj de Eleazar, kaj Acximelecx el la idoj de Itamar, lacx iliaj oficoj cxe ilia servado. 4 Montricxis, ke inter la idoj de Eleazar estis pli granda nombro da viroj, ol inter la idoj de Itamar. Oni dividis ilin: por la idoj de Eleazar estis dek ses cxefoj de patrodomoj, kaj por la idoj de Itamar ok patrodomoj. 5 Oni dividis ilin per lotado, ambaux partojn paralele, cxar la estroj de la sanktejo kaj la estroj en la aferoj de Dio estis el la idoj de Eleazar kaj el la idoj de Itamar. 6 Kaj enskribis ilin cxemaja, filo de Netanel, skribisto el la Levidoj, antacx la rexo kaj la estroj, antacx la pastro Cadok, antacx Acximelecx, filo de Ebjatar, kaj antacx la cxefoj de patrodomoj de la pastroj kaj de la Levidoj; unu loto estis por patrodomo de Eleazaridoj, kaj unu loto estos por patrodomo de Itamaridoj. 7 La unua loto eliris por Jehojarib, la dua por Jedaja, 8 la tria por cxarim, la kvara por Seorim, 9 la kvina por Malkija, la sesa por Mijamin, 10 la sepa por Hakoc, la oka por Abija, 11 la nacxa por Jecxua, la deka por cxeexanja, 12 la dek-unua por Eljacxib, la dek-dua por Jakim, 13 la dek-tria por cxupa, la dek-kvara por Jecxebab, 14 la dek-kvina por Bilga, la dek-sesa por Imer, 15 la dek-sepa por cxezir, la dek-oka por Hapicec, 16 la dek-nacxa por Petacxja, la dudeka por Jecxezkel, 17 la dudek-unua

por Jaxcin, la dudek-dua por Gamul, 18 la dudek-tria por Delaja, la dudek-kvara por Maazja. 19 Tio estis ilia ordo cxe ilia servado, por iri en la domon de la Eternulo laxe la preskribo donita per ilia patro Aaron, kiel ordonis al li la Eternulo, Dio de Izrael.

20 La ordo por la ceteraj idoj de Levi: el la idoj de Amram: cxubael; el la idoj de cxubael: Jecxdeja; 21 cxe Recxabja: el la idoj de Recxabja la unua estis Jicxija; 22 cxe la Jicharidoj: cxelomot; el la filoj de cxelomot: Jaxxat; 23 la filoj de cxebron: Jerija, Amarja estis la dua, Jaxxaziel la tria, Jekameam la kvara; 24 el la filoj de Uziel: Micxa; el la filoj de Micxa: cxamir; 25 la frato de Micxa estis Jicxija; el la filoj de Jicxija: Zecxarja; 26 el la filoj de Merari: Macxli kaj Muxi; el la filoj de Jaazija: Beno; 27 el la idoj de Merari: cxe Jaazija: Beno, cxoham, Zakur, kaj Ibri; 28 cxe Macxli: Eleazar; li ne havis filojn; 29 cxe Kicx: el la filoj de Kicx: Jeracxmeel; 30 la filoj de Muxi: Macxli, Eder, kaj Jerimot. Tio estas la Levidoj laxe iliaj patrodomoj. 31 Ili ankax lotis samtempe kun siaj fratoj la Aaronidoj, antaxe la rexo David, Cadok, Acximelec, kaj la cxefoj de patrodomoj de la pastroj kaj de la Levidoj: cxefo de patrodomo egale kun sia pli malgranda frato.

Cxapitro 25

1 David kaj la militestroj apartigis por la servado filojn de Asaf, de Heman, kaj de Jedutun, kiuj estis inspiritaj por harpoj, psalteroj, kaj cimbaloj. Ili estis kalkulitaj por sia servado: 2 el la filoj de Asaf: Zakur, Jozef, Netanja, kaj Acxarela, filoj de Asaf, sub gvidado de Asaf, kiu kantis cxe la rexo. 3 De Jedutun, la filoj de Jedutun: Gedalja, Ceri, Jecxaja, cxacxabja, kaj Matitja, ses, sub gvidado de sia patro Jedutun, kiu ludis inspirite sur harpo, por laxe kaj glori la Eternulon. 4 De Heman, la filoj de Heman: Bukija, Matanja, Uziel, cxeuel, Jerimot, cxananja, cxanani, Eliata, Gidalti, Romanti-Ezer, Jocxbekacxa, Maloti, Hotir, kaj Macxaziot. 5 cxuij ili estis filoj de Heman, viziisto de la rexo koncerne la vortojn de Dio, por levi la kornon. Dio donis al Heman dek kvar filojn kaj tri filinojn. 6 cxuij cxi tiuj estis sub la gvidado de siaj patroj cxe la kantado en la domo de la Eternulo, kun cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj, cxe la servado en la domo de Dio, sub la gvidado de la rexo, Asaf, Jedutun, kaj Heman. 7 Ilia nombro, kune kun iliaj fratoj, instruitaj por kanti antaxe la Eternulo, cxuij kompetentuloj, estis ducent okdek ok. 8 Ili lotis pri la vico de sia decxorado, la malgrandaj egale kiel la grandaj, kompetentulo egale kiel lernanto. 9 La unua loto eliris cxe Asaf por Jozef; la dua por Gedalja; li kun siaj fratoj kaj siaj filoj estis dek du; 10 la tria por Zakur; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 11 la kvara por Jicri; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 12 la kvina por Netanja; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 13 la sesa por Bukija; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 14 la sepa por Jecxarela; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 15 la oka por Jecxaja; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 16 la nacxa por Matanja; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 17 la deka por cximej; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 18 la dek-unua por Azarel; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 19 la dek-dua por cxacxabja; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 20 la dek-tria por cxubael; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 21 la dek-kvara por Matitja; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 22 la dek-kvina por Jerimot; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 23 la dek-sesa por cxananja; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 24 la dek-sepa por Jocxbekacxa; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 25 la dek-oka por cxanani; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 26 la dek-nacxa por Maloti; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 27 la dudeka por Eliata; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 28 la dudek-unua por Hotir; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 29 la dudek-dua por Gidalti; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 30 la dudek-tria por Macxaziot; liaj filoj kaj fratoj estis dek du; 31 la dudek-kvara por

Romanti-Ezer; liaj filoj kaj fratoj estis dek du.

Cxapitro 26

1 La klasoj de la pordegistoj: el la Koracxidoj: Mecxelemja, filo de Kore, el la filoj de Asaf. 2 Mecxelemja havis filojn: la unuenaskito estis Zecxarja, la dua estis Jediael, la tria estis Zebadja, la kvara estis Jatniel; 3 la kvina estis Elam, la sesa estis Jehocxanan, la sepa estis Eljehoenaj. 4 Obed-Edom havis filojn: cxemaja estis la unuenaskito, Jehozabad la dua, Joacx la tria, Sacxar la kvara, Netanel la kvina, 5 Amiel la sesa, Isacxar la sepa, Peultaj la oka; cxar benis lin Dio. 6 Al lia filo cxemaja naskicxis filoj, kiuj regis en siaj patrodomoj, cxar ili estis bravaj homoj. 7 La filoj de cxemaja: Otni, Refael, Obed, Elzabad, liaj fratoj, bravaj homoj, Elihu kaj Semacxja. 8 cxiuj ili estis el la idoj de Obed-Edom; ili kaj iliaj filoj kaj iliaj fratoj estis bravaj homoj, tacxgaj por servado: sesdek du ili estis cxe Obed-Edom. 9 Mecxelemja havis filojn kaj fratojn, bravajn homojn dek ok. 10 cxosa el la Merariidoj havis filojn: cximri estis la cxefo (kvankam li ne estis unuenaskito, tamen lia patro faris lin cxefo), 11 cxilkija estis la dua, Tebalja la tria, Zecxarja la kvara; cxiuj filoj kaj fratoj de cxosa estis dek tri. 12 Al tiuj grupoj da pordegistoj, al la cxefoj de viroj, estis komisiita la servado en la domo de la Eternulo kune kun iliaj fratoj. 13 Kaj ili lotis, kiel la malgrandaj, tiel ankacx la grandaj, lacx siaj patrodomoj, por cxiu pordego aparte. 14 Kaj la loto pri la oriento falis por cxelemja; kaj pri lia filo Zecxarja, la sacxa konsilanto, oni lotis, kaj lia loto eliris por la nordo; 15 pri Obed-Edom por la sudo, kaj pri liaj filoj por la provizejo; 16 pri cxupim kaj cxosa por la okcidento, por la Pordego cxalecset, kie la vojo levicxas, kie gardo staras apud gardo. 17 Oriente estis ses Levidoj, norde kvar cxiutage, sude kvar cxiutage, kaj cxe la provizejoj po du. 18 cxe la alirejo okcidente estis: kvar cxe la vojo, kaj du cxe la alirejo. 19 Tio estis la grupoj da pordegistoj el la Koracxidoj kaj el la Merariidoj.

20 El la Levidoj, Acxija estis super la trezoroj de la domo de Dio kaj super la trezoroj de la sanktacxo. 21 El la idoj de Ladan, idoj de la Gercxonido Ladan, cxefoj de patrodomoj de la Gercxonido Ladan estis la Jecxielidoj. 22 La Jecxielidoj: Zetam, kaj Joel, lia frato, estis super la trezoroj de la domo de la Eternulo. 23 El la Amramidoj, Jicharidoj, cxebronidoj, kaj Uzielidoj, 24 cxebuel, ido de Gercxom, filo de Moseo, estis estro super la trezoroj. 25 Lia frato Eliezer havis filon Recxabja; lia filo estis Jecxaja, lia filo estis Joram, lia filo estis Zicxri, kaj lia filo estis cxelomit. 26 cxi tiu cxelomit kaj liaj fratoj estis super cxiuj trezoroj de la sanktacxo, kiujn sanktigis la rexo David, la cxefoj de patrodomoj, la milestroj, kaj la centestroj, kaj la militestroj. 27 El la militoj kaj el la militakiracxo ili konsekris partojn, por subteni la domon de la Eternulo. 28 Ankacx cxio, kion sanktigis la antacxvidisto Samuel, kaj Saul, filo de Kicx, kaj Abner, filo de Ner, kaj Joab, filo de Ceruja, cxio sanktigita estis sub la gardado de cxelomit kaj liaj fratoj. 29 El la Jicharidoj, Kenanja kaj liaj filoj estis por la aferoj eksteraj de Izrael, kiel inspektistoj kaj juclistoj. 30 El la cxebronidoj, cxacxabja kaj liaj fratoj, bravaj homoj, mil sepcent, havis oficojn en Izrael transe de Jordan, okcidente, por cxiuj aferoj koncernantaj la Eternulon kaj por la aferoj de la rexo. 31 El la cxebronidoj, Jerija estis cxefo de la cxebronidoj en iliaj generacioj kaj patrodomoj. En la kvardeka jaro de la rexcado de David ili estis esploritaj, kaj oni trovis cxe ili bravajn homojn en Jazer en Gilead. 32 Kaj liaj fratoj, bravaj homoj, du mil sepcent, cxefoj de patrodomoj; al ili la rexo David donis oficojn cxe la Rubenidoj, la Gadidoj, kaj la duontribo de Manase, por cxiuj aferoj de Dio kaj aferoj de la rexo.

Cxapitro 27

1 La Izraelidoj havis lacx sia nombro cxefojn de patrodomoj, milestrojn, centestrojn, kaj siajn inspektistojn, kiuj servis al la rexo pri cxiuj aferoj de la apartacxoj, intercxancxante sin cxiumonate, en cxiuj monatoj de la jaro. cxiu apartacxo konsistis el dudek kvar mil. 2 Super la unua apartacxo en la unua monato estis Jaxxobeam, filo de Zabdiel; en lia apartacxo estis dudek kvar mil; 3 li estis el la idoj de Perek, la cxefo de cxiuj militestroj por la unua monato. 4 Super la apartacxo de la dua monato estis Dodaj, la Acxocxido; en lia apartacxo estis ankacx la princo Miklot; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 5 La tria militestro, por la tria monato, estis Benaja, filo de la pastro Jehojada; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 6 cxi tiu Benaja estis el la tridek herooj, kaj estro super ili; en lia apartacxo estis lia filo Amizabad. 7 La kvara, por la kvara monato, estis Asahel, frato de Joab, kaj post li lia filo Zebadja; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 8 La kvina, por la kvina monato, estis la estro cxamhut, la Jizracxido; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 9 La sesa, por la sesa monato, estis Ira, filo de Ikecx, la Tekoaano; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 10 La sepa, por la sepa monato, estis cxelec, la Pelonano, el la Efraimidoj; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 11 La oka, por la oka monato, estis Sibcxaj, la cxucxaido, el la Zeracxidoj; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 12 La nacxa, por la nacxa monato, estis Abiezer, la Anatotano, el la Benjaminidoj; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 13 La deka, por la deka monato, estis Maharaj, la Netofaano, el la Zeracxidoj; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 14 La dek-unua, por la dek-unua monato, estis Benaja, la Piratonano, el la Efraimidoj; en lia apartacxo estis dudek kvar mil. 15 La dek-dua, por la dek-dua monato, estis cxeldaj, la Netofaano, el la Otnielidoj; en lia apartacxo estis dudek kvar mil.

16 Kaj super la triboj de Izrael: la estro de la Rubenidoj estis Eliezer, filo de Zicxri; de la Simeonidoj: cxefatja, filo de Maacxa; 17 de la Levidoj: cxacxabja, filo de Kemuel; de la Aaronidoj: Cadok; 18 de la Jehudaidoj: Elihu, el la fratoj de David; de la Isacxaridoj: Omri, filo de Micxael; 19 de la Zebulunidoj: Jicxmaja, filo de Obadja; de la Naftaliidoj: Jerimot, filo de Azriel; 20 de la Efraimidoj: Hocxea, filo de Azazja; de la duontribo de Manase: Joel, filo de Pedaja; 21 de la duontribo de Manase en Gilead: Jido, filo de Zecxarja; de la Benjaminidoj: Jaasiel, filo de Abner; 22 de la Danidoj: Azarel, filo de Jerocxam. Tio estis la estroj de la triboj de Izrael. 23 Sed David ne faris kalkulon de tiuj, kiuj havis la acxon de malpli ol dudek jaroj; cxar la Eternulo promesis multigi Izraelon simile al la steloj de la cxielo. 24 Joab, filo de Ceruja, komencis la kalkuladon, sed ne finis. Kaj pro tio estis kolero kontrakx Izrael; kaj tiu kalkulado ne estas enportita en la kronikon pri la rexo David.

25 Super la trezoroj de la rexo estis Azmavet, filo de Adiel; super la trezoroj sur la kampo, en la urboj, en la vilacxo, kaj en la turoj estis Jonatan, filo de Uzija. 26 Super la plenumantoj de la laboroj sur la kampo, super la terkultivo, estis Ezri, filo de Kelub. 27 Super la vinbercxardenoj estis cximej, la Ramaano; super la provizoj de vino en la vinbercxardenoj estis Zabdi, la cxefamano. 28 Super la olivarboj kaj super la sikomoroj, kiuj estis en la valo, estis Baal-cxanan, la Gederano; super la provizoj de oleo estis Joacx. 29 Super la bovoj, kiuj pacxticxis en cxaron, estis cxitraj, la cxaronano; super la bovoj en la valoj estis cxafat, filo de Adlaj. 30 Super la kameloj estis Obil, la Icxmaelido; super la azeninoj estis Jecxdeja, la Meronotano. 31 Super la cxafoj estis Jaziz, la Hagarido. cxiuj cxi tiuj estis estroj super la havacxo, kiujn posedis la rexo David.

32 Jonatan, onklo de David, estis konsilisto; li estis homo kompetenta kaj klera; Jecxiel, filo de cxacxmoni, estis cxe la filoj de la rexo. 33 Acxitofel estis konsilisto de la rexo; cxucxaj, la Arkano, estis amiko de la rexo. 34 Post Acxitofel estis Jehojada, filo de Benaja, kaj Ebjatar; la militestro de la rexo estis Joab.

Cxapitro 28

1 David kunvenigis en Jerusalemon cxiujn estrojn de Izrael, la estrojn de la triboj, la estrojn de la apartacxo, kiuj servis al la rexo, la milestrojn kaj centestrojn, la estrojn super cxuij havacxo kaj super la brutoj de la rexo kaj de liaj filoj, ankacx la korteganojn, heroojn, kaj cxiujn distingitojn. 2 Kaj la rexo David staricxis sur siaj piedoj, kaj diris: Acxskultu min, ho miaj fratoj kaj mia popolo! Mi intencis konstrui domon de ripozo por la kesto de interligo de la Eternulo kaj por piedbenketo por nia Dio, kaj mi preparis min, por konstrui. 3 Sed Dio diris al mi: Ne konstruu domon al Mia nomo, cxar vi estas homo de milito kaj vi vercxadis sangon. 4 Tamen la Eternulo, Dio de Izrael, elektis min el la tuta domo de mia patro, por ke mi estu rexo super Izrael por cxiam; cxar Jehudan Li elektis kiel reganton, kaj en la domo de Jehuda la domon de mia patro, kaj inter la filoj de mia patro Li favoris min, farante min rexo super la tuta Izrael. 5 Kaj el cxuij miaj filoj--cxar multe da filoj donis al mi la Eternulo--Li elektis mian filon Salomono, ke li sidu sur la trono de la rexo de la Eternulo super Izrael. 6 Kaj Li diris al mi: Via filo Salomono, li konstruos Mian domon kaj Miajn kortojn; cxar Mi elektis lin al Mi kiel filon, kaj Mi estos al li patro. 7 Kaj Mi fortikigos lian regnon por cxiam, se li persistos en la plenumado de Miaj ordonoj kaj preskriboj kiel cxis nun. 8 Kaj nun antacx la okuloj de la tuta Izrael, la komunumo de la Eternulo, kaj antacx la oreloj de nia Dio: observu kaj atentu cxiujn ordonojn de la Eternulo, via Dio, por ke vi posedu cxi tiun bonan landon kaj heredigu cxin al viaj infanoj post vi eterne. 9 Kaj vi, mia filo Salomono, konu la Dion de via patro, kaj servu al Li el plena koro kaj kun animo sincera; cxar cxiujn korojn la Eternulo esploras, kaj cxiujn pensojn kaj intencojn Li komprenas. Se vi sercxos Lin, vi Lin trovos; kaj se vi forlasos Lin, Li forpuxos vin por cxiam. 10 Vidu nun, kiam la Eternulo elektis vin, por konstrui domon por la sanktejo; estu forta, kaj agu.

11 Kaj David donis al sia filo Salomono la desegnon de la portiko, de la domoj, provizejoj, supraj cxambroj, internaj cxambroj, kaj de la loko por la sankta kesto; 12 kaj la desegnon de cxio, kion li havis en sia animo koncerne la kortojn de la domo de la Eternulo kaj koncerne cxiujn cxambrojn cxirkacxe, koncerne la trezorojn de la domo de Dio kaj la trezorojn de la sanktacxo, 13 koncerne la ordon de la pastroj kaj de la Levitoj, koncerne la tutan servadon en la domo de la Eternulo, kaj koncerne cxiujn objektojn de servado en la domo de la Eternulo; 14 ankacx la oron, lacx la pezo de la oro por cxuij objektoj de servado, kaj la pezon de cxuij arcxentaj objektoj de servado; 15 ankacx la pezon de la oraj kandelabroj kaj de iliaj oraj lucernoj, montrante aparte la pezon de cxiu kandelabro kaj de cxiaj lucernoj, kaj la pezon de la arcxentaj kandelabroj, de cxiu kandelabro kaj de cxiaj lucernoj, lacx la destino de cxiu kandelabro. 16 Li donis ankacx la pezon de la oro por la tabloj de propono, por cxiu tablo aparte, kaj de la arcxento por la tabloj arcxentaj; 17 ankacx por la forktoj, aspergaj kalikoj, tasoj el pura oro, oraj pelvoj, montrante la pezon por cxiu pelvo aparte, kaj por la arcxentaj pelvoj, montrante la pezon de cxiu pelvo; 18 ankacx la pezon de la incensaltaro el refandita oro. Li donis ankacx desegnon de la cxaro kun la oraj keruboj, kiuj etendas la flugilojn kaj cxirmas la keston de interligo de la

Eternulo. 19 cxio cxi tio, li diris, estas skribita al mi de la mano de la Eternulo; Li klarigis al mi cxiujn detalojn de la desegno. 20 Kaj David diris al sia filo Salomono: Estu forta kaj kuracxa, kaj agu; ne timu, kaj ne tremu; cxar Dio la Eternulo, mia Dio, estas kun vi; Li ne deturnos Sin de vi kaj ne forlasos vin, cxis vi finos la tutan aferon por la servado en la domo de la Eternulo. 21 Kaj jen estas la ordoj de la pastroj kaj de la Levidoj por cxia servado en la domo de Dio; ili estos kun vi por cxiu faro, kun fervoro kaj lerteco en cxiu laboro; kaj la estroj kaj la tuta popolo plenumos cxiujn viajn vortojn.

Cxapitro 29

1 Kaj la rexo David diris al la tuta komunumo: Mia filo Salomono, la sola, kiun elektis la Eternulo, estas juna kaj neforta, kaj la laboro estas granda; cxar ne por homo estas la locxejo, sed por Dio la Eternulo. 2 Mi preparis per mia tuta forto por la domo de mia Dio oron por la oraj objektoj, arcxenton por la arcxentaj, kupron por la kupraj, feron por la feraj, lignon por la lignaj, cxtonojn oniksajn kaj cxtonojn enkadrigitajn, cxtonojn belajn kaj diverskolorajn, kaj cxiaspecajn cxtonojn multekostajn, kaj multe da cxtonoj marmoraj. 3 Krom tio, pro mia amo al la domo de mia Dio, mian propran trezoron de oro kaj arcxento, kiun mi havas, mi fordonas por la domo de mia Dio, krom tio, kion mi pretigis por la sankta domo; 4 tri mil kikarojn da oro, el la oro de Ofir, kaj sep mil kikarojn da arcxento refandita, por tegi la murojn de la domoj; 5 oron por la oraj objektoj, arcxenton por la arcxentaj, kaj por cxiuj laborotacxo de la majstroj. Tamen kiu ankoraŭ deziras oferi hodiaŭ por la Eternulo? 6 Kaj oferis la cxefoj de patrodomoj, la estroj de la triboj de Izrael, la milestroj kaj centestroj, kaj la estroj super la aferoj de la rexo; 7 kaj ili donis por la bezonoj de la domo de Dio kvin mil kikarojn da oro kaj dek mil darkemonojn, kaj dek mil kikarojn da arcxento, kaj dek ok mil kikarojn da kupro, kaj cent mil kikarojn da fero. 8 Kaj tiuj, cxe kiuj trovicxis multekostaj cxtonoj, donis ilin por la trezorejo de la domo de la Eternulo, en la manojn de Jecxiel, la Gercxonido. 9 Kaj la popolo cxojis pro tiu oferado, cxar el plena koro ili oferis al la Eternulo; ankoraŭ la rexo David cxojis tre forte. 10 Kaj David benis la Eternulon antaŭ la okuloj de la tuta komunumo, kaj David diris: Estu benata, ho Eternulo, Dio de nia patro Izrael, eterne kaj eterne. 11 Al Vi, ho Eternulo, apartenas grandeco, potenco, majesto, venko, kaj gloro, cxar cxio en la cxielo kaj sur la tero estas Via; al Vi, ho Eternulo, apartenas la reĉado, kaj Vi estas alte super cxiuj estroj. 12 Ricxeco kaj honoro venas de Vi; Vi regas super cxio; en Via mano estas forto kaj potenco; Via mano povas cxion grandigi kaj fortikigi. 13 Kaj nun, ho nia Dio, ni dankas Vin, kaj ni gloras Vian majestatan nomon. 14 cxar kiu estas mi, kaj kio estas mia popolo, ke mi havis la forton, por oferi tiom? de Vi estas cxio, kaj el Via mano ni donis al Vi. 15 Pasloĉxantoj kaj enmigrintoj ni estas apud Vi, kiel cxiuj niaj patroj; kiel ombro estas niaj tagoj sur la tero, nenio fortika. 16 Ho Eternulo, nia Dio! cxi tiu tuta abundacxo, kiun Vi preparis, por konstrui al Vi domon, al Via sankta nomo, estas el Via mano, al Vi cxio apartenas. 17 Mi scias, ho mia Dio, ke Vi esploras la koron kaj ke sincereco placxas al Vi; el sincera koro mi oferis cxion cxi tion; kaj nun mi vidas kun cxojo Vian popolon, kiu trovicxas cxi tie, ke cxi oferas al Vi. 18 Ho Eternulo, Dio de niaj patroj Abraham, Isaak, kaj Izrael! konservu cxin por cxiam, cxi tiun pensmanieron de la koro de Via popolo, kaj turnu ilian koron al Vi. 19 Kaj al mia filo Salomono donu koron perfektan, ke li observu Viajn ordonojn, Viajn preskribojn, kaj Viajn leĉojn, ke li cxion plenumu, kaj ke li konstruu la konstruacxon, por kiu mi faris la preparojn. 20 Kaj David diris al la tuta komunumo: Benu la Eternulon, vian Dion. Kaj la tuta komunumo benis la Eternulon, Dion de iliaj patroj; kaj ili klinicxis kun adoro antaŭ

la Eternulo kaj antacx la recxo. 21 Kaj ili faris bucxoferojn al la Eternulo. Kaj en la sekvanta tago ili alportis bruloferojn al la Eternulo: mil bovojn, mil vircxafojn, mil cxafidojn, kune kun iliaj vercxoferoj, kaj multe da oferoj por la tuta Izrael. 22 Kaj ili mancxis kaj trinkis antacx la Eternulo en tiu tago kun granda cxojo. Kaj duafoje ili faris recxo Salomonon, filon de David, kaj sanktoleis lin kiel reganton, kaj Cadokon kiel pastron. 23 Kaj Salomono suriris sur la tronon de la Eternulo kiel recxo anstatacx sia patro David; kaj li havis sukceson, kaj la tuta Izrael obeadis lin. 24 Kaj cxiuj estroj kaj eminentuloj, kaj ankacx cxiuj filoj de la recxo David, submetis sin al la recxo Salomono. 25 Kaj la Eternulo forte altigis Salomonon antacx la okuloj de la tuta Izrael, kaj metis sur lin recxan majeston, kiu antacxe estis sur neniu el la recxoj de Izrael.

26 David, filo de Jicxaj, estis recxo super la tuta Izrael. 27 La tempo, dum kiu li recxis super Izrael, estis kvardek jaroj: en cxebron li recxis sep jarojn, kaj en Jerusalem li recxis tridek tri jarojn. 38 Kaj li mortis en bona maljuneco, sata de acxo, ricxeco, kaj gloro; kaj anstatacx li ekrecxis lia filo Salomono. 29 La historio de la recxo David, la antacxa kaj la posta, estas priskribita en la kroniko de la antacxvidisto Samuel, en la kroniko de la profeto Natan, kaj en la kroniko de la viziisto Gad; 30 lia tuta recxado, lia potenco, kaj la tempo, kiun travivis li kaj Izrael kaj cxiuj regnoj de la landoj.

KRONIKO

LIBRO DUA

Cxapitro 1

1 Salomono, filo de David, fortikicxis en sia regno; kaj la Eternulo, lia Dio, estis kun li kaj levis lin alte. 2 Kaj Salomono kunvokis la tutan Izraelon, la milestrojn kaj centestrojn, la juxlistojn, kaj cxiujn estrojn en la tuta Izrael, la cxefojn de la patrodomoj. 3 Kaj Salomono kune kun la tuta komunumo iris al la altacxo en Gibeon, cxar tie estis la tabernaklo de kunveno de Dio, tiu, kiun faris Moseo, servanto de la Eternulo, en la dezerto. 4 Sed la keston de Dio David estis transportinta el Kirjat-Jearim sur tiun lokon, kiun David pretigis por cxi; cxar li arancxis por cxi tendon en Jerusalemon. 5 La kupra altaro, kiun faris Becalel, filo de Uri, filo de cxur, estis tie, antacx la tabernaklo de la Eternulo; kaj Salomono kaj la komunumo cxin sercxis. 6 Kaj Salomono supreniris tie antacx la Eternulo sur la kupran altaron, kiu estis antacx la tabernaklo de kunveno, kaj alportis sur cxi mil bruloferojn.

7 En tiu nokto Dio aperis al Salomono, kaj diris al li: Petu, kion Mi donu al vi. 8 Kaj Salomono diris al Dio: Vi estis tre favorkora al mia patro David, kaj Vi faris min rexo anstatacx li; 9 nun, ho Dio Eternulo, plenumicxu do Via vorto al mia patro David. cxar Vi faris min rexo super popolo grandnombra kiel la polvo de la tero, 10 tial donu al mi nun sacxecon kaj sciadon, por ke mi povosciu eliradi kaj eniradi antacx tiu popolo; cxar kiu povas regi tiun Vian grandan popolon? 11 Tiam Dio diris al Salomono: Pro tio, ke cxi tio estis en via koro, kaj vi ne petis ricxecon, nek havacxojn, nek gloron, nek la animon de viaj malamikoj, kaj ecx longan vivon vi ne petis, sed vi petis por vi sacxecon kaj sciadon, por regi Mian popolon, super kiu Mi faris vin rexo: 12 pro tio sacxeco kaj sciado estas donataj al vi; sed ankacx ricxecon, havacxojn, kaj gloron Mi donos al vi en tia grado, kiun ne havis la rexo antacx vi, kaj ankacx post vi oni tion ne havos. 13 Kaj Salomono revenis de la altacxo en Gibeon, de la tabernaklo de kunveno, en Jerusalemon. Kaj li rexis super Izrael.

14 Kaj Salomono kolektis al si cxarojn kaj rajdistojn. Li havis mil kvarcent cxarojn kaj dek du mil rajdistojn; kaj li lokis ilin en la urboj de cxaroj kaj cxe la rexo en Jerusalemon. 15 Kaj la rexo atingis tion, ke la arcxento kaj oro estis en Jerusalemon kiel cxtonoj, kaj la cedroj estis en tiel granda kvanto, kiel la sikomoroj sur la malaltaj lokoj. 16 La cxevalojn al Salomono oni venigadis el Egiptujo; kaj societo de komercistoj de la rexo acxetadis ilin amase lacx difinita prezo. 17 Ili liveradis el Egiptujo cxiun cxaron pro sescent sikloj da arcxento, kaj cxiun cxevalon pro cent kvindek; tiel same ili estis liverataj per iliaj manoj al cxiuj rexo de la cxiuj landoj al la rexo de Sirio.

Cxapitro 2

1 Kaj Salomono ordonis, ke oni konstruu domon al la nomo de la Eternulo kaj reccan domon por li. 2 Salomono starigis sepdek mil portistojn, okdek mil montajn cxtonhakistojn, kaj tri mil sescent kontrolistojn super ili. 3 Kaj Salomono sendis al cxiram, recco de Tiro, por diri: Vi scias, kiel vi agis kun mia patro David, kaj sendis al li cedran lignon, por ke li konstruu al si domon, por loxci en cxi; 4 nun jen mi konstruas domon al la nomo de la Eternulo, mia Dio, por ke cxi estu konsekrita al Li, por incensadi antacx Li bonodorajn incensojn, prezenti tie konstante panojn de propono, bruloferojn matene kaj vespere, en sabatoj, monatkomencoj, kaj festoj de la Eternulo, nia Dio, kio estas eterna lecco por Izrael. 5 La domo, kiun mi konstruas, estos granda; cxar pli granda estas nia Dio, ol cxuij dioj. 6 Kiu havus sufixe da fortoj, por konstrui al Li domon? la cxielo kaj la cxielo de cxieloj ne povas ja Lin ampleksi. Kaj kiu mi estas, ke mi konstruu al Li domon, kiu servus por io alia, ol por nura incensado antacx Li? 7 Sendu do nun al mi homon, kiu estas majstro en farado de objektoj el oro, arcxento, kupro, fero, el cxtofo purpura, ruxa, kaj blua, kaj kiu povoscias gravuri gravuracxojn, kune kun la artistoj, kiuj estas cxe mi en Judujo kaj en Jerusalemon kaj kiujn mia patro David preparis. 8 Kaj sendu al mi lignon cedran, cipresan, kaj santalan de Lebanon; cxar mi scias, ke viaj servantoj povoscias haki arbojn Lebanonajn. Kaj jen miaj servantoj estos kun viaj, 9 por pretigi por mi multe da ligno; cxar la domo, kiun mi konstruas, devas esti granda kaj mirinda. 10 Jen por la cxarpentistoj, por la lignohakistoj, viaj servantoj, mi destinis dudek mil kor'ojn da dracxita tritiko, dudek mil kor'ojn da hordeo, dudek mil bat'ojn da vino, kaj dudek mil bat'ojn da oleo. 11 cxiram, recco de Tiro, respondis per letero, kiun li sendis al Salomono: Pro amo de la Eternulo al Sia popolo Li faris vin recco super cxi. 12 Kaj cxiram diris plue: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu kreis la cxielon kaj la teron, kaj kiu donis al la recco David filon sacxan, kleran, kaj cxiokomprenan, kiu konstruos domon por la Eternulo kaj reccan domon por si. 13 Nun mi sendis homon sacxan kaj kompetentan, mian majstron cxuram; 14 li estas filo de virino el la idinoj de Dan, kaj lia patro estas Tirano; li povoscias fari objektojn el oro, arcxento, kupro, fero, cxtono, kaj ligno, el cxtofo purpura, blua, bisina, kaj ruxa, fari cxiajn gravuracxojn, kaj trovi bonajn ideojn pri cxio, kio estos komisiita al li, kune kun viaj artistoj kaj kun la artistoj de mia sinjoro David, via patro. 15 Nun la tritikon, hordeon, oleon, kaj vinon, pri kiuj mia sinjoro parolis, li sendu al siaj servantoj; 16 kaj ni hakos lignon de Lebanon, kiom vi bezonas, kaj ni sendos cxin al vi per flosoj sur la maro cxis Jafo; kaj vi venigos tion en Jerusalemon. 17 Kaj Salomono kalkulis cxuijn fremdulojn, kiuj estis en la lando de Izrael post la kalkulado, kiun arancxis lia patro David; kaj trovicxis da ili cent kvindek tri mil sescent. 18 Kaj li faris el ili sepdek mil portistojn, okdek mil montajn cxtonhakistojn, kaj tri mil sescent kontrolistojn, por devigadi la popolon labori.

Cxapitro 3

1 Kaj Salomono komencis konstrui la domon de la Eternulo en Jerusalemon, sur la monto Morija, kiu estis montrita al lia patro David, sur la loko, kiun David pretigis, sur la loko de la dracxejo de Ornan, la Jebusido. 2 Li komencis konstrui en la dua tago de la dua monato, en la kvara jaro de sia reccado. 3 Kaj jene Salomono faris la fundamenton, por konstrui la domon de Dio: la longo estis lacx la antacxa ulnomezuro sesdek ulnoj, kaj la larcxo dudek ulnoj; 4 la portiko lacxlonge de la domo havis simile al la larcxo de la domo dudek ulnoj; la alto estis cent dudek. Kaj li

tegis cxin interne per pura oro. 5 La grandan domon li tabulkovris per ligno cipresa kaj tegis cxin per pura oro kaj faris sur cxi palmornamojn kaj cxenornamojn. 6 Kaj li garnis la domon per multekostaj cxtonoj por beleco; la oro estis oro Parvaima. 7 Kaj li kovris la domon, la trabojn, la sojlojn, cxiajn murojn, kaj cxiajn pordojn per oro, kaj li skulptigis kerubojn sur la muroj. 8 Kaj li faris la plejsanktejon; cxia longo, konforme al la larcxo de la domo, estis dudek ulnoj, kaj cxia larcxo estis dudek ulnoj; kaj li tegis cxin per bona oro en la kvanto de sescent kikaroj. 9 Por la najloj li donis kvindek siklojn da oro; kaj la suprajn cxambrojn li tegis per oro. 10 Kaj en la plejsanktejo li faris du kerubojn artiste faritajn kaj tegis ilin per oro. 11 La flugiloj de la keruboj havis la longon de dudek ulnoj; unu flugilo, havanta kvin ulnojn, tucxicxis kun la muro de la domo, kaj la dua flugilo, havanta kvin ulnojn, tucxicxis kun la flugilo de la dua kerubo. 12 Ankacx cxe la dua kerubo unu flugilo, havanta kvin ulnojn, tucxicxis kun la muro de la domo, kaj la dua flugilo, havanta kvin ulnojn, tucxicxis kun la flugilo de la alia kerubo. 13 La flugiloj de tiuj keruboj estis etenditaj sur la spaco de dudek ulnoj; ili staris sur siaj piedoj, kaj iliaj vizacxoj estis turnitaj al la domo. 14 Kaj li faris la kurtenon el cxtfo blua, purpura, kaj rucxa, kaj el bisino; kaj li faris sur cxi kerubojn. 15 Kaj li faris antacx la domo du kolonojn, havantajn la longon de tridek kvin ulnoj, kaj la kapitelo supre havis kvin ulnojn. 16 Kaj li faris cxenojn en la plejsanktejo kaj metis ilin sur la supron de la kolonoj; kaj li faris cent granatojn kaj metis ilin sur la cxenojn. 17 Kaj li starigis la kolonojn antacx la templo, unu dekstre kaj unu maldekstre; al la dekstra li donis la nomon Jacxin, kaj al la maldekstra la nomon Boaz.

Cxapitro 4

1 Kaj li faris kupran altaron, havantan la longon de dudek ulnoj, la larcxon de dudek ulnoj, kaj la alton de dek ulnoj. 2 Kaj li faris maron fanditan, havantan dek ulnojn de rando cxis rando, tute rondan, havantan la alton de kvin ulnoj; kaj cxnuro de tridek ulnoj prezentis cxian mezuron cxirkacxe. 3 Figuroj de bovoj estis sub cxi cxirkacxe, cxiuflanke cxin cxirkacxis; sur la spaco de dek ulnoj ili cxirkacxis la maron, du vicoj da bovoj, fanditaj samfande kun cxi. 4 cxi staris sur dek du bovoj: tri kun la vizacxo norden, tri kun la vizacxo okcidenten, tri kun la vizacxo suden, kaj tri kun la vizacxo orienten; kaj la maro estis sur ili supre; kaj cxuij iliaj malantacxaj partoj estis turnitaj internen. 5 cxi havis la dikon de manlarcxo; kaj cxia rando, farita lacx la maniero de rando de kaliko, estis simila al disvolvicxinta lilio. cxi ampleksis tri mil bat'ojn. 6 Li faris dek lavujojn kaj starigis kvin dekstre kaj kvin maldekstre, por lavi en ili tion, kio estis preparata por brulofero, por skulavi tion en ili; kaj la maro estis, por ke la pastroj lavu sin en cxi. 7 Kaj li faris dek orajn kandelabrojn lacx la preskribo koncerne ilin, kaj starigis en la templo, kvin dekstre kaj kvin maldekstre. 8 Li faris dek tablojn, kaj starigis en la templo, kvin dekstre kaj kvin maldekstre. Li faris ankacx cent orajn aspergajn kalikojn. 9 Li aranxis la korton de la pastroj kaj la grandan antacxkorton kaj pordojn por la antacxkorto; kaj la pordojn li tegis per kupro. 10 Kaj la maron li starigis sur la dekstra flanko, oriente, en la suda parto. 11 Kaj cxuram faris la kaldronojn kaj la cxovelilojn kaj la aspergajn kalikojn. Kaj cxuram faris la laboron, kiun li faris por la rexo Salomono en la domo de Dio: 12 du kolonojn, du globacxojn kaj kapitulojn sur la supro de la kolonoj, du retojn por kovri la du globacxojn de la kapituloj, kiuj estis sur la supro de la kolonoj, 13 kaj kvarcent granatojn sur la du retoj, po du vicoj da granatoj por cxiu reto, por kovri la du globacxojn de la kapituloj, kiuj estis sur la kolonoj. 14 Kaj li faris la bazacxojn, kaj la lavujojn li faris sur la bazacxo; 15 la unu maron, kaj la dek du bovojn sub cxi. 16 Kaj la kaldronojn, la cxovelilojn, kaj la forkojn, kaj cxuijn iliajn vazojn faris al Salomono lia

majstro cxuram por la domo de la Eternulo, el polurita kupro. 17 En la cxirkacxacro de Jordan la rexo fandigis ilin en argila tero, inter Sukot kaj Cereda. 18 Kaj Salomono faris cxiujn tiujn vazojn en tre granda nombro, cxar la pezo de la kupro ne estis kalkulita. 19 Kaj Salomono faris cxiujn vazojn, kiuj estas en la domo de Dio: la oran altaron, la tablojn, sur kiuj estas la panoj de propono; 20 la kandelabrojn kaj iliajn lucernojn, por bruligi ilin lacx la preskribo antacx la plejsanktejo--el pura oro; 21 kaj la florojn kaj la lucernojn kaj la prenilojn, el oro, tute el oro; 22 kaj la tranxilojn kaj la aspergajn kalikojn kaj la kulerojn kaj la karbuojn, el pura oro; kaj la enirejo de la domo, cxiaj internaj pordoj al la plejsanktejo, kaj la pordoj de la domo de la templo, estis oraj.

Cxapitro 5

1 Tiamaniere estis finita la tuta laboro, kiun Salomono faris por la domo de la Eternulo. Kaj Salomono enportis la konsekritacxojn de sia patro David; la arcxenton kaj la oron kaj cxiujn vazojn li metis en la trezorejojn de la domo de Dio.

2 Tiam Salomono kunvenigis la plejxulojn de Izrael kaj cxiujn cxefojn de la triboj, la estrojn de la patrodomoj de la Izraelidoj, en Jerusalemon, por transporti la keston de interligo de la Eternulo el la urbo de David, tio estas el Cion. 3 Kaj kolekticxis al la rexo cxiuj Izraelidoj al la festo, tio estas en la sepa monato. 4 Kaj venis cxiuj plejxuloj de Izrael; kaj la Levidoj ekportis la keston. 5 Kaj oni enportis la keston kaj la tabernaklon de kunveno, kaj cxiujn sanktajn vazojn, kiuj estis en la tabernaklo; ilin portis la pastroj Levidoj. 6 Kaj la rexo Salomono, kaj la tuta komunumo de Izrael, kiu kolekticxis al li, estis antacx la kesto, oferbucxante cxafojn kaj bovojn, kiujn oni ne povis nombri nek kalkuli pro ilia granda multeco. 7 Kaj la pastroj venigis la keston de interligo de la Eternulo sur cxian lokon, en la profundon de la domo, en la plejsanktejon, sub la flugilojn de la keruboj. 8 cxar la keruboj havis siajn flugilojn etenditaj super la loko de la kesto, kaj la keruboj estis kovrantaj la keston kaj cxiajn stangojn de supre. 9 Kaj la stangoj estis tiel longaj, ke la kapetoj de la stangoj estis videblaj el la kesto en la antacxa parto de la plejsanktejo, sed ekstere ili ne estis videblaj; kaj ili restis tie cxis la nuna tago. 10 En la kesto estis nenio krom la du tabeloj, kiujn metis tien Moseo sur cxoreb, kiam la Eternulo faris interligon kun la Izraelidoj post ilia eliro el Egiptujo. 11 Kiam la pastroj eliris el la sanktejo (cxar cxiuj pastroj, kiuj tie trovicxis, sankticxis, sen diferenco de la ordoj), 12 kaj la Levidoj--kantistoj--ili cxiuj, Asaf, Heman, Jedutun, iliaj filoj kaj fratoj--en bisinaj vestoj, kun cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj, staris oriente de la altaro, kaj kun ili cent dudek pastroj, trumpetantaj per trumpetoj; 13 kaj ili estis kvazacx unu, la trumpetantoj kaj la kantantoj; kaj oni acxdis kvazacx unu vocxon, lacxdantan kaj dankantan antacx la Eternulo; kaj kiam ektondris la vocxo de la trumpetoj kaj cimbaloj kaj aliaj muzikaj instrumentoj, kaj de la glorkantado al la Eternulo, ke Li estas bona kaj ke Lia favorkoreco estas eterna: tiam la domo plenicxis de nubo, la domo de la Eternulo; 14 kaj la pastroj ne povis stari kaj servi pro la nubo, cxar la majesto de la Eternulo plenigis la domon de Dio.

Cxapitro 6

1 Tiam Salomono ekparolis: La Eternulo diris, ke Li deziras locxi en mallumo; 2 tial mi konstruis domon por Via locxado, kaj lokon por Via restado eterna. 3 Kaj la rexo turnis sian

vizacxon kaj benis la tutan komunumon de Izrael; kaj la tuta komunumo de Izrael staris. 4 Kaj li diris: Benata estu la Eternulo, Dio de Izrael, kiu parolis per Sia bucxo al mia patro David, kaj nun plenumis per Sia mano, dirante: 5 De post la tago, kiam Mi elkondukis Mian popolon el la lando Egipta, Mi elektis neniun urbon inter cxiuj triboj de Izrael, por konstrui domon, en kiu estus Mia nomo; kaj Mi ne elektis homon, ke li estu reganto super Mia popolo Izrael. 6 Sed Mi elektis Jerusalemon, ke Mia nomo tie estu; kaj Mi elektis Davidon, ke li estu super Mia popolo Izrael. 7 Mia patro David havis la intencon konstrui domon al la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael. 8 Sed la Eternulo diris al mia patro David: Intencante konstrui domon al Mia nomo, vi agis bone, havante tian intencon; 9 tamen la domon konstruos ne vi, sed nur via filo, kiu eliris el viaj lumboj, li konstruos al domon al Mia nomo. 10 Kaj la Eternulo plenumis Sian vorton, kiun Li diris: mi levicxis anstatacx mia patro David kaj sidicxis sur la trono de Izrael, kiel diris la Eternulo, kaj mi konstruis la domon al la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael. 11 Kaj mi metis tien la keston, en kiu trovicxas la interligo de la Eternulo, kiun Li faris kun la Izraelidoj.

12 Kaj li staricxis antacx la altaro de la Eternulo kontrakx la tuta komunumo de Izrael, kaj li etendis siajn manojn 13 (cxar Salomono estis farinta kupran ambonon, havantan la longon de kvin ulnoj, la larxcon de kvin ulnoj, kaj la alton de tri ulnoj, kaj li estis lokinta cxin meze de la antacxkorto: li nun staricxis sur cxi, ekgenuis antacx la tuta komunumo de Izrael, etendis siajn manojn al la cxielo), 14 kaj li parolis: Ho Eternulo, Dio de Izrael! ne ekzistas dio simila al Vi en la cxielo nek sur la tero; Vi konservas la interligon kaj la favorkorecon al Viaj servantoj, kiuj iradas antacx Vi per sia tuta koro; 15 Vi plenumis al Via servanto David, mia patro, kion Vi promesis al li; Vi parolis per Via bucxo, kaj Vi plenumis per Via mano, kiel ni nun vidas. 16 Nun, ho Eternulo, Dio de Izrael, plenumu plue al Via servanto David, mia patro, kion Vi promesis al li, dirante: Ne mankos cxe vi antacx Mi viro, sidanta sur la trono de Izrael, se viaj filoj nur observados sian vojon, por iri laxe Mia instruo, kiel vi iradis antacx Mi. 17 Nun, ho Eternulo, Dio de Izrael, vericxu Via vorto, kiun Vi diris al Via servanto David. 18 cxu efektive Dio loxus kun homoj sur la tero? ja la cxielo kaj la cxielo de cxielo ne povas Vin ampleksi; des pli tion ne povas cxi tiu domo, kiun mi konstruis! 19 Sed turnu Vin al la precxo de Via servanto kaj al lia petego, ho Eternulo, mia Dio, por acxskulti la vokadon kaj la precxon, per kiu Via servanto precxas antacx Vi, 20 por ke Viaj okuloj estu nefermitaj super cxi tiu domo tage kaj nokte, super la loko, pri kiu Vi promesis, ke Vi estigos tie Vian nomon; por acxskulti la precxon, kiun Via servanto faros sur cxi tiu loko. 21 Kaj acxskultu la petegojn de Via servanto kaj de Via popolo Izrael, per kiuj ili precxos sur cxi tiu loko; acxskultu el la loko de Via loxado, el la cxielo; kaj kiam Vi acxskultos, Vi pardonu. 22 Se iu pekos kontrakx sia proksimulo, kaj oni postulos de li cxuron, ke li cxuru, kaj la cxuro estos farata antacx Via altaro en cxi tiu domo: 23 tiam acxskultu el la cxielo, kaj faru juxxon pri Viaj servantoj, repagante al la malbonagulo, metante lian konduton sur lian kapon, kaj elmontrante la pravecon de virtulo, rekompencante lin laxe lia virteco. 24 Se Via popolo Izrael estos frapita de malamiko, pekinte antacx Vi, sed ili returnos sin kaj gloros Vian nomon kaj precxos kaj petegos antacx Vi en cxi tiu domo: 25 tiam acxskultu el la cxielo, kaj pardonu la pekon de Via popolo Izrael, kaj revenigu ilin sur la teron, kiun Vi donis al ili kaj al iliaj patroj. 26 Se la cxielo cxlosicxos tiel, ke ne estos pluvo pro tio, ke ili pekis antacx Vi, sed ili ekprecxos sur cxi tiu loko kaj gloros Vian nomon kaj returnos sin de sia peko, por ke Vi acxskultu ilin: 27 tiam acxskultu el la cxielo, kaj pardonu la pekon de Viaj servantoj kaj de Via popolo Izrael, montrante al ili la bonan vojon, kiun ili devas iri; kaj donu pluvon sur Vian landon, kiun Vi donis al Via popolo kiel heredacxon. 28 Se estos malsato en la

lando, acx se estos pesto, brulsekeco, velkado, akridoj, acx vermoj, acx se premos ilin malamiko en la lando de ilia loxado, acx se estos ia plago acx malsano; 29 cxe cxiu precxo, cxe cxiu petego, kiun faros iu homo acx Via tuta popolo Izrael, kiam cxiu el ili sentos sian malfelicxon kaj sian doloron kaj etendos siajn manojn al cxi tiu domo: 30 acxskultu el la cxielo, el la loko de Via loxado, kaj pardonu, kaj redonu al cxiu konforme al lia tuta konduto, kiel Vi konas lian koron (cxar Vi sola konas la koron de la homidoj); 31 por ke ili Vin timu, kaj por ke ili iradu lacx Viaj vojoj dum la tuta tempo, kiun ili vivas sur la tero, kiun Vi donis al niaj patroj. 32 Ankacx koncerne aligentulon, kiu ne estas el Via popolo Izrael, sed venos el malproksima lando pro Via granda nomo, pro Via forta mano, kaj pro Via etendita brako, kaj li venos kaj precxos en cxi tiu domo: 33 Vi acxskultu el la cxielo, el la loko de Via loxado, kaj faru cxion, pri kio vokos al Vi la aligentulo; por ke cxiuj popoloj de la tero konu Vian nomon, kaj timu Vin tiel, kiel Via popolo Izrael, kaj por ke ili sciu, ke per Via nomo estas nomata cxi tiu domo, kiun mi konstruis. 34 Kiam Via popolo eliros milite kontrakx siajn malamikojn lacx la vojo, lacx kiu Vi ilin sendos, kaj ili precxos al Vi, turninte sin al cxi tiu urbo, kiun Vi elektis, kaj al la domo, kiun mi konstruis al Via nomo: 35 tiam acxskultu el la cxielo ilian precxon kaj ilian petegon, kaj defendu ilian aferon. 36 Se ili pekos antacx Vi (cxar ne ekzistas homo, kiu ne pekus), kaj Vi ekkoleros kontrakx ili kaj transdonos ilin al malamiko, kaj iliaj kaptintoj forkondukos ilin en landon malproksiman acx proksiman; 37 sed ili rekonsciicxos en la lando, en kiu ili estos kaptitaj, konverticxos, kaj petegos Vin en la lando de sia kaptiteco, dirante: Ni pekis, ni malbonagis, ni krimis; 38 kaj ili returnos sin al Vi per sia tuta koro kaj per sia tuta animo en la lando de sia kaptiteco, kien oni forkondukis ilin, kaj ili precxos, turninte sin al sia lando, kiun Vi donis al iliaj patroj, kaj al la urbo, kiun Vi elektis, kaj al la domo, kiun mi konstruis al Via nomo: 39 tiam acxskultu el la cxielo, el la loko de Via loxado, ilian precxon kaj ilian petegon, defendu ilian aferon, kaj pardonu al Via popolo tion, per kio ili pekis antacx Vi. 40 Nun, ho mia Dio, Viaj okuloj estu nefermitaj kaj Viaj oreloj estu atentaj al la precxo sur cxi tiu loko. 41 Kaj nun levicxu, ho Dio Eternulo, en Vian ripozejon, Vi kaj la arkeo de Via potenco. Viaj pastroj, ho Dio Eternulo, vesticxu per savo, kaj Viaj fideluloj cxuu bonon. 42 Ho Dio Eternulo, ne forturnu la vizacxon de Via sanktoleito; memoru la favorkorecon koncerne Davidon, Vian servanton.

Cxapitro 7

1 Kiam Salomono finis la precxadon, mallevicxis fajro el la cxielo kaj forbruligis la bruloferon kaj la aliajn oferojn; kaj la majesto de la Eternulo plenigis la domon. 2 Kaj la pastroj ne povis eniri en la domon de la Eternulo, cxar la majesto de la Eternulo plenigis la domon de la Eternulo. 3 Kaj cxiuj Izraelidoj vidis, kiel la fajro kaj la majesto de la Eternulo mallevicxis sur la domon, kaj ili ekgenuis vizacxaltere sur la pavimo, adorklinicxis, kaj dankis la Eternulon, ke Li estas bona, ke eterna estas Lia favorkoreco. 4 Kaj la rexo kaj la tuta popolo faris oferojn antacx la Eternulo. 5 La rexo Salomono oferis dudek du mil bovojn kaj cent dudek mil cxafojn. Tiamaniere la rexo kaj la tuta popolo inacxguris la domon de Dio. 6 La pastroj staris sur siaj postenoj, kaj la Levidoj kun la muzikaj instrumentoj por la Eternulo, kiujn faris la rexo David, por kanti dankon al la Eternulo, ke eterna estas Lia favorkoreco, per la lacxdkantoj de David; kaj la pastroj trumpetis apud ili, kaj cxiuj Izraelidoj staris. 7 Kaj Salomono sanktigis la mezon de la korto, kiu estis antacx la domo de la Eternulo; cxar li faris tie la bruloferojn kaj alportis ofere la sebon de la pacoferoj; cxar la kupra altaro, kiun Salomono faris, ne povis plene loki sur si la bruloferon, la farunoferon, kaj la sebon. 8 Kaj Salomono faris tiam feston dum sep tagoj, kaj kun li la tuta Izrael, tre granda anaro, kiu kunvenis de cxamat cxis la torento de Egiptujo. 9 Kaj en la

oka tago ili faris festofermon, cxar la inacxguron de la altaro ili faris dum sep tagoj kaj la feston dum sep tagoj. 10 En la dudek-tria tago de la sepa monato li forsendis la popolon al cxiaj tendoj, gajan kaj cxojantan pro la bono, kiun la Eternulo faris al David, al Salomono, kaj al Sia popolo Izrael.

11 Tiamaniere Salomono sukcese finis la domon de la Eternulo kaj la recxan domon, kaj cxion, kion Salomono en sia koro faris en la domo de la Eternulo kaj en sia domo. 12 Kaj la Eternulo aperis al Salomono en la nokto, kaj diris al li: Mi acxdis vian precxon, kaj Mi elektis al Mi cxi tiun lokon kiel domon de oferoj. 13 Se Mi cxlosos la cxielon tiel, ke ne estos pluvo, acx se Mi ordonos al la lokustoj primanxi la teron, acx se Mi sendos peston sur Mian popolon, 14 sed Mia popolo, kiu portas Mian nomon, humilicxos kaj precxos kaj sercxos Mian vizacxon kaj returnos sin de siaj malbonaj vojoj: tiam Mi acxskultos el la cxielo, kaj pardonos ilian pekon kaj resanigos ilian landon. 15 Nun Miaj okuloj estos nefermitaj kaj Miaj oreloj estos atentaj al precxo sur cxi tiu loko. 16 Nun Mi elektis kaj sanktigis cxi tiun domon, por ke Mia nomo estu tie eterne; kaj Miaj okuloj kaj Mia koro estos tie cxiutempe. 17 Kaj se vi irados antacx Mi tiel, kiel iradis via patro David, kaj vi agados konforme al cxio, kion Mi ordonis al vi, kaj vi observados Miajn lecxojn kaj preskribojn: 18 tiam Mi fortikigos la tronon de via regno, kiel Mi promesis al via patro David, dirante: Ne mankos cxe vi viro, reganta super Izrael. 19 Sed se vi deturnos vin, kaj forlasos Miajn lecxojn kaj Miajn ordonojn, kiujn Mi donis al vi, kaj vi iros kaj servos al aliaj dioj kaj adorklinicxos antacx ili: 20 tiam Mi elcxiros ilin el Mia lando, kiun Mi donis al ili; kaj cxi tiun domon, kiun Mi sanktigis por Mia nomo, Mi forpuxos de antacx Mia vizacxo, kaj Mi faros cxin proverbo kaj mokatacxo inter cxiuj popoloj. 21 Kaj pri cxi tiu domo, kiu estas tre alta, cxiu preteriranto miregos, kaj diros: Pro kio la Eternulo agis tiele kun cxi tiu lando kaj kun cxi tiu domo? 22 Kaj oni respondos: Pro tio, ke ili forlasis la Eternulon, Dion de siaj patroj, kiu elkondukis ilin el la lando Egipta, kaj ili alicxis al aliaj dioj kaj adorklinicxis antacx ili kaj servis al ili--pro tio Li venigis sur ilin cxi tiun tutan malbonon.

Cxapitro 8

1 Post paso de la dudek jaroj, dum kiuj Salomono konstruis la domon de la Eternulo kaj sian domon, 2 kaj post kiam Salomono konstruis ankacx la urbojn, kiujn cxiram donis al Salomono, kaj li enlocigis tie la Izraelidojn,

3 Salomono iris kontrakx cxamat-Coban kaj venkoprenis cxin. 4 Kaj li konstruis Tadmoron en la dezerto, kaj cxiujn urbojn de provizoj, kiujn li konstruis en cxamat. 5 Li ankacx konstruis Bet-cxoronon la supran kaj Bet-cxoronon la malsupran, urbojn fortikigitajn kun muregoj, pordoj, kaj rigliloj, 6 kaj Baalaton, kaj cxiujn urbojn de provizoj, kiujn Salomono havis, kaj cxiujn urbojn por la cxaroj kaj la urbojn por la rajdistoj, kaj cxion, kion Salomono deziris konstrui en Jerusalemon kaj sur Lebanon kaj en la tuta lando de sia regado. 7 Koncerne la tutan popolon, kiu restis el la cxiuloj, Amoridoj, Perizidoj, cxividoj, kaj Jebusidoj, kiuj ne estis el la Izraelidoj: 8 el iliaj infanoj, kiuj restis post ili en la lando kaj kiujn la Izraelidoj ne ekstermis, Salomono faris tributulojn cxis la nuna tago. 9 Sed el la Izraelidoj Salomono ne faris servantojn por liaj laboroj, cxar ili estis militistoj, estroj de liaj korpogardistoj, estroj super liaj cxaroj kaj super liaj rajdistoj. 10 La nombro de la cxefaj oficistoj, kiujn havis la rexo Salomono, estis ducent kvindek. 11 La filinon de Faraono elkondukis Salomono el la urbo de David en la domon, kiun li konstruis por

cxii; cxar li diris: Virino ne devas locxi cxe mi en la domo de David, reĉxo de Izrael, cxar cxi estas sankta pro tio, ke en cxin eniris la kesto de la Eternulo.

12 Tiam Salomono komencis alportadi bruloferojn al la Eternulo sur tiun altaron de la Eternulo, kiun li konstruis antaŭ la portiko, 13 por oferedi laĉx la ordo de cxii tago, konforme al la ordono de Moseo pri la sabatoj, la monatkomencoj, kaj la festoj, kiuj estis tri fojojn en jaro, Pasko, Pentekosto, kaj festo de laĉxboj. 14 Kaj li starigis, konforme al la preskribo de sia patro David, la partiojn de la pastroj por ilia servado, kaj la Levidojn por iliaj postenoj, por ke ili glorkantu kaj servu apud la pastroj laĉx la ordo de cxii tago, ankacx la pordegistojn laĉx iliaj grupoj por cxii pordego; cxar tia estis la ordono de David, la homo de Dio. 15 Kaj oni en nenio deklinicxis de la ordono de la reĉxo pri la pastroj kaj Levidoj kaj pri la trezoroj. 16 Tiele estis aranĉxita la tuta laboro de Salomono de post la tago, kiam estis fondita la domo de la Eternulo, cxi la domo de la Eternulo estis tuta preta.

17 Tiam Salomono iris en Ecjon-Geberon kaj en Elaton, sur la bordo de la maro, en la lando de Edom. 18 Kaj cxiram sendis al li per siaj servantoj cxipojn, kaj servistojn, kiuj konis la maron; kaj ili veturis kun la servantoj de Salomono en Ofiron, kaj prenis de tie kvarcent kvindek kikarojn da oro kaj venigis al la reĉxo Salomono.

Cxapitro 9

1 Kiam la reĉxino de cxeĉba acxdis la famon pri Salomono, cxi venis, por elprovi Salomonon per enigmoj, en Jerusalemon, kun tre granda akompanantaro, kun kameloj, portantaj aromacxojn, multe da oro, kaj multekostajn cxtonojn. Kaj cxi venis al Salomono, kaj parolis kun li pri cxio, kion cxi havis sur sia koro. 2 Kaj Salomono solvis al cxi cxiiujn cxiajn demandojn; kaj estis nenio, kion Salomono ne sciis kaj kion li ne solvus al cxi. 3 Kaj la reĉxino de cxeĉba vidis la sacxecon de Salomono, kaj la domon, kiun li konstruis, 4 kaj la manĉxacxon de lia tablo kaj la locxejon de liaj sklavoĉ kaj la oficojn de liaj servantoj kaj iliajn vestojn, liajn vinvercxistojn kaj iliajn vestojn, kaj lian iradon, kiam li iris en la domon de la Eternulo; kaj cxi estis tute ravita. 5 Kaj cxi diris al la reĉxo: Vera estas tio, kion mi acxdis en mia lando pri viaj aferoj kaj pri via sacxeco; 6 mi ne kredis iliajn vortojn, cxi mi venis kaj cxi miaj okuloj ekvidis; sed nun mi vidas, ke oni ne rakontis al mi ecx duonon de via granda sacxeco: vi superas la famon, kiun mi acxdis. 7 Felicxaj estas viaj homoj, kaj felicxaj estas viaj servantoj, kiuj cxiam staras antaŭ vi kaj acxdas vian sacxecon. 8 Benata estu la Eternulo, via Dio, kiu favoras vin kaj sidigis vin sur via trono kiel reĉxon antaŭ la Eternulo, via Dio. Pro amo de via Dio al la Izraelidoj, por fortikigi ilin por cxiam, Li faris vin reĉxo super ili, por ke vi zorgu pri juxto kaj justeco. 9 Kaj cxi donacis al la reĉxo cent dudek kikarojn da oro kaj tre multe da aromacxo kaj multekostajn cxtonojn; neniam estis aromacxo similaj al tiuj, kiujn la reĉxino de cxeĉba donacis al la reĉxo Salomono. 10 Kaj la servantoj de cxiram kaj la servantoj de Salomono, kiuj venigis oron el Ofir, venigis ankacx santalan lignon kaj multekostajn cxtonojn. 11 Kaj el la santala ligno la reĉxo faris extuparojn por la domo de la Eternulo kaj por la reĉxa domo, ankacx harpojn kaj psalterojn por la kantistoj; neniam antaŭe oni vidis ion similan en la Juda lando. 12 Kaj la reĉxo Salomono donis al la reĉxino de cxeĉba cxion, kion cxi deziris kaj kion cxi petis, krom tio, kion cxi alportis al la reĉxo. Kaj cxi foriris returne en sian landon, cxi kaj cxiaj servantoj.

13 La pezo de la oro, kiu estis alportita al Salomono dum unu jaro, estis sescent sesdek ses

kikaroj da oro; 14 krom tio la disportistoj kaj komercistoj alportadis, kaj ankacx cxiuj recxo de Arabujo kaj la regionestroj alportadis al Salomono oron kaj arcxenton. 15 Kaj la recxo Salomono faris ducent grandajn cxildojn el forexita oro (sescent sikloj da forexita oro estis uzitaj por cxiu cxildo), 16 kaj tricent malgrandajn cxildojn el forexita oro (tricent sikloj da oro estis uzitaj por cxiu el tiuj cxildoj), kaj la recxo metis ilin en la arbardomon de Lebanon. 17 Kaj la recxo faris grandan tronon el eburo kaj tegis cxin per pura oro. 18 Kaj ses cxtupojn havis la trono, kaj oran piedbenketon, alfortikigitajn al la trono, kaj brakapogojn ambacxflanke de la sidloko, kaj du leonojn, starantajn apud la brakapogoj. 19 Kaj ancoracx dek du leonoj tie staris sur la ses cxtupoj ambacxflanke; io simila ne ekzistis en iu regno. 20 Kaj cxiuj trinkvazoj de la recxo Salomono estis el oro, kaj cxiuj vazoj de la Lebanona arbardomo estis el pura oro; arcxento en la tempo de Salomono estis rigardata kiel senvalora. 21 cxar la recxo havis cxipojn, kiuj iradis en Tarxcixon kun la servantoj de cxiram; unu fojon en tri jaroj venadis la cxipoj el Tarxcix, alportante oron, arcxenton, eburon, simiojn, kaj pavojn. 22 Tiel la recxo Salomono superis cxiujn recxojn de la tero per ricxeco kaj sacxeco. 23 Kaj cxiuj recxo de la tero penis vidi Salomonon, por acxdi lian sacxecon, kiun Dio enmetis en lian koron. 24 Kaj ili alportadis cxiu sian donacon: vazojn arcxentajn, vazojn orajn, vestojn, batalilojn, aromacxojn, cxevalojn, kaj mulojn, cxiujare. 25 Kaj Salomono havis kvar mil cxevalstalojn, cxarojn, kaj dek du mil rajdistojn; kaj li lokis ilin en la urboj de cxaroj kaj cxe la recxo en Jerusalemo. 26 Li regis super cxiuj recxo, de la Rivero cxis la lando Filicxta kaj cxis la limo de Egiptujo. 27 Kaj la recxo atingis tion, ke la arcxento en Jerusalemo estis kiel cxtonoj, kaj la cedroj estis en tiel granda kvanto, kiel sikomoroj sur malaltaj lokoj. 28 cxevalojn oni venigadis al Salomono el Egiptujo kaj el cxiuj landoj.

29 La tuta cetera historio de Salomono, la unua kaj la lasta, estas priskribita en la kroniko de la profeto Natan, en la profetacxo de Acxija, la cxiloano, kaj en la vizioj de Jedo, la viziisto, pri Jerobeam, filo de Nebat. 30 Kaj Salomono rexis en Jerusalemo super la tuta Izrael kvardek jarojn. 31 Kaj Salomono ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la urbo de lia patro David. Kaj anstatacx li ekrexis Recxabeam, lia filo.

Cxapitro 10

1 Recxabeam iris en cxechemon, cxar en cxechemon venis cxiuj Izraelidoj, por fari lin recxo. 2 Kiam tion acxdis Jerobeam, filo de Nebat (cxar li estis en Egiptujo, kien li forkuris de la recxo Salomono), Jerobeam revenis el Egiptujo. 3 Kaj oni sendis, kaj vokis lin. Tiam venis Jerobeam kaj la tuta Izrael, kaj ili ekparolis al Recxabeam, dirante: 4 Via patro tro pezis nian jugon; nun deprenu iom de la malfacilaj laboroj de via patro, kaj de lia peza jugo, kiun li metis sur nin, kaj tiam ni servados al vi. 5 Kaj li diris al ili: Post tri tagoj revenu al mi. Kaj la popolo disiris. 6 Kaj la recxo Recxabeam konsilicxis kun la maljunuloj, kiuj staradis antacx lia patro Salomono dum lia vivo, kaj li diris: Kiel vi konsilas respondi al cxi tiu popolo? 7 Kaj ili diris al li jene: Se vi estos bona al cxi tiu popolo kaj montros al ili favoron kaj parolos al ili bonajn vortojn, ili estos al vi servantoj por cxiam. 8 Sed li ne atentis la konsilon de la maljunuloj, kiun ili donis al li; kaj li konsilicxis kun la junuloj, kiuj elkreskis kune kun li kaj staris antacx li. 9 Kaj li diris al ili:

Kion vi konsilas, ke ni respondu al cxi tiu popolo, kiu diris al mi jene: Faru malpli peza la jugon, kiun via patro metis sur nin? 10 Kaj la junuloj, kiuj elkreskis kune kun li, parolis al li, dirante: Tiele diru al la popolo, kiu diris al vi: Via patro faris nian jugon tro peza, kaj vi faru cxin malpli peza--tiele diru al ili: Mia malgranda fingro estas pli dika, ol la lumboj de mia patro; 11 tial se mia patro cxarxis vin per peza jugo, mi ankoracx pli pezigos vian jugon; mia patro vin punadis per vipoj, sed mi vin punados per skorpioj. 12 Kaj Jerobeam kaj la tuta popolo venis al Recxabeam en la tria tago, kiel la rexo ordonis, dirante: Revenu al mi en la tria tago. 13 Kaj la rexo respondis al ili malafable; kaj la rexo Recxabeam ne atentis la konsilon de la maljunuloj; 14 kaj li parolis al ili lacx la konsilo de la junuloj, dirante: Mia patro pezigos vian jugon, sed mi cxin ankoracx pli pezigos; mia patro vin punadis per vipoj, sed mi vin punados per skorpioj. 15 Kaj la rexo ne acxskultis la popolon; cxar estis tiel destinite de Dio, por ke la Eternulo plenumu Sian vorton, kiun Li diris per Acxija, la cxiloano, al Jerobeam, filo de Nebat. 16 Kiam cxuij Izraelidoj vidis, ke la rexo ilin ne obeas, tiam la popolo respondis al la rexo, dirante: Kian parton ni havas en David? ni ne havas heredacxon en la filo de Jicxaj; iru, ho Izraelidoj, cxiu al sia tendo! nun zorgu mem pri via domo, ho David! Kaj cxuij Izraelidoj disiris al siaj tendoj. 17 Sed super la Izraelidoj, kiuj locxis en la urboj de Judujo, regis Recxabeam. 18 Kaj la rexo Recxabeam sendis Hadoramon, la estron super la impostoj; sed la Izraelidoj cxetis sur lin cxtonojn, kaj li mortis. Kaj la rexo Recxabeam rapide sidicxis en cxaro, por forkuri en Jerusalemon. 19 Tiamaniere Izrael defalis de la domo de David cxis la nuna tago.

Cxapitro 11

1 Kiam Recxabeam venis en Jerusalemon, li kolektis el la domo de Jehuda kaj de Benjamin cent okdek mil elektitajn militistojn, por militi kontrakx Izrael, por revenigi la regnon al Recxabeam. 2 Sed aperis vorto de la Eternulo al cxemaja, homo de Dio, dirante: 3 Diru al Recxabeam, filo de Salomono, rexo de Judujo, kaj al cxuij Izraelidoj en la lando de Jehuda kaj de Benjamin jene: 4 Tiele diras la Eternulo: Ne iru kaj ne militu kontrakx viaj fratoj; reiru cxiu al sia domo, cxar de Mi estas farita cxi tiu afero. Kaj ili obeis la vortojn de la Eternulo, kaj rifuzis iri kontrakx Jerobeamon. 5 Recxabeam locxis en Jerusalemon, kaj li konstruis fortikacxojn en la urboj de Judujo. 6 Li prikonstruis Bet-Lecxemon, Etamon, Tekoan, 7 Bet-Curon, Socxon, Adulamon, 8 Gaton, Marecxan, Zifon, 9 Adoraimon, Lacxicxon, Azekan, 10 Corean, Ajalonon, kaj cxebronon, kiuj estis urboj fortikigitaj en la lando de Jehuda kaj de Benjamin. 11 Li fortikigis tiujn fortikacxojn kaj starigis tie estrojn, arancxis provizejojn de mancxacxoj, oleo, kaj vino. 12 Kaj en cxiu urbo li kolektis cxildojn kaj lancojn, kaj tre fortigis ilin. Kaj Jehuda kaj Benjamin restis liaj. 13 La pastroj kaj Levidoj, kiuj estis en la tuta lando de Izrael, kolekticxis al li el cxuij siaj regionoj; 14 la Levidoj forlasis siajn antacxurbojn kaj sian posedacxon kaj iris en Judujon kaj Jerusalemon, cxar Jerobeam kaj liaj filoj forpucxis ilin de la pastrado al la Eternulo. 15 Li starigis cxe si pastrojn por la altacxoj, por la kaproj kaj bovidoj, kiujn li faris. 16 Post ili el cxuij triboj de Izrael tiuj homoj, kiuj havis la inklinon turnadi sin al la Eternulo, Dio de Izrael, venadis en Jerusalemon, por fari oferojn al la Eternulo, Dio de iliaj patroj. 17 Kaj ili fortigadis la regnon de Judujo, kaj subtenadis Recxabeamon, filon de Salomono, dum tri jaroj; cxar ili iradis lacx la vojo de David kaj Salomono dum tri jaroj. 18 Recxabeam prenis al si kiel edzinon Macxalaton, filinon de Jerimot, filo de David, kaj de Abicxail, filino de Eliab, filo de Jicxaj. 19 cxi naskis al

li filojn: Jeucx, cxemarja, kaj Zaham. 20 Post cxi li prenis Maacxan, filinon de Abcxalom; kaj cxi naskis al li Abijan, Atajon, Zizan, kaj cxelomiton. 21 Recxabeam amis Maacxan, filinon de Abcxalom, pli ol cxiujn siajn edzinojn kaj kromvirinojn; cxar li havis dek ok edzinojn kaj sesdek kromvirinojn, kaj li naskigis dudek ok filojn kaj sesdek filinojn. 22 Recxabeam starigis Abijan, filon de Maacxa, kiel cxefon, kiel princon inter siaj fratoj, intencante fari lin recxo. 23 Li agadis prudente; li dissendis cxiujn siajn filojn en cxiujn regionojn de Jehuda kaj de Benjamin, en cxiujn fortikigitajn urbojn; li donis al ili grandajn vivrimedojn kaj prenis por ili multe da edzinoj.

Cxapitro 12

1 Kiam fortikicxis la regno de Recxabeam kaj li faricxis forta, li forlasis la instruon de la Eternulo, kaj kun li la tuta Izrael. 2 En la kvina jaro de la recxo Recxabeam iris cxixak, recxo de Egiptujo, kontrakx Jerusalemon (cxar ili pekis kontrakx la Eternulo) 3 kun mil ducent cxaroj kaj sesdek mil rajdistoj; sennombra estis la popolo, kiu venis kun li el Egiptujo: la Luboj, Sukioj, kaj Etiopoj. 4 Kaj li venkoprenis la fortikigitajn urbojn de Judujo kaj aliris cxis Jerusalemon. 5 Tiam la profeto cxemaja venis al Recxabeam, kaj al la estroj de Judujo, kiuj kolekticxis en Jerusalemon pro cxixak, kaj li diris al ili: Tiele diras la Eternulo: Vi forlasis Min, tial ankacx Mi forlasas vin en la manojn de cxixak. 6 Tiam humilicxis la estroj de Izrael kaj la recxo, kaj diris: Justa estas la Eternulo. 7 Kiam la Eternulo vidis, ke ili humilicxis, tiam aperis vorto de la Eternulo al cxemaja, dirante: Ili humilicxis, tial Mi ne ekstermos ilin; Mi donos al ili iom da savo, kaj Mia kolero ne elvercxixos sur Jerusalemon per cxixak; 8 tamen ili estos liaj subuloj, por ke ili eksciu, kio estas servado al Mi kaj servado al teraj regnoj. 9 Kaj cxixak, recxo de Egiptujo, iris kontrakx Jerusalemon, kaj li forprenis la trezorojn de la domo de la Eternulo kaj la trezorojn de la recxa domo, cxion li prenis; li prenis ankacx la orajn cxildojn, kiujn faris Salomono. 10 Kaj la recxo Recxabeam faris anstatacx ili cxildojn kuprajn, kaj transdonis ilin en la manojn de la estroj de korpogardistoj, kiuj gardadis la enirejon de la recxa domo. 11 Kaj cxiufoje, kiam la recxo iris en la domon de la Eternulo, venis la korpogardistoj, portis ilin, kaj poste returne portis ilin en la cxambron de la korpogardistoj. 12 Kiam li humilicxis, tiam deturnicxis de li la kolero de la Eternulo, kaj ne cxio pereis; cxar en Judujo estis ancoracx io bona. 13 La recxo Recxabeam fortikicxis en Jerusalemon, kaj li rexis. La axon de kvardek unu jaroj havis Recxabeam, kiam li faricxis recxo; kaj dek sep jarojn li rexis en Jerusalemon, la urbo, kiun elektis la Eternulo inter cxiuj triboj de Izrael, por estigi tie Sian nomon. La nomo de lia patrino estis Naama, la Amonidino. 14 Li agis malbone, cxar li ne alkitimigis sian koron al sercxado de la Eternulo. 15 La historio de Recxabeam, la unua kaj la lasta, estas priskribita en la kronikoj de la profeto cxemaja kaj de la viziisto Ido, cxe la genealogio. Kaj inter Recxabeam kaj Jerobeam estis militoj dum ilia tuta vivo. 16 Kaj Recxabeam ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la urbo de David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Abija.

Cxapitro 13

1 En la dek-oka jaro de la rexo Jerobeam ekrexis Abija super Judujo. 2 Tri jarojn li rexis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Micxaja, filino de Uriel, el Gibeā. Milito estis inter Abija kaj Jerobeam. 3 Abija eliris en la militon kun anaro da bonaj militistoj, konsistanta el kvarcent mil viroj elektitaj; Jerobeam eliris en la militon kontraŭ li kun okcent mil viroj elektitaj, bonaj militistoj. 4 Abija staricxis supre sur la monto Cemaraim, kiu estas en la montaro de Efraim, kaj diris: Acxskultu min, ho Jerobeam kaj la tuta Izrael! 5 Vi devas ja scii, ke la Eternulo, Dio de Izrael, donis la rexadon super Izrael por cxiam al David, al li kaj al liaj filoj, per interligo de salo. 6 Sed levicxis Jerobeam, filo de Nebat, servanto de Salomono, filo de David, kaj ribelis kontraŭ sia sinjoro. 7 Kaj kolekticxis cxirkacx li homoj vantaj, homoj malvirtaj, kaj superfortis Recxabeamon, filon de Salomono; Recxabeam estis juna kaj molkora kaj ne povis rezisti al ili. 8 Kaj nun vi pensas, ke vi havos forton kontraŭ la regno de la Eternulo en la mano de la filoj de David, cxar vi prezentas grandan amason, kaj vi havas orajn bovidojn, kiujn Jerobeam faris dioj por vi. 9 Vi elpucxis ja la pastrojn de la Eternulo, la Aaronidojn kaj Levidojn, kaj vi faris al vi pastrojn kiel la popoloj de la aliaj landoj; cxiu, kiu venas por sia konsekrado kun bovo kaj kun sep cxafoj, faricxas pastro por la nedioj. 10 Sed kun ni estas la Eternulo, nia Dio; ni ne forlasis Lin; kaj al la Eternulo servas pastroj Aaronidoj kaj Levidoj lacx ilia ofico, 11 kaj ili bruligas al la Eternulo bruloferojn cxiumatene kaj cxiuvespere, kaj incensan aromacxon, kaj ili aranxas panon sur pura tablo, kaj la oran kandelabron kun cxiaj lucernoj, ke ili brulu cxiuvespere; cxar ni plenumas la preskribon de la Eternulo, nia Dio, kaj vi forlasis Lin. 12 Vidu, kun ni, kiel nia cxefo, estas Dio, kaj ankacx Liaj pastroj kaj lacxtesonaj trumpetoj, por trumpetegi kontraŭ vi. Ho Izraelidoj, ne militu kontraŭ la Eternulo, Dio de viaj patroj, cxar vi ne havos sukceson. 13 Dume Jerobeam cxirkacxirigis embuskon, kiu aperis malantacx ili; tiamaniere estis militistoj antacx la Judoj kaj embusko malantacx ili. 14 La Judoj sin returnis, kaj ekvidis, ke ili havas batalon antacxe kaj malantacxe. Tiam ili ekkriis al la Eternulo, kaj la pastroj ektrumpetis per la trumpetoj. 15 Kaj la Judoj lacxte ekbruis; kaj kiam la Judoj ekbruis, Dio frapis Jerobeamon kaj cxiajn Izraelidojn antacx Abija kaj la Judoj. 16 Kaj la Izraelidoj ekkuris antacx la Judoj, kaj Dio transdonis ilin en la manojn de cxi tiuj. 17 Kaj Abija kaj lia popolo faris inter ili grandan baton; kaj falis mortigitaj el Izrael kvincent mil viroj elektitaj. 18 Tiam humilicxis la Izraelidoj, kaj forticxis la Judoj, cxar ili apogis sin sur la Eternulo, Dio de iliaj patroj. 19 Kaj Abija persekutis Jerobeamon, kaj prenis de li urbojn: Bet-Elon kun cxiaj filinurboj, Jecxanan kun cxiaj filinurboj, kaj Efrainon kun cxiaj filinurboj. 20 Kaj Jerobeam ne plu reforticxis en la tempo de Abija. Kaj la Eternulo frapis lin, kaj li mortis. 21 Sed Abija forticxis. Kaj li prenis al si dek kvar edzinojn, kaj li naskigis dudek du filojn kaj dek ses filinojn. 22 La cetera historio de Abija, liaj agoj, kaj liaj vortoj estas priskribitaj en la komentario de la profeto Ido.

Cxapitro 14

1 Kaj Abija ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la urbo de David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Asa. En lia tempo la lando estis trankvila dum dek jaroj. 2 Asa agadis bone kaj juste antacx la Eternulo, sia Dio. 3 Li forigis la altarojn de fremdaj dioj kaj la altacxojn, li disbatis la statuojn, kaj dehakis la sanktajn stangojn. 4 Kaj li ordonis al la Judoj turni sin al la Eternulo, Dio de iliaj patroj, por plenumi la instruon kaj la ordonojn. 5 Li forigis el cxiaj urboj

de Judujo la altacxojn kaj la kolonojn de la suno. Kaj la regno estis trankvila sub li. 6 Li konstruis urbojn fortikigitajn en Judujo; la lando estis trankvila, kaj li ne havis militon en tiuj jaroj, cxar la Eternulo donis al li ripozon. 7 Kaj li diris al la Judoj: Ni prikonstruu cxi tiujn urbojn, ni cxirkacxigu ilin per muregoj kaj turoj, pordoj, kaj rigliloj. La lando estas ankoraux nia, cxar ni turnis nin al la Eternulo, nia Dio; ni turnis nin, kaj Li donis al ni trankvilecon cxirkacxe. Kaj ili konstruis, kaj la afero iris sukcese. 8 Kaj Asa havis militistaron: da viroj armitaj per cxildo kaj lanco el la Jehudaidoj tricent mil, kaj el la Benjaminidoj da viroj portantaj mancxildon kaj pafantaj per pafarko estis ducent okdek mil; cxiuj ili estis bravaj militistoj. 9 Eliris kontrakx ilin Zeracx, la Etiopo, kun militistaro de unu miliono kaj kun tricent cxaroj, kaj li venis cxis Marecxa. 10 Kaj eliris Asa renkonte al li, kaj ili aranxcixis al batalo en la valo Cefata, apud Marecxa. 11 Kaj Asa ekvokis al la Eternulo, sia Dio, kaj diris: Ho Eternulo, por Vi ne estas diferenco helpi al grandnombrulo acx al senfortulo; helpu do al ni, ho Eternulo, nia Dio, cxar sur Vi ni nin apogas kaj en Via nomo ni venis kontrakx cxi tiun grandan anaron. Ho Eternulo, Vi estas nia Dio; kontrakx Vi neniuj homo montricxu forta. 12 Kaj la Eternulo frapis la Etiopojn antacx Asa kaj antacx la Judoj, kaj la Etiopoj forkuris. 13 Kaj Asa, kaj la popolo, kiu estis kun li, persekutis ilin cxis Gerar; kaj la Etiopoj falis tiel, ke neniuj el ili restis vivantaj; cxar ili estis frakasitaj antacx la Eternulo kaj antacx Lia militistaro. Kaj ili forportis tre multe da militakiracxo. 14 Kaj ili venkobatis cxiujn urbojn cxirkacxe de Gerar, cxar sur ilin falis teruro de la Eternulo; kaj ili prirabis cxiujn urbojn, cxar en ili trovicxis multe da rabeblacxo. 15 Ankacx ili disbatis la tendojn de la brutoj, kaptis multe da cxafoj kaj da kameloj, kaj revenis en Jerusalemon.

Cxapitro 15

1 Sur Azarjan, filon de Oded, venis la spirito de Dio. 2 Kaj li eliris antacx Asan, kaj diris al li: Acxskultu min, ho Asa kaj cxiuj Jehudaidoj kaj Benjaminidoj: la Eternulo estas kun vi, kiam vi estas kun Li; kaj se vi Lin sercxos, vi Lin trovos, sed se vi Lin forlasos, Li forlasos vin. 3 Dum longa tempo Izrael estos sen la vera Dio, sen instruanta pastro, kaj sen instruoj; 4 sed en sia mizero ili returnos sin al la Eternulo, Dio de Izrael; kaj ili sercxos Lin kaj Li trovigos Sin al ili. 5 En tiu tempo ne havos pacon la eliranto nek la eniranto, cxar grandaj tumultoj estos cxe cxiuj loxantoj de la landoj. 6 Nacio disbatos nacion kaj urbo urbon, cxar Dio konfuzos ilin per diversaj malfelicxo. 7 Sed vi estu kuracxaj, kaj ne faligu viajn manojn; cxar ekzistas rekompenco pro viaj faroj. 8 Kiam Asa acxdis tiujn vortojn kaj la profetacxon de la profeto Oded, li kuracxixis, kaj elcxetis la abomenindacxojn el la tuta lando de Jehuda kaj de Benjamin, kaj el la urboj, kiujn li venkoprenis sur la monto de Efraim; kaj li renovigis la altaron de la Eternulo, starantan antacx la portiko de la Eternulo. 9 Kaj li kunvenigis cxiujn Jehudaidojn kaj Benjaminidojn, kaj la kun ili loxantajn enmigrintojn el la tribo de Efraim, de Manase, kaj de Simeon; cxar ili en granda nombro transiris al li de Izrael, kiam ili vidis, ke la Eternulo, lia Dio, estas kun li. 10 Kaj ili kunvenis en Jerusalemon en la tria monato de la dek-kvina jaro de la rexcado de Asa. 11 Kaj ili alportis en tiu tago oferojn al la Eternulo el la militakiracxo, kiun ili venigis: sepcent bovojn kaj sep mil cxafojn. 12 Kaj ili faris interligon, ke ili strebados al la Eternulo, Dio de iliaj patroj, per sia tuta koro kaj per sia tuta animo, 13 kaj ke cxiu, kiu ne turnos

sin al la Eternulo, Dio de Izrael, devas morti, cxu tio estas malgranda, cxu granda, cxu viro, cxu virino. 14 Kaj ili cxuris al la Eternulo per lacxta vocxo, per cxojkriado, per trumpetoj kaj kornoj. 15 Kaj cxiuj Judoj cxojis pri la cxuro, cxar ili cxuris el sia tuta koro, ili sercxis Lin kun plena fervoro, kaj Li trovigis Sin al ili. Kaj la Eternulo donis al ili trankvilecon cxirkacxe. 16 Kaj ecx Maacxan, la patrinon, la rexo Asa senigis je cxia titolo de rexino, pro tio, ke cxi faris idolon por Acxtar. Kaj Asa dishakis cxian idolon, dispecigis cxin kaj forbruligis cxe la torento Kidron. 17 Tamen la altacxo ne estis forigitaj cxe Izrael; sed la koro de Asa estis perfekta dum lia tuta vivo. 18 Li enportis en la domon de Dio la konsekritacxojn de sia patro, kaj siajn proprajn konsekritacxojn, arcxenton kaj oron kaj vazojn. 19 Kaj ne estis milito cxis la tridek-kvina jaro de la rexado de Asa.

Cxapitro 16

1 En la tridek-sesa jaro de la rexado de Asa iris Baacxa, rexo de Izrael, kontrakx Judujon, kaj li konstruis Raman, por bari la eliradon kaj eniradon al Asa, rexo de Judujo. 2 Tiam Asa elprenis arcxenton kaj oron el la trezorejoj de la domo de la Eternulo kaj de la rexa domo, kaj sendis al Ben-Hadad, rexo de Sirio, kiu loxis en Damasko, kaj dirigis al li: 3 Estas interligo inter mi kaj vi, kiel inter mia patro kaj via patro; jen mi sendas al vi arcxenton kaj oron: neniigu vian interligon kun Baacxa, rexo de Izrael, por ke li foriru de mi. 4 Kaj Ben-Hadad obeis la rexon Asa, kaj sendis siajn militestrojn kontrakx la urbojn de Izrael, kaj ili venkobatis Ijonon kaj Danon kaj Abel-Maimon, kaj cxiujn provizejojn en la urboj de Naftali. 5 Kiam Baacxa tion acxdis, li cxesis konstrui Raman kaj haltigis sian laboradon. 6 Tiam la rexo Asa prenis cxiujn Judojn; kaj ili forportis la cxtonojn de Rama kaj cxian lignon, el kiuj Baacxa faris la konstruadon; kaj li konstruis el tio Geban kaj Micpan. 7 En tiu tempo venis la antacxvidisto cxanani al Asa, rexo de Judujo, kaj diris al li: cxar vi apogis vin sur la rexo de Sirio, kaj ne apogis vin sur la Eternulo, via Dio, tial savicxis el via mano la militistaro de la rexo de Sirio. 8 cxu la Etiopoj kaj Luboj ne estis kun granda forto, kun cxaroj kaj rajdistoj en tre granda nombro? tamen, cxar vi apogis vin sur la Eternulo, Li transdonis ilin en viajn manojn; 9 cxar la okuloj de la Eternulo cxirkacxrigardas la tutan teron, por subteni tiujn, kies koro estas plene aldonita al Li. Malsacxe vi agis per cxi tio; pro tio de nun vi havos militojn. 10 Asa ekkoleris kontrakx la antacxvidisto kaj metis lin en malliberejon, cxar li indignis kontrakx li pro tio; ankacx kelkajn el la popolo Asa premis en tiu tempo. 11 La historio de Asa, la unua kaj la lasta, estas priskribita en la libro de la rexo de Judujo kaj Izrael. 12 En la tridek-nacxa jaro de sia rexado Asa malsanicxis je siaj piedoj; tre forta faricxis lia malsano; sed ecx en sia malsano li turnis sin ne al la Eternulo, sed al kuracistoj. 13 Kaj Asa ekdormis kun siaj patroj, kaj mortis en la kvardek-unua jaro de sia rexado. 14 Kaj oni enterigis lin en lia tombo, kiun li pretigis al si en la urbo de David; kaj oni kucxigis lin sur lito plenigita de aromacxo kaj diversaj lerte preparitaj cxmiracxo, kaj oni faris por li tre grandan brulon.

Cxapitro 17

1 Anstatacx li ekrexis lia filo Jehocxafat. Kaj li faricxis potenca kontrakx Izrael. 2 Li starigis militistaron en cxiuj fortikigitaj urboj de Judujo, kaj starigis garnizonojn en la lando de Jehuda, kaj en la urboj de Efraim, kiujn venkoprenis lia patro Asa. 3 Kaj la Eternulo estis kun Jehocxafat, cxar li iradis lacx la antacxaj vojoj de sia patro David kaj ne turnis sin al la Baaloj, 4 sed nur la Dion de sia patro li sercxis kaj Liajn ordonojn li sekvis, ne simile al la agado de Izrael. 5 Kaj la Eternulo fortikigis la regnon en lia mano, kaj cxiuj Judoj donacis donacojn al Jehocxafat, kaj li havis multe da ricxeco kaj da honoro. 6 Lia koro alticxis sur la vojoj de la Eternulo; li ankacx forigis la altacxojn kaj la sanktajn stangojn el Judujo. 7 En la tria jaro de lia recxado li sendis siajn eminentulojn Ben-cxail, Obadja, Zecxarja, Netanel, kaj Micxaja, ke ili instruu en la urboj de Judujo; 8 kaj kun ili la Levidojn cxemaja, Netanja, Zebadja, Asahel, cxemiramot, Jehonatan, Adonija, Tobija, kaj Tob-Adonija, la Levidojn, kaj kun ili la pastrojn Elicxama kaj Jehoram. 9 Kaj ili instruis en Judujo, havante kun si libron de instruo de la Eternulo; ili trairis cxiujn urbojn de Judujo kaj instruis la popolon. 10 Kaj timo antacx la Eternulo estis en cxiuj regnoj de la landoj, kiuj estis cxirkacx Judujo, kaj ili ne militis kontrakx Jehocxafat. 11 De la Filicxtoj oni alportadis al Jehocxafat donacojn, kaj arcxenton kiel tributon; ankacx la Araboj venigadis al li malgrandajn brutojn: sep mil sepcent cxafojn kaj sep mil sepcent kaprojn. 12 Jehocxafat faricxadis cxiam pli granda kaj atingis grandan altecon. Kaj li konstruis en Judujo kastelojn kaj grenurbojn. 13 Kaj multe da laboroj li havis en la urboj de Judujo, kaj bravajn militistojn en Jerusalem. 14 Jen estas ilia ordo lacx iliaj patrodomoj: cxe la Jehudaidoj estis milestroj: la estro Adna, kaj kun li estis tricent mil bravaj militistoj; 15 apud li estis la estro Jehocxanan, kaj kun li ducent okdek mil; 16 apud li estis Amasja, filo de Zicxri, kiu konsekris sin al la Eternulo, kaj kun li estis ducent mil bravaj militistoj. 17 cxe la Benjaminidoj estis: brava militisto Eljada, kaj kun li ducent mil viroj armitaj per pafarko kaj cxildo; 18 apud li estis Jehozabad, kaj kun li cent okdek mil viroj armitaj por la militistaro. 19 Tiuj servis al la rexo, krom tiuj, kiujn la rexo starigis en la fortikigitaj urboj de la tuta Judujo.

Cxapitro 18

1 Jehocxafat havis multe da ricxeco kaj honoro; kaj li boparencicxis kun Acxab. 2 Post kelke da jaroj li veturis al Acxab en Samarion. Kaj Acxab bucxis multe da cxafoj kaj bovoj por li, kaj por la popolo, kiu estis kun li, kaj konvinkis lin iri kontrakx Ramoton en Gilead. 3 Kaj Acxab, rexo de Izrael, diris al Jehocxafat, rexo de Judujo: cxu vi iros kun mi kontrakx Ramoton en Gilead? Kaj cxi tiu respondis al li: Mi estas kiel vi, kaj mia popolo estas kiel via popolo; ni iros kun vi en la militon. 4 Kaj Jehocxafat diris al la rexo de Izrael: Demandu hodiacc la vorton de la Eternulo. 5 Tiam la rexo de Izrael kunvenigis la profetojn, kvarcent homojn, kaj diris al ili: cxu ni iru milite kontrakx Ramoton en Gilead, acx mi tion ne faru? Kaj ili respondis: Iru, kaj Dio cxin transdonos en la manon de la rexo. 6 Sed Jehocxafat diris: cxu ne trovicxas cxi tie ancoracx iu profeto de la Eternulo, kiun ni povus demandi? 7 Kaj la rexo de Izrael diris al Jehocxafat: Ekzistas ancoracx unu homo, per kiu ni povas demandi la Eternulon, sed mi lin malamas, cxar neniam li profetas pri mi ion bonan, sed dum sia tuta vivo nur malbonon; tio estas Micxaja, filo de Jimla. Sed Jehocxafat diris: La rexo ne parolu tiel. 8 Tiam la rexo de Izrael alvokis unu korteganon, kaj diris: Venigu rapide Micxajan, filon de Jimla. 9 La rexo de Izrael,

kaj Jehocxafat, reĉxo de Judujo, sidis cxiu sur sia seĉxo, vestitaj per siaj vestoj; ili sidis sur placo antaŭ la pordego de Samario, kaj cxiuj profetoj profetadis antaŭ ili. 10 Kaj Cidkija, filo de Kenaana, faris al si ferajn kornojn, kaj diris: Tiele diras la Eternulo: Per cxi tio vi kornobatos la Sirianojn, ĉxis vi ilin tute ekstermos. 11 Kaj cxiuj profetoj profetis tiel same, dirante: Iru kontraŭ Ramoton en Gilead kaj sukcesu, ĉar la Eternulo ĉxin transdonos en la manon de la reĉxo. 12 La sendito, kiu iris por voki Micxajan, diris al li: Jen la vortoj de la profetoj unuanime antaŭdiras bonon al la reĉxo; estu do via vorto simila al la vorto de cxiu el ili, kaj antaŭdiru bonon. 13 Sed Micxaja diris: Kiel vivas la Eternulo: kion mia Dio diros al mi, tion mi diros. 14 Kaj kiam li venis al la reĉxo, la reĉxo diris al li: Micxaja! ĉu ni iru milite kontraŭ Ramoton en Gilead, ĉu ni tion ne faru? Kaj tiu diris: Iru kaj sukcesu, kaj ili estos transdonitaj en vian manon. 15 Tiam la reĉxo diris al li: Multfoje mi vin ĉurligas, ke vi parolu al mi nur la veron en la nomo de la Eternulo. 16 Kaj tiu diris: Mi vidis cxiujn Izraelidojn disĉetitaj sur la montoj, kiel ĉafoj, kiuj ne havas pacxtiston; kaj la Eternulo diris: Ili ne havas estron, ili reiru pace ĉiu al sia domo. 17 Kaj la reĉxo de Izrael diris al Jehocxafat: ĉu mi ne diris al vi, ke li profetos pri mi ne bonon, sed nur malbonon? 18 Sed Micxaja diris: Tial ĉxskultu la vorton de la Eternulo: mi vidis la Eternulon, sidantan sur Sia trono, kaj la tuta armeo de la ĉielo staris dekstre kaj maldekstre de Li. 19 Kaj la Eternulo diris: Kiu allogos Ĉxabon, reĉxon de Izrael, ke li iru kaj falu en Ramot en Gilead? Kaj unu parolis tiel, alia parolis alie. 20 Tiam eliris spirito kaj staricxis antaŭ la Eternulo, kaj diris: Mi lin allogos. Kaj la Eternulo diris al li: Per kio? 21 Kaj tiu respondis: Mi eliros kaj faros min spirito mensoga en la buĉxo de cxiuj liaj profetoj. Kaj Li diris: Vi allogos kaj havos sukceson; eliru kaj agu tiel. 22 Kaj nun jen la Eternulo metis mensogan spiriton en la buĉxon de tiuj viaj profetoj, kaj la Eternulo decidis por vi malbonon. 23 Tiam aliris Cidkija, filo de Kenaana, kaj frapis Micxajan sur la vango, kaj diris: Per kiu vojo la spirito de la Eternulo transiris de mi, por paroli per vi? 24 Micxaja respondis: Jen vi tion vidos en tiu tago, kiam vi eniros en internan ĉambron, por vin kacxi. 25 Tiam la reĉxo de Izrael diris: Prenu Micxajan, kaj konduku lin al la urbestro Amon kaj al la reĉxido Joacx, 26 kaj diru: Tiele diras la reĉxo: Metu cxi tiun en malliberejon, kaj nutru lin per mizera pano kaj mizera akvo, ĉxis mi revenos en paco. 27 Sed Micxaja diris: Se vi revenos en paco, en tiu okazo ne parolis per mi la Eternulo. Kaj li diris: Ĉxskultu, cxiuj popoloj.

28 Kaj la reĉxo de Izrael, kaj Jehocxafat, reĉxo de Judujo, iris al Ramot en Gilead. 29 Kaj la reĉxo de Izrael diris al Jehocxafat: Mi alivestos min kaj iros en la batalon, sed vi surmetu viajn vestojn. Kaj la reĉxo de Izrael alivestis sin, kaj ili iris en la batalon. 30 Kaj la reĉxo de Sirio ordonis al siaj ĉxarestroj jene: Batalu ne kontraŭ iu malgranda ĉx granda, sed sole nur kontraŭ la reĉxo de Izrael. 31 Kiam la ĉxarestroj ekvidis Jehocxafaton, ili pensis, ke tio estas la reĉxo de Izrael, kaj ili ĉxirkacxis lin, por batali kontraŭ li; sed Jehocxafat ekkriis, kaj la Eternulo helpis al li, kaj Dio forigis ilin de li. 32 Kiam la ĉxarestroj vidis, ke tio ne estas la reĉxo de Izrael, ili forturnis sin de li. 33 Kaj unu viro sen ia celo streĉxis la pafarkon, kaj vundis la reĉxon de Izrael inter la artikoj de la kiraso. Kaj cxi tiu diris al sia veturiganto: Turnu vian manon kaj elveturigu min el la militistaro, ĉar mi estas vundita. 34 Sed la batalo pliforticxis en tiu tago; kaj la reĉxo de Izrael staris sur la ĉxaro kontraŭ la Sirianoj ĉxis la vespero, kaj li mortis en la momento de la mallevicxo de la suno.

Cxapitro 19

1 Jehocxafat, rexo de Judujo, revenis bonstate en sian hejmon, en Jerusalemon. 2 Kaj eliris renkonte al li Jehu, filo de cxanani, la viziisto, kaj diris al la rexo Jehocxafat: cxu oni devas helpi al malvirtulo? vi amas la malamikojn de la Eternulo, kaj pro tio estas sur vi la kolero de la Eternulo. 3 Tamen bonacxo estas trovitaj en vi, cxar vi ekstermis la sanktajn stangojn el la lando kaj direktis vian koron al la sercxado de Dio.

4 Kaj Jehocxafat loxis en Jerusalemon. Kaj denove li iris al la popolo, de Beer-cxeba cxis la monto de Efraim, kaj revenigis ilin al la Eternulo, Dio de iliaj patroj. 5 Li starigis juxistojn en la lando, en cxuij fortikigitaj urboj de Judujo, en cxiu urbo aparte. 6 Kaj li diris al la juxistoj: Rigardu, kion vi faras, cxar ne por homo vi jucas, sed por la Eternulo; Li estos kun vi en la aferoj de juxado. 7 Estu do en vi timo antacx la Eternulo, agadu singarde; cxar cxe la Eternulo, nia Dio, ne ekzistas maljusteco, nek personfavorado, nek akceptado de subacxetoj. 8 Ankacx en Jerusalemon Jehocxafat starigis virojn el la Levidoj, pastroj, kaj cxefoj de patrodomoj de Izrael, por juxado antacx la Eternulo kaj por juxaj disputoj. Kaj ili revenis al Jerusalemon. 9 Kaj li ordonis al ili jene: Tiele agu en timo antacx la Eternulo, en fideleco kaj kun pura koro: 10 en cxiu juxa disputo, kiu venos antacx vin de viaj fratoj, kiuj loxas en siaj urboj, cxu pri afero de sango, cxu pri religia preskribo, ordono, lecxoj, acx decidoj, klarigu al ili, por ke ili ne kulpicxu antacx la Eternulo kaj por ke ne falu kolero sur vin kaj sur viajn fratojn; tiel agu, tiam vi ne faricxos kulpaj. 11 Kaj jen la cxefpastro Amarja estas super vi en cxiu afero koncernanta la Eternulon, kaj Zebadja, filo de Icxmael, la princo el la domo de Jehuda, en cxiu afero koncernanta la rexon, kaj la Levidojn vi havas antacx vi kiel oficistojn. Tenu vin forte kaj agadu, kaj la Eternulo estos kun la bonulo.

Cxapitro 20

1 Post tio la Moabidoj kaj la Amonidoj, kaj kun ili ankacx najbaroj de la Amonidoj, iris milite kontrakx Jehocxafaton. 2 Kaj oni venis kaj raportis al Jehocxafat, dirante: Venis kontrakx vin granda multo da homoj de trans la maro, el Sirio; kaj jen ili nun estas en cxacacon-Tamar, tio estas en En-Gedi. 3 Jehocxafat ektimis, kaj decidis turni sin al la Eternulo. Kaj li proklamis faston en la tuta Judujo. 4 Kaj kunvenis la Judoj, por peti la Eternulon; el cxuij urboj de Judujo ili venis, por peti la Eternulon. 5 Jehocxafat staricxis inter la komunumo de Judujo kaj Jerusalemon en la domo de la Eternulo, antacx la nova korto. 6 Kaj li diris: Ho Eternulo, Dio de niaj patroj! Vi estas ja Dio en la cxielo, kaj Vi regas super cxuij regnoj de la nacioj, en Via mano estas forto kaj potenco, kaj neniuj povas kontrakxstari al Vi. 7 Vi, nia Dio, forpelis ja la loxantojn de cxi tiu lando antacx Via popolo Izrael, kaj donis cxin al la idaro de Abraham, Via amanto, por cxiam. 8 Kaj ili enloxcicxis en cxi, kaj konstruis por Vi en cxi sanktejon al Via nomo, dirante: 9 Se venos sur nin malfelicxo, glavo, puno, pesto, acx malsato, tiam ni staricxos antacx cxi tiu domo kaj antacx Vi, cxar Via nomo estas en cxi tiu domo, kaj ni vokos al Vi el nia mizero, kaj Vi acxdos kaj helpos. 10 Kaj nun jen la Amonidoj kaj la Moabidoj kaj la loxantoj de la monto Seir, tra kies lando Vi ne permesis al la Izraelidoj iri, kiam ili iris el la lando Egipta, sed ili devis iri preter kaj ne ekstermi ilin-- 11 jen ili repagas al ni, venante, por elpeli nin el Via heredacxo, kiun Vi donis al ni. 12 Ho nia Dio, cxu Vi ne juxos ilin? cxar ni ne havas forton kontrakx cxi tiu granda homamaso, kiu venis kontrakx nin, kaj ni ne scias, kion ni devas fari, sed

al Vi sin turnas niaj okuloj. 13 Kaj cxiuj Judoj staris antacx la Eternulo, ankacx iliaj infanoj, edzinoj, kaj filoj. 14 Tiam sur Jacxaziel, filo de Zecxarja, filo de Benaja, filo de Jeiel, filo de Matanja, Levido el la idoj de Asaf, aperis la spirito de la Eternulo meze de la komunumo; 15 kaj li diris: Acxskultu, cxiuj Judoj kaj locxantoj de Jerusalem kaj recxo Jehocxafat! Tiele diras al vi la Eternulo: Ne timu kaj ne sentu teruron antacx cxi tiu granda homamaso, cxar la milito estas ne kontrakx vi, sed kontrakx Dio. 16 Morgacx malsupreniru sur ilin: jen ili supreniras sur la altacxon de Cic, kaj vi trovos ilin en la fino de la valo, antacx la dezerto Jeruel. 17 Ne vi devas batali cxi tiun fojon: staricxu, staru, kaj rigardu la savon, kiun la Eternulo sendas al vi, ho Judujo kaj Jerusalem. Ne timu kaj ne sentu teruron: morgacx eliru kontrakx ilin, kaj la Eternulo estos kun vi. 18 Tiam Jehocxafat klinicxis vizacxaltere, kaj cxiuj Judoj kaj locxantoj de Jerusalem cxetis sin antacx la Eternulo, por adorklinicxi antacx la Eternulo. 19 Kaj levicxis la Levidoj el la Kehatidoj kaj el la Koracxidoj, por ekkanti gloron al la Eternulo, Dio de Izrael, per lacxta vocxo alten. 20 Ili levicxis frue matene kaj eliris al la dezerto de Tekoa; kaj kiam ili eliris, staricxis Jehocxafat, kaj diris: Acxskultu min, ho Judoj kaj locxantoj de Jerusalem! kredu je la Eternulo, via Dio, kaj havu fidon; kredu je Liaj profetoj, kaj vi havos sukceson. 21 Kaj li konsilicxis kun la popolo, kaj li starigis kantistojn al la Eternulo, ke ili glorkantu en sankta ornamo, irante antacx la armitoj, kaj parolu: Gloru la Eternulon, cxar eterna estas Lia favorkoreco. 22 Kaj en la tempo, kiam ili komencis cxojkrii kaj glorkanti, la Eternulo starigis embuskon kontrakx la Amonidoj, Moabidoj, kaj Seiranoj, kiuj venis kontrakx Judujon, kaj ili estis batitaj. 23 Kaj staricxis la Amonidoj kaj Moabidoj kontrakx la locxantoj de la monto Seir, por pereigi kaj ekstermi; kaj kiam ili finis kun la locxantoj de Seir, ili komencis ekstermi unu la alian. 24 Kiam la Judoj venis sur la observejon en la dezerto kaj turnis sin al la homamaso, ili ekvidis kadavrojn, kiuj falis sur la teron, kaj neniuj savicxis. 25 Kaj venis Jehocxafat kaj lia popolo, por preni la militakiracxon; kaj ili trovis cxe ili multe da havacxo, vestoj, kaj multekostaj objektoj, kaj prenis al si tiom, ke ili ne povis porti. Kaj dum tri tagoj ili forprenadis la militakiracxon, cxar estis tre multe da cxi. 26 En la kvara tago ili kolekticxis en la Valo de Beno, cxar tie ili benis la Eternulon; pro tio oni donis al tiu loko la nomon Valo de Beno cxis la nuna tago. 27 Kaj cxiuj Judoj kaj Jerusalemano, kun Jehocxafat antacxe, iris returne, por reiri kun cxojo en Jerusalemon; cxar la Eternulo donis al ili cxojon pri iliaj malamikoj. 28 Kaj ili venis en Jerusalemon kun psalteroj, harpoj, kaj trumpetoj, al la domo de la Eternulo. 29 Kaj timo antacx Dio venis sur cxiujn regnojn de la landoj, kiam ili acxdis, ke la Eternulo militis kontrakx la malamikoj de Izrael. 30 Kaj trankvilicxis la regno de Jehocxafat; kaj lia Dio donis al li trankvilecon cxirkacxe.

31 Jehocxafat rexis super Judujo; la acxon de tridek kvin jaroj li havis, kiam li faricxis recxo, kaj dudek kvin jarojn li rexis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Azuba, filino de cxilcxi. 32 Li iradis lacx la vojo de sia patro Asa kaj ne deturnicxis de cxi, agante tiel, kiel placxas al la Eternulo. 33 Tamen la altacxo ne estis forigitaj, kaj la popolo ancoracx ne turnis forte sian koron al Dio de cxiaj patroj. 34 La cetera historio de Jehocxafat, la unua kaj la lasta, estas priskribita en la kroniko de Jehu, filo de cxanani, kiu estas enigita en la libron de la recxo de Izrael.

35 Poste Jehocxafat, recxo de Judujo, amikicxis kun Acxazja, recxo de Izrael, kiu agadis malpie. 36 Li kunicxis kun li, por fari cxipojn, irontajn en Tarcxixon. Kaj li konstruis cxipojn en Ecjon-Geber. 37 Tiam Eliezer, filo de Dodava, el Marecxa, eldiris profetacxon pri Jehocxafat jene: Pro tio, ke vi kunicxis kun Acxazja, la Eternulo disbatis viajn aferojn. Kaj la cxipoj rompicxis kaj ne povis iri en Tarcxixon.

Cxapitro 21

1 Jehocxafat ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Jehoram. 2 Li havis fratojn, filojn de Jehocxafat: Azarja, Jecxiel, Zecxarja, Azarjahu, Micxael, kaj cxefatja. cxiuj ili estis filoj de Jehocxafat, rexo de Judujo. 3 Ilia patro donis al ili multe da donacoj, arcxenton, oron, multekostacxojn, kaj fortikigitajn urbojn en Judujo; sed la regnon li donis al Jehoram, cxar li estis la unuenaskito. 4 Kiam Jehoram estricxis super la regno de sia patro kaj forticxis, li mortigis per glavo cxiujn siajn fratojn kaj ankacx kelkajn el la eminentuloj de Izrael. 5 La acxon de tridek du jaroj havis Jehoram, kiam li faricxis rexo, kaj ok jarojn li rexis en Jerusalem. 6 Li iradis lacx la vojo de la rexo de Izrael, kiel faris la domo de Acxab, cxar filino de Acxab estis lia edzino, kaj li faradis malbonon antacx la Eternulo. 7 Tamen la Eternulo ne volis pereigi la domon de David, pro la interligo, kiun Li faris kun David, kaj cxar Li promesis doni lumilon al li kaj al liaj filoj por cxiam. 8 En lia tempo la Edomidoj defalis de Judujo kaj starigis super si recxon. 9 Tiam Jehoram kun siaj militestroj kaj kun cxiuj siaj cxaroj eliris; kaj li levicxis nokte, kaj venkobatis la Edomidojn, kiuj estis cxirka cx li, kaj la cxarestrojn. 10 Tamen la Edomidoj restis defalintaj de Judujo cxis la nuna tago. En la sama tempo ankacx Libna defalis de li, cxar li forlasis la Eternulon, Dion de liaj patroj. 11 Li ankacx aranxis altacxojn sur la montoj de Judujo, li malcxastigis la loxantojn de Jerusalem kaj delogis Judujon. 12 Kaj venis al li letero de la profeto Elija, en kiu estis skribite: Tiele diras la Eternulo, Dio de via patro David: Pro tio, ke vi ne iradis lacx la vojoj de via patro Jehocxafat, kaj lacx la vojoj de Asa, rexo de Judujo, 13 sed vi iradis lacx la vojo de la rexo de Izrael, kaj malcxastigis Judujon kaj la loxantojn de Jerusalem, kiel malcxastigis la domo de Acxab, kaj ecx viajn fratojn, la domon de via patro, kiuj estis pli bonaj ol vi, vi mortigis: 14 Pro tio jen la Eternulo frapos per granda plago vian popolon, viajn filojn, viajn edzinojn, kaj vian tutan havacxon; 15 kaj vi mem havos grandan malsanon, malsanon en viaj internacxo tian, ke pro la malsano elfalados viaj internacxo cxiutage. 16 Kaj la Eternulo ekscitis kontracx Jehoram la spiriton de la Filicxtoj, kaj de la Araboj, kiuj loxis apude de la Etiopoj; 17 kaj ili iris kontracx Judujon kaj penetris en cxin, kaj forprenis la tutan havacxon, kiu trovicxis en la recxa domo, ankacx liajn filojn kaj liajn edzinojn; kaj restis cxe li neni fil, krom lia plej juna filo Jehoacxaz. 18 Kaj post cxio cxi tio la Eternulo frapis liajn internacxojn per nesanigebla malsano. 19 Kaj tio dacxris de tago al tago; kaj kiam finicxis du jaroj, liaj internacxo eliris de li kune kun lia malsano, kaj li mortis en grandaj doloroj; kaj lia popolo ne faris al li brulon, kiel la bruloj por liaj patroj. 20 La acxon de tridek du jaroj li havis, kiam li faricxis rexo, kaj ok jarojn li rexis en Jerusalem; li foriris ne estimata, kaj oni enterigis lin en la urbo de David, sed ne en la tomboj de la rexo.

Cxapitro 22

1 La loxantoj de Jerusalem ekrexcigis lian plej junan filon Acxazja anstatacx li, cxar cxiujn pli acxajn mortigis la tacxmento, kiu venis kun la Araboj en la tendaron. Kaj ekrexis Acxazja, filo de Jehoram, rexo de Judujo. 2 La acxon de kvardek du jaroj havis Acxazja, kiam li faricxis rexo, kaj unu jaron li rexis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Atalja, filino de Omri. 3 Li ankacx iradis lacx la vojoj de la domo de Acxab, cxar lia patrino estis lia konsilantino por malbonagi. 4 Li faradis malbonon antacx la Eternulo, kiel la domo de Acxab, cxar ili estis liaj

konsilantoj post la morto de lia patro, por pereigi lin. 5 Ankacx ilian konsilon li sekvis, kaj iris kun Jehoram, filo de Acxab, milite kontrakx cxazaelon, rexon de Sirio, al Ramot en Gilead. Kaj la Sirianoj vundis Jehoramon. 6 Kaj li revenis, por kuraci sin en Jizreel de la vundoj, kiujn oni faris al li en Ramot, kiam li batalis kontrakx cxazael, rexo de Sirio. Kaj Azarja, filo de Jehoram, rexo de Judujo, iris por viziti Jehoramon, filon de Acxab, en Jizreel, cxar cxi tiu estis malsana. 7 Sed de Dio estis destinita perejo por Acxazja per tio, ke li venis al Jehoram: post sia veno li eliris kun Jehoram kontrakx Jehun, filon de Nimcxi, kiun la Eternulo sanktoleis, por ekstermi la domon de Acxab. 8 Kiam Jehu faris juxxon sur la domo de Acxab, li trovis la eminentulojn de Judujo kaj la filojn de la fratoj de Acxazja, kiuj servis al Acxazja, kaj li mortigis ilin. 9 Kaj li sercxis Acxazjan, kaj oni kaptis lin, kiam li estis kacxita en Samario; kaj oni venigis lin al Jehu kaj mortigis lin kaj enterigis lin, cxar oni diris: Li estas filo de Jehocxafat, kiu strebis al la Eternulo per sia tuta koro. Kaj el la domo de Acxazja restis neniu, kiu povus rexi.

10 Kiam Atalja, la patrino de Acxazja, vidis, ke cxia filo mortis, cxi levicxis kaj ekstermis la tutan recxan idaron de la domo de Jehuda. 11 Sed Jehocxabeat, filino de la rexo, prenis Joacxon, filon de Acxazja, kaj cxtele elkondukis lin el inter la mortigataj filoj de la rexo kaj lokis lin kaj lian nutristinon en la cxambro de litoj; kaj kacxis lin Jehocxabeat, filino de la rexo Jehoram kaj edzino de la pastro Jehojada (cxar cxi estis fratino de Acxazja), for de Atalja, kaj cxi tiu lin ne mortigis. 12 Kaj li restis kacxita cxe ili en la domo de Dio dum ses jaroj; kaj Atalja rexis en la lando.

Cxapitro 23

1 Sed en la sepa jaro kuracxis Jehojada kaj prenis al si en interligon la centestrojn Azarja, filo de Jerocxam, Icxmael, filo de de Jehocxanan, Azarja, filo de Obed, Maaseja, filo de Adaja, kaj Elicxafat, filo de Zicxri; 2 kaj ili rondiris en Judujo kaj kolektis la Levidojn el cxiuj urboj de Judujo kaj la cxefojn de patrodomoj en Izrael kaj venis en Jerusalemon. 3 Kaj la tuta anaro faris en la domo de Dio interligon kun la rexo. Kaj Jehojada diris al ili: Jen la filo de la rexo devas rexi, kiel diris la Eternulo pri la filoj de David. 4 Jenon vi devas fari: tiu triono de vi, kiu venas en sabato, el la pastroj kaj el la Levidoj, estu pordegistoj cxe la sojloj, 5 triono en la recxa domo, kaj triono cxe la Pordego de la Fundamento; la tuta popolo estu sur la kortoj de la domo de la Eternulo. 6 Neniu eniru en la domon de la Eternulo, krom la pastroj kaj la servantoj el la Levidoj; cxi tiuj povas eniri, cxar ili estas sanktigataj; sed la tuta popolo faru gardon por la Eternulo. 7 Kaj la Levidoj cxirkacxu la rexon cxiuflanke, cxiu kun sia batalilo en la mano; kaj cxion, kiu eniros en la domon, oni mortigu. Kaj estu apud la rexo, kiam li eniros acx eliros. 8 La Levidoj kaj cxiuj Judoj faris cxion, kion ordonis la pastro Jehojada; kaj cxiu prenis siajn homojn, la sabate venantajn kun la sabate forirantaj, cxar la pastro Jehojada ne forliberigis la lacxvicajn grupojn. 9 Kaj la pastro Jehojada disdonis al la centestroj la lancojn, cxildojn, kaj mancxildojn de la rexo David, kiuj estis en la domo de Dio. 10 Kaj li starigis la tutan popolon, cxion kun lia batalilo en la mano, de la dekstra flanko de la domo cxis la maldekstra flanko de la domo, cxe la altaro kaj cxe la domo, cxirkacxe de la rexo. 11 Kaj oni elkondukis la rexidon, metis sur lin la kronon kaj la ateston, kaj proklamis lin rexo; Jehojada kaj liaj filoj sanktoleis lin, kaj diris: Vivu la rexo! 12 Kiam Atalja acxdis la bruon de la popolo, kuranta kaj gloranta la rexon, cxi iris al la popolo en la domon de la Eternulo. 13 Kaj cxi ekvidis, ke jen la rexo staras cxe la kolono apud la enirejo, kaj la eminentuloj kaj la trumpetistoj apud la rexo, kaj la tuta popolo de la lando cxojas, kaj oni trumpetis per trumpetoj, kaj la kantistoj staras kun la muzikaj

instrumentoj kaj glorkantas. Tiam Atalja discxiris siajn vestojn, kaj ekkriis: Konspiro, konspiro! 14 Tiam la pastro Jehojada elirigis la centestrojn, la estrojn de la militistaro, kaj diris al ili: Elkonduku cxin ekster la vicojn; kaj kiu cxin sekvos, tiun oni mortigu per glavo; cxar la pastro diris: Ne mortigu cxin en la domo de la Eternulo. 15 Kaj oni liberigis por cxi lokon, kaj cxi iris tra la enirejo de la Pordego de cxevaloj al la recxa domo, kaj tie oni cxin mortigis.

16 Kaj Jehojada faris interligon inter li, la tuta popolo, kaj la recxo, ke ili estu popolo de la Eternulo. 17 Kaj la tuta popolo iris en la domon de Baal kaj cxin detruis; kaj liajn altarojn kaj bildojn ili disrompis, kaj Matanon, la pastron de Baal, ili mortigis antacx la altaroj. 18 Kaj Jehojada komisiis la oficojn en la domo de la Eternulo al la pastroj Levidoj, kiujn destinis David por la domo de la Eternulo, por faradi bruloferojn al la Eternulo, kiel estas skribite en la instruo de Moseo, kun cxojo kaj kantoj, laxe la preskribo de David. 19 Kaj li starigis la pordegistojn cxe la pordegoj de la domo de la Eternulo, por ke neniu povu eniri, kiu pro io estas malpura. 20 Kaj li prenis la centestrojn kaj la potenculojn kaj la regantojn de la popolo kaj la tutan popolon de la lando, kaj li kondukis la recxon el la domo de la Eternulo; kaj ili trairis tra la supra pordego en la recxan domon, kaj ili sidigis la recxon sur la regna trono. 21 Kaj la tuta popolo de la lando cxojis, kaj la urbo estis trankvila. Sed Ataljan oni mortigis per glavo.

Cxapitro 24

1 La acxon de sep jaroj havis Joacx, kiam li faricxis recxo, kaj kvardek jarojn li rexis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Cibja, el Beer-cxeba. 2 Joacx agadis bone antacx la Eternulo dum la tuta vivo de la pastro Jehojada. 3 Kaj Jehojada prenis por li du edzinojn, kaj li naskigis filojn kaj filinojn. 4 Post tio Joacx ektencis renovigi la domon de la Eternulo. 5 Kaj li kunvokis la pastrojn kaj la Levidojn, kaj diris al ili: Iru en la urbojn de Judujo kaj kolektu de cxiuj Izraelidoj monon por riparadi la domon de via Dio cxiujare; kaj rapidu kun tiu afero. Sed la Levidoj ne rapidis. 6 Tiam la recxo alvokis Jehojadan, ilian cxefon, kaj diris al li: Kial vi ne postulas de la Levidoj, ke ili alportadu el Judujo kaj Jerusalem la imposton, kiun Moseo, la servanto de la Eternulo, kaj la komunumo de Izrael starigis por la tabernaklo de la interligo? 7 cxar la malpia Atalja kaj cxiaj filoj ruinigis la domon de Dio; kaj cxion, kio estis sanktigita por la domo de la Eternulo, ili uzis por la Baaloj. 8 Kaj la recxo ordonis, kaj oni faris unu keston kaj starigis cxin cxe la pordego de la domo de la Eternulo, ekstere. 9 Kaj oni proklamis en Judujo kaj en Jerusalem, ke oni alportadu al la Eternulo la imposton, kiun Moseo, servanto de Dio, starigis por la Izraelidoj en la dezerto. 10 Kaj ekcxojis cxiuj estroj kaj la tuta popolo, kaj ili alportis kaj cxetis en la keston, cxis cxi plenicxis. 11 Kaj cxiufoje, kiam oni alportis la keston per la Levidoj en la recxan oficejon, kaj oni vidis, ke estas multe da mono, venis skribisto de la recxo kaj komisiito de la cxefpastro, kaj ili malplenigis la keston, kaj poste oni reportis cxin kaj restarigis sur cxia loko. Tiel oni faradis cxiutage, kaj oni kolektis multe da mono. 12 Kaj la recxo kaj Jehojada donadis cxin al la farantoj de la laboroj en la domo de la Eternulo, kaj oni dungis cxtonhakistojn kaj cxarpentistojn, por renovigi la domon de la Eternulo, ankacx feracxistojn kaj kupracxistojn, por ripari la domon de la Eternulo. 13 Kaj la laboristoj laboris, kaj la afero antacxeniris per iliaj manoj; kaj oni metis la domon de Dio en bonan staton, kaj oni cxin fortikigis. 14 Kiam ili finis, ili alportis la restintan monon al la recxo kaj al Jehojada; el tio oni faris vazojn por la domo de la Eternulo, vazojn por la servado kaj por la bruloferoj, kalikojn kaj aliajn vazojn orajn kaj arcxentajn. Kaj oni alportadis bruloferojn en la domo de la Eternulo

konstante, dum la tuta vivo de Jehojada. 15 Jehojada maljunicxis kaj atingis sufixan acxon, kaj li mortis; la acxon de cent tridek jaroj li havis, kiam li mortis. 16 Kaj oni enterigis lin en la urbo de David, kun la recxoj; cxar li faradis bonon en Izrael, por Dio kaj por Lia domo. 17 Post la morto de Jehojada venis la estroj de Judujo kaj klinicxis antacx la recxo; kaj li komencis obeadi ilin. 18 Kaj ili forlasis la domon de la Eternulo, Dio de iliaj patroj, kaj ili servadis al sanktaj stangoj kaj al idoloj; kaj eksciticxis Lia kolero kontracx Judujo kaj kontracx Jerusalem pro cxi tiu ilia kulpo. 19 Li sendis al ili profetojn, por revenigi ilin al la Eternulo; kaj ili admonis ilin, sed cxi tiuj ne atentis. 20 La spirito de Dio venis sur Zecxarjan, filon de la pastro Jehojada, kaj li staricxis antacx la popolo, kaj diris al ili: Tiele diras Dio: Kial vi malobeas la ordonojn de la Eternulo? Vi ne havos sukceson, cxar vi forlasis la Eternulon, kaj tial Li vin forlasis. 21 Ili faris konspiron kontracx li, kaj cxtonmortigis lin lacx ordono de la recxo sur la korto de la domo de la Eternulo. 22 Kaj la recxo Joacx ne memoris la favorkoracxon, kiun lia patro Jehojada faris al li, kaj li mortigis lian filon. cxi tiu, mortante, diris: La Eternulo vidu, kaj punu. 23 Post paso de unu jaro eliris kontracx lin la militistaro de Sirio; kaj ili eniris en Judujon kaj Jerusalemon kaj ekstermis el la popolo cxiujn estrojn de la popolo; kaj la tutan militakiracxon ili sendis al la recxo de Damasko. 24 Kun nemulte da homoj venis la militistaro de Sirio; tamen la Eternulo transdonis en ilian manon la militistaron multe pli grandan, pro tio, ke cxi tiuj forlasis la Eternulon, Dion de iliaj patroj. Kaj sur Joacx ili faris juxxon. 25 Kiam ili foriris de li, lasinte lin en grava malsano, liaj servantoj faris konspiron kontracx li pro la sango de la filoj de Jehojada, la pastro, kaj ili mortigis lin sur lia lito, kaj li mortis. Kaj oni enterigis lin en la urbo de David, sed oni ne enterigis lin en la recxaj tomboj. 26 La konspirantoj kontracx li estis: Zabad, filo de la Amonidino cximeat, kaj Jehozabad, filo de la Moabidino cximrit. 27 Pri liaj filoj, pri la multo da mono, kiu estis kolektita sub li, kaj pri la riparado de la domo de Dio, estas skribite en la komentario en la libro de la recxoj. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Amacja.

Cxapitro 25

1 La acxon de dudek kvin jaroj havis Amacja, kiam li faricxis recxo, kaj dudek nacx jarojn li rexis en Jerusalem. La nomo de lia patrino estis Jehoadan, el Jerusalem. 2 Li agadis bone antacx la Eternulo, tamen ne el plena koro. 3 Kiam lia recxado fortikicxis, li mortigis siajn servantojn, kiuj mortigis la rexon, lian patron. 4 Sed iliajn filojn li ne mortigis, cxar tiel estas skribite en la instruo, en la libro de Moseo, kie la Eternulo ordonis, dirante: Ne devas morti patroj pro la infanoj, kaj infanoj ne devas morti pro la patroj, sed cxiu devas morti pro sia peko. 5 Amacja kunvenigis la Judojn, kaj starigis ilin lacx patrodomoj, lacx milestroj kaj centestroj, cxiujn Jehudaidojn kaj Benjaminidojn; kaj li kalkulis ilin, la havantajn la acxon de dudek jaroj kaj pli, kaj li trovis, ke ili prezentas la nombron de tricent mil viroj elektitaj, povantaj iri en militon kaj teni lancon kaj cxildon. 6 Kaj li dungis de Izrael cent mil bravajn militistojn pro cent kikaroj da arcxento. 7 Sed homo de Dio venis al li, kaj diris: Ho recxo, ne iru kun vi la militistaro de Izrael, cxar la Eternulo ne estas kun Izrael, kun cxiuj idoj de Efraim; 8 sed iru vi sola, agu kuracxe en la milito; alie Dio faligos vin antacx la malamiko, cxar Dio havas la forton, por helpi kaj por faligi. 9 Kaj Amacja diris al la homo de Dio: Kion do oni faru kun la cent kikaroj, kiujn mi donis al la militistoj de Izrael? La homo de Dio respondis: La Eternulo povas doni al vi pli ol tio. 10 Tiam Amacja apartigis la militistojn, kiuj venis al li el la lando de Efraim, ke ili iru al sia loko. Kaj forte ekflamis ilia kolero kontracx Judujo, kaj ili reiris al sia loko kun kolero. 11 Kaj Amacja havis la kuracxon kaj kondukis sian popolon kaj iris en la Valon de Salo; kaj li mortigis el la Seiranoj dek mil; 12 kaj dek mil vivantajn la Judoj prenis en kaptitecon kaj

kondukis ilin sur la supron de roko, kaj cxielis ilin malsupren de la supro de la roko tiel, ke cxiuj dishakicxis. 13 Sed la militistoj, kiujn Amacja sendis returne, por ke ili ne iru kun li en la militon, kuris en la urbojn de Judujo, de Samario cxis Bet-cxoron, kaj mortigis tie tri mil homojn, kaj kaptis multe da rabakiracxo.

14 Kiam Amacja revenis post la venkobato de la Edomidoj, li alportis la diojn de la Seiranoj kaj starigis ilin al si kiel diojn, kaj antacx ili li adorklinicxis kaj al ili li incensis. 15 Tiam ekflamis la kolero de la Eternulo kontrakx Amacja, kaj Li sendis al li profeton, kaj cxi tiu diris al li: Kial vi turnas vin al la dioj de la popolo, kiuj ne savis sian popolon kontrakx via mano? 16 Kaj dum li estis parolanta al li, la rexo diris al li: cxu oni faris vin konsilisto de la rexo? cxesu, cxar alie oni vin mortigos. Tiam la profeto cxeis, kaj diris: Mi scias, ke Dio decidis pereigi vin; cxar vi tion faris kaj vi ne acxskultis mian konsilon.

17 Amacja, rexo de Judujo, konsilicxis, kaj sendis al Joacx, filo de Jehoacxaz, filo de Jehu, rexo de Izrael, por diri: Venu, ni komparu niajn fortojn. 18 Tiam Joacx, rexo de Izrael, sendis al Amacja, rexo de Judujo, por diri: La prunelo sur Lebanon sendis al la cedro sur Lebanon, por diri: Donu vian filinon al mia filo kiel edzinon. Sed preteriris sovacxa besto de Lebanon kaj dispremis per la piedoj la prunelon. 19 Vi diras al vi: Jen mi venkobatis la Edomidojn; kaj via koro fiericxis kaj sercxas gloron. Sidu nun hejme; kial vi volas entrepreni aferon malfelicxan, ke vi falu kaj kun vi ankacx Judujo? 20 Sed Amacja ne obeis; cxar tio estis de Dio, por transdoni ilin en manojn pro tio, ke ili turnis sin al la dioj de Edom. 21 Kaj eliris Joacx, rexo de Izrael, kaj ili komparis siajn fortojn, li kaj Amacja, rexo de Judujo, en Bet-cxemecx, kiu estas en Judujo. 22 Kaj la Judoj estis venkobatitaj de la Izraelidoj, kaj ili diskuris cxiu al sia tendo. 23 Kaj Amacjan, rexon de Judujo, filon de Joacx, filo de Jehoacxaz, kaptis Joacx, rexo de Izrael, en Bet-cxemecx, kaj venigis lin en Jerusalemon; kaj li detruis la muregon de Jerusalemo, de la Pordego de Efraim cxis la Pordego Angula, sur la spaco de kvarcent ulnoj. 24 Kaj li prenis la tutan oron kaj arcxenton, kaj cxiujn vazojn, kiuj trovicxis en la domo de Dio cxe Obed-Edom, kaj la trezorojn de la rexa domo, kaj ankacx garantiulojn, kaj li reiris en Samaron.

25 Kaj Amacja, filo de Joacx, rexo de Judujo, vivis post la morto de Joacx, filo de Jehoacxaz, rexo de Izrael, ankoraux dek kvin jarojn. 26 La cetera historio de Amacja, la unua kaj la lasta, estas priskribita en la libro de la rexo de Judujo kaj de Izrael. 27 De la tempo, kiam Amacja deturnis sin de la Eternulo, oni faris kontrakx li konspiron en Jerusalemo, kaj li forkuris en Lacxixon. Sed oni sendis post li en Lacxixon, kaj tie oni lin mortigis. 28 Kaj oni venigis lin sur cxevaloj kaj enterigis lin kun liaj patroj en la urbo de Judujo.

Cxapitro 26

1 Kaj la tuta Juda popolo prenis Uzijan, kiu havis la acxon de dek ses jaroj, kaj faris lin rexo anstataux lia patro Amacja. 2 Li prikonstruis Elaton kaj revenigis cxin al Judujo, post kiam la rexo ekdormis kun siaj patroj. 3 La acxon de dek ses jaroj havis Uzija, kiam li faricxis rexo, kaj kvindek du jarojn li rexis en Jerusalemo. La nomo de lia patrino estis Jecxolja, el Jerusalemo. 4 Li agadis bone antacx la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro Amacja. 5 Li turnadis sin al Dio en la tempo de Zecxarja, la kompetentulo en Diaj vizioj; kaj en tiu tempo, kiam li turnadis sin al la Eternulo, Dio donadis al li sukceson. 6 Li eliris kaj militis kontrakx la Filicxtoj; li

detruis la muregon de Gat, la muregon de Jabne, kaj la muregon de Acxdod; kaj li konstruis urbojn en la regiono de Acxdod kaj en Filicxujo. 7 Kaj Dio helpis al li kontrakx la Filicxtoj, kaj kontrakx la Araboj, kiuj loxis en Gur-Baal, kaj kontrakx la Meunoj. 8 Kaj la Amonidoj donis al Uzija donacojn, kaj lia nomo faricxis fama cxis la limo de Egiptujo, cxar li estis tre forta. 9 Uzija konstruis turojn en Jerusaleml super la Pordego Angula, super la Pordego de la Valo, kaj super la angulo, kaj fortikigis ilin. 10 Li konstruis ankacx turojn en la dezerto kaj elhakis multe da putoj, cxar li havis multe da brutoj sur la malaltacxo kaj sur la ebenacxo; li havis ankacx terkultivistojn kaj vinberistojn sur la montoj kaj kreskotacxgaj lokoj, cxar li estis amanto de la tero. 11 Uzija havis militistaron, kapablan por bataloj, elirantan en militon per taxmentoj, lacc la nombro, kalkulita de la skribisto Jeiel kaj de la inspektisto Maaseja, sub kontrolo de cxananja, el la altranguloj de la rexo. 12 La tuta nombro de la cxefoj de patrodomoj, el la bravaj militistoj, estis du mil sescent; 13 kaj sub ilia regado estis militistaro el tricent sep mil kvincent povantaj fari militon kun batalkapableco, por helpi al la rexo kontrakx la malamiko. 14 Kaj Uzija pretigis por ili, por la tuta militistaro, cxildojn, lancojn, kaskojn, kirasojn, pafarkojn, kaj cxtonojn por cxtoncxetiloj. 15 Kaj li faris en Jerusaleml macxinojn, elpensitajn de specialistoj, por ke ili trovicxu sur la turoj kaj sur la anguloj, por cxetadi sagojn kaj grandajn cxtonojn. Kaj lia nomo faricxis fama malproksime, cxar li mirinde aranccis al si helpon, cxis li faricxis potenca.

16 Sed kiam li faricxis potenca, lia koro fiericxis tiel, ke li malbonicxis. Li krimis kontrakx la Eternulo, lia Dio, kaj li eniris en la templon de la Eternulo, por incensi sur la altaro de incensado. 17 Kaj eniris post li la pastro Azarja, kaj kun li okdek pastroj de la Eternulo, kuracxuloj; 18 kaj ili staricxis kontrakx la rexo Uzija, kaj diris al li: Ne vi, Uzija, devas incensi al la Eternulo, sed incensi devas la pastroj, idoj de Aaron, sanktigataj; eliru el la sanktejo, cxar vi faris krimon, kaj tio ne estos por vi honora antacx Dio, la Eternulo. 19 Tiam Uzija ekkoleris, kaj en la mano li tenis incensilon, por incensi. Sed kiam li ekkoleris kontrakx la pastroj, lepro aperis sur lia frunto, antacx la pastroj en la domo de la Eternulo, apud la altaro de incensado. 20 Kiam sin turnis al li la cxefpastro Azarja kaj cxiuj pastroj, ili ekvidis, ke li havas lepron sur la frunto. Kaj ili rapide elkondukis lin de tie, kaj ankacx li mem rapidis eliri, cxar la Eternulo lin frapis. 21 Kaj la rexo Uzija restis lepra cxis la tago de sia morto, kaj li loxis en izolita domo de leprulo; cxar li estis forigita for de la domo de la Eternulo. Kaj lia filo Jotam estis cxefo de la recxa domo kaj regis la popolon de la lando. 22 La ceteran historion de Uzija, la unuan kaj kaj la lastan, priskribis la profeto Jesaja, filo de Amoc. 23 Kaj Uzija ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin kun liaj patroj sur la kampo de la tomboj de la rexo; cxar oni diris: Li estas leprulo. Kaj anstatacx li ekreccis lia filo Jotam.

Cxapitro 27

1 La acxon de dudek kvin jaroj havis Jotam, kiam li faricxis rexo, kaj dek ses jarojn li reccis en Jerusaleml. La nomo de lia patrino estis Jerucca, filino de Cadok. 2 Li agadis bone antacx la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro Uzija; sed li ne eniris en la templon de la Eternulo; kaj la popolo cxiam ancoracx pekadis. 3 Li konstruis la supran pordegon de la domo de la Eternulo, kaj cxe la muro de Ofel li multe konstruis. 4 Li konstruis ankacx urbojn sur la monto de Jehuda, kaj en la arbaroj li konstruis kastelojn kaj turojn. 5 Li militis kontrakx la rexo de la Amonidoj kaj venkis ilin; kaj la Amonidoj donis al li en tiu jaro cent kikarojn da arcxento, dek mil kor'ojn da tritiko, kaj dek mil da hordeo. Tion saman donis al li la Amonidoj ankacx en la dua jaro kaj

en la tria. 6 Jotam faricxis potenca, cxar li bone arancis siajn vojojn antacx la Eternulo, sia Dio. 7 La cetera historio de Jotam, cxiuj liaj militoj kaj liaj vojoj, estas priskribitaj en la libro de la recxoj de Izrael kaj Judujo. 8 La acxon de dudek kvin jaroj li havis, kiam li faricxis recxo, kaj dek ses jarojn li recxis en Jerusalemon. 9 Kaj Jotam ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la urbo de David. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Acxaz.

Cxapitro 28

1 La acxon de dudek jaroj havis Acxaz, kiam li faricxis recxo, kaj dek ses jarojn li recxis en Jerusalemon; kaj li ne agadis bone antacx la Eternulo, kiel lia patro David. 2 Li iradis lacx la vojoj de la recxoj de Izrael, kaj li ecx faris fanditajn statuojn de Baaloj; 3 li incensadis en la valo de la filo de Hinom, li bruligis siajn filojn per fajro, simile al la abomenindacxo de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antacx la Izraelidoj; 4 li oferadis kaj incensadis sur la altacxo kaj sur la montetoj kaj sub cxiu verda arbo. 5 Kaj la Eternulo, lia Dio, transdonis lin en la manon de la recxo de Sirio, kaj ili venkobatis lin, prenis de li multe da kaptitoj kaj forkondukis en Damaskon. Ankacx en la manon de la recxo de Izrael li estis transdonita, kaj cxi tiu faris al li grandan baton. 9 Pekacx, filo de Remalja, mortigis el la Judoj cent dudek mil en unu tago, kiuj cxiuj estis homoj bravaj--pro tio, ke ili forlasis la Eternulon, Dion de iliaj patroj. 7 Kaj Zicxri, fortulo el la Efraimidoj, mortigis Maasejan, filon de la recxo, kaj Azrikamon, la palacestron, kaj Elkanan, la duan post la recxo. 8 Kaj la Izraelidoj forkaptis de siaj fratoj ducent mil virinojn, filojn, kaj filinojn, kaj ankacx multe da rabacxo ili prenis de ili kaj venigis la rabacxon en Samarion. 9 Tie estis profeto de la Eternulo kun la nomo Oded. Li eliris antacx la militistaron, kiu venis al Samario, kaj diris al ili: Jen pro la kolero de la Eternulo, Dio de viaj patroj, kontracx la Judoj, Li transdonis ilin en viajn manojn, kaj vi mortigis ilin kun tia furiozo, ke tio atingis la cxielon. 10 Nun la loxantojn de Judujo kaj Jerusalemon vi intencas subigi al vi kiel sklavojn kaj sklavinojn. Sed per tio vi faricxos ja kulpaj antacx la Eternulo, via Dio. 11 Acxskultu do min, kaj redonu la kaptitojn, kiujn vi prenis el viaj fratoj, cxar eksciticxis kontracx vi la flamo de kolero de la Eternulo. 12 Tiam levicxis kelkaj el la cxefoj de la Efraimidoj, Azarja, filo de Jehocxanan, Berecxja, filo de Mecxilemot, Jecxizkija, filo de cxalum, kaj Amasa, filo de cxadlaj, kontracx tiuj, kiuj venis el la militistaro, 13 kaj diris al ili: Ne konduku cxi tien la kaptitojn, cxar novan nian kulpon antacx la Eternulo vi intencas aldoni al niaj pekoj kaj kulpoj; granda estas nia kulpo kaj la flama kolero kontracx Izrael. 14 Tiam la armitoj forlasis la kaptitojn kaj la rabitacxon antacx la estroj kaj la tuta komunumo. 15 Kaj levicxis la viroj, menciitaj lacx iliaj nomoj, prenis la kaptitojn, kaj cxiujn el iliaj nuduloj ili vestis per parto de la rabitacxo, vestis ilin, donis al ili cxuojn, donis al ili manxi kaj trinki, cxmiris ilin per oleo, sidigis sur azenoj cxiujn senfortulojn, forkondukis ilin en Jericxon, la urbon de Palmoj, al iliaj fratoj; kaj ili mem revenis en Samarion.

16 En tiu tempo la recxo Acxaz sendis al la recxoj de Asirio, ke ili helpu al li. 17 Ankacx la Edomidoj venis, venkobatis la Judojn, kaj forkaptis kaptitojn. 18 Ankacx la Filicxtoj invadis la urbojn de la malaltacxo kaj de la sudo de Judujo, kaj venkoprenis la urbojn Bet-cxemecx, Ajalon, Gederot, Socxo kun cxiaj filinurboj, Timna kun cxiaj filinurboj, kaj Gimzo kun cxiaj filinurboj, kaj enlocicxis tie. 19 cxar la Eternulo humiligis Judujon pro Acxaz, recxo de Izrael, kiu malcxastigis Judujon kaj krimis antacx la Eternulo. 20 Kaj venis kontracx lin Tiglat-Pileser, recxo de Asirio, kaj premis lin, anstatacx subteni lin; 21 cxar Acxaz prirabis la domon de la Eternulo kaj la recxan domon kaj la eminentulojn, kaj donis al la recxo de Asirio, tamen tio ne

helpis al li. 22 En la tempo de sia mizero li plue krimis kontracx la Eternulo, li, la rexo Acxaz. 23 Kaj li alportadis oferojn al la dioj de la Damaskanoj, kiuj venkobatis lin, kaj li diris: La dioj de la rexo de Sirio helpas al ili; tial mi oferados al ili, kaj ili helpas al mi. Sed ili kacxsis falon al li kaj al la tuta Izrael. 24 Kaj Acxaz kolektis cxiujn vazojn de la domo de Dio kaj disbatis la vazojn de la domo de Dio, kaj li cxlosis la pordojn de la domo de la Eternulo, kaj faris al si altarojn en cxiuj anguloj de Jerusalema. 25 Kaj en cxiuj urboj de Judujo li faris altacxojn, por incensi al aliaj dioj, kaj li kolerigis la Eternulon, Dion de liaj patroj. 26 Lia cetera historio kaj lia tuta konduto, la antacxa kaj la lasta, estas priskribitaj en la libro de la rexo de Judujo kaj Izrael. 27 Kaj Acxaz ekdormis kun sian patroj, kaj oni enterigis lin en la urbo, en Jerusalema; cxar oni ne metis lin en la tombojn de la rexo de Izrael. Kaj anstatacx li ekrexis lia filoj cxizkija.

Cxapitro 29

1 cxizkija faricxis rexo, havante la acxon de dudek kvin jaroj, kaj dudek nacx jarojn li rexis en Jerusalema. La nomo de lia patrino estis Abija, filino de Zecxarja. 2 Li agadis bone antacx la Eternulo, tiel same, kiel agadis lia patro David. 3 En la unua jaro de sia rexadado, en la unua monato, li malcxlosis la pordojn de la domo de la Eternulo kaj riparis ilin. 4 Kaj li venigis la pastrojn kaj la Levidojn, kolektis ilin sur la placo orienta, 5 kaj diris al ili: Acxskultu min, ho Levidoj! nun vi sanktigu vin, kaj sanktigu la domon de la Eternulo, Dio de viaj patroj, kaj elcxetu la malpuracxon el la sanktejo. 6 cxar niaj patroj krimis, agadis malbone antacx la Eternulo, nia Dio, forlasis Lin, forturnis sian vizacxon de la locxejo de la Eternulo, kaj turnis al cxi sian dorson. 7 Ili ankacx cxlosis la pordojn de la portiko, estingis la lucernojn, incensojn ili ne incensis, kaj bruloferojn ili ne faris en la sanktejo al Dio de Izrael. 8 Kaj ekkoleris la Eternulo kontracx Judujo kaj Jerusalema; kaj Li elmetis ilin al teruro, ruinigo, kaj mokado, kiel vi vidas per viaj okuloj. 9 Kaj jen niaj patroj falis de glavo, kaj niaj filoj, filinoj, kaj edzinoj estas pro tio en kaptiteco. 10 Nun mi intencas fari interligon kun la Eternulo, Dio de Izrael, por ke Li forigu de ni la flamon de Sia kolero. 11 Miaj infanoj, nun ne estu malzorgaj, cxar vin elektis la Eternulo, ke vi staru antacx Li, ke vi servu al Li, kaj ke vi estu por Li servantoj kaj incensantoj.

12 Tiam levicxis la Levidoj: Macxat, filo de Amasaj, Joel, filo de Azarja, el la Kehatidoj; kaj el la Merariidoj: Kicx, filo de Abdi, Azarja, filo de Jehalelel; kaj el la Gercxonidoj: Joacx, filo de Zima, kaj Eden, filo de Joacx; 13 kaj el la idoj de Elicafan: cximri kaj Jeiel; kaj el la idoj de Asaf: Zecxarja kaj Matanja; 14 kaj el la idoj de Heman: Jecxiel kaj cximej; kaj el la idoj de Jedutun: cxemaja kaj Uziel. 15 Kaj ili kolektis siajn fratojn kaj sanktigis sin; kaj ili eniris, lacx la ordono de la rexo, konforme al la vortoj de la Eternulo, por purigi la domon de la Eternulo. 16 Kaj la pastroj eniris en la internon de la domo de la Eternulo, por purigi; kaj cxion malpuran, kion ili trovis en la templo de la Eternulo, ili elportis sur la korton de la domo de la Eternulo; kaj tion prenis la Levidoj, por elporti eksteren, al la torento Kidron. 17 Ili komencis la sanktigadon en la unua tago de la unua monato, kaj en la oka tago de la monato ili eniris en la portikon de la Eternulo; ili sanktigis la domon de la Eternulo dum ok tagoj, kaj en la dek-sesa tago de la unua monato ili finis. 18 Kaj ili eniris internen al la rexo cxizkija, kaj diris: Ni purigis la tutan domon de la Eternulo, kaj la altaron de bruloferoj kaj cxiujn cxiajn vazojn, kaj la tablon de la panoj de propono kaj cxiujn cxiajn vazojn; 19 kaj cxiujn vazojn, kiujn la rexo Acxaz dum sia rexadado malpurigis per siaj krimoj, ni pretigis kaj sanktigis, kaj jen ili estas antacx la altaro de la Eternulo.

20 La reĉxo cxizkija levicxis frue matene, kunvenigis la estrojn de la urbo, kaj iris en la domon de la Eternulo. 21 Kaj ili alkondukis sep bovojn, sep vircxafojn, sep cxafidojn, kaj sep kaprojn, kiel pekoferon pro la regno, pro la sanktejo, kaj pro Judujo; kaj li ordonis al la Aaronidoj, la pastroj, fari bruloferon sur la altaro de la Eternulo. 22 Kaj oni bucxis la bovojn, kaj la pastroj prenis la sangon kaj aspergis la altaron; kaj oni bucxis la vircxafojn kaj aspergis per la sango la altaron; kaj oni bucxis la cxafidojn kaj aspergis per la sango la altaron. 23 Kaj oni alkondukis la propekajn kaprojn antaŭ la reĉxon kaj la komunumon, kaj ili metis siajn manojn sur ilin. 24 Kaj la pastroj ilin bucxis, kaj senpekigis per ilia sango la altaron, por pekliberigi la tutan Izraelon; cxar pro la tuta Izrael, diris la reĉxo, estas la brulofero kaj la pekofero. 25 Kaj li starigis la Levidojn en la domo de la Eternulo kun cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj, lacx la preskribo de David, de Gad, la viziisto de la reĉxo, kaj de la profeto Natan; cxar de la Eternulo estis tiu preskribo per Liaj profetoj. 26 Kaj staricxis la Levidoj kun la instrumentoj de David, kaj la pastroj kun la trumpetoj. 27 Kaj cxizkija ordonis, ke oni faru la bruloferon sur la altaro. Kaj en la momento, kiam komencicxis la brulofero, komencicxis la kantado al la Eternulo, akompanata de trumpetoj kaj de instrumentoj de David, reĉxo de Izrael. 28 Kaj la tuta popolo adorklinicxis, kaj la kantado de la kantistoj kaj la trumpetado de la trumpetistoj dactris cxis la fino de la brulofero. 29 Kiam la brulofero estis finita, la reĉxo, kaj cxiuj, kiuj trovicxis kun li, ekgenuis kaj adorklinicxis. 30 Kaj la reĉxo cxizkija kaj la estroj diris al la Levidoj, ke ili glori la Eternulon per la vortoj de David kaj de la viziisto Asaf; kaj ili glorkantis kun cxojo, fleksis sin, kaj adorklinicxis. 31 Kaj cxizkija diris plue: Nun vi konsekris vin al la Eternulo; aliru kaj konduku bucxoferojn kaj dankoferojn al la domo de la Eternulo. Kaj la komunumo alkondukis bucxoferojn kaj dankoferojn kaj memvolajn bruloferojn. 32 La nombro de la bruloferoj, kiujn la komunumo alkondukis, estis: sepdek bovoj, cent vircxafoj, ducent cxafidoj; cxio cxi tio estis bruloferoj al la Eternulo. 33 Da konsekritaj estis: sescent bovoj kaj tri mil cxafoj. 34 Sed la nombro de la pastroj estis tro malgranda, kaj ili ne povis senfeligi cxiujn bruloferojn; tial helpis al ili iliaj fratoj, la Levidoj, cxis la laboro estis finita kaj cxis la pastroj sin sanktigis; cxar la Levidoj estis pli fervoraj en la sinsanktigado, ol la pastroj. 35 Ankacx tre multe estis da bruloferoj, kun la sebo de pacoferoj kaj kun vercxoferoj por la bruloferoj. Tiamaniere estis preta la servado en la domo de la Eternulo. 36 Kaj cxojis cxizkija kaj la tuta popolo pri tio, kion Dio pretigis por la popolo; cxar neatendita estis la afero.

Cxapitro 30

1 cxizkija sendis al la tuta Izrael kaj Jehuda, li skribis ankacx leterojn al Efraim kaj Manase, ke ili venu en la domon de la Eternulo, en Jerusalemon, por fari Paskon al la Eternulo, Dio de Izrael. 2 Kaj la reĉxo kaj liaj eminentuloj kaj la tuta komunumo en Jerusalemon per konsilicxo decidis fari la Paskon en la dua monato; 3 cxar ili ne povis fari cxin en tiu tempo pro tio, ke la pastroj ne sanktigis sin en sufixa nombro kaj la popolo ne kolekticxis en Jerusalemon. 4 La afero placxis al la reĉxo kaj al la tuta komunumo. 5 Kaj ili decidis proklami en la tuta lando de Izrael, de Beer-cxeba cxis Dan, ke oni venu fari Paskon al la Eternulo, Dio de Izrael, en Jerusalemon; cxar jam delonge oni ne faris cxin, kiel estas skribite. 6 Kaj ekiris kurieroj kun leteroj de la reĉxo kaj de liaj eminentuloj en la tutan landon de Izrael kaj Jehuda, kun jena ordono de la reĉxo: Ho idoj de Izrael, revenu al la Eternulo, Dio de Abraham, Isaak, kaj Izrael, kaj tiam Li revenos al la savicxintoj, kiuj restis cxe vi de la mano de la reĉxoj de Asirio. 7 Kaj ne estu kiel viaj patroj kaj viaj fratoj, kiuj krimis kontraŭ la Eternulo, Dio de iliaj patroj, kaj kiujn Li tial elmetis al ruinigo,

kiel vi vidas. 8 Nun ne estu malmolnukaj kiel viaj patroj: donu la manon al la Eternulo, kaj venu en Lian sanktejon, kiun Li sanktigis por cxiam, kaj servu al la Eternulo, via Dio, kaj Li deturnos de vi la flamon de Sia kolero. 9 cxar se vi revenos al la Eternulo, viaj fratoj kaj viaj filoj trovos favorkorecon cxe tiuj, kiuj ilin forkaptis, kaj povos reveni en cxi tiun landon; cxar kompatema kaj favorkora estas la Eternulo, via Dio, kaj Li ne deturnos de vi Sian vizacxon, se vi revenos al Li. 10 La kurieroj iris de urbo al urbo en la lando de Efraim kaj Manase kaj cxis la lando de Zebulun; sed oni ridis pri ili kaj mokis ilin. 11 Nur kelkaj el la Acxeridoj, Manaseidoj, kaj Zebulunidoj humilicxis, kaj venis en Jerusalemon. 12 Super Judujo estis la mano de Dio, por doni al ili unuanimecon, por plenumi la ordonon de la rexo kaj de la eminentuloj conforme al la vorto de la Eternulo. 13 Kaj kolekticxis en Jerusalemon multe da popolo, por fari la feston de macoj en la dua monato, tre granda homamaso. 14 Kaj ili levicxis, kaj forigis la altarojn, kiuj estis en Jerusalemon; kaj cxion, sur kio oni faradis incensadon, ili forigis kaj cxetis en la torenton Kidron. 15 Kaj ili bucxis la Paskon en la dek-kvara tago de la dua monato. La pastroj kaj la Levidoj hontis, kaj sanktigis sin kaj venigis la bruloferojn al la domo de la Eternulo. 16 Kaj ili staris sur siaj postenoj laxe la preskribo, conforme al la instruo de Moseo, la homo de Dio. La pastroj aspergis per la sango el la manoj de la Levidoj. 17 cxar en la komunumo estis multaj, kiuj sin ne sanktigis, tial la Levidoj okupis sin per la bucxado de la Paskoj anstatacx xciu, kiu ne estis pura, por esti sanktigata al la Eternulo. 18 Multaj el la popolo, plejparte el Efraim, Manase, Isacxar, kaj Zebulun, ne purigis sin; tamen ili mancxis la Paskon, ne conforme al la preskribo; sed cxizkija precxis pri ili, dirante: La Eternulo, la bona, pardonu cxiun, 19 kiu pretigis sian koron, por turni sin al Dio, la Eternulo, Dio de liaj patroj, kvankam ne conforme al la sankta puricxo. 20 Kaj la Eternulo acxskultis cxizkijan kaj pardonis la popolon. 21 Kaj la Izraelidoj, kiuj trovicxis en Jerusalemon, faris la feston de macoj dum sep tagoj en granda cxojo; kaj cxiutage la Levidoj kaj la pastroj glorkantis al la Eternulo per instrumentoj, difinitaj por glorado de la Eternulo. 22 Kaj cxizkija parolis afable al cxiuj Levidoj, kiuj distingicxis en la servado al la Eternulo. Kaj oni mancxis la festan mancxacxon dum sep tagoj, alportante pacoferojn, kaj dankante la Eternulon, Dion de iliaj patroj. 23 Kaj la tuta komunumo interkonsilicxe decidis festi aliajn sep tagojn, kaj ili pasigis la sep tagojn en gajeco. 24 cxar cxizkija, rexo de Judujo, donis por la popolo mil bovojn kaj sep mil cxafojn, kaj la eminentuloj donis al la popolo mil bovojn kaj dek mil cxafojn; kaj jam tre multaj el la pastroj sin sanktigis. 25 Kaj cxojis la tuta komunumo de la Judoj kaj la pastroj kaj la Levidoj, kaj la tuta popolamaso, kiu venis de Izrael, kaj la aligentuloj, kiuj venis el la lando de Izrael kaj kiuj loxis en Judujo. 26 Kaj estis granda cxojo en Jerusalemon; cxar de la tempo de Salomono, filo de David, rexo de Izrael, ne estis io simila en Jerusalemon. 27 Kaj levicxis la pastroj kaj la Levidoj kaj benis la popolon; kaj acxskultita estis ilia vocxo, kaj venis ilia precxo en Lian sanktan locxejon, en la cxielon.

Cxapitro 31

1 Kiam cxio cxi tio finicxis, cxiuj Izraelidoj, kiuj tie trovicxis, eliris en la urbojn de Judujo, kaj disrompis la statuojn, dishakis la sanktajn stangojn, kaj detruis la altacxojn kaj la altarojn en la tuta Judujo, kaj en la regionoj de Benjamen, de Efraim, kaj de Manase, cxis plena ekstermo. Kaj reiris cxiuj Izraelidoj cxiu al sia posedacxo, al siaj urboj. 2 Kaj cxizkija starigis la grupojn de la pastroj kaj de la Levidoj laxe ilia ordo, cxiun laxe cxia destino, la pastrojn kaj la Levidojn por la bruloferoj kaj por la pacoferoj, por servado, por lacxdkantado kaj glorkantado, cxe la pordegoj de la tendaro de la Eternulo. 3 Kaj la rexo destinis parton el sia havacxo por bruloferoj: por la bruloferoj matenaj kaj vesperaj, por la bruloferoj sabataj, monatkomencaj, kaj festaj, kiel estas

skribite en la instruo de la Eternulo. 4 Kaj li ordonis al la popolo, kiu loxis en Jerusalemon, donadi vivrimedojn al la pastroj kaj al la Levidoj, por ke ili povu fordoni sin al la instruo de la Eternulo. 5 Kiam cxi tiu ordono disvastigxis, la Izraelidoj alportis multe da unuaacxo el greno, mosto, oleo, kaj mielo, kaj diversajn kampajn produktacxojn, kaj ankacx dekonacxojn el cxio ili multe alportis. 6 Kaj la Izraelidoj kaj la Judoj, kiuj loxis en la urboj de Judujo, ankacx alportis dekonacxon el bovoj kaj cxafoj, kaj dekonacxon sanktan, konsekritan al la Eternulo, ilia Dio; kaj ili amasigis grandajn amasojn. 7 En la tria monato oni komencis la aranxadon de la amasoj, kaj en la sepa monato oni finis. 8 Kiam cxizkija kaj la estroj venis kaj ekvidis la amasojn, ili benis la Eternulon kaj Lian popolon Izrael. 9 Kaj cxizkija demandis la pastrojn kaj la Levidojn pri la amasoj. 10 Kaj respondis al li Azarja, la cxefpastro, el la domo de Cadok, kaj diris: De la momento, kiam oni komencis portadi la donojn en la domon de la Eternulo, oni manxis kaj saticxis, kaj restis ankoraux multe; cxar la Eternulo benis Sian popolon; el la restacxo kolekticxis cxi tiu amasego. 11 Kaj cxizkija ordonis pretigi cxambrojn cxe la domo de la Eternulo. Kaj oni pretigis. 12 Kaj oni transportis tien la donojn, la dekonacxojn, kaj la konsekritacxojn kun fideleco. Estro super tio estis Konanja, la Levido, kaj lia frato cximei estis la dua post li. 13 Kaj Jecxiel, Azazja, Nacxat, Asahel, Jerimot, Jozabad, Eliel, Jicxmacxja, Macxat, kaj Benaja estis oficistoj apud Konanja kaj lia frato cximei, lacx ordono de la rexo cxizkija, kaj de Azarja, estro en la domo de Dio. 14 Kore, filo de Jimna, Levido pordegisto cxe la flanko orienta, estis super la memvolaj donoj al Dio, super la oferdonoj, alportataj al la Eternulo, kaj super la plejsanktacxo. 15 Liaj helpantoj estis Eden, Minjamin, Jecxua, cxemaja, Amarja, kaj cxeexanja, en la urboj de la pastroj, por fidele disdonadi al siaj fratoj lacxgrupe, al la grandaj kaj al la malgrandaj 16 (krom la registritaj virseksuloj, havantaj la acxon de tri jaroj kaj pli, de cxiuj, kiuj iradis cxiutage en la domon de la Eternulo lacx siaj oficoj kaj grupoj), 17 al la registritaj pastroj, lacx iliaj patrodomoj, kaj al la Levidoj, havantaj la acxon de dudek jaroj kaj pli, lacx iliaj oficoj kaj grupoj, 18 al la registritoj kun cxiuj iliaj malgrandaj infanoj, edzinoj, filoj, kaj filinoj, al la tuta komunumo, por ke ili fidele dedixu sin al la sanktaj aferoj. 19 Kaj por la Aaronidoj, la pastroj, sur la antacxurbaj kampoj de iliaj urboj, de cxiu urbo, la nomitaj viroj estis destinitaj, por doni partojn al cxiu virseksulo inter la pastroj kaj al cxiu registrito inter la Levidoj. 20 Tion faris cxizkija en la tuta Judujo, kaj li agadis bone, juste, kaj vere antacx la Eternulo, lia Dio. 21 Kaj en cxiuj faroj, kiujn li entreprenis koncerne la servadon en la domo de Dio, la instruon kaj la ordonon pri la sinturnado al sia Dio, li agadis el la tuta koro, kaj li havis sukceson.

Cxapitro 32

1 Post tiuj aferoj kaj veracxo venis Sancxerib, rexo de Asirio; li venis en Judujon, eksiecxis la fortikigitajn urbojn, kaj intencis forcxiri ilin al si. 2 Kiam cxizkija vidis, ke Sancxerib venis kaj intencas militi kontraux Jerusalemon, 3 li konsilicxis kun siaj eminentuloj kaj fortuloj, kaj decidis cxutkovri la akvon de la fontoj, kiuj estis ekster la urbo; kaj ili helpis al li. 4 Kaj kolekticxis multe da popolo, kaj ili cxutkovris cxiujn fontojn, kaj la torenton, kiu fluas meze de la lando, cxar ili diris: Por kio permesi, ke la rexo de Asirio, veninte, trovu multe da akvo? 5 Kaj li estis kuracxa, kaj li prikonstruis la tutan difekticxintan muregon, li plialtigis la turojn, kaj konstruis ekstere ankoraux alian muregon, kaj li fortikigis Milon apud la urbo de David, kaj pretigis multe da bataliloj kaj da cxildoj. 6 Kaj li starigis militestrojn super la popolo, kaj li kunvenigis ilin al si sur la placon antacx la pordego de la urbo, kaj vigligis ilian koron, dirante: 7 Estu kuracxaj kaj fortaj, ne timu, kaj ne sentu teruron antacx la rexo de Asirio kaj antacx la tuta homamaso, kiu

estas kun li, cxar kun ni estas pli, ol kun li: 8 kun li estas brako karna, sed kun ni estas la Eternulo, nia Dio, por helpi al ni kaj por batali en niaj bataloj. Kaj la popolo viglicxis de la vortoj de cxizkija, rexo de Judujo.

9 Post tio Sancxerib, rexo de Asirio, sendis siajn servantojn en Jerusalemon (li mem estis cxe Lacxicx kune kun sia tuta militistaro) al cxizkija, rexo de Judujo, kaj al cxiuj Judoj en Jerusalemon, por diri: 10 Tiele diras Sancxerib, rexo de Asirio: Kion vi fidas, locxante en la fortikacxo de Jerusalemon? 11 cxizkija trompis vin, por mortigi vin de malsato kaj soifo, se li diras al vi: La Eternulo, nia Dio, savos nin el la mano de la rexo de Asirio. 12 Li mem, cxizkija, forigis ja Liajn altacxojn kaj Liajn altarojn, kaj ordonis al Judujo kaj Jerusalemon, dirante: Antacx unu sola altaro adorklinicxu kaj sur cxi incensu. 13 cxu vi ne scias, kion mi kaj miaj patroj faris al cxiuj popoloj de la landoj? cxu la dioj de la nacioj de la landoj povis savi ilian landon el mia mano? 14 Kiu el cxiuj dioj de tiuj nacioj, kiujn miaj patroj ekstermis, povis savi sian popolon el mia mano, ke via Dio povus savi vin el mia mano? 15 cxizkija do ne trompu vin kaj ne logu vin tiamaniere, kaj vi ne kredu al li. Se neniu dio de iu ajn nacio kaj regno povis savi sian popolon el mia mano kaj el la mano de miaj patroj, ankacx viaj dioj ne savos vin el mia mano. 16 Kaj ancoracx pli liaj servantoj parolis kontrakx Dio, la Eternulo, kaj kontrakx Lia servanto cxizkija. 17 Kaj leterojn li skribis, por insulti la Eternulon, Dion de Izrael, kaj dirante pri Li tiele: Kiel la dioj de la nacioj de la landoj ne savis sian popolon el mia mano, tiel ankacx la Dio de cxizkija ne savos Sian popolon el mia mano. 18 Kaj ili kriis per lacxta vocxo en la Juda lingvo al la popolo Jerusalema, kiu estis sur la murego, por timigi cxin kaj senkuracxigi cxin, por ke ili povu venkopreni la urbon. 19 Kaj ili parolis pri Dio de Jerusalemon tiel, kiel pri la dioj de la popoloj de la tero, faritacxo de homaj manoj. 20 Sed la rexo cxizkija, kaj la profeto Jesaja, filo de Amoc, ekprecxis pri tio kaj kriis al la cxielo. 21 Kaj la Eternulo sendis ancxelon, kaj li ekstermis cxiujn fortulojn kaj eminentulojn kaj estrojn en la tendaro de la rexo de Asirio. Kaj cxi tiu revenis kun honto en sian landon; kaj kiam li eniris en la domon de sia dio, homoj, kiuj elvenis el liaj propraj lumboj, faligis lin per glavo. 22 Tiamaniere la Eternulo savis cxizkijan kaj la locxantojn de Jerusalemon el la mano de Sancxerib, rexo de Asirio, kaj el la manoj de cxiuj; kaj Li gardis ilin cxirkacxe. 23 Tiam multaj alportadis donacojn al la Eternulo en Jerusalemon, kaj multekostajn objektojn al cxizkija, rexo de Judujo. Kaj post tio li alticxis en la okuloj de cxiuj nacioj.

24 En tiu tempo cxizkija morte malsanicxis. Kaj li precxis al la Eternulo. cxi Tiu parolis al li kaj donis al li pruvosignon. 25 cxizkija ne repagis konforme al tio, kio estis farita por li; lia koro fiericxis. Kaj eksciticxis kolero kontrakx li kaj kontrakx Judujo kaj Jerusalemon. 26 Sed cxizkija humilicxis pri la fiericxo de sia koro, li kaj la locxantoj de Jerusalemon; tial ne trafis lin la kolero de la Eternulo en la tempo de cxizkija. 27 cxizkija havis tre multe da ricxeco kaj honoro; kaj li faris al si trezorejojn por arcxento kaj oro, por multekostaj cxtonoj, aromacxo, cxildoj, kaj cxiaj valoraj objektoj, 28 ankacx provizejojn por la produktacxo: greno, mosto, oleo, kaj stalojn por cxiaspecaj brutoj, kaj cxafejojn por la cxafoj. 29 Kaj urbojn li konstruis al si. Kaj da cxafoj kaj bovoj li havis multe, cxar Dio donis al li tre grandan havacxon. 30 Li, cxizkija, cxtopkovris la supran fonton de Gicxon kaj direktis cxin malsupren al la okcidenta flanko de la urbo de David. Kaj cxizkija havis sukceson en cxiu sia faro. 31 Nur kiam la senditoj de la princoj de Babel estis senditaj al li, por demandi lin pri la signomiraklo, kiu aperis en la lando, Dio lin forlasis, por elprovi lin, por scii cxion, kion li havis en sia koro. 32 La cetera historio de cxizkija kaj liaj virtoj estas priskribitaj en la vizio de la profeto Jesaja, filo de Amoc, en la libro de la rexo de Judujo kaj de Izrael. 33 Kaj cxizkija ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en la plej alta

loko de la tomboj de la idoj de David; kaj honoron faris al li post lia morto cxiuj Judoj kaj loxantoj de Jerusalem. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Manase.

Cxapitro 33

1 La acxon de dek du jaroj havis Manase, kiam li faricxis rexo, kaj kvindek kvin jarojn li rexis en Jerusalem. 2 Li agadis malbone antacx la Eternulo, simile al la abomenindacxo de la nacioj, kiujn la Eternulo forpelis de antacx la Izraelidoj. 3 Li konstruis denove la altacxojn, kiujn detruis lia patro cxizkija; kaj li starigis altarojn al la Baaloj, faris sanktajn stangojn, kaj adorklinicxis antacx la tuta armeo de la cxielo kaj servis al cxi. 4 Li konstruis ankacx altarojn en la domo de la Eternulo, pri kiu la Eternulo diris: En Jerusalem estos Mia nomo eterne. 5 Li konstruis altarojn al la tuta armeo de la cxielo, sur la du kortoj de la domo de la Eternulo. 6 Li ankacx trairigis siajn filojn tra fajro en la valo de la filo de Hinom, li esploradis la estontecon, acxguradis, sorxadis, starigis antacxdiristojn kaj magiistojn; li multe agadis malbone antacx la Eternulo, kolerigante Lin. 7 La skulptacxon de la idolo, kiun li faris, li starigis en la domo de Dio, pri kiu Dio diris al David kaj al lia filo Salomono: En cxi tiu domo kaj en Jerusalem, kiun Mi elektis inter cxiuj triboj de Izrael, Mi estigos Mian nomon por eterne; 8 kaj Mi ne plu foririgos la piedon de Izrael de sur la tero, kiun Mi destinis por viaj patroj, se ili nur observos por plenumi cxion, kion Mi ordonis al ili, la tutan instruon, lecxojn, kaj preskribojn, donitajn per Moseo. 9 Manase delogis la Judojn kaj la loxantojn de Jerusalem en tia grado, ke ili agadis pli malbone, ol tiuj nacioj, kiujn la Eternulo ekstermis antacx la Izraelidoj. 10 La Eternulo parolis al Manase kaj al lia popolo, sed ili ne acxskultis. 11 Kaj la Eternulo venigis sur ilin la militestrojn de la rexo de Asirio; kaj ili malliberigis Manasen per katenoj, ligis lin per cxenoj, kaj forkondukis lin en Babelon. 12 En sia mizero li ekpetegis la Eternulon, sian Dion, kaj li tre humilicxis antacx la Dio de siaj patroj. 13 Kiam li precxis al Li kaj petegis Lin, Li acxskultis lian peton kaj revenigis lin en Jerusalemon al lia regno. Kaj Manase eksciis, ke la Eternulo estas la vera Dio.

14 Post tio li konstruis eksteran muregon por la urbo de David okcidente de Gicxon, en la valo, cxia la enirejo de la Pordego de Ficxo, cxirkacx Ofel, kaj li faris cxin tre alta. Kaj li starigis militestrojn en cxiuj fortikigitaj urboj de Judujo. 15 Li forigis la fremdajn diojn kaj la idolon el la domo de la Eternulo, ankacx cxiujn altarojn, kiujn li konstruis sur la monto de la domo de la Eternulo kaj en Jerusalem; kaj li elcxetis tion eksteren de la urbo. 16 Kaj li rekonstruis la altaron de la Eternulo kaj faris sur cxi pacoferojn kaj dankoferojn, kaj li ordonis al la Judoj, ke ili servadu al la Eternulo, Dio de Izrael. 17 Tamen la popolo cxiam ankora cx oferadis sur la altacxo, sed nur al la Eternulo, sia Dio. 18 La cetera historio de Manase, lia precxo al lia Dio, kaj la vortoj de la viziistoj, kiuj parolis al li en la nomo de la Eternulo, Dio de Izrael, trovicxas en la kroniko de la rexo de Izrael. 19 Lia precxo kaj acxskultiteco, cxiuj liaj pekoj kaj krimoj, kaj la lokoj, sur kiuj li konstruis altacxojn kaj starigis sanktajn stangojn kaj idolojn antacx sia humilicxo, estas priskribitaj en la kroniko de la viziistoj. 20 Kaj Manase ekdormis kun siaj patroj, kaj oni enterigis lin en lia domo. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Amon.

21 La acxon de dudek du jaroj havis Amon, kiam li faricxis rexo, kaj du jarojn li rexis en Jerusalem. 22 Li agadis malbone antacx la Eternulo, kiel agadis lia patro Manase; kaj al cxiuj idoloj, kiujn faris lia patro Manase, Amon oferadis kaj servadis. 23 Li ne humilicxis antacx la Eternulo, kiel humilicxis lia patro Manase, sed li, Amon, multe kulpicxis. 24 Kaj konspiris

kontracx li liaj servantoj kaj mortigis lin en lia domo. 25 Sed la popolo de la lando mortigis cxiujn, kiuj faris konspiron kontracx la rexo Amon; kaj la popolo de la lando faris rexo anstatacx li lian filon Jocxija.

Cxapitro 34

1 La acxon de ok jaroj havis Jocxija, kiam li faricxis rexo, kaj tridek unu jarojn li rexis en Jerusalemon. 2 Li agadis bone antacx la Eternulo, kaj iradis lacx la vojoj de sia patro David, kaj ne deflankicxis dekstren nek maldekstren. 3 En la oka jaro de sia rexado, estante ancoracx knabo, li komencis turnadi sin al la Dio de sia patro David; kaj en la dek-dua jaro li komencis purigi Judujon kaj Jerusalemon de la altacxo, sanktaj stangoj, idoloj, kaj fanditaj statuoj. 4 Kaj oni detruis antacx li la altarojn de la Baaloj; la kolonojn de al suno, kiuj estis super ili, li dehakis; la sanktajn stangojn, idolojn, kaj statuojn li disbatis, dispecetigis, kaj discxetis sur la tombojn de tiuj, kiuj alportadis al ili oferojn. 5 La ostojn de la pastroj li forbruligis sur iliaj altaroj; kaj li purigis Judujon kaj Jerusalemon. 6 Ankacx en la urboj de Manase, Efraim, Simeon, kaj cxis Naftali, en iliaj ruinoj cxirkacxe, 7 li detruis la altarojn kaj la sanktajn stangojn, kaj la idolojn li disbatis en pecetojn, kaj cxiujn kolonojn de la suno li dehakis en la tuta lando de Izrael; kaj li revenis en Jerusalemon.

8 En la dek-oka jaro de sia rexado, post la purigo de la lando kaj de la domo, li sendis cxafanon, filon de Acalja, la urbestron Maaseja, kaj la kronikiston Joacx, filo de Joacxaz, por ripari la domon de la Eternulo, lia Dio. 9 Kaj ili venis al la cxefpastro cxilkija, kaj transdonis la arcxenton, alportitan en la domon de Dio, kaj kolektitan de la Levidoj, la sojlogardistoj, el la manoj de Manase, Efraim, kaj cxiuj restintaj Izraelidoj, ankacx de cxiuj Jehudaidoj kaj Benjaminidoj; kaj ili revenis en Jerusalemon. 10 Kaj ili donis tion en la manojn de la laborplenumantoj, kiuj havis komision en la domo de la Eternulo; kaj cxi tiuj donis al tiuj, kiuj laboris en la domo de la Eternulo, rebonigante kaj riparante la domon. 11 Ili donis al la cxarpentistoj kaj konstruistoj, por acxeti cxirkacxhakitajn cxtonojn kaj lignon por kunteniloj kaj trabo por la domoj, kiujn ruinigis la rexo de Judujo. 12 Tiuj homoj plenumadis la laboron honeste; oficon de observistoj super ili havis Jacxat kaj Obadja, Levidoj el la Merariidoj, kaj Zecxarja kaj Mecxulam el la Kehatidoj; la Levidoj cxiuj estis kompetentaj muzikistoj; 13 super la portistoj, kiel observistoj super cxiuj laboristoj en cxiuj laboroj, estis el la Levidoj la skribistoj, kontrolistoj, kaj pordegistoj. 14 Kiam ili elprenis la arcxenton, kiu estis alportita en la domon de la Eternulo, la pastro cxilkija trovis la libron de instruo de la Eternulo, donitan per Moseo. 15 Kaj cxilkija ekparolis kaj diris al la skribisto cxafan: Libron de la instruo mi trovis en la domo de la Eternulo; kaj cxilkija donis la libron al cxafan. 16 Kaj cxafan alportis la libron al la rexo, kaj li ankacx raportis al la rexo jene: cxion, kio estas komisiita al viaj servantoj, ili faras. 17 Oni elcxutis la arcxenton, trovitan en la domo de la Eternulo, kaj donis cxin en la manojn de la oficistoj kaj de la laboristoj. 18 Kaj la skribisto cxafan raportis al la rexo, dirante: Libron donis al mi la pastro cxilkija. Kaj cxafan legis el cxi antacx la rexo. 19 Kiam la rexo acxdis la vortojn de la instruo, li discxiris siajn vestojn. 20 Kaj la rexo ordonis al cxilkija, Acxikam, filo de cxafan, Abdon, filo de Micxa, la skribisto cxafan, kaj Asaja, servo de la rexo, dirante: 21 Iru, demandu la Eternulon por mi kaj por la restintoj el Izrael kaj Jehuda, pri la vortoj de la trovita libro; cxar granda estas la kolero de la Eternulo, elvercxixinta sur nin pro tio, ke niaj patroj ne observis la vorton de la Eternulo, por plenumi cxion, kio estas skribita en cxi tiu libro. 22 Kaj iris cxilkija, kaj tiuj, kiuj estis cxe la rexo, al la profetino cxulda, edzino de cxalum, filo

de Tokhat, filo de exasra, la vestogardisto (cxi loxis en Jerusalem, en la dua parto); kaj ili parolis kun cxi pri tio. 23 Kaj cxi diris al ili: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Diru al la homo, kiu sendis vin al mi: 24 Tiele diras la Eternulo: Jen Mi venigos malfelicxon sur cxi tiun lokon kaj sur cxiajn loxantojn, cxiujn malbenojn, skribitajn en la libro, kiun oni legis antacx la rexo de Judujo. 25 Pro tio, ke ili Min forlasis kaj incensis al aliaj dioj, kolerigante Min per cxiuj faroj de siaj manoj, ekflamis Mia kolero kontrakx cxi tiu loko, kaj cxi ne estingixos. 26 Kaj koncerne la rexon de Judujo, kiu sendis vin, por demandi la Eternulon, diru al li jene: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la vortoj, kiujn vi acxdis: 27 cxar via koro molicxis kaj vi humilicxis antacx Dio, kiam vi acxdis Liajn vortojn pri cxi tiu loko kaj pri cxiaj loxantoj, kaj vi humilicxis antacx Mi, disxiris viajn vestojn, kaj ploris antacx Mi: tial Mi ankacx acxskultis vin, diras la Eternulo. 28 Jen Mi alkolektos vin al viaj patroj, kaj vi iros en vian tombon en paco, kaj viaj okuloj ne vidos la tutan malfelicxon, kiun Mi venigos sur cxi tiun lokon kaj sur cxiajn loxantojn. Kaj ili alportis la respondon al la rexo.

29 La rexo sendis, kaj kunvenigis cxiujn plejcxulojn de Judujo kaj Jerusalem. 30 Kaj la rexo iris en la domon de la Eternulo, kaj kune kun li cxiuj Judoj kaj loxantoj de Jerusalem, la pastroj kaj la Levidoj, kaj la tuta popolo, de la grandaj cxis la malgrandaj; kaj oni vocxlegis antacx ili cxiujn vortojn de la libro de interligo, kiu estis trovita en la domo de la Eternulo. 31 Kaj la rexo staricxis sur sia loko, kaj faris interligon antacx la Eternulo, por sekvi la Eternulon, kaj observi Liajn ordonojn, decidojn, kaj lecxojn, per sia tuta koro kaj per sia tuta animo, por plenumi la vortojn de la interligo, skribitajn en tiu libro. 32 Kaj li aligis al tio cxiujn, kiuj trovicxis en Jerusalem kaj en la lando de Benjamen. Kaj la loxantoj de Jerusalem agadis lacx la interligo de Dio, Dio de iliaj patroj. 33 Kaj Jocxija forigis cxiujn abonmenindacxojn el cxiuj regionoj, kiuj apartenis al la Izraelidoj; kaj cxiujn, kiuj trovicxis en Izrael, li devigis servi al la Eternulo, ilia Dio. Dum lia tuta vivo ili ne defalis de la Eternulo, Dio de iliaj patroj.

Cxapitro 35

1 Jocxija faris en Jerusalem Paskon al la Eternulo, kaj oni bucxis la Paskon en la dek-kvara tago de la unua monato. 2 Li starigis la pastrojn sur iliaj postenoj kaj vigligis ilin por la servado en la domo de la Eternulo. 3 Kaj li diris al la Levidoj, la instruantoj de la tuta Izrael, konsekritaj al la Eternulo: Metu la sanktan keston en la domon, kiun konstruis Salomono, filo de David, rexo de Izrael; vi ne bezonas porti cxin sur la cxultroj; servu nun al la Eternulo, via Dio, kaj al Lia popolo Izrael. 4 Arancxu vin lacx viaj patrodomoj, lacx viaj grupoj, lacx la preskribo de David, rexo de Izrael, kaj lacx la preskribo de lia filo Salomono. 5 Kaj staru en la sanktejo lacx klasoj, lacx la patrodomoj de viaj fratoj, filoj de la popolo, kaj lacx la patrodomaj grupoj de la Levidoj. 6 Kaj bucxu la Paskon, kaj sanktigu vin, kaj pretigu por viaj fratoj, agente lacx la vorto de la Eternulo per Moseo. 7 Kaj Jocxija donis donace al la filoj de la popolo cxafojn, cxafidojn, kapridojn, cxion por la Paskoj, por cxiuj, kiuj tie trovicxis, en la nombro de tridek mil, kaj tri mil bovojn. Tio estis el la havacxo de la rexo. 8 Kaj liaj eminentuloj donis memvolan donacon al la popolo, al la pastroj, kaj al la Levidoj. cxilkija, Zecxarja, kaj Jecxiel, la estroj en la domo de Dio, donis al la pastroj por la Paskoj du mil sescent cxafidojn kaj tricent bovojn; 9 Konanja, cxemaja, kaj Netanel, liaj fratoj, kaj cxacxabja, Jeiel, kaj Jozabad, la estroj de la Levidoj, donacis al la Levidoj por la Paskoj kvin mil cxafidojn kaj kvincent bovojn. 10 Tiamaniere la servado estis arancxita. Kaj la pastroj staricxis sur siaj postenoj kaj la Levidoj lacx iliaj grupoj, lacx la ordono de la

reco. 11 Kaj ili buxis la Paskon. Kaj la pastroj aspergis el siaj manoj, kaj la Levidoj senhacxtigis. 12 Kaj ili apartigis la bruloferojn, por doni ilin lacxklase, lacx la patrodomoj, al la filoj de la popolo, por alportado al la Eternulo, kiel estas skribite en la libro de Moseo. Tiel same ili agis kun la bovoj. 13 Kaj ili kuiris la Paskon sur fajro, lacx la preskribo; kaj la sanktajn oferojn ili kuiris en kaldronoj, en potoj, kaj en kaseroloj, kaj faris tion rapide por la tuta popolo. 14 Kaj poste ili pretigis por si kaj por la pastroj; cxar la pastroj, la Aaronidoj, estis okupitaj je la alportado de la bruloferoj kaj seboj cxis la nokto; tial la Levidoj pretigis por si kaj por la pastroj, la Aaronidoj. 15 La kantistoj, idoj de Asaf, estis sur siaj postenoj lacx la preskribo de David, Asaf, Heman, kaj Jedutun, la viziisto de la reco, kaj la pordegistoj estis cxe cxu pordego; ili ne bezonis forlasi sian servadon, cxar iliaj fratoj, la Levidoj, preparis por ili. 16 Tiamaniere estis aranxita en tiu tago la servado al la Eternulo, por farado de la Pasko kaj alportado de bruloferoj sur la altaro de la Eternulo, lacx la ordono de la reco Jocxija. 17 Kaj la Izraelidoj, kiuj tie trovicxis, faris la Paskon en tiu tempo kaj la feston de macoj dum sep tagoj. 18 Tia Pasko ne estis farita en Izrael de post la tempo de la profeto Samuel; kaj el cxuij recxoj de Izrael neniu faris tian Paskon, kian faris Jocxija, kaj la pastroj, kaj la Levidoj, kaj cxuij Judoj kaj Izraelidoj, kiuj tie trovicxis, kaj la loxantoj de Jerusalem. 19 En la dek-oka jaro de la recxado de Jocxija estis farita tiu Pasko.

20 Post cxio cxi tio, kion Jocxija aranxis en la domo, Necxo, reco de Egiptujo, eliris milite kontrakx Karkemicxon cxe Ecxfrato. Kaj eliris kontrakx lin Jocxija. 21 Kaj tiu sendis al li senditojn, por diri: Kio estas inter mi kaj vi, ho reco de Judujo? ne kontrakx vin mi nun iras, sed tien, kie mi havas militon. Kaj Dio diris, ke mi rapidu; ne kontrakxstaru al Dio, kiu estas kun mi, por ke Li vin ne pereigu. 22 Sed Jocxija ne forturnis sin de li, sed alivestis sin por batali kontrakx li; li ne obeis la vortojn de Necxo el la buxo de Dio, sed li iris en la valon Megido, por batali. 23 La pafistoj pafis sur la recxon Jocxija; kaj la reco diris al siaj servantoj: Forkonduku min, cxar mi estas grave vundita. 24 Liaj servantoj deprenis lin de la cxaro, kaj sidigis lin sur alia veturilo, kiun li havis, kaj venigis lin en Jerusalemon. Kaj li mortis, kaj oni enterigis lin en la tomboj de liaj patroj. Kaj la tuta Judujo kaj Jerusalem funebriis pri Jocxija. 25 Ankacx Jeremia plorkantis pri Jocxija; kaj cxuij kantistoj kaj kantistinoj parolis en siaj plorkantoj pri Jocxija cxis la nuna tago kaj faris ilin tradiciaj cxe Izrael; ili estas enskribitaj en la libro de la plorkantoj. 26 La cetera historio de Jocxija kaj liaj virtoj, konformaj al la preskriboj de la instruo de la Eternulo, 27 kaj liaj agoj, la unuaj kaj la lastaj, estas priskribitaj en la libro de la recxoj de Izrael kaj Judujo.

Cxapitro 36

1 La popolo de la lando prenis Jehoacxazon, filon de Jocxija, kaj faris lin reco anstatacx lia patro en Jerusalem. 2 La acxon de dudek tri jaroj havis Jehoacxaz, kiam li faricxis reco, kaj tri monatojn li rexis en Jerusalem. 3 La reco de Egiptujo detronigis lin en Jerusalem, kaj punis la landon per kontribucio de cent kikaroj da arcxento kaj unu kikaro da oro. 4 Kaj la reco de Egiptujo ekrexxigis super Judujo kaj Jerusalem lian fraton Eljakim, kaj cxanxis lian nomon je Jehojakim; kaj lian fraton Jehoacxaz Necxo prenis kaj forkondukis en Egiptujon.

5 La acxon de dudek kvin jaroj havis Jehojakim, kiam li faricxis reco, kaj dek unu jarojn li rexis en Jerusalem. Kaj li agadis malbone antacx la Eternulo, lia Dio. 6 Kontrakx lin iris Nebukadnecar, reco de Babel, kaj ligis lin per cxenoj, por forkonduki lin en Babelon. 7 Kaj

parton el la vazoj de la domo de la Eternulo Nebukadnecar transportis en Babelon kaj metis ilin en sian templon en Babel. 8 La cetera historio de Jehojakim, kaj liaj abomenindacxoj, kiujn li faris kaj kiujn oni trovis pri li, estas priskribitaj en la libro de la recxoj de Izrael kaj Judujo. Kaj anstatacx li ekrexis lia filo Jehojacxin.

9 La acxon de ok jaroj havis Jehojacxin, kiam li faricxis rexo, kaj tri monatojn kaj dek tagojn li rexis en Jerusalemon. Kaj li agadis malbone antacx la Eternulo. 10 Kiam la jaro finicxis, la rexo Nebukadnecar sendis, kaj venigis lin en Babelon, kune kun multekostaj vazoj el la domo de la Eternulo, kaj li faris lian fraton Cidkija rexo super Judujo kaj Jerusalemon.

11 La acxon de dudek unu jaroj havis Cidkija, kiam li faricxis rexo, kaj dek unu jarojn li rexis en Jerusalemon. 12 Li agadis malbone antacx la Eternulo, lia Dio. Li ne humilicxis antacx Jeremia, kiu profetis lacx la vortoj de la Eternulo. 13 Li defalis ankacx de la rexo Nebukadnecar, kiu cxurigis lin per Dio; li malmoligis sian nukon kaj obstinigis sian koron, ne konvertante sin al la Eternulo, Dio de Izrael. 14 Ankacx cxuij estroj de la pastroj kaj de la popolo tre multe pekadis, simile al cxuij abomenindacxoj de la nacioj, kaj ili malpurigis la domon de la Eternulo, kiun Li sanktigis en Jerusalemon. 15 La Eternulo, Dio de iliaj patroj, avertadis ilin per Siaj senditoj, konstante avertadis, cxar Li domacxis Sian popolon kaj Sian locxejon. 16 Sed ili mokis la senditojn de Dio, malcxatis Liajn vortojn, kaj ridis pri Liaj profetoj, cxis la kolero de la Eternulo levicxis kontrakx Lian popolon tiel, ke sanicxo faricxis ne ebla. 17 Kaj Li venigis sur ilin la rexon de la cxaldeoj, kaj cxi tiu mortigis iliajn junulojn per glavo en la domo de ilia sanktejo; li ne kompatis junulon nek junulinon, nek maljunulon nek grizulon: cxio estis transdonita en lian manon. 18 Kaj cxuijn objektojn el la domo de Dio, la grandajn kaj la malgrandajn, kaj la trezorojn de la domo de la Eternulo, kaj la trezorojn de la rexo kaj de liaj altranguloj, cxion li transportis en Babelon. 19 Kaj ili forbruligis la domon de Dio kaj detruis la muregojn de Jerusalemon, kaj cxuijn cxiajn palacojn ili forbruligis per fajro, kaj cxuijn cxiajn plej karajn objektojn ili neniigis. 20 Kaj tiujn, kiuj restis de la glavo, li forkondukis en Babelon, kaj ili faricxis sklavoj por li kaj por liaj filoj, cxis venis la regado de la Persoj; 21 por ke plenumicxu la vorto de la Eternulo, dirita per Jeremia: cxis la lando estos elfestinta siajn sabatojn. cxar dum la tuta tempo de sia dezerteco cxi havis sabaton, cxis finicxis sepdek jaroj.

22 En la unua jaro de Ciro, rexo de Persujo, por ke plenumicxu la vorto de la Eternulo, dirita per Jeremia, la Eternulo ekscitis la spiriton de Ciro, rexo de Persujo, kaj cxi tiu ordonis proklami en sia tuta regno vocxe kaj skribe jenon: 23 Tiele diras Ciro, rexo de Persujo: cxuijn regnojn de la tero donis al mi la Eternulo, Dio de la cxielo, kaj Li komisiis al mi konstrui al Li domon en Jerusalemon, kiu estas en Judujo. Kiu inter vi estas el Lia tuta popolo, kun tiu estu la Eternulo, lia Dio, kaj li tien iru.

EZRA

Cxapitro 1

1 En la unua jaro de Ciro, rexo de Persujo, por ke plenumicxu la vorto de la Eternulo, dirita per Jeremia, la Eternulo ekscitis la spiriton de Ciro, rexo de Persujo, kaj cxi tiu ordonis proklami en sia tuta regno vocxe kaj skribe jenon: 2 Tiele diras Ciro, rexo de Persujo: cxiujn regnojn de la tero donis al mi la Eternulo, Dio de la cxielo, kaj Li komisiis al mi konstrui al Li domon en Jerusalemon, kiu estas en Judujo. 3 Kiu inter vi estas el Lia tuta popolo, kun tiu estu lia Dio; kaj li iru en Jerusalemon, kiu estas en Judujo, kaj konstruu la domon de la Eternulo, Dio de Izrael, de tiu Dio, kiu estas en Jerusalemon. 4 Kaj al cxiu, kiu restis, en kiu ajn loko li loxas, la loxantoj de lia loko helpu al li per arcxento, per oro, per alia havo, kaj per brutoj, kun memvola donaco por la domo de Dio, kiu estas en Jerusalemon. 5 Kaj levicxis la cxefoj de la patrodomoj de Jehuda kaj de Benjamin, kaj la pastroj kaj la Levidoj, cxiu, en kiu Dio vekis lian spiriton, por iri konstrui la domon de la Eternulo en Jerusalemon. 6 Kaj cxiuj iliaj cxirkacxantoj helpis al ili per arcxentaj objektoj, per oro, per alia havo, per brutoj, kaj per multekostacxo, krom cxiuj memvolaj donacoj. 7 Kaj la rexo Ciro elportigis la vazojn de la domo de la Eternulo, kiujn Nebukadnecar estis elportinta el Jerusalemon kaj mentinta en la domon de liaj dioj; 8 Ciro, rexo de Persujo, elportigis ilin per la trezoristo Mitredat, kiu lacxkalkule transdonis ilin al cxecebacar, princo de la Judoj. 9 Kaj jen estas ilia nombro: da oraj pelvoj tridek, da arcxentaj pelvoj mil, da trancxiloj dudek nax, 10 da oraj kalikoj tridek, da arcxentaj duoblaj kalikoj kvarcent dek, da aliaj vazoj mil. 11 La nombro de cxiuj vazoj oraj kaj arcxentaj estis kvin mil kvarcent. cxion cxi tion kunportis cxecebacar cxe la foriro de la forkaptitoj el Babel en Jerusalemon.

Cxapitro 2

1 Jen estas la loxantoj de la lando, kiuj iris el la forkaptitoj, kiujn forkondukis en Babelon Nebukadnecar, rexo de Babel, kaj kiuj revenis en Jerusalemon kaj en Judujon, cxiu en sian urbon, 2 kiuj venis kun Zerubabel, Jecxua, Necxemja, Seraja, Reelaja, Mordecxaj, Bilcxan, Micxpar, Bigvaj, Recxum, Baana. La nombro de la viroj de la popolo Izraela estis: 3 de la idoj de Parocx, du mil cent sepdek du, 4 de la idoj de cxefatja, tricent sepdek du, 5 de la idoj de Aracx, sepcent sepdek kvin, 6 de la idoj de Pacxat-Moab, el la idoj de Jecxua kaj Joab, du mil okcent dek du, 7 de la idoj de Elam, mil ducent kvindek kvar, 8 de la idoj de Zatu, naxcent kvardek kvin, 9 de la idoj de Zakaj, sepcent sesdek, 10 de la idoj de Bani, sescent kvardek du, 11 de la idoj de Beabaj, sescent dudek tri, 12 de la idoj de Azgad, mil ducent dudek du, 13 de la idoj de Adonikam, sescent sesdek ses, 14 de la idoj de Bigvaj, du mil kvindek ses, 15 de la idoj de Adin, kvarcent kvindek kvar, 16 de la idoj de Ater, el la domo de cxizkija, naxdek ok, 17 de la idoj de Becaj, tricent dudek tri, 18 de la idoj de Jora, cent dek du, 19 de la idoj de cxacxum, ducent dudek tri, 20 de la idoj de Gibar, naxdek kvin, 21 de la idoj de Bet-Lecxem, cent dudek tri, 22 de la loxantoj de Netofa, kvindek ses, 23 de la loxantoj de Anatot, cent dudek ok, 24 de la idoj de Azmavet, kvardek du, 25 de la idoj de Kirjat-Arim, Kefira, kaj Beerot, sepcent kvardek tri, 26 de la idoj de Rama kaj Geba, sescent dudek unu, 27 de la loxantoj de Micxmas, cent

dudek du, 28 de la locxantoj de Bet-El kaj Aj, ducent dudek tri, 29 de la idoj de Nebo, kvindek du, 30 de la idoj de Magbicx, cent kvindek ses, 31 de la idoj de la alia Elam, mil ducent kvindek kvar, 32 de la idoj de cxarim, tricent dudek, 33 de la idoj de Lod, cxadid, kaj Ono, sepcent dudek kvin, 34 de la idoj de Jericxo, tricent kvardek kvin, 35 de la idoj de Senaa, tri mil sescent tridek. 36 De la pastroj: de la idoj de Jedaja, el la domo de Jecxua, naxcent sepdek tri, 37 de la idoj de Imer, mil kvindek du, 38 de la idoj de Pacxcxur, mil ducent kvardek sep, 39 de la idoj de cxarim, mil dek sep. 40 De la Levidoj: de la idoj de Jecxua kaj Kadmiel, el la filoj de cxodavja, sepdek kvar. 41 De la kantistoj: de la idoj de Asaf, cent dudek ok. 42 De la idoj de la pordegistoj: la idoj de cxalum, la idoj de Ater, la idoj de Talmon, la idoj de Akub, la idoj de cxatita, la idoj de cxobaj, cxiuj kune cent tridek nax. 43 De la Netinoj: la idoj de Cicxa, la idoj de cxasufa, la idoj de Tabao, 44 la idoj de Keros, la idoj de Siaha, la idoj de Padon, 45 la idoj de Lebana, la idoj de cxagaba, la idoj de Akub, 46 la idoj de cxagab, la idoj de cxalmaj, la idoj de cxanan, 47 la idoj de Gidel, la idoj de Gacxar, la idoj de Reaja, 48 la idoj de Recin, la idoj de Nekoda, la idoj de Gazam, 49 la idoj de Uza, la idoj de Paseacx, la idoj de Besaj, 50 la idoj de Asna, la idoj de Meunim, la idoj de Nefusim, 51 la idoj de Bakbuk, la idoj de cxakufa, la idoj de cxarcxur, 52 la idoj de Baclut, la idoj de Mecxida, la idoj de cxarcxa, 53 la idoj de Barkos, la idoj de Sisra, la idoj de Tamacx, 54 la idoj de Neciacx, la idoj de cxatifa. 55 La idoj de la servantoj de Salomono: la idoj de Sotaj, la idoj de Soferet, la idoj de Peruda, 56 la idoj de Jaala, la idoj de Darkon, la idoj de Gidel, 57 la idoj de cxefatja, la idoj de cxatil, la idoj de Poxetret-Cebaim, la idoj de Ami. 58 La nombro de cxiuj Netinoj kaj de la idoj de la servantoj de Salomono estis tricent naxdek du. 59 Kaj jen estas la elirintoj el Tel-Melacx, Tel-cxarcxa, Kerub, Adan, kaj Imer, kiuj ne povis montri sian patrodomon kaj devenon, cxu ili devenas de Izrael: 60 la idoj de Delaja, la idoj de Tobija, la idoj de Nekoda, sescent kvindek du. 61 Kaj el la pastridoj: la idoj de cxabaja, la idoj de Hakoc, la idoj de Barzilaj, kiu prenis al si edzinon el la filinoj de Barzilaj, la Gileadano, kaj estis nomata per ilia nomo. 62 Ili sercxis siajn dokumentojn genealogiajn, sed cxi tiuj ne trovicxis; tial ili estis eligitaj el la listo de la pastroj. 63 Kaj la regionestro diris al ili, ke ili ne mancxu el la plejsanktacxo, cxis aperos pastro kun la signoj de lumo kaj de justo. 64 La tuta komunumo kune konsistis el kvardek du mil tricent sesdek homoj, 65 krom iliaj sklavo kaj sklavinaj, kies nombro estis sep mil tricent tridek sep, kaj al tio estis ducent kantistoj kaj kantistinoj. 66 Da cxevaloj ili havis sepcent tridek ses; da muloj ili havis ducent kvardek kvin; 67 da kameloj ili havis kvarcent tridek kvin; da azenoj ses mil sepcent dudek. 68 Kelkaj el la cxefoj de patrodomoj, veninte al la domo de la Eternulo en Jerusalema, faris memvolan oferon por la domo de Dio, por restarigi cxin sur cxia fundamento. 69 Lacx sia povo ili donis en la trezorejon de la laboroj: da oro sesdek unu mil darkemonojn, da arcxento kvin mil min'ojn, kaj da pastraj vestoj cent. 70 Kaj eklocxis la pastroj kaj la Levidoj kaj la popolanoj kaj la kantistoj kaj la pordegistoj kaj la Netinoj en siaj urboj, kaj la tuta Izrael en siaj urboj.

Cxapitro 3

1 Kiam venis la sepa monato kaj la Izraelidoj estis jam en la urboj, kolekticxis la tuta popolo, kiel unu homo, en Jerusalema. 2 Kaj levicxis Jecxua, filo de Joadak, kaj liaj fratoj, la pastroj, kaj Zerubabel, filo de cxealtiel, kaj liaj fratoj, kaj ili konstruis la altaron de Dio de Izrael, por alportadi sur cxi bruloferojn, kiel estas skribite en la instruo de Moseo, la homo de Dio. 3 Kaj ili aranxis la altaron sur cxia loko, cxar ili timis la popolojn de la landoj; kaj ili komencis alportadi sur cxi bruloferojn al la Eternulo, bruloferojn matenajn kaj vesperajn. 4 Kaj ili solenis la feston

de lacxboj, kiel estas skribite, kaj faris la cxiutagajn bruloferojn lacx ilia nombro, konforme al tio, kio estas preskribita por cxiu tago; 5 kaj post tio la cxiutagajn bruloferojn, kaj por la monatkomencoj kaj por cxiuj sanktigitaĵoj festoj de la Eternulo, kaj por cxiu, kiu alportis memvolan oferon al la Eternulo. 6 De la unua tago de la sepa monato ili komencis alportadi bruloferojn al la Eternulo. Sed la fundamento por la templo de la Eternulo ankoraŭ ne estis starigita. 7 Kaj ili donis monon al la cxtonhakistoj kaj cxarpentistoj, kaj mancxacxon, trinkacxon, kaj oleon al Cidonanoj kaj Tiranoj, por ke ili venigu cedrojn de Lebanon per la maro cxis Jafo, konforme al la permeso, kiun donis al ili Ciro, reĉxo de Persujo.

8 En la dua jaro post ilia alveno al la domo de Dio en Jerusalemon, en la dua monato, Zerubabel, filo de cxealtiel, kaj Jecxua, filo de Jocadak, kaj iliaj ceteraj fratoj, la pastroj, kaj la Levidoj, kaj cxiuj, kiuj venis el la kaptiteco en Jerusalemon, faris la komencon, kaj starigis la Levidojn, havantaj la acxon de dudek jaroj kaj pli, por inspekti la laborojn en la domo de la Eternulo. 9 Kaj Jecxua kun siaj filoj kaj fratoj, kaj Kadmiel kun siaj filoj, la idoj de Jehuda, staricxis kiel unu homo, por inspekti la faradon de la laboroj en la domo de Dio, ankacx la idoj de cxenadad kun siaj filoj kaj fratoj, la Levidoj. 10 Kiam la konstruistoj starigis fundamenton por la templo de la Eternulo, tiam staricxis la pastroj en siaj vestoj kun trumpetoj, kaj la Levidoj, idoj de Asaf, kun cimbaloj, por glori la Eternulon per la kantoj de David, reĉxo de Izrael. 11 Kaj ili ekkantis gloron kaj lacxdon al la Eternulo, ke Li estas bona, ke eterna estas Lia favorkoreco al Izrael; kaj la tuta popolo cxojkriis lacxte, glorante la Eternulon pro la fondo de la domo de la Eternulo. 12 Kaj multaj el la pastroj kaj el la Levidoj kaj el la cxefoj de patrodomoj, maljunuloj, kiuj vidis la unuan templon, nun, cxe la fondado de cxi tiu templo antacx iliaj okuloj, lacxte ploris; sed multaj lacxte cxojkriis. 13 Kaj la popolo ne povis distingi inter la sonoj de la cxojkriado kaj la sonoj de la popola plorado; cxar la popolo kriis tre lacxte, kaj tiu kriado estis acxdata malproksime.

Cxapitro 4

1 Kiam la malamikoj de Jehuda kaj Benajmen acxdis, ke la revenintoj el la kaptiteco konstruas templon al la Eternulo, Dio de Izrael, 2 tiam ili venis al Zerubabel kaj al la cxefoj de la patrodomoj, kaj diris al ili: Ni ankacx deziras konstrui kun vi, cxar simile al vi ni ankacx sercxas vian Dion, kaj al Li ni alportas oferojn de post la tempo de Esar-cxadon, reĉxo de Asirio, kiu venigis nin cxi tien. 3 Sed Zerubabel kaj Jecxua kaj la aliaj cxefoj de patrodomoj de Izrael diris al ili: Ne estas bone, ke vi kune kun ni konstruu domon por nia Dio; ni solaj konstruos por la Eternulo, Dio de Izrael, kiel ordonis al ni la reĉxo Ciro, reĉxo de Persujo. 4 Tiam la popolo de la lando komencis malfortigadi la manojn de la Juda popolo kaj malhelpadi al cxi en la konstruado. 5 Kaj ili dungadis kontrakx ilia konsilistojn, por detrui ilian entreprenon, dum la tuta tempo de Ciro, reĉxo de Persujo, cxis la reĉxado de Dario, reĉxo de Persujo. 6 Kaj en la tempo de la reĉxado de Aĉxacxverocx, en la komenco de lia reĉxado, ili skribis akuzon kontrakx la loĉxantoj de Judujo kaj de Jerusalemon.

7 En la tempo de Artacxcacxt skribis Bicxlam, Mitredat, Tabeel, kaj la aliaj iliaj kunuloj al Artacxcacxt, reĉxo de Persujo: la letero estis skribita Sirie kaj klarigita Sirie. 8 Recxum, konsilisto, kaj cximcxaj, skribisto, skribis unu leteron kontrakx Jerusalemon al Artacxcacxt, la reĉxo, en la sekvanta maniero: 9 Ni, Recxum, konsilisto, kaj cximcxaj, skribisto, kaj iliaj aliaj kunuloj, Dinaanoj, Afarsatcxanoj, Tarpelanoj, Afarsanoj, Arkevanoj, Babelanoj, cxucxananoj, Dehaanoj, Elamanoj, 10 kaj la aliaj popoloj, kiujn transloĉigis Asnapar, la granda kaj glora, kaj

enlocxigis en Samario kaj en la aliaj urboj transriveraj, kaj tiel plu. 11 Jen estas la teksto de la letero, kiun ili sendis al li: Al la reĉxo Artacxcxactx viaj sklavoj, la transriveranoj, kaj tiel plu. 12 Estu sciante al la reĉxo, ke la Judoj, kiuj foriris de vi kaj venis al ni en Jerusalemon, rekonstruas nun tiun ribeleman kaj malbonan urbon kaj faras muregojn kaj starigas jam la fundamentojn. 13 Nun estu sciante al la reĉxo, ke se tiu urbo estos konstruita kaj la muregoj estos finitaj, tiam ili ne donos tributon nek impostojn nek jarpagon, kaj la reĉxa kaso havos malprofiton. 14 ĉar ni manĉxas salon el la reĉxa palaco, kaj ni ne volas vidi ion, kio malhonoras la reĉxon, tial ni sendas kaj sciigas al la reĉxo, 15 ke oni serĉxu en la kronikoj de viaj patroj, kaj vi trovos en la kronikoj kaj konkvinkixos, ke tiu urbo estas urbo ribelema kaj malutila por la reĉxo kaj landoj, kaj ke ribeloj estis farataj en ĉi de la plej malproksimaj tempoj, kio estas la kaxzo, pro kiu tiu urbo estis detruita. 16 Ni sciigas al la reĉxo, ke se tiu urbo estos rekonstruita kaj ĉiaj muregoj estos finitaj, tiam vi poste havos nenian parton en la regiono transrivera. 17 La reĉxo sendis respondon: Al Reĉxum, konsilisto, ĉximĉxaj, skribisto, kaj al la aliaj iliaj kunuloj, kiuj loĉxas en Samario kaj en la aliaj transriveraj lokoj, paĉon kaj saluton. 18 La letero, kiun vi sendis al ni, estas klare legita antaĉx mi; 19 kaj mi donis ordonon, ke oni serĉxu; kaj oni trovis, ke tiu urbo de malproksima tempo ribeladis kontraĉx la reĉxo, kaj tumultoj kaj defaloj estis farataj en ĉi; 20 ke potenĉaj reĉxo estis en Jerusalemon kaj posedis la tutan transriveran regionon, kaj tributo, impostoj, kaj jarpagoj estis donataj al ili. 21 Tial agu laĉx ĉi tiu ordono: malhelpu tiujn homojn en ilia laborado, ke la urbo ne estu rekonstruita, ĉis estos donita ordono de mi. 22 Kaj estu singardaj, ke vi ne estu malatentaj en tio, por ke ne naskiĉxu granda malprofito por la reĉxo. 23 Kiam ĉi tiu letero de la reĉxo Artacxcxactx estis tralegita antaĉx Reĉxum, la skribisto ĉximĉxaj, kaj iliaj kunuloj, ili tuj iris en Jerusalemon al la Judoj kaj haltigis ilian laboradon per forta mano. 24 Tiam ĉxesixis la laborado ĉxe la domo de Dio en Jerusalemon; kaj tiu stato daĉxris ĉis la dua jaro de reĉxado de Dario, reĉxo de Persujo.

Cxapitro 5

1 Kaj la profetoj, ĉxagaj, la profeto, kaj Zecxarja, filo de Ido, profetis pri la Judoj, kiuj estis en Judujo kaj Jerusalemon, en la nomo de Dio de Izrael. 2 Tiam levixis Zerubabel, filo de ĉxealtiel, kaj Jecxua, filo de Jocadak, kaj komencis konstrui la domon de Dio en Jerusalemon, kaj kun ili estis la profetoj de Dio, kiuj fortigadis ilin. 3 En tiu tempo venis al ili Tatnaj, la estro de la transrivera regiono, kaj ĉxetar-Boznaj, kaj iliaj kunuloj, kaj tiele diris al ili: Kiu permesis al vi konstrui ĉi tiun domon kaj starigi ĉi tiujn murojn? 4 Tiam ni diris al ili, kiaj estis la nomoj de tiuj homoj, kiuj konstruis tiun konstruacxon. 5 Sed la okulo de ilia Dio estis super la plejxuloj de la Judoj, kaj ili ne estis malhelpataj, ĉis la afero estis raportita al Dario kaj ĉis revenis decido pri tio.

6 Jen la enhavo de la letero, kiun sendis Tatnaj, la estro de la transrivera regiono, kaj ĉxetar-Boznaj, kun siaj kunuloj la Afarseĉxanoj, kiuj estis en la transrivera regiono, al la reĉxo Dario; 7 la raporto, kiun ili sendis al li, havis la sekvantan tekston: Al la reĉxo Dario plenan paĉon. 8 Estu sciante al la reĉxo, ke ni iris en la Judan landon, al la domo de la granda Dio; ĉi estas konstruita el grandaj ĉxtonoj, kaj trabojn oni enmetas en la murojn, kaj la laboro estas farata vigle kaj sukcesas en iliaj manoj. 9 Tiam ni demandis tiujn plenaxulojn, kaj diris al ili: Kiu donis al vi la permeson konstrui ĉi tiun domon kaj starigi ĉi tiujn murojn? 10 Kaj krom tio ni demandis pri iliaj nomoj, por raporti al vi, kaj skribi la nomojn de tiuj homoj, kiuj estas iliaj

cxefoj. 11 Per la sekvantaj vortoj ili respondis al ni kaj diris: Ni estas servantoj de Dio de la cxielo kaj de la tero, kaj ni konstruas la domon, kiu estis konstruita antaŭ multe da jaroj, kaj granda reĉxo de Izrael konstruis ĉin kaj finis ĉin. 12 Sed kiam niaj patroj kolerigis Dion de la cxielo, Li transdonis ilin en la manon de Nebukadnecar, reĉxo de Babel, la ĉaldeo; kaj tiun domon li detruis, kaj la popolon li transloĉigis en Babelon. 13 Sed en la unua jaro de Ciro, reĉxo de Babel, la reĉxo Ciro donis permeson rekonstrui ĉi tiun domon de Dio. 14 Ĉu la vazojn de la domo de Dio, la orajn kaj arĉxentajn, kiujn Nebukadnecar elportis el la templo de Jerusalemo kaj forportis en la templon de Babel, ilin la reĉxo Ciro elportis el la templo de Babel, kaj oni transdonis ilin al ĉeĉxbacar, kiun li starigis kiel regionestro; 15 kaj li diris al li: Prenu ĉi tiujn vazojn, iru, kaj forportu ilin en la templon de Jerusalemo, kaj la domo de Dio estu konstruita sur sia loko. 16 Tiam venis tiu ĉeĉxbacar kaj metis la fundamenton por la domo de Dio en Jerusalemo; kaj de tiu tempo ĉis nun ĉi estas konstruita, kaj ĉi ankoraŭ ne estas finita. 17 Tial, se placxas al la reĉxo, oni serĉu en la domo de la reĉxaj trezoroj tie en Babel, ĉu efektive la reĉxo Ciro donis permeson konstrui ĉi tiun domon de Dio en Jerusalemo; kaj la volon de la reĉxo pri tio oni sendu al ni.

Cxapitro 6

1 Tiam la reĉxo Dario ordonis, ke oni serĉu en la domo de dokumentoj, kie la trezoroj estis deponitaj, en Babel. 2 Kaj oni trovis en Aĉxmeta, la reĉxa kastelo en la Meda lando, unu skribulacxon, en kiu estis skribita la sekvanta pormemoracxo: 3 En la unua jaro de la reĉxo Ciro, la reĉxo Ciro donis ordonon: Pri la domo de Dio en Jerusalemo, estu konstruita domo, loko, kie oni alportas oferojn, kaj fortikaj fundamentoj por ĉi estu starigitaj; la alto de la domo estu sesdek ulnoj, ĉia larĉxo estu sesdek ulnoj. 4 Da vicoj el grandaj ĉxtonoj estu tri, kaj unu vico el ligno; la elspezoj estu donataj el la reĉxa domo. 5 Ankoraŭ la vazojn de la domo de Dio, orajn kaj arĉxentajn, kiujn Nebukadnecar elportis el la templo de Jerusalemo kaj forportis en Babelon, oni redonu, kaj ili iru en la templon de Jerusalemo sur sian lokon kaj estu lokitaj en la domo de Dio. 6 Tial Tatnaj, la estro de la transrivera regiono, ĉxetar-Boznaj, kaj iliaj kunuloj, la Afarseĉxanoj, kiuj estas en la transrivera regiono, foricxu de tie; 7 permesu al ili labori ĉe la domo de Dio; la regionestro de Judujo kaj la plejĉxuloj de la Judoj konstruu tiun domon de Dio sur ĉia loko. 8 Kaj de mi estas donata ordono pri tio, kio devas esti farata al la plejĉxuloj de la Judoj por la konstruado de tiu domo: el la apartenacxo de la reĉxo, el la transriveraj impostoj oni tuj donu la elspezojn al tiuj homoj, por ke la laborado ne haltu. 9 Kaj tiom estos necese da bovoj, ĉxafoj, ĉx ĉxafidoj por bruloferoj por Dio de la cxielo, da tritiko, salo, vino, oleo, kiel diros la pastroj en Jerusalemo, oni donadu al ili ĉxiutage sen halto, 10 por ke ili alportadu agrablodoran oferon al la Dio de la cxielo, kaj por ke ili precxu pri la vivo de la reĉxo kaj de liaj infanoj. 11 De mi estas donata la ordono, ke se iu homo ĉxanĉxos ĉi tiun decidon, oni elprenu trabon el lia domo, kaj li estu levita kaj alnajlita al ĉi, kaj lia domo pro tio estu ruinigita. 12 Kaj Dio, kiu loĉxigis tie Sian nomon, faligu ĉiun reĉxon kaj popolon, kiu etendus sian manon, por ĉxanĉxi ĉi tion, por fari ion malutilan al tiu domo de Dio en Jerusalemo. Mi, Dario, donis la ordonon; ĉi estu tuj plenumita.

13 Tiam Tatnaj, la estro de la transrivera regiono, ĉxetar-Boznaj, kaj iliaj kunuloj komencis tuj agadi konforme al tio, kion ordonis la reĉxo Dario. 14 Kaj la plejĉxuloj de la Judoj konstruis kun sukceso, konforme al la profetado de ĉxagaj, la profeto, kaj de Zecarja, filo de Ido. Kaj ili konstruis kaj finis laĉx la volo de Dio de Izrael, kaj laĉx la volo de Ciro, de Dario, kaj de

Artacxcacxt, reĉxoj de Persujo. 15 Kaj oni finis la domon en la tria tago de la monato Adar, en la sesa jaro de reĉxado de la reĉxo Dario. 16 Kaj la Izraelidoj, la pastroj, la Levidoj, kaj la aliaj revenintoj el la kaptiteco faris kun ĉojo la sanktigon de tiu domo de Dio. 17 Kaj oni alportis ĉxe la sanktigo de tiu domo de Dio: cent bovojn, ducent ĉafojn, kvarcent ĉafidojn, kaj dek du pekoferajn kaprojn pro la tuta Izrael, lacx la nombro de la triboj de Izrael. 18 Kaj oni starigis la pastrojn lacx iliaj ordoj, kaj la Levidojn lacx iliaj vicoj, por la servado al Dio en Jerusalemon, kiel estas preskribite en la libro de Moseo.

19 Kaj la revenintoj el la kaptiteco faris Paskon en la dek-kvara tago de la unua monato. 20 ĉar la pastroj kaj la Levidoj purigis sin ĉxiuj kiel unu homo; kaj ili buxis Paskajn ĉafidojn por ĉxiuj revenintoj el la kaptiteco, por siaj fratoj, la pastroj, kaj por si. 21 Kaj manĉxis la Izraelidoj, kiuj revenis el la kaptiteco, kaj ĉxiuj, kiuj apartigis sin de la malpureco de la nacioj de la tero, por turni sin al la Eternulo, Dio de Izrael. 22 Kaj ili en ĉojo solenis la feston de macoj dum sep tagoj; ĉar la Eternulo ĉxojigis ilin, kaj turnis al ili la koron de la reĉxo de Asirio, por ke li fortigu iliajn manojn ĉxe la laborado koncerne la domon de Dio, la Dio de Izrael.

Cxapitro 7

1 Post tiuj okazintacxo, dum la reĉxado de Artacxcacxt, reĉxo de Persujo, el Babel iris Ezra, filo de Seraja, filo de Azarja, filo de ĉxilkija, 2 filo de ĉxalum, filo de Cadok, filo de Acxitub, 3 filo de Amarja, filo de Azarja, filo de Merajot, 4 filo de Zeracxja, filo de Uzi, filo de Buki, 5 filo de Abicxua, filo de Pinecxas, filo de Eleazar, filo de Aaron, la ĉxefpastro. 6 Tiu Ezra iris el Babel. Li estis lerta scienculo koncerne la instruon de Moseo, kiun donis la Eternulo, Dio de Izrael. Kaj la reĉxo donis al li ĉxion lacx lia deziro, ĉar la mano de la Eternulo, lia Dio, estis super li. 7 Ankacx kelkaj el la Izraelidoj, el la pastroj, el la Levidoj, el la kantistoj, el la pordegistoj, kaj el la Netinoj iris en Jerusalemon en la sepa jaro de la reĉxo Artacxcacxt. 8 Kaj li venis en Jerusalemon en la kvina monato, en la sepa jaro de la reĉxo. 9 ĉar en la unua tago de la unua monato estis la komenco de la irado el Babel, kaj en la unua tago de la kvina monato li venis en Jerusalemon, ĉar la mano de lia Dio favore estis super li. 10 ĉar Ezra pretigis sian koron, por studi la instruon de la Eternulo kaj plenumi ĉxin, kaj por instrui en Izrael leĉxojn kaj ordonojn.

11 Kaj jen estas la teksto de la letero, kiun la reĉxo Artacxcacxt donis al Ezra, la pastro, la scienculo, kiu instruis la vortojn de la ordonoj de la Eternulo kaj Liajn leĉxojn pri Izrael: 12 Artacxcacxt, reĉxo de la reĉxoj, al Ezra, pastro, kaj scienculo pri la leĉxoj de Dio de la ĉxielo, pacon kaj saluton. 13 De mi estas ordonite, ke en mia regno ĉxiu el la popolo de Izrael kaj el ĉxiaj pastroj kaj Levidoj, kiu volas iri en Jerusalemon, iru kun vi. 14 ĉar vi estas sendata de la reĉxo kaj de liaj sep konsilistoj, por pririgardi Judujon kaj Jerusalemon lacx la en via mano trovixanta leĉxo de via Dio, 15 kaj por tien forporti la arcxenton kaj oron, kiun la reĉxo kaj liaj konsilistoj oferis al Dio de Izrael, kies loĉxejo estas en Jerusalemon, 16 kaj la tutan arcxenton kaj oron, kiun vi akiros en la tuta provinco de Babel, kune kun la memvolaj donacoj de la popolo kaj de la pastroj, kiuj oferos por la domo de sia Dio, kiu estas en Jerusalemon. 17 Acxetu tuj pro tiu mono bovojn, ĉafojn, kaj ĉafidojn, kaj la al tio apartenantajn farunoferojn kaj vercxoferojn, kaj alportu ilin sur la altaron de la domo de via Dio en Jerusalemon. 18 Kaj kion vi kaj viaj fratoj trovos bona fari el la cetera arcxento kaj oro, tion lacx la volo de via Dio faru. 19 Kaj la vazojn, kiuj estas donitaj al vi por la servado en la domo de via Dio, prezentu antacx la Dio de Jerusalemon.

20 Kaj cxion ceteran, kio estas necesa por la domo de via Dio, kion vi trovos bona doni, donu el la recxa trezorejo. 21 Kaj de mi, Artacxcxast, la recxo, estas farata ordono al cxuiuj trezorgardistoj trans la rivero, ke cxio, kion postulos de vi Ezra, la pastro, instruisto de la lecxoj de Dio de la cxielo, estu tuj plenumata, 22 cxis jena kvanto: arcxento cxis cent kikaroj, tritiko cxis cent kor'oj, vino cxis cent bat'oj, ankacx oleo cxis cent bat'oj, kaj salo en kvanto senlima. 23 cxio, kio estas ordonita de Dio de la cxielo, devas esti farata tuj por la domo de Dio de la cxielo, por ke Lia kolero ne trafu la regnon, la recxon, acx liajn infanojn. 24 Kaj ni sciigas al vi, ke sur neniun el la pastroj, Levidoj, kantistoj, pordegistoj, Netinoj, acx servantoj cxe tiu domo de Dio vi devas meti tributon, imposton, acx depagojn. 25 Kaj vi, Ezra, lacx la sacxo, kiun via Dio donis al vi, starigu registojn kaj juxistojn, kiuj juxxadus la tutan popolon, kiu estas trans la rivero, cxuijn, kiuj scias la lecxojn de via Dio; kaj kiu ne scias, tiun instru. 26 Kaj cxiu, kiu ne plenumos la lecxojn de via Dio acx la lecxojn de la recxo, tuj estu jucxe kondamnata, cxu al morto, cxu al elpelo, cxu al monpuno, cxu al meto en malliberejon.

27 Benata estu la Eternulo, Dio de niaj patroj, kiu metis en la koron de la recxo la ideon beligi la domon de la Eternulo en Jerusalem, 28 kaj sur min turnis favoron de la recxo kaj de liaj konsilistoj kaj de cxuiuj potencaj princoj de la recxo. Kaj mi ricevis kuracxon, cxar la mano de la Eternulo, mia Dio, estis super mi; kaj mi kolektis en Izrael cxefojn, por ke ili iru kun mi.

Cxapitro 8

1 Jen estas la cxefoj de patrodomoj kun ilia genealogio, kiuj iris kun mi el Babel en la tempo de recxado de la recxo Artacxcxast: 2 el la idoj de Pinecxas: Gercxom; el la idoj de Itamar: Daniel; el la idoj de David: cxatucx; 3 el la idoj de cxecxanja: el la idoj de Parocx: Zecxarja, kaj kun li la familianoj, viroj en la nombro de cent kvindek; 4 el la idoj de Pacxat-Moab: Eljehoenaj, filo de Zeracxja, kaj kun li ducent virseksuloj; 5 el la idoj de cxecxanja: la filo de Jacxaziel, kaj kun li tricent virseksuloj; 6 el la idoj de Adin: Ebed, filo de Jonatan, kaj kun li kvindek virseksuloj; 7 el la idoj de Elam: Jecxaja, filo de Atalja, kaj kun li sepdek virseksuloj; 8 el la idoj de cxefatja: Zebadja, filo de Micxael, kaj kun li okdek virseksuloj; 9 el la idoj de Joab: Obadja, filo de Jecxiel, kaj kun li ducent dek ok virseksuloj; 10 el la idoj de cxelomit: la filo de Josifja, kaj kun li cent sesdek virseksuloj; 11 el la idoj de Bebaj: Zecxarja, filo de Bebaj, kaj kun li dudek ok virseksuloj; 12 el la idoj de Azgad: Jocxanan, filo de Hakatan, kaj kun li cent dek virseksuloj; 13 el la idoj de Adonikam la lastaj, kaj jen estas iliaj nomoj: Elifelet, Jeiel, kaj cxemaja, kaj kun ili sesdek virseksuloj; 14 el la idoj de Bigvaj: Utaj kaj Zakur, kaj kun ili sepdek virseksuloj. 15 Kaj mi kolektis ilin cxe la rivero, kiu enfluas en Ahavan, kaj ni restis tie tri tagojn; kaj kiam mi pririgardis la popolon kaj la pastrojn, mi el la idoj de Levi trovis tie neniun. 16 Tiam mi sendis Eliezeron, Arielon, cxemajan, Elnatanon, Jaribon, Elnatanon, Natanon, Zecxarjan, kaj Mecxulammon, la cxefojn, kaj Jojaribon kaj Elnatanon, la scienculojn; 17 kaj mi donis al ili komision al Ido, la cxefo en la loko Kasifja, kaj mi donis al ili instrukcion pri tio, kion ili devas diri al Ido, kaj al liaj fratoj, la Netinoj, en la loko Kasifja, por venigi al ni servistojn por la domo de nia Dio. 18 Kaj ili venigis al ni, cxar super ni estis la favora mano de nia Dio, homon sacxan el la idoj de Macxli, filo de Levi, filo de Izrael, kaj cxerebjan kun liaj filoj kaj fratoj, dek ok homojn, 19 kaj cxacxabjan, kaj kun li Jecxajan, el la idoj de Merari, kun liaj fratoj kaj iliaj filoj, dudek; 20 kaj el la Netinoj, kiujn David kaj la princoj starigis por servi al la Levidoj, ducent dudek Netinojn; cxuiuj ili estis registritaj lacx siaj nomoj. 21 Kaj mi proklamis tie faston cxe la rivero Ahava, por ke ni humiligu nin antacx nia Dio, por peti de Li cxustan vojon por ni, por niaj

infanoj, kaj por nia tuta havo. 22 cxar mi hontis peti de la reĉxo militistojn kaj rajdistojn por defendi nin kontraŭx malamikoj sur la vojo; cxar ni tiele diris al la reĉxo: La mano de Dio estas bonfaranta por cxiuj, kiuj sin turnas al Li, kaj Lia potenco kaj Lia kolero estas kontraŭx cxiuj, kiuj Lin forlasas. 23 Ni do fastis, kaj petis nian Dion pri tio; kaj Li acxskultis nin. 24 Kaj mi apartigis el la cxefaj pastroj dek du, kaj mi aligis al ili cxerebjan kaj cxacxabjan kaj dek el iliaj fratoj. 25 Kaj mi pese transdonis al ili la arcxenton kaj la oron kaj la vazojn, kiuj estis donacitaj por la domo de nia Dio kaj kiujn donacis la reĉxo kaj liaj konsilistoj kaj liaj princoj, kaj cxiuj Izraelidoj, kiuj tie trovicxis. 26 Kaj mi pese transdonis al ili: da arcxento sescent kvindek kikarojn, da arcxentaj vazoj cent kikarojn, kaj da oro cent kikarojn; 27 da oraj kalikoj dudek je la sumo de mil darkemonoj, kaj du vazojn el brilanta plej bona kupro, multekosta kiel oro. 28 Kaj mi diris al ili: Vi estas sanktaj al la Eternulo, kaj la vazoj estas sanktaj, ankaŭx la arcxento kaj la oro, memvole donacitaj al la Eternulo, Dio de viaj patroj. 29 Maldormu, kaj gardu tion, cxis vi transdonos pese al la cxefaj pastroj, Levidoj, kaj cxefoj de patrodomoj de Izrael en Jerusalemon, en la cxambroj de la domo de la Eternulo. 30 Kaj la pastroj kaj la Levidoj akceptis la pesitajn arcxenton, oron, kaj vazojn, por forporti en Jerusalemon en la domon de Dio.

31 Kaj ni ekvojiris de la rivero Ahava en la dek-dua tago de la unua monato, por iri en Jerusalemon; kaj la mano de nia Dio estis super ni, kaj Li savis nin kontraŭx la manoj de malamikoj kaj kontraŭx insidantoj cxe la vojo. 32 Kaj ni venis en Jerusalemon kaj restis tie dum tri tagoj. 33 En la kvara tago la arcxento, oro, kaj vazoj estis transdonitaj pese en la domon de nia Dio, en la manojn de la pastro Meremot, filo de Urija, kune kun Eleazar, filo de Pinecxas, kune kun Jozabad, filo de Jecxua, kaj Noadja, filo de Binuj, la Levidoj. 34 cxio estis farita lacxnombre kaj lacxpeze, kaj cxio pesita estis tiutempe enskribita. 35 La forkaptitoj, kiuj revenis el la kaptiteco, alportis bruloferojn al Dio de Izrael: dek du bovojn, pro la tuta Izrael, nacxdek ses cxafojn, sepdek sep cxafigojn, dek du pekoferajn kaprojn, cxion kiel bruloferon al la Eternulo. 36 Kaj oni transdonis la ordonojn de la reĉxo al la satrapoj de la reĉxo kaj al la transriveraj regionestroj; kaj cxi tiuj subtenis la popolon kaj la domon de Dio.

Cxapitro 9

1 Kiam cxio tio estis finita, aliris al mi la estroj, kaj diris: La popolo Izraela kaj la pastroj kaj la Levidoj ne apartigis sin de la popoloj de la landoj koncerne iliajn abomenindacxojn, de la Kanaanidoj, cxetidoj, Perizidoj, Jebusidoj, Amonidoj, Moabidoj, Egiptoj, kaj Amoridoj; 2 cxar ili prenis el iliaj filinoj edzinojn por si kaj por siaj filoj, kaj miksicxis la sankta semo kun la popoloj de la landoj; kaj la mano de la eminentuloj kaj cxefoj estis la unua en cxi tiu malbonago. 3 Kiam mi acxdis tion, mi discxiris miajn vestojn kaj mian tunikon, mi elcxiris harojn de mia kapo kaj el mia barbo, kaj mi sidis konsternite. 4 Kaj kolekticxis al mi cxiuj, kiuj timis la vortojn de Dio de Izrael, pro la krimo de la forkaptitoj; kaj mi sidis konsternite cxis la vesperofero. 5 Kaj cxe la vesperofero mi levicxis de mia aflikto, kaj kun discxiritaj vestoj kaj tuniko mi staricxis surgenue kaj etendis miajn manojn al la Eternulo, mia Dio, 6 kaj mi diris: Ho mia Dio, mi hontas, kaj cxenas min levi mian vizacxon al Vi, ho mia Dio; cxar niaj malbonagoj kreskis pli alten ol nia kapo, kaj nia kulpo faricxis granda cxis la cxielo. 7 De post la tempo de niaj patroj ni estas en granda kulpo cxis la nuna tago; pro niaj malbonagoj ni estis transdonitaj, ni kaj niaj reĉxoj kaj niaj pastroj, en la manojn de la alilandaj reĉxoj, sub glavon, en kaptitecon, al disrabo kaj malhonoro, kiel tio estas nun. 8 Kaj nun antaŭx momento venis pardono de la

Eternulo, nia Dio, kaj Li restigis al ni savicxintojn kaj permesis al ni alfortikicxi sur Lia sankta loko; nia Dio donis lumon al niaj okuloj, kaj Li permesis al ni iom revivicxi en nia sklaveco. 9 Ni estas ja sklavoj; sed en nia sklaveco nia Dio nin ne forlasis. Kaj Li donis al ni favorkorecon de la recxoj de Persujo, por permesi al ni revivicxi, por konstrui la domon de nia Dio kaj restarigi cxiajn ruinojn, kaj por doni al ni barilon en Judujo kaj Jerusalemon. 10 Kaj nun kion ni diros, ho nia Dio, post tio? cxar ni forlasis Viajn ordonojn, 11 kiujn Vi ordonis per Viaj servantoj, la profetoj, dirante: La lando, en kiun vi venas por ekposedi cxin, estas lando malpura pro la malpureco de la popoloj alilandaj, pro iliaj abomenindacxoj, per kiuj ili plenigis cxin de rando al rando en sia malpureco; 12 ne donu do viajn filinojn al iliaj filoj, kaj iliajn filinojn ne prenu por viaj filoj, neniam zorgu pri ilia paco kaj bonstato, por ke vi forticxu kaj por ke vi nutru vin per la bonacxoj de la tero kaj por ke vi heredigu cxin por eterne al viaj filoj. 13 Kaj post cxio, kio trafis nin pro niaj malbonaj faroj kaj pro nia granda kulpo, kaj kiam nun Vi indulgis nin malgracx niaj malbonagoj kaj donis al ni tian savicxon, 14 cxu ni nun denove malobeu Viajn ordonojn, kaj boparencicxu kun la popoloj de tiuj abomenindacxoj? cxu Vi ne koleros kontraux ni cxis plena ekstermo sen restigo de ia restacxo kaj savitacxo? 15 Ho Eternulo, Dio de Izrael! Vi estas justa; cxar ni restis savicxintoj cxis la nuna tago. Jen ni estas antaux Vi en nia kulpo; ni ne povas teni nin antaux Vi pro tio.

Cxapitro 10

1 Kiam Ezra precxis kaj faris konfeson, plorante kaj kucxante antaux la domo de Dio, kolekticxis al li el la Izraelidoj tre granda amaso, viroj, virinoj, kaj infanoj; cxar ankacx la popolo tre multe ploris. 2 Kaj ekparolis cxecxanja, filo de Jecxiel, el la idoj de Elam, kaj diris al Ezra: Ni faris krimon kontraux nia Dio, prenante edzinojn aligentajn el la popoloj de la lando. Tamen nun ekzistas espero por Izrael en cxi tiu afero. 3 Nun ni faru interligon kun nia Dio, ke lacx la konsilo de mia sinjoro, kaj de tiuj, kiuj havas timon antaux la ordonoj de nia Dio, ni forigos cxiujn virinojn kaj iliajn naskitojn, kaj estu farite conforme al la lecxo. 4 Levicxu, cxar vi devas okupi vin pri tio, kaj ni estos kun vi; estu kuracxa, kaj agu. 5 Tiam Ezra levicxis, kaj cxurigis la cxefajn pastrojn, la Levidojn, kaj la tutan Izraelon, ke ili agos tiel; kaj ili cxuris. 6 Kaj Ezra levicxis de antaux la domo de Dio, kaj iris al la cxambro de Jehocxanan, filo de Eljacob, kaj eniris tien. Panon li ne mancxis kaj akvon li ne trinkis, cxar li funebris pri la krimo de la kaptitecanoj. 7 Kaj oni proklamis en Judujo kaj Jerusalemon al cxiuj, kiuj venis el la kaptiteco, ke ili kolekticxu en Jerusalemon, 8 kaj ke al cxiu, kiu ne venos tien post paso de tri tagoj, lacx decido de la estroj kaj plejcxuloj estos anatemita lia tuta havo, kaj li estos ekskomunikita el la komunumo de la reenmigrintoj. 9 Kaj kolekticxis cxiuj idoj de Jehuda kaj de Benjamin en Jerusalemon post tri tagoj. Tio estis en la nacxa monato, en la dudeka tago de la monato. Kaj la tuta popolo sidis sur la placo antaux la domo de Dio, tremante pro cxi tiu afero kaj pro pluvo. 10 Kaj levicxis Ezra, la pastro, kaj diris al ili: Vi faris krimon, prenante aligentajn edzinojn kaj pligrandigante la kulpon de Izrael. 11 Tial faru nun konfeson al la Eternulo, Dio de viaj patroj, kaj plenumu Lian volon: apartigu vin de la popoloj de la lando kaj de la aligentaj edzinoj. 12 Kaj la tuta komunumo respondis kaj diris per lacxta vocxo: Jes, kiel vi diras, tiel estu farite. 13 Tamen la popolo estas grandnombra, kaj la tempo nun estas pluva, kaj ni ne havas forton, por stari sur la strato; cetere tio ne estas afero de unu tago acx de du, cxar ni multe pekis en tiu afero.

14 Niaj estroj do staricxu pro la tuta komunumo, kaj cxiuj en niaj urboj, kiuj prenis aligentajn edzinojn, venu en difinita tempo, kaj kun ili la plejacxuloj de cxiu urbo kaj cxiaj juxxistoj, cxis oni fortunos de ni la flaman koleron de nia Dio pro tiu afero. 15 Sed Jonatan, filo de Asahel, kaj Jacxzeja, filo de Tikva, kontracxstaris tion, kaj Mecxulam, kaj cxabtaj, la Levido, helpis ilin. 16 Kaj tiel faris la revenintoj el la kaptiteco. Kaj aparticxis por tio la pastro Ezra kaj cxefoj de patrodomoj lacx iliaj patrodomoj, cxiuj lacxnome; kaj ili sidicxis en la unua tago de la deka monato, por esplori la aferon. 17 Kaj cxis la unua tago de la unua monato ili finis la aferon pri cxiuj viroj, kiuj prenis aligentajn edzinojn. 18 Kaj trovicxis el la pastridoj, kiuj prenis aligentajn edzinojn, el la filoj de Jecxua, filo de Jocadek, kaj el liaj fratoj: Maaseja, Eliezer, Jarib, kaj Gedalja. 19 Kaj ili donis sian manon, ke ili forigos siajn edzinojn, kaj ke ili alportos pro sia kulpo vircxafon kaj kulpoferon. 20 Kaj el la filoj de Imer: cxanani kaj Zebadja; 21 el la filoj de cxarim: Maaseja, Elija, cxemaja, Jecxiel, kaj Uzija; 22 el la filoj de Pacxcxur: Eljoenaj, Maaseja, Icxmael, Netanel, Jozabad, kaj Eleasa; 23 kaj el la Levidoj: Jozabad, cximej, Kelaja (ankacx nomata Kelita), Petacxja, Jehuda, kaj Eliezer; 24 el la kantistoj: Eljacxib; el la pordegistoj: cxalum, Telem, kaj Uri; 25 el la Izraelidoj: el la filoj de Parocx: Ramja, Jizija, Malkija, Mijamin, Eleazar, Malkija, kaj Benaja; 26 el la filoj de Elam: Matanja, Zecxarja, Jecxiel, Abdi, Jeremot, kaj Elija; 27 el la filoj de Zatu: Eljoenaj, Eljacxib, Matanja, Jeremot, Zabad, kaj Aziza; 28 el la filoj de Bebaj: Jehocxanan, cxananja, Zabaj, Atlaj; 29 el la filoj de Bani: Mecxulam, Malucx, Adaja, Jacxub, cxeal, kaj Ramot; 30 el la idoj de Pacxat-Moab: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Matanja, Becalel, Binuj, kaj Manase; 31 el la filoj de cxarim: Eliezer, Jicxija, Malkija, cxemaja, cximeon, 32 Benjamin, Malucx, cxemarja; 33 el la filoj de cxacxum: Matnaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manase, cximej; 34 el la filoj de Bani: Maadaj, Amram, Uel, 35 Benaja, Bedja, Keluhu, 36 Vanja, Meremot, Eljacxib, 37 Matanja, Matnaj, Jaasaj, 38 Bani, Binuj, cximej, 39 cxelemja, Natan, Adaja, 40 Macxnadbaj, cxacxaj, cxaraj, 41 Azarel, cxelemja, cxemarja, 42 cxalum, Amarja, Jozef; 43 el la filoj de Nebo: Jeiel, Matitja, Zabad, Zebina, Jadaj, Joel, Benaja. 44 cxiuj tiuj prenis edzinojn aligentajn; kelkaj el tiuj edzinoj naskis infanojn.

NECXEMJA

Cxapitro 1

1 Vortoj de Necxemja, filo de cxacxalja.

En la monato Kislev, en la dudeka jaro, mi estis en la kastelurbo cxucxan. 2 Kaj venis cxanani, unu el miaj fratoj, li kaj kelkaj viroj el Judujo. Kaj mi demandis lin pri la Judoj, kiuj savicxis kaj restis el la forkaptitaro, kaj pri Jerusalema. 3 Kaj ili diris al mi: La restintoj, kiuj restis el la forkaptitaro, trovicxas tie en la lando en granda mizero kaj malhonoro; kaj la murego de Jerusalema estas detruita, kaj cxiaj pordegoj estas forbruligitaj per fajro. 4 Kiam mi acxdis tiujn vortojn, mi sidicxis kaj ekploris, kaj funebriis dum kelke da tagoj; kaj mi fastis kaj precxis antacx Dio de la cxielo. 5 Kaj mi diris: Mi petas Vin, ho Eternulo, Dio de la cxielo, Dio granda kaj timinda, kiu konservas la interligon kaj favorkorecon al Liaj amantoj kaj al la plenumantoj de Liaj ordonoj! 6 Via orelo estu atenta, kaj Viaj okuloj estu malfermitaj, por acxskulti la precxon de Via servanto, per kiu mi precxas antacx Vi nun tage kaj nokte pri la Izraelidoj, Viaj servantoj, dum mi faras konfeson pri la pekoj de la Izraelidoj, kiujn ni pekis antacx Vi; mi kaj la domo de mia patro, ni pekis. 7 Ni forte pekis antacx Vi, kaj ni ne plenumis la ordonojn kaj la lecxojn kaj la decidojn, kiujn Vi ordonis al Moseo, Via servanto. 8 Sed volu rememori la vorton, kiun Vi eldiris al Via servanto Moseo, nome: Se vi pekis, Mi discxetos vin inter la popolojn; 9 sed se vi returnos vin al Mi kaj konservos Miajn ordonojn kaj plenumos ilin, tiam se viaj forpelitoj ecx estus cxe la rando de la cxielo, Mi ecx de tie kolektos ilin, kaj venigos ilin sur la lokon, kiun Mi elektis, por loxigi tie Mian nomon. 10 Ili estas ja Viaj servantoj, kaj Via popolo, kiun Vi liberigis per Via granda forto kaj per Via potenca mano. 11 Mi petas, ho Sinjoro, Via orelo estu atenta al la precxo de Via servanto, kaj al la precxo de Viaj servantoj, kiuj deziras timi Vian nomon; kaj donu sukceson al Via servanto hodiace, kaj akirigu al li favorkorecon antacx cxi tiu homo. (Mi estis vinvercxisto cxe la recxo.)

Cxapitro 2

1 En la monato Nisan, en la dudeka jaro de la recxo Artacxexast, antacx li staris vino. Kaj mi prenis la vinon kaj donis al la recxo; kaj cxis tiam mi ne estis malgaja antacx li. 2 Kaj la recxo diris al mi: Kial vi aspektas malbone, kvankam vi ne estas malsana? tio certe estas doloro de koro. Kaj mi forte ektimis, 3 kaj mi diris al la recxo: La recxo vivu eterne; kiel mi povas ne aspekti malbone, kiam la urbo, kiu estas la tomboloko de miaj patroj, estas dezertigita, kaj cxiaj pordegoj estas forbruligitaj per fajro? 4 Kaj la recxo diris al mi: Kion do vi deziras? Tiam mi precxis al Dio de la cxielo, 5 kaj diris al la recxo: Se al la recxo placxas, kaj se via sklavo havas vian favoron, permesu al mi veturi en Judujon, en la urbon, kie trovicxas la tomboj de miaj patroj, kaj konstrui cxin. 6 Kaj la recxo diris al mi (la recxino sidis apud li): Kiel longe dactros via veturado? kaj kiam vi revenos? Kaj la recxo bonvolis forliberigi min, kaj mi difinis al li templimon. 7 Kaj mi diris al la recxo: Se al la recxo placxas, oni donu al mi leterojn al la transriveraj regionestroj, ke ili permesu al mi trairi, cxis mi venos en Judujon; 8 kaj ankacx

leteron al Asaf, la gardisto de la recxa arbaro, ke li donu al mi arbojn por tegi la pordegojn de la kastelo cxe la templo, kaj por la murego de la urbo, kaj por la domo, en kiu mi loxos. Kaj la recxo donis al mi, cxar super mi estis la favora mano de mia Dio. 9 Kaj mi venis al la transriveraj regionestroj, kaj mi donis al ili la leterojn de la recxo. Kaj la recxo sendis kun mi oficirojn kaj rajdistojn. 10 Kiam tion acxdis Sanbalat, la cxoronano, kaj Tobija, la sklavo Amonida, ili havis grandan cxagrenon, ke venis homo, por zorgi pri la bono de la Izraelidoj. 11 Kaj mi venis en Jerusalemon. Kaj restinte tie dum tri tagoj, 12 mi levicxis nokte kune kun nemultaj homoj, kiuj estis kun mi; mi al neniuj ion diris pri tio, kion mia Dio inspiris al mi fari por Jerusalemon; neniuj besto estis kun mi, krom tiu, sur kiu mi rajdis. 13 Kaj mi trarajdis nokte tra la Pordego de la Valo, al la Fonto de la Drako kaj al la Pordego de Sterko; mi rigardis la muregojn de Jerusalemon, kiel detruitaj ili estas, kaj cxiajn pordegojn, kiel ili estas forbruligitaj per fajro. 14 Kaj mi alrajdis al la Pordego de la Fonto kaj al la Recxa Lageto; sed tie ne estis sufcie da spaco, ke povu trairi la besto, kiu estis sub mi. 15 Kaj mi levicxis nokte lacx la torento kaj pririgardis la muregon, kaj, trarajdinte denove tra la Pordego de la Valo, mi revenis. 16 Kaj la estroj ne sciis, kien mi iris kaj kion mi faras; nek al la Judoj, nek al la pastroj, nek al la eminentuloj, nek al la estroj, nek al la ceteraj plenumantoj de la laboroj mi ion diris cxis nun. 17 Kaj mi diris al ili: Vi vidas la mizeron, en kiu ni trovicxas, kiel Jerusalemon estas dezertigita kaj cxiaj pordegoj estas forbruligitaj per fajro; ni iru kaj konstruu la muregon de Jerusalemon, ke ni ne estu plu en malhonoro. 18 Kaj mi rakontis al ili pri la mano de mia Dio, kiu favore estis super mi, ankacx la vortojn de la recxo, kiujn li diris al mi. Kaj ili diris: Ni levicxu kaj konstruu; kaj iliaj manoj forticxis por la bono. 19 Kiam tion acxdis Sanbalat, la cxoronano, kaj Tobija, la sklavo Amonida, kaj Gecxem, la Arabo, ili ridis pri ni kaj rigardis nin malestime, kaj diris: Kio estas tiu afero, kiun vi faras? cxu ne kontrakx la recxo vi ribelas? 20 Kaj mi respondis al ili, kaj diris al ili: Dio de la cxielo donos al ni sukceson, kaj ni, Liaj servantoj, levicxos kaj konstruos; sed vi havas nenian parton nek rajton nek memoron en Jerusalemon.

Cxapitro 3

1 Kaj levicxis la cxefpastro Eljacxib, kaj liaj fratoj, la pastroj, kaj konstruis la Pordegon de cxafoj; ili sanktigis cxin kaj starigis cxiajn pordojn, ili sanktigis cxis la turo Mea, cxis la turo cxananel. 2 Apud li konstruis la loxantoj de Jericxo, apud ili konstruis Zakur, filo de Imri. 3 La Pordegon de Ficxo konstruis la loxantoj de Senaa; ili tegis cxin, kaj starigis cxiajn pordojn, serurojn, kaj riglilojn. 4 Apud ili konstruis Meremot, filo de Urija, filo de Hakoc; apud ili konstruis Mecxulam, filo de Berecxja, filo de Mecxezabel; apud ili konstruis Cadok, filo de Baana. 5 Apud ili konstruis la Tekoaanoj; tamen iliaj eminentuloj ne metis sian kolon sub laboradon por sia sinjoro. 6 La Malnovan Pordegon konstruis Jojada, filo de Paseacx, kaj Mecxulam, filo de Besodja; ili tegis cxin, kaj starigis cxiajn pordojn, cxiajn serurojn, kaj cxiajn riglilojn. 7 Apud ili konstruis Melatja, la Gibeonano, kaj Jadon, la Meronotano, la loxantoj de Gibeon kaj de Micpa, cxis la secxo de la transrivera regionestro. 8 Apud li konstruis Uziel, filo de cxarhaja, fandisto; apud li konstruis cxananja, filo de cxmiracxisto. Kaj ili restarigis Jerusalemon cxis la Larcxa Murego. 9 Apud ili konstruis Refaja, filo de cxur, estro de duondistrikto de Jerusalemon. 10 Apud ili kaj kontrakx sia domo konstruis Jedaja, filo de cxarumaf; apud li konstruis cxatucx, filo de cxacxabneja. 11 Alian parton konstruis Malkija, filo de cxarim, kaj cxacxub, filo de Pacxat-Moab; ankacx la Turon de la Fornoj. 12 Apude konstruis cxalum, filo de Halocxecx, estro de duondistrikto de Jerusalemon, li kaj liaj filinoj. 13 La

Pordegon de la Valo konstruis cxanun kaj la locxantoj de Zanoacx; ili konstruis cxin, kaj starigis cxiajn pordojn, cxiajn serurojn, kaj cxiajn riglilojn, kaj mil ulnojn de la murego cxis la Pordego de Sterko. 14 La Pordegon de Sterko konstruis Malkija, filo de Recxab, estro de la distrikto de Bet-Kerem; li konstruis cxin, kaj starigis cxiajn pordojn, serurojn, kaj riglilojn. 15 La Pordegon de la Fonto konstruis cxalun, filo de Kol-cxoze, estro de la distrikto de Micpa; li konstruis cxin kaj tegis cxin, kaj starigis cxiajn pordojn, serurojn, kaj riglilojn; ankacx la muregon cxe la lageto cxelacx de la recxa cxardeno kaj cxis la extupoj, kiuj iras malsupren de la urbo de David. 16 Post li konstruis Necxemja, filo de Azbuk, estro de duondistrikto de Bet-Cur, cxis la loko kontrakx la tomboj de David kaj cxis la farita lageto kaj cxis la Domo de Herooj. 17 Post li konstruis la Levidoj: Recxum, filo de Bani; apude konstruis cxacxabja, estro de duondistrikto de Keila, por sia distrikto. 18 Post li konstruis iliaj fratoj, Bavaj, filo de cxenadad, estro de duondistrikto de Keila. 19 Apud li konstruis Ezer, filo de Jecxua, estro de Micpa, duan parton, cxe la angulo, kontrakx la loko, kie oni supreniras al la armilejo. 20 Post li vigle konstruis Barucx, filo de Zakaj, alian parton, de la angulo cxis la pordo de la domo de Eljacob, la cxefpastro. 21 Post li konstruis Meremot, filo de Urija, filo de Hakoc, alian parton, de la pordo de la domo de Eljacob cxis la fino de la domo de Eljacob. 22 Post li konstruis la pastroj, kiuj locxis en la cxirkacxaco. 23 Post ili konstruis Benjamin kaj cxacxub, kontrakx sia domo; post ili konstruis Azarja, filo de Maaseja, filo de Ananja, apud sia domo. 24 Post li konstruis Binuj, filo de cxenadad, alian parton, de la domo de Azarja cxis la angulo kaj la rando. 25 Palal, filo de Uzaj, de kontrakx la angulo kaj la turo, kiu elstaras el la supra recxa domo, apud la korto de malliberejo. Post li Pedaja, filo de Parocx 26 (La Netinoj locxis en Ofel.) cxis kontrakx la Pordego de la Akvo oriente, kaj cxis la elstaranta turo. 27 Poste konstruis la Tekoaanoj, alian parton, de kontrakx la granda elstaranta turo cxis la muro de Ofel. 28 De post la Pordego de la cxevaloj konstruis la pastroj, cxiu kontrakx sia domo. 29 Poste konstruis Cadok, filo de Imer, kontrakx sia domo; post li konstruis cxemaja, filo de cxecxanja, gardisto de la Orienta Pordego. 30 Post li konstruis cxananja, filo de cxelemja, kaj cxanun, sesa filo de Calaf, alian parton. Post li konstruis Mecxulam, filo de Berecxja, kontrakx sia cxambro. 31 Post li konstruis Malkija, filo de fandisto, cxis la domo de la Netinoj kaj de la butikistoj, kontrakx la Pordego de Depono kaj cxis la tegmenta cxambro de la angulo. 32 Inter la tegmenta cxambro de la angulo kaj la Pordego de cxafoj konstruis la fandistoj kaj la butikistoj.

Cxapitro 4

1 Kiam Sanbalat acxdis, ke ni konstruas la muregon, li koleris kaj havis grandan cxagrenon, kaj li mokis la Judojn. 2 Kaj li parolis antacx siaj fratoj kaj antacx la militistoj de Samario, kaj diris: Kion faras tiuj senfortaj Judoj? cxu oni tion permesos al ili? cxu efektive ili alportados oferojn? cxu ili iam finos? cxu ili revivigos la cxtonojn, kiuj faricxis amaso da rubo kaj estas difektitaj de brulo? 3 Kaj Tobija, la Amonido, kiu estis apud li, diris: Ecx tio, kion ili konstruas, estas tia, ke se venos vulpo, cxi detruos ilian cxtonan muregon. 4 Acxskultu, ho nia Dio, en kia malestimo ni trovicxas; rexcetu ilian mokadon sur ilian kapon, kaj elmetu ilin al prirabado en lando de kaptiteco; 5 ne kovru ilian malbonagon, kaj ilia peko ne elvicixcxu antacx Vi; cxar ili cxagrenis la konstruantojn. 6 Ni tamen konstruis la muregon, kaj la tuta murego estis jam kunmetita cxis duono; kaj la popolo laboris kuracxe.

7 Kiam Sanbalat kaj Tobija kaj la Araboj kaj la Amonidoj kaj la Acxdodanoj acxdis, ke la muregoj de Jerusalem estas riparataj kaj ke la brexoj komencis esti fermataj, ili tre ekkoleris. 8

Kaj ili faris interkonsenton, ke ili cxiuj kune iru milite kontrakx Jerusalemon kaj faru al cxi malbonon. 9 Sed ni precxis al nia Dio, kaj ni starigis pro ili gardon tage kaj nokte kontrakx ili. 10 La Judoj diris: Malgrandicxis la forto de la portistoj, kaj da rubo estas multe; kaj ni ne povas konstrui la muregon. 11 Kaj niaj malamikoj diris: Ili ne scios kaj ne vidos, cxis ni venos en ilian mezon kaj mortigos ilin kaj cxesigos la laboradon. 12 Kiam la Judoj, kiuj loxis apud ili, venadis, kaj diradis al ni, dekfoje, el cxiuj lokoj: Revenu al ni, 13 tiam mi starigis malsupre sur la lokoj malantacx la murego, sur la nekovritaj lokoj, mi starigis la popolon lacxfamilie, kun iliaj glavoj, lancoj, kaj pafarkoj. 14 Kaj mi pririgardis, kaj mi staricxis, kaj diris al la eminentuloj kaj al la estroj kaj al la cetera popolo: Ne timu ilin; memoru pri la Sinjoro, la granda kaj timinda, kaj batalu por viaj fratoj, viaj filoj, viaj filinoj, viaj edzinoj, kaj viaj domoj. 15 Kiam niaj malamikoj acxdis, ke ni scias, tiam Dio detruis ilian intencon, kaj ni cxiuj revenis al la murego, cxiu al sia laboro. 16 Kaj de post tiu tago duono de miaj junuloj faradis la laboron, kaj duono tenis lancojn, cxildojn, pafarkojn, kaj kirasojn; kaj la estroj trovicxadis malantacx la tuta domo de Jehuda. 17 Unuj konstruis la muregon, kaj aliaj portis la cxarexojn, kiujn ili metis sur sin; per unu mano cxiu faris la laboron, kaj en la dua mano li tenis batalilon. 18 La konstruantoj cxiuj havis sian glavon alligitan al siaj lumboj, kaj tiamaniere ili konstruis; kaj la trumpetisto estis apud mi. 19 Kaj mi diris al la eminentuloj kaj al la estroj kaj al la cetera popolo: La laboro estas granda kaj vasta, kaj ni estas disigitaj sur la murego, malproksime unu de la alia; 20 tial se de iu loko vi acxdos la sonon de trumpeto, tien kolekticxu al ni; nia Dio batalos por ni. 21 Tiamaniere ni faradis la laboron; kaj duono de ili tenis lancojn de la levicxo de la cxielrucxo cxis la apero de la steloj. 22 Kaj mi ankacx diris en tiu tempo al la popolo, ke cxiu kun sia knabo noktu en Jerusalemon, por ke ili estu por ni nokte kiel gardo, kaj tage ili laboru. 23 Kaj nek mi, nek miaj fratoj, nek miaj knaboj, nek la gardistoj, kiuj estis malantacx mi, neniun el ni deprenis de si siajn vestojn; nur cxiu aparte estis sendata, por sin bani.

Cxapitro 5

1 Kaj la popolo kaj iliaj edzinoj komencis forte krei kontrakx siaj fratoj, la Judoj. 2 Estis tiaj, kiuj parolis: Estas multe da ni kaj da niaj filoj kaj filinoj; ni prenu al ni grenon kaj mancxu, por ke ni vivu. 3 Aliaj parolis: Niajn kampojn, niajn vinbercxardenojn, kaj niajn domojn ni donas proprunte, por ke ni akiru grenon kontrakx malsato. 4 Aliaj parolis: Ni pruntas monon por impostoj por la rexo, donante garantiacxe niajn kampojn kaj vinbercxardenojn; 5 sed kiel la korpo de niaj fratoj, tia estas nia korpo, kiel iliaj infanoj, tiaj estas niaj infanoj; tamen jen ni devas humile servigi niajn filojn kaj niajn filinojn, kaj el niaj filinoj kelkaj jam estas humiligitaj. Ni ne havas forton en niaj manoj, kaj niaj kampoj kaj vinbercxardenoj apartenas al aliaj. 6 Kaj tio forte min cxagrenis, kiam mi acxdis ilian kriadon kaj tiujn vortojn. 7 Sed mia koro donis al mi konsilon, kaj mi faris severan riprocxon al la eminentuloj kaj al la estroj, kaj diris al ili: Vi prenas procentegon de viaj fratoj! Kaj mi kunvokis kontrakx ili grandan kunvenon. 8 Kaj mi diris al ili: Ni elacxetis niajn fratojn, la Judojn, kiuj estis venditaj al la nacioj, kiom ni povis; dume vi volas vendi viajn fratojn, kaj ili estas vendataj al ni! Ili silentis kaj trovis nenion por respondi. 9 Kaj mi diris: Ne bona estas tio, kion vi faras. cxu vi ne devas konduti kun timo antacx nia Dio, por eviti malhonoron de la flanko de la nacioj, niaj malamikoj? 10 Ankacx mi kaj miaj fratoj kaj miaj junuloj donis al ili prunte monon kaj grenon; ni malcxuldu al ili tiun cxuldon. 11 Redonu do al ili hodi acx iliajn kampojn, vinbercxardenojn, olivcxardenojn, kaj domojn, kaj la procenton pro la mono, la greno, la mosto, kaj la oleo, kiujn vi pruntis al ili. 12

Kaj ili diris: Ni redonos, kaj ni ne postulos de ili; ni agos tiel, kiel vi diras. Kaj mi alvokis la pastrojn, kaj mi prenis de ili cxuron, ke ili tiel agos. 13 Kaj mi elskuis mian baskon, kaj diris: Tiele Dio elskuu el lia domo kaj el lia akiritacxo cxiun homon, kiu ne plenumos tiun vorton; tiele li estu elskuita kaj senhava. Kaj la tuta komunumo diris: Amen; kaj oni gloris la Eternulon. Kaj la popolo agis tiele. 14 Krom tio, de post la tago, kiam al mi estis ordonite esti ilia regionestro en la Juda lando, de la dudeka jaro cxis la tridek-dua jaro de la recxo Artacxcxast, en la dacxro de dek du jaroj, mi kun miaj fratoj ne mancxis la panon de regionestro. 15 La antacxaj regionestroj, kiuj estis antacx mi, cxarxcxadis la popolon, kaj prenadis de ili panon kaj vinon, krom kvardek sikloj da arcxento; ecx iliaj junuloj regis super la popolo. Sed mi ne agis tiel, pro timo antacx Dio. 16 Mi partoprenis ankacx en la laborado cxe tiu murego; kaj kampon ni ne acxetis; kaj cxiuj miaj junuloj kolekticxadis tie al la laboro. 17 cxe mia tablo estadis po cent kvindek homoj da Judoj kaj estroj, kaj ankacx da tiuj, kiuj venis al ni el la nacioj, kiuj estas cxirkacx ni. 18 Preparataj estis por unu tago: unu bovo, ses plej bonaj cxafoj, kaj ankacx birdoj estis preparataj cxe mi; kaj en la dacxro de dek tagoj estis uzata tre multe da vino. Malgracx tio mi ne postulis panon de regionestro, cxar la popolo estis cxarxcxita de malfacila laboro. 19 Rememoru pri mi al bono, ho mia Dio, cxion, kion mi faris por cxi tiu popolo.

Cxapitro 6

1 Kiam Sanbalat, Tobija, la Arabo Gecxem, kaj niaj ceteraj malamikoj acxdis, ke mi rekonstruis la muregon kaj ke ne restis en cxi difektoj (kvankam cxis tiu tempo mi ankoracx ne starigis pordojn en la pordegoj), 2 tiam Sanbalat kaj Gecxem sendis, por diri al mi: Venu, ni kune kunvenu en la vilacxo de la valo Ono. Ili intencis fari al mi malbonon. 3 Sed mi sendis al ili senditojn, por diri: Mi faras grandan laboron, kaj mi ne povas iri; kial cxesicxu la laborado, kiam mi cxin forlasos kaj iros al vi? 4 Kaj ili sendis al mi la saman proponon kvar fojojn, kaj mi respondis tion saman. 5 Kaj Sanbalat sendis al mi kun la sama propono la kvinan fojon sian junulon, kiu havis en sia mano nefermitan leteron. 6 En cxi estis skribite: Inter la nacioj iras la famo, kaj Gecxem diras, ke vi kaj la Judoj intencas defali; por tio vi konstruas la muregon; kaj lacx tiu famo vi volas esti ilia recxo. 7 Ankacx profetojn vi starigis, por ke ili prediku pri vi en Jerusalema, dirante: Estas recxo en Judujo. Nun la famo pri tio venos al la recxo; venu do, ke ni kune interkonsilicxu. 8 Sed mi sendis al li, por diri: Nenio faricxis el tio, kion vi diras; vi mem tion elpensis. 9 Ili cxiuj ja timigis nin, pensante: Ili ellasos el siaj manoj la laboron, kaj cxi ne estos farata. Sed nun forticxu miaj manoj.

10 Kaj mi venis en la domon de cxemaja, filo de Delaja, filo de Mehetabel; li sin encxlois. Kaj li diris: Ni iru kune en la domon de Dio, en la mezon de la templo, kaj ni cxlosu la pordojn de la templo; cxar oni venos, por mortigi vin, en la nokto oni venos, por mortigi vin. 11 Sed mi diris: cxu tia homo, kiel mi, forkuru? cxu tia, kiel mi, iru en la templon, por konservi la vivon? mi ne iros. 12 Mi komprenis, ke ne Dio lin sendis; cxar la profetacxon li eldiris pri mi pro tio, ke Tobija kaj Sanbalat lin subacxetis. 13 Li estis subacxetita, por ke mi timu, por ke mi agu tiel kaj peku. Tio donus al ili pretekston por malbona famo, por ke ili min malhonoru. 14 Rememoru, ho mia Dio, pri Tobija kaj Sanbalat tiujn iliajn farojn, ankacx pri la profetino Noadja, kaj la aliaj profetoj, kiuj timigis min.

15 La murego estis finita en la dudek-kvina tago de la monato Elul, en la dacxro de kvindek du tagoj. 16 Kiam tion acxdis cxiuj niaj malamikoj, kaj vidis cxiuj nacioj, kiuj estis cxirkacx ni, ili

multe perdis la kuracxon; cxar ili komprenis, ke tiu laboro estas farita de nia Dio. 17 Krom tio, en tiuj tagoj la eminentuloj el la Judoj skribis multe da leteroj al Tobija, kaj leteroj de Tobija venis al ili; 18 cxar multaj el la Judoj estis en cxura ligo kun li, cxar li estis bofilo de cxeexanja, filo de Aracx, kaj lia filo Jehocxanan prenis por edzino filinon de Mecxulam, filo de Berecxja. 19 Ili ankacx paroladis bone pri li antacx mi, kaj miajn vortojn ili transdonadis al li. Tobija sendis leterojn, por timigi min.

Cxapitro 7

1 Kiam la murego estis konstruita, mi starigis la pordojn; kaj ricevis siajn oficojn la pordegistoj, la kantistoj, kaj la Levidoj. 2 Kaj mi donis ordonon al mia frato cxanani, kaj al cxananja, kastelestro de Jerusalem (cxar li estis homo fidela, kaj diotima pli ol multaj aliaj), 3 kaj mi diris al ili: Oni ne malfermu la pordegojn de Jerusalem, antacx ol la suno estos bone varmiga; kaj tiel longe, kiel ili staras, ili restigu la pordegojn fermitaj kaj cxlositaj; kaj oni starigu gardon el la loxantoj de Jerusalem, cxiun sur lia gardoloko kaj cxiun kontrakx lia domo. 4 Sed la urbo estis vasta kaj granda, kaj da loxantoj estis en cxi nemulte, kaj la domoj ne estis konstruitaj. 5 Kaj mia Dio min inspiris, kaj mi kunvenigis la eminentulojn kaj la estrojn kaj la popolon, por ilin registri. Kaj mi trovis la genealogian registron de tiuj, kiuj venis antacxe, kaj mi trovis, ke en cxi estas skribite jene: 6 Jen estas la loxantoj de la lando, kiuj iris el la forkaptitoj, kiujn forkondukis Nebukadnecar, rexo de Babel, kaj kiuj revenis en Jerusalemon kaj en Judujon, cxiu en sian urbon, 7 kiuj venis kun Zerubabel, Jecxua, Necxemja, Azarja, Raamja, Nacxamani, Mordecxaj, Bilcxan, Misperet, Bigvaj, Necxum, Baana. La nombro de la viroj de la popolo Izraela estis: 8 de la idoj de Parocx, du mil cent sepdek du, 9 de la idoj de Sefatja, tricent sepdek du, 10 de la idoj de Aracx, sescent kvindek du, 11 de la idoj de Pacxat-Moab, el la idoj de Jecxua kaj Joab, du mil okcent dek ok, 12 de la idoj de Elam, mil ducent kvindek kvar, 13 de la idoj de Zatu, okcent kvardek kvin, 14 de la idoj de Zakaj, sepcent sesdek, 15 de la idoj de Binuj, sescent kvardek ok, 16 de la idoj de Bebaj, sescent dudek ok, 17 de la idoj de Azgad, du mil tricent dudek du, 18 de la idoj de Adonikam, sescent sesdek sep, 19 de la idoj de Bigvaj, du mil sesdek sep, 20 de la idoj de Adin, sescent kvindek kvin, 21 de la idoj de Ater, el la domo de cxizkija, nacxdek ok, 22 de la idoj de cxacxum, tricent dudek ok, 23 de la idoj de Becaj, tricent dudek kvar, 24 de la idoj de cxarif, cent dek du, 25 de la idoj de Gibeon, nacxdek kvin, 26 de la loxantoj de Bet-Lecxem kaj de Netofa, cent okdek ok, 27 de la loxantoj de Anatot, cent dudek ok, 28 de la loxantoj de Bet-Azmavet, kvardek du, 29 de la loxantoj de Kirjat-Jearim, Kefira, kaj Beerot, sepcent kvardek tri, 30 de la loxantoj de Rama kaj Geba, sescent dudek unu, 31 de la loxantoj de Micxmas, cent dudek du, 32 de la loxantoj de Bet-El kaj Aj, cent dudek tri, 33 de la loxantoj de Nebo-Acxer, kvindek du, 34 de la idoj de la alia Elam, mil ducent kvindek kvar, 35 de la idoj de cxarim, tricent dudek, 36 de la idoj de Jericxo, tricent kvardek kvin, 37 de la idoj de Lod, cxadid, kaj Ono, sepcent dudek unu, 38 de la idoj de Senaa, tri mil nacxcent tridek. 39 De la pastroj: de la idoj de Jedaja, el la domo de Jecxua, nacxcent sepdek tri, 40 de la idoj de Imer, mil kvindek du, 41 de la idoj de Pacxcxur, mil ducent kvardek sep, 42 de la idoj de cxarim, mil dek sep. 43 De la Levidoj: de la idoj de Jecxua, el la domo de Kadmiel, el la filoj de Hodja, sepdek kvar. 44 De la kantistoj: de la idoj de Asaf, cent kvardek ok. 45 De la pordegistoj: la idoj de cxalum, la idoj de Ater, la idoj de Talmon, la idoj de Akub, la idoj de cxatita, la idoj de cxobaj, cent tridek ok. 46 De la Netinoj: la idoj de Cicxa, la idoj de cxasufa, la idoj de Tabaot, 47 la idoj de Keros, la idoj de Sia, la idoj de Padon, 48 la idoj de Lebana, la idoj de cxagaba, la

idoj de cxalmaj, 49 la idoj de cxanan, la idoj de Gidel, la idoj de Gacxar, 50 la idoj de Reaja, la idoj de Recin, la idoj de Nekoda, 51 la idoj de Gazam, la idoj de Uza, la idoj de Paseacx, 52 la idoj de Besaj, la idoj de Meunim, la idoj de Neficxesim, 53 la idoj de Bakbuk, la idoj de cxakufa, la idoj de cxarcxur, 54 la idoj de Baclit, la idoj de Mecxida, la idoj de cxarcxa, 55 la idoj de Barkos, la idoj de Sisra, la idoj de Tamacx, 56 la idoj de Neciacx, la idoj de cxatifa. 57 La idoj de la servantoj de Salomono: la idoj de Sotaj, la idoj de Soferet, la idoj de Perida, 58 la idoj de Jaala, la idoj de Darkon, la idoj de Gidel, 59 la idoj de cxefatja, la idoj de cxatil, la idoj de Pocxeret-Cebaim, la idoj de Amon. 60 La nombro de cxiuj Netinoj kaj de la idoj de la servantoj de Salomono estis tricent nacxdek du. 61 Kaj jen estas la elirintoj el Tel-Melacx, Tel-cxarcxa, Kerub, Adon, kaj Imer, kiuj ne povis montri sian patrodomon kaj devenon, cxu ili devenas de Izrael: 62 la idoj de Delaja, la idoj de Tobija, la idoj de Nekoda, sescent kvardek du. 63 Kaj el la pastroj: la idoj de cxabaja, la idoj de Hakoc, la idoj de Barzilaj, kiu prenis al si edzinon el la filinoj de Barzilaj, la Gileadano, kaj estis nomata per ilia nomo. 64 Ili sercxis siajn dokumentojn genealogiajn, sed cxi tiuj ne trovicxis; tial ili estis eligitaj el la listo de la pastroj. 65 Kaj la regionestro diris al ili, ke ili ne mancxu el la plejsanktacxo, cxis aperos pastro kun la signoj de lumo kaj de justo. 66 La tuta komunumo kune konsistis el kvardek du mil tricent sesdek homoj, 67 krom iliaj sklavoj kaj sklavinoj, kies nombro estis sep mil tricent tridek sep, kaj al tio estis ducent kvardek kvin kantistoj kaj kantistinoj. 68 Da cxevaloj ili havis sepcent tridek ses; da muloj ili havis ducent kvardek kvin; 69 da kameloj ili havis kvarcent tridek kvin; da azenoj ses mil sepcent dudek. 70 Kelkaj el la cxefoj de patrodomoj donis por la laboroj: la regionestro donis por la trezorejo: mil darkemonojn da oro, kvindek aspergajn kalikojn, kvincent tridek pastrajn vestojn. 71 El la cxefoj de patrodomoj, kelkaj donis en la trezorejon de la laboroj dudek mil darkemonojn da oro kaj du mil ducent min'ojn da arcxento. 72 Kaj kion donis la ceteraj el la popolo, tio estis: dudek mil darkemonoj da oro kaj du mil min'oj da arcxento kaj sesdek sep pastraj vestoj. 73 Kaj eklocxis la pastroj kaj la Levidoj kaj la pordegistoj kaj la kantistoj kaj la popolanoj kaj la Netinoj kaj la tuta Izrael en siaj urboj.

Kiam venis la sepa monato, la Izraelidoj estis jam en siaj urboj.

Cxapitro 8

1 Kaj la tuta popolo, kiel unu homo, kolekticxis sur la placo, kiu estas antacx la Pordego de la Akvo, kaj ili diris al Ezra, la skribisto, ke li alportu la libron de instruo de Moseo, kiun la Eternulo ordonis al Izrael. 2 Kaj la pastro Ezra alportis la instruon antacx la komunumon, antacx la virojn kaj virinojn, antacx cxiujn, kiuj povis kompreni, en la unua tago de la sepa monato. 3 Kaj li legis el cxi sur la placo, kiu estas antacx la Pordego de la Akvo, de la tagicxo cxis la tagmezo, antacx la viroj kaj virinoj kaj komprenpovantoj; kaj la oreloj de la tuta popolo estis turnitaj al la libro de instruo. 4 Kaj la skribisto Ezra staris sur ligna ambono, kiun oni faris por tio, kaj apud li staris Matitja, cxema, Anaja, Urija, cxilkija, kaj Maaseja, dekstre de li; kaj maldekstre de li: Pedaja, Micxael, Malkija, cxacxum, cxacxbadana, Zecxarja, kaj Mecxulam. 5 Kaj Ezra malfermis la libron antacx la okuloj de la tuta popolo, cxar li staris pli alte ol la tuta popolo; kaj kiam li cxin malfermis, la tuta popolo staricxis. 6 Kaj Ezra benis la Eternulon, la grandan Dion; kaj la tuta popolo respondis: Amen, amen, levante supren siajn manojn; kaj ili klinicxis kaj faris adoron antacx la Eternulo vizacxaltere. 7 Kaj Jecxua, Bani, cxerebja, Jamin, Akub, cxabtaj, cxodija, Maaseja, Kelita, Azarja, Jozabad, cxanan, Pelaja, kaj la Levidoj klarigadis al la popolo la instruon; kaj la popolo staris sur sia loko. 8 Kaj ili legis el la libro, el la

instruo de Dio, klare, kun komentarioj, ke oni komprenu la legatacxon. 9 Kaj Necxemja, kiu estis la regionestro, kaj la pastro Ezra, la skribisto, kaj la Levidoj, kiuj donadis klarigojn al la popolo, diris al la tuta popolo: cxi tiu tago estas sankta al la Eternulo, via Dio; ne malcxoju kaj ne ploru. cxar la tuta popolo ploris, acxskultante la vortojn de la instruo. 10 Kaj li diris al ili: Iru, mancxu grasacxon kaj trinku dolcxacxon, kaj sendu porciojn al tiuj, kiuj nenion pretigis por si; cxar cxi tiu tago estas sankta al nia Sinjoro; kaj ne malcxoju, cxar la cxojo pri la Eternulo estas via forto. 11 Kaj la Levidoj trankviligadis la tutan popolon, dirante: cxesu, cxar cxi tiu tago estas sankta; ne malcxoju. 12 Kaj la tuta popolo iris, por manxi kaj trinki kaj sendi porciojn kaj fari grandan festenon; cxar ili komprenis la vortojn, kiujn oni sciigis al ili.

13 En la dua tago kunvenis la cxefoj de patrodomoj de la tuta popolo, ankacx la pastroj kaj la Levidoj, al la skribisto Ezra, por ke li plue klarigu al ili la vortojn de la instruo. 14 Kaj ili trovis, ke en la instruo, kiun la Eternulo ordonis per Moseo, estas skribite, ke la Izraelidoj sidu en lacxboj en la festo de la sepa monato, 15 kaj ke ili acxdigu kaj proklamu en cxiuj siaj urboj kaj en Jerusalemo, dirante: Iru sur la monton, kaj prenu brancxojn de olivarbo, brancxojn de oleastraj arboj, brancxojn de mirto, brancxojn de palmoj, kaj brancxojn de densfoliaj arboj, por fari lacxbojn, kiel estas skribite. 16 Kaj la popolo eliris kaj prenis, kaj faris al si lacxbojn, cxiu sur sia tegmento, acx sur sia korto, acx sur la kortoj de la domo de Dio, acx sur la placo de la Pordego de la Akvo, acx sur la placo de la Pordego de Efraim. 17 Kaj la tuta komunumo de tiuj, kiuj revenis el la kaptiteco, faris lacxbojn kaj locxis en la lacxboj; cxar de la tempo de Josuo, filo de Nun, cxis tiu tago la Izraelidoj tion ne faris. Kaj estis tre granda cxojo. 18 Kaj oni legis el la libro de instruo de Dio cxiutage, de la unua tago cxis la lasta tago. Kaj oni festis dum sep tagoj, kaj en la oka tago oni faris ferman feston, lacx la preskribo.

Cxapitro 9

1 En la dudek-kvara tago de tiu monato kunvenis la Izraelidoj, fastante, en sakacxo kaj kun tero sur la kapoj. 2 Kaj la idaro de Izrael apartigis sin de cxiuj fremduloj, kaj staricxis, kaj faris konfeson pri siaj pekoj kaj pri la pekoj de siaj patroj. 3 Kaj ili levicxis sur la loko, kie ili staris, kaj oni legis el la libro de instruo de la Eternulo, ilia Dio, dum kvarono de tago, kaj dum alia kvarono oni faris konfeson kaj adorklinicxon antacx la Eternulo, ilia Dio. 4 Kaj sur la tribuno por la Levidoj staricxis Jecxua, Bani, Kadmiel, cxebanja, Buni, cxerebja, Bani, kaj Kenani, kaj ekvokis per lacxta vocxo al la Eternulo, ilia Dio. 5 Kaj diris la Levidoj Jecxua, Kadmiel, Bani, cxacxabneja, cxerebja, Hodija, cxebanja, kaj Petacxja: Levicxu, benu la Eternulon, vian Dion, de eterne cxis eterne. Kaj oni benu Vian nomon, la majestan kaj plej altan super cxia beno kaj lacxdo. 6 Vi, ho Eternulo, estas sola; Vi faris la cxielon, la cxielon de cxielo, kaj cxian tutan armeon, la teron, kaj cxion, kio estas sur cxi, la marojn, kaj cxion, kio estas en ili; kaj Vi donas vivon al cxio, kaj la armeo de la cxielo adorklinicxas antacx Vi. 7 Vi estas la Eternulo, la Dio, kiu elektis Abramon kaj elirigis lin el Ur la cxaldea kaj donis al li la nomon Abraham, 8 kaj trovis lian koron fidela antacx Vi, kaj faris kun li interligon, por transdoni la landon de la Kanaanidoj, la cxiutidoj, la Amoridoj, la Perizidoj, la Jebusidoj, kaj la Girgacxidoj, transdoni cxin al lia idaro; kaj Vi plenumis Viajn vortojn, cxar Vi estas justa. 9 Vi vidis la mizeron de niaj patroj en Egiptujo, kaj Vi acxdis ilian kriadon cxe la Rucxa Maro; 10 kaj Vi faris signojn kaj miraklojn super Faraono, super cxiuj liaj servantoj, kaj super la tuta popolo de lia lando, cxar Vi sciis, ke ili agis fiere contracx ili; kaj Vi faris al Vi nomon, kia cxi estas cxis nun. 11 Kaj Vi

disfendis antacx ili la maron, kaj ili trairis meze de la maro sur seka tero; kaj iliajn persekutantojn Vi cxetis en la profundon, kiel cxtonon en potenca akvon. 12 Per nuba kolono Vi kondukis ilin tage, kaj per fajra kolono nokte, por prilumi al ili la vojon, kiun ili devis iri. 13 Kaj sur la monton Sinaj Vi malsupreniris, kaj Vi parolis al ili el la cxielo, kaj donis al ili instrukciojn cxustajn, instruojn verajn, lecxojn kaj ordonojn bonajn. 14 Kaj Vian sanktan sabaton Vi konigis al ili, kaj ordonojn, lecxojn, kaj instruon Vi ordonis al ili, per Via servanto Moseo. 15 Kaj panon en la cxielo Vi donis al ili kontracx ilia malsato, kaj akvon el roko Vi elirigis por ili kontracx ilia soifo; kaj Vi diris al ili, ke ili iru ekposedi la landon, kiun per levo de la mano Vi promesis doni al ili. 16 Sed ili kaj niaj patroj faricxis fieraj kaj malmolnukaj kaj ne obeis Viajn ordonojn; 17 ili ne volis obei, kaj ne memoris Viajn mirindacxojn, kiujn Vi faris sur ili; ili malmoligis sian nukon kaj starigis al si estron, por reveni ribele al sia sklaveco. Sed Vi estas Dio pardonema, indulgema kaj kompatema, pacienca kaj favorkora, kaj Vi ne forlasis ilin. 18 Kvankam ili faris al si fanditan bovidon, kaj diris: Jen estas via dio, kiu elkondukis vin el Egiptujo, kaj kvankam ili faris grandajn blasfemojn, 19 Vi tamen en Via granda favorkoreco ne forlasis ilin en la dezerto, la nuba kolono ne foricxis de ili tage, por konduki ilin sur la vojo, kaj la fajra kolono nokte, por prilumi al ili la vojon, kiun ili devis iri; 20 kaj Vian bonan spiriton Vi donis al ili, por instrui ilin, kaj Vian manaon Vi ne rifuzis al ilia bucxo, kaj akvon Vi donis al ili kontracx ilia soifo. 21 Kaj dum kvardek jaroj Vi nutris ilin en la dezerto; nenio mankis al ili; iliaj vestoj ne sentacxgicxis, kaj iliaj piedoj ne cxvelis. 22 Kaj Vi donis al ili regnojn kaj popolojn, kaj dividis ilin lacxparte; kaj ili ekposedis la landon de Sicxon, la landon de la recxo de cxecebon, kaj la landon de Og, recxo de Bacxan. 23 Kaj iliajn filojn Vi multigis kiel la steloj de la cxielo, kaj Vi venigis ilin en la landon, pri kiu Vi diris al iliaj patroj, ke ili venos kaj ekposedos cxin. 24 Kaj la filoj venis kaj ekposedis la landon; kaj Vi humiligis antacx ili la locxantojn de la lando, la Kanaanidojn, kaj transdonis ilin en iliajn manojn, ankacx iliajn recxojn kaj la popolojn de la lando, por ke ili agu kun cxi tiuj lacx sia bontrovo. 25 Kaj ili venkoprenis urbojn fortikigitajn kaj teron grasan, kaj ili ekposedis domojn plenajn de cxio bona, putojn elhakitajn en cxtonoj, vinbercxardenojn kaj olivcxardenojn, kaj multajn mancxacxdonajn arbojn. Kaj ili mancxis, saticxis, grasicxis, kaj cxuis, dank' al Via granda boneco. 26 Kaj ili faricxis malobeemaj kaj defalis de Vi kaj cxetis Vian instruon malantacx sian dorson; Viajn profetojn, kiuj admonis ilin returni sin al Vi, ili mortigis; kaj ili faris grandajn blasfemojn. 27 Tiam Vi transdonis ilin en la manojn de iliaj malamikoj, kaj cxi tiuj premis ilin. Sed en la tempo de sia mizero ili vokis al Vi, kaj Vi el la cxielo acxdis, kaj pro Via granda favorkoreco Vi donis al ili savantojn, kiuj savis ilin el la manoj de iliaj malamikoj. 28 Tamen, kiam ili ricevis trankvilecon, ili denove faradis malbonon antacx Vi. Kaj Vi forlasis ilin en la manoj de iliaj malamikoj, kiuj regis super ili. Sed, kiam ili returnis sin kaj vokis al Vi, Vi acxdis el la cxielo, kaj Vi savis ilin multfoje pro Via granda kompatemeco. 29 Vi admonis ilin, ke ili returnu sin al Via instruo; sed ili estis malhumilaj kaj ne obeis Viajn ordonojn, ili pekis kontracx Viaj preskriboj, per kies plenumado la homo vivas, ili deturnis sian cxultron, malmoligis sian nukon, kaj ne volis acxskulti. 30 Vi atendis por ili dum multe da jaroj, Vi admonadis ilin kun Via spirito per Viaj profetoj; sed ili ne atentis; tial Vi transdonis ilin en la manojn de la popoloj alilandaj. 31 Tamen pro Via granda kompatemeco Vi ne ekstermis ilin tute, kaj ne forlasis ilin, cxar Vi estas Dio indulgema kaj kompatema. 32 Kaj nun, ho nia Dio, Dio granda, potenca, kaj timinda, kiu konservas la interligon kaj la favorkorecon, ne rigardu kiel tro malgrandan la tutan suferon, kiu trafis nin, niajn recxojn, niajn princojn, niajn pastrojn, niajn profetojn, niajn patrojn, kaj Vian tutan popolon, de la tempo de la recxoj de Asirio cxis la nuna tago. 33 Vi estas justa en cxio, kio trafis nin; cxar Vi agis lacx la vero, kaj ni agis malpie. 34 Kaj niaj recxoj, niaj princoj, niaj

pastroj, kaj niaj patroj ne plenumis Vian instruon, kaj ne atentis Viajn ordonojn kaj admonojn, per kiuj Vi ilin admonis. 35 En la tempo de sia regno, kaj cxe Via granda bono, kiun Vi donis al ili, sur la tero vasta kaj grasa, kiun Vi donis al ili, ili ne servis al Vi kaj ne deturnis sin de siaj malbonaj agoj. 36 Jen ni hodiace estas sklavo, kaj sur la tero, kiun Vi donis al niaj patroj, por ke ni manĉu cxiujn fruktojn kaj cxian bonaceon, jen ni estas sklavo sur cxi. 37 Kaj cxiuj produktacej abunde iras al la regejoj, kiujn Vi starigis super ni pro niaj pekoj; ili regas super niaj korpoj kaj super niaj brutoj laŭ sia placejo, kaj en granda mizero ni estas. 38 En cxio cxi tio ni faras firman interligon, kaj ni skribas, kaj tion sigelas niaj eminentuloj, niaj Levitoj, niaj pastroj.

Cxapitro 10

1 La sigelintoj estas: Necxemia, la regionestro, filo de cxacxalja, kaj Cidkija, 2 Seraja, Azarja, Jeremia, 3 Pacxcur, Amarja, Malkija, 4 cxatucx, cxebanja, Malucx, 5 cxarim, Meremot, Obadja, 6 Daniel, Ginton, Barucx, 7 Mecxulam, Abija, Mijamin, 8 Maazja, Bilgaj, cxemaja. Tio estas la pastroj. 9 La Levitoj: Jecxua, filo de Azanja, Binuj, el la filoj de cxenadad, Kadmiel; 10 kaj iliaj fratoj: cxebanja, Hodija, Kelita, Pelaja, cxanan, 11 Micxa, Recxob, cxacxabja, 12 Zakur, cxerebja, cxebanja, 13 Hodija, Bani, Beninu. 14 La cxejoj de la popolo: Parocx, Pacxat-Moab, Elam, Zatu, Bani, 15 Buni, Azgad, Beba, 16 Adonija, Bigvaj, Adin, 17 Ater, cxizkija, Azur, 18 Hodija, cxacxum, Becaj, 19 cxarif, Anatot, Nebaj, 20 Magpiacx, Mecxulam, cxezir, 21 Mecxezabel, Cadok, Jadua, 22 Pelatja, cxanan, Anaja, 23 Hocxea, cxananja, cxacxub, 24 Halocxecx, Pilcxa, cxobek, 25 Recxum, cxacxabna, Maaseja, 26 Acxija, cxanan, Anan, 27 Malucx, cxarim, Baana. 28 Kaj la cetera popolo, la pastroj, Levitoj, pordegistoj, kantistoj, Netinoj, kaj cxiuj, kiuj aparticxis de la aligentaj popoloj al la instruo de Dio, iliaj edzinoj, filoj, kaj filinoj, cxiuj, kiuj povis kompreni, 29 alicxis al siaj fratoj, al la eminentuloj, kaj ligis sin per cxura promeso, ke ili sekvis la instruon de Dio, donitan per Moseo, servanto de Dio, kaj ke ili konservos kaj plenumos cxiujn ordonojn de la Eternulo, nia Sinjoro, Liajn preskribojn kaj leceojn; 30 ke ni ne donos niajn filinojn al la popoloj de la lando, kaj iliajn filinojn ni ne prenos por niaj filoj; 31 ke kiam la popoloj de la lando venigos la komercaceojn acx cxiaspecan grenon en sabato, por vendi, ni ne prenos de ili en sabato acx en alia sankta tago; ke en cxiu sepa jaro ni forigos cxiujn cxuldojn. 32 Kaj ni starigis al ni kiel leceon, ke ni donados de ni po triono de siklo cxuijare por la servado en la domo de nia Dio: 33 por la panoj de propono, por la cxuitaga farunofero, por la cxuitaga brulofero, por la sabatoj, monatkomencoj, festoj, por la sanktaceoj, por pekoferoj, por pekliberigi Izraelon, kaj por cxiuj laboroj en la domo de nia Dio. 34 Kaj ni lotis inter la pastroj, Levitoj, kaj popolo pri la ofera liverado de ligno en la domo de nia Dio, laŭ niaj patrodomoj, cxuijare en difinitaj tempoj, por bruligi sur la altaro de la Eternulo, nia Dio, kiel estas skribite en la instruo. 35 Kaj ni akceptis kiel devon, ke ni alportados la unuaaceojn de nia tero kaj la unuaaceojn de cxiuj fruktoj de cxiu arbo cxuijare en la domon de la Eternulo; 36 ankace la unuenaskitojn el niaj filoj kaj el niaj brutoj, kiel estas skribite en la instruo, kaj la unuenaskitojn de niaj bovoj kaj de niaj cxafoj ni alportados en la domon de nia Dio, al la pastroj, kiuj servas en la domo de nia Dio. 37 Kaj la unuaaceon de nia pasto, niajn oferdonojn, la fruktojn de cxiuj arboj, moston, kaj oleon ni alportados al la pastroj en la cxambrojn de la domo de nia Dio; kaj la dekonaceon de nia tero ni donos al la Levitoj, por ke ili, la Levitoj, havu

dekonacxon en cxiuj urboj, kie ni prilaboras la teron. 38 Kaj la pastro, la Aaronido, estos kun la Levidoj, kiam ili prenos la dekonacxon; kaj la Levidoj venigos dekonacxon el la dekonacxo en la domon de nia Dio, en la cxambrojn de la provizejo. 39 cxar en tiujn cxambrojn la Izraelidoj kaj la Levidoj devas liveri la oferdonon el la greno, mosto, kaj oleo. Tie trovixas la vazoj de la sanktejo, la servantaj pastroj, la pordegistoj, kaj la kantistoj. Kaj ni ne forlasos la domon de nia Dio.

Cxapitro 11

1 La estroj de la popolo loxis en Jerusaleml. La cetera popolo faris lotadon, por ke unu parto el dek loxux en Jerusaleml, la sankta urbo, kaj la ceteraj nacx partoj en la urboj. 2 Kaj la popolo benis cxiujn homojn, kiuj memvole konsentis loxi en Jerusaleml. 3 Jen estas la cxefoj de la provinco, kiuj loxis en Jerusaleml; en la urboj de Judujo loxis cxiu en sia posedacxo, lacx siaj urboj, la Izraelidoj, pastroj, Levidoj, Netinoj, kaj idoj de la servantoj de Salomono. 4 En Jerusaleml loxis el la idoj de Jehuda kaj el la idoj de Benjamen: el la idoj de Jehuda: Ataja, filo de Uzija, filo de Zecxarja, filo de Amarja, filo de cxefatja, filo de Mahalalel, el la filoj de Perek; 5 kaj Maaseja, filo de Barucx, filo de Kol-cxoze, filo de cxazaja, filo de Adaja, filo de Jojarib, filo de Zecxarja, filo de la cxiloano. 6 La nombro de cxiuj idoj de Perek, kiuj loxis en Jerusaleml, estis kvarcent sesdek ok, homoj batalkapablaj. 7 Kaj jen estas la idoj de Benjamen: Salu, filo de Mecxulam, filo de Joed, filo de Pedaja, filo de Kolaja, filo de Maaseja, filo de Itiel, filo de Jecxaja; 8 post li Gabaj, Salaj, nacxcent dudek ok. 9 Kaj Joel, filo de Zicxri, estis ilia estro; kaj Jehuda, filo de Hasenua, estis dua urbestro. 10 El la pastroj: Jedaja, filo de Jojarib, Jaxin, 11 Seraja, filo de cxilkija, filo de Mecxulam, filo de Cadok, filo de Merajot, filo de Acxitub, estro en la domo de Dio. 12 Kaj iliaj fratoj, kiuj plenumadis laborojn en la domo, estis en la nombro de okcent dudek du; kaj Adaja, filo de Jerocxam, filo de Pelalja, filo de Amci, filo de Zecxarja, filo de Pacxcxur, filo de Malkija; 13 kaj liaj fratoj, cxefoj de patrodomoj, ducent kvardek du; kaj Amacxsaj, filo de Azarel, filo de Acxzaj, filo de Mecxilemot, filo de de Imer; 14 kaj iliaj fratoj, kuracxaj viroj, cent dudek ok. Ilia estro estis Zabdiel, filo de Hagedolim. 15 Kaj el la Levidoj: cxemaja, filo de cxacxub, filo de Azrikam, filo de cxacxabja, filo de Buni; 16 kaj cxabtaj kaj Jozabad super la eksteraj aferoj de la domo de Dio, el la cxefoj de la Levidoj; 17 kaj Matanja, filo de Micxa, filo de Zabdi, filo de Asaf, cxefa komencisto de lacxdkantado cxe la precxo, kaj Bakbukja, la dua inter siaj fratoj, kaj Abda, filo de cxamua, filo de Galal, filo de Jedutun. 18 La nombro de cxiuj Levidoj en la sankta urbo estis ducent okdek kvar. 19 Kaj la pordegistoj: Akub, Talmon, kaj iliaj fratoj, gardistoj cxe la pordegoj, cent sepdek du. 20 La ceteraj Izraelidoj, pastroj, kaj Levidoj loxis en cxiuj urboj de Judujo, cxiu en sia posedacxo. 21 Kaj la Netinoj loxis en Ofel; Cicxa kaj Gicxpa estis super la Netinoj. 22 Estro de la Levidoj en Jerusaleml estis Uzi, filo de Bani, filo de cxacxabja, filo de Matanja, filo de Micxa, el la idoj de Asaf, kantistoj cxe la servado en la domo de Dio. 23 cxar pri ili estis ordono de la rexo, kaj por la kantistoj estis difinita cxiutaga salajro. 24 Kaj Petacxja, filo de Mecxezabel, el la idoj de Zeracx, filo de Jehuda, estis komisiita de la rexo por cxiuj aferoj, koncernantaj la popolon. 25 Kaj en la vilacxo, sur siaj kampoj multaj el la idoj de Jehuda loxis en Kirjat-Arba kaj cxiaj cxirkacxacoj, en Dicxon kaj cxiaj cxirkacxacoj, en Kabceel kaj cxiaj vilacxo, 26 en Jecxua, en Molada, en Bet-Pelet, 27 en cxacar-cxual, en Beer-cxeba kaj cxiaj cxirkacxacoj, 28 en

Ciklag, en Mecxona kaj cxiaj cxirkacxacoj, 29 en En-Rimon, en Corea, en Jarmut, 30 en Zanoacx, en Adulam, kaj iliaj vilacxo, en Lacxiex kaj sur cxiaj kampoj, en Azeka kaj cxiaj cxirkacxacoj. Ili starigis siajn tendojn de Beer-cxebe cxis la valo Hinom. 31 Kaj la idoj de Benjamin locxis komencante de Geba, en Micxmacx, en Aja, en Bet-El kaj cxiaj cxirkacxacoj, 32 en Anatot, en Nob, en Ananja, 33 en cxacor, en Rama, en Gitaim, 34 en cxadid, en Ceboim, en Nebalat, 35 en Lod, en Ono, en la Valo de cxarpentistoj. 36 Kaj el la Levidoj parto el Judujo locxis en la regiono de Benjamin.

Cxapitro 12

1 Jen estas la pastroj kaj Levidoj, kiuj venis kun Zerubabel, filo de cxealtiel, kaj kun Jecxua: cxeraja, Jeremia, Ezra, 2 Amarja, Malucx, cxatucx, 3 cxeexanja, Recxum, Meremot, 4 Ido, Ginton, Abija, 5 Mijamin, Maadja, Bilga, 6 cxemaja, Jojarib, Jedaja, 7 Salu, Amok, cxilkija, Jedaja. Tio estas la cxefoj de la pastroj kaj iliaj fratoj en la tempo de Jecxua. 8 Kaj la Levidoj: Jecxua, Binuj, Kadmiel, cxerebja, Jehuda, Matanja, super la lacxdkantoj, li kaj liaj fratoj; 9 kaj Bakbukja kaj Uni, iliaj fratoj, decxoris kun ili. 10 Jecxua naskigis Jojakimon, Jojakim naskigis Eljacob, Eljacob naskigis Jojadan, 11 Jojada naskigis Jonatanon, Jonatan naskigis Jaduan. 12 En la tempo de Jojakim estis pastroj cxefoj de patrodomoj: de la domo de Seraja: Meraja; de la domo de Jeremia: cxananja; 13 de la domo de Ezra: Mecxulam; de la domo de Amarja: Jehocxanan; 14 de la domo de Melicxu: Jonatan; de la domo de cxebanja: Jozef; 15 de la domo de cxarim: Adna; de la domo de Merajot: cxelkaj; 16 de la domo de Ido: Zecxarja; de la domo de Ginton: Mecxulam; 17 de la domo de Abija: Ziexri; de la domo de Minjamin, de la domo de Moadja: Piltaj; 18 de la domo de Bilga: cxamua; de la domo de cxemaja: Jehonatan; 19 de la domo de Jojarib: Matnaj; de la domo de Jedaja: Uzi; 20 de la domo de Salaj: Kalaj; de la domo de Amok: Eber; 21 de la domo de cxilkija: cxacxabja; de la domo de Jedaja: Netanel. 22 El la Levidoj estis enskribitaj la cxefoj de patrodomoj en la tempo de Eljacob, Jojada, Jocxanan, kaj Jadua; la pastroj dum la regado de Dario la Persa. 23 La Levidoj, cxefoj de patrodomoj, estis enskribitaj en la libron de kroniko cxis la tempo de Jocxanan, filo de Eljacob. 24 La cxefoj de la Levidoj: cxacxabja, cxerebja, Jecxua, filo de Kadmiel, kaj iliaj fratoj apud ili estis destinitaj por la lacxdkantoj, lacx la aranco de David, la homo de Dio, lacx decxorpartoj. 25 Matanja, Bakbukja, Obadja, Mecxulam, Talmon, kaj Akub estis pordegistoj, kaj decxoris en la provizejoj cxe la pordegoj. 26 Ili estis en la tempo de Jojakim, filo de Jecxua, filo de Jocadak, kaj en la tempo de Necxemja, la regionestro, kaj de Ezra, la pastro-skribisto.

27 cxe la inacxguro de la murego de Jerusalem oni sercxis la Levidojn el cxiuj iliaj lokoj, por venigi ilin en Jerusalemon, por fari inacxguron kaj cxojan feston, kun glorkantoj kaj kantoj, kun cimbaloj, psalteroj, kaj harpoj. 28 Kaj kunvenis la idoj de kantistoj el la regiono cxirkacx Jerusalem kaj el la vilacxo de la Netofaanoj, 29 el Bet-Gilgal, de la kampoj de Geba kaj Azmavet; cxar la kantistoj konstruis al si vilacxojn en la cxirkacxaco de Jerusalem. 30 Kaj purigis sin la pastroj kaj la Levidoj, kaj ili purigis la popolon, la pordegojn, kaj la muregon. 31 Tiam mi suprenirigis la estrojn de Judujo sur la muregon, kaj mi starigis du grandajn cxorojn kaj procesiojn. Unu sur la dekstra flanko de la murego, cxe la Pordego de Sterko. 32 Kaj post ili iris

Hocxaja, kaj duono de la estroj de Judujo, 33 kaj Azarja, Ezra, Mecxulam, 34 Jehuda, Benjamin, cxemaja, kaj Jeremia. 35 El la pastridoj kun trumpetoj: Zecxarja, filo de Jonatan, filo de cxemaja, filo de Matanja, filo de Micxaja, filo de Zakur, filo de Asaf; 36 kaj liaj fratoj: cxemaja, Azarel, Milalaj, Gilalaj, Maaj, Netanel, Jehuda, cxanani, kun muzikaj instrumentoj de David, la homo de Dio; kaj antacx ili estis Ezra, la skribisto. 37 Apud la Pordego de la Fonto, kontrakx cxi, ili iris sur la extupoj de la urbo de David supren sur la muregon al la domo de David, kaj cxis la Pordego de la Akvo oriente. 38 La dua cxoro iris kontrakxe de ili, kaj post cxi iris mi kaj duono de la popolo, supre sur la murego, de la Turo de la Fornoj cxis la Larcxa Murego, 39 al la Pordego de Efraim, al la Malnova Pordego, al la Pordego de Ficxoj, al la turo de cxananel, al la turo Mea, cxis la Pordego de cxafoj; kaj ili haltis cxe la Pordego de la Malliberejo. 40 Kaj ambacx cxoroj haltis cxe la domo de Dio, ankacx mi kaj duono de la estroj kun mi, 41 kaj la pastroj Eljakim, Maaseja, Minjamin, Micxaja, Eljoenaj, Zecxarja, cxananja, kun trumpetoj, 42 kaj Maaseja, cxemaja, Eleazar, Uzi, Jehocxanan, Malkija, Elam, kaj Ezer. Kaj lacxe kantis la kantistoj; ilia cxefo estis Jizracxja. 43 Kaj oni alportis en tiu tago grandajn oferojn, kaj oni estis gajaj; cxar Dio cxojigis ilin per granda cxojo; ecx la virinoj kaj la infanoj cxojis, kaj la gajeco de Jerusalem estis acxdata malproksime.

44 Kaj en tiu tago estis starigitaj homoj por la cxambroj de provizejo, por la oferdonoj, la unuaacxo, la dekonacxo, por kolekti en tiuj cxambroj el la kampoj de la urboj la preskribitajn partojn por la pastroj kaj la Levidoj; cxar la Judoj cxojis pri la pastroj kaj Levidoj, kiuj staris. 45 Kaj ili observadis la preskribon de sia Dio kaj la preskribon pri la pureco. Kaj la kantistoj kaj pordegistoj staris konforme al la preskribo de David kaj de lia filo Salomono. 46 cxar ankacx antacxe, en la tempo de David kaj Asaf, estis cxefoj de kantistoj, kaj glorkantoj kaj dankokantoj al Dio. 47 cxiuj Izraelidoj en la tempo de Zerubabel kaj en la tempo de Necxemja donadis partojn cxiutagajn al la kantistoj kaj pordegistoj; kaj ili konsekradis partojn por la Levidoj, kaj la Levidoj konsekradis partojn por la idoj de Aaron.

Cxapitro 13

1 En tiu tago oni legis el la libro de Moseo antacx la oreloj de la popolo; kaj trovicxis, ke estas skribite en cxi, ke Amonido kaj Moabido neniam devas eniri en la komunumon de Dio; 2 cxar ili ne venis renkonte al la Izraelidoj kun pano kaj akvo, kaj dungis kontrakx ili Bileamon, por malbeni ilin; sed nia Dio cxancxis la malbenon en benon. 3 Kiam ili acxdis tiun lecxon, ili apartigis de Izrael cxiun aligentulon.

4 Antacx cxi tio la pastroj Eljacxib, administranto de la cxambroj de la domo de nia Dio, parencio de Tobija, 5 arancxis por li grandan cxambron, en kiu oni antacxe deponadis la farunoferon, olibanon, vazojn, dekonacxon el la greno, mosto, kaj oleo, kiuj estis destinitaj por la Levidoj, kantistoj, kaj pordegistoj, kaj la oferdonojn por la pastroj. 6 Dum cxio cxi tio mi ne estis en Jerusalem, cxar en la tridek-dua jaro de Artacxcxast, recxo de Babel, mi iris al la recxo, kaj nur post kelka tempo mi forpatis min de la recxo. 7 Kiam mi venis en Jerusalemon, mi eksciis pri la malbono, kiun Eljacxib faris pro Tobija, arancxante por li cxambron en la kortoj de la domo de Dio. 8 Tio min forte cxagrenis, kaj mi elcxetis cxiujn domobjektojn de Tobija for el la cxambro.

9 Kaj mi diris, ke oni purigu la cxambrojn; kaj mi revenigis tien la vazojn de la domo de Dio, la farunoferon kaj la olibanon. 10 Mi ankacx eksciis, ke la partoj de la Levidoj ne estis donataj al ili, ke la Levidoj kaj kantistoj, kiuj devis fari la servadon, forkuris cxiu al sia kampo. 11 Tiam mi faris pro tio severan riprocxon al la estroj, kaj diris: Kial la domo de Dio estas forlasita? Kaj mi kunvenigis ilin kaj starigis ilin sur iliaj lokoj. 12 Kaj cxij Judoj alportis dekonacxon el la greno, el la mosto, kaj el la oleo por la provizejoj. 13 Kaj mi starigis super la provizejoj la pastron cxelemja, la skribiston Cadok, el la Levidoj Pedajan, kaj al ili cxananon, filon de Zakur, filo de Matanja; cxar ili estis opiniataj fidindaj. Kaj ili havis la devon distribui la partojn al siaj fratoj. 14 Memoru tion pri mi, ho mia Dio, kaj ne forvicxu miajn bonajn agojn, kiujn mi faris koncerne la domon de mia Dio kaj la servadon al Li.

15 En tiu tempo mi vidis en Judujo, ke oni tretas vinpremilojn en sabato kaj portas garbojn kaj cxarcxas sur azenoj, ankacx vinon, vinberojn, figojn, kaj cxiaspecan cxarcxon, kaj veturigas tion en Jerusalemon en tago sabata. Kaj mi faris al ili riprocxon en la tago, kiam ili vendis mancxacxon. 16 Ankacx Tiranoj loxis tie, kaj ili alveturigadis ficxojn kaj cxiaspecajn komercacxojn, kaj vendadis en sabato al la loxantoj de Judujo kaj de Jerusalemon. 17 Kaj mi faris mallacxdon al la eminentuloj de la Judoj, kaj diris al ili: Kial vi faras tian malbonon kaj malsanktigas la tagon sabatan? 18 Tiel agis ja viaj patroj, kaj pro tio nia Dio venigis sur nin kaj sur cxi tiun urbon cxi tiun tutan malfelicxon! Kaj vi pligrandigas la koleron kontrakx Izrael, malsanktigante la sabaton! 19 Kiam cxe la pordegoj de Jerusalemon faricxis krepusko, antacx sabato, mi ordonis cxlosi la pordojn kaj ne malfermi ilin cxis post sabato. Kaj kelkajn el miaj servantoj mi starigis cxe la pordegoj, por ke oni ne enportu cxarcxon en la tago sabata. 20 Kaj la komercistoj kaj vendistoj de cxiaspeca vendeblacxo noktis ekstere de Jerusalemon unu fojon kaj duan fojon. 21 Kaj mi faris al ili riprocxon, kaj diris al ili: Kial vi noktas apud la murego? se vi faros tion duan fojon, mi metos la manon sur vin. De tiu tempo ili ne venadis en sabato. 22 Kaj mi diris al la Levidoj, ke ili sin purigu, kaj venu stari garde cxe la pordegoj, por ke oni tenu sankte la tagon sabatan. Ankacx cxi tion memoru pri mi, ho mia Dio, kaj indulgu min lacx Via granda favorkoreco.

23 Ankacx en tiu tempo mi vidis Judojn, kiuj prenis al si edzinojn Acxdodaninojn, Amonidinojn, kaj Moabidinojn; 24 kaj iliaj infanoj duone parolis Acxdode, kaj ne povosciis paroli Jude, sed nur la lingvon de tiu acx alia popolo. 25 Mi faris al ili severan riprocxon kaj malbenis ilin, kaj batis kelkajn virojn el ili kaj cxiris al ili la harojn, kaj devigis ilin cxuri per Dio: Vi ne donos viajn filinojn al iliaj filoj kaj ne prenos iliajn filinojn por viaj filoj acx por vi mem. 26 Per tio pekis ja Salomono, rexo de Izrael; inter la multaj nacioj ne estis rexo simila al li, kaj li estis amata de sia Dio, kaj Dio faris lin rexo super la tuta Izrael; tamen ecx lin pekigis la aligentaj edzinoj. 27 Kaj cxu pri vi oni povas acxdi, ke vi faras cxi tiun tutan grandan malbonon, pekante kontrakx nia Dio kaj prenante aligentajn edzinojn? 28 El la filoj de Jojada, filo de la cxefpastro Eljacxib, unu estis bofilo de la cxoronano Sanbalat. Mi forpelis lin de mi. 29 Memoru pri ili, ho mia Dio, ke ili makulis la pastrecon kaj la interligon pastran kaj Levidan. 30 Tiamaniere mi purigis ilin de cxio aligenta, kaj mi restarigis la servoregulojn de la pastroj kaj Levidoj, de cxiu en lia ofico, 31 kaj por la oferliverado de ligno en difinitaj tempoj, kaj por la unuaacxo.

Memoru min, ho mia Dio, al bono.

ESTER

Cxapitro 1

1 Tio estis en la tempo de Acxacxverocx, de tiu Acxacxverocx, kiu rexis de Hindujo cxis Etiopujo, super cent dudek sep landoj. 2 En tiu tempo, kiam la rexo Acxacxverocx sidis sur sia recxa trono en la kastelurbo cxucxan, 3 en la tria jaro de lia recxado, li faris festenon por cxiuj siaj princoj kaj siaj servantoj, por la potenculoj de Persujo kaj Medujo, por la landestroj kaj regionestroj, kiuj estis cxe li, 4 montrante la grandan ricxecon de sia regno kaj la majestatan belecon de sia grandeco, dum multe da tagoj, dum cent okdek tagoj. 5 Kiam finicxis tiuj tagoj, la rexo faris por la tuta popolo, kiu trovicxis en la kastelurbo cxucxan, de la grandaj cxis la malgrandaj, festenon septagan sur la cxardeno korto de la recxa palaco. 6 Blankaj, rucxaj, kaj bluaj cxtofoj, fiksitaj per bisinaj kaj purpuraj cxnuroj, pendis sur arcxentaj ringoj kaj marmoraj kolonoj. Oras kaj arcxentaj benkoj staris sur podio el verda, blanka, flava, kaj nigra marmoro. 7 La trinkacxon oni donadis en oras vazoj kaj en vazoj ne similaj unuj al la aliaj; kaj da recxa vino estis multe, kiel decis al la rexo. 8 La trinkado estis en ordo, neniuj devigis; cxar tiel la rexo ordonis al cxiuj administrantoj de sia domo, ke oni agu lacx la volo de cxiu. 9 Ankacx la rexinino Vacxti faris festenon por la virinoj de la recxa domo de la rexo Acxacxverocx. 10 En la sepa tago, kiam la koro de la rexo gajicxis de vino, li diris al Mehuman, Bizta, cxarbona, Bigta, Abagta, Zetar, kaj Karkas, la sep cxnukoj, kiuj servadis antacx la rexo Acxacxverocx, 11 ke ili alkonduku la rexinon Vacxti al la rexo en la rechina krono, por montri al la popoloj kaj al la princoj cxian belecon; cxar cxi estis bela. 12 Sed la rexinino Vacxti ne volis veni lacx la ordono, kiun la rexo donis per la cxnukoj. Tiam la rexo forte ekkoleris, kaj lia furiozo brulis en li. 13 Kaj la rexo diris al la sacxuloj kompetentaj pri la cirkonstancoj (cxar la aferoj de la rexo estis ordinare farataj post konsilicxo kun cxiuj konantoj de lecxo kaj juro; 14 kaj la plej proksimaj al li estis: Karcxena, cxetar, Admata, Tarcxix, Meres, Marsena, kaj Memucxan, la sep princoj Persaj kaj Medaj, kiuj havis la rajton rigardi la vizacxon de la rexo kaj okupis la unuan lokon en la regno); 15 Kiel oni lacx la lecxo devas agi kun la rexinino Vacxti pro tio, ke cxi ne plenumis la ordonon de la rexo Acxacxverocx, donitan per la cxnukoj? 16 Tiam diris Memucxan antacx la rexo kaj la princoj: La rexinino Vacxti estas kulpa, ne sole kontracx la rexo, sed kontracx cxiuj princoj, kaj kontracx cxiuj popoloj, kiuj trovicxas en cxiuj landoj de la rexo Acxacxverocx; 17 cxar la ago de la rexinino faricxos konata al cxiuj virinoj tiel, ke ili malrespektos siajn edzojn, dirante: La rexo Acxacxverocx ordonis venigi al li la rexinon Vacxti, kaj cxi ne iris. 18 Nun la Persaj kaj Medaj princedzinoj, kiuj acxdis pri la ago de la rexinino, parolos tiel same al cxiuj princoj de la rexo; kaj estos suficxe da malhonoro kaj da cxagreno. 19 Se al la rexo placxas, oni elirigu ordonon de la rexo, kaj oni enskribu cxin kiel nemalobeeblan lecxon de Persujo kaj Medujo, ke la rexinino Vacxti ne venu plu antacx la rexon Acxacxverocx; kaj cxian rechinecon la rexo transdonu al alia virino, kiu estas pli bona ol cxi. 20 Kiam la ordono, kiun la rexo faris, estos acxdita en lia tuta regno, kiel ajn granda cxi estas, tiam cxiuj virinoj respektos siajn edzojn, de la grandaj cxis la malgrandaj. 21 La parolo placxis al la rexo kaj al la princoj, kaj la rexo agis konforme al la parolo de Memucxan. 22 Kaj li sendis leterojn en cxiujn landojn de la rexo, en cxiun landon lacx cxia skribmaniero kaj al cxiu popolo en cxia lingvo, ke cxiu viro estu cxefo

en sia domo kaj postulu paroladon en la lingvo de lia popolo.

Cxapitro 2

1 Post tiu afero, kiam kvieticxis la kolero de la rexo Acxaxverocx, li rememoris pri Vacxti, kaj pri tio, kion cxi faris kaj kio estis dekretita pri cxi. 2 Kaj diris la junuloj de la rexo, kiuj servadis al li: Oni sercxu por la rexo belajn junajn virgulinon; 3 kaj la rexo starigu en cxiuj landoj de sia regno oficistojn, kiuj kolektus cxiujn belajn junajn virgulinon en la kastelurbon cxucxan, en la virinejon, sub la inspektadon de Hegaj, la rexa ecxnuko, gardisto de la virinoj, kaj oni donu al ili iliajn beligacxojn; 4 kaj la junulino, kiu placxos al la okuloj de la rexo, faricxos rexino anstatacx Vacxti. Kaj la afero placxis al la rexo, kaj li tiel faris. 5 En la kastelurbo cxucxan estis Judo, kies nomo estis Mordecxaj, filo de Jair, filo de cximei, filo de Kicx, Benjaminido; 6 kiu estis translocxigita el Jerusalema kune kun la translocxigitaj, kiuj estis forkondukitaj kun Jecxonja, rexo de Judujo, kaj kiujn translocxigis Nebukadnecar, rexo de Babel. 7 Li estis prizorganto de Hadasa, kiu ankacx estis nomata Ester, filino de lia onklo, cxar cxi ne havis patron nek patrinon. La junulino estis belstatura kaj belvizacxa. Kiam mortis cxiaj gepatroj, Mordecxaj prenis cxin al si kiel filinon. 8 Kiam estis acxdigita la ordono de la rexo kaj lia lecxo, kaj kiam oni kolektis multe da knabinoj en la kastelurbon cxucxan sub la inspekton de Hegaj, tiam ankacx Ester estis prenita en la rexan domon sub la inspekton de Hegaj, la gardisto de la virinoj. 9 La knabino placxis al li kaj akiris lian favoron, kaj li rapide donis al cxi cxiajn beligacxojn kaj cxian destinitacxon, kaj sep knabinojn elektitajn el la domo de la rexo; kaj li translocxigis cxin kun cxiaj knabinoj en la plej bonan parton de la virinejo. 10 Ester ne diris pri sia popolo nek pri sia patrujo, cxar Mordecxaj ordonis al cxi, ke cxi ne diru. 11 cxiutage Mordecxaj iradis antacx la korto de la virinejo, por sciicxi pri la farto de Ester, kaj pri tio, kio okazas al cxi. 12 Kiam por cxiu knabino venis la vico iri al la rexo Acxaxverocx, post kiam dum dek du monatoj estis farata al cxi la beligado destinita por la virinoj (cxar tiel longe dactris la tempo de ilia beligado: ses monatoj per mirha oleo, kaj ses monatoj per aromacxoj kaj per aliaj cxmiracxoj), 13 tiam la knabino eniris al la rexo. cxion, kion cxi diris, oni donis al cxi, por ke cxi iru kun tio el la virinejo en la rexan domon. 14 Vespere cxi eniris, kaj matene cxi revenis en la virinejon duan, sub la inspekton de cxaacxgaz, rexa ecxnuko, gardisto de la kromvirinoj; cxi jam ne plu iris al la rexo, krom en la okazo, se la rexo cxin deziris kaj se cxi estis vokita lacxnome. 15 Kiam por Ester, filino de Abicxail, onklo de Mordecxaj, kiu prenis cxin al si kiel filinon, venis la vico iri al la rexo, cxi nenion petis, krom nur tio, kion diris Hegaj, la rexa ecxnuko, gardisto de la virinoj. Kaj Ester akiris la favoron de cxiuj, kiuj cxin vidis. 16 Ester estis prenita al la rexo Acxaxverocx en lian rexan domon en la deka monato, tio estas en la monato Tebet, en la sepa jaro de lia rexado. 17 Kaj la rexo ekamis Esteron pli ol cxiujn edzinojn, kaj cxi akiris cxe li simpation kaj favoron pli ol cxiuj virgulinon; kaj li metis rexan kronon sur cxian kapon kaj faris cxin rexino anstatacx Vacxti. 18 Kaj la rexo faris grandan festenon por cxiuj siaj princoj kaj servantoj, festenon je la honoro de Ester; kaj li donis ripozon al la landoj kaj disdonis rexajn donacojn. 19 Kaj kiam oni la duan fojon kolektis junulinojn, Mordecxaj sidis cxe la pordego de la rexo. 20 Ester ancoracx ne diris pri sia patrujo kaj pri sia popolo, kiel ordonis al cxi Mordecxaj; kaj la dirojn de Mordecxaj Ester plenumadis tiel same, kiel tiam, kiam cxi estis sub lia prizorgado. 21 En tiu tempo, kiam Mordecxaj sidadis cxe la pordego de la rexo, ekkoleris Bigtan kaj Terecx, du korteganoj de la rexo el la sojlogardistoj, kaj ili intencis meti manon sur la rexon Acxaxverocx. 22 Pri tio eksciis Mordecxaj, kaj li diris

al la recxino Ester, kaj Ester diris tion al la recxo en la nomo de Mordecxaj. 23 La afero estis esplorita kaj trovita vera, kaj oni pendigis ambacx sur arbo. Kaj tio estis enskribita en la kronikon cxe la recxo.

Cxapitro 3

1 Post tiuj okazintacxo la recxo Acxacxverocx eminentigis Hamanon, filon de Hamedata, la Agagidon, altigis lin kaj starigis lian secxon super cxiuj princoj, kiuj estis cxe li. 2 Kaj cxiuj servantoj de la recxo, kiuj estis cxe la pordego de la recxo, klinadis sin kaj cxi etadis sin vizacxaltere antacx Haman, cxar tiel ordonis pri li la recxo. Sed Mordecxaj sin ne klinadis kaj ne cxi etadis sin vizacxaltere. 3 La servantoj de la recxo, kiuj estis cxe la pordego de la recxo, diris al Mordecxaj: Kial vi malobeas la ordonon de la recxo? 4 cxar ili diradis tion al li cxiutage kaj li ne obeis ilin, tial ili raportis tion al Haman, por vidi, cxu la vortoj de Mordecxaj konservos sian forton; cxar li diris al ili, ke li estas Judo. 5 Kiam Haman vidis, ke Mordecxaj ne klinas sin kaj ne cxi etas sin vizacxaltere antacx li, tiam Haman plenicxis de kolero. 6 Sed li trovis nesuficxa meti la manon sur Mordecxajon; cxar oni diris al li, el kiu popolo Mordecxaj estas, tial Haman ekintencis ekstermi cxiujn Judojn, kiuj estis en la tuta regno de Acxacxverocx, la popolon de Mordecxaj. 7 En la unua monato, tio estas en la monato Nisan, en la dek-dua jaro de la recxado de Acxacxverocx, oni cxi etadis pur'on, tio estas loton, antacx Haman, de tago al tago kaj de monato al monato, cxis la dek-dua, tio estas cxis la monato Adar. 8 Kaj Haman diris al la recxo Acxacxverocx: Ekzistas unu popolo, discxetita kaj dissemita inter la popoloj en cxiuj landoj de via regno; iliaj lecxoj estas malsimilaj al la lecxoj de cxiuj popoloj, kaj la lecxojn de la recxo ili ne plenumas; ne decas al la recxo tiel restigi ilin. 9 Se al la recxo placxas, oni preskribu ekstermi ilin; tiam dek mil kikarojn da arcxento mi pesos en la manojn de la oficistoj, por enporti en la kason de la recxo. 10 Tiam la recxo deprenis sian ringon de sia mano, kaj donis cxin al Haman, filo de Hamedata, la Agagido, malamiko de la Judoj. 11 Kaj la recxo diris al Haman: La arcxento estas transdonata al vi, kaj ankacx la popolo, por fari al cxi tion, kio placxas al vi. 12 Kaj oni vokis la skribistojn de la recxo en la unua monato, en cxia dek-tria tago, kaj oni skribis konforme al cxiuj ordonoj de Haman al la satrapoj de la recxo, kaj al la regionestroj, kiuj estis super cxiu regiono, kaj al la princoj de cxiu popolo, en cxiun landon lacx cxia skribmaniero kaj al cxiu popolo en cxia lingvo; en la nomo de la recxo Acxacxverocx tio estis skribita kaj sigelita per la ringo de la recxo. 13 Kaj oni sendis per kurieroj leterojn en cxiujn landojn de la recxo, ke oni ekstermu, mortigu, kaj pereigu cxiujn Judojn, de junulo cxis maljunulo, la infanojn kaj la virinojn, en unu tago, en la dek-tria tago de la dek-dua monato, tio estas de la monato Adar, kaj ilian havacxon oni disrabu. 14 Kopio de la letero estis transdonota kiel lecxo en cxiun landon kaj proklamota al cxiuj popoloj, por ke ili estu pretaj al tiu tago. 15 La kurieroj eliris rapide kun la ordono de la recxo. La lecxo estis donita en la kastelurbo cxucxan. La recxo kaj Haman sidicxis, por drinki, sed la urbo cxucxan estis konsternita.

Cxapitro 4

1 Kiam Mordecxaj eksciis cxion, kio faricxis, tiam Mordecxaj discxiris siajn vestojn, metis sur sin sakacxon kaj cindron, eliris en la mezon de la urbo, kaj kriis per lacxta kaj maldolcxa vocxo. 2 Kaj li venis cxis antacx la pordego de la recxo, cxar estis malpermesite eniri en sakacxo en la pordegon de la recxo. 3 Kaj en cxiu lando, sur cxiu loko, kien venis la ordono de la recxo kaj lia

dekreto, estis granda malcxojo cxe la Judoj, fastado, plorado, kaj cxemado; kaj multaj kucxis en sakacxo kaj cindro. 4 Kaj venis la servistinoj de Ester kaj cxiaj ecxnukoj, kaj rakontis al cxi. Kaj la recxino forte konsternicxis. Kaj cxi sendis vestojn, por vesti Mordecxajon kaj depreni de li la sakacxon; sed li ne akceptis. 5 Kaj Ester alvokis Hatacxon, unu el la ecxnukoj de la recxo, kiun cxi tiu destinis por servado al cxi, kaj cxi sendis lin al Mordecxaj, por ekscii, kio kaj pro kio tio estas. 6 Hatacx eliris al Mordecxaj sur la urban placon, kiu estis antacx la pordego de la recxo. 7 Kaj Mordecxaj rakontis al li cxion, kio okazis al li, kaj pri la difinita sumo da mono, kiun Haman promesis doni pese en la kason de la recxo pro la Judoj, por ekstermi ilin. 8 Kaj kopion de la letera ordono, kiu estis donita en cxucxan, por ilin ekstermi, li donis al li, por montri al Ester kaj sciigi al cxi, ordonante al cxi iri al la recxo, por petegi lin pri cxia popolo. 9 Hatacx venis kaj transdonis al Ester la vortojn de Mordecxaj. 10 Kaj Ester diris al Hatacx, ordonante, ke li diru al Mordecxaj: 11 cxiuj servantoj de la recxo kaj la popolo en la landoj de la recxo scias, ke por cxiu viro acx virino, kiu eniris al la recxo en la internan korton ne vokite, ekzistas nur unu lecxo, nome la morto, krom nur en la okazo, se la recxo etendas al li sian oran sceptron--tiam li restas vivanta; kaj mi ne estas vokita iri al la recxo jam de tridek tagoj. 12 Kiam oni raportis al Mordecxaj la vortojn de Ester, 13 tiam Mordecxaj sendis respondon al Ester: Ne pensu en via animo, ke en la recxa domo vi savicxos sola el cxiuj Judoj. 14 Se vi silentos en cxi tiu tempo, tiam liberigo kaj savo venos al la Judoj de alia loko; sed vi kaj la domo de via patro pereos. Kaj kiu scias, cxu ne por tia tempo vi atingis recxinecon? 15 Tiam Ester diris, ke oni respondu al Mordecxaj: 16 Iru, kunvenigu cxiujn Judojn, kiuj trovicxas en cxucxan, fastu por mi, ne mancxu kaj ne trinku dum tri tagoj, tage kaj nokte; ankacx mi kaj miaj servistinoj fastos tiel same; poste mi iros al la recxo, kvankam tio estas kontrakxlecxo; kaj se mi pereos, mi pereu. 17 Kaj Mordecxaj iris, kaj faris cxion, kion komisiis al li Ester.

Cxapitro 5

1 En la tria tago Ester vestis sin recxe, kaj staricxis sur la interna korto de la recxa domo, kontrakx la domo de la recxo. La recxo sidis sur sia recxa trono en la recxa domo, kontrakx la enirejo de la domo. 2 Kiam la recxo ekvidis la recxinon Ester, starantan sur la korto, cxi trovis favoron en liaj okuloj, kaj la recxo etendis al Ester la oran sceptron, kiu estis en lia mano; tiam Ester aliris, kaj ektucxis la pinton de la sceptron. 3 Kaj la recxo diris al cxi: Kio estas al vi, ho recxino Ester, kaj kia estas via peto? se tio estas ecx duono de la regno, cxi estos donita al vi. 4 Kaj Ester respondis: Se al la recxo placxas, la recxo kune kun Haman venu hodiax al la festeno, kiun mi faris por li. 5 Tiam la recxo diris: Venigu plej rapide Hamanon, por plenumi tion, kion diris Ester. Kaj la recxo kaj Haman venis al la festeno, kiun faris Ester. 6 Kaj la recxo diris al Ester dum la trinkado de vino: Kion vi petas? tio estos donita al vi; kaj kia estas via deziro? cxis duono de la regno cxi estos plenumita. 7 Ester respondis kaj diris: Jen estas mia peto kaj deziro: 8 se mi akiris favoron en la okuloj de la recxo, kaj se al la recxo placxas plenumi mian peton kaj fari mian deziron, la recxo kun Haman venu al la festeno, kiun mi faros por ili; kaj morgacx mi faros, kion la recxo diris. 9 Haman eliris en tiu tago, gaja kaj bonhumora. Sed kiam Haman ekvidis Mordecxajon cxe la recxa pordego, kaj tiu ne levicxis kaj ne movicxis antacx li, tiam Haman plenicxis de kolero kontrakx Mordecxaj. 10 Tamen Haman detenis sin, kaj iris hejmen. Kaj li sendis, kaj venigis al si siajn amikojn kaj sian edzinon Zerecx. 11 Kaj Haman rakontis al ili pri sia granda ricxeco, pri la multo de siaj filoj, kaj pri cxio, per kio la recxo lin altigis kaj starigis lin super la princoj kaj servantoj de la recxo. 12 Kaj Haman diris: Ecx la recxino Ester

invitis kun la reĉxo al la festeno, kiun cxi faris, neniun krom mi; ankacx por morgacx mi estas invitita al cxi kun la reĉxo. 13 Sed cxio cxi tio ne kontentigas min tiel longe, kiel mi vidas, ke la Judo Mordecxaj sidas cxe la pordego de la reĉxo. 14 Tiam diris al li lia edzino Zerecx kaj cxiuj liaj amikoj: Oni pretigu arbon, havantan la alton de kvindek ulnoj, kaj matene diru al la reĉxo, ke oni pendigu sur cxi Mordecxajon; kaj poste iru gaje kun la reĉxo al la festeno. Tio placxis al Haman, kaj li pretigis la arbon.

Cxapitro 6

1 En tiu nokto la reĉxo ne povis dormi; kaj li ordonis alporti la memoracxan libron de la kronikoj, kaj oni legis ilin antacx la reĉxo. 2 Kaj tie trovicxis skribite, kiel Mordecxaj raportis pri Bigtan kaj Terecx, la du reĉxaj korteganoj el la sojlogardistoj, kiuj intencis meti manon sur la reĉxon Acxacxverocx. 3 Tiam la reĉxo diris: Kian honoron kaj distingon oni faris pro tio al Mordecxaj? Kaj la junuloj servistoj de la reĉxo respondis: Nenio estas farita al li. 4 La reĉxo diris: Kiu estas sur la korto? Dume Haman estis veninta sur la eksteran korton de la reĉxa domo, por diri al la reĉxo, ke oni pendigu Mordecxajon sur la arbo, kiun li pretigis por li. 5 La junuloj de la reĉxo diris al li: Jen Haman staras sur la korto. Kaj la reĉxo diris: Li eniru. 6 Haman eniris. Kaj la reĉxo diris al li: Kion oni faru al tiu homo, kiun la reĉxo deziras honori? Haman pensis en sia koro: Al kiu la reĉxo povas deziri fari honoron krom mi? 7 Kaj Haman diris al la reĉxo: Se al iu la reĉxo volas fari honoron, 8 oni alportu reĉxan veston, kiun portis sur si la reĉxo, kaj cxevalon, sur kiu rajdis la reĉxo, kiam sur lian kapon estis metita la reĉxa krono; 9 oni donu la veston kaj la cxevalon en la manon de unu el la plej eminentaj reĉxaj princoj, ke oni vestu la homon, kiun la reĉxo deziras honori, kaj rajdigu lin sur la cxevalo sur la strato de la urbo, kaj oni proklamadu antacx li: Tiele estas farate al la homo, kiun la reĉxo volas honori. 10 Tiam la reĉxo diris al Haman: Rapide prenu la veston kaj la cxevalon, kiel vi diris, kaj agu tiel kun la Judo Mordecxaj, kiu sidas cxe la pordego de la reĉxo; mankigu nenion el cxio, kion vi diris. 11 Haman prenis la veston kaj la cxevalon, kaj vestis Mordecxajon, kaj rajdigis lin tra la strato de la urbo, kaj proklamadis antacx li: Tiele estas farate al la homo, kiun la reĉxo volas honori. 12 Poste Mordecxaj revenis al la pordego de la reĉxo; kaj Haman rapidis hejmen, malcxoja kaj kun kovrita kapo. 13 Haman rakontis al sia edzino Zerecx kaj al cxiuj siaj amikoj cxion, kio okazis al li. Kaj diris al li liaj sacxuloj kaj lia edzino Zerecx: Se el la gento de la Judoj estas Mordecxaj, antacx kiu vi komencis fali, vi nenion povas fari kontrakx li, sed vi plue falos antacx li. 14 Dum ili ancoracx parolis kun li, venis la ecxnukoj de la reĉxo kaj rapidigis Hamanon iri al la festeno, kiun pretigis Ester.

Cxapitro 7

1 La reĉxo kaj Haman venis, por festeni cxe la reĉxino Ester. 2 Kaj ankacx en la dua tago, dum la trinkado de vino, la reĉxo diris al Ester: Kion vi petas, ho reĉxino Ester? tio estos donita al vi; kaj kia estas via deziro? cxis duono de la regno cxi estos plenumita. 3 Tiam la reĉxino Ester respondis kaj diris: Se mi trovis favoron en viaj okuloj, ho reĉxo, kaj se al la reĉxo placxas, tiam mia vivo estu donacita al mi laxe mia peto, kaj mia popolo laxe mia deziro; 4 cxar ni estas venditaj, mi kaj mia popolo, por ekstermo, mortigo, kaj pereigo. Se ni almenacx estus venditaj nur por esti sklavoj kaj sklavinoj, mi silentus, kvankam la malamiko ne kompensus la malprofiton de la reĉxo. 5 Tiam la reĉxo Acxacxverocx diris al la reĉxino Ester: Kiu li estas kaj

kie li estas, tiu, kiu prenis en sian koron la kuracxon agi tiel? 6 Kaj Ester respondis: La malamanto kaj malamiko estas cxi tiu malbona Haman. Kaj Haman ekstremis antacx la recxo kaj la recxino. 7 La recxo levicxis kolere de la vintrinkado, kaj iris en la cxardenon de la palaco; sed Haman restis, por peti pri sia vivo la recxinon Ester, cxar li vidis, ke la recxo destinis por li malbonan sorton. 8 Kiam la recxo revenis el la palaca cxardeno en la cxambron de la festeno, Haman estis falinta sur la litbenkon, sur kiu sidis Ester. Tiam la recxo diris: Ecx perforti la recxinon li volas cxe mi en la domo! La vorto eliris el la bucxo de la recxo, kaj oni kovris al Haman la vizacxon. 9 cxarbona, unu el la ecxnukoj antacx la recxo, diris: Jen ecx la arbo, kiun Haman pretigis por Mordecxaj, kiu parolis bonon por la recxo, staras en la domo de Haman; cxi havas la alton de kvindek ulnoj. Tiam la recxo diris: Pendigu lin sur cxi. 10 Kaj oni pendigis Hamanon sur la arbo, kiun li pretigis por Mordecxaj. Kaj la kolero de la recxo kvieticxis.

Cxapitro 8

1 En tiu tago la recxo Acxacxverocx transdonis al la recxino Ester la domon de Haman, la malamiko de la Judoj; kaj Mordecxaj venis antacx la recxon, cxar Ester diris, kio li estas por cxi. 2 Kaj la recxo deprenis sian ringon, kiun li forprenis de Haman, kaj donis cxin al Mordecxaj; kaj Ester starigis Mordecxajon super la domo de Haman. 3 Kaj Ester plue parolis antacx la recxo, kaj cxetis sin antacx liajn piedojn, kaj ploris kaj petegis lin, ke li neniigu la malbonacxon de Haman, la Agagido, kaj lian planon, kiun li entreprenis kontrakx la Judoj. 4 La recxo etendis al Ester sian oran sceptron, kaj Ester levicxis kaj staricxis antacx la recxo. 5 Kaj cxi diris: Se al la recxo placxas, kaj se mi trovis favoron antacx li, se la afero cxajnas al li cxusta, kaj se li havas simpation por mi: tiam estu skribate, ke oni revoku la leterojn, kiujn elpensis Haman, filo de Hamedata, la Agagido, kaj kiujn li skribis, por ekstermi la Judojn, kiuj trovicxas en cxiuj landoj de la recxo; 6 cxar kiel mi povus vidi la malfelicxon, kiu trafas mian popolon? kaj kiel mi povus vidi la pereon de miaj samgentanoj? 7 Tiam la recxo Acxacxverocx diris al la recxino Ester kaj al la Judo Mordecxaj: Jen la domon de Haman mi transdonis al Ester, kaj lin mem oni pendigis sur arbo, pro tio, ke li metis sian manon sur la Judojn; 8 skribu do pri la Judoj en la nomo de la recxo tion, kio placxas al vi, kaj sigelu per la recxa ringo; cxar leteron, skribitan en la nomo de la recxo kaj sigelitan per la recxa ringo, oni ne povas revoki. 9 Kaj oni vokis la skribistojn de la recxo en tiu tempo, en la tria monato, tio estas en la monato Sivan, en cxia dudek-tria tago; kaj oni skribis cxion tiel, kiel ordonis Mordecxaj, al la Judoj, al la satrapoj, al la regionestoj, kaj al la princoj de la landoj, kiuj estis de Hindujo cxis Etiopujo, cent dudek sep landoj, al cxiu lando lacx cxia skribmaniero kaj al cxiu popolo en cxia lingvo, ankacx al la Judoj lacx ilia skribmaniero kaj en ilia lingvo. 10 Li skribigis en la nomo de la recxo Acxacxverocx, kaj sigelis per la recxa ringo, kaj sendis per rajdantaj kurieroj sur bone kurantaj bonrasaj cxevaloj leterojn pri tio, 11 ke la recxo permesas al la Judoj en cxiuj urboj kolekticxi kaj staricxi, por defendi sian vivon, ekstermi, mortigi, kaj pereigi cxiujn fortulojn de la popolo kaj de la lando, kiuj atakos ilin, la infanojn, kaj la virinojn, kaj disrabi ilian havacxon, 12 en la dacro de unu tago en cxiuj landoj de la recxo Acxacxverocx, en la dek-tria tago de la dek-dua monato, tio estas de la monato Adar; 13 ke oni donu kopion de cxi tiu ordonletero kiel lecxon, proklamotan al cxiuj popoloj, kaj ke la Judoj estu pretaj por tiu tago, por vencxi al siaj malamikoj. 14 La kurieroj, rajdantaj sur bonrasaj cxevaloj, elrajdis tuj kaj rapide kun la ordono de la recxo. La lecxo estis donita en la kastelurbo cxucxan. 15 Mordecxaj eliris de la recxo en recxa vesto el blua kaj blanka cxtoto, kun granda ora krono, kaj en mantelo bisina kaj purpura. Kaj la urbo cxucxan cxojkriis kaj estis gaja. 16

cxe la Judoj estis lumo kaj cxojo, gajeco kaj triumfo. 17 Kaj en cxiu lando kaj en cxiu urbo, sur cxiu loko, kien atingis la ordono kaj dekreto de la rexo, estis cxe la Judoj cxojo kaj gajeco, festeno kaj festo. Kaj multaj homoj el la popoloj de la lando faricxis Judoj, cxar falis sur ilin timo antacx la Judoj.

Cxapitro 9

1 En la dek-dua monato, tio estas en la monato Adar, en cxia dek-tria tago, kiam venis la tempo de plenumo de la recxa ordono kaj dekreto--en la tago, kiam la malamikoj de la Judoj esperis superforti ilin--la afero turnicxis, kaj la Judoj superfortis siajn malamikojn. 2 La Judoj kolekticxis en siaj urboj en cxiaj landoj de la rexo Acxacxverocx, por etendi la manon kontracx siajn malbondezirantojn; kaj neniuj povis kontracxstari al ili, cxar timo antacx ili falis sur cxiajn popolojn. 3 Kaj cxiaj landestroj, satrapoj, regionestroj, kaj oficistoj de la rexo favoris la Judojn, cxar falis sur ilin timo antacx Mordecxaj. 4 cxar Mordecxaj estis granda en la domo de la rexo, kaj la famo pri li iris tra cxiaj landoj, cxar la viro Mordecxaj faricxadis cxiam pli kaj pli granda. 5 Kaj la Judoj batis cxiajn siajn malamikojn, frapante per glavo, mortigante kaj ekstermante, kaj ili faris al siaj malamikoj, kion ili volis. 6 En la kastelurbo cxucxan la Judoj mortigis kaj pereigis kvincent homojn; 7 ankacx Parcxandatan, Dalfonon, Aspatan, 8 Poratan, Adaljan, Aridatan, 9 Parmacxtan, Arisajon, Aridajon, kaj Vajzatan, 10 la dek filojn de Haman, filo de Hamedata kaj persekutanto de la Judoj, ili mortigis; sed sur la havacxon ili ne metis sian manon. 11 En la sama tago la nombro de la mortigitoj en la kastelurbo cxucxan estis raportita al la rexo. 12 Kaj la rexo diris al la rexxino Ester: En la kastelurbo cxucxan la Judoj mortigis kaj pereigis kvincent homojn kaj ankacx la dek filojn de Haman; kion ili faris en la ceteraj regionoj de la rexo? Kion vi petas? tio estos donita al vi; kion vi ancoracx deziras? tio estos plenumita. 13 Ester respondis: Se al la rexo placxas, estu permesite al la Judoj en cxucxan ankacx morgacx fari tion saman, kion hodiax, kaj la dek filojn de Haman oni pendigu. 14 Kaj la rexo diris, ke oni faru tiel. Kaj estis donita dekreto pri tio en cxucxan, kaj la dek filojn de Haman oni pendigis. 15 La Judoj, kiuj estis en cxucxan, kolekticxis ankacx en la dek-kvara tago de la monato Adar, kaj mortigis en cxucxan tricent homojn; sed sur la havacxon ili ne metis sian manon. 16 Ankacx la ceteraj Judoj, kiuj estis en la landoj de la rexo, kolekticxis kaj staricxis, por defendi sian vivon kaj por akiri trankvilecon antacx siaj malamikoj, kaj ili mortigis el siaj malamikoj sepdek kvin mil, sed sur la havacxon ili ne metis sian manon. 17 Tio estis en la dek-tria tago de la monato Adar. Kaj en cxia dek-kvara tago estis ripozo, kaj oni faris cxin tago de festeno kaj de gajeco. 18 Sed la Judoj, kiuj estis en cxucxan, kolekticxis en la dek-tria kaj en la dek-kvara tagoj; ripozo estis en la dek-kvina tago, kaj ili faris cxin tago de festeno kaj de gajeco. 19 Tial la Judoj, kiuj locxas en locxlokoj kaj urboj ne fortikigitaj, faras la dek-kvaran tagon de la monato Adar tago de cxojo kaj de festeno, festotago, kaj ili sendas donacojn unuj al aliaj.

20 Mordecxaj priskribis cxiajn tiujn okazintacxojn, kaj sendis leterojn al cxiaj Judoj, kiuj estis en cxiaj landoj de la rexo Acxacxverocx, la proksimaj kaj la malproksimaj, 21 ke ili akceptu por si, ke ili festados cxiajn la dek-kvaran tagon de la monato Adar kaj cxian dek-kvinan tagon, 22 kiel tagojn, en kiuj la Judoj ricevis trankvilecon kontracx siaj malamikoj, kaj kiel monaton, kiu turnis por ili malcxojon en cxojon, funebro en feston; ke ili faradu ilin tagoj de festeno kaj de gajeco, de sendado de donacoj unuj al aliaj kaj de donacado al malricxuloj. 23 Kaj la Judoj akceptis tion, kion ili jam mem komencis fari kaj pri kio skribis al ili Mordecxaj. 24 cxar Haman, filo de Hamedata, la Agagido, kaj malamiko de cxiaj Judoj, intencis pereigi la Judojn kaj

cxetis pur'on, tio estas loton, por ekstermi kaj pereigi ilin; 25 sed kiam cxi venis antacx la rexon, cxi tiu ordonis skribe, ke lia malbona entrepreno, kiun li preparis por la Judoj, turnicxu sur lian kapon; kaj ke oni pendigu lin kaj liajn filojn sur arbo. 26 Pro tio oni donis al tiuj tagoj la nomon Purim, lacx la vorto *pur*. Tial, konforme al cxiuj vortoj de tiu letero, kaj al tio, kion ili mem vidis koncerne tion kaj kio trafis ilin, 27 la Judoj decidis kaj akceptis por si, por sia idaro, kaj por cxiuj, kiuj alicxos al ili, ke ili nepre festados tiujn du tagojn lacx la preskribo kaj en la difinita tempo cxiujare. 28 Tiuj tagoj devas esti memorataj kaj festataj en cxiuj generacioj, en cxiu familio, en cxiu lando, kaj en cxiu urbo; kaj tiuj tagoj de Purim ne devas esti forigitaj cxe la Judoj, kaj la memoro pri ili ne devas malaperi inter ilia idaro. 29 Kaj la recxino Ester, filino de Abicxail, kaj la Judo Mordecxaj skribis kun plena insisto, ke oni plenumu tiun duan leteron pri Purim. 30 Kaj ili sendis leterojn al cxiuj Judoj en la cent dudek sep landojn de la regno de Acxacxverocx, kun vortoj de paco kaj de vero, 31 ke ili festadu tiujn tagojn de Purim en ilia tempo, kiel decidis pri ili la Judo Mordecxaj kaj la recxino Ester, kaj kiel ili mem akceptis por si kaj por sia idaro koncerne la fastadon kaj precxadon. 32 Kaj lacx la ordono de Ester oni konfirmis tiun historion de Purim kaj enskribis en libron.

Cxapitro 10

1 La rexo Acxacxverocx metis sub tributon la teron kaj la insulojn de la maro. 2 La tuta historio pri lia forto kaj lia potenco, kaj la detaloj pri la grandeco de Mordecxaj, kiun la rexo grandigis, estas priskribitaj en la libro de kroniko de la rexo de Medujo kaj Persujo. 3 cxar la Judo Mordecxaj estis la dua post la rexo Acxacxverocx, granda inter la Judoj kaj amata inter la multo de siaj fratoj, zorganta pri la bono de sia popolo kaj donanta pacon al sia tuta idaro.

IJOB

Cxapitro 1

1 Estis iu homo en la lando Uc, lia nomo estis Ijob. Tiu homo estis honesta, justa, diotima, kaj li evitadis malbonon. 2 Al li naskicxis sep filoj kaj tri filinoj. 3 Lia brutaro konsistis el sep mil cxafoj, tri mil kameloj, kvincent paroj da bovoj, kvincent azeninoj, kaj li havis tre multe da servistoj; kaj tiu homo estis pli eminenta, ol cxiuj filoj de la oriento. 4 Liaj filoj havis la kutimon faradi festenon en la domo de cxiu el ili, cxiu en sia tago; kaj ili invitadis siajn tri fratinojn, por manxi kaj trinki kun ili. 5 Kaj cxiufoje, kiam la rondo de la festenaj tagoj estis finita, Ijob sendis, por sanktigi ilin, kaj li levicxis frue matene kaj alportis bruloferojn lacx la nombro de ili cxiuj; cxar, diris Ijob: Eble miaj filoj pekis kaj blasfemis Dion en sia koro. Tiel agadis Ijob cxiam.

6 Unu tagon, kiam la filoj de Dio venis, por staricxi antacx la Eternulo, venis inter ili ankacx Satano. 7 Kaj la Eternulo diris al Satano: De kie vi venas? Kaj Satano respondis al la Eternulo, kaj diris: Mi vagadis sur la tero kaj rondiradis sur cxi. 8 Kaj la Eternulo diris al Satano: cxu vi atentis Mian servanton Ijob? ne ekzistas ja sur la tero homo simila al li, tiel honesta, justa, diotima, kaj evitanta malbonon. 9 Kaj Satano respondis al la Eternulo, kaj diris: cxu vane Ijob timas Dion? 10 Vi cxirmis ja cxiuflanke lin kaj lian domon, kaj cxion, kio apartenas al li; la farojn de liaj manoj Vi benis, kaj liaj brutaroj disvasticxis sur la tero. 11 Sed etendu nur Vian manon, kaj ektu cxion, kion li havas; Vi vidos, cxu li ne blasfemos Vin antacx Via vizaexo. 12 Tiam la Eternulo diris al Satano: Jen cxio, kion li havas, estas transdonata en vian manon; nur sur lin mem ne etendu vian manon. Kaj Satano foriris de antacx la Eternulo.

13 Unu tagon, kiam liaj filoj kaj liaj filinoj estis manxantaj kaj trinkantaj vinon en la domo de ilia unuenaskita frato, 14 venis sendito al Ijob, kaj diris: Dum la bovoj estis plugantaj kaj la azeninoj estis pacxticxantaj apud ili, 15 superfalis ilin la cxebaanoj, kaj forprenis ilin; kaj la servistojn ili mortigis per glavo; savicxis nur mi sola, por raporti al vi. 16 Kiam ancoracx tiu parolis, venis alia, kaj diris: Fajro de Dio falis el la cxielo, bruligis la cxafojn kaj la servistojn, kaj ekstermis ilin; savicxis nur mi sola, por raporti al vi. 17 Kiam tiu ancoracx parolis, venis alia, kaj diris: La cخالdeoj aranxis tri tacxmentojn, atakis la kamelojn kaj forprenis ilin, kaj la servistojn ili mortigis per glavo; savicxis nur mi sola, por raporti al vi. 18 Dum tiu ancoracx parolis, venis alia, kaj diris: Viaj filoj kaj viaj filinoj estis manxantaj kaj trinkantaj vinon en la domo de ilia unuenaskita frato; 19 kaj jen granda vento levicxis de la flanko de la dezerto, pucxis la kvar angulojn de la domo, kaj cxi tiu falis sur la junulojn, kaj ili mortis; savicxis nur mi sola, por raporti al vi. 20 Tiam Ijob levicxis, discxiris sian veston, pritondis sian kapon, cxiis sin sur la teron, kaj adorklinicxis; 21 kaj li diris: Nuda mi eliris el la ventro de mia patrino, kaj nuda mi revenos tien; la Eternulo donis, kaj la Eternulo prenis; la nomo de la Eternulo estu benata. 22 Malgracx cxio cxi tio Ijob ne pekis, kaj ne eldiris blasfemon kontracx Dio.

Cxapitro 2

1 Unu tagon, kiam la filoj de Dio venis, por staricxi antacx la Eternulo, venis ankacx Satano inter ili, por staricxi antacx la Eternulo. 2 Kaj la Eternulo diris al Satano: De kie vi venas? Kaj Satano respondis al la Eternulo, kaj diris: Mi vagadis sur la tero kaj rondiradis sur cxi. 3 Kaj la Eternulo diris al Satano: cxu vi atentis Mian servanton Ijob? ne ekzistas sur la tero homo simila al li, tiel honesta, justa, diotima, kaj evitanta malbonon; kaj li cxis nun ankoraĉx estas firma en sia virteco, kvankam vi ekscitis Min kontraĉx li, por pereigi lin senkulpe. 4 Tiam Satano respondis al la Eternulo, kaj diris: Hacxto pro hacxto; kaj cxion, kion homo posedas, li fordonus pro sia vivo. 5 Sed etendu Vian manon, kaj tucxu liajn ostojn kaj lian karnon; tiam Vi vidos, ke li blasfemos Vin antacx Via vizacxo. 6 La Eternulo diris al Satano: Jen li estas transdonata en vian manon; nur lian vivon konservu. 7 Satano foriris de antacx la vizacxo de la Eternulo, kaj frapis Ijobon per turmentaj abscesoj de la plando de lia piedo cxis lia verto. 8 Li prenis potpecon, por skrapadi sin per cxi, sidante meze de cindro. 9 Kaj lia edzino diris al li: Vi cxiam ankoraĉx estas firma en via virteco! blasfemu Dion, kaj mortu. 10 Sed li diris al cxi: Vi parolas tiel, kiel parolas iu el la malsacxulinoj; cxu bonon ni akceptu de Dio, kaj malbonon ni ne akceptu? Malgracx cxio cxi tio Ijob ne pekis per siaj lipoj.

11 Kiam la tri amikoj de Ijob acxdis pri tiu tuta malfelicxo, kiu trafis lin, ili iris cxiu de sia loko, Elifaz, la Temanano, Bildad, la cxucxano, kaj Cofar, la Naamano, kaj kunvenis kune, por iri plori kun li kaj konsoli lin. 12 Kiam ili levis siajn okulojn de malproksime, ili ne rekonis lin; kaj ili levis sian vocxon kaj ekploris; kaj cxiu el ili discxiris sian veston, kaj cxetis teron sur sian kapon, turnante sin al la cxielo. 13 Kaj ili sidis kun li sur la tero dum sep tagoj kaj sep noktoj, kaj ne parolis al li ecx unu vorton; cxar ili vidis, ke la suferado estas tre granda.

Cxapitro 3

1 Poste Ijob malfermis sian bucxon, kaj malbenis sian tagon. 2 Kaj Ijob ekparolis, kaj diris:

3Pereu la tago, en kiu mi naskicxis,
Kaj la nokto, kiu diris: Embriicxis homo.
4Tiu tago estu malluma;
Dio de supre ne rigardu cxin,
Neniu lumo ekbrilu super cxi.
5Mallumo kaj tomba ombro ekposedu cxin;
Nubo cxin kovru;
Ekliptoj de tago faru cxin terura.
6Tiun nokton prenu mallumego;
cxi ne alkalkulicxu al la tagoj de la jaro,
cxi ne eniru en la kalkulon de la monatoj.
7Ho, tiu nokto estu soleca;
Neniu cxojkrio acxdicxu en cxi.
8Malbenu cxin la malbenantoj de la tago,
Tiuj, kiuj estas pretaj eksciti levjatanon.
9Mallumicxu la steloj de cxia krepusko;
cxi atendu lumon, kaj cxi tiu ne aperu;

Kaj la palpebrojn de matenruxo cxi ne ekvidu;
 10Pro tio, ke cxi ne fermis la pordon de la utero de mia patrino
 Kaj ne kacxis per tio la malfelicxon antacx miaj okuloj.
 11Kial mi ne mortis tuj el la utero,
 Ne senvivicxis post la eliro el la ventro?
 12Kial akceptis min la genuoj?
 Por kio estis la mamoj, ke mi sucxu?
 13Mi nun kucxus kaj estus trankvila;
 Mi dormus kaj havus ripozon,
 14Kune kun la recxoj kaj la konsilistoj sur la tero,
 Kiuj konstruas al si izolejojn,
 15Acx kun la potenculoj, kiuj havas oron,
 Kiuj plenigas siajn domojn per arcxento;
 16Acx kiel abortitacxo kacxita mi ne ekzistus,
 Simile al la infanoj, kiuj ne vidis lumon.
 17Tie la malpiuloj cxesas tumulti;
 Kaj tie ripozas tiuj, kies fortoj konsumicxis.
 18Tie la malliberuloj kune havas ripozon;
 Ili ne acxdas la vocxon de premanto.
 19Malgranduloj kaj granduloj, tie ili estas;
 Kaj sklavo estas libera de sia sinjoro.
 20Por kio al suferanto estas donita la lumo,
 Kaj la vivo al tiuj, kiuj havas maldolcxan animon,
 21Kiuj atendas la morton, kaj cxi ne aperas,
 Kiuj elfosus cxin pli volonte ol trezorojn,
 22Kiuj ekcxojus kaj estus ravitaj,
 Se ili trovus tombon?
 23Al la homo, kies vojo estas kacxita,
 Kaj antacx kiu Dio starigis barilon?
 24Antacx ol mi ekmancxas panon, mi devas cxemi,
 Kaj mia plorkriado vercxicxas kiel akvo;
 25cxar teruracxo, kiun mi timis, trafis min,
 Kaj tio, pri kio mi estis maltrankvila, venis al mi.
 26Mi ne havas trankvilon, mi ne havas kvieton, mi ne havas ripozon;
 Trafis min kolero.

Cxapitro 4

1 Kaj ekparolis Elifaz, la Temanano, kaj diris:

2Se oni provos diri al vi vorton, tio eble estos por vi turmenta?
 Sed kiu povas deteni sin de parolado?
 3Jen vi multajn instruis,
 Kaj manojn senforticxintajn vi refortigis;
 4Falantojn restarigis viaj vortoj,
 Kaj fleksicxantajn genuojn vi fortigis;

5Kaj nun, kiam tio trafis vin, vi perdis la forton;
cxi ektucxis vin, kaj vi ektimis.
6cxu ne via timo antacx Dio estas via konsolo?
cxu la virteco de viaj vojoj ne estas via espero?
7Rememoru do, cxu pereis iu senkulpa?
Kaj kie virtuloj estis ekstermitaj?
8Kiel mi vidis, tiuj, kiuj plugis pekojn kaj semis malbonagojn,
Tiuj ilin rikoltas;
9De la ekblovo de Dio ili pereas,
Kaj de la ekspiro de Lia kolero ili malaperas.
10La kriado de leono kaj la vocxo de leopardo silenticxis,
Kaj la dentoj de junaj leonoj rompicxis;
11Leono pereis pro manko de mancxacxo,
Kaj idoj de leonino diskuris.
12Kaj al mi kacxe alvenis vorto,
Kaj mia orelo kaptis parteton de cxi.
13Dum meditado pri la vizioj de la nokto,
Kiam profunda dormo falas sur la homojn,
14Atakis min teruro kaj tremo,
Kaj cxiuj miaj ostoj eksentis timon.
15Kaj spirito traflugis antacx mi,
Kaj la haroj sur mia korpo rigidicxis.
16Staris bildo antacx miaj okuloj, sed mi ne povis rekoni cxian aspekton;
Estis silento, kaj mi ekacxdis vocxon, dirantan:
17cxu homo estas pli justa ol Dio?
cxu viro estas pli pura ol lia Kreinto?
18Vidu, al Siaj servantoj Li ne konfidas,
Kaj Siajn anxelojn Li trovas mallacxdindaj:
19Des pli koncerne tiujn,
Kiuj loxas en argilaj dometoj,
Fonditaj sur tero,
Kaj kiujn formanexas vermoj.
20De la mateno cxis la vespero ili disfalas,
Pereas por cxiam, kaj neniun tion atentis.
21La fadenon de ilia vivo estas distrancxita;
Ili mortas, kaj ne en sacxeco.

Cxapitro 5

1Voku do! cxu iu respondos al vi?
Kaj al kiu el la sanktuloj vi vin turnos?
2Malsacxulon mortigas la kolero,
Kaj sensenculon pereigas la inciticxemeco.
3Mi vidis malsacxulon, kiu enradikicxis,
Kaj mi malbenis subite lian locxejon.

4Malproksimaj de savo estos liaj filoj;
 Oni disbatos ilin cxe la pordego,
 Kaj neniŭ ilin savos.
 5Lian rikoltacxon formancxos malsatulo,
 El inter la dornoj li cxin prenos,
 Kaj soifantoj englutos lian havacxon.
 6Ne el la polvo eliras malpiacxo,
 Kaj ne el la tero elkreskas malbonago.
 7Sed homo naskicxas por suferoj,
 Kiel birdoj por flugado supren.
 8Sed mi min turnus al Dio,
 Kaj al Li mi transdonus mian aferon;
 9Al Tiu, kiu faras grandacxojn, kiujn neniŭ povas esplori,
 Mirindacxojn, kiujn neniŭ povas kalkuli;
 10Kiu donas pluvon sur la teron
 Kaj sendas akvon sur la kampojn,
 11Por starigi malaltulojn alte,
 Ke la afliktitoj levicxu savite.
 12Li detruas la intencojn de ruzuloj,
 Ke iliaj manoj ne plenumas sian entreprenon.
 13Li kaptas la sacxulojn per ilia ruzacxo;
 Kaj la decido de maliculoj faricxas senvalora.
 14En la tago ili renkontas mallumon,
 Kaj en tagmezo ili palpas, kiel en nokto.
 15Li savas kontracx glavon,
 Kontracx la bucxo kaj mano de potenculo Li savas malricxulon.
 16Al la senhavulo aperas espero,
 Kaj la malboneco fermas sian bucxon.
 17Felicxa estas la homo, kiun punas Dio;
 Kaj la moralinstruon de la Plejpotenculo ne malcxatu;
 18cxar li vundas, sed ankacx bandacxas;
 Li batas, sed Liaj manoj ankacx resanigas.
 19En ses malfelicxoj Li vin savos;
 En la sepa ne tucxos vin la malbono.
 20En tempo de malsato Li savos vin de la morto,
 Kaj en milito el la mano de glavo.
 21Kontracx la vipo de lango vi estos kacxita;
 Kaj vi ne timos ruinigon, kiam cxi venos.
 22Dum ruinigo kaj malsato vi ridos;
 Kaj la bestojn de la tero vi ne timos;
 23cxar kun la cxtonoj de la kampo vi havos interligon,
 Kaj la bestoj de la kampo havos pacon kun vi.
 24Kaj vi ekscios, ke paco estas en via tendo;
 Vi esploros vian locxejon, kaj nenio mankos.
 25Kaj vi ekscios, ke grandnombra estas via idaro
 Kaj via naskitaro estas kiel la herbo de la tero.

26En maljuneco vi iros en la tombon,
Kiel envenas garbaro en sia tempo.
27Vidu, ni tion esploris, kaj tiel cxi estas;
Atentu tion, kaj sciu tion.

Cxapitro 6

1 Ijob respondis kaj diris:

2Se estus pesita mia cxagreno,
Kaj samtempe estus metita sur la pesilon mia suferado,
3cxu estus nun pli peza, ol la sablo cxe la maroj;
Pro tio miaj vortoj estas plenaj de plendo.
4cxar la sagoj de la Plejpotenculo estas en mi,
Ilian venenon trinkas mia spirito;
La teruracxo de Dio direkticxis sur min.
5cxu krias sovacxa azeno sur herbo?
cxu bovo blekas kolere cxe sia mancxacxo?
6cxu oni mancxas sengustacxon sen salo?
cxu havas guston la albumeno de ovo?
7Kion ne volis tucxi mia animo,
Tio nun estas abomeninde mia mancxacxo.
8Ho, se mia peto plenumicxus,
Kaj se Dio donus al mi tion, kion mi esperas!
9Ho, se Dio komencus kaj disbatus min,
Donus liberecon al Sia mano kaj frakasus min!
10Tio estus ancoracx konsolo por mi;
Kaj mi cxojus, se en la turmento Li ne kompatus,
cxar mi ne forpucxis ja la vortojn de la Sanktulo.
11Kio estas mia forto, ke mi persistu?
Kaj kia estas mia fino, ke mi havu paciencon?
12cxu mia forto estas forto de cxtonoj?
cxu mia karno estas kupro?
13Mi havas ja nenian helpon,
Kaj savo estas forpucxita for de mi.
14Al malfelicxulo decas kompato de amiko,
Ecx se li forlasas la timon antacx la Plejpotenculo.
15Miaj fratoj trompas kiel torento,
Kiel akvaj fluegoj, kiuj pasas,
16Kiuj estas malklaraj pro glacio,
En kiuj kacxas sin necxo;
17En la tempo de degelo ili malaperas,
En la tempo de varmego ili forcxovicxas de sia loko.
18Ili forklinas la direkton de sia vojo,
Iras en la dezerton, kaj malaperas.

19Sercxas ilin per sia rigardo la vojoj de Tema,
 Esperas je ili la karavanoj el cxeba;
 20Sed ili hontas pro sia fido;
 Ili aliras, kaj rucxixas de honto.
 21Nun vi neniicxis;
 Vi ekvidis teruracxon, kaj ektimis.
 22cxu mi diris: Donu al mi,
 El via havacxo donacu pro mi,
 23Savu min el la mano de premanto,
 Acx liberigu min el la mano de turmentantoj?
 24Instruu min, kaj mi eksilentos;
 Komprenigu al mi, per kio mi pekis.
 25Kial vi mallacxas pravajn vortojn?
 Kaj kion povas instrui la moralinstruanto el vi?
 26cxu vi intencas riproxi pro vortoj?
 Sed paroloj de malesperanto iras al la vento.
 27Ecx orfon vi atakus,
 Kaj sub via amiko vi fosus.
 28Nun, cxar vi komencis, rigardu min;
 cxu mi mensogos antacx via vizacxo?
 29Rigardu denove, vi ne trovos malpiacxon;
 Ripetu, vi trovos mian pravecon en la afero.
 30cxu estas peko sur mia lango?
 cxu mia palato ne komprenas tion, kio estas malbona?

Cxapitro 7

1Difinita estas ja por la homo la limtempo sur la tero,
 Kaj liaj tagoj estas kiel la tagoj de dungito.
 2Kiel sklavo, kiu sopiras al ombro,
 Kaj kiel dungito, kiu atendas sian pagon,
 3Tiel mi ricevis sorte monatojn vantajn,
 Kaj noktoj turmentaj estas nombritaj al mi.
 4Kiam mi kucxixas, mi diras: Kiam mi leviĝos?
 Sed la vespero faricxas longa, kaj mi saticxas de maltrankvileco exis la tagicxo.
 5Mia korpo estas kovrita de vermoj kaj de pecoj da tero;
 Mia hacxto krevis kaj putras.
 6Miaj tagoj forflugis pli facile, ol bobeno de teksisto,
 Kaj pasis, lasinte nenian esperon.
 7Memoru, ke mia vivo estas bloveto,
 Ke miaj okuloj ne plu revidos bonon;
 8Ne plu revidos min okulo de vidanto;
 Vi volos ekrigardi min, sed mi jam ne ekzistos.
 9Nubo pasas kaj foriras;
 Tiel ne plu revenas tiu, kiu iris en cxeolon;
 10Li ne plu revenas en sian domon;

Lia loko ne plu rekonos lin.
11 Tial mi ne detenos mian bucxon;
Mi parolos en la premiteco de mia spirito,
Mi plendos en la maldolcxeco de mia animo.
12 cxu mi estas maro acx mara monstro,
Ke Vi starigis gardon por mi?
13 Kiam mi pensas, ke mia lito min konsolos,
Ke mia kucxejo plifaciligos mian suferadon,
14 Tiam Vi teruras min per soncxoj,
Timigas min per vizioj;
15 Kaj mia animio deziras sufokicxon,
Miaj ostoj la morton.
16 Tedis al mi; ne eterne mi vivu;
Forlasu min, cxar miaj tagoj estas vantacxo.
17 Kio estas homo, ke Vi faras lin granda,
Ke Vi zorgas pri li,
18 Ke Vi rememoras lin cxiumatene,
Elprovas lin cxiumomente?
19 Kial Vi ne deturnas Vin de mi,
Ne lasas min libera ecx tiom, ke mi povu engluti mian salivon?
20 Se mi pekis, kion mi per tio faris al Vi, ho gardanto de la homoj?
Kial Vi faris min celo de Viaj atakoj,
Ke mi faricxis cxarcxo por mi mem?
21 Kaj kial Vi ne deprenas mian pekon, ne pardonas mian malbonagon?
Jen mi ja baldacx kucxos en la tero;
Kaj kiam Vi morgacx sercxos min, mi ne ekzistos.

Cxapitro 8

1 Kaj ekparolis Bildad, la cxuxano, kaj diris:

2 Kiel longe vi tiel parolos,
Kaj la vortoj de via bucxo estos kiel forta vento?
3 cxu Dio falsas la juxxon?
cxu la Plejpotenculo falsas la justecon?
4 Se viaj filoj pekis kontracx Li,
Li forpucxis ilin pro ilia malbonago.
5 Se vi sercxas Dion
Kaj petegas la Plejpotenculon,
6 Se vi estas pura kaj pia,
Li maldormos super vi,
Kaj restarigos la bonstaton en via virta locxejo.
7 Kaj se via komenco estis malgranda,
Via estonteco forte kreskos.
8 cxar demandu la antacxajn generaciojn,

Kaj primeditu tion, kion esploris iliaj patroj;
 9cxar ni estas de hieracx, kaj ni nenion scias;
 Nia vivo sur la tero estas nur ombro.
 10Ili instruos vin, diros al vi,
 Kaj el sia koro elirigos vortojn.
 11cxu povas kreski kano sen malsekeco?
 cxu kreskas junko sen akvo?
 12En tia okazo cxi velksekiĉas pli frue ol cxiu herbo,
 Kiam cxi estas ancoracx en sia frececo,
 Kiam cxi ancoracx ne estas detrancxita.
 13Tiaj estas la vojoj de cxiuj, kiuj forgesas Dion;
 Kaj pereas la espero de hipokritulo,
 14Kies fido dehakicxas,
 Kaj kies espero estas araneacxo.
 15Li apogas sin al sia domo, sed ne restos staranta;
 Li ekkaptos cxin, sed ne povos sin teni.
 16Li estis verda antacx la suno,
 Kaj super lia cxardeno etendicxas liaj brancxoj;
 17Amase plekticxas liaj radikoj,
 Inter cxtonoj ili tenas sin forte;
 18Sed kiam oni elcxiras lin el lia loko,
 cxi malkonfesas lin: Mi vin ne vidis.
 19Tia estas la cxojo de lia vivo;
 Kaj el la tero kreskas aliaj.
 20Vidu, Dio ne forpucxas virtulon
 Kaj ne subtenas la manon de malpiuloj.
 21Li plenigos ancoracx vian bucxon per rido
 Kaj viajn lipojn per cxojkrioj.
 22Viaj malamantoj kovricxos per honto;
 Sed la tendo de malpiuloj malaperos.

Cxapitro 9

1 Ijob respondis kaj diris:

2Certe, mi scias, ke tiel estas;
 Kaj kiel povas homo esti prava koncerne Dion?
 3Se li volus havi kun Li juxtan disputon,
 Li ne povus respondi al Li ecx unu kontracx mil.
 4Li estas sacxa per Sia koro kaj potenca per Sia forto;
 Kiu kuracxus stari kontracx Li kaj restus sendifekta?
 5Li forcxovas montojn, kaj ili ecx ne rimarkas,
 Ke Li renversis ilin en Sia kolero;
 6Li skuas la teron de cxia loko,
 Ke cxiaj kolonoj tremas;
 7Li diras al la suno, kaj cxi ne levicxas,

Kaj la stelojn Li sigelfermas;
8Li sola etendas la cxielon,
Kaj Li iras sur la altacxo de la maro;
9Li kreis la Grandan Ursinon, Orionon, kaj Plejadojn,
Kaj la stelojn de la sudo;
10Li faras neesploreblajn grandacxojn,
Kaj nekalkuleblajn mirindacxojn.
11Jen Li preteriros preter mi, kaj mi tion ecx ne vidos;
Li pasos, kaj mi ecx ne rimarkos Lin.
12Kiam Li kaptas, kiu malpermesus al Li?
Kiu dirus al Li: Kion Vi faras?
13Li estas Dio, kaj Lian koleron oni ne povas haltigi;
Sub Li fleksixas la helpantoj de Rahab.
14Des pli cxu mi povus respondi al Li,
cxu mi povus elekti vortojn kontrakx Li?
15Ecx se mi estus prava, mi ne respondus;
Sed mi nur petegus mian juxanton.
16Se mi vokus kaj Li respondus,
Mi ne kredus, ke Li acxdis mian vocxon,
17Li, kiu povas frakasi min per ventego
Kaj fari al mi senkulpe multe da vundoj.
18Li ne permesas al mi trankviligi mian spiriton,
Sed Li satigas min per maldolcxo.
19Se oni volas forton, Li estas potenca;
Se oni volas juxxon, kiu alvokos min?
20Se mi montros mian pravecon, mia propra bucxo min kondamnos;
Se mi montros min virtulo, Li montros min malbonagulo.
21Mi estas senkulpa; mi ne zorgas pri mia animo,
Mi abomenas mian vivon.
22cxio estas egala; tial mi diras:
Senkulpulon kaj malpiulon Li ambacx pereigas.
23Kiam vipo subite ekbatas,
Li ridas cxe la elprovado de senkulpuloj.
24La tero estas transdonita en la manon de malpiulo;
La vizacxon de cxiaj juxxistoj Li kovras.
Se ne Li, tiam kiu?
25Miaj tagoj estis pli rapidpiedaj ol kuristo;
Ili forkuris, ne vidis bonon;
26Ili forkuris, kiel cxipetoj el kano,
Kiel aglo flugas al manxotacxo.
27Se mi ekpensas: Mi forgesos mian plendon,
Mi farlasos mian mienon, kaj mi min gajigos:
28Tiam mi ektremas pro cxiaj miaj suferoj;
Mi scias, ke Vi ne rigardos min kiel senkulpan.
29Mi restos ja malprava;

Por kio do mi vane min turmentas?
 30Se mi lavus min per necxa akvo
 Kaj purigus miajn manojn per lesivo,
 31Ecx tiam Vi trempus min en koto,
 Kaj miaj vestoj min abomenus.
 32cxar Li ne estas homo simile al mi,
 Ke mi povu respondi al Li,
 Ke ni povu ambacx iri al juxxo.
 33Ne ekzistas inter ni arbitracianto,
 Kiu povus meti sian manon sur nin ambacx.
 34Li forigu de mi Sian vergon,
 Kaj Lia teruro ne timigu min;
 35Tiam mi ekparolos, kaj ne timos Lin,
 cxar ne tia mi estas en mi mem.

Cxapitro 10

1Tedis al mia animo mia vivo;
 Mi fordonos min al mia plendado;
 Mi parolos en la malcxojeco de mia animo.
 2Mi diros al Dio: Ne kondamnu min,
 Sciigu al mi, pro kio Vi malpacas kontracx mi.
 3cxu Vi trovas tion bona, ke Vi turmentas,
 Ke Vi forpucas la laboritacxon de Viaj manoj,
 Sendas brilon sur la entreprenon de malpiuloj?
 4cxu Vi havas okulojn karnajn,
 Kaj cxu Vi rigardas, kiel homo rigardas?
 5cxu Viaj tagoj estas kiel la tagoj de homo,
 Acx cxu Viaj jaroj estas kiel la vivtempo de homo,
 6Ke Vi sercxas mian kulpon
 Kaj penas trovi mian pekon,
 7Kvankam Vi scias, ke mi ne estas malbonagulo,
 Sed el Via mano neniu povas savi?
 8Viaj manoj min formis kaj faris min tutan cxirkacxe,
 Kaj tamen Vi min pereigas!
 9Rememoru, ke kiel argilon Vi min prilaboris;
 Kaj Vi returne faros min polvo.
 10Vi elvercxis ja min kiel lakton,
 Kaj kiel fromacxon Vi min kundensigis.
 11Per hacxto kaj karno Vi min vestis,
 Per ostoj kaj tendenoj Vi min plektis.
 12Vivon kaj bonon Vi donis al mi,
 Kaj Via prizorgado gardis mian spiriton.

13Sed cxi tion Vi kacxis en Via koro;
Mi scias, ke Vi tion intencis:
14Se mi pekos, Vi tion rimarkos sur mi,
Kaj mian pekon Vi ne lasos senpuna.
15Se mi agis malbone, ve al mi!
Se mi estas prava, mi ne povas tamen levi mian kapon,
Estante tute humiligita
Kaj vidante mian mizeron.
16Se cxi levicxas, Vi cxasas min kiel leono,
Kaj denove montras sur mi Vian mirindan potencon.
17Vi elmetas kontrakx mi novajn atestojn,
Plifortigas Vian koleron kontrakx mi;
Nova armeo min atakas.
18Por kio Vi elirigis min el la ventro?
Ho, se mi estus pereinta, ke nenies okulo min vidu!
19Tiam mi estus kiel ne estinta;
El la ventro mi estus transportita en la tombon.
20Mia vivo estas ja mallonga;
cxesu do, lasu min libera, por ke mi iom reviglicxu,
21Antacx ol mi foririos senrevene
En la landon de mallumo kaj de morta ombro,
22En la landon, kie la lumo estas kiel mallumo,
Kie estas morta ombro kaj senordeco,
Kie estas lume kiel en mallumego.

Cxapitro 11

1 Kaj ekparolis Cofar, la Naamano, kaj diris:

2cxu kontrakx multe da vortoj oni ne povas doni respondon?
Kaj cxu tiu, kiu multe parolas, estas prava?
3cxu via senenhava parolado devas silentigi la homojn,
Por ke vi mokinsultu kaj neniun vin hontigu?
4Vi diras: Mia opinio estas cxusta,
Kaj mi estas pura antacx Viaj okuloj.
5Sed ho, se Dio ekparolus,
Kaj malfermus antacx vi Siajn lipojn,
6Kaj malkacxus antacx vi la sekretojn de la sacxo,
Kiu havas multoblan forton!
Sciu, ke ne cxiujn viajn pekojn Dio rememoras.
7cxu vi povas eltrovi la esencon de Dio?
cxu vi povas plene kompreni la perfektecon de la Plejpotenculo?

8Tio estas pli alta ol la cxielo;
 Kion vi povas fari?
 Tio estas pli profunda ol cxeol;
 Kion vi povas ekscii?
 9Pli longa ol la tero estas cxia mezuro,
 Kaj pli larxa ol la maro.
 10Se Li preteriros, kaj fermos, kaj faros juxxon,
 Tiam kiu repuxos Lin?
 11cxar Li konas la homojn malvirtajn;
 Li vidas la malbonagojn, kiujn oni ne rimarkas.
 12Ecx vanta homo devas kompreni,
 Ecx homo, kiu naskicxis sovaxulo.
 13Se vi arancxas vian koron
 Kaj etendas al Li viajn manojn;
 14Se vi forigas la malvirton, kiu estas en via mano,
 Kaj vi ne permesos al malbonacxo resti en via tendo:
 15Tiam vi povos levi vian vizacxon sen difekto;
 Vi estos firma kaj ne timos.
 16Tiam vi forgesos mizeron;
 Vi rememoros cxin kiel forfluintan akvon.
 17Kaj via vivo levicxos pli hele ol la tagmezo,
 La mallumo faricxos kiel mateno.
 18Kaj vi estos trankvila, cxar ekzistas espero;
 Vi rigardos cxirkacxen, kaj iros dormi en sendancxereco.
 19Vi kucxos, kaj neniun vin timigos;
 Kaj multaj sercxos vian favoron.
 20Sed la okuloj de malpiuloj konsumicxos,
 Pereos por ili la rifucxo,
 Kaj ilia espero elspiros sian vivon.

Cxapitro 12

1 Kaj Ijob respondis kaj diris:

2Certe, vi solaj estas homoj,
 Kaj kun vi mortos la sacxo.
 3Mi ankacx havas koron, kiel vi;
 Mi ne estas malpli valora ol vi;
 Kiu ne povas paroli tiele?
 4Mi faricxis mokatacxo por mia amiko,
 Mi, kiu vokadis al Dio kaj estis acxskultata;
 Virtulo kaj senkulpulo faricxis mokatacxo;
 5Malestimata lucerneto li estas antacx la pensoj de felicxuloj,

Pretigita por migrantoj.
6Bonstataj estas la tendoĵ de rabistoj,
Kaj sendancxerecon havas la incitanoj de Dio,
Tiuĵ, kiuj portas Dion en sia mano.
7Vere, demandu la brutojn, kaj ili instruos vin;
La birdojn de la cxielo, kaj ili diros al vi;
8Acx parolu kun la tero, kaj cxi klarigos al vi;
Kaj rakontos al vi la ficxoĵ de la maro.
9Kiu ne ekscius el cxio cxi tio,
Ke la mano de la Eternulo tion faris,
10De Tiu, en kies mano estas la animo de cxio vivanta
Kaj la spirito de cxiu homa karno?
11La orelo esploras ĵa la parolon,
Kaj la palato gustumas al si la mancxacxon.
12La maljunuloj posedas sacxon,
Kaj la grandacxuloj kompetentecon.
13cxel Li estas la sacxo kaj la forto;
cxel Li estas konsilo kaj kompetenteco.
14Kion Li detruas, tio ne rekonstruicxas;
Kiun Li encxlosos, tiu ne libericxos.
15Kiam Li digas la akvon, cxi elsekicxas;
Kiam Li fluigas cxin, cxi renversas la teron.
16cxel Li estas potenco kaj forto;
Lia estas tiu, kiu eraras, kaj tiu, kiu erarigas.
17Li irigas konsilistojn kiel erarvaganatojn,
Kaj la juxistojn Li faras malsacxaj.
18La ligilojn de recxoĵ Li malligas,
Kaj Li ligas per zono iliajn lumbojn.
19Li erarvagigas la pastrojn
Kaj faligas la potenculojn.
20Li mutigas la lipojn de fidinduloj
Kaj forprenas de maljunuloj la prudenton.
21Li vercxas honton sur eminentulojn
Kaj malfirmigas la zonon de potenculoj.
22Li malkovras profundacxon el meze de mallumo,
Kaj mortan ombron Li elirigas en la lumon.
23Li grandigas naciojn kaj pereigas ilin,
Disvastigas naciojn kaj forpelas ilin.
24Li senkuracxigas la cxefojn de la popolo de la lando
Kaj erarvagigas ilin en dezerto senvoja;
25Ili palpas en mallumo, en senlumeco;
Kaj Li cxancelicxigas ilin kiel ebriuloj.

Cxapitro 13

1cxion cxi tion mia okulo vidis,
 Mia orelo acxdis kaj komprenis.
 2Kion vi scias, mi ankacx scias;
 Kaj mi ne estas malpli valora ol vi.
 3Sed mi volus paroli kun la Plejpotenculo,
 Mi dezirus disputi kun Dio.
 4Tamen vi komentarias malvere,
 Vi cxiuj estas senutilaj kuracistoj.
 5Ho, se vi silentus,
 Tio estus sacxeco de via flanko.
 6Acxskultu do mian moralinstruon,
 Kaj atentu la defendan parolon de mia bucxo.
 7cxu pro Dio vi volas paroli malveron,
 Kaj pro Li paroli falsacxon?
 8cxu vi volas esti personfavoraj al Li
 Acx pro Dio vi volas disputi?
 9cxu estos bone, kiam Li esploros vin?
 cxu vi volas trompi Lin, kiel oni trompas homon?
 10Li certe vin punos,
 Se vi sekrete estos personfavoraj.
 11cxu Lia majesto ne konfuzas vin?
 cxu ne falas sur vin timo antacx Li?
 12Viaj memorigoj estas sentencoj polvaj,
 Via bastionoj estas amasoj da argilo.
 13Silentu antacx mi, kaj parolos mi,
 Kio ajn trafos min.
 14Por kio mi portu mian karnon en miaj dentoj
 Kaj metu mian animon en mian manon?
 15Li ja mortigos min, kaj mi ne havas esperon;
 Sed pri mia konduto mi volas disputi antacx Li.
 16Tio jam estos savo por mi,
 cxar ne hipokritulo venos antacx Lin.
 17Acxskultu mian parolon
 Kaj mian klarigon antacx viaj oreloj.
 18Jen mi pretigis jucxan aferon;
 Mi scias, ke mi montricxos prava.
 19Kiu povas procesi kontrakx mi?
 Tiam mi eksilentus kaj mortus.
 20Nur du aferojn ne faru al mi,
 Tiam mi ne kacxos min antacx Via vizago:
 21Malproksimigu de mi Vian manon,
 Kaj Via teruro ne timigu min.
 22Tiam voku, kaj mi respondos;
 Acx mi parolos, kaj Vi respondu al mi.

23Kiom da malbonagoj kaj pekoj estas sur mi?
Sciigu al mi miajn krimojn kaj pekojn.
24Kial Vi kacas Vian vizacxon
Kaj rigardas min kiel Vian malamikon?
25cxu Vi volas montri Vian forton kontrakx decxirita folio?
Kaj cxu sekicxintan pajleron Vi volas persekuti?
26cxar Vi skribas kontrakx mi maldolcxacxon
Kaj venigas sur min la pekojn de mia juneco.
27Vi metis miajn piedojn en cxtipon,
Vi observas cxiujn miajn vojojn,
Kaj Vi observas la plandojn de miaj piedoj;
28Dum mi ja disfalas kiel putracxo,
Kiel vesto dismancxita de tineoj.

Cxapitro 14

1Homo, naskita de virino,
Havas mallongan vivon kaj abundon da afliktoj.
2Kiel floro li elkreskas kaj velkas;
Li forkuras kiel ombro kaj ne restas.
3Kaj kontrakx tia Vi malfermas Viajn okulojn,
Kaj min Vi vokas al juxto kun Vi!
4cxu povas purulo deveni de malpurulo? Neniu.
5Se liaj tagoj estas difinitaj, la nombro de liaj monatoj estas cxe Vi;
Vi difinis lian limon, kiun li ne transpasos.
6Deturnu do Vin de li, ke li estu trankvila,
cxis venos lia tempo, kiun li sopiras kiel dungito.
7Arbo havas esperon, se cxi estas dehakita, ke cxi denove cxancxixos,
Kaj cxi ne cxesos kreskigi brancxojn.
8Se cxia radiko maljunicxis en la tero,
Kaj cxia trunko mortas en polvo,
9Tamen, eksentinte la odoron de akvo, cxi denove verdicxas,
Kaj kreskas plue, kvazacx cxus plantita.
10Sed homo mortas kaj malaperas;
Kiam la homo finicxis, kie li estas?
11Forfluas la akvo el lago,
Kaj rivero elcxerpicias kaj elsekicias:
12Tiel homo kucxicias, kaj ne plu levicxas;
Tiel longe, kiel la cxielo ekzistas, ili ne plu vekicxos,
Nek reviglicxos el sia dormado.
13Ho, se Vi kacxus min en cxeol,
Se Vi kacxus min cxis la momento, kiam pasos Via kolero,

Se Vi difinus por mi templimon kaj poste rememorus min!

14Kiam homo mortas, cxu li poste povas revivicxi?

Dum la tuta tempo de mia batalado mi atendus,
cxi venos mia forcxanco.

15Vi vokus, kaj mi respondus al Vi;

Vi ekdezirus la faritacxon de Viaj manoj.

16Nun Vi kalkulas miajn pacxojn;

Ne konservu mian pekon;

17Sigelu en paketo miajn malbonagojn,

Kaj kovru mian kulpon.

18Sed monto, kiu falas, malaperas;

Kaj roko forcxovicxas de sia loko;

19cxtonojn forlavas la akvo,

Kaj cxia disvercxicxo fordronigas la polvon de la tero:

Tiel Vi pereigas la esperon de homo.

20Vi premas lin cxis fino, kaj li foriras;

Li cxancxas sian vizacxon, kaj Vi forigas lin.

21Se liaj infanoj estas honorataj, li tion ne scias;

Se ili estas humiligataj, li tion ne rimarkas.

22Nur lia propra korpo lin doloras,

Nur pri sia propra animo li suferas.

Cxapitro 15

1 Ekparolis Elifaz, la Temanano, kaj diris:

2cxu sacxulo povas respondi per ventaj opinioj,

Kaj plenigi sian ventron per sensencacxo?

3Vi disputas per vortoj senutilaj,

Kaj per paroloj, kiuj nenion helpas.

4Vi forigas la timon,

Kaj senvalorigas precxon antacx Dio.

5cxar via malbonago instigas vian bucxon,

Kaj vi elektis stilon de maliculoj.

6Vin kondamnas via bucxo, ne mi;

Kaj viaj lipoj atestas kontrakx vi.

7cxu vi naskicxis la unua homo?

cxu vi estas kreita pli frue ol la altacxo?

8cxu vi acxdis la sekretan decidon de Dio,

Kaj alkaptis al vi la sacxon?

9Kion vi scias tian, kion ni ne scias?

Kion vi komprenas tian, kio al ni mankas?

10Inter ni estas grizuloj kaj maljunuloj,

Kiuj vivis pli longe ol via patro.
11cxu tiel malmulte valoras por vi la konsoloj de Dio
Kaj vorto kvieta?
12Kial vin tiel levas via koro,
Kaj kial tiel palpebrumas viaj okuloj,
13Ke vi direktas kontrakx Dion vian koleron,
Kaj elirigis el via bucxo tiajn vortojn?
14Kio estas homo, ke li povus esti pura
Kaj ke naskito de virino povus esti prava?
15Vidu, inter Liaj sanktuloj ne cxiuj estas fidindaj,
Kaj la cxielo ne estas pura en Liaj okuloj:
16Des pli homo, abomeninda kaj malbona,
Kiu trinkas malbonagojn kiel akvon.
17Mi montros al vi, acxskultu min;
Kaj kion mi vidis, tion mi rakontos,
18Kion sacxuloj diris kaj ne kacxis antacx siaj patroj,
19Al kiuj, al ili solaj, estis donita la tero,
Kaj fremdulo ne trairis meze de ili:
20Dum sia tuta vivo malpiulo estas maltrankvila,
Kaj la nombro de la jaroj de tirano estas kacxita antacx li;
21Teruroj sonas en liaj oreloj;
Meze de paco venas sur lin rabisto.
22Li ne esperas, ke li savicxos el mallumo;
Kaj li sercxas cxirkacxe glavon.
23Li vagadas, sercxante panon;
Li scias, ke preta estas en lia mano la tago de mallumo.
24Teruras lin mizero kaj premateco,
Venkobatas lin kiel recxo, preticxinta por batalo;
25Pro tio, ke li etendis sian manon kontrakx Dion
Kaj kontrakxstaris al la Plejpotenculo,
26Kuris kontrakx Lin kun fera kolo,
Kun dikaj dorsoj de siaj cxildoj.
27Li kovris sian vizacxon per graso
Kaj metis sebon sur siajn lumbojn.
28Li loxas en urboj ruinigitaj,
En domoj ne loxataj,
Destinitaj esti cxtonamasoj.
29Li ne restos ricxa, lia bonstato ne tenicxos,
Kaj lia havacxo ne disvasticxos sur la tero.
30Li ne forklinicxos de mallumo;
Flamo velksekgigos liajn brancxojn,
Kaj Li forigos lin per la blovo de Sia bucxo.
31La erarinto ne fidu vantacxon,
cxar vanta estos lia rekompenco.
32Antacxtempe li finicxos,

Kaj lia brancxo ne estos verda.
 33Lia nematura bero estos decxirita, kiel cxe vinbertrunko;
 Kaj lia floro defalos, kiel cxe olivarbo.
 34cxar la anaro de la hipokrituloj senhomicxos;
 Kaj fajro ekstermos la tendojn de tiuj, kiuj prenas subacxeton.
 35Ili gravedicxis per malpiacxo kaj naskis pekon,
 Kaj ilia ventro pretigas malicacxon.

Cxapitro 16

1 Ijob respondis kaj diris:

2Mi acxdis multe da similaj aferoj;
 Tedaj konsolantoj vi cxiuj estas.
 3cxu estos fino al la ventaj vortoj?
 Kaj kio vin incitis, ke vi tiel parolas?
 4Mi ankacx povus paroli, kiel vi.
 Se vi estus sur mia loko,
 Mi konsolus vin per vortoj
 Kaj balancus pri vi mian kapon.
 5Mi fortigus vin per mia bucxo
 Kaj konsolus vin per paroloj de miaj lipoj.
 6Se mi parolos, mia doloro ne kvieticxos;
 Se mi cxesos, kio foriros de mi?
 7Sed nun Li lacigis min,
 Li detruis mian tutan esencon.
 8Vi faris al mi sulkojn, tio faricxis atesto;
 Mia senforticxo staras antacx mia vizacxo, kaj parolas.
 9Lia kolero discxiras;
 Mia malamanto grincigas kontrakx mi siajn dentojn;
 Mia premanto briligas kontrakx mi siajn okulojn.
 10Ili malfermegis kontrakx mi sian bucxon, insulte batas min sur la vangojn;
 cxiuj kune kontentigis sur mi sian koleron.
 11Dio transdonis min al maljustulo,
 cxetis min en la manojn de malbonuloj.
 12Mi estis trankvila; sed Li frakasis min,
 Li kaptis min je la kolo, disbatis min,
 Kaj Li faris min por Si celo.
 13Liaj pafistoj min cxirkacxis;
 Li dishakas miajn internacxojn kaj ne kompatas,
 Li elvercxas sur la teron mian galon.
 14Li faras en mi brexon post brexo,
 Li kuras kontrakx min kiel batalisto.

15Sakacxon mi kudris sur mian korpon,
Kaj en polvo mi kacxis mian kornon.
16Mia vizacxo cxvelis de plorado,
Kaj sur miaj palpebroj estas morta ombro;
17Kvankam ne trovicxas perfortacxo en miaj manoj,
Kaj mia precxo estas pura.
18Ho tero, ne kovru mian sangon,
Kaj mia kriado ne trovu haltejon.
19Vidu, en la cxielo estas mia atestanto,
Kaj mia konanto estas en la altaj sferoj.
20Parolistoj estas por mi miaj amikoj;
Sed mia okulo larmas al Dio,
21Ke Li decidu inter homo kaj Dio,
Inter homo kaj lia amiko.
22cxar la nombro de la jaroj pasos,
Kaj mi iros sur vojon nereveneblan.

Cxapitro 17

1Mia spirito senforticxis, miaj tagoj mallongicxis,
Tomboj estas antacx mi.
2Mokado min cxirkacxas;
En aflikto pro tio restas mia okulo.
3Estu Vi mem mia garantianto antacx Vi;
Alie kiu donos la manon pro mi?
4cxar ilian koron Vi kovris kontracx prudento;
Tial Vi ne donos al ili triumfon.
5Se iu fanfaronas antacx siaj amikoj pri sia parto,
La okuloj de liaj infanoj konsumicxos.
6Li faris min proverbo por la popoloj;
Kaj mi faricxis homo, al kiu oni kracxas en la vizacxon.
7Mia okulo mallumicxis de cxagreno,
Kaj cxiuj miaj membroj faricxis kiel ombro.
8La justuloj eksentos teruron pro tio,
Kaj la senkulpulo eksciticxos kontracx la hipokritulo.
9Tamen la virtulo forte konservos sian vojon,
Kaj la purmanulo pli firmicxos.
10Kaj kiom ajn vi cxiuj revenos,
Mi ne trovos inter vi sacxulon.
11Miaj tagoj forpasis, pereis miaj intencoj,
Kiujn havis mia koro.
12La nokton ili volas fari tago,

La lumon alproksimigi al la mallumo.
 13Se mi atendas, tamen cxeol estas mia domo,
 En la mallumo estas pretigita mia lito.
 14Al la kavo mi diras: Vi estas mia patro;
 La vermojn mi nomas mia patrino kaj mia fratino.
 15Kion mi devas atendi?
 Kiu atentos mian esperon?
 16En la profundon de cxeol cxi malsupreniros,
 Ni ambacx kune kucxos en la polvo.

Cxapitro 18

1 Ekparolis Bildad, la cxucxano, kaj diris:

2Kiam vi csesos cxetadi vortojn?
 Pripensu, kaj poste ni parolos.
 3Kial ni estu rigardataj kiel brutoj,
 Kaj ni estu malpuruloj en viaj okuloj?
 4Ho vi, kiu discxiras sian animon en sia kolero,
 cxu por vi estu forlasata la tero,
 Kaj roko forcxovicxu de sia loko?
 5La lumo de la malpiulo estingicxos,
 Kaj ne brilos la flamo de lia fajro.
 6La lumo mallumicxos en lia tendo,
 Kaj lia lucerno super li estingicxos.
 7Mallongicxos liaj fortaj pacxo,
 Kaj lia propra intenco lin faligos.
 8cxar li trafis per siaj piedoj en reton,
 Kaj li movicxas en kaptilo.
 9La macxo enkrocigos lian kalkanon,
 Kaj pereu lin atakos.
 10Kacxita en la tero estas lia falilo,
 Kaj kaptiloj kontracx li estas sur la vojo.
 11De cxiuj flankoj timigos lin teruroj
 Kaj atakos liajn piedojn.
 12Malsato konsumos lian forton,
 Kaj pereu estas preparita por liaj flankoj.
 13Konsumicxos la membroj de lia korpo,
 Liajn membrojn konsumos la unuenaskito de la morto.
 14Lia espero estos elcxirita el lia tendo,
 Kaj cxi pelos lin al la recxo de teruroj.
 15Nenio restos en lia tendo;
 Sur lian locxejon cxuticxos sulfuro.

16Malsupre sekicxos liaj radikoj,
Kaj supre detrancicxos liaj brancxoj.
17La memoro pri li malaperos de sur la tero,
Kaj sur la stratoj li ne havos nomon.
18Li estos elpelita el lumo en mallumon,
Kaj el la mondo li estos elpucxita.
19Nek filon nek nepon li havos en sia popolo,
Kaj neni restos cxe li en lia locxloko.
21La posteuloj sentos teruron pri lia tago,
Kaj la antacxulojn kaptos timo.
22Tia estas la locxejo de maljustulo,
Kaj tia estas la loko de tiu, kiu ne konas Dion.

Cxapitro 19

1 Ijob respondis kaj diris:

2cxis kiam vi afliktados mian animon
Kaj turmentados min per paroloj?
3Jen jam dek fojojn vi malhonoras min;
Vi ne hontas premi min.
4Se mi efektive eraris,
Mia eraro restos cxe mi.
5Se efektive vi volas montri vin pli grandaj ol mi,
Kaj vi riprocxas al mi hontindacxon,
6Tiam sciu, ke Dio faris al mi maljustacxon,
Kaj cxirkacxis min per Sia reto.
7Jen mi krias pri maljusteco, sed mi ne ricevas respondon;
Mi vokas, sed mi ne ricevas juxxon.
8Mian vojon Li baris, ke mi ne povas transiri,
Kaj sur mian irejon Li metis mallumon.
9Mian honoron Li detiris de mi,
Kaj deprenis la kronon de mia kapo.
10Li disbatis min cxirkacxe tiel, ke mi pereas;
Mian esperon Li elcxiris kiel arbon.
11Ekflamis kontrakx mi Lia kolero,
Kaj Li rigardas min kiel Lian malamikon.
12Kune venis Liaj tacxmentoj, kaj ebenigis kontrakx mi sian vojon
Kaj staricxis siecxe cxirkacx mia tendo.
13Miajn fratojn li malproksimigis de mi,
Kaj miaj konatoj forfremdicxis de mi.
14Miaj parencoj fortiricxis,

Kaj miaj konantoj forgesis min.
 15La loxantoj de mia domo kaj miaj servistinoj rigardas min kiel fremdulon;
 En iliaj okuloj mi faricxis aligentulo.
 16Mian sklavon mi vokas, kaj li ne respondas;
 Per mia bucxo mi devas petegi lin.
 17Mia spiro faricxis abomenata por mia edzino,
 Kaj mia petado por la filoj de mia ventro.
 18Ecx la malgrandaj infanoj malestimas min;
 Kiam mi levicxas, ili parolas kontrakx mi.
 19Abomenas min cxiuj miaj intimuloj;
 Kaj tiuj, kiujn mi amis, turnis sin kontrakx mi.
 20Kun mia hacxto kaj kun mia karno kunkreskis miaj ostoj,
 Mi restis nur kun hacxto sur miaj dentoj.
 21Kompatu min, kompatu min, miaj amikoj;
 cxar la mano de Dio frapis min.
 22Kial vi persekutas min, kiel Dio,
 Kaj ne povas saticxi de mia karno?
 23Ho, se miaj vortoj estus enskribitaj,
 Ho, se ili estus gravuritaj en libro,
 24Per fera skribilo kun plumbo,
 Gravuritaj por eterne sur roko!
 25Sed mi scias, ke mia Liberigonto vivas,
 Kaj fine Li levicxos super la polvo.
 26Kaj post kiam mia hacxto estos tiel detruita
 Kaj mi estos senkorpa, mi vidos Dion;
 27Lin vidos mi, kaj miaj okuloj vidos, ne fremdaj;
 Pri tio sopiregas mia interno en mia brusto.
 28Se vi diros: Kiel ni lin persekutu,
 Kaj ni trovu kontrakx li la radikon de la afero,
 29Tiam timu glavon;
 cxar furioza estas la glavo kontrakx malbonagoj,
 Por ke vi sciu, ke ekzistas jucxo.

Cxapitro 20

1 Ekparolis Cofar, la Naamano, kaj diris:

2Pro tio miaj pensoj devigas min respondi,
 Pro tio, kion mi sentas.
 3Hontindan riprocxon mi acxdis,
 Kaj la spirito de mia prudento respondos por mi.
 4cxu vi scias, ke tiel estis de eterne,
 De post la apero de homo sur la tero,
 5Ke la triumfado de malvirtuloj estas mallongatempa,
 Kaj la cxojo de hipokritulo estas nur momenta?
 6Se lia grandeco ecx atingus cxis la cxielo,

Kaj lia kapo tuxus la nubon,
7Li tamen pereos por cxiam, kiel lia sterko;
Tiuj, kiuj lin vidis, diros: Kie li estas?
8Kiel soncxo li forflugos, kaj oni lin ne trovos;
Li malaperos, kiel nokta vizio.
9Okulo, kiu rigardis lin, ne plu vidos lin;
Lia loko lin ne plu vidos.
10Liaj filoj kurados almozpetante,
Kaj liaj manoj redonos lian havacxon.
11Liaj ostoj estos punitaj pro la pekoj de lia juneco,
Kaj tio kucxixos kune kun li en la polvo.
12Se la malbono estas dolcxa en lia bucxo,
Li kacxas cxin sub sia lango,
13Li flegas cxin kaj ne forlasas cxin,
Kaj retenas cxin sur sia palato:
14Tiam lia mancxacxo renversixos en liaj internacxo,
Farixos galo de aspidoj interne de li.
15Li englutis havacxon, sed li cxin elvomos;
El lia ventro Dio cxin elpelos.
16Venenon de aspidoj li sucxos;
Lango de vipuro lin mortigos.
17Li ne vidos fluojn nek riverojn,
Torentojn de mielo kaj de butero.
18Li redonos tion, kion li pene akiris, kaj li tion ne englutos;
Kiel ajn granda estas lia havacxo, li cxin fordonos kaj ne cxuos cxin.
19cxar li premis kaj forlasis la senhavulojn,
Li rabis al si domon, kiun li ne konstruis.
20cxar lia interno ne estis trankvila,
Tial li ne savos tion, kio estis por li kara.
21Nenion restigis lia mancxemeco;
Tial lia bonstato ne estos longedacxra.
22Malgracx lia abundeco, li estos premata;
cxiaspecaj suferoj trafos lin.
23Por plenigi lian ventron,
Li sendos sur lin la flamon de Sia kolero,
Kaj pluvigos sur lin Sian furiozon.
24Se li forkuros de batalilo fera,
Trafos lin pafarko kupra.
25Nudigita glavo trairos lian korpon,
Kaj la fulmo de lia turmentilo venos sur lin kun teruro.
26Nenia mallumo povos kacxi liajn trezorojn;
Lin konsumos fajro ne disblovata;
Malbone estos al tiu, kiu restos en lia tendo.
27La cxielo malkovros liajn malbonagojn,
Kaj la tero levixos kontracx lin.

28Malaperos la greno el lia domo,
Discxutita cxi estos en la tago de Lia kolero.
29Tia estas de Dio la sorto de homo malpia,
Kaj la heredacxo destinita por li de Dio.

Cxapitro 21

1 Ijob respondis kaj diris:

2Acxskultu mian parolon;
Kaj cxi estu anstatacx viaj konsoloj.
3Toleru, ke mi parolu;
Kaj kiam mi finos mian paroladon, tiam moku.
4cxu kontracx homo mi disputas?
Kaj kial mi ne estu malpacienca?
5Turnu vin al mi, kaj vi eksentos teruron,
Kaj vi metos la manon sur la bucxon.
6Kiam mi ekpensas pri tio, min atakas teruro,
Kaj tremo kaptas mian korpon.
7Kial malpiuloj vivas,
Atingas maljunecon, akiras grandan havacxon?
8Ilia idaro estas bone arancxita antacx ili, kune kun ili,
Kaj ilia devenantaro estas antacx iliaj okuloj.
9Iliaj domoj estas en paco, sen timo;
Kaj la vergo de Dio ne estas sur ili.
10Ilia bovo naskigas kaj ne estas forpucxata;
Ilia bovino gravedicxas kaj ne abortas.
11Siajn malgrandajn infanojn ili elirigas kiel cxafaron,
Kaj iliaj knaboj saltas.
12Ili cxojkrias sub la sonoj de tamburino kaj harpo,
Ili estas gajaj sub la sonoj de fluto.
13Ili pasigas siajn tagojn en bonstato,
Kaj iras en cxeolon momente.
14Kaj tamen ili diras al Dio: Foriru de ni,
Ni ne deziras koni Viajn vojojn;
15Kio estas la Plejpotenculo, ke ni servu al Li?
Kaj kian utilon ni havos, se ni turnos nin al Li?
16Sed ne de ili dependas ilia bonstato;
La pensmaniero de la malpiuloj estas malproksima de mi.
17cxis kiam? La lumilo de la de la malpiuloj estingicxu,
Kaj ilia pereco venu sur ilin;
Suferojn Li partodonu al ili en Sia kolero.
18Ili estu kiel pajlero antacx vento,
Kaj kiel grenventumacxo, kiun forportas ventego.
19Dio konservas lian malfelicxon por liaj infanoj;
Li repagu all li mem, ke li sciuj;

20Liaj propraj okuloj vidu lian malfelicxon,
Kaj el la kolero de la Plejpotenculo li trinku.
21cxar kiom interesas lin lia domo post li,
Kiam la nombro de liaj monatoj finicxis?
22cxu oni povas instrui scion al Dio,
Kiu jucas ja plej altajn?
23Unu mortas meze de sia abundeco,
Tute trankvila kaj kontenta;
24Lia brusto estas plena de lakto,
Kaj liaj ostoj estas saturitaj de medolo.
25Alia mortas kun animo suferanta,
Kaj li ne cxuis bonon.
26Sed ambacx kune ili kucas en la tero,
Kaj vermoj ilin kovras.
27Vidu, mi scias viajn pensojn,
Kaj la argumentojn, kiujn vi malice kolektas kontracx mi;
28Vi diros: Kie estas la domo de la nobelo?
Kaj kie estas la tendo, en kiu loxis la malpiuloj?
29Sed demandu la vojaxantojn,
Kaj ne malatentu iliajn atestojn:
30En tago de malfelicxo la malpiulo estas cxirmata,
En tago de kolero li estas metata flanken.
31Kiu montros antacx lia vizacxo lian konduton?
Kiu repagos al li, se li ion faris?
32Kaj li estas akompanata al la tomboj,
Kaj sur la tomba altacxeto estas starigataj gardistoj.
33Dolcxaj estas por li la turbuloj de la valo,
Kaj post li trenicxas cxiuj homoj,
Kaj sennombraj estas tiuj, kiuj iris antacx li.
34Kiel do vi volas konsoli min per vantacxo,
Kaj viaj respondoj enhavas nur malcxustacxojn?

Cxapitro 22

1 Ekparolis Elifaz, la Temanano, kaj diris:

2cxu Dion povas instrui homo?
cxu povas Lin instrui ecx sacxulo?
3cxu por la Plejpotenculo tio estas utila, se vi estas virta?
Kaj cxu Li havas profiton de tio, se via konduto estas pia?
4cxu pro timo antacx vi Li disputos kun vi,
Iros kun vi al jucxo?
5Via malvirteco estas ja granda,
Kaj viaj malbonagoj ne havas finon.
6Vi prenis de viaj fratoj garantiacxon vane,

De preskacx-nuduloj vi deprenis la vestojn;
 7Al laculo vi ne donis akvon por trinki,
 Kaj al malsatulo vi rifuzis panon;
 8Per forta brako vi akiris teron,
 Kaj dank' al eminenteco vi loxis sur cxi;
 9Vidvinojn vi foririgis kun nenio,
 Kaj la brakojn de orfoj vi frakasis.
 10Pro tio cxirkacxe de vi estas kaptiloj,
 Kaj subita teruro vin timigas.
 11Acx pro mallumo vi nenion vidas,
 Kaj multego da akvo vin kovris?
 12cxu ne estas Dio tie alte en la cxielo?
 Rigardu la stelojn, kiel alte ili estas.
 13Kaj vi diras: Kion scias Dio?
 cxu Li povas juxti en mallumo?
 14La nuboj kovras Lin, kaj Li ne vidas;
 Kaj Li nur rondiras en la rondo de la cxielo.
 15cxu vi konservas la vojon antikvan,
 Kiun iradis homoj malpiaj,
 16Kiuj estis kaptitaj antacxtempe,
 Kaj kies grundo disvercxicxis kiel rivero,
 17Kiuj parolis al Dio: Foriru de ni!
 Kion povas fari al ni la Plejpotenculo?
 18Kvankam Li plenigis iliajn domojn per bonacxo.
 Sed la pensmaniero de malvirtuloj estas malproksima de mi.
 19La virtuloj vidos kaj cxojos;
 La senkulpulo mokos ilin:
 20Certe malaperis nia kontracxulo,
 Kaj kio restis, tion ekstermis fajro.
 21Interkonsentu do kun Li, kaj vi havos pacon;
 Per tio venos al vi bono.
 22Prenu el Lia bucxo instruon,
 Kaj metu Liajn vortojn en vian koron.
 23Se vi revenos al la Plejpotenculo, vi estos konstruita;
 Forigu malpiacxon el via tendo.
 24cxetu en la polvon la multekostan metalon,
 Kaj la Ofiran oron sur la cxtonojn de la torentoj;
 25Tiam la Plejpotenculo estos via oro kaj via brilanta arcxento;
 26cxar tiam vi havos vian plezuron en la Plejpotenculo,
 Kaj vi levos al Dio vian vizacxon;
 27Vi precxos al Li, kaj Li vin acxskultos;
 Kaj viajn sanktajn promesojn vi plenumos;
 28Se vi ion decidis, cxi plenumicxos cxe vi;
 Kaj super viaj vojoj brilos lumo.
 29cxar tiujn, kiuj humilicxis, Li altigos;
 Kaj kiu mallevas la okulojn, tiu estos savita.

30Ankacx tiun, kiu ne estis senkulpa, Li savos;
Tia estos savita pro la pureco de viaj manoj.

Cxapitro 23

1 Ijob respondis kaj diris:

2Ecx hodiacx mia parolado restas maldolcxa;
Mia suferado estas pli peza, ol miaj cxemoj.
3Ho, se mi scius, kiamaniere mi povas Lin trovi,
Veni al Lia trono!
4Mi prezentus al Li juxtan aferon,
Kaj mian bucxon mi plenigus per argumentoj.
5Mi ekscius la vortojn, kiujn Li respondus al mi;
Mi komprenus, kion Li dirus al mi.
6cxu en la grandeco de Sia forto Li luktus kontracx mi?
Ne, Li nur atentu min;
7Tiam pravulo procesus kun Li,
Kaj mi liberixus por cxiam de mia Juxtanto.
8Sed jen mi iras antacxen, kaj Li tie ne estas;
Mi iras malantacxen, kaj mi Lin ne rimarkas;
9Se Li faras ion maldekstre, mi Lin ne trovas;
Se Li kacxas Sin dekstre, mi Lin ne vidas.
10Sed mian vojon Li konas;
Se Li min elprovos, mi eliros kiel oro.
11Sur Lia irejo forte tenicxas mia piedo;
Lian vojon mi konservis, kaj ne forklinicxis.
12Mi ne deturnas min de la ordonoj de Liaj lipoj;
Pli ol mian propran lecxon mi konservis la dirojn de Lia bucxo.
13Sed Li estas sola: kiu kontracxstaros al Li?
Kion Lia animo deziras, tion Li faras.
14Kio estas destinita por mi, tion Li plenumos;
Kaj Li havas multe da similaj aferoj.
15Tial mi tremas antacx Lia vizacxo,
Mi primeditas, kaj mi timas Lin.
16Dio senkuracxigis mian koron,
Kaj la Plejpotenculo min konfuzis.
17cxar mi ne estas neniigita antacx la mallumo,
Kaj antacx mia vizacxo Li ne kovris la mallumon.

Cxapitro 24

1Kial la Plejpotenculo ne destinis tempojn,
Kaj Liaj konantoj ne vidas Liajn tagojn?
2Oni forcxovas la limojn;

Oni rabas la cxafaron kaj pacxtas cxin.
 3Oni forkondukas la azenon de orfoj,
 Oni prenas kiel garantiacxon la bovon de vidvino.
 4Oni forpucas malricxulojn de la vojo;
 La suferantoj sur la tero devas sin kacxi.
 5Jen kiel sovacxaj azenoj ili eliras al sia laboro, por sercxu kaptacxon;
 La stepo donas al ili panon por iliaj infanoj.
 6Sur fremda kampo ili rikoltas,
 Kaj en vinbercxardeno de malpiulo ili kolektas berojn.
 7Nudaj ili tradormas la nokton, cxar ili ne havas veston,
 Kaj dum la frosto ili havas nenion, por sin kovri.
 8De la pluvego de la montoj ili malsekicxas,
 Kaj pro nehavado de rifucxejo ili cxirkacxprenas rokon.
 9Oni forciras orfon de la mamoj,
 Kaj oni ruinigas malricxulon.
 10Ili iras nudaj, sen vestoj,
 Kaj malsataj ili portas garbojn;
 11Inter iliaj muroj oni pretigas oleon;
 Oni devigas ilin treti en vinpremejoj, dum ili mem estas soifantaj.
 12El la urbo acxdicxas cxemoj de homoj,
 Kaj la animoj de mortigatoj krias;
 Sed Dio ne atentis tiun blasfemadon.
 13Tiu homoj estas kontracxuloj de la lumo;
 Ili ne konas Liajn vojojn,
 Ne revenas al Lia irejo.
 14Antacx tagicxo levicxas la mortigisto,
 Mortigas malricxulon kaj senhavulon,
 Kaj en la nokto li estas kiel exteliso.
 15La okulo de adultulo atendas la krepuskon,
 Dirante: Neniu okulo min vidu;
 Kaj li kovras sian vizacxon.
 16En mallumo oni faras subfoson sub domoj;
 Dum la tago oni kacxas sin cxe si, ne konante lumon.
 17cxar la mallumo estas mateno por ili cxuij,
 cxar ili interkonaticxis kun la teruroj de la mallumo.
 18Tia homo estas malpeza sur la supracxo de akvo;
 Malgranda estas lia parto sur la tero;
 Li ne iras lacx la vojo de vinbercxardenoj.
 19Kiel seka tero kaj varmego englutis necxan akvon,
 Tiel cxeol englutis la pekulojn.
 20Forgesu lin la interno de lia patrino;
 La vermoj frandu lin;
 Oni lin ne plu rememoru;
 Li rompigu kiel malbona arbo--
 21Li, kiu premas seninfanulinon, kiu ne naskis,
 Kaj kiu ne faras bonon al vidvino.

22Kiu ecx potenculojn maltrankviligas per sia forto,
Tiel ke oni ne estas certa pri sia vivo, kiam li levicxis.
23Dio donas al ili sendancxerecon kaj apogon,
Kaj Liaj okuloj estas super iliaj vojoj.
24Ili levicxis alte; sed subite ili ne plu ekzistas;
Ili falas kaj estas forkaptataj kiel cxiuj,
Kaj kiel la kapo de spiko ili dehakicxas.
25cxu ne estas tiel?
Kiu pruvos, ke mi mensogas, kaj senvalorigos mian parolon?

Cxapitro 25

1 Ekparolis Bildad, la cxucxano, kaj diris:

2Regado kaj timigo estas cxe Li,
Kiu faras pacon en Siaj altaj sferoj.
3cxu oni povas kalkuli Liajn tacxmentojn?
Kaj super kiu ne levicxas Lia lumo?
4Kiel povas homo esti prava antacx Dio?
Kaj kiel naskito de virino povas esti pura?
5Vidu, ecx la luno ne estas hela
Kaj la steloj ne estas puraj antacx Liaj okuloj:
6Des pli homo, la vermo!
Kaj homido, la tineo!

Cxapitro 26

1 Ijob respondis kaj diris:

2Kiel vi helpas al tiu, kiu ne havas forton!
Kiel vi subtenas tiun, kies brako estas senforta!
3Kian konsilon vi donas al tiu, kiu ne havas sacxon,
Kaj kiel grandan prudenton vi montras!
4Al kiu vi parolas vortojn?
Kaj kies spirito eliras el vi?
5La mortintoj tremas sub la akvo,
Kaj ankacx tiuj, kiuj vivas en cxi.
6cxel estas malkovrita antacx Li,
Kaj la abismo ne havas kovron.
7Li etendis la nordon super la malpleno,
Li pendigis la teron sur nenio.
8Li ligas la akvon en Siaj nuboj,
Kaj nubo ne krevas sub tio.
9Li kovras la tronon
Kaj etendas cxirkacx cxi Sian nubon.

10Li faris limon sur la akvo,
 cxis la loko, kie finixas la lumo kaj la mallumo.
 11La kolonoj de la cxielo cxancelixas
 Kaj tremas de Lia krio.
 12Per Sia forto Li kvietigas la maron,
 Kaj per Sia sacxo Li frakasas Rahabon.
 13Per Lia spirito belegixas la cxielo;
 Lia mano trapikas la tordixantan serpenton.
 14Jen tio estas parto de Liaj vojoj;
 Kaj nur iometon ni acxdis pri Li.
 Kiu povas kompreni la tondron de Lia potenco?

Cxapitro 27

1 Kaj Ijob dacxrigis siajn sentencojn, kaj diris:

2Kiel vivas Dio, kiu rifuzis al mi miajn rajtojn,
 Kaj la Plejpotenculo, kiu afliktas mian animon:
 3Tiel longe, kiel mia animo estas en mi
 Kaj la spiro de Dio en mia nazo,
 4Miaj lipoj ne eldiros malcxustacxon,
 Kaj mia lango ne diros malveracxon.
 5Malproksime estas de mi,
 Rigardi vin kiel pravajn;
 cxis mia morto mi ne cxesos rigardi min kiel senkulpan.
 6Mian pravecon mi tenas forte, kaj mi ne ellasos cxin;
 Dum mia tuta vivo mia koro ne faros al mi riprocxon pri tio.
 7Mia malamiko estu rigardata kiel malvirtulo,
 Kaj mia kontracxulo kiel malpiulo.
 8cxar kio estas la espero de hipokritulo,
 Kiam Dio faras al li finon, elcxiras lian animon?
 9cxu lian kriadon Dio acxskultos,
 Kiam trafos lin malfelicxo?
 10cxu li povas havi cxuon de la Plejpotenculo,
 Voki al Dio en cxiu tempo?
 11Mi instruos vin pri la mano de Dio;
 Mi ne kaxos antacx vi tion, kio estas cxe la Plejpotenculo.
 12Jen vi cxiuuj mem vidis;
 Kial do vi parolas senenhavacxon?
 13Tia estas la sorto de malbona homo cxe Dio,
 Kaj la parto, kiun tiranoj ricevas de la Plejpotenculo:
 14Se li havos multe da filoj, ili iros sub la glavon;
 Kaj lia devenantaro ne havos sate panon.
 15Tiujn, kiuj restos cxe li, enterigos la morto;
 Kaj liaj vidvinoj ne ploros.
 16Se li kolektos arcxenton kiel polvon

Kaj pretigos al si vestojn kiel argilon,
17Tiam li pretigos, sed justulo metos sur sin la vestojn,
Kaj senkulpulo dividos la arcxenton.
18Li konstruas sian domon kiel tineo,
Kaj kiel gardisto, kiu faras al si lacxbon.
19Li kucxicxas ricxa, kaj nenion kunportas;
Li malfermas la okulojn, kaj jam nenio ekzistas.
20Teruro superfalos lin kiel akvo;
En la nokto forportos lin ventego.
21Levos lin vento orienta, kaj foriros,
Kaj forblovos lin de lia loko.
22Li tion cxetos sur lin senkompate;
De Lia mano li kuros kaj kuros.
23Oni kunfrapos pri li la manojn,
Kaj oni fajfos pri li sur lia loko.

Cxapitro 28

1La arcxento havas lokon, kie oni cxin elakiras;
Kaj la oro havas lokon, kie oni cxin fandas.
2La fero estas ricevata el polvo,
Kaj el cxtono oni fandas la kupron.
3Oni faras finon al la mallumo,
Kaj rezulte oni trovas la cxtonojn el grandega mallumo.
4Oni fosas kavon tie, kie oni loxas;
Kaj tie, kie pacxas neniŭ piedo, ili laboras pendante, forgesitaj de homoj.
5La tero, el kiu devenas pano,
Estas trafosata sube kvazacx per fajro.
6cxiaj cxtonoj estas loko de safiroj,
Kaj terbuloj enhavas oron.
7La vojon ne konas rabobirdo,
Kaj la okulo de falko cxin ne vidis.
8Ne pacxis sur cxi sovacxaj bestoj,
Ne iris sur cxi leono.
9Sur rokon oni metas sian manon,
Oni renversas montojn de ilia bazo.
10En rokoj oni elhakas riverojn,
Kaj cxion grandvaloran vidis la okulo de homo.
11Oni haltigas la fluon de riveroj,
Kaj kacxitacxon oni eltiras al la lumo.
12Sed kie oni travas la sacxon?
Kaj kie estas la loko de prudento?
13La homo ne scias cxian prezon;
Kaj cxi ne estas trovata sur la tero de vivantoj.
14La abismo diras: Ne en mi cxi estas;

La maro diras: cxi ne trovixas cxe mi.
 15Oni ne povas doni por cxi plej bonan oron,
 Oni ne pesas arcxenton page por cxi.
 16Oni ne taksas cxin per oro Ofira,
 Nek per multekosta onikso kaj safiro.
 17Ne valoregalas al cxi oro kaj vitro;
 Kaj oni ne povas cxanxi cxin kontraŭx vazoj el pura oro.
 18Koraloj kaj kristalo ne estas atentataj;
 Kaj posedo de sacxo estas pli valora ol perloj.
 19Ne valoregalas al cxi topazo el Etiopujo;
 Pura oro ne povas esti cxia prezo.
 20De kie venas la sacxo?
 Kaj kie estas la loko de prudento?
 21Kacxita cxi estas antaŭx la okuloj de cxio vivanta,
 Nevidebla por la birdoj de la cxielo.
 22La abismo kaj la morto diras:
 Per niaj oreloj ni acxdis nur famon pri cxi.
 23Dio komprenas cxian vojon,
 Kaj Li scias cxian lokon;
 24cxar Li rigardas cxis la fino de la tero,
 Li vidas sub la tuta cxielo.
 25Kiam Li donis pezon al la vento
 Kaj arancis la akvon lacxmezure,
 26Kiam Li starigis lecxon por la pluvo
 Kaj vojon por la fulmo kaj tondro:
 27Tiam Li vidis cxin kaj anoncis cxin,
 Pretigis cxin kaj esploris cxin;
 28Kaj Li diris al la homoj:
 Vidu, timo antaŭx Dio estas sacxo,
 Kaj evitado de malbono estas prudento.

Cxapitro 29

1 Kaj plue Ijob parolis siajn sentencojn, kaj diris:

2Ho, se estus al mi tiel, kiel en la antaŭxaj monatoj,
 Kiel en la tempo, kiam Dio min gardis;
 3Kiam Lia lumilo lumis super mia kapo;
 Kaj sub Lia lumo mi povis iri en mallumo;
 4Kiel estis al mi en la tagoj de mia juneco,
 Kiam la cxirmado de Dio estis super mia tendo;
 5Kiam la Plejpotenculo estis ankoracx kun mi,
 Kaj cxirkacx mi estis miaj infanoj;
 6Kiam miaj pacxo lavixadis en butero,
 Kaj la roko vercxadis al mi fluojn da oleo!
 7Kiam mi eliris el la pordego al la urbo

Kaj arancis al mi sidon sur la placo,
8Vidis min junuloj kaj kancis sin,
Kaj maljunuloj levicxis kaj staris;
9Eminentuloj cxisis paroli
Kaj metis la manon sur sian buxon;
10La vocxo de altranguloj sin kancis,
Kaj ilia lango algluicxis al ilia palato.
11Kiam orelo acxdis, cxi nomis min felicxa;
Kiam okulo vidis, cxi gloris min;
12cxar mi savadis krintan malricxulon,
Kaj orfon, kiu ne havis helpanton.
13Beno de pereanto venadis sur min,
Kaj la koro de vidvino estis cxojigata de mi.
14Virtico estis mia vesto,
Kaj mia justico vestis min kiel mantelo kaj kapornamo.
15Mi estis okuloj por la blindulo,
Kaj piedoj por la lamulo;
16Mi estis patro por la malricxuloj,
Kaj juxtan aferon de homoj nekonataj mi esploradis;
17Mi rompadis la makzelojn al maljustulo,
Kaj el liaj dentoj mi elcxiradis la kaptitacxon.
18Kaj mi pensis: En mia nesto mi mortos,
Kaj grandnombraj kiel sablo estos miaj tagoj;
19Mia radiko estas malkovrita por la akvo,
Kaj roso noktas sur miaj branxoj.
20Mia gloro estas cxiam nova,
Kaj mia pafarko cxiam reforticxas en mia mano.
21Oni acxskultadis min kaj atendadis,
Kaj silentadis, kiam mi donadis konsilojn.
22Post miaj vortoj oni ne plu parolis;
Kaj miaj vortoj gutadis sur ilin.
23Oni atendadis min kiel la pluvon,
Kaj malfermadis sian buxon, kiel por malfrua pluvo.
24Se mi iam ridis al ili, ili ne kredis tion;
Kaj la lumo de mia vizacxo ne falis.
25Kiam mi iris al ili, mi sidis sur la cxefa loko;
Mi locxis kiel rexo inter taxmentoj,
Kiel konsolanto de funebruloj.

Cxapitro 30

1Sed nun ridas pri mi homoj pli junaj ol mi,
Kies patrojn mi ne volus starigi kun la hundoj de miaj cxafaroj;
2Kies forto de la manoj estis senbezona por mi,
Kaj kiuj ne povis atingi maljunecon;

3Kiu pro malricxeco kaj malsato solece kuris
 En la dezerton mizeran kaj senvivan;
 4Kiu elcxiras atri-plon apud la arbetacxo,
 Kaj kies pano estas la radiko de genisto.
 5El meze de la homoj oni elpelas ilin;
 Oni krias sur ilin, kiel sur cxteliston;
 6En terfendoj cxe la valoj ili loxas,
 En truoj de la tero kaj de rokoj;
 7Inter la arbetacxo ili krias,
 Sub la kardoj ili kolekticxas;
 8Kiel infanoj de sentacxguloj kaj sennomuloj,
 Ili estas elpelitaj el la lando.
 9Kaj nun mi faricxis objekto de ilia mokokanto,
 Mi faricxis por ili objekto de babilado.
 10Ili abomenas min, malproksimicxas de mi,
 Ne timas kracxi sur mian vizacxon.
 11Li malligis mian cxnuron kaj turmentas min,
 Kaj ili forcetis antacx mi la bridon.
 12Dekstre buboj staricxis, kaj pucas miajn piedojn;
 Ili ebenigis kontrakx mi siajn pereigajn vojojn;
 13Ili disfosis mian vojon, facile pereigas min,
 Ne bezonante helpanton;
 14Ili venas kiel tra larcxa breco,
 cxetas sin tumulte.
 15Teruroj turnis sin kontrakx min,
 Forpelis mian majeston kiel vento;
 Kiel nubo foriris mia felicxo.
 16Kaj nun elvercxicxas mia animo;
 Kaptis min tagoj de mizero.
 17En la nokto miaj ostoj traboricxas en mi,
 Kaj miaj mordetantoj ne dormas.
 18Kun granda malfelicxo demeticxas mia vesto;
 Premas min la rando de mia cxemizo.
 19Oni komparas min kun koto;
 Mi similicxis al polvo kaj cindro.
 20Mi krias al Vi, sed Vi ne respondas al mi;
 Mi staras, ke Vi atentu min.
 21Vi faricxis kruelulo por mi;
 Per la forto de Via mano Vi montras al mi Vian malamon.
 22Vi levis min en la venton,
 Lasis min kaj neniigis min en la ventego.
 23Mi scias, ke Vi transdonos min al la morto,
 En la kunvenejon de cxio vivanta.
 24Sed cxu oni povas ne deziri eltiri manon,
 Kaj krei en sia malfelicxo?
 25cxu mi ne ploris pri tiu, kiu havis malfelicxan tempon?

cxu mia animo ne aflikticxis pri malricxulo?

26Mi atendis bonon, sed venis malbono;

Mi esperis lumon, sed venis mallumo.

27Miaj internacxo**j** bolas kaj ne cxesas;

Atakis min tempo de mizero.

28Mi estas nigra, sed ne de la suno;

Mi levicxas en la komunumo kaj krias.

29Mi faricxis frato al la cxakaloj

Kaj kamarado al la strutoj.

30Mia hacxto nigricxis sur mi,

Kaj miaj ostoj sekicxis de varmego.

31Mia harpo faricxis plendilo,

Kaj mia fluto faricxis vocxo de plorantoj.

Cxapitro 31

1Mi faris interligon kun miaj okuloj,

Ke mi ne atentu virgulinon.

2Kia estas la parto, kiun donas Dio de supre?

Kaj kion destinas la Plejpotenculo el la altaj sferoj?

3cxu ne malfelicxon al malpiulo,

Kaj forpucxon de malbonagantoj?

4cxu Li ne vidas mian konduton,

Ne kalkulas cxiujn miajn pacxo**j**?

5cxu mi iradis en malvero,

Kaj miaj piedoj rapidis al trompo?

6Li pesu min per justa pesilo,

Kaj tiam Dio konvinkicxos pri mia senkulpeco.

7Se mia pacxo forklinicxis de la vojo,

Se mia koro sekvis miajn okuloj**n**,

Kaj se al mia mano algluicxis makulo:

8Tiam mi semu kaj alia mancxu,

Kaj mia idaro elradikicxu.

9Se mia koro forlogicxis al virino,

Kaj mi kacxe atendis cxe la pordo de mia amiko:

10Tiam mia edzino estu adultigata de aliulo,

Kaj aliuloj klinicxu super cxi.

11cxar tio estus malvirto,

Tio estus krimo, kiun devas puni jucxistoj.

12Tio estas fajro, kiu ekstermas cxis la abismo,

Kaj mian tutan akiritacxon cxi elradikigus.

13cxu mi malcxatis la rajton de mia servisto acx de mia servistino,

Kiam ili havis jucxan aferon kun mi?

14Tiam kion mi farus, kiam Dio levicxus?

Kaj kion mi respondus al Li, kiam li esplordemandus?

15Lin kreis ja Tiu sama, kiu kreis min en la ventro,
 Kaj Tiu sama pretigis en la ventro ankacx lin.
 16cxu mi rifuzis la deziron de senhavuloj?
 Acx cxu mi turmentis la okulojn de vidvino?
 17cxu mian panpecon mi mancxis sola?
 cxu ne mancxis de cxi ankacx orfo?
 18cxar detempe de mia juneco mi estis kiel patro,
 Kaj de post la eliro el la ventro de mia patrino mi estis gvidisto.
 19Kiam mi vidis malfelicxulon sen vesto,
 Kaj malricxulon sen kovro,
 20cxu tiam ne benis min liaj lumboj,
 cxu li ne estis varmigata per la lano de miaj cxafoj?
 21Se mi levis mian manon kontracx orfon,
 cxar mi vidis en la pordego helpon al mi,
 22En tia okazo mia cxultro defalu de la dorso,
 Kaj mia brako rompicxu de kano.
 23cxar mi timas la punon de Dio,
 Kaj cxian pezon mi ne povus elteni.
 24cxu mi faris la oron mia espero,
 Kaj la orbulon mi nomis mia fido?
 25cxu mi cxojis, ke mia ricxeco estas granda
 Kaj ke mia mano multe akiris?
 26Kiam mi vidis la lumon brilantan
 Kaj la lunon majeste irantan,
 27cxu tiam sekrete forlogicxis mia koro
 Kaj mi sendis kisojn per mia mano?
 28Ankacx tio estus krimo juxinda,
 cxar mi forneus per tio Dion en la alto.
 29cxu mi cxojis pri malfelicxo de mia malamiko?
 Acx cxu mi estis ravita, se lin trafis malbono?
 30Mi ne permesis al mia gorcxo peki
 Per eldiro de malbeno kontracx lia animo.
 31cxu la homoj de mia tendo ne diris:
 Ho, se oni ne saticxus de lia karno!
 32Ne noktis fremdulo sur la strato;
 Miajn pordojn mi malfermadis al migrantoj.
 33cxu mi hommaniere kovradis miajn kulpojn,
 Por kacxi en mia brusto miajn pekojn?
 34En tia okazo mi timus grandan homamason,
 Kaj malestimo de familioj min timigus;
 Mi silentus, kaj ne elirus ekster la pordon.
 35Ho, se iu acxskultus min!
 Jen estas mia signo; la Plejpotenculo respondu al mi.
 Se mia akuzanto skribus libron,
 36Mi portus cxin sur mia cxultro,
 Mi metus cxin sur min kiel kronon,

37Mi raportus al li pri la nombro de miaj pacxo;
Mi alproksimicxus al li kiel al princo.
38Se mia lando kriis kontracx mi,
Kaj cxiaj sulkoj ploris,
39Se cxiajn fruktojn mi mancxis senpage,
Kaj mi afliktis la animon de cxiaj mastroj:
40Tiam anstatacx tritiko kresku por mi kardo,
Kaj anstatacx hordeo dornoj.

Finicxis la paroloj de Ijob.

Cxapitro 32

1 Kaj tiuj tri viroj cxesis respondi al Ijob, cxar li opiniis sin prava. 2 Tiam ekflamis la kolero de Elihu, filo de Baracxel, Buzano, el la familio de Ram. Kontracx Ijob ekflamis lia kolero pro tio, ke li opiniis sin pli prava ol Dio; 3 kaj kontracx liaj tri amikoj ekflamis lia kolero pro tio, ke ili ne trovis respondon kaj akuzis Ijobon. 4 Elihu atendis, dum ili parolis kun Ijob, cxar ili estis pli acxaj ol li. 5 Sed kiam Elihu vidis, ke ne trovicxas respondo en la bucxo de la tri viroj, ekflamis lia kolero.

6 Kaj ekparolis Elihu, filo de Baracxel, la Buzano, kaj diris:

Mi estas juna, kaj vi estas maljunuloj;
Tial mi hezitis kaj timis eldiri al vi mian opinion.
7Mi pensis: La acxo parolu,
Kaj la jarmulto montru sacxon.
8Sed la spirito en la homoj kaj la spiro de la Plejpotenculo
Donas al ili prudenton.
9Ne la grandaj estas la plej prudentaj,
Kaj ne la maljunuloj sole scias jucxi,
10Tial mi diras: Acxskultu min;
Mi ankacx eldiros mian opinion.
11Jen mi atendis viajn vortojn,
Mi atentis vian kompetentecon,
cxis vi trovos la cxustan parolon.
12Sed atentante vin, mi vidis,
Ke neniue el vi donas al Ijob moralinstruon,
Respondante al liaj paroloj.
13Ne diru: Ni trovis la sacxon.
Dio instruu lin, ne homo.
14Li ne direktis al mi siajn vortojn,
Kaj per viaj diroj mi ne respondos al li.
15Ili perdis la kuracxon, ili ne plu respondis;
Mankas al ili vortoj.
16Mi atendis, cxis ili cxesos paroli;

Sed cxar ili haltis kaj ne plu respondis,
 17Tial ankacx mi de mia flanko respondos,
 Mi ankacx eldiros mian opinion.
 18cxar mi estas plena de vortoj;
 La spirito de mia interno min premas.
 19Mia interno estas kiel vino cxtopfermita,
 Kiu krevigas novan felsakon.
 20Mi ekparolos, kaj tiam faricxos al mi pli facile;
 Mi malfermos mian bucxon, kaj mi respondos.
 21Mi ne atentos la vizacxon de persono,
 Kaj mi ne flatos al homo;
 22cxar mi ne povoscias flati;
 Aliokaze pereigu min mia Kreinto.

Cxapitro 33

1Acxskultu do, Ijob, miajn parolojn,
 Kaj atentu cxiujn miajn vortojn.
 2Jen mi malfermis mian bucxon,
 Parolas mia lango en mia gorcxo.
 3cxuste el mia koro estas miaj paroloj,
 Kaj puran scion eldiros miaj lipoj.
 4La spirito de Dio min kreis,
 Kaj la spiro de la Plejpotenculo min vivigas.
 5Se vi povas, respondu al mi;
 Armu vin kontrakx mi, kaj staricxu.
 6Jen mi simile al vi estas de Dio;
 Mi ankacx estas farita el argilo.
 7Vidu, vi ne bezonas timi min,
 Kaj mia cxarcxo ne pezos sur vi.
 8Vi parolis antacx miaj oreloj,
 Kaj mi acxdis la sonon de tiaj vortoj:
 9Mi estas pura, sen malbonagoj;
 Senkulpa, mi ne havas pekon;
 10Jen Li trovis ion riprocxindan en mi,
 Li rigardas min kiel Lian malamikon;
 11Li metis miajn piedojn en cxtipon;
 Li observas cxiujn miajn vojojn.
 12Sed en tio vi ne estas prava, mi respondas al vi;
 cxar Dio estas pli granda ol homo.
 13Kial vi havas pretendon kontrakx Li pro tio,
 Ke Li ne donas al vi kalkulraporton pri cxiuj Siaj faroj?
 14Cetere Dio parolas en unu maniero kaj en alia maniero,
 Sed oni tion ne rimarkas.
 15En soncxo, en nokta vizio,
 Kiam sur la homojn falis dormo,

Kiam ili dormas sur la lito,
16Tiam Li malfermas la orelon de la homoj,
Kaj, doninte instruon, sigelas cxin,
17Por deturni homon de la faro
Kaj gardi viron kontracx fiereco,
18Por cxirmi lian animon kontracx pereo
Kaj lian vivon kontracx falo sub glavon.
19Ankacx per malsano sur lia lito Li avertas lin,
Kiam cxiuj liaj ostoj estas ancoracx fortaj.
20Kaj abomenata faricxas por li en lia vivo la mancxacxo,
Kaj por lia animo la frandacxo.
21Lia karno konsumicxas tiel, ke oni cxin jam ne vidas;
Kaj elstaras liaj ostoj, kiuj antacxe estis nevideblaj.
22Kaj lia animo alproksimicxas al la pereo,
Kaj lia vivo al la mortigo.
23Sed se li havas por si ancxelon proparolanton,
Kvankam unu el mil,
Kiu elmontrus pri la homo lian pravecon,
24Tiam Li indulgas lin, kaj diras:
Liberigu lin, ke li ne malsupreniru en la tombon,
cxar Mi trovis pardonigon.
25Tiam lia korpo faricxas denove frecxa, kiel en la juneco;
Li revenas al la tagoj de sia knabeco.
26Li precxas al Dio,
Kaj cxi Tiu favorkoras lin,
Kaj montras al li Sian vizacxon kun cxojo,
Kaj rekompencas la homon lacx lia virteco.
27Li rigardas la homojn, kaj diras:
Mi pekis, la veron mi kripligis,
Kaj Li ne repagis al mi;
28Li liberigis mian animon, ke cxi ne iru en pereon,
Kaj mia vivo vidas la lumon.
29cxion cxi tion Dio faras
Du acx tri fojojn kun homo,
30Por deturni lian animon de pereo
Kaj prilumi lin per la lumo de vivo.
31Atentu, Ijob, acxskultu min;
Silentu, kaj mi parolos.
32Se vi havas, kion diri, respondu al mi;
Parolu, cxar mi dezirus, ke vi montricxu prava.
33Se ne, tiam acxskultu min;
Silentu, kaj mi instruos al vi sacxon.

Cxapitro 34

1 Elihu parolis plue, kaj diris:

2Acxskultu, sacxuloj, miajn vortojn;
 Kaj vi, kompetentuloj, atentu min.
 3cxar la orelo esploras la parolon,
 Kiel la palato gustumas la manxaxxon.
 4Decidon ni elektu al ni;
 Ni esploru inter ni, kio estas bona.
 5cxar Ijob diris: Mi estas prava,
 Sed Dio forigis mian rajton;
 6En mia juxta afero mi estas refutata;
 Turmentas min mia sago, kvankam mi estas senkulpa.
 7Kiu homo estas simila al Ijob,
 Kiu trinkas mokojn kiel akvon?
 8Kaj li estas preta alicxi al malbonaguloj
 Kaj iri kun malpiuloj;
 9cxar li diras: Homo ne havas utilon,
 Se li sercxas favoron de Dio.
 10Tial acxskultu min, ho sacxaj homoj:
 Dio estas malproksima de malbonagoj,
 Kaj la Plejpotenculo estas malproksima de maljusteco;
 11Sed Li repagas al homo lacx liaj agoj,
 Kaj lacx la vojo de cxiu Li renkontas lin.
 12Vere, Dio ne malbonagas,
 Kaj la Plejpotenculo ne kurbigas la veron.
 13Kiu komisiis al Li la teron?
 Kaj kiu starigis Lin super la tuta mondo?
 14Se Li pensus nur pri Si,
 Se Li prenis al Si Sian spiriton kaj spiron,
 15Tiam pereus absolute cxiu karno,
 Kaj homo refaricxus polvo.
 16Se vi havas prudenton, acxskultu cxi tion;
 Atentu la vocxon de miaj paroloj.
 17cxu povas regi malamanto de justeco?
 cxu vi povas akuzi la Plejjustulon?
 18cxu oni povas diris al rexo: Sentacxgulo;
 Acx al altranguloj: Malpiulo?
 19Sed Li ne atentis la vizacxon de princoj,
 Kaj ne preferas ricxulon antacx malricxulo;
 cxar cxuij estas faritacxo de Liaj manoj.
 20Momente ili mortas, noktomeze ili tumulticxas kaj malaperas;
 Ne de homa mano estas forigataj la potenculoj.
 21cxar Liaj okuloj estas super la vojoj de homo,
 Kaj cxuijn liajn pacxojn Li vidas.
 22Ne ekzistas mallumo nek ombrego,
 Kie povus sin kacxi malbonaguloj.

23Li ne bezonas multe klopodi kun homo,
Ke li iru al Dio por juxto.
24Li pereigas la fortulojn sennombre
Kaj starigas sur ilia loko aliajn;
25cxar Li scias iliajn farojn;
Li renversas ilin en la nokto, kaj ili frakasixas.
26Kiel malpiulojn Li frapas ilin sur loko, kie cxiuj vidas;
27Pro tio, ke ili fortunixis de Li
Kaj ne penis kompreni cxiujn Liajn vojojn,
28Sed venigis al Li la kriadon de malricxulo,
Kaj Li acxdis la kriadon de mizeruloj.
29Se Li kvietigas, tiam kiu povas ribeligi?
Se Li kaxas Sian vizacxon, tiam kiu povas Lin vidi?
Tiel estas egale kun nacio kaj kun aparta homo,
30Por ke ne regu homo hipokrita,
El la pekigantoj de popolo.
31Al Dio oni devas diri:
Mi fierixis, mi ne plu faros malbonon;
32Kion mi ne vidas, pri tio instruu min;
Se mi faris maljustacxon, mi ne plu faros.
33cxu konforme al via opinio Li devas repagi?
Al vi ja ne placxis. Vi elektu, ne mi;
Kaj kion vi scias, tion diru.
34Saxaj homoj diros al mi,
Kaj prudenta homo, kiu min acxskultas:
35Ijob parolas malsacxe,
Kaj liaj vortoj estas malprudentaj.
36Ho, se Ijob estus elprovita cxis la fino,
Pro tio, ke li alicxas al homoj pekaj;
37cxar al sia peko li aldonas blasfemon;
Inter ni li mokas, kaj multe parolas kontracx Dio.

Cxapitro 35

1 Elihu parolis plue, kaj diris:

2cxu tion vi opinias justa, ke vi diras:
Mi estas pli prava ol Dio?
3cxar vi diras: Kiom tio utilas al vi?
Kian profiton mi havas kompare kun tiu okazo, se mi pekus?
4Mi respondos al vi,
Kaj kune ankacx al viaj amikoj:
5Rigardu la cxielon, kaj vidu;
Rigardu la nubojn, kiel tro alte ili estas por vi.
6Se vi pekas, kiom vi malutilas al Li?

Kaj se viaj malbonagoj estas multaj, kion vi faras al Li?
 7Se vi estas virta, kion vi donas al Li?
 Acx kion Li prenas el via mano?
 8Al homo, simila al vi, povas ion fari via malbonago,
 Kaj via virteco havas signifon nur por homido.
 9Pro multe da premado oni krias;
 Oni cxemas pro la brako de potenculoj.
 10Sed oni ne diras: Kie estas Dio, kiu min kreis,
 Kiu donas kantojn en la nokto,
 11Kiu instruas nin pli ol la brutojn sur la tero,
 Prudentigas nin pli ol la birdojn de la cxielo?
 12Tie ili krias pri la fiereco de la malbonuloj,
 Sed Li ne respondas.
 13Tamen malvere estas, ke Dio ne acxdas
 Kaj la Plejpotenculo ne vidas.
 14Kvankam vi diras, ke vi Lin ne vidas,
 Ekzistas tamen juxto cxe Li;
 Kaj vi atendu Lin.
 15Sed cxar Li nun ne montras Sian koleron
 Kaj ne atentis la tro grandan malvirtecon,
 16Tial Ijob vante malfermis sian bucxon
 Kaj tre multe parolas malprudente.

Cxapitro 36

1 Kaj plue parolis Elihu, kaj diris:
 2Atendu ankoraŭ iom; mi montros al vi,
 cxar mi havas ankoraŭ kion paroli pro Dio.
 3Mi prenos mian scion de malproksime,
 Kaj mi montros, ke mia Kreinto estas prava.
 4cxar vere miaj vortoj ne estas mensogaj;
 Homo sincera estas antaŭ vi.
 5Vidu, Dio estas potenca, kaj tamen Li nenium malcxatas;
 Li estas potenca per la forto de la koro.
 6Al malpiulo Li ne permesas vivi,
 Kaj al mizeruloj Li donas justecon.
 7Li ne fortunigas de virtuloj Siajn okulojn,
 Sed kun rexo sur trono Li sidigas ilin por cxiam,
 Por ke ili estu altaj.
 8Kaj se ili estas ligitaj per cxenoj,
 Malliberigitaj mizere per cxnuroj,
 9Tiam Li montras al ili iliajn farojn kaj kulpojn,
 Kiel grandaj ili estas.
 10Li malfermas ilian oreton por la moralinstruo,
 Kaj diras, ke ili deturnu sin de malbonagoj.

11Se ili obeas kaj servas al Li,
Tiam ili finas siajn tagojn en bono
Kaj siajn jarojn en stato agrabla;
12Sed se ili ne obeas,
Tiam ili pereas per glavo
Kaj mortas en malprudento.
13La hipokrituloj portas en si koleron;
Ili ne vokas, kiam Li ilin ligis;
14Ilia animo mortas en juneco,
Kaj ilia vivo pereas inter la malcxastuloj.
15Li savas la suferanton en lia mizero,
Kaj per la sufero Li malfermas ilian orelon.
16Ankacx vin Li elkondukus el la suferoj
En spacon vastan, kie ne ekzistas premateco;
Kaj vi havus pacon cxe via tablo, plena de grasacxo.
17Sed vi faricxis plena de kulpoj de malvirtulo;
Kulpo kaj juxto tenas sin kune.
18Via kolero ne forlogu vin al mokado,
Kaj grandeco de elacxeto ne deklinu vin.
19cxu Li atentis vian ricxecon?
Ne, nek oron, nek forton acx potencon.
20Ne strebu al tiu nokto,
Kiu forigas popolojn de ilia loko.
21Gardu vin, ne klinicxu al malpieco;
cxar tion vi komencis pro la mizero.
22Vidu, Dio estas alta en Sia forto.
Kiu estas tia instruanto, kiel Li?
23Kiu povas preskribi al Li vojon?
Kaj kiu povas diri: Vi agis maljuste?
24Memoru, ke vi honoru Liajn farojn,
Pri kiuj kantas la homoj.
25cxuij homoj ilin vidas;
Homo rigardas ilin de malproksime.
26Vidu, Dio estas granda kaj nekonata;
La nombro de Liaj jaroj estas neesplorebla.
27Kiam Li malgrandigas la gutojn de akvo,
Ili vercxicxas pluve el la nebulo;
28Vercxicxas la nuboj
Kaj gutas sur multe da homoj.
29Kaj kiam Li intencas etendi la nubojn
Kiel tapicxojn de Sia tendo,
30Tiam Li etendas sur ilin Sian lumon
Kaj kovras la radikojn de la maro.
31cxar per ili Li jucas la popolojn
Kaj donas ankacx mancxacxon abunde.

32Per la manoj Li kovras la lumon
Kaj ordonas al cxi aperi denove.
33Antacxdiras pri cxi cxia bruo,
Kaj ecx la brutaroj, kiam cxi alproksimicxas.

Cxapitro 37

1Pri tio tremas mia koro
Kaj saltas de sia loko.
2Acxskultu atente en la bruo Lian vocxon,
Kaj la sonojn, kiuj eliras el Lia bucxo.
3Sub la tutan cxielon Li kurigas tion,
Kaj Sian lumon al la randoj de la tero.
4Post cxi ekbruas la tondro;
Li tondras per Sia majesta vocxo,
Kaj oni ne povas tion haltigi, kiam acxdicxas Lia vocxo.
5Mirinde tondras Dio per Sia vocxo;
Li faras ion grandan, sed ne konatan.
6Al la necxo Li diras: Falu sur la teron;
Ankacx al la pluvego, al Siaj fortaj pluvegoj.
7Sur la manon de cxiu homo Li metas sigelon,
Por ke cxuiuj homoj sciu Lian faron.
8La sovacxa besto iras en sian kavon
Kaj restas en sia locxejo.
9El la sudo venas ventego,
Kaj de la nordo venas malvarmo.
10De la spiro de Dio venas frosto,
Kaj vasta akvo faricxas kvazacx fandacxo.
11La nubojn Li pezigas per akvo,
Kaj nubo discxutas Lian lumon.
12Li direktas ilin cxirkacxen, kien Li volas,
Por ke ili plenumu cxion, kion Li ordonas al ili, sur la tero:
13cxu por puno de ia lando,
cxu por favorkoracxo Li ilin direktas.
14Atentu tion, Ijob;
Staru, kaj konsideru la miraklojn de Dio.
15cxu vi scias, kiamaniere Dio agigas ilin
Kaj aperigas lumon el Sia nubo?
16cxu vi komprenas, cxe la distiro de nubo,
La miraklojn de Tiu, kiu estas la plej perfekta en la sciado?
17Kiamaniere viaj vestoj varmicxas,
Kiam la tero kvieticxas de sude?
18cxu vi povas etendi kun Li la cxielon,
Firman kiel fandita spegulo?
19Sciigu al ni, kion ni devas diri al Li;
Mi nenion povas elkonjekti pro mallumo.

20cxu estos rakontita al Li tio, kion mi parolas?
Se iu parolos, li pereos.
21Nun oni ne povas rigardi la lumon, kiu hele lumas en la cxielo,
Kiam la vento pasas kaj purigas cxin.
22De norde venas oro;
cxirkacx Dio estas terura brilo.
23La Plejpotenculon ni ne povas kompreni.
Li estas granda en forto, justo, kaj vero;
Li neniun premas.
24Tial respektegas Lin la homoj;
Kaj Li atentis neniun el la sacxuloj.

Cxapitro 38

1 La Eternulo el ventego ekparolis al Ijob, kaj diris:

2Kiu estas tiu, kiu mallumigas la plej altan decidon
Per vortoj sensencaj?
3Zonu kiel viro viajn lumbojn;
Mi vin demandas, kaj vi sciigu al Mi.
4Kie vi estis, kiam Mi fondis la teron?
Diru, se vi havas scion.
5Kiu starigis cxiajn mezurojn, se vi tion scias?
Acx kiu etendis super cxi rektocxnuron?
6Sur kio estas enfortikigitaj cxiaj bazoj,
Acx kiu kucxigis cxian angulcxtonon,
7Dum komuna glorkantado de la matenaj steloj
Kaj cxojkriado de cxiuoj filoj de Dio?
8Kiu fermis la maron per pordoj,
Kiam cxi elpucxixis kvazacx el la ventro de patrino;
9Kiam Mi faris la nubon cxia vesto
Kaj mallumon cxiaj vindacxoj,
10Kaj starigis al cxi limon
Kaj faris riglilojn kaj pordojn,
11Kaj diris: cxis cxi tie aliru, sed ne plu,
Kaj cxi tie rompexados viaj majestaj ondoj?
12cxu vi en via vivo iam ordonis al la mateno,
Montris al la matenruxo cxian lokon,
13Ke cxi kaptu la randojn de la tero,
Kaj ke la malpiuloj deskuicxu el cxi;
14Ke ilia internacxo renversicxu kiel koto,
Kaj ke ili tute konfuzicxu;
15Ke de la malpiuloj forprenicxu ilia lumo,
Kaj ilia malhumila brako estu rompita?
16cxu vi venis cxis la fontoj de la maro?

Kaj cxu vi iradis sur la fundo de la abismo?
 17cxu malfermicxis antacx vi la pordego de la morto?
 Kaj cxu vi vidis la pordegon de la mallumego?
 18cxu vi pririgardis la larcxon de la tero?
 Diru, cxu vi scias cxion cxi tion?
 19Kie estas la vojo al la locxejo de la lumo,
 Kaj kie estas la loko de la mallumo,
 20Ke vi konduku cxin al cxia limo,
 Kaj ke vi rimarku la vojeton al cxia domo?
 21cxu vi sciis, kiam vi naskicxos
 Kaj kiel granda estos la nombro de viaj tagoj?
 22cxu vi venis al la devenejo de la necxo,
 Kaj cxu vi vidis la devenejon de la hajlo,
 23Kiujn Mi konservas por la tempo de suferado,
 Por la tago de batalo kaj milito?
 24Kie estas la vojo, lacx kiu dividicxas la lumo,
 Diskuras la orienta vento super la teron?
 25Kiu destinis direkton por la fluo
 Kaj vojon por la tondra fulmo,
 26Por doni pluvon sur teron, kie neniu trovicxas,
 Sur dezerton senhoman,
 27Por nutri dezerton kaj stepon
 Kaj kreskigi verdan herbon?
 28cxu la pluvo havas patron?
 Acx kiu naskigis la gutojn de roso?
 29El kies ventro eliris la glacio?
 Kaj kiu naskis la prujnon sub la cxielo?
 30Simile al cxtono malmolicxas la akvo,
 Kaj la supracxo de la abismo kunfirmicxas.
 31cxu vi povas ligi la ligilon de la Plejadoj?
 Acx cxu vi povas malligi la ligan de Oriono?
 32cxu vi povas elirigi iliatempe la planedojn,
 Kaj konduki la Ursinon kun cxiaj infanoj?
 33cxu vi konas la lecxojn de la cxielo?
 Acx cxu vi povas aranxi cxian regadon super la tero?
 34cxu vi povas levi al la nubo vian vocxon,
 Ke abundo da akvo vin kovru?
 35cxu vi povas sendi fulmojn,
 Ke ili iru kaj diru al vi: Jen ni estas?
 36Kiu metis en la internon la sacxon?
 Kaj kiu donis al la koro la prudenton?
 37Kiu estas tiel sacxa, ke li povu kalkuli la nubojn?
 Kaj kiu elvercxas la felsakojn de la cxielo,
 38Kiam la polvo kunfandicxas
 Kaj la terbuloj kungluicxas?

39cxu vi cxasas kaptacxon por la leonino,
Kaj satigas la leonidojn,
40Kiam ili kucxas en la nestegoj,
Sidas embuske en la lacxbo?

41Kiu pretigas al la korvo cxian mancxacxon,
Kiam cxiaj idoj krias al Dio,
Vagflugas, ne havante, kion manxi?

Cxapitro 39

1cxu vi scias la tempon, en kiu naskas la ibeksoj sur la rokoj?
cxu vi observis la akucxixon de la cervinoj?
2cxu vi kalkulis la monatojn de ilia gravedeco?
Acx cxu vi scias la tempon, kiam ili devas naski?
3Ili fleksicxas, elcxetas siajn idojn,
Libericxas de siaj doloroj.
4Iliaj infanoj forticxas, kreskas en libereco,
Foriras, ke ne revenas al ili.

5Kiu donis liberecon al la sovacxa azeno?
Kaj kiu malligis cxiajn ligilojn?
6La dezerton Mi faris cxia domo,
Kaj stepon cxia locxejo;
7cxu ridas pri la bruo de la urbo,
La kriojn de pelanto cxi ne acxdas;
8La produktacxo de la montoj estas cxia mancxacxo,
Kaj cxi sercxas cxian verdacxon.

9cxu bubalo volos servi al vi?
cxu cxi volos nokti cxe via mancxujo?
10cxu vi povas alligi bubalon per cxnuro al bedo?
cxu cxi erpos post vi valojn?
11cxu vi fidos cxin pro cxia granda forto?
Kaj cxu vi komisios al cxi vian laboron?
12cxu vi havos konfidon al cxi, ke cxi reportos viajn semojn
Kaj kolektos en vian grenejon?

13La flugilo de struto levicxas gaje,
Simile al la flugilo de cikonio kaj de akcipitro;
14cxu cxi lasas sur la tero siajn ovojn
Kaj varmigas ilin en la sablo;
15cxu forgesas, ke piedo povas ilin dispremi
Kaj sovacxa besto povas ilin disbati.
16cxu estas kruela por siaj idoj, kvazacx ili ne estus cxiaj;

cxu ne zorgas pri tio, ke cxia laboro estas vana;
 17cxar Dio senigis cxin je sacxo
 Kaj ne donis al cxu prudenton.
 18Kiam cxu levicxas alten,
 cxu mokas cxevalon kaj cxian rajdanton.

19cxu vi donas forton al la cxevalo?
 cxu vi vestas cxian kolon per kolharoj?
 20cxu vi povas saltigi cxin kiel akrido?
 Terura estas la beleco de cxia ronkado.
 21cxu fosas en la valo kaj estas gaja pro forteco;
 cxu eliras kontrakx armiton;
 22cxu ridas pri timo kaj ne senkuracixas,
 Kaj ne retiras sin de glavo.
 23Super cxu sonoras la sagujo,
 Brilas lanco kaj ponardego.
 24Kun bruoj kaj kolero cxu glutas teron,
 Kaj ne povas stari trankvile cxe sonado de trumpeto.
 25Kiam eksonas la trumpeto, cxu ekkrias: Ho, ho!
 Kaj de malproksime cxu flarsentas la batalon,
 Kriadon de la kondukantoj, kaj bruon.

26cxu pro via sacxo flugas la akcipitro
 Kaj etendas siajnflugilojn al sudo?
 27cxu pro via ordono levicxas la aglo
 Kaj faras alte sian neston?
 28Sur roko cxu loxas,
 Noktas sur dento de roko kaj de monta pinto.
 29De tie cxu elrigardas por si mancxacxon;
 Malproksime vidas cxiaj okuloj.
 30cxiaj idoj trinkas sangon;
 Kaj kie estas mortigitoj, tie cxu estas.

Cxapitro 40

1 Kaj la Eternulo plue parolis al Ijob, kaj diris:

2cxu povas blasfemanto disuti kun la Plejpotenculo?
 La malludanto de Dio tion respondu.

3 Kaj Ijob respondis al la Eternulo, kaj diris:

4Jen mi estis facilanima; kion mi povas respondi al Vi?
 Mi metas mian manon sur mian bucxon.
 5Unu fojon mi parolis, kaj mi ne respondos;
 Tion mi ne faros duan fojon.

6 Kaj la Eternulo respondis al Ijob el la ventego, kaj diris:

7Zonu kiel viro viajn lumbojn;
Mi vin demandos, kaj vi sciigu al Mi.
8cxu vi volas senvalorigi Mian verdikton,
Akuzi Min, por ke vi montricxu prava?
9Se vi havas tian brakon, kiel Dio,
Kaj se vi povas tondri per vocxo simile al Li,
10Tiam ornamu vin per majesto, kaj alticxu,
Vestu vin per gloro kaj belegeco;
11Elvercxu la furiozon de via kolero;
Ekrigardu cxion fieran kaj humiligu cxin;
12Ekrigardu cxiun fierulon kaj konfuzu lin;
Kaj frakasu la malpiulojn sur ilia loko;
13Kacxu ilin cxiujn en la tero;
Ilian vizacxon kovru per mallumo.
14Tiam Mi gloros vin,
Se via dekstra mano vin helpas.

15Vidu la hipopotamon, kiun Mi kreis apud vi;
Herbon cxi mancxas, kiel bovo.
16Vidu, cxia forto estas en cxiaj lumboj,
Kaj cxia fortikeco estas en la muskoloj de cxia ventro.
17cxi streckas sian voston kiel cedron,
La tendenoj de cxiaj femuroj estas interplektitaj.
18cxiaj ostoj estas kiel kupraj tuboj,
cxiaj ostoj estas kiel feraj stangoj.
19cxi estas la komenco de la vojoj de Dio;
cxia Kreinto donis al cxi cxian glavon.
20La montoj alportas al cxi mancxacxon,
Kaj cxiuj bestoj de la kampo tie ludas.
21Sub ombroricxaj arboj cxi kucxas,
Sub kovro de kanoj kaj en cxlimo.
22Ombroricxaj arboj cxirmas cxin per sia ombro,
cxirkacxas cxin salikoj apud torentoj.
23Se la rivero tumultas, cxi ne konfuzicxas;
cxi staras trankvile, se ecx Jordan envercxicxus en cxian bucxon.
24cxu iu povas preni cxin antacx cxiaj okuloj,
cxu iu povas trabori per cxnuroj cxian nazon?

Cxapitro 41

1cxu vi povas eltiri levjatanon per ficxhoko,
Acx ligi per cxnuro cxian langon?

2cxu vi povas trameti kanon tra cxia nazo
 Kaj trapiki cxian vangon per pikilo?
 3cxu cxi multe petegos vin,
 Acx parolos al vi flatacxojn?
 4cxu cxi faros interligon kun vi?
 cxu vi povas preni cxin kiel porcxiaman sklavon?
 5cxu vi amuzicxos kun cxi kiel kun birdo?
 Acx cxu vi ligos cxin por viaj knabinoj?
 6cxu kamaradoj cxin dishakos,
 Kaj dividos inter komercistoj?
 7cxu vi povas plenigi per pikiloj cxian hacxton
 Kaj per ficxistaj hokoj cxian kapon?
 8Metu sur cxin vian manon;
 Tiam vi bone memoros la batalon, kaj cxin ne plu entreprenos.
 9Vidu, la espero cxiun trompos;
 Jam ekvidinte cxin, li falos.
 10Neniu estas tiel kuracxa, por inciti cxin;
 Kiu do povas stari antacx Mi?
 11Kiu antacxe ion donis al Mi, ke Mi redonu al li?
 Sub la tuta cxielo cxio estas Mia.
 12Mi ne silentos pri cxiaj membroj,
 Pri cxia forto kaj bela staturo.
 13Kiu povas levi cxian veston?
 Kiu aliros al cxia paro da makzeloj?
 14Kiu povas malfermi la pordon de cxia vizacxo?
 Teruro cxirkacxas cxiajn dentojn.
 15cxiaj fieraj skvamoj estas kiel cxildoj,
 Interligitaj per fortika sigelo;
 16Unu kuntucicxas kun la alia tiel,
 Ke aero ne povas trairi tra ili;
 17Unu alfortikicxis al la alia,
 Interkunicxis kaj ne disicxas.
 18cxia terno briligas lumon,
 Kaj cxiaj okuloj estas kiel la palpebroj de la cxielrucxo.
 19El cxia bucxo eliras torcxoj,
 Elkuras flamaj fajreroj.
 20El cxiaj nazotruoj eliras fumo,
 Kiel el bolanta poto acx kaldrono.
 21cxia spiro ekbruligas karbojn,
 Kaj flamo eliras el cxia bucxo.
 22Sur cxia kolo locxas forto,
 Kaj antacx cxi kuras teruro.
 23La partoj de cxia karno estas firme kunligitaj inter si,
 Tenas sin fortike sur cxi, kaj ne cxancelicxas.
 24cxia koro estas malmola kiel cxtono,
 Kaj fortika kiel suba muelcxtono.

25Kiam cxi sin levas, ektemas fortuloj,
Konsternicxas de teruro.
26Glavo, kiu alproksimicxas al cxi, ne povas sin teni,
Nek lanco, sago, acx kiraso.
27Feron cxi rigardas kiel pajlon,
Kupron kiel putran lignon.
28Ne forpelos cxin sago;
cxtonoj el cxtoncxetilo faricxas pajleroj antacx cxi.
29Bastonegon cxi rigardas kiel pajlon,
Kaj cxi mokas la sonon de lanco.
30Sube cxi havas akrajn pecetojn;
Kiel dracxrulo cxi kucxas sur la cxlimo.
31Kiel kaldronon cxi ondigas la profundon;
La maron cxi kirlas kiel cxmiracxon.
32La vojo post cxi lumas;
La abismo aperas kiel grizacxo.
33Ne ekzistas sur la tero io simila al cxi;
cxi estas kreita sentima.
34cxi rigardas malestime cxion altan;
cxi estas recxo super cxiaj sovaxaj bestoj.

Cxapitro 42

1 Ijob respondis al la Eternulo, kaj diris:

2Mi scias, ke Vi cxion povas fari,
Kaj ke nenio, kion Vi entreprenas, estas malfacila por Vi.
3Kiu estas tiu, kiu kovras malkompetente la plej altan decidon?
Jes, mi parolis sen komprenado pri aferoj,
Kiaj estas tro misteraj por mi, kaj kiujn mi ne konas.
4Acxskultu, kaj mi parolos;
Mi demandos Vin, kaj Vi sciigu al mi.
5Nur per la oreloj mi acxdis pri Vi;
Sed nun mia okulo Vin vidis.
6Tial mi faras al mi riprocxon,
Kaj mi pentas en polvo kaj cindro.

7 Post kiam la Eternulo parolis tiujn vortojn al Ijob, la Eternulo diris al Elifaz, la Temanano: Mia kolero ekflamis kontraux vi kaj kontraux viaj du amikoj, pro tio, ke vi ne parolis antacx Mi tiel cxuste, kiel Mia servanto Ijob. 8 Prenu do nun al vi sep bovojn kaj sep cxafojn, kaj iru al Mia servanto Ijob, kaj alportu bruloferon pro vi; kaj Mia servanto Ijob precxos por vi; exar nur lin Mi atentis, por ne fari al vi punon pro tio, ke vi ne parolis antacx Mi tiel cxuste, kiel Mia servanto Ijob. 9 Kaj iris Elifaz, la Temanano, kaj Bildad, la cxucxano, kaj Cofar, la Naamano, kaj faris tion, kion diris al ili la Eternulo. Kaj la Eternulo atentis Ijobon. 10 Kaj la Eternulo redonis la forprenitacxon al Ijob, kiam li precxis por siaj amikoj. Kaj la Eternulo donis al Ijob duoble pli ol

cxio, kion li havis antacxe. 11 Kaj venis al li cxiuj liaj fratoj kaj cxiuj liaj fratinoj kaj cxiuj liaj antacxaj konatoj, kaj ili manxis kun li en lia domo, kaj esprimis al li sian kunsenton, kaj konsolis lin pri la tuta malbono, kiun la Eternulo venigis sur lin; kaj cxiu el ili donis al li po unu kesito, kaj cxiu po unu ora ringo. 12 Kaj la Eternulo benis la lastajn jarojn de Ijob pli ol la komencajn; kaj li havis dek kvar mil cxafojn kaj ses mil kamelojn kaj mil parojn da bovoj kaj mil azeninojn. 13 Kaj li havis sep filojn kaj tri filinojn. 14 Al unu el cxi tiuj li donis al nomon Jemima, al la dua la nomon Kecia, kaj al la tria la nomon Keren-Hapucx. 15 Kaj en la tuta lando ne trovicxis virinoj tiel belaj, kiel la filinoj de Ijob; kaj ilia patro donis al ili heredan posedacxon inter iliaj fratoj. 16 Kaj post tio Ijob vivis cent kvardek jarojn, kaj li vidis siajn filojn kaj nepojn cxis la kvara generacio. 17 Kaj Ijob mortis, maljuna kaj saticxinta de la vivo.

LA PSALMARO

LIBRO UNUA

Psalmo 1

1 Felicxa estas la homo, kiu ne iras lacx konsilo de malpiuloj,
Nek staras sur vojo de pekuloj,
Nek sidas en kunsido de blasfemantoj;
2Sed li nur havas deziron por la lecxo de la Eternulo,
Kaj pri Lia lecxo li pensas tage kaj nokte.
3Kaj li estos kiel arbo, plantita apud akvaj torentoj,
Donanta sian frukton en sia tempo,
Kaj kies folio ne velkas;
Kaj en cxio, kion li faras, li sukcesos.
4Ne tiel estas la malpiuloj;
Sed ili estas kiel grenventumacxo, kiun disblovas la vento.
5Tial ne staros fortike la malpiuloj cxe la juxco,
Nek la pekuloj en societo de piuloj.
6cxar la Eternulo konas la vojon de piuloj;
Sed la vojo de malpiuloj pereos.

Psalmo 2

1Kial tumultas popoloj,
Kaj gentoj pripensas vanacxon?
2Levicxas recxoj de la tero,
Kaj eminentuloj konsilicxas kune,
Kontracx la Eternulo kaj kontracx Lia sanktoleito, dirante:
3Ni discxiru iliajn ligilojn,
Kaj ni decxetu de ni iliajn cxnurojn!

4La loxanta en la cxielo ridas,
La Sinjoro mokas ilin.
5Tiam Li parolos al ili en Sia kolero,
Kaj per Sia furiozo li ilin ektimigos, dirante:
6Mi starigis ja Mian recxon
Super Cion, Mia sankta monto.

7Mi raportos pri la decido:
La Eternulo diris al mi: Vi estas Mia filo,

Hodiacx Mi vin naskis.
 8Petu Min, kaj Mi donos al vi popolojn por heredo,
 Kaj por posedo limojn de tero.
 9Vi disbatos ilin per fera sceptron,
 Kiel potan vazon vi ilin dispecigos.

10Kaj nun, ho rectxoj, prudenticxu;
 Instruicxu, juxxistoj de la tero!
 11Servu al la Eternulo kun timo,
 Kaj cxoj kun tremo.
 12Kisu la filon, ke Li ne koleru, kaj vi ne pereu sur la vojo,
 cxar baldacx ekbrulos Lia kolero.
 Felicxaj estas cxiu, kiuj fidis Lin.

Psalm 3

Psalm de David, kiam li forkuris de sia filo Abcxalom.

1Ho Eternulo, kiel multaj estas miaj premantoj,
 Multaj levicxis kontrakx mi!
 2Multaj diradas pri mia animo:
 Ne ekzistas por li savo de Dio. Sela.
 3Sed Vi, ho Eternulo, estas cxildo por mi,
 Mia honoro kaj levanto de mia kapo.
 4Per mia vocxo mi vokas al la Eternulo,
 Kaj Li respondas al mi de Sia sankta monto. Sela.
 5Mi kucicxas kaj endormicxas,
 Kaj mi vekicxas, cxar la Eternulo min subtenas.
 6Mi ne timas miriadojn da kontrakxuloj,
 Kiuj estas cxirkacx mi.
 7Levicxu, ho Eternulo, savu min, mia Dio;
 cxar Vi frapis al cxiu miaj malamikoj la vangojn,
 La dentojn de la malpiuloj Vi frakasis.
 8cx la Eternulo estas la savo;
 Super Via popolo estu Via beno. Sela.

Psalm 4

Al la cxorestro. Por kordaj instrumentoj. Psalm de David.

1Kiam mi vokas, respondu al mi, justa mia Dio!
 En premo Vi liberigas min;
 Korfavoru min, kaj acxskultu mian precxon.
 2Homidoj, cxis kiam mia honoro estos malhonorata?
 cxis kiam vi amos vantacxon kaj celos malveron? Sela.

3Sciu do, ke la Eternulo apartigis la piulon por Si;
La Eternulo acxdas, kiam mi vokas al Li.
4Tremu, kaj ne peku;
Meditu en viaj koroj, sur viaj kucxejoj, kaj estu fortikanimaj.
5Oferdonu oferojn piajn,
Kaj fidu la Eternulon.
6Multaj diradas: Kiu montros al ni bonon?
Direktu sur nin la lumon de Via vizacxo, ho Eternulo!
7Vi metis cxojon en mian koron, pli ol dum ilia greno kaj ilia mosto plimultixas.
8Pace mi kucixas kaj tuj endormicxas;
cxar Vi, ho Eternulo, locxigas min sola en sendanxereco.

Sela.

Psalmo 5

Al la cxorestro. Por blovaj instrumentoj. Psalmo de David.

1Miajn vortojn acxskultu, ho Eternulo.
Tra penetru miajn pensojn.
2Acxdu la vocxon de mia krio, mia Recxo kaj mia Dio;
cxar al Vi mi precxas.
3Ho Eternulo, matene Vi acxdas mian vocxon;
Matene mi eldiras mian precxon al Vi, kaj mi atendas.
4cxar Vi ne estas tia Dio, kiu amas malpiacxon;
Malbonulo ne povas gastigi cxe Vi.
5Fanfaronuloj ne staros antacx Vi;
Vi malamas cxiujn, kiuj faras malbonon.
6Vi pereigas tiujn, kiuj parolas malveron;
Sangavidan kaj malican la Eternulo abomenas.
7Kaj mi, pro Via granda favoro, eniros en Vian domon;
Mi klinixos en Via sankta templo kun respekto al Vi.
8Ho Eternulo, gvidu min lacx Via justeco;
Pro miaj insidantoj ebenigu antacx mi Vian vojon.
9cxar ne ekzistas vero en ilia bucxo;
En ilia interno estas malvirteco;
Malfermita tombo estas ilia gorcxo;
Per sia lango ili hipokritas.
10Montru ilian kulpon, ho Dio,
Ke ili falu per siaj intencoj;
Pro iliaj multaj krimoj cxetu ilin malsupren,
cxar ili ribelis kontracx Vi.
11Kaj ekcxojos cxiuj, kiuj fidis Vin;
Ili eterne estos gajaj, kaj Vi ilin favoros;
Kaj triumfos pri Vi tiuj, kiuj amas Vian nomon.
12cxar Vi, ho Eternulo, benas piulon;
Kiel per cxildo Vi cxirkacxdefendas lin per favoro.

Psalmo 6

Al la cxorestro. Por kordaj instrumentoj, por basuloj. Psalmo de David.

1Ho Eternulo, ne en Via kolero min riprocxu,
 Kaj ne en Via furiozo min punu.
 2Korfavoru min, ho Eternulo, cxar mi senforticxis;
 Sanigu min, ho Eternulo, cxar ekstremis miaj ostoj.
 3Kaj mia animo forte ekstremis;
 Kaj Vi, ho Eternulo, cxis kiam?
 4Returnu Vin, ho Eternulo, savu mian animon;
 Helpu min pro Via favorkoreco.
 5cxar en la morto ne ekzistas memoro pri Vi;
 En cxeol, kiu gloros Vin?
 6Mi laciĉxis de mia cxemado;
 cxiun nokton mi privercxas mian liton;
 Per miaj larmoj mi malsekigas mian kucxejon.
 7Sekicxis de malcxojo mia vizacxo,
 Maljunicxis de cxiuj miaj premantoj.
 8Foricxu de mi, cxiuj, kiuj faras malbonon;
 cxar acxdis la Eternulo la vocxon de mia ploro.
 9Acxdis la Eternulo mian peton;
 La Eternulo akceptos mian precxon.
 10Hontigitaj kaj tre teruritaj estos cxiuj miaj malamikoj;
 Ili forturnicxos kaj tuj estos hontigitaj.

Psalmo 7

Senkulpicxo de David, kiun li kantis al la Eternulo pri Kucx, la Benjaminido.

1Ho Eternulo, mia Dio, cxe Vi mi rifucxas; helpu min kontracx cxiuj miaj persekutantoj, kaj
 savu min,
 2Por ke oni ne elcxiru, kiel leono, mian animon,
 cxin discxirante, dum neniu savas.
 3Ho Eternulo, mia Dio! se mi faris cxi tion,
 Se ekzistas maljusteco en miaj manoj,
 4Se al mia amiko mi pagis per malbono,
 Acx se mi difektis tiun, kiu premis min senkacxze:
 5Tiam malamiko persekutu mian animon,
 Li atingu kaj enpremu mian vivon en la teron,
 Kaj mian honoron li metu en la polvon.
 6Staricxu, ho Eternulo, en Via kolero,
 Levicxu super la furiozon de miaj premantoj;
 Kaj vekicxu por mi, Vi, kiu ordonis fari juxxon.

Sela.

7Kaj amaso da popoloj Vin cxirkacos;
Kaj super ili reiru supren.
8La Eternulo jucas popolojn.
Jucu min, ho Eternulo, lacx mia justeco kaj lacx mia pieco.
9Finicxu la malboneco de malpiuloj, kaj Vi subtenu justulon,
Vi, kiu esploras korojn kaj internacxojn, justa Dio!
10Mia cxildo estas cxe Dio,
Kiu savas piajn korojn.
11Dio estas juxanto justa,
Kaj Dio minacanta cxiutage.
12Se oni ne rexcustigas, Li akriegas Sian glavon,
Strecxas Sian pafarkon kaj direktas cxin.
13Kaj Li pretigas por cxi mortigilojn,
Siajn sagojn Li faras bruligaj.
14Jen tiu gravedicxis per malbono,
Portis en si malicon, kaj naskis mensogon.
15Li fosis kavon kaj profundigis cxin,
Kaj li falis en la kavon, kiun li pretigis.
16Lia malico refalos sur lian kapon,
Kaj sur lian verton falos lia krimo.
17Mi gloros la Eternulon pro Lia justeco,
Kaj kantos la nomon de la Eternulo Plejalta.

Psalmo 8

Al la cxorestro. Por la gitito. Psalmo de David.

1Ho Eternulo, nia Sinjoro,
Kiel majesta estas Via nomo sur la tuta tero!
Vi levis Vian gloron super la cxielon.
2Per la bucxo de junaj infanoj kaj sucxinfanoj
Vi fondis al Vi potencon kontrakx Viaj malamikoj,
Por kvietigi la malamikon kaj la vencxemulon.
3Kiam mi rigardas Vian cxielon, la faron de Viaj fingroj,
La lunon kaj la stelojn, kiujn Vi estigis:
4Kio estas homo, ke Vi lin memoras?
Kio estas homido, ke Vi pensas pri li?
5Vi malaltigis lin malmulte antacx Dio;
Per honoro kaj beleco Vi lin kronis.
6Vi faris lin reganto super la faritacxo de Viaj manoj;
cxion Vi metis sub liajn piedojn:
7cxafojn kaj bovojn cxiujn
Kaj ankacx la sovaxajn bestojn,
8La birdojn de la cxielo kaj la ficxojn de la maro,
cxion, kio iras la vojojn de la maroj.

9Ho Eternulo, nia Sinjoro,
Kiel majesta estas Via nomo sur la tuta tero!

Psalmo 9

Al la cxorestro. Por mut-labeno. Psalmo de David.

1Mi gloros Vin, ho Eternulo, per mia tuta koro;
Mi rakontos cxiujn Viajn mirindacxojn.
2Mi cxojos kaj triumfos pro Vi;
Mi kantos Vian nomon, ho Vi Plejalta.
3cxar miaj malamikoj turnicxas malantacxen,
Ili falas kaj pereas antacx Vi.
4cxar Vi faris por mi juxxon kaj plenumon de lecxo;
Vi sidicxis sur la trono, Vi justa juxxanto.
5Vi indignis kontrakx la popoloj, Vi pereigis malpiulojn,
Ilian nomon Vi ekstermis por cxiam kaj eterne.
6La malamikoj malaperis, ruinicxis por cxiam;
Iliajn urbojn Vi renversis,
La memoro pri ili pereis kune kun ili.
7Sed la Eternulo restas eterne,
Li pretigis Sian tronon por juxxo.
8Kaj Li juxxos la mondon kun justeco,
Li plenumos lecxojn inter la popoloj kun senpartieco.
9Kaj la Eternulo estos rifucxo por la premato,
Rifucxo en la tempo de mizero.
10Kaj esperos al Vi tiuj, kiuj konas Vian nomon,
cxar Vi ne forlasas tiujn, kiuj sercxas Vin, ho Eternulo.
11Kantu al la Eternulo, kiu locxas sur Cion,
Rakontu inter la popoloj Liajn farojn.
12cxar vencxante por la sango, Li memoras pri ili,
Li ne forgesas la krion de malfelicxuloj.
13Estu favora al Mi, ho Eternulo;
Vidu, kion mi suferas de miaj malamikoj,
Vi, kiu suprenlevas min el la pordegoj de la morto,
14Por ke mi rakontu Vian tutan gloron
En la pordegoj de la filino de Cion
Kaj mi cxoju pri Via savo.
15Enicxis la popoloj en la kavon, kiun ili elfosis;
En la reton, kiun ili metis, enkapticxis ilia piedo.
16Oni ekkonas la Eternulon lacx la juxxo, kiun Li faris;
Per la faroj de siaj manoj estas kaptita la malpiulo.

Higajon. Sela.

17La malbonuloj reiru en cxeolon,
cxiuj popoloj, kiuj forgesas Dion.

18cxar ne por cxiam malricxulo estos forgesita,
Kaj la espero de mizeruloj ne pereos por eterne.
19Levicxu, ho Eternulo, ke homoj ne tro forticxu;
La popoloj estu juxataj antacx Via vizacxo.
20Metu, ho Eternulo, timon sur ilin,
La popoloj sciu, ke ili estas homoj.

Sela.

Psalmo 10

1Kial, ho Eternulo, Vi staras malproksime?
Kial Vi kacxas Vin en la tempo de la mizero?
2Pro la malhumileco de malbonulo suferas malricxulo;
Ili kapticxu per la artifiko, kiujn ili elpensis.
3cxar malbonulo fanfaronas pri la kapricoj de sia animo;
Rabanto forlasas, malcxatas la Eternulon.
4Malpiulo en sia malhumileco ne esploras;
En cxiuj liaj pensoj Dio ne ekzistas.
5Li cxiam iras forte lacx siaj vojoj;
Viaj juxtoj estas tro alte super li;
cxiujn siajn malamikojn li forspitas.
6Li diris en sia koro: Mi ne cxancelicxos,
De generacio al generacio neniam estos al mi malbone.
7Lia bucxo estas plena de malbenado, trompo, kaj malico;
Sub lia lango estas suferigo kaj malvero.
8Inside li sidas en la vilacxo;
Kacxe li mortigas senkulpulon;
Liaj okuloj spionas malricxulon.
9Li sidas inside en kacxita loko, kiel leono en la kaverno;
Li insidas, por kapti malricxulon;
Kaj li kaptas malricxulon, tirante lin en sian reton.
10Li insidas, alpremicxas,
Kaj la malricxulo falas en liajn fortajn ungegojn.
11Li diras en sia koro: Dio forgesis,
Li kovras Sian vizacxon, Li neniam vidos.
12Levicxu, ho Eternulo; ho Dio, levu Vian manon;
Ne forgesu mizerulojn.
13Por kio malpiulo malcxatas Dion,
Kaj diras en sia koro, ke Vi ne postulos respondon?
14Vi vidas ja, cxar mizerojn kaj suferojn Vi rigardas, por redoni lacx Via forto.
Al Vi fordonas sin malricxulo;
Por orfo Vi estas helpanto.
15Rompu la brakon de malpiulo kaj malbonulo,
Por ke ecx sercxante lian malbonon, oni cxin ne trovu.
16La Eternulo estas Recxo por eterne kaj cxiam,
Pereis la idolistoj de Lia tero.

17Deziron de humiluloj Vi acxdas, ho Eternulo;
Vi fortigas ilian koron, Vi atentigas Vian orelon,
18Por doni juxxon al orfo kaj premato,
Por ke oni cxesu peli homon de la tero.

Psalmo 11

Al la cxorestro. De David.

1cxe la Eternulo mi rifucas.
Kial vi diras al mia animo:
Flugu kiel birdo sur vian monton?
2cxar jen la malbonuloj strexis pafarkon,
Almetis sagon sian al la tendeno,
Por pafi kacxe kontracx la honestajn korojn.
3Kiam la fundamentoj estas detruitaj,
Kion povas fari la justulo?
4La Eternulo estas en Sia sankta templo;
La trono de la Eternulo estas en la cxielo;
Liaj okuloj vidas, Liaj palpebroj esploras la homidojn.
5La Eternulo elprovas justulon;
Sed malpiulon kaj perfortemulon Lia animo malamas.
6Sur la malpiulon Li pluvigos brulantajn karbojn, fajron kaj sulfuron;
Brula vento estos kaliko, destinita por ili.
7cxar la Eternulo estas justa, Li amas justecon;
La piulo vidos Lian vizacxon.

Psalmo 12

Al la cxorestro. Por basuloj. Psalmo de David.

1Helpu, ho Eternulo, cxar malaperis piuloj
Kaj malofticxis fideluloj inter la homidoj.
2Malveron ili parolas unuj al aliaj,
Vortojn flatajn el koro hipokrita.
3La Eternulo ekstermu cxiun flatan bucxon
Kaj langon fanfaronantan,
4Tiujn, kiuj diras: Per nia lango ni venkos,
Nia bucxo estas kun ni; kiu estas sinjoro super ni?
5cxar prematoj estas ruinigataj kaj malfelixeluloj cxemas,
Tial nun Mi Min levos, diras la Eternulo;
Mi donos savon al tiuj, kiuj sopiras pri cxi.
6La paroloj de la Eternulo estas paroloj puraj,
Arcxento, purigita en tera fandujo kaj sepfoje refandita.
7Vi, ho Eternulo, konservos ilin,

Vi gardos nin kontracx cxi tiu generacio por eterne.
8cxirkacxe aperas multe da malpiuloj,
Kiam malnobleco alticxas inter la homidoj.

Psalmo 13

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1cxis kiam, ho Eternulo, Vi tute forgesos pri mi?
cxis kiam Vi kacxos Vian vizacxon antacx mi?
2cxis kiam mi havos zorgojn en mia animo
Kaj sopirojn en mia koro cxiutage?
cxis kiam mia malamiko estos supre super mi?
3Rigardu kaj acxdu min, ho Eternulo, mia Dio;
Lumigu miajn okulojn, ke mi ne ekdormu per morto;
4Ke ne diru mia malamiko: Mi lin venkis;
Ke ne cxoju miaj premantoj, se mi falos.
5Sed mi esperas al Via favorkoreco;
Mia koro cxojas pro Via savo.
6Mi kantos al la Eternulo,
cxar Li faris al mi bonon.

Psalmo 14

Al la cxorestro. De David.

1La sensacxulo diris en sia koro: Dio ne ekzistas.
Ili sentacxgicxis, ili abomenicxis pro siaj faroj;
Ekzistas neniu, kiu faras bonon.
2La Eternulo el la cxielo ekrigardis la homidojn,
Por vidi, cxu ekzistas prudentulo, kiu sercxas Dion.
3cxuij devojicxis, cxuij malvirticxis;
Ekzistas neniu, faranta bonon, ne ekzistas ecx unu.
4cxu ne prudenticxos cxuij, kiuj faras malbonon,
Kiuj mancxas mian popolon, kiel oni mancxas panon,
Kaj kiuj ne vokas al la Eternulo?
5Tie ili forte ektimis,
cxar Dio estas en la generacio de la justuloj.
6Vi malhonoris la konsilon de malricxulo,
Sed la Eternulo estas lia rifucejo.
7Ho, ke venu el Cion savo al Izrael!
Kiam la Eternulo revenigos Sian forkaptitan popolon,
Tiam triumfos Jakob kaj cxojos Izrael.

Psalmo 15

Psalmo de David.

1Ho Eternulo, kiu povas gastu en Via tendo?
 Kiu povas loĝi sur Via sankta monto?
 2Tiu, kiu vivas honeste, agas juste,
 Kaj parolas veron el sia koro;
 3Kiu ne kalumnias per sia lango,
 Ne faras malbonon al sia kunulo,
 Kaj ne cxetas malhonoron sur sian proksimulon;
 4Kiu abomenas malnoblulon
 Kaj estimas la respektantojn de la Eternulo,
 Kiu faris cxuron malprofite por si kaj cxin ne rompas;
 5Kiu sian monon ne donas procentege,
 Kaj subacxetajn donacojn kontrakx senkulpulo ne akceptas.
 Kiu tiel agas, tiu neniam falos.

Psalmo 16

Verko de David.

1Gardu min, ho Dio, cxar mi rifugas cxe Vi.
 2Mi diris al la Eternulo: Vi estas mia Sinjoro;
 Mi ne havas alian bonon krom Vi.
 3Al la sanktuloj, kiuj estas sur la tero,
 Kaj al la majestuloj iras mia tuta deziro.
 4Multixos la malcxoj de tiuj, kiuj sekvis alian;
 Mi ne vercxos iliajn sangajn vercxoferojn
 Kaj ne metos iliajn nomojn en mian buxon.
 5La Eternulo estas mia sorta parto kaj kaliko;
 Vi subtenas mian sorton.
 6Loto agrabla trafis min,
 cxarma estas mia heredo.
 7Mi gloras la Eternulon, kiu konsilas min;
 Ecx en la nokto instruas min mia internacxo.
 8cxiam mi vidas la Eternulon antacx mi;
 cxar Li estas cxe mia dekstra mano, mi ne falos.
 9Tial cxojas mia koro, raviĉas mia animo;
 Ecx mia karno ripozas senzorge.
 10cxar Vi ne lasos mian animon al cxeol;
 Vi ne permesos, ke Via sanktulo forputru.
 11Vi konigos al mi la vojon de la vivo;
 Multe da cxoj estas antacx Vi,
 cxarmoj estas en Via dekstra mano eterne.

Psalmo 17

Precxo de David.

1Acxskultu, ho Eternulo, la justulon, atentu mian krion,
Donu orelon al mia precxo el ne malsincera bucxo.
2De Vi venos mia juxto;
Viaj okuloj rigardos la veremecon.
3Vi esploras mian koron, ekzamenas cxin en la nokto; Vi elprovas min,
Kaj Vi trovas nenion, kion mi intencus,
Sed kio ne volus eliri el mia bucxo.
4Pri homaj faroj, konforme al la vortoj el Via bucxo,
Mi gardis min de vojoj kontracxlecxaj.
5Miaj pacxoj tuj sekvas en Viaj postesignoj, miaj piedoj ne cxancelicxas.
6Mi vokas al Vi, cxar Vi respondos al mi, ho Dio;
Klinu al mi Vian orelon kaj acxdu mian parolon.
7Montru Vian mirindan favorkorecon,
Vi, kiu per Via dekstra mano helpas la fidantojn kontracx la atakantoj.
8Gardu min kiel la pupilon de la okulo,
Per la ombro de Viaj flugiloj kacxu min
9De la malbonuloj, kiuj atakas min,
De miaj malamikoj, kiuj cxirkacxe insidas kontracx mia animo.
10Sian koron ili fermis,
Per sia bucxo ili parolas fiere.
11Kien ni iras, ili nin cxirkacxas;
Siajn okulojn ili direktas, por cxeti nin sur la teron.
12Li similas leonon, kiu avidas akiron,
Kaj leonidon, kiu sidas en kacxita loko.
13Levicxu, ho Eternulo, antacxvenu kaj renversu lin;
Savu mian animon kontracx la malbonulo per Via glavo,
14Kontracx la homoj, ho Eternulo, per Via mano,
Kontracx la homoj de cxi tiu mondo, kiuj havas sian parton en la nuna vivo,
Kaj kies ventron Vi plenigis per Viaj trezoroj,
Ke iliaj filoj estos sataj kaj ili lasos restacxon por siaj infanoj.
15Kaj mi en pieco rigardos Vian vizacxon;
Vekicxante, mi saticxos per Via bildo.

Psalmo 18

Al la cxorestro. De la sklavo de la Eternulo, David, kiu eldiris al la Eternulo la vortojn de cxi tiu kanto, kiam la Eternulo lin savis el la manoj de cxiuj liaj malamikoj kaj el la mano de Saul. Kaj li diris:

1Mi varmege Vin amas, ho Eternulo, mia forteco!

2La Eternulo estas mia Roko, kaj mia fortikacxo, kaj mia Savanto,
 Mia Dio, mia forta Roko, kiun mi fidas,
 Mia cxildo kaj la korno de mia savo, mia rifucxejo.
 3Mi vokas al la Eternulo, la glorinda;
 Kaj mi savicxas de miaj malamikoj.
 4cxirkacxis min la ondoj de la morto,
 Kaj torentoj pereigaj min teruris;
 5La cxnuroj de cxeol min cxirkacxis,
 La retoj de la morto min atingis.
 6En mia premiteco mi vokis la Eternulon,
 Kaj al mia Dio mi kriis:
 El Sia templo Li acxdis mian vocxon,
 Kaj mia krio al Li atingis Liajn orelojn.
 7Ektremis kaj ekskuicxis la tero,
 La fundamentoj de la montoj ekmovicxis
 Kaj ekcxancelicxis, cxar Li koleris.
 8Levicxis fumo el Lia nazo,
 Kaj ekstermanta fajro el Lia bucxo;
 Karboj ekflamis de cxi.
 9Li klinis la cxielon kaj iris malsupren;
 Kaj densa mallumo estis sub Liaj piedoj.
 10Kaj Li ekrajdis sur kerubo kaj ekflugis,
 Kaj Li porticxis sur la flugiloj de la vento.
 11El la mallumo Li faris al Si kovron,
 Tendon Li faris cxirkacx Si el la mallumo de la akvo, densaj nuboj.
 12De la brilo antacx Li, tra Liaj densaj nuboj,
 Flugis hajlo kaj brulantaj karboj.
 13Kaj la Eternulo ektondris en la cxielo,
 Kaj la Plejaltulo acxdigis Sian vocxon;
 Hajlon kaj brulantajn karbojn.
 14Li cxetis Siajn sagojn, kaj dispelis ilin;
 cxetis multajn fulmojn, kaj konfuzis ilin.
 15Kaj malkovricxis la kucxujoj de la akvoj,
 Kaj nudicxis la fundamentoj de la universo,
 De Via minaca vocxo, ho Eternulo,
 De la kolera spirado de Via nazo.
 16Li etendas el supre la brakon, kaj prenas min;
 Li eltiras min el grandaj akvoj;
 17Li savas min de mia potenca malamiko,
 Kaj de miaj malamantoj, cxar ili estas pli fortaj ol mi.
 18Ili atingis min en la tago de mia malfelicxo;
 Sed la Eternulo faricxis mia subteno.
 19Kaj Li elkondukis min en vastan lokon;
 Li liberigis min, cxar Li estas favora al mi.
 20La Eternulo rekompencas min lacx mia justeco;
 Lacx la pureco de miaj manoj Li repagas al mi.

21cxar mi min tenis je la vojoj de la Eternulo,
Kaj mi ne faris malbonon antacx mia Dio.
22cxar cxiuj Liaj lecxoj estis antacx mi,
Kaj Liajn ordonojn mi ne forigis de mi.
23Mi estis senkulpa antacx Li,
Kaj mi gardis min, ke mi ne peku.
24Kaj la Eternulo rekompencis min lacx mia justeco,
Lacx la pureco de miaj manoj antacx Liaj okuloj.
25Kun favorkorulo Vi estas favorkora,
Kun piulo Vi estas pia,
26Kun purulo Vi agas lacx lia pureco,
Kaj kun maliculo lacx lia maliceco.
27cxar humilan popolon Vi helpas,
Sed altajn okulojn Vi malaltigas.
28cxar Vi lumigas mian lumilon;
La Eternulo, mia Dio, lumigas mian mallumon.
29cxar kun Vi mi forkurigas militistaron,
Kaj kun mia Dio mi transsaltas muron.
30La vojo de Dio estas perfekta;
La parolo de la Eternulo estas tute pura;
Li estas cxildo por cxiuj, kiuj Lin fidas.
31cxar kiu estas Dio, krom la Eternulo?
Kaj kiu estas Roko, krom nia Dio?
32Tiu Dio, kiu cxirkacxzonas min per forto
Kaj perfektigas mian vojon;
33Kiu similigas miajn piedojn al cervaj,
Kaj starigas min sur altaj altacxo;
34Kiu instruas mian manon militi,
Kaj miajn brakojn strecki kupran pafarkon.
35Vi donis al mi la cxildon de Via savo;
Kaj Via dekstra mano subtenas min,
Kaj Via favoro min grandigas.
36Vi larcxigas mian pacxon sub mi,
Por ke ne cxancelicxu miaj piedoj.
37Mi persekutas miajn malamikojn, kaj mi atingas ilin;
Kaj mi ne revenas, cxis mi ilin pereigas.
38Mi ilin frakasas, ke ili ne povas plu levicxi;
Ili falas sub miajn piedojn.
39Vi cxirkacxzonas min per forto por la milito;
Miajn atakintojn Vi cxetas sub min.
40Vi forkurigas de mi miajn malamikojn,
Kaj miajn malamantojn mi ekstermas.
41Ili krias, sed ne venas helpanto;
Al la Eternulo, sed Li ne respondas al ili.
42Mi disflugigas ilin, kiel polvon lacx la vento;

Kiel stratan koton mi ilin forcetas.
 43Vi savas min de popola tumulto;
 Vi faras min cxefo de la nacioj;
 Popolo, kiun mi ne konas, servas min.
 44Per atentaj oreloj ili obeas min;
 Aligentuloj respektegas min.
 45Aligentuloj senforticxas,
 Kaj kuras terurite el siaj fortikacxo.
 46Vivas la Eternulo; kaj benata estu mia Roko;
 Kaj alte glorata estu la Dio de mia savo:
 47Tiu Dio, kiu donas al mi vencxon
 Kaj submetas al mi popolojn,
 48Kiu savas min de miaj malamikoj,
 Altigas min super miaj atakintoj,
 Kaj savas min de perfortulo.
 49Tial mi gloras Vin, ho Eternulo, inter la popoloj,
 Kaj pri Via nomo mi kantas.
 50Li donas grandan helpon al Sia rectxo,
 Kaj faras favoracxon al Sia sanktoleito,
 Al David kaj al lia idaro, por eterne.

Psalmo 19

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1La cxielo rakontas la gloron de Dio,
 Kaj la farojn de Liaj manoj raportas la cxiola firmacxo.
 2Tago al tago transdonas diron,
 Kaj nokto al nokto faras sciigon.
 3Sen parolo kaj sen vortoj;
 Oni ne acxdas ilian vocxon.
 4Tra la tuta mondo iras ilia ordono,
 Kaj cxis la fino de la universo iras iliaj vortoj;
 Por la suno Li aranxis tendon inter ili.
 5Kaj cxi eliras kiel fiancxo el sia baldakeno,
 cxojas kiel heroo, trakuranta sian vojon.
 6Sur unu rando de la cxielo estas cxia levicxo,
 Kaj cxia rondiro estas cxis aliaj randoj;
 Kaj nenio kacxicxas antacx cxia varmego.
 7La instruo de la Eternulo estas perfekta, cxojigas la animon;
 La atesto de la Eternulo estas certa, cxi sacxigas sensacxulon.
 8La ordonoj de la Eternulo estas justaj, cxojigas la koron;
 La ordondiro de la Eternulo estas klara, faras lumon antacx la okuloj.
 9La timo antacx la Eternulo estas pura, restas eterne;
 La juxtoj de la Eternulo estas veraj, kaj cxiuj estas justaj.

10Ili estas pli dezirindaj, ol oro kaj ol multe da plej pura oro;
Ili estas pli dolcxaj, ol mielo kaj cxelaraj mielgutoj.
11Ankacx Via sklavo instruicxis per ili;
Kiu ilin observas, tiu havas grandan rekompencan.
12Kiu scias siajn erarojn? Purigu min de eraroj kacxitaj.
13Ankacx de intencaj eraroj detenu Vian sklavon,
Ke ili ne regu super mi.
Tiam mi estos perfekta, kaj pura de granda peko.
14Akceptu kore la vortojn el mia bucxo kaj la parolon de mia koro antacx Vi,
Ho Eternulo, mia Roko kaj mia Liberiganto.

***Psalm* 20**

Al la cxorestro. Psalm de David.

1La Eternulo acxskultu vin en tago de mizero;
Defendu vin la nomo de Dio de Jakob.
2Li sendu al vi helpon el la sanktejo,
Kaj el Cion Li vin fortigu.
3Li rememoru cxiujn viajn oferdonojn,
Kaj via brulofero aperu grasa antacx Li.
4Li donu al vi tion, kion deziras via koro;
Kaj cxiujn viajn intencojn Li plenumu.
5Ni estos gajaj pro Via venko,
Kaj pro la nomo de nia Dio ni levos standardon.
La Eternulo plenumu cxiujn viajn petojn.
6Nun mi ekscias, ke la Eternulo savas Sian sanktoleiton;
Li acxskultas lin el Sia sankta cxielo,
Forte savas lin per Sia dekstra mano.
7Unuj fidas veturilojn, aliaj cxevalojn;
Sed ni alvokas la nomon de la Eternulo, nia Dio.
8Ili cxancelicxas kaj falas,
Kaj ni staras kaj tenas nin forte.
9Ho Eternulo, savu;
La Recxo respondu al ni, kiam ni vokas al Li.

Sela.

***Psalm* 21**

Al la cxorestro. Psalm de David.

1Ho Eternulo, pro Via forto cxojas la recxo,
Kaj pro Via helpo kiel forte li triumfas!
2Kion lia koro deziris, tion Vi donis al li;
Kaj la peton de lia bucxo Vi ne rifuzis.
3Vi antacxvenas al li kun beno de bono;

Sela.

Vi metis sur lian kapon kronon el pura oro.
 4Vivon li petis de Vi;
 Kaj Vi donis al li longan vivon por cxiam kaj eterne.
 5Granda estas lia honoro pro Via helpo;
 Gloron kaj majeston Vi metis sur lin.
 6Vi donas al li eternajn benojn;
 Vi gajigas lin per cxojo antacx Via vizacxo.
 7cxar la recxo fidas la Eternulon,
 Kaj pro favoro de la Plejaltulo li ne falos.
 8Trovos Via mano cxiujn Viajn malamikojn,
 Via dekstra trovos Viajn malamantojn.
 9Vi similigos ilin al brulanta forno, kiam Vi koleros;
 La Eternulo englutos ilin per Sia kolero,
 Kaj fajro ilin formancxos.
 10Ilian naskitaron Vi ekstermos de sur la tero,
 Kaj ilian semon el inter la homidoj.
 11cxar ili preparis malbonon por Vi,
 Pripensis atencon, sed ne povis cxin plenumi.
 12Vi devigos ilin turni al Vi la dorson,
 Viajn tendenojn Vi direktos kontrakx iliajn vizacxojn.
 13Levicxu, ho Eternulo, en Via forto;
 Ni kantos kaj gloros Vian potencon.

***Psalm* 22**

Al la cxorestro. Por ario: Matenkrepuska Cervino. Psalm de David.

1Mia Dio, mia Dio, kial vi forlasis min,
 Kaj estas malproksima de mia savo, de miaj plendaj paroloj?
 2Mia Dio, mi vokas en la tago, kaj Vi ne respondas;
 En la nokto, kaj mi ne trovas trankvilon.
 3Sed Vi estas sankta,
 Ho Vi, kiu loxas inter la glorado de Izrael.
 4Vin fidis niaj patroj;
 Ili fidis, kaj Vi ilin helpis.
 5Al Vi ili kriadis kaj estis savataj;
 Vin ili fidis, kaj ili ne devis honti.
 6Sed mi estas vermo kaj ne homo;
 Mokata de la homoj, malestimata de la popolo.
 7cxuij, kiuj min vidas, insultas min,
 Malfermegas la bucxon, balancas la kapon, dirante:
 8Li apogis sin al la Eternulo: Tiu helpu lin;
 Tiu savu lin, se Li amas lin.
 9Vi eltiris ja min el la ventro,
 Vi zorgis pri mi sur la brusto de mia patrino.
 10Al Vi mi estis cxieta de post la momento de mia naskicxo;

De la ventro de mia patrino Vi estas mia Dio.

11Ne malproksimicxu de mi,
cxar malfelicxo estas proksima, kaj helpanton mi ne havas.

12cxirkacxis min multaj bovoj,
Fortaj bovoj Bacxanaj staricxis cxirkacx mi.

13Ili malfermegis kontrakx mi siajn bucxojn,
Kiel leono cxiranta kaj krieganta.

14Kiel akvo mi disvercxicxis,

Kaj disicxis cxiuj miaj ostoj;

Mia koro faricxis kiel vakso,

Fandicxis en mia interno.

15Mia forto elsekicxis kiel peco da poto;

Mia lango algluicxis al mia palato;

Kaj Vi metas min en tomban polvon.

16cxar cxirkacxis min hundoj;

Amaso da malbonuloj staras cxirkacx mi;

Ili mordas miajn manojn kaj piedojn.

17Mi povas kalkuli cxiujn miajn ostojn;

Ili rigardas kaj konstante rigardas.

18Ili dividas miajn vestojn inter si,

Pri mia tuniko ili lotas.

19Sed Vi, ho Eternulo, ne malproksimicxu;

Mia forto, rapidu, por helpi min.

20Savu de la glavo mian animon,

Mian solan savu de la hundo.

21Savu min de bucxo de leono,

Kaj helpu min kontrakx kornoj de bubaloj.

22Mi predikos Vian nomon al miaj fratoj;

En la mezo de popola kunveno mi Vin gloros.

23Respektantoj de la Eternulo, gloru Lin;

Tuta semo de Jakob, honoru Lin;

Tuta semo de Izrael, estimegu Lin.

24cxar Li ne malcxatis kaj ne malestimis la suferojn de premato,

Kaj ne kacxis antacx li Sian vizacxon;

Sed acxskultis lin, kiam tiu kriis al Li.

25Vin mi gloros en granda komunumo;

Mi plenumos miajn promesojn antacx Liaj respektantoj.

26La humiluloj mancxu kaj saticxu,

Gloru la Eternulon Liaj sercxantoj;

Via koro vivu eterne.

27Rememoros kaj revenos al la Eternulo cxiuj finoj de la mondo;

Kaj klinicxos antacx Vi cxiuj popolaj familioj.

28cxar al la Eternulo apartenas la recxado;

Li recxas super la popoloj.

29Manxos kaj klinikxos cxiuj grasuloj de la tero;
 Antacx Li genufleksos cxiuj forirantaj al la tombo
 Kaj nepovantaj konservi sian animon viva.
 30Naskotaro Lin servos;
 Oni predikos pri mia Sinjoro al la estonta generacio.
 31Al naskota popolo oni venos kaj predikos
 Pri Lia justeco kaj pri Liaj faroj.

***Psalm* 23**

Psalm de David.

1La Eternulo estas mia pacxtisto; mi mankon ne havos.
 2Sur verdaj herbejoj Li ripozigas min,
 Apud trankvilaj akvoj Li kondukas min.
 3Li kvietigas mian animon;
 Li kondukas min laxe vojo de la vero, pro Sia nomo.
 4Ecxe kiam mi iros tra valo de densa mallumo,
 Mi ne timos malbonon, cxar Vi estas kun mi;
 Via bastono kaj apogicxilo trankviligos min.
 5Vi kovras por mi tablon antacx miaj malamikoj;
 Vi cxmiris per oleo mian kapon, mia pokalo estas plenigita.
 6Nur bono kaj favoro sekvos min en la dachro de mia tuta vivo;
 Kaj mi restos en la domo de la Eternulo eterne.

***Psalm* 24**

Psalm de David.

1Al la Eternulo apartenas la tero, kaj cxio, kio cxin plenigas,
 La mondo kaj cxiuj cxiaj loxantoj.
 2cxar Li sur la maroj cxin fondis
 Kaj sur la akvoj cxin fortikigis.
 3Kiu supreniros sur la monton de la Eternulo?
 Kaj kiu staros cxe Lia sankta loko?
 4Tiu, kiu havas purajn manojn kaj senmakulan koron,
 Kiu ne fordonis sian animon al malvero
 Kaj ne cxuras trompe.
 5Li ricevos benon de la Eternulo,
 Kaj bonfarojn de Dio, lia savanto.
 6Tio estas la gento de Liaj adorantoj,
 De la sercxantoj de Via vizacxo, ho Dio de Jakob.

Sela.

7Levu, pordegoj, viajn kapojn;
 Kaj levicxu, pordoj antikvaj,

Por ke eniru la Recxo de gloro.
8Kiu estas tiu Recxo de gloro?
La Eternulo forta kaj potenca,
La Eternulo, la potenculo de milito.
9Levu, pordegoj, viajn kapojn;
Kaj levicxu, pordoj antikvaj,
Por ke eniru la Recxo de gloro.
10Kiu estas tiu Recxo de gloro?
La Eternulo Cebaot,
Li estas la Recxo de gloro.

Sela.

Psalmo 25

De David.

1Al Vi, ho Eternulo, mi levas mian animon.
2Ho mia Dio, Vin mi fidas;
Ne lasu min honticxi;
Ne lasu, ke miaj malamikoj moku pri mi.
3cxar neniu el tiuj, kiuj esperas al Vi, honticxos;
Nur tiuj honticxos, kiuj forlasas Vin senpripense.
4Viajn vojojn, ho Eternulo, montru al mi:
Instruu min sekvi Vian iradon.
5Gvidu min en Via vero kaj lernigu min,
cxar Vi estas la Dio, kiu min helpas;
Al Vi mi esperas cxiun tagon.
6Rememoru, ho Eternulo, Vian kompatemecon kaj Vian favorkorecon,
cxar ili estis de cxiam.
7La pekojn de mia juneco kaj miajn krimojn ne rememoru;
Lacx Via favorkoreco rememoru min,
Pro Via boneco, ho Eternulo!
8Bona kaj justa estas la Eternulo,
Tial Li montras al pekantoj la vojon.
9Li gvidas la humilulojn en justeco,
Kaj instruas al la humiluloj Siajn vojojn.
10cxiuj vojoj de la Eternulo estas favorkoreco kaj fideleco al tiuj,
Kiuj observas Lian interligon kaj Liajn lecxojn.
11Pro Via nomo, ho Eternulo, pardonu al mi mian pekon,
cxar cxi estas granda.
12Al cxiu homo, kiu timas la Eternulon,
Li montras la vojon, kiun tiu devas elekti.
13Lia animo cxuos bonon,
Kaj liaj idoj posedos la teron.
14Konfidon de la Eternulo havas Liaj timantoj;
Kaj Sian arancxon Li sciigas al ili.

15 Miaj okuloj estas cxiam direktitaj al la Eternulo,
 cxar Li eltiras el reto miajn piedojn.
 16 Turnu Vin al mi kaj korfavoru min,
 cxar mi estas soleca kaj mizera.
 17 La suferoj de mia koro estas grandaj;
 El mia premateco elkonduku min.
 18 Rigardu mian suferon kaj mizeron,
 Kaj pardonu cxiujn miajn pekojn.
 19 Rigardu, kiel multaj estas miaj malamikoj
 Kaj per kia kruela malamo ili min malamas.
 20 Gardu mian animon kaj savu min;
 Ne lasu min honticxi, cxar Vin mi fidas.
 21 Senkulpeco kaj justeco defendu min,
 cxar al Vi mi esperas.
 22 Liberigu, ho Dio,
 Izraelon el cxiuj liaj suferoj.

Psalmo 26

De David.

1 Jucu min, ho Eternulo, cxar mi iris en sincereco kaj la Eternulon mi fidis;
 Mi ne cxancelicxos.
 2 Esploru min, ho Eternulo, kaj elprovu min;
 Refandu mian internacxon kaj mian koron.
 3 cxar Via favorkoreco estas antacx miaj okuloj;
 Kaj mi marcxas en Via vero.
 4 Mi ne sidas kun homoj malveremaj,
 Kaj kun falsemuloj mi ne iros.
 5 Mi malamas societon de malbonfarantoj,
 Kaj kun malpiuloj mi ne sidos.
 6 Mi lavas miajn manojn per senkulpeco;
 Kaj mi movicxas cxirkacx Via altaro, ho Eternulo,
 7 Por acxdigi lacxte gloradon
 Kaj famigi cxiujn Viajn miraklojn.
 8 Ho Eternulo, mi amas la ejon de Via domo,
 Kaj la lokon, en kiu loxas Via gloro.
 9 Ne pereigu mian animon kune kun la pekuloj,
 Nek mian vivon kun la sangaviduloj,
 10 En kies manoj estas krimo
 Kaj kies dekstra mano estas plena de subacxetaj donacoj.
 11 Kaj mi iras en senkulpeco;
 Liberigu min kaj korfavoru min.
 12 Mia piedo staras sur ebena loko;
 En kunvenoj mi benos la Eternulon.

Psalmo 27

De David.

1La Eternulo estas mia lumo kaj mia savo; kiun mi devas timi?
La Eternulo estas la forto de mia vivo; kiu povas min teruri?
2Kiam alproksimixos al mi malbonfarantoj, por manxi mian karnon,
Miaj kontrakxuloj kaj malamikoj, ili surpucixos kaj falos.
3Se elpaxos kontrakx min armeo,
Mia koro ne ektimos;
Se levixos kontrakx min milito,
Ankacx tiam mi havos fidon.
4Nur unu aferon mi petas de la Eternulo, nur tion mi deziras:
Ke mi restu en la domo de la Eternulo en la dacro de mia tuta vivo,
Por rigardi la cxarmon de la Eternulo, admiru Lian templon.
5cxar Li kovros min en Sia kabano en la tago de malbono;
Li kaxos min en sekreta loko de Sia tendo;
Sur rokon Li levos min.
6Kaj nun levixos mia kapo super miajn malamikojn, kiuj min cxirkacxas;
Kaj mi oferfaros en Lia tendo oferojn de danko;
Mi kantos kaj gloros la Eternulon.

7Acxskultu, ho Eternulo, mian vocxon, kiam mi vokas;
Korfavoru min, kaj respondu al mi.
8De Vi diris al mi mia koro:
Sercxu Mian vizacxon.
Vian vizacxon, ho Eternulo, mi sercxas.
9Ne kacxu antacx mi Vian vizacxon,
Ne forpucxu en kolero Vian sklavon;
Vi estis mia helpo,
Ne forpucxu kaj ne forlasu min, ho Dio de mia savo.
10cxar mia patro kaj mia patrino min forlasis,
Sed la Eternulo min akceptis.
11Instruu al mi, ho Eternulo, Vian vojon,
Kaj konduku min sur cxusta irejo, spite miajn insidantojn.
12Ne fordonu min al la volo de miaj premantoj;
cxar staricxis kontrakx mi falsaj atestantoj, plenaj de rabemeco.
13Se mi ne esperus vidi la bonecon de la Eternulo
En la lando de vivantoj!
14Esperu al la Eternulo;
Tenu vin forte, forta estu via koro;
Jes, esperu al la Eternulo.

Psalmo 28

De David.

1Al Vi, ho Eternulo, mi vokas;
 Mia Roko, ne silentu al mi;
 Se Vi silentos al mi, mi similicxos al tiuj,
 Kiuj iras en la tombon.
 2Acxsultu la vocxon de mia petego, kiam mi krias al Vi,
 Kiam mi levas miajn manojn al Via plejsanktejo.
 3Ne kunpereigu min kune kun malpiuloj, kaj kun krimfarantoj,
 Kiu parolas pace kun siaj proksimuloj,
 Dum malbono estas en ilia koro.
 4Redonu al ili lacx iliaj faroj kaj lacx iliaj malbonaj agoj;
 Lacx la faroj de iliaj manoj redonu al ili;
 Redonu al ili, kion ili meritas.
 5cxar ili ne atentis la agojn de la Eternulo
 Kaj la farojn de Liaj manoj,
 Li disbatos ilin kaj ne rekonstruos.

6Glorata estu la Eternulo,
 cxar Li acxskultis la vocxon de mia petego.
 7La Eternulo estas mia forto kaj mia cxildo;
 Lin fidis mia koro, kaj Li helpis min;
 Tial ekcxojas mia koro,
 Kaj per mia kanto mi Lin gloros.
 8La Eternulo estas ilia forto,
 Li estas savanta forto por Sia sanktoleito.
 9Helpu Vian popolon kaj benu Vian heredon,
 Kaj pacxtu kaj altigu ilin eterne.

Psalmo 29

Psalmo de David.

1Tributu al la Eternulo, vi potenculoj,
 Tributu al la Eternulo honoron kaj forton.
 2Tributu al la Eternulo la honoron de Lia nomo;
 Klinikxu antacx la Eternulo en sankta ornamo.
 3La vocxo de la Eternulo iras super la akvoj;
 La Dio de gloro tondras,
 La Eternulo super grandaj akvoj.
 4La vocxo de la Eternulo iras kun forto,
 La vocxo de la Eternulo iras kun majesto.
 5La vocxo de la Eternulo rompas cedrojn,
 La Eternulo rompas la cedrojn de Lebanon.
 6Li saltigas ilin kiel bovidon,

Lebanonon kaj Sirjonon kiel bubalidon.
7La vocxo de la Eternulo elhakas fajran flamon.
8La vocxo de la Eternulo skuas dezerton,
La Eternulo skuas la dezerton Kadecx.
9La vocxo de la Eternulo igas cervinojn naski, kaj nudigas arbarojn;
Kaj en Lia templo cxio parolas pri Lia gloro.

10La Eternulo regis en la tempo de la diluvo,
La Eternulo restos Recxo eterne.
11La Eternulo donos forton al Sia popolo,
La Eternulo benos Sian popolon per paco.

Psalmo 30

Psalmokanto cxe inacxguro de la Domo; de David.

1Mi gloros Vin alte, ho Eternulo,
cxar Vi levis min kaj Vi ne lasis miajn malamikojn triumfi super mi.
2Ho Eternulo, mia Dio, mi vokis al Vi,
Kaj Vi min sanigis.
3Ho Eternulo, Vi ellevis el cxeol mian animon;
Vi vivigis min, ke mi ne iru en la tombon.
4Kantu al la Eternulo, ho Liaj piuloj,
Kaj gloru Lian sanktan nomon.
5cxar nur momenton dactras Lia kolero,
Sed tutan vivon dactras Lia favoro;
Vespere povas esti ploro,
Sed matene venos cxojego.
6Kaj mi diris en la tempo de mia felicxo:
Mi neniam falos.
7Ho Eternulo, per Via favoro Vi starigis mian monton fortike;
Sed kiam Vi kactras Vian vizactron, mi konfuzicxis.
8Al Vi, ho Eternulo, mi vokis,
Kaj al la Eternulo mi precxis:
9Kion utilos mia sango, se mi iros en la tombon?
cxu gloros Vin polvo? cxu cxi acxdigos Vian veron?
10Acxskultu, ho Eternulo, kaj kofavoru min;
Ho Eternulo, estu helpanto al mi.
11Vi anstactrigis al mi mian plendon per danco;
Vi deprenis de mi mian sactron kaj zonis min per cxojo,
12Por ke mia animo cantu al Vi kaj ne silenticxu.
Ho Eternulo, mia Dio, eterne mi Vin gloros.

Psalmo 31

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1 Vin, ho Eternulo, mi fidas, ke mi neniam estu hontigita;
 Per Via justeco savu min.
 2 Klinu al mi Vian orelon, rapide savu min!
 Estu por mi forta roko, fortika kastelo, por helpi min.
 3 cxar Vi estas mia roko kaj mia kastelo;
 Kaj pro Via nomo gvidu min kaj konduku min.
 4 Eligu min el la reto, kiun ili metis kontracx mi;
 cxar Vi estas mia fortikacxo.
 5 En Vian manon mi transdonas mian spiriton;
 Vi savas min, ho Eternulo, Dio de la vero.
 6 Mi malamas la adorantojn de vantaj idoloj,
 Sed mi fidas la Eternulon.
 7 Mi gajas kaj cxojas pro Via favoro;
 cxar Vi vidis min mizeron,
 Vi eksciis la suferojn de mia animo,
 8 Kaj Vi ne transdonis min en la manon de malamiko,
 Vi starigis miajn piedojn sur vasta loko.
 9 Korfavoru min, ho Eternulo, cxar mi suferas;
 Malforticxis de malcxojo mia okulo, mia animo, kaj mia korpo.
 10 cxar mia vivo konsumicxis de malcxojo kaj miaj jaroj de cxemado;
 Mia forto malaperis per mia kulpo, kaj miaj ostoj malforticxis.
 11 Per cxuij miaj malamikoj mi faricxis granda hontindacxo por miaj najbaroj
 Kaj teruracxo por miaj konatoj;
 Kiuj vidas min sur la strato, tiuj forkuras de mi.
 12 Oni forgesis pri mi en la koro, kiel pri mortinto;
 Mi faricxis kiel rompita vazo.
 13 cxar mi acxdas la insultojn de multaj;
 cxirkacxe estas minacoj;
 Ili kune konspiras kontracx mi,
 Ili intencas pereigi mian vivon.
 14 Sed mi--mi fidas Vin, ho Eternulo;
 Mi diras: Vi estas mia Dio.
 15 En Via mano estas mia sorto;
 Savu min de la mano de miaj malamikoj kaj persekutantoj.
 16 Lumu per Via vizacxo al Via sklavo,
 Helpu min per Via boneco.
 17 Ho Eternulo, ne hontigu min, cxar mi vokis al Vi;
 Hontigitaj estu la malpiuloj, ili silenticxu por cxeol.
 18 Muticxu la mensogaj bucxoj,
 Kiuj parolas arogante kontracx piulo,
 Kun fiero kaj malestimo.
 19 Kiel granda estas Via boneco, kiun Vi konservis por tiuj, kiuj Vin timas,
 Kaj kiun Vi faris antacx la homoj por tiuj, kiuj Vin fidas!
 20 Vi kovras ilin per la kovro de Via vizacxo kontracx homaj atencoj,

Vi kacas ilin en tendo kontracx malamikaj langoj.
21Glorata estu la Eternulo,
Kiu aperigis al mi mirindan favoron en fortikigita urbo.
22Kaj mi diris en mia konfuzicxo:
Mi estas forpucxita for de Viaj okuloj;
Tamen Vi acxskultis la vocxon de mia precxo, kiam mi vokis al Vi.
23Amu la Eternulon, cxiuj Liaj piuloj;
La fidelulojn la Eternulo gardas,
Kaj Li repagas suficxege al tiuj, kiuj agas malhumile.
24Estu kuracxaj, kaj forta estu via koro,
Vi cxiuj, kiuj esperas al la Eternulo!

Psalmo 32

Instruo de David.

1Felicxa estas tiu, kies krimo estas pardonita, kies peko estas kovrita.
2Felicxa estas la homo, al kiu la Eternulo ne kalkulas lian kulpon
Kaj en kies spirito estas nenio malvero.
3Kiam mi silentis, miaj ostoj senforticxis
De mia cxiutaga ploregado.
4cxar tage kaj nokte pezis sur mi Via mano;
La frececon de mia sukoj anstatacxis sekeco de somero.
5Mian pekon mi konfesis al Vi, kaj mian kulpon mi ne kaxis;
Mi diris: Mi konfesos miajn krimojn al la Eternulo;
Kaj Vi deprenis la kulpon de mia peko.
6Pro tio precxu antacx Vi cxiu piulo en favora tempo,
Por ke cxe la disvercicxo de grandaj akvoj ili lin ne atingu.
7Vi estas mia cxirmo;
Kontracx sufero Vi min gardos,
Per kantoj de savo Vi min cxirkacxos.
8Mi prudentigos vin, kaj montros al vi la vojon, kiun vi devas iri;
Kun konsiloj Mi direktos sur vin Mian okulon.
9Ne estu kiel cxevalo, kiel senprudenta mulo,
Al kiuj oni devas kateni la bucxon per brido kaj bucxpeco,
Alie ili ne venos al vi.
10Multajn frapojn havas la malpiulo;
Sed kiu fidas la Eternulon, tiun cxirkacxas favoro.
11cxoju pro la Eternulo, kaj gaju, ho justuloj;
Kaj triumfu cxiuj, kiuj havas pian koron!

Sela.

Sela.

Sela.

Psalmo 33

1cxoje kantu, ho piuloj, antacx la Eternulo;
Al la justuloj konvenas glorado.

2Gloru la Eternulon per harpo,
 Per dekkorda psaltero ludu al Li.
 3Kantu al Li novan kanton,
 Bone ludu al Li kun trumpetado.
 4cxar cxusta estas la vorto de la Eternulo,
 Kaj cxiu Lia faro estas fidinda.
 5Li amas justecon kaj juxxon;
 La tero estas plena de la boneco de la Eternulo.
 6Per la vorto de la Eternulo esticxis la cxielo;
 Kaj per la spiro de Lia bucxo esticxis cxia tuta ekzistantaro.
 7Li kolektis kiel en tenujon la akvon de la maro,
 Li metis la abismojn en konservejojn.
 8Timu la Eternulon la tuta tero;
 Tremu antacx Li cxiuj locxantoj de la mondo.
 9cxar Li diris, kaj tio faricxis;
 Li ordonis, kaj tio aperis.
 10La Eternulo neniigas la interkonsenton de la popoloj,
 Li detruas la intencojn de la nacioj.
 11La decido de la Eternulo restas eterne,
 La pensoj de Lia koro restas de generacio al generacio.
 12Felica estas la popolo, kies Dio estas la Eternulo;
 La gento, kiun Li elektis al Si kiel heredon.
 13El la cxielo la Eternulo rigardas,
 Li vidas cxiujn homidojn.
 14De la trono, sur kiu Li sidas,
 Li rigardas cxiujn, kiuj locxas sur la tero,
 15Li, kiu kreis la korojn de ili cxiuj,
 Kiu rimarkas cxiujn iliajn farojn.
 16La recxon ne helpas granda armeo,
 Fortulon ne savos granda forto.
 17Vana estas la cxevalo por helpo,
 Kaj per sia granda forto cxi ne savos.
 18Jen la okulo de la Eternulo estas sur tiuj, kiuj Lin timas,
 Kiuj esperas Lian favoron,
 19Ke Li savu de morto ilian animon
 Kaj nutru ilin en tempo de malsato.
 20Nia animo fidas la Eternulon;
 Li estas nia helpo kaj nia cxildo.
 21cxar pro Li cxojas nia koro,
 cxar ni fidas Lian sanktan nomon.
 22Via favoro, ho Eternulo, estu super ni,
 Kiel ni esperas al Vi.

Psalmo 34

De David, kiam li cxajngis sin freneza antacx Abimelec, kaj tiu lin forpelis kaj li foriris.

1Mi gloros la Eternulon en cxiu tempo;
cxiam lacxdo por Li estos en mia bucxo.
2Per la Eternulo gloricxas mia animo;
La humiluloj acxdu kaj cxoju.
3Gloru la Eternulon kun mi,
Kaj ni altigu kune Lian nomon.
4Mi sercxis la Eternulon, kaj Li respondis al mi,
Kaj de cxiuj miaj dancxeroj Li savis min.
5Kiuj rigardas al Li, ricevas lumon,
Kaj ilia vizacxo ne kovricxos per honto.
6Jen cxi tiu mizerulo vokis, kaj la Eternulo acxdis,
Kaj de cxiuj liaj mizeroj Li savis lin.
7Ancxelo de la Eternulo postenas cxirkacx tiuj, kiuj Lin timas,
Kaj Li ilin savas.
8Provu kaj vidu, kiel bona estas la Eternulo;
Felicxa estas la homo, kiu Lin fidas.
9Timu la Eternulon, Liaj sanktuloj;
cxar nenio mankas al tiuj, kiuj Lin timas.
10Leonidoj estas senhavaj kaj malsataj;
Sed kiuj sercxas la Eternulon, tiuj havas mankon en nenia bono.
11Venu, infanoj, acxskultu min;
Pri timo antacx la Eternulo mi vin instruos.
12Kiu ajn vi estas, homo,
Kiu deziras vivon kaj amas multajn kaj bonajn tagojn:
13Gardu vian langon kontrakx malbono,
Kaj vian bucxon kontrakx mensoga parolo;
14Deklinikxu de malbono kaj faru bonon,
Sercxu pacon kaj cxasu cxin.
15La okuloj de la Eternulo estas turnitaj al la piuloj,
Kaj Liaj oreloj al iliaj krioj.
16La vizacxo de la Eternulo estas kontrakx tiuj, kiuj faras malbonon,
Por ekstermi de la tero la memoron pri ili.
17Oni krias, kaj la Eternulo acxdas,
Kaj de cxiuj iliaj mizeroj Li ilin savas.
18Proksima estas la Eternulo al tiuj, kies koro estas rompita,
Kaj la spirite suferantajn Li helpas.
19Multaj estas la suferoj de piulo;
Sed de cxiuj la Eternulo lin savas.
20Li gardas cxiujn liajn ostojn;
Ecx unu el ili ne rompicxos.
21La malbonulon mortigos la malbono;
Kaj la malamantoj de piulo pereos.
22La Eternulo liberigas la animon de Siaj sklavo;
Kaj ne pereos cxiuj, kiuj Lin fidas.

Psalmo 35

De David.

1 Batalu, ho Eternulo, kontracx tiuj, kiuj batalas kontracx mi;
 Militu kontracx tiuj, kiuj militas kontracx mi.
 2 Prenu cxildon kaj armilojn,
 Kaj staricxu, por helpi min.
 3 Kaj nudigu ponardegon, kaj staricxu kontracx miaj persekutantoj;
 Diru al mia animo: Via helpo Mi estas.
 4 Hontigitaj kaj malhonoritaj estu tiuj, kiuj celas kontracx mia animo;
 Turnicxu reen kaj estu hontigitaj tiuj, kiuj intencas malbonon kontracx mi.
 5 Ili estu kiel grenventumacxo antacx vento,
 Kaj ancxelo de la Eternulo ilin forpelu.
 6 Ilia vojo estu malluma kaj glitiga,
 Kaj ancxelo de la Eternulo ilin persekutu.
 7 Cxar sen mia kulpo ili submetis por mi sian reton,
 Sen mia kulpo ili fosis sub mia animo.
 8 Venu sur lin pereo neatendite,
 Kaj lia reto, kiun li kacxis, kaptu lin;
 Por pereo li falu en cxin.
 9 Kaj mia animo cxojos pro la Eternulo,
 Triumfos pro Lia helpo.
 10 Cxiuj miaj ostoj diros: Ho Eternulo, kiu egalas Vin,
 Kiu liberigas mizerulon de lia perfortanto,
 Mizerulon kaj malricxulon de lia rabanto?
 11 Staricxas kontracx mi krimaj atestantoj;
 Kion mi ne scias, pri tio ili min demandas.
 12 Ili pagas al mi malbonon por bono,
 Atencon kontracx mia animo.
 13 Kaj mi dum ilia malsano metis sur min sakacxon,
 Mi turmentis mian animon per fasto,
 Kaj mi precxis sincere, kiel pri mi mem.
 14 Mi kondukis, kvazacx ili estus miaj amikoj, miaj fratoj;
 Kiel homo, kiu funebras pri sia patrino, mi profunde malcxojis.
 15 Sed kiam mi difekticxis, ili cxojis, kaj ili kunicxis;
 Kunicxis kontracx mi la senkoruloj, kiam mi ne atendis:
 Ili cxiris kaj ne cxesis.
 16 Lacx la maniero de malpiaj parazitoj,
 Ili kunfrapis kontracx mi siajn dentojn.
 17 Mia Sinjoro! kiel longe Vi tion rigardos?
 Deturnu mian animon de iliaj atakoj,
 Mian solan de la leonoj.
 18 Mi gloros Vin en granda kunveno,
 Meze de multe da popolo mi Vin lacxdos.

19Ne cxoju pri mi miaj maljustaj malamikoj;
Kaj tiuj, kiuj malamas min sen mia kulpo, ne moku per la okuloj.
20cxar ne pri paco ili parolas,
Kaj kontrakx la kvietuloj sur la tero ili pripensas malicajn intencojn.
21Ili larcxe malfermis kontrakx mi sian bucxon,
Kaj diris: Ha, ha! nia okulo vidis.
22Vi vidis, ho Eternulo; ne silentu!
Mia Sinjoro, ne malproksimicxu de mi.
23Vekicxu kaj levicxu, por fari al mi juxxon,
Mia Dio kaj mia Sinjoro, pri mia disputo.
24Juxxu min lacx Via justeco, ho Eternulo, mia Dio;
Kaj ili ne cxoju pri mi.
25Ili ne diru en sia koro: Ha, ha! tio estas lacx nia deziro;
Ili ne diru: Ni lin englutis.
26Ili estu hontigitaj kaj malhonoritaj cxiuj, kiuj cxojas pro mia malfelicxo;
Vesticxu per honto kaj malhonoro tiuj, kiuj fanfaronas kontrakx mi.
27Triumfu kaj cxoju tiuj, kiuj deziras justecon por mi;
Kaj ili diru cxiam: Granda estas la Eternulo,
Kiu deziras bonstaton por Sia sklavo.
28Kaj mia lango rakontados pri Via justeco
Kaj cxiutage pri Via gloro.

Psalmo 36

Al la cxorestro. De David, sklavo de la Eternulo.

1La pekado de malpiulo parolas al lia koro;
Antacx liaj okuloj ne ekzistas timo antacx Dio.
2cxar cxi flatas al li en liaj okuloj,
cxis lia pekado eltrovicxos kaj li malamicxos.
3La paroloj de lia bucxo estas krimo kaj malvero;
Li ne volas kompreni, por fari bonon.
4Krimon li pripensas sur sia kucxejo;
Li staras sur vojo ne bona;
Malbonon li ne abomenas.

5Ho Eternulo, cxis la cxielo atingas Via boneco,
Via vereco cxis la nuboj.
6Via justeco estas kiel la montoj de Dio,
Viaj juxtoj estas granda abismo;
Homon kaj bruton Vi helpas, ho Eternulo.
7Kiel grandvalora estas Via favoro, ho Dio!
Kaj la homidoj ricevas rifucxon en la ombro de Viaj flugiloj.
8Ili saticxas per la ricxa havo de Via domo,
Kaj el la rivero de Viaj bonacxo Vi ilin trinkigas.

9cxar cxe Vi estas la fonto de vivo,
 Kaj en Via lumo ni vidas lumon.
 10Venigu Vian favoron sur tiujn, kiuj Vin konas,
 Kaj Vian bonecon sur la honestulojn.
 11Ne pacxu sur min piedo de fiereco,
 Kaj mano de malpiuloj ne renversu min.
 12Tie falu la farantoj de malbono;
 Ili estu renversitaj kaj ne povu sin levi.

Psalmo 37

De David.

1Ne inciticxu pro la malvirtuloj;
 Ne enviu tiujn, kiuj agas maljuste.
 2cxar simile al herbo ili rapide dehakicxas,
 Kaj kiel verda vegetacxo ili forvelkas.
 3Fidu la Eternulon kaj faru bonon;
 Locxu sur la tero kaj konservu honestecon.
 4Sercxu plezuron cxe la Eternulo,
 Kaj Li plenumos la dezirojn de via koro.
 5Transdonu al la Eternulo vian vojon kaj fidu Lin,
 Kaj Li faros.
 6Kaj Li aperigos vian pravecon kiel lumon,
 Kaj vian justecon kiel tagmezon.
 7Silentu antaĵ la Eternulo kaj esperu al Li;
 Ne inciticxu, kiam sukcesas homo,
 Kiu plenumas malbonajn intencojn.
 8Detenu vin de kolero kaj forlasu furiozon;
 Ne inciticxu, ke vi ne faru malbonon.
 9cxar malbonfarantoj ekstermicxos,
 Kaj la esperantaj al la Eternulo heredos la teron.
 10Ankoracx malmulte da tempo pasos, kaj la malpiulo jam ne ekzistos;
 Vi rigardos lian lokon, kaj li ne estos.
 11Kaj la humiluloj heredos la teron
 Kaj cxuos grandan pacon.
 12Malvirtulo malbonintencas kontraĵ virtulo
 Kaj frapas kontraĵ li per siaj dentoj.
 13Sed mia Sinjoro ridas pri li;
 cxar Li vidas, ke venas lia tago.
 14Glavon nudigas la malvirtuloj kaj strecxas sian pafarkon,
 Por faligi mizerulon kaj malricxulon kaj buxi virtulon.
 15Ilia glavo trafos en ilian koron,
 Kaj iliaj pafarkoj rompicxos.
 16Pli bona estas la malmulto, kiun havas virtulo,
 Ol la granda havo de multaj malpiuloj.

17cxar la brakoj de malpiuloj rompicxas;
Sed la virtulojn la Eternulo subtenas.
18La Eternulo scias la tagojn de la virtuloj;
Kaj ilia havo restos eterne.
19Ili ne estos hontigitaj en tempo malbona,
Kaj en tagoj de malsato ili estos sataj.
20cxar la malvirtuloj pereos,
Kaj la malamikoj de la Eternulo malaperos kiel beleco de la herbejoj,
Ili malaperos kiel fumo.
21Malpiulo prunteprenas kaj ne pagas;
Sed piulo korfavoras kaj donas.
22cxar Liaj benitoj heredos la teron,
Kaj Liaj malbenitoj ekstermicxos.
23De la Eternulo fortikicxas la pacxo de virta homo,
Kaj lia vojo placxas al Li.
24Falante, li ne estos forcxetita;
cxar la Eternulo subtenos lian manon.
25Mi estis juna kaj mi maljunicxis,
Kaj mi ne vidis virtulon forlasita,
Nek liajn infanojn petantaj panon.
26 cxiutage li korfavoras kaj pruntedonas,
Kaj liaj infanoj estos benitaj.
27Forturnicxu de malbono kaj faru bonon,
Kaj vi vivos eterne.
28cxar la Eternulo amas justecon,
Kaj ne forlasas Siajn fidelulojn;
cxiam ili estos gardataj;
Sed la semo de la malpiuloj estos ekstermita.
29La virtuloj heredos la teron
Kaj loxos sur cxi eterne.
30La bucxo de virtulo parolas sacxon,
Kaj lia lango diras justecon.
31La ordonoj de lia Dio estas en lia koro;
Liaj pacxo ne cxancelicxas.
32Malvirtulo subrigardas virtulon
Kaj celas mortigi lin.
33Sed la Eternulo ne lasos lin en liaj manoj,
Kaj ne kondamnos lin, kiam li estos juxata.
34Esperu al la Eternulo kaj tenu vin je Lia vojo,
Kaj Li altigos vin, ke vi heredu la teron;
Vi vidos la ekstermon de la malvirtuloj.
35Mi vidis malpiulon, kiu estis spitema,
Kaj tenis sin larcxe, kiel sukplena multebranca arbo;
36Sed apenacx mi preterpasis, li jam ne ekzistis;
Mi sercxis lin, kaj li jam ne estis trovebla.

37Konservu senkulpecon kaj celu veron,
 cxar estontecon havas homo pacema;
 38Sed la krimuloj cxiuj estos ekstermitaj;
 La estonteco de la malpiuloj pereos.
 39La virtuloj havas helpon de la Eternulo;
 Li estas ilia forto en tempo de mizero.
 40Kaj la Eternulo ilin helpas kaj savos;
 Li savos ilin de malbonuloj kaj helpas ilin,
 cxar ili fidis Lin.

***Psalm* 38**

Psalm de David. Pro memoro.

1Ho Eternulo, ne en Via kolero min riprocxu,
 Kaj ne en Via furiozo min punu.
 2cxar Viaj sagoj penetris en min,
 Kaj pezas sur mi Via mano.
 3Ekzistas neniŭ sana loko en mia korpo pro Via kolero,
 Nenio sendifekta ekzistas en miaj ostoj pro mia peko.
 4cxar miaj krimoj superas mian kapon;
 Kiel peza cxarco, ili estas tro pezaj por mi.
 5Malbonodoras kaj pusas miaj ulceroj
 Pro mia malsacxeco.
 6Mi kurbicxis kaj clinicxis treege,
 La tutan tagon mi iras malgaja.
 7cxar miaj internacxoĵ estas plenaj de brulumo,
 Kaj ne ekzistas sana loko en mia korpo.
 8Mi tute senforticxis kaj kadukicxis,
 Mi kriegas pro malkvieteco de mia koro.
 9Mia Sinjoro, antacx Vi estas cxiuj miaj deziroj,
 Kaj mia cxemo ne estas kacxita antacx Vi.
 10Mia koro tremegas, forlasis min mia forto;
 Kaj ecx la lumo de miaj okuloj ne estas cxe mi.
 11Miaj amikoj kaj kamaradoj repacxis pro mia pesto,
 Kaj miaj proksimuloj staricxis malproksime.
 12Kaj insidis kontrakx mi tiuj, kiuj celas mian vivon,
 Kaj miaj malbondezirantoj parolas pri mia pereco,
 Kaj malicojn ili pripensas cxiutage.
 13Kaj mi estas kiel surdulo kaj ne acxdas;
 Kiel mutulo, kiu ne malfermas sian bucxon.
 14Mi estas kiel homo, kiu ne acxdas
 Kaj kiu ne havas en sia bucxo reparolon.
 15Sed al Vi, ho Eternulo, mi esperas;
 Vi acxskultos, mia Sinjoro, mia Dio.
 16cxar mi diris: Ili povus cxoji pri mi;

Ili fanfaronus pri mi, kiam mia piedo ekcxancelicxus.
17cxar mi estas preta fali,
Kaj mia sufero estas cxiam antacx mi.
18cxar mi konfesas mian kulpon;
Kaj min cxagrenas mia peko.
19Kaj la malamikoj de mia vivo estas fortaj,
Kaj multaj estas miaj senkacxzaj malamantoj.
20Kaj tiuj, kiuj pagas al mi malbonon por bono,
Atakas min pro tio, ke mi celas bonon.
21Ne forlasu min, ho Eternulo;
Mia Dio, ne malproksimicxu de mi.
22Rapidu, por helpi min,
Mia Sinjoro, mia helpo!

Psalmo 39

Al la cxorestro Jedutun. Psalmo de David.

1Mi diris: Mi gardos min sur miaj vojoj, ke mi ne peku per mia lango;
Mi bridos mian bucxon, kiam malpiulo staras kontracx mi.
2Mi estis muta kaj silenta, mi silentis ecx pri bono;
Kaj mia sufero estis mordanta.
3Ekbrulis mia koro en mia interno,
En miaj pensoj ekflamis fajro,
Mi ekparolis per mia lango:
4Sciigu al mi, ho Eternulo, mian finon,
Kaj kia estos la dactro de miaj tagoj,
Por ke mi sciu, kiel neniicxa mi estas.
5Jen Vi donis al mi tagojn larcxajn kiel manplato,
Kaj la dactro de mia vivo estas antacx Vi kiel nenio;
Absoluta vantacxo estas cxiu homo, kiel ajn forte li starus.

Sela.

6Nur kiel fantomo iras la homo, nur vante li klopodas;
Li kolektas, kaj ne scias, kiu cxin ricevos.
7Kaj nun kion mi devas esperi, mia Sinjoro?
Mia espero estas al Vi.
8De cxiaj miaj pekoj liberigu min,
Ne lasu min faricxi mokindacxo por sensacxulo.
9Mi muticxis, mi ne malfermos mian bucxon,
cxar Vi tion faris.
10Deturnu de mi Vian frapon;
De Via batanta mano mi pereas.
11Se Vi punas homon pro lia krimo,
Tiam lia beleco konsumicxas kiel de tineoj.
Nur vantacxo estas cxiu homo.

Sela.

12Acxskultu mian precxon, ho Eternulo, kaj atentu mian krion;
 Al miaj larmoj ne silentu;
 cxar migranto mi estas cxe Vi,
 Enmigrinto, kiel cxiuj miaj patroj.
 13Lasu min, ke mi viglicxu,
 Antacx ol mi foriros kaj cxesos ekzisti.

Psalmo 40

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1Mi atende esperis al la Eternulo,
 Kaj Li klinicxis al mi kaj acxskultis mian krion.
 2Kaj Li eltiris min el la pereiga foso, el la cxlima marcxo,
 Kaj Li starigis sur roko mian piedon kaj fortikigis miajn pacxojn.
 3Kaj Li metis en mian bucxon novan kanton, lacxdon al nia Dio.
 Multaj tion vidos kaj ektimos,
 Kaj ili esperos al la Eternulo.
 4Felicxa estas la homo, kiu metis sian esperon sur la Eternulon
 Kaj ne turnis sin al la fieruloj kaj al la mensogemuloj.
 5Multon Vi faris, ho Eternulo, mia Dio!
 Viaj mirakloj kaj pensoj estas pri ni.
 Neniu egalas Vin.
 Mi rakontos kaj parolos,
 Sed ili estas super cxiu kalkulo.
 6Oferojn kaj donacojn Vi ne deziras;
 La orelojn Vi malfermis al mi;
 Bruloferojn kaj pekoferojn Vi ne postulas.
 7Tiam mi diris: Jen mi venas;
 En la skribrulacxo estas skribite pri mi.
 8Plenumi Vian volon, mia Dio, mi deziras,
 Kaj Viaj ordonoj estas en mia koro.
 9Mi predikas justecon en granda kunveno;
 Jen mi ne fermas mian bucxon, ho Eternulo, Vi tion scias.
 10Vian justecon mi ne kacxis en mia koro,
 Pri Via fideleco kaj Via helpo mi parolis;
 Mi ne kacxis Vian favorkorecon kaj Vian verecon antacx la granda kunveno.
 11Vi, ho Eternulo, ne fermu Vian favorkorecon antacx mi,
 Via boneco kaj Via vereco cxiam min gardu.
 12cxar cxirkacxis min suferoj sennombraj,
 Atingis min miaj kulpoj, ke mi ne povas vidi;
 Ili esta pli multenombraj, ol la haroj sur mia kapo, kaj mia koro min forlasis.
 13Volu, ho Eternulo, savi min;
 Ho Eternulo, rapidu helpi min.
 14Honticxu kaj konfuzicxu tiuj, kiuj volas pereigi mian animon;
 Retiricxu kaj estu mokataj tiuj, kiuj deziras al mi malbonon.

15Teruritaj estu de sia honto tiuj,
Kiu diras al mi: Ha, ha!
16Gaju kaj cxoju pro Vi cxuij Viaj sercxantoj;
La amantoj de Via helpo diru cxiam:
Granda estas la Eternulo.
17Kaj mi estas mizera kaj malricxa;
Mia Sinjoro pensu pri mi.
Vi estas mia helpo kaj mia savanto;
Ho mia Dio, ne malrapidu.

Psalmo 41

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1Felicxa estas tiu, kiu atentis senhavulon:
En tago de mizero savos lin la Eternulo.
2La Eternulo lin gardos kaj vivigos;
Li estos felicxa sur la tero,
Kaj Vi ne transdonos lin al la volo de liaj malamikoj.
3La Eternulo fortigos lin sur la lito de malsano;
Lian tutan kucxejon Vi aliigas en la tempo de lia malsano.
4Mi diris: Ho Eternulo, kompatu min;
Sanigu mian animon, cxar mi pekis antaĉ Vi.
5Miaj malamikoj parolas malbonon pri mi, dirante:
Kiam li mortos kaj lia nomo pereos?
6Kaj se iu venas, por vidi min, li parolas malsincere;
Lia koro sercxas malbonon;
Kaj, elirinte eksteren, li cxin disparolas.
7Mallacxe parolas inter si pri mi cxuij miaj malamikoj;
Ili pensas malbonon pri mi, dirante:
8Afero pereiga atakis lin;
Kaj cxar li kucicxis, li jam ne plu levicxos.
9Ecx mia konfidato, kiun mi fidis, kiu mancxis mian panon,
Levis kontraĉ min la piedon.
10Sed Vi, ho Eternulo, korfavoru min kaj restarigu min,
Por ke mi povu repagi al ili.
11Per tio mi scios, ke Vi favoras min,
Se mia malamiko ne triumfos super mi.
12Kaj min Vi subtenos pro mia senkulpeco,
Kaj Vi starigos min antaĉ Via vizacxo por cxiam.

13Glorata estu la Eternulo, Dio de Izrael,
De eterne cxis eterne.
Amen, kaj amen!

LIBRO DUA

Psalmo 42

Al la cxorestro. Instruo de la Koracxidoj.

1Kiel cervo sopiras al fluanta akvo,
Tiel mia animo sopiras al vi, ho Dio
2Mia animo soifas Dion, la vivantan Dion;
Kiam mi venos kaj aperos antacx la vizacxo de Dio?
3Miaj larmoj farixis mia pano tage kaj nokte,
cxar oni diras al mi cxiutage: Kie estas via Dio?
4Elverxicxas mia animo, kiam mi rememoras,
Kiel mi iradis kun la granda homamaso, kaj kondukis cxin en la domon de Dio,
cxu lacxata kantado kaj glorado de festanta amaso.
5Kial vi malcxojas, ho mia animo?
Kaj kial vi konsternicxas en mi?
Esperu al Dio;
cxar ankoraux mi dankos Lin,
La savanton de mia vizacxo kaj mian Dion.

6Malcxojas en mi mia animo;
Tial mi rememoras pri Vi en la lando de Jordan kaj cxermon,
Sur la monto Micar.
7Abismo resonas al abismo per la bruo de Viaj falakvoj;
cxuiuj Viaj akvoj kaj ondoj pasis super mi.
8En la tago la Eternulo aperigas al mi Sian bonecon,
Kaj en la nokto mi havas kanton al Li,
Precxon al la Dio de mia vivo.
9Mi diras al Dio, mia Roko: Kial Vi min forgesis?
Kial mi iradas malgaja pro la premado de la malamiko?
10Kvazacx dispremante miajn ostojn, mokas min miaj malamikoj,
Dirante al mi cxiutage: Kie estas via Dio?
11Kial vi malcxojas, ho mia animo?
Kaj kial vi konsternicxas en mi?
Esperu al Dio;
cxar ankoraux mi dankos Lin,
La savanton de mia vizacxo kaj mian Dion.

Psalmo 43

1Jucxu min, ho Dio, kaj defendu mian aferon kontraux popolo nepia;
De homo malverema kaj maljusta savu min.

2cxar Vi estas la Dio de mia forto; kial Vi forpucxis min?
Kial mi iradas malcxoja pro la premado de la malamiko?
3Sendu Vian lumon kaj Vian veron, ke ili min gvidu,
Ke ili alvenigu min al Via sankta monto kaj al Via locxejo.
4Kaj mi venos al la altaro de Dio,
Al la Dio de mia cxojo kaj cxuo;
Kaj mi gloros Vin per harpo, ho Dio, mia Dio.
5Kial vi malcxojas, ho mia animo?
Kaj kial vi konsternicxas en mi?
Esperu al Dio;
cxar ankoraŭ mi dankos Lin,
La savanton de mia vizacxo kaj mian Dion.

Psalmo 44

Al la cxorestro. Instruo de la Koracxidoj.

1Ho Dio, per niaj oreloj ni acxdis, niaj patroj rakontis al ni,
Kion Vi faris en iliaj tagoj, en tempo antikva.
2Vi per Via mano forpelis popolojn, kaj ilin Vi enloxxigis;
Popolojn Vi pereigis, kaj ilin Vi vastigis.
3cxar ne per sia glavo ili akiris la teron,
Kaj ne ilia brako helpis ilin;
Sed nur Via dekstra mano kaj Via brako kaj la lumo de Via vizacxo,
cxar Vi ilin favoris.
4Vi estas mia Recxo, ho Dio;
Disponu helpon al Jakob.
5Per Vi ni disbatos niajn malamikojn;
Per Via nomo ni piedpremos niajn kontrakxbatalantojn.
6cxar ne mian pafarkon mi fidis,
Mia glavo min ne helpas.
7Sed Vi helpas nin kontrakx niaj malamikoj,
Kaj niajn malamantojn Vi kovras per honto.
8Dion ni gloros cxiutage,
Kaj Vian nomon ni dankos eterne.

Sela.

9Tamen Vi nin forlasis kaj hontigis,
Kaj Vi ne eliras kun nia militistaro.
10Vi devigas nin forkuri de nia malamiko,
Ke niaj malamantoj nin prirabu;
11Vi fordonas nin por formancxo, kiel cxafojn,
Kaj inter la popolojn Vi discxetis nin;
12Vi vendis Vian popolon por nenio,
Kaj prenis por ili nenian prezon;
13Vi faris nin malestimatacxo por niaj najbaroj,

Mokatacxo kaj insultatacxo por niaj cxirkacxantoj;

14Vi faris nin instrua ekzemplo por la popoloj,

Ke la nacioj balancas pri ni la kapon.

15cxikutage mia malhonoro estas antacx mi,

Kaj honto kovras mian vizacxon,

16Pro la vocxo de mokanto kaj insultanto,

Antacx la vizacxo de malamiko kaj vencxanto.

17cxio tio trafis nin, sed ni Vin ne forgesis,

Kaj ni ne perfidicxis al Via interligo.

18Ne retiricxis nia koro,

Kaj niaj pacxo ne deflankicxis de Via vojo.

19Kiam Vi batis nin sur loko de cxakaloj

Kaj kovris nin per ombro de morto,

20Tiam se ni forgesus la nomon de nia Dio

Kaj ni etendus niajn manojn al fremda dio:

21cxu Dio tion ne trovus?

Li ja scias la sekretojn de la koro.

22Pro Vi ni ja estas mortigataj cxiutage;

Oni rigardas nin kiel cxafojn por bucxo.

23Levicxu, kial Vi dormas, mia Sinjoro?

Vekicxu, ne forpucxu por cxiam.

24Kial Vi kacxas Vian vizacxon,

Forgesas nian mizeron kaj nian suferon?

25Nia animo estas ja cxiutita en la polvon;

Nia korpo clinicxis al la tero.

26Levicxu; helpu kaj savu nin pro Via boneco.

Psalmo 45

Al la cxorestro. Por cxocxanoj. Instrua ama kanto de la Koracxidoj.

1Mia koro plenicxis per bona temo;

Mi kantos pri recxo;

Mia lango estas kiel plumo de lerta skribisto.

2Vi estas la plej bela el la homidoj;

cxarmo estas sur viaj lipoj;

Tial Dio benis vin por cxiam.

3Zonu vian lumbon per glavo,

Vi, forta per via majesteco kaj beleco.

4Kaj en via beleco prosperu, forrajdu por la vero,

Por justeco al la humiluloj;

Kaj via dekstra mano montros miraklojn.

5Viaj sagoj estas akraj;

Kaj, faligante antacx vi la popolojn,

Ili penetros en la koron de la malamiko de la recxo.

6Via trono estas Dia trono por cxiam kaj eterne;

La sceptro de via regno estas sceptro de justeco.
7Vi amas virton kaj malamas malvirton;
Tial Dio, via Dio, oleis vin per oleo de cxojo pli ol viajn kamaradojn.
8De mirho, aloo, kaj kasio odoras cxiuj viaj vestoj;
En palacoj eburaj cxojigas vin muziko.
9Recxidinoj estas inter viaj karulinoj;
cxe via dekstra flanko staras edzino en Ofira oro.
10Acxdu, filino, rigardu, kaj klinu vian orelon,
Kaj forgesu vian popolon kaj la domon de via patro;
11Kaj kiam la rexo deziros vian belecon,
cxar li estas via sinjoro, tiam vi klinicxu antacx li.
12Kaj la filino de Tiro venos al vi kun donacoj;
Petegos antacx vi la ricxuloj de la popolo.
13En sia plena ornamo estas interne la recxidino;
El ora teksacxo estas cxia vesto.
14En broditaj vestoj cxi estas kondukata al la rexo;
Post cxi estas kondukataj al vi knabinoj, cxiaj koleginaj.
15Ili estas kondukataj kun cxojo kaj kantoj;
Ili eniras en la palacon de la rexo.
16Anstatacx viaj patroj estos viaj filoj;
Vi faros ilin princoj sur la tuta tero.
17Mi memorigos vian nomon de generacio al generacio;
Tial gloros vin popoloj cxiam kaj eterne.

Psalmo 46

Al la cxorestro. De la Koracxidoj. Por sopranuloj. Kanto.

1Dio estas por ni rifucxejo kaj forto,
Helpo en mizeroj, rapide trovata.
2Tial ni ne timas, ecx se pereus la tero
Kaj la montoj falus en la internon de la maroj.
3Bruu, bolu Liaj akvoj,
Tremu la montoj de ilia fiera ondado.

Sela.

4Estas rivero, kies torentoj cxojigas la urbon de Dio,
La sanktan locxejon de la Plejaltulo.
5Dio estas en cxia mezo, cxi ne cxancelicxos;
Dio cxin helpas en frua mateno.
6Ekbruis popoloj, ekcxancelicxis regnoj;
Li sonigis Sian vocxon, kaj la tero fandicxis.
7La Eternulo Cebaot estas kun ni;
Nia defendo estas la Dio de Jakob.

Sela.

8Iru, rigardu la farojn de la Eternulo,

Kiu faris detruojn sur la tero,
 9Kiu cxesigas militojn cxis la fino de la tero,
 Rompas pafarkon, rompas ponardegon,
 Forbruligas veturilojn per fajro.
 10Cedu, kaj sciu, ke Mi estas Dio;
 Mi estas glora inter la popoloj, Mi estas glora sur la tero.
 11La Eternulo Cebaot estas kun ni;
 Nia defendo estas la Dio de Jakob.

Sela.

Psalmo 47

Al la cxorestro. De la Koracxidoj. Psalm.

1cxuij popoloj, placxdu per la manoj,
 Kriu al Dio per vocxo de kanto.
 2cxar la Eternulo Plejalta estas timinda;
 Li estas granda Recxo super la tuta tero.
 3Li subigas al ni popolojn
 Kaj metas gentojn sub niajn piedojn.
 4Li elektas por ni nian heredon,
 La majeston de Jakob, kiun Li amas.
 5Dio supreniras cxe sonoj de cxojo,
 La Eternulo cxe trumpetado.
 6Kantu al Dio, kantu!
 Kantu al nia Recxo, kantu!
 7cxar Dio estas la Recxo de la tuta tero:
 Kantu edifan kanton!
 8Dio rexcas super la popoloj;
 Dio sidas sur Sia sankta trono.
 9La princoj de la popoloj kolekticxis,
 La popolo de la Dio de Abraham;
 cxar al Dio apartenas la cxildoj de la tero;
 Li estas tre alta.

Sela.

Psalm 48

Kanto-psalm de la Koracxidoj.

1Granda estas la Eternulo,
 Kaj tre glora en la urbo de nia Dio,
 Sur Lia sankta monto.
 2Bela altacxo, cxojiga por la tuta tero
 Estas la monto Cion, en la norda regiono,
 La urbo de la granda Recxo.
 3Dio estas konata en cxiaj palacoj, kiel rifucejo.

4Jen kolekticxis la recxoĵ,
Sed cxiuj kune foriris.
5Ili vidis kaj ekmiris,
Konfuzicxis kaj forkuris.
6Teruro ilin atakis,
Tremo, kiel cxe akucxantino.
7Per orienta vento
Vi ruinigis la cxipojn de Tarxix.
8Kion ni acxdis, tion ni vidis
En la urbo de la Eternulo Cebaot, en la urbo de nia Dio;
Dio fortikigu cxin por cxiam!
9Ni meditis, ho Dio, pri Via boneco,
Interne de Via templo,
10Kiel Via nomo, ho Dio,
Tiel Via gloro estas en la finoj de la tero;
Plena de justeco estas Via dekstra mano.
11cxoĵu la monto Cion,
cxoĵu la filinoj de Jehuda,
Pro Via juxtoj.
12Iru cxirkacx Cion kaj cxirkacxrigardu cxin,
Kalkulu cxiajn turojn.
13Atentu cxiajn fortikacxojn,
Vizitu cxiajn palacojn,
Por ke vi rakontu al estonta generacio.
14cxar jen estas Dio, nia Dio, por cxiam kaj eterne;
Li estos nia kondukanto cxis la morto.

Sela.

Psalmo 49

Al la cxorestro. De la Koracxidoj. Psalm.

1Acxskultu cxi tion, cxiuj popoloj;
Atentu, cxiuj loxantoj de la mondo,
2Kaj altrangulo kaj malaltrangulo,
Ricxulo kaj malricxulo kune.
3Mia bucxo diros sacxacxon,
Kaj la penso de mia koro prudentacxon.
4Mi klinos mian orelon al sentenco;
Sur harpo mi esprimos mian enigmon.
5Kial mi devus timi en tagoj de malbono,
Kiam min cxirkacxas la malboneco de miaj persekutantoj,
6Kiuj fidas sian potencon
Kaj fanfaronas per sia granda ricxeco?
7Fraton tute ne liberigos homo,
Nek donos al Dio elacxeton por li

8(Multekosta estus la elacxeto de ilia animo,
Kaj neniam tio estos),
9Ke li restu viva eterne,
Ke li ne vidu la tombon.
10Oni ja vidas, ke sacxuloj mortas,
Kaj ankacx malsacxulo kaj sensciulo pereas
Kaj lasas al aliaj sian havon.
11Ilia deziro estas, ke iliaj domoj ekzistu por cxiam,
Kaj iliaj locxejoj de generacio al generacio;
Ili nomas siajn bienojn lacx siaj nomoj.
12Sed homo ne restas longe en honoro;
Li egalixas al bruto bucxota.

13Tia estas ilia vojo, ilia espero,
Kaj iliaj posteuloj aprobas ilian opinion.
14Kiel cxafoj ili estos metataj en cxeolon;
La morto ilin pacxtos;
Kaj matene virtuloj ilin ekposedos,
Kaj ilia bildo pereos en cxeol, perdinte locxejon.
15Sed Dio liberigos mian animon el la mano de cxeol,
cxar Li prenos min.
16Ne timu, kiam homo ricxixas,
Kiam grandixas la gloro de lia domo.
17cxar mortante li nenion prenos;
Ne iros post li malsupren lia honoro.
18cxar kvankam li cxuigas sian animon dum sia vivado,
Kaj oni vin lacxdas por tio, ke vi faras al vi bone,
19Tamen li iros al la generacio de siaj patroj,
Kiuj neniam vidos lumon.
20Homo, kiu estas en honoro, sed ne havas prudenton,
Estas egala al bruto bucxota.

Sela.

Sela.

Psalmo 50

Psalmo de Asaf.

1Dio de la dioj, la Eternulo, ekparolis,
Kaj vokis la teron de la sunlevicxo cxis la sunsubiro.
2El Cion, la perfektacxo de beleco,
Dio ekbrilis.
3Nia Dio venas kaj ne silentas;
Fajro ekstermanta estas antacx Li,
cxirkacx Li estas granda ventego.
4Li vokas la cxielon supre kaj la teron,
Por juxti Sian popolon:
5Kolektu al Mi Miajn fidelulojn,

Kiuj faris kun Mi interligon cxe oferdono.

6Kaj la cxielo proklamis Lian justecon,
cxar Dio estas tiu juxxanto.

Sela.

7Acxskultu, ho Mia popolo, kaj Mi parolos;
Ho Izrael, Mi atestos pri vi;
Mi estas Dio, via Dio.

8Ne pro viaj oferdonoj Mi vin riprocxos,
cxar viaj bruloferoj estas cxiam antacx Mi.

9Mi ne prenos el via domo bovidon,
Nek el viaj kortoj kaprojn:

10cxar al Mi apartenas cxiuj bestoj en la arbaroj,
Miloj da brutoj sur la montoj;

11Mi konas cxiujn birdojn sur la montoj,
Kaj cxiuj bestoj de la kampoj estas antacx Mi.

12Se Mi faricxus malsata, Mi ne dirus al vi,
cxar al Mi apartenas la mondo, kaj cxio, kio cxin plenigas.

13cxu Mi mancxas viandon de bovoj,
Kaj cxu Mi trinkas sangon de kaproj?

14Oferdonu al Dio dankon,
Kaj plenumu antacx la Plejaltulo viajn promesojn.

15Voku Min en la tago de mizero;
Mi vin liberigos, kaj vi Min gloros.

16Sed al la malpiulo Dio diris:

Por kio vi parolas pri Miaj lecxoj
Kaj portas Mian interligon en via bucxo,

17Dum vi malamas moralinstruon
Kaj cxetas Miajn vortojn malantacxen de vi?

18Kiam vi vidas exteliston, vi alicxas al li,
Kaj kun adultuloj vi estas partoprenanto;

19Vian bucxon vi uzas por malbono,
Kaj via lango plektas falsacxon;

20Vi sidas kaj parolas kontracx via frato,
Pri la filo de via patrino vi kalumnias.

21Tion vi faris, kaj Mi silentis;

Kaj vi pensis, ke Mi estas tia, kiel vi.

Mi punos vin, kaj Mi metos cxion antacx viajn okulojn.

22Kompreneu cxi tion, vi, kiuj forgesas Dion;
Alie Mi discxiros, kaj neniu savos.

23Kiu oferdonas dankon, tiu Min honoras;
Kaj kiu estas singarda en la vojo,
Al tiu Mi aperigos Dian helpon.

Psalmo 51

Al la cxorestro. Psalmo de David, kiam venis al li la profeto Natan post lia alicxo al Bat-cxeba.

1Korfavoru min, ho Dio, lacx Via boneco;
 Lacx Via granda kompatemeco elstreku miajn pekojn.
 2Lavu min tute pure de mia krimo,
 Kaj purigu min de mia peko.
 3cxar miajn kulpojn mi konsciadas;
 Kaj mia peko estas cxiam antacx mi.
 4Antacx Vi sola mi pekis,
 Kaj mi faris tion, kio estas malbona antacx Viaj okuloj;
 Tial Vi estas justa en Via vorto
 Kaj pura en Via juxto.
 5Mi estas ja naskita en krimo;
 Kaj en peko gravedicxis per mi mia patrino.
 6Vi amas ja veron en la koro,
 Kaj en kacxiteco Vi aperigas al mi sacxon.
 7Senpekigu min per hisopo, kaj mi faricxos pura;
 Lavu min, kaj mi estos pli blanka ol necxo.
 8Acxdigu al mi cxojon kaj gajecon,
 Kaj regajicxos la ostoj, kiujn Vi batis.
 9Kacxu Vian vizacxon de miaj pekoj,
 Kaj cxuijn miajn krimojn elstreku.
 10Koron puran kreu al mi, ho Dio,
 Kaj spiriton fidelan novigu en mi.
 11Ne forpucxu min de Via vizacxo,
 Kaj Vian sanktan spiriton ne forprenu de mi.
 12Redonu al mi la cxojon de Via helpo;
 Kaj spirito bonfara fortikigu min.
 13Mi instruos al la krimuloj Vian vojon;
 Kaj pekuloj revenos al Vi.
 14Liberigu min de sango, ho Dio, Dio de mia savo;
 Mia lango kantos Vian justecon.
 15Ho, mia Sinjoro, malfermu miajn lipojn;
 Kaj mia bucxo rakontos Vian gloron.
 16cxar Vi ne deziras oferdonon, alie mi cxin donus;
 Brulofero ne placxas al Vi.
 17Oferdonoj al Dio estas spirito suferanta;
 Koron suferantan kaj humilan Vi, ho Dio, ne malcxatas.

 18Bonfaru al Cion lacx Via favoro,
 Konstruu la murojn de Jerusalemo;
 19Tiam placxos al Vi oferdonoj de pieco, brulofero kaj plenofero;
 Tiam oni metos sur Vian altaron junajn bovojn.

Psalm 52

Al la cxorestro. Instruo de David, kiam venis Doeg, la Edomido, kaj raportis al Saul, kaj diris al li: David venis en la domon de Acximelec.

1Kial vi fanfaronas pro malbono, ho tirano?

La boneco de Dio estas cxiam.

2Pereon intencas via lango,

Kiel akrigita razilo cxi tranxas malicon.

3Vi pli amas malbonon, ol bonon;

Pli mensogi, ol diri veron.

Sela.

4Vi amas cxian parolon pereigan,

Parolon malican.

5Tial Dio pereigos vin por cxiam,

Elxiros vin el via tendo,

Kaj elxetos vin el la lando de la vivantoj.

Sela.

6Kaj virtuloj vidos kaj ektimos,

Kaj pri li ili ridos, dirante:

7Jen estas la viro, kiu ne en Dio vidis sian forton,

Sed fidis sian grandan ricxecon,

Sentis sin forta per sia malbonpovado.

8Kaj mi, kiel verda olivarbo en la domo de Dio,

Fidas la bonecon de Dio cxiam kaj eterne.

9Mi dankos Vin eterne por tio, kion Vi faris,

Kaj mi esperos al Via nomo, cxar Vi estas bona por Viaj fideluloj.

Psalmo 53

Al la cxorestro. Por macxalato. Instruo de David.

1La sensacxulo diris en sia koro: Dio ne ekzistas.

Ili sentacxgicxis, kaj abomenicxis en la malvirto;

Ekzistas neniu, kiu faras bonon.

2Dio el la cxielo ekrigardis la homidojn,

Por vidi, cxu ekzistas prudentulo, kiu sercxas Dion.

3cxu devojicxis, cxu malvirticxis;

Ekzistas neniu, faranta bonon, ne ekzistas ecx unu.

4cxu ne prudenticxos tiuj, kiuj faras malbonon,

Kiuj manxas mian popolon, kiel oni manxas panon,

Kaj kiuj ne vokas al Dio?

5Tie ili forte ektimis, kie timindacxo ne ekzistis;

cxar Dio disxetis la ostojn de tiuj, kiuj vin siecxas;

Vi hontigis ilin, cxar Dio ilin forpucxis.

6Ho, ke venu el Cion savo al Izrael!

Kiam Dio revenigos Sian forkaptitan popolon,

Tiam triumfos Jakob kaj cxojos Izrael.

Psalm 54

Al la cxorestro. Por kordaj instrumentoj. Instruo de David, kiam venis la Zifanoj, kaj diris al Saul: Jen David kacxicxas cxe ni.

1Ho Dio, per Via nomo helpu min,
 Kaj per Via forto donu al mi justecon.
 2Ho Dio, acxskultu mian precxon,
 Atentu la vortojn de mia bucxo.
 3cxar fremduloj levicxis kontrakx mi,
 Kaj fortuloj sercxas mian animon;
 Ili ne havas Dion antacx si.
 4Jen Dio estas mia helpanto,
 Mia Sinjoro estas subtenanto de mia animo.
 5Li returnos la malbonon al miaj malamikoj:
 Lacx Via vereco ekstermu ilin.
 6Kun volonteco mi faros al Vi oferdonon,
 Mi gloros Vian nomon, ho Eternulo, cxar cxi estas bona;
 7cxar de cxiuj suferoj Li savis min,
 Kaj vencxon sur miaj malamikoj vidas mia okulo.

Sela.

Psalm 55

Al la cxorestro. Por kordaj instrumentoj. Instruo de David.

1Acxskultu, ho Dio, mian precxon,
 Kaj ne kacxu Vin de mia petego.
 2Atentu min, kaj respondu al mi;
 Mi cxemas en mia malcxojo, kaj mi ploregas,
 3Pro la kriado de la malamiko,
 Pro la premado de la malbonulo,
 cxar ili preparas kontrakx mi malicon
 Kaj kolere min malamas.
 4Mia koro tremas en mi;
 Kaj teruroj de morto min atakis;
 5Timo kaj tremo venis sur min,
 Kaj konsternego min kovris.
 6Kaj mi diris: Ho, se mi havus flugilojn de kolombo!
 Mi forflugus kaj mi ie ekloxcus;
 7Malproksimen mi foricxus,
 Mi ekloxcus en dezerto.
 8Mi rapidus al rifucxejo
 For de ventego kaj fulmotondro.
 9Pereigu, ho mia Sinjoro, disigu ilian langon;

Sela.

cxar mi vidas rabadon kaj malpacon en la urbo.
10Tage kaj nokte ili cxirkacxas cxiajn murojn;
Kaj malbonfaroj estas interne de cxi;
11Pereigemo estas interne de cxi,
Kaj trompo kaj falso ne forlasas cxian straton.
12Ne malamiko min ja insultas--mi tion tolerus;
Ne mia malamanto tenas sin grande kontrakx mi--mi kacxus min de li;
13Sed vi, kiu estas tia sama homo, kiel mi,
Mia amiko, mia kamarado,
14Vi, kun kiu ni kune intime paroladis,
Iradis en la domon de Dio en la homamaso.
15La morto ilin kaptu,
Ili iru vivaj en cxeolon;
cxar malbonagado estas en iliaj locxejoj, en ilia mezo.
16Mi vokas al Dio,
Kaj la Eternulo min savos.
17Vespere kaj matene kaj tagmeze mi plendas kaj cxemas;
Kaj Li acxskultas mian vocxon.
18Li liberigis pace mian animon de atako kontrakx mi,
Kiam ili grandanombre estis kontrakx mi.
19Dio acxskultos, kaj Li humiligos ilin,
La vivanto de eterne;
cxar ili ne cxancixcas
Kaj ili ne timas Dion.
20Li metis sian manon sur siajn amikojn,
Li rompis sian interligon;
21Pli glata ol butero estas lia bucxo,
Sed milito estas en lia koro;
Liaj vortoj estas pli delikataj ol oleo,
Sed ili estas nudigitaj glavoj.
22Metu vian cxarcxon sur la Eternulon,
Kaj Li vin subtenos;
Neniam Li lasos fali piulon.
23Vi, ho Dio, malsuprenigos ilin en la foson de pereoj;
La homoj de sango kaj falso ne atingos la duonon de siaj tagoj;
Sed mi fidas Vin.

Sela.

Psalmo 56

Al la cxorestro. Por Jonatelem-recxokim. Verko de David, kiam kaptis lin la Filicxtoj en Gat.

1Korfavoru min, ho Dio, cxar homo volas min engluti,
Dum la tuta tago malamiko min premas.
2Miaj malamikoj volas min engluti cxiutage,
cxar multaj militas kontrakx mi fiere.

3En la tago, kiam mi timas,
 Mi fidas Vin.
 4Dion, kies vorton mi gloras,
 Tiun Dion mi fidas; mi ne timas:
 Kion karno faros al mi?
 5Dum la tuta tago ili atakas miajn vortojn;
 cxiuj iliaj pensoj pri mi estas por malbono.
 6Ili kolekticxas, embuskas, observas miajn pacxojn,
 Penante kapti mian animon.
 7Por ilia malbonago repagu al ili,
 En kolero faligu la popolojn, ho Dio!
 8Mian vagadon Vi kalkulis;
 Metu miajn larmojn en Vian felsakon,
 Ili estas ja en Via libro.
 9Tiam miaj malamikoj returnicxos malantacxen en la tago, kiam mi vokos;
 Tion mi scias, ke Dio estas kun mi.
 10Mi gloros vorton de Dio;
 Mi gloros vorton de la Eternulo.
 11Dion mi fidas, mi ne timas:
 Kion faros al mi homo?
 12Mi faris al Vi, ho Dio, promesojn,
 Mi plenumos al Vi dankoferojn.
 13cxar Vi savis mian animon de la morto,
 Kaj miajn piedojn de falpucxicxo,
 Por ke mi iradu antacx Dio
 En la lumo de la vivo.

Psalmo 57

Al la cxorestro. Por Al-tacxcxet. Verko de David, kiam li forkuris de Saul en la kavernon.

1Korfavoru min, ho Dio, korfavoru min;
 cxar cxe Vi rifucxas mia animo,
 Kaj sub la ombro de Viaj flugiloj mi min kacxas,
 cxis pasos la mizeroj.
 2Mi vokas al Dio Plejalta,
 Al Dio, kiu decidas pri mi.
 3Li sendu el la cxielo kaj helpu min,
 Li, kiu hontigas miajn persekutanton;
 Dio sendu Sian favoron kaj Sian veron.
 4Mia animo estas inter leonoj;
 Mi kucxas inter homidoj avidaj, kies dentoj estas ponardegoj kaj sagoj,
 Kaj kies lango estas akra glavo.
 5Alticxu super la cxielo, ho Dio;
 Via gloro estu super la tuta tero.

Sela.

6Reton ili metis antacx miaj piedoj;
Ili premis mian animon;
Ili fosis antacx mi foston,
Sed ili mem falis en cxin.
7Fortika estas mia koro, ho Dio, fortika estas mia koro;
Mi kantos kaj gloros.
8Vekicxu, mia honoro, vekicxu, psaltero kaj harpo;
Mi vekos la matenan cxielrucxon.
9Mi gloros Vin, ho mia Sinjoro, inter la popoloj;
Mi prikantos Vin inter la gentoj.
10cxar granda cxis la cxielo estas Via boneco,
Kaj cxis la nuboj estas Via vero.
11Alticxu super la cxielo, ho Dio;
Via gloro estu super la tuta tero.

Sela.

Psalmo 58

Al la cxorestro. Por Al-tacxcxet. Verko de David.

1cxu efektive vi parolas veron, vi potenculoj?
cxu vi juste jucas, homidoj?
2Kontracxe, en la koro vi faras krimacxojn,
Sur la tero vi pesas per manoj rabemaj.
3De la momento de sia naskicxo la malvirtuloj devojicxis;
De el la ventro de sia patrino la mensogantoj ekeraris.
4Ilia veneno estas simila al la veneno de serpento,
De surda aspido, kiu cxtopas sian orelon,
5Kiu ne acxskultas la vortojn de sorcxistoj,
Kiel ajn lertaj en sia arto.
6Ho Dio, frakasu iliajn dentojn en ilia bucxo;
Frakasu la makzelojn de la junaj leonoj, ho Eternulo!
7Ili forvercxicxu kiel akvo, kiu malaperas;
Kiam Li cxetos Siajn sagojn, ili estu kiel bucxitaj.
8Kiel limako konsumicxanta ili malaperu,
Kiel abortacxo virina, kiu ne vidis la sunon;
9Antacx ol viaj kaldronoj eksentos la dornojn,
Ilin vivajn kaj frecxajn pereigu la ventego.
10cxojos la virtulo, kiam li vidos vencxon;
Li lavos siajn piedojn en la sango de la malvirtulo.
11Kaj la homoj diros: Ekzistas rekompenco por la virtulo,
Ekzistas Dio, juxanto sur la tero.

Psalmo 59

Al la cxorestro. Por Al-tacxcxet. Verko de David, kiam Saul sendis, ke oni gardu la domon, por

lin mortigi.

1Savu min de miaj malamikoj, mia Dio;
 Defendu min kontraŭ tiuj, kiuj levixis kontraŭ mi.
 2Savu min de la krimuloj,
 Kaj kontraŭ la sangaviduloj helpu min.
 3Cxar jen ili embuskas kontraŭ mia animo,
 Fortuloj kolektixas kontraŭ mi,
 Ne por mia krimo kaj ne por mia peko, ho Eternulo.
 4Sen kulpo de mia flanko ili kunkuras kaj armixas;
 Rapidu renkonte al mi, kaj rigardu.
 5Vi, ho Eternulo, Dio Cebaot, Dio de Izrael,
 Vekixu, por punviziti cxiujn popolojn;
 Ne indulgu cxiujn krimajn malbonfarantojn.
 6Ili revenas vespere, bojas kiel hundoj,
 Kaj iras cxirkacx la urbo.
 7Jen ili parolacxas per siaj bucxoj;
 Glavoj estas sur iliaj lipoj; cxar kiu, ili diras, acxdas?
 8Sed Vi, ho Eternulo, ridos pri ili;
 Vi mokos cxiujn popolojn.
 9Ho mia forto, al Vi mi min turnas;
 cxar Dio estas mia rifuxo.
 10Mia bona Dio rapidos al mi;
 Dio vidigos al mi vencxon sur miaj malamikoj.
 11Ne mortigu ilin, por ke ne forgesu mia popolo;
 Disbatu ilin per Via forto kaj faligu ilin,
 Ho Sinjoro, nia cxildo.
 12La parolo de iliaj lipoj estas peko de iliaj bucxoj;
 Ili kaptixu per sia malhumileco,
 cxar ili parolas nur pri cxurrompo kaj mensogo.
 13Ekstermu ilin en kolerego, ekstermu, ke ili ne plu ekzistu;
 Kaj ili eksci, ke Dio regas cxe Jakob,
 cxis la limoj de la mondo.
 14Ili revenas vespere, bojas kiel hundoj,
 Kaj iras cxirkacx la urbo.
 15Ili vagas pro mancxo,
 Kaj sen saticxo pasigas la nokton.
 16Sed mi kantos Vian forton,
 Kaj matene mi gloros Vian bonecon;
 cxar Vi estis por mi defendo kaj rifuxo
 En la tago de mia malfelicxo.
 17Ho mia forto, al Vi mi kantos;
 cxar Dio estas mia defendo, la Dio de mia favoro.

Sela.

Sela.

Psalmo 60

Al la horestro. Por cxucxan-eduto. Instrua verko de David, kiam li militis kun Sirio Mezopotamia kaj kun Sirio Coba, kaj kiam Joab, revenante, batis dek du mil Edomidojn en la Valo de Salo.

1Ho Dio, Vi forlasis nin, Vi disbatis nin;
Vi koleris; rekonsolu nin.
2Vi ekskuis la teron kaj fendis cxin;
Resanigu cxiajn vundojn, cxar cxi cxancelicxas.
3Vi sentigis al Via popolo pezan sorton;
Vi trinkigis al ni vinon senkonsciigan.
4Sed Vi donis standardon al tiuj, kiuj Vin timas,
Por ke ili cxin levu pro la vero.
5Por ke liberixu Viaj amatoj,
Helpu per Via dekstra mano, kaj acxskultu min.
6Dio diris en Sia sanktejo: Mi triumfos;
Mi dividos cxecxemon, kaj la valon Sukot Mi mezuros.
7Al Mi apartenas Gilead, al Mi apartenas Manase;
Efraim estas la forto de Mia kapo,
Jehuda estas Mia sceptro.
8Moab estas Mia lavopelvo;
Sur Edomon Mi cxetos Mian cxuon;
Super Filicxtujo Mi triumfe krios.
9Kiu enkondukos min en fortikigitan urbon?
Kiu alkondukos min cxis Edom?
10cxu ne Vi, ho Dio, forlasis nin?
Vi ne eliras, ho Dio, kun niaj militistaroj.
11Donu al ni helpon kontracx la malamiko;
Vanta estas helpo de homo.
12Kun Dio ni faros heroacxojn;
Kaj Li dispremos niajn malamikojn.

Sela.

Psalmo 61

Al la cxorestro. Por korda instrumento. De David.

1Acxskultu, ho Dio, mian krion;
Atentu mian precxon.
2De la fino de la tero mi vokas al Vi en la malcxojo de mia koro:
Sur rokon tro altan por mi suprenkonduku min.
3cxar Vi estis mia rifucxejo,
Fortika turo kontracx malamiko.
4Lasu min locxi eterne en Via tendo,
Havi rifuxon sub la kovro de Viaj flugiloj.
5cxar Vi, ho Dio, acxdis miajn promesojn;
Vi donis al mi la heredon de tiuj, kiuj timas Vian nomon.

Sela.

6Aldonu tagojn al la tagoj de la recxo,
Ke liaj jaroj dacrux multajn generaciojn.
7Li restu eterne antacx Dio;
Boneco kaj vero lacx Via volo lin gardu.
8Tiel mi prikantos Vian nomon eterne,
Plenumante miajn promesojn cxiutage.

Psalmo 62

Al la cxorestro. Por Jedutun. Psalmo de David.

1Nur al Dio esperas mia animo;
De Li venas mia savo.
2Nur Li estas mia fortikacxo kaj mia savo, mia rifucejo;
Mi ne tute renversicxos.
3cxis kiam vi insidos kontracx viro kaj cxiuj vi penos faligi lin,
Kiel klinicxintan muron, kiel barilon kadukan?
4Ili meditas nur pri tio, ke ili decxetu lin de lia altacxo;
Placxas al ili malvero;
Per la bucxo ili benas, kaj interne ili malbenas.
5Nur Dion fidu, mia animo;
cxar Li estas mia espero.
6Nur Li estas mia fortikacxo kaj mia savo, mia rifucejo;
Mi ne renversicxos.
7En Dio estas mia savo kaj mia honoro;
Mia forta roko, mia cxirmo estas en Dio.
8Fidu Lin en cxiu tempo, ho popolo;
Elvercxu antacx Li vian koron:
Dio estas nia defendo.
9Nur vantacxo estas la malaltrangujoj, malveracxo estas la altrangujoj;
Metitaj sur pesilon, ili cxiuj estas malpli ol vantacxo.
10Ne fidu perfortacxon, kaj rabitacxon ne fidu vane;
Kiam kreskos ricxeco, ne atentu cxin per via koro.
11Unu vorton diris Dio,
Dufoje mi cxin acxdis,
Ke la forto estas cxe Dio.
12Kaj Vi, ho mia Sinjoro, havas favorkorecon;
cxar Vi redonas al homo lacx liaj faroj.

Sela.

Sela.

Psalmo 63

Psalmo de David, kiam li estis en la dezerto de Judujo.

1Ho Dio, mia Dio, Vin mi fervore sercxas;
Soifas pri Vi mia animo, sopiras pri Vi mia karno,

En lando seka, sensuka, kaj senakva.
2Mi volus vidi Vin en Via sanktejo,
Vidi Vian forton kaj gloron.
3cxar Via favoro estas pli bona ol vivo;
Miaj lipoj Vin gloras.
4Tiel mi Vin gloradus en la dacro de mia vivo,
Levadus miajn manojn pro Via nomo.
5Kvazacx de graso kaj oleo saticxus mia animo,
Kaj per vortoj de kanto Vin gloradus mia bucxo.
6Kiam mi rememoras Vin sur mia lito,
En cxiuj partoj de la nokto mi meditas pri Vi.
7cxar Vi estis por mi helpo,
Kaj en la ombro de Viaj flugiloj mi cxojas.
8Mia animo algluicxis al Vi;
Min subtenas Via dekstra mano.
9Kaj tiuj, kiuj penas pereigi mian animon,
Iros en la profundon subteran.
10Ili estos mortigitaj per glavo,
Faricxos akiro de vulpoj.
11Kaj la rexo cxojos per Dio;
Triumfos cxiu, kiu cxuras al Li;
cxar cxtopicxos la bucxo de tiuj, kiuj parolas malveron.

Psalmo 64

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1Acxdu, ho Dio, mian krion en mia malcxojo;
De la teruro pri malamiko gardu mian vivon.
2cxirnu min kontrakx la konspiro de maliculoj,
Kontrakx la amaso de krimuloj,
3Kiuj akrigis sian langon kiel glavon,
Direktis vortojn maldolcxajn, kvazacx siajn sagojn,
4Por pafi kacxe kontrakx senkulpulon;
Subite ili pafas kontrakx lin kaj ne timas.
5Ili fortikigas sin en malbona intenco,
Ili konsilicxas, por meti sekrete retojn;
Ili diras: Kiu ilin vidos?
6Ili elpensas krimojn, kacxas ilin tre zorge interne en si,
En la profundeco de la koro.
7Sed Dio pafos kontrakx ilin;
Per sago subita ili estos frapitaj.
8Kaj ili falos per sia propra lango;
cxiuj, kiuj ilin vidos, balancos la kapon.
9Kaj ektimos cxiuj homoj,

Kaj ili rakontos la agon de Dio
 Kaj komprenos Liajn farojn.
 10La virtulo cxojos per la Eternulo, kaj fidos Lin;
 Kaj triumfos cxiuj, kiuj havas pian koron.

Psalmo 65

Al la cxorestro. Psalmo de David. Kanto.

1Vin oni fidas kaj gloras, ho Dio, en Cion;
 Kaj al Vi oni plenumas promesojn.
 2Al Vi, kiu acxskultas precxon,
 Venas cxiu karno.
 3Krimacxo min premas;
 Niajn pekojn Vi pardonos.
 4Felicxa estas tiu, kiun Vi elektas kaj alproksimigas al Vi,
 Ke li loxu en Viaj kortoj.
 Ni saticxu per la bonacxo de Via domo,
 De Via sankta templo.
 5Per timindacxo Vi respondas al ni en justeco,
 Ho Dio de nia savo,
 Espero de cxiuj finoj de la tero kaj de malproksimaj maroj,
 6Vi, kiu fortigas montojn per Sia forto,
 Kiu estas zonita per potenco,
 7Kiu kvietigas la bruadon de maroj, la bruadon de iliaj ondoj,
 Kaj la tumulton de popoloj.
 8Kaj ektimos pro Viaj mirakloj la loxantoj de la limoj;
 La lokojn de la sunlevicxo kaj sunsubiro Vi cxojigas.
 9Vi memoras pri la tero,
 Kaj Vi donas al cxi akvon, kaj Vi forte cxin ricxigas;
 La torento de Dio estas plena de akvo;
 Vi pretigas cxian panon, cxar tiel Vi cxin arancxis.
 10Vi donas trinkon al cxiaj sulkoj,
 Vi ebenigas cxiajn bulojn;
 Per pluvego Vi cxin moligas,
 Vi benas cxiajn kreskacxojn.
 11Vi kronas la jaron per Via bono;
 Kaj la signoj de Viaj piedoj gutas per graso.
 12La stepoj de dezerto grasicxas,
 Kaj la montetoj zonicxas per cxojo.
 13La herbejoj kovricxas per brutaroj,
 Kaj la kampoj vesticxas per greno;
 Ili cxojas kaj kantas.

Psalmo 66

Al la cxorestro. Kanto-psalmo.

1cxoje kriu al Dio tuta la tero.
2Muziku la gloron de Lia nomo,
Faru honoron al Lia gloro.
3Diru al Dio: Kiel timindaj estas Viaj faroj!
Pro Via granda forto kacxicxas antacx Vi Viaj malamikoj.
4La tuta tero klinicxas antacx Vi kaj kantas al Vi,
Kantas Vian nomon.
5Venu, kaj rigardu la farojn de Dio,
Kiu estas timinda pro Siaj faroj inter la homidoj.
6Li faris el maro sekan teron;
Riveron oni transpacxis piede;
Tie ni cxojis pro Li.
7Li regas per Sia potenco eterne;
Liaj okuloj rigardas la popolojn;
La ribelantoj ne levicxu.
8Lacxdu, ho popoloj, nian Dion,
Kaj lacxte acxdigu Lian gloron.
9Li donis vivon al nia animo,
Kaj ne lasis falcxancelicxi nian piedon.
10cxar Vi esploris nin, ho Dio;
Vi refandis nin, kiel oni refandas arcxenton.
11Vi enirigis nin en kaptilon,
Vi metis cxarcxon sur niajn lumbojn;
12Vi rajdigis homojn sur niaj kapoj;
Ni trapasis fajron kaj akvon,
Sed Vi elirigis nin en bonstaton.
13Mi eniros en Vian domon kun bruloferoj;
Mi plenumos al Vi miajn promesojn,
14Kiujn eligis miaj lipoj kaj elparolis mia bucxo,
Kiam mi estis en premo.
15Grasajn bruloferojn mi alportos al Vi kun fumo de vircxafoj;
Mi oferos bovidojn kaj kaprojn.
16Venu, acxskultu, cxuij, kiuj timas Dion;
Kaj mi rakontos, kion Li faris por mia animo.
17Al Li mi vokis per mia bucxo,
Kaj Lia glorado estis sub mia lango.
18Se mi vidus maljustacxon en mia koro,
Mia Sinjoro min ne acxskultus;
19Sed Dio acxskultis,
Li atentis la vocxon de mia precxo.
20Glorata estu Dio,
Kiu ne forpucxis mian precxon kaj ne rifuzis al mi Sian bonecon.

Sela.

Sela.

Sela.

Psalmo 67

Al la cxorestro. Por kordaj instrumentoj. Psalmokanto.

1Dio nin korfavoru kaj benu;
 Li aperigu al ni Sian luman vizacxon. Sela.
 2Oni ekkonu sur la tero Vian vojon,
 En cxiuj popoloj Vian savon.
 3Danku Vin popoloj, ho Dio,
 Danku Vin cxiuj popoloj.
 4cxoju kaj kantu gentoj,
 cxar Vi jucas popolojn juste,
 Kaj gentojn sur la tero Vi regas. Sela.
 5Danku Vin popoloj, ho Dio,
 Danku Vin cxiuj popoloj.
 6La tero donis sian frukton;
 Benos nin Dio, nia Dio.
 7Benos nin Dio;
 Kaj respektu Lin cxiuj limoj de la tero.

Psalmo 68

Al la cxorestro. De David. Psalmokanto.

1Levicxu Dio, discxeticxu Liaj malamikoj,
 Kaj forkuru Liaj malamantoj for de Li.
 2Kiel dispelicias fumo, tiel Vi ilin dispelu;
 Kiel vakso fandicias de fajro, tiel pereu la malvirtuloj antacx Dio.
 3Sed la virtuloj cxojos, gajos antacx Dio,
 Kaj triumfos cxojege.
 4Kantu al Dio, muziku al Lia nomo,
 Gloru la veturantan sur la nuboj;
 Lia nomo estas JAH; cxoju antacx Li.
 5Patro de la orfoj kaj juxxanto de la vidvinoj
 Estas Dio en Sia sankta locxejo.
 6Dio donas domon al soluloj,
 Elirigas malliberulojn en liberecon;
 Nur la ribeluloj restas en dezerto.
 7Ho Dio, kiam Vi iris antacx Via popolo,
 Kiam Vi pacxis en la dezerto, Sela.
 8La tero tremis kaj la cxielo fandicxis de la vizacxo de Dio,
 Tiu Sinaj tremis de la vizacxo de Dio, Dio de Izrael.
 9Bonfaran pluvon Vi vercxis, ho Dio, sur Vian heredon,

Kaj kiam cxi perdis la fortojn, Vi cxin vigligis.
10Via gento ekloxis tie;
Vi pretigis per Via boneco cxion por la malricxulo, ho Dio.
11Mia Sinjoro elparolas vorton;
Kaj grandega estas la nombro de la anoncantinoj.
12Recxo de armeoj forkuras, forkuras;
Kaj la hejmesidantino dividas akiron.
13Kiam vi kucas inter brutejoj,
La flugiloj de kolombo estas kovritaj de arcxento,
Kaj cxiaj plumoj de brilanta oro.
14Kiam la Plejpotenculo dismetis recxojn sur la tero,
cxi brilis kiel necxo sur Calmon.
15Monto de Dio estas la monto Bacxana,
Monto multepinta estas la monto Bacxana.
16Kial vi, montoj multepintaj, envie rigardas la monton,
Kiun Dio elektis, por sidi sur cxi,
Kaj sur kiu la Eternulo loxos eterne?
17Da veturiloj de Dio ekzistas multaj miloj da miloj;
Inter ili estas mia Sinjoro sur la sankta Sinaj.
18Vi supreniris alten, alkondukis kaptitojn,
Prenis donacojn de homoj,
Kaj ecx ribeluloj povas locxi cxe la Eternulo, la Dio.
19Glorata estu mia Sinjoro, cxiutage Li zorgas pri ni;
Dio estas nia savo.
20Dio estas por ni Dio de savo,
Kaj la Eternulo, mia Sinjoro, savas de la morto.
21Jes, Dio frakasas la kapon de Siaj malamikoj,
La muldeharan kranion de tiuj, kiuj obstinas en siaj pekoj.
22Mia Sinjoro diris: El Bacxan Mi alkondukos,
Mi alkondukos el la profundece de la maro;
23Por ke vi trempu vian piedon en sango,
Kaj la lango de viaj hundoj cxuu de viaj malamikoj.
24Oni vidis Vian iron, ho Dio,
La iron de mia Dio, mia Recxo, en la sanktejo.
25Antacxe iris kantistoj, poste kordinstrumentistoj,
En la mezo de knabinoj tamburinistinoj.
26En la kunvenoj glori Dion, mian Sinjoron,
Vi, devenantoj de Izrael.
27Tie estas Benjamin, la plej juna, ilia reganto;
La princoj de Jehuda kaj iliaj amasoj;
La princoj de Zebulun kaj de Naftali.

28Via Dio destinas vian forton.
Fortikigu, ho Dio, tion, kion Vi faris por ni.
29Pro Via templo en Jerusalema

Sela.

La reĉoj alportos al Vi donacojn.
 30Kvietigu la beston en la kanoj,
 La aron da bovoj kun la bovidoj,
 Popoloj, kiuj humilicxas pro pecoj da arcxento.
 Li dispelas la popolojn, kiuj deziras batalojn.
 31Venos eminentuloj el Egiptujo;
 Etiopujo rapidos, por etendi siajn manojn al Dio.
 32Regnoj de la tero, kantu al Dio,
 Muziku al mia Sinjoro,
 33Kiu regas en la cxielo de la eternaj cxieloj.
 Jen Li tondras per Sia vocxo, forta vocxo.
 34Gloru la forton de Dio!
 Super Izrael estas Lia majesto,
 Kaj Lia potenco estas en la nuboj.
 35Timinda Vi estas, ho Dio, en Via sanktejo.
 Li estas la Dio de Izrael,
 Li donas forton kaj potencon al la popolo.
 Glorata estu Dio.

Sela.

Psalmo 69

Al la cxorestro. Por cxocxanoj. De David.

1Savu min, ho Dio;
 cxar la akvoj venis cxis mia animo.
 2Mi profundicxis en profundan marcxon, kaj mi ne havas, sur kio stari;
 Mi enfalis en la profundon de la akvo, kaj la fluo min forportas.
 3Mi senforticxis de mia kriado, sekicxis mia gorcxo;
 Lacicxis miaj okuloj de la atendado de mia Dio.
 4Pli multaj ol la haroj de mia kapo estas miaj senkacxzaj malamantoj;
 Forticxis miaj premantoj, miaj maljustaj malamikoj;
 Kion mi ne rabis, tion mi devas fordoni.
 5Ho Dio, Vi scias mian malsacxecon;
 Kaj miaj kulpoj ne estas kacxitaj por Vi.
 6Ne honticxu per mi tiuj, kiuj esperas al Vi, ho mia Sinjoro, Eternulo Cebaot!
 Ne honticxu per mi tiuj, kiuj Vin sercxas, ho Dio de Izrael!
 7cxar pro Vi mi portas malhonoron,
 Honto kovras mian vizacxon.
 8Mi faricxis fremda por miaj fratoj,
 Nekonato por la filoj de mia patrino.
 9cxar fervoro pri Via domo min konsumis,
 Kaj la insultoj de Viaj insultantoj falis sur min.
 10Kaj mi ploras, mia animo estas en fasto,
 Kaj pri tio oni min hontigas.
 11Kiel veston mi metis sur min sakon,
 Kaj mi faricxis moka ekzemplo por ili.

12Parolas pri mi la sidantoj cxe la pordego,
Kaj la drinkantoj kantas pri mi.
13Kaj mi precxas al Vi, ho Eternulo, en favora tempo;
Ho Dio, pro Via granda boneco respondu al mi per Via vera helpo.
14Eligu min el la cxlimo, ke mi ne dronu;
Mi estu savita kontracx miaj malamantoj kaj el profunda akvo.
15Ne fortiru min fluo de la akvo,
Ne englutu min profundo,
Kaj abismo ne fermu super mi sian bucxon.
16Acxskultu min, ho Eternulo, cxar bona estas Via favorkoreco;
Lacx Via kompatemeco turnu Vin al mi.
17Kaj ne kacxu antacx Via sklavo Vian vizacxon, cxar mi suferas;
Rapidu, acxskultu min.
18Alproksimicxu al mia animo, savu cxin;
Spite miajn malamikojn liberigu min.
19Vi scias mian malhonoron kaj mian honton kaj mian mokatecon;
Antacx Vi estas cxuij miaj premantoj.
20Honto rompis mian koron, kaj mi senforticxis;
Mi atendis kompatantojn, sed ili forestis;
Konsolantojn, sed mi ne trovis.
21Kaj ili donis al mi por mancxo galon,
Kaj en mia soifo ili trinkigis al mi vinagron.
22Ilia tablo antacx ili faricxu reto,
Kaj ilia prospero faricxu kaptilo.
23Mallumicxu iliaj okuloj, ke ili ne vidu;
Kaj iliajn lumbojn malfortigu por cxiam.
24Vercxu sur ilin Vian furiozon,
Kaj la flamo de Via kolero ilin ataku.
25Ilia locxejo dezerticxu,
En iliaj tendoj ne ekzistu locxanto.
26cxar tiun, kiun Vi frapis, ili persekutas,
Kaj la suferojn de Viaj batitoj ili rakontas.
27Aldonu kulpon al ilia kulpo,
Ke ili ne atingu Vian bonecon.
28Ili estu elstrekitaj el la libro de vivantoj,
Kaj ili ne estu skribitaj kune kun virtuloj.
29Sed mi estas malricxa kaj suferanta;
Via helpo min defendu, ho Dio.
30Mi gloros la nomon de Dio per kanto,
Kaj mi rakontos en danko Lian grandecon.
31Kaj cxi estos pli agrabla al la Eternulo,
Ol bovo acx bovido kun kornoj kaj fendohavaj hufoj.
32Vidos humiluloj kaj cxojos!
Ho sercxantoj de Dio, via koro revivicxu.
33cxar la Eternulo acxskultas humilulojn,

Kaj Siajn malliberulojn Li ne malcxatas.
 34Gloru Lin la cxielo kaj la tero,
 La maroj, kaj cxio, kio en ili movicxas.
 35cxar Dio helpas Cionon kaj konstruos la urbojn de Judujo,
 Ke oni tie loxos kaj ilin heredos.
 36Kaj la idaro de Liaj sklavoj cxin heredos,
 Kaj la amantoj de Lia nomo loxos en cxi.

Psalmo 70

Al la cxorestro. De David. Pro memoro.

1Volu, ho Dio, savi min;
 Ho Eternulo, rapidu helpi min.
 2Honticxu kaj konfuzicxu tiuj, kiuj sercxas mian animon;
 Retiricxu kaj estu mokataj tiuj, kiuj deziras al mi malbonon.
 3Kun honto iru returne tiuj,
 Kiuj diras al mi: Ha, ha!
 4Gaju kaj cxoju pro Vi cxiaj Viaj sercxantoj;
 Kaj la amantoj de Via savo diru cxiam:
 Granda estas Dio.
 5Kaj mi estas mizera kaj malricxa;
 Ho Dio, rapidu al mi.
 Vi estas mia helpo kaj mia savanto;
 Ho Eternulo, ne malrapidu.

Psalmo 71

1Vin, ho Eternulo, mi fidas:
 Mi neniam estu hontigita.
 2Per Via justeco savu min kaj liberigu min;
 Klinu al mi Vian orelon, kaj helpu min.
 3Estu por mi fortika roko, kien mi povus cxiam veni,
 Kiun Vi destinis por mia savo;
 cxar Vi estas mia roko kaj mia fortikacxo.
 4Ho mia Dio, liberigu min el la mano de malbonulo,
 El la mano de krimulo kaj premanto.
 5cxar Vi estas mia espero, ho mia Sinjoro;
 La Eternulo estas mia fido de post mia juneco.
 6Vin mi fidis de la embrieco,
 De la ventro de mia patrino Vi estas mia protektanto;
 Vin mi cxiam gloros.
 7Mirindacxo mi estis por multaj;
 Kaj Vi estas mia forta rifucejo.
 8Mia bucxo estas plena de glorado por Vi,

cxutage de Via majesto.
9Ne forpuxu min en la tempo de maljuneco;
Kiam konsumixos miaj fortoj, tiam ne forlasu min.
10cxar miaj malamikoj parolas pri mi,
Kaj tiuj, kiuj insidas kontrakx mia animo, konsilicxas inter si,
11Dirante: Dio lin forlasis;
Persekutu kaj kaptu lin, cxar neniu lin savos.
12Ho Dio, ne malproksimicxu de mi;
Ho mia Dio, rapidu, por helpi min.
13Estu hontigitaj kaj malaperu la persekutantoj de mia animo;
De honto kaj malhonoro estu kovritaj tiuj, kiuj deziras al mi malbonon.
14Kaj mi cxiam fidos
Kaj cxiam pligrandigos Vian gloron.
15Mia bucxo rakontos Vian justecon,
cxutage Vian helpon,
cxar mi ne povus cxion elkalkuli.
16Mi gloros la fortojn de mia Sinjoro, la Eternulo;
Mi rakontos nur Vian justecon.
17Ho Dio, Vi instruis min detempe de mia juneco;
Kaj cxis nun mi predikas pri Viaj mirakloj.
18Ankacx cxis la maljuneco kaj grizeco ne forlasu min, ho Dio,
cxis mi rakontos pri Via brako al la estonta generacio,
Pri Via forto al cxiaj venontoj.
19Via justeco, ho Dio, estas tre alta;
En la grandaj faroj, kiujn Vi plenumis,
Ho Dio, kiu Vin egalas?
20Vi vidigis al mi grandajn kaj kruelajn suferojn,
Sed Vi denove min vivigis,
Kaj el la abismoj de la tero Vi denove min eligis.
21Vi pliigas mian grandecon
Kaj denove min konsolas.
22Kaj mi gloros Vin per psaltero por Via fideleco, ho mia Dio;
Mi kantos al Vi per harpo,
Ho Sanktulo de Izrael!
23cxojas miaj lipoj, kiam mi kantas al Vi;
Kaj mia animo, kiun Vi savis.
24Kaj mia lango cxutage rakontas Vian justecon;
cxar hontigitaj kaj malhonoritaj estas tiuj, kiuj deziras al mi malbonon.

Psalmo 72

Pri Salomono.

1Ho Dio, Vian juxxon donu al la rexo
Kaj Vian justecon al la recxido.

2Li juxu Vian popolon kun vero
 Kaj Viajn prematojn kun justeco.
 3La montoj alportu al la popolo pacon,
 Ankacx la montetoj, per justeco.
 4Li juxu la prematojn en la popolo,
 Li savu la filojn de senhavulo,
 Kaj li disprenu la premanton.
 5Oni timu Vin tiel longe, kiel ekzistos la suno kaj la luno,
 De generacioj al generacioj.
 6Li mallevicxu, kiel pluvo sur falcxitan herbejon;
 Kiel gutoj, kiuj malsekigas la teron.
 7En liaj tagoj floru virtulo kaj granda paco,
 cxis ne plu ekzistos la luno.
 8Li regu de maro cxis maro
 Kaj de la Rivero cxis la finoj de la tero.
 9Klinikxu antacx li la dezertanoj,
 Kaj liaj malamikoj leku polvon.
 10La reĉxoj de Tarxix kaj de la insuloj alportu donacojn;
 La reĉxoj de cxeba kaj Seba venigu donojn.
 11Klinikxu antacx li cxiuj reĉxoj;
 cxiuj popoloj lin servu.
 12cxar li savos ploregantan malricxulon
 Kaj senhelpan mizerulon.
 13Li estos favorkora por malricxulo kaj senhavulo,
 Kaj li savos la animojn de mizeruloj.
 14De malico kaj krimo li savos iliajn animojn;
 Kaj kara estos ilia sango en liaj okuloj.
 15Kaj li vivu, kaj oni donu al li el la oro de cxeba;
 Kaj oni cxiam precxu por li, kaj cxiutage oni lin benu.
 16Estu multe da greno en la lando;
 Sur la supro de la montoj cxiaj spikoj ondicxu kiel Lebanon;
 Kaj en la urboj cxio floru, kiel herbo sur la tero.
 17Lia nomo estu eterna;
 Tiel longe, kiel ekzistas la suno, kresku lia nomo;
 cxiuj popoloj sin benu per li kaj gloru lin.

 18Glorata estu Dio la Eternulo, Dio de Izrael,
 Kiu sola faras miraklojn.
 19Kaj lacxdata estu Lia glora nomo eterne;
 Kaj Lia gloro plenigu la tutan teron.
 Amen, kaj amen!

 20Finicxis la precxo de David, filo de Jicxaj.

LIBRO TRIA

Psalmo 73

Psalmo de Asaf.

1Jes, bona estas Dio por Izrael,
Por tiuj, kiuj havas puran koron.
2Sed mi--apenacx ne falcxancelicxis miaj piedoj,
Preskacx elglitis miaj pacxo.
3cxar mi cxagrenicxis pro la fanfaronuloj,
Vidante la bonstaton de la malvirtuloj.
4cxar ili ne havas suferojn de morto,
Kaj iliaj fortoj estas fortikaj.
5Ili ne partoprenas en la zorgoj de homoj,
Kaj ili ne suferas kun aliaj homoj.
6Tial ilian kolon cxirkacxvolvis fiereco,
Kaj perforteco ilin vestas kiel ornamo.
7Pro graso elmeticxis iliaj okuloj,
Superbordicxis en ilia koro la intencoj.
8Ili mokas, ili parolas malbonintence pri premado;
Ili parolas de alte.
9Kontracx la cxielon ili levas sian bucxon,
Kaj ilia lango promenas sur la tero.
10Tial tien ankacx iras Lia popolo,
Kaj ili akvon cxerpas abunde.
11Kaj ili diras: Kiel Dio scias?
Kaj cxu la Plejaltulo komprenas?
12Jen tiuj estas malvirtuloj,
Kaj ili estas felicxuloj de la mondo kaj atingis ricxecon!
13Nur vane mi purigis mian koron
Kaj lavis per senkulpeco miajn manojn,
14Kaj mi turmenticxadis cxiutage
Kaj mi suferas punon cxiumatene!
15Se mi intencus paroli kiel ili,
Tiam mi faricxus perfida al la generacio de Viaj filoj.
16Mi meditis, por kompreni cxi tion;
Sed cxi estis malfacila en miaj okuloj,
17cxis mi venis en la sanktejon de Dio
Kaj ekkomprenis la finon de tio.
18Vi starigas ilin sur glitiga loko;
Kaj Vi cxetas ilin en pereon.
19Kiel momente ili ruinicxis!
Pereis, malaperis de subita teruro!

20Simile al soncxo post la vekicxo,
 Vi, ho mia Sinjoro, en kolero tute sensignifigas ilian bildon.
 21Kiam bolis mia koro
 Kaj turmenticxis mia internacxo,
 22Tiam mi estis senklerulo kaj mi ne komprenis;
 Mi estis kiel bruto antacx Vi.
 23Sed mi cxiam estas apud Vi;
 Vi tenas min je la dekstra mano.
 24Per Via konsilo Vi min kondukas,
 Kaj poste Vi akceptas min kun honoro.
 25Kiu estas por mi en la cxielo?
 Kaj krom Vi mi nenion volas sur la tero.
 26Konsumicxas mia karno kaj mia koro;
 Sed la fortikacxo de mia koro kaj mia parto estas Dio por eterne.
 27Jen tiuj, kiuj malproksimicxas de Vi, pereas;
 Vi ekstermas cxiun, kiu perfidicxis al Vi.
 28Sed al mi estas bone, ke mi estas proksima al Dio;
 Sur mian Sinjoron, sur la Eternulon, mi metis mian fidon,
 Por rakonti cxiujn Viajn farojn.

Psalmo 74

Instruo de Asaf.

1Kial, ho Dio, Vi forpucxis nin por cxiam?
 Kial fumas Via kolero kontracx la cxafoj de Via pacxtejo?
 2Rememoru Vian komunumon, kiun Vi acxetis en la tempo antikva,
 La genton de Via heredo, kiun Vi liberigis,
 cxi tiun monton Cion, sur kiu Vi loxixis.
 3Direktu Viajn pacxojn al la eternaj ruinoj,
 Al cxio, kion detruis malamiko en la sanktejo.
 4Krias Viaj malamikoj en Via domo,
 Metis tie siajn signojn.
 5Oni vidas, kiel ili levas la hakilojn
 Kontracx la lignajn plektacxojn.
 6Kaj nun cxiujn cxiajn skulptacxojn
 Ili dishakas per hakilo kaj marteloj.
 7Ili bruligis per fajro Vian sanktejon,
 Malhonore alterigis la locxejon de Via nomo.
 8Ili diris en sia koro: Ni ruinigos ilin tute;
 Ili forbruligis cxiujn domojn de Dio en la lando.
 9Niajn signojn ni ne vidis;
 Jam ne ekzistas profeto,
 Kaj neni cxe ni scias, kiel longe tio daxros.
 10Kiel longe, ho Dio, mokos la premanto?
 cxu eterne la malamiko insultos Vian nomon?

11Kial Vi retenas Vian brakon kaj Vian dekstran manon?
Ekstermu ilin el Via basko.

12Dio estas ja mia Recxo de antikve,
Li faras savon sur la tero.
13Vi discxiris per Via forto la maron,
Vi rompis la kapojn de balenoj en la akvo;
14Vi disbatis la kapojn de la levjatano,
Vi donis cxin por mancxo al la bestoj de la dezerto;
15Vi elfendis fonton kaj torenton,
Vi elsekigis potencajn riverojn.
16Al Vi apartenas la tago, kaj al Vi apartenas la nokto;
Vi arancis lumon kaj sunon;
17Vi difinis cxiujn limojn de la tero;
La someron kaj la vintron Vi arancis.
18Rememoru tion, ke malamiko insultas la Eternulon
Kaj popolo malsacxa malhonoras Vian nomon.
19Ne fordonu al sovacxa besto la animon de Via turto;
La anaron de Viaj mizeruloj ne forgesu por cxiam.
20Rememoru la interligon,
cxar cxiuj mallumaj lokoj de la tero estas plenaj de rabejoj.
21La suferanto ne reiru hontigita;
Malricxulo kaj mizerulo gloru Vian nomon.
22Levicxu, ho Dio, defendu Vian aferon;
Rememoru la malhonoron, kiun malsacxulo faras al Vi cxiutage.
23Ne forgesu la krion de Viaj malamikoj;
La bruo de tiuj, kiuj levicxis kontrakx Vi, konstante kreskas.

Psalmo 75

Al la cxorestro. Por Al-tacxcxet. Psalmo de Asaf. Kanto.

1Ni gloras Vin, ho Dio, ni gloras Vin;
Proksima estas Via nomo;
Oni rakontas Viajn miraklojn.
2Kiam Mi elektos tempon,
Mi faros justan juxxon.
3Tremas la tero kaj cxiuj cxiaj locxantoj;
Mi fortikigis cxiajn kolonojn.
4Mi diras al la fanfaronuloj: Ne fanfaronu;
Kaj al la malvirtuloj: Ne levu kornon;
5Ne levu supren vian kornon,
Ne parolu kun nefleksebla kolo;
6cxar ne de oriento kaj ne de okcidento
Kaj ne de la dezerto venas alteco.

Sela.

7Nur Dio estas juxtanto;
 Unu homon Li malaltigas, kaj alian Li altigas.
 8cxar la pokalo estas en la mano de la Eternulo,
 Kaj la vino cxacxmas, plena de aromacxo, kaj Li vercxas el cxi;
 Sed nur cxian fecxon elsucxos kaj trinkos cxuij malvirtuloj de la tero.
 9Kaj mi eterne prekikos,
 Mi kantos al la Dio de Jakob.
 10Kaj cxuijn kornojn de la malvirtuloj mi rompos;
 Alticxos la kornoj de virtulo.

Psalmo 76

Al la cxorestro. Por kordaj instrumentoj. Psalmo de Asaf. Kanto.

1Dio estas konata en Judujo;
 Granda estas Lia nomo en Izrael.
 2En Salem estas Lia tendo,
 Kaj Lia locxejo sur Cion.
 3Tie Li rompis la sagojn de pafarko,
 cxildon, glavon, kaj militon.
 4Vi estas majesta kaj potenca sur la sovacxbestaj montoj.
 5Senarmicxis la fortkoruloj, endormicxis;
 Kaj cxuij militistoj restis kvazacx sen manoj.
 6De Via minaco, ho Dio de Jakob,
 Paralizicxis rajdisto kaj cxevalo.
 7Vi, Vi estas timinda;
 Kaj kiu restos staranta antacx Vi, kiam ekflamas Via kolero?
 8El la cxielo Vi acxdigis juxxon;
 La tero ektimis kaj eksilentis,
 9Kiam Dio levicxis, por juxxi,
 Por savi cxuijn humilulojn sur la tero.
 10cxar la kolero de homo faricxas Via gloro,
 Kiam Vi zonas Vin per la resto de Via kolero.
 11Faru kaj plenumu promesojn al la Eternulo, via Dio;
 Vi cxuij, kiuj Lin cxirkacxas, alportu donacojn al la Timindulo.
 12Li humiligis la spiriton de potenculoj;
 Li estas timinda por la recxoj de la tero.

Sela.

Sela.

Psalmo 77

Al la cxorestro. Por Jedutun. Psalmo de Asaf.

1Mia vocxo iras al Dio, kaj mi krias;
 Mia vocxo iras al Dio, ke Li acxskultu min.
 2En la tago de mia suferado mi sercxas mian Sinjoron;

En la nokto mia mano estas etendita kaj ne mallevicxas;
Mia animo ne volas konsolicxi.

3Mi rememoras Dion, kaj mi cxemas;

Mi meditas, kaj mia spirito malcxojas.

4Vi retenas la palpebrojn de miaj okuloj;

Mi estas frapita, mi ne povas paroli.

5Mi meditas pri la tagoj antikvaj,

Pri la jaroj antacxlonge pasintaj.

6Mi rememoras en la nokto mian kanton;

Mi parolas kun mia koro,

Kaj mia spirito esploras.

7cxu por eterne mia Sinjoro forpucxis?

Kaj cxu Li ne plu favoros?

8cxu por eterne cxesicxis Lia boneco?

cxu Lia promeso ne plenumicxos por cxiuj generacioj?

9cxu Dio forgesis indulgi?

cxu Li fermis en kolero Sian favorkorecon?

Sela.

10Kaj mi diris: Tio estas mia aflikto,

Ke alicxis la dekstra mano de la Plejaltulo.

11Mi rememoros la farojn de la Eternulo;

Jes, mi rememoros Viajn antikvajn miraklojn.

12Mi meditos pri cxiuj Viaj faroj,

Kaj pri Viaj agoj mi parolos.

13Ho Dio, en sankteco estas Via vojo;

Kiu estas tiel granda dio, kiel nia Dio?

14Vi estas tiu Dio, kiu faras miraklojn;

Vi montris Vian forton inter la popoloj.

15Vi liberigis per Via brako Vian popolon,

La filojn de Jakob kaj Jozef.

Sela.

16Vidis Vin akvoj, ho Dio,

Vidis Vin akvoj, kaj ili ekstremis,

Kaj abismoj skuicxis.

17Nubegoj vercxis akvon,

La cxielo eligis bruon,

Kaj Viaj sagoj ekflugis.

18La vocxo de Via tondro estis en la turnovento,

Fulmoj lumigis la mondon;

Tremis kaj cxancelicxis la tero.

19Sur la maro estis Via vojo,

Kaj Via irejo sur grandaj akvoj,

Sed Viaj pacxosignoj ne estis videblaj.

20Vi kondukis Vian popolon kiel cxafojn,

Per la mano de Moseo kaj Aaron.

Psalmo 78

Instruo de Asaf.

1Atentu, ho mia popolo, mian instruon;
 Klinu vian orelon al la paroloj de mia bucxo.
 2Mi malfermos per sentenco mian bucxon;
 Mi eldiros enigmojn el tempo antikva.
 3Kion ni acxdis kaj sciicxis,
 Kion rakontis al ni niaj patroj,
 4Tion ni ne kaxos antacx iliaj infanoj,
 Rakontante al venonta generacio la gloron de la Eternulo,
 Kaj Lian potencon, kaj Liajn miraklojn, kiujn Li faris.
 5Li starigis ateston en Jakob,
 Kaj en Izrael Li fiksis lecxon,
 Pri kiu Li ordonis al niaj patroj,
 Ke ili sciigu cxin al siaj infanoj,
 6Por ke sciu estonta generacio, la infanoj, kiuj naskicxos,
 Ili levicxu kaj rakontu al siaj infanoj.
 7Ili metu sian fidon sur Dion,
 Kaj ili ne forgesu la farojn de Dio,
 Kaj ili plenumu Liajn ordonojn;
 8Kaj ili ne estu, kiel iliaj patroj,
 Generacio ribela kaj perfida,
 Generacio, kiu ne estis firma per sia koro,
 Nek fidela al Dio per sia spirito.
 9La filoj de Efraim, armitaj, portantaj pafarkon,
 Turnicxis malantacxen en tago de batalo;
 10Ili ne plenumis la interkonsenton de Dio,
 Kaj rifuzis sekvi Lian instruon;
 11Kaj ili forgesis Liajn farojn,
 Kaj Liajn miraklojn, kiujn Li aperigis al ili.
 12Antacx iliaj patroj Li faris miraklojn
 En la lando Egipta, sur la kampo Coan.
 13Li fendis la maron kaj pasigis ilin,
 Kaj starigis la akvon kvazacx muron;
 14Kaj Li kondukis ilin tage en nubo
 Kaj la tutan nokton en la lumo de fajro;
 15Li fendis cxtonojn en la dezerto,
 Kaj trinkigis ilin kvazacx el granda abismo;
 16Li eligis riveretojn el roko,
 Kaj fluigis akvon kiel riverojn.
 17Sed ili plue pekis antacx Li,
 cxagrenis la Plejaltulon en la dezerto;
 18Kaj ili incitis Dion en sia koro,
 Petante mancxon pro sia kaprico;
 19Kaj ili parolis kontracx Dio,

Kaj diris: cxu Dio povas kovri tablon en la dezerto?
20Jen Li frapis rokon,
Kaj verexcixis akvo kaj ekfluis riveroj:
cxu Li povas ankacx panon doni?
cxu Li pretigos ankacx viandon por Sia popolo?
21Tial la Eternulo, acxdinte, flamicxis;
Kaj fajro ekbrulis kontrakx Jakob,
Kaj levicxis kolero kontrakx Izrael;
22cxar ili ne kredis je Dio
Kaj ne fidis Lian savon.
23Kaj Li ordonis el supre al la nuboj,
kaj Li malfermis la pordojn de la cxielo;
24Kaj Li pluvigis al ili manaon, por manxi,
Kaj Li donis al ili cxielan grenon.
25Panon de potenculoj cxiu manxis;
Li sendis al ili mancxon satege.
26Li kurigis tra la cxielo venton orientan,
Kaj per Sia forto Li aperigis venton sudan;
27Kaj Li pluvigis sur ilin viandon kiel polvon,
Kaj flugilajn birdojn kiel apudmaran sablon;
28Kaj Li faligis cxion mezen de ilia tendaro,
cxirkacxe de iliaj locxejoj.
29Kaj ili manxis kaj tre saticxis;
Kaj Li venigis al ili tion, kion ili deziris.
30Sed kiam ili ancoracx ne forlasis sian deziron
Kaj ilia mancxacxo estis ancoracx en ilia bucxo,
31La kolero de Dio venis sur ilin
Kaj mortigis la plej eminentajn el ili,
Kaj la junulojn de Izrael cxi faligis.
32Malgracx cxio cxi tio ili plue ancoracx pekis
Kaj ne kredis je Liaj mirakloj.
33Kaj Li finigis iliajn tagojn en vanteco
Kaj iliajn jarojn en teruro.
34Kiam Li estis mortiganta ilin, tiam ili Lin eksercxis,
Returnicxis kaj fervore vokis Dion;
35Kaj ili rememoris, ke Dio estas ilia fortikacxo
Kaj Dio la Plejalta estas ilia Liberiganto.
36Sed ili flatis al Li per sia bucxo,
Kaj per sia lango ili mensogis al Li;
37cxar ilia koro ne estis firma al Li,
Kaj ili ne estis fidelaj en Lia interligo.
38Tamen Li, favorkora, pardonas pekon, kaj Li ne pereigas,
Kaj Li ofte forklinis Sian koleron,
Kaj Li ne eligis Sian tutan furiozon.
39Kaj Li rememoris, ke ili estas karno,

Vento, kiu iras kaj ne revenas.
40Kiom da fojoj ili cxagrenis Lin en la dezerto
Kaj indignigis Lin en la stepo!
41Ripete ili incitadis Dion
Kaj provokis la Sanktulon de Izrael.
42Ili ne rememoris Lian manon,
La tagon, en kiu Li liberigis ilin de premanto,
43Kiam Li faris en Egiptujo Siajn signojn
Kaj Siajn miraklojn sur la kampo Coan;
44Kiam Li cxancxis en sangon iliajn riverojn kaj torentojn,
Ke ili ne povis trinki.
45Li sendis sur ilin insektojn, kiuj ilin mancxis,
Kaj ranojn, kiuj ilin pereigis;
46Iliajn produktojn de la tero Li fordonis al vermoj
Kaj ilian laboron al akridoj;
47Per hajlo Li batis iliajn vinberojn,
Kaj iliajn sikomorojn per frosto;
48Li elmetis al hajlo iliajn brutojn,
Kaj iliajn pacxtatarojn al fulmo;
49Li sendis sur ilin Sian flamantan koleron,
Furiozon, malbenon, kaj mizeron,
Tacxmenton da malbonaj anxeloj.
50Li donis liberan vojon al Sia kolero,
Ne cxirmis kontrakx la morto ilian animon,
Kaj ilian vivon Li transdonis al pesto;
51Li mortigis cxiun unuenaskiton en Egiptujo,
La komencajn fortojn en la tendoj de cxam.
52Kaj Li kondukis kiel cxafojn Sian popolon,
Kaj Li kondukis ilin kiel pacxtataron tra la dezerto;
53Li kondukis ilin en sendancxereco, kaj ili ne timis,
Kaj iliajn malamikojn kovris la maro;
54Kaj Li venigis ilin al Sia sankta limo,
Al tiu monto, kiun akiris Lia dekstra mano;
55Li forpelis antacx ili popolojn,
Lote disdonis ilian heredon,
Kaj loxigis en iliaj tendoj la tribojn de Izrael.
56Sed ili incitis kaj cxagrenis Dion la Plejaltan,
Kaj Liajn lecxojn ili ne observis;
57Ili defalis kaj perfidicxis, kiel iliaj patroj,
Returnicxis, kiel malfidinda pafarko;
58Ili kolerigis Lin per siaj altacxo,
Kaj per siaj idoloj ili Lin incitis.
59Dio acxdis kaj flamicxis,
Kaj forte ekindignis kontrakx Izrael;
60Li forlasis Sian locxejon en cxilo,
La tendon, en kiu Li loxsis inter la homoj;

61Kaj Li fordonis en malliberecon Sian forton,
Kaj Sian majeston en la manon de malamiko;
62Kaj Li elmetis al glavo Sian popolon,
Kaj kontracx Sia heredo Li flamicxis.
63cxiajn junulojn formancxis fajro,
Kaj cxiaj junulinoj ne estis prikantataj;
64cxiaj pastroj falis de glavo,
Kaj cxiaj vidvinoj ne ploris.
65Sed mia Sinjoro vekicxis kiel dormanto,
Kiel fortulo, vigligita de vino.
66Kaj Li batis cxiajn malamikojn malantacxen:
Eternan malhonoron Li donis al ili.
67Kaj Li malcxatis la tendon de Jozef,
Kaj la tribon de Efraim Li ne elektis;
68Sed Li elektis la tribon de Jehuda,
La monton Cion, kiun Li ekamis;
69Kaj Li konstruis Sian sanktejon kiel monton,
Kaj kiel la teron Li fortikigis cxin por cxiam.
70Kaj Li elektis Davidon, Sian sklavon,
Kaj Li prenis lin el la staloj de cxafoj.
71De apud la cxafinoj Li venigis lin,
Por pacxti Lian popolon Jakob kaj Lian heredon Izrael.
72Kaj li pacxtis ilin lacx la fideleco de sia koro,
Kaj per lertaj manoj li ilin kondukis.

Psalmo 79

Psalmo de Asaf.

1Ho Dio! venis idolanoj en Vian heredon,
Malpurigis Vian sanktan templon,
Faris el Jerusaleem ruinojn.
2La kadavrojn de Viaj sklavoj ili donis kiel mancxon al la birdoj de la cxielo,
La karnon de Viaj fideluloj al la bestoj de la tero;
3Ili vercxis ilian sangon kiel akvon, cxirkacx Jerusaleem,
Kaj estis neniuj, kiu ilin enterigus.
4Ni faricxis hontindacxo por niaj najbaroj,
Mokatacxo kaj insultatacxo por niaj cxirkacxantoj.
5cxis kiam, ho Eternulo, Vi koleros sencxese?
Kaj Via indigno brulos, kiel fajro?
6Elvercxu Vian koleron sur tiujn naciojn, kiuj Vin ne konas,
Kaj sur la regnojn, kiuj ne vokas Vian nomon;
7cxar ili formancxis Jakobon
Kaj dezertigis lian locxejon.
8Ne memoru niajn antacxajn krimojn,

Rapide atingu nin Via favorkoreco;
 cxar ni tre konsumicxis.
 9Helpu nin, ho Dio de nia savo, pro la gloro de Via nomo;
 Kaj savu nin kaj pardonu al ni niajn pekojn pro Via nomo.
 10Kial devas diri la popoloj: Kie estas ilia Dio?
 Faricxu konata inter la popoloj antacx niaj okuloj
 La vencxo por la vercxita sango de Viaj sklavo.
 11Venu al Vi la cxemoj de la malliberuloj;
 Per la grandeco de Via brako liberigu tiujn, kiuj estas kondamnitaj al morto;
 12Kaj redonu al niaj najbaroj sepoble en ilian sinon la malhonoron,
 Per kiu ili malhonoris Vin, ho mia Sinjoro!
 13Kaj ni, Via popolo kaj la cxafoj de Via pacxtataro,
 Eterne Vin dankos,
 De generacio al generacio ni rakontos Vian gloron.

Psalmo 80

Al la cxorestro. Por cxocxanoj. Atesto de Asaf. Psalm.

1Ho Pacxtisto de Izrael, acxskultu;
 Vi, kiu kondukas Jozefon, kiel cxafojn,
 Vi, kiu sidas sur keruboj, aperu!
 2Antacx Efraim kaj Benjamin kaj Manase veku Vian forton,
 Kaj venu, por savi nin.
 3Ho Dio, revenigu nin kaj lumigu Vian vizacxon,
 Por ke ni estu savitaj.

4Ho Eternulo, Dio Cebaot,
 cxis kiam Vi kolere repucxos la precxon de Via popolo?
 5Vi mancxigis al ili panon larman,
 Kaj Vi trinkigis al ili larmojn per granda mezuro.
 6Vi faris nin objekto de disputo por niaj najbaroj;
 Kaj niaj malamikoj nin mokas.
 7Ho Dio Cebaot! revenigu nin kaj lumigu Vian vizacxon,
 Por ke ni estu savitaj.

8Vinberbrancxon el Egiptujo Vi elportis,
 Vi forpelis popolojn kaj cxin plantis;
 9Vi purigis lokon por cxi;
 Kaj cxi profundigis siajn radikojn kaj plenigis la tutan landon;
 10Montojn kovris cxia ombro,
 Kaj cxiaj brancxo faricxis kiel cedroj de Dio.
 11cxi etendis siajn brancxojn cxis la maro
 Kaj siajn brancxetojn cxis la Rivero.
 12Kial Vi detruis cxiajn barilojn,
 Ke cxiuj pasantoj cxin cxiras?

13Subfosas cxin arbara apro,
Kaj kampa besto cxin mordas.
14Ho Dio Cebaot, returnicxu;
Rigardu el la cxielo kaj vidu, kaj rememoru tiun vinbertrunkon,
15Kaj cxirmu tion, kion plantis Via dekstra mano,
Kaj la kreskacxidon, kiun Vi fortikigis por Vi.
16cxi estas bruligita de fajro, krevinta;
De Via minaca vizacxo ili pereis.
17Via brako estu super la viro de Via dekstra mano,
Super la homido, kiun Vi fortikigis por Vi.
18Kaj ni ne foriros de Vi;
Vivigu nin, kaj ni vokos Vian nomon.
19Ho Eternulo, Dio Cebaot! revenigu nin, lumigu Vian vizacxon,
Por ke ni estu savitaj.

Psalmo 81

Al la cxorestro. Por la gitito. De Asaf.

1Lacxte kantu al Dio, nia forto;
cxoje kriu al la Dio de Jakob.
2Sonigu kanton, donu tamburinon,
cxarman harpon, kaj psalteron.
3Muziku per korno en novmonato,
Je la plenluno, en la tago de nia festo.
4cxar cxi estas lecxo por Izrael
Kaj ordono de la Dio de Jakob.
5Li arancxis cxin kiel ateston por Jozef,
Kiam Li eliris kontrakx la landon Egiptan.
Lingvon, kiun mi ne konas, mi acxdis:
6Mi liberigis lian dorson de cxarcxo,
Liaj manoj libericxis de korboj.
7En la mizero vi vokis, kaj Mi vin helpis;
Mi respondis al vi en mistera loko de tondro;
Mi esploris vin cxe la akvo de Malpaco.
8Acxdu, ho Mia popolo, Mi atestos al vi;
Ho Izrael, se vi Min acxskultus!
9Ne estu cxe vi alia dio;
Kaj ne adoru fremdan dion.
10Mi estas la Eternulo, via Dio,
Kiu elkondukis vin el la lando Egipta;
Malfermu larcxe vian bucxon, kaj Mi cxin plenigos.
11Sed Mia popolo ne acxskultis Mian vocxon,
Izrael ne obeis Min.
12Kaj Mi lasis ilin al la kaprico de ilia koro,

Sela.

Ke ili iru lacx siaj intencoj.
 13Ho, se Mia popolo acxskultus Min,
 Se Izrael irus per Miaj vojoj!
 14Rapide Mi faligus iliajn malamikojn,
 Kaj kontrakx iliajn premantojn Mi direktus Mian manon.
 15La malamantoj de la Eternulo humilicxus antacx Li,
 Kaj ilia bonstato estus eterna.
 16Kaj Mi manxigus al ili grason de tritiko,
 Kaj Mi satigus vin per mielo el roko.

Psalmo 82

Psalm de Asaf.

1Dio staricxis en Dia anaro;
 Inter la dioj Li jucas.
 2cxis kiam vi jucxos maljuste,
 Kaj privilegios la personojn de malvirtuloj?
 3Estu justaj al malricxulo kaj orfo;
 Rilate afliktiton kaj senhavulon estu virtaj.
 4Liberigu malricxulon kaj mizerulon;
 El la mano de malvirtulo ilin savu.
 5Ili ne scias kaj ne komprenas,
 En mallumo ili marcxas;
 Ekcxancelicxis cxiuj fundamentoj de la tero.
 6Mi diris: Vi estas dioj,
 Kaj cxiuj vi estas filoj de la Plejaltulo;
 7Sed vi mortas, kiel homoj,
 Kaj vi falos, kiel cxiu el la potenculoj.
 8Levicxu, ho Dio, jucxu la teron;
 cxar Vi heredas cxiujn popolojn.

Sela.

Psalm 83

Kanto-Psalm de Asaf.

1Ho Dio, ne silentu;
 Ne estu senparola kaj ne restu trankvila, ho Dio!
 2cxar jen Viaj malamikoj ekbruis,
 Kaj Viaj malamantoj levis la kapon.
 3Kontrakx Via popolo ili sekrete konspiras,
 Kaj ili konsilicxas kontrakx Viaj gardatoj.
 4Ili diris: Ni iru, kaj ni ekstermu ilin el inter la popoloj,
 Ke oni ne plu rememoru la nomon de Izrael.
 5cxar ili unuanime interkonsentis,

Ili faris interligon kontracx Vi:

6La tendoj de Edom kaj la Icxmaelidoj,

Moab kaj la Hagaridoj,

7Gebal kaj Amon kaj Amalek,

La Filicxtoj kun la loxantoj de Tiro;

8Ankacx Asirio alicxis al ili

Kaj faricxis helpo al la idoj de Lot.

Sela.

9Faru al ili, kiel al Midjan,

Kiel al Sisera, kiel al Jabin cxe la torento Kicxon,

10Kiuj estis ekstermitaj en En-Dor

Kaj faricxis sterko por la tero.

11Agu kun iliaj princoj kiel kun Oreb kaj Zeeb,

Kaj kun cxiuj iliaj estroj kiel kun Zebacx kaj Calmuna,

12Kiuj diris: Ni ekposedu la locxejon de Dio!

13Ho mia Dio, similigu ilin al turnicxanta polvo,

Al pajlrestacxo antacx vento.

14Kiel fajro bruligas arbaron,

Kaj kiel flamo bruldezertigas montojn,

15Tiel pelu ilin per Via ventego,

Kaj per Via fulmotondro ilin timigu.

16Plenigu ilian vizacxon per malhonoro,

Por ke ili turnicxu al Via nomo, ho Eternulo.

17Ili estu hontigitaj kaj timigitaj por cxiam,

Ili malhonoricxu kaj pereu.

18Kaj ili eksciu, ke Vi, kies nomo estas ETERNULO,

Estas sola Plejaltulo super la tuta tero.

Psalmo 84

Al la cxorestro. Por la gitito. Psalmo de la Koracxidoj.

1Kiel cxarmaj estas Viaj locxejoj, ho Eternulo Cebaot!

2Mia animo deziras kaj sopiras al la kortoj de la Eternulo;

Mia koro kaj mia korpo sentas ravon pri la viva Dio.

3Ecx birdo trovas domon kaj hirundo neston por si,

En kiu cxi tenas siajn idojn:

Viajn altarojn, ho Eternulo Cebaot, mia Recxo kaj mia Dio.

4Felicxaj estas tiuj, kiuj loxas en Via domo:

Ili lacxdas vin konstante.

Sela.

5Felicxaj estas la homoj, kies forto estas en Vi,

Kaj en kies koro estas Viaj vojoj;

6Kiuj pasas tra la Valo de Ploro kaj faras tie fontojn,

Kaj la printempa pluvo cxin kovras per benoj;

7Ili iras de forto al forto,

Aperas antacx Dio sur Cion.

8Ho Eternulo, Dio Cebaot, acxdu mian precxon;
 Acxskultu, ho Dio de Jakob!
 9Nia cxildo, vidu, ho Dio,
 Kaj rigardu la vizacxon de Via sanktoleito.
 10cxar tago en Viaj kortoj estas pli bona, ol mil aliaj:
 Mi preferas stari sur la sojlo de la domo de mia Dio,
 Ol locxi en tendoj de malvirto.
 11cxar Dio, la Eternulo, estas suno kaj cxildo;
 Favoron kaj honoron donas la Eternulo;
 Li ne domacxas bonon al tiuj, kiuj iras en virto.
 12Ho Eternulo Cebaot, bone estas al la homo, kiu Vin fidas.

Sela.

Psalmo 85

Al la cxorestro. Psalmo de la Koracxidoj.

1Vi korfavoris, ho Eternulo, Vian landon,
 Vi revenigis la forkaptitojn de Jakob;
 2Vi pardonis la kulpon de Via popolo,
 Vi kovris cxiujn cxiajn pekojn.
 3Vi retenis Vian tutan koleron,
 Forlasis Vian furiozon.
 4Turnu Vin al ni, ho Dio de nia savo,
 Kaj cxesigu Vian koleron kontrakx ni.
 5cxu eterne Vi nin koleros,
 Dacxrigos Vian koleron de generacio al generacio?
 6cxu Vi ne revivigos nin denove,
 Ke Via popolo cxoju per Vi?
 7Aperigu al ni, ho Eternulo, Vian favoron,
 Kaj Vian helpon donu al ni.
 8Mi acxdu, kion diras Dio, la Eternulo;
 cxar Li deklaras pacon al Sia popolo kaj al Siaj fideluloj,
 Ke ili ne reiru al malsacxeco.
 9Jam proksima estas Lia helpo al tiuj, kiuj Lin timas,
 Por ke ekregu honoro en nia lando.
 10Bono kaj vero renkonticxas,
 Justeco kaj paco sin kisas.
 11Vero elkreskas el la tero,
 Kaj justeco rigardas el la cxielo.
 12Kaj la Eternulo donos bonon,
 Kaj nia tero donos siajn produktojn.
 13Justeco iros antacx Li
 Kaj faros vojon por Liaj pacxo.

Sela.

Psalmo 86

Precxo de David.

1Klinu, ho Eternulo, Vian orelon, acxskultu min;
cxar mi estas mizera kaj malricxa.
2Konservu mian animon, cxar mi estas fidela;
Ho Vi, mia Dio, helpu Vian sklavon, kiu fidas Vin.
3Korfavoru min, ho mia Sinjoro,
cxar mi vokas al Vi la tutan tagon.
4cxojigu la animon de Via sklavo,
cxar al Vi, ho mia Sinjoro, mi levas mian animon.
5cxar Vi, mia Sinjoro, estas bona kaj pardonema
Kaj tre favora por cxiuj, kiuj Vin vokas.
6Acxskultu, ho Eternulo, mian precxon,
Kaj atentu la vocxon de mia petego.
7En tago de mia sufero mi Vin vokas,
Por ke Vi acxskultu min.
8Ne ekzistas simila al Vi inter la dioj, ho mia Sinjoro,
Kaj ne ekzistas faroj kiel Viaj.
9cxuij popoloj, kiujn Vi kreis, venos kaj klinicxos antacx Via vizacxo, ho mia Sinjoro,
Kaj honoros Vian nomon.
10cxar Vi estas granda kaj Vi faras miraklojn;
Vi sola estas Dio.
11Montru al mi, ho Eternulo, Vian vojon, por ke mi iru en Via vero;
Dedicxu mian koron al la respektado de Via nomo.
12Mi dankos Vin, ho mia Sinjoro, mia Dio, per mia tuta koro,
Kaj mi honoros Vian nomon eterne.
13cxar granda estas Via boneco al mi;
Kaj Vi savis mian animon el la profundo de cxeol.
14Ho Dio, fieruloj levicxis kontracx mi,
Kaj anaro da premantoj sercxas mian animon
Kaj ne havas Vin antacx si.
15Sed Vi, mia Sinjoro, estas Dio kompatema kaj favorkora,
Longetolerema kaj tre bona kaj verama.
16Turnu Vin al mi kaj korfavoru min,
Donu Vian forton al Via sklavo,
Kaj helpu la filon de Via sklavino.
17Faru super mi signon por bono,
Por ke miaj malamantoj vidu kaj honticxu,
cxar Vi, ho Eternulo, min helpos kaj konsolos.

Psalmo 87

De la Koracxidoj. Psalmo-kanto.

1 Lia fundamento estas sur la sanktaj montoj.
 2 La Eternulo amas la pordegojn de Cion
 Pli ol cxiujn locxejojn de Jakob.
 3 Gloracxojn Li rakontas pri vi, ho urbo de Dio.
 4 Mi parolas al miaj konatoj pri Egiptujo kaj Babel,
 Ankacx pri Filicxtujo kaj Tiro kun Etiopujo:
 Jen tiu tie naskicxis.
 5 Sed pri Cion oni diras: Tiu kaj tiu tie naskicxis,
 Kaj Li, la Plejaltulo, cxin fortikigas.
 6 La Eternulo notos, enskribante la popolojn:
 cxi tiu tie naskicxis.
 7 Kaj la kantistoj kaj muzikistoj:
 cxiuj miaj fontoj estas en Vi.

Sela.

Sela.

Psalmo 88

Kanto-psalmo de la Koracxidoj. Al la cxorestro. Por macxalat-leanoto. Instruo de Heman, la Ezracxido.

1 Ho Eternulo, Dio de mia savo!
 Tage kaj nokte mi krias antacx Vi.
 2 Mia precxo venu antacx Vian vizacxon;
 Klinu Vian orelon al mia ploro.
 3 Cxar mia animo trosaticxis de malbonoj
 Kaj mia vivo atingis cxeolon.
 4 Mi similicxis al la forirantoj en la tombon;
 Mi faricxis kiel viro sen fortoj,
 5 Etendita inter mortintoj;
 Kiel mortigitoj, kucxantaj en la tombo,
 Kiujn Vi jam ne rememoras
 Kaj kiuj estas forigitaj for de Via mano.
 6 Vi metis min en la plej profundan foston,
 En mallumon, en abismon.
 7 Pezas sur mi Via furiozo,
 Kaj per cxiuj Viaj ondoj Vi min premas.
 8 Vi malproksimigis de mi miajn konatojn,
 Vi faris min abomenacxo por ili;
 Mi estas encxlosita, kaj mi ne povas eliri.
 9 Mia okulo mallumicxis de malcxojo;
 Mi vokas Vin, ho Eternulo, cxiutage,
 Mi etendas al Vi miajn manojn.
 10 Cxu por mortintoj Vi faros miraklojn?
 cxu malvivuloj levicxos kaj gloros Vin?
 11 Cxu en la tombo estos rakontata Via boneco,
 Kaj fidindeco en la abismo?
 12 Cxu en la mallumo estos konataj Viaj mirakloj,

Sela.

Sela.

Kaj Via justeco en la lando de forgeso?
13Sed mi vokas al Vi, ho Eternulo,
Kaj matene mia precxo Vin renkontas.
14Kial, ho Eternulo, Vi forpucas mian animon?
Kial Vi kacas Vian vizacxon de mi?
15Mi estas mizera kaj senforta detempe de la juneco;
Mi portas Viajn terurojn, mi konsumicxas.
16Venis sur min Via furiozo,
Viaj timigoj min disprenas.
17Ili cxirkacas min, kiel akvo, cxiutage;
Ili tute min cxirkacxsiecxas.
18Vi malproksimigis de mi amanton kaj amikon;
Miaj konatoj estas en mallumo.

Psalmo 89

Instruo de Etan, la Ezracido.

1La favorfarojn de la Eternulo mi kantas eterne;
De generacio al generacio mi sciigos Vian fidelecon per mia bucxo.
2cxar mi diris: Por eterne estas fundamentita la boneco,
En la cxielo estas fortikigita Via fideleco.

3Mi faris interligon kun Mia elektito.
Mi cxuris al David, Mia sklavo:
4Por eterne Mi fortikigos vian semon,
Kaj Mi konstruis vian tronon por cxiuj generacioj.
5Kaj la cxielo gloras Viajn miraklojn, ho Eternulo,
Kaj Vian fidelecon en la anaro de la sanktuloj.
6cxar kiu en la cxielo estas egala al la Eternulo?
Kiu estas simila al la Eternulo inter la potenculoj?
7Dio estas potenca en la anaro de la sanktuloj,
Kaj timinda por cxiuj, kiuj Lin cxirkacas.
8Ho Eternulo, Dio Cebaot,
Kiu estas potenca kiel Vi, ho Eternulo?
Kaj Via fideleco estas en cxio, kio Vin cxirkacas.
9Vi regas la malkvietecon de la maro;
Kiam levicxas cxiaj ondoj, Vi ilin kvietigas.
10Vi faligis Rahabon, kiel mortigiton;
Per Via forta brako Vi diskurigas Viajn malamikojn.
11Al Vi apartenas la cxielo, kaj ankax al Vi apartenas la tero;
La universon, kaj cxion, kio cxin plenigas, Vi fondis.
12La nordon kaj la sudon Vi kreis;
Tabor kaj cxermon prikantas Vian nomon.
13Vi havas brakon kun forto;

Sela.

Potencia estas Via mano, alta estas Via dekstra.
 14Virto kaj justeco estas la fundamento de Via trono;
 Boneco kaj vero iras antacx Via vizacxo.
 15Felicxa estas la popolo, kiu konas trumpetadon;
 Ho Eternulo, en la lumo de Via vizacxo ili marcxas;
 16Pro Via nomo ili cxojas la tutan tagon,
 Kaj ili fieras pro Via justeco.
 17cxar Vi estas la beleco de ilia forto;
 Kaj pro Via favoro alticxas nia korno.
 18cxar de la Eternulo estas nia cxildo,
 Kaj de la Sanktulo de Izrael estas nia recxo.

19Tiam Vi parolis en vizio al Viaj fideluloj,
 Kaj Vi diris: Mi sendis helpon al heroo,
 Mi altigis elektiton el la popolo.
 20Mi trovis Davidon, Mian sklavon,
 Per Mia sankta oleo Mi lin cxmiris.
 21Mia mano lin subtenos,
 Kaj Mia brako lin fortikigos.
 22Ne venkos lin malamiko,
 Kaj malbonagulo lin ne premos.
 23Kaj Mi disbatos antacx lia vizacxo liajn malamikojn,
 Kaj liajn malamantojn Mi frapos.
 24Kaj Mia fideleco kaj Mia favoro estas kun li;
 Kaj per Mia nomo alticxos lia korno.
 25Kaj Mi etendos super la maron lian brakon
 Kaj super la riverojn lian dekstran manon.
 26Li vokos Min: Vi estas mia patro,
 Mia Dio, kaj la roko de mia savo.
 27Kaj Mi faros lin unuenaskito,
 cxefo super la recxoj de la tero.
 28Por cxiam Mi konservos al li Mian favoron;
 Kaj Mia interligo kun li estos fidela.
 29Kaj lian semon Mi faros eterna,
 Kaj lian tronon longedacxra kiel la cxielo.
 30Se liaj filoj forlasos Mian instruon
 Kaj ne iros lacx Miaj lecxoj;
 31Se Miajn decidojn ili malplenumos
 Kaj Miajn ordonojn ili ne observos:
 32Tiam Mi per bastono punos ilian pekon
 Kaj per battoj ilian krimon;
 33Sed Mian favoron Mi ne forprenos de li,
 Kaj Mian fidelecon Mi ne perfidos;
 34Mi ne malplenumos Mian interligon,
 Kaj tion, kio eliris el Mia bucxo, Mi ne cxancxos.
 35Unu aferon Mi cxuris per Mia sankteco:

Mi ne perfidos al David:

36Lia semo estos eterna,

Kaj lia trono estos kiel la suno antacx Mi.

37Kiel la luno, cxi staros eterne,

Kaj kiel la atestulo en la cxielo cxi estos fidinda.

Sela.

38Sed nun Vi forpucxis kaj malestimis,

Vi koleris Vian sanktoleiton.

39Vi disigis la interligon kun Via sklavo,

cxetis sur la teron lian kronon.

40Vi detruis cxiujn liajn barilojn,

Ruinigis liajn fortikacxojn.

41Prirabas lin cxiuj pasantoj;

Li faricxis mokatacxo por siaj najbaroj.

42Vi altigis la dekstran manon de liaj malamikoj,

Vi cxojigis cxiujn liajn kontracxulojn.

43Vi returnis la trancxon de lia glavo,

Kaj ne subtenis lin en la milito.

44Vi forigis lian brilon,

Kaj lian tronon Vi cxetis sur la teron.

45Vi mallongigis la tagojn de lia juneco,

Vi kovris lin per honto.

Sela.

46cxis kiam, ho Eternulo, Vi kacxos Vin sencxese

Kaj Via kolerego brulos kiel fajro?

47Ho, rememoru, kia estas la daxro de mia vivo,

Por kia vantacxo Vi kreis cxiujn homidojn.

48Kiu homo vivas kaj neniam vidos morton,

Savos sian animon de la mano de cxeol?

Sela.

49Kie estas Viaj antacxaj favorfaroj, mia Sinjoro,

Pri kiuj Vi cxuris al David per Via fideleco?

50Rememoru, mia Sinjoro, la malhonoron de Viaj sklavoj,

Kiun mi portas en mia brusto de cxiuj multaj popoloj,

51Kaj per kiu malhonoras Viaj malamikoj, ho Eternulo,

Per kiu ili malhonoras la pacxosignojn de Via sanktoleito.

52Glorata estu la Eternulo eterne.

Amen, kaj Amen!

LIBRO KVARA

Psalmo 90

Precxo de Moseo, homo de Dio.

1 Mia Sinjoro, Vi estis por ni locxejo
De generacio al generacio.
2 Antacx ol la montoj naskicxis
Kaj Vi kreis la teron kaj la mondon,
Kaj de eterne cxis eterne, Vi estas Dio.
3 Vi venigas homon al polvo;
Kaj Vi diras: Revenu, homidoj.
4 cxar mil jaroj estas en Viaj okuloj
Kiel la hieracxa tago, kiu pasis,
Kaj kiel nokta gardoparto.
5 Vi forfluigas ilin torente, ili estas kiel soncxo;
Matene ili renovicxas kiel herbo:
6 Matene cxi floras kaj cxermas,
Vespere cxi dehakicxas kaj sekicxas.
7 Jes, ni pereas de Via kolero,
Kaj de Via kolerego ni neniicxas.
8 Vi metis niajn malbonagojn antacx Vin,
Nian kacxitacxon antacx la lumon de Via vizacxo.
9 cxar cxiuj niaj tagoj pasis sub Via kolero,
Malaperis niaj jaroj, kiel sono.
10 La dacro de nia vivo estas sepdek jaroj,
Kaj cxe forteco okdek jaroj;
Kaj ilia tuta majesto estas penado kaj suferado,
cxar cxi forkuras rapide kaj ni forflugas.
11 Kiu scias la forton de Via kolero,
Vian timindecon kaj Vian indignon?
12 Instruu nin kalkuli niajn tagojn,
Por ke ni akiru sacxan koron.
13 Returnu Vin, ho Eternulo! Kiel longe?
Kaj kompatu Viajn sklavojn.
14 Satigu nin matene per Via boneco;
Kaj ni kantos kaj cxojos en la dacro de nia tuta vivo.
15 cxojigu nin tiel longe, kiel Vi nin premis,
Tiom da jaroj, kiom ni vidis mizeron.
16 Al Viaj sklavo aperu Viaj faroj,
Kaj Via beleco al iliaj infanoj.
17 Kaj la favoro de la Eternulo, nia Dio, estu super ni;
Kaj la faron de niaj manoj fortikigu al ni,
Kaj fortikigu la faron de niaj manoj.

Psalmo 91

1 Kiu loxas sub la cxirmo de la Plejaltulo,
Tiu ripozas en la ombro de la Plejpotenculo.

2Mi diras al la Eternulo: Mia rifucejo kaj mia fortikacxo
Estas Dio, kiun mi fidas.
3cxar Li savos vin de la reto de kaptisto,
De la pereiga pesto.
4Per Siaj plumoj Li cxirmos vin,
Kaj sub Liaj flugiloj vi rifucxos;
Lia fideleco estas cxildo kaj kiraso.
5Ne timu la teruron de nokto,
Nek sagon, kiu flugas tage,
6Nek peston, kiu iras en mallumo,
Nek epidemion, kiu ekstermas tagmeze.
7cxu via flanko falos milo,
Kaj dek miloj cxu via dekstra flanko;
Sed vin cxi ne tucxos.
8Vi nur rigardos per viaj okuloj,
Kaj vi vidos la redonon al la malvirtuloj.
9cxar Vi, ho Eternulo, estas mia defendo!
La Plejaltulon vi elektis kiel vian rifucejon.
10Ne trafos vin malbono,
Kaj frapo ne atingos vian tendon.
11cxar al Siaj anxeloj Li ordonis pri vi,
Ke ili vin gardu sur cxiuj viaj vojoj.
12Sur la manoj ili vin portos,
Por ke vi ne falpucxixu sur cxtono per via piedo.
13Sur leonon kaj aspidon vi pacxos,
Vi piedpremos leonidon kaj drakon.
14cxar li ekamis Min, tial Mi lin savos;
Mi defendos lin, cxar li konas Mian nomon.
15Li vokos Min, kaj Mi lin acxskultos;
Mi estos kun li en mizero;
Mi lin liberigos kaj honoratigos.
16Mi satigos lin per longa vivo,
Kaj aperigos al li Mian helpon.

Psalmo 92

Psalmokanto por la tago sabata.

1Bone estas glori la Eternulon
Kaj prikanti Vian nomon, ho Plejaltulo;
2Rakonti matene pri Via boneco
Kaj nokte pri Via fideleco,
3Sur dekkorda instrumento kaj sur psaltero,
Per solenaj sonoj de harpo.
4cxar Vi cxojigis min, ho Eternulo, per Viaj agoj;

La farojn de Viaj manoj mi prikantos.
 5Kiel grandaj estas Viaj faroj, ho Eternulo!
 Tre profundaj estas Viaj pensoj.
 6Malklerulo ne scias,
 Kaj malsacxulo tion ne komprenas.
 7Kiam malvirtuloj verdestas kiel herbo
 Kaj cxiuj malbonaguloj floras,
 Tio kondukas al ilia ekstermicxo por eterne.
 8Kaj Vi estas alta eterne, ho Eternulo.
 9cxar jen Viaj malamikoj, ho Eternulo,
 Jen Viaj malalmikoj pereas,
 Dirkuras cxiuj malbonaguloj.
 10Sed mian kornon Vi altigas kiel la kornon de bubalo;
 Mi estas oleita per frecxa oleo.
 11Kaj mia okulo rigardas miajn malamikojn;
 Pri la malbonaguloj, miaj kontrakxuloj, acxdas miaj oreloj.
 12Virtulo verdestas, kiel palmo,
 Staras alte, kiel cedro sur Lebanon.
 13Plantitaj en la domo de la Eternulo,
 Ili verdestas en la kortoj de nia Dio.
 14Ili floras ancoracx en la maljuneco,
 Estas sukplenaj kaj frecxaj,
 15Por sciigi, ke la Eternulo estas justa,
 Mia fortikacxo, kaj ne ekzistas en Li maljusteco.

Psalmo 93

1La Eternulo recxas; Li estas vestita de majesto;
 La Eternulo estas vestita kaj zonita de potenco;
 Kaj fortikigita estas la mondo, ke cxi ne cxancelicxu.
 2De antikve estas fortika Via trono;
 Vi estas de eterne.
 3Levas la riveroj, ho Eternulo, levas la riveroj sian vocxon,
 Levas la riveroj sian bruon;
 4Pli ol la bruo de multego da akvo,
 Ol la potencaj ondoj de la maro,
 Potenca estas la Eternulo en la altacxo.
 5Viaj lecxoj estas tre fidindaj;
 Via domo estas ornamita de sankteco,
 Ho Eternulo, por eterne.

Psalmo 94

1Dio de vencxo, ho Eternulo,
 Dio de vencxo, aperu!

2Levicxu, Jucxanto de la tero;
Redonu la meritacxon al la fieruloj.
3Kiel longe la malvirtuloj, ho Eternulo,
Kiel longe la malvirtuloj triumfos?
4Ili estas malhumilaj, parolas arogantacxon;
Fanfaronas cxiuj malbonaguloj.
5Vian popolon, ho Eternulo, ili premas,
Kaj Vian heredon ili turmentas.
6Vidvinon kaj fremdulon ili mortigas,
Kaj orfojn ili bucxas.
7Kaj ili diras: La Eternulo ne vidas,
Kaj la Dio de Jakob ne scias.
8Komprenu, senprudentuloj en la popolo;
Kaj vi, malsacxuloj, kiam vi sacxixos?
9cxu ne acxdas Tiu, kiu arancxis orelon?
cxu ne vidas Tiu, kiu kreis okulon?
10cxu ne punas la cxustiganto de la popoloj,
Kiu instruas al homo scion?
11La Eternulo scias la pensojn de homo,
Ke ili estas vantaj.
12Bone estas al la homo, kiun Vi, ho Eternulo, cxustigas,
Kaj al kiu Vi instruas Vian lecxon,
13Por trankviligi lin en la malbonaj tagoj,
cxis estos pretigita la foso por la malvirtulo.
14cxar la Eternulo ne forpuxos Sian popolon,
Kaj Sian heredon Li ne forlasos.
15cxar jucxo revenos al vero,
Kaj cxin sekvos cxiuj virtkoruloj.
16Kiu helpas min kontracx malbonuloj?
Kiu staras apud mi kontracx malbonaguloj?
17Se la Eternulo ne estus mia helpanto,
Mia animo preskacx kucxus jam silenta.
18Kiam mi diris, ke mia piedo cxancelicxas,
Via boneco, ho Eternulo, min subtenis.
19Kiam mi havas interne multe da maltrankvilaj pensoj,
Viaj konsoloj karesas mian animon.
20cxu alicxos al Vi trono de maljusteco,
Kiu aranxas maljustacxon en la nomo de la lecxo?
21Ili sin armas kontracx la animo de virtulo,
Kaj sangon senkulpan ili akuzas.
22Sed la Eternulo estos mia rifucxejo;
Kaj mia Dio estos la roko de mia cxirmo.
23Kaj Li redonos al ili por iliaj malbonagoj,
Kaj por ilia malboneco Li ilin ekstermos;
Ilin ekstermos la Eternulo, nia Dio.

Psalmo 95

1 Venu, ni kantu al la Eternulo;
 Ni cxoje krii al la rifucejo de nia helpo.
 2 Ni venu antacx Lian vizacxon kun glorado,
 Per psalmoj ni cxoje krii al Li.
 3 cxar granda Dio estas la Eternulo
 Kaj granda Recxo super cxiuj dioj,
 4 Kiu havas en Sia mano la profundacxojn de la tero,
 Kaj al kiu apartenas la altacxo de la montoj;
 5 Al kiu apartenas la maro, kaj Li cxin faris,
 Kaj la sekteron Liaj manoj kreis.
 6 Venu, ni klinicxu, ni csetu nin teren,
 Ni genuu antacx la Eternulo, nia Kreinto.
 7 cxar Li estas nia Dio,
 Kaj ni estas la popolo de Lia pacxtejo kaj la cxafoj de Lia mano.
 Hodiax, se vi acxskultas Lian vocxon,
 8 Ne obstinigu vian koron, kiel en Meriba,
 Kiel en la tago de Masa en la dezerto,
 9 Kiam viaj patroj Min incitis,
 Esploris kaj vidis Mian faron.
 10 Kvardek jarojn Mi indignis kontraux tiu generacio,
 Kaj Mi diris: Ili estas popolo kun koro malcxusta,
 Kaj ili ne volas koni Miajn vojojn;
 11 Tial Mi cxuris en Mia kolero,
 Ke ili ne venos en Mian ripozejon.

Psalmo 96

1 Kantu al la Eternulo novan kanton;
 Kantu al la Eternulo la tuta tero.
 2 Kantu al la Eternulo, glori Lian nomon,
 Proklamu de tago al tago Lian savon.
 3 Rakontu inter la popoloj Lian gloron,
 Inter cxiuj gentoj Liajn miraklojn.
 4 cxar la Eternulo estas granda kaj tre glorinda,
 Li estas timinda pli ol cxiuj dioj.
 5 cxar cxiuj dioj de la popoloj estas nur idoloj;
 Sed la Eternulo kreis la cxielon.
 6 Gloro kaj majesto estas antacx Li,
 Forto kaj beleco estas en Lia sanktejo.
 7 Tributu al la Eternulo, familioj de la popoloj;
 Tributu al la Eternulo gloron kaj potencon.
 8 Tributu al la Eternulo la honoron de Lia nomo;

Alportu donacon kaj venu en Liajn kortojn.
9Klinikxu al la Eternulo en sankta ornamo;
Tremu antacx Li la tuta tero.
10Diru inter la popoloj: La Eternulo recxas,
Kaj fortikigita estas la mondo, ke cxi ne cxancelicxu;
Li jucas la popolojn en justeco.
11cxoju la cxielo, kaj estu gaja la tero,
Bruu la maro, kaj cxio, kio cxin plenigas.
12cxoju la kampo, kaj cxio, kio estas sur cxi;
Tiam kantu cxuij arboj de la arbaro
13Antacx la Eternulo, cxar Li venas,
cxar Li venas, por juxi la teron;
Li juxos la mondon kun justeco
Kaj la popolojn kun Sia fideleco.

Psalmo 97

1La Eternulo recxas; cxoju la tero;
Estu gajaj la multaj insuloj.
2Nubo kaj mallumo estas cxirkacx Li;
Vero kaj justeco estas la fundamento de Lia trono.
3Fajro iras antacx Li,
Kaj bruligas cxirkacxe Liajn malamikojn.
4Liaj fulmoj lumigas la mondon;
La tero vidas, kaj tremas.
5Montoj fandixas kiel vakso antacx la vizacxo de la Eternulo,
Antacx la vizacxo de la Sinjoro de la tuta tero.
6La cxielo rakontas Lian veron,
Kaj cxuij popoloj vidas Lian gloron.
7Honticxu cxuij, kiuj servas al idoloj,
Kiuj lacxdas sin pro diacxo.
Klinikxu antacx Li cxuij dioj.
8Acxdis kaj ekcxojis Cion,
Kaj ektriumfis la filinoj de Jehuda
Pro Viaj juxtoj, ho Eternulo.
9cxar Vi, ho Eternulo, estas Plejalta super la tuta tero,
Vi tre alte levicxis super cxuij dioj.
10Amantoj de la Eternulo, malamu malbonon.
Li gardas la animojn de Siaj fideluloj;
Li savos ilin de la mano de malvirtuloj.
11Lumo verexicxas sur virtulon,
Kaj cxojo sur purkorulojn.
12cxoju, virtuloj, pro la Eternulo,
Kaj gloru Lian sanktan nomon.

Psalmo 98

Psalm.

1Kantu al la Eternulo novan kanton,
 cxar miraklojn Li faris;
 Helpis Lin Lia dekstra mano kaj Lia sankta brako.
 2La Eternulo aperigis Sian savon;
 Antacx la okuloj de la popoloj Li malkacxis Sian justecon.
 3Li memoras Sian bonecon kaj Sian fidelecon al la domo de Izrael.
 Vidis cxiuj finoj de la tero la helpon de nia Dio.
 4cxoje kriu al la Eternulo la tuta tero;
 Kantu, gloru, kaj muziku.
 5Muziku al la Eternulo per harpo,
 Per harpo kaj per sonoj de psalmo.
 6Per trumpetoj kaj per sono de korno
 cxoje kriu antacx la Recxo, la Eternulo.
 7Bruu la maro, kaj cxio, kio cxin plenigas,
 La mondo kaj cxiaj loxantoj.
 8La riveroj placxdu per la manoj,
 La montoj kune kantu cxoje,
 9Antacx la Eternulo, cxar Li venas, por jucxi la teron;
 Li juxos la mondon kun justeco kaj la popolojn kun vereco.

Psalmo 99

1La Eternulo recxas, tremas la popoloj;
 Li sidas sur keruboj, cxancelicxas la tero.
 2La Eternulo estas granda en Cion,
 Kaj Li estas alte super cxiuj popoloj.
 3Oni gloru Vian grandan kaj timindan nomon:
 Li estas sankta.
 4Kaj la forton de la recxo, kiu amas justecon,
 Vi fortikigis en praveco;
 Juxon kaj justecon en Jakob Vi aranxis.
 5Altigu la Eternulon, nian Dion,
 Kaj klinicxu antacx la benketo de Liaj piedoj:
 Li estas sankta.
 6Moseo kaj Aaron estas inter Liaj pastroj,
 Kaj Samuel estas inter tiuj, kiuj vokas Lian nomon;
 Ili vokis al la Eternulo, kaj Li ilin acxskultis.
 7El nuba kolono Li parolis al ili;
 Ili observis Liajn regulojn, kaj la lecxon, kiun Li donis al ili.

8Ho Eternulo, nia Dio, Vi ilin acxskultis;
Vi estis por ili Dio pardonanta, kvankam vencxanto por iliaj faroj.
9Altigu la Eternulon, nian Dion,
Kaj klinicxu antacx Lia sankta monto;
cxar sankta estas la Eternulo, nia Dio.

Psalmo 100

Psalmo de dankado.

1cxoje krii al la Eternulo la tuta tero!
2Servu al la Eternulo kun cxojo,
Venu antacx Lian vizacxon kun kanto.
3Sciu, ke la Eternulo estas Dio;
Li nin kreis, kaj al Li ni apartenas,
Lia popolo kaj cxafoj de Lia pacxtejo.
4Eniru en Liajn pordegojn kun dankado,
En Liajn kortojn kun lacxdado.
Gloru Lin, benu Lian nomon;
5cxar la Eternulo estas bona;
Lia favorkoreco estas eterna,
Kaj de generacio al generacio dacrax Lia fideleco.

Psalmo 101

Psalmo de David.

1Bonecon kaj justecon mi prikantos;
Al Vi, ho Eternulo, mi muzikos.
2Mi penas iri prudente la vojon de pieco;
Kiam Vi venos al mi?
Mi iras kun pura koro interne de mia domo.
3Mi ne metas antacx miajn okulojn malbonan aferon;
Mi malamas farojn de malfideleco,
Ili ne alicxas al mi.
4Koro perversa foricxu de mi;
Malbonon mi ne volas koni.
5Kiu sekrete kalumnias sian proksimulon, tiun mi ekstermos;
Kiu havas fieran okulon kaj malhumilan koron, tiun mi ne toleros.
6Miaj okuloj restas turnataj al la fideluloj de la tero, ke ili sidu kun mi;
Kiu iras la vojon de pieco, tiu servu al mi.
7Ne loxos interne de mia domo iu, kiu agas hipokrite;
Kiu diras malveron, tiu ne staros antacx miaj okuloj.
8Fervore mi ekstermos cxiujn malvirtulojn de la lando,
Por elradikigi el la urbo de la Eternulo cxiujn krimulojn.

Psalmo 102

Precxo de mizerulo, kiam li perdas la fortojn kaj elvercxas antacx la Eternulo sian malcxojon.

1Ho Eternulo, acxskultu mian precxon;
 Kaj mia krio venu al Vi.
 2Ne kacxu antacx mi Vian vizacxon en la tago de mia suferado;
 Klinu al mi Vian orelon;
 En la tago, kiam mi vokas, rapide acxskultu min.
 3cxar pasis kiel fumo miaj tagoj,
 Kaj miaj ostoj cxirkacxbrulis kiel en forno.
 4Falcixxis kiel herbo kaj sekicxis mia koro,
 cxar mi forgesis manxi mian panon.
 5De la vocxo de mia plorado
 Algluicxis miaj ostoj al mia karno.
 6Mi similicxis al pelikano en la dezerto,
 Mi faricxis kiel noktuo en ruinoj.
 7Mi ne dormas,
 Kaj mi estas kiel birdo solulo sur tegmento.
 8cxutage insultas min miaj malamikoj,
 Miaj mokantoj cxuras per mi.
 9cxar cindron mi manxis kiel panon,
 Kaj mian trinkacxon mi miksis kun larmoj,
 10Kacxe de Via kolero kaj indigno;
 cxar Vi min levis kaj cxetis.
 11Miaj tagoj malaperas kiel ombro,
 Kaj mi sekicxas kiel herbo.

12Sed Vi, ho Eternulo, restas eterne;
 Kaj la memoro pri Vi restas de generacio al generacio.
 13Vi levicxos, Vi korfavoros Cionon;
 cxar estas tempo por cxin kompati, cxar venis la tempo.
 14cxar Viaj sklavoj ekamis cxiajn cxtonojn,
 cxarma estas por ili cxia polvo.
 15Kaj ektimos popoloj la nomon de la Eternulo,
 Kaj cxuij recxo de la tero Vian gloron.
 16cxar la Eternulo rekonstruis Cionon,
 Kaj aperis en Sia gloro.
 17Li Sin turnis al la precxo de la forlasitoj,
 Kaj ne forpucxis ilian petegon.
 18cxu tio estos skribita por estontaj generacioj;
 Kaj rekreita popolo gloros la Eternulon.
 19cxar Li rigardis malsupren el Sia sankta altacxo,
 El la cxielo la Eternulo direktis rigardon al la tero,
 20Por acxdi la cxemon de malliberulo,

Por liberigi la kondamnitajn al morto;
21 Por ke oni rakontu en Cion pri la nomo de la Eternulo
Kaj en Jerusalemo pri Lia gloro,
22 Kiam kolektixos kune la popoloj kaj regnoj,
Por servi al la Eternulo.

23 Li lacigis en la vojo miajn fortojn,
Li mallongigis miajn tagojn.
24 Mi diras: Ho mia Dio, ne forprenu min en la mezo de miaj tagoj,
Vi, kies jaroj estas de generacio al generacio.
25 En antikveco Vi fondis la teron;
Kaj la cxielo estas la fano de Viaj manoj.
26 Ili pereos, sed Vi restos;
Kaj cxuij ili eluzixos kiel vesto,
Kiel veston Vi ilin cxancxos, kaj ili cxancxixos.
27 Sed Vi restas la sama,
Kaj Viaj jaroj ne finixos.
28 La filoj de Viaj sklavoj restos,
Kaj ilia semo fortikixos antaŭ Vi.

Psalmo 103

De David.

1 Benu, ho mia animo, la Eternulon,
Kaj mia tuta internacxo Lian sanktan nomon.
2 Benu, ho mia animo, la Eternulon,
Kaj ne forgesu cxuijn Liajn bonfarojn.
3 Li pardonas cxuijn viajn pekojn,
Li sanigas cxuijn viajn malsanojn;
4 Li savas de la tombo vian vivon,
Li kronas vin per boneco kaj favorkoreco;
5 Li satigas per bonacxo vian maljunan acxon,
Ke via juneco renovicxas kiel cxe aglo.
6 La Eternulo faras justecon kaj juxton al cxuij prematoj.
7 Li sciigis Siajn vojojn al Moseo,
Siajn farojn al la Izraelidoj.
8 Favorkora kaj kompatema estas la Eternulo,
Longetolerema kaj tre bona.
9 Ne eterne Li indignas,
Kaj ne por cxiam Li koleras.
10 Ne lacx niaj pekoj Li agis kun ni,
Kaj ne lacx niaj krimoj Li redonis al ni.
11 Cxar kiel alte estas la cxielo super la tero,
Tiel granda estas Lia boneco por tiuj, kiuj Lin timas.

12Kiel malproksime estas la oriento de la okcidento,
 Tiel Li malproksimigis de ni niajn pekojn.
 13Kiel patro korfavoras filojn,
 Tiel la Eternulo korfavoras tiujn, kiuj Lin timas.
 14cxar Li scias nian esencon;
 Li memoras, ke ni estas polvo.
 15La tagoj de homo estas kiel herbo;
 Kiel floro de kampo, tiel li floras.
 16Pasas super cxi vento, kaj cxi jam ne ekzistas;
 Kaj cxia loko cxin jam ne rekonas.
 17Sed la boneco de la Eternulo dacxras eterne al tiuj, kiuj Lin timas,
 Kaj Lia bonfaremeco iras cxis la pranepoj,
 18Kiuj observas Lian interligon
 Kaj memoras Liajn ordonojn por ilin plenumi.
 19La Eternulo starigis en la cxielo Sian tronon;
 Kaj Lia rexeco regas cxion.
 20Benu la Eternulon Liaj ancxeloj, potencaj per sia forto,
 Kiuj plenumas Lian vorton,
 Por ke oni obeu la vocxon de Lia vorto.
 21Benu la Eternulon cxij Liaj cxirkacxantoj,
 Liaj servantoj, kiuj plenumas Lian volon.
 22Benu la Eternulon cxij Liaj kreitacxo,
 En cxij lokoj de Lia regado.
 Benu, ho mia animo, la Eternulon.

Psalmo 104

1Benu, ho mia animo, la Eternulon.
 Ho Eternulo, mia Dio, Vi estas tre granda,
 De majesto kaj beleco Vi estas vestita;
 2Vi, kiu estas cxirkacxkovrita de lumo kiel de vesto,
 Kiu sternas la cxielon kiel tapicxon;
 3Kiu aranxas sur la akvo Siajn cxambrojn,
 Kiu faras la nubojn Lia veturilo;
 Kiu iras sur la flugiloj de la vento;
 4Kiu faras la ventojn Liaj senditoj,
 Flamantan fajron Liaj servantoj;
 5Kiu fondis la teron sur cxiaj fundamentoj,
 Ke cxi neniam cxancelicxos.
 6La abismon Vi kovris kiel per vesto,
 Sur la montoj staras akvo;
 7De Via minaco cxi kuras,
 De la vocxo de Via tondro cxi forrapidas.
 8cxu levicxas sur montojn, mallevicxas sur valojn,
 Al tiu loko, kiun Vi destinis por cxi.
 9Vi faris limon, kiun cxi ne superpacxos,

Por ke cxi ne revenu por kovri la teron.
10Vi sendas fontojn al la riveroj,
Kiu iras inter montoj;
11Ili trinkigas cxiujn kampajn bestojn;
Sovacxaj azenoj kvietigas sian soifon.
12Apud ili locxas la birdoj cxielaj,
El inter la branxoj ili sonigas sian vocxon.
13Vi trinkigas la montojn el Viaj cxambroj;
Per la produktoj de Viaj faroj saticxas la tero.
14Vi kreskigas herbon por la bruto,
Kaj verdacxon, kiu servas al la homo,
Por elirigi panon el la tero.
15Kaj la vino gajigas la koron de la homo,
La vizacxo brilas de oleo,
Kaj la pano fortikigas la koron de la homo.
16Saticxas la arboj de la Eternulo,
La cedroj de Lebanon, kiujn Li plantis;
17Kaj tie nestas birdoj;
Cikonio havas sian locxejon sur abioj;
18La altaj montoj estas por la ibeksoj,
La rokoj estas rifucxejo por la hirakoj.
19Li aranxis la lunon lacx la partoj de tempo;
La suno scias sian subiron.
20Vi sendas mallumon, kaj faricxas nokto,
Dum kiu vagas cxiuj arbaraj bestoj;
21La leonidoj krias pri rabakiro,
Por peti de Dio sian mancxacxon.
22Kiam levicxas la suno,
Ili sin kacxas kaj kucxicxas en siaj locxejoj.
23Eliras homo por sia okupicxo,
Por sia laboro cxis la vespero.
24Kiel multaj estas Viaj faroj, ho Eternulo!
cxion Vi faris kun sacxo;
La tero estas plena de Viaj faritacxo.
25Jen la maro, granda kaj vasta:
Tie estas rampacxo sennombraj,
Bestoj malgrandaj kaj grandaj;
26Tie iras cxipoj;
Tie estas la levjatano, kiun Vi kreis, ke cxi tie ludu.
27cxuij ili atendas de Vi,
Ke Vi donu al ili mancxon en cxia tempo.
28Vi donas al ili, ili kolektas;
Vi malfermas Vian manon, kaj ili saticxas de bonacxo.
29Vi kacxas Vian vizacxon, tiam ili ektimas;
Vi forprenas ilian spiriton,

Tiam ili mortas kaj revenas al sia polvo.
 30Vi sendas Vian spiriton, tiam ili kreicxas;
 Kaj Vi renovigas la vizacxon de la tero.
 31Gloro al la Eternulo estu eterne;
 La Eternulo cxoju pri Siaj faritacxo.
 32Li ekrigardas la teron, kaj cxi tremas;
 Li ektucxas la montojn, kaj ili fumicxas.
 33Mi kantados al la Eternulo, dum mi vivos;
 Mi muzikados al mia Dio, dum mi estos.
 34Agrabla estu al Li mia meditado;
 Mi cxojos pri la Eternulo.
 35Malaperu pekuloj de sur la tero,
 Kaj malvirtuloj ne plu ekzistu.
 Benu, ho mia animo, la Eternulon.
 Haleluja!

Psalmo 105

1Gloru la Eternulon, voku Lian nomon;
 Sciigu inter la popoloj Liajn farojn.
 2Kantu al Li, muziku al Li;
 Parolu pri cxiuj Liaj mirakloj.
 3Lacxdu Lian sanktan nomon;
 cxoju la koro de tiuj, kiuj sercxas la Eternulon.
 4Turnu vin al la Eternulo kaj al Lia potenco;
 Sercxu cxiam Lian vizacxon.
 5Memoru Liajn miraklojn, kiujn Li faris,
 Liajn signomiraklojn kaj la juxtojn de Lia bucxo;
 6Vi, semo de Abraham, Lia sklavo,
 Filoj de Jakob, Liaj elektitoj.
 7Li estas la Eternulo, nia Dio;
 Sur la tuta tero estas Liaj juxtoj.
 8Li memoras eterne Sian interligon,
 La vorton, kiun Li testamentis por mil generacioj,
 9Kiun Li interkonsentis kun Abraham
 Kaj cxuris al Isaak.
 10Li metis cxin por Jakob kiel lecxon,
 Por Izrael kiel eternan interligon,
 11Dirante: Al vi Mi donos la landon Kanaan
 Kiel vian parton heredan.
 12Kiam ili estis malgrandnombraj,
 Malmultaj, kaj fremduloj en cxi,
 13Kaj ili iradis de popolo al popolo,
 El unu regno al alia gento,
 14Tiam Li al neniuj permesis premi ilin,
 Kaj Li punis pro ili recxojn, dirante:

15Ne tuxu Miajn sanktoleitojn,
Kaj al Miaj profetoj ne faru malbonon.
16Kaj Li sendis malsaton en la landon,
Rompis cxion, kio portis panon.
17Li sendis antacx ili homon:
Jozef estis vendita kiel sklavo.
18Oni empremis liajn piedojn en katenojn,
Fero cxarexis lian korpon,
19cxis la tempo, kiam venis Lia vorto;
La parolo de la Eternulo lin elprovis.
20Recxo sendis kaj malligis lin,
Reganto super popoloj liberigis lin;
21Li faris lin sinjoro super lia domo
Kaj reganto super lia tuta havo,
22Ke li submetu al si liajn eminentulojn
Kaj sacxigu liajn maljunulojn.
23Kaj Izrael venis en Egiptujon,
Kaj Jakob enmigris en la landon de cxam.
24Kaj Li tre kreskigis Sian popolon,
Kaj faris cxin pli forta ol cxiaj malamikoj.
25Li malcxustigis ilian koron,
Ke ili ekmalamis Lian popolon, ekruzis kontrakx Liaj sklavoj.
26Li sendis Moseon, Sian sklavon,
Kaj Aaronon, kiun Li elektis.
27Ili faris inter ili Liajn pruvosignojn
Kaj miraklojn en la lando de cxam.
28Li sendis mallumon kaj mallumigis;
Kaj ili ne atentis Liajn vortojn.
29Li cxancxis ilian akvon en sangon,
Kaj senvivigis iliajn ficxojn.
30Ilia tero eksvarmigis ranojn,
En la cxambroj de iliaj recxoj.
31Li diris, kaj venis fiinsektoj,
Pedikoj en cxiuj iliaj regionoj.
32Antatacx pluvo Li donis al ili hajlon,
Flamantan fajron en ilia lando.
33Li batis iliajn vinbertrunkojn kaj iliajn figarbojn,
Kaj rompis la arbojn en iliaj limoj.
34Li diris, kaj venis akridoj kaj skaraboj sennombraj
35Kaj formanxis la tutan herbon en ilia lando
Kaj formanxis la produktojn de ilia tero.
36Kaj Li mortigis cxiujn unuenaskitojn en ilia lando,
La komencaxojn de cxiuj iliaj fortoj.
37Sed ilin Li elkondukis kun arcxento kaj oro,
Kaj en iliaj triboj estis neni kadukulo.

38cxojis Egiptujo, kiam ili eliris,
 cxar atakis cxin timo antacx ili.
 39Li etendis nubon, kiel kovron;
 Kaj fajron, por ke cxi lumu en la nokto.
 40Ili petis, kaj Li sendis koturnojn,
 Kaj per pano cxiela Li ilin satigis.
 41Li malfermis rokon,
 Kaj ekfluis akvo kaj ekiris kiel rivero en la dezerto.
 42cxar Li memoris Sian sanktan vorton
 Al Abraham, Sia sklavo.
 43Kaj Li elkondukis Sian popolon en cxojo,
 Siajn elektitojn kun kantado.
 44Kaj Li donis al ili la landojn de popoloj,
 Kaj la laboron de gentoj ili heredis;
 45Por ke ili plenumu Liajn lecxojn
 Kaj konservu Liajn instruojn.
 Haleluja!

Psalmo 106

1Haleluja!
 Gloru la Eternulon, cxar Li estas bona;
 cxar eterna estas Lia boneco.
 2Kiu eldiros la potencon de la Eternulo,
 Acxdigos Lian tutan gloron?
 3Bone estas al tiuj, kiuj observas justecon,
 Kiuj agas bone en cxiu tempo.
 4Memoru min, ho Eternulo, pro favoro al Via popolo;
 Sendu al mi Vian savon,
 5Por ke mi vidu la bonstaton de Viaj elektitoj,
 Por ke mi cxoju kun la cxojo de Via popolo,
 Por ke mi triumfu kun Via heredo.

 6Ni pekis kune kun niaj patroj,
 Ni malbonagis, ni malvirtis.
 7Niaj patroj en Egiptujo ne komprenis Viajn miraklojn,
 Ne memoris Vian grandan bonecon;
 Kaj ili ribelis apud la maro, apud la Rucxa Maro.
 8Sed Li savis ilin pro Sia nomo,
 Por montri Sian potencon.
 9Kaj Li ekkriis al la Rucxa Maro, kaj cxi elsekicxis;
 Kaj Li kondukis ilin tra la abismoj, kiel tra la dezerto.
 10Kaj Li savis ilin el la mano de la malamanto,
 Kaj Li liberigis ilin en la mano de la malamiko.
 11Kaj la akvo kovris iliajn kontracxulojn;
 Ecx unu el ili ne restis.

12Tiam ili ekkredis al Liaj vortoj,
Ili ekkantis Lian gloron.
13Sed baldacx ili forgesis Liajn farojn,
Ili ne fidis Lian konsilon.
14Ili fordonis sin al siaj kapricoj en la dezerto,
Kaj ili incitis Dion en la stepo.
15Kaj Li plenumis ilian deziron,
Sed Li sendis pereon al iliaj animoj.
16Ili enviis Moseon en la tendaro,
Aaronon, sanktulon de la Eternulo.
17Malfermicxis la tero kaj englutis Datanon,
Kaj kovris la anaron de Abiram.
18Kaj ekbrulis fajro en ilia anaro,
Flamo forbruligis la malvirtulojn.
19Ili faris bovidon cxe cxoreb,
Kaj adorklinicxis antacx fandacxo.
20Ili cxancxis sian honoron
En bildon de bovo, kiu mancxas herbon.
21Ili forgesis Dion, sian savanton,
Kiu faris grandajn farojn en Egiptujo,
22Miraklojn en la lando de cxam,
Timindacxojn apud la Ruxa Maro.
23Kaj Li decidis ekstermi ilin;
Sed Moseo, Lia elektito, staricxis antacx Li cxe la fendo,
Por forklini Lian koleregon, ke Li ilin ne ekstermu.
24Kaj ili malcxatis la dezirindan landon,
Ili ne kredis al Lia vorto.
25Ili murmuris en siaj tendoj,
Kaj ne acxskultis la vocxon de la Eternulo.
26Tial Li cxuris al ili per levo de Sia mano,
Por faligi ilin en la dezerto,
27Kaj por disfaligi ilian semon inter la popoloj,
Kaj discxeti ilin en la landojn.
28Kaj ili alicxis al Baal-Peor,
Kaj mancxis oferricevojn de malvivuloj.
29Kaj ili kolerigis Lin per siaj faroj;
Kaj disvasticxis inter ili epidemio.
30Kaj staricxis Pinecxas kaj arancxis juxxon;
Kaj la epidemio haltis.
31Kaj tio estas kalkulita al li kiel bonfaro,
Por cxiuj generacioj kaj eterne.
32Kaj ili kolerigis Lin cxe la akvo de Meriba,
Kaj pro ili faricxis malbono al Moseo;
33cxar ili maldolcxigis lian spiriton,
Kaj li eldiris ion nepripensitan per sia bucxo.

34Ili ne ekstermis la popolojn,
 Pri kiuj diris al ili la Eternulo;
 35Sed ili miksicxis kun la popoloj
 Kaj lernis iliajn farojn;
 36Ili servis al iliaj idoloj,
 Kaj cxi tiuj faricxis reto por ili.
 37Kaj ili oferdonis siajn filojn kaj filinojn al demonoj;
 38Kaj ili vercxis senkulpan sangon, la sangon de siaj filoj kaj filinoj,
 Kiujn ili oferportis al la Kanaanaj idoloj;
 Kaj la tero malpuricxis de sango.
 39Kaj ili malpuricxis per siaj faroj,
 Kaj malcxasticxis per siaj agoj.
 40Kaj ekflamis la kolero de la Eternulo kontrakx Lia popolo,
 Kaj Li abomenis Sian heredon;
 41Kaj Li donis ilin en la manojn de idolanoj,
 Kaj iliaj malamantoj ekregis super ili.
 42Kaj premis ilin iliaj malamikoj,
 Kaj sub la manoj de cxi tiuj ili humilicxis.
 43Multajn fojojn Li ilin savis;
 Sed ili ribeladis per siaj entreprenoj,
 Kaj ili senforticxis pro sia krimeco.
 44Sed Li ekrigardis ilian suferon,
 Kiam Li acxdis ilian kriadon;
 45Kaj Li rememoris Sian interligon kun ili,
 Kaj Li ekbedacxis lacx Sia granda favorkoreco;
 46Kaj Li aperigis kompaton por ili
 cxe cxiuj iliaj malliberigintoj.

47Savu nin, ho Eternulo, nia Dio,
 Kaj kolektu nin el inter la popoloj,
 Por glori Vian sanktan nomon,
 Por triumfi pro Via gloro.

48Glorata estu la Eternulo, Dio de Izrael, de eterne cxis eterne.
 Kaj la tuta popolo diru: Amen.
 Haleluja!

LIBRO KVINA

Psalmo 107

1Gloru la Eternulon, cxar Li estas bona;
 cxar eterna estas Lia boneco:

2Diru la liberigitoj de la Eternulo,
Kiujn Li liberigis el la mano de malamiko,
3Kiujn Li kolektis el la landoj,
De oriento kaj okcidento,
De nordo kaj de la maro.

4Ili vagis en la dezerto, lacx vojo senviva,
Urban loxatan ili ne trovis;
5Ili malsatis kaj soifis,
Ilia animo en ili senforticxis.
6Sed ili ekkriis al la Eternulo en sia sufero,
Kaj Li liberigis ilin el ilia mizero.
7Kaj Li kondukis ilin lacx cxusta vojo,
Ke ili venu al urbo loxata.
8Ili gloru la Eternulon por Lia boneco,
Kaj por Liaj mirakloj antacx la homidoj.
9cxar Li satigis animon soifantan,
Kaj animon malsatan Li plenigis per bonacxo.
10Ili sidis en mallumo kaj en ombro de morto,
Katenitaj de mizero kaj fero;
11cxar ili malobeis la vortojn de Dio
Kaj malcxatis la decidon de la Plejaltulo.
12Kaj Li frapis ilian koron per sufero;
Ili falis, kaj neniu helpis.
13Sed ili ekkriis al la Eternulo en sia sufero,
Kaj Li liberigis ilin el ilia mizero.
14Li eligis ilin el mallumo kaj ombro de morto,
Kaj iliajn ligilojn Li discxiris.
15Ili gloru la Eternulon por Lia boneco,
Kaj por Liaj mirakloj antacx la homidoj.
16cxar Li rompis kuprajn pordojn,
Kaj disbatis ferajn riglilojn.

17La malsacxuloj suferis pro siaj pekaj vojoj
Kaj pro siaj krimoj;
18cxuijn mancxojn abomenis ilia animo,
Kaj ili atingis la pordegon de la morto.
19Sed ili ekkriis al la Eternulo en sia sufero,
Kaj Li liberigis ilin el ilia mizero.
20Li sendis Sian vorton,
Kaj Li sanigis ilin kaj savis ilin de la tombo.
21Ili gloru la Eternulon por Lia boneco,
Kaj por Liaj mirakloj antacx la homidoj.
22Kaj ili oferdonu dankajn oferojn,
Kaj rakontu Liajn farojn kun kantado.

23Kiuj veturas per cxipoj sur la maro,
 Kiuj komercas sur grandaj akvoj,
 24Tiuj vidis la farojn de la Eternulo
 Kaj Liajn miraklojn en la profundo.
 25Li diris, kaj aperis granda ventego
 Kaj alte levis cxiajn ondojn:
 26Ili levicxas cxis la cxielo, mallevicxas en la abismojn;
 Ilia animo konsumicxas de sufero;
 27Ili iras cxirkacxe kaj cxancelicxas kiel ebriulo,
 Kaj ilia tuta sacxeco malaperas.
 28Sed ili ekkriis al la Eternulo en sia sufero,
 Kaj Li eligis ilin el ilia mizero.
 29Li kvietigis la ventegon,
 Kaj cxiaj ondoj silenticxis.
 30Kaj ili ekcxojis, kiam faricxis silente;
 Kaj Li alkondukis ilin al la dezirata haveno.
 31Ili gloru la Eternulon por Lia boneco,
 Kaj por Liaj mirakloj antacx la homidoj.
 32Kaj ili altigu Lin en popola kunveno,
 Kaj en kunsido de plejacxuloj ili Lin lacxdu.

33Li cxancxas riverojn en dezerton,
 Kaj fontojn de akvo en sekacxon;
 34Fruktoportan teron en salan dezerton,
 Pro la malboneco de cxiaj locxantoj.
 35Li cxancxas dezerton en lagon,
 Kaj sekan teron en fontojn de akvo;
 36Kaj Li locxigas tie malsatulojn,
 Kaj ili konstruas urbon locxatan.
 37Kaj ili prisemas kampojn,
 Plantas vinberujon, kaj ricevas fruktojn.
 38Kaj Li ilin benas, kaj ili tre multicxas,
 Kaj brutoj ne mankas al ili.
 39Kaj kiam ili estas tre malmultaj kaj malfortaj
 Pro la premanta malbono kaj mizero,
 40Li vercxas honton sur eminentulojn,
 Kaj erarvagigas ilin en dezerto senvoja.
 41Malricxulon Li altigas el mizero,
 Kaj kreas familiojn kiel cxafojn.
 42La virtuloj tion vidas, kaj cxojas;
 Kaj cxia malboneco fermas sian bucxon.
 43Kiu estas sacxa, tiu tion observu,
 Kaj oni komprenu la favoracxojn de la Eternulo.

Psalmo 108

Kanto. Psalmo de David.

1Fortika estas mia koro, ho Dio;
Mi kantos kaj gloros kun mia honoro.
2Vekicxu, psaltero kaj harpo;
Mi vekos la matenan cxielrucxon.
3Mi gloros Vin, ho Eternulo, inter la popoloj;
Kaj mi prikantos Vin inter la gentoj.
4cxar granda cxis super la cxielo estas Via boneco,
Kaj cxis la nuboj estas Via vero.
5Alticxu super la cxielo, ho Dio;
Kaj Via gloro estu super la tuta tero.
6Por ke libericxu viaj amatoj,
Helpu per Via dekstra mano, kaj acxskultu min.
7Dio diris en Sia sanktejo: Mi triumfos;
Mi dividos cxece monon, kaj la valon Sukot Mi mezuros.
8Al Mi apartenas Gilead, al Mi apartenas Manase;
Efraim estas la forto de Mia kapo,
Jehuda estas Mia sceptro.
9Moab estas Mia lavopelvo;
Sur Edomon Mi cxece mian cxuon;
Super Filicxtujo Mi triumfe krios.
10Kiu enkondukos min en fortikigitan urbon?
Kiu alkondukos min cxis Edom?
11cxu ne Vi, ho Dio, forlasis nin?
Vi ne eliras, ho Dio, kun niaj militistaroj.
12Donu al ni helpon kontraŭ la malamiko;
Vanta estas helpo de homo.
13Kun Dio ni faros heroacxojn;
Kaj Li disprenos niajn malamikojn.

Psalmo 109

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1Ho Dio, mia gloro, ne silentu.
2cxar bucxon malvirtan kaj bucxon malican ili malfermis kontraŭ mi,
Ili parolas kun mi per mensogema lango.
3Per vortoj de malamo ili min cxirkacxis,
Kaj ili militas kontraŭ mi sen mia kulpo.
4Por mia amo ili min malamas;
Sed mi precxas.
5Ili pagas al mi malbonon por bono
Kaj malamon por mia amo.

6Metu malvirtulon super lin;
 Kaj kontracxulo staricxu cxe lia dekstra mano.
 7Kiam li estos juxata, li eliru kulpa;
 Kaj lia precxo estu peko.
 8Liaj tagoj estu malmultaj;
 Lian oficon ricevu alia.
 9Liaj infanoj estu orfoj,
 Kaj lia edzino estu vidvino.
 10Liaj infanoj vagadu,
 Kaj ili petu kaj sercxu apud siaj ruinoj.
 11Kreditoro forprenu cxion, kion li havas;
 Kaj fremduloj disrabu lian laboron.
 12Neniu faru al li ion bonan;
 Kaj ne trovicxu kompatanto por liaj orfoj.
 13Lia idaro estu kondamnita al ekstermo;
 En la dua generacio elvicxixu ilia nomo.
 14La malbonago de liaj patroj rememoricxu al la Eternulo,
 Kaj la peko de lia patrino ne elvicxixu.
 15Ili estu cxiam antacx la Eternulo,
 Kaj Li ekstermu la memoron pri ili de sur la tero.
 16Pro tio, ke li ne memoris fari bonfarojn,
 Kaj ke li persekutis mizerulon kaj malricxulon kaj korsuferanton,
 Por lin mortigi.
 17Li amis malbenon, kaj cxi venis sur lin;
 Li ne volis benon, kaj cxi malproksimicxis de li.
 18Li metis sur sin malbenon, kiel veston;
 Kaj cxi penetris en lian internon, kiel akvo,
 Kaj en liajn ostojn, kiel oleo.
 19cxi estu por li kiel vesto, per kiu li sin kovras,
 Kaj kiel zono, kiun li cxiam portas cxirkacx si.
 20Tia estas de la Eternulo la agado kontracx miaj kontracxuloj,
 Kaj kontracx tiuj, kiuj parolas malbonon kontracx mia animo.
 21Kaj Vi, ho Eternulo, mia Sinjoro, agu kun mi pro Via nomo;
 cxar bona estas Via favorkoreco, savu min.
 22cxar mi estas malricxulo kaj mizerulo,
 Kaj mia koro estas rompita en mia interno.
 23Kiel ombro longicxanta mi malaperas;
 Oni forskuas min kiel akridon.
 24Miaj genuoj senforticxis de fastado,
 Kaj mia karno perdis la grason.
 25Kaj mi faricxis mokatacxo por ili;
 Kiam ili vidas min, ili balancas sian kapon.
 26Helpu min, ho Eternulo, mia Dio;
 Savu min lacx Via boneco.
 27Kaj oni sciu, ke tio estas Via mano;
 Ke Vi, ho Eternulo, tion faris.

28Ili malbenas, sed Vi benu;
Ili levicxis, sed ili estos hontigitaj, kaj Via sklavo cxojos.
29Miaj kontracxuloj kovricxu per malhonoro,
Kaj ili envolvicxu en sian honton kiel en veston.
30Mi forte gloros la Eternulon per mia bucxo,
Kaj meze de multaj homoj mi Lin lacxdos.
31cxar Li staras cxe la dekstra flanko de malricxulo,
Por savi lin de tiuj, kiuj juxtas lian animon.

Psalmo 110

Psalmo de David.

1La Eternulo diris al mia sinjoro: Sidu dekstre de Mi,
cxis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj.
2La sceptron de via potenco la Eternulo sendos el Cion:
Regu inter viaj malamikoj.
3En la tago de via potenco via popolo volonte sin donas al vi en sankta ornamo.
De la komenco de matenruxo alicxas al vi la roso de via junularo.
4La Eternulo cxuris, kaj ne pentos;
Vi estas pastro por cxiam,
Lacx la maniero de Melkicedek.
5La Sinjoro cxe via dekstra flanko
Frapas recxojn en la tago de Sia kolero.
6Li juxtos inter la popoloj, inter plene da kadavroj;
Li frakasos la cxefon de granda lando.
7Li trinkos el rivero sur la vojo;
Tial li levos la kapon.

Psalmo 111

1Haleluja!
Mi gloras la Eternulon per mia tuta koro,
En rondo de piuloj kaj en kunveno.
2Grandaj estas la faroj de la Eternulo,
Sercxataj de cxiuj, kiuj ilin amas.
3Bela kaj majesta estas Lia verko,
Kaj Lia justeco restas eterne.
4Memorindaj Li faris Siajn miraklojn;
Kompatema kaj favorkora estas la Eternulo.
5Li donas mancxon al tiuj, kiuj Lin timas;
Li memoras eterne Sian interligon.
6La potencon de Siaj fortoj Li aperigis al Sia popolo,
Doninte al ili la heredon de gentoj.
7La faroj de Liaj manoj estas vero kaj justeco;

Perfektaj estas cxiuj Liaj ordonoj;
 8Ili estas fortikaj por eterne,
 Faritaj per vero kaj honesto.
 9Liberigon Li sendis al Sia popolo;
 Li aranxis por cxiam Sian interligon.
 Sankta kaj respektinda estas Lia nomo.
 10Komenco de sacxeco estas timo antacx la Eternulo;
 Bonan prudenton havas cxiuj plenumantoj.
 Lia gloro restas eterne.

Psalmo 112

1Haleluja!
 Bone estas al la homo, kiu timas la Eternulon
 Kaj tre amas Liajn ordonojn.
 2Forta sur la tero estos lia semo;
 La gento de virtuloj estos benita.
 3Bonstato kaj ricxeco estas en lia domo;
 Kaj lia justeco restas eterne.
 4En mallumo levicxas lumo por la virtulo.
 Li estas kompatema, favorkora, kaj justa.
 5Bone estas al la homo, kiu kompatas kaj pruntedonas,
 Kiu pesas siajn farojn per justeco.
 6cxar neniam li falos;
 Virtulo estos memorata eterne.
 7Malbonan famon li ne timos;
 Fortika estas lia koro, cxi fidas la Eternulon.
 8Sencxancelicxa estas lia koro;
 Li ne timas, cxis li vidas la pereon de siaj malamikoj.
 9Li cxutas kaj donas al la malricxuloj;
 Lia justeco restas eterne,
 Lia korno alticxos en honoro.
 10La malvirtulo vidas kaj cxagrenicxas,
 Kunfrapas la dentojn kaj konsumicxas.
 La deziro de malvirtuloj pereos.

Psalmo 113

1Haleluja!
 Gloru, sklavoj de la Eternulo,
 Gloru la nomon de la Eternulo.
 2La nomo de la Eternulo estu benata
 De nun kaj eterne.
 3De la levicxejo de la suno cxis cxia mallevicxejo
 Estas glorata la nomo de la Eternulo.

4Alte super cxiuj popoloj estas la Eternulo;
Super la cxielo estas Lia gloro.
5Kiu estas kiel la Eternulo, nia Dio,
Kiu sidas alte,
6Kiu klinicxas por rigardi
La cxielon kaj la teron,
7Kiu el la polvo restarigas mizerulon,
El la koto levas malricxulon,
8Por sidigi lin kun eminentuloj,
Kun la eminentuloj de lia popolo?
9Li donas familion al senfruktulino,
Kaj faras cxin cxoja patrino de infanoj.
Haleluja!

Psalmo 114

1Kiam Izrael eliris el Egiptujo,
La domo de Jakob el fremda popolo,
2Tiam Jehuda faricxis Lia sanktaco,
Izrael Lia regno.
3La maro vidis kaj forkuris,
Jordan turnicxis malantacxen;
4La montoj saltis kiel cxafoj,
La montetoj kiel cxafidoj.
5Kio estas al vi, ho maro, ke vi forkuris?
Jordan, kial vi turnicxis malantacxen?
6Montoj, kial vi saltas kiel cxafoj,
Montetoj, kiel cxafidoj?
7Antacx la Sinjoro tremu, ho tero,
Antacx la Dio de Jakob,
8Kiu cxanxas rokon en lagon da akvo,
Graniton en akvodonan fonton.

Psalmo 115

1Ne al ni, ho Eternulo, ne al ni,
Sed al Via nomo donu honoron,
Pro Via favorkoreco, pro Via vereco.
2Kial devas diri la popoloj:
Kie do estas ilia Dio?
3Sed nia Dio estas en la cxielo;
cxion, kion Li deziras, Li faras.
4Iliaj idoloj estas arcxento kaj oro,
Faritacxo de homaj manoj.
5Bucxon ili havas, sed ne parolas;

Okulojn ili havas, sed ne vidas;
 6Orelojn ili havas, sed ne acxdas;
 Nazon ili havas, sed ne flaras;
 7Manojn ili havas, sed ne palpas;
 Piedojn ili havas, sed ne iras;
 Ili ne donas sonon per sia gorcxo.
 8Kiel ili, tiel estos iliaj farantoj,
 cxuij, kiuj ilin fidas.
 9Ho Izrael, fidu la Eternulon;
 Li estas ilia helpo kaj cxildo.
 10Ho domo de Aaron, fidu la Eternulon;
 Li estas ilia helpo kaj cxildo.
 11Ho timantoj de la Eternulo, fidu la Eternulon;
 Li estas ilia helpo kaj cxildo.
 12La Eternulo nin memoras, Li benas,
 Li benas la domon de Izrael,
 Li benas la domon de Aaron;
 13Li benas la timantojn de la Eternulo,
 La malgrandajn kaj la grandajn.
 14La Eternulo vin multigu,
 Vin kaj viajn infanojn.
 15Vi estas benitaj de la Eternulo,
 Kiu faris la cxielon kaj la teron.
 16La cxielo estas cxielo de la Eternulo,
 Sed la teron Li donis al la homidoj.
 17Ne la mortintoj gloros la Eternulon,
 Kaj ne tiuj, kiuj foriris en la silentejon.
 18Sed ni benos la Eternulon
 De nun kaj eterne.
 Haleluja!

Psalmo 116

1Mi amas, ke la Eternulo acxdas mian vocxon
 Kaj mian petegon,
 2Ke Li klinis Sian orelon al mi;
 Kaj en miaj tagoj mi Lin vokos.
 3cxirkacxis min la ondoj de la morto,
 Kaj turmentoj de cxeol min trafis;
 Suferon kaj cxagrenon mi trovis.
 4Sed la nomon de la Eternulo mi vokis:
 Ho Eternulo, savu mian animon.
 5Favorkora estas la Eternulo kaj justa,
 Kaj nia Dio estas kompatema.
 6La Eternulo gardas la simplanimulojn;
 Mi estis en mizero, kaj Li min savis.

7Revenu, ho mia animo, al via trankvileco,
cxar la Eternulo faris al vi bonon.
8cxar Vi savis mian animon de la morto,
Miajn okulojn de larmoj,
Miajn piedojn de falpucxixco.
9Mi irados antacx la Eternulo
En la lando de la vivo.
10Kun kredo mi diris:
Mi estas tre afliktita.
11Mi diris en mia konfuzixco:
cxu homo mensogas.
12Kion mi redonu al la Eternulo
Por cxiuj Liaj bonfaroj al mi?
13Mi levos la pokalon de savo,
Kaj mi vokos la nomon de la Eternulo.
14Miajn promesojn al la Eternulo mi plenumos
Antacx Lia tuta popolo.
15Grandvalora en la okuloj de la Eternulo
Estas la morto de Liaj fideluloj.
16Ho Eternulo, mi ja estas Via sklavo,
Mi estas Via sklavo, filo de Via sklavino;
Vi disigis miajn ligilojn.
17Al Vi mi oferdonos dankan oferon,
Kaj la nomon de la Eternulo mi vokos.
18Miajn promesojn al la Eternulo mi plenumos
Antacx Lia tuta popolo,
19En la kortoj de la domo de la Eternulo,
Interne de vi, ho Jerusalem.

Psalmo 117

1Haleluja!
Gloru la Eternulon cxiuj popoloj,
Lacxdu Lin cxiuj gentoj;
2cxar granda estas Lia boneco al ni,
Kaj la vero de la Eternulo restas eterne.

Psalmo 118

1Haleluja!
Gloru la Eternulon, cxar Li estas bona;
cxar eterna estas Lia boneco.
2Izrael diru,
Ke eterna estas Lia boneco.
3La domo de Aaron diru,

Ke eterna estas Lia boneco.
 4La timantoj de la Eternulo diru,
 Ke eterna estas Lia boneco.
 5El premateco mi vokis al la Eternulo,
 Kaj per liberigo respondis al mi la Eternulo.
 6La Eternulo estas kun mi, mi ne timas;
 Kion faros al mi homo?
 7La Eternulo estas kun mi, kiel mia helpanto;
 Kaj mi triumfos super miaj malamikoj.
 8Pli bone estas fidi la Eternulon,
 Ol fidi homon.
 9Pli bone estas fidi la Eternulon,
 Ol fidi eminentulojn.
 10cxuiuj popoloj min cxirkacxis,
 Sed per la nomo de la Eternulo mi ilin disbatos.
 11Ili cxirkacxis min de cxuiuj flankoj,
 Sed per la nomo de la Eternulo mi ilin disbatos.
 12Ili cxirkacxis min kiel abeloj,
 Sed ili estingicxas, kiel fajro en dornoj;
 Per la nomo de la Eternulo mi ilin disbatos.
 13Oni min pucxis, ke mi falu;
 Sed la Eternulo min helpis.
 14La Eternulo estas mia forto kaj mia kanto,
 Kaj Li faricxis mia savo.
 15La vocxo de triumfo kaj de savicxo sonas en la tendoj de la virtuloj:
 La dekstra mano de la Eternulo faras heroacxojn;
 16La dekstra mano de la Eternulo estas alte,
 La dekstra mano de la Eternulo faras heroacxojn.
 17Mi ne mortos, sed mi vivos,
 Kaj mi rakontos la farojn de la Eternulo.
 18Per forta puno punadis min la Eternulo,
 Sed al la morto Li min ne donis.
 19Malfermu al mi la pordegojn de la vero;
 Mi iros tra ili, mi gloros la Eternulon.
 20Jen estas la pordego de la Eternulo;
 Virtuloj iras tra cxi.
 21Mi dankas Vin,
 cxar Vi acxskultis min kaj faricxis mia savo.
 22cxtono, kiun malcxatis la konstruantoj,
 Faricxis cxtono bazangula.
 23De la Eternulo cxi tio faricxis,
 cxi estas miraklo en niaj okuloj.
 24cxi tiun tagon faris la Eternulo;
 Ni cxoju kaj gajicxu en cxi.
 25Ho Eternulo, helpu!
 Ho Eternulo, sukcesigu!

26Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo!
Ni benas vin el la domo de la Eternulo.
27La Eternulo estas Dio, kaj Li lumas al ni.
Arancxu la festan procesion kun branĉoj ĉxis la kornoj de la altaro.
28Vi estas mia Dio, kaj mi Vin gloras;
Mia Dio, Vin mi altigas.
29Gloru la Eternulon, ĉar Li estas bona;
ĉar eterna estas Lia boneco.

Psalmo 119

§ ALEF.

1Bone estas al tiuj, kies vojo estas senmakula,
Kiuj iras lacx la lecxo de la Eternulo.
2Bone estas al tiuj, kiuj plenumas Liajn decidojn,
Kiuj sercxas Lin per la tuta koro;
3Ili ne faras malbonagon,
Ili iras lacx Liaj vojoj.
4Vi ordonis al ni,
Forte observi Viajn lecxojn.
5Ho, estu fortikaj miaj vojoj,
Ke mi observu Viajn lecxojn!
6Tiam mi ne bezonos honti,
Kiam mi atentos cxiujn Viajn ordonojn.
7Mi gloros Vin el pura koro,
Lernante la juxtojn de Via justeco.
8Viajn lecxojn mi observos;
Ne forlasu min tute.

cx BET.

9Per kio junulo povas purigi sian vojon?
Per plenumado lacx Viaj vortoj.
10Per mia tuta koro mi Vin sercxas;
Ne lasu min deflankicxi de Viaj ordonoj.
11En mia koro mi konservas Vian diron,
Por ke mi ne peku antacx Vi.
12Benata Vi estas, ho Eternulo;
Instruu al mi Viajn lecxojn.
13Per miaj lipoj mi rakontas
cxiujn decidojn de Via bucxo.

---

* cxi tiu psalmo estas dividita en dudek du egalajn partojn. En la Hebrea originalo la unuaj vortoj de la ok versoj en cxiu parto komencigas cxiuj per la litero supremontra.

14Pri la vojo de Viaj lecxoj mi cxojas,
Kiel pri granda ricxeco.
15Pri Viaj ordonoj mi meditas,
Kaj mi rigardas Viajn vojojn.
16Mi havas plezuron de Viaj lecxoj,
Mi ne forgesas Vian vorton.

cx GIMEL.

17Bonfaru al Via sklavo,
Ke mi vivu kaj plenumu Vian vorton.
18Malfermu miajn okulojn,
Ke mi vidu miraklojn de Via instruo.
19Migranto mi estas sur la tero;
Ne kacxu antacx mi Viajn ordonojn.
20Elturmenticxis mia animo
De sencxesa sintirado al Viaj jucxoj.
21Vi humiligas la malbenitajn fierulojn,
Kiuj deklinicxas de Viaj ordonoj.
22Forigu de mi honton kaj malhonoron,
cxar mi observas Viajn decidojn.
23Ecx kiam sidas eminentuloj kaj parolas kontrakx mi,
Via sklavo meditas pri Viaj lecxoj.
24Viaj decidoj estas mia plezuro,
Miaj konsilantoj.

cx DALET.

25Mia animo algluicxis al la polvo;
Vivigu min lacx Via vorto.
26Mi raportis pri miaj vojoj, kaj Vi acxskultis min;
Instruu al mi Viajn lecxojn.
27Komprenigu al mi la vojon de Viaj ordonoj;
Kaj mi meditos pri Viaj mirakloj.
28Konsumicxis mia animo pro malcxojo;
Restarigu min lacx Via vorto.
29La vojon de malvero deturnu de mi,
Kaj donacu al mi Vian instruon.
30La vojon de la vero mi elektis,
Mi sopiris al Viaj lecxoj.
31Mi alkrocicxis al Viaj ordonoj;
Ho Eternulo, ne hontigu min.
32Mi kuras lacx la vojo de Viaj lecxoj,
cxar Vi larcxigas mian koron.

cx HE.

33Montru al mi, ho Eternulo, la vojon de Viaj lecxoj,
Kaj mi cxin sekvos cxis la fino.
34Komprenigu al mi, kaj mi sekvos Vian instruon,
Kaj mi konservos cxin per la tuta koro.
35Irigu min sur la vojeto de Viaj ordonoj,
cxar en cxi mi havas plezuron.
36Klinu mian koron al Viaj lecxoj,
Sed ne al profito.
37Deturnu miajn okulojn, ke ili ne rigardu falsacxon;
Vivigu min per Viaj vojoj.
38Plenumu al Via sklavo Vian diron,
Kiu koncernas respekton por Vi.
39Forigu mian malhonoron, kiun mi timas;
cxar Viaj jucxoj estas bonaj.
40Jen mi deziregas Viajn ordonojn;
Per Via justeco vivigu min.

cx VAV.

41Kaj venu al mi Viaj favoroj, ho Eternulo,
Via helpo, konforme al Via vorto,
42Ke mi povu doni respondon al mia insultanto;
cxar mi fidas Vian vorton.
43Ne forprenu tute de mia bucxo la vorton de vero,
cxar mi esperas al Viaj jucxoj.
44Kaj mi konservos Vian instruon
cxiam kaj eterne.
45Kaj mi iros en libereco,
cxar mi sercxas Viajn ordonojn.
46Kaj mi parolos pri Viaj lecxoj antacx recxoj,
Kaj mi ne hontos.
47Kaj mi havos plezuron de Viaj ordonoj,
Kiujn mi amas.
48Kaj mi etendos miajn manojn al Viaj ordonoj, kiujn mi amas,
Kaj mi meditos pri Viaj lecxoj.

cx ZAIN.

49Rememoru la vorton al Via sklavo,
Pri kio Vi min esperigis.
50cxi tio estas mia konsolo en mia mizero,
Ke Via vorto min revivigas.
51Fieruloj tre forte min mokas,
Sed de Via instruo mi ne deklinicxis.

52Mi rememoras Viajn juxtojn de tempoj tre antikvaj, ho Eternulo,
 Kaj mi konsolicxas.
 53Flama furiozo min kaptas pro la malvirtuloj,
 Kiuj forlasas Vian lecxon.
 54Viaj lecxoj estas por mi kantoj
 En la domo de mia migrado.
 55Mi rememoras en la nokto Vian nomon, ho Eternulo,
 Kaj mi plenumas Vian instruon.
 56Tio faricxis al mi,
 cxar mi observas Viajn ordonojn.

cx cxET.

57Mi diris: Mia sortacxo estas, ho Eternulo,
 Plenumi Viajn vortojn.
 58Mi petegas antacx Vi per la tuta koro:
 Korfavoru min, konforme al Via vorto.
 59Mi esploris miajn vojojn
 Kaj direktis miajn pacxojn al Viaj lecxoj.
 60Mi rapidas kaj ne prokrastas,
 Por plenumi Viajn ordonojn.
 61Retoj de malvirtuloj min cxirkacxis;
 Sed Vian instruon mi ne forgesis.
 62En la mezo de la nokto mi levicxas,
 Por glori Vin por Viaj justaj juxtoj.
 63Mi estas kamarado por cxiu,
 Kiuj Vin timas kaj kiuj observas Viajn ordonojn.
 64De Via boneco, ho Eternulo, la tero estas plena;
 Instruu al mi Viajn lecxojn.

cx TET.

65Bonon Vi faris al Via sklavo, ho Eternulo,
 Konforme al Via vorto.
 66Bonajn morojn kaj scion instruu al mi,
 cxar al Viaj ordonoj mi kredas.
 67Antacx ol mi suferis, mi erarvadis,
 Sed nun mi observas Vian vorton.
 68Vi estas bona kaj bonfara;
 Instruu al mi Viajn lecxojn.
 69Fieruloj plektis mensogon pri mi;
 Sed mi per la tuta koro konservas Viajn ordonojn.
 70Grasicxis kiel sebo ilia koro;
 Sed mi havas plezuron de Via instruo.
 71Bone estas al mi, ke mi suferis,
 Por ke mi lernu Viajn lecxojn.

72Pli bona estas por mi la instruo de Via bucxo,
Ol miloj da oreroj kaj arcxenteroj.

cx JOD.

73Viaj manoj min kreis kaj fortikigis;
Prudentigu min, kaj mi lernu Viajn ordonojn.
74Viaj timantoj min vidos kaj cxojos,
cxar mi fidis Vian vorton.
75Mi scias, ho Eternulo, ke Viaj juxtoj estas justaj,
Kaj ke Vi juste min suferigis.
76Via boneco estu do mia konsolo,
Konforme al Via vorto al Via sklavo.
77Venu sur min Via favorkoreco, ke mi vivu;
cxar Via instruo estas mia plezuro.
78Honticxu la fieruloj, cxar maljuste ili min premis;
Mi meditos pri Viaj ordonoj.
79Turnicxu al mi Viaj timantoj
Kaj la konantoj de Viaj lecxoj.
80Mia koro estu cxusta, lacx Viaj lecxoj,
Por ke mi ne honticxu.

cx KAF.

81Mia animo avidas Vian savon;
Vian vorton mi fidas.
82Miaj okuloj avidas Vian vorton, dirante:
Kiam Vi min konsolos?
83cxar mi faricxis kiel felsako en fumo;
Sed Viajn lecxojn mi ne forgesas.
84Kiom estos la tagoj de Via sklavo?
Kiam Vi faros juxton super miaj persekutantoj?
85Fosojn fosis al mi la fieruloj,
Kontracxe al Viaj lecxoj.
86cxuij Viaj ordonoj estas vero;
Maljuste oni min persekutas; helpu min.
87Oni preskacx pereigis min de sur la tero,
Sed mi ne forlasis Viajn ordonojn.
88Lacx Via boneco vivigu min,
Kaj mi observos la ordonojn de Via bucxo.

cx LAMED.

89Por eterne, ho Eternulo,
Via vorto staras forte en la cxielo.

90Por cxiuj generacioj restas Via vero;
 Vi fortikigis la teron, kaj cxi staras.
 91Lacx Viaj lecxoj cxio nun staras,
 cxar cxio estas Viaj sklavoj.
 92Se Via instruo ne estus mia konsolo,
 Mi pereus en mia mizero.
 93Neniam mi forgesos Viajn ordonojn,
 cxar per ili Vi min vivigas.
 94Al Vi mi apartenas;
 Helpu min, cxar mi sercxas Viajn ordonojn.
 95Pri mi embuskis malvirtuloj, por min pereigi;
 Sed mi studas Viajn lecxojn.
 96cxe cxiu afero mi vidis finon;
 Sed Via ordono estas tre vasta.

cx MEM.

97Kiel mi amas Vian instruon!
 La tutan tagon mi meditas pri cxi.
 98Via ordono faras min pli sacxa ol miaj malamikoj,
 cxar cxi restas al mi por cxiam.
 99Mi faricxis pli sacxa, ol cxiuj miaj instruantoj,
 cxar Viaj lecxoj estas mia tuta meditado.
 100Mi estas pli scianta ol maljunuloj,
 cxar Viajn ordonojn mi konservas.
 101De cxiu malbona vojo mi detenas mian piedon,
 Por plenumi Vian vorton.
 102De Viaj decidoj mi ne deklinicxas,
 cxar Vi min gvidas.
 103Kiel dolcxa estas por mia palato Via vorto!
 Pli ol mielo por mia bucxo!
 104De Viaj ordonoj mi prudenticxas;
 Tial mi malamas cxiun vojon de malvero.

cx NUN.

105Via vorto estas lumilo por miaj piedoj,
 Kaj lumo por mia vojo.
 106Mi cxuris, kaj mi plenumos:
 Observi Viajn justajn decidojn.
 107Mi estas tre senfortigita, ho Eternulo;
 Vivigu min, konforme al Via vorto.
 108La oferdono de mia bucxo placxu al Vi, ho Eternulo,
 Kaj pri Viaj decidoj instruu min.
 109Mia animo estas cxiam en mia mano,
 Sed Vian instruon mi ne forgesas.

110La malvirtuloj metis reton por mi;
Sed de Viaj ordonoj mi ne deklinicxis.
111Mi heredigis al mi Viajn ordonojn por cxiam,
cxar ili estas la cxojo de mia koro.
112Mi klinis mian koron,
Por plenumi Viajn lecxojn eterne cxis la fino.

cx SAMEcx.

113Skeptikulojn mi malamas,
Sed Vian instruon mi amas.
114Vi estas mia cxirmo kaj cxildo;
Vian vorton mi fidas.
115Foricxu de mi, malbonagantoj;
Mi observos la ordonojn de mia Dio.
116Subtenu min lacx Via diro, ke mi vivu;
Kaj ne hontigu min pri mia espero.
117Fortikigu min, ke mi savicxu,
Kaj mi cxiam havos plezuron de Viaj lecxoj.
118Vi forpucas cxiujn, kiuj deklinicxas de Viaj lecxoj,
cxar ilia falsacxo estas mensoga.
119Kiel skorion Vi forcxetas cxiujn malvirtulojn sur la tero;
Tial mi amas Viajn decidojn.
120De Via teruro tremas mia karno,
Kaj Viajn juxcojn mi timas.

cx AIN.

121Mi faris juxxon kaj justecon;
Ne transdonu min al miaj premantoj.
122Garantie liberigu Vian sklavon por bono,
Por ke fieruloj min ne premu.
123Miaj okuloj sopiras Vian helpon
Kaj Vian justan vorton.
124Agu kun Via sklavo lacx Via boneco,
Kaj Viajn lecxojn instruu al mi.
125Mi estas Via sklavo;
Klerigu min, ke mi sciujn Viajn decidojn.
126Estas tempo, ke la Eternulo agu:
Ili rompis Vian lecxon.
127Tial mi amas Viajn ordonojn
Pli ol oron, ecx ol puran oron.
128Tial mi estimas cxiujn Viajn ordonojn,
cxion vojon de malvero mi malamas.

cx PE.

129Mirindaj estas Viaj decidoj;
Tial mia animo ilin konservas.
130Malkacxo de Via vorto klerigas,
cx i prudentigas simplanimulojn.
131Mi malfermas mian bucxon kaj enspiras,
cx ar mi deziregas Viajn ordonojn.
132Turnu Vin al mi kaj korfavoru min,
Kiel Vi agas kun la amantoj de Via nomo.
133Direktu miajn pacxojn lacx Via promeso;
Kaj nenia malhonesteco ekregu super mi.
134Liberigu min de homa premado;
Kaj mi observos Viajn ordonojn.
135Lumu per Via vizacxo sur Vian sklavon,
Kaj instru al mi Viajn lecxojn.
136Torentojn da akvo elvercxas miaj okuloj,
Pro tio, ke oni ne plenumas Vian instruon.

cx CADL.

137Justulo Vi estas, ho Eternulo,
Kaj justaj estas Viaj juxtoj.
138Vi aperigis Viajn decidojn
Kun justeco kaj plena vero.
139Elturmentis min mia fervoro,
cx ar miaj malamikoj forgesis Viajn vortojn.
140Tre pura estas Via vorto,
Kaj Via sklavo cx in amas.
141Mi estas malgranda kaj malestimata;
Sed Viajn ordonojn mi ne forgesas.
142Via justeco estas justeco eterna,
Kaj Via instruo estas vero.
143Sufero kaj mizero min trafis;
Sed Viaj ordonoj estas mia plezuro.
144La justeco de Viaj decidoj estas eterna;
Klerigu min, por ke mi vivu.

cx KOF.

145Mi vokas el la tuta koro; acxskultu min, ho Eternulo;
Mi plenumos Viajn lecxojn.
146Mi vokas al Vi; savu min,
Kaj mi konservos Viajn decidojn.
147Antacx la matenruxo mi vokas;
Vian vorton mi fidas.

148Antacx la noktaj gardopartoj miaj okuloj vekicxas,
Por ke mi meditu pri Via vorto.
149Mian vocxon acxskultu, lacx Via boneco, ho Eternulo;
Lacx Via justeco lasu min vivi.
150Alproksimicxas malicaj persekutantoj;
Malproksimaj ili estas de Via lecxo.
151Proksima Vi estas, ho Eternulo;
Kaj cxuij Viaj ordonoj estas vero.
152De longe mi scias pri Viaj decidoj,
Ke Vi fiksas ilin por cxiam.

cx REcx.

153Rigardu mian mizeron, kaj liberigu min,
cxar Vian instruon mi ne forgesis.
154Defendu mian aferon, kaj liberigu min;
Lacx Via vorto lasu min vivi.
155Malproksima de malvirtuloj estas savo,
cxar ili ne cxatas Viajn lecxojn.
156Via favorkoreco estas granda, ho Eternulo;
Lacx Via justeco lasu min vivi.
157Multaj estas miaj persekutantoj kaj premantoj,
Sed de Viaj decidoj mi ne deklinicxis.
158Mi vidis perfidulojn, kaj mi ilin abomenis,
cxar Vian vorton ili ne observis.
159Rigardu, mi amas Viajn ordonojn;
Ho Eternulo, lacx Via boneco lasu min vivi.
160La esenco de Via vorto estas vero,
Kaj eterna estas cxiu juxto de Via justeco.

cx cxIN.

161Princoj persekutas min senkacxe;
Sed Vian vorton timas mia koro.
162Mi cxojas pri Via vorto,
Kiel ricevinto de granda akiro.
163Malveron mi malamas kaj abomenas;
Vian instruon mi amas.
164Sepfoje cxiutage mi Vin gloras
Por Viaj justaj juxtoj.
165Grandan pacon havas la amantoj de Via instruo;
Kaj ili ne falpucicxas.
166Mi atendas Vian savon, ho Eternulo,
Viajn ordonojn mi plenumas.
167Mia animo observas Viajn decidojn,

Kaj mi ilin forte amas.
 168Mi observas Viajn ordonojn kaj decidojn,
 cxar cxiuj miaj vojoj estas antacx Vi.

cx TAV.

169Mia krio venu al Vi, ho Eternulo;
 Lacx Via vorto klerigu min.
 170Mia petego venu al Vi;
 Lacx Via diro savu min.
 171Miaj lipoj eldiru gloradon,
 cxar Vi instruas al mi Viajn lecxojn.
 172Mia lango predikos pri Via vorto,
 cxar cxiuj Viaj ordonoj estas justaj.
 173Via mano estu al mi helpo,
 cxar Viajn ordonojn mi elektis.
 174Mi deziregas Vian savon, ho Eternulo,
 Kaj Via instruo estas mia plezuro.
 175Mia animo vivu kaj gloru Vin,
 Kaj Viaj juxtoj min helpu.
 176Mi erarvegis kiel perdita cxafo;
 Elsercxu Vian sklavon, cxar Viajn ordonojn mi ne forgesis.

Psalmo 120

Kanto de suprenirado.

1Al la Eternulo mi vokis en mia sufero,
 Kaj Li acxskultis min.
 2Ho Eternulo, savu mian animon de mensoga parolo,
 De falsa lango.
 3Kion Li donos al vi,
 Kaj kion Li alportos al vi, ho falsa lango?
 4Akrajn sagojn de fortulo
 Kun karboj genistaj.
 5Ve al mi, ke mi gastas en Mecxecx,
 Ke mi locxas inter la tendo de Kedar!
 6Tro longe locxis mia animo
 Inter malamantoj de paco.
 7Mi estas pacema;
 Sed kiam mi ekparolas, ili komencas militon.

Psalmo 121

Kanto de suprenirado.

1Mi levas miajn okulojn al la montoj:
De kie venas al mi helpo?

2Mia helpo venas de la Eternulo,
Kiu kreis la cxielon kaj la teron.

3Li ne lasos vian piedon falpucxi;xi;
Via gardanto ne dormetas.

4Jen ne dormetas kaj ne dormas
La gardanto de Izrael.

5La Eternulo estas via gardanto;
La Eternulo estas via ombro cxe via dekstra mano.

6En la tago la suno vin ne frapos,
Nek la luno en la nokto.

7La Eternulo vin gardos de cxia malbono,
Li gardos vian animon.

8La Eternulo gardos vian eliron kaj eniron,
De nun kaj eterne.

Psalmo 122

Kanto de suprenirado. De David.

1Mi ekcxojis, kiam oni diris al mi:
Ni iru en la domon de la Eternulo.

2Niaj piedoj staris en viaj pordegoj,
Ho Jerusalemon,

3Vi Jerusalemon, konstruita kiel urbo,
En kiu cxio kunicxis.

4Tien supreniris la triboj, la triboj de la Eternulo,
Lacx la moro de Izrael,

Por glori la nomon de la Eternulo.

5cxar tie staris tronoj de juxto,
Tronoj de la domo de David.

6Deziru pacon al Jerusalemon;
Bonan staton havu viaj amantoj.

7Paco estu inter viaj muroj,
Bonstato en viaj palacoj.

8Pro miaj fratoj kaj amikoj mi do diru:
Paco estu al vi.

9Pro la domo de la Eternulo, nia Dio,
Mi deziras al vi bonon.

Psalmo 123

Kanto de suprenirado.

1 Al Vi mi levas miajn okulojn,
 Ho Vi, kiu sidas en la cxielo!
 2 Jen kiel la okuloj de sklavo estas direktitaj al la mano de iliaj sinjoroj,
 Kiel la okuloj de sklavo al la mano de cxia sinjorino,
 Tiel niaj okuloj estas direktitaj al la Eternulo, nia Dio,
 cxis Li korfavoros nin.
 3 Korfavoru nin, ho Eternulo, korfavoru nin;
 cxar ni suferis sufcxe da malestimo.
 4 Tute plenicxis nia animo
 De la insultado de arogantuloj,
 De la malhonorado de fieruloj.

Psalmo 124

Kanto de suprenirado. De David.

1 Se la Eternulo ne estus kun ni,
 Diru nun Izrael,
 2 Se la Eternulo ne estus kun ni,
 Kiam homoj levicxis kontracx ni:
 3 Tiam ili englutus nin vivajn,
 Kiam ekflamis kontracx ni ilia kolero;
 4 Tiam dronigus nin akvo, torento kovrus nian animon;
 5 Tiam kovrus nian animon pereiga akvo.
 6 Benata estu la Eternulo,
 Kiu ne fordonis nin kiel rabakiron al iliaj dentoj.
 7 Nia animo libericxis, kiel birdo el la reto de kaptistoj;
 La reto discxiricxis, kaj ni libericxis.
 8 Nia helpo estas en la nomo de la Eternulo,
 Kiu kreis la cxielon kaj la teron.

Psalmo 125

Kanto de suprenirado.

1 Kiu fidas la Eternulon,
 Tiuj estas kiel la monto Cion,
 Kiu ne cxancelicxas, sed restas eterne.
 2 Montoj estas cxirkacx Jerusalem,
 Kaj la Eternulo cxirkacxas Sian popolon,
 De nun kaj eterne.
 3 cxar ne kucxos la sceptro de malvirteco sur la sorto de la virtuloj;
 Por ke la virtuloj ne etendu siajn manojn al maljustacxo.

4Bonfaru, ho Eternulo, al tiuj,
Kiuj estas bonaj kaj piaj per sia koro;
5Sed tiujn, kiuj deklinicxas al siaj malrektaj vojoj,
La Eternulo pereigos kune kun la malbonaguloj.
Paco al Izrael!

Psalmo 126

Kanto de suprenirado.

1Kiam la Eternulo revenigis la forkaptitojn al Cion,
Tiam ni estis kiel soncxantoj.
2Tiam nia bucxo estis plena de gajeco,
Kaj nia lango plena de kantado;
Tiam oni diris inter la popoloj:
Ion grandan la Eternulo faris por cxi tiuj.
3Ion grandan la Eternulo faris por ni:
Ni cxojas.
4Revenigu, ho Eternulo, niajn forkaptitojn,
Kiel riveretojn en sudan landon.
5Kiuj semas kun larmoj,
Tiuj rikoltos kun kanto.
6Iras kaj ploras la portanto de semotacxo;
Venos kun kanto la portanto de siaj garboj.

Psalmo 127

Kanto de suprenirado. De Salomono.

1Se la Eternulo ne konstruas la domon,
Tiam vane laboras super cxi cxiaj konstruantoj;
Se la Eternulo ne gardas urbon,
Tiam vane maldormas la gardanto.
2Vane vi frue levicxas, malfrue sidas,
Mancxas panon kun klopodoj:
Al Sia amato Li donas en dormo.
3Jen, heredo de la Eternulo estas infanoj;
Rekompenco estas la frukto de ventro.
4Kiel sagoj en la mano de fortulo,
Tiel estas junaj filoj.
5Bone estas al la homo, kiu plenigis per ili sian sagujon;
Ili ne estos hontigitaj,
Kiam ili parolos kun la malamikoj cxe la pordego.

Psalmo 128

Kanto de suprenirado.

1Felicxa estas tiu, kiu timas la Eternulon
 Kaj iras lacx Liaj vojoj.
 2Kiam vi mancxas la laborakiron de viaj manoj,
 Felicxe kaj bone estas al vi.
 3Via edzino estas kiel fruktoporta vinberbrancxo interne en via domo;
 Viaj filoj estas kiel olivaj branxoj cxirkacx via tablo.
 4Jen tiel estas benata tiu homo,
 Kiu timas la Eternulon.
 5Benos vin la Eternulo el Cion,
 Kaj vi vidos la bonstaton de Jerusaleml en la dacro de via tuta vivo.
 6Kaj vi vidos la infanojn de viaj infanoj.
 Paco al Izrael!

Psalmo 129

Kanto de suprenirado.

1Multe oni afliktis min de post mia juneco,
 Diras Izrael,
 2Multe oni afliktis min de post mia juneco,
 Sed oni min ne pereigis.
 3Sur mia dorso plugis plugistoj,
 Faris siajn sulkojn longaj.
 4La Eternulo estas justa;
 Li dishakis la cxnurojn de la malvirtuloj.
 5Honticxu kaj turnicxu malantacxen
 cxiuj malamantoj de Cion.
 6Ili estu kiel tegmenta herbo,
 Kiu forvelkas, antacx ol oni cxin elcxiris;
 7Per kiu ne plenigas rikoltanto sian manon
 Nek garbiganto sian baskon.
 8Kaj la preterirantoj ne diros:
 Beno de la Eternulo estu al vi,
 Ni benas vin per la nomo de la Eternulo.

Psalmo 130

Kanto de suprenirado.

1El profundo mi vokas Vin, ho Eternulo.
 2Mia Sinjoro, acxskultu mian vocxon;

Viaj oreloj atentu la vocxon de mia petego.
3Se vi, ho Eternulo, kalkulus la pekojn,
Kiu povus stari, ho mia Sinjoro?
4Sed Vi estas pardonema,
Por ke Vi estu respektata.
5Mi esperis al la Eternulo, esperis mia animo,
Kaj Lian vorton mi fidis.
6Mia animo atendas mian Sinjoron pli,
Ol la gardantoj atendas la matenon,
La gardantoj la matenon.
7Izrael fidu la Eternulon;
cxar cxe la Eternulo estas favorkoreco
Kaj cxe Li estas granda liberigo.
8Kaj Li liberigos Izraelon
De cxiuj liaj pekoj.

Psalmo 131

Kanto de suprenirado. De David.

1Ho Eternulo, ne tenas sin alte mia koro, kaj ne levicxas alte miaj okuloj;
Kaj mi ne okupas min per aferoj grandaj kaj neatingeblaj por mi.
2Mi trankviligis kaj kvietigis mian animon;
Kiel infano formetita for de la mamo de sia patrino, kiel infano demamigita,
Tiel estas en mi mia animo.
3Ho Izrael, fidu la Eternulon,
De nun kaj eterne.

Psalmo 132

Kanto de suprenirado.

1Rememoru, ho Eternulo,
Davidon kaj cxiujn liajn suferojn;
2Ke li cxuris al la Eternulo,
Kaj donis sanktan promeson al la Potenculo de Jakob:
3Mi ne eniros en la cxirmejon de mia domo,
Mi ne supreniros sur la liton, pretigitan por mi;
4Mi ne donos dormon al miaj okuloj,
Nek dormeton al mia palpebroj,
5cxis mi trovos lokon por la Eternulo,
Locxejon por la Potenculo de Jakob.
6Jen ni acxdis, ke cxi estas en Efrata;
Ni cxin trovis sur arbara kampo.
7Ni iru en Lian locxejon,

Ni klinicxu antacx la benketo de Liaj piedoj.
 8Levicxu, ho Eternulo, en Vian ripozejon,
 Vi kaj la kesto de Via potenco.
 9Viaj pastroj vesticxu per justeco,
 Kaj Viaj fideluloj triumfu.
 10Pro David, Via sklavo,
 Ne forturnu la vizacxon de Via sanktoleito.
 11La Eternulo cxuris al David veron, kaj Li ne deklinicxos de cxi:
 Frukton de via ventro Mi sidigos sur via trono;
 12Se viaj filoj observos Mian interligon kaj Mian lecxon, kiun Mi instruos al ili,
 Tiam ankacx iliaj filoj eterne sidos sur via trono.
 13cxar la Eternulo elektis Cionon,
 Kaj deziris, ke cxi estu locxejo por Li:
 14cxi tio estas Mia ripozejo por eterne;
 cxi tie Mi loxos, cxar cxin Mi ekdeziris.
 15cxian nutraxon Mi abunde benos,
 cxiajn malricxulojn Mi satigos per pano.
 16Kaj cxiajn pastrojn Mi vestos per savo;
 Kaj cxiaj fideluloj cxojos kaj triumfos.
 17Tie Mi elkreskigos kornon al David,
 Tie Mi arancxos lumilon por Mia sanktoleito.
 18Liajn malamikojn Mi kovros per honto;
 Sed sur li brilos lia krono.

Psalmo 133

Kanto de suprenirado. De David.

1Jen, kiel bone kaj cxarme estas,
 Se fratoj vivas kune!
 2Kiel la bona oleo,
 Kiu de la kapo defluas sur la barbon, la barbon de Aaron,
 Kaj defluas sur la randon de lia vesto;
 3Kiel la roso,
 Kiu de cxermon mallevicxas sur la montojn de Cion;
 cxar tie la Eternulo donas la benon,
 Vivon por eterne.

Psalmo 134

Kanto de suprenirado.

1Nun benu la Eternulon, cxiuj sklavoj de la Eternulo,
 Kiuj en la noktoj staras en la domo de la Eternulo.
 2Levu la manojn al la sanktejo,

Kaj benu la Eternulon.
3El Cion benu vin la Eternulo,
La Kreinto de la cxielo kaj la tero.

Psalmo 135

1Haleluja!
Gloru la nomon de la Eternulo,
Gloru, sklavoj de la Eternulo,
2Kiuj staras en la domo de la Eternulo,
En la kortoj de la domo de nia Dio.
3Gloru la Eternulon, cxar la Eternulo estas bona;
Prikantu Lian nomon, cxar cxi estas cxarma.
4cxar Jakobon la Eternulo elektis al Si,
Izraelon kiel Sian trezoron.
5cxar mi scias, ke la Eternulo estas granda
Kaj ke nia Sinjoro estas super cxiuj dioj.
6cxion, kion la Eternulo deziras, Li faras,
En la cxielo kaj sur la tero, sur la maroj kaj en cxiuj abismoj.
7Li levas la nubojn de la randoj de la tero,
Li aperigas fulmojn en la pluvo,
Li elirigas la venton al Siaj provizejoj.
8Li batis la unuenaskitojn en Egiptujo,
De homo cxis bruto.
9Li aperigis signojn kaj miraklojn interne de vi, ho Egiptujo,
Super Faraono kaj cxiuj liaj sklavoj.
10Li batis multajn popolojn,
Kaj mortigis potencajn recxojn:
11Sicxonon, recxon de la Amoridoj,
Kaj Ogon, recxon de Bacxan,
Kaj cxiujn regnojn Kanaanajn.
12Kaj Li donis ilian landon kiel heredon,
Heredon al Lia popolo Izrael.
13Ho Eternulo, Via nomo estas eterna;
Ho Eternulo, la memoro pri Vi restas por cxiuj generacioj.
14cxar la Eternulo juxtos Sian popolon,
Kaj Li korfavoros Siajn sklavojn.

15La idoloj de la popoloj estas arcxento kaj oro,
Faritacxo de homaj manoj.
16Buxon ili havas, sed ne parolas;
Okulojn ili havas, sed ne vidas;
17Orelojn ili havas, sed ne acxdas;
Kaj ne ekzistas spiro en ilia bucxo.
18Kiel ili, tiel estos iliaj farantoj,

cxiuj, kiuj ilin fidas.
 19Ho domo de Izrael, benu la Eternulon;
 Ho domo de Aaron, benu la Eternulon;
 20Ho domo de Levi, benu la Eternulon;
 Ho timantoj de la Eternulo, benu la Eternulon.
 21El Cion estu benata la Eternulo,
 Kiu loxas en Jerusalem.
 Haleluja!

Psalmo 136

1Gloru la Eternulon, cxar Li estas bona,
 cxar eterna estas Lia boneco.
 2Gloru la Dion de la dioj,
 cxar eterna estas Lia boneco.
 3Gloru la Sinjoron de la sinjoroj,
 cxar eterna estas Lia boneco.
 4La sola faranto de grandaj mirakloj,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 5Kiu sacxege kreis la cxielon,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 6Kiu etendis la teron super la akvo,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 7Kiu kreis grandajn lumojn,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 8La sunon, por regi en la tago,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 9La lunon kaj la stelojn, por regi en la nokto,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 10Kiu batis Egiptujon en cxiaj unuenaskitoj,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 11Kaj elkondukis el cxia mezo Izraelon,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 12Per forta mano kaj etendita brako,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 13Kiu fendis la Rucxan Maron en du partojn,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 14Kaj trairigis Izraelon tra cxi,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 15Kaj encxetis Faraonon kaj lian militistaron en la Rucxan Maron,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 16Kiu kondukis Sian popolon tra la dezerto,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 17Kiu batis grandajn recxojn,
 cxar eterna estas Lia boneco;
 18Kaj mortigis recxojn potencajn,

cxar eterna estas Lia boneco;
19Sicxonon, recxon de la Amoridoj,
cxar eterna estas Lia boneco;
20Kaj Ogon, recxon de Bacxan,
cxar eterna estas Lia boneco;
21Kaj donis ilian landon kiel heredon,
cxar eterna estas Lia boneco;
22Heredon al Lia sklavo Izrael,
cxar eterna estas Lia boneco;
23Kiu rememoris nin, kiam ni estis humiligitaj,
cxar eterna estas Lia boneco;
24Kaj liberigis nin de niaj premantoj,
cxar eterna estas Lia boneco;
25Kiu donas panon al cxiu karno,
cxar eterna estas Lia boneco.
26Gloru la Dion de la cxielo,
cxar eterna estas Lia boneco.

Psalmo 137

1Apud la riveroj de Babel
Ni sidis kaj ploris,
Rememorante Cionon.
2Sur la salikoj tie
Ni pendigis niajn harpojn.
3cxar tie niaj kaptintoj postulis de ni kantojn,
Kaj niaj mokantoj cxojon, dirante:
Kantu al ni el la kantoj de Cion.
4Kiel ni kantos sur fremda tero
La kanton de la Eternulo?
5Se mi forgesos vin, ho Jerusalemon,
Tiam forgesicxu mia dekstra mano;
6Algluicxu mia lango al mia palato,
Se mi vin ne memoros,
Se mi ne levos Jerusalemon en la supron de miaj cxojoj.
7Rememorigu, ho Eternulo, al la filoj de Edom
La tagon de Jerusalemon, kiam ili iris:
Detruu, detruu cxis cxia fundamento.
8Ho ruinigema filino de Babel!
Bone estos al tiu,
Kiu repagos al vi por la faro, kiun vi faris al ni.
9Bone estos al tiu,
Kiu prenos kaj frakasos viajn infanetojn sur cxtono.

Psalmo 138

De David.

1Mi gloras Vin el mia tuta koro;
 Antacx la dioj mi Vin prikantas.
 2Mi klinicxas antacx Via sankta templo,
 Kaj mi gloras Vian nomon por Via boneco kaj vereco;
 cxar Vi grandigis pli ol cxio Vian nomon per Via vorto.
 3En la tago, kiam mi vokis, Vi acxskultis min,
 Vi donis forton al mia animo.
 4Gloros Vin, ho Eternulo, cxiuj recxo de la tero,
 cxar ili acxdis la vortojn de Via bucxo.
 5Kaj ili prikantos la vojojn de la Eternulo;
 cxar granda estas la gloro de la Eternulo.
 6cxar kvankam la Eternulo estas alte, tamen Li rigardas humilulon,
 Kaj fierulon Li rimarkas de malproksime.
 7Kvankam mi iras meze de suferoj, tamen Vi konservas mian vivon;
 Kontracx la kolero de miaj malamikoj Vi etendas Vian brakon,
 Kaj Via dekstra mano min helpas.
 8La Eternulo plenumos por mi.
 Ho Eternulo, Via boneco estas eterna;
 La kreitacxojn de Viaj manoj ne forlasu.

Psalmo 139

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1Ho Eternulo, Vi min esploras kaj min konas.
 2Vi scias, kiam mi sidas kaj kiam mi levicxas;
 Vi komprenas mian penson de malproksime.
 3Kiam mi iras kaj kiam mi ripozas, Vi estas cxirkacx mi,
 Kaj cxiujn miajn vojojn Vi konas.
 4cxar antacx ol trovicxas vorto sur mia lango,
 Jen, ho Eternulo, Vi cxion jam scias.
 5De malantacxe kaj de antacxe Vi cxirkacxbaris min
 Kaj metis sur min Vian manon.
 6Mirinda estas por mi tia sciado, tro alta;
 Mi cxin ne povas kompreni.
 7Kien mi iros for de Via spirito?
 Kaj kien mi kuros for de Via vizacxo?
 8Se mi levicxos al la cxielo, Vi estas tie;
 Se mi kucxicxos en cxeol, jen Vi tie estas.
 9cxu mi okupos la flugilojn de la matenruxo,
 cxu mi loxixos sur la rando de la maro:
 10Ankacx tie Via mano min kondukos,
 Kaj Via dekstra mano min tenos.

11Se mi diros: Mallumo min kovros,
Kaj la lumo cxirkacx mi faricxos nokto:
12Ecx mallumo ne mallumas antacx Vi,
Kaj la nokto lumas kiel tago;
Mallumo faricxas kiel lumo.
13cxar Vi kreis mian internacxon,
Formis min en la ventro de mia patrino.
14Mi gloras Vin, cxar mi estas mirinde kreita;
Mirindaj estas Viaj kreitacxo,
Kaj mia animo tion bone konscias.
15Ne estis kacxitaj antacx Vi miaj ostoj,
Kiam mi estis kreata en kacxiteco,
Kiam mi estis formata en la profundo de la tero.
16Mian embrion vidis Viaj okuloj,
Kaj en Via libro estis enskribitaj cxiuj tagoj destinitaj,
Kiam ancoracx ecx unu ne ekzistis.
17Kiel grandvaloraj estas por mi Viaj pensoj, ho Dio!
Kiel granda estas ilia nombro!
18Se mi ilin kalkulus, ili estus pli multaj ol la sablo;
Kiam mi vekicxas, mi estas ancoracx kun Vi.
19Mortigu, ho Dio, la malvirtulojn,
Kaj sangaviduloj foricxu de mi!
20Ili parolas pri Vi malice,
Kaj Viaj malamikoj levicxas por trompo.
21Viajn malamantojn, ho Eternulo, mi ja malamas,
Kaj Viajn kontrakxulojn mi abomenas.
22Per ekstrema malamo mi ilin malamas;
Ili faricxis por mi malamikoj.
23Esploru min, ho Dio, kaj konu mian koron;
Provu min kaj sciu miajn pensojn.
24Kaj rigardu, cxu mi estas sur malbona vojo,
Kaj gvidu min sur la vojo de eterneco.

Psalmo 140

Al la cxorestro. Psalmo de David.

1Liberigu min, ho Eternulo, de malbona homo,
Gardu min kontrakx perfortulo;
2Kontrakx tiuj, kiuj elpensas malbonon en la koro,
cxiutage kacxzas militojn;
3Kiuj akriegas sian langon, kiel serpento;
Veneno de vipuro estas sub iliaj lipoj.
4Gardu min, ho Eternulo, kontrakx la manoj de malvirtuloj,
Gardu min kontrakx perfortuloj,

Sela.

Kiuj intencas renversi miajn pacxojn.
 5Fieruloj kacxis kaptilon por mi kaj cxnurojn,
 Ili etendis reton cxe la vojo, implikilon ili metis por mi.

Sela.

6Mi diris al la Eternulo: Vi estas mia Dio;
 Atentu, ho Eternulo, la vocxon de mia petego.
 7Ho Eternulo, mia Sinjoro, forto de mia savo,
 Vi cxirmas mian kapon en la tago de batalo.
 8Ne donu, ho Eternulo, al malvirtulo lian deziratacxon,
 Lian intencon ne efektivigu, ke ili ne fiericxu.
 9La veneno de miaj cxirkacxantoj,
 La malicacxo de iliaj lipoj kovru ilin.
 10Falu sur ilin brulantaj karboj;
 Ili cxeticxu en fajron,
 En abismojn, ke ili ne levicxu.
 11Kalumnianto ne staros forte sur la tero;
 Perfortulon la malbono entiros en pereon.
 12Mi scias, ke la Eternulo defendos la aferon de mizerulo,
 La rajton de malricxuloj.
 13Kaj virtuloj ja gloros Vian nomon;
 Piuloj restos antacx Via vizacxo.

Sela.

Psalmo 141

Psalmo de David.

1Ho Eternulo, mi vokas al Vi; rapidu al mi;
 Atentu mian vocxon, kiam mi vokas al Vi.
 2Mia precxo valoru antacx Vi kiel incenso,
 La levo de miaj manoj kiel vespera oferdono.
 3Metu, ho Eternulo, gardon al mia bucxo,
 Gardu la pordon de miaj lipoj.
 4Ne klinu mian koron al io malbona,
 Al partoprenado en malbonagoj kun malbonaguloj;
 Mi ne mancxu iliajn bongustacxojn.
 5Virtuloj min frapu favorkore kaj punu min:
 cxi estos oleo por la kapo;
 Mia kapo ne rifuzos, se estos ecx pli;
 Kaj mi precxas cxe iliaj malfelicxoj.
 6Disicxis sur roko iliaj jucxantoj,
 Kaj ili acxdis miajn vortojn, kiel amikaj ili estis.
 7Kiel iu plugas kaj dispecigas la teron,
 Tiel estas discxetitaj iliaj ostoj cxis la bucxo de cxeol.
 8cxar al Vi, ho Eternulo, mia Sinjoro, estas direktitaj miaj okuloj;
 Al Vi mi esperas: ne forpucxu mian animon.

9Gardu min kontracx la reto, kiun oni metis al mi,
Kontracx la implikilo de la malbonaguloj.
10La malvirtuloj falu en siajn retojn cxiuj,
Dum mi preteriros.

Psalmo 142

Instruo de David, kiam li estis en la kaverno. Precxo.

1Per mia vocxo mi krias al la Eternulo,
Per mia vocxo mi precxas al la Eternulo.
2Mi elvercxas antacx Li mian peton,
Mian suferon mi al Li rakontas.
3Kiam senforticxis en mi mia spirito, tiam Vi sciis mian vojon:
Sur la vojo, kiun mi iras, ili kacxis reton por mi.
4Rigardu dekstren kaj vidu: neniŭ volas min koni;
Malaperis rifucejo por mi, neniŭ zorgas pri mia animo.
5Mi krias al Vi, ho Eternulo;
Mi diras: Vi estas mia rifucejo,
Mia parto en la lando de la vivantoj.
6Atentu mian ploron, cxar mi tre senforticxis;
Savu min de miaj persekutantoj, cxar ili estas pli fortaj ol mi.
7Eligu mian animon el malliberejo, por ke mi gloru Vian nomon.
Min cxirkacxos la virtuloj, kiam Vi bonfaros al mi.

Psalmo 143

Psalmo de David.

1Ho Eternulo, acxskultu mian precxon,
Atentu mian petegon lacx Via vereco,
Respondu al mi lacx Via justeco.
2Kaj ne eniru en juxxon kun Via sklavo,
cxar neniŭ vivanta povos pravixi antacx Vi.
3cxar malamiko persekutis mian animon,
Premis al la tero mian vivon;
Li metis min en mallumon, kiel delonge mortintojn.
4Senforticxas en mi mia animo,
Konsumicxas en mi mia koro.
5Mi rememoras la tagojn antikvajn,
Mi meditas pri cxiuj Viaj faroj,
Mi pensas pri la faritacxo de Viaj manoj.
6Mi etendas al Vi miajn manojn;
Mia animo soifas Vin kiel seka tero.
7Rapidu, acxskultu min, ho Eternulo, mia spirito konsumicxas;

Ne kacxu antacx mi Vian vizacxon,
 cxar mi similicxus al la forirantaj en la tombon.
 8Acxdigu al mi matene Vian bonecon,
 cxar Vin mi fidas;
 Montru al mi la vojon, kiun mi devas iri,
 cxar al Vi mi levas mian animon.
 9Savu min de miaj malamikoj, ho Eternulo;
 Al Vi mi rifucxas.
 10Instruu al mi plenumi Vian volon, cxar Vi estas mia Dio;
 Via bona spirito gvidu min sur ebena tero.
 11Pro Via nomo, ho Eternulo, lasu min vivi;
 Pro Via justeco eligu mian animon el mizero.
 12Kaj pro Via favorkoreco ekstermu miajn malamikojn
 Kaj pereigu cxiujn premantojn de mia animo,
 cxar mi estas Via sklavo.

Psalmo 144

De David.

1Benata estu la Eternulo, mia Roko,
 Kiu instruas miajn manojn batali, miajn fingrojn militi:
 2Mia bono kaj mia fortikacxo,
 Mia rifucejo kaj mia savanto,
 Mia cxildo, Li, kiun mi fidas,
 Kiu submetas al mi mian popolon.
 3Ho Eternulo, kio estas homo, ke Vi lin konas,
 Kaj homido, ke Vi lin atentis?
 4Homo estas simila al spireto;
 Liaj tagoj estas kiel pasanta ombro.
 5Ho Eternulo, klinu Vian cxielon kaj iru malsupren;
 Tucxu la montojn, kaj ili ekfumicxos.
 6Ekbriligu fulmon, kaj dispelu ilin;
 Sendu Viajn sagojn, kaj konfuzu ilin.
 7Etendu Vian manon el supre;
 Liberigu min, kaj savu min el granda akvo,
 El la mano de fremduloj,
 8Kies bucxo parolas malveracxon
 Kaj kies dekstra mano estas mano de trompo.
 9Ho Dio, novan kanton mi kantos al Vi,
 Sur dekkorda psaltero mi muzikos al Vi,
 10Kiu donas helpon al la recxoj,
 Kiu savas Sian sklavon David de dancxera glavo.
 11Liberigu min, kaj savu min el la mano de fremduloj,
 Kies bucxo parolas malveracxon
 Kaj kies dekstra mano estas mano de trompo.

12Niaj filoj kiel plantitacxoj kreskas en sia juneco;
Niaj filinoj estas kiel skulptitaj kolonoj, ornamoj de palaco;
13Niaj grenejoj estas plenaj, enhavas sufiĉe da greno de cxiu speco;
Niaj cxafoj estas en la nombro de miloj kaj dekmiloj sur niaj pacxtejoj;
14Niaj bovoj estas cxarxigitaj;
Ne ekzistas difekto, ne ekzistas perdo, ne ekzistas ploro sur niaj stratoj;
15Felicxa estas la popolo, kiu havas tian staton;
Felicxa estas la popolo, kies Dio estas la Eternulo.

Psalmo 145

Glorkanto de David.

1Mi altigos Vin, mia Dio, ho Recxo,
Kaj mi benos Vian nomon cxiam kaj eterne.
2cxikutage mi Vin benos,
Kaj mi gloros Vian nomon cxiam kaj eterne.
3Granda estas la Eternulo kaj tre glorinda,
Kaj Lia grandeco estas nemezurebla.
4Generacio al generacio lacxdos Viajn farojn
Kaj rakontos pri Via potenco.
5Pri la majesto de Via granda gloro
Kaj pri Viaj mirindaj faroj mi meditos.
6La forton de Viaj timindacxoj oni priparolos,
Kaj Vian grandecon mi rakontos.
7Oni gloros la renomon de Via granda boneco,
Kaj oni prikantos Vian justecon.
8Kompatema kaj favorkora estas la Eternulo,
Longetolera kaj kun granda boneco.
9La Eternulo estas bona por cxiuj;
Lia favorkoreco estas super cxiuj Liaj kreitacxoj.
10Gloros Vin, ho Eternulo, cxiuj Viaj kreitacxoj,
Kaj Viaj fideluloj Vin benos.
11Ili raportos pri la gloro de Via regno
Kaj parolos pri Via potenco,
12Por sciigi al la homidoj Lian potencon
Kaj la majestan gloron de Lia regno.
13Via rexeco estas rexeco eterna,
Kaj Via regado estas por cxiuj generacioj.
14La Eternulo subtenas cxiujn falantojn
Kaj restarigas cxiujn kurbigitojn.
15cxies okuloj estas turnitaj al Vi,
Kaj Vi donas al ili ilian manxon en cxia tempo.
16Vi malfermas Vian manon

Kaj satigas favore cxion vivantan.
 17Justa estas la Eternulo en cxiuj Siaj vojoj
 Kaj bona en cxiuj Siaj faroj.
 18Proksima estas la Eternulo por cxiuj, kiuj Lin vokas,
 Por cxiuj, kiuj vokas Lin sincere.
 19La deziron de Siaj respektantoj Li plenumas,
 Kaj ilian krion Li acxdas kaj helpas ilin.
 20La Eternulo gardas cxiujn Sian amantojn,
 Kaj cxiujn malvirtulojn Li ekstermas.
 21La gloron de la Eternulo eldiros mia bucxo,
 Kaj cxiu karno benu Lian sanktan nomon cxiam kaj eterne.

Psalmo 146

1Haleluja!
 Gloru, ho mia animo, la Eternulon.
 2Mi gloros la Eternulon en la dacro de mia tuta vivo,
 Mi kantos al mia Dio tiel longe, kiel mi estos.
 3Ne fidu eminentulojn,
 Homidon, kiu ne povas helpi.
 4Eliras lia spirito, li reiras en sian teron;
 Kaj en tiu tago neniicxas cxiuj liaj intencoj.
 5Bone estas al tiu, kies helpo estas la Dio de Jakob,
 Kiu esperas al la Eternulo, lia Dio,
 6Kiu kreis la cxielon kaj la teron,
 La maron, kaj cxion, kio estas en ili,
 Kiu gardas la veron eterne;
 7Kiu faras justecon al la prematoj,
 Donas panon al la malsataj.
 La Eternulo liberigas la malliberulojn;
 8La Eternulo malfermas la okulojn al la blinduloj;
 La Eternulo restarigas la kurbigitojn;
 La Eternulo amas la virtulojn;
 9La Eternulo gardas la enmigrintojn,
 Subtenas orfon kaj vidvinon;
 Sed la vojon de malvirtuloj Li pereigas.
 10La Eternulo recxas eterne,
 Via Dio, ho Cion, por cxiuj generacioj.
 Haleluja!

Psalmo 147

1Haleluja!
 cxar estas bone kanti al nia Dio,
 cxar agrabla estas la glorkantado.

2La Eternulo konstruas Jerusalemon,
La elpelitojn de Izrael Li kolektas.
3Li sanigas la korprematojn
Kaj bandacxas iliajn vundojn.
4Li kalkulas la stelojn,
Kaj al ili cxiuj Li donas nomojn.
5Granda estas nia Sinjoro kaj tre forta;
Lia sacxo estas nemezurebla.
6La Eternulo altigas la humilulojn;
Sed la malvirtulojn Li malaltigas cxis la tero.
7Kantu al la Eternulo gloradon,
Muziku al nia Dio per harpo.
8Li kovras la cxielon per nuboj,
Pretigas por la tero pluvon,
Kreskigas sur la montoj herbon.
9Li donas al la bruto cxian nutraxon,
Kaj al la korvidoj, kiuj krias.
10Ne la forton de cxevalo Li cxatas;
Ne la femuroj de homo al Li placxas:
11Placxas al la Eternulo Liaj timantoj,
Kiuj fidas Lian bonecon.
12Lacxdu, ho Jerusalemon, la Eternulon;
Gloru vian Dion, ho Cion.
13cxar Li fortikigis la riglilojn en viaj pordegoj,
Li benis viajn filojn interne de vi.
14Li donas pacon al viaj limoj,
Li satigas vin per la plej bona el la tritiko.
15Li sendas Sian ordonon al la tero;
Tre rapide kuras Lia vorto.
16Li donas necxon kiel lanon,
Li cxutas prujnon kiel cindron.
17Li cxetas Sian glacieron kiel pecojn;
Kiu kontracxstaros al Lia frosto?
18Li sendas Sian vorton, kaj cxio degelas;
Li blovas per Sia vento, kaj ekfluas akvo.
19Li sciigas al Jakob Sian vorton,
Siajn lecxojn kaj decidojn al Izrael.
20Tiel Li ne faras al iu alia popolo;
Kaj Liajn decidojn ili ne scias.
Haleluja!

Psalmo 148

1Haleluja!
Gloru la Eternulon el la cxielo,

Gloru Lin en la alto.
 2Gloru Lin, cxiuj Liaj ancxeloj;
 Gloru Lin, cxiuj Liaj militistaroj.
 3Gloru Lin, suno kaj luno;
 Gloru Lin, cxiuj lumaj steloj.
 4Gloru Lin, plej supraj cxieloj,
 Kaj la akvo, kiu estas super la cxielo.
 5Ili gloru la nomon de la Eternulo;
 cxar Li ordonis, kaj ili kreicxis.
 6Kaj Li starigis ilin por cxiam, por eterne;
 Li donis lecxon, kiun ili ne malobeos.
 7Gloru la Eternulon el la tero,
 Marmonstroj kaj cxiuj abismoj;
 8Fulmo kaj hajlo, necxo kaj nebulo,
 Ventego, kiu plenumas Lian vorton;
 9Montoj kaj cxiuj montetoj,
 Fruktoportaj arboj kaj cxiuj cedroj;
 10Bestoj kaj cxiaj brutoj,
 Rampacxo kaj flugilaj birdoj;
 11Recxo de la tero kaj cxiuj popoloj,
 Princoj kaj cxiuj juxxantoj sur la tero;
 12Junuloj kaj junulinoj,
 Maljunuloj kaj knaboj.
 13Ili gloru la nomon de la Eternulo,
 cxar sole Lia nomo estas alta,
 Lia majesto estas sur la tero kaj en la cxielo.
 14Kaj Li altigis la kornon de Sia popolo,
 La gloron de cxiuj Liaj fideluloj,
 De la filoj de Izrael, Lia plej proksima popolo.
 Haleluja!

Psalmo 149

1Haleluja!
 Kantu al la Eternulo novan kanton,
 Lian gloron en la anaro de fideluloj.
 2Izrael cxoju pri sia Kreinto,
 La filoj de Cion cxoju pri sia Recxo.
 3Ili gloru Lian nomon en danco,
 Per tamburino kaj harpo ili muziku al Li.
 4cxar al la Eternulo placxas Lia popolo;
 Li ornamas humilulojn per savo.
 5La fideluloj cxoju en honoro,
 Kantu cxoje sur siaj kucxejoj.
 6Glorado al Dio estas en ilia bucxo,
 Kaj dutrancxa glavo en ilia mano,

7Por fari vencxon super la popoloj,
Punkorektadon super la gentoj;
8Por malliberigi iliajn recxojn per cxenoj
Kaj iliajn eminentulojn per feraj katenoj;
9Por fari super ili antacxdestinitan juxxon.
Tio estas honoro por cxiuj Liaj fideluloj.
Haleluja!

Psalmo 150

1Haleluja!
Gloru Dion en Lia sanktejo,
Gloru Lin en la firmacxo de Lia forto.
2Gloru Lin por Liaj potencaj faroj,
Gloru Lin lacx Lia granda majesto.
3Gloru Lin per sonado de trumpeto,
Gloru Lin per psaltero kaj harpo.
4Gloru Lin per tamburino kaj danco,
Gloru Lin per kordinstrumentoj kaj fluto.
5Gloru Lin per lacxtaj cimbaloj,
Gloru Lin per tintantaj cimbaloj.
6cxio spiranta gloru la Eternulon.
Haleluja!

LA SENTENCOJ DE SALOMONO

Cxapitro 1

1 Sentencoj de Salomono, filo de David, rexo de Izrael:

2 Por scii sacxon kaj moralinstruon;

Por kompreni parolojn de prudento;

3 Por ricevi instruon pri sacxo,

Vero, justo, kaj honesto;

4 Por doni al la malkleruloj spiriton,

Al la junulo scion kaj singardemon.

5 Sacxulo acxdu kaj plimultigu sian scion,

Kaj prudentulo akiros gvidajn kapablojn,

6 Por kompreni sentencon kaj retoracxon,

La vortojn de sacxuloj kaj iliajn enigmojn.

7 La timo antacx la Eternulo estas la komenco de sciado.

Sacxon kaj instruon malpiuloj malestimas.

8 Acxskultu, mia filo, la instruon de via patro,

Kaj ne forcetu la ordonon de via patrino;

9 Cxar ili estas bela krono por via kapo,

Kaj ornamo por via kolo.

10 Mia filo, se pekuloj vin logos,

Ne sekvu ilin.

11 Se ili diros: Iru kun ni,

Ni embuskos por mortigi,

Ni senkacxe insidos senkulpulojn;

12 Kiel cxeol ni englutos ilin vivajn,

Kaj la piulojn kiel irantajn en la tombon;

13 Ni trovos diversajn grandvaloracxojn,

Ni plenigos niajn domojn per rabacxo;

14 Vi lotos meze inter ni,

Unu monujo estos por ni cxiuj:

15 Mia filo, ne iru la vojon kune kun ili;

Gardu vian piedon de ilia vojstreko,

16 Cxar iliaj piedoj kuras al malbono,

Kaj rapidas, por vercxu sangon.

17 Cxar vane estas metata reto

Antacx la okuloj de cxiu birdo.

18 Kaj ili embuskas sian propran sangon,

Ili insidas siajn proprajn animojn.

19 Tiaj estas la vojoj de cxiu, kiu avidas rabakiron;

cxi forprenas la vivon de sia posedanto.

20La sacxo krias sur la strato;
cxi acxdigas sian vocxon sur la placoj;
21cxi vokas en la cxefaj kunvenejoj, cxe la pordegaj enirejoj;
En la urbo cxi diras siajn parolojn.
22cxis kiam, ho malkleruloj, vi amos nescion?
Kaj al blasfemantoj placxos blasfemado,
Kaj senprudentuloj malamos scion?
23Returnu vin al mia predikado;
Jen mi eligos al vi mian spiriton,
Mi sciigos al vi miajn vortojn.
24cxar mi vokis, kaj vi rifuzis;
Mi etendis mian manon, kaj neniuj atentis;
25Kaj vi forcxetis cxiajn miajn konsilojn,
Kaj miajn predikojn vi ne deziris;
26Tial ankax mi ridos cxe via malfelicxo;
Mi mokos, kiam timo vin atakos.
27Kiam la timo atakos vin kiel uragano,
Kaj via malfelicxo venos kiel ventego,
Kiam venos al vi mizero kaj sufero:
28Tiam ili min vokos, sed mi ne respondos;
Ili min sercxos, sed min ne trovos.
29Tial ke ili malamamis scion,
Kaj timon antax la Eternulo ili ne deziris havi,
30Ili ne deziris miajn konsilojn,
Ili malestimis cxiajn miajn predikojn:
31Ili manxu la fruktojn de sia agado,
Kaj ili saticxu de siaj pripensoj.
32cxar la kapricoj de la malsacxuloj ilin mortigas,
Kaj la senzorgeco de la senorduloj ilin pereigas.
33Sed kiu min acxskultas, tiu loxos sendancxere,
Kaj estos trankvila, kaj ne timos malbonon.

Cxapitro 2

1 Mia filo! se vi akceptos miajn parolojn
Kaj konservos cxe vi miajn ordonojn,
2Ke via orelo atente acxskultos sacxon
Kaj vian koron vi inklinigos al komprenado;
3Se vi vokos la prudenton
Kaj direktos vian vocxon al la sacxo;
4Se vi sercxos cxin kiel arcxenton,
Serxegos kiel trezoron:
5Tiam vi komprenos la timon antax la Eternulo,

Kaj vi akiros konadon pri Dio.
 6cxar la Eternulo donas sacxon;
 El Lia bucxo venas scio kaj kompreno.
 7Li havas helpon por la virtuloj;
 Li estas cxildo por tiuj, kiuj vivas pie.
 8Li gardas la iradon de la justo,
 Kaj zorgas pri la vojo de Siaj piuloj.
 9Tiam vi komprenos veremon kaj juston
 Kaj pion kaj cxiun bonan vojon.
 10cxar sacxo venos en vian koron,
 Kaj scio estos agrabla por via animo.
 11Bona konscio vin gvidos,
 Prudento vin gardos,
 12Por savi vin de la vojo de malbono,
 De homo, parolanta kontracxveracxon,
 13De tiuj, kiuj forlasas la cxustan vojon,
 Por iri la vojojn de mallumo,
 14Kiuj cxojas, kiam ili faras malbonon,
 Trovas plezuron en la malordo de la malboneco,
 15Kies vojoj estas malrektaj
 Kaj kies irado deflankicxis;
 16Por savi vin de fremda virino,
 De edzino ne via, kies paroloj estas glataj,
 17Kiu forlasas la amikon de sia juneco,
 Kaj forgesas la ligon de sia Dio;
 18cxar cxia domo kondukas al morto,
 Kaj cxiaj pacxo al la inferuloj;
 19cxuij, kiuj eniras al cxi, ne revenas,
 Kaj ne reatingas la vojon de la vivo;
 20Ke vi iru la vojon de bonuloj,
 Kaj sekvu la pacxosignojn de piuloj.
 21cxar la piuloj loxos sur la tero,
 Kaj la senpekuloj restos sur cxi;
 22Sed la malpiuloj estos ekstermitaj de sur la tero,
 Kaj la maliculoj estos malaperigitaj de tie.

Cxapitro 3

1 Mia filo! ne forgesu mian instruon,
 Kaj via koro konservu miajn ordonojn.
 2cxar ili akirigos al vi longan vivon,
 Jarojn de vivo kaj paco.
 3Favoro kaj vero vin ne forlasu;
 Alligu ilin al via kolo,
 Skribu ilin sur la tabeloj de via koro.
 4Kaj vi trovos favoron kaj bonan opinion

cxe Dio kaj homoj.

5Fidu la Eternulon per via tuta koro,

Kaj ne fidu vian prudenton.

6Konsciu Lin en cxiuj viaj vojoj,

Kaj Li cxustigos vian iradon.

7Ne opiniu vin sacxa;

Timu la Eternulon, kaj deturnu vin de malbono.

8cxi tio estos saniga por via korpo,

Kaj bona nutro por viaj ostoj.

9Faru honoron al la Eternulo el via havo

Kaj el la unuavenacxo de cxiuj viaj rikoltoj:

10Tiam viaj grenejoj tute plenixos,

Kaj viaj vinpremejoj superbordigos moston.

11La instruon de la Eternulo, ho mia filo, ne malcxatu;

Kaj ne deturnu vin, kiam Li faras al vi punon;

12cxar kiun la Eternulo amas, tiun Li punkorektas,

Kiel patro la filon, en kiu li havas plezuron.

13Felicxa estas la homo, kiu trovis sacxon,

Kaj la homo, kiu akiris prudenton;

14cxar estas pli bone cxin acxeti, ol acxeti arcxenton,

Kaj cxia rikoltacxo estas pli bona, ol pura oro.

15cxi estas pli kara, ol juveloj;

Kaj nenio, kion vi povus deziri, povas esti komparata kun cxi.

16Longa vivo estas en cxia dekstra mano;

Ricxo kaj gloro estas en cxia maldekstra mano.

17cxiaj vojoj estas vojoj agrablaj,

Kaj cxiuj cxiaj vojetoj estas paco.

18cxi estas arbo de vivo por tiuj, kiuj cxin ekkaptis;

Kaj felicxaj estas tiuj, kiuj cxin posedas.

19La Eternulo per sacxo fondis la teron;

Per prudento Li arancxis la cxielon.

20Per Lia cxionsciado disicxis abismoj;

Kaj la nuboj elvercxas roson.

21Mia filo! ili ne foriru de viaj okuloj;

Konservu klarecon de la kapo kaj prudenton:

22Ili estos vivo por via animo,

Kaj ornamo por via kolo.

23Tiam vi iros sendancxere vian vojon,

Kaj via piedo ne falpucixos.

24Kiam vi kucixos dormi, vi ne timos;

Kaj kiam vi kucxos, via dormo estos agrabla.

25Ne timu subitan teruron,

Nek pereigon, kiu povus veni de malbonuloj;

26cxar la Eternulo estos via helpo,
 Kaj gardos vian piedon kontracx reto.
 27Ne rifuzu bonon al la bezonantoj,
 Se via mano havas la forton por fari.
 28Kiam vi havas cxe vi, ne diru al via proksimulo:
 Iru kaj revenu, kaj morgacx mi donos.
 29Ne pripensu malbonon kontracx via proksimulo,
 Kiam li kun konfido locxas cxe vi.
 30Ne malpacu kun iu senkacxze,
 Se li ne faris al vi malbonon.
 31Ne envidu rabemulon,
 Kaj elektu neniun el liaj vojoj;
 32cxar la perversulojn la Eternulo abomenas,
 Kaj Sian intencon Li malkacxas al la piuloj.
 33Malbeno de la Eternulo estas en la domo de malbonulo,
 Kaj la locxejon de piuloj Li benas.
 34La mokantojn Li mokas,
 Kaj al la humiluloj Li donas favoron.
 35Honoron heredas sacxuloj;
 Sed malsacxuloj forportas honton.

Cxapitro 4

1Acxskultu, infanoj, la instruon de la patro,
 Kaj atentu, por lerni prudenton;
 2cxar bonan instruon mi donis al vi;
 Mian lecxon ne forlasu.
 3cxar mi estis filo de mia patro,
 Dorlotata kaj sola de mia patrino.
 4Kaj li instruis min, kaj diris al mi:
 Via koro akceptu miajn vortojn;
 Observu miajn ordonojn, kaj vi vivos.
 5Akiru sacxon, akiru prudenton;
 Ne forgesu, kaj ne deflankicxu de la paroloj de mia bucxo.
 6Ne forlasu cxin, kaj cxi vin gardos;
 Amu cxin, kaj cxi zorgos pri vi.
 7La komenco de sacxo estas: akiru sacxon;
 Kaj por via tuta havo akiru prudenton.
 8cxatu cxin alte, kaj cxi vin altigos;
 Kaj cxi donos al vi honoron, se vi cxin enbrakigos.
 9cxi donos cxarman ornamon al via kapo;
 Belan kronon cxi donacos al vi.

10Acxskultu, mia filo, kaj akceptu miajn vortojn;
 Kaj multixos la jaroj de via vivo.
 11Mi kondukos vin lacx la vojo de sacxo;

Mi irigos vin sur rekta vojstreko.
12Kiam vi iros, via irado ne estos malfaciligata;
Kaj kiam vi kuros, vi ne falpucixxos.
13Tenu forte la instruon, ne forlasu cxin;
Konservu cxin, cxar cxi estas via vivo.
14La vojstrekon de malpiuloj ne iru,
Kaj ne ekpacxu sur la vojo de malbonuloj;
15Evitu cxin, ne trapasu cxin;
Flankicxu de cxi, kaj preterpasu.
16cxar ili ne ekdormas, se ili ne faris malbonon;
Kaj ili perdas la dorman ripozon, se ili ne pekigis;
17cxar ili manxas panon de malpio
Kaj trinkas vinon de krimo.
18Kaj la vojo de piuloj estas kiel lumo levicxanta,
Kiu cxiam pli lumas cxis plena tagicxo.
19La vojo de malpiuloj estas kiel mallumo;
Ili ne scias, je kio ili falpucixxos.

20Mia filo, atentu miajn vortojn;
Klinu vian orelon al miaj paroloj.
21Ili ne foricxu de viaj okuloj;
Gardu ilin en via koro.
22cxar ili estas vivo por tiuj, kiuj ilin trovis,
Kaj sanigaj por ilia tuta korpo.
23Pli ol cxion gardatan, gardu vian koron;
cxar el cxi eliras la vivo.
24Forigu de vi falsemon de la bucxo,
Kaj malicon de la lipoj malproksimigu de vi.
25Viaj okuloj rigardu rekte,
Kaj viaj palpebroj direkticxu rekte antacxen.
26Fortikigu la direkton de viaj piedoj,
Kaj cxiuj viaj vojoj estu firmaj.
27Ne cxancelicxu dekstren, nek maldekstren;
Forigu de malbono vian piedon.

Cxapitro 5

1Mia filo! atentu mian sacxon;
Al mia prudento klinu vian orelon,
2Por ke vi konservu prudenton
Kaj via bucxo tenu scion.
3cxar la bucxo de malcxastulino elvercxas mielon,
Kaj cxia gorcxo estas pli glata ol oleo.
4Sed cxia sekvacxo estas maldolcxo kiel absinto,
Akra kiel ambacxtrancxa glavo.

5cxiaj piedoj iras malsupren al la morto;
 cxiaj pacxoĵ atingas cxeolon.
 6cxi ne iras rekte lacx la vojo de vivo;
 cxiaj pacxoĵ cxancelicxas, sed tion cxi ne scias.
 7Kaj nun, infanoj, acxskultu min,
 Kaj ne forklinicxu de la vortoj de mia bucxo.
 8Malproksimigu de cxi vian vojon,
 Kaj ne proksimicxu al la pordo de cxia domo,
 9Por ke vi ne fordonu al aliaj vian honoron
 Kaj viajn jarojn al la kruelulo,
 10Por ke fremduloj ne saticxu de via havo,
 Kaj viaj laboroj ne estu en fremda domo,
 11cxi vi cxemos en la fino,
 Kiam konsumicxos via karno kaj via korpo,
 12Kaj vi diros: Ho, kiel mi malamis instruon,
 Kaj mia koro malcxatis moraligon!
 13Kaj mi ne acxskultis la vocxon de miaj instruantoj,
 Kaj mi ne klinis mian oreĵon al miaj lernigantoj.
 14Mi estis preskacx en cxia malbono
 Meze de kunveno kaj societo.
 15Trinku akvon el via cisterno,
 Kaj fluantan el via puto.
 16Viaj fontoj disfluu eksteren,
 Akvaj torentoj en la stratojn.
 17Ili apartenu al vi sola,
 Sed ne al aliaj kun vi.
 18Via fonto estu benata;
 Kaj havu cxojon de la edzino de via juneco.
 19cxi estas cxarma kiel cervino,
 Kaj aminda kiel ibeksino;
 cxiaj karesoj cxuigu vin en cxiu tempo,
 cxia amo cxiam donu al vi plezuron.
 20Kaj kial, mia filo, vi volas sercxi al vi plezuron cxe fremda virino
 Kaj enbrakigi ne apartenantan al vi?
 21cxar antacx la okuloj de la Eternulo estas la vojoj de homo,
 Kaj cxuijn liajn irojn Li pripensas.
 22Liaj propraj malbonfaroj enkaptos la malpiulon,
 Kaj la cxnuroj de lia peko lin tenos.
 23Li mortos pro manko de eduko;
 Kaj la multo de lia senprudenteco lin devojigos.

Cxapitro 6

1Mia filo! se vi garantiis por via proksimulo
 Kaj donis vian manon por aliulo,
 2Tiam vi enreticxis per la vortoj de via bucxo,

Kapticxis per la vortoj de via bucxo.
3Tiam, mia filo, agu tiel kaj savicxu,
cxar vi falis en la mano de via proksimulo:
Iru, viglicxu, kaj petegu vian proksimulon;
4Ne lasu viajn okulojn dormi
Kaj viajn palpebrojn dormeti;
5Savu vin, kiel gazelo, el la mano,
Kaj kiel birdo el la mano de la birdokaptisto.

6Iru al la formiko, vi maldiligentulo;
Rigardu cxian agadon, kaj sacxicxu.
7Kvankam cxi ne havas estron,
Nek kontrolanton, nek reganton,
8cxi pretigas en la somero sian panon,
cxi kolektas dum la rikolto sian mancxon.
9cxis kiam, maldiligentulo, vi kucxos?
Kiam vi levicxos de via dormo?
10Iom da dormo, iom da dormeto,
Iom da kunmeto de la manoj por kucxado;
11Kaj venos via malricxeco kiel rabisto,
Kaj via senhaveco kiel viro armita.

12Homo sentacxga, homo malbonfarema,
Iras kun bucxo malica,
13Donas signojn per la okuloj, aludas per siaj piedoj,
Komprenigas per siaj fingroj;
14Perverseco estas en lia koro, li intencas malbonon;
En cxiu tempo li semas malpacon.
15Tial subite venos lia pereco;
Li estos rompita subite, kaj neniuj lin sanigos.
16Jen estas ses aferoj, kiujn la Eternulo malamas,
Kaj sep, kiujn Li abomenegas.
17Arogantaj okuloj, mensogema lango,
Kaj manoj, kiuj vercxas senkulpan sangon,
18Koro, kiu preparas malbonfarajn intencojn,
Piedoj, kiuj rapidas kuri al malbono,
19Falsa atestanto, kiu elspiras mensogojn;
Kaj tiu, kiu semas malpacon inter fratoj.

20Konservu, mia filo, la ordonon de via patro,
Kaj ne forcetu la instruon de via patrino.
21Ligu ilin por cxiam al via koro,
Volvu ilin sur vian kolon.
22Kiam vi iros, ili gvidos vin;
Kiam vi kucxicxos, ili vin gardos;

Kaj kiam vi vekicxos, ili parolos kun vi.
 23cxar moralordono estas lumingo, kaj instruo estas lumo,
 Kaj edifaj predikoj estas vojo de vivo,
 24Por gardi vin kontracx malbona virino,
 Kontracx glata lango de fremdulino.
 25Ne deziregu en via koro cxian belecon,
 Kaj ne kapticxu per cxiaj palpebroj.
 26cxar la kosto de publikulino estas nur unu pano;
 Sed fremda edzino forkaptas la grandvaloran animon.
 27cxu iu povas teni fajron en sia sino tiel,
 Ke liaj vestoj ne brulu?
 28cxu iu povas marxi sur ardantaj karboj,
 Ne bruligante siajn piedojn?
 29Tiel ankacx estas kun tiu, kiu venas al la edzino de sia proksimulo;
 Neniu, kiu cxin ektucxas, restas sen puno.
 30Oni ne faras grandan honton al cxtelanto,
 Se li cxtelas por sin satigi, kiam li malsatas;
 31Kaj kiam oni lin kaptas, li pagas sepoble;
 La tutan havon de sia domo li fordonas.
 32Sed kiu adultas kun virino, tiu estas sensacxa;
 Tiu, kiu faras tion, pereigas sian animon;
 33Batojn kaj malhonoron li ricevas,
 Kaj lia honto ne elvicicxas;
 34cxar furiozas la cxaluzo de la edzo;
 Kaj li ne indulgas en la tempo de la vencxo.
 35Li rigardas nenian kompenson,
 Kaj li ne akceptas, se vi volas ecx multe donaci.

Cxapitro 7

1Mia filo! konservu miajn vortojn,
 Kaj gardu cxe vi miajn moralordonojn.
 2Konservu miajn moralordonojn, kaj vivu;
 Kaj mian instruon, kiel la pupilon de viaj okuloj.
 3Ligu ilin al viaj fingroj;
 Skribu ilin sur la tabelo de via koro.
 4Diru al la sacxo: Vi estas mia fratino;
 Kaj la prudenton nomu mia parencino;
 5Por ke vi estu gardata kontracx fremda edzino,
 Kontracx fremdulino, kies paroloj estas glataj.
 6cxar mi rigardis tra fenestro de mia domo,
 Tra mia krado;
 7Kaj mi vidis inter la naivuloj,
 Mi rimarkis inter la nematuruloj junulon senprudentan,
 8Kiu pasis sur la placo preter cxia angulo,
 Kaj iris la vojon al cxia domo,

9En krepusko, en vespero de tago,
Kiam faricxis nokto kaj mallumo.
10Kaj jen renkonte al li iras virino
En ornamo de publikulino, ruzema je la koro.
11Bruema kaj vagema;
cxiaj piedoj ne loxas en cxia domo.
12Jen cxi estas sur la strato, jen sur la placoj,
Kaj apud cxiu angulo cxi embuskas.
13Kaj cxi kaptis lin, kaj kisis lin
Kun senhonta vizacxo, kaj diris al li:
14Mi devis alporti dankan oferdonon;
Hodiacx mi plenumis mian solenan promeson.
15Tial mi eliris al vi renkonte,
Por sercxu vian vizacxon, kaj mi vin trovis.
16Mi bele kovris mian liton
Per multkoloraj teksacxo el Egiptujo.
17Mi parfumis mian kucxejon
Per mirho, aloo, kaj cinamo.
18Venu, ni cxuu suficxe volupton cxis la mateno,
Ni plezuricxu per la amo.
19cxar mia edzo ne estas hejme,
Li iris en malproksiman vojon;
20La sakon kun mono li prenis kun si;
Li revenos hejmen je la plenluno.
21cxu forlogis lin per sia multeparolado,
Per sia glata bucxo cxi lin entiris.
22Li tuj iras post cxi,
Kiel bovo iras al la bucxo
Kaj kiel katenita malsacxulo al la puno;
23cxu sago fendas al li la hepton;
Kiel birdo rapidas al la kaptilo,
Kaj ne scias, ke cxi perigas sian vivon.
24Kaj nun, infanoj, acxskultu min,
Atentu la vortojn de mia bucxo.
25Via koro ne flankicxu al cxia vojo,
Ne eraru sur cxia irejo;
26cxar multajn cxi vundis kaj faligis,
Kaj multegaj estas cxiaj mortigitoj.
27cxia domo estas vojoj al cxeol,
Kiuj kondukas malsupren al la cxambroj de la morto.

Cxapitro 8

1cxu ne vokas la sacxo?
Kaj cxu la prudento ne acxdigas sian vocxon?

2cxi staras sur la pinto de altacxoj,
 Apud la vojo, cxe la vojkrucxoj.
 3Apud la pordegoj, cxe la eniro en la urbon,
 cxe la eniro tra la pordoj, cxi kantas:
 4Al vi, ho viroj, mi vokas;
 Kaj mia vocxo sin turnas al la homoj:
 5Komprenu, naivuloj, la prudenton,
 Kaj sensprituloj prenu en la koron.
 6Acxskultu, cxar mi parolos gravacxon,
 Kaj cxustacxo eliros el mia bucxo.
 7cxar mia lango parolos veron,
 Kaj malpiacxon abomenas miaj lipoj.
 8Justaj estas cxiuj paroloj de mia bucxo;
 Ili ne enhavas falson kaj malicon.
 9cxiuj ili estas cxustaj por tiu, kiu ilin komprenas,
 Kaj justaj por tiuj, kiuj akiris scion.
 10Prenu mian instruon, kaj ne arcxenton;
 Kaj la scion cxatu pli, ol plej puran oron.
 11cxar sacxo estas pli bona ol multekostaj cxtonoj;
 Kaj nenio, kion oni povas deziri, povas esti egala al cxi.
 12Mi, sacxo, loxas kun la prudento,
 Kaj mi trovas prudentajn konsilojn.
 13Timo antacx la Eternulo malamas malbonon,
 Fieron, malhumilon, kaj malbonan vojon;
 Malsinceran bucxon mi malamas.
 14De mi venas konsilo kaj bonarancxo;
 Mi estas prudento; al mi apartenas forto.
 15Per mi rexxas la rexxoj,
 Kaj la estroj donas lecxojn de justeco.
 16Per mi regas la princoj
 Kaj la potenculoj kaj cxiuj juxxantoj sur la tero.
 17Mi amas miajn amantojn;
 Kaj miaj sercxantoj min trovos.
 18Ricxo kaj gloro estas cxe mi,
 Dacxra havo kaj justo.
 19Mia frukto estas pli bona ol oro kaj ol plej pura oro;
 Kaj la rikolto de mi estas pli bona ol elektita arcxento.
 20Lacx la vojo de vero mi iras,
 Lacx la vojstreko de la justo;
 21Por heredigi al miaj amantoj esencan bonon,
 Kaj plenigi iliajn trezorejojn.
 22La Eternulo min formis en la komenco de Sia vojo,
 Antacx Siaj kreitacxo, tre antikve.
 23Antacx eterno mi estis firme fondita, en la komenco,
 Antacx la kreo de la tero.
 24Kiam ankoraŭ ne ekzistis la abismoj, mi estis jam naskita,

Kiam ancoracx ne ekzistis fontoj, cxprucigantaj akvon.

25Antacx ol la montoj estis starigitaj,

Antacx la altacxo mi estis kreita;

26Kiam la tero ancoracx ne estis farita, nek la kampoj,

Nek la komencaj polveroj de la mondo.

27Dum Li firmigis la cxielojn, mi jam estis tie;

Dum Li desegnis limojn sur la supracxo de la abismo,

28Dum Li fortikigis la nubojn supre,

Dum Li firmigis la fontojn de la abismo,

29Dum Li donis Sian lecxon al la maro,

Por ke la akvoj ne transpacxu siajn bordojn,

Kaj dum Li difinis la fundamentojn de la tero:

30Tiam mi estis cxe Li kiel konstruanto;

Mi estis la cxojo de cxiuj tagoj,

Ludante antacx Li cxiutempe.

31Mi ludas sur Lia mondo-tero;

Kaj mia cxojo estas inter la homidoj.

32Kaj nun, infanoj, acxskultu min;

Kaj felicxaj estos tiuj, kiuj iras lacx miaj vojoj.

33Acxskultu instruon kaj sacxixu,

Kaj ne forcxetu cxin.

34Felicxa estas la homo, kiu min acxskultas,

Kiu maldormas cxiutage cxe miaj pordoj,

Kiu staras garde cxe la fostoj de miaj pordegoj.

35cxar kiu min trovis, tiu trovis vivon,

Kaj akiros favoron de la Eternulo.

36Sed kiu maltrafas min, tiu difektas sian animon;

cxiuj, kiuj min malamas, amas la morton.

Cxapitro 9

1La sacxo konstruis sian domon,

cxarpentis cxiajn sep kolonojn.

2cxi bucxis sian bruton, vercxis sian vinon,

Kaj pretigis sian tablon.

3cxi sendis siajn servantinojn,

Por anonci sur la pintoj de la altacxo de la urbo:

4Kiu estas naiva, tiu sin turnu cxi tien!

Al la senspritulo cxi diris:

5Venu, mancxu de mia pano,

Kaj trinku el la vino, kiun mi envercxis.

6Forlasu la malsacxacxon, kaj vivu;

Kaj iru lacx la vojo de la prudento.

7Kiu instruas blasfemanton, tiu prenas sur sin malhonoron;

Kaj kiu penas cxustigi malpiulon, tiu estas mokata.
 8Ne penu cxustigi blasfemanton, ke li vin ne malamu:
 Penu cxustigi sacxulon, kaj li vin amos.
 9Donu al sacxulo, kaj li ancoracx pli sacxicxos;
 Instruu justulon, kaj li lernos pli.
 10La komenco de la sacxo estas timo antacx la Eternulo;
 Kaj ekkono pri la Sanktulo estas prudento.
 11cxar per mi plimulticxos viaj tagoj,
 Kaj aldonicxos al vi jaroj da vivo.
 12Se vi sacxicxis, vi sacxicxis por vi;
 Kaj se vi blasfemas, vi sola suferos.

13Virino malsacxa, bruema,
 Sensprita, kaj nenion scianta,
 14Sidas cxe la pordo de sia domo,
 Sur secxo sur altacxo de la urbo,
 15Por voki la pasantojn,
 Kiuj iras sian cxustan vojon:
 16Kiu estas naiva, tiu sin turnu cxi tien!
 Kaj al la senspritulo cxi diris:
 17Akvoj cxtelitaj estas dolcxaj,
 Kaj pano kacxita estas agrabla.
 18Kaj li ne scias, ke tie estas mortintoj
 Kaj ke cxiaj invititoj estas en la profundoj de cxeol.

Cxapitro 10

1Sentencoj de Salomono.

Sacxa filo estas cxojo por sia patro,
 Kaj filo malsacxa estas malcxojo por sia patrino.
 2Maljustaj trezoroj ne donas utilon;
 Sed bonfaremo savas de morto.
 3La Eternulo ne malsatigos animon de piulo;
 Sed la avidon de malpiulo Li forpucas.
 4Maldiligenta mano malricxigas;
 Sed mano de diligentuloj ricxigas.
 5Kiu kolektas dum la somero, tiu estas filo sacxa;
 Sed kiu dormas en la tempo de rikolto, tiu estas filo hontinda.
 6Beno estas sur la kapo de piulo;
 Sed la bucxo de malpiulo kacxas krimon.
 7La memoro de piulo estas benata;
 Sed la nomo de malpiuloj forputros.

8Kiu havas sacxan koron, tiu akceptos moralordonojn;
Sed kiu havas malsacxan bucxon, tiu renversicxos.
9Kiu iras en senkulpeco, tiu iras sendancxere;
Sed kiu kurbigas siajn vojojn, tiu estos punita.
10Kiu grimacas per la okulo, tiu kacxzas suferon;
Kaj kiu havas malsacxan bucxon, tiu renversicxos.
11La bucxo de piulo estas fonto de vivo;
Sed la bucxo de malpiulo kacxas krimon.
12Malamo kacxzas malpacon;
Sed amo kovras cxiujn pekojn.
13Sur la lipoj de prudentulo troviĝas sacxo;
Sed vergo apartenas al la dorso de sensacxulo.
14Sacxuloj konservas la scion;
Sed la bucxo de malsacxulo estas proksima al la perejo.
15La havo de ricxulo estas lia fortika urbo;
Sed perejo por la malricxuloj estas ilia malricxo.
16La laborpago de piulo estas por la vivo;
La enspezoj de malpiulo estas por peko.
17Kiu konservas la instruon, tiu iras al vivo;
Sed kiu forĉetas atentigon, tiu restas en eraro.
18Kiu kacxas malamon, tiu havas falseman bucxon;
Kaj kiu elirigas kalumnion, tiu estas malsacxulo.
19Cxe multo da vortoj ne evitebla estas peko;
Sed kiu retenas siajn lipojn, tiu estas sacxa.
20La lango de piulo estas plej bonspica arcxento;
La koro de malpiuloj estas kiel nenio.
21La lipoj de piulo gvidas multajn;
Sed malsacxuloj mortas pro manko de sacxo.
22La beno de la Eternulo ricxigas,
Kaj malcxojon Li ne aldonas al cxi.
23Por malsacxulo estas cxojo fari malbonon;
Kaj sacxo, por sacxulo.
24Kio timigas malpiulon, tio trafos lin;
Kaj kion deziras piuloj, tio estos donita al ili.
25Kiel pasanta ventego, tiel malpiulo rapide malaperas;
Sed piulo havas eternan fundamenton.
26Kiel la vinagro por la dentoj kaj la fumo por la okuloj,
Tiel la maldiligentulo estas por tiuj, kiuj lin sendis.
27La timo antaŭ la Eternulo multigas la tagojn;
Sed la jaroj de malpiuloj estos mallongigitaj.
28La atendo de piuloj faricxos cxojo;
Sed la espero de malpiuloj pereos.
29La vojo de la Eternulo estas defendo por la senpekulo,
Sed perejo por la malbonfarantoj.
30Piulo neniam falpucicxos;

Sed la malpiuloj ne restos sur la tero.
 31La bucxo de piulo eligas sacxon;
 Sed lango falsema estos ekstermita.
 32La lipoj de piulo anoncas favoracxon,
 Kaj la bucxo de malpiuloj malicacxon.

Cxapitro 11

1Malvera pesilo estas abomenacxo por la Eternulo;
 Sed plena pezo placxas al Li.
 2Se venis malhumileco, venos ankacx honto;
 Sed cxe la humiluloj estas sacxo.
 3La senkulpeco de la piuloj gvidos ilin;
 Sed la falsemo pereigos la maliculojn.
 4Ne helpos ricxo en la tago de kolero;
 Sed bonfaremo savas de morto.
 5La justeco de piulo ebenigas lian vojon;
 Sed malpiulo falos per sia malpieco.
 6La justeco de piuloj savos ilin;
 Sed la pasio de maliculoj ilin kaptos.
 7Kiam mortas homo pia, ne pereas lia espero;
 Sed la atendo de la pekuloj pereas.
 8Piulo estas savata kontracx mizero,
 Kaj malpiulo venas sur lian lokon.
 9Per la bucxo de hipokritulo difekticxas lia proksimulo;
 Sed per kompreno piuloj savicxas.
 10Kiam al la piuloj estas bone, la urbo cxojas;
 Kaj kiam pereas malpiuloj, cxi estas gaja.
 11Per la beno de piuloj urbo alticxas;
 Kaj per la bucxo de malpiuloj cxi ruinicxas.
 12Kiu mokas sian proksimulon, tiu estas malsacxulo;
 Sed homo prudenta silentas.
 13Kiu iras kun kalumnioj, tiu elperfidas sekreton;
 Sed kiu havas fidelan spiriton, tiu konservas aferon.
 14cxe manko de prikonsilicxo popolo pereas;
 Sed cxe multe da konsilantoj estas bonstato.
 15Malbonon faras al si tiu, kiu garantias por fremdulo;
 Sed kiu malamas donadon de mano, tiu estas ekster dancxero.
 16Aminda virino akiras honoron,
 Kaj potenculoj akiras ricxon.
 17Bonkora homo donos bonon al sia animo,
 Kaj kruelulo detruas sian karnon.
 18Malvirtulo akiras profiton malveran,

Kaj la semanto de virto veran rekompencan.
19Bonfarado kondukas al vivo;
Kaj kiu celas malbonon, tiu iras al sia morto.
20Abomenacxo por la Eternulo estas la malickoruloj;
Sed placxas al Li tiuj, kiuj iras vojon pian.
21Oni povas esti certa, ke malvirtulo ne restos senpuna;
Sed la idaro de virtuloj estos savita.
22Kiel ora ringo sur la nazo de porko,
Tiel estas virino bela, sed malbonkondukata.
23La deziro de virtuloj estas nur bono;
Sed malvirtuloj povas esperi nur koleron.
24Unu disdonas, kaj ricixigas cxiam pli;
Alia tro avaras, kaj tamen nur malricixigas.
25Animo benanta cxuos bonstaton;
Kaj kiu trinkigas, tiu mem havos sufcie por trinki.
26Kiu retenas grenon, tiun malbenas la popolo;
Sed beno venas sur la kapon de tiu, kiu disdonas.
27Kiu celas bonon, tiu atingos placxon;
Sed kiu sercxas malbonon, tiun cxi trafos.
28Kiu fidis sian ricxecon, tiu falos;
Sed virtuloj floras kiel juna folio.
29Kiu detruas sian domon, tiu heredos venton;
Kaj malsacxulo estas sklavo de sacxulo.
30La frukto de virtulo estas arbo de vivo;
Kaj akiranto de animoj estas sacxulo.
31Se virtulo ricevas redonon sur la tero,
Tiom pli malvirtulo kaj pekulo!

Cxapitro 12

1Kiu amas instruon, tiu amas scion;
Sed kiu malamas atentigon, tiu estas malsacxulo.
2Bonulo akiras favoron de la Eternulo;
Sed homo malica estos kondamnita.
3Ne fortikixos homo per malvirto;
Sed la radiko de virtuloj ne cxancelixos.
4Brava virino estas krono por sia edzo;
Sed senhonora estas kiel puso en liaj ostoj.
5La pensoj de virtuloj estas justeco;
La meditado de malvirtuloj estas malico.
6La paroloj de malvirtuloj estas insido pri sango;
Sed la bucxo de virtuloj ilin savas.

7La malvirtuloj renversicxos kaj malaperos;
 Sed la domo de virtuloj staros forte.
 8Oni lacxdas homon lacx lia sacxo;
 Sed perversulo estos hontigita.
 9Pli bona estas homo negrava, sed laboranta por si,
 Ol homo, kiu sercxas honoron, sed al kiu mankas pano.
 10Virtulo kompatas la vivon de sia bruto;
 Sed la koro de malvirtuloj estas kruela.
 11Kiu prilaboras sian teron, tiu havos sate da pano;
 Sed kiu sercxas vantacxojn, tiu estas malsacxulo.
 12Malvirtulo sercxas subtenon de malnobluloj;
 Sed la radiko de virtuloj donas forton.
 13Per siaj pekaj vortoj kapticxas malbonulo;
 Sed virtulo eliras de mizero.
 14Per la fruktoj de sia bucxo homo bone saticxas;
 Kaj lacx la merito de siaj manoj homo ricevas redonon.
 15La vojo de malsacxulo estas cxusta en liaj okuloj;
 Sed sacxulo acxskultas konsilon.
 16Malsacxulo tuj montras sian koleron;
 Sed sacxulo ignoras ofendon.
 17Kiu estas verama, tiu eldiras tion, kio estas cxusta,
 Sed falsama atestulo trompon.
 18Ofte nepripensita parolo vundas kiel glavo;
 Sed la lango de sacxuloj sanigas.
 19Parolo vera restas fortike por cxiam;
 Sed parolo malvera nur por momento.
 20Malico estas en la koro de malbonintenculoj;
 Sed cxe la pacigantoj estas cxojo.
 21Nenio malbona trafos virtulon;
 Sed la malvirtuloj havas plene da malbono.
 22Abomenacxo por la Eternulo estas bucxo mensogema;
 Sed kiuj agas lacx vero, tiuj placxas al Li.
 23Sacxa homo kacxas scion;
 Sed la koro de malsacxuloj elkrias malsacxecon.
 24La mano de diligentuloj regos;
 Sed mano maldiligenta pagos tributon.
 25Zorgo en la koro de homo cxin premas;
 Sed amika vorto cxin cxojigas.
 26Al la virtulo estas pli bone, ol al lia proksimulo;
 Sed la vojo de malvirtuloj ilin erarigas.
 27Maldiligenteco ne pretigos al si mancxon;
 Sed homo diligenta havas ricxecon.
 28Sur la vojo de virto estas vivo,
 Kaj cxi estos ebenigita kontracx morto.

Cxapitro 13

1Sacxa filo lernas de la patro;
Sed mokanto ne acxskultas moralinstruon.
2La frukto de la bucxo donas al homo bonan mancxon;
Sed la deziro de krimuloj estas perforto.
3Kiu gardas sian bucxon, tiu gardas sian animon;
Kiu tro malfermas sian bucxon, tiu pereas.
4La animo de maldiligentulo deziras, kaj ne ricevas;
Sed la animo de diligentuloj saticxas.
5Vorton malveran virtulo malamas;
Sed malvirtulo agas abomene kaj venas al honto.
6La virto gardas tiun, kiu iras cxustan vojon;
Sed la malvirto pereigas pekulon.
7Unu cxajnigas sin ricxa, havante nenion;
Alia cxajnigas sin malricxa, havante grandan ricxecon.
8Per sia ricxeco homo savas sian animon;
Sed malricxulo ne acxskultas atentigon.
9La lumo de virtuloj brilegas;
Sed la lumilo de malvirtuloj estingixos.
10Nur de malhumileco venas malpaco;
Sed la akceptantaj konsilojn havas sacxon.
11Ricxeco rapide akirita malgrandicxas;
Sed kion oni kolektas per laboro, tio multicxas.
12Espero prokrastata dolorigas la koron;
Sed plenumita deziro estas arbo de vivo.
13Kiu malcxatas diron, tiu malutilas al si mem;
Sed respektanta ordonon estos rekompencita.
14Instruo de sacxulo estas fonto de vivo,
Por evitigi la retojn de la morto.
15Bona prudento placxigas;
Sed la vojo de perfiduloj estas malglata.
16cxIU prudentulo agas konscie;
Sed malsacxulo elmontras malsacxecon.
17Malbona sendito falas en malfelicxon;
Sed sendito fidela sanigas.
18Malricxa kaj hontigata estos tiu, kiu forpucas instruon;
Sed kiu observas instruon, tiu estos estimata.
19Deziro plenumita estas agrable por la animo;
Sed malagrade por la malsacxuloj estas deturni sin de malbono.
20Kiu iras kun sacxuloj, tiu estos sacxa;
Sed kamarado de malsacxuloj suferos doloron.
21Pekulojn persektuas malbono;
Sed virtulojn rekompencas bono.

22Bonulo heredigas la nepojn;
 Kaj por virtulo konservixas la havo de pekulo.
 23Multe da manxaxo estas sur la kampo de malricxuloj;
 Sed multaj pereas pro manko de justeco.
 24Kiu cxparas sian vergon, tiu malamas sian filon;
 Sed kiu lin amas, tiu baldacx lin punas.
 25Virtulo manxas, por satigi sian animon;
 Sed la ventro de malvirtuloj havas mankon.

Cxapitro 14

1Sacxa virino konstruas sian domon;
 Sed malsacxa detruas cxin per siaj manoj.
 2Kiu iras la cxustan vojon, tiu timas la Eternulon;
 Sed kiu iras vojon malcxustan, tiu Lin malestimas.
 3En la buxo de malsacxulo estas vergo por lia malhumileco;
 Sed la buxo de sacxuloj ilin gardas.
 4Se ne ekzistas bovoj, la grenejoj estas malplenaj;
 Sed multe da profito estas de la forto de bovoj.
 5Verama atestanto ne mensogas;
 Sed atestanto falsama elspiras mensogojn.
 6Mokanto sercxas sacxecon kaj cxin ne trovas;
 Sed por sacxulo la sciado estas facila.
 7Foriru de homo malsacxa;
 cxar vi ne acxdos parolon de sacxo.
 8La sacxeco de sacxulo estas komprenado de sia vojo;
 Kaj la malsacxeco de malsacxuloj estas trompicxado.
 9Malsacxuloj cxercas pri siaj kulpoj;
 Sed inter virtuloj ekzistas reciproka favoro.
 10Koro krias sian propran malcxojon;
 Kaj en cxia cxojo ne partoprenas fremdulo.
 11Domo de malvirtuloj estos ekstermita;
 Sed dometo de virtuloj floras.
 12Iufoje vojo cxajnas cxusta al homo,
 Kaj tamen cxia fino kondukas al la morto.
 13Ankacx dum ridado povas dolori la koro;
 Kaj la fino de cxojo estas malcxojo.
 14Lacx siaj agoj manxos homo malbonkora;
 Kaj homo bona satixos per siaj faroj.
 15Naivulo kredas cxiun vorton;
 Sed sacxulo estas atenta pri sia vojo.
 16Sacxulo timas, kaj forklinixas de malbono;
 Sed malsacxulo estas incitixema kaj memfidema.

17Malpacienculo faras malsacxacojn;
Kaj malbonintenculo estas malamata.
18Naivuloj akiras malsacxecon;
Sed sacxuloj estas kronataj de klereco.
19Malbonuloj humilixos antacx bonuloj;
Kaj malvirtuloj estos antacx la pordego de virtulo.
20Malricxulo estas malamata ecx de sia proksimulo;
Sed ricxulo havas multe da amikoj.
21Kiu malcxatas sian proksimulon, tiu estas pekulo;
Sed kiu kompatas malricxulojn, tiu estas felicxa.
22cxu ne eraras malbonintenculoj?
Sed favorkoreco kaj vero estas cxe tiuj, kiuj havas bonajn intencojn.
23De cxiu laboro estos profito;
Sed de babilado venas nur senhaveco.
24Propra ricxeco estas krono por la sacxuloj;
Sed la malsacxeco de la malsacxuloj restas malsacxeco.
25Verparola atestanto savas animojn;
Sed malverparola elspiras trompon.
26En la timo antacx la Eternulo estas forta fortikacxo;
Kaj Li estos rifucxejo por Siaj infanoj.
27La timo antacx la Eternulo estas fonto de vivo,
Por evitigi la retojn de la morto.
28Grandeco de popolo estas gloro por recxo;
Kaj manko de popolo pereigas la reganton.
29Pacienculo havas multe da sacxo;
Sed malpacienculo elmontras malsacxecon.
30Trankvila koro estas vivo por la korpo;
Sed envio estas pusto por la ostoj.
31Kiu premas malricxulon, tiu ofendas lian Kreinton;
Kaj kiu Lin honoras, tiu kompatas malricxulon.
32Pro sia malboneco malvirtulo estos forpucxita;
Sed virtulo ecx mortante havas esperon.
33En la koro de sacxulo ripozas sacxo;
Kaj kio estas en malsacxuloj, tio elmontricxas.
34Virto altigas popolon;
Sed peko pereigas gentojn.
35Favoron de la recxo havas sklavo sacxa;
Sed kontracx malbonkondata li koleras.

Cxapitro 15

1Milda respondo kvietigas koleron;

Sed malmola vorto ekscitas koleron.
 2La lango de sacxuloj bonigas la instruon;
 Sed la bucxo de malsacxuloj elparolas sensencacxon.
 3Sur cxiu loko estas la okuloj de la Eternulo;
 Ili vidas la malbonulojn kaj bonulojn.
 4Milda lango estas arbo de vivo;
 Sed malbonparola rompas la spiriton.
 5Malsacxulo malcxatas la instruon de sia patro;
 Sed kiu plenumas la admonon, tiu estas prudenta.
 6En la domo de virtulo estas multe da trezoroj;
 Sed en la profito de malvirtulo estas pere.
 7La bucxo de sacxuloj semas instruon;
 Sed la koro de malsacxuloj ne estas tia.
 8Oferdono de malvirtuloj estas abomenacxo por la Eternulo;
 Sed la precxo de virtuloj al Li placxas.
 9Abomenacxo por la Eternulo estas la vojo de malvirtulo;
 Sed kiu celas virton, tiun Li amas.
 10Malbona puno atendas tiun, kiu forlasas la vojon;
 Kaj la malamanto de admono mortos.
 11Cxeol kaj la abismo estas antacx la Eternulo;
 Tiom pli la koroj de la homidoj.
 12Mokanto ne amas tiun, kiu lin admonas;
 Al sacxuloj li ne iras.
 13Cxoja koro faras la vizacxon cxoja;
 Sed cxe cxagreno de la koro la spirito estas malgaja.
 14La koro de sacxulo sercxas instruon;
 Sed la bucxo de malsacxuloj nutras sin per malsacxeco.
 15Cxuij tagoj de malfelicxulo estas malbonaj;
 Sed kontenta koro estas festenado.
 16Pli bona estas malmulto kun timo antacx la Eternulo,
 Ol granda trezoro kun maltrankvileco cxe cxi.
 17Pli bona estas mancxo el verdacxo, sed kun amo,
 Ol grasa bovo, sed kun malamo.
 18Kolerema homo kacxzas malpacon;
 Kaj pacienculo kvietigas disputon.
 19La vojo de maldiligentulo estas kiel dornarbeto;
 Sed la vojo de virtuloj estas ebenigita.
 20Sacxa filo cxojigas la patron;
 Sed homo malsacxa estas malhonoro por sia patrino.
 21Malsacxeco estas cxojo por malsacxulo;
 Sed homo prudenta iras cxustan vojon.
 22Kie ne estas konsilo, tie la entreprenoj neniicxas;
 Sed cxe multe da konsilantoj ili restas fortikaj.
 23Plezuro por homo estas en la respondo de lia bucxo;
 Kaj kiel bona estas vorto en la cxusta tempo!
 24La vojo de la vivo por sacxulo iras supren,

Por ke li evitu cxeolon malsupre.
25La domon de fieruloj la Eternulo ruinigas;
Sed Li gardas la limojn de vidvino.
26Abomenacxo por la Eternulo estas la intencoj de malnoblulo;
Sed agrablaj estas la paroloj de puruloj.
27Profitemulo malcxojigas sian domon;
Sed kiu malamas donacojn, tiu vivos.
28La koro de virtulo pripensas respondon;
Sed la bucxo de malvirtuloj elfluigas malbonon.
29La Eternulo estas malproksima de la malvirtuloj;
Sed la precxon de la virtuloj Li acxskultas.
30Luma okulo cxojigas la koron;
Bona sciigo fortikigas la ostojn.
31Orelo, kiu acxskultas la instruon de la vivo,
Loxos inter sacxuloj.
32Kiu forpucxas admonon, tiu malestimas sian animon;
Sed kiu acxskultas instruon, tiu akiras sacxon.
33La timo antacx la Eternulo instruas sacxon,
Kaj humileco trovicxas antacx honoro.

Cxapitro 16

1Al la homo apartenas la projektoj de la koro;
Sed de la Eternulo venas la vortoj de la lango.
2cxuij vojoj de la homo estas puraj en liaj okuloj;
Sed la Eternulo esploras la spiritojn.
3Transdonu al la Eternulo viajn farojn;
Tiam viaj entreprenoj staros forte.
4cxiu faro de la Eternulo havas sian celon;
Ecx malvirtulo estas farita por tago de malbono.
5cxiu malhumilulo estas abomenacxo por la Eternulo;
Kaj li certe ne restos ne punita.
6Per bono kaj vero pardonicxas peko;
Kaj per timo antacx la Eternulo oni evitas malbonon.
7Kiam al la Eternulo placxas la vojoj de homo,
Li ecx liajn malamikojn pacigas kun li.
8Pli bona estas malmulto, sed kun justeco,
Ol granda profito, sed maljusta.
9La koro de homo pripensas sian vojon;
Sed la Eternulo direktas lian iradon.
10Sorcxo estas sur la lipoj de recxo;
Lia bucxo ne peku cxe la jucxo.

11cxusta pesilo kaj cxustaj pesiltasoj estas de la Eternulo;
 cxiuj pezilcxtonoj en la sako estas Lia faro.
 12Abomenacxo por recxo estas fari maljustacxon;
 cxar per justeco staras fortike la trono.
 13Al la recxo placxas lipoj veramaj;
 Kaj ili amas tiun, kiu parolas la veron.
 14Kolero de recxo estas kuriero de morto;
 Sed homo sacxa igas cxin pardoni.
 15Luma vizacxo de recxo estas vivo;
 Kaj lia favoro estas kiel nubo kun printempa pluvo.
 16Akiro de sacxeco estas multe pli bona ol oro;
 Kaj akiro de prudento estas preferinda ol arcxento.
 17La vojo de virtuloj evitas malbonon;
 Kiu gardas sian vojon, tiu konservas sian animon.
 18Antacx la pereco venas fiereco;
 Kaj antacx la falo iras malhumileco.
 19Pli bone estas esti humila kun malricxuloj,
 Ol dividi akiron kun fieruloj.
 20Kiu prudente kondukas aferon, tiu trovos bonon;
 Kaj kiu fidis la Eternulon, tiu estas felicxa.
 21Kiu havas prudentan koron, tiu estas nomata sacxulo;
 Kaj agrablaj paroloj plivalorigas la instruon.
 22Sacxo estas fonto de vivo por sia posedanto;
 Sed la instruo de malsacxuloj estas malsacxeco.
 23La koro de sacxulo prudentigas lian bucxon,
 Kaj en lia bucxo plivaloricxas la instruo.
 24Agrabla parolo estas frecxa mielo,
 Dolcxa por la animo kaj saniga por la ostoj.
 25Iufoje vojo cxajnas cxusta al homo,
 Kaj tamen cxia fino kondukas al la morto.
 26Kiu laboras, tiu laboras por si mem;
 cxar lin devigas lia bucxo.
 27Malbona homo kacxzas malbonon;
 Kaj sur liaj lipoj estas kvazacx brulanta fajro.
 28Malica homo disvastigas malpacon;
 Kaj kalumnianto disigas amikojn.
 29Rabemulo forlogas sian proksimulon
 Kaj kondukas lin sur vojo malbona.
 30Kiu faras signojn per la okuloj, tiu intencas malicon;
 Kiu faras signojn per la lipoj, tiu plenumas malbonon.
 31Krono de gloro estas la grizeco;
 Sur la vojo de justeco cxi estas trovata.
 32Pacienculo estas pli bona ol fortulo;
 Kaj kiu regas sian spiriton, tiu estas pli bona ol militakiranto de urbo.
 33Sur la baskon oni cxetas loton;
 Sed cxia tuta decido estas de la Eternulo.

Cxapitro 17

1Pli bona estas seka peco da pano, sed kun trankvileco,
Ol domo plena de viando, kun malpaco.
2Sacxa sklavo regos super filo hontinda,
Kaj dividos heredon kune kun fratoj.
3Fandujo estas por arcxento, kaj forno por oro;
Sed la korojn esploras la Eternulo.
4Malbonfaranto obeas malbonajn bucxojn;
Malveremulo atentas malpian langon.
5Kiu mokas malricxulon, tiu ofendas lian Kreinton;
Kiu cxojas pri ies malfelicxo, tiu ne restos sen puno.
6Nepoj estas krono por maljunuloj;
Kaj gloro por infanoj estas iliaj gepatroj.
7Al malsacxulo ne konvenas alta parolado,
Kaj ancoracx malpli al nobelo mensogado.
8Donaco estas juvelo en la okuloj de sia mastro;
Kien ajn li sin turnos, li sukcesos.
9Kiu kovras kulpon, tiu sercxas amikecon;
Sed kiu reparaolas pri la afero, tiu disigas amikojn.
10Pli efikas riprocxo cxe sacxulo,
Ol cent batoj cxe malsacxulo.
11Malbonulo sercxas nur ribelon;
Sed terura sendato estos sendita kontraŭ lin.
12Pli bone estas renkonti ursinon, al kiu estas rabitaj cxiaj infanoj,
Ol malsacxulon kun lia malsacxeco.
13Kiu redonas malbonon por bono,
El ties domo ne malaperos malbono.
14La komenco de malpaco estas kiel liberigo de akvo;
Antaŭ ol cxi tro vasticxis, forlasu la malpacon.
15Kiu pravigas malvirtulon, kaj kiu malpravigas virtulon,
Ambaŭ estas abomenacxo por la Eternulo.
16Por kio servas mono en la mano de malsacxulo?
cxu por acxeti sacxon, kiam li prudenton ne havas?
17En cxiu tempo amiko amas,
Kaj li faricxas frato en mizero.
18Homo malsacxa donas manon en manon,
Kaj garantias por sia proksimulo.
19Kiu amas malpacon, tiu amas pekon;
Kiu tro alte levas sian pordon, tiu sercxas pereon.
20Malica koro ne trovos bonon;

Kaj kiu havas necxustan langon, tiu enfalos en malfelicxon.
 21Kiu naskas malsacxulon, tiu havas cxagrenon;
 Kaj patro de malprudentulo ne havos cxojon.
 22cxoja koro estas saniga;
 Kaj malcxoja spirito sekigas la ostojn.
 23Kacxitajn donacojn akceptas malvirtulo,
 Por deklini la vojon de la justeco.
 24Antacx la vizacxo de prudentulo estas sacxo;
 Sed la okuloj de malsacxulo estas en la fino de la tero.
 25Filo malsacxa estas cxagreno por sia patro,
 Kaj malcxojo por sia patrino.
 26Ne estas bone suferigi virtulon,
 Nek bati noblulon, kiu agas juste.
 27Kiu cxparas siajn vortojn, tiu estas prudenta;
 Kaj trankvilanimulo estas homo sacxa.
 28Ecx malsacxulo, se li silentas, estas rigardata kiel sacxulo;
 Kaj kiel prudentulo, se li tenas fermita sian bucxon.

Cxapitro 18

1Kiu aparticxas, tiu sercxas sian volupton
 Kaj iras kontracx cxiu sacxa konsilo.
 2Malsacxulo ne deziras prudenton,
 Sed nur malkovri sian koron.
 3Kiam venas malvirtulo,
 Venas ankacx malestimo kun honto kaj moko.
 4La vortoj de homa bucxo estas profunda akvo;
 La fonto de sacxo estas fluanta rivero.
 5Ne estas bone favori malvirtulon,
 Por faligi virtulon cxe la juxto.
 6La lipoj de malsacxulo kondukas al malpaco,
 Kaj lia bucxo venigas batojn.
 7La bucxo de malsacxulo estas pereco por li,
 Kaj liaj lipoj enretigas lian animon.
 8La vortoj de kalumnianto estas kiel frandacxo,
 Kaj ili penetras en la profundon de la ventro.
 9Kiu estas senzorga en sia laborado,
 Tiu estas frato de pereiganto.
 10La nomo de la Eternulo estas fortika turo:
 Tien kuras virtulo, kaj estas cxirmata.
 11La havo de ricxulo estas lia fortika urbo,
 Kaj kiel alta muro en lia imago.
 12Antacx la pereco la koro de homo fiericxas,

Kaj antacx honoro estas humileco.
13Kiu respondas, antacx ol li acxdis,
Tiu havas malsacxon kaj honton.
14La spirito de homo nutras lin en lia malsano;
Sed spiriton premitan kiu povas elporti?
15La koro de sacxulo akiras prudenton,
Kaj la orelo de sacxuloj sercxas scion.
16Donaco de homo donas al li vastecon
Kaj kondukas lin al la grandsinjoroj.
17La unua estas prava en sia proceso;
Sed venas lia proksimulo kaj cxin klarigas.
18La loto cxesigas disputojn
Kaj decidas inter potenculoj.
19Malpacicxinta frato estas pli obstina, ol fortikigita urbo;
Kaj disputoj estas kiel rigliloj de turo.
20De la fruktoj de la bucxo de homo saticxas lia ventro;
Li mancxas la produktojn de siaj lipoj.
21Morto kaj vivo dependas de la lango;
Kaj kiu cxin amas, tiu mancxos cxiajn fruktojn.
22Kiu trovis edzinon, tiu trovis bonon
Kaj ricevis favoron de la Eternulo.
23Per petegado parolas malricxulo;
Kaj ricxulo respondas arogante.
24Havi multajn amikojn estas embarase;
Sed ofte amiko estas pli sindona ol frato.

Cxapitro 19

1Pli bona estas malricxulo, kiu iras en sia senkulpeco,
Ol homo, kiu estas malicbucxulo kaj malsacxulo.
2Vivo sen prudento ne estas bona;
Kaj kiu tro rapidas, tiu maltrafas la vojon.
3Malsacxeco de homo erarigas lian vojon,
Kaj lia koro koleras la Eternulon.
4Ricxeco donas multon da amikoj;
Sed malricxulo estas forlasata de sia amiko.
5Falsa atestanto ne restos sen puno;
Kaj kiu elspiras mensogojn, tiu ne savicxos.
6Multaj sercxas favoron de malavarulo;
Kaj cxiu estas amiko de homo, kiu donas donacojn.
7cxuij fratoj de malricxulo lin malamas;
Tiom pli malproksimicxas de li liaj amikoj!

Li havas esperon pri vortoj, kiuj ne estos plenumitaj.
 8Kiu akiras prudenton, tiu amas sian animon;
 Kiu gardas sacxon, tiu trovas bonon.
 9Falsa atestanto ne restos sen puno;
 Kaj kiu elspiras mensogojn, tiu pereos.
 10Al malsacxulo ne konvenas agrablacxo;
 Ankoraĵo malpli konvenas al sklavo regi super princoj.
 11Sacro de homo faras lin pacienca;
 Kaj gloro por li estas pardoni pekon.
 12Kiel kriego de leono estas la kolero de reĉxo;
 Kaj lia favoro estas kiel roso sur herbo.
 13Pereo por sia patro estas malsacxa filo;
 Kaj malpacema edzino estas kiel konstanta gutado.
 14Domo kaj havo estas heredataj post gepatroj;
 Sed sacxa edzino estas de la Eternulo.
 15Mallaboremeco enigas en profundan dormon,
 Kaj animo maldiligenta suferos malsaton.
 16Kiu konservas moralordonon, tiu konservas sian animon;
 Sed kiu ne atentis Lian vojon, tiu mortos.
 17Kiu kompatas malricxulon, tiu pruntedonas al la Eternulo,
 Kaj Tiu redonos al li por lia bonfaro.
 18Punu vian filon, dum ekzistas espero,
 Sed via koro ne deziru lian pereon.
 19Koleranto devas esti punata;
 cxar se vi lin indulgos, li faricxos ankoraĵo pli kolerema.
 20Acxskultu konsilon kaj akceptu admonon,
 Por ke vi poste estu sacxa.
 21Multaj estas la intencoj en la koro de homo,
 Sed la decido de la Eternulo restas fortike.
 22Ornamo estas por la homo lia bonfaro;
 Kaj pli bona estas malricxulo, ol homo mensogema.
 23Timo antaŭ la Eternulo kondukas al vivo,
 Al sateco, kaj al evito de malbono.
 24Mallaboremulo metas sian manon en la poton,
 Kaj ecx al sia bucxo li cxin ne relevas.
 25Se vi batos blasfemanton, sensciulo faricxos atenta;
 Se oni punas sacxulon, li komprenas la instruon.
 26Kiu ruinigas patron kaj forpelas patrinon,
 Tiu estas filo hontinda kaj malbeninda.
 27cxesu, mia filo, acxskulti admonon
 Kaj tamen deklinicxi de la vortoj de la instruo.
 28Fripona atestanto mokas juxxon;
 Kaj la bucxo de malvirtuloj englutis maljustacxon.
 29La blasfemantojn atendas punoj,
 Kaj batoj la dorson de malsacxuloj.

Cxapitro 20

1La vino estas blasfemanto, ebriiga trinkacxo estas sovacxa;
Kaj kiu delogixas per ili, tiu ne estas prudenta.
2Minaco de recxo estas kiel kriego de leono;
Kiu lin kolerigas, tiu pekas kontrakx sia animo.
3Estas honoro por homo cxesigi malpacon;
Sed cxiu malsacxulo estas malpacema.
4En la malvarma tempo mallaborulo ne plugas;
Li petos en acxtuno, kaj li nenion ricevos.
5Intenco en la koro de homo estas profunda akvo;
Sed homo sacxa cxin elcxerpos.
6Multaj homoj proklamas pri sia boneco;
Sed kiu trovos homon fidelan?
7Virtulo iras en sia senpekeco;
Felicxaj estas liaj infanoj post li.
8Recxo, kiu sidas sur trono de jucxo,
Disventumas per siaj okuloj cxion malbonan.
9Kiu povas diri: Mi purigis mian koron,
Mi estas libera de mia peko?
10Neegalaj peziloj, neegalaj mezuroj,
Ambacx estas abomenacxo por la Eternulo.
11Ecx knabon oni povas ekkoni lacx liaj faroj,
cxu estas pura kaj justa lia konduto.
12Orelon acxdantan kaj okulon vidantan:
Ilin ambacx kreis la Eternulo.
13Ne amu dormon, por ke vi ne malricxi cxu;
Malfermu viajn okulojn, kaj vi saticxos de pano.
14Malbona, malbona, diras la acxetanto;
Sed kiam li foriris, tiam li fanfaronas.
15Oni povas havi oron kaj multe da perloj;
Sed bucxo prudenta estas multevalora ilo.
16Prenu la veston de tiu, kiu garantiis por aliulo;
Kaj pro la fremduloj prenu de li garantiacxon.
17Malhonesta pano estas bongusta por homo;
Sed lia bucxo poste estos plena de cxtonetoj.
18Intencoj fortikixas per konsilo;
Kaj militon oni faru prudente.
19Kiu malkacxas sekreton, tiu estas kiel kalumnianto;
Ne komunikixu kun tiu, kiu havas larxan bucxon.
20Kiu malbenas sian patron kaj sian patrinon,
Ties lumilo estingixos meze de profunda mallumo.
21Heredo, al kiu oni komence tro rapidas,
Ne estas benata en sia fino.
22Ne diru: Mi repagos malbonon;

Fidu la Eternulon, kaj Li vin helpos.
 23Neegalaj peziloj estas abomenacxo por la Eternulo,
 Kaj malvera pesilo estas ne bona.
 24La irado de homo dependas de la Eternulo;
 Kiel homo povus kompreni sian vojon?
 25cxu estas reto por homo, se li rapidas nomi ion sankta
 Kaj esploras nur post faro de promeso.
 26Sacxa recxo dispelas malvirtulojn,
 Kaj venigas radon sur ilin.
 27La animo de homo estas lumilo de la Eternulo;
 cxu esploras cxuijn internacxojn de la korpo.
 28Favorkoreco kaj veremeco hardas recxon;
 Kaj per favorkoreco li subtenas sian tronon.
 29Gloro por junuloj estas ilia forto,
 Kaj ornamo por maljunuloj estas grizeco.
 30Vundoj de battoj devas penetri en malbonulon,
 Kaj frapoj devas iri profunde en lian korpon.

Cxapitro 21

1Kiel akvaj torentoj estas la koro de recxo en la mano de la Eternulo:
 Kien Li volas, Li cxin direktas.
 2cxuij vojoj de homo estas cxustaj en liaj okuloj;
 Sed la Eternulo pesas la korojn.
 3Plenumado de vero kaj justeco
 Estas al la Eternulo pli agrabla ol oferado.
 4Fieraj okuloj kaj aroganta koro,
 Kulturacxo de malvirtuloj, estas peko.
 5La entreprenoj de diligentulo donas nur profiton;
 Sed cxiu trorapidado kondukas nur al manko.
 6Akirado de trezoroj per lango mensogema
 Estas vanta bloveto, retoj de morto.
 7La rabo de malvirtuloj atakos ilin mem;
 cxar ili ne volis fari justacxon.
 8Malrekta estas la vojo de homo kulpa;
 Sed la agado de purulo estas cxusta.
 9Pli bone estas locxi sur angulo de tegmento,
 Ol kun malpacema edzino en komunua domo.
 10La animo de malvirtulo deziras malbonon;
 Lia proksimulo ne estas favorata de li.
 11Kiam blasfemanto estas punata, senspertulo faricxas pli sacxa;
 Kaj kiam oni instruas sacxulon, li akiras prudenton.
 12La Justulo rigardas la domon de malvirtulo,
 Kaj Li faligas malvirtulojn en malbonon.
 13Se iu cxtopas sian orelon kontraŭ krio de malricxulo,
 Li ankacx vokos kaj ne estos acxskultata.

14Sekreta donaco kvietigas koleron,
Kaj donaco en la sinon, fortan furiozon.
15Farado de justacxo estas cxojo por la virtulo
Kaj teruro por la malbonaguloj.
16Homo, kiu erarforicxis de la vojo de prudento,
Ekloxxos en komunumo de mortintoj.
17Kiu amas gajecon, tiu havos mankon;
Kiu amas vinon kaj oleon, tiu ne estos ricxa.
18La malvirtulo estos liberiga anstatacxo por la virtulo,
Kaj malpiulo por piuloj.
19Pli bone estas locxi en lando dezerta,
Ol kun malpacema kaj kolerema edzino.
20cxarma trezoro kaj oleo estas en la domo de sacxulo;
Sed homo malsacxa cxion englutas.
21Kiu celas justecon kaj bonecon,
Tiu trovos vivon, justecon, kaj honoron.
22Kontracx urbon de fortuloj eliras sacxulo,
Kaj li faligas cxian fortan fortikacxon.
23Kiu gardas sian bucxon kaj sian langon,
Tiu gardas sian animon kontracx malfelicxoj.
24Fiera malbonulo, kiun oni nomas blasfemulo,
Agas kun kolero kaj malboneco.
25La deziro de mallaborulo lin mortigas,
cxar liaj manoj ne volas labori.
26Tuttage li forte deziras;
Sed virtulo donas kaj ne rifuzas.
27Oferdono de malvirtuloj estas abomenacxo;
Kiom pli, kiam li cxin alportas kiel pekoferon!
28Mensoga atestanto pereos;
Sed homo, kiu mem acxdis, parolos por cxiam.
29Malvirtulo tenas sian vizacxon arogante;
Sed virtulo zorgas pri sia vojo.
30Ne ekzistas sacxo, ne ekzistas prudento,
Ne ekzistas konsilo kontracx la Eternulo.
31cxevalo estas preparata por la tago de milito;
Sed la helpo venas de la Eternulo.

Cxapitro 22

1Nomo bona estas pli preferinda, ol granda ricxeco;
Kaj bona estimo, ol arcxento kaj oro.
2Ricxulo kaj malricxulo renkonticxas;
Ilin ambacx kreis la Eternulo.
3Prudentulo antacxvidas malbonon, kaj kacxicxas;
Sed naivuloj antacxenpacxas, kaj difekticxas.

4Por humileco kaj timo antacx la Eternulo
 Oni ricevas ricxecon kaj honoron kaj vivon.
 5Dornoj kaj retoj estas sur la vojo de malbonagulo;
 Kiu gardas sian animon, tiu malproksimicxas de ili.
 6Instruu knabon konforme al lia vojo,
 Kaj ecx maljunicxinte li ne deklinicxos de cxi.
 7Ricxulo regas super malricxuloj,
 Kaj kiu prunteprenas, tiu estas sklavo de la pruntedoninto.
 8Kiu semas maljustacxon, tiu rikoltos suferon,
 Kaj la kano de lia krueleco rompicxos.
 9Bonokululo estos benata;
 cxar li donas el sia pano al malricxulo.
 10Forpelu blasfemulon, kaj foriros malpaco,
 Kaj cxesicxos malkonsento kaj ofendo.
 11Kiu amas purecon de koro kaj agrable parolas,
 Al tiu la rexo estas amiko.
 12La okuloj de la Eternulo gardas la prudenton;
 Sed la vortojn de maliculo Li renversas.
 13Mallaborulo diras: Leono estas ekstere,
 Mi povus esti mortigita meze de la strato.
 14La bucxo de malcxastulino estas profunda foso;
 Kiun la Eternulo koleras, tiu tien enfalas.
 15Malsacxeco forte sidas en la koro de knabo;
 Sed vergo punanta cxin elpelas el cxi.
 16Kiu premas malricxulon, por pligrandigi sian ricxecon,
 Tiu donas al ricxulo, por ke li malricxixu.

 17Klinu vian orelon kaj acxskultu vortojn de sacxuloj,
 Kaj direktu vian koron al mia instruo;
 18cxar ili estos agrablaj, se vi gardos ilin en via interno;
 Ili estos cxiuj pretaj sur viaj lipoj.
 19Ke al la Eternulo estu via fido,
 Tion mi instruis al vi hodiaux.
 20cxu mi ne skribis al vi tion trifoje
 Kun konsiloj kaj scio,
 21Por sciigi al vi la cxustecon de la paroloj de vero,
 Por ke vi transdonu la parolojn de vero al tiuj, kiuj vin sendis?

 22Ne prirabu malricxulon, pro tio, ke li estas malricxa;
 Kaj ne premu senhavulon cxe la pordego;
 23cxar la Eternulo defendos ilian aferon
 Kaj dispremos iliajn premantojn.
 24Ne amikicxu kun homo kolerema,
 Kaj ne komunikicxu kun homo flamixema;
 25Ke vi ne lernu lian vojon
 Kaj ne ricevu reton por via animo.

26Ne estu inter tiuj, kiuj firmigas per mano,
Kiuj garantias por cxuldoj.
27Se vi ne havos per kio pagi,
Oni ja prenos vian litacxon de sub vi.
28Ne forexovu la antikvajn limojn,
Kiujn faris viaj patroj.
29Se vi vidas homon lertan en sia profesio, li staros antacx recxo;
Li ne staros antacx maleminentuloj.

Cxapitro 23

1Kiam vi sidixos, por manxi kun reganto,
Rigardu bone, kio estas antacx vi;
2Kaj vi metu tranxilon al via gorcxo,
Se vi estas avidulo.
3Ne deziru liajn bongustajn mancxojn;
cxar cxi estas trompa pano.
4Ne penu ricxicxi;
Forlasu vian pripensadon.
5cxu vi direktos viajn okulojn al cxi? cxi jam ne ekzistos;
cxar ricxeco faras al si flugilojn kiel aglo, kaj forflugas al la cxielo.
6Ne mancxu panon de malbondeziranto,
Kaj ne deziru liajn bongustajn mancxojn.
7cxar kiaj estas la pensoj en lia animo, tia li ankacx estas:
Mancxu kaj trinku, li diros al vi,
Sed lia koro ne estas kun vi.
8La pecon, kiun vi manxis, vi elvomos;
Kaj vane vi perdis viajn agrablajn vortojn.
9En la orelojn de malsacxulo ne parolu;
cxar li malcxatos la sacxecon de viaj vortoj.
10Ne forexovu la antikvajn limojn,
Kaj sur la kampon de orfoj ne iru.
11cxar ilia Liberiganto estas forta;
Li defendos ilian aferon kontra cx vi.
12Elmetu vian koron al instruo
Kaj viajn orelojn al paroloj de prudento.
13Ne malvolu puni knabon:
Se vi batos lin per kano, li ne mortos.
14Vi batos lin per kano,
Kaj lian animon vi savos de cxeol.
15Mia filo, se via koro estos sacxa,
Tiam cxojos ankacx mia koro.
16Kaj mia internacxo cxojos,
Kiam viaj lipoj parolos cxustacxon.
17Via koro sin tiru ne al pekuloj,

Sed al timo antacx la Eternulo cxiutage.
 18cxar ekzistas estonteco,
 Kaj via espero ne perdixos.
 19Acxskultu vi, mia filo, kaj estu sacxa,
 Kaj direktu vian koron al la cxusta vojo.
 20Ne estu inter la drinkantoj de vino,
 Inter tiuj, kiuj mancxas tro da viando;
 21cxar drinkemulo kaj mancxegemulo malricixos,
 Kaj dormemulo havos sur si cxifonacxojn.
 22Acxskultu vian patron, kiu vin naskigis,
 Kaj ne malcxatu vian patrinon, kiam cxi maljunixos.
 23Veron acxetu, kaj ne vendu sacxon
 Kaj instruon kaj prudenton.
 24Grandan cxojon havas patro de virtulo,
 Kaj naskinto de sacxulo cxojos pro li.
 25Via patro kaj via patrino cxojos,
 Kaj via naskintino triumfos.
 26Donu, mia filo, vian koron al mi,
 Kaj al viaj okuloj placxu miaj vojoj.
 27cxar malcxastulino estas profunda foso,
 Kaj fremda edzino estas malvasta puto.
 28cxi embuskas kiel rabisto,
 Kaj kolektas cxirkacx si perfidulojn.
 29cxe kiu estas ploro? cxe kiu estas cxemoj? cxe kiu estas malpaco?
 cxe kiu estas plendoj? cxe kiu estas senkacxzaj batoj?
 cxe kiu estas malklaraj okuloj?
 30cxe tiuj, kiuj sidas malfrue cxe vino,
 cxe tiuj, kiuj venas, por gustumi aroman trinkacxon.
 31Ne rigardu la vinon, kiel ruxa cxi estas,
 Kiel cxi brilas en la pokalo, kiel glate cxi eniras:
 32En la fino cxi mordas kiel serpento
 Kaj pikas kiel vipuro.
 33Viaj okuloj vidos fremdacxojn,
 Kaj via koro parolos malcxustacxojn.
 34Kaj vi estos kiel dormanto meze de la maro,
 Kaj kiel dormanto sur la supro de masto.
 35Ili batis min, sed cxi min ne doloris;
 Ili frapis min, sed mi ne sentis;
 Kiam mi vekixos, mi denove tion sercxos.

Cxapitro 24

1Ne sekvu malbonajn homojn,
 Kaj ne deziru esti kun ili;
 2cxar ilia koro pensas pri perfortacxo,
 Kaj ilia bucxo parolas malbonacxon.

3Per sacxo konstruicxas domo,
Kaj per prudento cxi fortikicxas;
4Kaj per sciado la cxambroj plenicxas
Per cxia havo grandvalora kaj agrabla.
5Homo sacxa havas forton,
Kaj homo prudenta estas potenca.
6Kun pripenso faru militon;
Kaj venko venas per multe da konsilantoj.
7Tro alta estas la sacxo por malsacxulo;
cxe la pordego li ne malfermos sian bucxon.
8Kiu intencas fari malbonon,
Tiun oni nomas maliculo.
9Malico de malsacxulo estas peko;
Kaj blasfemanto estas abomenacxo por homo.
10Se vi montricxis malforta en tago de mizero,
Via forto estas ja malgranda.
11Savu tiujn, kiujn oni prenis por mortigi,
Kaj ne fortiricxu de tiuj, kiuj estas kondamnitaj al morto.
12Se vi diras: Ni tion ne sciis,
La esploranto de koroj ja komprenas,
Kaj la gardanto de via animo ja scias,
Kaj Li redonas al homo lacx liaj faroj.
13Mancxu, mia filo, mielon, cxar cxi estas bona;
Kaj la mieltavolo estas dolcxa por via gorcxo;
14Tia estas por via animo la sciado de sacxo, se vi cxin trovis,
Kaj ekzistas estonteco, kaj via espero ne pereos.
15Ne insidu, ho malvirtulo, kontrakx la domo de virtulo;
Ne ataku lian ripozejon;
16cxar sep fojojn virtulo falos, kaj tamen levicxos;
Sed malvirtuloj implikicxas en la malfelicxo.
17Kiam falas via malamiko, ne cxoju,
Kaj cxe lia malfelicxo via koro ne plezuricxu;
18cxar eble la Eternulo vidos, kaj tio ne placxos al Li,
Kaj Li returnos de li Sian koleron.
19Ne koleru kontrakx malbonfarantoj,
Kaj ne enviu la malvirtulojn;
20cxar la malbonulo ne havos estontecon;
La lumilo de malvirtuloj estingicxos.
21Timu, mia filo, la Eternulon kaj la recxon;
Kun ribeluloj ne komunikicxu.
22cxar subite venos ilia perejo;
Kaj kiu scias, kiam venos la puno de ambacx?

23Ankacx cxi tio estas vortoj de sacxuloj:

Konsideri personojn cxe juxado estas ne bone.
 24Kiu diras al malvirtulo: Vi estas virtulo,
 Tiun malbenos popoloj, tiun malamos gentoj.
 25Sed kiuj faras riprocxojn, tiuj placxas,
 Kaj sur ilin venos bona beno.
 26Kiu respondas cxustajn vortojn,
 Tiu kisas per la lipoj.
 27Plenumu vian laboron ekstere,
 Pretigu cxion sur via kampo;
 Kaj poste aranctu vian domon.
 28Ne atestu sen kacxo kontrakx via proksimulo;
 cxu vi trompus per via bucxo?
 29Ne diru: Kiel li agis kontrakx mi, tiel mi agos kontrakx li;
 Mi redonos al la homo lacx lia faro.
 30Mi pasis tra kampo de homo maldiligenta
 Kaj tra vinbercxardeno de sensacxulo;
 31Kaj jen cxie elkreskis urtiko,
 cxio estas kovrita de dornoj,
 Kaj la cxtona muro estas detruita.
 32Kaj kiam mi vidis, mi prenis cxin en mian koron,
 Mi rigardis, kaj ricevis instruon:
 33Iom da dormo, iom da dormeto,
 Iom da kunmeto de la manoj por kucxado;
 34Kaj venos via malricxeco kiel rabisto,
 Kaj via senhaveco kiel viro armita.

Cxapitro 25

1 Ankacx cxi tio estas sentencoj de Salomono, kiujn kolektis la viroj de cxizkija, recxo de Judujo.

2 Honoro de Dio estas kacxi aferon;
 Sed honoro de recxo estas esplori aferon.
 3 La cxielo estas alta, la tero estas profunda,
 Kaj la koro de recxo estas neesplorebla.
 4 Forigu de arcxento la almiksaxon,
 Kaj la puriganto ricevos vazon.
 5 Forigu malvirtulon de la recxo,
 Kaj lia trono fortikicxos en justeco.
 6 Ne montru vin granda antacx la recxo,
 Kaj sur la loko de eminentuloj ne staricxu;
 7 cxar pli bone estas, se oni diros al vi: Levicxu cxi tien,
 Ol se oni malaltigos vin antacx eminentulo,
 Kiun vidis viaj okuloj.
 8 Ne komencu tuj disputi;
 cxar kion vi faros poste, kiam via proksimulo vin hontigos?
 9 Faru disputon kun via proksimulo mem,

Sed sekreton de aliulo ne malkacxu;
10cxar alie acxdanto vin riprocxos,
Kaj vian babilon vi jam ne povos repreni.
11Vorto dirita en cxusta tempo
Estas kiel oraj pomoj sur retacxo arcxenta.
12Kiel ora orelingo kaj multekosta kolringo,
Tiel estas sacxa admonanto por acxskultanta orelo.
13Kiel malvarmo de necxo en la tempo de rikolto,
Tiel estas fidela sendito por siaj sendintoj:
Li revigligas la animon de sia sinjoro.
14Kiel nuboj kaj vento sen pluvo,
Tiel estas homo, kiu fanfaronas per dono, kiun li ne faras.
15Per pacienco oni altiras al si potenculon,
Kaj mola parolo rompas oston.
16Kiam vi trovis mielon, mancxu, kiom vi bezonas,
Por ke vi ne faricxu tro sata kaj ne elvomu cxin.
17Detenu vian piedon de la domo de via proksimulo;
cxar alie vi tedus lin kaj li vin malamus.
18Kiel martelo kaj glavo kaj akra sago
Estas tiu homo, kiu parolas pri sia proksimulo malveran ateston.
19Kiel putra dento kaj malforta piedo
Estas nefidinda espero en tago de mizero.
20Kiel demeto de vesto en tempo de malvarmo, kiel vinagro sur natro,
Tiel estas kantado de kantoj al koro suferanta.
21Se via malamanto estas malsata, manxigu al li panon;
Kaj se li estas soifa, trinkigu al li akvon;
22cxar fajrajn karbojn vi kolektos sur lia kapo,
Kaj la Eternulo vin rekompencos.
23Norda vento kacxzas pluvon,
Kaj cxagrenita vizacxo kacxatan parolon.
24Pli bone estas locxi sur angulo de tegmento,
Ol kun malpacema edzino en komuna domo.
25Kiel malvarma akvo por suferanto de soifo,
Tiel estas bona sciigo el lando malproksima.
26Virtulo, kiu falas antacx malvirtulo,
Estas malklara fonto kaj malbonigita puto.
27Ne bone estas manxi tro multe da mielo;
Kaj ne glore estas sercxu sian gloron.
28Homo, kiu ne povas regi sian spiriton,
Estas urbo detruita, kiu ne havas muron.

Cxapitro 26

1Kiel necxo en somero, kaj kiel pluvo en tempo de rikolto,
Tiel ne konvenas honoro por malsacxulo.

2Kiel birdo forlevicxas, kiel hirundo forflugas,
 Tiel senkacxza malbeno ne efektivicxas.
 3Vipo estas por cxevalo, brido por azeno,
 Kaj bastono por la dorso de malsacxuloj.
 4Ne respondu al malsacxulo lacx lia malsacxeco,
 Por ke vi mem ne faricxu egala al li.
 5Respondu al malsacxulo lacx lia malsacxeco,
 Por ke li ne estu sacxulo en siaj propraj okuloj.
 6Kiu komisias aferon al malsacxulo,
 Tiu transcxas al si la piedojn kaj sin suferigas.
 7Kiel la kruroj de lamulo pendas peze,
 Tiel estas sentenco en la bucxo de malsacxuloj.
 8Kiel iu, kiu alligas cxtonon al cxetilo,
 Tiel estas tiu, kiu faras honoron al malsacxulo.
 9Kiel dorna kano en la mano de ebrulo,
 Tiel estas sentenco en la bucxo de malsacxuloj.
 10Kompetentulo cxion bone faras;
 Sed kiu dungas pasantojn, tiu dungas malacxulojn.
 11Kiel hundo revenas al sia vomitacxo,
 Tiel malsacxulo ripetas sian malsacxaxon.
 12cxu vi vidas homon, kiu estas sacxa en siaj okuloj?
 Estas pli da espero por malsacxulo ol por li.
 13Maldiligentulo diras: Leono estas sur la vojo,
 Leono estas sur la stratoj.
 14Pordo turnicxas sur sia hoko,
 Kaj maldiligentulo sur sia lito.
 15Maldiligentulo cxovas sian manon en la poton,
 Kaj ne volas venigi cxin al sia bucxo.
 16Maldiligentulo estas en siaj okuloj pli sacxa,
 Ol sep veraj sacxuloj.
 17Pasanto, kiu sin miksas en malpropran disputon,
 Estas kiel iu, kiu kaptas hundon je la oreloj.
 18Kiel frenezulo, kiu cxetas fajron,
 Sagojn, kaj morton,
 19Tiel estas homo, kiu trompas sian proksimulon,
 Kaj diras: Mi ja cxercas.
 20Kie ne estas ligno, estingicxas la fajro;
 Kaj se ne estas kalumnianto, cxesicxas malpaco.
 21Karbo servas por ardacxo, ligno por fajro,
 Kaj homo malpacema por provoki malpacon.
 22La vortoj de kalumnianto estas kiel frandacxo,
 Kaj ili penetras en la profundon de la ventro.
 23Varmegaj lipoj kun malica koro
 Estas nepurigita arcxento, kiu kovras argilacxon.
 24Malamanto havas maskitajn parolojn,
 Kaj en sia koro li preparas malicon.

25Kiam li cxarmigas sian vocxon, ne kedu al li;
cxar sep abomenacxoj estas en lia koro.
26Kiu trompe kacxas malamon,
Tiu aperigos sian malbonecon en popola kunveno.
27Kiu fosas foston, tiu falos en cxin;
Kaj kiu rulas cxtonon, al tiu cxi revenos.
28Mensogema lango malamas tiujn, kiujn cxi disprenis;
Kaj hipokrita bucxo kacxzas pereon.

Cxapitro 27

1Ne fanfaronu pri la morgacxa tago;
cxar vi ne scias, kion naskos la tago.
2Alia vin lacxdu, sed ne via bucxo;
Fremdulo, sed ne viaj lipoj.
3Peza estas cxtono, kaj sablo estas cxarcxo;
Sed kolero de malsacxulo estas pli peza ol ambaux.
4Kolero estas kruelacxo, kaj furiozo estas superakvego;
Sed kiu sin tenos kontrakx envio?
5Pli bona estas riprocxo nekacxita,
Ol amo kacxita.
6Fidelkoraj estas la batoj de amanto;
Sed tro multaj estas la kisoj de malamanto.
7Sata animo malcxatas mieltavolon,
Sed por malsata animo cxio maldolcxa estas dolcxa.
8Kiel birdo, kiu forlasis sian neston,
Tiel estas homo, kiu forlasis sian lokon.
9Oleo kaj odorfumacxo cxojigas la koron,
Kaj la konsilo de amiko estas dolcxacxo por la animo.
10Ne forlasu vian amikon kaj la amikon de via patro,
Kaj en la domon de via frato ne iru en la tago de via mizero;
Pli bona estas najbaro proksima, ol frato malproksima.
11Estu sacxa, mia filo, kaj cxojigu mian koron;
Kaj mi havos kion respondi al mia insultanto.
12Prudentulo antacxvidas malbonon, kaj kacxicxas;
Sed naivuloj antacxenpacxas, kaj difekticxas.
13Prenu la veston de tiu, kiu garantiis por aliulo;
Kaj pro la fremduloj prenu de li garantiacxon.
14Kiu frue matene benas sian prosimulon per lacxta vocxo,
Tiu estos opiniata malbenanto.
15Defluilo en pluva tago
Kaj malpacema edzino estas egalaj.
16Kiu cxin retenas, tiu retenas venton
Kaj volas kapti oleon per sia dekstra mano.
17Fero akricxas per fero,

Kaj homon akriĝas la rigardo de lia proksimumo.
 18Kiu gardas figarbon, tiu manĝos ĉiajn fruktojn;
 Kaj kiu gardas sian sinjoron, tiu estos honorata.
 19Kiel en la akvo vizacxo speguliĝas al vizacxo,
 Tiel la koro de homo estas kontraŭ alia koro.
 20Ĉeol kaj la abismo neniam saticĝas;
 Kaj ankau la okuloj de homo neniam saticĝas.
 21Kiel fandujo por arĝento kaj forno por oro,
 Tiel estas por homo la buĉo de lia lacxdanto.
 22Se vi pistos malsacxulon en pistujo inter griacxo,
 Lia malsacxeco de li ne apartiĝos.

23Bone konu viajn ĉafojn,
 Atentu viajn brutarojn.
 24Ĉar riĉeco ne daciĝas eterne,
 Kaj krono ne restas por ĉiuj generacioj.
 25Aperas herbo, montriĝas verdacxo,
 Kaj kolektiĝas kreskaĉoj de la montoj.
 26Ĉaŝidoj estas, por vesti vin,
 Kaj kapoj, por doni al vi la eblon aceti kampon.
 27Estas sufiĉe da kaprina lakto, por nutri vin, por nutri vian domon,
 Kaj por subteni la vivon de viaj servantinoj.

Cxapitro 28

1Malvirtulo kuras, kiam neniu persekutas;
 Sed virtuloj estas sentimaj kiel leono.
 2Kiam lando pekas, ĉi havas multe da estroj;
 Sed se regas homo prudenta kaj kompetenta, li regas longe.
 3Homo malriĉa, kiu premas malriĉulojn,
 Estas kiel pluvo batanta, sed ne dononta panon.
 4Kiu forlasis la leĉojn, tiuj lacxas malvirtulon;
 Sed la observantoj de la leĉoj indignas kontraŭ li.
 5Malbonaj homoj ne komprenas justecon;
 Sed la serĉantoj de la Eternulo komprenas ĉion.
 6Plu bona estas malriĉulo, kiu iras en sia senkulpeco,
 Ol homo, kiu iras malcxustan vojon, kvankam li estas riĉa.
 7Kiu observas la leĉojn, tiu estas filo prudenta;
 Sed kunulo de malcxastuloj hontigas sian patron.
 8Kiu pligrandigas sian havon per procentegoj kaj troprofito,
 Tiu kolektas ĉin por kompatanto de malriĉuloj.
 9Kiu forklinas sian oreilon de acxdado de instruo,
 Ties ĉx precxo estas abomenacxo.
 10Kiu forlogas virtulojn al vojo malbona,
 Tiu mem falos en sian foson;
 Sed la senkulpuloj heredos bonon.

11Ricxulo estas sacxa en siaj okuloj;
Sed sacxa malricxulo lin tute travidas.
12Kiam triumfas virtuloj, estas granda gloro;
Sed kiam alticxas malvirtuloj, tiam homoj sin kacxas.
13Kiu kacxas siajn pekojn, tiu ne estos felicxa;
Sed kiu ilin konfesas kaj forlasas, tiu estos pardonita.
14Bone estas al homo, kiu cxiam timas;
Sed kiu havas malmolan koron, tiu falos en malfelicxon.
15Leono krieganta kaj urso avida
Estas malvirta reganto super malricxa popolo.
16Se reganto estas neprudenta, tiam faricxas multe da maljustacxo;
Sed kiu malamas maljustan profiton, tiu longe vivos.
17Homo, kies konscienco estas cxarcxita de mortigo,
Kuros al foso; kaj oni lin ne haltigu.
18Kiu iras en senpekeco, tiu estos savita;
Sed kiu iras malcxustan vojon, tiu subite falos.
19Kiu prilaboras sian teron, tiu havos sate da pano;
Sed kiu sercxas vantacxojn, tiu havos plenan malricxecon.
20Homon fidelan oni multe benas;
Sed kiu rapidas ricxicxi, tiu ne restos sen puno.
21Konsideri personojn ne estas bone;
Pro peco da pano homo pekus.
22Homo enviema rapidas al ricxeco,
Kaj li ne scias, ke malricxeco lin atendas.
23Kiu faras riprocxojn al homo, tiu poste trovos pli da danko,
Ol tiu, kiu flatas per la lango.
24Kiu rabas de sia patro kaj patrino, kaj diras: cxi ne estas peko,
Tiu estas kamarado de mortigisto.
25Fierulo kacxzas malpacojn;
Sed kiu fidas la Eternulon, tiu estos bonstata.
26Kiu fidas sin mem, tiu estas malsacxa;
Sed kiu tenas sin prudente, tiu estos savita.
27Kiu donas al malricxulo, tiu ne havos mankon;
Sed kiu kovras siajn okulojn, tiu estas multe malbenata.
28Kiam malvirtuloj alticxas, homoj kacxicxas;
Sed kiam ili pereas, tiam multicxas virtuloj.

Cxapitro 29

1Se homo ofte admonita restos obstina,
Li subite pereos sen ia helpo.
2Kiam alticxas virtuloj, la popolo cxojas;
Sed kiam regas malvirtulo, la popolo cxemas.
3Homo, kiu amas sacxon, cxojigas sian patron;
Sed kiu komunikicxas kun malcxastulinoj, tiu disperdas sian havon.

4Reco per justeco fortikigas la landon;
 Sed donacamanto cxin ruinigas.
 5Homo, kiu flatas al sia proksimulo,
 Metas reton antacx liaj piedoj.
 6Per sia pekado malbona homo sin implikas;
 Sed virtulo triumfas kaj cxojas.
 7Virtulo penas ekkoni la aferon de malricxuloj;
 Sed malvirtulo ne povas kompreni.
 8Homoj blasfemantaj indignigas urbon;
 Sed sacxuloj kvietigas koleron.
 9Se sacxa homo havas juxtan aferon kun homo malsacxa,
 Tiam, cxu li koleras, cxu li ridas, li ne havas trankvilon.
 10Sangaviduloj malamas senkulpulon;
 Sed virtuloj zorgas pri lia vivo.
 11Sian tutan koleron aperigas malsacxulo;
 Sed sacxulo cxin retenas.
 12Se reganto atentis mensogon,
 Tiam cxiuj liaj servantoj estas malvirtuloj.
 13Malricxulo kaj procentegisto renkonticxas;
 La Eternulo donas lumon al la okuloj de ambacx.
 14Se reco juxtas juste malricxulojn,
 Lia trono fortikicxas por cxiam.
 15Kano kaj instruo donas sacxon;
 Sed knabo, lasita al si mem, hontigas sian patrinon.
 16Kiam alticxas malvirtuloj, tiam multicxas krimoj;
 Sed virtuloj vidos ilian falon.
 17Punu vian filon, kaj li vin trankviligos,
 Kaj li donos cxojon al via animo.
 18Se ne ekzistas profetaj predikoj, tiam popolo faricxas sovacxa;
 Sed bone estas al tiu, kiu observas la lecxojn.
 19Per vortoj sklavo ne instruicxas;
 cxar li komprenas, sed ne obeas.
 20cxu vi vidas homon, kiu tro rapidas kun siaj vortoj?
 Estas pli da espero por malsacxulo ol por li.
 21Se oni de infaneco kutimigas sklavon al dorloticxado,
 Li poste faricxas neregebla.
 22Kolerema homo kacxzas malpacojn,
 Kaj flamicxema kacxzas multajn pekojn.
 23La fiereco de homo lin malaltigos;
 Sed humilulo atingos honoron.
 24Kiu dividas kun extelisto, tiu malamas sian animon;
 Li acxdas la cxuron kaj nenion diras.
 25Timo antacx homoj faligas en reton;
 Sed kiu fidis la Eternulon, tiu estas cxirmita.
 26Multaj sercxas favoron de reganto;
 Sed la sorto de homo dependas de la Eternulo.

27Maljusta homo estas abomenacxo por virtuloj;
Kaj kiu iras la cxustan vojon, tiu estas abomenacxo por malvirtulo.

Cxapitro 30

1Vortoj de Agur, filo de Jake.

Profeta parolo de tiu viro al Itiel, al Itiel kaj Ukal.

2Mi estas la plej malklera homo,
Kaj homan prudenton mi ne posedas.

3Kaj mi ne lernis sacxon,
Kaj pri la Sanktulo mi ne havas ekkonon.

4Kiu levicxis en la cxielon, kaj mallevicxis?

Kiu kolektis la venton en siajn mankavojn?

Kiu ligis la akvon en la veston?

Kiu aranxis cxiujn limojn de la tero?

Kia estas lia nomo? kaj kia estas la nomo de lia filo?
cxu vi scias?

5cxiu diro de Dio estas pura;

Li estas cxildo por tiuj, kiuj Lin fidas.

6Ne aldonu al Liaj vortoj,

Por ke Li ne punu vin, kaj por ke vi ne aperu mensoganto.

7Du aferojn mi petis de Vi;

Ne rifuzu al mi, antacx ol mi mortos:

8Falsacxon kaj mensogacxon forigu de mi;

Malricxecon kaj ricxecon ne donu al mi;

Nutru min per tiom da pano, kiom mi bezonas.

9cxar alie mi eble trosaticxus kaj neus, kaj dirus: Kiu estas la Eternulo?

Acx eble mi malricxixus kaj cxtelus,

Kaj malbonuzus la nomon de mia Dio.

10Ne kalumniu sklavon antacx lia sinjoro,

Por ke li ne malbenu vin kaj vi ne faricxu kulpulo.

11Estas generacio, kiu malbenas sian patron,

Kaj ne benas sian patrinon;

12Generacio, kiu estas pura en siaj okuloj

Kaj tamen ne lavicxis de siaj malpuracxo;

13Generacio, kiu tiel alte tenas siajn okulojn

Kaj tiel levas siajn palpebrojn;

14Generacio, kies dentoj estas glavoj kaj kies makzeloj estas trancxiloj,

Por formanxi la malricxulojn de la tero kaj la mizerulojn inter la homoj.

15Hirudo havas du filinojn, kiuj krias: Donu, donu;

Ili tri neniam saticxas.

Kvar objektoj ne diras: Suficxe:

16cxeol; senfrukta ventro; la tero ne saticxas de akvo; kaj la fajro ne diras: Suficxe.

17Okulon, kiu mokas la patron

Kaj malcxatas obeadon al la patrino,

Elpikos korvoj cxe la rivero kaj formancxos aglidoj.

18Tri aferoj estas nekompreneblaj por mi,

Kaj kvaran mi ne scias:

19La vojon de aglo en la aero;

La vojon de serpento sur roko;

La vojon de cxipo meze de la maro;

Kaj la vojon de viro cxe virgulino.

20Tia estas la vojo de virino adultanta:

cxi mancxas, vicxas la bucxon,

Kaj diras: Mi faris nenian pekon.

21Sub tri objektoj tremas la tero,

Kaj kvar cxi ne povas porti:

22Sklavon, kiam li faricxis recxo;

Malsacxulon, kiam li tro saticxis de pano;

23Malamatan virinon, kiam cxi edzinicxis,

Kaj sklavinon, kiam cxi elpelis sian sinjorinon.

24Kvar estas malgranduloj sur la tero,

Kaj tamen ili estas tre sacxaj:

25La formikoj, popolo ne forta,

Tamen ili en somero pretigas al si mancxacxon;

26La hirakoj, popolo senforta,

Tamen ili faras siajn domojn en la roko;

27La akridoj ne havas recxon,

Kaj tamen ili cxiuj eliras en vicoj;

28La lacerto krocxicxas per siaj manoj,

Tamen cxi estas en recxaj palacoj.

29Ekzistas tri, kiuj bone iras,

Kaj kvar, kiuj marcxas bele:

30La leono, plej forta el la bestoj,

Cedas al neniuj;

31Cervo kun bonaj lumboj; virkapro;

Kaj recxo, kiun neniuj povas kontracxstari.

32Se vi agis malsacxe pro via fiereco,

Kaj se vi intencis malbonon,

Tiam metu la manon sur la bucxon.
33cxar batado de lakto produktas buteron,
Ekbato de nazo aperigas sangon,
Kaj incitado de kolero kacxzas malpacon.

Cxapitro 31

1Vortoj de la recxo Lemuel, instruo, kiun donis al li lia patrino.

2Ho mia filo, ho filo de mia ventro!
Ho filo de miaj promesoj!
3Ne donu al la virinoj vian forton,
Nek viajn agojn al la pereigantoj de recxoj.
4Ne al la recxoj, ho Lemuel, ne al la recxoj konvenas trinki vinon,
Nek al la princoj deziri ebriigacxojn.
5cxar drinkinte, ili povas forgesi la lecxojn,
Kaj ili malcxustigos la juxxon de cxiuj prematoj.
6Donu ebriigacxon al la pereanto,
Kaj vinon al tiu, kiu havas suferantan animon.
7Li trinku, kaj forgesu sian malricxecon,
Kaj li ne plu rememoru sian malfelicxon.
8Malfermu vian bucxon por senvocxulo,
Por la defendo de cxiuj forlasitaj.
9Malfermu vian bucxon, por juxxi juste,
Por defendi malricxulon kaj senhavulon.

10Se iu trovis kapablan edzinon,
cxia valoro estas pli granda ol perloj.
11Fidas cxin la koro de cxia edzo,
Kaj havo ne mankos.
12cxi redonas al li bonon, sed ne malbonon,
En la dacro de cxia tuta vivo.
13cxi sercxas lanon kaj linon,
Kaj volonte laboras per siaj manoj.
14cxi estas kiel cxipo de komercisto;
De malproksime cxi alportas sian panon.
15cxi levicxas, kiam estas ankoraĉx nokto,
Kaj cxi disdonas mancxon al sia domanaro
Kaj porciojn al siaj servantinoj;
16cxi pensas pri kampo, kaj acxetas cxin;
Per la enspezoj de sia mano cxi plantas vinbercxardenon.
17cxi zonas siajn lumbojn per forto
Kaj fortikigas siajn brakojn.
18cxi komprenas, ke cxia komercado estas bona;
cxia lumilo ne estingicxas en la nokto.

19cxi etendas sian manon al la cspinilo,
 Kaj cxiaj fingroj tenas la cspinurnilon.
 20cxi malfermas sian manon al la malricxulo
 Kaj etendas siajn manojn al la senhavulo.
 21cxi ne timas la necxon por sia domo,
 cxar cxia tuta domanaro estas vestita per rucxa teksacxo.
 22cxi faras al si kovrojn;
 Delikata tolo kaj purpuro estas cxiaj vestoj.
 23cxia edzo estas konata cxe la pordego,
 Kie li sidas kune kun la maljunuloj de la lando.
 24cxi faras teksacxon kaj vendas,
 Kaj zonojn cxi donas al la komercisto.
 25Fortika kaj bela estas cxia vesto,
 Kaj cxi ridas pri la venonta tago.
 26Sian bucxon cxi malfermas kun sacxo;
 Bonkora instruo estas sur cxia lango.
 27cxi kontrolas la iradon de aferoj en sia domo,
 Kaj cxi ne manxas panon en senlaboreco.
 28Levicxas cxiaj filoj kaj cxin gratulas;
 cxia edzo cxin lacxdegas, dirante:
 29Multaj filinoj estas bravaj,
 Sed vi superas cxiajn.
 30cxarmeco estas trompa, kaj beleco estas vantacxo;
 Virino, kiu timas la Eternulon, estos glorata.
 31Donu al cxi lacx la fruktoj de cxiaj manoj;
 Kaj cxiaj faroj cxin gloros cxe la pordegoj.

LA PREDIKANTO

Cxapitro 1

1 Vortoj de la Predikanto, filo de David, reĉxo en Jerusalemo.

2 Vantacxo de vantacxo, diris la Predikanto; vantacxo de vantacxo, cxio estas vantacxo. 3 Kian profiton havas la homo de cxuiuj siaj laboroj, kiujn li laboras sub la suno? 4 Generacio foriras kaj generacio venas, kaj la tero restas eterne. 5 Levicxas la suno kaj subiras la suno, kaj al sia loko cxi rapidas, kaj tie cxi levicxas. 6 Iras al sudo kaj reiras al nordo, turnicxas, turnicxas en sia irado la vento, kaj al siaj rondoj revenas la vento. 7 cxuiuj riveroj iras al la maro, sed la maro ne plenicxas; al la loko, al kiu la riveroj alfluas, ili alfluas cxiam denove. 8 cxuiuj aferoj estas lacigaj, ne povas homo tion eldiri; ne saticxas la okulo de vidado, kaj ne plenicxas la orelo de acxdado. 9 Kio estis, tio estos; kaj kio estis farata, tio estos farata; kaj ekzistas nenio nova sub la suno. 10 Ekzistas io, pri kio oni diras: Vidu, cxi tio estas nova; sed cxi estis jam en la eterna tempo, kiu estis antacx ni. 11 Ne restis memoro pri la antacxuloj; kaj ankacx pri la posteuloj, kiuj estos, ne restos memoro cxe tiuj, kiuj estos poste.

12 Mi, Predikanto, estis reĉxo super Izrael en Jerusalemo. 13 Kaj mi decidis en mia koro esplori kaj ekzameni per la sacxo cxion, kio faricxas sub la cxielo: cxi tiun malfacilan okupon Dio donis al la homidoj, por ke ili turmenticxu per cxi. 14 Mi vidis cxuiujn aferojn, kiuj faricxas sub la suno; kaj jen, cxio estas vantacxo kaj entreprenoj ventaj. 15 Kurbigitan oni ne povas rerektingi, kaj mankantan oni ne povas kalkuli. 16 Mi meditis kun mia koro tiele: Jen mi kreskigis kaj multigis en mi sciencon pli ol cxuiuj, kiuj estis antacx mi en Jerusalemo; kaj mia koro penetris multon da sacxo kaj scio. 17 Sed kiam mi dedicxis mian koron, por ekkoni la sacxecon kaj ekkoni la malsacxecon kaj sencecon, mi eksciis, ke ankacx cxi tio estas vantacxo. 18 cxar cxe multe da sacxeco estas multe da zorgemeco; kaj, kiu plimultigas siajn sciojn, tiu plimultigas siajn dolorojn.

Cxapitro 2

1 Mi diris en mia koro: Lasu, mi elprovos vin per cxojo, kaj vi cxuu bonon; sed jen ankacx cxi tio estas vantacxo. 2 Pri la rido mi diris: cxi estas sensencacxo! kaj pri la cxojo: Kion cxi havigas? 3 Mi sercxis en mia koro, kiel plezurigi mian korpon per vino, kaj, dum mia koro min gvidas per sacxeco, sekvi ankacx malsacxecon, cxis mi ekvidos, kio estas bona por la homidoj, kion ili povus fari sub la cxielo en la kalkulitaj tagoj de sia vivo. 4 Mi entreprenis grandajn farojn: mi konstruis al mi domojn, mi plantis al mi vinberecojn; 5 mi aranĉxis al mi cxardenojn kaj arbaretojn, kaj plantis en ili cxiafruktajn arbojn; 6 mi aranĉxis al mi akvujojn, por akvumi el ili arbaretojn, kiuj kreskigas arbojn; 7 mi akiris al mi sklavojn kaj sklavinojn, kaj domanojn mi havis; ankacx da bruto granda kaj malgranda mi havis pli multe, ol cxuiuj, kiuj estis antacx mi en Jerusalemo; 8 mi kolektis al mi ankacx arcxenton kaj oron, kaj juvelojn de reĉxoj kaj landoj; mi

havigis al mi kantistojn kaj kantistinojn, kaj plezurojn de homidoj, kaj multajn amantinojn. 9 Kaj mi pligrandigis kaj plimultigis cxion pli ol cxiuj, kiuj estis antacx mi en Jerusalemo, kaj mia sacxeco restis kun mi. 10 Kaj cxion, kion postulis miaj okuloj, mi ne rifuzis al ili; mi fortendis mian koron de nenia cxojo, cxar mia koro cxojis pri cxiuj miaj laboroj; kaj cxi tio estis mia rekompenco por cxiuj miaj laboroj. 11 Kaj mi ekrigardis cxiujn farojn, kiujn faris miaj manoj, kaj cxiujn laborojn, kiujn mi plenumis, por fari ilin: kaj jen, cxio estas vantacxo kaj ventacxo, kaj nenia profito estas de ili sub la suno.

12 Kaj mi turnis min, por rigardi sacxecon kaj malsacxecon kaj sencecon; cxar kion povas fari homo, venonta post rexo, en komparo kun tio, kion tiu jam antacx longe faris? 13 Kaj mi vidis, ke havas superecon la sacxeco antacx la malsacxeco, kiel havas superecon lumo antacx mallumo. 14 La sacxulo havas siajn okulojn en la kapo, kaj la malsacxulo iras en mallumo; sed mi ankacx eksciis, ke unu sorto atingas ilin cxiujn. 15 Kaj mi diris en mia koro: Ankacx min atingos tia sama sorto, kiel la malsacxulon; por kio do mi estis pli sacxa? Kaj mi diris en mia koro, ke ankacx cxi tio estas vantacxo. 16 cxar pri la sacxulo ne restos memoro eterne tiel same, kiel pri la malsacxulo; en la tempoj estontaj cxio estos forgesita. Kaj ho ve, mortas sacxulo egale kiel malsacxulo! 17 Kaj mi ekmalamis la vivon; cxar abomenindaj estas por mi la faroj, kiuj farixas sub la suno, cxar cxio estas vantacxo kaj ventacxo.

18 Kaj mi ekmalamis cxiun laboron, kiun mi laboris sub la suno; cxar mi devos lasi cxin al homo, kiu estos post mi. 19 Kaj kiu scias, cxu estos sacxa acx malsacxa tiu, kiu ekposedos mian tutan laboron, pri kiu mi penis kaj strexis mian sacxon sub la suno? Ankacx cxi tio estas vantacxo. 20 Kaj mi decidis, ke mia koro atendu nenion de la tuta laboro, kiun mi laboris sub la suno. 21 cxar ofte oni vidas homon, kiu laboras en sacxo, scienco, kaj talento, kaj li devas fordoni sian akiron al homo, kiu ne laboris por cxi; cxi tio ankacx estas vantacxo kaj granda malbono. 22 Kaj kio restas al la homo de lia tuta laborado kaj de la zorgoj de lia koro, kion li laboras sub la suno? 23 cxar cxiuj liaj tagoj estas suferoj, kaj liaj okupoj estas maltrankvileco; ecx en la nokto ne trankvilixas lia koro; ankacx cxi tio estas vantacxo.

24 Ne ekzistas alia bono por la homo, krom manxi kaj trinki kaj igi sian animon cxui plezuron de lia laborado; ankacx pri cxi tio mi vidis, ke cxi estas de la mano de Dio. 25 cxar kiu povas manxi, kaj kiu povas cxui, sen Li? 26 cxar al homo, kiu agas bone antacx Li, Li donas sacxon kaj scion kaj cxojon, kaj al la pekulo Li donas la zorgemecon amasigi kaj kolekti, por poste transdoni al tiu, kiu agas bone antacx Dio; kaj cxi tio estas vantacxo kaj ventacxo.

Cxapitro 3

1 Por cxio estas sezono, kaj tempo difinita estas por cxiu afero sub la suno; 2 estas tempo por naskicxi, kaj tempo por morti; estas tempo por planti, kaj tempo por elcxiri la plantitacxon; 3 estas tempo por mortigi, kaj tempo por kuraci; estas tempo por detrui, kaj tempo por konstrui; 4 estas tempo por plori, kaj tempo por ridi; estas tempo por cxemi, kaj tempo por danci; 5 estas tempo por discxeti cxtonojn, kaj tempo por kolekti cxtonojn; estas tempo por cxirkacxbraki, kaj tempo por foriri de cxirkacxbrakado; 6 estas tempo por sercx, kaj tempo por perdi; estas tempo por konservi, kaj tempo por forcxeti; 7 estas tempo por discxiri, kaj tempo por kunkudri; estas tempo por silenti, kaj tempo por paroli; 8 estas tempo por ami, kaj tempo por malami; estas tempo por milito, kaj tempo por paco. 9 Kian profiton havas faranto de tio, kion li laboras? 10

Mi vidis la penemecon, kiun Dio donis al la homidoj, por ke ili turmentixu per cxi. 11 cxion Li kreis bela cxiatempe; kaj scion pri la mondo Li enmetis en ilian koron, sed tiel, ke homo ne povas kompreni la farojn, kiujn faris Dio de la komenco cxis la fino. 12 Mi scias, ke ekzistas nenia bono por ili, krom cxoji kaj fari bonon en sia vivo. 13 Kaj se homo mancxas kaj trinkas kaj cxuas bonon de sia tuta laborado, tio estas dono de Dio. 14 Mi scias, ke cxio, kion faras Dio, restas eterne; al cxi oni nenion povas aldoni, kaj de cxi oni nenion povas depreni; kaj Dio tion faris, ke oni Lin timu. 15 Kio faricxis, tio ekzistas de longe; kaj kio estas faricxonta, tio antacx longe jam estis, kaj Dio revokas pasintacxon.

16 Ankoraĉx mi vidis sub la suno: en la loko de juxco, ke tie estas maljusteco; en la loko de vero, ke tie estas malico. 17 Mi diris en mia koro: Piulon kaj malpiulon juxtos Dio; cxar estas tempo por cxiu afero, kaj por cxio, kio faricxas tie. 18 Mi diris en mia koro: cxi tio estas pri la homidoj, ke Dio ilin elprovu, kaj ke ili vidu, ke ili estas bruto per si mem. 19 cxar la sorto de homidoj kaj la sorto de bruto estas sorto egala: kiel cxi tiuj mortas, tiel mortas ankacx tiuj, kaj sama spirito estas en cxiu; kaj supereco de homo kontraĉx bruto ne ekzistas, cxar cxio estas vantacxo. 20 cxuij iras al unu loko: cxuij faricxis el polvo, kaj cxuij refaricxos polvo. 21 Kiu scias, cxu la spirito de homidoj levicxas supren, kaj cxu la spirito de bruto mallevicxas malsupren en la teron? 22 Kaj mi ekvidis, ke ekzistas nenio pli bona, ol ke homo cxuu plezuron de siaj faroj, cxar tia estas lia sorto; cxar kiu alkondukos lin, por vidi, kio estas post li?

Cxapitro 4

1 Kaj mi returnicxis, kaj mi vidis cxuijn premojn, kiuj estas farataj sub la suno: kaj jen estas larmoj de prematoj, kaj ne ekzistas por ili konsolanto; kaj perforteco de la mano de iliaj premantoj, kaj ne ekzistas por ili konsolanto. 2 Kaj mi trovis, ke la mortintoj, kiuj jam antacx longe mortis, estas pli felicxaj ol la vivantoj, kiuj vivas cxis nun; 3 kaj pli felicxa ol ili ambacx estas tiu, kiu cxis nun ne ekzistis, kiu ne vidis la malbonajn farojn, kiuj estas farataj sub la suno.

4 Mi vidis ankacx, ke cxia laboro kaj cxia lerteco en la faroj estas nur konkurado de unu kontraĉx alia; kaj ankacx cxi tio estas vantacxo kaj ventacxo. 5 Malsacxulo kunmetas siajn manojn, kaj formancxas sian korpon. 6 Pli bone estas plenmano da trankvilanimeco, ol ambacxmano da penado kaj ventacxo.

7 Kaj denove mi turnicxis, kaj vidis vantacxon sub la suno: 8 jen estas solulo, kaj neniun alian li havas; nek filon nek fraton li havas; kaj tamen ne havas finon lia laborado, kaj lia okulo ne povas saticxi de ricxeco; por kiu do mi laboras kaj senigas mian animon de cxuado? cxi tio ankacx estas vantacxo kaj malbona afero. 9 Pli bone estas al du ol al unu, cxar ili havas bonan rekompenccon por sia laborado. 10 cxar se ili falos, unu levos la alian; sed ve al solulo, se li falos, kaj se ne estas alia, kiu lin levus. 11 Ankacx se du kucicxas, estas al ili varme; sed unu--kiel li varmicxos? 12 Kaj se iu montros sin pli forta kontraĉx unu, tiam ambacx kontraĉxstaros lin; ecx fadeno triopigita ne baldacx disxiricxos.

13 Pli bona estas knabo malricxa sed sacxa, ol reĉxo maljuna sed malsacxa, kiu jam ne povas akiri scion. 14 Iu el malliberejo eliris, kaj faricxis reĉxo; alia por reĉxeco naskicxis, kaj tamen estas malricxa. 15 Mi vidis, ke cxiu vivanto iras sub la suno kun la junulo: cxi estas la alia, kiu

okupos lian lokon. 16 Senfina estas la popolo, antaĉx kiu li estis, kaj tamen la posteuloj ne cxojos pri li; ankacx cxi tio estas vantacxo kaj ventacxo.

Cxapitro 5

1 Gardu vian piedon, kiam vi iros en la domon de Dio, kaj estu preta pli por acxskultado, ol por oferdonado de malsacxuloj; cxar ili ne scias, ke ili agas malbone. 2 Ne rapidu kun via bucxo, kaj via koro ne rapidu elparoli vorton antaĉx Dio, cxar Dio estas en la cxielo, kaj vi estas sur la tero; tial malmultaj estu viaj vortoj. 3 cxar soncxo prezenticxas per multe da agado, kaj parolo de malsacxulo konsistas el multe da vortoj. 4 Kiam vi faros promeson al Dio, ne prokrasu cxin plenumi; cxar malagrablaĵ al Li estas malsacxuloj: kion vi promesis, tion plenumu. 5 Pli bone estas, ke vi ne faru promeson, ol fari promeson kaj ne plenumi. 6 Ne permesu al via bucxo pekigi vian korpon, kaj ne diru al la sendito de Dio, ke cxi estas eraro; kial fari, ke Dio koleru pro via parolo, kaj ke Li detruu la faron de viaj manoj? 7 cxe multo da soncxoj kaj vantacxo estas ankacx multe da vortoj; sed vi timu Dion.

8 Se premadon de malricxulo kaj rompadon de justeco kaj honesteco vi vidas en lando, ne miru; cxar pli alta kontrolas pli altan, kaj plej altaj ilin kontrolas. 9 Kaj superecon en cxio havas tiu lando, en kiu la reĉxo servas al la tero.

10 Kiu amas monon, tiu ne saticxos per mono; kaj kiu amas ricxecon, al tiu cxi ne donos utilon: ankacx cxi tio estas vantacxo. 11 Ju pli estas da havo, des pli multaj estas cxiaj konsumantoj; kaj kian profiton havas cxia mastro, krom vidi cxin per siaj okuloj? 12 Dolcxa estas la dormo de laboranto, cxu li mancxas malmulte acx multe; sed trosateco ne lasas la ricxulon dormi.

13 Turmentan malbonon mi vidis sub la suno: ricxecon konservatan por la malutilo de cxia propra mastro. 14 Kaj pereas cxi tiu ricxeco en malfavoraj cirkonstancoj; naskicxas filo, kaj li nenion havas en la mano. 15 Kiel li eliris el la ventro de sia patrino, tiel nuda li foriras, kiel li venis; kaj nenion li elportas el sia laboro, kion li povus porti en la mano. 16 Kaj cxi tio estas turmenta doloro, ke kiel li venis, tiel li foriras; kian do profiton li havas de tio, ke li laboras por la vento? 17 Kaj cxuijn siajn tagojn li konsumis en mallumo, en multe da ekscitico, en malsano kaj malagrablacxo!

18 Jen, kion mi vidis: ke estas bone kaj bele mancxu kaj trinki kaj cxui plezurojn de cxuij siaj laboroj, kiujn homo laboras sub la suno dum la tagoj de sia vivo, kiujn donis al li Dio; cxar tio estas lia apartenacxo. 19 Kaj se al iu homo Dio donis ricxecon kaj havon, kaj donis al li la povon konsumi ilin kaj preni sian parton kaj cxui plezuron de siaj laboroj, cxi tio estas dono de Dio. 20 cxar ne longe li memoros la tagojn de sia vivo; Dio donas al li cxojon de lia koro.

Cxapitro 6

1 Ekzistas malbono, kiun mi vidis sub la suno, kaj granda cxi estas por la homo: 2 se al iu homo Dio donas ricxecon kaj havon kaj honoron, kaj al lia animo mankas nenio, kion ajn li dezirus, sed Dio ne donas al li la povon konsumi cxin, nur fremda homo cxin konsumas--cxi tio estas vantacxo kaj malfacila doloro. 3 Se iu homo naskigus cent infanojn kaj vivus multajn jarojn kaj

atingus profundan acxon, sed lia animo ne cxuus sate la havon, kaj ecx bonan enterigon li ne havus--tiam mi dirus: Pli felicxa ol li estas abortito. 4 cxar cxi tiu vante venis kaj en mallumon foriris, kaj en mallumo kacxicxos lia nomo. 5 Ecx la sunon li ne vidis kaj ne konis--al li estas pli trankvile ol al tiu. 6 Kaj se tiu homo vivus du mil jarojn kaj la bonon ne cxuus, cxu ne al unu loko cxiuj iros? 7 cxiuj laboroj de homo estas por lia bucxo, kaj tamen lia animo ne estas satigebla. 8 Kaj kian superecon havas la sacxulo antacx malsacxulo, la inteligenta malricxulo antacx aliaj vivaj estacxo? 9 Pli bone estas vidi per la okuloj, ol imagi en la animo; ankacx cxi tio estas vantacxo kaj ventacxo.

10 Kio ajn ekzistas, tio de longe havas nomon; kaj estas sciate, kia estas la homo, kaj ke li ne povas juxte batali kun Tiu, kiu estas pli forta ol li. 11 cxar ekzistas multe da aferoj, kiuj plimultigas la vantacxon; kian do superecon havas la homo? 12 cxar kiu scias, kio estas bona por la homo dum la tagoj de lia vanta vivo, kiun li pasigas kiel ombro? kaj kiu diros al la homo, kio estos post li sub la suno?

Cxapitro 7

1 Pli bona estas bona nomo, ol bona oleo; kaj la tago de la morto estas pli bona, ol la tago de la naskicxo. 2 Pli bone estas iri en domon de funebro, ol iri en domon de festenado; cxar morto estas la fino de cxiu homo, kaj la vivanto notos cxi tion en sia koro. 3 Pli bona estas plendo, ol rido; cxar cxe malcxjojo de la vizacxo plibonixas la koro. 4 La koro de sacxuloj estas en domo de funebro, kaj la koro de malsacxuloj en domo de cxojo. 5 Pli bone estas acxskulti riprocxon de sacxulo, ol acxskulti kanton de malsacxuloj. 6 cxar simila al la kraketado de dornoj sub poto estas la ridado de la malsacxuloj; kaj vantacxo cxi estas. 7 cxar perforteco forprenas la sacxon de sacxulo, kaj la prudenton malbonigas donaco. 8 La fino de afero estas pli bona, ol cxia komenco; pacienculo estas pli bona, ol malhumilulo. 9 Ne rapidu koleri en via spirito; cxar koleremeco loxas en la brusto de malsacxuloj. 10 Ne diru: Kial la antacxaj tagoj estis pli bonaj, ol la nunaj? cxar ne el sacxeco vi cxi tion demandus. 11 Bona estas sacxeco kune kun hereda havo, kaj cxi estas profita al tiuj, kiuj vidas la sunon. 12 cxar la sacxeco estas cxirmo tiel same, kiel mono estas cxirmo; sed la supereco de scienco konsistas en tio, ke la sacxeco donas vivon al sia posedanto. 13 Rigardu la faron de Dio; cxar kiu povas tion rektigi, kion Li kurbigis? 14 En la tago de bonstato uzu la bonstaton, kaj en la tago de malfelicxo atendu: cxi tion kaj tion arancxis Dio, por ke la homo nenion komprenu post Li.

15 cxion tion mi vidis en miaj vantaj tagoj: okazas, ke virtulo pereas cxe sia virteco, kaj okazas, ke malvirtulo longe vivas cxe sia malvirteco. 16 Ne estu tro virta, kaj ne rezonu tro multe: kial vi devas vin konfuzi? 17 Ne malvirtu tro multe, kaj ne estu senprudenta: kial vi devas morti ne en via tempo? 18 Bone estas, se vi tenos je unu afero kaj ankacx de alia afero vi ne forprenos vian manon; cxar tiu, kiu timas Dion, penas placxi al cxiuj.

19 La sacxeco faras la sacxulon pli forta, ol dek potenculoj en la urbo. 20 cxar ne ekzistas sur la tero virtulo, kiu farus nur bonon kaj ne pekus. 21 Ne cxiujn vortojn, kiujn oni diras, atentu en via koro, por ke vi ne acxdu vian sklavon malbenanta vin: 22 cxar multajn fojojn konsciis via koro, ke ankacx vi malbenis aliajn.

23 cxion cxi tion mi provis per mia sacxo; mi diris al mi: Mi akiru sacxon; tamen cxi estas malproksima de mi. 24 Kio estas malproksima kaj tre profunda, kiu tion komprenos? 25 Mi turnis min kun mia koro, por ekkoni, esplori, kaj traserxi sacxecon kaj prudenton, kaj ekscii, ke la malvirteco estas malsacxeco kaj ke la senscieco estas sensenca. 26 Kaj mi trovas, ke pli malbona ol la morto estas la virino, kiu estas kaptilo, kaj kies koro estas reto, kaj kies manoj estas katenoj; tiu, kiu placxas al Dio, sin savos de cxi, sed pekulo estos kaptita de cxi. 27 Jen, kion mi trovis, diris la Predikanto: oni devas kunigi unu fakton kun alia, por veni al konkludo. 28 Jen, kion ankoraŭ sercxis mia animo kaj ne trovis: viron unu inter mil mi trovis, sed virinon inter cxiaj mi tute ne trovis. 29 Nur cxi tion mi trovis, ke Dio kreis la homon virtema; sed la homoj fordonis sin al multaj artifikaĵoj.

Cxapitro 8

1 Kiu estas simila al sacxulo? kaj kiu komprenas la sencon de la aferoj? Sacxeco de homo lumigas lian vizacxon, kaj la maldelikateco de lia vizacxo cxancixas. 2 Mi diras: La reĉxan ordonon plenumu, pro la cxuro farita antaŭ Dio. 3 Ne rapidu foriri de antaŭ li, kaj ne estu persistema en malbona afero; cxar cxion, kion li volos, li povos fari. 4 cxar la vorto de reĉxo estas potenca; kaj kiu povas diri al li: Kion vi faras? 5 Kiu plenumas la ordonon, tiu spertus nenion malbonan; tempon kaj manieron de agado scias la koro de sacxulo. 6 cxar por cxia afero estas cxia tempo kaj cxia maniero; kaj granda estas por la homo la malbono de tio, 7 ke li ne scias, kio estos; cxar kiu diros al vi, kiel estos? 8 Neniu homo povas regi la venton kaj reteni la venton, neniu povas regi la tagon de la morto; ne ekzistas forpermeso en tiu milito, kaj malvirteco ne savas sian faranton. 9 cxion cxi tion mi vidis, kaj mi atentis cxiajn aferojn, kiu estas farata sub la suno, kaj tiun tempon, en kiu homo regas homon al lia malbono.

10 Kaj ankoraŭ mi vidis, ke oni enterigis malvirtulojn, kiuj venadis kaj eliradis el la sankta loko, kaj kiuj estis forgesitaj en la urbo, kie ili tiel agis; kaj cxi tio ankoraŭ estas vantacxo. 11 cxar ne baldacx estas farata juxto kontraŭx malbonaj faroj, tial plene kuracxas la koro de homidoj fari malbonon. 12 Kvankam pekulo faras malbonon cent fojojn, kaj Dio estas pacienca al li, tamen mi scias, ke estos bone al tiuj, kiuj timas Dion, kiuj respektas Lin. 13 Kaj ne estos bone al malvirtulo, kaj ne tenos sin longe, simile al ombro, tiu, kiu ne timas Dion. 14 Ekzistas vantacxo, kiu faricxas sur la tero: ekzistas virtuloj, al kiuj faricxas tio sama, kio faricxas al malvirtuloj; kaj ekzistas malvirtuloj, al kiuj faricxas tio sama, kio al la virtuloj; kaj mi diris al mi, ke ankoraŭ cxi tio estas vantacxo. 15 Kaj mi eklacxis la gajecon, cxar ne ekzistas io pli bona por homo sub la suno, ol manxi, trinki, kaj gaji, kaj ke cxi tio akompanu lin en liaj laboroj en la tagoj de lia vivo, kiujn donis al li Dio sub la suno.

16 Kiam mi direktis mian koron, por ekkoni sacxecon, kaj por cxirkacxrigardi la aferojn, kiuj estas farataj sur la tero tiamaniere, ke nek tage nek nokte homo vidas dormon sur siaj okuloj; kaj kiam mi rigardis cxiajn farojn de Dio: 17 tiam mi trovis, ke homo ne povas kompreni la aferojn, kiuj faricxas sub la suno; kiom ajn la homo penus esplori, li ne komprenos; kaj se ecx sacxulo diras, ke li scias, li tamen ne povas kompreni.

Cxapitro 9

1 Al cxio cxi tio mi direktis mian koron, por esplori cxion cxi tion, ke la virtuloj kaj sacxuloj kaj iliaj faroj estas en la mano de Dio; kaj nek amon nek malamon scias la homo, kaj nenion, kio lin atendas. 2 Al cxiuj estas la sama sorto: al la virtulo kaj al la malvirtulo, al la bona kaj pura kaj al la malpura, al la oferfaranto kaj al tiu, kiu ne oferfaras, al la bonulo kaj al la pekulo, al la cxuranto kaj al tiu, kiu timas cxuron. 3 cxi tio estas malbona en cxio, kio faricxas sub la suno, ke la sama sorto ekzistas por cxiuj, kaj la koro de la homidoj estas plena de malbono, kaj sensencacxo estas en ilia koro dum ilia vivado, kaj poste ili transiras al la mortintoj. 4 cxar kiu trovicxas inter la vivuloj, tiu havas ankoraux esperon; cxar ecx al hundo vivanta estas pli bone, ol al leono mortinta. 5 cxar la vivantoj scias, ke ili mortas; kaj la mortintoj scias nenion, kaj por ili jam ne ekzistas rekompenco, cxar la memoro pri ili estas forgesita. 6 Kaj ilia amo, kaj ilia malamo, kaj ilia cxaluzo jam de longe malaperis; kaj jam por neniam ili havas partoprenon en io, kio faricxas sub la suno.

7 Iru, mancxu exoje vian panon, kaj trinku kun gaja koro vian vinon, se Dio favoris viajn aferojn. 8 En cxiu tempo viaj vestoj estu blankaj, kaj oleo ne manku sur via kapo. 9 cxuu la vivon kun la edzino, kiun vi amas en la tempo de via tuta vanta vivo, kaj kiun Dio donis al vi por cxiuj viaj vantaj tagoj; cxar cxi tio estas via apartenacxo en via vivo, kaj en viaj laboroj, kiujn vi laboris sub la suno. 10 Kion ajn via mano povas fari lacx via forto, tion faru; cxar ekzistas nek faro, nek kalkulo, nek scio, nek sacxo, en cxeol, kien vi iros.

11 Aliflanke mi vidis sub la suno, ke ne de la rapiduloj dependas la kuro, ne de la fortuloj dependas la milito, kaj ne la sacxuloj havas panon, kaj ne la talentuloj havas ricxecon, kaj ne la kompetentuloj trovas aprobon; nur de la tempo kaj okazo ili cxiuj dependas. 12 cxar ecx ne scias la homo sian sorton; kiel ficxo, kaptitaj en pereigan reton, kaj kiel birdoj, implikiexintaj en kaptilon, tiel kapticxas la homoj en tempo malbona, kiam cxi atakas ilin neatendite.

13 Ankacx jenan sacxacion mi vidis sub la suno, kaj cxi cxajnis al mi granda: 14 estis urbo malgranda, kaj malmulte da homoj cxi havis; venis al cxi granda recxo, kaj siecxis cxin, kaj konstruis cxirkacx cxi grandajn siecxajn fortikacxojn; 15 sed trovicxis en cxi homo malricxa sed sacxa, kaj li savis la urbon per sia sacxeco; tamen neniun rememoris tiun malricxan homon. 16 Kaj mi diris: Pli bona estas sacxo ol forto, tamen la sacxo de malricxulo estas malrespektata, kaj liaj vortoj ne estas acxdataj.

17 La vortoj de sacxuloj, trankvile acxskultitaj, estas pli bonaj ol la kriado de reganto inter malsacxuloj. 18 Pli bona estas sacxo, ol militaj instrumentoj; kaj unu pekulo pereigas multe da bono.

Cxapitro 10

1 Venenaj mucxo, putrigas kaj haladzigas la oleon de parfumisto; pli exatata ol sacxo kaj honoro ofte estas malgranda malsacxaco. 2 La koro de sacxulo estas cxe lia dekstra flanko, kaj la koro de malsacxulo cxe lia maldekstra. 3 Kaj ecx en la vojo, lacx kiu iras malsacxulo, mankas al li

sacxo, kaj al cxiu li diras, ke li estas malsacxulo. 4 Se atakos vin kolero de reganto, ne forlasu vian lokon, cxar mildeco pardonigas ecx grandajn krimojn. 5 Ekzistas malbono, kiun mi vidis sub la suno; cxi estas kvazacx eraro, venanta de la reganto: 6 senscieco estas metata tre alte, kaj la ricxuloj sidas malalte. 7 Mi vidis sklavojn sur cxevaloj, kaj princojn, irantajn piede, kiel sklavoj. 8 Kiu fosas kavon, tiu falos en cxin; kaj kiu detruas muron, tiun mordos serpento. 9 Kiu transmovas cxtonojn, tiu faras al si difekton per strecxo; kaj kiu hakas lignon, tiu sin vundas per cxi. 10 Se malakricxas la hakilo, kaj oni ne akriigas la tranxan flankon, oni devas strexci la fortojn; kaj la cxefacxo estas prepari cxion sacxe. 11 Se mordis la serpento sen kuracparolo, tiam jam ne utilas kuracparolanto. 12 Vortoj el bucxo de sacxulo estas agrablaj, sed la bucxo de malsacxulo lin mem pereigas. 13 La komenco de la parolo de lia bucxo estas malsacxacxo, kaj la fino de lia parolo estas abomeninda sensencacxo. 14 Malsacxulo multe parolas, kvankam homo ne scias, kio estos; kaj kio estos post li? kiu cxi tion diros al li? 15 Penado de malsacxuloj lacigas cxion, kiu ne scias ecx la vojon al la urbo. 16 Ve al vi, ho lando, se via recxo estas infano kaj viaj princoj mancxas frue! 17 Felicxa vi estas, ho lando, se via recxo estas de nobla deveno kaj viaj princoj mancxas en cxusta tempo, por forticxi, ne por festeni! 18 De mallaboremeco falos la plafono; kaj, se oni mallevas la manojn, tramalsekicxas la domo. 19 Por plezuro oni aranxas festenojn, kaj vino gajigas la vivon, kaj mono respondas por cxio. 20 Ecx en viaj pensoj ne malbenu la recxon, kaj en via dormocxambro ne malbenu ricxulon; cxar birdo cxiela transportos vian vocxon, kaj flugila estacxo eldiros vian parolon.

Cxapitro 11

1 Elsendu vian panon sur la akvon; cxar post longa tempo vi cxin retrovos. 2 Donu parton al sep, kaj ecx al ok, cxar vi ne scias, cxu ne estos malfelicxo sur la tero. 3 Kiam la nuboj plenicxos, ili vercxos pluvon sur la teron, kaj se falos arbo suden acx norden, cxi tie restos, kien cxi falis. 4 Kiu observas la venton, tiu ne semos; kaj kiu rigardas la nubojn, tiu ne rikoltos. 5 Kiel vi ne scias, kian vojon iros la vento, kaj kiel formicxas la ostoj en la ventro de gravedulino, tiel vi ne povas scii la faron de Dio, kiu cxion faras. 6 Matenu semu vian semon, kaj vespere via mano ne ripozu; cxar vi ne scias, cxu tio acx alio estos pli cxusta, acx cxu ambacx egale estos bonaj. 7 Agrabla estas la lumo, kaj bone estas al la okuloj vidi la sunon. 8 cxar se ecx multajn jarojn homo vivus, li cxoju en ili cxuij; kaj li memoru pri la tagoj mallumaj, cxar estos multe da ili; cxio, kio venos, estas vantacxo.

9 cxoju, junulo, en via infaneco; kaj via koro cxuu plezuron en la tagoj de via juneco, kaj iru, kien kondukas vin via koro kaj kien rigardas viaj okuloj; sed sciu, ke pri cxio cxi tio Dio venigos vin al juxto. 10 Tial forpelu malcxojon de via koro, kaj forigu malagrablacxon de via korpo; cxar la infaneco kaj la juneco estas vantacxo.

Cxapitro 12

1 Kaj memoru vian Kreinton en la tagoj de via juneco, dum ancoracx ne venis la tagoj de

malbono, kaj ne venis la jaroj, pri kiuj vi diros: Mi ne havas plezuron de ili; 2 dum ne mallumicxis la suno, la lumo, la luno, kaj la steloj, kaj ne revenis nuboj post la pluvo; 3 en la tago, kiam ekremos la gardantoj de la domo, kaj malforticxos la militantoj, kaj cxesos mueli la muelantinoj, cxar estos malmulte da ili, kaj senvidicxos la rigardantinoj tra la fenestroj; 4 kaj fermitaj estos la pordoj al la strato, kiam eksilentos la sonado de la muelcxtono; kaj homo levicxados lacx la krio de birdo, kaj mallacxticxos la sonoj de kantoj; 5 kaj altacxojn ili ektimos, kaj sur la vojo aperos teruroj, kaj ekfloros la migdalarbo, kaj pezicxos la lokusto, kaj malaperos deziro: tiam homo foriros en sian eternan domon, kaj sur la strato marcxos plorantoj; 6 cxis discxiricxos la arcxenta cxeneto, rompicekos la ora lampeto, rompicekos la krucxo cxe la fonto, kaj falos la rado en la puton; 7 kaj la polvo refaricxos tero, kiel cxi estis, kaj la spirito reiros al Dio, kiu cxin donis. 8 Vantacxo de vantacxo, diris la Predikanto; cxio estas vantacxo.

9 Krom tio, ke la Predikanto estis sacxulo, li ancoracx instruis scion al la popolo; li cxion pesis, esploris, kaj verkis multe da sentencoj. 10 Penis la Predikanto trovi agrablajn parolojn, kaj li skribis cxuste vortojn de vero.

11 La paroloj de sacxuloj estas kiel akraj pintoj, kaj kiel enbatitaj najloj estas la vortoj de publikaj parolistoj; ili estas donitaj de unu pacxtisto. 12 Kaj krom tio, mia filo, akceptu mian instruon, ke se oni volus verki multajn librojn, ne estus fino, kaj multe legi lacigas la korpon.

13 Ni acxskultu la finon de cxio: timu Dion, kaj plenumu Liajn ordonojn, cxar cxi tio estas cxio por la homo. 14 cxar cxiun faron Dio venigos al jucxo, ecx cxion kacxitan, cxu cxi estas bona acx malbona.

ALTA KANTO DE SALOMONO

Cxapitro 1

1 Alta kanto de Salomono.

2Ho, li kisu min per kisoj de sia bucxo!

cxar via amo estas pli bona, ol vino.

3Ho, kiel bonodoras viaj aromacxoj!

Via nomo similas al elvercxita oleo;

Tial la fracxlinoj amas vin.

4Altiru min; ni postkuros vin.

La recxo envenigu min en siajn cxambrojn;

Ho, ni cxojos kaj gajicxos kun vi;

Ni memoros vian amon pli, ol vinon;

Sincere oni amas vin.

5Mi estas nigra, tamen beleta,

Ho filinoj de Jerusalema,

Kiel la tendoj de Kedar,

Kiel la tapetoj de Salomono.

6Ne rigardu min, ke mi estas nigreta:

La suno min brulkolorigis.

La filoj de mia patrino koleris kontracx mi;

Ili faris min gardistino de la vinbercxardenoj;

Mian propran vinbercxardenon mi ne gardis.

7Diru al mi, ho vi, kiun mia animo amas,

Kie vi pacxtas, kie vi ripozigas vian brutaron tagmeze:

Kial mi simulu al vagistino

cxe la brutaroj de viaj kamaradoj?

8Se vi ne scias tion, ho belulino inter virinoj,

Sekvu la pacxojn de la cxafaro,

Kaj pacxtu viajn kapridojn cxe la tendoj de la pacxtistoj.

9Al la cxevalino en la cxaroj de Faraono

Mi komparas vin, ho mia amatino.

10Belaj estas viaj vangoj sub la orelingoj,

Via kolo sub la lacxo de perloj.

11Orajn orelingojn ni faros al vi,

Kun arcxentaj enkrustacxo.

12Dum la recxo sidas cxe la festotablo,
Mia nardo bonodoras.
13Kiel fasko de mirho, restanta inter miaj manoj,
Estas al mi mia amato.
14Kiel floraro de kofero estas por mi mia amato,
En la vinbercxardenoj de En-Gedi.

15Ho, vi estas bela, mia amatino; ho, vi estas ja bela;
Viaj okuloj estas kiel cxe kolomboj.

16Ho, vi estas bela, mia amato, kaj cxarma;
Nia lito estas kiel frecxaj herboj;
17La traboj de nia domo estas cedraj,
Niaj cxevronoj estas abiaj.

Cxapitro 2

1Mi estas la lilio de cxaron,
La rozo de la valoj.

2Kiel rozo inter la dornoj,
Tiel estas mia amatino inter la knabinoj.

3Kiel pomarbo inter arboj nefruktaj,
Tiel estas mia amato inter la junuloj.
Mi sopiris al lia ombro, jen mi sidicxis;
Kaj liaj fruktoj estas bongustaj al mia palato.

4Li enkonduku min en vindomon,
Kaj lia standardo super mi estu la amo.
5Plifortigu min per vinberkuko,
Refrecxigu min per pomsuko;
cxar mi estas malsana de amo.

6Lia maldekstra mano estu sub mia kapo,
Lia dekstra cxirkacxprenu min.

7Mi cxurligas vin, ho filinoj de Jerusalemo,
Je la gazeloj acx la cervoj de la kampo:
Ne veku nek sendormigu la amatinon,
cxis cxi mem volos.

8Ho, jen estas la vocxo de mia amato! Ho, jen li venas,
Rapidante sur la montoj, saltante sur la altaĵoj.

9Mia amato similas al gazelo acx al cervo.
Ho, jen li staras post nia muro,
Rigardante tra la fenestro,

Sin montrante cxe la krado.
 10 Mia amato vokas, li parolas al mi:
 Levicxu, mia amatino, mia belulino, ho venu;
 11 cxar la vintro jam forpasis,
 La pluvo pasis kaj malaperis;
 12 La floroj jam estas sur la tero;
 La kantosezono jam alvenis,
 Kaj la vocxo de la turto jam acxdicxas en nia lando;
 13 La figarbo jam maturigas siajn fruktetojn,
 La vinbertrunkoj siajn vinberetojn,
 Kiuj jam bonodoras.
 Levicxu, mia amatino, mia belulino, kaj venu.
 14 Ho mia kolombino, en la krevacxoj de la roko, en la kacxejo de la rokkrutacxo,
 Montru al mi vian aspekton, acxdigu al mi vian vocxon;
 cxar via vocxo estas dolcxa, kaj via aspekto estas bela.
 15 Kaptu al ni la cxakalojn, la malgrandajn cxakalojn,
 La detruantojn de la vinbercxardenoj,
 Kiam niaj vinbercxardenoj burcxonas.
 16 Mia amato apartenas al mi,
 Kaj mi apartenas al li,
 Kiu pacxtas inter la rozoj.
 17 cxis la tago malvarmeticxos kaj la ombroj forkuros,
 Turnu vin, ho amato, similicxu al gazelo acx al cervo
 Sur la montoj de aromacxo.

Cxapitro 3

1 Sur mia kucxejo dum la nokto mi sercxis tiun, kiun mia animo amas;
 Mi sercxis lin, sed mi lin ne trovis.
 2 Mi levicxos, kaj irados tra la urbo;
 Sur la stratoj kaj placoj mi sercxos tiun, kiun mia animo amas;
 Mi sercxis lin, sed mi lin ne trovis.
 3 La gardistoj, kiuj iradas tra la urbo, renkontis min,
 Al ili mi demandis: cxu vi vidis tiun, kiun mia animo amas?
 4 Kiam mi nur ekforiris de ili,
 Mi renkontis tiun, kiun mia animo amas;
 Mi tenis lin, kaj ne delasis lin,
 cxis mi enkondukis lin en la domon de mia patrino,
 Kaj en la cxambron de cxi, kiu naskis min.

 5 Mi cxurligas vin, ho filinoj de Jerusalema,
 Je la gazeloj acx cervoj de la kampo:
 Ne veku nek sendormigu la amatinon,
 cxis cxi mem volos.

6 Kiu estas cxi, kiu venas el la dezerto, kiel kolono de fumo

Parfumita per mirho kaj olibano,
Per cxiaj pudroj de la parfumisto?
7Jen estas la lito de Salomono!
Sesdek fortuloj cxirkacxas cxin
El la fortuloj de Izrael,
8cxuij tenantaj glavojn, kompetentaj batalantoj;
cxiu portas sian glavon cxe sia femuro,
Pro la teruro de la nokto.
9Edzicxan liton el la ligno de Lebanon
Konstruis al si la recxo Salomono.
10cxiajn kolonojn li konstruis el arcxento,
La cxarpentacxon el oro, la tegacxon el purpuro;
La interno estas pavimita per la amo de la filinoj de Jerusalem.
11Iru tien, ho filinoj de Cion, kaj vidu la recxon Salomono,
Vestitan per la krono, per kiu lia patrino kronis lin en la tago de lia edzicxofesto,
En la tago de la cxojo de lia koro.

Cxapitro 4

1Vi estas bela, mia amatino, vi estas bela;
Viaj okuloj estas kolombaj, malantacx via vualo.
Viaj haroj estas kiel aro da kaprinoj,
Deirantaj sur la deklivo de la monto Gilead.
2Viaj dentoj estas kiel tondotaj cxafinoj,
Kiuj elvenas el la lavejo;
cxuij estas en paroj,
Kaj ne mankas ecx unu el ili.
3Viaj lipoj estas kiel rucxa fadeno,
Kaj via elparolado estas bela;
Kiel peco de granato, viaj vangoj aspektas
Malantacx via vualo.
4Via kolo estas kiel la turo de David, kiu estas konstruita kiel armiltenejo;
Mil cxildoj pendas sur cxi,
cxuij cxildoj de la potenculoj.
5Viaj du mamoj estas kiel du cervidoj, cxemeloj de gazelino,
Kiuj sin pacxtas inter la rozoj.
6cxis la tago malvarmeticxos kaj la ombroj forkuros,
Mi foriros al la monto de mirho kaj al la altacxo de olibano.
7Via tutacxo estas bela, mia amatino;
Vi ne havas difekton.

8Kun mi el Lebanon venu, ho mia fiancxino,
Kun mi el Lebanon;
Rigardu malsupren de la pinto de Amana,
De la pinto de Senir kaj cxermon,

El la kavernoj de la leonoj,
 De la montoj de la leopardoj.
 9Vi kortucxis min, mia fratino, mia fiancxino;
 Vi kortucxis min per unu ekrigardo de viaj okuloj,
 Per unu cxeno de sur via kolo.
 10Kiel bela estas via amo, mia fratino, mia fiancxino!
 Ho, kiom pli bona estas via amo, ol vino!
 Kaj la bonodoro de viaj parfumacxoĵ estas pli bona, ol cxiaj aromacxoĵ!
 11Mielo gutadas el viaj lipoj, ho mia fiancxino;
 Mielo kaj lakto kucas sub via lango;
 Kaj la bonodoro de viaj vestoj estas kiel la bonodoro de Lebanon.
 12Vi estas cxardeno cxlosita, ho mia fratino, mia fiancxino;
 Vi estas fonto cxlosita, puto sigelita.
 13Viaj kreskakxoĵ estas paradizo de granatoj kun multevaloraj fruktoj,
 Plena de koferoj kaj nardoj;
 14Nardo kaj safrano;
 Kano kaj cinamo, kun cxiuspecaj olibanarboj;
 Mirho kaj aloo kaj la plej delikataj aromacxoĵ;
 15cxardenfonto, puto de vivanta akvo,
 Kaj riveretoj elfluantaj el Lebanon.

 16Vekicxu, ho norda vento, venu, ho suda vento;
 Trablovu mian cxardenon, ke cxiaj aromacxoĵ elfluu.
 Venu mia amato en sian cxardenon
 Kaj mancxu cxiajn multevalorajn fruktojn.

Cxapitro 5

1Mi venis en mian cxardenon, mia fratino, mia fiancxino;
 Mi decxiris mian mirhon kaj miajn aromacxoĵn;
 Mi mancxis mian mielcxelaron, kiel ankacx mian mielon;
 Mi trinkis mian vinon, kiel ankacx mian lakton.
 Mancxu, ho miaj kamaradoj;
 Drinku kaj ebriicxu, ho miaj amikoj.

 2Mi dormis, sed mia koro estis maldorma;
 Jen estas la vocxo de mia amato, jen li ekfrapas:
 Malfermu al mi, ho mia fratino, mia amatino, mia kolombino, mia virtulino;
 cxar mia kapo estas plena de roso,
 Miaj harbukloj de la gutoj de la nokto.
 3Mi jam demetis mian cxitonon; kial mi cxin denove surmetu?
 Mi jam lavis miajn piedojn; kial mi ilin malpurigu?
 4Mia amato etendis sian manon tra la truo,
 Kaj mia interno kompatis lin.
 5Mi levicxis, por malfermi al mia amato;
 Kaj de miaj manoj gutis mirho,

Kaj miaj fingroj estis malsekaj de mirha fluidacxo,
Sur la riglilo de la seruro.
6Mi malfermis al mia amato;
Sed mia amato forturnicxis kaj malaperis.
Mia animo tremis, dum li parolis;
Mi lin sercxis, sed mi lin ne trovis;
Mi vokis lin, sed li ne respondis al mi.
7La gardistoj, kiuj cxirkacxas la urbon, renkontis min,
Ili batis kaj vundis min;
La gardistoj de la muroj deprenis de mi la kovrotukon.
8Mi cxurligas vin, ho filinoj de Jerusaleml, se vi renkontos mian amaton,
Ho, kion vi diros al li? ke mi estas malsana de amo.

9Per kio diferencas via amato de aliaj amatoj,
Ho belulino inter virinoj?
Per kio diferencas via amato de aliaj amatoj,
Ke vi tiele cxurligas nin?

10Mia amato estas blanka kaj rucxa,
Distinginda inter dekmilo.
11Lia kapo estas pura oro;
Liaj haroj estas buklitaj, nigraj kiel korvo;
12Liaj okuloj estas kiel kolomboj cxe la akvotorentoj;
Lavitaj per lakto, orname enkadrigitaj;
13Liaj vangoj estas kiel bedoj de aromacxo, kiel kesto de cxmiracxisto;
Liaj lipoj estas kiel rozoj, ili gutadas fluidan mirhon;
14Liaj manoj estas kiel oraj ringoj, kadritaj per topazoj;
Lia korpo estas ebura, enkrustita per safiroj;
15Liaj kruroj estas kiel marmoraj kolonoj, enfiksitaj en bazoj el pura oro;
Lia aspekto estas kiel Lebanon, majesta kiel cedroj;
16Lia palato estas dolcxacxo; lia tutacxo estas tre aminda.
Tia estas mia amato, kaj tia estas mia kamarado,
Ho filinoj de Jerusaleml.

Cxapitro 6

1Kien foriris via amato,
Ho belulino inter virinoj?
Kien forturnicxis via amato,
Por ke ni lin sercxu kun vi?

2Mia amato iris en sian cxardenon, al la bedoj de aromacxo,
Por pacxti en la cxardenoj kaj kolekti rozojn.
3Mi apartenas al mia amato, kaj mia amato apartenas al mi;
Tiu, kiu pacxtas inter la rozoj.

4Ho, mia amatino, vi estas bela kiel Tirca,
 Agrabla kiel Jerusalem,
 Terura kiel batalantaj tacxmentoj.
 5Fortunu la okulojn for de mi,
 cxar ili venkas min.
 Viaj haroj estas kiel aro da kaprinoj,
 Deirantaj sur la deklivo de la monto Gilead.
 6Viaj dentoj estas kiel aro da cxafinoj,
 Kiuj elvenas el la lavejo;
 cxiuj estas en paroj,
 Kaj ne mankas ecx unu el ili.
 7Kiel peco de granato, viaj vangoj aspektas
 Malantacx via vualo.
 8Da recxinoj ekzistas sesdek, kaj okdeko da kromvirinoj,
 Kaj la junulinoj estas sennombraj.
 9Sed unu sola estas mia kolombino, mia virtulino;
 cxi estas la sola cxe sia patrino,
 La elektita de sia naskintino;
 La filinoj vidis cxin, kaj nomas cxin felicxulino;
 La recxinoj kaj la kromvirinoj lacxdas cxin, dirante:

10Kiu estas cxi, kiu aspektas kiel la matenruxo,
 Bela kiel la luno,
 Hela kiel la suno,
 Terura kiel batalantaj tacxmentoj?

11Mi iris en la nuksarban cxardenon,
 Por trarigardi la verdajn kreskacxojn de la valo,
 Por vidi, cxu la vinbertrunko burcxonas, cxu la granatarboj floras.
 12Tiam mi ankoraĉ ne sciis,
 Ke mia animo elektos min por la cxaroj de la nobeloj de mia popolo.

13Turnicxu, turnicxu, ho cxulamit;
 Turnicxu, turnicxu, ke ni rigardu vin.

Kial vi volas rigardi cxulamiton tiel,
 Kiel oni rigardas la dancadon de la tacxmentoj?

Cxapitro 7

1Kiel belaj estas viaj pacxo en sandaloj, ho filino de princo!
 La svingado de viaj femuroj estas kiel cxenringoj,
 Majstre ellaboritaj.
 2Via umbiliko estas kiel ronda pokalo,
 Al kiu trinkacxo ne mankas;

Via ventro estas kiel amaso da tritiko cxirkacxita de rozoj;
3Viaj du mamoj estas kiel du cervidoj,
cxemeloj de gazelino;
4Via kolo estas kiel turo el eburo;
Viaj okuloj kiel la lagetoj en cxe cxebon, cxe la pordego de Bat-Rabim;
Via nazo estas kiel la turo Lebanon rigardanta Damaskon;
5Via kapo sur vi estas kiel Karmel,
Kaj la harbukloj de via kapo kiel la purpura robo de la recxo, falde kunligita.
6Kiel bela kaj kiel cxarma estas mia amatino inter la plezuroj!
7Via staturo similas la palmotrunkon,
Kaj viaj mamoj la vinberarojn.
8Mi diris: Mi suprengrimpos la palmotrunkon kaj tenicxos je cxiaj branxoj;
Kaj viaj mamoj estu kiel la penikoj de la vinbertrunko,
Kaj la bonodoro de via nazo kiel la bonodoro de citronoj;
9Kaj via palato kiel vino bongusta,
Kiu engliticxas cxarmege kaj glate,
Kiu paroligas la lipojn de la dormantoj.

10Mi apartenas al mia amato,
Kaj li sin tiras al mi.
11Venu, mia amato, ni eliru sur la kamparon;
Ni enloxcicxu en la vilacxo.
12Frumatene ni iru al la vinbercxardenoj;
Ni rigardu, cxu la vinbertrunko jam burcxonis,
cxu cxiaj floroj jam malfermicxis,
cxu la granatarboj jam floras;
Tie mi donos al vi mian amon.
13La mandragoroj jam bonodoras,
Kaj apud nia enirejo trovicxas delikataj fruktoj cxiuspecaj, fruaj kaj malfruaj,
Kiujn mi provizis por vi, ho mia amato!

Cxapitro 8

1Ho, se vi estus al mi kiel frato,
Kiu sucxis la mamojn de mia patrino!
Se mi renkontus vin ekstere, mi kiskus vin;
Kaj tamen neniun malestimus min.
2Mi gvidus vin, mi enkondukus vin en la domon de mia patrino;
Vi instruus min,
Kaj mi trinkigus al vi la spicitan vinon kaj la granatsukon.
3Lia maldekstra mano estu sub mia kapo,
Kaj lia dekstra cxirkacxprenu min!

4Mi cxurligas vin, ho filinoj de Jerusalemo,
Ne veku nek sendormigu la amatinon,

cxis cxi mem volos.

5Kiu estas cxi, kiu venas el la dezerto,
Sin apogante sur sia amato?

Sub la pomarbo mi vekis vin;
Tie, kie via patrino vin naskis,
Kie vin naskis via naskintino.

6Konservu min kiel sigelon en via koro, kiel sigelon sur via brako;
cxar la amo estas forta kiel la morto;
La cxaluzo estas nefleksebla kiel cxeol;
cxiaj brulacxoĵ estas brulacxoĵ de fajro,
La flamo de la Eternulo.

7Granda akvo ne povas estingi la amon,
Kaj riveroj ne povas superakvi cxin;
Se homo proponus doni la tutan havacxon de sia domo por la amo,
Oni malestime lin forpucxus.

8Nia fratino ankoracx estas malgranda,
Kaj mamojn cxi ankoracx ne havas;
Kion ni faros al nia fratino,
Kiam oni svatos cxin?

9Se cxi estos muro, ni konstruos sur cxi arcxentan palacon;
Kaj se cxi estos pordo, ni cxirkacxbaros cxin per traboj el cedro.

10Mi estas muro, kaj miaj mamoj kiel turoj;
Mi jam estis al li kiel iu, kiu trovis favoron.

11Salomono posedis vinbercxardenon en Baal-Hamon;
Li luigis la vinbercxardenon al gardistoj;
cxiu devas alporti milon da arcxentaj moneroj pro cxiaj fruktoj.

12Mia propra vinbercxardeno estas antacx mi.
La milon al vi, ho Salomono,
Kaj ducent al la gardistoj de cxiaj fruktoj.

13Ho vi, loxantino de la cxardenoj,
La kamaradoj volas acxskulti vian vocxon;
Al mi cxin acxdigu.

14Forkuru, ho mia amato,
Kaj similicxu al gazelo acx al cervo
Sur la montoj de aromacxoĵ.

JESAJA

Cxapitro 1

1 Vizio de Jesaja, filo de Amoc, kiun li vidis pri Judujo kaj Jerusalema, en la tempo de Uzija, Jotam, Acxaz, kaj cxizkija, rexo de Judujo.

2 Acxskultu, ho cxielo, kaj atentu, ho tero, cxar parolas la Eternulo: Filojn Mi edukis kaj altigis, kaj ili perfidis Min. 3 Bovo konas sian acxetinton, kaj azeno la manxujon de sia mastro; sed Izrael ne konas, Mia popolo ne komprenas. 4 Ve al la popolo peka, al la gento cxarxita de malbonagoj, al la idaro krima, al la filoj pereuloj! ili forlasis la Eternulon, ili malcxatis la Sanktulon de Izrael, ili forturnicxis malantacxen. 5 Kion oni ankoraŭ batu en vi, kiuj dactrigas sian defaladon? la tuta kapo estas malsana, kaj la tuta koro estas senforta. 6 De la plando de la piedo cxi la kapo estas en cxi nenio sendifekta, nur vundoj kaj tuberoj kaj ulceroj pusaj, kiuj ne estas purigitaj, nek cxirkacxigitaj, nek moligitaj per oleo. 7 Via lando estas dezerta, viaj urboj estas forbruligitaj per fajro, vian kampon antaŭ vi formancxas fremduloj, kaj dezerta cxi estas, kiel ruinigita de fremduloj. 8 Kaj restis la filino de Cion kiel tendo en vinbercxardeno, kiel budo sur kukumkampo, kiel urbo siecxata. 9 Se la Eternulo Cebaot ne lasus al ni restacxon, ni faricxus preskacx kiel Sodom, ni similicxus al Gomora.

10 Acxskultu la vortojn de la Eternulo, estroj de Sodom; atentu la instruon de nia Dio, popolo de Gomora! 11 Por kio Mi bezonas vian multegon da bucxoferoj? diras la Eternulo; Mi trosaticxis de la bruloferoj de cxafoj kaj de la sebo de grasigitaj brutoj, kaj la sangon de bovoj kaj cxafidoj kaj kaproj Mi ne deziras. 12 Kiam vi venas, por aperi antaŭ Mia vizacxo, kiu postulas tion de viaj manoj, ke vi pacxu sur Mian korton? 13 Ne plu alportu hipokritajn donacojn; la incensado estas abomenindacxo por Mi; monatkomencon, sabaton, kaj kunvokon de kunvenoj Mi ne toleras--krimo kaj sankta kunveno! 14 Viajn monatkomencojn kaj festojn Mia animo malamas; ili faricxis por mi cxarexo, tedi al Mi porti ilin. 15 Kiam vi etendas viajn manojn, Mi kacxas antaŭ vi Miajn okulojn; ecx kiam vi multe precxas, Mi ne acxskultas; viaj manoj estas plenaj de sango. 16 Lavu vin, purigu vin; forigu la malbonon de viaj faroj antaŭ Miaj okuloj, cxesu malbonagi. 17 Lenu agi bone, celu justecon, helpu prematon, havigu juston al orfo, defendu aferon de vidvino.

18 Venu, kaj ni faru inter ni jucxan disputon, diras la Eternulo: se viaj pekaj estas sangorucxaj, ili faricxos blankaj kiel necxo; kaj se ili estas kiel skarlato, ili faricxos kiel lano. 19 Se vi estos humilaj kaj obeemaj, vi mancxos la bonacxon de la tero; 20 sed se vi rifuzos kaj ribelos, glavo vin ekstermos; cxar tiel diris la bucxo de la Eternulo.

21 Kiamaniere la fidela urbo faricxis malcxastulino! cxi estis plena de justeco, virto en cxi loxis, sed nun mortigistoj. 22 Via arcxento faricxis skorio, via vino miksicxis kun akvo. 23 Viaj estroj estas perfiduloj, kaj kolegoj de cxtelistoj; ili cxiuj amas donacojn kaj cxasas profiton;

al orfo ili ne donas juston, kaj la juxta plendo de vidvino ne atingas ilin.

24 Pro tio diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, la Potenculo de Izrael: Ho ve, Mi konsolos vin sur Miaj kontracxuloj, kaj Mi vencxos al Miaj malamiko. 25 Kaj Mi remetos Mian manon sur vin, kaj Mi forte purigos vian skorion, kaj Mi eligos vian tutan stanon. 26 Kaj Mi restarigos viajn juxxistojn, kiel antacxe, kaj viajn konsilistojn, kiel en la komenco; post tio oni nomos vin urbo de virto, civito fidela. 27 Cion elacxeticxos per justeco, kaj cxiaj revenintoj per virto. 28 La krimuloj kaj pekuloj pereos kune, kaj la forlasintoj de la Eternulo ekstermicxos. 29 cxar ili estos malhonoritaj pro la terebintarboj, kiujn vi amis, kaj vi estos hontigitaj pro la cxardenoj, kiujn vi elektis. 30 cxar vi estos kiel terebintarbo, kies folioj velkis, kaj kiel cxardeno, kiu ne havas akvon. 31 Kaj la fortulo faricxos kiel stupo, kaj lia laboro kiel fajrero; kaj ambacx brulos, kaj neni u estingos.

Cxapitro 2

1 Afero, kiun Jesaja, filo de Amoc, vidis vizie pri Judujo kaj Jerusalema.

2 Iam en la tempo estonta la monto de la domo de la Eternulo staros kiel cxefo inter la montoj, kaj cxi estos pli alta ol cxiuj altacxo; kaj fluos al cxi cxiuj nacioj. 3 Kaj iros multaj popoloj, kaj diros: Venu, ni iru supren sur la monton de la Eternulo, al la domo de la Dio de Jakob, por ke Li instruu nin pri Siaj vojoj, kaj ni iru lacx Lia irejo; cxar el Cion eliros la instruo, kaj la vorto de la Eternulo el Jerusalema. 4 Kaj Li juxxos inter la nacioj, kaj Li decidos pri multaj popoloj; kaj ili forexos el siaj glavoj plugilojn kaj el siaj lancoj rikoltilojn; ne levos nacio glavon kontracx nacion, kaj oni ne plu lernos militon.

5 Ho domo de Jakob, venu, kaj ni iru en la lumo de la Eternulo. 6 Sed Vi forlasis Vian popolon, la domon de Jakob, cxar ili pli plenicxis ol antacxe kaj ili sorexas kiel la Filicxtoj kaj alicxis al infanoj de aligentuloj. 7 Kaj ilia lando plenicxis de arcxento kaj oro, kaj senfinaj estas iliaj trezoroj; kaj ilia lando plenicxis de cxevaloj, kaj sennombraj estas iliaj cxaroj. 8 Kaj ilia lando plenicxis de idoloj; ili adorklinicxas al la faritacxo de siaj manoj, al tio, kion faris iliaj fingroj. 9 Kaj klinicxis la homo, kaj malalticxis la viro; kaj Vi ne pardonos ilin. 10 Eniru en rokon kaj kacxu vin en la tero, pro timo antacx la Eternulo kaj antacx la majesto de Lia grandeco. 11 La fieraj okuloj de homo mallevicxos, kaj la altaj homoj estos malaltigitaj; nur la Eternulo sola estos alta en tiu tago. 12 cxar la tago de la Eternulo Cebaot estos super cxio malhumila kaj alta kaj super cxio aroganta, kiu estos malaltigita; 13 kaj super cxiuj cedroj de Lebanon, la altaj kaj malhumilaj, kaj super cxiuj kverkoj de Bacxan; 14 kaj super cxiuj altaj montoj, kaj super cxiuj levicxintaj montetoj; 15 kaj super cxiu alta turo, kaj super cxiu fortikigita muro; 16 kaj super cxiuj cxipoj de Tarxix, kaj super cxiuj belaspektacxo. 17 Kaj humiligita estos la fiereco de homo, kaj altaj homoj estos malaltigitaj; nur la Eternulo sola estos alta en tiu tago. 18 La idoloj estos tute neniigitaj. 19 Kaj oni iros en la kavernojn de la rokoj kaj en la fendojn de la tero, pro timo antacx la Eternulo kaj antacx Lia majesta grandeco, kiam Li levicxos, por cxeti teruron sur la teron. 20 En tiu tago la homo cxetos al la talpoj kaj vespertoj siajn arcxentajn kaj orajn idolojn, kiujn li faris al si por adorado; 21 por eniri en kavernojn de rokoj kaj en fendojn de cxtonegoj, pro timo antacx la Eternulo kaj antacx Lia majesta grandeco, kiam Li levicxos, por cxeti teruron sur la teron. 22 cxesu zorgi pri homo, kies animo estas en liaj nazotruoj; cxar kion li valoras?

Cxapitro 3

1 cxar jen la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, forprenos de Jerusalem kaj de Judujo la apogon kaj forton, cxian apogon de pano kaj cxian apogon de akvo; 2 heroon kaj militiston, juxiston kaj profeton, acxguriston kaj plejacxulon, 3 kvindekestron kaj eminentulon, konsiliston, majstron, kaj lertan sorcxiston. 4 Kaj junulojn Mi faros iliaj estroj, kaj petoluloj regos ilin. 5 Kaj premos la popolo cxiu la alian kaj cxiu sian proksimulon; junulo estos aroganta kontrakx maljunulo, kaj senvalorulo antacx eminentulo. 6 Homo ekkaptos sian fraton en la domo de sia patro, dirante: Vi havas veston, estu do nia estro, kaj cxi tiu ruino estu sub via mano. 7 Sed cxi tiu lacxte protestos, dirante: Mi ne volas esti kuracanto; nek panon nek veston mi havas en mia domo; ne faru min estro de la popolo. 8 cxar malforticxis Jerusalem, kaj Judujo falis; cxar iliaj paroloj kaj iliaj faroj estas kontrakx la Eternulo kaj ofendas la okulojn de Lia majesto. 9 La signoj de iliaj vizacxo atestis kontrakx ili, kaj sian pekon, simile al la Sodomanoj, ili proklamas, ne kacxas. Ve al iliaj animoj! cxar ili mem repagis al si malbonon. 10 Parolu pri la justulo, ke estas bone al li; cxar ili manxas la fruktojn de siaj faroj. 11 Ve al la malbona malvirtulo! cxar la faroj de liaj manoj estos repagitaj al li. 12 Mian popolon premas infanoj, kaj virinoj regas cxin. Mia popolo! viaj gvidantoj erarigas vin kaj ruinigas la vojon de via irado. 13 La Eternulo staricxis, por juxi; Li staras, por juxi popolojn. 14 La Eternulo faros juxxan proceson kontrakx la plejacxulo de Lia popolo kaj kontrakx cxiaj estroj: Vi ruinigis la vinbercxardenon; havo, kiun vi rabis de malricxuloj, estas en viaj domoj. 15 Kial vi premas Mian popolon kaj ofendas la malricxulojn? diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot.

16 Kaj la Eternulo diras: Pro tio, ke la filinoj de Cion fiericxis, kaj iras kun etendita kolo kaj kun malmodesta rigardo, iras kaj koketas, kaj tintas per cxenetoj sur la piedoj: 17 la Sinjoro senharigos la verton de la filinoj de Cion, kaj la Eternulo nudigos ilian hentindacxon. 18 En tiu tago la Sinjoro forigos la ornamon de la cxenetoj kaj la steletojn kaj la lunetojn, 19 la orelingojn, la cxenetojn kaj la cxirkacxligojn, 20 la brilacxetojn kaj la buklojn kaj la lacxojn kaj la parfumujojn kaj la talismanojn, 21 la ringojn kaj la nazringojn, 22 la multekostajn vestojn kaj la mantelojn kaj la vualojn kaj la saketojn, 23 la spegulojn kaj la delikatajn extojn kaj la kapornamojn kaj la kaptukojn. 24 Kaj anstatacx bonodoro estos malbonodoro, kaj anstatacx zono estos cxnuro, kaj anstatacx krispaj haroj estos kalvo, kaj anstatacx eleganta mantelo estos sako, anstatacx beleco estos brulmakuloj. 25 Viaj viroj falos de glavo, kaj viaj fortuloj en la milito. 26 Kaj cxiaj pordegoj ploros kaj funebros, kaj mizere cxi sidos sur la tero.

Cxapitro 4

1 En tiu tago ekkaptos sep virinoj unu viron, kaj diros: Ni manxados nian panon, kaj ni portados niajn vestojn; nur permesu al ni porti vian nomon, forigu de ni nian malhonoron.

2 En tiu tago la markoto de la Eternulo estos belo kaj honoro, kaj la frukto de la tero estos majesto kaj ornamo por la savitacxo de Izrael. 3 Kaj la restintoj en Cion kaj la retenicxintoj en Jerusalem estos nomataj sanktuloj, cxiaj, al kiuj la sorto lasis vivon en Jerusalem, 4 se la Sinjoro forlavis la malpuracxon de la filinoj de Cion, kaj forigos el Jerusalem la sangon, kiu estas interne de cxi, per la spirito de juxco kaj per la spirito de fajro. 5 Kaj super cxiu loko de la

monto Cion kaj super cxiuj cxiaj kunvenejoj la Eternulo kreos nubon kaj fumon por la tago kaj flamon de brulanta fajro por la nokto; super cxio honora estos cxirmo. 6 Kaj estos tendo, por ombri kontrakx la varmegeco de la tago, kaj por rifucxigi kaj cxirmi kontrakx malbona vetero kaj pluvo.

Cxapitro 5

1 Mi kantos al mia amato la kanton de mia amiko pri lia vinbercxardeno. Vinbercxardenon havis mia amiko sur grasa altacxo; 2 kaj li cxirkacxfosis cxin, sencxtonigis cxin, kaj plantis en cxi plej bonspecajn vinberbrancxojn; kaj li konstruis turon meze de cxi, kaj ankacx vinpremejon li elhakis en cxi; kaj li esperis, ke cxi donos bonajn vinberojn, sed cxi donis senvalorajn berojn. 3 Nun, ho loxantoj de Jerusalem kaj Judujo, juxtu do inter mi kaj mia vinbercxardeno. 4 Kion oni povas ankora cx fari al mia vinbercxardeno, kion mi ne faris por cxi? kial mi esperis, ke cxi donos bonajn vinberojn, kaj cxi tamen donis berojn senvalorajn? 5 Nun mi sciigos al vi, kion mi faros al mia vinbercxardeno: forigita estos cxia barilo, kaj cxi estos ruinigata, cxiaj muroj estos discxetitaj, kaj cxi estos piedpremata. 6 Mi lasos cxin dezerta, cxi ne estos pritrancxata nek prifosata, kaj elkreskos en cxi dornoj kaj pikarbustoj; kaj al la nuboj mi ordonos, ke ili ne vercxu sur cxin pluvon. 7 La vinbercxardeno de la Eternulo Cebaot estas la domo de Izrael, kaj la viroj de Jehuda estas Lia plej amata plantacxo; kaj Li esperis justecon, sed montricxis malnoblacxo--bonagojn, sed montricxis kriindacxo.

8 Ve al vi, kiuj aligas domon al domo, kampon al kampo, cxis restas jam nenia loko, por ke vi solaj posedu la landon! 9 En miaj oreloj estas la vortoj de la Eternulo Cebaot: Multaj domoj faricxos dezertaj, grandaj kaj bonaj estos sen loxantoj. 10 cxar dek parceloj da vinbercxardeno donos nur unu bat'on, kaj cxomero da semoj donos nur unu efon.

11 Ve al tiuj, kiuj levicxas frue matene, por fordoni sin al drinkado, sidas malfrue nokte, por varmegigi sin per vino! 12 Harpo, psaltero, tamburino, fluto, kaj vino estas en iliaj festenoj; sed la verkon de la Eternulo ili ne rigardas, kaj la faron de Liaj manoj ili ne vidas. 13 Tial mia popolo estas forkondukita en malliberecon pro nekompreneado, kaj cxiaj eminentuloj konsumicxis de malsato, kaj cxia popolamaso senforticxis de soifo. 14 Pro tio cxeol larcxigis sian internon kaj eksterordinare malfermis sian facxkon; kaj mallevicxos tien cxia gloro kaj cxia amaso kaj cxia bruantaro kaj cxia gajularo. 15 Klinikxos homo kaj malalticxos viro, kaj la okuloj de fieruloj humilicxos. 16 Sed la Eternulo Cebaot alticxos en la juxto, kaj la sankta Dio estos sankta en la justeco. 17 Tiam la cxafidoj pacxiticxos en bona ordo, kaj fremduloj mancxos tion, kio restos de la fortuloj.

18 Ve al tiuj, kiuj altiras malbonagon per cxnuroj de vanteco kaj pekon kvazacx per cxenoj de cxaroj; 19 al tiuj, kiuj diras: Li rapidu, Li akcelu Sian faron, por ke ni vidu; la plano de la Sanktulo de Izrael alproksimicxu kaj venu, por ke ni cxin ekkonu!

20 Ve al tiuj, kiuj la malbonon nomas bono kaj la bonon malbono, kiuj mallumon faras lumo kaj la lumon mallumo, kiuj maldolcxon faras dolcxo kaj la dolcxon maldolcxo!

21 Ve al tiuj, kiuj estas sacxuloj en siaj okuloj kaj antacx si mem estas kompetentuloj!

22 Ve al tiuj, kiuj estas herojoj, por trinki vinon, kaj bravuloj, por miksi ebrügacxon, 23 kiuj pravigas malvirtulon pro subacxeto, kaj de pravulo forprenas lian pravecon! 24 Pro tio, kiel la lango de fajro formancxas pajlon kaj la flamo ekstermas fojnnon, tiel ilia radiko faricxos nutraco, kaj ilia floro suprenflugos kiel polvo; cxar ili malcxatis la instruon de la Eternulo Cebaot, kaj la vortojn de la Sanktulo de Izrael ili malestimis.

25 Pro tio ekflamis la kolero de la Eternulo kontrakx Lia popolo, kaj Li etendis Sian manon kontrakx cxin kaj frapis cxin; kaj ektermis la montoj, kaj la kadavroj de la popolo estas kiel koto sur la stratoj; kaj malgracx cxio cxi tio Lia kolero ne kvieticxis, kaj Lia brako estas ancoracx etendita. 26 Kaj Li levos signon por la popoloj malproksimaj, kaj alvokos tian popolon de la ekstremaĉxo de la tero, kaj cxi venos rapide kaj facile. 27 Ne estos en tiu popolo laculo nek senfortulo, cxi ne dormos nek dormetos, ne delibericxos la zono de cxia lumbo, kaj ne disxiricxos rimeno de cxia cxuo. 28 cxiaj sagoj estas akraj, kaj cxiaj cxiaj pafarkoj estas strexitaj; la hufoj de cxiaj cxevaloj estas kiel granito, kaj la radoj de cxiaj cxaroj kiel ventego. 29 cxia blekado estas simila al la leona; cxi krias, kiel leonidoj; cxi ekbruas, kaj ekkaptas la rabakiron kaj forportas, kaj neniu savas. 30 Kaj cxi blekegos super li en tiu tago simile al la bruo de la maro; kiam oni rigados la teron, tie estos mallumo kaj mizero, kaj la lumo malaperos el la cxielo.

Cxapitro 6

1 En la jaro de la morto de la reĉxo Uzija mi vidis la Sinjoron, sidantan sur alta kaj levita trono, kaj Liaj baskoj plenigis la templon. 2 Serafoj staris supre de Li; cxia havis po ses flugiloj; per du li kovris sian vizacxon, per du li kovris siajn piedojn, kaj per du li flugis. 3 Kaj unu vokadis al alia, kaj diris: Sankta, sankta, sankta estas la Eternulo Cebaot, la tuta tero estas plena de Lia gloro. 4 Ekcxancelicxis de la vokanta vocxo la kolonoj de la pordo, kaj la domo plenicxis de fumo. 5 Kaj mi diris: Ve al mi! cxar mi pereis; cxar mi estas homo kun malpura bucxo, kaj mi loxas inter popolo malpurbucxa, kaj la Recxon, la Eternulon Cebaot, vidis miaj okuloj. 6 Tiam alflugis al mi unu el la serafoj, havante en la mano ardantan karbon, kiun li per prenilo prenis de la altaro, 7 kaj li ektucxis mian bucxon, kaj diris: Jen cxi tio ektucxis vian bucxon, kaj foricxis via malpieco, kaj via peko estas pardonita. 8 Kaj mi ekacxdis la vocxon de la Sinjoro, kiu diris: Kiun Mi sendos, kaj kiu iros por ni? Kaj mi diris: Jen mi estas, sendu min. 9 Tiam Li diris: Iru kaj diru al tiu popolo: Vi acxdos, sed ne komprenos; vi vidos, sed ne rimarkos. 10 Sensentigu la koron de tiu popolo, kaj cxiajn orelojn surdigu, kaj cxiajn okulojn blindigu, por ke cxi ne vidu per siaj okuloj, kaj por ke cxi ne acxdu per siaj oreloj, por ke cxi ne komprenu per sia koro, por ke cxi ne konverticxu kaj ne sanicxu. 11 Mi diris: cxis kiam, ho Sinjoro? Kaj Li respondis: cxis malplenicxos la urboj pro nehavado de loxantoj kaj la domoj pro nehavado de homoj, kaj cxis la tero tute dezerticxos. 12 Kaj la Eternulo forigos la homojn, kaj granda estos la forlasiteco en la lando. 13 Se restos en cxi dekono, cxi ankacx ekstermicxos, sed kiel terebintarbo acx kverko, de kiuj post la dehako restas ancoracx radiko; sankta semo estos cxia radiko.

Cxapitro 7

1 En la tempo de Acxaz, filo de Jotam, filo de Uzija, reĉxo de Judujo, eliris Recin, reĉxo de Sirio, kaj Pekacx, filo de Remalja, reĉxo de Izrael, kontrakx Jerusalemon, por militi kontrakx cxi;

sed ili ne povis konkeri cxin. 2 Oni raportis al la domo de David, dirante: La Sirianoj staricxis tendare en la lando de Efraim. Tiam ektemis lia koro kaj la koro de lia popolo, kiel la arboj de arbaro tremas de vento.

3 Sed la Eternulo diris al Jesaja: Iru renkonte al Acxaz, vi kaj via filo cxear-Jacxub, al la fino de la akvotubo de la supra lageto, cxe la vojo al la kampo de fulistoj, 4 kaj diru al li: Gardu vin, kaj estu trankvila; ne timu, kaj via koro ne senkuracixxu pro la du fumantaj brulcxtipoj, pro la furiozo de Recin kun la Sirianoj kaj de la filo de Remalja. 5 La Sirianoj, kun Efraim kaj kun la filo de Remalja, havas malbonan intencon kontrakx vi, kaj diras: 6 Ni iru kontrakx Judujon, ni malgrandigu cxin, malkovru cxin por ni, kaj ni starigu kiel rexon super cxi la filon de Tabeel. 7 Tiele diris la Sinjoro, la Eternulo: Tio ne plenumicxos, kaj tio ne estos. 8 cxar la kapo de Sirio estas Damasko, kaj la kapo de Damasko estas Recin, kaj post sesdek kvin jaroj Efraim cxeos esti popolo. 9 Kaj la kapo de Efraim estas Samario, kaj la kapo de Samario estas la filo de Remalja. Se vi ne kredas, vi ne estas fidelaj.

10 Kaj plue diris la Eternulo: Diru al Acxaz jene: 11 Petu por vi signon de la Eternulo, via Dio, cxu profunde malsupre, cxu alte supre. 12 Sed Acxaz diris: Mi ne petos, kaj mi ne incitos la Eternulon. 13 Kaj li diris: Acxskultu, domo de David: cxu ne suficxas al vi cxagreni homojn, ke vi cxagrenas ecx mian Dion? 14 Tial la Sinjoro mem donos al vi signon: jen virgulino gravedicxis, kaj cxi naskos filon, kaj cxi donos al li la nomon Emanuel. 15 Buteron kaj mielon li mancxos, cxis li povoscios forpucxi malbonon kaj elekti bonon. 16 Sed antacx ol la knabo povoscios forpucxi malbonon kaj elekti bonon, estos forlasita tiu lando, kiun vi timas pro cxiaj du rexo. 17 La Eternulo venigos sur vin kaj sur vian popolon kaj sur la domon de via patro tiajn tagojn, kiuj ne venis de post la tempo, kiam Efraim defalis de Jehuda; Li venigos la rexon de Asirio.

18 En tiu tago la Eternulo alvokos la mucxojn de la randoj de la lagoj de Egiptujo kaj la abelojn de la lando Asiria; 19 kaj ili venos kaj sidicxos cxiuj en la dezertigitaj valoj kaj en la fendoj de la rokoj kaj sur cxiuj arbustoj kaj sur cxiuj pikarbetacxo.

20 En tiu tempo la Eternulo razos per dungita razilo, per la transriveranoj, per la rexo de Asirio, la kapon kaj la harojn de la piedoj, kaj forigos ecx la barbon.

21 En tiu tempo homo nutros junan bovinon kaj du cxafojn; 22 kaj pro la abundo de lakto li mancxos buteron; cxar buteron kaj lakton mancxos cxiu, kiu restos en la lando.

23 En tiu tempo cxiu loko, kie estas mil vinberbrancxo, havantaj la prezon de mil arcxentaj moneroj, kovricxos per dornoj kaj pikarbustoj. 24 Kun sagoj kaj pafarkoj oni venos tien, cxar la tuta lando kovricxos per dornoj kaj pikarbustoj. 25 Kaj sur cxiujn montojn, kiujn oni prilaboradis per piocxoj, oni ne povos supreniri pro timo antacx la dornoj kaj pikarbustoj; oni sendos tien bovojn, oni irigos tien cxafojn.

Cxapitro 8

1 Kaj la Eternulo diris al mi: Prenu al vi grandan skribtabulon, kaj skribu sur cxi per homa skribilo: Rapidu akiri, baldacx rabado. 2 Kaj mi prenis al mi du fidindajn atestantojn: la pastron

Urija, kaj Zecxarjan, filon de Jeberecxja. 3 Kaj mi iris al la profetino, kaj cxi gravedicxis kaj naskis filon. Kaj la Eternulo diris al mi: Donu al li la nomon: Rapidu-Akiri-Baldacx-Rabado. 4 cxar antacx ol la knabo povoscios voki: Mia patro, kaj Mia patrino, la ricxaxon de Damasko kaj la rabakiron de Samario oni portos antacx la rexo de Asirio.

5 Kaj plue la Eternulo parolis al mi, dirante: 6 Pro tio, ke cxi tiu popolo malcxatis la akvon de cxiloacx, kiu fluas kviete, kaj cxojas pro Recin kaj pro la filo de Remalja: 7 pro tio la Sinjoro jen venigos sur ilin la akvon de la Rivero, la forta kaj granda, la rexon de Asirio kaj lian tutan gloron; kaj cxi levicxos super cxuijn siajn kucxujojn kaj iros super cxuijn siajn bordojn. 8 Kaj cxi enpenetros en Judujon, inundos, levicxos, kaj atingos cxis la kolo; kaj cxis etendos siajn flugilojn kaj plenigos vian tutan landon, ho Emanuel.

9 Koleru, ho popoloj, tamen vi ektimos; atentu, vi cxuij en la malproksimaj landoj; armu vin, sed vi ektimos; armu vin, sed vi ektimos. 10 Pripensu entreprenon, sed cxi neniicxos; parolu vortojn, sed ili ne plenumicxos, cxar kun ni estas Dio. 11 cxar tiel diris al mi la Eternulo, tenante la manon sur mi, kaj Li instruis al mi, ke mi ne iru la vojon de tiu popolo, kaj Li diris: 12 Ne nomu konspiro cxion tion, kion tiu popolo nomas konspiro; kaj tion, kion cxi timas, ne timu, kaj tio vin ne teruru. 13 La Eternulo Cebaot estu por vi sankta; Lin vi timu, kaj Li estu por vi terura. 14 Li estos sanktacxo kaj cxtono de falpucxixxo kaj roko de alfrapicxo por la du domoj de Izrael, kaptilo kaj falilo por la loxantoj de Jerusalem. 15 Kaj multaj falpucxixos, kaj falos kaj rompicxos, kaj enreticxos kaj kapticxos.

16 Ligu la ateston, sigelu la lecxon cxe Miaj lernantoj. 17 Kaj mi atendas la Eternulon, kiu kacxis Sian vizaxon antacx la domo de Jakob, kaj mi esperas al Li. 18 Jen, mi kaj la infanoj, kiujn la Eternulo donis al mi, estas kiel signoj kaj atentigiloj en Izrael de la Eternulo Cebaot, kiu loxas sur la monto Cion.

19 Kaj se oni diros al vi: Demandu la antacxdiristojn kaj la sorcxistojn, la flustristojn kaj la murmuretistojn, cxar popolo ja demandas sian Dion, per la mortintoj por la vivantoj: 20 tiam al la instruo kaj al la atesto! se ili ne diros konforme al tio, ili ne havos matenan cxielrucxon. 21 Ili irados sur cxi premataj kaj malsataj; kaj kiam ili estos malsataj, ili koleros kaj insultos sian rexon kaj sian Dion, kaj rigardos supren. 22 Kaj la teron ili rigardos, kaj ili vidos mizeron kaj mallumon, premantan mallumon, kaj en la mallumon ili estos puxataj.

Cxapitro 9

1 Sed ne restos la mallumo super tiuj, kiuj estas premataj: kiel la antacxa tempo humiligis la landon de Zebulun kaj la landon de Naftali, la sekvonta tempo glorigos la apudmaran vojon, la transan flankon de Jordan, la Galileon de la nacioj. 2 Popolo, kiu iris en mallumo, ekvidis grandan lumon; super homoj, sidantaj en lando de morta ombro, ekbrilis lumo. 3 Vi multigis la popolon, Vi grandigis cxian cxojon; ili cxojas antacx Vi, kiel oni cxojas dum la rikolto, kiel oni cxojas cxe dividido de rabakiro. 4 cxar la jugon de ilia cxarcxo, la kanon de ilia cxultro, kaj la bastonon de ilia premanto Vi rompis, kiel en la tempo de Midjan. 5 cxar cxiu armacxo de tiuj, kiuj sin brue armis, kaj la vestoj, kiuj rulicxis en sango, estos forbruligitaj, ekstermitaj per fajro. 6 cxar infano naskicxis al ni, filo estas donita al ni, kaj la regado estos sur lia cxultro, kaj lia

nomo estos: Mirinda, Konsilisto, Potenculo, Patro de Eterneco, Princo de Paco; 7 por pligrandigi la regadon kaj por paco senfina sur la trono de David kaj en lia regno, por fortikigi cxin kaj fortigi cxin per justeco kaj vero de nun cxis eterne. La fervoro de la Eternulo Cebaot tion faros.

8 Vorton sendis la Sinjoro al Jakob, kaj cxi falis en Izrael. 9 Tion sciu la tuta popolo, Efraim kaj la loxantoj de Samario, kiuj diras kun fiereco kaj kun malhumila koro: 10 Brikoj falis, sed el hakitaj cxtonoj ni konstruos; sikomoroj estas dishakitaj, sed ni anstatacxigos ilin per cedroj. 11 La Eternulo fortigos kontrakx ili la malamikojn de Recin, kaj liajn kontrakxulojn Li ekscitos, 12 la Sirianojn de antacxe kaj la Filicxtojn de malantacxe; kaj ili formancxos Izraelon per la tuta bucxo. Malgracx cxio cxi tio ne kvieticxis Lia kolero, kaj Lia brako estas ancoracx etendita.

13 Sed la popolo ne turnas sin al Tiu, kiu cxin batas, kaj la Eternulon Cebaot ili ne sercxas. 14 Tial la Eternulo dehakos cxe Izrael la kapon kaj la voston, brancxon kaj kanon, en unu tago. 15 Maljunulo kaj eminentulo estas la kapo; kaj profeto, kiu instruas malveracxon, estas la vosto. 16 La gvidantoj de tiu popolo erarigas, kaj la gvidatoj pereos. 17 Tial la Sinjoro ne cxojos pro iliaj junuloj, kaj iliajn orfojn kaj vidvinojn Li ne kompatos; cxar cxuij estas hipokrituloj kaj malbonaguloj, kaj cxiu bucxo parolas malnoblacxon. Malgracx cxio cxi tio ne kvieticxis Lia kolero, kaj Lia brako estas ancoracx etendita.

18 cxar la malbonageco ekbrulis kiel fajro, dornojn kaj pikarbustojn cxi formancxas, cxi brulas en densejo de arbaro, kaj levicxas kolonoj da fumo. 19 De la kolero de la Eternulo Cebaot ekbrulis la tero, kaj la popolo faricxis mancxacxo por la fajro; neniuj kompatas sian fraton. 20 Oni tranxas dekstre kaj restas malsataj, oni mancxas maldekstre kaj ne saticxas; cxiu mancxas la karnon de sia brako. 21 Manase estas kontrakx Efraim, kaj Efraim kontrakx Manase, ambaux kune kontrakx Jehuda. Malgracx cxio cxi tio Lia kolero ne kvieticxis, kaj Lia brako estas ancoracx etendita.

Cxapitro 10

1 Ve al la lecxdonantoj, kiuj starigas maljustajn lecxojn, kaj al tiuj, kiuj skribas maljustajn verdiktojn, 2 por forpuxi malricxulojn de la lecxo kaj forrabi la justecon de senhavuloj de Mia popolo, por ke la vidvinoj faricxu lia rabakiro, kaj por prirabi la orfojn! 3 Sed kion vi faros en la tago de puno kaj de pereco, kiu venos de malproksime? al kiu vi kuros, por sercxi helpon? kaj kie vi lasos vian honoron, 4 por ne fleksicxi inter la kaptitoj kaj ne fali inter la mortigitoj? Malgracx cxio cxi tio Lia kolero ne kvieticxis, kaj Lia brako estas ancoracx etendita.

5 Ve al la Asiriano, la vergo de Mia kolero! la bastono en iliaj manoj estas Mia indigno. 6 Kontrakx popolon hipokritan Mi lin sendos, kaj pri la popolo de Mia kolero Mi donos al li ordonon, ke li prenu militakiron, ke li rabu rabacxon, kaj ke li piedpremu cxin kiel koton sur la stratoj. 7 Sed li ne tiel tion komprenas, kaj lia koro ne tiel intencas; li intencas ekstermi kaj dispremi ne malmulte da popoloj; 8 cxar li diras: cxu miaj princoj cxuij ne estas recxo? 9 cxu Kalno ne estas kiel Karkemicx? cxu cxamat ne estas kiel Arpad? cxu Samario ne estas kiel Damasko? 10 cxar mia mano trafis la regnojn idolistajn, kies idoloj estas pli multaj ol en

Jerusalem kaj en Samario, 11 tial, kiel mi agis kun Samario kaj cxiaj idoloj, tiel mi agos kun Jerusalem kaj cxiaj idoloj.

12 Sed kiam la Sinjoro plenumos Sian tutan faron sur la monto Cion kaj en Jerusalem, Mi rememoros la frukton de la malhumila rexo de Asirio kaj la majeston de liaj arogantaj okuloj; 13 cxar li diris: Mi tion faris per la forto de mia mano kaj per mia sacxeco, cxar mi estas sacxa; mi forigis la limojn de la popoloj, rabis iliajn provizojn, kaj mi deĉxetis kiel potenculo la sidantojn; 14 kaj mia mano trovis la ricxaxon de la popoloj kiel neston; kaj kiel oni enkolektas forlasitajn ovojn, mi enkolektis la tutan teron; kaj neniuj movis flugilon, malfermis la bucxon, nek krietis. 15 cxu povas hakilo fanfaroni antaĉx tiu, kiu hakas per cxi? cxu povas segilo fieri antaĉx tiu, kiu cxin tiras? kvazacx vergo svingus tiun, kiu cxin levas! kvazacx bastono levus tiun, kiu ne estas el ligno!

16 Tial la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, venigos malgrasecon sur liajn grasulojn, kaj sub lia gloro ekbrulos fajro, kiel flamo. 17 Kaj la lumo de Izrael faricxos fajro, kaj lia Sanktulo faricxos flamo; kaj cxi forbruligos kaj ekstermos liajn pikarbustojn kaj dornojn en unu tago, 18 kaj ekstermos la majeston de lia arbaro kaj de lia fruktocxardeno, de la animo cxis la karno; kaj li faricxos kiel senfortigita kadukulo. 19 La restacxo de la arboj de lia arbaro estos malgrandnombra, kaj knabo povos ilin registri.

20 En tiu tago la restintoj de Izrael kaj la savitoj de la domo de Jakob ne plu fidos sian batanton, sed fidos fidele la Eternulon, la Sanktulon de Izrael. 21 Konverticxos la restintoj, la restintoj de Jakob, al la Dio potenca. 22 cxar se via popolo, ho Izrael, ecx estos kiel la apudmara sablo, nur la restintoj konverticxos; cxar estas decidita ekstermo per inunda justeco. 23 cxar deciditan ekstermon la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, faros en la tuta lando.

24 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot: Ne timu la Asirianon, ho Mia popolo, kiu loxas en Cion; per vergo li vin frapos, kaj sian bastonon li levos kontraĉx vin, kiel la Egiptoj; 25 cxar ankoraĉx tre malmulte dacsxos, kaj finicxos la kolero kaj Mia furiozo pro iliaj malbonagoj; 26 kaj la Eternulo Cebaot aperigos vipon super li, kiel Li frapis la Midanidojn cxe la roko Oreb kaj kiel Lia bastono estis super la maro, kaj Li levos cxin, kiel kontraĉx la Egiptojn. 27 Kaj en tiu tago lia cxarcxo estos deprenita de sur viaj cxultroj kaj lia jugo de sur via kolo, kaj la jugo krevos pro la graseco.

28 Li venas Ajaton, trapasas Migronon, revizias siajn armilojn en Micxmacx; 29 ili trapasis la pasejon, tradormas la nokton en Geba; Rama tremas, Gibeaj de Saul forkuras. 30 Kriu lacxte, filino de Galim! atentu, Laicx! ho malricxa Anatot! 31 Madmena cedas, la loxantoj de Gebim forkuras. 32 Jam hodiaĉx li restos en Nob; li etendas sian manon kontraĉx la monton de la filino de Cion, kontraĉx la monteton de Jerusalem.

33 Jen la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, kun forto dehakos brancxojn; la alte levicxintaj estos dehakitaj, kaj la fieraj estos humiligitaj. 34 Kaj Li pereigos la densajn partojn de la arbaro per fero, kaj Lebanon falos de la Potenculo.

Cxapitro 11

1 Eliros markoto el la trunko de Jicxaj, kaj branxco elkreskos el cxiaj radikoj. 2 Kaj estos sur li la spirito de la Eternulo, spirito de sacxo kaj prudento, sprito de konsilo kaj forto, spirito de sciado kaj de timo antacx la Eternulo. 3 Kaj agrabla estos al li la timo antacx la Eternulo; kaj ne lacx la rigardo de siaj okuloj li juxcados, ne lacx la acxdo de siaj oreloj li eldirados verdiktojn; 4 sed li juxcados malricxulojn lacx vero, kaj lacx justeco li eldirados verdiktojn por humiluloj de la lando; kaj li frapos la teron per la vergo de sia bucxo, kaj per la spiro de siaj lipoj li mortigos malpiulon. 5 Vero estos la zono de lia lumbo, kaj fideleco la zono de liaj koksoj. 6 Kaj loxos lupo kun cxafido, kaj leopardo kuxos kun kaprido; kaj bovido kaj leonido kaj grasigita bruto estos kune, kaj malgranda knabo ilin kondukos. 7 Kaj bovino pacxticxos kun urso, kaj iliaj idoj kuxos kune; kaj leono simile al bovo mancxos pajlon. 8 Kaj sucxinfano ludos super la truo de aspido, kaj demamigita infano metos sian manon sur la neston de vipuro. 9 Oni ne malbonagos kaj ne difektos sur Mia tuta sankta monto, cxar la tero estos tiel plena de konado de la Eternulo, kiel la akvo plenigas la maron.

10 En tiu tempo al la radiko de Jicxaj, kiu staros kiel standardo por la popoloj, celados la nacioj; kaj lia ripozejo estos honoro.

11 En tiu tempo la Sinjoro denove etendos Sian manon, por akiri la restacxon de Sia popolo, kiu restis de Asirio kaj de Egiptujo kaj de Patros kaj de Etiopujo kaj de Elam kaj de cxinar kaj de cxamat kaj de la insuloj de la maro. 12 Kaj Li levos standardon inter la nacioj kaj kolektos la dispelitojn de Izrael, kaj la discxetitojn de Jehuda Li kolektos de la kvar finoj de la tero. 13 Kaj malaperos la envio kontrakx Efraimon, kaj la premantoj de Jehuda ekstermicxos; Efraim ne envios Jehudan, kaj Jehuda ne premos Efraimon. 14 Sed ili flugos kune al la Filicxtoj okcidenten, prirabos la filojn de la oriento, sur Edomon kaj Moabon ili metos sian manon; kaj la Amonidoj ilin obeos. 15 Kaj la Eternulo sekigos la golfon de Egiptujo, kaj svingos Sian manon kun forta vento super la Rivero, kaj divididos cxin en sep riveretojn, kiujn oni povos transiri en cxuoj. 16 Kaj estos vojo por la restacxo de Lia popolo, kiu restos de Asirio, kiel estis al Izrael en la tempo, kiam li eliris el la lando Egipta.

Cxapitro 12

1 En tiu tago vi diros: Mi dankas Vin, ho Eternulo; cxar kvankam Vi koleris min, Via kolero jam foricxis, kaj Vi konsolas min. 2 Jen Dio estas mia savo: mi fidas, kaj mi ne timas; cxar Dio, la Eternulo, estas mia forto kaj mia kanto, kaj Li faricxis mia savo. 3 Kaj vi cxerpos kun cxojo akvon el la fontoj de la savo. 4 Kaj vi diros en tiu tago: Danku la Eternulon, voku Lian nomon, sciigu Liajn farojn inter la popoloj, memorigu, ke Lia nomo estas alta. 5 Kantu al la Eternulo, cxar majestacxon Li faris; tio estu sciata sur la tuta tero. 6 cxojkriu kaj kantu, loxantino de Cion; cxar granda estas inter vi la Sanktulo de Izrael.

Cxapitro 13

1 Profetacxo pri Babel, kiun viziis Jesaja, filo de Amoc.

2 Sur senarba monto levu standardon, lacxte voku al ili, faru signon per la mano, ke ili eniru en la pordegon de la eminentuloj. 3 Mi ordonis al Miaj sanktigitoj, Mi kunvokis al Mia kolero Miajn fortulojn, kiuj cxojas pro Mia majesteco. 4 Bruo de amaso estas sur la montoj, kvazacx de grandnombra popolo! bruo de la regnoj de nacioj kolekticxintaj! la Eternulo Cebaot cxirkacxrigardas la batalontan militistaron. 5 Ili venis el lando malproksima, de la rando de la cxielo, la Eternulo kaj la iloj de Lia kolero, por ruinigi la tutan landon. 6 cxemu, cxar proksima estas la tago de la Eternulo; kiel katastrofo cxi venos de la Plejpotenculo. 7 Tiam cxuij manoj senforticxas kaj cxiu homa koro senkuracixas. 8 Ili estas terurataj, spasmoj kaj doloroj ilin atakas, ili sin tordas, kiel naskantino; kun miro ili rigardas unu alian, iliaj vizacxoj flamas. 9 Jen venis la tago de la Eternulo, kruela kaj kolera kaj furioza, por fari la landon dezerto kaj ekstermi el cxi cxiajn pekulojn. 10 La steloj de la cxielo kaj cxiaj stelfiguroj ne donas sian lumon, la suno mallumicxis levicxante, kaj la luno ne briligos sian lumon. 11 Mi repagos al la mondo la malbonon kaj al la malpiuloj ilian kulpon; Mi cxiigos la fierecon de la malhumiluloj, kaj la arogantecon de la potenculoj Mi malaltigos. 12 Mi faros, ke viro estos pli kara, ol oro, kaj homo estos pli kara, ol la ora metalo el Ofir. 13 Por tio Mi ekstremigos la cxielon, kaj la tero skuicxos el sia loko, pro la kolero de la Eternulo Cebaot kaj en la tago de Lia flama kolero. 14 Ili estos kiel gazelo persekutata, kiel cxafo forlasita; cxiu sin turnos al sia popolo, kaj cxiu kuros al sia lando. 15 cxiu renkontita estos trapikita, kaj cxiu kaptita falos de glavo. 16 Iliaj infanoj estos frakasitaj antacx iliaj okuloj; iliaj domoj estos prirabitaj, kaj iliaj edzinoj estos malhonoritaj. 17 Mi vekos kontrakx ilin la Medojn, kiuj ne cxatas arcxenton kaj oron ne avidas, 18 sed per pafarkoj mortigas junulojn, frukton de ventro ne kompatas; infanojn ne indulgas ilia okulo. 19 Kaj Babel, la plej bela el la regnoj, la majesta belacxo de la cxaldeoj, estos kiel Sodom kaj Gomora, ruinigitaj de Dio; 20 neniui iam tie sidos, kaj por eterne cxi restos nelocxata; Arabo ne starigos tie sian tendon, kaj pacxtistoj tie ne ripozos. 21 Ripozos tie sovaxaj bestoj, kaj iliaj domoj estos plenaj de gufoj, kaj strutoj tie loxos, kaj virkaproj tie saltados. 22 Kaj cxakaloj bruos en iliaj palacoj, kaj strigoj en la salonoj de amuzo. Kaj baldacx venos cxia tempo, kaj cxiaj tagoj ne daxros.

Cxapitro 14

1 cxar la Eternulo ekkompatos Jakobon, kaj denove elektos Izraelon, kaj relocxigos ilin en ilia lando. Kaj fremduloj kunicxos kun ili, kaj alicxos al la domo de Jakob. 2 Kaj popoloj prenos ilin kaj venigos ilin sur ilian lokon, kaj la domo de Izrael ekposedos ilin en la lando de la Eternulo kiel sklavojn kaj sklavinojn. Kaj ili malliberigos siajn malliberigintojn kaj regos siajn premintojn.

3 Kaj en tiu tago, kiam la Eternulo ripozigos vin de via suferado kaj de via mizero, kaj de la

malfacila laborado, per kiu oni laborigis vin, 4 vi eldiros cxi tiun mokokanton pri la rexo de Babel, kaj diros: Kiel kvieticxis la premanto, cxesicxis la tributo! 5 La Eternulo rompis la bastonon de la maljustuloj, la vergon de la regantoj, 6 kiu kolere batadis popolojn per batoj sencxesaj, kolere regadis popolojn, sencxese persekutante. 7 Ekripozis, trankvilicxis la tuta tero, cxojkrias, kantante. 8 Ecx la cipresoj cxojas pri vi, la cedroj de Lebanon: De tiu tempo, kiam vi ekkucxis, neniuj hakanto venas al ni. 9 cxeol sube ekskuicxis pro vi, renkontante vin venantan; cxi vekis por vi la mortintojn, cxuijn potenculojn de la tero; cxi levis por vi de iliaj tronoj cxuijn rexojn de la popoloj. 10 Ili cxuij ekparolos kaj diros al vi: Vi ankacx senforticxis, kiel ni, vi similicxis al ni; 11 en cxeolon estas cxieta via majesto kaj la bruoj de viaj psalteroj; sub vi sternicxos vermoj, kaj vermoj estos via kovrilo. 12 Kial vi falis de la cxielo, ho brilo, filo de la matenruxo! hakita sur la teron vi estas, ho turmentinto de la popoloj. 13 Kaj vi diris en via koro: Mi supreniros en la cxielon, pli alten ol la steloj de Dio mi levos mian tronon, kaj mi sidos sur la monto de kunveno, cxe la rando de nordo; 14 mi supreniros sur la altaxon de la nuboj, mi similicxos al la Plejaltulo. 15 Sed en cxeolon vi estos mallecita, en la profundon de la tombo! 16 Tiuj, kiuj vin vidos, rigardos vin atente, kaj miros: cxu cxi tio estas la viro, kiu tremigis la teron, teruris regnojn, 17 kiu faris la mondon dezerto kaj ruinigis cxiajn urbojn, kiu siajn kaptitojn ne liberigis hejmen? 18 cxuij rexo de popoloj kucxas kun honoro, cxu en sia domo; 19 sed vi estas forcxieta el via tombo, kiel malcxatata branxoj, kovrita de mortigitaj, trapikitaj per glavo, cxietaj malsupren en kavon, kiel kadavro piedpremata. 20 Vi ne estos kun ili en tombo, cxar vian landon vi ruinigis, vian popolon vi mortigis; la semon de malbonaguloj oni neniam nomos. 21 Preparu liajn filojn por buxo pro la pekoj de iliaj patroj, por ke ili ne levicxu kaj ne heredu la landon kaj ne plenigu la mondon per urboj. 22 Mi levicxos kontrakx ilin, diras la Eternulo Cebaot; kaj Mi ekstermos de Babel la nomon kaj restaxon kaj filon kaj nepon, diras la Eternulo. 23 Kaj Mi faros cxin heredaxoj de botacxoj, kaj akvaj marcxoj, kaj Mi balaos cxin per balailo de pereigo, diras la Eternulo Cebaot.

24 cxuris la Eternulo Cebaot, dirante: Kiel Mi intencis, tiel faricxos; kaj kiel Mi decidis, tiel efektivicxos; 25 frakasita estos la Asiriano en Mia lando, kaj sur Miaj montoj Mi lin dispremos, por ke foricxu de ili lia jugo kaj lia cxarcxo estu deprenita de sur iliaj cxultroj. 26 Tio estas la decido, farita pri la tuta tero; kaj tio estas la mano, etendita super cxuijn popolojn. 27 cxar la Eternulo Cebaot decidis, kaj kiu malhelpas? kaj Lia mano estas etendita, kiu do cxin returns?

28 En la jaro de la morto de la rexo Acxaz estis farita la sekvanta profektacxo:

29 Ne cxoju, tuta Filicxujo, ke rompita estas la vergo, kiu vin batadis; cxar el la radiko de serpento eliros vipuro, kaj cxia produkto estos fluganta serpento. 30 Kaj la unuenaskitoj de malricxuloj pacxticxos, kaj senhavuloj ripozos sendancxere; kaj Mi pereigos per malsato vian radikon, kaj via restacxo estos mortigita. 31 cxemploru, ho pordego; krii, ho urbo; perdis la kuraxon la tuta Filicxujo; cxar de nordo venas fumo, kaj neniuj restas sola en iliaj tacxmentoj. 32 Kaj kion oni respondos al la senditoj de la popolo? Ke la Eternulo fortikigis Cionon, kaj en cxi trovos defendon la malricxuloj de Lia popolo.

Cxapitro 15

1 Profetacxo pri Moab:

En nokto ruiniga pereis Ar-Moab, en nokto ruiniga pereis Kir-Moab. 2 Ili iris en la domon kaj sur la altacxojn de Dibon, por plori; pri Nebo kaj Medba exemploras Moab; cxiuj kapoj estas kalvaj, cxiuj barboj estas razitaj. 3 Sur siaj stratoj ili cxirkacxzonis sin per sakacxo; sur iliaj tegmentoj kaj placoj cxiuj cxemkrias, konsumicxas per plorado. 4 Krias cxecebon kaj Eleale, cxis Jahac oni acxdas ilian vocxon; tial cxemploras la armitoj de Moab, lia animo tremas en li. 5 Mia koro krias pro Moab; liaj forkurintoj kuras cxis Coar, cxis la tria Eglat; cxar lacx la vojo supren al Lucxit ili iras plorante, cxar sur la vojo al cxoronaim levicxas kriado de malfelicxo. 6 cxar la akvo de Nimrim sekforicxis, cxar sekicxis la herbo, malaperis kreskacxo, verdacxo jam ne ekzistas. 7 Tial la abundacxon, kiun ili kolektis, kaj sian cxparitacxon ili transportas trans la riveron de la salikoj. 8 cxar la kriado cxirkacxas la limojn de Moab, cxis Eglaim atingas lia plorado, kaj cxis Beer-Elim atingas lia plorado. 9 cxar la akvo de Dimon estas plena de sango; cxar Mi ancoracx pli multe venigos sur Dimonon, leonon sur la savicxintojn de Moab kaj sur la restacxon de la lando.

Cxapitro 16

1 Sendu cxafidon al la reganto de la tero el Sela en la dezerto sur la monton de la filino de Cion. 2 Kiel vaganta birdo, elpelita el la nesto, tiel estos la filinoj de Moab cxe la transirejoj de Arnon. 3 Arancxu konsilon, faru decidon; simile al nokto faru vian ombron meze de la tago; kacxu la elpelitojn, ne malkacxu la vaganton. 4 Miaj elpelitaj Moabidoj locxu cxe vi; estu por ili cxirmo kontracx la rabanto, cxis cxesicxos la premado, finicxos la rabado, malaperos la piedpremanto el la lando. 5 Kaj fortikicxos trono per favorkoreco, kaj sur cxi kun justeco en la tendo de David sidos juxisto, celanta justecon, akcelanta la veron.

6 Ni acxdis pri la fiereco de Moab, ke cxi estas tre granda; lia malhumileco kaj fiereco kaj furiozado estas pli granda, ol lia forto. 7 Tial cxemkrios Moab pri si mem, cxiuj cxemkrios; pri la fundamentoj de Kir-cxareset ili ploras, profunde frapitaj. 8 cxar la kampoj de cxecebon dezerticxis, ankacx la vinbercxardenoj de Sibma; la estroj de la popoloj dishakis la la plej bonajn branxojn, kiuj atingis cxis Jazer, etendicxis en la dezerton; cxiaj markotoj discxeticxis, transiris la maron. 9 Tial per la ploro de Jazer mi ploros pri la vinbercxardeno de Sibma; mi privercxos vin per miaj larmoj, ho cxecebon kaj Eleale; cxar krioj de triumfo falis sur viajn somerajn fruktojn kaj sur vian grenrikolton. 10 Foricxis de la kampo cxojo kaj gajeco, kaj en la vinbercxardenoj oni ne kantas nek cxojkrias; vinon en la vinpremejoj oni ne premas; la cxojkriojn Mi cxesigis. 11 Tial mia interno sonas pri Moab kiel harpo, kaj mia koro pri Kir-cxeres. Kaj kiam montricxos, ke Moab senforticxis sur la altacxo, kaj eniros en sian templon, por precxi, li nenion atingos.

13 Tio estas la vorto, kiun la Eternulo diris pri Moab antacx longe. 14 Sed nun la Eternulo diris jene: Post tri jaroj, kiel estas la jaroj de dungito, malalticxos la gloro de Moab kun la tuta

grandnombreco, kaj restos tre malmulte, malgrandnombre.

Cxapitro 17

1 Profetacxo pri Damasko:

Jen Damasko ne plu estos urbo, sed cxi estos amaso da ruinacxoj. 2 Forlasitaj estos la urboj de Aroer; brutaroj tie pacxticxos, kaj neniuj ilin fortimigos. 3 Kaj detruita estos la fortikacxo de Efraim, kaj la regno de Damasko kaj la restacxo de Sirio estos kiel la gloro de la Izraelidoj, diras la Eternulo Cebaot.

4 En tiu tempo maldikicxos la gloro de Jakob, kaj lia grasa korpo malgrasicxos. 5 Kaj estos tiel, kiel kiam rikoltanto enkollektis la grenon kaj lia mano rikoltis la spikojn, kaj estos kiel post la rikolto de spikoj en la valo Refaim. 6 Kaj restos tie postrikoltacxo, kiel cxe la skuado de olivarbo: du, tri olivoj sur la supro de alta branĉo, kvar, kvin sur la branĉoj fruktoportaj, diras la Eternulo, Dio de Izrael. 7 En tiu tempo la homo sin turnos al sia Kreinto, kaj liaj okuloj ekrigardos al la Sanktulo de Izrael. 8 Kaj li ne turnos sin al la altaroj, faritaj de liaj manoj, kaj ne rigardos al la faritacxo de siaj fingroj, al la sanktaj stangoj kaj la idoloj de la suno. 9 En tiu tempo liaj urboj fortikigitaj estos kiel ruinoj en arbaro acx sur altacxo, kiujn oni forlasis pro la Izraelidoj, kaj ili estos dezertaj. 10 cxar vi forgesis la Dion de via savo kaj ne memoris la Rokon de via forteco; tial vi plantis plantacxojn plezurigajn kaj kreskigis fremdan vinberbranĉon; 11 en la tago, kiam vi plantis, vi zorgis pri la kreskado, kaj en la mateno, kiam vi semis, vi zorgis pri la floroj; sed en la tago de ricevado estas ne rikolto, sed doloro suferiga.

12 Ho ve! bruo de multe da popoloj; ili bruas simile al la bruo de maroj; kaj tumulto de gentoj, kiel tumulto de grandaj akvoj. 13 Gentoj bruas simile al la bruado de grandaj akvoj; sed Li minace ekkrios al ili, kaj ili forkuros malproksimen, kaj ili estos pelataj, kiel grenventumacxo sur la montoj estas pelata de vento, kaj kiel polvo estas pelata de ventego. 14 Dum la vespero jen estas teruro; sed antacx la mateno ili jam ne ekzistas. Tia estas la sorto de niaj premantoj kaj la loto de niaj rabantoj.

Cxapitro 18

1 Ve al la lando flanke ombrata, kiu trovicxas transe de la riveroj Etiopaj, 2 kiu sendas senditojn per la maro kaj per kanaj cxipoj sur la akvo! Iru, rapidaj senditoj, al la popolo grandkreska kaj glathacxta, al la popolo, kiu estas pli terura, ol kia ajn alia, al la popolo lacxregula kaj piedpremanta, kies landon tratranĉas riveroj. 3 Vi cxiuj, kiuj trovicxas en la mondo kaj loĉas sur la tero! rigardu, kiam oni levos standardon; kaj acxskultu, kiam oni ekblovos per trumpeto. 4 cxar tiel diris al mi la Eternulo: Mi restos trankvila kaj rigardos en Mia loĉejo, kiel serena varmego cxe hela lumo, kiel rose nubo cxe varmego de rikolto. 5 cxar antacx la rikolto, kiam la florado finicxis kaj la floro faricxis matura bero, Li detranĉos la branĉojn per tranĉiloj kaj

deprenos la vinberbrancojn. 6 cxio kune estos lasita por la rabobirdoj de la montoj kaj por la bestoj de la tero; kaj la rabobirdoj loxos super cxi en somero, kaj cxiaj bestoj de la tero super cxi vintros. 7 En tiu tempo sur la lokon de la nomo de la Eternulo Cebaot, sur la monton Cion, alportos donacojn al la Eternulo Cebaot la popolo grandkreska kaj glathacxta, la popolo, kiu estas pli terura, ol kia ajn alia, la popolo lacxregulara kaj piedpremanta, kies landon tratranxas riveroj.

Cxapitro 19

1 Profetacxo pri Egiptujo:

Jen la Eternulo veturos sur malpeza nubo kaj venos Egiptujon. Kaj ektremos antacx Li la idoloj de Egiptujo, kaj la koro de la Egiptoj senkuracixos interne de ili. 2 Kaj Mi tumultigos Egiptojn kontracx Egiptojn; kaj militos cxiu kontracx sia frato kaj cxiu kontracx sia amiko, urbo kontracx urbo, regno kontracx regno. 3 Kaj malaperos la kuracxo de la Egiptoj interne de ili, kaj Mi detruos iliajn intencojn; kaj ili demandas la idolojn kaj la sorcxistojn kaj la acxguristojn kaj la antacxdiristojn. 4 Kaj Mi transdonos la Egiptojn en la manon de kruela sinjoro, kaj senkompata rexo regos super ili, diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot. 5 Kaj sekforcixos la akvo el la maro, kaj la rivero senakvixos kaj sekicxos. 6 Kaj senhavixos la riveroj, elcxerpixos kaj sekicxos la kanaloj de Egiptujo, kano kaj junko velkos. 7 La herbejoj apudakvaj, super la akvo mem, kaj cxio semita apud la akvo velkos, sekicxos, kaj malaperos. 8 Kaj malcxojos la ficxkaptistoj, kaj ploros cxuij, kiuj cxetas ficxhokojn en la akvon, kaj la etdantoj de retoj surakvaj estos malfelicxaj. 9 Kaj hontos la prilaboristoj de lino kombita kaj la teksistoj de blanka tolo. 10 Kaj la pilastroj de la lando estos disbatitaj; cxuij dungatoj estos malgajaj. 11 Malsacxaj estas la princoj de Coan; la sacxaj konsilistoj de Faraono faricxis senkonsilaj. Kiel vi diros al Faraono: Mi estas filo de sacxuloj, ido de antikvaj rexo? 12 Kie do nun estas viaj sacxuloj? ili do diru al vi kaj sciigu, kion la Eternulo Cebaot decidis pri Egiptujo. 13 Malsacxicxis la princoj de Coan, trompicxis la princoj de Nof, erarigis Egiptujon, la fundamenton de siaj gentoj. 14 La Eternulo vercxis en ilin spiriton de konfuzo; kaj ili erarigis Egiptujon en cxuij cxiaj faroj, kiel ebrulo cxancelicxas vomante. 15 Kaj estos en Egiptujo nenia faro, kiun farus kapo acx vosto, branxco acx kano.

16 En tiu tempo Egiptujo estos kiel virinoj; cxi tremos kaj timos antacx la movicxo de la mano de la Eternulo Cebaot, kiun Li svingos super cxi. 17 Kaj la lando de Jehuda faricxos teruracxo por la Egiptoj; cxiu, kiu rememoros cxin, ektimos, pro la decido de la Eternulo Cebaot, kiun Li decidis pri ili.

18 En tiu tempo estos en la lando Egipta kvin urboj, parolantaj la lingvon Kanaan kaj cxurantaj per la Eternulo Cebaot; unu havos la nomon Urbo de Detruo.

19 En tiu tempo estos altaro por la Eternulo meze de la lando Egipta, kaj monumento por la Eternulo apud cxia limo; 20 kaj cxi estos signo kaj atesto pri la Eternulo Cebaot en la lando Egipta; cxar ili krios al la Eternulo pro la premantoj, kaj Li sendos al ili savanton kaj potenculon,

kiu savos ilin. 21 Kaj la Eternulo faricxos konata al la Egiptoj; kaj la Egiptoj tiam ekkonos la Eternulon, kaj alportos bucxoferojn kaj farunoferojn, kaj faros sanktajn promesojn al la Eternulo kaj plenumos. 22 La Eternulo frapos la Egiptojn, frapos kaj resanigos; kaj ili returnos sin al la Eternulo, kaj Li acxskultos ilian peton kaj resanigos ilin.

23 En tiu tempo estos vojo de Egiptujo al Asirio; kaj la Asirianoj venados en Egiptujon kaj la Egiptoj en Asirion, kaj la Egiptoj servados kune kun la Asirianoj.

24 En tiu tempo Izrael estos triope kun Egiptujo kaj Asirio; estos beno sur la tero. 25 La Eternulo Cebaot benos ilin, dirante: Benataj estu Mia popolo la Egiptoj, kaj Asirio, verko de Mia manoj, kaj Mia heredacxo Izrael.

Cxapitro 20

1 En la jaro, kiam Tartan venis Acxdodon, kien lin sendis Sargon, rexo de Asirio, kaj li militis kontrakx Acxdod kaj prenis cxin, 2 en tiu tempo la Eternulo parolis per Jesaja, filo de Amoc, dirante: Iru, kaj demetu la sakacxon de via lumbo, kaj demetu la cxuojn de viaj piedoj. Kaj li faris tiel; li iris nuda kaj nudpieda. 3 Kaj la Eternulo diris: Kiel Mia servanto Jesaja iris nuda kaj nudpieda por trijara montrado kaj antacxdirado pri Egiptujo kaj Etiopujo, 4 tiel la rexo de Asirio kondukos la kaptitajn Egiptojn kaj la ekzilitajn Etiopojn, junulojn kaj maljunulojn, nudajn kaj nudpiedajn kaj kun nudaj hontaj partoj, malhonore por la Egiptoj. 5 Kaj ili havos teruron kaj honton pro Etiopujo, kiun ili fidis, kaj pro Egiptujo, pri kiu ili fanfaronis. 6 Kaj en tiu tempo diros la loxantoj de tiu apudmara lando: Jen kia estas nia fidita lando, kien ni kuris, por sercxi helpon, por savi nin kontrakx la rexo de Asirio; kiamaniere ni nun savos nin?

Cxapitro 21

1 Profetacxo pri la apudmara dezerto:

Kiel renversanta de ventego de sudo, li venas el la dezerto, el lando terura. 2 Kruela vizio estas montrita al mi: rabanto rabas, kaj ruiniganto ruinigas. Supreniru, ho Elam; siecxu, ho Medujo; cxiun cxemadon mi cxesigis. 3 Tial mia lumbo estas plena de doloro; turmentoj kaptis min, kiel turmentoj de naskantino; mi tordicxis, kiam mi acxdis; mi sentis teruron, kiam mi vidis. 4 Konsternicxas mia koro, teruro min frapis; la cxarma nokto faricxis por mi teruro. 5 Preparu tablon, starigu gardostarantojn, mancxu, trinku. Levicxu, princoj, cxmiru la cxildon. 6 cxar tiele diris al mi mia Sinjoro: Iru, starigu observanton; kion li vidos, li diru. 7 Kaj li vidis vicojn da cxevaloj duope, vicojn da azenoj, vicojn da kameloj; kaj li acxskultis atente, kun granda atento. 8 Kaj li ekkriis kiel leono: Mia sinjoro, mi staris konstante sur mia observejo dum la tago, kaj sur mia gardejo mi staris tutajn noktojn; 9 kaj jen venis viro, veturanta sur ducxevala cxaro, kaj li ekkrias kaj diras: Falis, falis Babel, kaj cxiuj idoloj de cxiaj dioj rompicxis sur la teron. 10 Mia dracxacxo, kaj filo de mia garbejo! kion mi acxdis de la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, tion mi diris al vi.

11 Profetacxo pri Duma:

Oni krias al mi el Seir: Gardisto, kiom da nokto restas? gardisto, kiom da nokto restas? 12 La gardisto diris: Venis la mateno, kaj tamen estas nokto; se vi volas demandi, demandu, revenu denove.

13 Profetacxo pri Arabujo:

En la arbaro Arabuja pasigu la nokton, karavanoj Dedanaj! 14 Elportu akvon renkonte al la soifanto, vi, loxantoj de la lando Tema, kun pano renkontu la forkurinton; 15 cxar oni forkuras de glavo, de akrigita glavo, kaj de pafarko strexita, kaj de kruela batalo. 16 cxar tiele diris al mi la Sinjoro: Post unu jaro, kiel la jaro de dungito, malaperos la tuta gloro de Kedar; 17 kaj la restacxo de la heroaj arkpafistoj de Kedar estos malgranda; cxar la Eternulo, Dio de Izrael, diris.

Cxapitro 22

1 Profetacxo pri la valo de vizio:

Kio nun estas al vi, ke vi cxiuj iris sur la tegmentojn? 2 Vi, plena de bruo, urbo tumulta, urbo gaja, viaj mortigitoj ne estas mortigitaj per glavo kaj ne mortis en batalo; 3 cxiuj viaj cxefoj kune forkuris de pafarko; cxiuj, kiujn oni trovis cxe vi, estas ligitaj; ligitaj estas kune cxiuj, kiuj forkuris malproksimen. 4 Tial mi diris: Fortunu vin de mi, mi ploros maldolcxe; ne penu konsoli min pri la malfelicxo de la filino de mia popolo. 5 cxar tio estas tago de konsterno kaj de piedpremado kaj de konfuzo antacx la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, en la valo de vizio; detruado de muroj kaj vokado al la montoj. 6 Kaj Elam portis sagujon en vico da rajdantoj, kaj Kir briligis cxildon. 7 Kaj viaj plej bonaj valoj plenixis de cxaroj, kaj rajdantoj sin aranxis antacx la pordego. 8 Kaj oni formetis la kurtenon de Jehuda; kaj vi rigardis en tiu tago la armilojn de la arbara domo, 9 kaj vi vidis, ke estas multe da fendoj en la urbo de David; kaj vi kolektis la akvon de la malsupra lageto. 10 Kaj vi kalkulis la domojn de Jerusalema; kaj vi detruis la domojn, por fortikigi la muron. 11 Kaj inter la du muroj vi faris basenon por la akvo de la malnova lageto. Sed vi ne direktis vian rigardon al Tiu, kiu tion faris, kaj cxian antikvan Kreinton vi ne rigardis. 12 Kaj en tiu tago la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, vokis, ke oni ploru kaj krii, kaj detrancxu siajn harojn kaj surmetu sur sin sakacxon. 13 Jen estas cxojo kaj gajeco: oni mortigas bovojn, buxas cxafojn; oni manxas viandon kaj trinkas vinon, dirante: Ni manxu kaj trinku, cxar morgacx ni mortos. 14 Sed al mia orelo malkacxis la Eternulo Cebaot: cxi tiu malbonagado ne estos pardonita al vi, cxi vi mortos, diris la Sinjoro, la Eternulo Cebaot.

15 Tiele diris la Sinjoro, la Eternulo Cebaot: Iru, venu al tiu administranto, al cxebna, la palacestro, kaj diru: 16 Kion vi havas cxi tie? kaj kiun vi havas cxi tie, ke vi elhakigis al vi cxi tie tombon? Li elhakigas alte sian tombon, li elcxizigas en la roko locxejon por si. 17 Jen la Eternulo forte vin cxetos kaj forte vin kaptos; 18 Li volvos vin kaj rulos kiel globon en vastan landon; tie vi mortos, tie restos la cxaroj de via gloro, vi, malhonoro de la domo de via sinjoro! 19 Kaj Mi depucxos vin de via posteno, kaj el via ofico vi estos forigita. 20 Kaj en tiu tago Mi alvokos Mian servanton Eljakim, filon de cxilkija, 21 kaj Mi vestos lin per via cxitono kaj zonos per via zono, kaj vian regadon Mi transdonos en lian manon; kaj li estos patro por la loxantoj de Jerusalema kaj por la domo de Jehuda. 22 Kaj Mi metos la cxlosilon de la domo de David sur lian cxultron; kaj li malfermos, kaj neniun fermos; kaj li fermos, kaj neniun malfermos. 23 Kaj Mi

fortikigos lin kiel najlon sur loko fidinda, kaj li estos trono de honoro en la domo de sia patro. 24 Kaj pendos sur li la tuta gloro de la domo de lia patro, la infanoj kaj idoj, cxiuj malgrandaj vazoj, de la vazoj por manxado cxis la vazoj por trinkado. 25 En tiu tago, diras la Eternulo Cebaot, estos forigita la najlo, fortikigita sur loko fidinda; cxi estos rompita kaj falos, kaj pereos la cxarcxo, kiu estis sur cxi; cxar la Eternulo diris.

Cxapitro 23

1 Profetacxo pri Tiro:

Plorkriu, ho cxipoj de Tarxix; cxar cxi estas detruita tiel, ke restis neniu domo, neniu pordo. El la lando de la Kitidoj tio estas sciigita al ili. 2 Silentu, ho loxantoj de la apudmara lando. Komercistoj de Cidon, transveturantaj la maron, vin plenigadis; 3 sur granda akvo oni venigadis al cxi semojn de cxicxor, rikoltaxon de Nilo; kaj cxi estis komercejo de la popoloj. 4 Hontu, Cidon; cxar la maro, la mara fortikacxo diris: Mi ne havis dolorojn, mi ne naskis, mi ne edukis knabojn, mi ne kreskigis knabinojn. 5 Kiam oni tion acxdos en Egiptujo, oni ektremos cxe la sciigo pri Tiro. 6 Transiru al Tarxix, plorkriu, ho loxantoj de la apudmara lando. 7 cxu tio estas via gaja urbo, la tre antikva? cxiaj piedoj forportas cxin, por loxi malproksime. 8 Kiu decidis tion pri Tiro, la kronita, kies komercistoj estas princoj kaj kies negocistoj estas eminentuloj de la lando? 9 La Eternulo Cebaot tion decidis, por malaperigi la majeston de cxiu gloro, por humiligi cxiujn eminentulojn de la lando. 10 Trapasu vian landon kiel rivero, ho filino de Tarxix; jam nenio vin zonas. 11 Sian manon Li etendis super la maron, Li skuis regnojn; la Eternulo faris ordonon pri Kanaan, por ekstermi liajn fortikacxojn. 12 Kaj Li diris: Vi en plu estos gaja, vi, senhonorigita virgulino, filino de Cidon! Levicxu, transiru al la Kitidoj; sed ankacx tie vi ne havos trankvilecon. 13 Jen la lando de la cxaldeoj: cxi tiu popolo ne ekzistis; la Asiriano cxin fondis por la loxantoj de la dezerto; ili starigis siecxajn turojn, detruis cxiajn palacojn, faris cxin ruino. 14 Plorkriu, ho cxipoj de Tarxix; cxar detruita estas via potenco. 15 En tiu tempo Tiro estos forgesita dum sepdek jaroj, kiuj estas kiel la tempo de unu recxo; post la fino de la sepdek jaroj estos kun Tiro tio, kion oni kantas pri malcxastistino: 16 Prenu la harpon, cxirkacxiru la urbon, ho forgesita malcxastistino; ludu bone, kantu multe, por ke oni rememoru vin. 17 Kaj post la fino de la sepdek jaroj la Eternulo vizitos Tiron, kiu denove ricevados promalcxastajn donacojn kaj malcxastados kun cxiaj regnoj de la mondo sur la supracxo de la tero. 18 Kaj cxia komercenspezo kaj cxiaj promalcxastaj donacoj estos konsekritaj al la Eternulo; ili ne estos kolektataj en trezorejon nek konservataj; sed por tiuj, kiuj loxas antacx la vizacxo de la Eternulo, estos cxia komercenspezo, por ke ili mancxu sate kaj havu belajn vestojn.

Cxapitro 24

1 Jen la Eternulo dezertigas la landon kaj ruinigas cxin kaj cxancxas cxian aspekton kaj discxetas cxiajn loxantojn. 2 Kaj estos al la popolo kiel al la pastro, al la servisto kiel al lia mastro, al la servistino kiel al cxia mastrino, al la acxetanto kiel al la vendanto, al la pruntedonanto kiel al la prunteprenanto, al la cxuldanto kiel al la kreditoro. 3 Tute dezertigita estos la lando kaj tute prirabita; cxar la Eternulo tion diris. 4 Funebras kaj velkas la lando, senforticxas kaj velkas la mondo, senforticxas la eminentuloj de la popolo de la lando. 5 Kaj la tero estas malpurigita de siaj loxantoj; cxar ili malobeis la instruon, cxancxis la lecxon, detruis la eternan interligon. 6

Pro tio malbeno konsumis la teron, kaj kulpicxis tiuj, kiuj loxas sur cxi; pro tio forbrulis la loxantoj de la lando kaj restis malmulte da homoj. 7 Malgaja estas la mosto, sensukicxis la vinbero, cxemas cxiuj cxojintoj. 8 cxesicxis la gajeco de tamburinoj, malaperis la bruoj de gajuloj, cxesicxis la gajeco de harpo. 9 Oni ne trinkas vinon cxe kantado; maldolcxa estas ebriiigacxo por siaj trinkantoj. 10 Ruinigita estas la dezerta urbo; cxiuj domoj estas fermitaj tiel, ke oni ne povas eniri. 11 Oni ploras sur la stratoj pri vino; mallumicxis cxia cxojo, malaperis la gajeco de la lando. 12 En la urbo restis dezerteco, kaj la pordegoj disbatitaj estas ruinigitaj. 13 cxar tiel estos meze de la lando, meze de la popoloj: kiel post fruktoskuo de olivarbo, kiel estas al la restintaj beroj post la fino de la vinberrikolto. 14 Ili levos sian vocxon kaj cxojkrios, pri la majesto de la Eternulo ili krios de la maro. 15 Tial en la regionoj orientaj glori la Eternulon, sur la insuloj de la maro la nomon de la Eternulo, Dio de Izrael.

16 De la rando de la tero ni acxdis kantadon: Glori al la justulo; sed mi diras: Ho mi malfelicxa, ho mi malfelicxa, ve al mi! rabis rabistoj, kaj per granda rabado ili rabis. 17 Teruro, kavo, kaj kaptilo trafos vin, ho loxantoj de la tero. 18 Kaj tiu, kiu forkuros de la vocxo de la teruro, falos en kavon; kaj kiu eliros el la kavo, trafos en la kaptilon; cxar la aperturoj de alte malfermicxis kaj la fundamento de la tero ekskuicxis. 19 Forte diskrevis la tero, forte dispecicxis la tero, forte skuicxis la tero. 20 cxancelicxas la tero kiel ebrulo, kaj balancicxas kiel hamako; kaj pezas sur cxi cxia krimeco; kaj cxi falis, kaj ne plu levicxos.

21 Kaj en tiu tempo punos la Eternulo la tacsmentojn de la alto en la cxielo kaj la rexojn de la tero sur la tero. 22 Kaj ili estos kolektitaj kune, ligitaj en malliberejo, kaj ili estos enxlositaj en cxlositejo, kaj post longa tempo ili estos punitaj. 23 Kaj rucicxos la luno, kaj hontos la suno, kiam la Eternulo Cebaot ekrecxos sur la monto Cion kaj en Jerusalem, kaj Lia glori aperos antacx Liaj plejxuloj.

Cxapitro 25

1 Ho Eternulo, Vi estas mia Dio; mi gloros Vin, mi lacxdos Vian nomon; cxar Vi faris miraklon; decidoj antikvaj faricxis efektivaĵoj kaj veracxo. 2 cxar Vi faris el urbo amason da cxtonoj; urbon fortikigitan Vi faris ruino; la kasteloj de la barbaroj ne plu prezentas urbon kaj neniam rekonstruicxos. 3 Pro tio gloros Vin popolo potenca, urbo de fortaj gentoj Vin timos. 4 cxar Vi faricxis fortikacxo por senhavulo, fortikacxo por malricxulo en lia mizero, rifucejo kontraŭ pluvego, ombro kontraŭ varmego; cxar la spirito de potenculoj estas kiel pluvego kontraŭ muron. 5 Kiel varmegon en dezerto Vi kvietigis la malhumilecon de la barbaroj; kiel varmego per ombro de nubo estas mallacxtigita la kantado de la potenculoj. 6 Kaj la Eternulo Cebaot faros por cxiuj popoloj sur tiu monto festenon el grasacxo, festenon el bona vino, el grasacxo sukoplenaj, el vinoj ne fermentintaj. 7 Kaj Li forigos sur tiu monto la kovrilon, kiu kovras cxiujn popolojn, kaj la kurtenon, kiu estas etendita super cxiuj gentoj. 8 Li neniigos la morton por cxiam; kaj la Sinjoro, la Eternulo, forvicxos la larmojn de cxiuj vizacxo, kaj la honton de Sia popolo Li forigos de la tuta tero; cxar la Eternulo tion diris.

9 Kaj oni diros en tiu tago: Jen estas nia Dio, al kiu ni esperis, kaj Li nin savis; jen estas la Eternulo, al kiu ni esperis, ni cxoju kaj estu gajaj pro Lia savo. 10 cxar haltos la mano de la Eternulo sur tiu monto; tiam Moab estos dispremata sur sia loko, kiel pajlo estas dispremata en

sterka koto. 11 Kaj se li etendos siajn manojn meze de cxi, kiel nacxanto etendas, por nacxi, tiam humilicxos lia fiereco kune kun la lerteco de liaj manoj. 12 Kaj viajn altajn fortikajn murojn Li renversos, malaltigos, cxetos sur la teron al la polvo.

Cxapitro 26

1 En tiu tago la jena kanto estos kantata en la lando Juda: Ni havas urbon potencan; savon Li starigas kiel murojn kaj remparon. 2 Malfermu la pordegojn, por ke eniru la popolo justa, konservanta la fidelecon. 3 Por la fidmensulo Vi konservos pacon absolutan; cxar Vin li fidas. 4 Fidu la Eternulon por cxiam; cxar en Dio, la Eternulo, estas roko eterna. 5 cxar Li cxetis malsupren loxantojn de la altacxo, urbon alte levicxintan; Li malaltigis cxin, malaltigis cxis la tero, cxetis cxin al la polvo. 6 Piedo cxin premas, la piedoj de malricxuloj, la plandoj de senhavuloj. 7 La vojo de justulo estas rekta; Vi, Pravulo, ebenigas la vojon de justulo. 8 Ecx sur la vojo de Via juxto, ho Eternulo, ni esperis al Vi; Vian nomon kaj la memoron pri Vi sopiris nia animo. 9 Per mia animo mi sopiris Vin en la nokto, per mia spirito en mia interno mi sercxis Vin matene; cxar dum Via juxado sur la tero la loxantoj de la mondo lernis justecon. 10 Se malvirtulo estas indulgata, li ne lernas justecon; en lando de justeco li agas maljuste kaj ne rigardas la majeston de la Eternulo.

11 Ho Eternulo, levita estis Via mano, sed ili ne vidis tion; ili ekvidos kun honto Vian cxaluzon pri la popolo; Via flama kolero kontrakx Viaj malamikoj formancxos ilin. 12 Ho Eternulo, Vi starigos por ni pacon; cxar ankacx cxuijn niajn aferojn Vi faris por ni. 13 Ho Eternulo, nia Dio! regis super ni sinjoroj krom Vi, sed nur per Vi ni gloras Vian nomon. 14 Ili mortis kaj ne revivixos, ili estas malvivuloj kaj ne relevixos; cxar Vi ilin punis kaj ekstermis, kaj Vi malaperigis cxiun memoron pri ili. 15 Vi multigis la popolon, ho Eternulo, Vi multigis la popolon; Vi gloricxis vaste sur cxuij finoj de la tero.

16 Ho Eternulo, en mizero ili rememoris Vin, ili precxis mallacxte, kiam Vi ilin punis. 17 Kiel gravedulino cxe la alproksimicxo de la naskado turmenticxas kaj krias en siaj doloroj, tiel ni estis antacx Vi, ho Eternulo. 18 Ni estis gravedaj, ni turmenticxis, ni naskis kvazaux venton; savon ni ne venigis al la tero, kaj ne falis la loxantoj de la mondo. 19 Revivixos Viaj mortintoj, miaj kadavroj relevixos. Vekicxu kaj cxoju vi, kucxantaj en la tero; cxar roso sur kreskacxo estas Via roso, kaj la tero elcxetos la mortintojn.

20 Iru, mia popolo, eniru en viajn cxambrojn kaj cxlosu viajn pordojn post vi; kacxu vin por mallonga momento, cxis pasos la kolero. 21 cxar jen la Eternulo eliros el Sia loko, por puni la malbonagojn de la loxantoj de la tero; kaj la tero malkacxos sian sangon kaj ne plu kovros siajn mortigitojn.

Cxapitro 27

1 En tiu tago la Eternulo punos per Sia peza kaj granda kaj forta glavo la levjatanon, la serpenton eltordicxeman, kaj la levjatanon, la serpenton kurbicxantan; kaj Li mortigos la drakon, kiu estas en la maro.

2 En tiu tago kanto pri cxi, pri la kara vinbercxardeno: 3 Mi, la Eternulo, estas cxia gardanto; cxiumomente Mi trinkigas cxin; por ke neniŭ cxin difektu, Mi gardas cxin tage kaj nokte. 4 cxu Mi ne havas koleron? cxu iu elmetus batale kontrakx Mi dornojn kaj pikarbustojn? Mi elpacxus kontrakx ilin, kaj cxuijn kune forbruligus. 5 Nur en la okazo, se oni sercxus Mian defendon, por fari pacon kun Mi, oni farus kun Mi pacon. 6 En la estonteco Jakob enradikicxos; Izrael ekfloros kaj ellasos verdajn branxojn; kaj ili plenigos la mondon per fruktoj.

7 cxu li estis frapata tiel, kiel estis frapataj liaj frapantoj? acx cxu li estas mortigita tiel, kiel estas mortigitaj liaj mortigitaj? 8 Nur kiam la mezuro tro plenicxis, Vi punis lin per ekzilo: Li elpelis lin per Sia potenca blovo en la tago de orienta vento. 9 Tial tiamaniere estos forvicxita la malbonagado de Jakob; kaj la tuta frukto de la forigo de lia peko konsistos en tio, ke li faros cxuijn cxtonojn de la altaroj kiel dispecicxintaj kalkcxtonoj, ke ne plu restu la sanktaj stangoj kaj la idoloj de la suno. 10 cxar urbo fortikigita estos solecigita, loxloko estos forlasita kaj forrestigita kiel dezerto; tie pacxticxos bovido, tie cxi ripozas kaj formancxos cxiajn kreskacxojn. 11 Kiam sekicxos cxiaj branxoj, oni ilin rompos; venos virinoj kaj forbruligos ilin. cxar tio ne estas popolo prudenta, tial cxia Kreinto ne kompatos cxin, kaj cxia Farinto cxin ne indulgos.

12 Kaj en tiu tago la Eternulo debatos la fruktojn, komencante de la fluo de la Rivero cxis la torento de Egiptujo; kaj vi, ho Izraelidoj, estos kolektitaj unu post unu.

13 Kaj en tiu tago oni ekblovos per granda trumpeto, kaj venos tiuj, kiuj perdicxis en la lando Asiria kaj kiuj estis elpelitaj en la landon Egiptan, kaj ili adorklinicxos antacx la Eternulo sur la sankta monto en Jerusalemon.

Cxapitro 28

1 Ve al la fera krono de la ebruuloj de Efraim! ilia bela majesto estas velkinta floro; sur la supro de grasa kampo ili estas senkonsciigitaj de vino. 2 Jen la Sinjoro havas fortunon kaj potenculon; kiel hajla pluvego, kiel pereiga ventego, kiel inundo de forta disvercxicxinta akvo, li potence cxetos ilin sur la teron. 3 Per piedoj estos premata la fera krono de la ebruuloj de Efraim. 4 Kaj ilia bela majesto faricxos velkinta floro sur la supro de grasa kampo, kiel figo antacx la somero; kiam la vidanto cxin ekvidas, li, apenacx preninte cxin en la manon, tuj cxin englutas. 5 En tiu tago la Eternulo Cebaot estos majesta krono kaj bela diademo por la restacxo de Sia popolo, 6 kaj spirito de justeco por la sidantoj en la jucxejo, kaj forto por tiuj, kiuj rebatas la batalon al la pordego. 7 Sed ankacx cxi tiuj cxancelicxas de vino kaj balancicxas de drinkacxo; pastro kaj profeto cxancelicxas de drinkacxo, senkonsciicxas de vino, vagas pro drinkacxo, eraras en la vidado, falcucicxas cxe la juxta verdikto. 8 cxar cxuij tabloj estas plenaj de vomacxo kaj malpuracxo, mankas jam loko. 9 Al kiu li instruas scion, kaj al kiu li acxdigas predikon? cxu al forprenitaj for de lakto, al demamigitaj? 10 cxar ordono post ordono, ordono post ordono; regulo post regulo, regulo post regulo; iom tie, iom cxi tie. 11 Per balbutantaj lipoj kaj per lingvo fremda Li parolos al ili, 12 Tiu, kiu diris al ili: Jen estas ripozejo, lasu la laculon ripozi; kaj jen estas trankviligo; sed ili ne volis acxskulti. 13 Kaj aperos al ili la vorto de la Eternulo, ordono post ordono, ordono post ordono, regulo post regulo, regulo post regulo, iom tie, iom cxi tie; por ke ili iru kaj falu dorsen kaj rompikxu kaj enreticxu kaj kapticxu.

14 Tial acxskultu la vorton de la Eternulo, vi, mokistoj, regantoj de tiu popolo, kiu estas en Jerusalema. 15 cxar vi diras: Ni faris interligon kun la morto, kaj kun cxeol ni faris interkonsenton; kiam la frapanta vipo estos trapasanta, cxi nin ne atingos, cxar mensogon ni faris nia rifucxejo kaj per malvero ni nin kovros. 16 Pro tio tiele diris la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi por fundamento kucxigas cxtonon en Cion, cxtonon elprovidan, bazangulan, valoregan, fortikigitan fundamenton; la fidanto ne maltrankvilicxu. 17 Kaj Mi faros justecon la mezurcxnuro, kaj veron la vertikalo; kaj hajlo forbatos la rifucxejon de mensogo, kaj la kacxejon forportos akvo. 18 Kaj forigita estos via interligo kun la morto, kaj via interkonsento kun cxeol ne tenicxos; kiam la frapanta vipo estos trapasanta, vi estos frakasata de cxi. 19 cxiufoje, kiam cxi trairos, cxi kaptos vin; cxar cxiutage cxi trairos, tage kaj nokte, kaj terura estos la klarigo, kiun cxi donos. 20 cxar tro mallonga estos la lito, por sin etendi; kaj la litkovrilo estos tro mallarxa, por sin enkovri. 21 cxar la Eternulo levicxos, kiel sur la monto Peracim, Li koleros, kiel en la valo Gibeona, por plenumi Sian faron, Sian eksterordinaran faron, kaj fari Sian laboron, Sian eksterordinaran laboron. 22 Kaj nun ne moku, por ke viaj katenoj ne pliforticxu; cxar mi acxdis, ke de la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, tio estas nexancxeble decidita pri la tuta lando.

23 Atentu, kaj acxskultu mian vocxon; konsideru, kaj acxskultu mian parolon. 24 cxu cxiutage la plugisto plugas por semado, sulkarancxas kaj erpas sian kampon? 25 Kiam li ebenigis cxian supracxon, li discxutas ja nigelon kaj discxetas kuminon kaj metas tritikon lacx vicoj kaj hordeon en la difinitan lokon kaj spelton cxe la limoj. 26 Tian ordon lernigis al li lia Dio, Li instruis lin. 27 cxar ne per fera dracxilo oni dracxas nigelon, kaj oni ne rulas radon de cxaro sur kumino; sed per bastono oni elbatas nigelon, kaj kuminon per vergo. 28 Greno estas dracxata; sed ne eterne oni cxin dracxas; oni frapas cxin per la rado de sia cxaro, sed per siaj cxevaloj oni cxin ne dispremas. 29 Ankacx cxi tio venas de la Eternulo Cebaot; mirinda estas Lia decido, granda estas Lia saxeeco.

Cxapitro 29

1 Ve al Ariel, al Ariel, al la urbo, en kiu sidis David! aldonu jaron al jaro, la festoj faru sian ciklon. 2 Mi premas Arielon, kaj estos cxemado kaj malcxojo; kaj li estos al Mi vera Ariel. 3 Kaj Mi siecxos vin cxirkacxe, kaj Mi premas vin per remparo, kaj Mi starigos kontrakx vi turojn. 4 Kaj vi parolos malalte el sub la tero, kaj el sub la polvo vi murmuros viajn vortojn; kaj via vocxo estos kiel vocxo de ventroparolisto el sub la tero, kaj el sub la polvo vi flustros viajn vortojn. 5 Sed la multego de viaj malamikoj estos kiel subtila polvo, kaj la multo de la premantoj estos kiel disfluganta grenventumacxo; kaj tio faricxos subite, neatendite. 6 De la Eternulo Cebaot vi estos punata kun tondro kaj tertremo kaj granda bruoj, kun ventego kaj turnovento kaj konsumeganta fajra flamo. 7 Kaj kiel soncxo, kiel nokta vizio estos la multo de la popoloj, kiuj batalos kontrakx Ariel kaj kontrakx cxuij liaj fortikacxo kaj kiuj premas lin. 8 Kiel malsatanto soncxas, ke li mancxas, sed li vekicxas, kaj lia interno estas malplena; kaj kiel soifanto soncxas, ke li trinkas, sed li vekicxas, kaj li estas senforta kaj lia animo forte soifas: tiel estos kun la multego de cxuij popoloj, kiuj batalos kontrakx la monto Cion.

9 Haltu kaj miru, cxajnu vin blindaj kaj blindicxu. Ili ebriicxis, sed ne de vino; ili cxancelicxas, sed ne de drinkacxo. 10 cxar la Eternulo vercxis sur vin spiriton de profunda

dormo kaj fermis viajn okulojn, vualis la profetojn kaj viajn estrojn, la viziistojn. 11 Kaj cxia vizio estos por vi kiel la vortoj de libro sigelita, kiun oni donas al homo, kiu povoscias legi, dirante al li: Volu legi cxi tion: sed li respondas: Mi ne povas, cxar cxi estas sigelita. 12 Sed kiam oni donas la libron al homo, kiu ne povoscias legi, dirante al li: Volu legi cxi tion, li respondas: Mi ne povoscias legi.

13 Kaj la Sinjoro diris: cxar cxi tiu popolo alproksimicxas per sia bucxo kaj honoras Min per siaj lipoj, sed ilia koro estas malproksime de Mi, kaj ilia timo antacx Mi estas nur lernita ordono de homoj: 14 tial Mi plue agos mirinde kun cxi tiu popolo, Mi agos tre mirinde; kaj pereos la sacxeco de cxiaj sacxuloj, kaj la kompetenteco de cxiaj kompetentuloj malaperos.

15 Ve al tiuj, kiuj profunde kacxas antacx la Eternulo la intencojn, kaj kies faroj estas en mallumo, kaj kiuj diras: Kiu nin vidas? kaj kiu scias pri ni? 16 Ho, via perverseco! cxu la potfaristo estas rigardata kiel egala al la argilo? cxu faritacxo diras pri sia farinto: Li min ne faris? kaj cxu kreitacxo diras pri sia kreinto: Li ne estas kompetenta? 17 Sed jen baldacx, post mallonga tempo, Lebanon aliformicxos en fruktoportan kampon, kaj la fruktoporta kampo estos rigardata kiel arbaro. 18 Kaj en tiu tago la surduloj acxdos la vortojn de la libro, kaj la okuloj de la blinduloj ekvidos tra mallumo kaj nokto. 19 Kaj la mizeruloj havos grandan cxojon en la Eternulo, kaj la homoj malricxaj triumfos en la Sanktulo de Izrael. 20 cxar malaperos premanto, kaj ne plu ekzistos blasfemanto, kaj ekstermitaj estos cxiuj zorgantoj pri malbonagoj, 21 kiuj pekigas homojn per vorto kaj faras insidojn kontrakx juxtopetanto cxe la pordego kaj trompe forpucxas justulon. 22 Pro tio tiele diris pri la domo de Jakob la Eternulo, kiu elacxetis Abrahamon: Nun Jakob ne hontos, kaj nun lia vizacxo ne palicxos. 23 cxar kiam li vidos meze de si siajn infanojn, la faron de Miaj manoj, ili honoros Mian nomon kaj honoros la Sanktulon de Jakob kaj respektos la Dion de Izrael. 24 Kaj la spirite-erarantoj ricevos prudenton, kaj la malpacemuloj akceptos instruon.

Cxapitro 30

1 Ve al la filoj malobeemaj, diras la Eternulo, kiuj faras interkonsilojn, sed sen Mi, kaj arancxas interkonsentojn, sed sen Mia spirito, por aligi pekon al peko, 2 kaj kiuj iras Egiptujon, ne demandinte Mian bucxon, por defendi sin per defendo de Faraono kaj kacxi sin en la ombro de Egiptujo! 3 Sed la defendo de Faraono estos por vi honto, kaj la kacxicxo en la ombro de Egiptujo--malhonoro. 4 cxar liaj princoj estis en Coan, kaj liaj senditoj venis en cxaneson. 5 cxiuj hontos pro la popolo, kiu ne servis al ili por helpo, nek por utilo, sed nur por honto kaj malhonoro.

6 Jen oni vidas cxarcxojn sur bestoj en sudo, en lando de mizero kaj suferoj, kie estas leonino kaj leono, vipuro kaj fluganta serpento; ili forportas sur la dorso de junaj azenoj siajn ricxacxojn kaj sur la cxibo de kameloj siajn trezorojn al popolo, kiu ne povas utili. 7 La helpo de la Egiptoj estas vanta kaj vana; tial Mi diris pri tio: Ili fanfaronas, sidante hejme. 8 Nun iru, skribu tion al ili sur tabelo kaj desegnu tion en libro, por ke tio restu por la tempo estonta, por cxiam, por eterne. 9 cxar tio estas popolo malobeema, filoj mensogaj, filoj, kiuj ne volas acxskulti instruon de la Eternulo. 10 Ili diras al la antacxvidistoj: Ne antacxvidu; kaj al la profetoj: Ne profetu al ni la veron, parolu al ni flatacxojn, profetu al ni gajacxon; 11 flankicxu for de la vojo, deklinicxu de

la irejo, forigu de antacx ni la Sanktulon de Izrael. 12 Tial tiele diras la Sanktulo de Izrael: cxar vi malcxatas tiun vorton kaj fidas maljustacxon kaj trompon kaj apogas vin sur cxi tio: 13 tial cxi tiu kulpo estos por vi kiel fendo, minacanta disfalon kaj montranta sin sur alta muro, kies falo estos subita, neatendita. 14 Kaj Li frakastos cxin, kiel oni frakastas argilan vazon, frakastos senindulge, tiel ke en cxiaj rompopecoj ne trovixos vazopeco, por preni fajron de la fajrujo acx czerpi akvon el akvujo. 15 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, la Sanktulo de Izrael: Per pento kaj trankvileco vi savixus, en kvieteco kaj fido estus via forto; sed vi ne volis. 16 Vi diris: Ne, ni forkuros sur cxevaloj; tial vi forkuros; kaj: Sur rapiduloj ni forrajdos; tial rapidaj estos viaj persekutantoj. 17 De la minaco de unu forkuros tuta milo, de la minaco de kvin vi cxiaj forkuros, cxis vi restos kiel signo sur la supro de monto kaj kiel flago sur monteto. 18 Tial la Eternulo atendos, antacx ol Li vin korfavoros, kaj tial Li levixos, antacx ol Li vin kompato; cxar la Eternulo estas Dio de juxto; felicxaj estas cxiaj, kiuj fidas Lin.

19 cxar, ho popolo de Cion, loxantoj de Jerusalem, vi ne plu ploros; Li korfavoros vin, kiam vi plorkrios; kiam Li acxdos vin, Li respondos al vi. 20 Kaj la Sinjoro donos al vi panon en la mizero kaj akvon en la premado; kaj ne plu kacixos viaj instruantoj, kaj viaj okuloj vidos viajn instruantojn. 21 Kaj kiam vi deklinixos cxu dekstren, cxu maldekstren, viaj oreloj acxdos vortojn diratajn malantacx vi: Jen estas la vojo, iru lacx cxi. 22 Kaj vi rigardos kiel malpuran la arcxentan tegon de viaj statuoj kaj la oran kovron de viaj idoloj; vi forcxetos ilin kiel malpuracxon, vi diros al ili: For! 23 Kaj Li donos pluvon al via semo, kiun vi semos sur la kampo, kaj panon, produkton de la tero, kaj cxi estos sukoplana kaj grasa; sur vasta pacxtejo pacxtixos tiam viaj brutoj. 24 Kaj la bovoj kaj junaj azenoj, kiuj prilaboros la teron, manxos miksitan nutraxon, cxutitan per kribrilo kaj cxovelilo. 25 Kaj sur cxia alta monto kaj sur cxia alta monteto estos riveroj, torentoj da akvo, en la tago de la granda mortigado, kiam falos la turoj. 26 Kaj la lumo de la luno estos kiel la lumo de la suno, kaj la lumo de la suno estos sepoble pli granda, kiel la lumo de sep tagoj, en tiu tempo, kiam la Eternulo bandacxos la difektojn de Sia popolo kaj resanigos cxiajn vundojn.

27 Jen la nomo de la Eternulo venas de malproksime; Lia kolero flamas kaj estas pezega; Lia bucxo estas plena de indigno, kaj Lia lango estas kiel fajro ekstermanta; 28 kaj Lia spiro estas kiel torento disvercxixinta, kiu atingas cxis la kolo, por trakribri la popolojn per kribrilo de pereco; kaj erariga brido estos sur la makzeloj de la popoloj. 29 Kantado estos cxe vi, kiel en la nokto de celebrado de festo; kaj kora cxojo, kiel cxe tiu, kiu iras kun fluto, por veni sur la monton de la Eternulo al la Roko de Izrael. 30 Kaj la Eternulo acxdigos Sian majestan vocxon, kaj la pezon de Sia brako Li vidigos en bolanta kolero kaj en flamo de ekstermanta fajro, en ventego kaj pluvego kaj cxtona hajlo. 31 cxar ekstremos la Asiriano de la vocxo de la Eternulo, kiu frapos lin per la vergo. 32 Kaj penetranta estos cxia ekbato per la bastono, kiun la Eternulo faligos sur lin kun tamburinoj kaj harpoj; kaj per bataloj senhaltaj Li batalos kontrakx li. 33 cxar delonge estas preparita la bruligejo; cxi estas preta ankacx por la rexo, profundigita, vastigita; cxia lignaro enhavas multe da fajro kaj ligno; la blovo de la Eternulo ekbruligos cxin kiel torenton da sulfuro.

Cxapitro 31

1 Ve al tiuj, kiuj iras Egiptujon, por sercxi helpon, kaj esperas je cxevaloj, kaj fidas cxarojn, cxar estas multe da ili, kaj rajdantojn, cxar ili estas fortaj; sed ili ne rigardas al la Sanktulo de Izrael

kaj ne demandas la Eternulon. 2 Sed Li estas sacxa, kaj Li venigas malfelicxon, kaj Siajn vortojn Li ne reprenas; kaj Li levicxos kontrakx la domo de la malpiuloj kaj kontrakx la helpanto de malbonagantoj. 3 La Egiptoj estas ja homoj, ne Dio; kaj iliaj cxevaloj estas karno, ne spirito. Kiam la Eternulo etendos Sian manon, tiam falpucxixos la helpanto kaj falos la helpato, kaj cxiuj kune pereos. 4 cxar tiele diris al mi la Eternulo: Kiel leono acx leonado blekegas super sia rabacxo, kaj, se ecx oni kunevokus kontrakx cxin multon da pacxtistoj, cxi ne timas ilian vocxon kaj ne humilicxas antacx ilia bruado, tiel la Eternulo Cebaot malsupreniros, por batali pro la monto Cion kaj pro cxia altacxo.

5 Kiel birdoj per siajflugiloj, tiel la Eternulo Cebaot defendos Jerusalemon, defendos kaj savos, indulgos kaj liberigos. 6 Revenu al Tiu, de kiu tiel profunde defalis la filoj de Izrael. 7 cxar en tiu tago cxiu forcxetos siajn idolojn arcxentajn kaj siajn idolojn orajn, kiujn viaj manoj faris al vi por peko. 8 Kaj la Asiriano falos de glavo ne vira, kaj glavo ne homa lin ekstermos; kaj li forkuros de glavo, kaj liaj junuloj faricxos tributo. 9 Kaj lia forto forkuros pro timo, kaj liaj princoj ektremos antacx standardo, diras la Eternulo, kies fajro estas sur Cion kaj kies fajrejo estas en Jerusalemon.

Cxapitro 32

1 Jen kun justeco regos recxo, kaj princoj administros lacxlecxe. 2 Kaj cxiu estos kiel cxirmilo kontrakx vento, kiel rifucxejo kontrakx pluvego, kiel torentoj da akvo en la stepo, kiel ombro de peza roko en lando dezerta. 3 La okuloj de vidantoj ne estos fermitaj, kaj la oreloj de acxdantoj atentos. 4 Kaj la koro de senprudentuloj lernos scion, kaj la lango de balbutantoj parolos rapide kaj klare. 5 Oni ne plu nomos malnoblulon noblulo, kaj pri avarulo oni ne plu diros, ke li estas bonfaranto. 6 cxar malnoblulo parolas malnoblacxon, kaj lia koro faras malbonagojn, agente hipokrite kaj parolante pri la Eternulo malveracxon, senmancxigante la animon de malsatanto kaj forprenante trinkacxon de soifanto. 7 La iloj de malpiulo estas malbonaj; li havas intencojn malvirtajn, por pereigi malricxulojn per vortoj mensogaj, ecx kiam la senhavulo diras pravacxon. 8 Sed noblulo havas intencojn noblajn, kaj li restas en nobleco.

9 Virinoj senzorgaj, levicxu, acxskultu mian vocxon; filinoj ne pensantaj pri dancxero, atentu miajn vortojn. 10 Post tagoj kaj jaro vi ektremos, ho senzorgulinoj; cxar finita estos la vinberrikolto, ne plu estos enkolektado de fruktoj. 11 Maltrankvilicxu, ho senzorgaj; ektremu, ne pensantaj pri dancxero; senvestigu kaj nudigu vin kaj zonon la lumbojn. 12 Oni ploros pri la abundo, pri la cxarmaj kampoj, pri la fruktoricxaj vinbercxardenoj. 13 Sur la tero de mia popolo kreskos pikarbustoj kaj dornoj, ankacx sur cxiuj domoj de gajeco de la brua urbo. 14 cxar la palacoj estos forlasitaj, la bruo de la urbo malaperos, la fortikacxo kaj turoj faricxos por cxiam anstatacxacxo de kavernoj, cxojloko por sovacxaj azenoj, pacxticxejo por brutaroj; 15 exis vercxixos sur nin spirito de supre kaj la dezerto faricxos fruktodona kampo kaj la fruktodona kampo estos rigardata kiel arbaro. 16 Kaj justeco eklocxos en la dezerto, kaj vero sidos sur la fruktodona kampo. 17 Kaj produkto de justeco estos paco, kaj akiro de justeco estos trankvileco kaj sendancxereco por cxiam. 18 Kaj mia popolo locxos en locxejo paca kaj en sidejoj sendancxeraj kaj en ripozejoj senzorgaj, 19 kaj discxuticxos kiel hajlo sur la deklivoj de arbaro, kaj malsupre en la valo etendicxos la urbo. 20 Felicxaj estas vi, kiuj semas super cxiu akvo, kiuj lasas en libereco la piedojn de la bovo kaj de la azeno.

Cxapitro 33

1 Ve al vi, kiu rabas kaj mem ne estas prirabita, kaj kiu perfidas kaj mem ne estas perfidita! Kiam vi finos la rabadon, vi mem estos prirabita; kiam vi csesos perfidi, vi mem estos perfidita. 2 Ho Eternulo, korfavoru nin! je Vi ni esperas; estu ilia brako cxiumatene kaj nia savo en la tempo de mizero. 3 De la sono de tondro forkuris popoloj, de Via majesto diskuris gentoj. 4 Kaj kolektita estos via rabakiro, kiel kolektas vermoj; kaj oni kuros post cxi, kiel kuras akridoj. 5 La Eternulo alticxis, cxar Li loxas alte; Li plenigas Cionon per justeco kaj vero. 6 Sacxo kaj scio, forte de via savo, estos la garantiacxo de via estonteco; timo antacx la Eternulo estos lia trezoro.

7 Jen iliaj fortuloj plorkrias ekstere, la anoncantoj de paco ploras maldolcxe; 8 la vojoj senhomicxis, vojiranto jam ne pasas; li rompis la interligon, malestimis la urbojn, ne cxatis la homojn. 9 Funebras, malcxojas la tero; hontigita estas Lebanon kaj velkas; cxaron faricxis kiel dezerto; Baxxan kaj Karmel senfoliicxis. 10 Nun Mi staricxos, diras la Eternulo; nun Mi alticxos, nun Mi levicxos. 11 Vi, gravedaj per fojno, naskos pajlon; via spiro estos fajro, kiu vin ekstermos. 12 Kaj la popoloj estos kiel bruligita kalko, kiel dornoj dehakitaj ili forbrulos en fajro.

13 Acxskultu, malproksimumoj, kion Mi faris; kaj ekkonu, proksimumoj, Mian forton. 14 Ektimos la pekuloj sur Cion, tremo kaptos la hipokritulojn: Kiu el ni eltenos cxe la ekstermanta fajro? kiu el ni eltenos cxe la eterna ardego? 15 Kiu agas juste kaj parolas veron, abomenas profiton rabitan, forskuas siajn manojn, por ne preni subacxeton, cxtopas siajn orelojn, por ne acxskulti aferojn sangajn, kaj fermas siajn okulojn, por ne rigardi malbonon, 16 tiu loxos sur la altacxo; fortikacxo el rokoj estos lia defendo; pano estos donita al li, akvon li havos konstante. 17 Viaj okuloj vidos la rexon en lia majesto, ili rigardos landon vastan. 18 Via koro rememoros la teruracxon: Kie estas la kalkulanto? kie estas la pesanto? kie estas la kontrolanto de la turoj? 19 La popolon arogantan vi ne vidos, la popolon kun lingvo malklara kaj nedistingebla, kun lingvo balbuta kaj nekomprenebla. 20 Rigardu Cionon, la urbon de niaj kunvenoj; viaj okuloj vidos Jerusalemon, loxlokon trankvilan, tendon ne forigotan; neniam estos eltirataj cxiaj stangoj, kaj neniu el cxiaj cxnuroj discxiricxos. 21 cxar tie la forto de la Eternulo estos por ni anstatacx riveroj, larcxaj lagoj; cxipo kun remiloj ne iros sur ili, kaj potenca cxipo ilin ne trapasos. 22 cxar la Eternulo estas nia juxxanto, la Eternulo estas nia lecxdonanto, la Eternulo estas nia rexo; Li helpas nin. 23 Viaj cxnuregoj malforticxis; ili jam ne alfortikigas la maston, ne strexas la velon. Tiam estos dividata la granda rabakiro; ecx lamuloj iros kapti rabacxon. 24 Kaj ne diros la loxanto: Mi estas malsana; al la popolo, kiu tie loxas, estas pardonita la kulpo.

Cxapitro 34

1 Alproksimicxu, popoloj, por acxskulti; kaj atentu, ho gentoj; acxskultu la tero, kaj cxio, kio cxin plenigas, la mondo kaj cxuij cxiaj produktoj. 2 cxar indignas la Eternulo kontrakx cxuij popoloj kaj flame koleras kontrakx ilia tuta anaro; Li kondamnis ilin, eldonis ilin al bucxado. 3 Kaj iliaj mortigitoj estos discxetitaj, kaj iliaj kadavroj eligos malbonodoron, kaj la montoj trafenitricxos de ilia sango. 4 Kaj velkos la tuta estacxaro de la cxielo, kaj la cxielo kunerulicxos kiel skribulacxo; kaj cxia tuta estacxaro defalos, kiel defalas folio de

vinberbranco kaj velkintacxo de figarbo. 5 cxar Mia glavo ebricxis en la cxielo; jen cxi malsupreniras sur Edomon kaj sur Mian kondamniton popolon, por fari juxton. 6 La glavo de la Eternulo estas plena de sango, grasicxis de sebo, de sango de cxafoj kaj kaproj, de sebo de cxafaj renoj; cxar bucxoferadon la Eternulo arancxos en Bocra kaj grandan buxadon en la lando de Edom. 7 Kaj falos bubaloj kun ili, kaj bovoj junaj kun bovoj grasigitaj, kaj ilia tero estos saturita de sango, kaj ilia polvo estos grasigita de sebo. 8 cxar tio estas tago de vencxo de la Eternulo, jaro de repago pro la juxtafero de Cion. 9 Kaj liaj riveroj aliformicxos en pecxon kaj lia polvo en sulfuron, kaj lia tero faricxos brulanta pecxo. 10 Nek tage nek nokte cxi estingicxos, eterne levicxados cxia fumo; de generacio al generacio cxi restos dezerta, en eterneco neniu iros sur cxi. 11 Ekposedos cxin pelikano kaj botacxro, kaj gufo kaj korvo locxos sur cxi; kaj Li etendos super cxi rektocxnuron de ruinigo kaj vertikalon de detruo. 12 cxi ne havos potenculojn, kiuj povus tie proklami regnon, kaj cxuiuj cxiaj princoj malaperos. 13 Kaj en cxiaj palacoj kreskos dornoj kaj urtikoj, kaj sur cxiaj fortikacxo kreskos pikarbustoj; kaj cxi estos locxejo de cxakaloj, spaco por strutoj. 14 Kaj renkonticxos tie sovacxaj katoj kun sovacxaj hundoj, kaj virkaproj krios unu al alia; nur strigo tie nestos kaj trovos por si ripozejon. 15 Tie nestos saltanta serpento kaj metos ovojn kaj kovos kaj kolektos en sia ombro; tie milvoj kolekticxos unu al alia. 16 Sercxu en la libro de la Eternulo, kaj legu: ecx unu el ili ne mankos, unu ne sentos foreston de alia; cxar Lia bucxo tion ordonis kaj Lia spirito tion kolektas. 17 Kaj Li mem lotumis por ili, kaj Lia mano dividis por ili lacx rektocxnuro; ili heredos tion por cxiam, de generacio al generacio ili locxos tie.

Cxapitro 35

1 Ekcxojos la dezerto kaj la senakvejo, triumfos la stepo kaj ekfloros kiel lilio. 2 cxi forte ekfloros kaj triumfos, triumfos kaj kantos; la gloro de Lebanon estos donita al cxi, la beleco de Karmel kaj cxaron; ili vidos la gloron de la Eternulo, la majeston de nia Dio.

3 Fortigu la senforticxintajn manojn, kaj fortikigu la cxancelicxantajn genuojn. 4 Diru al tiuj, kiuj estas senkuracxigitaj en la koro: Tenu vin forte, ne timu; jen estas via Dio! venos vencxo, repago de Dio; Li mem venos kaj helpos vin. 5 Tiam malkovricxos la okuloj de la blinduloj, kaj la oreloj de la surduloj malfermicxos. 6 Tiam la lamulo eksaltos kiel cervo, kaj la lango de la mutulo ekkantos; cxar en la dezerto elfendicxos akvo kaj en la stepo riveroj. 7 Kaj la fantoma lago faricxos reala, kaj la tero senakva faricxos fonto de akvo; la locxloko de cxakaloj faricxos loko por kano kaj junko. 8 Kaj estos tie irejo kaj vojo, kaj cxi estos nomata Vojo Sankta; malpurulo ne iros sur cxi, cxar nur al ili cxi apartenas; irante sur tiu vojo, ecx malsacxuloj ne eraros. 9 Ne estos tie leono, kaj rabobesto ne aperos sur cxi, ne trovicxos tie; iros nur savitoj. 10 Kaj la elacxetitoj de la Eternulo revenos kaj iros sur Cionon kun kantado, kaj cxojo eterna estos super ilia kapo; cxojon kaj gajecon ili atingos, kaj forflugos afliktoj kaj cxemado.

Cxapitro 36

1 Tio estis en la dek-kvara jaro de la recxo cxizkija, eliris Sancxerib, recxo de Asirio, kontracx cxuijn fortikigitajn urbojn de Judujo, kaj venkoprenis ilin. 2 Kaj la recxo de Asirio sendis Rabcxaken el Lacxix en Jerusalemon al la recxo cxizkija kun granda militistaro; kaj li staricxis cxe la akvotubo de la supra lageto, cxe la vojo de la kampo de fulistoj. 3 Kaj eliris al li Eljakim,

filo de cxilkija, la palacestro, kaj cxebna, la skribisto, kaj Joacx, filo de Asaf, la kronikisto. 4 Kaj Rabcxake diris al ili: Diru al cxizkija: Tiele diras la granda rexo, la rexo de Asirio: Kio estas la fido, kiun vi fidas? 5 Mi opinias, ke tio estas nur buxa babilado; por milito oni bezonas konsilon kaj forton. Nun kiun vi fidas, ke vi ribelis kontraŭ mi? 6 Jen vi fidas la apogon de Egiptujo, tiu kano rompita, kiu, se iu sin apogas sur cxi, eniras en lian manon kaj trapikas cxin. Tia estas Faraono, rexo de Egiptujo, por cxuij, kiuj fidas lin. 7 Eble vi diros al mi: La Eternulon, nian Dion, ni fidas? Sed Li estas ja Tiu, kies altacxojn kaj altarojn cxizkija forigis, dirante al Judujo kaj Jerusalemo: Antaŭ cxi tiu altaro adorklinicxu. 8 Nun provu konkuri kun mia sinjoro, la rexo de Asirio; mi donos al vi du mil cxevalojn--cxu vi povas trovi rajdantojn por ili? 9 Kiel vi povas forigi estron, unu el la plej malgrandaj servantoj de mia sinjoro, kaj fidi Egiptujon pro la cxaroj kaj rajdistoj? 10 Cetere, cxu sen la volo de la Eternulo mi iris kontraŭ cxi tiun landon, por ruinigi cxin? La Eternulo diris al mi: Iru kontraŭ cxi tiun landon kaj ruinigu cxin. 11 Tiam Eljakim kaj cxebna kaj Joacx diris al Rabcxake: Volu paroli al viaj sklavoj en la lingvo Siria, cxar ni komprenas; sed ne parolu al ni Jude antaŭ la oreloj de la popolo, kiu estas sur la murego. 12 Sed Rabcxake diris: cxu al via sinjoro kaj al vi sendis min mia sinjoro, por diri tiujn vortojn? cxu ne al la homoj, kiuj sidas sur la murego, por manĉxi sian ekskrementon kaj trinki sian urinon kune kun vi? 13 Kaj Rabcxake staricxis, kaj ekkriis per lacxta vocxo Jude, dirante: Acxskultu la vortojn de la granda rexo, la rexo de Asirio. 14 Tiele diras la rexo: cxizkija ne forlogu vin; cxar li ne povos savi vin. 15 Kaj cxizkija ne fidigu vin per la Eternulo, dirante: La Eternulo certe nin savos, cxi tiu urbo ne estos transdonita en la manojn de la rexo de Asirio. 16 Ne acxskultu cxizkijan; cxar tiele diras la rexo de Asirio: Faru kun mi pacon kaj eliru al mi, kaj manĉxu cxiu el sia vinbercxardeno kaj cxiu de sia figarbo kaj trinku cxiu la akvon de sia puto; 17 cxis mi venos kaj prenos vin en landon similan al via lando, en landon de greno kaj mosto, en landon de pano kaj vinbercxardenoj. 18 cxizkija ne forlogu vin per la vortoj: La Eternulo nin savos. cxu la dioj de la nacioj savis cxiu sian landon el la manoj de la rexo de Asirio? 19 Kie estas la dioj de cxamat kaj Arpad? kie estas la dioj de Sefarvaim? kaj cxu ili savis Samarion el miaj manoj? 20 Kiu el cxuij dioj de tiuj landoj savis sian landon el miaj manoj, ke la Eternulo savu Jerusalemon el miaj manoj? 21 Kaj ili silentis kaj nenion respondis al li; cxar estis ordono de la rexo: Ne respondu al li. 22 Kaj Eljakim, filo de cxilkija, la palacestro, kaj cxebna, la skribisto, kaj Joacx, filo de Asaf, la kronikisto, venis al cxizkija en discxiritaj vestoj, kaj raportis al li la vortojn de Rabcxake.

Cxapitro 37

1 Kiam la rexo cxizkija tion acxdis, li discxiris siajn vestojn kaj cxirkacxkovris sin per sako, kaj iris en la domon de la Eternulo. 2 Kaj li sendis Eljakimon, la palacestron, kaj cxebnan, la skribiston, kaj la plejcxulojn de la pastroj, cxirkacxkovritajn per sakoj, al la profeto Jesaja, filo de Amoc. 3 Kaj ili diris al li: Tiele diras cxizkija: cxi tiu tago estas tago de malfelicxo, de puno, kaj de malhonoro; cxar infanoj atingis la aperturon de la utero, sed forestas forto por naski. 4 Eble acxdos la Eternulo, via Dio, la vortojn de Rabcxake, kiun sendis la rexo de Asirio, lia sinjoro, por blasfemi la vivantan Dion, kaj insulti per la vortoj, kiujn acxdis la Eternulo, via Dio. Levu do precxon por la restintoj, kiuj ankoraŭ ekzistas. 5 Kaj la servantoj de la rexo cxizkija venis al Jesaja. 6 Kaj Jesaja diris al ili: Tiele parolu al via sinjoro: Tiele diras la Eternulo: Ne timu la vortojn, kiujn vi acxdis kaj per kiuj blasfemis Min la servantoj de la rexo de Asirio. 7 Jen Mi metos en lin spiriton, ke, acxdinte sciigon, li reiros en sian landon; kaj Mi faligos lin per glavo en lia lando.

8 Kaj Rabcxake revenis, kaj trovis la rexon de Asirio militanta kontraŭ Libna; cxar li acxdis, ke li foriris de Lacix. 9 Kaj venis sciigo pri Tirhaka, rexo de Etiopujo, nome: Li eliris, por militi kontraŭ vi. Kiam li tion acxdis, li sendis senditojn al cxizkija kun la sekvanta komisiono: 10 Tiele diru al cxizkija, rexo de Judujo: Ne forlogu vin via Dio, kiun vi fidas, dirante: Jerusalemo ne estos transdonita en la manojn de la rexo de Asirio. 11 Vi acxdis ja, kion faris la rexo de Asirio al cxiuj landoj, ruiniginte ilin; cxu vi do savixos? 12 cxu ilin savis la dioj de la nacioj, kiujn ekstermis miaj patroj, la naciojn de Gozan kaj cxaran kaj Recef kaj la filojn de Eden en Telasar? 13 Kie estas la rexo de cxamat kaj la rexo de Arpad kaj la rexo de la urbo Sefarvaim, de Hena kaj Iva? 14 cxizkija prenis la leteron el la manoj de la senditoj kaj legis cxin, kaj li iris en la domon de la Eternulo, kaj cxizkija disvolvis cxin antaŭ la Eternulo. 15 Kaj cxizkija ekprecxis al la Eternulo, dirante: 16 Ho Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, sidanta sur la keruboj! Vi estas la sola Dio super cxiuj regnoj de la tero, Vi kreis la cxielon kaj la teron; 17 klinu, ho Eternulo, Vian oreton, kaj acxskultu; malfermu, ho Eternulo, Viajn okulojn, kaj rigardu; kaj acxdu cxiujn vortojn de Sankterib, kiujn li sendis, por insulti la Dion vivantan. 18 Estas vero, ho Eternulo, la rexo de Asirio ruinigis cxiujn regnoj kaj ilian teron, 19 kaj cxetis iliajn diojn en fajron; cxar tio estis ne dioj, sed faritacoj de homaj manoj, ligno kaj cxtono, ili ekstermis ilin. 20 Sed nun, ho Eternulo, nia Dio, savu nin kontraŭ liaj manoj, por ke cxiuj regnoj de la tero eksci, ke Vi, ho Eternulo, estas sola.

21 Kaj Jesaja, filo de Amoc, sendis al cxizkija, por diri: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Koncerne tion, kion vi precxis al Mi pri Sankterib, rexo de Asirio, 22 jen estas tio, kion diris pri li la Eternulo: Malestimas vin, mokas vin la virga filino de Cion, balancas post vi la kapon la filino de Jerusalemo. 23 Kiun vi blasfemis kaj insultis? kaj kontraŭ kiun vi lacxtigis voĉon kaj alte levis viajn okulojn? Kontraŭ la Sanktulon de Izrael! 24 Per viaj servantoj vi blasfemis la Sinjoron, kaj vi diris: Kun mia multo da cxaroj mi supreniris sur la supron de montoj, sur la rando de Lebanon, kaj mi dehakis cxiajn altajn cedrojn, cxiajn plej bonajn cipresojn, kaj mi atingis cxian plej altan pinton, cxian cxardensimilan arbaron. 25 Mi fosis kaj trinkis akvon, kaj mi sekigos per la plandoj de miaj piedoj cxiujn riverojn de Egiptujo. 26 cxu vi ne acxdis, ke Mi jam de longe tion decidis, de tempo antikva tion destinis? nun Mi tion plenumis, ke la fortikigitaj urboj faricxis amaso da ruincxtonoj. 27 Kaj iliaj loxantoj senfortigitaj ekstermis kaj kovricxis per honto; ili faricxis kiel herbo de kampo, kiel malgrava verdacxo, kiel musko sur tegmentoj, kaj kiel sunbruligita greno antaŭ la spikicxo. 28 Sed vian sidon kaj vian eliron kaj vian venon Mi scias, ankax vian koleron kontraŭ Mi. 29 Pro tio, ke vi koleris kontraŭ Mi kaj via aroganteco venis al Miaj oretoj, Mi metos Mian ringon en viajn nazotruojn kaj Mian bucxbridacxon en vian bucxon, kaj Mi reirigos vin per la sama vojo, per kiu vi venis. 30 Kaj jen estas por vi la pruvosigno: vi mancxos en cxi tiu jaro grenon memsemicxintan, en la dua jaro grenon sovaxan, sed en la tria jaro vi semos kaj rikoltos kaj plantos vinbercxardenojn kaj mancxos iliajn fruktojn. 31 Kaj la restacxo de la domo de Jehuda denove enradikixos malsupre kaj donos fruktojn supre. 32 cxar el Jerusalemo devenos restacxo, kaj savitacxo de la monto Cion; la fervoro de la Eternulo Cebaot tion faros. 33 Tial tiele diras la Eternulo pri la rexo de Asirio: Li ne eniros en cxi tiun urbon kaj ne cxetos tien sagon kaj ne aliros al cxi kun cxildo kaj ne cxutos kontraŭ cxi remparon. 34 Per la sama vojo, per kiu li venis, li reiros, kaj en cxi tiun urbon li ne eniros, diras la Eternulo. 35 Mi defendos cxi tiun urbon, por savi cxin pro Mi kaj pro Mia servanto David.

36 Kaj eliris ancxelo de la Eternulo kaj frapis en la tendaro de la Asirianoj cent okdek kvin mil. Kiam oni levicxis matene, oni ekvidis, ke ili cxiuj estas kadavroj senvivaj. 37 Kaj Sancxerib, la rexo de Asirio, elmovicxis kaj iris kaj rehejmicxis kaj restis en Nineve. 38 Kaj kiam li adorklinicxis en la domo de sia dio Nisroc, liaj filoj Adramelec kaj cxarecer mortigis lin per glavo, kaj mem ili forkuris en la landon Araratan. Kaj ekrecxis anstatacx li lia filo Esar-cxadon.

Cxapitro 38

1 En tiu tempo cxizkija morte malsanicxis; kaj venis al li la profeto Jesaja, filo de Amoc, kaj diris al li: Tiele diras la Eternulo: Faru testamenton pri via domo, cxar vi mortos kaj ne vivos. 2 Tiam cxizkija turnis sian vizacxon al la muro, kaj ekprecxis al la Eternulo, 3 kaj diris: Mi petas, ho Eternulo, rememoru, ke mi iradis antacx Vi kun vero kaj koro fidela, kaj mi faradis tion, kio placxas al Vi. Kaj cxizkija lacxte ekploris. 4 Tiam aperis la vorto de la Eternulo al Jesaja jene: 5 Iru, kaj diru al cxizkija: Tiele diras la Eternulo, Dio de via patro David: Mi acxdis vian precxon, Mi vidis viajn larmojn; jen Mi aldonos al via vivo dek kvin jarojn. 6 Kaj kontrakx la mano de la rexo de Asirio Mi savos vin kaj cxi tiun urbon, kaj Mi defendos cxi tiun urbon. 7 Kaj jen estas por vi la pruvosigno de la Eternulo, ke la Eternulo plenumos tion, kion li diris: 8 jen la hormontran ombron, kiu malsupricxis sur la suna hormontrilo de Acxaz, Mi retiros malantacxen je dek gradoj. Kaj la suno retiricxis je dek gradoj lacx la gradaro, lacx kiu cxi malsupricxis.

9 Jen estas la skribo de cxizkija, rexo de Judujo, kiam li malsanicxis kaj eliris viva el sia malsano:

10Mi pensis, ke en la mezo de mia vivo mi malsupreniros en la pordegon de cxeol,

Ke mi estos senigita je la resto de miaj jaroj;

11Mi pensis, ke mi ne plu vidos Dion, la Eternulon, sur la tero de la vivantoj,

Kaj mi ne plu rigardos homon inter la loxantoj de la vantejo;

12Ke mia estado demovicxas, kaj forporticxas de mi kiel tendo de pacxtisto;

Ke mi finteksis mian vivon kiel teksisto, kaj Li detrancxos min de la teksbazo;

Ke antacx ol la tago cedos al la nokto, Vi faros al mi finon.

13Mi atendis cxis mateno, ke simile al leono Li frakasos cxiujn miajn ostojn,

Ke antacx ol la tago cedos al la nokto, Vi faros al mi finon.

14Kiel hirundo plendanta mi plorpepis, mi cxemis kiel kolombo;

Miaj okuloj estis direktitaj malsupren:

Ho Eternulo, mi suferas, protektu min!

15Kion mi diru? Li promesis ja al mi, kaj Li faris.

Nun mi pasigos cxiujn miajn jarojn, memorante la premitecon de mia animo.

16Ho Sinjoro, per tio vivas la homoj,

Kaj en cxio cxi tio estas la vivo de mia spirito:

Vi resanigis min, kaj konservis al mi la vivon.

17Jen en bonon aliformicxis mia sufero;

Vi ame eltiris mian animon el perejo,

cxar Vi cxetis malantacx Vin cxiujn miajn pekojn.

18cxar ne cxeol Vin gloros, ne la morto Vin lacxdos;

La irantaj en la terinternon ne esperos Vian verecon.

19La vivanto, nur la vivanto Vin gloros, kiel mi hodiace;
Patro al la filoj konigos Vian verecon.

20La Eternulo min helpas;
Kaj miajn kantojn ni kantados
Dum nia tuta vivo en la domo de la Eternulo.

21 Kaj Jesaja diris: Oni alportu dispremitan figon kaj metu sur la cxvelacxon, kaj li estos sanigita. 22 Kaj cxizkija diris: Kia estas la signo, ke mi iros en la domon de la Eternulo?

Cxapitro 39

1 En tiu tempo Merodacx-Baladan, filo de Baladan, reĉxo de Babel, sendis leteron kaj donacojn al cxizkija; cxar li acxdis, ke li estis malsana kaj resanicxis. 2 Kaj cxizkija cxojis pri ili, kaj montris al ili sian trezorejon, la arcxenton kaj la oron kaj la aromacxojn kaj la karan oleon kaj sian tutan armilejon, kaj cxion, kio trovicxis en liaj trezorejoj; estis nenio, kion cxizkija ne montrus al ili en sia domo kaj en sia tuta posedacxo. 3 Kaj venis la profeto Jesaja al la reĉxo cxizkija, kaj diris al li: Kion parolis tiuj homoj? kaj de kie ili venis al vi? Kaj cxizkija diris: El lando malproksima ili venis al mi, el Babel. 4 Kaj li diris: Kion ili vidis en via domo? Kaj cxizkija respondis: cxion, kio estas en mia domo, ili vidis; estis nenio, kion mi ne montrus al ili en miaj trezorejoj. 5 Tiam Jesaja diris al cxizkija: Acxskultu la diron de la Eternulo Cebaot: 6 Jen venos tagoj, kaj cxio, kio estas en via domo kaj kion kolektis viaj patroj cxis la nuna tago, estos forportata en Babelon; nenio restos, diras la Eternulo. 7 Kaj el viaj filoj, kiuj devenos de vi, kiujn vi naskigos, oni prenos; kaj ili estos korteganoj en la palaco de la reĉxo de Babel. 8 Kaj cxizkija diris al Jesaja: Bona estas la vorto de la Eternulo, kiun vi diris. Kaj li diris plue: Estu nur paco kaj vero en mia tempo.

Cxapitro 40

1 Konsolu, konsolu Mian popolon, diras via Dio. 2 Parolu al la koro de Jerusalemo, kaj voku al cxi, ke finicxis la tempo de cxia batalado, ke pardonita estas cxia kulpo, ke cxi ricevis el la mano de la Eternulo duoble pro cxiaj siaj pekoj.

3 Sonas vocxo de kianto: Pretigu en la dezerto la vojon de la Eternulo, rektigu en la stepo irejon por nia Dio. 4 cxiu valo levicxu, kaj cxiu monto kaj monteto malalticxu, kaj la malebenacxo faricxu ebenacxo, kaj la montaro faricxu valo. 5 Kaj aperos la majesto de la Eternulo; kaj cxiu karno kune vidos, ke la bucxo de la Eternulo parolis. 6 Vocxo diras: Proklamu! sed li diras: Kion mi proklamu? cxiu karno estas herbo, kaj cxiu cxia cxarmo estas kiel kampa floreto. 7 Sekicxas herbo, velkas floreto, kiam la spiro de la Eternulo blovetas sur cxin; vere, la popolo estas herbo. 8 Sekicxas herbo, velkas floreto; sed la vorto de nia Dio restas eterne.

9 Sur altan monton supreniru, ho predikantino de Cion; lacxtigu potence vian vocxon, ho predikantino de Jerusalemo, lacxtigu, ne timu; diru al la urboj de Judujo: Jen estas via Dio! 10 Jen la Sinjoro, la Eternulo, venas kun potenco, kaj Lia brako regas; jen Lia rekompenco estas kun Li, kaj Lia repago antacx Li. 11 Kiel pacxtisto Li pacxtos Sian cxafaron, per Sia brako Li kolektos la cxafidojn kaj portos ilin sur Sia brusto; la sucxigantinojn Li kondukos.

12 Kiu mezuris per sia mankavo la akvon kaj difinis la cxielon per la manlarcxo kaj metis en mezurilon la polvon de la tero kaj pesis per pesilo la montojn kaj la montetojn per pesiltaso? 13 Kiu gvidis la spiriton de la Eternulo, kaj kiu donis al Li sian konsilon? 14 De kiu Li petis konsilon, ke tiu komprenigu Lin kaj instruu Lin pri la vojo de justeco kaj instruu al Li scion kaj konigu al Li la vojon de saxeeco? 15 Jen la popoloj estas kiel guto el sitelo kaj kalkulataj kiel polvo sur pesiltaso; jen Li disxutas la insulojn, kiel polveretojn. 16 Lebanon ne suficxus por fajro, kaj cxia bestaro ne suficxus por bruloferoj. 17 cxiuj nacioj estas antacx Li kiel nenio, estas rigardataj de Li kiel nulo kaj senvaloracxo. 18 Kun kiu vi komparos Dion? kaj kian similacxon vi kontracxstarigos al Li? 19 cxu idolon, kiun fandis artisto kaj kiun oracxisto kovras per oro kaj ornamas per arcxentaj cxenoj? 20 Kiu estas tro malricxa por la oferdono, tiu elektas lignon ne putrantan, sercxas kompetentan skulptiston, por fari idolon fortikan. 21 cxu vi ne scias? cxu vi ne acxdis? cxu ne estis dirite al vi antacxlonge? cxu vi ne komprenas detempe de la fondado de la tero? 22 Li sidas super la rondo de la tero, kaj cxiaj loxantoj estas kiel lokustoj; Li etendas la cxielon kiel maldikan teksacxon kaj distiras cxin kiel tendon por loxado; 23 Li faras la princojn neniacxo, la juxistojn de la tero Li faras neekzistacxo, 24 kvazacx ili ne estus plantitaj, kvazacx ilin ne estus semitaj, kvazacx ilia trunko ne havus radikon en la tero: apenacx Li blovetis sur ilin, ili velkis, kaj la ventego forportas ilin kiel pajlerojn. 25 Kaj al kiu do vi volas egaligi Min, ke Mi estu simila al li? diras la Sanktulo. 26 Levu alten viajn okulojn, kaj rigardu, kiu kreis tion? Li, kiu elkondukas iliajn tacxmentojn lacx kalkulo, kiu ilin cxiujn vokas lacx la nomo; antacx la Plejpotenculo kaj Plejfortulo neniu kacxixos.

27 Kial vi parolas, ho Jakob, kaj diras, ho Izrael: Mia vojo estas kacxita antacx la Eternulo, kaj mia afero ne atingas Dion? 28 cxu vi ne scias, cxu vi ne acxdis, ke la Eternulo estas Dio eterna, la Kreinto de la finoj de la tero? Li ne laciCxas kaj ne senforticxas; Lia saxeeco estas neesplorable. 29 Li donas forton al la laculo, kaj al la senfortulo Li plifortigas la povon. 30 Knaboj senforticxas kaj laciCxas, junuloj ofte falas; 31 sed tiuj, kiuj fidas la Eternulon, ricevas novan forton, ili levas la flugilojn kiel agloj, ili kuras kaj ne laciCxas, ili iras kaj ne senforticxas.

Cxapitro 41

1 Silentu antacx Mi, ho insuloj, kaj la popoloj reforticxu; ili alproksimicxu kaj parolu; ni kune iru al juxco. 2 Kiu vekis el la oriento la justulon, vokis lin, ke li iru? Li transdonis al li naciojn kaj detronigis recxojn, transdonis kiel polvon al lia glavo, kiel disflugantajn pajlerojn al lia pafarko. 3 Li persekutas ilin, transiras en paco la vojon, sur kiu liaj piedoj ne haltas. 4 Kiu tion faris kaj estigis? kiu vokis la generaciojn de la komenco? Mi, la Eternulo, la unua, kaj kun la lastaj Mi estas la sama. 5 Vidis tion la insuloj kaj ektimis; la finoj de la tero ektremis; ili alproksimicxis kaj alvenis. 6 cxu helpas sian proksimulon, kaj diras al sia frato: Estu kuracxa! 7 Kaj la skulptisto kuracxigas la fandiston, kla ladfaristo la forcxiston, kaj li diras: La kunicxo estas bona; kaj li fortikigas tion per najloj, ke cxi ne cxancelicxu.

8 Sed vi, ho Mia servanto Izrael, ho Jakob, kiun Mi elektis, ho idaro de Abraham, Mia amato, 9 vi, kiun Mi prenis de la finoj de la tero kaj vokis de cxiaj randoj, kaj al kiu Mi diris: Vi estas Mia servanto, Mi vin elektis kaj ne forpucxis-- 10 ne timu, cxar Mi estas kun vi; ne maltrankvilicxu, cxar Mi estas via Dio; Mi vin fortigos, Mi vin helpos, Mi vin subtenos per Mia justa dekstra mano. 11 Jen honticxos kaj malhonoricxos cxiuj, kiuj koleras contracx vi; viaj contracxuloj

faricxos neniaco kaj pereos. 12 Vi sercxos ilin, sed vi ilin ne trovos, la homojn, kiuj kverelas kontraŭ vi; la homoj, kiuj batalas kontraŭ vi, faricxos neniaco kaj neekzistaco. 13 ĉar Mi, la Eternulo, via Dio, fortigas vian dekstran manon, dirante al vi: Ne timu, Mi vin helpos. 14 Ne timu, vermo Jakob, malmultulo Izrael! Mi vin helpos, diras la Eternulo; kaj via Liberiganto estas la Sanktulo de Izrael. 15 Jen Mi faros vin dracxilo akra, nova, dentohava; vi dracxos montojn kaj disfrotojn, kaj montetojn vi faros kiel grenventumaco. 16 Vi discxetos ilin, kaj la vento ilin disportos, kaj la ventego ilin disblovos; sed vi cxojos en la Eternulo, vi havos gloron en la Sanktulo de Izrael. 17 La malricxuloj kaj senhavuloj sercxas akvon, sed cxi ne trovicxas; ilia lango sekicxas de soifo. Mi, la Eternulo, acxskultos ilin; Mi, la Dio de Izrael, ne forlasos ilin. 18 Sur nudaj montetoj Mi malfermos riverojn kaj meze de valoj fontojn, dezerton Mi faros lago da akvo kaj sensukan teron fontoj de akvo. 19 En dezerto Mi aperigos cedron, akacion, mirton, kaj olivarbon; Mi starigos en stepo cipreson, abion, kaj bukson kune; 20 por ke cxiuj vidu kaj eksciu kaj rimarku kaj komprenu, ke la mano de la Eternulo tion faris kaj la Sanktulo de Izrael tion kreis.

21 Prezentu vian juxtaferon, diras la Eternulo; antacxmetu viajn argumentojn, diras la Reĉxo de Jakob. 22 Ili alvenu, kaj diru al ni, kio faricxos; diru al ni, kion signifas tio, kio estis en la komenco, tiam ni pripensos kaj ekscios ĉi finon; acx sciigu al ni tion, kio estos. 23 Diru al ni tion, kio venos poste, por ke ni eksciu, ke vi estas dioj; cxu vi faros bonon, cxu malbonon, ni miros kaj vidos kune. 24 Sed jen vi estas neniaco, kaj via agado estas neniaco; abomenindacxon oni elektas en vi.

25 Iun Mi vekis el nordo, kaj li venis; de la levicxejo de la suno li proklamas Mian nomon; li pacxas sur potenculoj kiel sur koto, kaj kiel potfaristo piedpremas argilon. 26 Kiu tion diris antacxe, por ke ni sciu? kaj antacxlonge, por ke ni diru: Li estas prava? Sed neniuj diris, kaj neniuj sciigis, kaj neniuj acxdis viajn vortojn. 27 Mi la unua diris al Cion: Jen ili estas; kaj al Jerusalemon Mi donis sciiganton. 28 Mi rigardis, kaj neniuj estis; inter ili estis neniuj konsilantoj, ke Mi povu demandi kaj ili respondu. 29 Jen ili cxiuj estas vantaco, neniaco estas ilia faro, vento kaj senenhavaco estas iliaj fanditaj idoloj.

Cxapitro 42

1 Jen estas Mia servanto, kiun Mi apogas, Mia elektito, kiun favoras Mia animo. Mi metis Mian spiriton sur lin; li disportos justecon al la nacioj. 2 Li ne krios nek bruos, kaj ne acxdigos sur la stratojn sian voĉon. 3 Kanon rompetitan li ne rompos, kaj mecxon senfajricxantan li ne estingos. Lacx la vero li faros juxxon. 4 Li ne laciĉxos nek fleksiĉxos, ĉis li starigos sur la tero justecon; kaj lian instruon atendas la insuloj. 5 Tiele diras Dio, la Eternulo, kiu kreis la cxielon kaj etendis cxin, kiu disvastigis la teron kaj cxiajn produktojn, kiu donis animon sur cxiaj locxantoj, kaj spiriton al tiuj, kiuj iras sur cxi: 6 Mi, la Eternulo, alvokis vin por la vero, kaj Mi prenos vin je la mano kaj gardos vin, kaj faros vin interligo por la popolo, lumo por la nacioj, 7 por malfermi okulojn blindajn, por elkonduki el malliberejo malliberulojn, el domo cxlosita sidantajn en mallumo. 8 Mi estas la Eternulo, tia estas Mia nomo; kaj Mian honoron Mi ne donos al alia, nek Mian gloron al idoloj. 9 Kio antacxlonge estis profetita, jen cxi plenumicxis, kaj novajn aferojn Mi anoncas; antacx ol ili elkreskos, Mi anoncos al vi.

10 Kantu al la Eternulo kanton novan, Lian gloron de la rando de la tero, vi, kiuj cxipveturas sur la maro, kaj cxio, kio cxin plenigas, insuloj kaj iliaj loxantoj. 11 Lacxtigu vian vocxon, ho dezerto kaj cxiaj urboj, la vilacxo, en kiuj loxas Kedar; cxojkriu la loxantoj de Sela, de la supro de montoj ili voku. 12 Ili donu honoron al la Eternulo, kaj Lian gloron ili proklamu sur la insuloj. 13 La Eternulo eliros kiel heroo, kiel homo de milito Li vekos fervoron, Li vokos kaj acxdigos militan krion, Li montros Sian potencon sur Siaj malamikoj. 14 Longe Mi silentis, estis kvieta, kaj detenis Min; nun Mi krios kiel naskantino, Mi neniigos kaj englutos cxion. 15 Mi dezertigos montojn kaj montetojn, kaj ilian tutan verdacxon Mi elsekigos; Mi faros la riverojn insuloj, kaj la lagojn Mi elsekigos. 16 Mi kondukos la blindulojn lacx vojo, kiun ili ne konas, lacx irejoj por ili ne konataj Mi irigos ilin; la mallumon antacx ili Mi faros lumo, kaj la vojojn kurbajn rektaj. Tiajn aferojn Mi faros por ili, kaj Mi ilin ne forlasos. 17 Retiros sin malantacxen, kovricxos per honto tiuj, kiuj fidas idolojn, kaj kiuj diras al fanditacxo: Vi estas niaj dioj.

18 Acxskultu, ho surduloj; kaj vi, blinduloj, rigardu, por ke vi vidu. 19 Sed kiu estas tiel blinda, kiel Mia servanto, kaj surda, kiel la sendato, kiun Mi sendas? kiu estas tiel blinda, kiel Mia elacxetito, kaj blinda, kiel la servanto de la Eternulo? 20 Vi vidis multe, sed vi ne konservis; viaj oreloj estas malfermitaj, sed ne acxdas. 21 La Eternulo deziris pro Sia justeco, ke Li faru la lecxon granda kaj glora. 22 Sed tio estas popolo prirabita kaj senhavigita; ili cxuij estas ligitaj en kavernoj kaj kacxitaj en malliberejoj; ili faricxis rabakiro, kaj neniu ilin savas, kaptitacxo, kaj neniu diras: Redonu. 23 Kiu el vi atentis cxio tion, komprenos kaj acxskultos por la tempo estonta? 24 Kiu fordonis Jakobon por ruinigo kaj Izraelon al la rabistoj? cxu ne la Eternulo, kontracx kiu ni pekis, ne volis iri lacx Liaj vojoj kaj ne acxskultis Lian instruon? 25 Kaj Li elvercxis sur lin la ardon de Sia kolero kaj la potencon de la milito; kaj Li faris brulon cxirkacxe de li, sed li ne komprenis; Li cxetis flamojn sur lin, sed li ne prenis tion al sia koro.

Cxapitro 43

1 Sed nun tiele diras la Eternulo, kiu vin kreis, ho Jakob, kaj kiu vin estigis, ho Izrael: Ne timu, cxar Mi vin savos; Mi vokos vin lacx via nomo, vi estas Mia. 2 Kiam vi transiros akvon, Mi estos kun vi, kaj trans riverojn, ili vin ne dronigos; kiam vi iros en fajron, vi ne brulvundicxos, kaj flamo vin ne bruligos. 3 cxar Mi estas la Eternulo, via Dio, la Sanktulo de Izrael, via Savanto; Egiptujon Mi donos kiel vian elacxeton, Etiopujon kaj Seban anstatacx vi. 4 cxar vi estas kara en Miaj okuloj, vi estis honorita kaj Mi vin amas; tial Mi fordonos aliajn homojn anstatacx vi kaj gentojn anstatacx via animo. 5 Ne timu, cxar Mi estas kun vi; de la oriento Mi venigos vian idaron, kaj de la okcidento Mi vin kolektos. 6 Mi diros al la nordo: Redonu! kaj al la sudo: Ne retenu! venigu Miajn filojn de malproksime kaj Miajn filinojn de la randoj de la tero, 7 cxion, kiu estas nomata per Mia nomo kaj kiun Mi kreis por Mia gloro, faris, kaj estigis. 8 Elirigu la popolon blindan, kiu tamen havas okulojn, kaj la surdulojn, kiuj tamen havas orelojn. 9 cxuij nacioj kolekticxu kune, kaj la popoloj kunvenu; kiu el ili tion antacxdirus acx anoncus al ni antacxlonge? ili starigu siajn atestantojn kaj pravigu sin, por ke oni acxdu, kaj diru: Estas vero! 10 Vi estas Miaj atestantoj, diras la Eternulo, kaj Mia servanto, kiun Mi elektis; por ke vi sciu kaj kredu al Mi, kaj komprenu, ke tio estas Mi; antacx Mi estis kreita nenia Dio, kaj post Mi ne ekzistos. 11 Mi, Mi estas la Eternulo; kaj krom Mi ekzistas nenia savanto. 12 Mi promesis kaj savis kaj anoncis; kaj ne estis inter vi iu fremda; kaj vi estas Miaj atestantoj, diras la Eternulo, kaj Mi estas Dio. 13 De la komenco de la tempo Mi estas la sama, kaj neniu povas savi kontracx

Mia mano; kiam Mi faras, kiu tion cxancxos?

14 Tiele diras la Eternulo, via Liberiganto, la Sanktulo de Izrael: Pro vi Mi sendis en Babelon kaj pelis malsupren cxiujn forkurantojn, kaj la cxojadon de la cخالdeoj Mi aliformigis en ploradon. 15 Mi estas la Eternulo, via Sanktulo, la Kreinto de Izrael, via Recxo. 16 Tiele diras la Eternulo, kiu faris vojon sur la maro kaj vojeton sur potenca akvo, 17 kiu elirigis cxarojn kaj cxevalojn, militistaron kaj potencon, kiuj cxiuj kune falis kaj ne levicxos, senfajricxis, estingicxis kiel mecxo: 18 Ne rememoru tion, kio estis antacxlonge, kaj ne meditu pri tio, kio estis en la tempo antikva. 19 Jen Mi faras ion novan, nun cxi elkreskas; cxu vi tion ne komprenas? Mi faros vojon en la dezerto, riverojn en senakva lando. 20 Gloros Min la bestoj de la kampo, cxakaloj kaj strutoj; cxar Mi donis akvon en la dezerto, riverojn en senakva lando, por trinkigi la popolon, kiun Mi elektis, 21 tiun popolon, kiun Mi kreis por Mi, por ke cxi rakontu pri Mia gloro. 22 Sed ne Min vi vokis, ho Jakob, kaj ne por Mi vi laboris, ho Izrael. 23 Vi ne alportadis al Mi viajn cxafidojn de brulofero kaj ne honoradis Min per viaj bucxoferoj; Mi ne servigis vin per farunoferoj kaj ne lacigis vin per olibano. 24 Vi ne acxetis por Mi per mono bonodoran kanon kaj ne satigis Min per la sebo de viaj bucxoferoj; vi nur laborcxarcxis Min per viaj pekoj, lacigis Min per viaj malbonagoj. 25 Mi, Mi forvicxas viajn krimojn pro Mi mem, kaj viajn pekojn Mi ne rememoros. 26 Rememorigu al Mi, kaj ni faru juxxon inter ni; rakontu vi, por ke vi vin pravigu. 27 Via prapatro pekis, kaj viaj profetoj defalis de Mi. 28 Tial Mi sensanktigis la estrojn de la sanktejo, kaj Mi elmetis Jakobon al anatemo kaj Izraelon al malhonoro.

Cxapitro 44

1 Sed nun acxskultu, ho Jakob, Mia servanto, kaj Izrael, kiun Mi elektis. 2 Tiele diras la Eternulo, kiun vin kreis kaj formis kaj helpas vin de post via naskicxo: Ne timu, ho Jakob, Mia servanto, kaj vi, ho Jecxurun, kiun Mi elektis. 3 cxar Mi vercxos akvon sur la soifantacxon kaj torentojn sur la sekan teron; Mi vercxos Mian spiriton sur vian idaron kaj Mian benon sur viajn devenontojn, 4 por ke ili kresku inter herbo, kiel salikoj super torentoj da akvo. 5 Unu diros: Mi apartenas al la Eternulo; alia nomos sin per la nomo de Jakob; alia skribe konsekros sin al la Eternulo kaj prenos al si la alnomon Izrael.

6 Tiele diras la Eternulo, la Recxo de Izrael, kaj lia Liberiganto, la Eternulo Cebaot: Mi estas la unua, kaj Mi estas la lasta, kaj ne ekzistas Dio krom Mi. 7 Kaj kiu estas simila al Mi? li diru kaj anoncu, kaj elmetu antacx Mi cxion, kio estis de post la tempo, kiam Mi kreis la popolon eternan; ili anoncu tion, kio estos kaj kio venos. 8 Ne timu kaj ne maltrankvilicxu; Mi acxdigis ja al vi kaj antacxdiris antacxlonge; kaj vi estas Miaj atestantoj. cxu ekzistas Dio krom Mi? ne ekzistas Roko, Mi iun ne konas. 9 cxiuj, kiuj faras idolojn, estas vantacxo, kaj iliaj amatacxoj estas senutilaj, kaj ili mem estas atestantoj; ili ne vidas kaj ne komprenas, tial ili estos hontigataj. 10 Kiu faris dion, kaj fandis idolon, kiu nenion utilas? 11 cxiuj partoprenintoj estos hontigataj, cxar la majstroj estas ja el homoj; ili cxiuj kolekticxu kaj staricxu, ili ektimos, kaj cxiuj kune estos hontigataj. 12 Unu tranxas la feron per cxizilo, laboras per karboj, formas cxin per marteloj, kaj prilaboras cxin per la forto de sia brako; li ecx malsatas kaj perdas la fortojn, ne trinkas akvon kaj lacicxas. 13 Alia hakas lignon, mezuras cxin por cxnuro, faras konturojn per grifelo, rabotas per rabotilo, cxirkacxsignas per cirkelo, kaj faras el cxi bildon de homo, de bela homo, por ke cxi loxnu en la domo. 14 Li hakas por si cedrojn, prenas ilekson kaj kverkon,

preparas al si provizon de arbaraj arboj, plantas pinon, kiun la pluvo kreskigas. 15 Kaj tio servas al la homo kiel hejtilo; li prenas el tio kaj varmigas sin, li ankacx faras fajron kaj bakas panon; el tio sama li faras dion kaj adorklinicxas antacx cxi, li faras el cxi idolon kaj adoras cxin. 16 Parton el cxi li forbruligas en fajro, super parto li mancxas viandon, rostas rostacxon, kaj saticxas; li ankacx varmigas sin, kaj diras: Ha, ha, faricxis al mi varme, mi eksentis fajron! 17 Kaj cxian restacxon li faris dio, li faris el cxi sian idolon; li adoras cxin, adorklinicxas kaj precxas al cxi, kaj diras: Savu min, cxar vi estas mia dio. 18 Ili ne scias kaj ne komprenas, cxar gluitaj estas iliaj okuloj, por ke ili ne vidu, por ke ilia koro ne komprenu. 19 Kaj li ne primeditas en sia koro, ne havas scion nek komprenon, por diri: Duonon de cxi mi forbruligis en fajro, mi ankacx bakis sur cxiaj karboj panon, mi rostis viandon kaj mancxis; cxu do el la restacxo mi faros abomenindacxon? cxu cxtipon da ligno mi adoros? 20 Li postkuras polvon, la trompita koro lin erarigas, kaj li ne savas sian animon, kaj ne diras: cxu ne malveracxon mi havas en mia dekstra mano?

21 Memoru tion, ho Jakob, kaj Izrael, cxar vi estas Mia servanto; Mi kreis vin Mia servanto; vi, ho Izrael, ne estos forgesita de Mi. 22 Mi forvicxis viajn kulpojn kiel nubon, kaj viajn pekojn kiel nebulon; revenu al Mi, cxar Mi savis vin. 23 cxojkriu, ho cxielo, cxar la Eternulo tion faris; voku, profundo de la tero; sonigu kanton, ho montoj, arbaro kaj cxiaj arboj en cxi; cxar la Eternulo liberigis Jakobon, kaj faris Sin glora per Izrael.

24 Tiele diras la Eternulo, via Liberiginto, kiu formis vin de la momento de via naskicxo: Mi estas la Eternulo, kiu cxion faras, kiu sola etendis la cxielon, per Sia propra potenco disvastigis la teron; 25 kiu neniigas la signojn de divenistoj kaj ridindigas la sorcxistojn, repucxas la sacxulojn malantacxen kaj malsacxigas ilian scion; 26 kiu konfirmas la vorton de Sia servanto kaj plenumas la decidojn de Siaj senditoj; kiu diras pri Jerusalemo: cxi havos multe da loxantoj; kaj pri la urboj de Judujo: Ili estos rekonstruitaj, kaj iliajn ruinojn Mi restarigos; 27 kiu diras al la maro: Estu seka, kaj Mi sekigos viajn riverojn; 28 kiu diras pri Ciro: Li estas Mia pacxtisto, kaj li plenumos cxiajn Miajn dezirojn, dirante al Jerusalemo: Estu rekonstruata, kaj la templo estu refondata.

Cxapitro 45

1 Tiele diras la Eternulo pri Sia sanktoleito Ciro: Mi prenis lin je lia dekstra mano, por faligi antacx li popolojn, kaj la lumbojn de recxoj Mi senzonigos, por malfermi antacx li la pordojn, kaj por ke la pordegoj ne estu cxlositaj. 2 Mi iros antacx vi kaj ebenigos altacxojn; kuprajn pordojn Mi disbatos, kaj ferajn riglilojn Mi rompos. 3 Kaj Mi transdonos al vi trezorojn sekretajn kaj ricxacxojn kacxitajn, por ke vi eksciu, ke Mi, la Eternulo, vokis vin lacx via nomo, Mi, Dio de Izrael. 4 Pro Mia servanto Jakob kaj pri Mia elektito Izrael Mi vokis vin lacx via nomo, Mi altigis vin, kvankam vi Min ne konis. 5 Mi estas la Eternulo, kaj ne ekzistas alia; ne ekzistas Dio krom Mi; Mi zonis vin, kvankam vi Min ne konis; 6 por ke oni eksciu oriente kaj okcidente, ke ne ekzistas krom Mi; Mi estas la Eternulo, kaj ne ekzistas alia, 7 kiu faras lumon kaj kreas mallumon, faras pacon kaj estigas malbonon; Mi, la Eternulo, faras cxion cxi tion.

8 Gutigu, ho cxielo, de supre, kaj la nuboj vercxu virton; malfermicxu la tero kaj produktu savon, kaj virto kune elkresku. Mi, la Eternulo, tion kreis.

9 Ve al tiu, kiu malpacas kun sia Kreinto! potpeco el la potpecoj de la tero! cxu diras argilo al sia potfaristo: Kion vi faras? via faritacxo estas malforta? 10 Ve al tiu, kiu diras al la patro: Por kio vi naskigas? kaj al la patrino: Por kio vi turmentas vin per naskado? 11 Tiele diras la Eternulo, la Sanktulo de Izrael kaj lia Kreinto: Pri la estonteco demandu Min; la zorgon pri Miaj filoj kaj pri la faritacxo de Miaj manoj lasu al Mi. 12 Mi faris la teron kaj kreis la homon sur cxi; Mi per Miaj manoj etendis la cxielon kaj aranxis cxiujn cxiajn apartenacxojn. 13 Mi starigis lin por justeco, kaj cxiujn liajn vojojn Mi ebenigos; li rekonstruos Mian urbon kaj forliberigos Miajn ekzilitojn, ne pro elacxeto nek pro donacoj, diras la Eternulo Cebaot.

14 Tiele diras la Eternulo: La laborakiro de Egiptujo kaj la komercacxo de Etiopujo kaj de Seba, de tiuj altkreskaj viroj, transiros al vi kaj estos viaj; ili iros post vi, en katenoj ili preteriros, kaj ili klinixos antacx vi, kaj precxos al vi: Nur cxe vi estas Dio, kaj ne ekzistas alia Dio. 15 Vere Vi estas Dio Sin kacxanta, Dio de Izrael, Savanto. 16 Hontigataj kaj malhonorataj ili cxuij estas; kune kun ili iros en honto la farantoj de idoloj. 17 Sed Izrael estas savita de la Eternulo per savo eterna; vi ne estos hontigataj nek malhonorataj cxis eterneco.

18 cxar tiele diras la Eternulo; la kreinto de la cxielo, Li estas Dio; la farinto kaj estiginto de la tero, Li cxin aranxis; Li kreis cxin, ne por ke cxi estu malplena; Li faris cxin, por ke cxi estu loxata: Mi estas la Eternulo, kaj ne ekzistas alia. 19 Ne sekrete Mi parolis, sur malluma loko de la tero; Mi ne diris al la idaro de Jakob: Vane vi Min sercxas. Mi estas la Eternulo, kiu parolas justacxon kaj anoncas veracxon. 20 Kolekticxu kaj venu, alproksimicxu kune, cxuij savitoj el la nacioj. Senprudentaj estas tiuj, kiuj portas siajn lignajn idolojn, kaj precxas al dio, kiu ne povas helpi. 21 Diru, ecx interproksimicxu kaj interkonsilicxu: kiu anoncis tion en la antikva tempo, kaj diris tion antacxlonge? cxu ne Mi, la Eternulo? kaj ne ekzistas alia Dio krom Mi, la Dio vera kaj la helpanto; ekzistas neniu krom Mi. 22 Turnu vin al Mi, cxuij finoj de la tero, kaj estu savitaj; cxar Mi estas Dio, kaj ne ekzistas alia. 23 Mi cxuris per Mi, el Mia bucxo eliris vero, vorto ne retirota, ke antacx Mi klinixos cxiu genuo, cxuros cxiu lango. 24 Nur la Eternulo, oni diros pri Mi, havas veron kaj potencon; al Li venos kaj hontos cxuij, kiuj koleris kontrakx Li. 25 Per la Eternulo pravixos kaj gloricxos la tuta idaro de Izrael.

Cxapitro 46

1 Klinikxis Bel, falis Nebo; iliaj idoloj estas transdonitaj al bestoj kaj brutoj; tio, kion vi portadis, farixis cxarcxo por lacaj bestoj. 2 Ili klinikxis kaj falis kune, ne povis savi sian cxarcxon, kaj mem iris en malliberecon.

3 Acxskultu Min, domo de Jakob kaj la tuta restacxo de la domo de Izrael, kiuj estas cxarcxigitaj sur Mi de post via naskicxo, kiuj estas portataj de Mi de post via eliro el la ventro. 4 Ankacx cxis via maljuneco Mi estos la sama, kaj cxis via grizicxo Mi vin portos; Mi vin kreis kaj Mi portos, Mi cxarexos sur Min kaj Mi savos. 5 Al kiu vi Min egaligos kaj komparos kaj similigos Min, ke ni estu similaj? 6 Tiuj, kiuj cxutas oron el la saketo kaj pesas arcxenton sur pesilo, dungas oracxiston, ke li faru el tio dion, antacx kiu ili klinixas kaj cxetas sin teren, 7 levas lin sur la cxultron, portas kaj starigas lin sur lia loko; kaj li staras, ne movicxas de sia loko; ecx se oni krias al li, li ne respondas kaj neniun savas el lia malfelicxo.

8 Memoru tion kaj estu viroj, prenu tion al via koro, ho pekantoj. 9 Memoru tion, kio estis en la komenco de la tempo; cxar Mi estas Dio, kaj ne ekzistas alia; Mi estas Dio, kaj ne ekzistas simila al Mi. 10 Mi anoncas antacxe la estontacxon, kaj antacxlonge tion, kio ankoraĵ ne okazis; kiam Mi diras, Mia decido plenumicxas, kaj cxion, kion Mi deziras, Mi faras. 11 Mi vokas de oriento aglon, el lando malproksima viron de Mia destino. Kion Mi diris, tion Mi venigos; kion Mi pripensis, tion Mi plenumos. 12 Acxskultu Min, vi, kiuj havas malhumilan koron, kiuj estas malproksimaj de la vero: 13 Mi alproksimigis Mian veron, por ke cxi ne estu malproksima, kaj Mia savo ne prokrasticxos; kaj Mi donos al Cion savon, al Izrael Mian gloron.

Cxapitro 47

1 Iru malsupren kaj sidicxu sur polvo, ho virgulino filino de Babel; sidicxu sur la tero, sentronigita filino de la cxaldeoj; cxar oni ne plu nomos vin delikata kaj dorlotata. 2 Prenu manan muelilon kaj muelu farunon; forigu vian vualon, levu vian vestrandon, malkovru vian kruron, transiru riverojn. 3 Malkovricxos via nudacxo, kaj montricxos via honto. Mi faros vencxon, kaj Mi neniun indulgos. 4 Nia Liberiganto--Lia nomo estas Eternulo Cebaot, Sanktulo de Izrael. 5 Sidu silente kaj iru en mallumon, ho filino de la cxaldeoj, cxar oni ne plu nomos vin estrino de regnoj. 6 Kiam Mi koleris Mian popolon, malhonoris Mian heredacxon, kaj transdonis ilin en viajn manojn, vi ne montris al ili kompaton, sur maljunulon vi metis tre peze vian jugon; 7 vi diris: Eterne mi estos estrino; vi ne prenis tion al via koro, ne pensis pri la sekvoj.

8 Acxskultu do nun, ho voluptulino, kiu sidas senzorge, kiu diras en sia koro: Mi estas, kaj ne ekzistas alia krom mi; mi ne faricxos vidvino, kaj mi ne konos perdon de infanoj. 9 Venos do sur vin tiuj du aferoj subite, en unu tago; seninfaneco kaj vidvineco en plena mezuro trafos vin, malgracx viaj multaj sorcxoj, malgracx la granda forto de viaj magiacxo. 10 Vi sentis vin sendancxera en via malboneco; vi diris: Neniu min vidas; via sacxeco kaj via scio estis viaj delogantoj; kaj vi diris en via koro: Mi estas, kaj ne ekzistas alia krom mi. 11 Tial venos sur vin malbono, kies komencon vi ne scios, kaj falos sur vin malfelicxo, el kiu vi ne povos vin elacxeti, kaj surprizos vin pereco, kiun vi ne antacxvidis. 12 Restu do cxe viaj magiacxo, kaj cxe viaj multaj sorcxoj, super kiuj vi laboris de via juneco; eble vi povos profiti, eble vi forticxos. 13 Vi laciĉxis de la multo de viaj konsilicxo; nun ili staricxu, la mezurantoj de la cxielo, la esplorantoj de la steloj, la antacxdiristoj lacx la luno, kaj ili savu vin kontrakx tio, kio trafos vin. 14 Jen, ili faricxos kiel pajlo; la fajro forbruligos ilin; ili ne savos sian animon el la forto de la flamo; ne estos la karbo, cxe kiu sin varmigi, nek fajro, antacx kiu sidi. 15 Tiaj faricxis por vi tiuj, kun kiuj vi multe penis, kun kiuj vi interrilatis de via juneco; cxiu forvagas siaflanken, neniu vin savos.

Cxapitro 48

1 Acxskultu tion, ho domo de Jakob, vi, kiuj estas nomataj per la nomo de Izrael, kiuj devenis el la fonto de Jehuda, kiuj cxuras per la nomo de la Eternulo kaj citas la Dion de Izrael, ne en vero kaj ne en justeco. 2 Lacx la sankta urbo ili sin nomas, kaj je la Dio de Izrael ili sin apogas; Eternulo Cebaot estas Lia nomo. 3 La estintajn okazintacxojn Mi anoncis antacxlonge, el Mia bucxo tio eliris, kaj Mi cxin acxdigis; Mi agis subite, kaj cxio plenumicxis. 4 cxar Mi sciis, ke vi estas obstina kaj via kolo estas fera tendeno kaj via frunto estas kupra, 5 tial Mi anoncis al vi antacxlonge, Mi acxdigis al vi, antacx ol tio plenumicxis, por ke vi ne diru: Mia idolo tion faris,

mia stutuo kaj mia fanditacxo tion ordonis. 6 Vi acxdis; rigardo do cxion; cxu vi ne devas mem tion konfesi? Mi acxdigis al vi nun aferojn novajn kaj kacxitajn, kiujn vi ne sciis. 7 Nun ili estas kreitaj, ne antacxlonge; ecx unu tagon antacxe vi ne acxdis pri tio, por ke vi ne diru: Jen, mi sciis pri ili. 8 Vi ne acxdis, vi ne sciis, kaj via orelo antacxe ne estis malfermita; cxar Mi sciis, ke vi perfidos, de la momento de via naskicxo oni ja nomas vin nefidindulo. 9 Pro Mia nomo Mi prokrastas Mian koleron, kaj pro Mia gloro Mi detenas Min, ke Mi ne ekstermu vin. 10 Jen Mi vin refandis, sed ne rezultis arcxento; Mi elprovis vin en la forno de mizero. 11 Por Mi, por Mi Mi tion faras; cxar kial oni blasfemu? Mian gloron Mi ne donos al iu alia.

12 Acxskultu Min, ho Jakob kaj Mia alvokito Izrael: tio estas Mi; Mi estas la unua, kaj Mi estas la lasta. 13 Nur Mia mano fondis la teron, kaj Mia dekstra mano etendis la cxielon; se Mi vokos ilin, ili staricxos kune. 14 Kolekticxu vi cxiuj kaj acxskultu: kiu inter ili anoncis tion? tiu, kiun la Eternulo ekamis, plenumos Lian volon en Babel kaj aperigos Lian potencon super la cخالdeoj. 15 Mi, Mi tion diris, Mi lin alvokis, venigis, kaj sukcesigis lian vojon. 16 Alproksimicxu al Mi, acxskultu tion; de la komenco Mi ne parolis sekrete; de la momento, kiam la afero komencicxis, Mi tie estis. Kaj ankacx nun sendis min la Sinjoro, la Eternulo, kaj Lia spirito. 17 Tiele diras la Eternulo, via Liberiganto, la Sanktulo de Izrael: Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu instruas vin por via utilo, kiu kondukas vin lacc la vojo, kiun vi devas iri. 18 Ho, se vi atentus Miajn ordonojn! tiam via paco estus kiel rivero, kaj via justeco kiel la ondoj de la maro; 19 kaj via idaro estus kiel sablo, kaj viaj devenantoj kiel cxiaj grajnetoj; lia nomo ne estus ekstermita nek pereigita antacx Mi.

20 Eliru el Babel, kuru el cخالdeujo, anoncu kun vocxo cxojkria, acxdigu tion, disportu cxin cxis la fino de la tero, diru: La Eternulo liberigis Sian servanton Jakob. 21 Kaj ili ne soifis en la dezertoj, tra kiuj Li kondukis ilin; Li elfluigis por ili akvon el roko, Li disfendis rokon, kaj ekfluis akvo. 22 Sed por la malpiuloj, diras la Eternulo, ne ekzistas paco.

Cxapitro 49

1 Acxskultu min, ho insuloj, kaj atentu, ho malproksimaj gentoj: la Eternulo min alvokis el la ventro, el la interno de mia patrino Li vokis mian nomon. 2 Kaj Li faris mian bucxon simila al akra glavo, kovris min per la ombro de Sia mano, kaj faris min polurita sago, kacxis min en Sia sagujo. 3 Kaj Li diris al mi: Vi estas Mia servanto, ho Izrael, per kiu Mi gloricxos. 4 Mi opiniis, ke vane mi penis, ke sencele kaj vane mi konsumis mian forton; sed vere mia rajto estas cxe la Eternulo, kaj mia rekompenco cxe mia Dio. 5 Kaj nun diris la Eternulo, kiu el la patrino ventro kreis min Lia servanto, por ke mi revenigu al Li Jakobon kaj por ke Izrael kolekticxu cxe li (cxar mi estas honorata antacx la okuloj de la Eternulo, kaj mia Dio estas mia forto)-- 6 Li diris: Ne suficxas, ke vi estas Mia servanto, por restarigi la tribojn de Jakob kaj revenigi la konservitojn de Izrael; sed Mi faros vin lumo por la nacioj, por ke Mia savo etendicxu cxis la fino de la tero. 7 Tiele diras la Eternulo, la Liberiganto de Izrael, lia Sanktulo, al la malestimata animo, al la abomenato de la popoloj, al la sklavo de la regantoj: Recxo ekvidos kaj levicxos; princoj, kaj ili adorklinicxos; pro la Eternulo, kiu estas fidinda, pro la Sanktulo de Izrael, kiu vin elektis. 8 Tiele diras la Eternulo: En la tempo de favoro Mi acxskultos vin, kaj en la tago de savo Mi helpos vin, kaj Mi konservos vin kaj faros vin interligo por la popoloj, por restarigi la teron, por ekposedi dezertigitajn posedacxojn, 9 por diri al la malliberigitaj: Eliru! al la trovicxantaj en

mallumo: Montricxu! cxe la vojoj ili pacxticxos, kaj sur cxiuj nudaj montetoj estos ilia pacxtejo. 10 Ili ne malsatos nek soifos, ne frapos ilin siroko nek la suno; cxar ilia Kompatanto ilin kondukos, kaj al fontoj de akvo Li ilin gvidos. 11 Kaj Mi faros cxiujn Miajn montojn vojo, kaj Miaj vojetoj estos ebene altigitaj. 12 Jen tiuj venos de malproksime, kaj aliaj de nordo kaj de okcidento, kaj aliaj el la lando Sinim. 13 cxojkriu, ho cxielo, kaj cxoju, ho tero, sonigu kanton, ho montoj; cxar la Eternulo konsolis Sian popolon kaj kompatis Siajn mizerulojn.

14 Sed Cion diris: La Eternulo min forlasis, kaj mia Sinjoro min forgesis. 15 cxu povas virino forgesi sian infaneton kaj ne kompati la idon de sia ventro? ecx se ili forgesos, Mi vin ne forgesos. 16 Jen sur Miaj manoj Mi vin gravuris; viaj muroj estas cxiam antacx Mi. 17 Rapidos viaj konstruantoj; viaj detruantoj kaj viaj ekstermantoj eliros for de vi. 18 Levu cxirkacxen viajn okulojn, kaj rigardu: cxiuj kolekticxis, venas al vi. Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, vi cxiujn metos sur vin kiel ornamon, kaj vi cxirkacxligos vin per ili kiel fiancxino. 19 cxar viaj dezertigitaj kaj senhomigitaj lokoj kaj via ruinigita lando estas tro malvastaj por la locxantoj, kaj viaj ekstermantoj estos malproksimigitaj. 20 Viaj malaperintaj infanoj ancoracx diros en viajn orelojn: Tro malvasta estas por mi la loko; cedu al mi, ke mi povu locxi. 21 Tiam vi diros en via koro: Kiu naskis al mi cxi tiujn? mi estis ja seninfana kaj soleca, elpelita kaj forpucxita; kiu do edukis ilin? mi restis ja sola; kie do estis cxi tiuj?

22 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi levos Mian manon al la nacioj, kaj antacx la gentoj Mi elmetos Mian standardon; kaj ili venigos viajn filojn en la baskoj, kaj viajn filinojn ili portos sur la cxultroj. 23 Kaj recxoj estos viaj vartistoj, kaj iliaj princinoj estos viaj nutristinoj; vizacxaltere ili klinicxos antacx vi, kaj la polvon de viaj piedoj ili lekos; kaj tiam vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, ke Miaj fidantoj ne hontos. 24 cxu de fortulo oni povas forpreni la akiritacxon? acx cxu oni povas liberigi la kaptitojn de venkinto? 25 Sed tiele diras la Eternulo: Ecx la kaptitoj estos forprenitaj for de la fortulo, kaj la akiritacxo de la potenculo formalaperos; kaj kontrakx viaj kverelantoj Mi kverelos, kaj viajn filojn Mi savos. 26 Kaj al viaj premantoj Mi mancxigos ilian propran karon, kaj kiel de mosto ili ebriicxos de sia propra sango; kaj ekscios cxiu karno, ke Mi, la Eternulo, estas via Savanto kaj via Liberiganto, la Potenculo de Jakob.

Cxapitro 50

1 Tiele diras la Eternulo: Kie estas la eksedziga letero de via patrino, per kiu Mi cxin forpucxis? acx al kiu el Miaj kreditoroj Mi vendis vin? Jen pro viaj pekoj vi estas venditaj, kaj pro viaj krimoj estas forpucxita via patrino. 2 Kial neniu estis, kiam Mi venis? kial neniu respondis, kiam Mi vokis? cxu Mia mano faricxis tro mallonga, por liberigi? kaj cxu ne ekzistas en Mi forto, por savi? Jen per Mia severa vorto Mi sekigas maron, Mi faras el riveroj dezerton; iliaj ficxojoj putras pro senakveco kaj mortas de soifo. 3 Mi vestas la cxielon per mallumo, kaj sakacxon Mi faras cxia kovrilo.

4 La Sinjoro, la Eternulo, donis al mi langon instruitan, por ke mi povosciu vigligi per vorto senfortigiton; Li vekas, cxiumatene vekas mian orelon, por ke mi acxskultu kiel instruatoj. 5 La Sinjoro, la Eternulo, malfermis mian orelon, kaj mi ne kontrakxstaris, mi ne turnis min malantacxen. 6 Mian dorson mi elmetis al la batantoj kaj miajn vangojn al la harcixirantoj; mian vizacxon mi ne kovris kontrakx insultoj kaj kracxado. 7 Sed la Sinjoro, la Eternulo, helpas al mi, tial mi ne estas hontigata; tial mi faris mian vizacxon kiel siliko, kaj mi scias, ke mi ne estos

senhonorigata. 8 Proksima estas mia praviganto; kiu procesos kontracx mi? ni staricxu kune; kiu postulas juxxon kontracx mi, li alproksimicxu al mi. 9 Jen la Sinjoro, la Eternulo, helpas al mi; kiu do malpravigos min? jen ili cxiuj elfroticxos kiel vesto, tineoj ilin tramancxos.

10 Kiu inter vi timas la Eternulon, acxskultas la vocxon de Lia servanto? Kvankam li iras en mallumo kaj nenio brilas al li, tamen li fidu la nomon de la Eternulo kaj apogu sin sur sia Dio.

11 Jen vi cxiuj, kiuj ekbruligas fajron, cxirkacxas sin per flamoj, iru en la lumon de via fajro, kaj en la flamojn, kiujn vi ekbruligis. Per Mia mano tio faricxos al vi; en doloro vi kucxos.

Cxapitro 51

1 Acxskultu Min, vi, kiuj postkuras la veron, kiuj sercxas la Eternulon: rigardu la rokon, el kiu vi estas elhakitaj, kaj en la profundon de la kavo, el kiu vi estas elfositaj. 2 Rigardu Abrahamon, vian patron, kaj Saran, vian naskintinon; cxar Mi alvokis lin, kiam li estis sola, kaj Mi benis lin kaj multigis lin. 3 cxar la Eternulo konsolos Cionon, konsolos cxiujn cxiajn ruinojn, kaj cxian dezerton Li faros kiel Eden, kaj cxian stepon kiel la cxardeno de la Eternulo; cxojo kaj gajeco trovicxos en cxi, dankado kaj lacxta kantado.

4 Atentu Min, ho Mia popolo, kaj vi, Mia gento, acxskultu Min; cxar instruo eliros el Mi, kaj Mian lecxon Mi starigos kiel lumon por la popoloj. 5 Proksima estas Mia vero, eliris Mia helpo, kaj Miaj brakoj juxtos popolojn; al Mi esperas insuloj kaj atendas Mian brakon. 6 Levu al la cxielo viajn okulojn, kaj rigardu la teron malsupre; cxar la cxielo disnениicxos kiel fumo, kaj la tero elfroticxos kiel vesto, kaj cxiaj locxantoj mortos kiel kuloj; sed Mia savo restos eterne, kaj Mia vero ne difekticxos.

7 Acxskultu Min, vi, kiuj konas la veron, popolo, havanta Mian instruon en sia koro: ne timu ofendon de homoj, kaj de iliaj insultoj ne senkuracxicxu. 8 cxar kiel veston tramancxos ilin tineoj, kaj kiel lanacxon tramancxos ilin vermoj; sed Mia vero restos eterne, kaj Mia savo por cxiuj generacioj.

9 Levicxu, levicxu, vestu vin per forto, ho brako de la Eternulo; levicxu, kiel en la tempo antikva, en la generacioj de antacxlonge. cxu ne vi dishakis Rahabon, trapikis la drakon? 10 cxu ne vi elsekigis la maron, la akvon de grandega abismo, faris la maran profundon vojo por transiro de la liberigitaj? 11 Kaj la elacxetitoj de la Eternulo revenos kaj iros sur Cionon kun kantado, kaj cxojo eterna estos super ilia kapo; cxojon kaj gajecon ili atingos, kaj forflugos afliktoj kaj cxemado.

12 Mi, Mi mem estas via konsolanto. Kiu vi estas, ke vi timas homon morteman, kaj homidon, kiu estas egala al herbo; 13 kaj vi forgesis la Eternulon, vian Kreinton, kiu etendis la cxielon kaj fondis la teron; kaj konstante, cxiutage, vi timas la furiozon de la premanto, kiu celas ekstermi? Sed kie estas la furiozo de la premanto? 14 Baldacx la kaptito estos liberigita, ke li ne mortu en la kavo kaj ne manku al li pano. 15 Mi estas la Eternulo, via Dio, kiu kvietigas la maron, kiam bruas cxiaj ondoj, kaj kies nomo estas Eternulo Cebaot. 16 Mi metis Miajn vortojn en vian bucxon kaj kovris vin per la ombro de Mia mano, por aranxi la cxielon kaj doni fundamenton al la tero, kaj por diri al Cion: Vi estas Mia popolo.

17 Vekicxu, vekicxu, levicxu, ho Jerusalemon, vi, kiu trinkis el la mano de la Eternulo la kalikon de Lia kolero; la cxacxmantan ebriigantan kalikon vi eltrinkis cxis la fundo. 18 El cxiuj filoj, kiujn cxi naskis, neniun cxin gvidis; el cxiuj filoj, kiujn cxi edukis, neniun tenis cxin je la mano. 19 Tio ambaux vin trafis; kiu kompatis vin? ruinado kaj malfelicxo, malsato kaj glavo; per kiu mi povus konsoli vin? 20 Viaj filoj senforticxis, kucxis cxe la komenco de cxiuj stratoj kiel cervo en reto, plenaj de la kolero de la Eternulo, de la indigno de via Dio. 21 Tial acxskultu cxi tion, vi, mizerulino kaj ebriulino, sed ne de vino: 22 tiele diras via Sinjoro, la Eternulo, kaj via Dio, kiu defendas Sian popolon: Jen Mi prenis el via mano la ebriigan kalikon, la cxacxmantan kalikon de Mia kolero; vi ne plu trinkos cxin; 23 kaj Mi transdonos cxin en la manon de viaj turmentantoj, kiuj diris al via animo: Klinu vin, por ke ni transiru; kaj vi faris el via dorso kvazacx teron, kvazacx straton por pasantoj.

Cxapitro 52

1 Vekicxu, vekicxu, vestu vin per via forto, ho Cion; surmetu sur vin la vestojn de via majesto, ho Jerusalemon, sankta urbo; cxar ne plu eniros en vin necirkumcidito kaj malpurulo. 2 Forskuu de vi la polvon, levicxu, sidicxu, ho Jerusalemon; disigu la ligilojn de via kolo, ho kaptita filino de Cion.

3 cxar tiele diras la Eternulo: Senpage vi estis vendita, kaj ne per arcxento vi estos elacxetita. 4 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En Egiptujon iam iris Mia popolo, por locxi tie kelktempe, kaj la Asiriano pro nenio cxin premis; 5 kion do Mi nun cxi tie devas fari, diras la Eternulo, kiam Mia popolo estas prenita pro nenio? cxiaj regantoj triumfe krias, diras la Eternulo, kaj konstante, cxiutage, Mia nomo estas insultata. 6 Tial Mia popolo ekkonos Mian nomon; tial cxi ekscios en tiu tago, ke Mi estas Tiu sama, kiu diras: Jen Mi estas.

7 Kiel cxarmaj estas sur la montoj la piedoj de anoncanto, kiu proklamas pacon, anoncas bonon, sciigas pri helpo, diras al Cion: Recxas via Dio! 8 Jen eksonis la vocxo de viaj gardostarantoj; ili levas la vocxon kaj kune cxojkrias, cxar per siaj propraj okuloj ili vidas, kiel la Eternulo revenas al Cion. 9 Triumfu, cxojkriu kune, ho ruinoj de Jerusalemon; cxar la Eternulo konsolis Sian popolon, liberigis Jerusalemon. 10 La Eternulo malkovris Sian sanktan brakon antacx la okuloj de cxiuj nacioj; kaj cxiuj finoj de la tero vidas la helpon de nia Dio. 11 Foriru, foriru, eliru el tie, ne tucxu malpuracxon; eliru el cxia mezo; purigu vin, ho portantoj de la vazoj de la Eternulo. 12 Tamen ne rapidante vi eliros, kaj ne forkurante vi iros; cxar iros antacx vi la Eternulo, kaj gardos vin malantacxe la Dio de Izrael.

13 Jen Mia servanto havos sukceson, li alticxos kaj gloricxos kaj staros tre alte. 14 Kiel multaj estis teruritaj, rigardante vin (tiele lia aspekto estis malbeligita pli ol cxe cxiu alia kaj lia eksteracxo pli ol cxe iu ajn homo), 15 tiel li saltigos pri si multe da popoloj; recxoj fermos antacx li sian bucxon, cxar ili vidos ion, kio ne estis dirita al ili, kaj ili rimarkos ion, pri kio ili ne acxdis.

Cxapitro 53

1 Kiu kredus al tio, kion ni acxdis? kaj super kiu malkacxicxis la brako de la Eternulo? 2 cxar li

elkreskis antacx Li kiel juna branĉo kaj kiel radikoj el tero senakva; li ne havis staturon nek belecon; ni rigardis lin, sed li ne havis aspekton, per kiu li placxus al ni. 3 Li estis malestimata kaj evitata de homoj, viro suferanta kaj malsana; kaj kiel iganta deturni de li la vizacxon, li estis malestimata, kaj li havis por ni nenian valoron.

4 Vere, niajn malsanojn li portis sur si, kaj per niaj suferoj li sin cxarxis; sed ni opiniis lin plagita, frapita de Dio, kaj humiligita. 5 Tamen li estis vundita pro niaj pekoj, disprenita pro niaj krimoj; puno por nia bono estis sur li, kaj per lia vundo ni sanicxis. 6 Ni cxiuj erarvadis kiel cxafoj, cxiu iris sian vojon; kaj la Eternulo cxiis sur lin la kulpon de ni cxiuj.

7 Li estis turmentata, tamen li humilicxis kaj ne malfermis sian bucxon; kiel cxafo kondukata al bucxo kaj kiel cxafo muta antacx siaj tondantoj, li ne malfermis sian bucxon. 8 De malliberigo kaj de juxto li estas prenita; kaj pri lia generacio kiu rakontos? De sur la tero de vivantoj li estas fortranĉita, pro la kulpo de mia popolo li estas frapita. 9 Inter malbonaguloj oni donis al li tombon, inter ricxuloj post lia morto, kvankam li ne faris maljustacxon kaj trompo ne estis en lia bucxo.

10 Sed la Eternulo volis tiel lin turmenti. Kiam lia animo estos preninta sur sin elacxetan punon, li vidos idaron, li longe vivos, kaj la intenco de la Eternulo sukcesos per lia mano. 11 La laborfrukto de sia animo li vidos, kaj saticxos. Per konigo de li Mia virtulo-servanto virtigos multajn; kaj iliajn pekojn li portos sur si. 12 Tial Mi donos al li multajn kiel lian parton, kaj la potenculojn li dividos kiel akiron; pro tio, ke li elmetis sian animon al la morto kaj estis alkalkulita al krimuloj, dum li portis sur si la pekon de multaj kaj petis por la krimuloj.

Cxapitro 54

1 cxoju, ho senfruktulino, kiu ne naskis; sonigu kanton kaj cxojkriu, ho vi, kiu ne suferis doloron; cxar la forlasitino havos pli da infanoj, ol la havanta edzon, diras la Eternulo. 2 Vastigu la spacon de via tendo, disetendu la tapicxojn de viaj locxejoj, ne retenu; etendu pli longe viajn cxnurojn, kaj viajn palisojn fortikigu. 3 cxar dekstren kaj maldekstren vi disvasticxos, kaj via idaro ekposedos naciojn kaj ekloxcos en urboj dezertigitaj. 4 Ne timu, cxar vi ne estos malhonorata; ne kacxu vin honte, cxar vi ne estos hontigata, kaj cxar la honton de via juneco vi forgesos kaj la malhonoron de via vidvineco vi ne plu rememoros. 5 cxar via Kreinto estas via edzo, Eternulo Cebaot estas Lia nomo; kaj via Liberiginto estas la Sanktulo de Izrael, kiun oni nomas Dio de la tuta tero. 6 cxar kiel virinon forlasitan kaj afliktitan en la spirito la Eternulo vin alvokis; kaj kiel edzinon de la juneco, kvankam forpucxitan, diras via Dio. 7 Por malgranda momento Mi vin forlasis, kaj kun granda kompato Mi vin reprenos al Mi. 8 En eksplodo de kolero Mi forturnis de vi Mian vizacxon por momento, sed per eterna favorkoreco Mi vin kompatis, diras via Liberiginto, la Eternulo. 9 cxar tio estas por Mi kiel la akvo de Noa; kiel Mi cxuris, ke Mi ne plu venigos la akvon de Noa sur la teron, tiel Mi cxuris, ke Mi ne koleros vin nek insultos vin. 10 cxar montoj forcxovicxos kaj altacxo cxancelicxos; sed Mia favorkoreco ne foricxos de vi, kaj la interligo de Mia paco ne cxancelicxos, diras la Eternulo, via Kompatanto.

11 Ho mizera, suferanta de ventego, senkonsola! jen Mi donos brilon al viaj cxtonoj, kaj vian fundamenton Mi faros el safiroj. 12 Kaj Mi faros viajn murdentojn el rubenoj kaj viajn

pordegojn el kristaloj kaj cxiujn viajn limojn el multekostaj cxtonoj. 13 Kaj cxiuj viaj infanoj estos instruitaj de la Eternulo, kaj granda estos la bonstato de viaj filoj. 14 Per vero vi fortikicxos; estu malproksima de premiteco, cxar vi ne bezonas timi, kaj de teruro, cxar cxi ne alproksimicxos al vi. 15 Certe, oni sin armos kontrakx vi, sed tio ne estos de Mi; kiu sin armos kontrakx vi, tiu falos antacx vi. 16 Jen Mi kreis la forcxiston, kiu blovas fajron sur karboj kaj ellaboras ilojn por siaj faroj; kaj Mi ankacx kreis ekstermanton por detruado. 17 Nenia ilo, kreita kontrakx vi, havos sukceson; kaj cxiun langon, kiu batalos kontrakx vi en la juxto, vi malpravigos. Tio estas la heredacxo de la servantoj de la Eternulo, kaj ilia praveco antacx Mi, diras la Eternulo.

Cxapitro 55

1 Ho vi, cxiuj soifantoj, iru al la akvo, kaj vi, kiuj ne havas monon; iru, acxetu, kaj mancxu; iru, acxetu sen mono kaj sen pago vinon kaj lakton. 2 Kial vi donas monon por tio, kio ne estas pano? kaj vian laboron por tio, kio ne satigas? acxskultu do Min, kaj mancxu bonacxon, kaj via animo cxuu grasacxon. 3 Klinu vian oreton, kaj venu al Mi; acxskultu, por ke vivu via animo; kaj Mi faros kun vi interligon eternan pri la fidindaj korfavoroj, promesitaj al David. 4 Jen Mi starigis lin kiel atestanton por la nacioj, kiel princon kaj ordonanton por la gentoj. 5 Jen vi vokos popolon, kiun vi ne konas; kaj popolo, kiu vin ne konas, alkuros al vi, pro la Eternulo, via Dio, kaj pro la Sanktulo de Izrael, cxar Li faris vin glora.

6 Sercxu la Eternulon, dum Li estas trovebla; voku Lin, dum Li estas proksime. 7 Malpiulo forlasu sian vojon, kaj krimulo siajn intencojn, kaj li returnu sin al la Eternulo, kaj cxi Tiu lin kompatos, kaj al nia Dio, cxar Li multe pardonas. 8 cxar Miaj pensoj ne estas viaj pensoj, kaj viaj vojoj ne estas Miaj vojoj, diras la Eternulo. 9 Kiom la cxielo estas pli alte ol la tero, tiom Miaj vojoj estas pli alte ol viaj vojoj, kaj Miaj pensoj ol viaj pensoj. 10 cxar kiel la pluvo kaj la necxo falas de la cxielo kaj ne revenas tien, sed malsoifigas la teron kaj naskigas kaj produktigas cxin kaj donas semon al la semanto kaj panon al la mancxanto: 11 tiel estos Mia vorto, kiu eliras el Mia bucxo; cxi ne revenos al Mi vane, sed plenumos Mian volon, kaj sukcesos en tio, por kio Mi cxin sendis. 12 Kun cxojo vi eliros, kaj kun paco vi estos kondukataj; la montoj kaj montetoj sonigos antacx vi kanton, kaj cxiuj arboj de la kampo placxdos per la manoj. 13 Anstatacx pikarbetacxo elkreskos cipreso, anstatacx urtiko elkreskos mirto; kaj tio estos gloro por la Eternulo, eterna signo, kiu ne ekstermicxos.

Cxapitro 56

1 Tiele diras la Eternulo: Gardu justecon kaj faru bonon; cxar baldacx venos Mia savo kaj malkacxicxos Mia vero. 2 Felicxa estas la homo, kiu tion faras, kaj la homido, kiu sin tenas je tio, kaj observas sabaton, por ne malsanktigi cxin, kaj gardas sian manon, por fari nenian malbonon. 3 La fremdulo, kiu alicxis al la Eternulo, ne diru: La Eternulo elapartigis min de Sia popolo; kaj la ecxnuko ne diru: Jen mi estas arbo velkinta. 4 cxar tiele diras la Eternulo pri la ecxnukoj, kiuj observas Miajn sabatojn, elektas tion, kio placxas al Mi, kaj tenas sin je Mia interligo: 5 Al ili Mi donos en Mia domo kaj inter Miaj muroj lokon kaj nomon pli bonan ol al filoj kaj filinoj; Mi donos al ili nomon eternan, kiu ne ekstermicxos. 6 Kaj la fremdulojn, kiuj alicxis al la Eternulo, por servi al Li kaj ami la nomon de la Eternulo, por estis Liaj sklavo-

cxuijn, kiuj observas sabaton, por ne malsanktigi cxin, kaj kiuj tenas sin je Mia interligo, 7 Mi venigos sur Mian sanktan monton kaj cxojigos en Mia precxejo; iliaj bruloferoj kaj bucxoferoj estos favore akceptataj sur Mia altaro; cxar Mia domo estos nomata precxejo por cxuij popoloj. 8 La Sinjoro, la Eternulo, kiu kolektas la dispelitojn de Izrael, diras: Al liaj kolektitoj Mi kolektos ancoracx pli.

9 Venu por manxi, ho cxuij bestoj kampaj, cxuij bestoj arbaraj. 10 Liaj gardistoj cxuij estas blindaj, senkomprenaj; ili cxuij estas hundoj mutaj, kiuj ne povas boji, dormemaj, kucxemaj, amantaj dormeti. 11 Tamen ili estas hundoj avidaj, kiuj ne povas saticxi; kaj ili estas pacxtistoj, kiuj nenion komprenas; cxui iras sian vojon, cxui siaflanke sercxas sian profiton, dirante: 12 Venu, mi prenos vinon, kaj ni trinku ebriigacxon; kaj kiel estas hodiaccx, tiel estos morgaccx, multe kaj ancoracx multe pli.

Cxapitro 57

1 La virtulo pereis, kaj neniu prenis tion al sia koro; kaj piaj homoj estas forkaptataj, kaj neniu komprenas, ke for de malbono estas forkaptita la virtulo. 2 Kiu iras cxustan vojon, tiu venas al paco, ripozas sur sia kucxejo.

3 Sed venu cxi tien vi, ho filoj de sorcxistino, idoj de adultulo kaj malcxastulino! 4 Kiun vi mokegas? kontracx kiu vi malfermegas la bucxon kaj elcxovas la langon? cxu vi ne estas infanoj de krimo, idoj de mensogo, 5 kiuj varmicxas en la arbaretoj, sub cxiu verdbranca arbo; kiuj bucxas la infanojn en la valoj, sub la elstarantaj rokoj? 6 Inter la glatacxoj de la valo estas via parto; ili, ili estas via loto; al ili vi vercxis vercxoferojn, alportis farunoferojn; cxu Mi povas esti kontenta pri tio? 7 Sur monto alta kaj levita vi starigis vian kucxejon, vi tien supreniris, por bucxi oferojn. 8 Kaj malantacx la pordo kaj la fostoj vi starigis vian simbolon; cxar vi forturnis vin de Mi kaj supreniris, larcxigis vian kucxejon, kaj ligis vin kun ili; vi ekamis ilian kucxejon, elrigardis por vi oportunan lokon. 9 Oleita vi pilgrimis al la rexo, uzis multe da aromacxo, kaj vi sendis malproksimen viajn senditojn, kaj malalticxis cxis cxeol. 10 Pro la multeco de viaj vojoj vi laticxis, tamen vi ne diris: Mi perdis la esperon; vi trovis ancoracx vivon en via mano, kaj pro tio vi ne laticxis. 11 Sed kiu kacxzis al vi zorgojn, kaj kiun vi timis, ke vi ekmensogis kaj Min ne memoris kaj ne prenis al via koro? cxu pro tio, ke Mi silentas tre longe, vi Min ne timas? 12 Se Mi montros vian pravecon kaj viajn farojn, ili ne helpas vin. 13 Kiam vi krios, viaj idolamasoj vin savu; sed ilin cxuijn disportos la vento, forpelos la blovo; kaj kiu fidis Min, tiu ekposedos la teron kaj heredos Mian sanktan monton. 14 Kaj Li diras: Faru vojon, faru vojon, ebenigu irejon, forigu malhelpojn de la vojo de Mia popolo.

15 cxar tiele diras la Plejalta kaj Plejsupra, kiu restas eterne kaj kies nomo estas Sanktulo: Alte kaj en sankta loko Mi loxas, sed ankacx apud afliktito kaj humilulo, por revigligi la spiriton de humiluloj kaj revivigi la koron de afliktitoj. 16 cxar ne eterne Mi malpacas kaj ne senfine Mi koleras; alie tute senforticxus antacx Mi la spirito kaj la animoj, kiujn Mi kreis. 17 Pro la peko de lia avideco Mi koleris kaj frapis lin, Mi deturnis Min kaj koleris; sed li iris perfide, iris laccx la vojo de sia koro. 18 Mi vidis liajn vojojn, kaj Mi lin sanigos; Mi kondukos lin kaj redonos konsolon al li kaj al liaj plorantoj. 19 Mi kreos diron de la bucxo: Paco, paco al malproksimaj kaj al proksimaj, diras la Eternulo; kaj Mi sanigos lin. 20 Sed la malpiuloj estas kiel malkvieta

maro, kiu ne povas trankvilicxi kaj kies akvo elcxetas cxlimon kaj koton. 21 Ne ekzistas paco por la malpiuloj, diras mia Dio.

Cxapitro 58

1 Kriu per la tuta gorcxo, ne detenu vin, lacxtigu vian vocxon simile al fanfaro, kaj eldiru al Mia popolo cxian krimon kaj al la domo de Jakob cxiajn pekojn. 2 Min ili cxiutage sercxas, kaj ili deziras ekkoni Miajn vojojn; kiel popolo, kiu faras bonon kaj ne forlasis la lecxon de sia Dio, ili postulas de Mi justan juxxon, deziras proksimecon de Dio: 3 Kial ni fastas, kaj Vi ne vidas? turmentas nian animon, kaj Vi ne scias? Sed jen en la tago de via fastado vi plenumas viajn dezirojn, kaj cxiujn viajn laborantojn vi premas per postuloj. 4 Jen vi fastas por kverelo kaj malpaco, kaj por bati per malpia pugno; kiel nun, vi ne fastas tiel, ke en la alteco estu acxdata via vocxo. 5 cxu tia estas fasto, kiu placxas al Mi, kiam homo turmentas sian animon, klinas sian kapon kiel kanon, kaj sternas sub si sakacxon kaj cindron? cxu tion vi nomas fasto kaj tago placxanta al la Eternulo? 6 Ja nur tio estas fasto, kiu placxas al Mi, se vi discxiros la ligilojn de malpieco, disbatos la katenojn de sklaveco, liberigos la prematojn, disbatos cxian jugon; 7 se vi derompos vian panon por malsatulo kaj senhejmajn malricxulojn enkondukos en vian domon; se, vidante nudulon, vi lin vestos, kaj antacx viaj samkarnuloj vi vin ne kaxos. 8 Tiam via lumo ekbrilos kiel matenruxo, kaj via sanicxo rapide progresos; via virto iros antacx vi; la gloro de la Eternulo gardos vin malantacxe. 9 Tiam vi vokos, kaj la Eternulo respondos; vi krios, kaj Li diros: Jen Mi estas! Se vi forigos el inter vi premadon, montradon per fingro, kaj paroladon malbonan, 10 kaj malfermos antacx malsatulo vian koron, kaj satigos suferantan animon, tiam via lumo brilos en mallumo kaj via krepusko estos kiel tagmezo; 11 kaj la Eternulo kondukos vin cxiam kaj satigos vian animon en tempo de senpluveco, kaj Li fortikigos viajn ostojn; kaj vi estas kiel cxardeno akvumata, kaj kiel akva fonto, kies akvo ne mankas. 12 Kaj oni rekonstruos cxe vi la antikvajn ruinojn; la fundamentojn de antacx multaj generacioj vi restarigos; kaj oni nomos vin riparanto de brexoj, reboniganto de vojoj por loxado. 13 Se vi retenos vian piedon en sabato, por ke vi ne plenumu viajn dezirojn en Mia sankta tago; kaj vi nomos sabaton plezuro, la sanktigitan tagon de la Eternulo vi nomos honorata; kaj vi honoros cxin per nefarado de viaj ordinaraj aferoj, per neplenumado de viaj deziroj, kaj per neparolado de vantacxo: 14 tiam vi cxuos per la Eternulo, kaj Mi sidigos vin sur la altacxo de la tero, kaj Mi nutros vin per la heredacxo de via patro Jakob; cxar tion diras la bucxo de la Eternulo.

Cxapitro 59

1 Vidu, ne mallongicxis la mano de la Eternulo, por ke cxi ne povu helpi; kaj ne malakricxis Lia orelo, por ke Li ne acxdu. 2 Nur viaj krimoj estis disigilio inter vi kaj via Dio, kaj viaj pekoj kovris antacx vi Lian vizacxon, por ke Li ne acxdu. 3 cxar viaj manoj estas makulitaj per sango, kaj viaj fingroj per krimo; via bucxo parolas malveron, via lango esprimas maljustacxon. 4 Neniu procesas honeste, kaj neniu jucas juste; oni fidas vantacxon kaj parolas malveron, gravedicxas per malhonestacxo kaj naskas krimon. 5 Oni kovas ovojn de vipuro, kaj oni teksas araneacxon. Kiu mancxas iom el tiuj ovo, tiu mortas; kiam oni ilin disrompas, elaperas vipuro. 6 Ilia teksacxo ne tacxgos por vesto, kaj ili ne kovros sin per sia faritacxo; iliaj faroj estas faroj pekaj, kaj agoj de rabo estas en iliaj manoj. 7 Iliaj piedoj kuras al malbono, kaj ili rapidas, por vercxu senkulpan sangon; iliaj pensoj estas pensoj pekaj; ruinigo kaj pereigo estas sur ilia vojo. 8

Vojon de paco ili ne konas, kaj sur iliaj irejoj ne trovicxas justeco; siajn vojetojn ili kurbigis al si; cxiu, kiu iras sur ili, ne konas pacon. 9 Tial malproksimicxis de ni justeco, kaj vero ne atingis nin; ni atendas lumon, sed jen estas mallumo; brilon, sed ni iras en mallumo. 10 Ni palpas la muron kiel blinduloj, kaj ni palpas kiel senokululoj; en tagmezo ni faletas kiel en krepusko, en mallumo kiel mortintoj. 11 Ni cxiuj blekegas kiel ursoj, kaj ni cxemas kiel kolomboj; ni atendas justecon, sed cxi forestas; savon, sed cxi estas malproksime de ni. 12 cxar multicxis niaj krimoj antacx Vi, kaj niaj pekoj atestas kontrakx ni; cxar niaj krimoj estas kun ni, kaj niajn pekojn ni konas. 13 Ni krimis kaj mensogis kontrakx la Eternulo, kaj ni forturnis nin de nia Dio; ni parolis pri rabado kaj malbonagado, ni preparis kaj eligis el la koro vortojn mensogajn. 14 Kaj forturnicxis malantacxen la justeco, kaj la virto staras malproksime; cxar la vero faletis sur la strato, kaj la cxusteco ne povas veni. 15 Kaj la vero estas forigita; kaj prirabata estas tiu, kiu detenas sin de malbono. Kaj la Eternulo vidis, kaj Li indignis, ke forestas justeco. 16 Kaj Li vidis, ke ne trovicxas viro, kaj Li miris, ke ne trovicxas defendanto; kaj helpis Lin Lia brako, kaj Lia justeco Lin subtenis. 17 Kaj Li surmetis sur Sin la veron kiel kirason, kaj la kaskon de savo sur Sian kapon; kaj Li metis sur Sin veston de vencxo, kaj envolvis Sin en severecon kiel en mantelon. 18 Lacx la faroj Li repagos: koleron al Siaj malamikoj, honton al Siaj malamantoj; al la insuloj Li repagos, kion ili meritas. 19 Kaj oni timos en la okcidento la nomon de la Eternulo kaj en la oriento Lian majeston; cxar la malamiko venos kiel rivero, pelata de la spirado de la Eternulo. 20 Kaj venos Liberiganto por Cion, kaj por tiuj el Jakob, kiuj retiricxis de malbonagoj, diras la Eternulo. 21 Kaj Mi faras kun ili jenan interligon, diras la Eternulo: Mia spirito, kiu estas sur vi, kaj Miaj vortoj, kiujn Mi metis en vian bucxon, ne foricxos de via bucxo nek de la bucxo de viaj infanoj nek de la bucxo de via plua idaro, de nun cxis eterne, diras la Eternulo.

Cxapitro 60

1 Levicxu, lumicxu; cxar venas via lumo, kaj la majesto de la Eternulo ekbrilas super vi. 2 cxar jen mallumo kovros la teron, kaj krepusko la popolojn; sed super vi brilos la Eternulo, kaj Lia majesto aperos super vi. 3 Kaj popoloj iros al via lumo, kaj rexo al la brilo de viaj radioj. 4 Levu cxirkacxen viajn okulojn, kaj rigardu: cxiuj ili kolekticxas kaj iras al vi; viaj filoj venas de malproksime, kaj viaj filinoj estas portataj sur la brako. 5 Tiam vi vidos kaj estos ravita, ektemos kaj vasticxos via koro; cxar turnicxos al vi la abundacxo de la maro, la ricxacoj de la popoloj venos al vi. 6 Multo da kameloj kovros vin, junaj kameloj el Midjan kaj Efa; cxiuj idi venos el cxeba, portos oron kaj olibanon, kaj proklamos lacxdon al la Eternulo. 7 cxiuj cxafoj de Kedar kolekticxos cxe vi; la vircxafoj de Nebajot servos al vi; favore akceptotaj ili iros sur Mian altaron, kaj la domon de Mia gloro Mi majestigos. 8 Kiuj ili estas, kiuj flugas kiel nuboj, kaj kiel kolomboj al siaj kolombujoj? 9 Al Mi celas la insuloj, kaj la cxipoj de Tarcicx estas antacxe, por venigi viajn filojn de malproksime, ilian arcxenton kaj oron kune kun ili, pro la nomo de la Eternulo, via Dio, kaj de la Sanktulo de Izrael, cxar Li faris vin glora. 10 Kaj fremduloj konstruos viajn murojn, kaj iliaj rexo servos al vi; cxar en Mia kolero Mi vin frapis, sed en Mia favoro Mi vin kompatas. 11 Kaj cxiam nefermitaj estos viaj pordegoj, nek tage nek nokte ili estos cxlosataj; por ke oni venigu al vi la potencon de la popoloj kaj konduku iliajn rexojn. 12 cxar popolo acx regno, kiu ne servos al vi, pereos, kaj tiaj popoloj estas tute ekstermotaj. 13 La majesto de Lebanon venos al vi; cipreso, abio, kaj bukso kunicxos, por ornamu la lokon de Mia sanktecxo; kaj la lokon de Miaj piedoj Mi faros honorata. 14 Kaj humile venos al vi la filoj de viaj premantoj, kaj cxetos sin antacx viajn piedojn cxiuj, kiuj vin malestimis; kaj oni nomos vin

urbo de la Eternulo, Cion de la Sanktulo de Izrael. 15 Anstatacx tio, ke vi estis forlasita kaj malamata kaj neniu volis preterpasi vin, Mi faros vin fierindacxo de la mondo, cxojo de cxiuj generacioj. 16 Kaj vi nutros vin per la lakto de la popoloj kaj per la abundacxo de la recxo; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas via Savanto kaj via Liberiganto, la Potenculo de Jakob. 17 Anstatacx kupro Mi alportos oron, kaj anstatacx fero Mi alportos arcxenton, anstatacx ligno kupron, kaj anstatacx cxtonoj feron; kaj Mi faros via estraro la pacon kaj viaj administrantoj la justecon. 18 Oni ne plu acxdos pri perforto en via lando, pri malfelicxo kaj pereigo inter viaj limoj; kaj viajn murojn vi nomos savo kaj viajn pordegojn lacxda kanto. 19 La suno ne plu estos por vi lumo de la tago, kaj la brilo de la luno ne lumos al vi; sed la Eternulo estos por vi lumo eterna, kaj via Dio estos via gloro. 20 Via suno ne plu subiros, kaj via luno ne kacxicxos; cxar la Eternulo estos por vi lumo eterna, kaj la tagoj de via funebro finicxos. 21 Kaj via popolo tuta estos justuloj, por eterne ili ekposedos la teron; tio estas markoto de Mia plantado, faro de Miaj manoj, per kiu Mi Min gloros. 22 El la plej malgranda faricxos milo, kaj el la plej sensignifa faricxos potenca popolo; Mi, la Eternulo, rapide faros tion en cxia tempo.

Cxapitro 61

1 La spirito de la Sinjoro, la Eternulo, estas sur mi, cxar la Eternulo min sanktoleis, por bonanonci al mizeruloj; Li sendis min, por bandacxi tiujn, kies koro estas vundita, por anonci liberecon al kaptitoj kaj malcxloson al malliberigitaj, 2 por proklami favorjaron de la Eternulo kaj vencxotagon de nia Dio, por konsoli cxiujn malcxojulojn, 3 por fari al la afliktitoj de Cion, ke oni donu al ili ornamon anstatacx cindro, oleon de cxojo anstatacx funebro, veston de gloro anstatacx spirito afliktita, kaj ke oni nomu ilin kverkoj de justeco, plantacxo de la Eternulo por Lia gloro. 4 Kaj ili rekonstruos la antikvajn ruinojn, restarigos la detruitacxojn de la antacxa tempo, kaj renovigos la ruinigitajn urbojn, dezertigitajn antacx multe da generacioj. 5 Staricxos fremduloj kaj pacxtos viajn cxafojn, kaj aligentuloj estos viaj plugistoj kaj vinberistoj. 6 Kaj vi estos nomataj pastroj de la Eternulo, servantoj de nia Dio oni nomos vin; la ricxacxon de popoloj vi mancxos, kaj per ilia gloro vi gloricxos. 7 Pro via honto vi ricevos duoble, pro la malhonoro ili cxojkantos sur siaj partoj; duoblacxon ili ili ekposedos en sia lando; cxojo eterna estos cxe ili. 8 cxar Mi, la Eternulo, amas justecon, malamas rabadon kaj maljustecon; kaj Mi fidele donos al ili ilian rekompenccon, kaj interligon eternan Mi faros kun ili. 9 Kaj ilia idaro estos fama inter la popoloj, kaj iliaj posteuloj inter la nacioj; cxiuj, kiuj ilin vidos, konos ilin, ke ili estas semo benita de la Eternulo.

10 Mi forte cxojas pri la Eternulo, mia animo cxojas pri mia Dio; cxar Li vestis min per vestoj de savo, per mantelo de justeco Li min kovris, kiel fiancxon, kiu sin ornamas per belacxo, kaj kiel fiancxinon, kiu metas sur sin siajn ornamacxojn. 11 cxar kiel la tero elirigas siajn kreskacxojn kaj kiel cxardeno elkreskigas siajn semojn, tiel la Sinjoro, la Eternulo, elkreskigos justecon kaj gloron antacx cxiuj popoloj.

Cxapitro 62

1 Pro Cion mi ne silentos, kaj pro Jerusalem mi ne haltos, cxis cxia praveco elicxos kiel brilo kaj cxia savo kiel brulanta torcxo. 2 Kaj la popoloj vidos vian felicxon, kaj cxiuj recxo; vian honoron; kaj oni nomos vin per nomo nova, kiun eldiros la bucxo de la Eternulo. 3 Kaj vi estos

belega krono en la mano de la Eternulo, kaj rexa kapornamo en la manplato de via Dio. 4 Oni ne plu nomos vin forlasita, kaj pri via lando oni ne plu diros, ke cxi estas dezerta; sed oni nomos vin Mia Favorata kaj vian landon Edzinigitino; cxar la Eternulo vin favoras kaj via lando havos edzon. 5 Kiel junulo prenas por kunvivado junulinon, tiel kunvivos kun vi viaj filoj; kaj kiel fiancxo cxojas pri la fiancxino, tiel cxojos pri vi via Dio.

6 Sur viaj muregoj, ho Jerusalemon, Mi starigis gardistojn, por ke la tutan tagon kaj la tutan nokton ili ne eksilentu; vi, kiuj memorigas pri la Eternulo, ne faru al vi ripozon, 7 kaj al Li ne donu ripozon, cxis Li arancxos kaj faros Jerusalemon gloro sur la tero. 8 La Eternulo cxuris per Sia dekstra mano kaj per Sia potenca brako: Mi ne plu donos vian grenon kiel mancxacxon al viaj malamikoj, kaj fremduloj ne trinkos vian moston, por kiu vi laboris; 9 sed cxiaj rikoltantoj cxin mancxos, kaj lacxdos la Eternulon; kaj cxiaj kolektantoj cxin trinkos en la korto de Mia sanktejo.

10 Pasu, pasu tra la pordegoj, pretigu vojon por la popolo; ebenigu, ebenigu la vojon, liberigu cxin de cxtonoj; levu standardon super la popoloj. 11 Jen la Eternulo acxdigas cxis la fino de la tero: Diru al la filino de Cion: Jen venas via Savanto; jen Lia rekompenco estas kun Li, kaj Lia repago antacx Li. 12 Kaj oni nomos ilin la sankta popolo, la liberigitoj de la Eternulo; kaj vin oni nomos urbo multevizitata kaj ne forlasata.

Cxapitro 63

1 Kiu estas tiu, kiu venas el Edom, en rucxaj vestoj el Bocra? tiu majesta en siaj vestoj, klinanta sin sub la grandeco de sia forto? Tio estas Mi, anoncanta la veron, potenca por helpi. 2 Kial Via drapiracxo estas rucxa, kaj Viaj vestoj kiel cxe tretanto en vinpremejo? 3 La premilon Mi sola tretis, kaj el la popoloj neniuj estis kun Mi; Mi tretis ilin en Mia kolero kaj piedpremis ilin en Mia furiozo; kaj cxprucis ilia sango sur Mian veston, kaj Mian tutan drapiracxon Mi malpurigis. 4 cxar la tago de vencxo estas en Mia koro, kaj la jaro de Miaj liberigotoj venis. 5 Mi rigardis, sed Mi ne trovis helpanton; Mi miris, sed Mi ne trovis subtenanton; tiam helpis Min Mia brako, kaj Mia furiozo Min subtenis. 6 Kaj Mi dispremis popolojn en Mia kolero kaj ebriigis ilin per Mia furiozo, kaj Mi elvercxis sur la teron ilian sangon.

7 Mi proklamos la favorkorecon de la Eternulo, la lacxdon al la Eternulo, pro cxio, kion la Eternulo faris por ni, kaj pro la multe da bono, kiun Li faris al la domo de Izrael konforme al Sia kompatemeco kaj granda favorkoreco. 8 Kaj Li diris: Ili estas ja Mia popolo, filoj, kiuj ne perfidas; kaj Li faricxis ilia Savanto. 9 En cxiaj iliaj suferoj Li ankacx suferis, kaj ancxelo de cxe Li helpis ilin; en Sia amo kaj en Sia kompato Li liberigis ilin; Li prenis ilin sur Sin kaj portis ilin en cxiaj tempoj de la antikveco. 10 Sed ili ribelis, kaj indignigis Lian sanktan spiriton; tial Li faricxis ilia malamiko kaj mem batalis kontraux ili. 11 Kaj Lia popolo rememoris la tempon antikvan de Moseo, dirante: Kie estas Tiu, kiu elkondukis ilin el la maro kune kun la pacxtanto de Liaj cxafoj? kie estas Tiu, kiu metis internen de ili Sian sanktan spiriton? 12 Tiu, kiu gvidis per Sia majesta brako la dekstran manon de Moseo? Tiu, kiu disfendis antacx ili la akvon, por fari al Si nomon eternan? 13 Tiu, kiu kondukis ilin tra la abismoj kiel cxevalon tra la dezerto, kaj ili ne falpucixis? 14 Kiel brutaro malsupreniras en la valon kaj la spirito de la Eternulo donas al cxi ripozon, tiel Vi kondukis Vian popolon, por fari al Vi gloran nomon. 15 Rigardu el la cxielo kaj vidu el Via sankta kaj majesta locxejo: kie estas Via fervoro kaj potenco? Via

granda interno kaj Via kompato fortiricxis de mi. 16 Vi estas ja nia patro; Abraham ja ne scias pri ni, kaj Izrael nin ne rekonas; Vi, ho Eternulo, estas nia patro; nia Liberiganto--tia estas de eterne Via nomo. 17 Kial, ho Eternulo, Vi permesis al ni forvagi de Viaj vojoj, obstinigis nian koron, ke ni Vin ne respektu? Returnu Vin pro Viaj servantoj, pro Viaj heredaj triboj. 18 Ne longe posedis Via sankta popolo; niaj malamikoj dispemis per la piedoj Vian sanktejon. 19 Ni faricxis kiel tiuj, kiujn Vi neniam regis, kiuj neniam estis nomataj per Via nomo.

Cxapitro 64

1 Ho, se Vi disfendus la cxielon kaj malsuprenirus, antacx Vi ektremus la montoj; 2 aperu kiel fajro, kiu bruligas lignerojn, kiel akvo, kiu bolas de fajro, por konigi Vian nomon al Viaj malamikoj; antacx Via vizacxo ektremu la popoloj! 3 Kiam Vi faris miraklojn, kiujn ni ne atendis, kiam Vi malsupreniris, antacx Vi ektremis la montoj. 4 Neniam oni tion acxdis, ne eksciis per la orelo, nek okulo tion vidis, ke iu dio krom Vi tion faras por tiuj, kiuj esperas je li. 5 Vi renkontis tiujn, kiuj cxoje faris justacxon kaj memoris Vin sur Viaj vojoj; kvankam Vi koleris, kiam ni pekis, tamen per ili ni cxiam estis savataj. 6 Ni cxuij faricxis kiel malpuruloj, kaj nia tuta virto estas kiel makulita vesto; ni cxuij velkas kiel folio, kaj niaj pekoj portas nin kiel vento. 7 Kaj neniu vokas Vian nomon, nek vekicxas, por forte sin teni je Vi; cxar Vi kovris Vian vizacxon antacx ni kaj lasas nin pereji per niaj pekoj. 8 Sed nun, ho Eternulo, Vi estas nia Patro; ni estas la argilo, kaj Vi estas nia formanto, kaj ni cxuij estas la produkto de Via mano. 9 Ne koleru, ho Eternulo, tro forte, kaj ne eterne memoru la kulpon; ho, rigardu, ni cxuij estas Via popolo. 10 Viaj sanktaj urboj faricxis dezerto, Cion faricxis dezerto, Jerusalem ruino. 11 Nia sankta kaj belega domo, en kiu niaj patroj Vin lacxdadis, estas forbruligita per fajro, kaj cxuij niaj dezirindacxo faricxis ruinoj. 12 cxu malgracx cxio cxi tio Vi retenos Vin, ho Eternulo? cxu Vi silentos kaj tiel forte nin premos?

Cxapitro 65

1 Mi estis preta respondi al tiuj, kiuj tion ne petis; Mi estis trovebla por tiuj, kiuj Min ne sercxis; al popolo, kiu ne vokis Mian nomon, Mi diris: Jen Mi estas, jen Mi estas. 2 cxikutage Mi etendis Miajn manojn al popolo obstina, al tiuj, kiuj iras vojon malbonan, lacx siaj intencoj; 3 al popolo, kiu konstante indignigas Min antacx Mia vizacxo; al homoj, kiuj bucxas oferojn en cxardenoj kaj incensas sur brikoj; 4 al homoj, kiuj sidas inter la tomboj kaj noktas en kavernoj, mancxas viandon de porko, kaj havas abomenindan supon en siaj vazoj; 5 kiuj diras: Iru for, ne alproksimicxu al mi, cxar mi estas pli sankta ol vi. Tiuj estas fumo por Mia nazo, fajro brulanta la tutan tagon. 6 Tio estas enskribita antacx Mi: Mi ne eksilentos, cxis Mi repagos; kaj Mi repagos sur ilian bruston 7 viajn kulpojn kaj kune ankacx la kulpojn de viaj patroj, diras la Eternulo, kiuj incensis sur la montoj kaj ofendis Min sur la montetoj; kaj Mi remezuros al ili iliajn antacxajn farojn sur ilian bruston.

8 Tiele diras la Eternulo: Kiel se en vinberaro trovicxas mosto, oni diras: Ne difektu cxin, cxar en cxi estas beno, tiel Mi agos pro Miaj servantoj, ke Mi ne pereigu cxuijn. 9 Kaj Mi elirigos el Jakob semon kaj el Jehuda heredanton de Miaj montoj, kaj heredos ilin Miaj elektitoj, kaj Miaj servantoj tie loxos. 10 Kaj cxaron estos pacxtejo de cxafoj, kaj la valo Acxor kucxejo de bovoj por Mia popolo, kiu sercxas Min. 11 Sed vin, kiuj forlasis la Eternulon, forgesis Mian sanktan

monton, aranxas tablon por la Felicxo, kaj faras vercxon por la Destino-- 12 vin Mi destinoj por la glavo, kaj cxiuj vi genuos por la bucxo, pro tio, ke Mi vokis kaj vi ne respondis, Mi parolis kaj vi ne acxskultis, kaj vi faris malbonon antacx Miaj okuloj, kaj elektis tion, kio ne placxis al Mi.

13 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Miaj servantoj manxos, kaj vi malsatos; Miaj servantoj trinkos, kaj vi soifos; Miaj servantoj cxojos, kaj vi hontos; 14 Miaj servantoj kantos pro kora gajeco, kaj vi krios pro kora doloro kaj ploros pro aflikto de spirito. 15 Kaj vi donos vian nomon al Miaj elektitoj por malbeno, kaj la Sinjoro, la Eternulo, vin mortigos; sed Siajn servantojn Li nomos per alia nomo. 16 Kiu sin benos sur la tero, tiu benos sin per la Dio vera; kaj kiu cxuros sur la tero, tiu cxuros per la Dio vera; cxar forgesitaj estos la antacxaj suferoj kaj forkacxixos antacx Miaj okuloj. 17 cxar jen Mi kreos novan cxielon kaj novan teron; kaj la antacxaxo ne estos rememorigata, kaj oni ne pensos pri cxi. 18 Kaj vi nur cxojos kaj estos gajaj cxiam pri tio, kion Mi kreos; cxar jen Mi kreos Jerusalemon por cxojo kaj cxian popolon por gajeco. 19 Kaj Mi cxojos pri Jerusalemon, kaj Mi estos gaja pri Mia popolo; kaj oni ne plu acxdos en cxi vocxon de ploro, nek vocxon de plendo. 20 Ne plu estos tie infano acx maljunulo, kiu ne atingus la plenecon de siaj tagoj; cxar junulo mortos en la acxo de cent jaroj, kaj pekulo estos malbenata per acxo centjara. 21 Ili konstruos domojn kaj loxos en ili; ili plantos vinbercxardenojn kaj manxos iliajn fruktojn. 22 Ili ne konstruos, ke alia loxux; ili ne plantos, ke alia mancxu; cxar kiel la tagoj de arbo estas la tagoj de Mia popolo, kaj Miaj elektitoj eluzos la produktojn de siaj manoj cxis plena malnovicxo. 23 Ili ne laboros vane kaj ne naskos por perejo; cxar ili estos semo de benitoj de la Eternulo, kaj iliaj posteuloj kun ili. 24 Kaj estos tiel, ke antacx ol ili vokos, Mi respondos; ili estos ancoracx parolantaj, kaj Mi jam acxdos. 25 Lupo kaj cxafido pacxticxos kune, leono simile al bovo manxos pajlon, kaj mancxaxo de serpento estos polvo. Ili ne faros malbonon nek difekton sur Mia tuta sankta monto, diras la Eternulo.

Cxapitro 66

1 Tiele diras la Eternulo: La cxielo estas Mia trono, kaj la tero estas Mia piedbenketo; kie do estos la domo, kiun vi konstruos por Mi? kaj kie estos la loko por Mia ripozo? 2 cxion tion faris ja Mia mano, kaj tiel cxio faricxis, diras la Eternulo. Nur tion Mi rigardas: humilulon kaj spirite-afliktiton, kiu respektegas Mian vorton. 3 Unu bucxas bovon, alia mortigas homon; unu bucxoferas cxafidon, alia rompas la kolon al hundo; unu alportas farunoferon, alia sangon de porko; unu incensas olibanon, alia precxas al idolo. Sed kiel ili elektis al si siajn vojojn kaj ilia animo cxuas ilian abomenindacxon, 4 tiel ankacx Mi elektos por ili petolantojn kaj venigos sur ilin tion, kion ili timis; cxar Mi vokis, kaj neniuj respondis; Mi parolis, kaj ili ne acxskultis; sed ili faris malbonon antacx Miaj okuloj, kaj elektis tion, kio ne placxis al Mi.

5 Acxskultu la parolon de la Eternulo, vi, kiuj respektegas Lian parolon: Viaj fratoj, kiuj vin malamas kaj forpucas pro Mia nomo, diras: La Eternulo montru Sian gloron, por ke ni vidu vian cxojon! Sed ili estos hontigitaj. 6 Acxdicxas brua vocxo el la urbo, vocxo el la templo, vocxo de la Eternulo, kiu repagas merititacxon al Siaj malamikoj. 7 Antacx ol cxi eksentis dolorojn, cxi naskis; antacx ol venis al cxi la akucxixaj suferoj, cxi elfaligis filon. 8 Kiu acxdis ion similan? kiu vidis ion similan? cxu la tero naskas en unu tago? cxu naskicxas popolo per unu fojo, kiel, apenacx eksentinte naskajn dolorojn, tuj naskis Cion siajn filojn? 9 cxu Mi, malfermante la uteron, ne lasus naski? diras la Eternulo. cxu Mi, kiu pretigis la naskon, mem

cxin haltigus? diras via Dio.

10 cxoju kun Jerusalemon kaj estu gajaj pri cxi cxiuj cxiaj amantoj; forte cxoju pri cxi cxiuj, kiuj ploris pri cxi. 11 Sucxu kaj saticxu el la brusto de cxiaj konsoloj; sucxu kaj cxuu la abundon de cxia gloro. 12 cxar tiele diras la Eternulo: Jen Mi fluigos sur cxin pacon kiel riveron, kaj la rixacxon de la popoloj kiel disvercxixintan torenton, por ke vi sucxu; sur la brakoj vi estos portataj, kaj sur la genuoj vi estos dorlotataj. 13 Kiel homon, kiun konsolas lia patrino, tiel Mi vin konsolos; kaj en Jerusalemon vi estos konsolataj. 14 Kaj vi vidos, kaj cxojos via koro, kaj viaj ostoj viglicxos kiel frecha verdacxo; kaj la mano de la Eternulo faricxos konata al Liaj servantoj, kaj Lia kolero al Liaj malamikoj. 15 cxar jen la Eternulo venos en fajro, kaj Lia cxaro estos kiel ventego, por elvercxi en ardo Sian koleron kaj en flama fajro Sian indignon. 16 cxar per fajro kaj glavo la Eternulo faros juxxon super cxiu karno; kaj multaj estos la frapitoj de la Eternulo. 17 Tiuj, kiuj sanktigas kaj purigas sin por la cxardenoj, starante post unu en la mezo, kiuj mancxas viandon de porko kaj abomenindacxon kaj musojn, cxiuj kune estos ekstermitaj, diras la Eternulo. 18 Kaj por Mi, pro iliaj faroj kaj intencoj, venis la tempo kolekti cxiujn popolojn kaj gentojn, por ke ili venu kaj vidu Mian gloron. 19 Kaj Mi faros sur ili signon, kaj la savicxintojn el ili Mi sendos al la popoloj Tarxix, Pul, kaj Lud, al la strexantoj de pafarkoj, al Tubal kaj Javan, sur la malproksimajn insulojn, kiuj ne acxdis la famon pri Mi kaj ne vidis Mian gloron; kaj ili proklamos Mian gloron inter la popoloj. 20 Kaj ili venigos cxiujn viajn fratojn el inter cxiuj popoloj kiel donacon al la Eternulo, sur cxevaloj kaj cxaroj, en veturiloj, kaj sur muloj kaj kameloj, sur Mian sanktan monton en Jerusalemon, diras la Eternulo, simile al tio, kiel la Izraelidoj alportadis la donacojn en la domon de la Eternulo en pura vazo. 21 Kaj el ili Mi prenos al Mi pastrojn kaj Levidojn, diras la Eternulo. 22 cxar kiel la nova cxielo kaj la nova tero, kiujn Mi kreos, staros antacx Mi, diras la Eternulo, tiel staros via idaro kaj via nomo. 23 Kaj regule en cxiu monatkomeno kaj en cxiu sabato venos cxiu karno, por adorklinicxi antacx Mi, diras la Eternulo. 24 Kaj ili eliros kaj vidos la kadavrojn de la homoj, kiuj malbonagis kontrakx Mi; cxar ilia vermo ne mortos kaj ilia fajro ne estingicxos, kaj ili estos abomenindacxo por cxiu karno.

JEREMIA

Cxapitro 1

1 Paroloj de Jeremia, filo de cxilkija, el la pastroj, kiuj estis en Anatot, en la lando de Benjamen; 2 al kiu aperis la vorto de la Eternulo en la tempo de Jocxija, filo de Amon, rexo de Judujo, en la dek-tria jaro de lia recxado, 3 kaj poste en la tempo de Jehojakim, filo de Jocxija, rexo de Judujo, cxis la fino de la dek-unua jaro de Cidkija, filo de Jocxija, rexo de Judujo, cxis la forkonduko de la Jerusalemanoj en la kvina monato.

4 Aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: 5 Antacx ol Mi formis vin en la utero, Mi vin konis, kaj antacx ol vi eliris el la ventro, Mi vin sanktigis, Mi faris vin profeto por la popoloj. 6 Mi diris: Ho ve, Sinjoro, ho Eternulo! mi ne povoscias paroli, cxar mi estas juna. 7 Sed la Eternulo diris al mi: Ne diru, ke vi estas juna; sed cxien, kien Mi sendos vin, iru, kaj cxion, kion Mi ordonos al vi, parolu. 8 Ne timu ilin; cxar Mi estas kun vi, por savi vin, diras la Eternulo. 9 Kaj la Eternulo etendis Sian manon kaj ektucxis mian bucxon, kaj la Eternulo diris al mi: Jen Mi enmetis Miajn vortojn en vian bucxon. 10 Vidu, Mi starigas vin hodiace super la popoloj kaj super la regnoj, por elcxiri, rompi, pereigi, kaj detrui, por konstrui kaj planti.

11 Kaj aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: Kion vi vidas, Jeremia? Kaj mi diris: Mi vidas bastonon maldormantan. 12 Kaj la Eternulo diris al mi: Vi vidis bone; cxar Mi maldormos pri Mia vorto, por plenumi cxin. 13 Kaj duafoje aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: Kion vi vidas? Kaj mi diris: Mi vidas flame bolantan poton, kaj cxi rigardas de norde. 14 Kaj la Eternulo diris al mi: De norde venos la malfelicxo sur cxuijn loxantojn de la lando. 15 cxar jen Mi alvokos cxuijn gentojn de la nordaj regnoj, diras la Eternulo, kaj ili venos kaj starigos cxiu sian tronon antacx la pordegoj de Jerusalemo kaj cxirkacx cxiaj muregoj kaj antacx cxiaj urboj de Judujo. 16 Kaj Mi eldiros Mian verdikton pri ili pro cxiaj iliaj malbonagoj, pro tio, ke ili forlasis Min kaj incensis al aliaj dioj kaj adorklinicxis antacx la faritacxo de siaj manoj. 17 Kaj vi zonu viajn lumbojn, levicxu, kaj diru al ili cxion, kion Mi ordonas al vi; ne tremu antacx ili, por ke Mi ne tremigu vin antacx ili. 18 Jen Mi faras vin hodiace fortikigita urbo, fera kolono, kaj kupraj muroj en la tuta lando, kontracx la rexo de Judujo, kontracx cxiaj princoj, kontracx cxiaj pastroj, kaj kontracx la popolo de la lando. 19 Ili batalos kontracx vi, sed ne venkos vin; cxar Mi estas kun vi, diras la Eternulo, por savi vin.

Cxapitro 2

1 Kaj aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: 2 Iru kaj prediku al la oreloj de Jerusalemo, dirante: Tiele diras la Eternulo: Mi memoras la piecon de via juneco, la amon de via fiancxineco, kiam vi sekvis Min en la dezerto, en lando ne prisemita. 3 Izrael tiam estis sanktacxo de la Eternulo, Lia unua frukto; cxiaj, kiuj mancxis cxin, estis kondamnitaj, malbono venis sur ilin, diras la Eternulo.

4 Acxskultu la vorton de la Eternulo, ho domo de Jakob kaj cxiuj familioj de la domo de Izrael. 5 Tiele diras la Eternulo: Kian maljustacxon viaj patroj trovis en Mi, ke ili malproksimicxis de Mi kaj sekvis vantacxon kaj mem vanticxis? 6 Kaj ili ne diris: Kie estas la Eternulo, kiu elkondukis nin el la Egipta lando, kiu kondukis nin tra dezerto, tra lando de stepoj kaj kavoj, tra lando seka kaj malluma, tra lando, kiun neniu trapasis kaj kie neniu loxis? 7 Kaj Mi venigis vin en landon fruktodonan, por ke vi mancxu cxiajn fruktojn kaj bonacxojn; sed vi venis kaj malpurigis Mian landon, kaj Mian heredacxon vi faris abomenindacxo. 8 La pastroj ne diris: Kie estas la Eternulo? la lecxokompetentuloj ne atentis Min, la pacxtistoj perfidis Min, la profetoj profetis per Baal kaj sekvis idolojn. 9 Pro tio Mi ancoracx procesos kun vi, diras la Eternulo, kaj kun la filoj de viaj filoj mi procesos. 10 cxar iru sur la insulojn de la Kitidoj kaj rigardu, sendu al la Kedaridoj kaj esploru bone kaj rigardu, cxu tie estas farita io simila. 11 cxu ia popolo cxancxis siajn diojn, kvankam ili ne estas dioj? sed Mia popolo cxancxis sian gloron je idoloj. 12 Miregu pri tio, ho cxielo, sentu teruron kaj forte konsternicxu, diras la Eternulo. 13 cxar du malbonagojn faris Mia popolo: Min ili forlasis, la fonton de viva akvo, por elhaki al si putojn, truhavajn putojn, kiuj ne povas teni akvon. 14 cxu Izrael estas sklavo, acx cxu li estas infano de la domo? kial li faricxis rabitacxo? 15 Kontracx li blekegis leonidoj, forte kriis, kaj ili faris lian landon dezerto; liaj urboj estas bruligitaj, kaj neniu loxas en ili. 16 Ecx la filoj de Nof kaj de Tacxpancxes frakasis vian verton. 17 Vi jam mem tion faris al vi, cxar vi forlasis la Eternulon, vian Dion, en la tempo, kiam Li gvidis vin sur la vojo. 18 Kaj nun por kio vi bezonas la vojon al Egiptujo? cxu por trinki la akvon de Nilo? Kaj por kio vi bezonas la vojon al Asirio? cxu por trinki la akvon de Ecxfrato? 19 Via malboneco vin punos, kaj viaj malbonagoj faros al vi riprocxojn, por ke vi sciu kaj vidu, kiel malbone kaj maldolcxe estas, ke vi forlasis la Eternulon, vian Dion, kaj ne timas Min, diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot. 20 cxar antacx longe vi rompis vian jugon kaj discxiris viajn cxnurojn, kaj vi diris: Mi ne plu malbonagos; tamen sur cxiu alta loko kaj sub cxiu verda arbo vi kucxigis vin kiel malcxastistino. 21 Mi plantis vin kiel bonegan vinberbrancxon, portontan plej cxustajn fruktojn; kiel do vi cxancxicxis cxe Mi je vinberbrancxo sovacxa? 22 Se vi ecx lavus vin per natro kaj uzus por vi multe da sapo, via malvirto tamen restos makula antacx Mi, diras la Sinjoro, la Eternulo. 23 Kiel vi povas diri: Mi ne malpurigis min, mi ne sekvis Baalojn? rigardu vian agadon en la valo, pripensu, kion vi faris, juna kamelino rapidpieda, petolanta sur sia vojo. 24 Kiu povas reteni sovacxon azeninon, al kutimicxintan al la dezerto, kiam cxi sopiregas de sia volupta celado? cxiuj, kiuj cxin sercxas, ne bezonas lacicxi, en la sama strato ili cxin trovos. 25 Detenu viajn piedojn de nudeco kaj vian gorcxon de soifo. Sed vi diras: Ne, mi ne volas, cxar mi amas fremdulojn kaj mi sekvos ilin. 26 Kiel cxtelinto hontas, kiam oni lin trovas, tiel estas hontigita la domo de Izrael, ili, iliaj recxoj, iliaj princoj, iliaj pastroj, kaj iliaj profetoj, 27 kiuj diras al ligno: Vi estas mia patro; kaj al cxtono: Vi min naskis. Ili turnis al Mi la nukon, ne la vizacxon; sed en la tempo de sia malfelicxo ili diras: Levicxu, kaj savu nin. 28 Kie do estas viaj dioj, kiujn vi faris al vi? ili levicxu, se ili povas vin savi en la tempo de via malfelicxo; cxar kiom da urboj, tiom da dioj vi havas, ho Jehuda.

29 Kial vi volas disputi kun Mi? vi cxiuj defalis de Mi, diras la Eternulo. 30 Vane Mi frapis viajn infanojn, ili ne akceptis la moralinstruon; via glavo ekstermis viajn profetojn, kiel furioza leono. 31 Ho generacio, atentu la vorton de la Eternulo! cxu Mi estis por Izrael dezerto acx lando malluma? Kial do Mia popolo diras: Ni mem estas sinjoroj, ni ne plu iros al Vi? 32 cxu virgulino forgesas sian ornamon, acx fiancxino sian cxirkacxligon? sed Mia popolo Min forgesis jam de tempo nekalkulebla. 33 Kiel vi beligas vian vojon, por sercxi amon! al agoj malbonaj vi

ja alkutimiĉxis. 34 Ecx sur viaj baskoj oni trovas sangon de malricxuloj, senkulpuloj; ne en foskavoj Mi tion trovis, sed sur cxiuj tiuj lokoj. 35 Vi diras: Mi estas senkulpa, Lia kolero deturnu sin de mi. Sed Mi postulos juxxon inter ni pro tio, ke vi diras: Mi ne pekis. 36 Kiel malestiminda vi faricxis, cxancxante vian vojon! De Egiptujo vi estos tiel same hontigita, kiel vi estas hontigita de Asirio. 37 Ankacx el tie vi eliros kun la manoj sur la kapo, cxar la Eternulo forpucxis viajn esperojn kaj vi ne sukcesos kun ili.

Cxapitro 3

1 Oni diras: Se viro forigas sian edzinon, kaj cxi foriras de li kaj edzinicxas kun alia viro, cxu li tiam povas reveni al cxi denove? cxu ne malpuricxus per tio tiu lando? Kaj vi malcxastis kun multaj amantoj; tamen revenu al Mi, diras la Eternulo. 2 Levu viajn okulojn al la altacxo, kaj rigardu; kie vi ne adultis? cxe la vojoj vi sidis por ili, kiel Arabo en la dezerto, kaj vi malpurigis la landon per via malcxastado kaj malbonagoj. 3 Pro tio estas retenitaj la pluvoj, kaj la printempa pluvo ne aperis; sed vi havas frunton de malcxastistino, vi ne plu volas honti. 4 Tamen vi kriis al Mi: Mia patro, Vi, gvidinto de mia juneco! 5 cxu Vi koleros eterne kaj konservos la koleron por cxiam? Tiel vi parolas, kaj tamen vi faras malbonon kaj kontraĉxstaras.

6 La Eternulo diris al mi en la tempo de la recxo Jocxija: cxu vi vidis, kion faris la defalinta Izrael? cxi iris sur cxiun altan monton kaj sub cxiun verdan arbon kaj tie malcxastis. 7 Kaj post kiam cxi faris cxion cxi tion, Mi diris: Revenu al Mi; sed cxi ne revenis. Kaj tion vidis cxia perfidema fratino Judujo. 8 Mi vidis cxiujn adultacxojn de la defalinta Izrael, kaj Mi forpelis cxin kaj donis al cxi eksedzigan leteron; tamen ne ektimis cxia perfidema fratino Judujo, sed cxi iris kaj ankacx malcxastis. 9 Kaj de la bruo de cxia malcxastado malpuricxis la lando, kaj cxi adultis kun cxtono kaj kun ligno. 10 Kaj malgracx cxio cxia perfidema fratino Judujo revenis al Mi ne per sia tuta koro, sed nur hipokrite, diras la Eternulo. 11 Kaj la Eternulo diris al mi: La defalinta Izrael estas piulino en komparo kun la perfidema Judujo. 12 Iru, kaj proklamu cxi tiujn vortojn norden, kaj diru: Revenu, defalinta Izrael, diras la Eternulo; Mi ne forturnos de vi Mian vizacxon, cxar Mi estas kompatema, diras la Eternulo, Mi ne koleros eterne. 13 Nur konfesu vian kulpon, ke vi pekis kontraĉx la Eternulo, via Dio, kaj kuradis al aliaj sub cxiun verdan arbon, kaj Mian vocxon vi ne acxskultis, diras la Eternulo. 14 Revenu, defalintaj infanoj, diras la Eternulo, cxar Mi estas via sinjoro, kaj Mi prenos vin po unu el urbo kaj po du el tribo kaj venigos vin en Cionon. 15 Kaj Mi donos al vi pacxtistojn lacx Mia koro, kiuj pacxtos vin kun sciado kaj sacxeco. 16 Kaj kiam vi kreskos kaj multicxos en la lando en tiu tempo, diras la Eternulo, oni ne plu parolos pri la kesto de interligo de la Eternulo; cxi ne venos en la koron, oni ne rememoros cxin, oni ne sercxos cxin, oni ne faros cxin denove. 17 En tiu tempo oni nomos Jerusalemon trono de la Eternulo, kaj tie kolekticxos cxiuj popoloj en la nomo de la Eternulo, en Jerusalemo, kaj ili ne plu sekvos la logojn de sia malbona koro. 18 En tiu tempo la domo de Jehuda iros al la domo de Izrael, kaj ili kune iros el la norda lando en la landon, kiun Mi donis kiel heredacxon al viaj patroj. 19 Mi diris: Kiamaniere Mi alkalkulos vin al la filoj, kaj donos al vi la cxarman landon, la plej belan heredacxon inter multe da popoloj? Kaj Mi diris: Vi nomos Min patro, kaj vi ne fordeturnos vin de Mi. 20 Sed kiel virino, kiu perfidis sian amanton, tiel vi perfidis Min, ho domo de Izrael, diras la Eternulo. 21 Vocxo estas acxdata sur la altacxo, plenda plorado de la filoj de Izrael, cxar ili malvirtigis sian vojon, forgesis la Eternulon, sian Dion. 22 Revenu, defalintaj infanoj; Mi resanigos vian defalon. Jen ni venis al Vi, cxar Vi estas la

Eternulo, nia Dio. 23 Vere, mensogo estis en la altacxoj, en la multo da montoj; nur en la Eternulo, nia Dio, estas la savo de Izrael. 24 La hontindacxo formancis la penadon de niaj patroj de post nia juneco: iliajn cxafojn, iliajn bovojn, iliajn filojn, kaj iliajn filinojn. 25 Ni kucxu en nia abomenindacxo, kaj nia hontindacxo nin kovru; cxar kontrakx la Eternulo, nia Dio, ni pekis, ni kaj niaj patroj, de nia juneco cxis la nuna tago, kaj ni ne acxskultis la vocxon de la Eternulo, nia Dio.

Cxapitro 4

1 Se vi volas rekonverti vin, ho Izrael, diras la Eternulo, rekonvertu vin al Mi; kaj se vi forigos viajn abomenindacxojn de antacx Mia vizacxo, kaj ne plu vagados, 2 kaj se vi en vero, bonordo, kaj pieco cxuros: Kiel la Eternulo vivas, tiam ankacx la popoloj benos sin per Li kaj gloros sin per Li.

3 cxar tiele diras la Eternulo al la viroj de Judujo kaj al Jerusalem: Plugu al vi novan plugokampon, kaj ne semu inter dornacxo. 4 Cirkumcidu vin al la Eternulo kaj forigu la prepucion de via koro, ho viroj de Judujo kaj loxantoj de Jerusalem, por ke Mia kolero ne eliru kiel fajro kaj ne brulu pro viaj malbonagoj tiel, ke neniu cxin estingos. 5 Proklamu en Judujo, acxdigu en Jerusalem, prediku kaj trumpetu en la lando; voku per plena vocxo, kaj diru: Kolekticxu, kaj ni iru en la fortikigitajn urbojn. 6 Levu standardon en Cion, kuru, ne haltu; cxar malfelicxon Mi venigas de nordo kaj grandan pereon. 7 Leono levicxas el sia densejo, kaj pereiganto de popoloj elmovicxas kaj eliras el sia loko, por fari vian landon dezerto; viaj urboj estos detruitaj, kaj neniu loxos en ili. 8 Pro tio zonu vin per sakacxo, ploru kaj cxemu, cxar la flama kolero de la Eternulo ne foricxas de ni. 9 En tiu tago, diras la Eternulo, senvivicxos la koro de la recxo kaj la koro de la princoj, konsternicxos la pastroj, kaj la profetoj konfuzicxos. 10 Kaj mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! cxu Vi erarigis cxi tiun popolon kaj Jerusalemon, dirinte: Vi havos pacon--kaj dume la glavo atingis jam la animon? 11 En tiu tempo oni diros al tiu popolo kaj al Jerusalem: Seka vento de la altacxo en la dezerto venas sur la vojon de la filino de Mia popolo, ne por ventumi kaj ne por purigi; 12 vento pli forta ol ili venos al Mi; tiam Mi diros Mian verdikton kontrakx ili. 13 Jen cxi levicxas kiel nuboj, kaj cxiaj cxaroj estas kiel ventegoj, cxiaj cxevaloj estas pli rapidaj ol agloj; ve al ni! ni estos ruinigitaj. 14 Lavu de la malbono vian koron, ho Jerusalem, por ke vi savicxu; cxis kiam loxos en vi viaj malbonaj pensoj? 15 Venas voko el la regiono de Dan, kaj malbona sciigo de la monto de Efraim: 16 Sciigu al la popoloj, acxdigu pri Jerusalem, ke siecxontoj venas el lando malproksima kaj sonigas sian vocxon kontrakx la urboj de Judujo. 17 Kiel kampogardistoj ili cxirkacxas cxin, cxar cxi ribelis kontrakx Mi, diras la Eternulo. 18 Via konduto kaj viaj faroj kacxzis tion al vi, tiu via malboneco, cxar cxi estas maldolcxa, cxar cxi penetris cxis via koro.

19 Mia internacxo, mia internacxo min doloras, batas mia koro, mi ne povas silenti; cxar vi, mia animo, acxdis sonon de korno, trumpetadon de batalo. 20 Estas proklamata malfelicxo post malfelicxo, cxar la tuta lando estas ruinigata, subite estas detruataj miaj domoj, momente miaj tendoj. 21 Kiel longe ancoracx mi vidos standardon, acxdos sonadon de korno? 22 cxar Mia popolo estas freneza, Min ili ne rekonas; ili estas malsacxaj infanoj, ili ne komprenas; sacxaj ili estas por fari malbonon, sed fari bonon ili ne povoscias.

23 Mi rigardas la teron, kaj jen cxi estas malplena kaj dezerta; la cxielon, kaj jen cxi estas

senluma. 24 Mi rigardas la montojn--ili tremas, kaj cxiuj montetoj cxancelicxas. 25 Mi rigardas--trovicxas neniun homon, kaj cxiuj bridoj de la cxielo disflugis. 26 Mi rigardas--la fruktoricxa lando faricxis dezerto, kaj cxiuj cxiaj urboj estas detruitaj de la Eternulo, de la flamo de Lia kolero. 27 cxar tiele diras la Eternulo: Dezertigita estos la tuta lando, sed plenan ekstermon Mi ne faros. 28 Pro tio la tero ploros kaj la cxielo supre malcxojos; cxar Mi eldiris Mian decidon, kaj Mi ne bedacxras, kaj Mi ne reprenos cxin. 29 Pro la bruoj de la rajdantoj kaj pafantoj forkuras la tuta urbo; oni kuras en densajn arbarojn, grimpas sur rokojn; cxiuj urboj malplenicxis, kaj neniun en ili loxas. 30 Kaj vi, dezertigita, kion vi faros? Ecx se vi metos sur vin purpuron, se vi ornamos vin per oraj ornamoj, se vi rucxe kolorigos vian vizacxon, vi ornamos vin vane: viaj amantoj vin malestimos, ili volos vin mortigi. 31 cxar Mi acxdas krion, kiel de naskantino, cxemegadon kiel de virino naskanta la unuan infanon, krion de la filino de Cion; cxi cxemas, kaj etendas siajn manojn: Ho ve al mi! cxar mia animo pereas de la mortigantoj.

Cxapitro 5

1 Trairu la stratojn de Jerusalem kaj rigardu, esploru kaj sercxu sur cxiaj palacoj, cxu vi trovos homon, kiu agas juste, kiu sercxas la veron--tiam Mi pardonos al cxi. 2 Ecx se ili diras: Mi cxuras per la Eternulo--ili tamen cxuras mensoge. 3 Ho Eternulo, Viaj okuloj rigardas ja la fidelecon; Vi batas ilin, sed ili ne sentas doloron; Vi preskacx pereigas ilin, sed ili ne volas preni moralinstruon; sian vizacxon ili faris pli malmola ol roko, ili ne volas konverticxi. 4 Mi diris al mi: Eble ili estas malricxuloj, malkleruloj, ili ne konas la vojon de la Eternulo, la lecxojn de sia Dio; 5 mi iros al la eminentuloj, kaj mi parolos kun ili: ili ja konas la vojon de la Eternulo, la lecxojn de sia Dio; sed ankacx ili cxiuj kune rompis la jugon, discxiris la cxnuojn. 6 Pro tio mortigos ilin leono el la arbaro, lupo el la stepo ilin prirabos, leopardo atendos ilin apud iliaj urboj; cxiu, kiu eliros el tie, estos discxirata. cxar multaj faricxis iliaj krimoj, fortaj faricxis iliaj perfidoj. 7 Kiel Mi tion pardonos al vi? viaj filoj Min forlasis kaj cxuris per ne-dioj. Mi cxurigis ilin, sed ili adultas kaj iras amase en malcxastejojn. 8 Ili faricxis kiel voluptemaj pasiaj cxevaloj; cxiu blekas al la edzino de sia proksimulo. 9 cxu Mi povas ne puni pro tio? diras la Eternulo; kaj cxu al tia popolo Mia animo povas ne vencxi? 10 Iru sur cxiajn muregojn kaj detruu ilin, tamen ne tute ekstermu; forigu cxiajn branxojn, cxar ne por la Eternulo ili estas. 11 cxar forte perfidis Min la domo de Izrael kaj la domo de Jehuda, diras la Eternulo. 12 Ili neis la ekzistadon de la Eternulo, kaj diris: Li ne ekzistas, kaj ne venos sur nin malbono, kaj glavon kaj malsaton ni ne vidos. 13 Kaj la profetoj estas kiel vento, ne trovicxas en ili la vorto de Dio; tiel faricxu al ili. 14 Pro tio tiele diras la Eternulo, Dio Cebaot: Pro tio, ke vi parolas tiajn vortojn, jen Mi metos Miajn vortojn en vian bucxon kiel fajron, kaj cxi tiu popolo estos kiel ligno, kiun cxi konsumos. 15 Jen Mi venigos sur vin, sur la domon de Izrael, popolon de malproksime, diras la Eternulo, popolon fortan, popolon antikvan, popolon, kies lingvon vi ne scias; kaj vi ne komprenos, kion cxi parolas. 16 cxia sacxulo estas kiel malfermita tombo; cxiuj ili estas herooj. 17 cxi formancxos vian rikolton kaj vian panon, ekstermos viajn filojn kaj viajn filinojn, formancxos viajn cxafojn kaj viajn bovojn, formancxos viajn vinberojn kaj viajn figojn, detruos per glavo viajn fortikigitajn urbojn, kiujn vi fidas. 18 Sed ecx en tiu tempo, diras la Eternulo, Mi ne pereigos vin tute. 19 Kaj kiam oni demandas: Pro kio la Eternulo, nia Dio, faras al ni cxion cxi tion? tiam diru al ili: Kiel vi forlasis Min kaj servas al fremdaj dioj en via lando, tiel vi servos al fremduloj en lando, kiu ne apartenas al vi.

20 Anoncu tion en la domo de Jakob kaj acxdigu en Judujo, dirante: 21 Acxskultu cxi tion, ho popolo malsacxa kaj senkora, kiu havas okulojn, sed ne vidas, havas orelojn, sed ne acxdas. 22 cxu vi ne timas Min? diras la Eternulo; cxu vi ne tremas antacx Mi, kiu faris sablon limo por la maro, arancxo eterna, kiun cxi ne transpacxas? kiom ajn cxi skuicxas, cxi nenion povas fari; kiom ajn bruas cxiaj ondoj, ili ne povas cxin transpacxi. 23 Sed cxi tiu popolo havas koron defaleman kaj neobeeman, ili defalis kaj foriris. 24 Kaj ili ne diris en sia koro: Ni timu la Eternulon, nian Dion, kiu donas al ni pluvon frusezonan kaj malfrusezonan en cxia tempo, kiu gardas por ni la semajnojn, destinitajn por la rikolto. 25 Viaj malbonagoj tion forklinis, kaj viaj pekaj forigis de vi la bonon. 26 cxar inter Mia popolo trovicxas malvirtuloj, kiuj faras insidojn, starigas pereigajn kaptilojn, kaptas la homojn. 27 Kiel birdejo estas plena de birdoj, tiel iliaj domoj estas plenaj de trompakiracxoj; tial ili faricxis grandaj kaj ricxaj. 28 Ili faricxis grasaj, ili faricxis dikaj; ili faris malbonajn agojn; juxxon ili ne faras, juxxon pri orfo, sed ili cxuas la vivon; justecon al malricxuloj ili ne faras. 29 cxu Mi povas lasi tion sen puno? diras la Eternulo; cxu al tia popolo Mia animo ne vencxos?

30 Io konsterna kaj terura faricxis en la lando: 31 la profetoj profetas malveracxon, kaj la pastroj regas per ili; kaj al mia popolo tio placxas. Kaj kion vi faros en la estonteco?

Cxapitro 6

1 Kuru rapide, ho filoj de Benjamin, el Jerusalem, kaj en Tekoa sonigu la trumpeton kaj super Bet-Kerem faru signalon; cxar de nordo aperas malbono kaj granda perejo. 2 Al bela kaj delikata virino Mi similigis la filinon de Cion. 3 Al cxi venos pacxtistoj kun siaj brutaroj, cxirkacx cxi ili starigos tendojn, kaj cxiu pacxtos sur sia loko. 4 Arancxu militon kontracx cxi; levicxu, ni iru en tagmezo. Ho ve al ni! cxar baldacx vespericxos, etendicxas la ombroj de vespero. 5 Levicxu, ni iru nokte, kaj ni detruu cxiajn palacojn. 6 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot: Haku cxiajn arbojn kaj arancxu remparon cxirkacx Jerusalem; cxi tiun urbon oni devas puni, cxi estas tute plena de malbonagoj. 7 Kiel fonto elfluigas sian akvon, tiel cxi elfluigas el si malbonon; nur perforteco kaj rabado estas acxdataj en cxi, antacx Mi estas cxiam turmentado kaj batado. 8 Prudenticxu, ho Jerusalem, por ke ne foricxu de vi Mia animo, por ke Mi ne faru vin dezerto, lando ne loxata.

9 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Oni kolektu la restacxon de Izrael kiel restacxon de vinberoj; eltiru kaj retiru vian manon, kiel cxirkolektanto de vinberoj super la korboj. 10 Kun kiu Mi parolu, kiun Mi admonu, ke oni Min acxskultu? ilia orelo ne estas cirkumcidita, kaj ili ne povas acxdi. Jen la vorton de la Eternulo ili malcxatas; ili ne deziras cxin. 11 Tial Mi plenicxis de kolero de la Eternulo, Mi ne plu povas toleri; elvercxu cxin sur la infanojn sur la strato kaj sur la interkonsilicxon de la junuloj; kiel viro, tiel ankacx virino estos kaptita, maljunulo kaj profundacxulo. 12 Iliaj domoj transiros al aliuloj, ankacx la kampoj kaj la edzinoj; cxar Mi etendos Mian manon sur la loxantojn de la lando, diras la Eternulo. 13 cxar cxiaj, de la malgrandaj cxis la grandaj, estas profitavidaj; kaj de la profetoj cxis la pastroj cxiaj faras malhonestacxon. 14 Kaj la vundojn de Mia popolo ili kuracas per facilanimigo, dirante, ke cxio estas en bona stato, kvankam ne estas bona stato. 15 cxu ili hontas, ke ili faras abomenindacxon? ili tute ne hontas, ili ecx ne povoscias rucxi; tial ili falos inter la falantoj, ili renversicxos, kiam Mi vizitos ilin, diras la Eternulo.

16 Tiele diras la Eternulo: Staricxu sur la vojoj kaj rigardu, kaj demandu pri la vojoj antikvaj, kia estas la bona vojo, kaj iru lacx cxi kaj trovu ripozon por via animo. Sed ili diris: Ni ne iros. 17 Kaj Mi starigis gardistojn super vi, dirante: Atentu la sonadon de la trumpeto. Sed ili diris: Ni ne atentis. 18 Tial acxdu, ho popoloj, kaj sciu, ho komunumoj, kio faricxas cxe ili. 19 Acxskultu, ho tero! jen Mi venigas malfelicxon sur cxi tiun popolon, frukton de iliaj pensoj; cxar ili ne atentis Miajn vortojn, kaj Mian instruon ili forpucxis. 20 Por kio Mi bezonas la olibanon venantan el cxeba, kaj la bonodoran kanon el malproksima lando? viaj bruloferoj ne placxas al Mi, kaj viaj bucxoferoj ne estas agrablaj al Mi. 21 Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi metos antacx cxi tiu popolo falpucxilon, kaj sur cxi falpucxixos kune patroj kaj filoj, najbaro kaj amiko pereos.

22 Tiele diras la Eternulo: Jen venos popolo el norda lando, kaj granda nacio levicxos de la randoj de la tero. 23 Pafarkon kaj lancon ili tenas forte; kruelaj ili estas kaj senkompataj; ilia vocxo bruas kiel maro; sur cxevaloj ili rajdas, armite por la batalo kiel unu homo, kontrakx vin, ho filino de Cion. 24 Kiam ni acxdis pri ili, mallevicxis niaj manoj, teruro kaj doloro nin atakis kiel naskantiron. 25 Ne eliru sur la kampon, ne iru sur la vojon, cxar la glavo de la malamiko vekas teruron cxirkacxe. 26 Ho filino de Mia popolo! zonu vin per sakacxo, rulu vin en cindro, funebru kiel pro sola filo, ploru maldolcxe, cxar subite venos sur nin la pereiganto. 27 Kiel esploranton Mi starigis vin inter Mia popolo, fortan, ke vi ekkonu kaj esploru ilian vojon. 28 cxuij ili estas obstinaj defalintoj, kalumniantoj, kupro kaj fero; cxuij ili estas degenerintoj. 29 La blovilo bruldifekticxis, la plumbo malaperis en la fajro; vane fandis la fandisto: la malbonuloj ne aparticxis. 30 Arcxento rifuzita oni nomos ilin, cxar la Eternulo forrifuzis ilin.

Cxapitro 7

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo: 2 Staricxu en la pordego de la domo de la Eternulo, kaj tie proklamu cxi tiun vorton, kaj diru: Acxskultu la vorton de la Eternulo, cxuij Judoj, kiuj venas en cxi tiun pordegon, por adorklinicxi al la Eternulo. 3 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Plibonigu vian vojon kaj vian konduton; tiam Mi locxigos vin sur cxi tiu loko. 4 Ne fidu la mensogajn vortojn, kiam oni diras al vi: cxi tie estas la templo de la Eternulo, la templo de la Eternulo, la templo de la Eternulo. 5 Nur se vi plibonigos vian vojon kaj vian konduton, se vi agos juste unu rilate la alian, 6 se vi ne premos fremdulon, orfon, kaj vidvinon, se vi ne vercxos senkulpan sangon sur cxi tiu loko, kaj ne sekvos aliajn diojn por via malfelicxo: 7 tiam Mi locxigos vin sur cxi tiu loko, en la lando, kiun Mi donis al viaj patroj, cxiam kaj eterne. 8 Jen vi fidas la mensogajn vortojn, kiuj neniom helpas. 9 cxtelante, mortigante, adultante, cxurante mensoge, incensante al Baal, kaj sekvante aliajn diojn, kiujn vi ne konas, 10 vi poste venas kaj staricxas antacx Mi en cxi tiu domo, kiu estas nomata per Mia nomo, kaj vi diras: Ni savicxis--kvankam vi plue faras cxuijn tiujn abomenindacxojn! 11 cxu cxi tiun domon, kiu estas nomata per Mia nomo, vi rigardas kiel neston de rabistoj? Mi bone vidas tion, diras la Eternulo. 12 Iru do al Mia loko en cxilo, kie Mi antacxe locxigis Mian nomon, kaj rigardu, kion Mi faris al cxi pro la malbonagoj de Mia popolo Izrael. 13 Kaj nun, cxar vi faras cxuijn tiujn farojn, diras la Eternulo, kaj Mi de frua mateno cxiam parolas al vi, kaj vi ne acxskultas, Mi vokas vin, kaj vi ne respondas; 14 tial al la domo, kiu estas nomata per Mia nomo kaj kiun vi fidas, kaj al la loko, kiun Mi donis al vi kaj al viaj patroj, Mi faros tiel, kiel Mi faris al cxilo. 15 Mi forpucxos vin de antacx Mi, kiel Mi forpucxis cxuijn viajn fratojn, la tutan idaron de Efraim.

16 Kaj vi ne precxu por cxi tiu popolo kaj ne direktu por ili supren krion kaj precxon kaj ne klopodu antacx Mi, cxar Mi ne acxskultos vin. 17 cxu vi ne vidas, kion ili faras en la urboj de Judujo kaj sur la stratoj de Jerusalem? 18 La filoj kolektas la lignon, kaj la patroj ekbruligas la fajron, kaj la virinoj knedas la paston, por fari kukojn por la recxino de la cxielo, kaj ili faras vercxoferojn al aliaj dioj, por cxagreni Min. 19 Sed cxu Min ili cxagrenas? diras la Eternulo; cxu ne sin mem, por hontigi sian vizacxon? 20 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mia kolero kaj indigno elvercxixos sur cxi tiun lokon, sur la homojn kaj sur la brutojn kaj sur la arbojn de la kampo kaj sur la fruktojn de la tero; cxi ekflamos kaj ne estingixos.

21 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Aldonu viajn bruloferojn al viaj bucxoferoj, kaj mancxu la viandon; 22 cxar Mi ne parolis al viaj patroj kaj Mi ne ordonis al ili pri bruloferoj kaj bucxoferoj en la tago, kiam Mi elkondukis ilin el la lando Egipta; 23 nur cxi tion Mi ordonis al ili: Acxskultu Mian vocxon, kaj Mi estos via Dio, kaj vi estos Mia popolo, kaj iru lacx la tuta vojo, kiun Mi montros al vi, por ke estu al vi bone. 24 Sed ili ne acxskultis kaj ne alklinis sian orelon, ili agis lacx siaj propraj pensoj, lacx la obstineco de sia malbona koro, kaj ili iris malantacxen, ne antacxen. 25 De post la tago, kiam viaj patroj eliris el la lando Egipta, cxis la nuna tago Mi sendadis al vi cxiujn Miajn servantojn, la profetojn, cxiutage Mi sendis; 26 sed ili ne acxskultis Min kaj ne alklinis sian orelon, ili obstinigus sian nukon, agis pli malbone ol iliaj patroj.

27 Kaj kiam vi diros al ili cxion cxi tion, ili ne acxskultos vin; kiam vi vokos ilin, ili ne respondos al vi. 28 Diru do al ili: Jen estas popolo, kiu ne acxskultas la vocxon de la Eternulo, sia Dio, kaj ne akceptas moralinstruon; la kredo malaperis kaj estas ekstermita el ilia bucxo.

29 Detondu viajn harojn kaj forcsetu ilin, kantu funebran kanton sur la altacxo; cxar la Eternulo forrifuzis kaj forpucxis la generacion, kiun Li koleras. 30 cxar la filoj de Jehuda faras malbonon antacx Miaj okuloj, diras la Eternulo; siajn abomenindacxojn ili metis en la domon, kiu estas nomata per Mia nomo, por malpurigi cxin. 31 Ili aranxis altacxojn de Tofet en la valo de la filo de Hinom, por bruligi siajn filojn kaj siajn filinojn en fajro, kion Mi ne ordonis kaj kio neniam estis en Miaj pensoj. 32 Pro tio jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam oni jam nomos tion ne Tofet kaj valo de la filo de Hinom, sed valo de mortigado, kaj en Tofet oni enterigos mortintojn, cxar mankos alia loko. 33 Kaj la kadavroj de cxi tiu popolo estos mancxacxo por la birdoj de la cxielo kaj por la bestoj de la tero, kiujn neniu fortimigos. 34 Kaj Mi cxesigos en la urboj de Judujo kaj sur la stratoj de Jerusalem la sonojn de cxojo kaj la sonojn de gajeco, la vocxon de fiancxo kaj la vocxon de fiancxino; cxar la lando faricxos dezerto.

Cxapitro 8

1 En tiu tempo, diras la Eternulo, oni elcxetos el iliaj tomboj la ostojn de la recxoj de Judujo kaj la ostojn de cxiaj princoj kaj la ostojn de la pastroj kaj la ostojn de la profetoj kaj la ostojn de la loxantoj de Jerusalem; 2 kaj oni discxetos ilin antacx la suno kaj antacx la luno kaj antacx la tuta armeo de la cxielo, kiujn ili amis, al kiuj ili servis, kiujn ili sekvis, kiujn ili sercxis, kaj al kiuj ili adorklinicxis; oni ne kolektos ilin kaj ne enterigos ilin, sed ili estos kiel sterko sur la supracxo de la tero. 3 Kaj preferos la morton ol la vivon cxiuj restintoj, kiuj restos el tiu malbona gento, kiuj restos en cxiuj lokoj, sur kiujn Mi dispelis ilin, diras la Eternulo Cebaot.

4 Kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo: cxu se oni falis, oni ne levicxas? cxu se oni devojicxis, oni ne volas reveni? 5 Kial do cxi tiu popolo en Jerusalema defalis per defalo obstina? ili forte sin tenas je la malveracxo kaj ne volas sin konverti. 6 Mi atentis kaj acxskultis, sed ili parolas nenion cxustan; neniun pentas sian malbonecon, dirante: Kion mi faris? cxiu fardonis sin al sia kurado, kiel cxevalo, kiu flugrapide kuras en la batalon. 7 Ecx cikonio sub la cxielo scias sian tempon, turto, hirundo, kaj gruo observas la tempon, kiam ili devas veni; sed Mia popolo ne scias la lecxon de la Eternulo. 8 Kiel vi diras: Ni estas sacxuloj, kaj ni havas antacx ni la instruon de la Eternulo? cxi faricxis ja mensogacxo per la mensoga skribilo de la skribistoj. 9 Per honto kovris sin la sacxuloj, konfuzicxis kaj implikigis; jen ili forrifuzis la vorton de la Eternulo, kian do sacxecon ili havas? 10 Tial Mi fardonos iliajn edzinojn al aliuloj, iliajn kampojn al venkintoj; cxar de malgrandulo cxis grandulo ili cxuij estas profitavidaj, de profeto cxis pastro ili cxuij faras malhonestacxon. 11 Kaj la vundojn de la filino de Mia popolo ili kuracas per facilanimigo, dirante, ke cxio estas en bona stato, kvankam ne estas bona stato. 12 cxu ili hontas, ke ili faras abomenindacxon? ili tute ne hontas, ili ecx ne povoscias rucxixi; tial ili falos inter la falantoj, ili renversicxos, kiam Mi vizitos ilin, diras la Eternulo. 13 Mi plene cxirkolektos ilin, diras la Eternulo; ne restos beroj sur la vinberbrancxo nek figoj sur la figarbo, kaj la folioj forvelkos, kaj Mi donos al ili plenan pereon. 14 Por kio ni sidas? kolekticxu, kaj ni iru en la fortikigitajn urbojn, kaj ni tie pereu; cxar la Eternulo, nia Dio, pereigas nin kaj trinkigas al ni akvon maldolcxan pro tio, ke ni pekis antacx la Eternulo. 15 Ni esperis pacon, sed venas nenio bona; ni esperis tempon de resanicxo, sed jen estas teruro. 16 El la regiono de Dan oni acxdas spiregadon de iliaj cxevaloj; de la blekegado de iliaj fortaj cxevaloj tremas la tuta tero; ili iras, kaj ili formancxos la teron, kaj tion, kio estas sur cxi, la urbon kaj cxiajn loxantojn. 17 cxar jen Mi sendos sur vin serpentojn, vipurojn, kiujn oni ne povas sorcxligi, kaj ili pikos vin, diras la Eternulo.

18 Mia malcxojo estas super cxuij malcxojoj, mia koro en mi doloras. 19 Jen mi acxdas kriadon de la filino de mia popolo el lando malproksima: cxu jam ne ekzistas la Eternulo en Cion? cxu cxia Recxo ne estas en cxi? Sed kial ili kolerigis min per siaj idoloj, per fremdaj vantacxo? 20 Pasis la rikolto, finicxis la somero, sed ni ne ricevis helpon. 21 La malfelicxo de mia popolo min afliktas, mi malcxojas, mi sentas teruron. 22 cxu ne ekzistas balzamo en Gilead? cxu ne ekzistas tie kuracisto? kial do ne venas resanicxo al la filino de mia popolo?

Cxapitro 9

1 Ho, se mia kapo havus sufixe da akvo kaj miaj okuloj estus fonto da larmoj! tage kaj nokte mi priplorus la mortigitojn el mia popolo. 2 Ho, se mi havus en la dezerto rifucxejon por migrantoj! tiam mi forlasus mian popolon kaj forirus de ili, cxar ili cxuij estas adultuloj, amaso da perfiduloj. 3 Per siaj langoj ili pafas mensogon kiel per pafarko, ne por vero ili forticxas sur la tero; ili iras de malbonago al malbonago, kaj Min ili ne konas, diras la Eternulo. 4 Gardu vin unu kontracx alia, kaj fidu neniun fraton; cxar cxiu frato insidas, kaj cxiu proksimulo disportas kalumniojn. 5 Unu trompas alian, kaj veron ili ne parolas; ili lernigis sian langon paroli malveron, ili laticxas de malbonagado. 6 Vi loxas meze de malhonesteco; pro malhonesteco ili ne volas koni Min, diras la Eternulo.

7 Tial tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen Mi fandos kaj elprovos ilin; cxar kiel alie Mi povas agi kun la filino de Mia popolo? 8 Ilia lango estas vundanta sago, cxi parolas trompe; per sia bucxo ili afable salutas sian proksimulon, sed en sia koro ili faras insidon kontraŭx li. 9 cxu pro tio Mi povas ne puni ilin? diras la Eternulo; cxu al tia popolo Mia animo ne vencxos?

10 Pri la montoj Mi ploros, kaj pri la kabanjoj en la dezerto Mi kantos funebre; cxar ili estas tiel bruligitaj, ke jam neniuj migrantoj en ilin eniras, kaj oni jam ne akxdas blekadon de brutoj; de la birdoj de la cxielo cxis la brutoj cxio diskuris, foriris. 11 Mi faros Jerusalemon amaso da cxtonoj, locxejoj de cxakaloj; kaj la urbojn de Judujo Mi dezertigos tiel, ke estos en ili neniuj locxantoj. 12 cxu ekzistas homo sacxa, kiu komprenus tion kaj klarigus tion, kion diras al li la bucxo de la Eternulo, pro kio la lando pereis kaj estas bruldetruita kiel dezerto tiel, ke neniuj iras tra cxi?

13 Kaj la Eternulo diris: Pro tio, ke ili forlasis Mian instruon, kiun Mi donis al ili, kaj ne akxskultis Mian vocxon kaj ne sekvis cxin, 14 sed sekvis la obstinecon de sia koro kaj la Baalojn, kiel lernigis al ili iliaj patroj: 15 tial tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi manxigos al tiu popolo vermuton kaj trinkigos al ili akvon maldolcxan; 16 kaj mi dissemos ilin inter popoloj, kiujn ne konis ili nek iliaj patroj; kaj Mi sendos post ilin glavon, cxis Mi tute ekstermos ilin.

17 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Sercxu kaj voku ploristinojn, ke ili venu; sendu voki lertulinojn en tia afero, ke ili venu. 18 Ili rapidu kaj komencu funebran ploradon pri ni, por ke el niaj okuloj ekfluu larmoj kaj de niaj palpebroj ekvercxicxu akvo. 19 Vocxo de funebra plorado estos akxdata el Cion: Kiele ni estas ruinigitaj! kiele ni estas kovritaj de honto! cxar ni forlasis nian landon kaj estas elcxetitaj el niaj locxejoj. 20 Akxskultu do, ho virinoj, la vorton de la Eternulo, kaj via orelo enprenu la vorton el Lia bucxo: Lernigu al viaj filinoj funebran ploradon kaj unu al alia funebran kantadon. 21 cxar la morto eniras en niajn fenestrojn kaj venas en niajn palacojn, por ekstermi infanojn de ekstere, junulojn de la stratoj. 22 Diru, ke tiele diras la Eternulo: La kadavroj de homoj falos kiel sterko sur la kampojn kaj kiel garboj malantacx la rikoltanto, kaj neniuj ilin enkolektos.

23 Tiele diras la Eternulo: Ne fieru sacxulo pri sia sacxeco, ne fieru fortulo pri sia forteco, ne fieru ricxulo pri sia ricxeco; 24 sed kiu volas fieri, tiu fieru nur pri tio, ke li komprenas kaj konas Min, ke Mi estas la Eternulo, kiu faras korfavoracxon, jucxon, kaj justacxon sur la tero; cxar cxi tio placxas al Mi, diras la Eternulo. 25 Jen venos tagoj, diras la Eternulo, kiam Mi punvizitos cxiujn cirkumciditajn kaj necirkumciditajn, 26 Egiptujon, Judujon, Edomon, la Amonidojn, Moabon, kaj cxiujn, kiuj tondas la harojn sur la tempioj kaj kiuj locxas en la dezerto; cxar cxiaj popoloj havas necirkumciditan prepucion, sed la tuta domo de Izrael havas necirkumciditan koron.

Cxapitro 10

1 Akxskultu la vorton, kiun diras pri vi la Eternulo, ho domo de Izrael! 2 Tiele diras la Eternulo:

Ne lernu la konduton de la nacioj, kaj ne timu la signojn de la cxielo, kiel la nacioj ilin timas. 3 cxar la arancxoj de la nacioj estas vantacxo: ili dehakas arbon en la arbaro, kaj cxarpentisto prilaboras cxin per hakilo; 4 ili ornamas cxin per arcxento kaj oro, fortikigas per najloj kaj marteloj, por ke cxi ne disfalu. 5 Ili estas kiel kolono cxirkacxforcxita; ili ne parolas, oni portas ilin, cxar ili ne povas iri. Ne timu ilin, cxar ili ne faras malbonon, tiel same, kiel ili ne povas fari bonon. 6 Sed simila al Vi, ho Eternulo, ekzistas neniuj; granda Vi estas, kaj granda estas Via nomo en potenco. 7 Kiu povas ne timi Vin, ho Recxo de la popoloj? al Vi tio decas, cxar inter cxiuj sacxuloj de la nacioj kaj en cxiuj iliaj regnoj ekzistas neniuj simila al Vi. 8 cxiuj ili malsacxixxis kaj idioticxis, cxar ligno donas ja nur vantacxan instruon. 9 Foliigita arcxento estas venigita el Tacxix kaj oro el Ufaz, laboritacxo de artisto kaj de la manoj de fandisto; blua kaj purpura cxtfo estas ilia vesto, cxio estas faritacxo de lertuloj. 10 Sed la Eternulo estas Dio vera, Li estas Dio vivanta kaj Recxo eterna; de Lia kolero tremas la tero, kaj la nacioj ne povas elteni Lian indignon.

11 Diru do al ili: La dioj, kiuj ne kreis la cxielon kaj la teron, pereos de sur la tero kaj sub la cxielo.

12 Li kreis la teron per Sia forto, arancxis la mondon per Sia sacxo, kaj per Sia prudento etendis la cxielon. 13 Kiam Li eksonigas Sian vocxon, kolekticxas multego da akvo en la cxielo; Li levas la nubojn de la randoj de la tero, Li aperigas fulmojn inter la pluvo, kaj elirigas la venton el Siaj trezorejoj. 14 Malsacxixxis cxiu homo kun sia sciado, per honto kovricxis cxiu fandisto kun sia statuo; cxar lia fanditacxo estas malveracxo, cxi ne havas en si spiriton. 15 Tio estas vantacxo, fardo de eraro; kiam ili estos vizititaj, ili pereos. 16 Ne simila al ili estas Tiu, kiun havas Jakob; cxar Li estas la kreinto de cxio, kaj Izrael estas la gento de Lia heredo; Eternulo Cebaot estas Lia nomo.

17 Forprenu de la tero vian komercacxon, vi, kiu loxas en fortikacxo; 18 cxar tiele diras la Eternulo: Jen Mi cxi tiun fojon elcxetos la loxantojn de la lando, kaj Mi premos ilin, ke ili sentos kaj diros: 19 Ho ve al mi en mia malfelicxo! neresanigebla estas mia vundo. Kaj mi pensis, ke tio estas mia malsano, kiun mi devas elporti. 20 Mia tendo estas ruinigita, kaj cxiuj miaj cxnuroj estas discxiritaj; miaj infanoj foriris de mi kaj forestas; estas jam neniuj, kiu povus starigi mian tendon kaj pendigi miajn kurtenojn. 21 cxar la pacxtistoj malsacxixxis kaj ne sercxis la Eternulon; tial ili nenion komprenas kaj ilia tuta pacxtataro estas dispelita. 22 Jen venas lacxta krio kaj granda bruoj el norda lando, por fari la urbojn de Judujo ruinoj, locxejo de cxakaloj. 23 Mi scias, ho Eternulo, ke la vojo de homo estas ne lacx lia volo, ke homo iranta ne povas libere direkti siajn pacxojn. 24 Punu min, ho Eternulo, sed lacxjucxe, ne en Via kolero, por ke Vi min ne tro dispremu. 25 Elvercxu Vian koleron sur tiujn naciojn, kiuj Vin ne konas, kaj sur la gentojn, kiuj ne vokas Vian nomon; cxar ili formancxis Jakobon, englutis lin, ekstermis lin, kaj dezertigis lian locxejon.

Cxapitro 11

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo: 2 Acxskultu la vortojn de cxi tiu interligo, kaj raportu ilin al la Judoj kaj al la loxantoj de Jerusalem. 3 Kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Malbenita estu la homo, kiu ne acxskultos la vortojn de cxi tiu interligo, 4 kiun Mi donis al viaj patroj, kiam Mi elkondukis ilin el la lando Egipta, el la fera forno, dirante: Obeu Mian vocxon, kaj faru cxion, kion Mi ordonas al vi; kaj vi estos Mia popolo, kaj Mi estos via Dio; 5 por ke plenumicxu la cxuro, kiun Mi cxuris al viaj patroj, ke Mi donos al ili landon, kie fluas lakto kaj mielo, kiel tio estas nun. Kaj mi respondis kaj diris: Tiel estu, ho Eternulo.

6 Kaj la Eternulo diris al mi: Proklamu cxiujn cxi tiujn vortojn en la urboj de Judujo kaj sur la stratoj de Jerusalem, dirante: Acxskultu la vortojn de cxi tiu interligo kaj plenumu ilin. 7 cxar Mi klare avertis viajn patrojn, kiam Mi elkondukis ilin el la lando Egipta, cxis la nuna tago, Mi konstante avertadis ilin, dirante: Acxskultu mian vocxon. 8 Sed ili ne acxskultis kaj ne alklinis sian orelon, cxiu sekvis la obstinecon de sia malbona koro; kaj tial Mi venigis sur ilin cxion, kio estas dirita en cxi tiu interligo, kiun Mi ordonis plenumi, sed kiun ili ne plenumis.

9 Kaj la Eternulo diris al mi: Faricxis ribelo cxe la Judoj kaj cxe la loxantoj de Jerusalem; 10 ili returnis sin al la malbonagoj de siaj prapatroj, kiuj ne volis obei Miajn vortojn kaj sekvis aliajn diojn, servante al ili; la domo de Izrael kaj la domo de Jehuda rompis Mian interligon, kiun Mi faris kun iliaj patroj. 11 Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi venigos sur ilin malfelicxon, el kiu ili ne povos libericxi; kaj ili krios al Mi, sed Mi ne acxskultos ilin. 12 Tiam la urboj de Judujo kaj la loxantoj de Jerusalem iros kaj krios al tiuj dioj, al kiuj ili incensas, sed tiuj ne helpas ilin en la tempo de ilia malfelicxo. 13 cxar kiom da urboj, tiom da dioj vi havas, ho Jehuda; kaj kiom da stratoj estas en Jerusalem, tiom da hontindaj altaroj vi starigis, por incensi al Baal. 14 Kaj vi ne precxu por cxi tiu popolo kaj ne direktu por ili supren peton kaj precxon; cxar Mi ne acxskultos, kiam ili vokos al Mi en la tempo de sia malfelicxo.

15 Por kio, Mia kara, vi faras en Mia domo la multajn artifikojn kaj alportas la sanktan viandon, se vi faricxas cxiam pli malbona kaj ancoracx cxojas pri tio? 16 La Eternulo nomis vin verda, bela, fruktoricxa olivarbo; sed kun granda bruo ekbruligis cxin fajro, kaj cxiaj brancxo difekticxis. 17 La Eternulo Cebaot, kiu plantis vin, dekretis por vi malbonon pro la malbono de la domo de Izrael kaj de la domo de Jehuda, kiun ili faris, kolerigante Min per la incensado al Baal.

18 Vi, ho Eternulo, sciigis tion al mi, por ke mi sciu; Vi montris al mi iliajn farojn. 19 Kaj mi, kiel milda cxafido, kondukata al la bucxo, ne sciis, ke ili havas malbonajn intencojn kontracx mi, dirante: Ni ekstermu la arbon kun cxiaj fruktoj, ni elhaku cxin el la tero de la vivo, por ke lia nomo ne plu estu rememorata. 20 Sed Vi, ho Eternulo Cebaot, kiu jucas juste, kiu esploras la internon kaj la koron, vidigu al mi Vian vencxon kontracx ili, cxar al Vi mi transdonis mian proceson. 21 Tial tiele diras la Eternulo pri la loxantoj de Anatot, kiuj sercxas vian animon, kaj diras: Ne profetu al ni en la nomo de la Eternulo, por ke vi ne mortu de niaj manoj; 22 tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen Mi punvizitos ilin; la junuloj mortos de glavo, iliaj filoj kaj filinoj mortos de malsato. 23 Kaj neniuj restos el ili, cxar Mi venigos malfelicxon sur la loxantojn de Anatot en la jaro, kiam Mi punvizitos ilin.

Cxapitro 12

1 Vi estos prava, ho Eternulo, kiam mi procesos kun Vi; tamen mi parolos kun Vi pri justeco: kial la vojo de malpiuloj estas sukcesa kaj cxiuj perfiduloj vivas trankvile? 2 Vi plantis ilin, kaj ili ricevis fortajn radikojn, ili kreskas kaj donas fruktojn; proksima Vi estas en ilia bucxo, sed malproksima de ilia interno. 3 Sed min, ho Eternulo, Vi konas; Vi vidis kaj esploris, kia estas mia koro koncerne Vin. Pelu ilin, kiel cxafojn al la bucxo, kaj apartigu ilin por la tago de mortigo. 4 Kiel longe Vi tenos la landon en malcxojo kaj la herbo sur cxiuj kampoj velkos? Brutoj kaj birdoj pereas pro la malboneco de cxiaj loxantoj, kiuj diras: Li ne scias, kio estos al ni. 5 Se vi kuras kun piedirantoj kaj ili vin lacigas, kiel do vi povas konkuri kun cxevaloj? se vi esperas trovi sendancxerecon en lando paca, kion vi faros cxe la majesta Jordan? 6 cxar ecx viaj fratoj kaj la domo de via patro agas perfide kontrakx vi, krias post vi plenvocxe. Ne fidu ilin, ecx se ili parolos al vi bone.

7 Mi forlasis Mian domon, Mi foriris de Mia heredacxo; tion, kio estis kara por Mia animo, Mi fordonis en la manojn de cxiaj malamikoj. 8 Mia heredacxo faricxis por Mi kiel leono en la arbaro: cxi ekblekegis kontrakx Mi, tial Mi cxin ekmalamis. 9 Mia heredacxo faricxis kiel diverskolora rabobirdo, kiun cxirkacxe atakis aliaj rabobirdoj. Venu, kolekticxu, cxiuj bestoj de la kampo, venu, por formancxi cxin. 10 Multo da pacxistoj ruinigis Mian vinbercxardenon, dispremxis per la piedoj Mian kampoparton, Mian plej amatan kampoparton ili faris senfrukta dezerto. 11 Ili faris cxin dezerto, kaj cxia dezerteco plendas antacx Mi; la tuta lando estas dezertigita, kaj neniu zorgas pri tio. 12 Sur cxiujn altacxojn en la dezerto venis ruinigantoj, cxar la glavo de la Eternulo ekstermas cxion de unu rando de la lando cxis la alia; neniu karno estas indulgata. 13 Ili semis tritikon, sed rikoltis dornojn; ili elspezis, sed ne profitis; viaj enspezoj estos hontindaj, pro la flama kolero de la Eternulo.

14 Tiele diras la Eternulo pri cxiuj malbonaj najbaroj, kiuj tucxis la posedacxon, kiun Mi heredigis al Mia popolo Izrael: Jen Mi elcxiros ilin el ilia lando, kaj la domon de Jehuda Mi eltiros el inter ili. 15 Kaj kiam Mi estos elcxirinta ilin, Mi denove kompatos ilin kaj revenigos cxion al lia heredacxo kaj cxion en lian landon. 16 Kaj se ili lernos la agmanieron de Mia popolo, por cxuri per Mia nomo: Kiel vivas la Eternulo, simile al tio, kiel ili lernigis al Mia popolo cxuri per Baal, tiam ili estos konstrue arancxitaj inter Mia popolo. 17 Sed se ili ne acxskultos, tiam Mi tute elcxiros tiun popolon kaj ekstermos cxin, diras la Eternulo.

Cxapitro 13

1 Tiele diris al mi la Eternulo: Iru, acxetu al vi tolan zonon kaj metu cxin sur viajn lumbojn, sed en akvon cxin ne metu. 2 Kaj mi acxetis la zonon konforme al la vorto de la Eternulo kaj metis cxin sur miajn lumbojn. 3 Kaj duafoje aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: 4 Prenu la zonon, kiun vi acxetis, kiu estas sur viaj lumboj, levicxu kaj iru al Ecxfrato, kaj kacxu cxin tie en fendo de roko. 5 Kaj mi iris kaj kacxis cxin apud Ecxfrato, kiel la Eternulo al mi ordonis. 6 Post

longa tempo la Eternulo diris al mi: Levicxu, iru al Ecxfrato, kaj prenu de tie la zonon, pri kiu Mi ordonis al vi, ke vi kacxu cxin tie. 7 Kaj mi iris al Ecxfrato, elfosis kaj prenis la zonon el la loko, kie mi cxin kacxis; kaj jen montricxis, ke la zono tute putricxis kaj jam por nenio tacxgas. 8 Kaj aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: 9 Tiele diras la Eternulo: Tiele Mi putrigos la fieron de Jehuda kaj la grandan fieron de Jerusalem. 10 Tiu malbona popolo, kiu ne volas obei Miajn vortojn, kiu sekvas la obstinecon de sia koro, kaj sekvas aliajn diojn, servante al ili kaj adorklinicxante al ili, faricxos kiel cxi tiu zono, kiu jam tacxgas por nenio. 11 Kiel zono estas alligata al la lumboj de homo, tiel Mi alligis al Mi la tutan domon de Izrael kaj la tutan domon de Jehuda, diras la Eternulo, por ke ili estu Mia popolo, Mia nomo, gloro, kaj ornamo; sed ili ne obeis. 12 Kaj diru al ili cxi tion: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: cxiu vinkrucxo estos plenigata de vino. Ili diros al vi: cxu ni ne scias, ke cxiu vinkrucxo estos plenigata de vino? 13 Sed vi diru al ili: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi plenigos cxis ebrieco cxuijn locxantojn de cxi tiu lando, la recxojn, kiuj sidas sur la trono de David, la pastrojn, la profetojn, kaj cxuijn locxantojn de Jerusalem; 14 kaj Mi interfrapigos ilin reciproke, la patrojn kaj la filojn kune, diras la Eternulo, Mi ne kompatos, ne preterlasos, ne indulgos, ekstermante ilin.

15 Acxskultu kaj atentu; ne tenu vin alte, cxar la Eternulo parolas. 16 Donu honoron al la Eternulo, via Dio, antacx ol Li venigos mallumon, kaj antacx ol viaj piedoj falpucxixos sur la mallumaj montoj; tiam vi atendos lumon, sed Li donos anstatacx cxi ombron de morto, densan nebulon. 17 Se vi ne acxskultos, tiam mia animo kacxe ploros pro via fiero, cxi ploros maldolcxe, kaj el miaj okuloj fluegos larmoj, cxar kaptita estos la pacxtataro de la Eternulo. 18 Diru al la rexo kaj al la recxino: Sidicxu pli malalte, cxar la krono de via majesto defalis de via kapo. 19 La sudaj urboj estas fermitaj, kaj neniu ilin malfermos; la tuta Judujo estas forkondukita en kaptitecon, cxi tuta estas forkondukita.

20 Levu viajn okulojn, kaj rigardu tiujn, kiuj venas de nordo. Kie estas la pacxtataro, kiu estas komisiita al vi, via bela cxafaro? 21 Kion vi diros, kiam Li punvizitos vin? vi lernigis ja ilin esti kontrakx vi, esti cxefoj kaj ordonantoj. cxu ne atakos vin doloroj kiel naskantan virinon? 22 Eble vi diros en via koro: Pro kio trafis min cxi tio? Pro la multo de viaj malbonagoj estas levitaj la randoj de viaj vestoj kaj malhonoritaj viaj kalkanoj. 23 cxu negro povas cxancxi sian hacxton acx leopardo siajn makulojn? tiel ankacx vi, cxu vi povas fari bonon, al kutimicxinte al malbono? 24 Tial Mi disblovos ilin kiel pajlopecetojn, kiujn dispelas la vento el la dezerto. 25 Tio estos via sorto, via parto, destinita de Mi, diras la Eternulo, pro tio, ke vi forgesis Min kaj fidis malveracxon. 26 Kaj Mi levos la randojn de viaj vestoj cxis via vizacxo, kaj montricxos via hontindacxo, 27 via adulto, via voluptegeco, viaj malcxastaj pensoj. Sur la montetoj de la kampo Mi vidis viajn abomenindacxojn. Ve al vi, ho Jerusalem! cxu vi ne puricxos? kiam do fine?

Cxapitro 14

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Jeremia koncerne la senpluvecon.

2 Judujo funebras, cxiaj pordegoj malcxoje nigricxis, klinite al la tero, kaj plora kriado levicxas el Jerusalem. 3 cxiaj potenculoj sendas siajn subulojn, por alporti akvon; cxi tiuj venas al la

putoj, sed ne trovas akvon; ili alportas returne siajn vazojn malplenajn, ili hontas, konsternicxas, kaj kovras sian kapon. 4 cxar la tero dezerticxis pro tio, ke ne estis pluvo, tial konsternicxis la terkultivistoj kaj kovris sian kapon. 5 Ecx cervino, naskinta sur la kampo, forlasas sian idon, cxar ne ekzistas verdacxo. 6 Sovacxaj azenoj staras sur montetoj, glutas aeron kiel cxakaloj; senbrilicxis iliaj okuloj, cxar ne ekzistas herbo.

7 Se niaj malbonagoj akuzas nin, ho Eternulo, tiam agu pro Via nomo; cxar granda estas nia perfido, ni pekis antacx Vi. 8 Ho espero de Izrael kaj lia savanto en tempo de malfelicxo! kial Vi estas kiel fremdulo en la lando, kiel pasanto, kiu eniris nur por tradormi la nokton? 9 Kial Vi estas kiel homo konfuzita, kiel fortulo, kiu ne povas helpi? Vi estas ja meze de ni, ho Eternulo, kaj ni portas sur ni Vian nomon; ne forlasu nin.

10 Tiele diras la Eternulo pri cxi tiu popolo: Ili amas vagi, ili ne retenas siajn piedojn; tial la Eternulo ne estas favora al ili, nun Li memoras iliajn malbonagojn kaj punas iliajn pekojn. 11 Kaj la Eternulo diris al mi: Ne precxu por cxi tiu popolo, por cxia bono. 12 Se ili fastos, Mi ne acxskultos ilian precxon, kaj se ili alportos bruloferojn kaj farunoferojn, Mi ne estos favora al ili; sed Mi ekstermos ilin per glavo, per malsato, kaj per pesto. 13 Tiam mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! jen la profetoj diras al ili: Vi ne vidos glavon, kaj malsato ne estos cxe vi, cxar veran pacon Mi donos al vi sur cxi tiu loko. 14 Sed la Eternulo diris al mi: Malveracxon profetas tiuj profetoj en Mia nomo; Mi ne sendis ilin, ne donis al ili ordonojn, kaj ne parolis al ili; ili profetas al vi viziojn mensogajn, sorcxacxon, idolacxon, kaj trompacxon de sia koro. 15 Tial tiele diras la Eternulo pri la profetoj: cxar ili profetas en Mia nomo, kvankam Mi ne sendis ilin, kaj ili diras, ke glavo kaj malsato ne estos en cxi tiu lando--per glavo kaj malsato estos ekstermitaj tiuj profetoj; 16 kaj la popolo, al kiu ili profetas, estos discxetita sur la stratojn de Jerusalemon per malsato kaj glavo, kaj neniuj ilin enterigos--ili, iliaj edzinoj, iliaj filoj, kaj iliaj filinoj; kaj Mi elvercxos sur ilin ilian malbonecon. 17 Kaj diru al ili jenon: Miaj okuloj fluigas larmojn nokte kaj tage kaj ne cxesas, cxar granda malfelicxo trafis la virgulinon, la filinon de mia popolo, frapo tre doloriga. 18 Kiam mi eliras sur la kampon, mi vidas homojn, mortigitajn per glavo; kiam mi eniras en la urbon, mi vidas homojn, senfortigitajn de malsato; ankacx la profetoj kaj pastroj formigris en landon, kiun ili ne konas.

19 cxu Vi tute forpucxis Jehudan? cxu Via animo eksentis abomenon kontracx Cion? kial Vi frapis nin tiel, ke neniuj povas nin resanigi? Ni esperis pacon, sed venis nenio bona; ni esperis tempon de resanicxo, sed ni havas nur teruron. 20 Ni konfesas, ho Eternulo, nian malpiecon kaj la malbonagojn de niaj patroj; cxar ni pekis antacx Vi. 21 Pro Via nomo ne malestimegu nin, ne malaltigu la tronon de Via gloro; memoru kaj ne rompu Vian interligon kun ni. 22 cxu inter la idoloj de la nacioj ekzistas tiaj, kiuj povas doni pluvon? cxu la cxielo per si mem donas pluvegon? Vi estas ja la Eternulo, nia Dio, kaj ni esperas al Vi, cxar Vi faras cxion cxi tion.

Cxapitro 15

1 Kaj la Eternulo diris al mi: Ecx se staricxus antacx Mi Moseo kaj Samuel, ecx tiam Mia animo

ne estos kun tiu popolo; forpelu ilin de antacx Mia vizacxo, ili foriru. 2 Kaj se ili diros al vi: Kien ni iru? tiam diru al ili, ke tiele diras la Eternulo: Kiu estas destinita por la morto, tiu iru al la morto; kiu estas destinita por la glavo, tiu iru al la glavo; kiu estas destinita por la malsato, tiu iru al la malsato; kiu estas destinita por kaptiteco, tiu iru en kaptitecon. 3 Mi punos ilin per kvar specoj, diras la Eternulo: per glavo, por mortigi; per hundoj, por treni; per birdoj de la cxielo kaj per bestoj de la tero, por formancxi kaj ekstermi. 4 Mi faros ilin objekto de teruro por cxiuj regnoj de la tero, pro Manase, filo de cxizkija, rexo de Judujo, pro tio, kion li faris en Jerusalemon. 5 cxar kiu kompatos vin, ho Jerusalemon, kaj kiu afliktixos pri vi? kiu sin turnos, por demandi pri via farto? 6 Vi forlasis Min, diras la Eternulo, vi iris malantacxen; tial Mi etendas Mian manon sur vin kaj pereigas vin; Mi lacixis de kompatado. 7 Mi disxutis ilin per cxutilo tra la pordegojn de la lando, Mi seninfanigis kaj pereigis Mian popolon; kaj tamen ili ne returnis sin de sia vojo. 8 Mi faros, ke da vidvinoj cxe ili estos pli ol da sablo cxe la maro; en ilian cxefurbon Mi venigos junan militiston, kiu ruinigas meze de la tago; Mi cxetos sur cxin subite timon kaj teruron. 9 Naskintino de sep infanoj estas senforta, eliras cxia animo; subiras cxia suno, kiam estas ankoraux tago; cxi estas kovrita de honto kaj de malhonoro. Kaj tiujn, kiuj restis, Mi transdonos al glavo antacx iliaj malamikoj, diras la Eternulo.

10 Ho ve al vi, mia patrino, ke vi naskis min kiel homon, kontraux kiu cxiu malpacas kaj kiun cxiu atakas sur la tuta tero! Mi ne pruntedonis procentege, mi ne prenis prunte; tamen cxiuj min malbenas. 11 La Eternulo diris: Mi liberigos vin por bono, Mi helpas vin en la tempo malbona kaj en la tempo de premado kontraux la malamiko.

12 cxu oni rompas feron per fero el nordo kaj per kupro? 13 Vian ricxacxon kaj viajn trezorojn Mi fordonos al rabado, sen ia pago, pro cxiuj viaj pekoj en cxiuj viaj limoj. 14 Kaj Mi transirigos vin al viaj malamikoj en landon, kiun vi ne konas; cxar fajro, kiu ekflamis en Mia kolero, brulos sur vi.

15 Vi scias, ho Eternulo; rememoru min, kaj vizitu min, kaj vencxu pro mi al miaj persekutantoj; pro Via toleremeco ne pereigu min; sciu, ke pro Vi mi suferas malhonoron. 16 Kiam mi trovis Viajn vortojn, mi ilin englutis; kaj Via vorto faricxis mia cxojo kaj gajeco de mia koro; cxar mi portas sur mi Vian nomon, ho Eternulo, Dio Cebaot. 17 Mi ne sidis en interkonsilicxo de mokantoj kaj ne cxojis kun ili; mi sidis solece antacx Via mano, cxar Vi plenigis min per indigno. 18 Kial mia malsano estas senfina, kaj mia vundo tiel malfacila, ke cxi ne povas resanicxi? Vi faricxis por mi kiel malaperanta fonto de akvo nefidebla.

19 Tial tiele diras la Eternulo: Se vi revenos, tiam Mi denove starigos vin antacx Mi; se el senvaloracxo vi eliros la valoracxon, vi faricxos kiel Mia bucxo; ili revenos al vi, sed vi ne revenos al ili. 20 Kaj Mi starigos vin por tiu popolo kiel fortikan kupran muron; ili batalos kontraux vi, sed ne venkos vin; cxar Mi estas kun vi, por vin helpi kaj savi, diras la Eternulo. 21 Mi savos vin el la mano de malbonuloj, kaj Mi liberigos vin el la mano de tiranoj.

Cxapitro 16

1 Kaj aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ne prenu al vi edzinon, kaj ne havu filojn nek filinojn, sur cxi tiu loko. 3 cxar tiele diras la Eternulo pri la filoj kaj filinoj, kiuj naskicxas sur cxi tiu loko, pri iliaj patrinoj, kiuj naskas ilin, kaj pri iliaj patroj, kiuj naskigas ilin en cxi tiu lando: 4 Per diversaj doloraj mortoj ili mortos; ili ne estos priplorataj nek enterigitaj, ili estos kiel sterko sur la supracxo de la tero; de glavo kaj de malsato ili pereos, kaj iliaj kadavroj estos mancxacxo por la birdoj de la cxielo kaj por la bestoj de la tero. 5 cxar tiele diras la Eternulo: Ne eniru en la domon de plorado, ne iru funebri, kaj ne konsolu ilin; cxar Mi forprenis de tiu popolo Mian pacon, diras la Eternulo, la favorkorecon kaj la kompaton. 6 Mortos la granduloj kaj la malgranduloj en tiu lando; ili ne estos enterigitaj nek priplorataj; oni ne faros al si trancxojn nek kalvacxon pro ili. 7 Oni ne disdonos inter ili panon de funebro, por konsoli ilin pri la mortinto, kaj oni ne trinkigos al ili kalikon de konsolo pri ilia patro kaj pri ilia patrino. 8 Ankacx en la domon de festeno ne iru, por sidi kun ili, por manxi kaj trinki. 9 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi forigos de cxi tiu loko antacx viaj okuloj kaj dum via vivo la sonojn de cxojo kaj la sonojn de gajeco, la vocxon de fiancxo kaj la vocxon de fiancxino. 10 Kiam vi diros al tiu popolo cxiujn cxi tiujn vortojn, kaj ili diros al vi: Pro kio la Eternulo eldiris pri ni tiun tutan grandan malfelicxon? kia estas nia krimo, kaj kia estas nia peko, kiun ni pekis antacx la Eternulo, nia Dio?-- 11 tiam diru al ili: Pro tio, ke viaj patroj forlasis Min, diras la Eternulo, kaj sekvis aliajn diojn kaj servis kaj adorklinicxis al ili, dum Min ili forlasis kaj Mian instruon ne obeis; 12 kaj vi agas ancoracx pli malbone ol viaj patroj, kaj cxiu el vi sekvas la obstinecon de sia malbona koro, ne acxskultante Min; 13 tial Mi elcxiigos vin el cxi tiu lando en landon, kiun ne konis vi nek viaj patroj, kaj vi servos tie al aliaj dioj tage kaj nokte, cxar Mi ne donos al vi indulgon.

14 Pro tio jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam oni ne plu diros: Vivas la Eternulo, kiu elkondukis la Izraelidojn el la lando Egipta; 15 sed: Vivas la Eternulo, kiu elkondukis la Izraelidojn el la lando norda, kaj el cxiuj landoj, kien Li dispelis ilin; cxar Mi revenigos ilin en ilian landon, kiun Mi donis al iliaj patroj. 16 Jen Mi sendos multe da ficxkaptistoj, diras la Eternulo, por kapti ilin; poste Mi sendos multe da cxasistoj, por cxasi ilin de cxiu monto, de cxiu monteto, kaj el la fendoj de la rokoj. 17 cxar Miaj okuloj vidas cxiujn iliajn vojojn; ili ne estas kovritaj antacx Mi, kaj iliaj malbonagoj ne estas kacxitaj antacx Miaj okuloj. 18 Antacx cxio Mi duoble pagos pro iliaj malbonagoj kaj iliaj pekaj, pro tio, ke ili malpurigis Mian landon: per la kadavroj de siaj idoloj kaj per siaj abomenindacxo ili plenigis Mian heredacxon. 19 Ho Eternulo, mia forto kaj mia fortikeco kaj mia rifucxo en tempo de malfelicxo! al Vi venos nacioj de la randoj de la tero, kaj diros: Nur malverajn diojn heredis niaj patroj; ili estas vantacxo, ili tacxgas por nenio. 20 cxu povas homo fari al si diojn? ili ne estas ja dioj. 21 Tial jen Mi prudentigos ilin; tiun fojon Mi sentigos al ili Mian manon kaj Mian forton; kaj ili ekscios, ke Mia nomo estas Eternulo.

Cxapitro 17

1 La peko de Jehuda estas skribita per fera skribilo, per diamanta pinto, sur la tabelo de ilia koro kaj sur la kornoj de iliaj altaroj. 2 Iliaj filoj bone memoras iliajn altarojn kaj iliajn sanktajn

stangojn cxe la verdaj arboj sur la altaj montetoj. 3 cxu Mia monto estas sur la kampo? vian havon kaj cxiujn viajn trezorojn Mi fordonos por disrabo, viajn altacxojn pro la pekoj en cxiuj viaj limoj. 4 Kaj vi estos elpucxita el la heredacxo, kiun Mi donis al vi, kaj Mi servigos vin al viaj malamikoj en lando, kiun vi ne konas; cxar vi ekbruligis fajron de Mia kolero, cxi flamos eterne.

5 Tiele diras la Eternulo: Malbenita estas la homo, kiu fidas homon kaj faris karnon lia apogo kaj kies koro fortunis sin de la Eternulo. 6 Li estos kiel nuda arbo en la dezerto; li ne vidos, kiam venos bono; li loxos sur sunbruligita loko, en lando senfrukta kaj ne loxata. 7 Benita estas la homo, kiu fidas la Eternulon, kaj la Eternulo estos lia apogo. 8 Li estos kiel arbo, plantita cxe akvo kaj etendanta siajn radikojn al torento; cxi ne timas, kiam venas varmego; cxiaj folioj restas verdaj, kaj en tempo de sekeco cxi ne zorgas kaj ne csesas doni fruktojn. 9 Malica estas cxies koro, kaj nefidinda; kiu povas cxin ekkoni? 10 Sed Mi, la Eternulo, trapenetras la koron, esploras la internon, por redoni al cxiu laxe lia konduto, laxe la fruktoj de liaj agoj. 11 Perdriko kovas ovojn, kiujn cxi ne naskis; tia estas tiu, kiu akiras ricxecon per rimedoj maljustaj: en la mezo de sia vivo li cxin perdos, kaj en la fino li restos malsacxulo.

12 Sed la loko de nia sanktejo estas trono de gloro, alta de tempo antikva. 13 Ho Eternulo, espero de Izrael! cxiuj, kiuj forlasas Vin, estos hontigitaj, la defalintoj estos skribitaj sur la tero; cxar ili forlasis la Eternulon, la fonton de viva akvo. 14 Sanigu min, ho Eternulo, kaj mi estos sanigita; savu min, kaj mi estos savita; cxar Vi estas mia gloro. 15 Jen ili diras al mi: Kie estas la vorto de la Eternulo? cxi plenumicxu. 16 Sed mi ne forklinis min de tio, esti pacxtisto laxe Via montro; la tagon de malfelicxo mi ne deziris, tion Vi scias; kio eliris el mia bucxo, tio estis cxusta antacx Via vizacxo. 17 Ne estu por mi terura, Vi, mia rifucxejo en la tago de mizero! 18 Miaj persekutantoj estu hontigitaj, sed mi ne estu hontigita; ili tremu, sed mi ne tremu; venigu sur ilin tagon de mizero, kaj frapu ilin per duobla frapo.

19 Tiele diris al mi la Eternulo: Iru kaj staricxu en la pordego de la simpla popolo, tiu pordego, tra kiu eniras kaj eliras la recxoj de Judujo, kaj en cxiuj pordegoj de Jerusalemo; 20 kaj diru al ili: Acxskultu la vorton de la Eternulo, ho recxoj de Judujo, kaj cxiuj Judoj kaj cxiuj loxantoj de Jerusalemo, kiuj iras tra cxi tiuj pordegoj. 21 Tiele diras la Eternulo: Gardu viajn animojn, kaj ne portu cxarcxojn en la tago sabata, kaj ne enportu ilin tra la pordegoj de Jerusalemo; 22 kaj ne elportu cxarcxon el viaj domoj en la tago sabata, kaj faru nenian laboron, sed sanktigu la tagon sabatan, kiel Mi ordonis al viaj patroj. 23 Sed ili ne acxskultis kaj ne alklinis sian oreilon, sed obstinigis sian nukon, por ne acxskulti kaj por ne akcepti moralinstruon. 24 Se vi acxskultos Min, diras la Eternulo, kaj ne portos cxarcxon tra la pordegoj de cxi tiu urbo en la tago sabata, sed vi sanktigos la tagon sabatan, farante en cxi nenian laboron: 25 tiam tra la pordegoj de cxi tiu urbo irados recxoj kaj princoj, sidantaj sur la trono de David, veturantoj sur cxaroj kaj cxevaloj, ili kaj iliaj princoj, la Judoj kaj la loxantoj de Jerusalemo, kaj cxi tiu urbo estos loxata eterne. 26 Kaj oni venados el la urboj de Judujo, el la cxirkacxacioj de Jerusalemo, el la lando de Benjamin, de la ebenacxo, de la montoj, kaj de sudo, alportante bruloferojn kaj bucxoferojn kaj farunoferojn kaj olibanon kaj dankajn donacojn en la domon de la Eternulo. 27 Sed se vi ne obeos Min, ke vi sanktigu la tagon sabatan kaj ne portu cxarcxon, irante tra la pordegoj de Jerusalemo en la tago sabata: tiam Mi ekbruligos en cxiaj pordegoj fajron, kiu ekstermos la palacojn de Jerusalemo kaj ne estingixos.

Cxapitro 18

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo: 2 Levicxu kaj iru en la domon de la potisto, kaj tie Mi acxdigos al vi Miajn vortojn. 3 Kaj mi iris en la domon de la potisto, kaj jen li laboras sur la stablo. 4 Kaj kiam difekticxis en la mano de la potisto la vazo, kiun li estis faranta el argilo, li faris denove alian vazon, kian al li placxis fari.

5 Tiam aperis al mi la jena vorto de la Eternulo: 6 cxu Mi ne povas agi kun vi, ho domo de Izrael, kiel tiu potisto? diras la Eternulo; jen kiel la argilo en la mano de la potisto, tiel vi estas en Mia mano, ho domo de Izrael. 7 Unu momenton Mi decidis pri popolo kaj pri regno, ke Mi cxin elcxiros, disrapos, kaj pereigos; 8 sed se tiu popolo pentas sian malbonecon, pro kiu Mi decidis pri cxi, tiam Mi ankacx pentas pri la malfelicxo, kiun Mi intencis fari al cxi. 9 Alian fojon Mi decidis pri popolo kaj pri regno, ke Mi cxin fortikigos kaj enradikigos; 10 sed se cxi faras malbonon antacx Miaj okuloj, ne acxskultante Mian vocxon, tiam Mi pentas pri la bono, kiun Mi intencis fari al cxi. 11 Kaj nun diru al la Judoj kaj al la loxantoj de Jerusalem jene: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi preparas por vi malbonon kaj havas intencon kontrakx vi; revenu do cxiu de sia malbona vojo, kaj rebonigu vian konduton kaj viajn agojn. 12 Sed ili diras: Vane, ni sekvos niajn intencojn, kaj cxiu el ni agos lacx la obstineco de sia malbona koro.

13 Tial tiele diras la Eternulo: Demandu inter la nacioj, cxu iu acxdis ion similan; multe da abomenindacxoj faris la filino de Izrael. 14 cxu la necxo de Lebanon cxesas liveri akvon al Miaj kampoj? cxu cxesigas sian iradon la malvarma akvo, fluanta de malproksime? 15 Sed Mia popolo forgesis Min, incensas al idoloj; per sia konduto ili senordigas la vojojn eternajn, por iri lacx vojo ne ebenigita, 16 por fari sian landon dezerto, eterna mokatacxo, tiel, ke cxiu, kiu trapasas cxin, miras kaj balancas la kapon. 17 Kiel per orienta vento Mi disblovos ilin antacx la malamiko; la nukon kaj ne la vizacxon Mi montros al ili en la tago de ilia pereco.

18 Ili diris: Ni iru kaj interkonsilicxu kontrakx Jeremia; cxar ne malaperis la lecxinstruo cxe la pastro, nek konsilo cxe la sacxulo, nek parolo cxe la profeto; venu, ni batu lin per la lango, kaj ni ne atentu liajn vortojn.

19 Atentu min, ho Eternulo, kaj acxskultu la vocxon de miaj kontrakxuloj. 20 cxu oni devas repagi bonon per malbono? cxar ili fosis foson por mia animo. Memoru, kiel mi staris antacx Vi, por paroli bonon pri ili, por forklini de ili Vian koleron. 21 Tial elmetu iliajn filojn al malsato kaj transdonu ilin al glavo; iliaj edzinoj faricxu seninfanaj kaj vidvinoj, iliaj viroj estu frapitaj de morto, iliaj junuloj estu mortigitaj de glavo en milito. 22 Kriado estu acxdata el iliaj domoj, kiam Vi subite venigos sur ilin amasojn, pro tio, ke ili fosis foson, por kapti min, kaj reton ili metis antacx miajn piedojn. 23 Vi, ho Eternulo, scias cxuijn iliajn intencojn kontrakx mi, por mortigi min; ne pardonu ilian malbonagon, kaj ilian pekon antacx Vi ne elvicxu; faligu ilin antacx Vi; agu kontrakx ili en la tempo de Via kolero.

Cxapitro 19

1 Tiele diris la Eternulo: Iru kaj acxetu argilan krucxon de potisto, kaj, preninte kelkajn el la plejcxuloj de la popolo kaj el la plejcxuloj de la pastroj, 2 iru en la valon de la filo de Hinom, kiu estas antacx la Pordego de Argilacxo, kaj proklamu tie la vortojn, kiujn Mi diros al vi. 3 Kaj diru: Acxskultu la vorton de la Eternulo, ho recxoj de Judujo kaj loxantoj de Jerusaleml tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi venigos sur cxi tiun lokon tian malfelicxon, ke al cxiu, kiu acxdos pri cxi, eksonoros liaj oreloj. 4 Pro tio, ke ili forlasis Min, kaj malpurigis cxi tiun lokon, kaj incensis sur cxi al aliaj dioj, kiujn ne konis ili nek iliaj patroj nek la recxoj de Judujo, kaj plenigis cxi tiun lokon per sango de senkulpuloj; 5 kaj konstruis altacxojn al Baal, por forbruligi siajn filojn kiel bruloferojn al Baal, kion Mi ne ordonis kaj ne diris, kaj kio ecx ne venis en Mian kapon: 6 pro tio jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam oni jam nomos cxi tiun lokon ne Tofet kaj valo de la filo de Hinom, sed valo de mortigado. 7 Kaj Mi detruos sur cxi tiu loko la planon de Judujo kaj Jerusaleml kaj Mi faligos ilin de glavo antacx iliaj malamikoj, kaj de la mano de tiuj, kiuj sercxas ilian animon, kaj Mi donos iliajn kadavrojn kiel mancxacxon al la birdoj de la cxielo kaj al la bestoj de la tero. 8 Kaj Mi faros cxi tiun urbon dezerto kaj mokatacxo; cxiu, kiu preterpasos cxin, miros kaj mokos cxiajn frapojn. 9 Kaj Mi mancxigos al ili la karnon de iliaj filoj kaj la karnon de iliaj filinoj, kaj cxiu mancxos la karnon de sia proksimulo, dum la siecxo, kaj en la premado, per kiu premos ilin iliaj malamikoj kaj la sercxantoj de iliaj animoj. 10 Kaj disrompu la krucxon antacx la okuloj de tiuj viroj, kiuj venis kun vi: 11 kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Tiele Mi disrompos cxi tiun popolon kaj cxi tiun urbon, kiel oni disrompas vazon de potisto, ke cxi ne povas esti tutacxigita; kaj oni enterigos en Tofet, cxar ne ekzistos alia loko por enterigado. 12 Tiele Mi agos kun cxi tiu loko, diras la Eternulo, kaj kun cxiaj loxantoj, kaj Mi faros cxi tiun lokon simila al Tofet. 13 Kaj la domoj de Jerusaleml kaj la domoj de la recxoj de Judujo estos malpuraj, kiel la loko Tofet, cxiaj domoj, sur kies tegmentoj oni incensis al la tuta armeo de la cxielo kaj vercxis vercxoferojn al aliaj dioj.

14 Kaj Jeremia venis de Tofet, kien sendis lin la Eternulo por profeti; kaj li staricxis sur la korto de la domo de la Eternulo, kaj diris al la tuta popolo: 15 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi venigos sur cxi tiun urbon kaj sur cxiajn cxiajn vilacxojn la tutan malfelicxon, kiun Mi eldiris pri cxi; cxar ili obstinigis sian nukon kaj ne acxskultas Miajn vortojn.

Cxapitro 20

1 Kiam la pastro Pacxcxur, filo de Imer, la cxefa oficisto en la domo de la Eternulo, acxdis, kiel Jeremia profetis cxion diritan, 2 Pacxcxur batis la profeton Jeremia, kaj metis lin en karceron, kiu estis en la supra Pordego de Benjamen cxe la domo de la Eternulo. 3 La sekvantan tagon Pacxcxur ellasis Jeremian el la karceron; tiam Jeremia diris al li: La Eternulo nomas vin ne Pacxcxur, sed Teruro-cxirkacxe. 4 cxar tiele diras la Eternulo: Jen Mi faros vin teruro por vi mem kaj por cxiaj viaj amikoj, kaj ili falos de la glavo de siaj malamikoj; viaj okuloj tion vidos; kaj la tutan Judujon Mi transdonos en la manojn de la rexo de Babel, kiu ekzilos ilin en Babelon kaj mortigos ilin per la glavo. 5 Kaj la tutan havon de cxi tiu urbo kaj cxian tutan laborakiron kaj cxiajn cxiajn valoracxojn kaj cxiajn trezorojn de la recxoj de Judujo Mi transdonos en la manon

de iliaj malamikoj, kiuj prirabos kaj prenos kaj forportos ilin en Babelon. 6 Kaj vi, Pacxcxur, kaj cxiuj loxantoj de via domo iros en kaptitecon, venos Babelon, kaj tie vi mortos, kaj tie vi estos enterigitaj, vi kaj cxiuj viaj amikoj, al kiuj vi profetis malvere.

7 Ho Eternulo, Vi fortiris min post Vi, kaj mi lasis fortiri min; Vi estas pli forta ol mi kaj venkis min; kaj mi faricxis objekto de cxiutaga mokado, cxiu mokas min. 8 cxar de la tempo, kiam mi ekparolis, kriis pri maljusteco, vokis pri rabado, la vorto de la Eternulo faricxis por mi kacxzo de honto kaj de cxiutaga mokado. 9 Mi diris al mi: Mi ne rememorigos pri Li, mi ne plu parolos en Lia nomo; sed tio faricxis en mia koro kiel flamanta fajro, penetrinta en miajn ostojn, kaj mi laciĝis de retenado kaj ne plu povis elteni. 10 cxar mi acxdas la insultadon de multaj kaj minacadon cxirkacxe: Akuzu, ni akuzu lin! cxiuj, kiuj vivas pace kun mi, observas min de flanke: Eble li forlogiĝos, tiam ni venkos lin kaj venkos al li. 11 Sed la Eternulo estas kun mi kiel potenca heroo, tial miaj persekutantoj falos kaj ne venkos; ili estos forte hontigitaj pro tio, ke ili agis tiel malprudente; la honto estos eterna, ne forgesiĝos. 12 Ho Eternulo Cebaot, kiu elprovas virtulon kaj vidas la internon kaj la koron! faru, ke mi vidu Vian vencon sur ili, cxar al Vi mi transdonis mian proceson. 13 Kantu al la Eternulo, glori la Eternulon; cxar Li savas la animon de malricxulo el la mano de malbonaguloj.

14 Malbenita estu la tago, en kiu mi naskiĝis; la tago, en kiu mia patrino min naskis, ne estu benita. 15 Malbenita estu la homo, kiu sciigis al mia patro kaj diris: Virseksa infano estas naskita al vi, kaj per tio li faris al li grandan cxojon. 16 Tiu homo estu kiel la urboj, kiujn la Eternulo senkompatate ruinigis; li acxdu kriadon matene kaj ploregadon tagmeze. 17 Kial mi ne estis mortigita en la utero, ke mia patrino estu mia tombo kaj cxia ventro restu graveda por cxiam? 18 Kial mi eliris el la utero, por vidi malfacilan penadon kaj mizeron kaj por ke mia vivo pasu en honto?

Cxapitro 21

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo, kiam la reĝo Cidkija sendis al li Pacxcxuron, filon de Malkija, kaj la pastron Cefanja, filo de Maaseja, por diri: 2 Volu demandi pri ni la Eternulon, cxar Nebukadnecar, reĝo de Babel, militas kontraŭ ni; eble la Eternulo faros al ni ion similan al cxiuj Liaj mirakloj, kaj tiu foriros de ni.

3 Kaj Jeremia diris al ili: Tiele diru al Cidkija: 4 Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Jen Mi returnos la batalilojn, kiuj estas en viaj manoj kaj per kiuj vi batalas kontraŭ la reĝo de Babel, kaj kontraŭ la cxaldeoj, kiuj sieĝas vin ekstere de la murego, kaj Mi kolektos ilin meze de cxi tiu urbo. 5 Kaj Mi batalos kontraŭ vi per mano etendita kaj per forta brako, en kolero, furiozo, kaj granda indigno. 6 Kaj Mi frapos la loxantojn de cxi tiu urbo, la homojn kaj la brutojn; de granda pesto ili mortos. 7 Kaj post tio, diras la Eternulo, Cidkijan, reĝon de Judujo, kaj liajn servantojn, kaj la popolon, kaj tiujn, kiuj en cxi tiu urbo restis de la pesto, de la glavo, kaj de la malsato, Mi transdonos en la manon de Nebukadnecar, reĝo de Babel, en la manon de iliaj malamikoj, kaj en la manon de tiuj, kiuj deziras ilian morton; kaj li mortigos ilin per glavo; li ne hezitos, ne indulgos, kaj ne kompatos. 8 Kaj al cxi tiu popolo diru: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi proponas al vi vojon de vivo kaj vojon de morto: 9 kiu restos en cxi tiu urbo, tiu mortos de glavo acx de malsato acx de pesto; kaj kiu eliros kaj transdonos sin al la cxaldeoj, kiuj vin

siecxas, tiu restos vivanta, kaj lia animo estos lia akiro. 10 cxar Mi turnis Mian vizacxon kontracx cxi tiun urbon por malbono, ne por bono, diras la Eternulo; en la manon de la rexo de Babel cxi estos transdonita, kaj li forbruligos cxin per fajro.

11 Kaj koncerne la domon de la rexo de Judujo acxskultu la vorton de la Eternulo: 12 Domo de David! diras la Eternulo: Frue matene faru juxxon kaj savu prematon el la mano de premanto, por ke Mia kolero ne aperu kiel fajro kaj cxi ne ekflamu pro viaj malbonagoj tiel, ke neniu povos cxin estingi. 13 Jen Mi iras kontracx vin, kiu staras en la valo, roko sur la ebenacxo, diras la Eternulo, kontracx vin, kiuj diras: Kiu atakos nin? kaj kiu eniros en niajn locxejojn? 14 Kaj Mi punos vin laxe la fruktoj de viaj agoj, diras la Eternulo; kaj Mi ekbruligos fajron en cxia arbaro, por ke cxi ekstermu cxian tutan cxirkacxaxon.

Cxapitro 22

1 Tiele diris la Eternulo: Iru en la domon de la rexo de Judujo, kaj diru tie jenon: 2 diru: Acxskultu la vorton de la Eternulo, ho rexo de Judujo, kiu sidas sur la trono de David, vi, kaj viaj servantoj, kaj via popolo, kiu iras tra cxi tiuj pordegoj. 3 Tiele diras la Eternulo: Faru juxxon kaj juston, kaj savu prematon el la mano de premanto; ne ofendu kaj ne premu fremdulon, orfon, acx vidvinon, kaj sangon senkulpan ne vercxu sur cxi tiu loko. 4 cxar se vi plenumos cxi tiun diron, tiam tra la pordegoj de cxi tiu domo irados rexo, sidantaj sur la trono de David, veturantaj sur cxaroj kaj sur cxevaloj, li mem kaj liaj servantoj kaj lia popolo. 5 Sed se vi ne obeos tiujn vortojn, tiam--Mi cxuras per Mi, diras la Eternulo--cxi tiu domo faricxos ruino. 6 cxar tiele diras la Eternulo koncerne la domon de la rexo de Judujo: Vi estas al Mi Gilead, supro de Lebanon; kaj tamen Mi faros vin dezerto, urboj ne loxataj. 7 Mi starigos kontracx vi ekstermantojn, cxion kun liaj bataliloj, kaj ili dehakos viajn plej bonajn cedrojn kaj cxetos en fajron. 8 Kaj multe da nacioj preterpasos cxi tiun urbon, kaj ili diros unu al la alia: Pro kio la Eternulo agis tiele kun cxi tiu granda urbo? 9 Kaj oni respondos: Pro tio, ke ili forlasis la interligon de la Eternulo, ilia Dio, kaj adorklinicxis al aliaj dioj kaj servis al ili.

10 Ne ploru pri mortinto kaj ne funebru pri li; sed ploru forte pri tiu, kiu foriras, cxar li ne plu revenos kaj ne revidos la landon de sia naskicxo. 11 cxar tiele diras la Eternulo pri cxalum, filo de Jocxija, rexo de Judujo, kiu rexis post sia patro Jocxija kaj foriris de cxi tiu loko: Li ne plu revenos cxi tien; 12 sed sur la loko, kien oni transloxxigis lin en kaptitecon, tie li mortos kaj cxi tiun landon li ne plu vidos.

13 Ve al tiu, kiu konstruas sian domon per malbonagoj kaj siajn cxambrojn en maljusteco; kiu devigas sian proksimulon labori vane kaj ne donas al li lian prolaboran pagon; 14 kiu diras: Mi konstruos al mi grandan domon kaj vastajn cxambrojn; kaj trahakas al si fenestrojn kaj kadras ilin per cedro kaj kolorigas per cinabro. 15 cxu vi rexxos per tio, ke vi cxirkacxis vin per cedracxo? via patro ja ankacx mancxis kaj trinkis, sed li agis laxejucxe kaj juste, kaj tiam estis al li bone. 16 Li juxxadis la aferojn de premito kaj malricxulo, kaj tiam estis bone. cxu ne tio signifas koni Min? diras la Eternulo. 17 Sed viaj okuloj kaj via koro celas nur malhonestan profiton, vercxadon de senkulpa sango, faradon de rabado kaj de premado. 18 Tial tiele diras la Eternulo pri Jehojakim, filo de Jocxija, rexo de Judujo: Oni ne lamentos pri li: Ho ve, mia frato! ho ve, fratino! oni ne lamentos pri li: Ho ve, sinjoro! ho ve, glorulo! 19 Per enterigo de azeno li estos enterigita: oni trenos lin kaj cxetos malproksimen de la pordegoj de Jerusalemo.

20 Supreniru sur Lebanonon kaj krii, kaj en Bacxan lacxtigu vian vocxon, kaj krii de Abarim; cxar disbatitaj estas cxiuj viaj amantoj. 21 Mi parolis al vi, kiam vi estis ancoracx en bona stato, sed vi diris: Mi ne volas acxskulti. Tia estis via konduto detempe de via juneco, ke vi ne acxskultis Mian vocxon. 22 cxiujn viajn pacxtistojn forblovos la vento, kaj viaj amantoj iros en kaptitecon; tiam vin kovros honto kaj malhonoro pro cxiuj viaj malbonagoj. 23 Vi sidas sur Lebanon, vi faris al vi neston inter cedroj; kiel mizera vi estos, kiam atakos vin doloroj, kiel doloroj de naskantino! 24 Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, se Konja, filo de Jehojakim, rexo de Judujo, ecx estus sigelringo sur Mia dekstra mano, ecx de tie Mi vin decxirus. 25 Kaj Mi transdonos vin en la manon de tiuj, kiujn vi timegas, en la manon de Nebukadnecar, rexo de Babel, kaj en la manon de la cخالdeoj. 26 Kaj Mi cxetos vin, kaj vian patrinon, kiu naskis vin, en alian landon, kie vi ne naskicxis; kaj tie vi mortos. 27 Sed en la landon, kien ili tre dezirus reveni, tien ili ne revenos. 28 cxu cxi tiu homo, Konja, estas objekto malestimata, forpucxita? cxu li estas vazo neamata? kial ili estas forcetitaj, li kaj lia idaro, cxititaj en landon, kiun ili ne konis? 29 Ho tero, tero, tero! acxskultu la vorton de la Eternulo! 30 Tiele diras la Eternulo: Enskribu cxi tiun homon kiel seninfanan, kiel homon, kiu ne havos sukceson en sia vivo; cxar neniu el lia idaro sukcesos sidi sur la trono de David acx regos iam en Judujo.

Cxapitro 23

1 Ve al la pacxtistoj, kiuj pereigas kaj diskurigas la cxafojn de Mia pacxtataro! diras la Eternulo. 2 Tial tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la pacxtistoj, kiuj pacxtas Mian popolon: Vi diskurigis Miajn cxafojn kaj dispelis ilin kaj ne observis ilin; jen Mi punos sur vi viajn malbonajn agojn, diras la Eternulo. 3 Sed Mi kolektos la restacxon de Miaj cxafoj el cxiuj landoj, kien Mi dispelis ilin, kaj Mi revenigos ilin sur ilian pacxtejon; kaj ili donos fruktojn kaj multicxos. 4 Kaj Mi starigos super ili pacxtistojn, por ke ili pacxtu ilin; kaj ili jam ne timos kaj ne tremos kaj ne estos atakataj, diras la Eternulo.

5 Jen venos tempo, diras la Eternulo, kaj Mi aperigos de David markoton virtan, kaj ekregos rexo, kaj li estos prudenta, kaj li farados juxxon kaj justecon sur la tero. 6 En lia tempo Jehuda estos savita kaj Izrael loxos sendancxere; kaj jen estas la nomo, per kiu oni lin nomos: La Eternulo estas nia justeco. 7 Pro tio jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam oni ne plu diros: Vivas la Eternulo, kiu kondukis la Izraelidojn el la lando Egipta; 8 sed: Vivas la Eternulo, kiu elirigis kaj venigis la idaron de la domo de Izrael el la lando norda, kaj el cxiuj landoj, kien Mi dispelis ilin; kaj ili ekloxxos en sia lando.

9 Pri la profetoj. Discxiricxas en mi mia koro, cxiuj miaj ostoj tremas; mi faricxis kiel ebriulo, kiel homo, senfortigita de vino, antacx la Eternulo kaj antacx Liaj sanktaj vortoj. 10 cxar la lando estas plena de adultuloj, cxar la lando ploras de malbeno; sekicxis la pacxtejoj de la stepo; ilia celado estas malpia, kaj ilia forto estas en malvereco. 11 cxar profeto kaj pastro hipokritas; ecx en Mia domo Mi trovas iliajn malbonagojn, diras la Eternulo. 12 Pro tio ilia vojo estos kiel glitigaj lokoj en mallumo; ili glitos tie kaj falos; cxar Mi venigos sur ilin malfelicxon en la jaro, kiam Mi punvizitos ilin, diras la Eternulo. 13 cxe la profetoj de Samario Mi vidis stultecon: ili profetis en la nomo de Baal, kaj erarigis Mian popolon Izrael; 14 sed cxe la profetoj de Jerusalemo mi vidis ion teruran: ili adultas, iras vojon de mensogoj, kaj subtenas la manojn de malbonaguloj,

por ke neniu el ili konvertu sin de sia malboneco; ili cxiuj faricxis por Mi kiel Sodom, kaj la loxantoj de la urbo kiel Gomora.

15 Tial tiele diras la Eternulo Cebaot pri la profetoj: Jen Mi manxigas al ili vermuton kaj trinkigos al ili akvon maldolcxan; cxar de la profetoj de Jerusalem disvasticxas malpieco en la tuta lando. 16 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Ne acxskultu la vortojn de la profetoj, kiuj profetas al vi; ili trompas vin; ili predikas vizion de sia koro, sed ne el la bucxo de la Eternulo. 17 Ili diras al Miaj malcxatantoj: La Eternulo diris, ke al vi estos paco; kaj al cxiu, kiu sekvas la obstinecon de sia koro, ili diras: Ne trafos vin malfelicxo. 18 Sed kiu staris en la konsilo de la Eternulo, kaj vidis kaj acxdis Lian vorton? kiu acxdis Lian vorton kaj komprenis? 19 Jen eliros ventego de la Eternulo en kolero, ventego turnicxanta; cxi falos sur la kapon de la malpiuloj. 20 Ne kvieticxos la kolero de la Eternulo, cxis Li estos farinta kaj cxis Li estos plenuminta la intencojn de Sia koro; en la tempo estonta vi tion komprenos. 21 Mi ne sendis tiujn profetojn, sed ili mem kuris; Mi nenion diris al ili, tamen ili profetas. 22 Se ili estus starintaj en Mia konsilo, ili acxdigus Miajn vortojn al Mia popolo kaj deturnus ilin de ilia malbona vojo kaj de iliaj malbonaj agoj. 23 cxu Mi estas nur Dio de proksime? diras la Eternulo; cxu Mi ne estas ankax Dio de malproksime? 24 cxu homo povas kacxi sin en tia sekreta loko, kie Mi lin ne vidus? diras la Eternulo; cxu ne Mi plenigas la cxielon kaj la teron? diras la Eternulo. 25 Mi acxdas, kion diras la profetoj, kiuj en Mia nomo profetas malveracxon; ili diras: Mi soncxis, mi soncxis. 26 Kiel longe tio daxros en la koro de la profetoj, kiuj profetas malveracxon, profetas la trompacxon de sia koro? 27 Ili pensas, ke ili forgesigos al Mia popolo Mian nomon per siaj soncxoj, kiujn ili rakontas unu al la alia, tiel same, kiel iliaj patroj forgesis Mian nomon pro Baal. 28 Profeto, kiu vidis soncxon, rakontu soncxon; kaj tiu, al kiu aperis Mia vorto, raportu Mian vorton vere. Kio komuna estas inter pajlo kaj greno? diras la Eternulo. 29 cxu Mia vorto ne estas kiel fajro, diras la Eternulo, kaj kiel martelo, kiu disbatas rokon?

30 Tial jen Mi turnos Min kontraCx la profetojn, diras la Eternulo, kiuj extelas Miajn vortojn unu de la alia. 31 Jen Mi turnos Min kontraCx la profetojn, diras la Eternulo, kiuj esprimas sian propran parolon, kaj diras: Li diris. 32 Jen Mi turnos Min kontraCx tiujn, kiuj profetas malverajn soncxojn, diras la Eternulo, kaj rakontas ilin kaj erarigas Mian popolon per siaj mensogacxo kaj per sia senprudenteco, dum Mi ne sendis ilin kaj ne donis al ili ordonojn, kaj ili ja alportas al cxi tiu popolo nenian utilon, diras la Eternulo. 33 Se cxi tiu popolo acx profeto acx pastro demandas vin, dirante: Kia estas la cxarcxo de la Eternulo? tiam diru al ili koncerne la cxarcxon: Mi forlasos vin, diras la Eternulo. 34 Kaj se iu el la profetoj acx pastroj acx el la popolo diros: cxarcxo de la Eternulo, Mi punos tiun homon kaj lian domon. 35 Nur tiel diru cxiu al sia proksimulo kaj cxiu al sia frato: Kion respondis la Eternulo? acx: Kion diris la Eternulo? 36 Kaj la esprimon: cxarcxo de la Eternulo, ne plu uzu; cxar por cxiu homo lia vorto faricxos cxarcxo, pro tio, ke vi malcxustigas la vortojn de la vivanta Dio, de la Eternulo Cebaot, nia Dio. 37 Tiele diru al la profeto: Kion respondis al vi la Eternulo? kion diris la Eternulo? 38 Sed se vi diros: cxarcxo de la Eternulo, tiam tiele diras la Eternulo: cxar vi eldiris tiujn vortojn: cxarcxo de la Eternulo, dum Mi sendis, por diri al vi, ke vi ne uzu la esprimon: cxarcxo de la Eternulo: 39 tial jen Mi tute forlasos kaj forpelos de antaCx Mia vizacxo vin, kaj la urbon, kiun Mi donis al vi kaj al viaj patroj; 40 kaj Mi metos sur vin eternan honton kaj eternan malhonoron, kiu ne forgesicxos.

Cxapitro 24

1 La Eternulo montris al mi: jen estas du korboj kun figoj, starigitaj antaŭ la templo de la Eternulo, post kiam Nebukadnecar, reĝo de Babel, forkondukis el Jerusalemo Jeĥonjan, filon de Jeĥojakim, reĝon de Judujo, kaj la princojn de Judujo kaj la cxxarpentistojn kaj seruristojn, kaj venigis ilin en Babelon. 2 Unu korbo estis kun figoj tre bonaj, kiel estas la figoj plej frue maturicxintaj; la dua korbo estis kun figoj tre malbonaj, kiujn pro ilia malboneco oni ne povas manĉxi. 3 Kaj la Eternulo diris al mi: Kion vi vidas, Jeremia? Kaj mi respondis: Figojn; la bonaj figoj estas tre bonaj, kaj la malbonaj estas tre malbonaj, tiel, ke pro ilia malboneco oni ne povas ilin manĉxi. 4 Tiam aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: 5 Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Simile al cxi tiuj bonaj figoj, Mi distingos por bono la forkondukitajn Judojn, kiujn Mi forsendis de cxi tiu loko en la landon cxxaldean; 6 kaj Mi direktos sur ilin Miajn okulojn por bono, kaj Mi revenigos ilin en cxi tiun landon, kaj Mi aranĉxos ilin, ne ruinigos, Mi plantos ilin, ne elĉiros. 7 Kaj Mi donos al ili koron, ke ili konu Min, ke Mi estas la Eternulo; ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio; cxxar ili konverticxos al Mi per sia tuta koro. 8 Sed koncerne la malbonajn figojn, kiujn oni ne povas manĉxi pro ilia malboneco, tiele diras la Eternulo: Al ili Mi similigos Cidkijan, reĝon de Judujo, kaj liajn princojn, kaj la restintajn Jerusalemanojn, kiuj restis en cxi tiu lando kaj kiuj loĉxas en la lando Egipta; 9 kaj Mi donos al ili suferadon kaj mizeron en cxiuj regnoj de la tero, Mi faros ilin objecto de honto, de ekzemplo, de moko, kaj de malbeno sur cxiuj lokoj, kien Mi dispelos ilin; 10 kaj Mi sendos sur ilin glavon, malsaton, kaj peston, cxis Mi ekstermos ilin el la lando, kiun Mi donis al ili kaj al iliaj patroj.

Cxapitro 25

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia pri la tuta Juda popolo en la kvara jaro de Jeĥojakim, filo de Jocxija, reĝo de Judujo, tio estas en la unua jaro de Nebukadnecar, reĝo de Babel, 2 kaj kiun la profeto Jeremia proklamis al la tuta Juda popolo kaj al cxiuj loĉxantoj de Jerusalemo, dirante: 3 De post la dek-tria jaro de Jocxija, filo de Amon, reĝo de Judujo, cxis la nuna tago, en la dactro de dudek tri jaroj, aperadis al mi la vorto de la Eternulo, kaj mi paroladis al vi, konstante paroladis; sed vi ne acxskultis. 4 La Eternulo sendis al vi cxiujn Siajn servantojn, la profetojn; cxiutage Li sendadis; sed vi ne acxskultis, vi ne alklinis vian oreton, por acxskulti. 5 Ili diris: Deturnu vin cxiu de sia malbona vojo kaj de viaj malbonaj agoj, kaj loĉxu sur la tero, kiun la Eternulo donis al vi kaj al viaj patroj de cxiam kaj por cxiam; 6 kaj ne sekvu aliajn diojn, servante kaj adorklinicxante al ili, kaj ne kolerigu Min per la faritacxo de viaj manoj, por ke Mi ne faru al vi malbonon. 7 Sed vi ne acxskultis Min, diras la Eternulo; vi kolerigis Min per la faritacxo de viaj manoj per via malbono. 8 Tial tiele diras la Eternulo Cebaot: Pro tio, ke vi ne acxskulutis Miajn vortojn, 9 jen Mi sendos kaj kolektos cxiujn nordajn gentojn, diras la Eternulo, kaj Mian servanton Nebukadnecar, reĝo de Babel, kaj Mi venigos ilin sur cxi tiun landon kaj sur cxiajn loĉxantojn kaj sur cxiujn naciojn cxxirkacxe; kaj Mi elmetos ilin al ekstermo, kaj Mi faros ilin ruinoj, mokatacxo, kaj eterna dezertacxo. 10 Kaj Mi cxxesigos cxe ili la sonojn de cxxojo kaj la sonojn de gajeco, la vocxon de fianĉxo kaj la vocxon de fianĉxino, la bruon de muelilo kaj la lumon de lucerno. 11 Kaj cxi tiu tuta lando faricxos ruino kaj dezerto; kaj tiuj nacioj servos al la reĝo de Babel dum sepdek jaroj. 12 Sed kiam finicxos la sepdek jaroj, Mi punos la reĝon de Babel kaj tiun nacion, diras la Eternulo, pro cxiaj malbonagoj, kaj la landon cxxaldean, kaj Mi faros cxin eterna dezerto. 13 Kaj Mi plenumos super tiu lando cxiujn Miajn vortojn, kiujn Mi diris pri cxi, cxion, kio estas skribita en cxi tiu libro, kion Jeremia profetis pri cxiuj nacioj. 14

cxar ankacx ilin sklavigos potencaj nacioj kaj grandaj recxoj, kaj Mi repagos al ili lacx iliaj agoj kaj lacx la faroj de iliaj manoj.

15 cxar tiele diras al mi la Eternulo, Dio de Izrael: Prenu el Mia mano cxi tiun pokalon de la vino de furiozo, kaj trinkigu el cxi cxiujn naciojn, al kiuj Mi sendas vin. 16 Ili trinku, ili cxancelicxu kaj frenezicxu antacx la glavo, kiun Mi sendos sur ilin. 17 Kaj mi prenis la pokalon el la mano de la Eternulo, kaj trinkigis al cxiuj popoloj, al kiuj sendis min la Eternulo: 18 al Jerusalema kaj al la urboj de Judujo, al iliaj recxoj kaj al iliaj eminentuloj, por fari ilin dezertacxo kaj ruino, mokatacxo kaj malbenatacxo, kiel tio estas nun; 19 al Faraono, recxo de Egiptujo, kaj al liaj servantoj kaj al liaj eminentuloj kaj al lia tuta popolo; 20 kaj al cxiuj diversgentaj popoloj kaj al cxiuj recxoj de la lando Uc kaj al cxiuj recxoj de la lando Filicxta kaj al Acxkelon kaj al Gaza kaj al Ekron kaj al la restacxo de Acxdod; 21 al Edom kaj al Moab kaj al la Amonidoj; 22 kaj al cxiuj recxoj de Tiro kaj al cxiuj recxoj de Cidon kaj al la recxoj de la insuloj trans la maro; 23 al Dedan, al Tema, al Buz, kaj al cxiuj, kiuj tondas la harojn sur la tempioj; 24 kaj al cxiuj recxoj de Arabujo, kaj al cxiuj recxoj de la diversgentaj popoloj, loxantaj en la dezerto; 25 kaj al cxiuj recxoj de Zimri kaj al cxiuj recxoj de Elam kaj al cxiuj recxoj de Medujo; 26 kaj al cxiuj recxoj de la nordo, la proksimaj kaj la malproksimaj, unu kontrakx la alia, kaj al cxiuj regnoj de la mondo, kiuj trovicxas sur la tero; kaj la recxo de cxeccxakx trinkos post ili. 27 Kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Trinku kaj ebricxu, vomu kaj falu, kaj ne levicxu antacx la glavo, kiun Mi sendas sur vin. 28 Kaj se ili ne volos preni la pokalon el via mano, por trinki, tiam diru al ili: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Vi nepre devas trinki. 29 cxar jen sur la urbon, kiu portas sur si Mian nomon, Mi komencas sendi suferojn; cxu vi do restos senpunaj? vi ne restos sen puno, cxar Mi vokas glavon sur cxiujn loxantojn de la tero, diras la Eternulo Cebaot. 30 Profetu al ili cxion cxi tion, kaj diru al ili: La Eternulo ekbruos de alte, kaj el Sia sankta locxejo Li acxdigos Sian vocxon; Li forte ekbruos kontrakx Sian restadejon; kanton de vinpremantoj Li eksonigos super cxiuj loxantoj de la tero. 31 La bruo atingos cxis la fino de la tero; cxar la Eternulo havos juxxon kontrakx la popoloj, Li juxtos cxion karnon; la malpiulojn Li transdonos al glavo, diras la Eternulo.

32 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen plago iros de popolo al popolo, kaj granda ventego levicxos de la randoj de la tero. 33 Kaj la mortigitoj de la Eternulo en tiu tago estos de unu fino de la tero cxis la alia fino de la tero; ili ne estos priplorataj, ne estos kolektataj, nek enterigataj; ili faricxos sterko sur la supracxo de la tero. 34 Ploru, ho pacxtistoj, krii kaj rulu vin en polvo, ho regantoj de la cxafoj; cxar venis por vi la tempo de bucxo; Mi discxetos vin, kaj vi disfalos, kiel multekosta vazo. 35 Kaj ne ekzistos forkuro por la pacxtistoj, nek forsavicxo por la regantoj de la cxafaro. 36 Estos acxdata kriadado de la pacxtistoj kaj plorado de la regantoj de la cxafaro, cxar la Eternulo faros ekstermon en ilia cxafaro. 37 Disfalos la pacaj locxejoj antacx la flama kolero de la Eternulo. 38 Li forlasis Sian lacxbon kiel leono; ilia lando faricxis dezerto de la kolero de la atakanto kaj de Lia flama kolero.

Cxapitro 26

1 En la komenco de la rexxado de Jehojakim, filo de Jocxija, recxo de Judujo, aperis jena vorto de la Eternulo: 2 Tiele diras la Eternulo: Staricxu sur la korto de la domo de la Eternulo, kaj parolu pri cxiuj urboj de Judujo, kiuj venas en la domon de la Eternulo por adorklinicxi, cxiujn vortojn, kiujn Mi ordonis al vi diri al ili; ne mankigu ecx unu vorton. 3 Eble ili acxskultos kaj

returnos sin cxiu de sia malbona vojo; kaj tiam Mi fordecidos la malbonon, kiun Mi intencas fari al ili pro iliaj malbonaj agoj. 4 Kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo: Se vi ne obeos Min, por agadi lacx Mia instruo, kiun Mi donis al vi, 5 por obei la vortojn de Miaj servantoj, la profetoj, kiujn Mi sendas al vi, kiujn Mi konstante sendadis, sed vi ilin ne acxskultis: 6 tiam Mi agos kun cxi tiu domo kiel kun cxilo, kaj cxi tiun urbon Mi faros malbeno por cxiuj popoloj de la tero. 7 Kaj acxdis la pastroj kaj la profetoj kaj la tuta popolo, kiel Jeremia parolis tiujn vortojn en la domo de la Eternulo. 8 Kiam Jeremia finis la paroladon de cxio, kion la Eternulo ordonis diri al la tuta popolo, tiam kaptis lin la pastroj kaj la profetoj kaj la tuta popolo, dirante: Vi devas morti! 9 Kial vi profetas en la nomo de la Eternulo, dirante: cxi tiu domo faricxos kiel cxilo, kaj cxi tiu urbo dezerticxos tiel, ke estos en cxi neniu loxanto? Kaj la tuta popolo amasicxis cxirkacx Jeremia en la domo de la Eternulo.

10 Kiam la eminentuloj de Judujo acxdis pri tio, ili iris el la recxa domo en la domon de la Eternulo kaj sidicxis cxe la enirejo de la nova pordego de la domo de la Eternulo. 11 Kaj la pastroj kaj la profetoj diris al la eminentuloj kaj al la tuta popolo jene: Al morto estas kondamninda cxi tiu homo, cxar li profetis kontrakx cxi tiu urbo, kiel vi acxdis per viaj oreloj. 12 Tiam Jeremia diris al cxiuj eminentuloj kaj al la tuta popolo jene: La Eternulo sendis min, por profeti kontrakx cxi tiu domo kaj cxi tiu urbo cxion, kion vi acxdis. 13 Plibonigu do nun viajn vojojn kaj vian konduton, kaj obeu la vocxon de la Eternulo, via Dio; kaj tiam la Eternulo fordecidos la malbonon, kiun Li diris pri vi. 14 Kaj mi estas nun en viaj manoj; faru kun mi tion, kion vi trovas bona kaj justa. 15 Sed sciu, ke se vi min mortigos, vi cxarcxos per senkulpa sango vin kaj cxi tiun urbon kaj cxiajn loxantojn; cxar vere la Eternulo sendis min al vi, por diri en viajn orelojn cxiujn tiujn vortojn. 16 Tiam la eminentuloj kaj la tuta popolo diris al la pastroj kaj al la profetoj: cxi tiu homo ne estas kondamninda al morto, cxar li parolis al ni en la nomo de la Eternulo, nia Dio. 17 Kaj levicxis kelkaj el la plejcxuloj de la lando, kaj diris al la tuta amaso de la popolo jene: 18 Micxa, la Morecsetano, profetis en la tempo de cxizkija, rexo de Judujo, kaj diris al la tuta Juda popolo jene: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Cion estos plugita kiel kampo, Jerusalem faricxos ruinacxo, kaj la monto de la templo faricxos arbara altacxo. 19 cxu mortigis lin cxizkija, rexo de Judujo, kaj cxiuj Judoj? ili timis ja la Eternulon kaj precxis antacx la Eternulo, kaj la Eternulo fordecidis la malbonon, kiun Li diris pri ili. Kaj ni farus grandan malbonon kontrakx niaj animoj. 20 Ankacx alia homo profetis en la nomo de la Eternulo, Urija, filo de cxemaja, el Kirjat-Jearim; li profetis kontrakx cxi tiu urbo kaj cxi tiu lando, simile al cxio, kion diris Jeremia. 21 Kaj liajn vortojn acxdis la rexo Jehojakim kaj cxiuj liaj potenculoj kaj cxiuj eminentuloj, kaj la rexo intencis mortigi lin; sed Urija tion acxdis, kaj ektimis, kaj forkuris kaj venis en Egiptujon. 22 Kaj la rexo Jehojakim sendis homojn en Egiptujon: Elnatanon, filon de Acxbor, kune kun aliaj homoj li sendis en Egiptujon; 23 kaj ili elkondukis Urijan el Egiptujo kaj venigis lin al la rexo Jehojakim; kaj cxi tiu mortigis lin per glavo kaj cxetis lian kadavron inter la tombojn de la simpla popolo. 24 Tamen la mano de Acxikam, filo de cxafan, protektis Jeremian, ne lasante transdoni lin en la manojn de la popolo, por mortigi lin.

Cxapitro 27

1 En la komenco de la recxado de Jehojakim, filo de Jocxija, rexo de Judujo, aperis de la Eternulo jena vorto al Jeremia: 2 Tiele diras al mi la Eternulo: Faru al vi ligilojn kaj jugon, kaj metu tion sur vian kolon; 3 kaj sendu tion al la rexo de Edom kaj al la rexo de Moab kaj al la

reco de la Amonidoj kaj al la reco de Tiro kaj al la reco de Cidon, per la senditoj, kiuj venis Jerusalemon al Cidkija, reco de Judujo; 4 kaj komisiu al ili, ke ili diru al siaj sinjoroj jene: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Tiele diru al viaj sinjoroj: 5 Per Mia granda forto kaj per Mia etendita brako Mi kreis la teron, la homojn kaj la bestojn, kiuj estas sur la tero; kaj Mi donas tion al tiu, kiu placxas al Mi. 6 Kaj nun Mi transdonas cxiujn tiujn landojn en la manon de Mia servanto Nebukadnecar, reco de Babel, kaj ecx la bestojn de la kampo Mi transdonas al li, por ke ili servu al li. 7 Kaj servos al li cxiuj popoloj, ankacx al lia filo kaj al la filo de lia filo, cxis venos la tempo ankacx por lia lando kaj lin sklavigos potencaj popoloj kaj grandaj recoj. 8 Kaj se ia popolo kaj regno ne servos al li, al Nebukadnecar, reco de Babel, kaj ne metos sian kolon sub la jugon de la reco de Babel, Mi punos tiun popolon per glavo kaj malsato kaj pesto, diras la Eternulo, cxis Mi ekstermos ilin per lia mano. 9 Ne acxskultu do viajn profetojn, nek viajn magiistojn, nek viajn soncxoklarigistojn, nek viajn acxguristojn, nek viajn sorcxistojn, kiuj diras al vi jene: Ne servu al la reco de Babel. 10 cxar ili profetas al vi malveracxon, por malproksimigi vin de via lando, por ke Mi elpelu vin kaj vi pereu. 11 Sed tiun popolon, kiu metos sian kolon sub la jugon de la reco de Babel kaj servos al li, tiun Mi restigos trankvile sur cxia tero, diras la Eternulo, por prilaboradi cxin kaj locxi sur cxi.

12 Kaj al Cidkija, reco de Judujo, mi diris tiajn samajn vortojn, nome: Metu vian kolon sub la jugon de la reco de Babel, kaj servu al li kaj al lia popolo, kaj restu vivantaj. 13 Por kio vi volus morti, vi kaj via popolo, de glavo, de malsato, kaj de pesto, kiel la Eternulo decidis pri popolo, kiu ne servos al la reco de Babel? 14 Ne acxskultu la vortojn de la profetoj, kiuj diras al vi, ke vi ne servu al la reco de Babel; cxar ili profetas al vi malveracxon. 15 cxar Mi ne sendis ilin, diras la Eternulo, kaj ili malvere profetas en Mia nomo, por ke Mi elpelu vin, kaj por ke vi pereu, vi kaj la profetoj, kiuj profetas al vi. 16 Kaj al la pastroj kaj al la tuta cxi tiu popolo mi diris jene: Tiele diras la Eternulo: Ne acxskultu la vortojn de viaj profetoj, kiuj profetas al vi jene: Jen la vazoj de la domo de la Eternulo nun baldacx estos revenigitaj el Babel; cxar malveracxon ili profetas al vi. 17 Ne acxskulutu ilin; servu al la reco de Babel, por ke vi vivu; por kio cxi tiu urbo faricxu dezerto? 18 Se ili estas profetoj kaj se ili havas la vorton de la Eternulo, ili elpetegu de la Eternulo Cebaot, ke la vazoj, kiuj restis en la domo de la Eternulo kaj en la domo de la reco de Judujo kaj en Jerusalemon, ne transiru en Babelon. 19 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot pri la kolonoj, pri la maro, pri la bazoj, kaj pri la ceteraj vazoj, kiuj restis en cxi tiu urbo 20 kaj kiujn ne prenis Nebukadnecar, reco de Babel, kiam li forkondukis Jecxonjan, filon de Jehojakim, rexon de Judujo, el Jerusalemon en Babelon, kaj ankacx cxiujn eminentulojn de Judujo kaj Jerusalemon; 21 tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, pri la vazoj, kiuj restis en la domo de la Eternulo kaj en la domo de la reco de Judujo kaj en Jerusalemon: 22 En Babelon ili estos forportitaj, kaj tie ili restos, cxis la tago, kiam Mi rememoros ilin, diras la Eternulo, kaj prenigos kaj reportigos ilin sur cxi tiun lokon.

Cxapitro 28

1 En tiu sama jaro, en la komenco de la recxado de Cidkija, reco de Judujo, en la kvara jaro, en la kvina monato, cxananja, filo de Azur, profeto el Gibeon, diris al mi en la domo de la Eternulo, antacx la okuloj de la pastroj kaj de la tuta popolo, jene: 2 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Mi rompos la jugon de la reco de Babel; 3 post du jaroj Mi revenigos sur cxi tiun lokon cxiujn vazojn de la domo de la Eternulo, kiujn Nebukadnecar, reco de Babel, prenis de cxi tiu loko kaj forportis en Babelon. 4 Kaj Jecxonjan, filon de Jehojakim, rexon de Judujo, kaj cxiujn

forkondukitajn Judojn, kiuj venis en Babelon, Mi revenigos sur cxi tiun lokon, diras la Eternulo; cxar Mi rompos la jugon de la rexo de Babel. 5 Tiam la profeto Jeremia respondis al la profeto cxananja antacx la okuloj de la pastroj, kaj de la tuta popolo, kiu staris en la domo de la Eternulo; 6 kaj la profeto Jeremia diris: Amen, tiel la Eternulo faru; la Eternulo plenumu viajn vortojn, kiujn vi profetis, kaj Li revenigu el Babel sur cxi tiun lokon la vazojn de la domo de la Eternulo kaj cxiujn forkondukitojn. 7 Tamen acxskultu la vorton, kiun mi diros en viajn orelojn kaj en la orelojn de la tuta popolo: 8 La profetoj, kiuj de antikva tempo estis antacx mi kaj antacx vi, profetis al multaj landoj kaj al grandaj regnoj militon, malfelicxon, acx peston. 9 Se profeto antacxdiris pacon, tiam post la plenumicxo de la vorto de la profeto oni ekkonis lin kiel profeton, kiun vere sendis la Eternulo. 10 Kaj la profeto cxananja deprenis la jugon de la kolo de la profeto Jeremia kaj rompis cxin. 11 Kaj cxananja diris antacx la okuloj de la tuta popolo jene: Tiele diras la Eternulo: Simile al cxi tio Mi rompos la jugon de Nebukadnecar, rexo de Babel, post du jaroj, deprenante cxin de la kolo de cxiuj popoloj. Kaj la profeto Jeremia iris sian vojon. 12 Kaj aperis jena vorto de la Eternulo al Jeremia, post kiam la profeto cxananja forrompis la jugon de la kolo de la profeto Jeremia: 13 Iru kaj diru al cxananja jene: Tiele diras la Eternulo: Jugon lignan vi rompiss, sed vi faru anstatacx cxi jugon feran. 14 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Fera jugon Mi metis sur la kolon de cxiuj tiuj popoloj, ke ili servu al Nebukadnecar, rexo de Babel, kaj ili servos al li; ecx la bestojn de la kampo Mi transdonis al li. 15 Tiam la profeto Jeremia diris al la profeto cxananja: Acxskultu, cxananja; la Eternulo vin ne sendis, kaj vi kredigas al cxi tiu popolo malveracxon. 16 Pro tio tiele diras la Eternulo: Jen Mi forigos vin de sur la tero; en cxi tiu jaro vi mortos, cxar vi parolis kontracx la volo de la Eternulo. 17 Kaj la profeto cxananja mortis en tiu jaro, en la sepa monato.

Cxapitro 29

1 Jen estas la vortoj de la letero, kiun la profeto Jeremia sendis el Jerusalema al la plej gravaj plejcxuloj, kiuj estis forkondukitaj, kaj al la pastroj, al la profetoj, kaj al la tuta popolo, kiujn Nebukadnecar forkondukis el Jerusalema en Babelon 2 (post kiam la rexo Jecxonja, kaj la rexinino, kaj la korteganoj, la eminentuloj de Judujo kaj Jerusalema, la cxarpentistoj kaj forcxistoj foriris el Jerusalema); 3 per Eleasa, filo de cxafan, kaj Gemarja, filo de cxilkija (kiujn Cidkija, rexo de Judujo, sendis en Babelon, al Nebukadnecar, rexo de Babel), li sendis jenajn vortojn: 4 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, al cxiuj elpelitoj, kiujn Mi elpelis el Jerusalema en Babelon: 5 Konstruu domojn kaj locxu, plantu cxardenojn kaj mancxu iliajn fruktojn; 6 prenu edzinojn kaj naskigu filojn kaj filinojn, prenu edzinojn por viaj filoj kaj edzinigu viajn filinojn, por ke ili nasku filojn kaj filinojn; multicxu tie kaj ne malmulticxu. 7 Zorgu pri la bonstato de tiu urbo, kien Mi translocxigis vin, kaj precxu por cxi al la Eternulo; cxar cxe cxia bonstato vi ankacx havos bonstaton. 8 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Viaj profetoj, kiuj estas inter vi, kaj viaj magiistoj ne forlogu vin; kaj ne atentu viajn soncxojn, kiujn vi soncxas; 9 cxar malveracxon ili profetas al vi en Mia nomo; Mi ne sendis ilin, diras la Eternulo. 10 cxar tiele diras la Eternulo: Kiam en Babel pasos sepdek jaroj, Mi rememoros vin kaj plenumos super vi Mian bonan vorton, revenigante vin sur cxi tiun lokon. 11 cxar Mi scias la intencojn, kiujn Mi havas koncerne vin, diras la Eternulo, intencojn al bono kaj ne al malbono, por doni al vi estontecon kaj esperon. 12 Vi vokos al Mi, kaj vi iros, kaj vi precxos al Mi; kaj Mi acxskultos vin. 13 Vi sercxos Min, kaj trovos, se vi sercxos Min per via tuta koro. 14 Kaj Mi estos trovita de vi, diras la Eternulo, kaj Mi revenigos viajn kaptitojn, kaj Mi kolektos vin el cxiuj popoloj kaj

de cxiuj lokoj, kien Mi forpelis vin, diras la Eternulo; kaj Mi revenigos vin sur la lokon, de kiu Mi transloĉigis vin. 15 Vane vi diras: La Eternulo starigis al ni profetojn en Babel. 16 ĉar tiele diras la Eternulo pri la reĉxo, kiu sidas sur la trono de David, kaj pri la tuta popolo, kiu loĉxas en cxi tiu urbo, pri viaj fratoj, kiuj ne iris kun vi en ekzilon; 17 tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen Mi sendos sur ilin glavon kaj malsaton kaj peston, kaj Mi similigos ilin al malbonaj figoj, kiujn oni ne povas manĉxi pro ilia malboneco; 18 Mi persekutos ilin per glavo, per malsato, kaj per pesto, kaj Mi faros ilin objekto de teruro por cxiuj regnoj de la tero, objekto de malbeno, mirego, moko, kaj malhonoro inter cxiuj popoloj, kien Mi dispelos ilin; 19 pro tio, ke ili ne acxskultis Miajn vortojn, diras la Eternulo; Mi sendadis al ili Miajn servantojn, la profetojn, Mi konstante sendadis, sed vi ne acxskultis, diras la Eternulo. 20 Kaj vi, cxiuj forkondukitoj, kiujn Mi foriris el Jerusalema en Babelon, acxskultu la vorton de la Eternulo.

21 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, pri Acxab, filo de Kolaja, kaj pri Cidkija, filo de Maaseja, kiuj profetis al vi en Mia nomo malveracxon: Jen Mi transdonos ilin en la manon de Nebukadnecar, reĉxo de Babel, kaj li mortigos ilin antaĉx viaj okuloj. 22 Kaj ĉxe cxiuj ekzilitoj de Judujo, kiuj estas en Babel, ilia nomo faricxos objekto de malbeno, kaj oni dirados: La Eternulo faru al vi tion, kion, kion al Cidkija kaj Acxab, kiujn la reĉxo de Babel rostigis sur fajro-- 23 pro tio, ke ili faris abomenindacxon en Izrael, adultis kun la edzinoj de siaj proksimuloj, kaj parolis en Mia nomo malveracxon, kiun Mi ne ordonis al ili. Tion Mi scias kaj atestas, diras la Eternulo.

24 Kaj al cxemaja, la Necxelamano, diru jene: 25 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Pro tio, ke vi sendis en via nomo leterojn al la tuta popolo, kiu estas en Jerusalema, kaj al la pastro Cefanja, filo de Maaseja, kaj al cxiuj pastroj, kun la sekvanta enhavo: 26 La Eternulo starigis vin pastro anstataĉx la pastro Jehojada, por ke vi estu kontrolanto en la domo de la Eternulo super cxiu frenezulo, kiu prezentas sin kiel profeto, kaj vi metu lin en malliberejon kaj karceron; 27 kial do vi ne faris punparolon al Jeremia, la Anatotano, kiu prezentas sin al vi kiel profeto? 28 ĉar ankacx al ni en Babelon li sendis, por diri: La kaptiteco estos longa; konstruu domojn kaj loĉxu, plantu ĉardenojn kaj manĉxu iliajn fruktojn. 29 Kaj la pastro Cefanja tralegis tiun leteron en la orelojn de la profeto Jeremia. 30 Tial aperis jena vorto de la Eternulo al Jeremia: 31 Sendu al cxiuj ekzilitoj, por diri: Tiele diras la Eternulo pri cxemaja, la Necxelamano: Pro tio, ke cxemaja profetis al vi, kvankam Mi ne sendis lin, kaj li fidigis vin per malveracxo-- 32 pro tio tiele diras la Eternulo: Jen Mi punos cxemajan, la Necxelamanon, kaj lian idaron: neniu restos ĉxe li meze de cxi tiu popolo, kaj li ne vidos la bonon, kiun Mi faros al Mia popolo, diras la Eternulo; ĉar li parolis kontraĉx la volo de la Eternulo.

Cxapitro 30

1 Jena vorto aperis de la Eternulo al Jeremia: 2 Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Enskribu al vi en libron cxiujn vortojn, kiujn Mi diris al vi. 3 ĉar jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi revenigos la kaptitojn de Mia popolo Izrael kaj Jehuda, diras la Eternulo, kaj Mi revenigos ilin en la landon, kiun Mi donis al iliaj patroj, kaj ili ĉxin posedos.

4 Kaj jen estas la vortoj, kiujn diris la Eternulo pri Izrael kaj Jehuda: 5 Tiele diras la Eternulo: Vocxon de tumulto kaj de teruro ni acxdas, ne de paco. 6 Demandu kaj rigardu, ĉxu viro naskas? kial do Mi vidas, ke cxiu viro tenas siajn manojn ĉxe siaj lumboj, kiel naskantino, kaj ĉxies

vizacxoj verdicxis? 7 Ho ve, kiel granda estas tiu tago! ne ekzistas simila al cxi; tempo de mizero cxi estas por Jakob, sed li estos savita el cxi. 8 En tiu tempo, diras la Eternulo Cebaot, Mi forrompos lian jugon de via kolo, kaj viajn ligilojn Mi disxiros, kaj fremduloj ne plu servigos lin. 9 Sed ili servos al la Eternulo, sia Dio, kaj al David, sia rexo, kiun Mi restarigos al ili. 10 Kaj vi ne timu, ho Mia servanto Jakob, diras la Eternulo, kaj ne tremu, ho Izrael; cxar jen Mi savos vin el malproksime kaj vian idaron el la lando de ilia kaptiteco, kaj Jakob revenos kaj vivos trankvile kaj pace, kaj neniuj lin timigos. 11 cxar Mi estos kun vi, diras la Eternulo, por savi vin; cxar Mi ekstermos cxiujn popolojn, inter kiujn Mi disxetis vin, sed vin Mi ne ekstermos; Mi nur punos vin modere, por ke Mi ne lasu vin tute sen puno.

12 cxar tiele diras la Eternulo: Dancxera estas via vundo, kaj via ulcero estas dolorplena. 13 Neniu juxtos vian aferon, por sanigi vian vundon; bona kuracado ne ekzistas por vi. 14 cxiuj viaj amikoj forgesis vin, ili vin ne sercxas; cxar per frapo de malamiko Mi frapis vin, per kruela puno, pro viaj multaj malbonagoj, pro la forteco de viaj pekoj. 15 Kial vi krias pri via vundo, pri via dancxera malsano? Mi tion faris al vi pro viaj multaj malbonagoj, pro la forteco de viaj pekoj. 16 Tamen cxiuj viaj mancxegantoj estos mancxegitaj; kaj cxiuj viaj premantoj, cxiuj, iros en kaptitecon; viaj ruinigintoj estos ruinigitaj; kaj cxiuj viajn rabintojn Mi faros rabitaj. 17 Mi donos al vi kuracon, kaj Mi resanigos vin de viaj vundoj, diras la Eternulo; cxar ili nomis vin forpuxitino, ho Cion, pri kiu neniuj demandas. 18 Tiele diras la Eternulo: Jen Mi revenigos el kaptiteco la tendojn de Jakob, kaj liajn locejojn Mi kompatos; kaj la urbo estos konstruita sur sia monteto, kaj la templo estos starigita laŭ sia ordo. 19 Kaj eliros el ili dankado kaj vocxo de gajuloj; Mi multigos ilin kaj ili ne malmulticxos; Mi donos al ili honoron, kaj ili ne malalticxos. 20 Kaj ili havos filojn kiel antacxe, kaj ilia komunumo forte staros antacx Mi, kaj Mi punos cxiujn iliajn premintojn. 21 Kaj ilia potenculo estos el ili mem, kaj ilia reganto devenos el ilia propra mezo; Mi alproksimigos lin, kaj li aliros al Mi; cxar kiu alia kuracxos en sia koro alproksimicxi al Mi? diras la Eternulo. 22 Kaj vi estos Mia popolo, kaj Mi estos via Dio.

23 Jen eliros ventego de la Eternulo en kolero, ventego detruanta; cxi falos sur la kapon de la malpiuloj. 24 Ne kvieticxos la flama kolero de la Eternulo, cxis Li estos farinta kaj cxis Li estos plenuminta la intencojn de Sia koro; en la tempo estonta vi tion komprenos.

Cxapitro 31

1 En tiu tempo, diras la Eternulo, Mi estos Dio de cxiuj familioj de Izrael, kaj ili estos Mia popolo. 2 Tiele diras la Eternulo: En la dezerto trovis favoron popolo, kiu restis ne ekstermita de la glavo; Izrael iras al sia trankvilicxo. 3 De malproksime aperis al mi la Eternulo, dirante: Mi ekamis vin per amo eterna, tial Mi altiris vin favorkore. 4 Denove Mi aranxos vin, kaj vi estos aranxita, ho virgulino de Izrael; denove vi ornamos vin per viaj tamburinoj kaj eliros en dancrondojn de gajuloj. 5 Denove vi plantos vinbercxardenojn sur la montoj de Samario; oni plantos kaj ricevos fruktojn. 6 cxar venos la tempo, kiam gardistoj sur la monto de Efraim vokos: Levicxu, kaj ni iru sur Cionon al la Eternulo, nia Dio. 7 cxar tiele diras la Eternulo: Kantu cxojon al Jakob kaj cxojkriu antacx la kapoj de la nacioj, proklamu, gloru, kaj diru: Savu, ho Eternulo, Vian popolon, la restacxon de Izrael. 8 Jen Mi venigos ilin el la lando norda, kaj kolektos ilin de la randoj de la tero, kune kun la blinduloj kaj lamuloj, gravedulinoj kaj naskintinoj; en granda amaso ili revenos cxi tien. 9 Kun ploro ili venos, kun precxo Mi

kondukos ilin; Mi irigos ilin apud torentoj da akvo, lacx vojo cxusta, sur kiu ili ne falpucxiĝos; cxar Mi faricxis patro por Izrael, kaj Efraim estas Mia unuenaskito.

10 Acxskultu la vorton de la Eternulo, ho nacioj, kaj sciigu al la malproksimaj insuloj, kaj diru: La discxetinto de Izrael kolektos lin kaj gardos lin, kiel pacxtanto sian pacxtataron. 11 cxar la Eternulo elacxetis Jakobon kaj liberigis lin el la mano de plifortulo. 12 Kaj ili venos kaj kantos sur la altacxo de Cion; kaj ili rapidos al la bonacxo de la Eternulo, al la greno, al la mosto, al la oleo, al la cxafidoj kaj bovidoj; kaj ilia animo estos kiel akvoricxa cxardeno, kaj ili ne plu havos malcxojn. 13 Tiam virgulino gajos en la dancrondo, kaj kune ankacx junuloj kaj maljunuloj; kaj Mi cxancxos ilian malcxojn en cxojn, Mi konsolos ilin kaj gajigos ilin post ilia aflikto. 14 Kaj la animon de la pastroj Mi satigos per grasacxo, kaj Mia popolo saticxos per Miaj bonacxo, diras la Eternulo.

15 Tiele diras la Eternulo: Vocxo estas acxdata en Rama, cxemado kaj maldolcxa plorado: Racxel priploras siajn filojn, ne volas konsolicxi pri siaj infanoj, cxar ili forestas. 16 Tiele diras la Eternulo: Detenu vian vocxon de plorado kaj viajn okulojn de larmoj; cxar ekzistas rekompenco por via laboro, diras la Eternulo, kaj ili revenos el la lando de la malamiko. 17 Kaj ekzistas espero por via idaro, diras la Eternulo, kaj la filoj revenos en siajn limojn. 18 Mi acxdis, kiel Efraim diras pentante: Vi punis min, kaj mi estas punita, kiel bovido ne dresita; konvertu min, kaj mi konverticxos; cxar Vi, ho Eternulo, estas mia Dio. 19 Kiam mi konverticxis, mi pentis; kaj kiam mi estis punita, mi batis min sur la femurojn; mi hontis kaj mi rucxiĝis, cxar mi portas la malhonoron de mia juneco. 20 cxu Efraim ne estas Mia kara filo, Mia amata infano? cxar kion ajn Mi parolis pri li, Mi tamen ankoraŭ rememoras lin; tial Mia interno aflikticxas pri li; Mi certe korfavoros lin, diras la Eternulo.

21 Starigu al vi gvidajn cxtonojn, aranxu al vi vojsignojn, atentu la vojon, lacx kiu vi iris; revenu, virgulino de Izrael, revenu en cxi tiujn viajn urbojn. 22 cxis kiam vi turnados vin, ho defalinta filino? cxar la Eternulo kreis ion novan sur la tero: virino cxirkacxos viron.

23 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Ankoraŭ oni parolos jenajn vortojn en la Juda lando kaj en cxiaj urboj, kiam Mi revenigos iliajn kaptitojn: La Eternulo vin benu, ho locxejo de justeco, sankta monto! 24 Kaj locxos apud cxi Jehuda kune kun cxiuj siaj urboj, la terkultivistoj kaj la vagantoj kun pacxtataroj. 25 cxar Mi sensoifigos animon lacan, kaj cxiun animon malcxojan Mi satigos. 26 cxe tio mi vekicxis kaj ekrigardis, kaj mia soncxo estis agrabla por mi. 27 Jen venos la tempo, diras la Eternulo, kiam Mi prisemos la domon de Izrael kaj la domon de Jehuda per semo de homo kaj semo de bruto. 28 Kaj tiel same, kiel Mi maldormis super ili, por elradikigi, elcxiri, detrui, pereigi, kaj malfelicxigi, tiel Mi maldormos super ili, por konstrui kaj planti, diras la Eternulo. 29 En tiu tempo oni ne plu diros: La patroj mancxis nematurajn vinberojn, kaj la dentoj de la filoj agacicxis; 30 sed cxiu mortos pro sia propra kulpo, la dentoj agacicxos cxe tiu, kiu mancxis la nematurajn vinberojn.

31 Jen venos la tempo, diras la Eternulo, kiam Mi faros kun la domo de Izrael kaj la domo de Jehuda interligon novan: 32 ne tian, kiel la interligo, kiun Mi faris kun iliaj patroj, en la tago, kiam Mi prenis ilian manon, por elkonduki ilin el la lando Egipta, la interligo, kiun ili malobeis kaj Mi devis altrudi al ili, diras la Eternulo; 33 sed jen estas la interligo, kiun Mi faros kun la domo de Izrael post tiu tempo, diras la Eternulo: Mi metos Mian lecxon en ilian internon, kaj sur

ilia koro Mi cxin skribos, kaj Mi estos ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. 34 Kaj ne plu instruos cxiu sian proksimulon kaj cxiu sian fraton, dirante: Ekkonu la Eternulon; cxar cxiuj Min konos, de iliaj malgranduloj cxis iliaj granduloj, diras la Eternulo; cxar Mi pardonos iliajn kulpojn, kaj iliajn pekojn Mi ne plu rememoros. 35 Tiele diras la Eternulo, kiu donas la sunon por lumo en la tago, lecxojn al la luno kaj al la steloj por lumo en la nokto; kiu kvietigas la maron, kiam bruas cxiaj ondoj; kaj kies nomo estas Eternulo Cebaot: 36 Se cxi tiuj lecxoj neniicxos antacx Mi, diras la Eternulo, tiam ankacx la idaro de Izrael cxesos esti eterne popolo antacx Mi. 37 Tiele diras la Eternulo: Se oni povos mezuri la cxielon supre kaj esplori la fundamenton de la tero malsupre, tiam Mi forpuxos la tutan idaron de Izrael pro cxio, kion ili faris, diras la Eternulo. 38 Jen venos la tempo, diras la Eternulo, kiam denove konstruicxos la urbo al la Eternulo, de la turo cxananel cxis la Pordego Angula. 39 Kaj la mezura cxnuro iros pluen cxis la monteto Gareb kaj turnicxos al Goa. 40 Kaj la tuta valo de kadavroj kaj de cindro, kaj cxiuj kampoj cxis la torento Kidron, cxis la angulo de la Pordego de cxevaloj oriente, estos sanktaj al la Eternulo, ne detruicxos kaj ne plu ruinicxos eterne.

Cxapitro 32

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo en la deka jaro de Cidkija, rexo de Judujo, tio estas en la dek-oka jaro de Nebukadnecar. 2 Tiam la militistaro de la rexo de Babel siecxis Jerusalemon, kaj la profeto Jeremia estis malliberigita sur la korto de la malliberejo, kiu estis apud la domo de la rexo de Judujo. 3 Tie malliberigis lin Cidkija, rexo de Judujo, dirante: Kial vi profetas, parolante, ke tiele diras la Eternulo: Jen Mi transdonos cxi tiun urbon en la manon de la rexo de Babel, kiu cxin venkoprenos; 4 kaj Cidkija, rexo de Judujo, ne savicxos el la manoj de la cخالdeoj, sed li estos transdonita en la manon de la rexo de Babel, kies bucxo parolos kun lia bucxo kaj kies okuloj rigardos liajn okulojn; 5 kaj en Babelon li forkondukos Cidkijan, kaj cxi tiu restos tie, cxis Mi vizitos lin, diras la Eternulo; se vi militos kontra cx la cخالdeoj, vi ne sukcesos?

6 Kaj Jeremia diris: Aperis al mi la vorto de la Eternulo, dirante: 7 Jen cxanamel, filo de via onklo cxalum, iras al vi, por diri: Acxetu al vi mian kampon, kiu estas en Anatot, cxar al vi apartenas la rajto de parenco, por acxeti. 8 Kaj venis al mi cxanamel, filo de mia onklo, konforme al la vorto de la Eternulo, sur la korton de la malliberejo, kaj li diris al mi: Acxetu, mi petas, mian kampon, kiu estas en Anatot, en la lando de Benjamin; cxar al vi apartenas la rajto de heredo kaj la rajto de elacxeto; acxetu al vi. Tiam mi komprenis, ke tio estas vorto de la Eternulo. 9 Kaj mi acxetis de cxanamel, filo de mia onklo, la kampon, kiu estis en Anatot, kaj mi pesis al li la monon, dek sep siklojn da arcxento. 10 Kaj mi skribis dokumenton kaj sigelis; kaj mi invitis atestantojn, kaj pesis la arcxenton per pesilo. 11 Kaj mi prenis la dokumenton de acxeto, la sigelitan laccx juron kaj lecxon, kaj la nefermitan. 12 Kaj mi donis la dokumenton de acxeto al Barucx, filo de Nerija, filo de Macxseja, antacx la okuloj de mia kuzo cxanamel, kaj antacx la okuloj de la atestantoj, kiuj subskribis la dokumenton de acxeto, kaj antacx la okuloj de cxiuj Judoj, kiuj sidis sur la korto de la malliberejo. 13 Kaj mi ordonis al Barucx antacx iliaj okuloj, dirante: 14 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Prenu cxi tiujn dokumentojn, cxi tiun dokumenton de acxeto, la sigelitan, kaj cxi tiun nefermitan, kaj metu ilin en argilan vazon, por ke ili konservicxu dum longa tempo. 15 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Oni denove acxetos domojn, kampojn, kaj vinbercxardenojn en cxi tiu lando.

16 Kaj, transdoninte la dokumentojn de acxeto al Barucx, filo de Nerija, mi ekprecxis al la Eternulo, dirante: 17 Ho Sinjoro, ho Eternulo! Vi kreis la cxielon kaj la teron per Via granda forto kaj per Via etendita brako; nenia afero estas nefarebla por Vi; 18 Vi faras favorkoracxon al miloj, kaj pro la malbonagoj de la patroj Vi repagas al iliaj filoj post ili. Vi, Dio granda, potenca, kies nomo estas Eternulo Cebaot, 19 granda en Siaj decidoj kaj potenca en Siaj agoj; Vi, kies okuloj estas malfermitaj super cxiuj vojoj de la homidoj, por redoni al cxiu lacx lia konduto kaj lacx la fruktoj de liaj agoj; 20 Vi, kiu faris signojn kaj miraklojn en la lando Egipta cxis la nuna tago super Izrael kaj super la aliaj homoj, kaj faris al Vi gloran nomon, kiel cxi estas nune; 21 kaj Vi elkondukis Vian popolon Izrael el la lando Egipta per signoj kaj per mirakloj, per forta mano, per etendita brako, kaj per granda teruro; 22 kaj Vi donis al ili cxi tiun landon, pri kiu Vi cxuris al iliaj patroj, ke Vi donos al ili, landon, en kiu fluas lakto kaj mielo; 23 kaj ili venis kaj ekposedis cxin, tamen ili ne acxskultis Vian vocxon kaj ne sekvis Vian instruon, ne faris cxion, kion Vi ordonis al ili; kaj Vi venigis sur ilin cxi tiun tutan malfelicxon. 24 Jen remparoj alproksimicxas al la urbo, por venkopreni cxin, kaj la urbo pro la glavo, malsato, kaj pesto estas transdonata en la manojn de la cخالdeoj, kiuj militas kontrakx cxi; kion Vi diris, tio faricxas, kaj Vi tion vidas. 25 Kaj Vi, Sinjoro, ho Eternulo, diris al mi: Acxetu al vi la kampon pro mono, kaj starigu atestantojn; dume la urbo estas transdonata en la manojn de la cخالdeoj.

26 Tiam la vorto de la Eternulo aperis al Jeremia, dirante: 27 Jen Mi, la Eternulo, estas Dio de cxiu karno; cxu ekzistas por Mi io nefarebla?

28 Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi transdonas cxi tiun urbon en la manojn de la cخالdeoj, kaj en la manon de Nebukadnecar, rexo de Babel, kaj li venkoprenos cxin. 29 Kaj venos la cخالdeoj, kiuj militas kontrakx cxi tiu urbo, kaj ekbruligos cxi tiun urbon per fajro, kaj forbruligos cxin, kaj la domojn, sur kies tegmentoj oni incensadis al Baal kaj faradis vercxoferojn al aliaj dioj, por kolerigi Min. 30 cxar la Izraelidoj kaj la Judoj faradis nur malbonon antacx Miaj okuloj detempe de sia juneco; cxar la Izraelidoj nur kolerigadis Min per la faroj de siaj manoj, diras la Eternulo. 31 cxar nur por Mia kolero kaj por Mia cxagreno ekzistis cxi tiu urbo de la tago, kiam oni konstruis cxin, cxis la nuna tago, tiel, ke Mi devas forpucxi cxin de antacx Mia vizacxo, 32 pro cxiuj malbonacxo de la Izraelidoj kaj Jehudaidoj, kiujn ili faris, por Min kolerigi, ili, iliaj recxoj, iliaj princoj, iliaj pastroj, iliaj profetoj, la Judoj, kaj la loxantoj de Jerusaleml. 33 Ili turnis al Mi la dorson, ne la vizacxon; Mi instruadis ilin, konstante instruadis, sed ili ne acxskultis, ne akceptis admonon. 34 Siajn abomenindacxojn ili metis en la domon, kiu estas nomata per Mia nomo, kaj ili malpurigis cxin. 35 Kaj ili aranxis la altacxojn de Baal, kiuj estas en la valo de la filo de Hinom, por bruligi siajn filojn kaj filinojn al Molecx, kion Mi ne ordonis al ili, kaj pri kio ne venis al Mi en la kapon, ke ili faros tiun abomenindacxon, por pekigi Judujon.

36 Kaj tamen tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri cxi tiu urbo, pri kiu vi diras, ke cxi estas transdonata en la manon de la rexo de Babel per glavo, malsato, kaj pesto: 37 Jen Mi kolektos ilin el cxiuj landoj, kien Mi dispelis ilin en Mia kolero, en Mia furiozo, kaj en granda indigno; kaj Mi revenigos ilin sur cxi tiun lokon kaj loxigos ilin sendancxere. 38 Kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio. 39 Kaj Mi donos al ili unu koron kaj unu vojon, ke ili cxiam timu Min, por ke estu bone al ili kaj al iliaj idoj post ili. 40 Kaj Mi faros kun ili interligon eternan, ke Mi ne deklinicxos de ili en Mia bonfarado al ili; kaj timon je Mi Mi metos en ilian koron, ke ili

ne forturnicxu de Mi. 41 Kaj Mi cxojos pri ili, bonfarante al ili, kaj Mi plantos ilin en cxi tiu lando fidele, per Mia tuta koro kaj per Mia tuta animo. 42 cxar tiele diras la Eternulo: Kiel Mi venigis sur cxi tiun popolon tiun tutan grandan malbonon, tiel Mi venigos sur ilin la tutan bonon, kiun Mi eldiris pri ili. 43 Kaj kampoj estos acxetataj en cxi tiu lando, pri kiu vi diras, ke cxi estas dezerta, ke ne trovixas en cxi homoj nek brutoj, ke cxi estas trandonita en la manojn de la cxaldeoj. 44 Oni acxetos kampojn per mono, oni enskribos en dokumentojn kaj sigelos, kaj starigos atestantojn, en la lando en Benjamin, en la cxirkacxacio de Jerusalem, en la urboj de Judujo, en la urboj de la montoj, en la urboj de la valoj, kaj en la urboj de la sudo; cxar Mi revenigos ilin el la kaptiteco, diras la Eternulo.

Cxapitro 33

1 La vorto de la Eternulo aperis al Jeremia duafoje, kiam li estis ancoracx tenata sur la korto de la malliberejo, nome: 2 Tiele diras la Eternulo, kiu cxion faris, la Eternulo, kiu cxion kreis, por cxin fortikigi, kaj kies nomo estas Eternulo: 3 Voku al Mi, kaj Mi respondos al vi, kaj Mi sciigos al vi grandajn kaj gravajn aferojn, kiujn vi ne scias. 4 cxar tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri la domoj de cxi tiu urbo, kaj pri la domoj de la rectxoj de Judujo, kiuj estas detruitaj por remparoj kaj por glavoj 5 de tiuj, kiuj venis, por batali kontracx la cxaldeoj kaj plenigi ilin per kadavroj de homoj, kiujn Mi frapis en Mia kolero kaj en Mia indigno; cxar Mi kacxis Mian vizacxon for de cxi tiu urbo pro cxiuj iliaj malbonagoj: 6 Jen Mi redonos al cxi bonstaton kaj kuracon, kaj Mi resanigos ilin, kaj Mi malkovros por ili abundon da paco kaj vero. 7 Kaj Mi revenigos la kaptitojn de Jehuda kaj la kaptitojn de Izrael, kaj Mi aranxos ilin kiel antacxe. 8 Kaj Mi purigos ilin de cxiuj iliaj malbonagoj, per kiuj ili pekis antacx Mi; kaj Mi pardonos cxiujn iliajn krimojn, per kiuj ili pekis antacx Mi kaj defalis de Mi. 9 Kaj tio faricxos por Mi agrabla nomo, lacxdo kaj gloro antacx cxiuj nacioj de la tero, kiuj acxdos pri la tuta bono, kiun Mi faras al ili, kaj ili ektimos kaj ekstremos pro la tuta bono kaj la tuta bonstato, kiun Mi donos al cxi. 10 Tiele diras la Eternulo: Sur cxi tiu loko--pri kiu vi diras, ke cxi estas dezertigita tiel, ke jam ne ekzistas homoj nek brutoj en la urboj de Judujo kaj sur la stratoj de Jerusalem, kiuj faricxis malplenaj pro foresto de homoj kaj de locxantoj kaj de brutoj-- 11 ancoracx estos acxdataj sonoj de cxojo kaj sonoj de gajeco, vocxo de fiancxo kaj vocxo de fiancxino, vocxo de homoj, kiuj parolos: Lacxdu la Eternulon Cebaot, cxar la Eternulo estas bona, cxar eterna estas Lia favorkoreco; kaj kiuj alportados dankoferojn en la domon de la Eternulo; cxar Mi revenigos la forkaptitojn de la lando kiel antacxe, diras la Eternulo. 12 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Sur cxi tiu loko, kiu dezerticxis tiel, ke tie ne trovixas homo nek bruto, kaj en cxiuj cxiaj urboj denove trovixos locxejoj de pacxtistoj, kiuj ripozigos tie siajn cxafojn; 13 en la urboj de la montoj, en la urboj de la valoj, en la urboj de la sudo, en la lando de Benjamin, en la cxirkacxacio de Jerusalem, kaj en la urboj de Judujo denove pasados cxafoj sub la mano de kalkulanto, diras la Eternulo.

14 Jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi plenumos la bonan vorton, kiun Mi diris pri la domo de Izrael kaj pri la domo de Jehuda. 15 En tiuj tagoj kaj en tiu tempo Mi elkreskigos al David markoton virtan, kiu faros jucxon kaj justecon sur la tero. 16 En tiu tempo Judujo estos savita, kaj Jerusalem ekvivis sendancxere, kaj oni nomos cxin jene: La Eternulo estas nia justeco. 17 cxar tiele diras la Eternulo: Ne mankos cxe David viro, sidanta sur la trono de la domo de Izrael. 18 Kaj cxe la pastroj Levidoj neniam mankos antacx Mi viro, alportanta

bruloferon kaj fumiganta farunoferon kaj faranta bucxoferon. 19 Kaj aperis vorto de la Eternulo al Jeremia, dirante: 20 Tiele diras la Eternulo: Se oni povos cxesigi Mian interligon pri la tago kaj Mian interligon pri la nokto, kaj la tago kaj nokto ne estu en sia tempo: 21 tiam povos esti cxesigita Mia interligo kun Mia servanto David, ke ne estu cxe li filo, recxanta sur lia trono, kaj kun la Levidoj pastroj, Miaj servistoj. 22 Kiel nekalkulebla estas la armeo de la cxielo kaj nemezurebla la sablo de la maro, tiel Mi multigos la idaron de Mia servanto David, kaj la Levidojn, kiuj faras servadon al Mi. 23 Kaj aperis vorto de la Eternulo al Jeremia, dirante: 24 cxu vi ne vidas, kiel cxi tiu popolo parolas kaj diras: La du gentojn, kiujn la Eternulo elektis, Li forpucxis? Kaj ili malestimas Mian popolon, kvazacx cxi jam ne estus popolo antacx ili. 25 Tiele diras la Eternulo: Se Mi ne farus interligon pri tago kaj nokto kaj Miajn lecxojn pri la cxielo kaj la tero, 26 tiam Mi forpucxus la idaron de Jakob kaj de Mia servanto David, ne prenante el lia idaro regantojn super la idaro de Abraham, Isaak, kaj Jakob; cxar Mi revenigos iliajn forkaptitojn kaj kompatos ilin.

Cxapitro 34

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo, kiam Nebukadnecar, recxo de Babel, kaj lia tuta militistaro, kaj cxuij regnoj de la tero, kiuj estis sub la regado de lia mano, kaj cxuij popoloj militis kontracx Jerusalemon kaj kontracx cxuij cxiaj urboj: 2 Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Iru kaj parolu al Cidkija, recxo de Judujo, kaj diru al li: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi transdonos cxi tiun urbon en la manon de la recxo de Babel, kaj li forbruligos cxin per fajro; 3 kaj vi ne savicxos el lia mano, sed vi estos kaptita kaj transdonita en lian manon, kaj viaj okuloj rigardos la okulojn de la recxo de Babel, kaj lia bucxo parolos kun via bucxo, kaj vi iros en Babelon. 4 Tamen acxskultu la vorton de la Eternulo, ho Cidkija, recxo de Judujo: Tiele diras la Eternulo pri vi: Vi ne mortos de glavo; 5 vi mortos en paco; kaj kiel oni faris brulon al viaj patroj, la antacxaj recxoj, kiuj estis antacx vi, tiel oni faros brulon al vi, kaj oni priploros vin: Ho ve, sinjoro! cxar Mi parolis la vorton, diras la Eternulo. 6 Kaj la profeto Jeremia raportis al Cidkija, recxo de Judujo, cxuijn tiujn vortojn en Jerusalemon, 7 dum la militistaro de la recxo de Babel militis kontracx Jerusalemon, kaj kontracx cxuij restintaj urboj de Judujo, kontracx Lacxix kaj kontracx Azeka; cxar ili restis ankoraux el la fortikacxaj urboj de Judujo.

8 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo, post kiam la recxo Cidkija faris interligon kun la tuta popolo de Jerusalemon, proklamante al ili liberecon; 9 ke cxiu forliberigu sian sklavon kaj sian sklavinon, Hebreon kaj Hebreinon, por ke inter ili neniu el la Judoj tenu sian fraton en sklaveco. 10 Kaj obeis cxuij potenculoj kaj la tuta popolo, kiuj alicxis al la interligo, por ke cxiu forliberigu sian sklavon kaj sian sklavinon, por ne plu teni ilin en sklaveco; ili obeis kaj forliberigis. 11 Sed poste ili denove reprenis la sklavojn kaj la sklavininojn, kiujn ili forliberigis, kaj devigis ilin faricxi sklavoj kaj sklavininoj. 12 Tiam aperis la vorto de la Eternulo al Jeremia, dirante: 13 Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Mi faris interligon kun viaj patroj en la tempo, kiam Mi elkondukis ilin el la lando Egipta, el la domo de sklaveco, dirante: 14 En cxiu sepa jaro forliberigu cxiu sian fraton Hebreon, kiu estas vendita al vi kaj servis al vi ses jarojn, kaj permesu al li foriri de vi tute libera; sed viaj patroj ne acxskultis Min kaj ne alklinis sian orelon. 15 Nun vi pentis, kaj faris bonon antacx Miaj okuloj, proklamante liberecon unu por la alia, kaj vi faris interligon antacx Mi en la domo, kiu estas nomata per Mia nomo; 16 sed vi cxancicxis, kaj malsanktigis Mian nomon, kaj reprenis al vi cxiu sian sklavon kaj sian sklavinon, kiujn vi forliberigis, ke ili estu memstaraj, kaj vi devigis ilin, ke ili estu por vi sklavoj

kaj sklavinoj. 17 Tial tiele diras la Eternulo: Vi ne obeis Min, ke vi proklamu liberecon cxiu al sia frato kaj unu al la alia; jen Mi proklamas koncerne vin liberecon al la glavo, pesto, kaj malsato, kaj Mi faros vin objekto de teruro por cxiuj regnoj de la tero. 18 Kaj Mi transdonos la homojn, kiuj malobeis Mian interligon, kiuj ne plenumis la vortojn de la interligo, kiun ili faris antacx Mi, kiam ili dishakis la bovidon en du partojn kaj trairis tra la dishakitaj partoj: 19 la eminentulojn de Judujo kaj la eminentulojn de Jerusalemo, la korteganojn kaj la pastrojn, kaj la tutan popolon de la lando, kiuj trairis tra la dishakitaj partoj de la bovido; 20 Mi transdonos ilin en la manojn de iliaj malamiko, kaj en la manojn de tiuj, kiuj celas ilian morton; kaj iliaj kadavroj estos mancxacxo por la birdoj de la cxielo kaj por la bestoj de la tero. 21 Kaj Cidkijan, rexon de Judujo, kaj liajn eminentulojn Mi transdonos en la manojn de iliaj malamiko, kaj en la manojn de tiuj, kiuj celas ilian morton, kaj en la manojn de la militistaro de la rexo de Babel, kiu foriris de vi. 22 Jen Mi faros ordonon, diras la Eternulo, kaj Mi revenigos ilin al cxi tiu urbo, kaj ili atakos cxin kaj venkoprenos cxin kaj forbruligos cxin per fajro, kaj la urbojn de Judujo Mi faros dezerto tiel, ke neniu en cxi loxos.

Cxapitro 35

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo en la tempo de Jehojakim, filo de Jocxija, rexo de Judujo: 2 Iru en la domon de la Recxabidoj, kaj parolu al ili, kaj venigu ilin en la domon de la Eternulo en unu el la cxambroj, kaj trinkigu al ili vinon. 3 Kaj mi prenis Jaazanjan, filon de Jeremia, filo de cxabacinja, kaj liajn fratojn kaj cxiujn liajn filojn kaj la tutan domon de la Recxabidoj; 4 kaj mi venigis ilin en la domon de la Eternulo, en la cxambron de la filoj de cxanan, filo de Jigdalja, homo de Dio, kiu estas apud la cxambro de la princoj, super la cxambro de Maaseja, filo de cxalum, gardisto de pordego. 5 Kaj oni starigis antacx la filoj de la domo de la Recxabidoj pokalojn plenajn de vino, kaj kalikojn, kaj mi diris al ili: Trinku vinon. 6 Sed ili diris: Ni ne trinkas vinon, cxar nia patro Jonadab, filo de Recxab, ordonis al ni, dirante: Ne trinku vinon, vi kaj viaj infanoj, eterne; 7 kaj domon ne konstruu, kaj semon ne semu, kaj vinbercxardenon ne plantu kaj ne posedu, sed loxu en tendoj dum via tuta vivo, por ke vi vivu longan tempon sur la tero, sur kiu vi loxas fremdule. 8 Kaj ni obeis la vocxon de nia patro Jonadab, filo de Recxab, en cxio, kion li ordonis al ni, ne trinkante vinon dum nia tuta vivo, nek ni, nek niaj edzinoj, nek niaj filoj, nek niaj filinoj, 9 kaj ne konstruante domojn por nia loxado, kaj ne havante por ni vinbercxardenon, nek kampon, nek semadon; 10 sed ni loxas en tendoj, kaj obeas, kaj faras cxion tiel, kiel ordonis al ni nia patro Jonadab. 11 Kaj kiam Nebukadnecar, rexo de Babel, venis kontraux la landon, ni diris: Venu, ni iru en Jerusalemon, for de la militistaro de la cxaldeoj kaj de la militistaro de Sirio; kaj ni restis en Jerusalemo.

12 Kaj aperis vorto de la Eternulo al Jeremia, dirante: 13 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Iru kaj diru al la Judujanoj kaj al la loxantoj de Jerusalemo: cxu vi ne akceptos moralinstruon, obeante Miajn vortojn? diras la Eternulo. 14 Plenumataj estas la vortoj de Jonadab, filo de Recxab, kiujn li ordonis al siaj filoj, ke ili ne trinku vinon, kaj ili ne trinkas cxis nun, cxar ili obeas la ordonon de sia patro; sed Mi diris al vi, konstante diradis, kaj vi ne obeis Min. 15 Mi sendis al vi cxiujn Miajn servantojn, la profetojn, Mi konstante sendadis, dirante: Deturnu vin cxiu de sia malbona vojo, plibonigu vian konduton, ne sekvu aliajn diojn, servante al ili, tiam vi restos sur la tero, kiun Mi donis al vi kaj al viaj patroj; sed vi ne alklinis vian oreilon kaj ne obeis Min. 16 La filoj de Jonadab, filo de Recxab, plenumis la ordonon de sia patro, kiun

li donis al ili; sed cxi tiu popolo ne obeis Min. 17 Tial tiele diras la Eternulo, Dio Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi venigos sur Judujon kaj sur cxiujn loxantojn de Jerusalemon la tutan malbonon, kiun Mi eldiris pri ili, pro tio, ke Mi parolis al ili kaj ili ne acxskultis, Mi vokis al ili kaj ili ne respondis. 18 Sed al la domo de la Recxabidoj Jeremia diris: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Pro tio, ke vi obeis la ordonon de via patro Jonadab kaj observis cxiujn liajn ordonojn, kaj agis konforme al cxio, kion li rekomendis al vi, 19 pro tio tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Neniam mankos cxe Jonadab, filo de Recxab, viro, staranta antacx Mi.

Cxapitro 36

1 En la kvara jaro de Jehojakim, filo de Jocxija, rexo de Judujo, aperis jena vorto al Jeremia de la Eternulo: 2 Prenu al vi libron-rulacxon, kaj skribu en cxin cxiujn vortojn, kiujn Mi diris al vi pri Izrael kaj pri Jehuda kaj pri cxiuj nacioj, de la tago, en kiu Mi parolis al vi, de la tempo de Jocxija cxis la nuna tago. 3 Eble la domo de Jehuda acxdos pri la tuta malbono, kiun Mi intencas fari al ili, kaj ili returnixos cxiu de sia malbona vojo, por ke Mi pardonu ilian malbonagon kaj ilian pekon. 4 Kaj Jeremia alvokis Barucxon, filon de Nerija; kaj Barucx enskribis en libron-rulacxon sub diktado de Jeremia cxiujn vortojn de la Eternulo, kiujn Li diris al li. 5 Kaj Jeremia donis jenan ordonon al Barucx: Mi estas malliberigita, mi ne povas iri en la domon de la Eternulo; 6 iru do vi, kaj legu lacx la libro, kiun vi skribis sub mia diktado, la vortojn de la Eternulo en la orelojn de la popolo en la domo de la Eternulo en tago de fasto; kaj ankacx en la orelojn de cxiuj Judoj, kiuj venis el siaj urboj, legu tion. 7 Eble falos ilia precxo antacx la Eternulo, kaj ili returnixos cxiu de sia malbona vojo; cxar granda estas la kolero kaj indigno, kiujn la Eternulo esprimis pri cxi tiu popolo. 8 Kaj Barucx, filo de Nerija, plenumis cxion, kion ordonis la profeto Jeremia, kaj li vocxlegis el la libro la vortojn de la Eternulo en la domo de la Eternulo.

9 En la kvina jaro de Jehojakim, filo de Jocxija, rexo de Judujo, en la naŭa monato, oni proklamis faston antacx la Eternulo al la tuta popolo en Jerusalemon, kaj al la tuta popolo, kiu venis el la urboj de Judujo en Jerusalemon. 10 Kaj Barucx vocxlegis el la libro la vortojn de Jeremia en la domo de la Eternulo, en la cxambro de Gemarja, filo de la kanceliero cxafan, sur la supra korto, cxe la nova pordego de la domo de la Eternulo, lacxte al la tuta popolo. 11 Kaj Micxaja, filo de Gemarja, filo de cxafan, acxdis el la libro cxiujn vortojn de la Eternulo; 12 kaj li iris en la domon de la rexo, en la cxambron de la kanceliero. Kaj jen tie sidis cxiuj eminentuloj: la kanceliero Elicxama, Delaja, filo de cxemaja, Elnatan, filo de Acxbor, Gemarja, filo de cxafan, Cidkija, filo de cxananja, kaj cxiuj eminentuloj. 13 Kaj Micxaja raportis al ili cxiujn vortojn, kiujn li acxdis, kiam Barucx legis el la libro en la orelojn de la popolo. 14 Tiam cxiuj eminentuloj sendis al Barucx Jehudin, filon de Netanja, filo de cxelemja, filo de Kucxi, por diri: La skribrulacxon, el kiu vi legis en la orelojn de la popolo, prenu en vian manon, kaj venu. Kaj Barucx, filo de Nerija, prenis kun si la skribrulacxon, kaj venis al ili. 15 Kaj ili diris al li: Sidicxu, kaj vocxlegu cxin al ni. Kaj Barucx vocxlegis al ili. 16 Kiam ili acxdis cxiujn vortojn, ili eksentis teruron unu antacx la alia, kaj ili diris al Barucx: Ni raportos al la rexo cxiujn cxi tiujn vortojn. 17 Kaj ili demandis Barucxon, dirante: Diru al ni, kiamaniere vi skribis cxiujn tiujn vortojn el lia bucxo? 18 Kaj Barucx respondis al ili: El sia bucxo li elparolis al mi cxiujn tiujn vortojn, kaj mi skribis en la libron per inko. 19 Kaj la eminentuloj diris al Barucx: Iru kaj kacxicxu, vi kaj Jeremia, ke neniuj sciu, kie vi estas. 20 Ili venis al la rexo en la palacon, kaj la skribrulacxon ili restigis en la cxambro de la kanceliero Elicxama; kaj ili raportis al la rexo

cxuijn vortojn. 21 Tiam la reĉxo sendis Jehudin, por preni la skribrulacxon; kaj Jehudi prenis cxin el la cxambro de la kanceliero Elicxama, kaj vocxlegis cxin al la reĉxo, kaj al cxuij eminentuloj, kiuj staris apud la reĉxo. 22 La reĉxo sidis en la vintra domo en la nacxa monato, kaj entacx li brulis fajrujo. 23 Kaj cxiufoje, kiam Jehudi tralegis tri acx kvar kolumnojn, la reĉxo detranĉis ilin per tranĉxileto de skribisto, kaj cxielis en la fajron, kiu estis en la fajrujo, cxis la tuta skribrulacxo forbrulis sur la fajro, kiu estis en la fajrujo. 24 Kaj ne timis kaj ne disĉiris siajn vestojn la reĉxo, nek cxuij liaj servantoj, kiuj acxdis cxuijn tiujn vortojn. 25 Kvankam Elnatan kaj Delaja kaj Gemarja petis la reĉxon, ke li ne forbruligu la skribrulacxon, li ne obeis ilin. 26 Kaj la reĉxo ordonis al Jeracxmeel, filo de la reĉxo, al Seraja, filo de Azriel, kaj al cxelemja, filo de Abdeel, kapti la skribiston Barucx kaj la profeton Jeremia; sed la Eternulo ilin kacxis.

27 Kaj aperis jena vorto de la Eternulo al Jeremia, post kiam la reĉxo forbruligis la skribrulacxon, kaj la vortojn, kiujn Barucx skribis sub diktado de Jeremia: 28 Prenu al vi denove alian skribrulacxon, kaj skribu sur cxi cxuijn antacxajn vortojn, kiuj estis sur la unua skribrulacxo, kiun forbruligis Jehojakim, reĉxo de Judujo. 29 Kaj pri Jehojakim, reĉxo de Judujo, diru: Tiele diras la Eternulo: Vi forbruligis tiun skribrulacxon, dirante: Kial vi skribis sur cxi, ke venos la reĉxo de Babel kaj ruinigos cxi tiun landon kaj ekstermos sur cxi homojn kaj brutojn? 30 Tial tiele diras la Eternulo pri Jehojakim, reĉxo de Judujo: Ne estos cxi li sidanto sur la trono de David, kaj lia kadavro estos cxielita al la varmego de la tago kaj al la malvarmo de la nokto; 31 kaj Mi punos lin kaj lian idaron kaj liajn servantojn, pro ilia malbonago; kaj Mi venigos sur ilin kaj sur la loĉxantojn de Jerusalemon kaj sur la Judujanojn la tutan malbonon, pri kiu Mi diris al ili, sed ili ne acxskultis. 32 Kaj Jeremia prenis alian skribrulacxon, kaj donis cxin al la skribisto Barucx, filo de Nerija; kaj tiu skribis sur cxi sub diktado de Jeremia cxuijn vortojn de la libro, kiun Jehojakim, reĉxo de Judujo, forbruligis per fajro; kaj al ili estis aldonitaj ankoraŭ multaj similaj vortoj.

Cxapitro 37

1 Kaj ekreĉxis la reĉxo Cidkija, filo de Jocxija, anstatacx Konja, filo de Jehojakim, cxar Nebukadnecar, reĉxo de Babel, faris lin reĉxo en la Juda lando. 2 Li kaj liaj servantoj kaj la popolo de la lando ne obeis la vortojn de la Eternulo, kiujn Li diris per la profeto Jeremia.

3 Tamen la reĉxo Cidkija sendis Jehucxalon, filon de cxelemja, kaj Cefanjan, filon de la pastro Maaseja, al la profeto Jeremia, por diri: Precxu, mi petas, por ni al la Eternulo, nia Dio. 4 Jeremia tiam iradis libere inter la popolo, kaj oni ne metis lin en malliberejon. 5 Dume la militistaro de Faraono eliris el Egiptujo, kaj kiam la cخالdeoj, kiuj sieĉxis Jerusalemon, tion acxdis, ili foriris de Jerusalemon. 6 Kaj aperis vorto de la Eternulo al la profeto Jeremia, dirante: 7 Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael: Tiele diru al la reĉxo de Judujo, kiu sendis vin al Mi, por demandi Min: Jen la militistaro de Faraono, kiu eliris kun helpo al vi, iros returne en sian landon Egiptujo. 8 Kaj la cخالdeoj revenos kaj militos kontraŭ cxi tiu urbo, kaj prenos cxin kaj forbruligos cxin per fajro. 9 Tiele diras la Eternulo: Ne trompu vin mem, dirante: La cخالdeoj foriros de ni; cxar ili ne foriros. 10 cxar se vi ecx venkobatus la tutan militistaron de la cخالdeoj, kiu militas kontraŭ vi, kaj restus el ili nur kelkaj vunditoj, cxi tiuj levicxus cxiu el sia tendo kaj forbruligus cxi tiun urbon per fajro.

11 Kiam la militistaro de la cخالdeoj, timante la militistaron de Faraono, foriris de Jerusalem, 12 tiam Jeremia eliris el Jerusalem, por iri en la landon de Benjamin, por ricevi sian tiean heredacxon inter la popolo. 13 Sed kiam li estis cxe la Pordego de Benjamin, tie estis la gardistestro, kies nomo estis Jirija, filo de cxelemja, filo de cxananja; li kaptis la profeton Jeremia, dirante: Vi volas transkuri al la cخالdeoj. 14 Jeremia diris: Tio estas malvero, mi ne volas transkuri al la cخالdeoj. Sed tiu ne acxskultis lin; kaj Jirija kaptis Jeremian kaj alkondukis lin al la eminentuloj. 15 La eminentuloj ekkoleris kontracx Jeremia, kaj batis lin, kaj metis lin en malliberejon, en la domo de la skribisto Jonatan, cxar tiun domon oni faris malliberejo. 16 Post kiam Jeremia venis en la malliberejon kaj en karceron, kaj Jeremia estis sidinta tie longan tempon, 17 la rexo Cidkija sendis kaj prenis lin, kaj la rexo sekrete en sia domo demandis lin, dirante: cxu estas ia vorto de la Eternulo? Kaj Jeremia diris: Estas: vi estos transdonita en la manon de la rexo de Babel. 18 Kaj Jeremia diris al la rexo Cidkija: Per kio mi pekis antacx vi acx antacx viaj servantoj acx antacx cxi tiu popolo, ke vi metis min en malliberejon? 19 Kaj kie estas viaj profetoj, kiuj profetis al vi, ke la rexo de Babel ne venos kontracx vin kaj kontracx cxi tiun landon? 20 Nun acxskultu, mia sinjoro, ho rexo, mia petego falu antacx vi: ne revenigu min en la domon de la skribisto Jonatan, mi ne mortu tie. 21 Tiam la rexo Cidkija ordonis, ke oni tenu Jeremian sur la korto de la malliberejo; kaj oni donadis al li bulon da pano cxiutage el la strato de la bakistoj, cxis konsumicxis la tuta pano en la urbo. Tiamaniere Jeremia restis sur la korto de la malliberejo.

Cxapitro 38

1 cxefatja, filo de Matan, Gedalja, filo de Pacxcxur, Jucxal, filo de cxelemja, kaj Pacxcxur, filo de Malkija, acxdis la vortojn, kiujn Jeremia parolis al la tuta popolo, dirante: 2 Tiele diras la Eternulo: Kiu restos en cxi tiu urbo, tiu mortos de glavo, de malsato, acx de pesto; sed kiu eliros al la cخالdeoj, tiu restos vivanta, lia animo estos lia akiro, kaj li vivos. 3 Tiele diras la Eternulo: cxi tiu urbo estos transdonita en la manojn de la militistaro de la rexo de Babel, kaj li venkoprenos cxin. 4 Tiam la eminentuloj diris al la rexo: Oni devas mortigi cxi tiun homon, cxar li senfortigas la manojn de la militistoj, kiuj restis en cxi tiu urbo, kaj la manojn de la tuta popolo, parolante al ili tiajn vortojn; cxar cxi tiu homo deziras al cxi tiu popolo ne pacon, sed nur malbonon. 5 Kaj la rexo Cidkija diris: Jen li estas en viaj manoj, cxar la rexo nenion povas fari kontracx via volo. 6 Tiam ili prenis Jeremian, kaj cxetis lin en la kavon de Malkija, filo de la rexo, kiu trovicxis sur la korto de la malliberejo, kaj oni mallevis Jeremian per cxnuroj; en la kavo ne estis akvo, sed nur cxlimo, kaj Jeremia enicxis en la cxlimon. 7 Kaj Ebed-Melecx, Etiopo, ecxnuko, kiu estis en la domo de la rexo, acxdis, ke oni cxetis Jeremian en la kavon; la rexo tiam sidis cxe la Pordejo de Benjamin. 8 Tiam Ebed-Melecx eliris el la domo de la rexo, kaj ekparolis al la rexo, dirante: 9 Mia sinjoro, ho rexo! malbone agis tiuj homoj, ke ili tion faris al la profeto Jeremia, ke ili cxetis lin en la kavon: li mortos tie de malsato, cxar jam en ekzistas pano en la urbo. 10 Tiam la rexo ordonis al la Etiopo Ebed-Melecx, dirante: Prenu kun vi de cxi tie tridek homojn, kaj eltiru la profeton Jeremia el la kavo, antacx ol li mortos. 11 Kaj Ebed-Melecx prenis kun si la homojn kaj iris en la domon de la rexo sub la trezorejon, kaj prenis de tie malnovajn kaj eluzitajn cxifonojn kaj mallevis ilin per cxnuroj al Jeremia en la kavon. 12 Kaj la Etiopo Ebed-Melecx diris al Jeremia: Metu la eluzitajn cxifonojn sub viajn akselojn sub la cxnurojn; kaj Jeremia tiel faris. 13 Kaj oni ektiris Jeremian per la cxnuroj kaj eltiris lin el la kavo; kaj Jeremia restis sur la korto de la malliberejo.

14 Kaj la reĉxo Cidkija sendis, kaj venigis la profeton Jeremia al si, al la tria enirejo de la domo de la Eternulo; kaj la reĉxo diris al Jeremia: Mi demandas de vi ion, kax antax mi nenion. 15 Kaj Jeremia diris al Cidkija: Se mi diros al vi, vi ja mortigos min; kaj se mi donos al vi konsilon, vi ja ne obeos min. 16 Tiam la reĉxo Cidkija sekrete cxuris al Jeremia, dirante: Mi cxuras per la Eternulo, kiu kreis al ni cxi tiun animon, ke mi ne mortigos vin, kaj ne transdonos vin en la manojn de tiuj homoj, kiuj celas vian morton. 17 Kaj Jeremia diris al Cidkija: Tiele diras la Eternulo, Dio Cebaot, Dio de Izrael: Se vi eliros al la eminentuloj de la reĉxo de Babel, via animo restos vivanta, kaj cxi tiu urbo ne estos forbruligita per fajro, kaj vi kaj via domo vivos; 18 sed se vi ne eliros al la eminentuloj de la reĉxo de Babel, tiam cxi tiu urbo estos transdonita en la manojn de la cxaldeoj, kaj ili forbruligos cxin per fajro, kaj vi ne savixos el iliaj manoj. 19 Kaj la reĉxo Cidkija diris al Jeremia: Mi timas la Judojn, kiuj transkuris al la cxaldeoj, ke oni ne transdonu min en iliajn manojn, por ke ili mokturmentu min. 20 Tiam Jeremia diris: Oni ne transdonos vin; acxskultu la vocxon de la Eternulo pri tio, kion mi diras al vi; tiam estos bone al vi, kaj via animo restos vivanta. 21 Sed se vi ne volos eliri, en tia okazo jen estas tio, kion la Eternulo vidigis al mi: 22 Jen cxiuj virinoj, kiuj restis en la domo de la reĉxo de Judujo, estos elkondukitaj al la eminentuloj de la reĉxo de Babel, kaj ili diros: Viaj konsolantoj forlogis vin kaj superfortis vin; viaj piedoj enprofundicxis en koton, kaj tiuj foricxis de vi. 23 Kaj cxiuj viajn edzinojn kaj viajn filojn oni forkondukos al la cxaldeoj, kaj vi ne savixos el iliaj manoj; vi estos kaptita en la manojn de la reĉxo de Babel, kaj cxi tiu urbo estos forbruligita per fajro. 24 Kaj Cidkija diris al Jeremia: Neniu devas scii tiujn vortojn, alie vi mortos. 25 Se la eminentuloj acxdos, ke mi parolis kun vi, kaj ili venos al vi, kaj diros al vi: Sciigu al ni, kion vi diris al la reĉxo, ne kaxu antax ni, por ke ni ne mortigu vin, kaj kion la reĉxo diris al vi: 26 tiam respondu al ili: Mi humile petegis la reĉxon, ke li ne revenigu min en la domon de Jonatan, mi ne mortu tie. 27 Kaj venis cxiuj eminentuloj al Jeremia kaj demandis lin, kaj li respondis al ili konforme al cxiuj vortoj, kiujn ordonis la reĉxo; kaj ili silente foriris de li, cxar ili nenion eksciis. 28 Kaj Jeremia restis sur la korto de la malliberejo cxis la tago, en kiu Jerusalema estis venkoprenita; kaj li tie estis, kiam Jerusalema estis venkoprenita.

Cxapitro 39

1 En la nacxa jaro de Cidkija, reĉxo de Judujo, en la deka monato, venis Nebukadnecar, reĉxo de Babel, kun sia tuta militistaro al Jerusalema, kaj eksiecxis cxin. 2 En la dek-unua jaro de Cidkija, en la kvara monato, en la nacxa tago de la monato, oni faris enrompon en la urbon. 3 Kaj eniris cxiuj eminentuloj de la reĉxo de Babel, kaj haltis cxe la Meza Pordego: Nergal-cxarecer, Samgar-Nebu, Sarsecxim Rab-saris, Nergal-cxarecer Rab-mag, kaj cxiuj ceteraj eminentuloj de la reĉxo de Babel. 4 Kiam ilin ekvidis Cidkija, reĉxo de Judujo, kaj cxiuj militistoj, ili forkuris, kaj eliris en la nokto el la urbo tra la cxardeno de la reĉxo, tra la pordego inter la du muregoj, kaj ili iris sur la vojon, kiu kondukas al la stepo. 5 Sed la cxaldea militistaro postkuris ilin, kaj atingis Cidkijan sur la stepo de Jericxo kaj kaptis lin, kaj alkondukis lin al Nebukadnecar, reĉxo de Babel, en Riblan, en la lando cxamat, kaj cxi tiu eldiris verdikton kontrakx li. 6 Kaj la reĉxo de Babel buxis la filojn de Cidkija en Ribla antax liaj okuloj, kaj cxiujn eminentulojn de Judujo la reĉxo de Babel buxis. 7 Kaj la okulojn de Cidkija li blindigis, kaj li ligis lin per katenoj, por forkonduki lin en Babelon. 8 Kaj la domon de la reĉxo kaj la domojn de la popolo la cxaldeoj forbruligis per fajro, kaj la muregojn de Jerusalema ili detruis. 9 Kaj la ceteran

popolon, kiu restis en la urbo, kaj la transkurintojn, kiuj transkuris al li, kaj la tutan reston de la popolo Nebuzaradan, estro de la korpogardistoj, forkondukis en Babelon. 10 Sed la malricxulojn el la popolo, kiuj nenion havis, Nebuzaradan, estro de la korpogardistoj, restigis en la lando Juda kaj donis al ili tiam vinbercxardenojn kaj kampojn. 11 Sed pri Jeremia Nebukadnecar, rexo de Babel, ordonis al Nebuzaradan, la estro de la korpogardistoj, jene: 12 Prenu lin, kaj atentu pri li, kaj faru al li nenion malbonan, sed agu kun li nur tiel, kiel li diros al vi. 13 Kaj sendis Nebuzaradan, estro de la korpogardistoj, kaj Nebucxazban Rab-saris, kaj Nergal-cxarecar Rab-mag, kaj cxiuj estroj de la rexo de Babel; 14 ili sendis, kaj prenis Jeremian el la korto de la malliberejo, kaj transdonis lin al Gedalja, filo de Acxikam, filo de cxafan, ke li konduku lin en sian domon; kaj li ekvivis inter la popolo.

15 Kaj al Jeremia aperis jena vorto de la Eternulo, kiam li estis ankoraŭ tenata sur la korto de la malliberejo: 16 Iru kaj diru al la Etiopo Ebed-Melecx jene: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi plenumos Miajn vortojn pri cxi tiu urbo al malbono, ne al bono, kaj ili plenumixos antaŭ via vizaxo en tiu tempo. 17 Sed vin Mi savos en tiu tempo, diras la Eternulo, kaj vi ne estos transdonita en la manojn de tiuj homoj, kiujn vi timas. 18 cxar Mi forsavos vin, kaj vi ne falos de glavo, kaj via animo estos via akiro; cxar vi fidis Min, diras la Eternulo.

Cxapitro 40

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia de la Eternulo, post kiam Nebuzaradan, estro de la korpogardistoj, forliberigis lin el Rama, kiam li prenis lin, ligitan per cxenoj, inter cxiuj kaptitoj de Jerusalema kaj Judujo, forkondukataj en Babelon. 2 Kaj la estro de la korpogardistoj prenis Jeremian, kaj diris al li: La Eternulo, via Dio, elidiris cxi tiun malfelicxon kontraŭ cxi tiu loko; 3 kaj la Eternulo tion venigis, kaj faris, kiel Li diris, cxar vi pekis antaŭ la Eternulo kaj ne acxskultis Lian vocxon; pro tio farixis al vi tia afero. 4 Kaj nun jen hodiaŭ mi liberigis vin de la katenoj, kiuj estis sur viaj manoj; se placxas al vi iri kun mi en Babelon, iru, kaj mi zorgos pri vi; se ne placxas al vi iri kun mi en Babelon, ne faru tion; vidu, la tuta lando estas antaŭ vi; kien placxas al vi iri, tien iru. 5 (Dum li ankoraŭ ne foriris,) Iru al Gedalja, filo de Acxikam, filo de cxafan, kiun la rexo de Babel starigis kiel estron super la urboj de Judujo, kaj restu kun li inter la popolo; acx kien placxas al vi iri, tien iru. Kaj la estro de la korpogardistoj donis al li mancxaxon kaj donacon kaj forliberigis lin. 6 Kaj Jeremia venis al Gedalja, filo de Acxikam, en Micpan, kaj ekloxis kun li inter la popolo, kiu restis en la lando.

7 Kiam cxiuj militestroj, kiuj estis sur la kampo, ili kaj iliaj homoj, acxdis, ke la rexo de Babel starigis Gedaljan, filon de Acxikam, kiel estron de la lando, kaj ke li metis sub lian regadon la virojn, virinojn, infanojn, kaj malricxulojn de la lando, kiuj ne estis transloxxigitaj en Babelon, 8 tiam ili venis al Gedalja en Micpan: Icxmael, filo de Netanja, Jocxanan kaj Jonatan, filoj de Kareacx, Seraja, filo de Tancxumet, la filoj de Efaj, Netofaano, kaj Jezanja, filo de Maacxatano, ili kaj iliaj homoj. 9 Kaj Gedalja, filo de Acxikam, filo de cxafan, cxuris al ili kaj al iliaj homoj, dirante: Ne timu servi al la cxaldeoj, restu en la lando kaj servu al la rexo de Babel, kaj tiam estos al vi bone. 10 Mi restas en Micpa, por ke mi povu staricxu antaŭ la vizaxo de la cxaldeoj, kiuj venos al ni; sed vi enkolaktu vinon kaj somerajn fruktojn kaj oleon kaj metu en viajn vazojn, kaj restu en viaj urboj, kiujn vi okupis. 11 Ankaŭ cxiuj Judoj, kiuj estis cxe la Moabidoj, cxe la Amonidoj, cxe la Edomidoj, kaj en cxiuj landoj, acxdis, ke la rexo de Babel

restigis parton de la Judoj, kaj ke li starigis kiel reganton super ili Gedaljan, filon de Acxikam, filo de cxafan. 12 Kaj cxiuj tiuj Judoj revenis de cxiuj lokoj, kien ili estis dispelitaj, kaj venis en la landon Judan al Gedalja en Micpan, kaj ili enkollektis tre multe da vino kaj da someraj fruktoj.

13 Sed Joxanan, filo de Kareacx, kaj cxiuj militestroj, kiuj estis sur la kampo, venis al Gedalja en Micpan. 14 Kaj ili diris al li: cxu vi scias, ke Baalis, rexo de la Amonidoj, sendis Icxmaelon, filon de Netanja, por ke li mortigu vin? Sed Gedalja, filo de Acxikam, ne kredis al ili. 15 Tiam Joxanan, filo de Kareacx, diris sekrete al Gedalja en Micpa jene: Permesu, ke mi iru kaj mortigu Icxmaelon, filon de Netanja, kaj neniun tion scios; kial li vin mortigu, ke cxiuj Judoj, kiuj kolekticxis al vi, diskuru, kaj la restacxo de la Judoj pereu? 16 Sed Gedalja, filo de Acxikam, diris al Joxanan, filo de Kareacx: Ne faru tion, cxar malveron vi parolas pri Icxmael.

Cxapitro 41

1 En la sepa monato Icxmael, filo de Netanja, filo de Elicxama, el la recxa idaro, unu el la eminentuloj de la recxo, kaj kun li dek viroj, venis al Gedalja, filo de Acxikam, en Micpan, kaj ili kune tie mancxis en Micpa. 2 Kaj levicxis Icxmael, filo de Netanja, kaj la dek viroj, kiuj estis kun li, kaj frapis Gedaljan, filon de Acxikam, filo de cxafan, per glavo, kaj mortigis lin, kiun la recxo de Babel starigis kiel reganton super la lando. 3 Kaj cxiujn Judojn, kiuj estis kun li, Gedalja, en Micpa, kaj la cxaldeojn, kiuj tie trovicxis, la militistojn, Icxmael mortigis. 4 En la dua tago post la mortigo de Gedalja, kiam neniun ankoraŭ sciis pri tio, 5 venis viroj el cxechem, el cxilo, kaj el Samario, okdek homoj, kun razitaj barboj kaj discxiritaj vestoj, kun tranxoj sur la korpo, kaj en iliaj manoj estis donacoj kaj olibano, por alporti ilin en la domon de la Eternulo. 6 Kaj Icxmael, filo de Netanja, eliris al ili renkonte el Micpa, irante kaj plorante; kaj kiam li atingis ilin, li diris al ili: Iru al Gedalja, filo de Acxikam. 7 Sed kiam ili venis en la mezon de la urbo, Icxmael, filo de Netanja, kune kun la homoj, kiuj estis kun li, bucxis ilin kaj cxetis en kavon. 8 Tamen trovicxis inter ili dek homoj, kiuj diris al Icxmael: Ne mortigu nin, cxar ni havas sur la kampo abundajn provizojn da tritiko, hordeo, oleo, kaj mielo. Kaj li haltis, kaj ne mortigis ilin kune kun iliaj fratoj. 9 La kavo, en kiun Icxmael cxetis cxiujn kadavrojn de la homoj, kiujn li mortigis samtempe kiel Gedaljan, estis tiu, kiun faris la recxo Asa kontraŭ Baacxa, rexo de Izrael; cxin Icxmael, filo de Netanja, plenigis per mortigitoj. 10 Kaj Icxmael kaptis la tutan restacxon de la popolo, kiu estis en Micpa, la rexidinojn, kaj la tutan popolon, kiu restis en Micpa, kaj super kiu Nebuzaradan, la estro de la korpogardistoj, estrigis Gedaljan, filon de Acxikam; ilin kaptis Icxmael, filo de Netanja, kaj li preticxis, por transiri al la Amonidoj.

11 Sed Joxanan, filo de Kareacx, kaj cxiuj militestroj, kiuj estis kun li, acxdis pri la tuta malbono, kiun faris Icxmael, filo de Netanja; 12 kaj ili prenis cxiujn virojn, kaj iris, por batali kontraŭ Icxmael, filo de Netanja; kaj ili trovis lin cxe la granda akvo, kiu estas en Gibeon. 13 Kiam la tuta popolo, kiu estis cxe Icxmael, ekvidis Joxananon, filon de Kareacx, kaj cxiujn militistojn, kiuj estis kun li, cxi ekcxojis. 14 Kaj la tuta popolo, kiun Icxmael forkondukis el Micpa, deturnis sin, kaj iris al Joxanan, filo de Kareacx. 15 Sed Icxmael, filo de Netanja, forkuris de Joxanan kun ok homoj kaj iris al la Amonidoj. 16 Joxanan, filo de Kareacx, kaj cxiuj militestroj, kiuj estis kun li, prenis la tutan restacxon de la popolo, kiun li revenigis de Icxmael, filo de Netanja, el Micpa, post kiam cxi tiu mortigis Gedaljan, filon de Acxikam: virojn, militistojn, virinojn, infanojn, kaj ecxnukojn, kiujn li revenigis el Gibeon. 17 Kaj ili iris kaj

haltis cxe la gastejo Kimham, apud Bet-Lecxem, por direkti sin al Egiptujo, 18 for de la cخالdeoj; cxar ili timis ilin pro tio, ke Icxmael, filo de Netanja, mortigis Gedaljan, filon de Acxikam, kiun la rexo de Babel starigis super la lando.

Cxapitro 42

1 Kaj aliris cxiuj militestroj, kaj Jocxanan, filo de Kareacx, kaj Jezanja, filo de Hocxaja, kaj la tuta popolo, de la malgrandaj cxis la grandaj, 2 kaj diris al la profeto Jeremia: Ni humile petegas vin, precxu por ni al la Eternulo, via Dio, por cxi tiu tuta restacxo; cxar el multaj ni restis malmultaj, kiel viaj okuloj nin vidas. 3 Kaj la Eternulo, via Dio, sciigu al ni la vojon, kiun ni devas iri, kaj kion ni devas fari. 4 Kaj la profeto Jeremia diris al ili: Mi acxdis; jen mi precxos al la Eternulo, via Dio, konforme al viaj vortoj, kaj cxion, kion la Eternulo respondos al vi, mi raportos al vi; mi nenion kaxos antacx vi. 5 Kaj ili diris al Jeremia: La Eternulo estu inter ni atestanto vera kaj fidela, ke ni agos konforme al cxio, kun kio la Eternulo, via Dio, sendos vin al ni; 6 cxu estos bone, cxu estos malbone, ni acxskultos la vocxon de la Eternulo, nia Dio, al kiu ni vin sendas, por ke estu al ni bone, se ni acxskultos la vocxon de la Eternulo, nia Dio.

7 Post dek tagoj aperis la vorto de la Eternulo al Jeremia; 8 kaj li vokis Jocxananon, filon de Kareacx, kaj cxiujn militestrojn, kiuj estis kun li, kaj la tutan popolon, de la malgrandaj cxis la grandaj, 9 kaj diris al ili: Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, al kiu vi min sendis, por faligi vian petegon antacx Li: 10 Se vi restos en cxi tiu lando, Mi vin arancxos kaj ne ruinigos, Mi vin plantos kaj ne elradikigos; cxar Mi pentas pri la malbono, kiun Mi faris al vi. 11 Ne timu la rexon de Babel, kiun vi nun timas; ne timu lin, diras la Eternulo, cxar Mi estas kun vi, por helpi vin kaj por savi vin el lia mano. 12 Mi estos favorkora al vi, ke li vin kompatu kaj vin loxigu sur via tero. 13 Sed se vi diros: Ni ne volas loxi en cxi tiu lando, kaj vi ne obeos la vocxon de la Eternulo, via Dio, 14 dirante: Ne, ni iros en la landon Egiptan, kie ni ne vidos militon kaj ne acxdos sonon de trumpeto kaj ne malsatos koncerne panon, kaj tie ni restos: 15 tiam acxskultu la vorton de la Eternulo, ho restacxo de Jehuda: tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Se vi turnos vian vizacxon, por iri en Egiptujon, kaj vi iros, por tie ekloxi: 16 tiam la glavo, kiun vi timas, atingos vin tie, en la lando Egipta, kaj la malsato, pri kiu vi zorgas, persekutos vin en Egiptujo, kaj tie vi mortos. 17 Tiamaniere cxiuj homoj, kiuj turnis sian vizacxon, por iri en Egiptujon, por tie ekloxi, mortos de glavo, de malsato, kaj de pesto, kaj neniu el ili restos, nek forsavicxos de la malbono, kiun Mi venigos sur ilin. 18 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Kiel elvercxicxis Mia kolero kaj indigno sur la loxantojn de Jerusalem, tiel Mia kolero elvercxicxos sur vin, kiam vi venos en Egiptujon, kaj vi faricxos objekto de cxuro, de teruro, de malbeno, kaj de honto, kaj vi ne plu vidos cxi tiun lokon. 19 Pri vi, ho restacxo de Jehuda, la Eternulo parolis: Ne iru en Egiptujon; sciu, ke Mi avertis vin hodiace. 20 Vi faricxis kulpaj kontracx viaj propraj animoj; cxar vi sendis min al la Eternulo, via Dio, dirante: Precxu por ni al la Eternulo, nia Dio, kaj cxion, kion diros la Eternulo, nia Dio, sciigu al ni, por ke ni tion faru. 21 Kaj mi sciigis al vi hodiace, sed vi ne acxskultis la vocxon de la Eternulo, via Dio, nek cxion, kun kio Li sendis min al vi; 22 sciu do, ke vi mortos de glavo, de malsato, kaj de pesto, sur la loko, kien vi volas iri, por tie ekloxi.

Cxapitro 43

1 Kiam Jeremia finis antacx la tuta popolo la raportadon pri cxiuj vortoj de la Eternulo, ilia Dio, pri cxiuj vortoj, kun kiuj la Eternulo, ilia Dio, sendis lin al ili, 2 tiam Azarja, filo de Hoxaja, kaj Joxanan, filo de Kareacx, kaj cxiuj malhumilaj homoj diris al Jeremia: Malveron vi parolas; la Eternulo, nia Dio, ne sendis vin, por diri: Ne iru en Egiptujon, por tie ekloxi; 3 sed nur Barucx, filo de Nerija, instigas vin kontrakx ni, por transdoni nin en la manojn de la cخالdeoj, por ke ili mortigu nin acx transloxiu nin en Babelon. 4 Tiamaniere Joxanan, filo de Kareacx, kaj cxiuj militestroj, kaj la tuta popolo, ne obeis la vocxon de la Eternulo, por resti en la lando Juda. Kaj Joxanan, filo de Kareacx, kaj cxiuj militestroj prenis la tutan restacxon de la Judoj, kiuj revenis el cxiuj nacioj, kien ili estis dispelitaj, por loxi en la lando Juda: 6 la virojn, la virinojn, la infanojn, la rexidinojn, kaj cxiujn, kiujn Nebuzaradan, estro de la korpogardistoj, restigis kun Gedalja, filo de Acxikam, filo de cxafan, kaj la profeton Jeremia, kaj Barucxon, filon de Nerija. 7 Kaj ili iris en la landon Egiptan, ne obeante la vocxon de la Eternulo, kaj venis cxis Tacxpancxes. 8 Kaj aperis vorto de la Eternulo al Jeremia en Tacxpancxes, dirante: 9 Prenu en vian manon grandajn cxtonojn, kaj antacx la okuloj de la Judaj viroj kacxu ilin en la kalko en la brikfarejo, kiu trovicxas cxe la enirejo de la domo de Faraono en Tacxpancxes; 10 kaj diru al ili: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi sendos, kaj venigos Nebukadnecaron, rexon de Babel, Mian servanton, kaj Mi starigos lian tronon supre de cxi tiuj cxtonoj, kiujn Mi kacxis, kaj li starigos sur ili sian tendon. 11 Kaj li venos, kaj frapos la landon Egiptan: kiu estas destinita al la morto, tiu ricevos la morton; kiu estas destinita al kaptiteco, tiu iros en kaptitecon; kaj kiu estas destinita al glavo, tiun trafos glavo. 12 Kaj Mi ekbruligos fajron en la domoj de la dioj de Egiptujo, kaj cxi bruligos ilin kaj forkaptos. Kaj li cxirkacxkovros sin per la havo de la lando Egipta, kiel pacxistito kovras sin per sia vesto, kaj li eliros el tie bonstate. 13 Kaj li rompos la statuojn de la templo de la suno en la lando Egipta, kaj la domojn de la dioj de Egiptujo li forbruligos per fajro.

Cxapitro 44

1 Jen estas la vorto, kiu aperis al Jeremia pri cxiuj Judoj, kiuj loxas en la lando Egipta, kiuj loxas en Migdol, en Tacxpancxes, en Nof, kaj en la lando Patros: 2 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Vi vidis la tutan malbonon, kiun Mi venigis sur Jerusalemon kaj sur cxiujn urbojn de Judujo; jen ili estas nun dezertaj, kaj neniuj loxas en ili, 3 pro iliaj malbonagoj, kiujn ili faris, kolerigante Min, irante incensi kaj servi al aliaj dioj, kiujn ne konis ili, nek vi, nek viaj patroj. 4 Mi sendis al vi cxiujn Miajn servantojn, la profetojn, Mi konstante sendadis, dirante: Ne faru tiun abomenindan aferon, kiun Mi malamas. 5 Sed ili ne obeis, kaj ne alklinis sian orelon, por deturni sin de siaj malbonagoj, por ne incensi al aliaj dioj. 6 Pro tio elvercxicxis Mia indigno kaj kolero, kaj cxi ekbrulis en la urboj de Judujo kaj sur la stratoj de Jerusalemon, kaj ili ruinicxis kaj dezerticxis, kiel oni nun vidas. 7 Kaj nun tiele diras la Eternulo, Dio Cebaot, Dio de Izrael: Kial vi faras grandan malbonon al viaj propraj animoj, por ke ekstermicxu cxe vi viroj kaj virinoj, infanoj kaj suxinjanoj en Judujo, por ke nenio restu cxe vi? 8 Kial vi kolerigas Min per la faroj de viaj manoj, incensante al aliaj dioj en la lando Egipta, kien vi venis, por tie loxi, por ke vi ekstermicxu kaj por ke vi faricxu objekto de malbeno kaj de honto inter cxiuj nacioj de la tero? 9 cxu vi forgesis la malbonacxojn de viaj patroj kaj la malbonacxojn de la rexo de Judujo, la malbonacxojn de iliaj edzinoj, viajn malbonacxojn, kaj la malbonanacxojn de viaj edzinoj, kiujn ili faris en la lando Juda kaj sur la stratoj de Jerusalemon? 10 Ili ne humilicxis cxis la nuna tago, ili ne timas kaj ne agas lacx Mia instruo kaj lacx Miaj lecxoj, kiujn Mi donis al vi

kaj al viaj patroj. 11 Tial tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi turnos Mian vizacxon kontracx vin por malfelicxo kaj por ekstermi la tutan Judujon. 12 Kaj Mi prenos la restacxon de la Judoj, kiuj turnis sian vizacxon, por iri en la landon Egiptan, por tie ekloxi, kaj ili cxiuj ekstermicxos en la lando Egipta; ili falos de glavo, de malsato ili ekstermicxos, de la malgrandaj cxis la grandaj; de glavo kaj de malsato ili mortos, kaj ili faricxos objekto de cxuro, de teruro, de malbeno, kaj de honto. 13 Kaj Mi punos tiujn, kiuj loxas en la lando Egipta, kiel Mi punis Jerusalemon, per glavo, per malsato, kaj per pesto. 14 Kaj neniuj savicxos nek restos el la restacxo de la Judoj, kiuj venis en la landon Egiptan, por loxi tie kelktempe kaj por poste reiri en la landon Judan, kien ili sopiras per sia animo reveni kaj tie loxi; ili ne revenos, krom tiuj, kiuj forkuros.

15 Tiam respondis al Jeremia cxiuj viroj, kiuj sciis, ke iliaj edzinoj incensas al aliaj dioj, kaj cxiuj virinoj, kiuj staris en granda amaso, kaj la tuta popolo, kiu loxis en la lando Egipta, en Patros; ili diris: 16 Tion, kion vi diris al ni en la nomo de la Eternulo, ni ne obeos al vi; 17 sed ni faros cxion laxe la vortoj, kiuj eliras el nia buxo, ni incensos al la recxino de la cxielo, ni vercxos al cxi vercxoferojn, kiel faris ni kaj niaj patroj, niaj recxoj kaj niaj eminentuloj, en la urboj de Judujo kaj sur la stratoj de Jerusalemon; tiam ni havis abundan panon, kaj estis al ni bone, kaj malbonon ni ne vidis. 18 Sed de tiu tempo, kiam ni cxeis incensi al la recxino de la cxielo kaj vercxo al cxi vercxoferojn, cxio mankas al ni, kaj ni pereas de glavo kaj de malsato. 19 Kaj kiam ni incensas al la recxino de la cxielo kaj vercxas al cxi vercxoferojn, cxu sen la scio de niaj edzoj ni faras al cxi kukojn kun cxia bildo kaj vercxas al cxi vercxoferojn? 20 Tiam Jeremia diris al la tuta popolo, pri la viroj kaj virinoj, kaj pri cxiuj el la popolo, kiuj respondis al li: 21 cxuste tiun incensadon, kiun vi faradis en la urboj de Judujo kaj sur la stratoj de Jerusalemon, vi kaj viaj patroj, viaj recxoj kaj viaj eminentuloj kaj la popolo de la lando--cxuste tion la Eternulo ja rememoris, kaj cxi atingis Lian koron. 22 Kaj la Eternulo ne plu povis toleri viajn malbonajn agojn, la abomenindacxojn, kiujn vi faris; tial via lando faricxis dezerto, objekto de teruro kaj de malbeno, kaj neniuj loxas en cxi, kiel oni nun vidas. 23 Pro tio, ke vi incensadis kaj pekadis antacx la Eternulo kaj ne obeis la vocxon de la Eternulo kaj ne agadis laxe Lia instruo, laxe Liaj lecxoj kaj ordonoj--pro tio trafis vin tiu malbono, kiel vi nun vidas.

24 Kaj Jeremia diris al la tuta popolo kaj al cxiuj virinoj: Acxskultu la vorton de la Eternulo, cxiuj Judoj, kiuj estas en la lando Egipta! 25 Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Vi kaj viaj edzinoj parolis per via buxo kaj plenumis per viaj manoj tion, kion vi diris: Ni plenumos nian solenan promeson, kiun ni faris, incensi al la recxino de la cxielo kaj vercxo al cxi vercxoferojn; vi efektive plenumas viajn promesojn, kaj faras, kion vi promesis. 26 Tial acxskultu la vorton de la Eternulo, cxiuj Judoj, kiuj loxas en la lando Egipta: Jen Mi cxuris per Mia granda nomo, diras la Eternulo, ke la buxo de neniuj Judoj en la tuta lando Egipta plu vokos Mian nomon, dirante: Kiel vivas la Sinjoro, la Eternulo. 27 Jen Mi viglos super ili por malbono, ne por bono; kaj cxiuj Judoj, kiuj estas en la lando Egipta, pereos de glavo kaj de malsato, cxis ili tute ekstermicxos. 28 Nur malgranda nombro da homoj, kiuj savicxos de glavo, revenos el la lando Egipta en la landon Judan; kaj la tuta restacxo de la Judoj, kiuj venis en la landon Egiptan, por tie loxi, ekscios, kies vorto plenumicxas, Mia acx ilia. 29 Kaj jen estas por vi la pruvosigno, diras la Eternulo, ke Mi punos vin sur cxi tiu loko, por ke vi sciuj, ke plenumicxos Miaj vortoj sur vi por malbono: 30 tiele diras la Eternulo: Jen Mi transdonos Faraonon cxofran, recxon de Egiptujo, en la manojn de liaj malamikoj, kaj en la manojn de tiuj, kiuj celas lian morton, kiel Mi transdonis Cidkijan, recxon de Judujo, en la manon de Nebukadnecar, rexo de

Babel, lia malamiko kaj celanto de lia morto.

Cxapitro 45

1 Jen estas la vorto, kiun la profeto Jeremia diris al Barucx, filo de Nerija, kiam cxi tiu skribis tiujn vortojn en libron sub diktado de Jeremia, en la kvara jaro de Jehojakim, filo de Jocxija, rexo de Judujo: 2 Tiele diras la Eternulo, Dio de Izrael, pri vi, ho Barucx: 3 Vi diris: Ve al mi! cxar la Eternulo aldonis malcxojon al mia suferado; mi laciĝis de mia cxemado, kaj mi ne trovas ripozon. 4 Tiele diru al li: Tiele diras la Eternulo: Jen tion, kion Mi konstruis, Mi detruas, kaj kion Mi plantis, tion Mi elradikigas, cxi tiun tutan Mian landon; 5 kaj vi postulas por vi grandacxon! Ne postulu; cxar jen Mi venigos malbonon sur cxiun karnon, diras la Eternulo, sed al vi Mi donos vian animon kiel akiron sur cxiuj lokoj, kien vi iros.

Cxapitro 46

1 Jen estas la vorto de la Eternulo, kiu aperis al la profeto Jeremia pri la nacioj:

2 Pri Egiptujo, pri la militistaro de Faraono Necxo, rexo de Egiptujo, kiu estis cxe la rivero Ecxftrato en Karkemicx, kaj kiun venkobatis Nebukadnecar, rexo de Babel, en la kvara jaro de Jehojakim, filo de Jocxija, rexo de Judujo:

3 Pretigu cxildon kaj kirason, kaj iru en batalon. 4 Jungu la cxevalojn kaj surcxevaligu la rajdistojn, staricxu en kaskoj, akriĝu la lancojn, surmetu sur vin armacxojn. 5 Kial Mi vidas, ke ili ektimis kaj kuras malantacxen? iliaj herooj estas frapitaj, kaj forkuras rapide, ne deturnante sin; teruro estas cxirkacxe, diras la Eternulo. 6 Ne forkuros la rapidpiedulo, ne forsaviĝos la heroo; norde, cxe la rivero Ecxftrato, ili falpuciĝos kaj falos. 7 Kiu estas tiu, kiu levicxas kiel Nilo kaj kies akvo ondixas kiel torentoj? 8 Egiptujo levicxas kiel Nilo, kaj kiel torentoj, en kiuj ondixas la akvo; kaj cxi diras: Levicxante, mi kovros la teron, mi pereigos urbon kun cxiaj loxantoj. 9 Levicxu sur la cxevalojn, kaj kuru rapide sur la cxaroj; eliru la herooj, la Etiopoj kaj la Putidoj, tenantaj cxildon, kaj la Ludidoj, tenantaj kaj strexantaj pafarkon. 10 Kaj tiu tago estos cxe la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, tago de vencxo, por venxi al Liaj malamiko; kaj la glavo mancxegos kaj saticxos kaj ebriicxos de ilia sango; cxar bucxofero estos al la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, en la lando norda, cxe la rivero Ecxftrato. 11 Iru en Gideadon kaj prenu balzamon, ho virga filino de Egiptujo; vane vi multigas la kuracilojn; ne ekzistas por vi resanico. 12 La nacioj acxdis vian malhonoron, kaj via plorado plenigis la teron; cxar fortulo falpuciĝis kontraŭ fortulo, kaj ambau kune falis.

13 Jen estas la vorto, kiun la Eternulo diris al la profeto Jeremia pri la veno de Nebukadnecar, rexo de Babel, por frapi la landon Egiptan:

14 Sciigu en Egiptujo, proklamu en Migdol, proklamu en Nof kaj en Tacxpancxes, diru: Staricxu kaj preticxu, cxar la glavo ekstermas vian cxirkacxacion. 15 Kial estas forpuciĝita via fortulo, ne povis stari? cxar la Eternulo lin renversis. 16 Li multigis la falpuciĝantojn; falis unu sur la alian; kaj ili diras: Levicxu, ni reiru al nia popolo kaj al la lando de nia naskicxo, for de la glavo de la tirano. 17 Oni kriis tie: Faraono, rexo de Egiptujo, estas nur bruo; li preterlasis la difinitan

tempon. 18 Kiel Mi vivas, diras la Recxo, kies nomo estas Eternulo Cebaot, li venos kiel Tabor inter la montoj kaj kiel Karmel cxe la maro. 19 Pretigu al vi cxion, kio estas necesa por elmigro, ho loxantino, filino de Egiptujo; cxar Nof estos ruinigita kaj dezertigita, ke neniu en cxi loxos. 20 Tre bela bovidino estas Egiptujo; sed de nordo venas jam la bucxonto. 21 Ankacx cxiaj dungitoj interne de cxi estas kiel bone nutritaj bovidoj; sed ili ankacx turnis sin malantacxen, kune forkuris, ne povis kontracxstari; cxar la tago de ilia malfelicxo venis sur ilin, la tempo de ilia puno. 22 cxia vocxo sonos kiel vocxo de serpento; cxar ili iros kun militistaro, kaj kun hakiloj ili venos al cxi, kiel lignohakistoj. 23 Ili elhakos cxian arbaron, diras la Eternulo, kvankam cxi estas nekalkulebla; cxar ili estas pli multenombraj ol akridoj, kaj oni ne povas ilin kalkuli. 24 Hontigita estas la filino de Egiptujo, transdonita en la manojn de norda popolo. 25 La Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, diras: Jen Mi punvizitos Amonon en No, kaj Faraonon, kaj Egiptujon kaj cxiajn diojn kaj cxiajn recxojn, Faraonon mem, kaj tiujn, kiuj fidas lin. 26 Kaj Mi transdonos ilin en la manojn de tiuj, kiuj celas ilian morton, kaj en la manojn de Nebukadnecar, recxo de Babel, kaj en la manojn de liaj servantoj; sed poste cxi estos loxata, kiel en la tempo antacxa, diras la Eternulo. 27 Sed vi ne timu, ho Mia servanto Jakob, kaj ne tremu, ho Izrael; cxar jen Mi savos vin el malproksime kaj vian idaron el la lando de ilia kaptiteco, kaj Jakob revenos kaj vivos trankvile kaj pace, kaj neniu lin timigos. 28 Vi ne timu, ho Mia servanto Jakob, diras la Eternulo, cxar Mi estas kun vi; cxar Mi ekstermos cxiajn popolojn, inter kiujn Mi dispelis vin, sed vin Mi ne ekstermos; Mi nur punos vin modere, por ke Mi ne lasu vin tute sen puno.

Cxapitro 47

1 Jen estas la vorto de la Eternulo, kiu aperis al la profeto Jeremia pri la Filicxtoj, antacx ol Faraono venkobatis Gazan:

2 Tiele diras la Eternulo: Jen venos akvo de norde, kaj cxi fariĝos inundanta torento, kaj cxi inundos la landon, kaj cxion, kio estas en cxi, la urbon kaj cxiajn loxantojn; ekkrios la homoj, kaj ekploregos cxiaj loxantoj de la lando. 3 Pro la sonado de la hufoj de la fortaj cxevaloj, pro la bruoj de la cxaroj, pro la bruego de la radoj la patroj ne atentis siajn infanojn, senforte malleviĝos iliaj manoj; 4 pro la tago, kiu venos, kiam oni pirabos cxiajn Filicxtojn, ekstermos cxe Tiro kaj Cidon cxiajn restintajn helpantojn; cxar la Eternulo ruinigos la Filicxtojn, la restacxon de la insulo Kaftor. 5 Kalveco trafos Gazan, pereos Acxkelon kaj la restacxo de ilia valo. Kiel longe ankoraŭ vi faros al vi tranĉojn? 6 Ho glavo de la Eternulo, kiel longe vi ne kvietigos? eniru en vian ingon, haltu kaj silentu. 7 Sed kiel vi povas kvietigi? la Eternulo donis al cxi ordonon kontraŭ Acxkelon kaj kontraŭ la bordo de la maro; tien Li destinis cxin.

Cxapitro 48

1 Pri Moab: Tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Ve al Nebo! cxar cxi estas ruinigita; hontigita kaj venkoprenita estas Kirjataim; hontigita kaj tremigita estas la fortikacxo. 2 Jam ne ekzistas la gloro de Moab; en Heĉxbon oni intencas kontraŭ cxi malbonon, dirante: Ni iru, kaj ni ekstermu cxin, ke cxi ne plu estu popolo. Ankacx vi, ho Madmen, eksilentu; vin persekutos glavo. 3 Kriadon oni acxdas de cxoronaim, tie estas ruinigado kaj granda malfelicxo. 4 Disbatita estas Moab; cxiaj infanoj lacxe krias. 5 Kiuj supreniras al Lucxit, tiuj iras kun

plorado; cxe la malsuprenirado de exoronaim la malamikoj acxdas kriadon de malfelicxo. 6 Forkuru, savu vian vivon, kaj estu kiel seknudicxinta arbo en la dezerto. 7 cxar vi fidis viajn faritacxojn kaj viajn trezorojn, vi ankacx estos venkoprenita; kaj Kemocx iros en kaptitecon kune kun siaj pastroj kaj eminentuloj. 8 Venos ruiniganto en cxiun urbon, neniur urbo savicxos; pereos la valo kaj dezerticxos la ebenacxo, kiel diris la Eternulo. 9 Donu flugilojn al Moab, cxar li devas forflugi; liaj urboj dezerticxos tiel, ke neniur en ili loxos. 10 Malbenita estu tiu, kiu plenumas malcxuste la faron de la Eternulo, kaj malbenita estu tiu, kiu detenas sian glavon de sango. 11 De sia juneco Moab havis trankvilecon kaj ripozadis sur sia fecxo, li ne estis transvercxata el unu vazo en alian, kaj en kaptitecon li ne iris; tial lia gusto restis en li kaj liaodoro ne cxancicxis. 12 Tial jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi sendos al li vercxistojn, kaj ili vercxos lin, malplenigos liajn vazojn, kaj disrompos liajn krucxojn. 13 Kaj Moab estos hontigita pro Kemocx, kiel la domo de Izrael estis hontigita pro Bet-El, kiun ili fidis. 14 Kiel vi povas diri: Ni estas herooj kaj kapabluloj por la milito? 15 Ruinigita estas Moab, liaj urboj falis, kaj liaj plej bravaj junuloj iris al bucxo, diras al Recxo, kies nomo estas Eternulo Cebaot. 16 Baldacx venos pereu al Moab, kaj lia malfelicxo tre rapidas. 17 Bedacxru lin cxiuj liaj cxirkacxantoj, kaj cxiuj, kiuj konas lian nomon, diru: Kiele disrompicxis la forta vergo, la belega bastono! 18 Iru malsupren de via majesto, sidu en senakva loko, ho loxantino, filino de Dibon; cxar la ruiniganto de Moab elpacxis kontrakx vin kaj detruis viajn fortikacxojn. 19 Staru cxe la vojo kaj rigardu, ho loxantino de Aroer; demandu la forkuranton kaj la forsavicxanton, kaj diru: Kio faricxis? 20 Hontigita estas Moab, cxar li estas frapita; ploru kaj krii, sciigu en Arnon, ke Moab estas ruinigita. 21 Jucxo venis kontrakx la lando de la ebenacxo, kontrakx cxolon, Jahac, kaj Mefaat, 22 kontrakx Dibon, Nebo, kaj Bet-Diblataim, 23 kontrakx Kirjataim, Bet-Gamul, kaj Bet-Meon, 24 kontrakx Keriot kaj Bocra, kaj kontrakx cxiuj urboj de la lando de Moab, la malproksimaj kaj la proksimaj. 25 Dehakita estas la korno de Moab, kaj lia brako estas rompita, diras la Eternulo. 26 Ebriigu lin, cxar li levicxis kontrakx la Eternulo; Moab placxdos en sia vomacxo, kaj li mem estos objekto de mokado. 27 cxu vi ne mokis Izraelon? cxu oni trovis lin inter cxtelistoj, ke cxiufoje, kiam vi parolas pri li, vi balancas la kapon? 28 Forlasu la urbojn kaj ekloxxu sur roko, ho loxantoj de Moab, kaj faricxu kiel kolomboj, kiuj nestas en truoj de kavernoj. 29 Ni acxdis pri la fiereco de Moab, granda fiereco, pri lia malmolesteco, fiereco, aroganteco, kaj pri la malhumileco de lia koro. 30 Mi konas, diras la Eternulo, lian koleremecon, la nesincerecon de liaj vortoj kaj la nesincerecon de liaj agoj. 31 Tial Mi devas plori pri Moab, cxemi pri cxiuj Moabidoj, priplori la loxantojn de Kir-cxeres. 32 Per pli ol la plorado de Jazer Mi ploros pri vi, ho vinbercxardeno de Sibma; viaj branxoj etendicxis trans la maron, atingis la maron de Jazer; rabisto atakis viajn somerajn fruktojn kaj vian rikolton. 33 Foricxis cxojo kaj gajeco de la fruktodona kampo kaj de la lando de Moab; Mi malaperigis vinon en la vinpremejoj, oni ne premos tie kun cxojo vinon, triumfaj kantoj ne plu sonos. 34 Pro la kriado, kiu acxdicxas de cxe cxbon cxis Eleale kaj cxis Jahac, ili lacxte ekploris de Coar cxis exoronaim kaj cxis la tria Eglat; cxar ankacx la akvo de Nimrim sekmalaperis. 35 Mi ekstermos cxe Moab, diras la Eternulo, cxiun, kiu supreniras sur altacxon kaj incensas al siaj dioj. 36 Tial Mia koro cxemas pri Moab kiel fluto, kaj pri la loxantoj de Kir-cxeres Mia koro cxemas kiel fluto; cxar la abundacxo, kiun ili akiris, pereis. 37 cxar cxiu kapo kalvicxis, kaj cxiu barbo estas fortondita, sur cxiuj manoj estas tranxoj, kaj sur la lumboj estas sakacxo. 38 Sur cxiuj tegmentoj de Moab kaj sur liaj stratoj cxie estas plorado; cxar Mi disrompis Moabon kiel senvaloran vazon, diras la Eternulo. 39 Kiele disbatita li estas, kiele ili ploregas! kiele Moab turnis sian nukon, estas hontigita, kaj Moab faricxis objekto de mokado kaj de teruro por cxiuj

siaj cxirkacxantoj! 40 cxar tiele diras la Eternulo: Jen li alflugos kiel aglo kaj etendos siajn flugilojn super Moab. 41 Prenita estas Keriot, kaj la fortikigitaj urboj estas kaptitaj; kaj la koro de la herooj de Moab en tiu tago estos kiel la koro de virino dum la doloroj de naskado. 42 Kaj Moab estos ekstermita, ke li ne plu estos popolo, cxar li levicxis kontracx la Eternulo. 43 Teruro, kavo, kaj kaptilo trafos vin, ho loxanto de Moab, diras la Eternulo. 44 Kiu forkuros de la teruro, tiu falos en la kavon; kaj kiu eliros el la kavo, tiu trafos en kaptilon; cxar Mi venigos sur lin, sur Moabon, la jaron de lia puno, diras la Eternulo. 45 Sub la ombro de cxeexbon staricxos tiuj, kiuj forkuros de la forto; sed fajro eliros el cxeexbon kaj flamo el la mezo de Sicxon, kaj cxi mancxegos la flankon de Moab kaj la verton de la filoj malkvietaj. 46 Ve al vi, ho Moab! pereis la popolo de Kemocx; cxar viaj filoj estas prenitaj en kaptitecon kaj viaj filinoj estas forkondukitaj. 47 Sed en la tempo estonta Mi revenigos la kaptitojn de Moab, diras la Eternulo. cxis cxi tie estas la verdikto pri Moab.

Cxapitro 49

1 Pri la Amonidoj: Tiele diras la Eternulo: cxu Izrael ne havas filojn? cxu li ne havas heredanton? kial do Malkam heredis Gadon kaj lia popolo loxas en la urboj de cxi tiu? 2 Tial jen venos tempo, diras la Eternulo, kaj Mi eksonigos militan trumpetadon super Raba de la Amonidoj; kaj cxi faricxos amaso da ruinoj, kaj cxiaj filinoj forbrulos en fajro, kaj Izrael ekposedos siajn posedintojn, diras la Eternulo. 3 Ploregu, ho cxeexbon, cxar Aj estas ruinigita. Kriu, ho filinoj de Raba, zonu vin per sakacxo, ploru kaj vagadu inter la bariloj; cxar Malkam iras en kaptitecon kune kun siaj pastroj kaj eminentuloj. 4 Kial vi fanfaronas pri viaj valoj? sangon fluigas via valo, ho filino malobeema, kiu fidas siajn trezorojn, kaj diras: Kiu povas veni al mi? 5 Jen Mi venigos sur vin timon, diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, de cxuij viaj cxirkacxacoj; kaj vi estos dispelitaj cxiu aparte, kaj neni kolektos la vagantojn. 6 Tamen poste Mi revenigos la forkaptitajn Amonidojn, diras la Eternulo.

7 Pri Edom: Tiele diras la Eternulo Cebaot: cxu jam ne ekzistas sacxo en Teman? cxu la filoj jam ne havas konsilon? cxu ilia sacxeco malaperis? 8 Forkuras, turnis sian dorson, kaj profunde sin kacxas la loxantoj de Dedan; cxar malfelicxon de Esav Mi venigis sur lin, la tempon de lia puno. 9 Kiam venos al vi vinberkolektantoj, ili ne restigos forgesitajn berojn; se venos cxtelistoj en la nokto, ili rabos plenan kvanton. 10 cxar Mi nudigis Esavon, Mi malkacxis liajn sekretajn rifucxejojn, por ke li ne povu sin kacxi; ekstermitaj estas lia idaro, liaj fratoj, kaj liaj najbaroj, kaj li jam ne ekzistas. 11 Restigu viajn orfojn, Mi konservos ilian vivon; kaj viaj vidvinoj fidu Min. 12 cxar tiele diras la Eternulo: Jen tiuj, kiuj ne meritis trinki la pokalon, tamen cxin trinkos; cxu vi do povas resti nepunita? vi ne restos nepunita, sed vi nepre trinkos. 13 cxar Mi cxuris per Mi, diras la Eternulo, ke Bocra faricxos objekto de teruro, honto, ruinigo, kaj malbeno; kaj cxuij cxiaj urboj faricxos ruinoj por eterne. 14 Diron mi acxdis de la Eternulo, kaj kuriero estas sendita al la nacioj: Kolekticxu kaj iru kontracx cxin, kaj levicxu por batalo. 15 cxar jen Mi faris vin malgranda inter la nacioj, malestimata inter la homoj. 16 Via malhumileco kaj la fiereco de via koro trompis vin, kiu loxas en la fendegoj de la rokoj kaj okupas suprojn de montoj; sed se vi ecx arancxus vian neston tiel alte, kiel aglo, ecx de tie Mi cxetos vin malsupren, diras la Eternulo. 17 Edom faricxos objekto de teruro; cxiu, kiu pasos preter li, miros kaj fajfos pri cxuij liaj vundoj. 18 Kiel renversitaj estas Sodom kaj Gomora kaj iliaj najbarlokoj, diras la Eternulo, tiel ankacx tie neni restos, neni homido tie loxos. 19 Jen kiel leono li supreniras de la majesta Jordan kontracx la fortikan locxejon; cxar Mi rapide forpelos ilin de tie, kaj Mi estrigos tie tiun,

kiu estas elektita. cxar kiu estas simila al Mi? kiu donos al Mi decidojn? kiu estas la pacxtisto, kiu povas kontrakxstari al Mi? 20 Tial acxskultu la decidon de la Eternulo, kiun Li decidis pri Edom, kaj Liajn intencojn, kiujn Li havas pri la loxantoj de Teman: la knaboj-pacxtistoj ilin fortrenos kaj detruos super ili ilian loxexjon. 21 De la bruoj de ilia falo ektremos la tero, ilian kriadon oni acxdos cxe la Rucxa Maro. 22 Jen li levicxos kiel aglo, ekflugos kaj etendos siajn flugilojn super Bocra; kaj la koro de la herooj de Edom en tiu tago estos kiel la koro de virino cxe la naskodoloroj.

23 Pri Damasko: Hontigitaj estas cxamat kaj Arpad, cxar, acxdinte malbonan sciigon, ili senkuracxixis; cxe la maro ili tiel ektremis, ke ili ne povas trankvilicxi. 24 Damasko senkuracxixis, turnis sin, por forkuri; tremo atakis cxin, doloro kaj turmentoj cxin kaptis, kiel naskantino. 25 Kial ne estas riparita la glora urbo, la gaja urbo? 26 Tial cxiaj junuloj falos sur cxiaj stratoj, kaj cxiaj militistoj pereos en tiu tago, diras la Eternulo Cebaot. 27 Kaj Mi ekbruligos fajron sur la murego de Damasko, kaj cxi ekstermos la palacojn de Ben-Hadad.

28 Pri Kedar, kaj pri la regnoj de cxacor, kiujn venkobatis Nebukadnecar, rexo de Babel:

Tiele diras la Eternulo: Levicxu, iru kontrakx Kedaron, kaj ruinigu la filojn de la oriento. 29 Iliaj tendoj kaj cxafaroj estos prenitaj; iliajn tapicxojn kaj cxiajn iliajn vazojn kaj iliajn kamelojn oni forprenos, kaj oni kriados al ili: Teruro cxirkacxe. 30 Forkuru, foricxu rapide, kacxu vin profunde, ho loxantoj de cxacor, diras la Eternulo; cxar Nebukadnecar, rexo de Babel, faras pri vi decidon kaj havas intencon kontrakx vi. 31 Levicxu, iru kontrakx popolon trankvilan, kiu sidas en sendancxereco, diras la Eternulo; cxi ne havas pordojn nek riglilojn, ili vivas izolite. 32 Kaj iliaj kameloj estos forrabitaj, kaj la multo de iliaj brutoj faricxos rabakiro; kaj Mi dispelos ilin al cxiaj ventoj, ilin, kiuj tondas la harojn sur la tempioj, kaj de cxiaj flankoj Mi venigos ilian malfelicxon, diras la Eternulo. 33 Kaj cxacor faricxos loxexo de cxakaloj, eterna dezerto; neniu tie restos, kaj neniu homido tie loxos.

34 Jen estas la vorto de la Eternulo, kiu aperis al la profeto Jeremia pri Elam, en la komenco de la recxado de Cidkija, rexo de Judujo: 35 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen Mi rompos la pafarkon de Elam, ilian cxefan forton. 36 Kaj Mi venigos sur Elamon kvar ventojn de la kvar finoj de la cxielo, kaj Mi dispelos ilin al cxiaj tiuj ventoj; kaj ne ekzistos popolo, al kiu ne venus la dispelitoj el Elam. 37 Kaj Mi senkuracxigos Elamon antacx iliaj malamikoj, kaj antacx tiuj, kiuj celas ilian morton; kaj Mi venigos sur ilin malbonon, la flamon de Mia kolero, diras la Eternulo, kaj Mi persekutos ilin per la glavo, cxi Mi ekstermos ilin. 38 Kaj Mi starigos Mian tronon en Elam, kaj Mi pereigos tie la rexon kaj la eminentulojn, diras la Eternulo. 39 Tamen en la tempo estonta Mi revenigos la forkaptitojn de Elam, diras la Eternulo.

Cxapitro 50

1 Jen estas la vorto, kiun la Eternulo diris per la profeto Jeremia pri Babel kaj pri la lando de la cxaldeoj:

2 Sciigu al la nacioj kaj proklamu, levu standardon, proklamu, ne kacxu, diru: Prenita estas Babel, hontigita estas Bel, frakasita estas Merodacx, hontigitaj estas cxiaj idoloj, frakasitaj estas cxiaj

statuoj. 3 cxar eliris kontrakx cxin popolo el la nordo, kiu faros cxian landon dezerto, kaj ne plu estos loxanto en cxi: de homo cxis bruto cxio foricxos kaj foriros. 4 En tiuj tagoj kaj en tiu tempo, diras la Eternulo, venos la idoj de Izrael kune kun la idoj de Jehuda; ili iros kaj ploros, kaj sercxos la Eternulon, sian Dion. 5 Pri la vojo al Cion ili demandas, tien estos turnita ilia vizacxo: Venu, ni alicxos al la Eternulo per interligo eterna, neforgesebla.

6 Mia popolo estis kiel erarvagantaj cxafoj: ili pacxtistoj delogis ilin, erarvagis ilin sur la montoj; de monto sur monteton ili vagis, ili forgesis sian cxafejon. 7 cxiuj, kiuj renkontis ilin, manxis ilin; kaj iliaj malamikoj diris: Ni ne estas kulpaj, cxar ili pekis antacx la Eternulo, la locxejo de la vero, antacx la espero de iliaj patroj, la Eternulo. 8 Kuru el Babel kaj eliru el la lando de la cxaldeoj, kaj estu kiel virkaproj antacx la cxafoj. 9 cxar jen Mi vekos kaj venigos sur Babelon amason da grandaj popoloj el lando norda, kaj ili aranxos sin kontrakx cxi, kaj cxi estos venkoprenita; iliaj sagoj, kiel lerta heroo, ne revenas vane. 10 Kaj cxaldeujo faricxos militakiro; cxiuj cxiaj prirabantoj saticxos, diras la Eternulo. 11 cxar vi cxojis, cxar vi triumfis, ho rabintoj de Mia heredacxo, cxar vi saltis, kiel bovidino sur herbo, kaj blekis, kiel fortaj cxevaloj, 12 tre hontigita estas via patrino, mokata estas via naskintino; jen estas la estonteco de la nacioj: dezerto, nelocxata tero, kaj stepo. 13 De la kolero de la Eternulo cxi faricxos nelocxata, kaj cxi tuta faricxos dezerta; cxiu, kiu iros preter Babel, miros kaj fajfos pri cxiuj cxiaj vundoj. 14 Pretigu vin kontrakx Babel cxirkacxe, cxiuj strexantoj de pafarkoj, pafu sur cxin, ne domacxu sagojn; cxar cxi pekis antacx la Eternulo. 15 Triumfe kriu kontrakx cxi cxirkacxe; mallevicxis cxia mano, falis cxia fundamento, detruicxis cxiaj muregoj; cxar tio estas vencxo de la Eternulo; vencxu al cxi; kiel cxi agis, tiel agu kontrakx cxi. 16 Ekstermu el Babel semanton kaj rikoltanton en la tempo de rikoltado; de la glavo de la tirano cxiu sin turnu al sia popolo, kaj cxiu forkuru en sian landon.

17 Izrael estas kiel disxetita cxafaro; leonoj lin dispelis: la unua manxis lin la rexo de Asirio, kaj cxi tiu lasta, Nebukadnecar, rexo de Babel, rompis al li la ostojn. 18 Tial tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: Jen Mi punos la rexon de Babel kaj lian landon, kiel Mi punis la rexon de Asirio. 19 Kaj Mi revenigos Izraelon en lian locxejon, kaj li pacxticxos sur Karmel kaj Bacxan, kaj sur la monto de Efraim kaj en Gilead lia animo saticxos. 20 En tiuj tagoj kaj en tiu tempo, diras la Eternulo, oni sercxos malbonagon de Izrael, sed cxi ne estos, kaj pekon de Jehuda, sed cxi ne trovicxos; cxar Mi pardonos al tiuj, kiujn Mi restigos.

21 Iru kontrakx la landon de la maldolcxigantoj, kontrakx cxin kaj kontrakx la loxantojn de la punejo; ruinigu kaj ekstermu cxion post ili, diras la Eternulo, kaj faru cxion tiel, kiel Mi ordonis al vi. 22 Bruo de batalo estas en la lando, kaj granda frakasado. 23 Kiele rompita kaj frakasita estas la martelo de la tuta tero! kiele dezerticxis Babel inter la nacioj! 24 Mi starigis reton por vi, kaj vi estas kaptita, ho Babel, antacx ol vi tion rimarkis; vi estas trovita kaj kaptita, cxar vi levicxis kontrakx la Eternulon. 25 La Eternulo malfermis Sian trezorejon, kaj elprenis el tie la ilojn de Sia kolero; cxar ion por fari havas la Sinjoro, la Eternulo Cebaot, en la lando de la cxaldeoj. 26 Iru kontrakx cxin de plej malproksime, malfermu cxiajn grenejojn, piedpremu cxin kiel amasacxon, ekstermu cxin, ke nenio de cxi restu. 27 Dishaku per glavo cxiujn cxiajn bovojn; ili estu bucxataj. Ve al ili! cxar venis ilia tago, la tempo de ilia puno. 28 Acxdicxas vocxo de forkurantoj kaj forsavicxantoj el la lando Babela, por sciigi en Cion pri la vencxo de la Eternulo, nia Dio, pri la vencxo pro Lia templo. 29 Alvoku multajn kontrakx Babelon, cxiujn, kiuj strecxas pafarkon; staricxu tendare cxirkacx cxi, ke neniuj povu forsavicxi el cxi; repagu al

cx_i lacx cx_iaj agoj: cx_ion, kion cx_i faris, faru al cx_i; cx_ar cx_i estis malhumila kontracx la Eternulo, kontracx la Sanktulo de Izrael. 30 Pro tio cx_iaj junuloj falos sur cx_iaj stratoj, kaj cx_iuj cx_iaj militistoj pereos en tiu tago, diras la Eternulo. 31 Jen Mi estas kontracx vi, ho malhumilulo, diras la Sinjoro, la Eternulo Cebaot; cx_ar venis via tago, la tempo de via puno. 32 Kaj la malhumilulo falpucxixos kaj falos, kaj neniu lin levos; kaj Mi ekbruligos fajron en liaj urboj, kaj cx_i ekstermos cx_iujn liajn cx_irkacxacojn.

33 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Turmentataj estas la idoj de Izrael kune kun la idoj de Jehuda; kaj cx_iuj iliaj kaptintoj forte ilin tenas, ne volas forliberigi ilin. 34 Sed ilia Liberiganto estas forta, Eternulo Cebaot estas Lia nomo; Li defendos ilian aferon tiel, ke la tero skuicxos kaj la loxantoj de Babel ektremos. 35 Glavo falu sur la cxaldeojn, diras la Eternulo, sur la loxantojn de Babel, sur cx_iajn eminentulojn kaj sacxulojn; 36 glavo sur la antacxdiristojn, ke ili malsacxixu; glavo sur cx_iajn heroojn, ke ili senkuracxixu; 37 glavo sur cx_iajn cxevalojn kaj sur cx_iajn cxarojn, kaj sur cx_iujn diversgentajn loxantojn, kiuj estas en cx_i, ke ili faricxu kiel virinoj; glavo sur cx_iajn trezorojn, ke ili estu disrabitaj. 38 Sekeco trafu cx_iajn akvojn, ke ili malaperu; cx_ar tio estas lando de idoloj, kaj pri siaj monstroj ili fanfaronas. 39 Tial tie ekloxxos stepaj bestoj kaj cxakaloj, kaj strutoj en cx_i loxxos; cx_i neniam plu estos loxxata, kaj neniu tie havos domon en cx_iuj venontaj generacioj. 40 Kiel Dio renversis Sodomon kaj Gomoran kaj iliajn najbarlokojn, diras la Eternulo, tiel ankacx tie restos neniu kaj loxxos neniu homido. 41 Jen venas popolo el nordo, granda nacio kaj multe da rexxoj levicxas de la randoj de la tero. 42 Pafarkon kaj lancon ili tenas forte; kruelaj ili estas kaj senkompataj; ilia vocxo bruas kiel maro; sur cxevaloj ili rajdas, armite por la batalo kiel unu homo, kontracx vin, ho filino de Babel. 43 Acxdis la rexxo de Babel la sciigon pri ili, kaj senforticxis liaj manoj; suferego atakis lin, doloro kiel cxe naskantino. 44 Jen kiel leono li supreniras de la majesta Jordan kontracx la fortikan loxxejon; cx_ar Mi rapide forpelos ilin de tie, kaj Mi estrigos tie tiun, kiu estas elektita. cx_ar kiu estas simila al Mi? kiu donos al Mi decidojn? kaj kiu estas la pacxtisto, kiu povas kontracxstari al Mi? 45 Tial acxskultu la decidon de la Eternulo, kiun Li decidis pri Babel, kaj Liajn intencojn, kiujn Li havas pri la lando de la cxaldeoj: la knaboj-pacxtistoj ilin fortrenos, kaj detruos super ili ilian loxxejon. 46 De la famo pri la preno de Babel ektremos la tero, kaj krio estos acxdata cxe la nacioj.

Cxapitro 51

1 Tiele diras la Eternulo: Jen Mi vekos pereigan venton kontracx Babelon, kaj kontracx cx_iajn loxantojn, kiuj levicxis kontracx Min. 2 Kaj Mi sendos ventumistojn kontracx Babelon, kaj ili cx_in disventumos, kaj dezertigos cx_ian landon; cx_ar en la tago de la malfelicxo ili estos cx_irkacx cx_i cx_iuflanke. 3 La pafarkisto strexxu sian pafarkon, kaj sin levu en sia kiraso; ne kompatu cx_iajn junulojn, ekstermu cx_ian tutan militistaron. 4 Kaj falu mortigitoj en la lando de la cxaldeoj, kaj trapikitoj sur iliaj stratoj. 5 cx_ar Izrael kaj Jehuda ne estas vidvigataj de sia Dio, de la Eternulo Cebaot; cx_ar ilia lando estas plena de kulpoj kontracx la Sanktulo de Izrael. 6 Forkuru el interne de Babel, kaj savu cx_iu sian animon, ke vi ne pereu pro cx_iaj malbonagoj; cx_ar tio estas tempo de vencxo por la Eternulo, Li donas al cx_i repagon. 7 En la mano de la Eternulo Babel estis ora kaliko, ebriganta la tutan teron: el cx_i trinkis vinon la nacioj, kaj tial ili frenezicxis. 8 Subite falis Babel kaj frakasicxis; ploru pri cx_i, prenu balzamon por cx_ia vundo; eble cx_i sanicxos. 9 Ni kuracis Babelon, sed cx_i ne sanicxis; lasu cx_in, kaj ni iru cx_iu en sian

landon; cxar la juxto kontracx cxi atingis la cxielon kaj levicxis exis la nuboj. 10 La Eternulo elaperigis nian pravecon; venu, kaj ni rakontu en Cion la faron de la Eternulo, nia Dio. 11 Akrigu la sagojn, pretigu la cxildojn! la Eternulo vekis la spiriton de la recxoj de Medujo, cxar Lia intenco estas kontracx Babel, por pereigi cxin; cxar tio estas vencxo de la Eternulo, vencxo pro Lia templo. 12 Kontracx la muregojn de Babel levu standardon, plifortigu la gardistaron, starigu observistojn, pretigu embuskon; cxar kiel la Eternulo intencis, tiel Li faris tion, kion Li diris pri la loxantoj de Babel. 13 Ho vi, kiu loxas cxe granda akvo kaj havas grandajn trezorojn! venis via fino, finicxis via avideco. 14 La Eternulo Cebaot cxuris per Sia animo: Mi plenigos vin de homoj kiel de skaraboj, kaj ili eksonigos kontracx vi triumfan kanton.

15 Li kreis la teron per Sia forto, aranxis la mondon per Sia sacxo, kaj per Sia prudento etendis la cxielon. 16 Kiam Li eksonigas Sian vocxon, kolekticxas multego da akvo en la cxielo; Li levas la nubojn de la randoj de la tero, Li aperigas fulmojn inter la pluvo, kaj elirigas la venton el Siaj trezorejoj. 17 Malsacxixis cxiu homo kun sia sciado, per honto kovricxis cxiu fandisto kun sia statuo; cxar lia fanditacxo estas malveracxo, cxi ne havas en si spiriton. 18 Tio estas vantacxo, fardo de eraro; kiam ili estos vizititaj, ili pereos. 19 Ne simila al ili estas Tiu, kiun havas Jakob; cxar Li estas la kreinto de cxio, kaj Izrael estas la gento de Lia heredo; Eternulo Cebaot estas Lia nomo.

20 Vi estis por Mi martelo, ilo de batalo, kaj per vi Mi frakasis naciojn, kaj per vi Mi ekstermis regnojn; 21 Mi frakasis per vi cxevalon kaj cxian rajdanton, Mi frakasis per vi cxaron kaj cxian veturanton; 22 Mi frakasis per vi viron kaj virinon, Mi frakasis per vi maljunulon kaj junulon, Mi frakasis per vi junulon kaj junulinon; 23 Mi frakasis per vi pacxtiston kaj lian cxafaron, Mi frakasis per vi terlaboriston kaj lian jungacxon, Mi frakasis per vi komandantojn kaj estrojn. 24 Kaj Mi repagos al Babel kaj al cxiaj loxantoj de exaldeujo pro ilia tuta malbono, kiun ili faris en Cion antacx viaj okuloj, diras la Eternulo.

25 Jen Mi iras kontracx vin, ho pereiga monto, pereiganto de la tuta tero, diras la Eternulo; Mi etendos Mian manon kontracx vin, Mi rulcxtos vin de la rokoj kaj faros vin monto de brulo. 26 Oni ne prenos el vi angulcxtanon, nek cxtanon por fundamento, sed vi estos eterna ruino, diras la Eternulo. 27 Levu standardon en la lando, blovu per trumpeto inter la nacioj, armu kontracx cxin popolojn, kunvoku kontracx cxin la regnojn de Ararat, Mini, kaj Acxkenaz; starigu kontracx cxin militestron, alkonduku cxevalojn kiel pikantajn skarabojn. 28 Armu kontracx cxin popolojn, la recxojn de Medujo, cxiajn komandantojn kaj cxiajn estrojn, kaj la tutan landaron, super kiu cxi regas. 29 Kaj la tero skuicxas kaj tremas, cxar plenumicxas super Babel la intencoj de la Eternulo, por fari la landon de Babel dezerto, en kiu neniuj loxas. 30 La herojoj de Babel cxesis batali, ili restis en la fortikacxo; malaperis ilia forto, ili faricxis kiel virinoj; cxiaj locxejoj ekbrulis, cxiaj rigliloj estas rompita. 31 Kuranto kuras renkonte al kuranto, sciiganto renkonte al sciiganto, por raporti al la rexo de Babel, ke lia urbo estas venkoprenita cxe cxiaj flankoj, 32 ke la transirejoj estas okupitaj, la fortikacxo brulas per fajro, kaj la militistoj atakis teruro.

33 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael: La filino de Babel estas kiel dracxejo dum la dracxado; tre baldacx venos la tempo de cxia rikolto. 34 Manxis min, frakasis min Nebukadnecar, rexo de Babel, li faris min malplena vazo, glutis min kiel drako, plenigis sian ventron per miaj dolcaxoj, kaj forpelis min. 35 La maljusteco kontracx mi kaj mia karno estu nun sur Babel, diras la loxantino de Cion; kaj mia sango sur la loxantoj de exaldeujo, diras

Jerusalem. 36 Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi juxtos vian aferon kaj Mi faros venxon pro vi, Mi sekigos cxian maron kaj Mi senakvigos cxian fonton. 37 Kaj Babel faricxos amaso da cxtonoj, locxejo de cxakaloj, objekto de teruro kaj mokado, kaj neniu en cxi locxos. 38 Ili cxiuj blekegos kiel junaj leonoj, krios kiel leonidoj. 39 Dum ilia varmegicxo Mi faros al ili festenon, kaj Mi ebriigos ilin, por ke ili faricxu gajaj kaj ekdormu per eterna dormo kaj ne vekicxu, diras la Eternulo. 40 Mi kondukos ilin malsupren, kiel cxaŝidojn al la bucxo, kiel cxafojn kun kaproj. 41 Kiele prenita estas cxeŝacx! kaj kaptita la gloro de la tuta mondo! kiele Babel faricxis objekto de teruro inter la popoloj! 42 Levicxis kontrakx Babelon la maro kaj kovris cxin per la multego de siaj ondoj. 43 cxiaj urboj faricxis dezerto, tero seka kaj senviva, tero, sur kiu neniu locxas kaj tra kiu neniu homido trairas. 44 Kaj Mi punos Belon en Babel, Mi eltiros el lia bucxo tion, kion li englutis, kaj ne plu kolekticxos al li popoloj; ankacx la muregoj de Babel falos.

45 Eliru el cxia interno, Mia popolo, kaj cxiu savu sian animon antacx la flama kolero de la Eternulo, 46 por ke via koro ne senkuracxicxu kaj vi ne ektimu, kiam oni acxdos la famon en la lando; cxar venos famo en unu jaro, kaj post cxi venos famo en la sekvanta jaro, kaj sur la tero estos perforteco, unu reganto kontrakx alia reganto. 47 Tial jen venos tempo, kaj Mi vizitos la idolojn en Babel, kaj cxia tuta lando estos hontigita, kaj cxiuj cxiaj mortigitoj falos meze de cxi. 48 Kaj cxojkantos pri Babel la cxielo kaj la tero, kaj cxio, kio estas sur ili; cxar el la nordo venos al cxi ruinigantoj, diras la Eternulo. 49 Kiel Babel faligis la mortigitojn de Izrael, tiel ankacx en Babel falos mortigitoj el la tuta lando. 50 Vi, kiuj forsavicxis de glavo, iru, ne haltu; en malproksimeco rememoru la Eternulon, kaj Jerusalem sin levu en via koro. 51 Ni hontis, kiam ni acxdis la insulton; honto kovris nian vizacxon, kiam fremduloj eniris en la sanktejon de la domo de la Eternulo. 52 Tial jen venos tempo, diras la Eternulo, kiam Mi vizitos cxiajn idolojn, kaj en la tuta lando cxemos morte-vunditoj. 53 Ecx se Babel levicxus al la cxielo kaj se cxi fortikigus alte sian forton, tamen al cxi venus de Mi ruinigantoj, diras la Eternulo. 54 Kriado estas acxdata el Babel, kaj granda lamentado el la lando de la cخالdeoj; 55 cxar la Eternulo ruinigas Babelon kaj pereigas cxin kun cxia granda bruoj; iliaj ondoj bruas kiel granda akvo, acxdicxas ilia malkvieta vocxo. 56 cxar venos sur cxin, sur Babelon, ruiniganto, kaj kaptitaj estos cxiaj herooj, rompitaĵoj estos iliaj pafarkoj; cxar la Eternulo, Dio de repagado, nepre repagos. 57 Mi ebriigos cxiajn eminentulojn, sacxulojn, komandantojn, estrojn, kaj heroojn, kaj ili ekdormos per eterna dormo kaj ne vekicxos, diras la Recxo, kies nomo estas Eternulo Cebaot. 58 Tiele diras la Eternulo Cebaot: La larcxaj muregoj de Babel estos subfositaj, kaj cxiaj altaj pordegoj estos forbruligitaj per fajro; kaj vana faricxos la penado de la popoloj, kaj gentoj estos lacigintaj sin por fajro.

59 Jen estas la vorto, kiun ordonis la profeto Jeremia al Seraja, filo de Nerija, filo de Macxseja, kiam tiu iris kun Cidkija, recxo de Judujo, en Babelon, en la kvara jaro de lia recxado; Seraja estis la ripozejestro. 60 Kaj Jeremia enskribis en unu libron la tutan malbonon, kiu venos sur Babelon, cxiujn tiujn vortojn, skribitajn pri Babel. 61 Kaj Jeremia diris al Seraja: Kiam vi venos en Babelon, tiam rigardu kaj tralegu cxiujn tiujn vortojn, 62 kaj diru: Ho Eternulo! Vi diris pri cxi tiu loko, ke Vi ekstermos cxin tiel, ke estos en cxi neniu locxanto, nek homo, nek bruoto, sed cxi estos eterna dezerto. 63 Kaj kiam vi finos la legadon de cxi tiu libro, alligu al cxi cxtonon, kaj cxetu cxin en la mezon de Ecxfrato; 64 kaj diru: Tiele dronos Babel, kaj cxi ne relevicxos de la malfelicxo, kiun Mi venigos sur cxin, kaj ili pereos.

cxis cxi tie estas la vortoj de Jeremia.

Cxapitro 52

1 La acxon de dudek unu jaroj havis Cidkija, kiam li faricxis rexo, kaj dek unu jarojn li rexis en Jerusalemon. La nomo de lia patrino estis examutal, filino de Jeremia, el Libna. 2 Li agadis malbone antacx la Eternulo, kiel cxio, kion faris Jehojakim. 3 cxar la kolero de la Eternulo estis kontracx Jerusalemon kaj kontracx Judujo, cxis Li forcetis ilin de antacx Sia vizacxo. Kaj Cidkija defalis de la rexo de Babel. 4 En la nacxa jaro de lia rexcado, en la deka monato, en la deka tago de la monato, venis Nebukadnecar, rexo de Babel, li kaj lia tuta militistaro, kontracx Jerusalemon, kaj eksiecxis cxin, kaj oni konstruis cxirkacx cxi bastionojn. 5 Kaj la urbo restis siecxata cxis la dek-unua jaro de la rexo Cidkija. 6 En la kvara monato, en la nacxa tago de la monato, kiam la malsato tiel forticxis en la urbo, ke la popolo de la lando ne havis panon, 7 tiam oni faris enrompon en la urbon; kaj cxiuj militistoj forkuris, kaj eliris el la urbo nokte, laxe la vojo de la pordego inter la du muregoj apud la cxardeno de la rexo, kaj foriris laxe la vojo al la stepo. Kaj la cxaldeoj staris cxirkacx la urbo. 8 Kaj la militistaro de la cxaldeoj postkuris la rexon kaj kuratingis Cidkijan sur la stepo de Jericxo, kaj lia tuta militistaro diskuris for de li. 9 Kaj ili kaptis la rexon kaj forkondukis lin al la rexo de Babel, en Riblan, en la lando cxamat, kaj oni faris pri li jucxon. 10 Kaj la rexo de Babel bucxis la filojn de Cidkija antacx liaj okuloj, kaj ankacx cxiujn eminentulojn de Judujo li bucxis en Ribla. 11 Kaj al Cidkija li blindigis la okulojn, kaj ligis lin per kupraj katenoj; kaj la rexo de Babel venigis lin en Babelon, kaj metis lin en malliberejon cxis la tago de lia morto.

12 En la kvina monato, en la deka tago de la monato, tio estas en la dek-nacxa jaro de la rexo Nebukadnecar, rexo de Babel, venis Nebuzaradan, estro de la korpogardistoj, kiu cxiam estis apud la rexo de Babel, en Jerusalemon. 13 Kaj li forbruligis la domon de la Eternulo kaj la domon de la rexo kaj cxiujn domojn de Jerusalemon; cxiujn grandajn domojn li forbruligis per fajro. 14 Kaj cxiujn muregojn de Jerusalemon cxirkacxe detruis la tuta militistaro de la cxaldeoj, kiu estis kun la estro de la korpogardistoj. 15 La malricxulojn el la urbo, kaj la ceteran popolon, kiu restis en la urbo, kaj la transkurintojn, kiuj transkuris al la rexo de Babel, kaj la ceteran popolamason forkondukis Nebuzaradan, la estro de la korpogardistoj. 16 Sed iom el la malricxuloj de la lando Nebuzaradan, la estro de la korpogardistoj, restigis, ke ili estu vinberistoj kaj terkultivistoj. 17 La kuprajn kolonojn, kiuj estis en la domo de la Eternulo, kaj la bazacxojn kaj la kupran maron, kiuj estis en la domo de la Eternulo, la cxaldeoj disrompis kaj forportis ilian tutan kupron en Babelon. 18 Kaj la potojn kaj la cxovelilojn kaj la tranxilojn kaj la aspergajn kalikojn kaj la kulerojn kaj cxiujn kuprajn vazojn, kiuj estis uzataj cxe la servado, ili forprenis. 19 Kaj la tasojn kaj la karbujojn kaj la aspergajn kalikojn kaj la potojn kaj la lucernojn kaj la kulerojn kaj la vercxilojn, kiuj estis acx el oro acx el arcxento, prenis la estro de la korpogardistoj. 20 Koncerne la du kolonojn, la unu maron, la duk du kuprajn bovojn, kiuj servis kiel subtenilo, kiujn faris la rexo Salomono por la domo de la Eternulo: la kvanto da kupro en cxiuj tiuj iloj estis nemezurebla. 21 La kolonoj havis cxiu la alton de dek ok ulnoj, kaj cxin cxirkacxis cxnuro, havanta la longon de dek du ulnoj; cxia diko estis kvar fingroj, kaj interne cxi estis malplena. 22 cxi havis sur si kupran kronon, kaj la alto de unu krono estis kvin ulnoj; kaj cxirkacx la krono estis kradaĉxo kaj granatoj, cxio el kupro; tiel same estis cxe la dua kolono, ankacx kun granatoj. 23 Da granatoj estis sur cxiu flanko nacxdek ses; la nombro de la granatoj cxirkacx la krono estis cent. 24 Kaj la korpogardistestro prenis la cxefpastron Seraja kaj la duan

pastron Cefanja kaj la tri pordogardistojn. 25 Kaj el la urbo li prenis unu korteganon, kiu estis super la militistoj, kaj sep virojn el la adjutantoj de la reĉxo, kiuj trovicxis en la urbo, kaj la skribiston de la militestro, kiu enregistradis militistojn el la popolo de la lando, kaj sesdek homojn el la popolo de la lando, kiuj trovicxis en la urbo. 26 Ilin prenis Nebuzaradan, la estro de la korpogardistoj, kaj forkondukis al la reĉxo de Babel en Riblan. 27 Kaj la reĉxo de Babel frapis ilin kaj mortigis ilin en Ribla, en la lando cxamat. Tiamaniere Jehuda estis elhejmigita el sia lando. 28 Jen estas la kvanto de la popolo, kiun Nebukadnecar elhejmgis: en la sepa jaro tri mil dudek tri Judojn; 29 en la dek-oka jaro de Nebukadnecar okcent tridek du homojn el Jerusalema; 30 en la dudek-tria jaro de Nebukadnecar la korpogardistestro Nebuzaradan elhejmgis sepcent kvardek kvin homojn el la Judoj; la kvanto de cxiuj estis kvar mil sescent homoj.

31 En la tridek-sepa jaro post la elpatrujigo de Jehojacxin, reĉxo de Judujo, en la dek-dua monato, en la dudek-kvina tago de la monato, Evil-Merodacx, reĉxo de Babel, en la unua jaro de sia reĉxado, levis la kapon de Jehojacxin, reĉxo de Judujo, kaj elirigis lin el la malliberejo; 32 kaj li parolis kun li afable, kaj starigis lian tronon pli alte ol la tronoj de la aliaj reĉxoj, kiuj estis cxe li en Babel; 33 kaj li cxancxis liajn vestojn de malliberejo; kaj li mancxadis cxiam cxe li dum sia tuta vivo. 34 Kaj liaj vivrimedoj, vivrimedoj konstantaj, estis donataj al li de la reĉxo de Babel cxiutage dum lia tuta vivo, cxis la tago de lia morto.

PLORKANTO DE JEREMIA

Cxapitro 1

1Kiel solece sidas la urbo, kiu estis tiel multehoma!
 La estrino de la nacioj faricxis kiel vidvino,
 La princino de landoj faricxis tributulino!
 2Senxese cxi ploras en la nokto, kaj cxiaj larmoj estas sur cxiaj vangoj;
 cxi havas neniun konsolanton inter cxuij siaj amintoj,
 cxuij cxiaj amikoj cxin perfidis, faricxis cxiaj malamikoj.
 3Elmigris Jehuda pro mizero kaj tro malfacila laborado;
 Li ekloxis inter la nacioj, sed ne trovas ripozon;
 cxuij liaj persekutantoj atingis lin en malvastaj lokoj.
 4La vojoj de Cion estas malcxojaj, cxar neni u iras al festoj;
 cxuij cxiaj pordegoj dezerticxis, cxiaj pastroj cxemas;
 cxiaj virgulinoj ploras, kaj al cxi mem estas tre maldolcxe.
 5cxiaj kontrakxuloj faricxis cxefoj, cxiaj malamikoj cxuas bonstaton;
 cxar la Eternulo cxetis sur cxin mizeron pro la multo de cxiaj malbonagoj;
 cxiaj infanoj iris en kaptitecon, pelataj de la malamiko.
 6Foricxis de la filino de Cion cxia tuta beleco;
 cxiaj princoj faricxis kiel cervoj, kiuj ne trovas pacxtejon,
 Kaj ili iras senforte antacx la pelanto.
 7En la tagoj de sia mizero kaj suferoj Jerusale m rememoras cxuijn cxarmacxojn, kiujn cxi havis
 en la tempoj pasintaj;
 Dume nun cxia popolo enfalis en la manon de premanto, kaj neni u cxin helpas,
 La malamikoj cxin rigardas kaj ridas pri cxia ruinicxo.
 8Pekis, pekis Jerusale m, tial cxi faricxis kiel hontindulino;
 cxuij, kiuj cxin estimis, nun malestimas cxin, cxar ili vidas cxian malhonoron;
 Kaj cxi mem cxemas kaj turnas sin malantacxen.
 9cxia malpuracxo estas sur la rando de cxia vesto; cxi ne pensis pri sia estonteco;
 Tial cxi terure malalticxis, kaj cxi havas neniun konsolanton;
 Rigardu, ho Eternulo, mian mizeron, cxar la malamiko forte fieras.
 10La malamiko etendis sian manon sur cxuijn cxiajn grandvaloracxojn;
 cxi vidas, kiel en cxian sanktejon eniras nacioj,
 Pri kiuj Vi ordonis, ke ili ne eniru en Vian komunumon.
 11cxia tuta popolo cxemas, ili sercxas panon,
 Ili fordonas siajn grandvaloracxojn pro mancxacxo, por revigligi sian animon:
 Rigardu, ho Eternulo, kaj vidu, kiel malestimata mi faricxis!
 12Ho vi, cxuij, kiuj preteriras la vojon, rigardu kaj vidu,
 cxu ekzistas sufero simila al mia sufero,
 Kiu trafis min kaj kiun la Eternulo cxetis sur min en la tago de Lia flama kolero.
 13De supre Li cxetis fajron en miajn ostojn, kaj cxi ekregis en ili;

Li etendis reton antacx miaj piedoj, renversis min malantacxen;
Li ruinigis min, faris min dolorplena dum la tuta tago.
14Kunplekticxis per Lia mano la juxto de miaj pekoj;
Ili kunplekticxis, suriris sur mian kolon; Li faligis mian forton;
La Sinjoro transdonis min en tiajn manojn, el kiuj mi ne povas levicxi.
15La Sinjoro disprenis per la piedoj cxiujn miajn fortulojn interne de mi;
Li kunvokis festan kunvenon kontrakx min, por disbati miajn junulojn;
Kiel en vinpremejo la Sinjoro piedprenis la virgulinon-filino de Jehuda.
16Pro tio mi ploras kaj miaj ambacx okuloj abunde fluigas akvon;
cxar malproksime de mi estas konsolanto, kiu povus revigligi mian animon;
Miaj infanoj pereis, cxar la malamiko venkis.
17Cion etendas siajn manojn, sed cxi ne trovas konsolanton;
La Eternulo vokis kontrakx Jakobon liajn malamikojn de cxiuj flankoj;
Jerusalem faricxis inter ili kiel hontindulino.
18Justa Li estas, la Eternulo, cxar mi malobeis Liajn vortojn.
Acxskultu, ho cxiuj popoloj, kaj rigardu mian suferadon:
Miaj virgulinaj kaj junulaj iris en kaptitecon.
19Mi vokis miajn amikojn, sed ili min trompis;
Miaj pastroj kaj miaj plejxuloj estas mortantaj en la urbo,
Ili sercxas por si panon, por revigligi sian animon.
20Rigardu, ho Eternulo, en kia mizero mi estas!
Miaj internacxo cxvelis, mia koro renversicxis en mi, cxar mi forte malobeis.
Ekstere seninfanigis min la glavo, kaj en la domo la morto.
21Oni acxdas, kiel mi cxemas, sed neni min konsolas;
cxiuj miaj malamikoj acxdis pri mia malfelicxo, kaj ekcxojis, cxar Vi tion faris;
Venigu do la tagon, kiam Vi proklamos, ke ili faricxu kiel mi.
22Ilia tuta malboneco venu antacx Vin;
Kaj agu kun ili tiel, kiel Vi agis kun mi pro cxiuj miaj pekoj;
cxar granda estas mia cxemado, kaj mia koro doloras.

Cxapitro 2

1Kiele la Sinjoro en Sia kolero kovris per mallumo la filino de Cion!
De la cxielo sur la teron Li cxetegis la belecon de Izrael,
Kaj ne rememoris Sian piedbenketon en la tago de Sia kolero.
2Senindulge ekstermis la Sinjoro cxiujn locxejojn de Jakob;
Li detruis en Sia kolero la fortikacxojn de la filino de Jehuda, alniveligis ilin al la tero;
Li frapis la regnon kaj cxiajn regantojn.
3En flama kolero Li rompis cxiujn kornojn de Izrael;
Li tiris Sian dekstran manon malantacxen, kiam venis la malamiko;
Kaj Li ekbruligis en Jakob kvazacx flamantan fajron, kiu ekstermas cxion cxirkacxe.
4Li strexis Sian pafarkon kiel malamiko, direktis Sian dekstran manon kiel atakanto,
Kaj mortigis cxion, kio estis cxarma por la okuloj;
En la tendo de la filino de Cion Li elvercxis Sian koleron kiel fajron.
5La Sinjoro faricxis kiel malamiko,

Li ektermis Izraelon, ektermis cxiujn liajn palacojn, detruis liajn fortikacxojn;
 Kaj al la filino de Jehuda Li donis multe da plorado kaj cxemado.
 6Kiel cxardenon Li ruinigis lian tendon, detruis lian kunvenejon;
 La Eternulo forgesigis en Cion feston kaj sabaton,
 Kaj forpucxis en la indigno de Sia kolero recxon kaj pastron.
 7La Sinjoro forlasis Sian altaron, abomenis Sian sanktejon,
 Transdonis en la manojn de malamikoj la murojn de cxiaj palacoj;
 Ili faris bruon en la domo de la Eternulo kiel en tago de festo.
 8La Eternulo decidis ekstermi la muregon de la filino de Cion;
 Li eltiris la mezurcxnuron, ne detenis Sian manon de ektermado;
 Li funebrigis la fortikacxon kaj muregon, ambacx havas nun mizeran aspekton.
 9Enprofundicxis en la teron cxiaj pordegoj; Li detruis kaj rompis cxiajn riglilojn;
 cxia rexo kaj cxiaj princoj estas inter la nacioj;
 La lecxoj jam ne ekzistas, kaj cxiaj profetoj ne plu ricevas vizion de la Eternulo.
 10Silente sidas sur la tero la plejacxuloj de la filino de Cion;
 Polvon ili metis sur sian kapon, zonis sin per sakacxo;
 Al la tero klinis sian kapon la virgulinoj de Jerusalem.
 11Konsumicxis de larmoj miaj okuloj, cxvelis miaj internacxoj,
 Elvercxicxis sur la teron mia hepato, pro la pereco de la filino de mia popolo,
 Kiam infanoj kaj sucxinfaŭoj senforticxis de malsato sur la stratoj de la urbo.
 12Al siaj patrinoj ili diris: Kie estas pano kaj vino?
 Ili falis kiel vunditaj sur la stratoj de la urbo,
 Kaj eligis sian animon sur la brusto de siaj patrinoj.
 13Kiun mi povas montri al vi, kun kiu mi povas kompari vin, ho filino de Jerusalem?
 Kiun similan mi povas montri al vi, por konsoli vin, ho virgulino-filino de Cion?
 cxar granda kiel la maro estas via malfelicxo; kiu vin resanigos?
 14Viaj profetoj profetis al vi malveracxon kaj sensencacxon,
 Kaj ne montris al vi viajn malbonagojn, por antacxgardi vin kontrakx kaptiteco;
 Ili predikis al vi viziojn malverajn, kiuj alportis al vi elpelon.
 15Kunfrapas pri vi siajn manojn cxiuj preterirantoj;
 Ili fajfas kaj balancas la kapon pri la filino de Jerusalem, dirante:
 cxu tio estas la urbo, kiun oni nomis perfektacxo de beleco, cxojo de la tuta tero?
 16Malfermegas kontrakx vi sian bucxon cxiuj viaj malamikoj;
 Ili fajfas kaj grincigas la dentojn, dirante: Ni englutis cxin;
 cxi tiun tagon ni atendis, ni cxin atingis, ni cxin vidas.
 17La Eternulo plenumis tion, kion Li intencis;
 Li plenumis Sian vorton, kiun Li eldiris antacx longa tempo;
 Li detruis senindulge, Li cxojigis pri vi la malamikon, Li altigis la kornon de viaj kontrakxuloj.
 18Ilia koro krias al la Sinjoro:
 Ho murego de la filino de Cion, vercxu larmojn kiel torento tage kaj nokte;
 Ne ripozu, la pupilo de via okulo ne silentu.
 19Levicxu, ploregu en la nokto en la komenco de cxiu gardoparto;
 Elvercxu kiel akvon vian koron antacx la vizacxo de la Sinjoro;
 Levu al Li viajn manojn pro la animo de viaj infanoj, kiuj senforticxas de malsato en la komenco
 de cxiuj stratoj.
 20Rigardu, ho Eternulo, kaj vidu, kun kiu Vi agis tiamaniere!

cxu ie aliloke manxis virinoj sian frukton, siajn dorlotitajn infanojn?
cxu ie estis mortigataj en la sanktejo de la Sinjoro pastroj kaj profetoj?

21Surtere sur la stratoj kucxis junuloj kaj maljunuloj;

Miaj junulinoj kaj junuloj falis de glavo;

Vi mortigis en la tago de Via kolero, buxis kaj ne kompatis.

22Kiel por festa tago Vi kunvokis de cxirkacxe miajn terurajn najbarojn,

Kaj en la tago de la kolero de la Eternulo neniu savicxis, neniu restis;

Tiujn, kiujn mi dorlotis kaj edukis, cxuijn ekstermis mia malamiko.

Cxapitro 3

1Mi estas la viro, kiu spertis suferon sub la vergo de Lia kolero.

2Min Li kondukis kaj irigis en mallumon, ne en lumon.

3Nur sur min Li turnas Sian manon cxiutage denove.

4Li maljunigis mian karnon kaj hacxton, rompis miajn ostojn.

5Li konstruis cxirkacx mi, cxirkacxis min per maldolcxacxo kaj malfacilacxo.

6En mallumon Li lokis min, kiel porcxiamajn mortintojn.

7Li cxirkacxbaris min, ke mi ne povu eliri; Li ligis min per pezaj cxenoj.

8Kvankam mi krias kaj vokas, Li kovras Siajn orelojn antacx mia precxo.

9Li baris miajn vojojn per hakitaj cxtonoj; Li kurbigis miajn vojetojn.

10Li estas por mi kiel urso en embusko, kiel leono en kacxita loko.

11Li depucxis min de miaj vojoj, kaj discxiris min; Li faris min objekto de teruro.

12Li strexis Sian pafarkon, kaj starigis min kiel celon por Siaj sagoj.

13En miajn renojn Li pafis la filojn de Sia sagujo.

14Mi faricxis mokatacxo por mia tuta popolo, ilia cxiutaga rekantacxo.

15Li satigis min per maldolcxacxo, trinkoplenigis min per vermo.

16Li disrompis miajn dentojn en malgrandajn pecojn, Li enpucxis min en cindron.

17Mia animo estas forpucxita for de paco; bonstaton mi forgesis.

18Kaj mi diris: Pereis mia forto kaj mia espero al la Eternulo.

19La memoro pri mia mizero kaj miaj suferoj estas vermo kaj galo.

20Konstante rememorante tion, senforticxas en mi mia animo.

21Sed tion mi respondas al mia koro, kaj tial mi esperas:

22cxi estas favorkoreco de la Eternulo, ke ni ne tute pereis; cxar Lia kompatemeco ne finicxis,

23Sed cxiumatene cxi renovicxas; granda estas Via fideleco.

24Mia parto estas la Eternulo, diras mia animo; tial mi esperas al Li.

25La Eternulo estas bona por tiuj, kiuj esperas al Li, por la animo, kiu sercxas Lin.

26Bone estas esperi pacience helpon de la Eternulo.

27Bone estas al la homo, kiu portas jugon en sia juneco;

28Li sidas solece kaj silentas, kiam li estas cxarexita;

29Li metas sian bucxon en polvon, kredante, ke ekzistas espero;

30Li donas sian vangon al tiu, kiu lin batas; li satigas sin per malhonoro.

31cxar ne por eterne forlasas la Sinjoro;

32Se Li iun suferigas, Li ankacx kompatas pro Sia granda favorkoreco;

33cxar ne el Sia koro Li sendas mizeron kaj suferon al la homoj.

34Kiam oni premas sub siaj piedoj cxiujn malliberulojn de la tero,

35Kiam oni forklinas la rajton de homo antacx la vizacxo de la Plejaltulo,

36Kiam oni estas maljusta kontrakx homo en lia juxta afero--

cxu la Sinjoro tion ne vidas?

37Kiu popvas per sia diro atingi, ke io faricxu, se la Sinjoro tion ne ordonis?

38cxu ne el la bucxo de la Plejaltulo eliras la decidoj pri malbono kaj pri bono?

39Kial murmuris homo vivanta? cxiu murmuris kontrakx siaj pekoj.

40Ni trarigardu kaj esploru nian konduton, kaj ni revenu al la Eternulo;

41Ni levu nian koron kaj niajn manojn al Dio en la cxielo.

42Ni pekis kaj malobeis, kaj Vi ne pardonis.

43Vi kovris Vin per kolero kaj persekutis nin; Vi mortigis, Vi ne kompatis.

44Vi kovris Vin per nubo, por ke ne atingu Vin la precxo.

45Vi faris nin balaindacxo kaj abomenindacxo inter la popoloj.

46Malfermegis kontrakx ni sian bucxon cxiuj niaj malamikoj.

47Teruro kaj pereco trafis nin, ruinigo kaj malfelicxo.

48Torentojn da akvo vercxas mia okulo pri la malfelicxo de la filino de mia popolo.

49Mia okulo fluigas kaj ne cksesas, ne ekzistas por cxi halto,

50cxis la Eternulo ekrigardos kaj ekvidos de la cxielo.

51Mia okulo suferigas mian animon pri cxiuj filinoj de mia urbo.

52Senkacxe cxasas min kiel birdon miaj malamikoj;

53Ili pereigas mian vivon en kavo, ili cxetas sur min cxtonojn.

54Akvo levicxis kontrakx mian kapon, kaj mi diris: Mi tute pereis.

55Mi vokis Vian nomon, ho Eternulo, el la profunda kavo;

56Vi acxdis mian vocxon; ne kovru Vian orelon antacx mia vokado pri liberigo.

57Vi alproksimicxis, kiam mi vokis al Vi; Vi diris: Ne timu.

58Vi, ho Sinjoro, defendis mian juxtaferon; Vi liberigis mian vivon.

59Vi vidis, ho Eternulo, la maljustacxon, kiun mi suferas; juxtu mian aferon.

60Vi vidis ilian tutan vencxon, cxiujn iliajn intencojn kontrakx mi.

61Vi acxdis ilian insultadon, ho Eternulo, cxiujn iliajn intencojn kontrakx mi,
62La parolojn de tiuj, kiuj levicxis kontrakx min, kaj iliajn pensojn kontrakx mi dum la tuta tago.
63Rigardu, kiam ili sidas kaj kiam ili levicxas; mi cxiam estas ilia rekantacxo.

64Redonu al ili repagon, ho Eternulo, lacx la faroj de iliaj manoj.
65Donu al ili doloron en la koro, sentigu al ili Vian malbenon.
66Persekutu ilin en kolero, kaj ekstermu ilin el sub la cxielo de la Eternulo.

Cxapitro 4

1Kiele senbrilicxis la oro, cxancicxis la bonega metalo!
La cxtonoj de la sanktejo kucxas discxetitaj en la komenco de cxiuj stratoj!
2La karaj filoj de Cion, havantaj la valoron de plej pura oro,
Kiele ili similicxis al argilaj potoj, faritacxo de potisto!
3Ecx cxakaloj donas siajn mamojn kaj nutras siajn idojn;
Sed la filino de mia popolo faricxis kruela, kiel strutoj en la dezerto.
4La lango de sucxinfano algluicxis al cxia palato pro soifo;
Infanoj petas panon, sed neniuj donas al ili.
5Kiuj antacxe mancxadis frandacxojn, tiuj senforticxas nun pro malsato sur la stratoj;
Kiuj estis edukitaj sur purpuro, tiuj rulicxas nun sur sterko.
6La pekoj de la filino de mia popolo estas pli grandaj, ol la pekoj de Sodom,
Kiu estis renversita momente, kaj manoj cxin ne turmentis.
7Cxiaj princoj estis pli puraj ol necxo, pli klaraj ol lakto;
Ilia vizacxo estis pli rucxa ol koraloj, ili aspektis kiel safiro;
8Nun ilia vizacxo estas pli nigra ol karbo; oni ne rekonas ilin sur la stratoj;
Ilia hacxo alpendicxis al iliaj ostoj, velkseicxis kiel ligno.
9Pli bone estis al tiuj, kiuj mortis de glavo, ol al tiuj, kiuj mortas de malsato,
Kiuj senforticxas kaj pereas pro manko de produktacxo de kampo.
10La manoj de kompatemaj virinoj kuiris iliajn infanojn;
Kaj cxi tiuj faricxis ilia mancxacxo en la mizerego de la filino de mia popolo.
11La Eternulo plene elcxerpis Sian koleron, Li elvercxis la flamon de Sia indigno;
Li ekbruligis en Cion fajron, kiu ekstermis cxiajn fundamentojn.
12Ne kredis la rexo de la tero, nek cxiuj loxantoj de la mondo,
Ke malamiko kaj kontrakxulo eniros en la pordegojn de Jerusalema.
13Tio faricxis pro la pekoj de cxiaj profetoj, pro la malbonagoj de cxiaj pastroj,
Kiuj vercxadis en cxi sangon de virtuloj.
14Kiel blinduloj ili vagadis sur la stratoj,
Malpurigis sin per sango tiel, ke oni ne povis tucxi iliajn vestojn.
15Oni kriis al ili: For, malpuruloj! for, for, ne altucxicxu!
Kiam ili foricxadis kaj vagadis, oni diradis inter la nacioj: Ili ne plu loxos tie.
16La vizacxo de la Eternulo ilin discxetis, kaj jam ne volas rigardi ilin;
Pastrojn ili ne respektis, plejcxulojn ili ne kompatis.
17Ankoracx lacicxadis niaj okuloj, atendente senvaloran helpon;
Strecxe ni atendis nacion, kiu ne povas helpi.

18Ili glitigis niajn pacxojn, ke ni ne povu iri sur niaj stratoj.
 Alproksimicxis nia fino; plenicxis nia tempo, cxar venis nia fino.
 19Pli rapidaj ol agloj de la cxielo estis niaj persekutantoj;
 Sur la montoj ili postkuris nin, en la dezerto ili faris embuskojn kontrakx ni.
 20La spiro de nia vivo, la sanktoleito de la Eternulo, kapticxis en iliajn kavojn,
 Pri kiu ni diris: Sub lia ombro ni vivos inter la nacioj.
 21cxoju kaj estu gaja, ho filino de Edom, kiu loxas en la lando Uc;
 Ankacx al vi venos la kaliko, vi ebriicxos kaj nudicxos.
 22Finicxis viaj malbonagoj, ho filino de Cion; Li vin ne plu forkondukigos;
 Sed viajn malbonagojn, ho filino de Edom, Li punos, Li malkovros viajn pekojn.

Cxapitro 5

1Rememoru, ho Eternulo, kio faricxis al ni;
 Rigardu kaj vidu nian malhonoron!
 2Nia heredacxo transiris al fremduloj,
 Niaj domoj al aligentuloj.
 3Ni faricxis orfoj senpatraj,
 Niaj patrinoj estas kiel vidvinoj.
 4Nian akvon ni trinkas pro mono;
 Nian lignon ni ricevas nur pro pago.
 5Oni pelas nin je nia kolo;
 Ni laticxis, sed oni ne permesas al ni ripozi.
 6Al Egiptujo ni etendis la manon,
 Al Asirio, por saticxi per pano.
 7Niaj patroj pekis, sed ili jam ne ekzistas;
 Kaj ni devas suferi pro iliaj malbonagoj.
 8Sklavoj regas super ni;
 Kaj neni liberigas nin el iliaj manoj.
 9Kun dancxero por nia vivo ni akiras nian panon,
 Pro la glavo en la dezerto.
 10Nia hacxto varmegicxis kiel forno,
 Por la kruela malsato.
 11La virinojn en Cion ili senhonoris,
 La virgulinon en la urboj de Judujo.
 12La princoj estas pendigitaj je siaj manoj;
 La maljunulojn oni ne respektis.
 13La junuloj devas porti muelcxtonojn;
 La knaboj falas sub la lignocxarcxo.
 14La maljunuloj jam ne sidas cxe la pordegoj,
 La junuloj jam ne kantas.
 15Malaperis la gajeco de nia koro;
 Niaj dancrondoj aliformicxis en funebtron.
 16Defalis la krono de nia kapo;
 Ho ve al ni, ke ni pekis!
 17Pro tio senforticxis nia koro,

Pri tio senlumiĉxis niaj okuloj:

18Pro la monto Cion, ke ĉi faricxis dezerta,
Ke vulpoj vagas sur ĉi.

19Sed Vi, ho Eternulo, kiu restas eterne

Kaj kies trono staras de generacio al generacio,

20Kial Vi forĝesis nin kvazacx por eterne,
Forlasis nin por longa tempo?

21Reirigu nin, ho Eternulo, al Vi, ke ni revenu;
Renovigu niajn tagojn kiel en la tempo antacxa.

22cxar cxu Vi nin tute forpucxis?

Vi tre forte ekkoleris kontrakx ni.

JECXEZKEL

Cxapitro 1

1 En la trideka jaro, en la kvina tago de la kvara monato, kiam mi estis inter la elpatrujigitoj cxe la rivero Kebar, malfermicxis la cxielo, kaj mi ekvidis viziojn de Dio. 2 En la kvina tago de tiu monato, tio estas, en la kvina jaro post la elpatrujigo de la recxo Jehojacxin, 3 aperis la vorto de la Eternulo al la pastro Jecxezkel, filo de Buzi, en la lando cخالdea, cxe la rivero Kebar, kaj tie aperis sur li la mano de la Eternulo. 4 Kaj mi vidis, jen malkvieta vento venis el la nordo kun granda nubo kaj flamanta fajro; brilo estis cxirkacxe de cxi, kaj el interne, el la mezo de la fajro, iris tre hela lumo. 5 El la mezo vidicxis bildo de kvar kreitacxo, kaj ilia aspekto estis kiel aspekto de homo. 6 Kaj cxiu havis kvar vizacxojn, kaj cxiu el ili havis kvar flugilojn. 7 Iliaj piedoj estis piedoj rektaj, kaj la plandoj de iliaj piedoj estis kiel plando de bovido kaj brilis kiel hela pura kupro. 8 Kaj homaj manoj estis sub iliaj flugiloj cxe iliaj kvar flankoj; cxiuj kvar havis siajn vizacxojn kaj siajn flugilojn. 9 Iliaj flugiloj estis kuntucxixantaj unu kun la alia; irante, ili sin ne deturnadis, sed cxiu iradis lacx la direkto de sia vizacxo. 10 La aspekto de iliaj vizacxo estis kiel vizacxo homa, kaj kiel vizacxo leona sur la dekstra flanko de cxiuj kvar, kiel vizacxo bova sur la maldekstra flanko de cxiuj kvar, kaj kiel vizacxo agla cxe cxiuj kvar. 11 Iliaj vizacxo kaj flugiloj supre estis disigitaj; cxe cxiu el ili du flugiloj tucxis unu la alian kaj du kovris ilian korpon. 12 cxiu iradis lacx la direkto de sia vizacxo; kien tiris ilin la spirito, tien ili iradis, ne deturnante sin dum sia irado. 13 La aspekto de la kreitacxo estis kiel aspekto de ardantaj kaj brulantaj karboj, kiel aspekto de torcxoj, irantaj inter tiuj kreitacxo; brilon havis la fajro, kaj el la fajro eliradis fulmoj. 14 Kaj la kreitacxo kuradis tien kaj reen kiel fulmoj. 15 Rigardante la kreitacxojn, mi ekvidis, ke sur la tero apud la kreitacxo trovicxis po unu rado cxe la kvar vizacxo. 16 La aspekto de la radoj kaj ilia prilaboriteco estis kiel aspekto de turkiso, cxiuj kvar havis la saman aspekton; ilia aspekto kaj prilaboriteco estis tiel, kvazacx unu rado trovicxus en la alia. 17 Irante, ili sin movadis sur siaj kvar flankoj; ili ne deturnadis sin dum la irado. 18 Iliaj radrondoj estis altaj kaj teruraj; la radrondoj de cxiuj kvar estis plenaj de okuloj cxirkacxe. 19 Kaj kiam la kreitacxo iris, la radoj iradis apud ili; kaj kiam la kreitacxo levicxis de la tero, levicxadis ankacx la radoj. 20 Kien la spirito instigis ilin iri, tien ili iradis; kien la spirito instigis ilin iri, la radoj levicxadis kune kun ili, cxar la spirito de la kreitacxo estis en la radoj. 21 Kiam tiuj iris, ili ankacx iradis; kiam tiuj staris, ili ankacx staris; kiam tiuj levicxis de la tero, la radoj levicxadis apud ili, cxar la spirito de la kreitacxo estis en la radoj. 22 Super la kapoj de la kreitacxo estis io simila al firmamento, kvazacx terura kristalo, etendita super iliaj kapoj supre. 23 Sub la firmamento estis etenditaj iliaj flugiloj, rekte unu apud la alia; la korpon de cxiu el ili kovris du flugiloj. 24 Mi acxdis, kiel iliaj flugiloj dum ilia irado bruis kiel granda akvo, kiel la vocxo de la Plejpotenculo, granda bruo, kiel bruo de tendaro; kiam ili haltis, iliaj flugiloj mallevicxis. 25 Kiam acxdicxis vocxo el super la firmamento, kiu estis super iliaj kapoj, ili haltadis kaj mallevadis siajn flugilojn. 26 Supre de la firmamento, kiu estis super iliaj kapoj, estis io, aspektanta kiel safiro, havanta la formon de trono; kaj super la bildo de la trono estis kvazacx bildo de homo, sidanta sur cxi. 27 Kaj mi vidis kvazacx helegan brilon, kvazacx fajron interne kaj cxirkacxe, de la bildo de liaj lumboj supren kaj de la bildo de liaj lumboj malsupren;

mi vidis aspekton de fajro kaj brilon cxirkacx de li. 28 Kiel la aspekto de cxielarko, kiu montricxas en la nuboj en la tempo de pluvo, tia estis la aspekto de la brilo cxirkacxe. Tio estis la aspekto de la majesto de la Eternulo. Kiam mi tion vidis, mi cxetis min vizacxaltere, kaj mi acxdis vocxon de parolanto.

Cxapitro 2

1 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, staricxu sur viaj piedoj, kaj Mi parolos al vi. 2 Kaj kiam Li parolis al mi, venis en min spirito kaj starigis min sur miaj piedoj; kaj mi acxskultis Tiun, kiu parolis al mi. 3 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, Mi sendas vin al la Izraelidoj, al la defalintaj gentoj, kiuj defalis de Mi; ili kaj iliaj patroj perfidis Min cxis la nuna tago. 4 La filoj havas malmolan vizacxon kaj obstinan koron; Mi sendas vin al ili, por ke vi diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo. 5 cxu vi acxskultos, cxu ili ne acxskultos (cxar ili estas domo malobeema), ili almenacx sciu, ke profeto estis inter ili. 6 Kaj vi, ho filo de homo, ne timu ilin, kaj ne timu iliajn parolojn; kvankam ili estas por vi dornoj kaj pikiloj kaj vi loxas inter skorpioj, tamen ne timu iliajn vortojn, kaj ne sentu teruron antacx ilia vizacxo, cxar ili estas domo malobeema. 7 Kaj diru al ili Miajn vortojn, cxu ili acxskultos acx cxu ili ne acxskultos, cxar ili estas malobeemaj. 8 Kaj vi, ho filo de homo, acxskultu tion, kion Mi diras al vi; ne estu malobeema, kiel la malobeema domo; malfermu vian bucxon, kaj mancxu tion, kion Mi donos al vi. 9 Kaj mi ekvidis, jen mano estas etendita al mi, kaj en cxi estas skribrulacxo. 10 Kaj Li disvolvis cxin antacx mi, kaj cxi estis skribkovrita interne kaj ekstere, kaj sur cxi estis skribitaj lamentoj, cxemoj, kaj veoj.

Cxapitro 3

1 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, mancxu tion, kion vi trovas, mancxu cxi tiun skribrulacxon, kaj iru kaj parolu al la domo de Izrael. 2 Kaj mi malfermis mian bucxon, kaj Li mancxigis al mi tiun skribrulacxon. 3 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, en vian ventron mancxu, kaj vian internacxon plenigu per cxi tiu skribrulacxo, kiun Mi donas al vi. Kaj mi mancxis, kaj en mia bucxo cxi estis dolcxa, kiel mielo.

4 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, iru al la domo de Izrael, kaj parolu al ili per Miaj vortoj. 5 cxar ne al popolo kun nekomprenebla lingvo kaj malfacila parolado vi estas sendata, sed al la domo de Izrael; 6 ne al multaj popoloj kun nekomprenebla lingvo kaj malfacila parolado, kies vortojn vi ne komprenas; cetere, se ecx al ili Mi sendus vin, ecx ili acxskultus vin. 7 Sed la domo de Izrael ne volos acxskulti vin, cxar ili ne volas acxskulti Min; cxar la tuta domo de Izrael havas malmolan frunton kaj obstinan koron. 8 Jen Mi faris vian vizacxon forta kontrakx iliaj vizacxo kaj vian frunton forta kontrakx iliaj fruntoj. 9 Mi faris vian frunton kiel diamanto pli forta ol siliko; ne timu ilin, kaj ne sentu teruron antacx ili, cxar ili estas domo malobeema. 10 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, cxuijn Miajn vortojn, kiujn Mi parolos al vi, prenu en vian koron kaj acxskultu per viaj oreloj. 11 Kaj iru al la elpelitoj, al la filoj de via popolo, kaj parolu al ili, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo--tute egale, cxu ili acxskultos acx ne acxskultos.

12 Kaj levis min la spirito, kaj mi ekacxdis malantacx mi grandan bruon: Benita estu la majesto

de la Eternulo sur sia loko! 13 Kaj acxdicxis bruo de laflugiloj de la kreitacxo, kiuj kunfrapicxadis unuj kun la aliaj, kaj bruo de la radoj apud ili, kaj bruo de granda tertremo. 14 Kaj la spirito levis min kaj forportis min; kaj mi iris kun afliktita kaj maltrankvila koro; kaj la mano de la Eternulo tenis min forte. 15 Kaj mi venis en Tel-Abibon, al la elpelitoj, kiuj locxis cxe la rivero Kebar; kaj mi haltis tie, kie ili locxis, kaj mi restis tie inter ili sep tagojn malcxoje.

16 Post paso de la sep tagoj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 17 Ho filo de homo! Mi starigis vin kiel observiston super la domo de Izrael; kaj kiam vi acxdos vorton el Mia buxo, tiam instruu ilin de Mi. 18 Kiam Mi diros al la malpiulo: Vi devas morti, kaj vi ne admonos lin, kaj vi ne parolos, por averti malpiulon kontrakx lia malbona vojo, por konservi al li la vivon--tiam li, malpiulo, mortos pro sia malpieco, sed lian sangon Mi repostulos el via mano. 19 Sed se vi avertis malpiulon, kaj li ne returnis sin de sia malpieco kaj de sia malbona vojo, tiam li mortos pro sia malpieco, kaj vi estos savinta vian animon. 20 Kaj se virtulo deturnos sin de sia virteco kaj agos malbone, tiam Mi metos antacx lin falpucxilon, kaj li mortos; cxar vi lin ne avertis, li mortos pro sia peko, kaj ne estos rememortaj la bonaj agoj, kiujn li faris; sed lian sangon Mi repostulos el via mano. 21 Sed se vi avertos virtulon, ke la virtulo ne peku, kaj li ne pekos, tiam li restos vivanta pro tio, ke li akceptis averton, kaj vi estos savinta vian animon.

22 Kaj venis sur min la mano de la Eternulo, kaj Li diris al mi: Levicxu, kaj iru en la valon, kaj tie Mi parolos al vi. 23 Kaj mi levicxis, kaj eliris en la valon; kaj jen tie staras la majesto de la Eternulo, simile al la majesto, kiun mi vidis cxe la rivero Kebar. Kaj mi cxielis min vizacxaltere. 24 Kaj eniris en min la spirito kaj starigis min sur miaj piedoj. Kaj Li ekparolis al mi, kaj diris al mi: Iru, encxlosu vin en via domo. 25 Kaj vidu, ho filo de homo, oni metos sur vin cxnurojn kaj ligos vin per ili, kaj vi ne povos eliri inter ilin; 26 kaj vian langon Mi algluos al via palato, kaj vi muticxos kaj ne estos admonanto por ili; cxar ili estas domo malobeema. 27 Sed kiam Mi ekparolos al vi, Mi malfermos vian buxon, kaj vi diros al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiu volas acxskulti, tiu acxskultu, kaj kiu ne volas, tiu rifuzu; cxar ili estas domo malobeema.

Cxapitro 4

1 Kaj vi, ho filo de homo, prenu al vi brikon kaj kucxigu cxin antacx vi, kaj desegnu sur cxin urbon, nome Jerusalemon. 2 Kaj faru cxirkacx cxi siecxon, arancxu kontrakx cxi bastionon, surcxutu kontrakx cxi remparon, faru kontrakx cxi tendaron, kaj starigu cxirkacx cxi muregrompilojn. 3 Kaj prenu al vi feran paton kaj starigu cxin kiel feran muron inter vi kaj la urbo, kaj direktu vian vizacxon kontrakx cxin; cxi estu sub siecxo, kaj vi siecxu cxin. Tio estu signo por la domo de Izrael.

4 Kaj vi kucxicxu sur vian maldekstran flankon, kaj metu sur cxin la malpiecon de la domo de Izrael; dum tiom da tagoj, kiom vi kucxos sur cxi, vi portos sur vi ilian malpiecon. 5 La jarojn de ilia malpieco Mi kalkulos al vi kiel tagojn: dum tricent nacxdek tagoj vi portos sur vi la malpiecon de la domo de Izrael. 6 Kiam vi tion plenumos, tiam denove kucxicxu sur vian dekstran flankon, kaj portu sur vi la malpiecon de la domo de Jehuda dum kvardek tagoj; cxiun tagon Mi kalkulos al vi kiel jaron. 7 Kaj kontrakx la siecxatan Jerusalemon direktu vian vizacxon kaj vian etenditan brakon, kaj profetu kontrakx cxi. 8 Kaj jen Mi metos sur vin cxnurojn, ke vi ne povu turni vin de unu flanko sur la alian, cxis vi finos la tagojn de via siecxado. 9 Kaj prenu al vi tritikon kaj hordeon, fabojn kaj lentojn, milion kaj spelton, kaj cxutu

tion en unu vazon, kaj faru al vi el tio panon lacx la nombro de la tagoj, dum kiuj vi kucxos sur via flanko: dum tricent nacxdek tagoj mancxu cxin. 10 Kaj vian mancxacxon, kiun vi mancxos, uzu lacxpeze, po dudek sikloj cxiutage; de tempo al tempo mancxu cxin. 11 Kaj akvon trinku lacxmezure, po sesono de hino trinku de tempo al tempo. 12 En formo de hordeaj platkukoj mancxu tion, kaj sur ekskrementoĵoj de homoj baku ilin antacx iliaj okuloj. 13 Kaj la Eternulo diris: Tiele la Izraelidoj mancxados sian panon malpure inter la popoloj, al kiuj Mi ilin dispelos. 14 Kaj mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! jen mia animo ne malpuricxis, kadavracxon acx discxiritacxon mi ne mancxis de mia juneco cxis nun, kaj neniam abomeninda viando eniris iam en mian bucxon. 15 Kaj Li diris al mi: Jen Mi permesas al vi uzi ekskrementoĵojn de brutoj anstatacx ekskrementoĵoj de homoj, kaj sur ili pretigu vian panon. 16 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo! jen Mi rompos la panan apogon en Jerusalema, kaj oni mancxos panon lacxpeze kaj en zorgoj, kaj akvon oni trinkos lacxmezure kaj kun afliktoj; 17 cxar mankos al ili pano kaj akvo, kaj ili kun teruro rigardos unu la alian, kaj ili konsumicxos pro sia malpieco.

Cxapitro 5

1 Kaj vi, ho filo de homo, prenu al vi glavon akran, kiel razilo de barbiroj, prenu cxin al vi, kaj pasigu cxin sur via kapo kaj sur via barbo, kaj prenu al vi pesilon, kaj disdividu la harojn: 2 trionon forbruligu meze de la urbo, kiam finicxos la tagoj de la siecxado; trionon prenu, kaj dishaku cxin per la glavo en la cxirkacxacco de la urbo; kaj trionon disblovu en la venton, kaj Mi elingigos post ili la glavon. 3 Kaj prenu el tio malgrandan kvanton, kaj ligu cxin en la randon de via vesto. 4 Kaj ancoracx iom prenu el tio, kaj cxetu en fajron, kaj forbruligu ilin per fajro; el tie eliros fajro sur la tutan domon de Izrael.

5 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen estas Jerusalema; Mi starigis cxin meze de la nacioj, kaj cxirkacx cxi estas diversaj landoj. 6 Sed cxi agis kontracx Miaj decidoj pli malpie, ol la nacioj, kaj kontracx Miaj lecxoj pli malbone, ol la landoj, kiuj estas cxirkacx cxi; cxar ili malestimis Miajn decidojn, kaj Miajn lecxojn ili ne sekvis. 7 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: cxar via amaso estas pli malbona, ol la nacioj, kiuj estas cxirkacx vi, cxar Miajn lecxojn vi ne sekvis kaj Miajn decidojn vi ne plenumis, kaj vi ne agis ecx lacx la justeco de la nacioj, kiuj estas cxirkacx vi, 8 tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi ankacx iros kontracx vin, kaj Mi faros inter vi juxxon antacx la okuloj de la nacioj. 9 Kaj Mi agos kun vi tiel, kiel Mi neniam agis kaj kiel Mi neniam plu agos simile, pro cxiuj viaj abomenindacxoĵoj. 10 Tial gepatroj mancxos gefilojn inter vi, kaj gefiloj mancxos siajn gepatrojn; kaj Mi faros kontracx vi juxxon, kaj Mi disblovos vian tutan restacxon al cxiuj ventoj. 11 Tial, kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, pro tio, ke vi malpurigis Mian sanktejon per cxiuj viaj abomenindacxoĵoj kaj per cxiuj viaj fiacxoĵoj, Mi vin malgrandigos, kaj Mia okulo ne indulgos, kaj Mi ne kompatos. 12 Triono el vi mortos de pesto kaj pereos de malsato meze de vi; triono falos de glavo en viaj cxirkacxaccoĵoj; kaj trionon Mi dispelos al cxiuj ventoj, kaj Mi elingigos post ili la glavon. 13 Mi plene agigos Mian koleron, kaj Mi ripozigos Mian indignon sur ili, kaj Mi faros al Mi kontentecon, por ke ili eksciu, ke Mi, la Eternulo, parolis en Mia fervoro, kiam Mi konsumos Mian koleron sur ili. 14 Kaj Mi vin dezertigos kaj hontigos inter la nacioj, kiuj estas cxirkacx vi, antacx la okuloj de cxiu pasanto. 15 Kaj vi estos hontindacxo kaj mokatacxo, ekzemplo kaj teruro por la nacioj, kiuj estas cxirkacx vi, kiam Mi faros kontracx vi juxxon en kolero kaj indigno kaj kun indigna moralinstruo. Mi, la Eternulo, tion diris. 16 Kiam Mi cxetos sur ilin Miajn kruelajn sagojn de malsato, kiuj estos

pereigaj kaj kiujn Mi sendos por ekstermado, tiam Mi faros cxe vi la malsaton cxiam pli granda, kaj Mi rompos cxe vi la panan apogon. 17 Mi sendos sur vin malsaton, kaj sovaxajn bestojn, kiuj faros vin seninfanaj; kaj pesto kaj sangovercxado trauros vin, kaj glavon Mi venigos sur vin. Mi, la Eternulo, tion diris.

Cxapitro 6

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, direktu vian vizacxon al la montoj de Izrael, kaj profetu pri ili; 3 kaj diru: Ho montoj de Izrael, acxskultu la vorton de la Sinjoro, la Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, al la montoj kaj al la montetoj, al la intermontoj kaj al la valoj: Jen Mi venigos sur vin glavon, kaj Mi detruos viajn altacxojn. 4 Kaj dezertigitaj estos viaj altaroj, kaj rompitaĵos estos viaj sunkolonoj; kaj Mi faligos viajn mortigitajn antacx viajn idolojn. 5 Kaj Mi faligos la kadavrojn de la Izraelidoj antacx iliajn idolojn, kaj Mi discxetos viajn ostojn cxirkacx viaj altaroj. 6 En cxiaj viaj locxlokoj la urboj estos ruinigitaj kaj la altacxoĵos estos dezertigitaj, por ke estu ruinigitaj kaj dezertigitaj viaj altaroj, por ke estu rompitaĵos kaj detruitaj viaj idoloj, viaj sunkolonoj estu disbatitaĵos, kaj viaj faritacxoĵos estu ekstermitaj. 7 Kaj falos mortigitaj inter vi, kaj tiam vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 8 Sed Mi restigos al vi kelkan kvanton, kiu savicxos de la glavo inter la nacioj, kiam vi estos discxetitaĵos en la landojn. 9 Kaj viaj savicxintoj rememoros Min inter la nacioj, kien ili estos forkondukitaj, kiam Mi disbato ilian malcxastan koron, kiu defalis de Mi, kaj iliajn okulojn, kiuj malcxastis kun siaj idoloj; kaj ili mem pentos pri la malbonaĵos, kiujn ili faris per cxiaj siaj abomenindaĵos. 10 Kaj ili ekscios, ke Mi, la Eternulo, ne vane diris, ke Mi faros al ili tiun malbonon.

11 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Placxdu per viaj manoj, frapu per via piedo, kaj diru: Ve pro cxiaj malbonaj abomenindaĵos de la domo de Izrael, pro kiuj ili falos de glavo, de malsato, kaj de pesto. 12 Kiu estas malproksime, tiu mortos de pesto; kiu estas proksime, tiu falos de glavo; kiu restis kaj konservicxis, tiu mortos de malsato. Tiel Mi konsumos Mian koleron sur ili. 13 Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam iliaj mortigitaj kucxos inter siaj idoloj cxirkacx iliaj altaroj sur cxia alta monteto, sur cxiaj suproj de la montoj, sub cxia verda arbo, kaj sub cxia densfolia kverko, tie, kie ili faradis bonodorajn incensojn al cxiaj siaj idoloj. 14 Kaj Mi etendos Mian manon suir ilin, kaj en cxiaj iliaj locxlokoj Mi dezertigos la teron pli ol en la dezertos Dibra; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 7

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri la tero de Izrael: Fino venis, la fino por cxiaj kvar randoj de la lando. 3 Nun venos al vi la fino; kaj Mi sendos sur vin Mian koleron, kaj Mi jucxos vin lacx via konduto, kaj Mi metos sur vin cxiajn viajn abomenindaĵos. 4 Ne indulgos vin Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; cxar vian konduton Mi rekompencos sur vi, kaj viaj abomenindaĵos estos meze de vi; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

5 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Malbono, unu malbono nun venas; 6 fino venas, venas la fino, cxi vekicxas kontrakx vin, jen cxi venas. 7 Venas matenruxo kontrakx vi, ho locxanto de

la lando; venas la tempo, proksima estas la tago de tumulto, kiam oni ne plu kantos sur la montoj. 8 Nun Mi baldacx elvercxos Mian indignon sur vin, Mi plene kontentigos Mian koleron sur vi, Mi juxtos vin lacx via konduto, kaj Mi metos sur vin cxiujn viajn abomenindacxojn. 9 Ne indulgos Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; lacx via konduto Mi redonos al vi, kaj viaj abomenindacxoj estos meze de vi; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas la batanto. 10 Jen estas la tago, jen cxi venas, levicxis la matenruxo, la vergo elkreskis, la fiero ekfloris. 11 La perforteco levicxis kiel vergo kontracx la malpiecon; nenion restos de ili, nek de ilia amaso, nek de ilia popola bruvo, neniu cxemos cxe ili. 12 Venas la tempo, alproksimicxas la tago; la acxetanto ne cxoju, kaj la vendanto ne malcxoju; cxar la kolero trafis ilian tutan amason. 13 cxar la vendanto ne plu revenos al la venditacxo, ecx se ili ancoracx estus vivantaj; cxar la vizio pri ilia tuta amaso ne retiricxos, kaj neniu fortikigos sian vivon per sia malpieco. 14 Eksonigu la trumpeton, kaj cxiu armicxu; neniu tamen iros en la militon, cxar Mia kolero estas super ilia tuta amaso. 15 La glavo estas ekstere, la pesto kaj la malsato interne; kiu estas sur la kampo, tiu mortos de la glavo, kaj kiu estas en la urbo, tiun ekstermos malsato kaj pesto. 16 Kaj tiuj el ili, kiuj forsavicxos, estos sur la montoj, kiel kolomboj el la valoj, cxiuj ili cxemos, cxiu pro siaj malbonagoj. 17 cxiuj manoj mallevicxos senforte, kaj cxiuj genuoj movicxos kiel akvo. 18 Ili zonos sin per sakacxo; teruro ilin kovros; sur cxiu vizacxo estos honto, kaj cxiuj kapoj estos senharaj. 19 Sian arcxenton ili cxetos sur la stratojn, kaj ilia oro faricxos malpuracxo; ilia arcxento kaj ilia oro ne povos savi ilin en la tago de la kolero de la Eternulo, ne satigos ilian animon, kaj ne plenigos ilian internacxon; cxar tio estis instigilo por iliaj malbonagoj. 20 Sian plej belan ornamon ili faris objekto de fiereco, siajn abomenindajn statuojn kaj idolojn ili starigis en cxi; tial Mi faros cxin malpuracxo por ili. 21 Kaj Mi transdonos cxin en la manojn de fremduloj por disrabi, kaj al la malpiuloj de la tero kiel militakiron, kaj ili malsanktigos cxin. 22 Mi deturnos Mian vizacxon de ili, por ke ili malsanktigu Mian misterejon; kaj rabistoj tien venos kaj malsanktigos cxin. 23 Faru cxenon; cxar la lando estas plena de sangaj krimoj kaj la urbo estas plena de perforteco. 24 Mi venigos la plej malbonajn el la nacioj, kaj ili ekposedos iliajn domojn; Mi neniigos la fierecon de la fortuloj, kaj iliaj sanktacxoj estos malsanktigataj. 25 Pereo venas; oni sercxos pacon, sed ne trovos cxin. 26 Malfelicxo post malfelicxo venos, sciigo post sciigo; oni sercxos vizion cxe profeto; malaperos la instruo cxe la pastro, kaj konsilo cxe la maljunuloj. 27 La recxo malcxojos, la princo estos kovrita de teruro, kaj la manoj de la simpla popolo malkuracxigos. Lacx ilia konduto Mi agos kun ili, lacx iliaj meritoj Mi juxtos ilin; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 8

1 En la sesa jaro, en la kvina tago de la sesa monato, mi sidis en mia domo, kaj la plejacxuloj de Jehuda sidis antacx mi; kaj falis sur min la mano de la Sinjoro, la Eternulo. 2 Kaj mi vidis, jen estas bildo, kiu aspektas kiel fajro; de la bildo de liaj lumboj malsupren estis fajro, kaj supre de liaj lumboj estis hela brilo, tre hela lumo. 3 Kaj li etendis la bildon de mano, kaj kaptis min je la bukloj de mia kapo; kaj la spirito ekportis min inter la tero kaj la cxielo, kaj venigis min en Dia vizio en Jerusalemon, al la enirejo de la interna pordego, turnita al nordo, kie staris statuo de koleriga cxaluzo. 4 Kaj jen tie estas la majesto de Dio de Izrael, simile al la vizio, kiun mi vidis en la valo. 5 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, levu viajn okulojn en la direkto al nordo! Kaj mi levis miajn okulojn en la direkto al nordo, kaj jen norde de la pordego de la altaro, cxe la enirejo, staras tiu statuo de cxaluzo. 6 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, cxu vi vidas, kion ili

faras? la grandajn abomenindacxojn, kiujn la domo de Izrael faras cxi tie, por malproksimigi Min de Mia sanktejo? sed vi ancoracx denove vidos grandajn abomenindacxojn. 7 Kaj Li venigis min al la enirejo de la korto, kaj mi ekvidis, ke jen estas unu truo en la muro. 8 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, trafosu la muron. Kaj mi trafosis la muron, kaj jen estas ia pordo. 9 Kaj li diris al mi: Eniru, kaj rigardu la malbonajn abomenindacxojn, kiujn ili faras cxi tie. 10 Kaj mi eniris kaj ekrigardis, kaj jen diversaj bildoj de rampacxo kaj abomenindaj brutoj kaj diversaj idoloj de la domo de Izrael estas skulptitaj sur la muro cxirkacxe, sur cxiuj flankoj. 11 Kaj antacx ili staras sepdek viroj el la plejcxuloj de la domo de Izrael, kaj Jaazanja, filo de cxafan, staras meze de ili; kaj cxiu havas en la mano sian incensilon, kaj de la incensoj levicxas densa nuboj. 12 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, cxu vi vidas, kion la plejcxuloj de la domo de Izrael faras en mallumo, cxu en sia cxambro de pentracxo? cxar ili diras: La Eternulo ne vidas nin, la Eternulo forlasis la landon. 13 Kaj Li diris al mi: Vi denove ancoracx vidos grandajn abomenindacxojn, kiujn ili faras. 14 Kaj Li venigis min al la enirejo de la norda pordego de la domo de la Eternulo, kaj jen tie sidas virinoj, kiuj ploras pri Tamuz. 15 Kaj Li diris al mi: cxu vi vidas, ho filo de homo? vi vidos ancoracx pli grandajn abomenindacxojn ol tiuj. 16 Kaj Li venigis min en la internan korton de la domo de la Eternulo, kaj jen cxe la enirejo de la templo de la Eternulo, inter la portiko kaj la altaro, staras cxirkacx dudek kvin homoj, kun la dorso al la templo de la Eternulo kaj kun la vizacxo al la oriento, kaj adorklinicxas orienten, al la suno. 17 Kaj Li diris al mi: cxu vi vidas, ho filo de homo? cxu ne suficxas al la domo de Jehuda, ke ili faras la abomenindacxojn, kiujn ili faras cxi tie? ili ancoracx plenigis la landon per perforteco, kaj ripete kolerigas Min; kaj jen ili direktas la vergon al sia vizacxo. 18 Tial Mi ankacx agos en kolero; ne indulgos Mia okulo, kaj Mi ne kompatos; ecx se ili krios al Miaj oreloj per lacxta vocxo, Mi ne acxskultos ilin.

Cxapitro 9

1 Kaj Li vokis al miaj oreloj per lacxta vocxo, dirante: Alproksimicxu la punantoj de la urbo, kaj cxiu havu en sia mano sian pereigilon. 2 Kaj jen ses homoj venis per la vojo de la supra pordego, kiu estas turnita norden, kaj cxiu havis en la mano sian detruilon, kaj inter ili estis unu vestita per tolo, kaj li havis skribilon cxe siaj lumboj. Ili venis, kaj staricxis apud la kupra altaro. 3 Kaj la majesto de Dio de Izrael levicxis de la kerubo, sur kiu cxi estis, al la sojlo de la domo. Kaj Li alvokis la homon, kiu estis vestita per tolo kaj havis skribilon cxe siaj lumboj. 4 Kaj la Eternulo diris al li: Trairu la urbon Jerusalemon, kaj marku per litero Tav la fruntojn de tiuj homoj, kiuj cxemas kaj malcxojas pri cxiuj abomenindacxo, kiuj estas farataj en la urbo. 5 Kaj al la aliaj Li diris tiel, ke mi povis acxdi: Iru tra la urbo post li, kaj frapu; via okulo ne indulgu, kaj vi ne kompatu. 6 Maljunulon, junulon, junulinon, infanojn, kaj virinojn eksterme mortigu; sed cxiun homon, sur kiu estas la litero Tav, ne tucxu; kaj komencu de Mia sanktejo. Kaj ili komencis de la maljunaj homoj, kiuj estis antacx la domo. 7 Kaj Li diris al ili: Malpurigu la domon, kaj plenigu la kortojn per mortigitoj; eliru! Kaj ili eliris, kaj komencis frapadi en la urbo. 8 Kiam ili finis la mortigadon kaj mi restis, tiam mi cxielis min vizacxaltere, ekkriis, kaj diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! cxu Vi ekstermos la tutan restacxon de Izrael, elvercxante Vian koleron sur Jerusalemon? 9 Kaj Li diris al mi: La malpieco de la domo de Izrael kaj de Jehuda estas tre, tre granda, kaj la lando estas plena de sango, kaj la urbo estas plena de maljusteco; cxar ili diras: La Eternulo forlasis la landon, kaj la Eternulo ne vidas. 10 Tial ankacx Miaflanke Mia okulo ne indulgos, kaj Mi ne kompatos; ilian agadon Mi metos sur ilian kapon. 11 Kaj jen la viro, kiu estis vestita per tolo kaj havis skribilon cxe siaj lumboj, alportis respondon, dirante: Mi faris tion,

kion Vi ordonis al mi.

Cxapitro 10

1 Kaj mi vidis: jen sur la firmamento, kiu estis super la kapoj de la keruboj, io simila al safiro, aspektanta kiel bildo de trono, aperis super ili. 2 Kaj Li diris al la viro, vestita per tolo, jene: Eniru inter la radojn sub la kerubon, kaj prenu plenmanojn da ardantaj karboj el inter la keruboj, kaj cxtu ilin sur la urbon. Kaj li eniris antacx miaj okuloj. 3 La keruboj staris dekstre de la domo, kiam la viro eniris, kaj nubo plenigis la internan korton. 4 Kaj levicxis la majesto de la Eternulo de la kerubo al la enirejo de la domo, kaj la domo plenicxis de la nubo, kaj la korto plenicxis de brilo de la majesto de la Eternulo. 5 Kaj bruoj de la flugiloj de la keruboj estis acxdata cxis la ekstera korto, kiel bruoj de Dio, la Plejpotenculo, kiam Li parolas. 6 Kaj kiam Li ordonis al la viro, vestita per tolo, dirante: Prenu fajron el inter la radoj, el inter la keruboj, kaj cxi tiu eniris kaj staricxis apud la rado, 7 tiam unu el la keruboj etendis sian manon el inter la keruboj al la fajro, kiu estis inter la keruboj, kaj prenis kaj metis sur la manplatojn de la tolvestito; kaj cxi tiu prenis kaj eliris. 8 Kaj cxe la keruboj montricxis similacxo de homa mano sub iliaj flugiloj. 9 Kaj mi vidis, jen estas kvar radoj apud la keruboj, po unu rado apud cxiu kerubo, kaj la aspekto de la radoj estis kiel turkiso. 10 Kaj lacx aspekto la kvar radoj havis unu formon, kvazacx unu rado estus en la alia. 11 Irante, ili movicxadis sur cxiujn kvar flankojn, ili ne deturnicxadis dum la irado; al la loko, al kiu estis direktita la kapo, ili sekvadis cxin, ili ne deturnicxadis dum la irado. 12 Kaj ilia tuta korpo, ilia dorso, iliaj manoj, iliaj flugiloj, kiel ankacx la radoj, estis cxirkacxe plenaj de okuloj; cxiuj kvar havis siajn radojn. 13 La radoj estis nomataj turnovento, kiel mi povis tion acxdi. 14 cxiu havis kvar vizacxojn: unu vizacxo estis vizacxo de kerubo, la dua vizacxo estis vizacxo de homo, la tria estis vizacxo de leono, kaj la kvara estis vizacxo de aglo. 15 Kaj levicxis la keruboj. Tio estis tiu kreitacxo, kiun mi vidis cxe la rivero Kebar. 16 Kaj kiam la keruboj iris, la radoj iradis apud ili; kaj kiam la keruboj levis siajn flugilojn, por levicxi de la tero, tiam ankacx la radoj ne deturnicxadis de ili. 17 Kiam tiuj staris, ili ankacx staris, kaj kiam tiuj levicxis, ili ankacx levicxadis; cxar la spirito de la kreitacxo estis en ili. 18 Kaj la majesto de la Eternulo foricxis de la sojlo de la domo kaj staricxis super la keruboj. 19 Kaj la keruboj levis siajn flugilojn, kaj suprenflugis de la tero antacx miaj okuloj, kaj la radoj kune kun ili; kaj ili staricxis cxe la enirejo de la orienta pordego de la domo de la Eternulo; kaj la majesto de Dio de Izrael aperis supre super ili. 20 Tio estis la kreitacxo, kiun mi vidis sub Dio de Izrael cxe la rivero Kebar; kaj mi eksciis, ke tio estas keruboj. 21 cxiu el ili havis kvar vizacxojn, kaj cxiu havis kvar flugilojn, kaj similacxo de homaj manoj estis sub iliaj flugiloj. 22 Kaj la aspekto de iliaj vizacxo estis kiel tiuj vizacxo, kiujn mi vidis cxe la rivero Kebar, ilia aspekto kaj ili mem. cxiu movicxis lacx la direkto de sia vizacxo.

Cxapitro 11

1 Kaj levis min la spirito, kaj venigis min al la orienta pordego de la domo de la Eternulo, al tiu,

kiu rigardas orienten. Kaj jen cxe la enirejo de la pordego staras dudek kvin homoj, kaj inter ili mi vidas Jaazanj, filon de Azur, kaj Pelatjan, filon de Benaja, estrojn de la popolo. 2 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo, cxi tiuj homoj havas malpiajn intencojn kaj donas malbonajn konsilojn en cxi tiu urbo. 3 Ili diras: Ankoraĵo ne baldacx; ni konstruu domojn; cxi estas la kaldrono, kaj ni estas la viando. 4 Tial profetu pri ili, profetu, ho filo de homo. 5 Kaj mallevicxis sur min la spirito de la Eternulo, kaj diris al mi: Diru: Tiele diras la Eternulo: Tiel vi parolis, ho domo de Izrael, kaj la pensojn de via koro Mi scias. 6 Multajn vi mortigis en cxi tiu urbo, kaj cxiajn stratojn vi plenigis per mortigitoj. 7 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Viaj mortigitoj, kiujn vi faligis en cxi, estas la viando, kaj cxi mem estas la kaldrono; sed vi estos elkondukitaj el cxi. 8 Glavon vi timas, kaj glavon Mi venigos sur vin, diras la Sinjoro, la Eternulo. 9 Mi elkondukos vin el cxi kaj transdonos vin en la manojn de fremduloj, kaj Mi faros super vi juxxon. 10 De glavo vi falos; cxe la limoj de Izrael Mi juxkos vin; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 11 La urbo ne estos por vi kaldrono, nek vi estos en cxi kiel viando; cxe la limoj de Izrael Mi juxkos vin. 12 Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kies lecxojn vi ne sekvis kaj kies decidojn vi ne plenumis, sed vi agis lacx la maniero de la nacioj, kiuj estas cxirkacx vi. 13 Kiam mi eldiris mian profetacxon, Pelatja, filo de Benaja, mortis; kaj mi cxiis min vizacxaltere, kaj ekkriis per lacxta vocxo, kaj diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! Vi faras finon al la restacxo de Izrael!

14 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 15 Ho filo de homo! al viaj fratoj, jes al viaj fratoj, al viaj parencoj, kaj al la tuta domo de Izrael parolas la loxantoj de Jerusalemo: Foricxu de la Eternulo, al ni estas donita cxi tiu lando kiel hereda posedacxo. 16 Tial diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kvankam Mi forigis ilin al la nacioj kaj discxetis ilin en diversajn landojn, Mi tamen baldacx estos ilia sanktejo en la landoj, kien ili venis. 17 Tial diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi kolektos vin el inter la nacioj, Mi kolektos vin el la landoj, kien vi estas discxetitaj, kaj Mi donos al vi la landon de Izrael. 18 Kaj kiam ili venos tien, ili forigos el cxi cxiajn cxiajn fiacxojn kaj cxiajn cxiajn abomenindacxojn. 19 Kaj Mi donos al ili unu koron, kaj novan spiriton Mi enmetos en vin, kaj Mi elprenos el ilia korpo la koron cxtonan kaj donos al ili koron karnan, 20 por ke ili sekvu Miajn lecxojn kaj observu Miajn decidojn kaj plenumu ilin; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio. 21 Sed al tiuj, kiuj sin fordonas al la fiacxo kaj abomenindacxo de sia koro, Mi turnos ilian konduton kontracx ilian kapon, diras la Sinjoro, la Eternulo. 22 Tiam la keruboj levis siajn flugilojn, kaj la radoj estis apud ili; kaj la majesto de Dio de Izrael estis supre super ili. 23 Kaj la majesto de la Eternulo levicxis el meze de la urbo, kaj haltis sur la monto, kiu estas oriente de la urbo. 24 Kaj la spirito min levis, kaj venigis min en la vizio kaj en la inspiro de Dio en cxaldeujon, al la forkondukitoj. Kaj malaperis de mi la vizio, kiun mi vidis. 25 Kaj mi rakontis al la forkondukitoj cxiajn vortojn de la Eternulo, kiujn Li aperigis al mi.

Cxapitro 12

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo! meze de domo malobeema vi loxas; ili havas okulojn, por vidi, sed ili ne vidas; ili havas orelojn, por acxdi, sed ili ne acxdas; cxar ili estas domo malobeema. 3 Tial, ho filo de homo, faru al vi objektojn de migrado, kaj

migru tage antacx iliaj okuloj, formigru antacx iliaj okuloj el via loko en alian lokon; eble ili vidos, ke ili estas domo malobeema. 4 Kaj elportu viajn necesacxojn, kaj necesacxojn de migranto, tage antacx iliaj okuloj; kaj vi mem eliru antacx iliaj okuloj vespere, kiel eliras migrantoj. 5 Antacx iliaj okuloj trabatu al vi aperturon en la muro kaj eliru tra cxi. 6 Antacx iliaj okuloj metu la necesacxojn sur la cxultron, elportu ilin en mallumo, kovru vian vizacxon, por ke vi ne vidu la teron; cxar Mi faris vin antacxsigno por la domo de Izrael. 7 Kaj mi agis tiel, kiel estis ordonite al mi: miajn necesacxojn mi elportis, kiel necesacxojn de migranto, cxe la taglumo; kaj vespere mi trabatis al mi per la mano aperturon en la muro, en mallumo mi elportis, kaj levis sur mian cxultron antacx iliaj okuloj. 8 Kaj matene aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 9 Ho filo de homo! cxu la domo de Izrael, la domo malobeema, ne demandis vin, kion vi faras? 10 Diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: cxi tiu portacxo koncernas la princon de Jerusalema, kaj la tutan domon de Izrael, kiu estas en cxi. 11 Diru: Mi estas via antacxsigno: kiel mi agis, tiel oni agos kun ili: en elhejmicxon, en kaptitecon ili iros. 12 Kaj la princo, kiu estas inter ili, en mallumo prenos siajn acxojn sur la cxultron kaj eliros; oni trarompos en la muro aperturon, por elkonduki lin; li kovros sian vizacxon, por ke li ne vidu per la okulo la teron. 13 Kaj Mi sternos Mian reton kontraŭ li, kaj li estos kaptita en Mian kaptilon, kaj Mi forkondukos lin en Babelon, en la landon de la cxaldeoj; sed li cxin ne vidos, kvankam tie li mortos. 14 Kaj cxuijn liajn cxirkacxantojn, liajn helpantojn, kaj cxuijn liajn tacxmentojn Mi dispelos al cxuij ventoj, kaj Mi elingigos post ili glavon. 15 Kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi dispelos ilin inter la naciojn kaj discxetos ilin en la landojn. 16 Sed malgrandan nombron el ili Mi restigos de la glavo, malsato, kaj pesto, por ke ili rakontu pri cxuij siaj abomenindacxo, inter la nacioj, al kiuj ili venos; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

17 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 18 Ho filo de homo! mancxu vian panon kun tremo, kaj trinku vian akvon kun cxagreno kaj zorgoj. 19 Kaj diru al la popolo de la lando: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri la loxantoj de Jerusalema, pri la lando de Izrael: Sian panon ili manxos en zorgoj, kaj sian akvon ili trinkos en teruro; cxar la lando dezerticxos de sia abundo pro la maljustacxo de cxuij siaj loxantoj. 20 Kaj la loxataj urboj estos ruinigitaj, kaj la lando estos dezertigita; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

21 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 22 Ho filo de homo! kian proverbon vi havas en la lando de Izrael, dirantan: Pasos multe da tempo, kaj cxiu antacxdiro malaperos? 23 Tial diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi neniigos cxi tiun proverbon, kaj oni ne plu uzos tian proverbon en Izrael; sed diru al ili: Proksima jam estas la tempo kaj la plenumicxo de cxiu antacxdiro. 24 cxar neniuj profetacxo estos plu vana, kaj neniuj antacxdiro estos dusenca en la domo de Izrael. 25 cxar Mi, la Eternulo, parolas; kaj vorto, kiun Mi parolas, plenumicxos, ne plu estos prokrastata; en via tempo, ho domo malobeema, Mi parolas vorton, kaj Mi cxin plenumos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

26 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 27 Ho filo de homo! jen la domo de Izrael diras: La profetacxo, kiun li profetas, venos ankoraŭ post longa tempo; pri tempoj malproksimaj li profetas. 28 Tial diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Neniu el Miaj vortoj plu prokrasticxos; vorto, kiun Mi diros, plenumicxos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 13

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo! profetu pri la profetoj de Izrael, kiuj profetas, kaj diru al tiuj, kiuj profetas lacx sia propra bontrovo: Acxskultu la vorton de la Eternulo! 3 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la senprudentaj profetoj, kiuj gvidas sin per sia propra spirito kaj nenion vidis! 4 Kiel vulpoj kaj ruinoj estas viaj profetoj, ho Izrael. 5 Vi ne eliras al la brexoj, nek baras baron cxirkacx la domo de Izrael, por stari en la batalo en la tago de la Eternulo. 6 Ilia vizio estas senenhava, ilia antacxdiro estas mensogo. Ili diras: La Eternulo diris--sed la Eternulo ilin ne sendis; kaj ili asertas, ke ilia vorto plenumixos. 7 Vi vidis ja vizion senenhavan, kaj vi eldiras antacxdiron mensogan; vi diras: Tiel parolas la Eternulo--kvankam Mi ne parolis.

8 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi predikas senbaze kaj antacxdiras malveracxon, jen Mi iras kontracx vin, diras la Sinjoro, la Eternulo. 9 Kaj Mia mano estos kontracx la profetoj, kiuj profetas senbaze kaj antacxdiras malveracxon; en la konsilo de Mia popolo ili ne estos, kaj en la registro de la domo de Izrael ili ne estos enskribitaj, kaj en la landon de Izrael ili ne venos; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo. 10 Pro tio, cxuste pro tio, ke ili erarigas Mian popolon, antacxdirante pacon, kvankam paco ne estos, kaj kiam la popolo konstruas barilon, ili cxmiras cxin per maltacxga mortero-- 11 diru al tiuj, kiuj cxmiras per maltacxga mortero, ke cxi defalos; estos pluvego, kaj vi, cxtonoj de grandega hajlo, falos sur cxin, kaj forta vento cxin krevigos. 12 Kaj jen la muro falis; cxu oni ne diros al vi: Kie estas la mortero, per kiu vi cxmiris? 13 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi elpucxos fortan venton en Mia indigno kaj pluvegon en Mia kolero kaj cxtonojn de hajlo en Mia furiozo, por cxion ekstermi. 14 Mi detruos la muron, kiun vi cxmiris per maltacxga mortero, Mi discxutos cxin sur la teron tiel, ke nudicxos cxia fundamento; kaj cxi disfalos, kaj vi pereos meze de cxi; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 15 Kaj Mi plene kontentigos Mian koleron sur la muro, kaj sur tiuj, kiuj cxmiris cxin per maltacxga mortero, kaj Mi diros al vi: Jam ne ekzistas la muro, kaj jam ne ekzistas tiuj, kiuj cxmiris cxin. 16 Tiaj estas la profetoj de Izrael, kiuj profetas pri Jerusalema, kaj predikas al cxi vizion pri paco, kvankam paco ne estos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

17 Kaj vi, ho filo de homo, direktu vian vizacxon al la filinoj de via popolo, kiuj profetas lacx elpenso de sia koro; kaj profetu pri ili, 18 kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al tiuj, kiuj kudras kusenojn sub cxiujn kubutojn kaj faras kaptukojn por kapoj de cxia alteco, por kapti animojn! kaptante la animojn de Mia popolo, vi volas konservi viajn animojn. 19 Kaj vi malsanktigas Min antacx Mia popolo pro plenmano da hordeo kaj pro peco da pano, mortigante animojn, kiuj ne devas morti, kaj konservante la vivon al tiaj animoj, kiuj ne devas vivi, mensogante al Mia popolo, kiu volonte acxskultas mensogon. 20 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iros kontracx viajn kusenojn, per kiuj vi kaptas tie la animojn flugemajn, Mi elcxiros ilin el viaj brakoj, kaj forliberigos la animojn, kiujn vi allogas, ke ili flugu. 21 Kaj Mi discxiros viajn kaptukojn, kaj savos Mian popolon el viaj manoj, kaj ili ne plu estos kaptotacxo por viaj manoj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 22 cxar vi mensoge afliktas la koron de virtulo, kiun Mi ne afliktis, kaj vi fortigas la manojn de malvirtulo, por ke li ne returnu sin de sia malbona vojo, per kio li konservus sian vivon-- 23 tial vi ne plu havos senbazajn viziojn kaj ne faros antacxdirojn; kaj Mi savos Mian popolon el viaj manoj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la

Cxapitro 14

1 Venis al mi kelkaj el la plejcxuloj de Izrael, kaj sidicxis antacx mi. 2 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 3 Ho filo de homo! cxi tiuj homoj levis siajn idolojn en sian koron, kaj allogilon de sia malpieco ili starigis antacx sia vizacxo; cxu Mi nun respondu al ili, kiam ili Min demandas? 4 Tial parolu kun ili, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Se iu el la domo de Izrael levis siajn idolojn en sian koron kaj starigis antacx si la allogilon de sia malpieco, kaj poste venas al la profeto, tiam Mi, la Eternulo, respondos al li tiel, kiel li meritas per sia granda idolisteco, 5 por ke la domo de Izrael estu kaptata konforme al sia koro, kiun ili defaligis de Mi per cxiuj siaj idoloj. 6 Tial diru al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pentu, kaj deturnu vin de viaj idoloj, kaj de cxiuj viaj abomenindacxo deturnu vian vizacxon. 7 cxar se iu el la domo de Izrael, acx el la fremduloj, kiu loxas en Izrael, defalas de Mi, levas siajn idolojn en sian koron, starigas antacx sia vizacxo la allogilon de sia malpieco, kaj poste venas al la profeto, por fari per li demandojn al Mi, tiam Mi, la Eternulo, respondos al li per Mi mem; 8 Mi direktos Mian vizacxon kontracx tiun homon kaj faros lin avertilo kaj ekzemplo, kaj Mi ekstermos lin el inter Mia popolo; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 9 Kaj se la profeto estos delogita kaj ion parolos, tiam Mi, la Eternulo, malsacxigis tiun profeton, kaj Mi etendos Mian manon sur lin kaj ekstermos lin el inter Mia popolo Izrael. 10 Tiamaniere ili estos punitaj pro sia malpieco: la puno de la demandanto kaj la puno de la profeto estos egalaj; 11 por ke ili ne plu forerarigu de Mi la domon de Izrael kaj ili ne plu malpurigu sin per cxiuj siaj krimoj; sed ili estu Mia popolo kaj Mi estu ilia Dio, diras la Sinjoro, la Eternulo.

12 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 13 Ho filo de homo! se lando pekos kontracx Mi, forte kulpicxante antacx Mi, tiam Mi etendos Mian manon sur cxin, kaj rompos al cxi la panan apogon, venigos sur cxin malsaton, kaj ekstermos en cxi la homojn kaj brutojn. 14 Kaj se meze de cxi trovicxus tiaj tri homoj, kiel Noa, Daniel, kaj Ijob, ili pro sia virteco savus sian vivon, diras la Sinjoro, la Eternulo. 15 Se Mi venigus en la landon sovaxajn bestojn, por cxin senhomigi, por ke cxi faricxu dezerta kaj neniuj povu iri tra cxi pro la bestoj-- 16 kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, ecx tiuj tri homoj en cxi ne savus la filojn nek filinojn; nur ili mem savicxus, sed la lando faricxus dezerta. 17 Acx se Mi venigus glavon sur tiun landon, kaj dirus: Glavo, trairu la landon; kaj Mi ekstermus en cxi homojn kaj brutojn-- 18 kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, ecx tiuj tri homoj en cxi ne savus la filojn nek filinojn; nur ili mem savicxus. 19 Acx se Mi venigus peston sur tiun landon, kaj Mi elvercxus sur cxin Mian koleron en sango, por ekstermi en cxi homojn kaj brutojn, 20 kaj Noa, Daniel, kaj Ijob estus en cxi--kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, ili ne savus filon nek filinon; nur ili pro sia virteco savus sian animon. 21 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ecx se Mi venigus sur Jerusalemon la kvar malbonajn punojn, la glavon, malsaton, sovaxajn bestojn, kaj peston, por ekstermi en cxi homojn kaj brutojn-- 22 tamen restos en cxi restacxo da mortevitintaj filoj kaj filinoj, kaj jen ili eliros al vi, kaj vi vidos ilian konduton kaj iliajn agojn, kaj vi konsolicxos pri la malbono, kiun Mi venigis sur Jerusalemon, pri cxio, kion Mi venigis sur cxin. 23 Kaj ili vin konsolos, kiam vi

vidos ilian konduton kaj iliajn agojn, kaj ekscios, ke ne vane Mi faris cxion, kion Mi faris kontracx cxi, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 15

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo! por kio tacxgas la ligno de vinberbranco inter cxiuj branxoricxaj arboj, kiuj estas inter la arboj de arbaro? 3 cxu oni prenas de cxi pecon, por ion fari el cxi? cxu oni faras el cxi almenacx hokon, por pendigi sur cxi ian objekton? 4 Jen cxi estas transdonata al la fajro por forbruligo; ambacx finojn formancxas la fajro, forbrulas ankacx la mezo; cxu cxi tacxgas por laboro? 5 Jen, kiam cxi estis ancoracx nedifektita, oni ne povis ion fari el cxi; des pli kiam la fajro cxin difektis kaj bruligis, cxu oni povas ion fari el cxi? 6 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiel la vinberarbon inter la arboj de la arbaro Mi transdonis al la fajro, ke cxi cxin forbruligu, tiel Mi agos kun la loxantoj de Jerusalemi. 7 Mi direktos Mian vizacxon kontracx ilin; el fajro ili eliris, kaj fajro ilin ekstermos; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi direktos Mian vizacxon kontracx ilin. 8 Kaj Mi faros la landon dezerto pro tio, ke ili forte kulpicxis, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 16

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, montru al Jerusalemi cxiajn abomenindacxojn; 3 kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, al Jerusalemi: Via deveno kaj via naskicxlando estas en la lando Kanaana; via patro estas Amorido, kaj via patrino estas cxetidino. 4 cxe via naskicxo, kiam vi estis naskita, oni ne detranxis vian umbilikon, oni ankacx ne lavis vin purige per akvo, ne frotis vin per salo, kaj ne vindis per vindacxoj. 5 Nenies okulo favoris vin, por fari al vi pro kompato unu el tiuj faroj, sed oni elcxetis vin sur la kampon pro abomeno kontracx vi en la tago, kiam vi estis naskita. 6 Mi preteriris preter vi, kaj Mi vidis, ke vi baraktas en via sango, kaj Mi diris al vi en via sango: Vivu; jes, Mi diris al vi en via sango: Vivu. 7 Mi grandigis vin, kiel kampan kreskacxon; vi faricxis plena kaj granda, vi faricxis tute bela; viaj mamoj formicxis, viaj haroj abunde kreskis; sed vi estis nuda kaj nekovrita. 8 Mi preteriris preter vi kaj ekvidis vin, kaj Mi vidis, ke estas via tempo, la tempo de amo; kaj Mi etendis Mian mantelon sur vin kaj kovris vian nudecon; kaj Mi cxuris al vi, kaj Mi faris interligon kun vi, diras la Sinjoro, la Eternulo, kaj vi faricxis Mia. 9 Mi lavis vin per akvo. Mi forlavis de vi vian sangon, kaj Mi cxmiris vin per oleo. 10 Mi vestis vin per brodita vesto, sur viajn piedojn Mi metis delikatledajn cxuojn, Mi zonis vin per bisino, kaj Mi kovris vin per silka kovrotuko. 11 Mi ornamis vin per ornamacxoj, Mi metis braceletojn sur viajn manojn, kaj kolcxenon sur vian kolon. 12 Mi metis nazringon sur vian nazon, kaj orelingojn sur viajn orelojn, kaj belan kronon sur vian kapon. 13 Vi ornamicxis per oro kaj arcxento, viaj vestoj estis el bisino, silko, kaj broditacxo; plej delikatan farunon, mielon, kaj oleon vi mancxis; kaj vi faricxis tre kaj tre bela kaj atingis recxecon. 14 Kaj disvasticxis via renomo inter la nacioj pro via beleco, cxar cxi estis perfekta per la ornamacxo, kiun Mi metis sur vin, diras la Sinjoro, la Eternulo.

15 Sed vi fidis vian belecon, kaj vi komencis malxasti, apogante vin sur via renomo, kaj vi malxastis kun cxiu pasanto, fordonante vin al li. 16 Vi prenis viajn vestojn kaj faris al vi mikskolorajn ofertacxojn, kaj sur ili vi malxastis, kiel neniam estis kaj neniam estos. 17 Vi prenis viajn ornamacxojn el oro kaj el arcxento, kiujn Mi donis al vi, kaj vi faris al vi bildojn de virseksuloj kaj malxastis kun ili. 18 Vi prenis viajn broditajn vestojn kaj kovris per tio ilin, kaj Mian oleon kaj Mian incenson vi donis al ili. 19 Mian panon, kiun Mi donis al vi, la plej delikatan farunon, oleon, kaj mielon, per kiuj Mi nutris vin, vi metis antacx ilin kiel agrablan odoracxon. Jes, tiel estis, diras la Sinjoro, la Eternulo. 20 Vi prenis viajn filojn kaj viajn filinojn, kiujn vi naskis al Mi, kaj vi buxis ilin al ili kiel manxacxon. cxu malgranda estas via malxasteco? 21 Vi buxis Miajn infanojn kaj pasigis ilin tra fajro por ili. 22 Kaj en cxiuj viaj abomenindacxo kaj malxastacxo vi ne rememoris la tagojn de via juneco, kiam vi estis nuda kaj nekovrita, baraktanta en via sango. 23 Kaj post cxiuj viaj malbonagoj (ho ve, ve al vi! diras la Sinjoro, la Eternulo) 24 vi konstruis al vi malxastejon, kaj faris al vi fialtacxojn sur cxiu strato. 25 En la komenco de cxiu vojo vi konstruis viajn fialtacxojn, vi abomenindigis vian belecon, vi etendis viajn piedojn al cxiu pasanto, kaj vi malxastis. 26 Vi malxastis kun la filoj de Egiptujo, viaj grandkorpaj najbaroj, kaj vi multe malxastis, kolerigante Min. 27 Kaj jen Mi etendis Mian manon kontrakx vin kaj malgrandigis vian destinitacxon, kaj Mi transdonis vin al la volo de viaj malamikinoj, la filinoj de Filicxtujo, kiuj hontis pri via malvirta konduto. 28 Kaj vi malxastis kun la filoj de Asirio, ne povante satixi; vi malxastis kun ili, kaj tamen ne kontentixis. 29 Vi multigis viajn malxastacxojn cxis la lando de komercado, cxaldeujo, sed ankacx tio vin ne kontentigis. 30 Per kio Mi povas purigi vian koron, diras la Sinjoro, la Eternulo, se vi faras cxion cxi tion, farojn de plej senhonta malxastistino? 31 Kiam vi aranxis viajn malxastejojn cxe la komenco de cxiu vojo kaj faris viajn fialtacxojn sur cxiu strato, vi estis ne kiel malxastistino, kiu cxatas donacojn; 32 sed kiel malxastanta virino, kiu anstatacx sia edzo akceptas fremdulojn. 33 Al cxiuj malxastistinoj oni donas donacojn, sed vi mem donas viajn donacojn al cxiuj viaj amantoj, kaj vi subacxetas ilin, ke ili de cxiuj flankoj venu malxasti kun vi. 34 cxe via malxastado faricxas kun vi la malo de tio, kion oni vidas cxe aliaj virinoj: oni ne postkuras vin por malxastado, sed vi mem pagas, kaj al vi oni ne donas pagon; tiamaniere vi estas la malo de aliaj.

35 Tial, ho malxastistino, acxskultu la vorton de la Eternulo: 36 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi malxparas vian metalon kaj via nudeco estas malkovrata en via malxastado al viaj amitoj kaj al cxiuj viaj abomenindaj idoloj, kaj pro la sango de viaj infanoj, kiujn vi fordonas al ili-- 37 pro tio Mi kolektos cxiujn viajn amitojn, kun kiuj vi cxuis, kaj cxiujn, kiujn vi amis, kaj cxiujn, kiujn vi malamis, kaj Mi kolektos ilin kontrakx vi de cxirkacxe, kaj Mi malkovros antacx ili vian nudecon, kaj ili vidos vian tutan hontindacxon. 38 Kaj Mi juxtos vin lacx la juxtoj kontrakx adultulinoj kaj kontrakx sangovercxantinoj, kaj Mi transdonos vin al sangovercxo kruela kaj severa. 39 Mi transdonos vin en iliajn manojn, kaj ili detruos vian malxastejon kaj disbatos viajn fialtacxojn, ili deprenos de vi viajn vestojn, prenos viajn ornamacxojn, kaj restigos vin nuda kaj nekovrita. 40 Kaj ili venigos kontrakx vin homamason, kiu mortigos vin per cxtonoj kaj dishakos per siaj glavoj. 41 Kaj ili forbruligos viajn domojn per fajro, kaj faros al vi juxxon antacx la okuloj de multaj virinoj; kaj Mi cxesigos vian malxastadon, kaj vi ne plu donos donacojn. 42 Mi kontentigos sur vi Mian koleron, kaj Mia severeco trankvilicxos sur vi tiel, ke Mi trankvilicxos kaj ne plu koleros. 43 Pro tio, ke vi ne rememoris la tagojn de via juneco, sed incitis Min per cxio tio, Mi ankacx metos vian konduton

sur vian kapon, diras la Sinjoro, la Eternulo, por ke vi ne plu faru la malcxastacxon kun cxiuj viaj abomenindacxo.

44 Jen cxiu proverbisto diros pri vi proverbon: Kia la patrino, tia la filino. 45 Vi estas filino de via patrino, kiu malcxatis sian edzon kaj siajn infanojn, kaj vi estas fratino de viaj fratinoj, kiuj malcxatis siajn edzojn kaj siajn infanojn. Via patrino estas cxetidino, kaj via patro estas Amorido. 46 Via pli maljuna fratino estas Samario kun siaj filinoj, kiu loxas maldekstre de vi; kaj via pli juna fratino, kiu loxas dekstre de vi, estas Sodom kun siaj filinoj. 47 Sed ecx ne lax ilia vojo vi iris, kaj ne iliajn abomenindacxojn vi faris; tio estis malmulta por vi, kaj vi malbonicxis pli ol ili en cxiuj viaj agoj. 48 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, via fratino Sodom kaj cxiuj filinoj ne faris tion, kion faris vi kaj viaj filinoj. 49 Jen kio estis la kulpo de via fratino Sodom: malmodesteco, trosaticxo per mancxado, kaj senzorgeco, kiun havis cxi kaj cxiuj filinoj; kaj la manon de malricxulo kaj senhavulo cxi ne subtenis. 50 Kaj ili fiericxis kaj faris abomenindacxon antacx Mi, kaj Mi forpucxis ilin, kiam Mi tion vidis. 51 Samario ne faris ecx duonon de viaj pekoj; vi faris pli da abomenindacxo, ol ili; per cxiuj viaj abomenindacxo, kiujn vi faris, vi faris viajn fratinojn preskacx virtulinoj. 52 Tial ankacx vi nun portu vian malhonoron, kiun vi kondamnis en viaj fratinoj, pro viaj pekoj, per kiuj vi abomenindicxis pli ol ili; ili estas virtulinoj en komparo kun vi; hontu kaj portu vian malhonoron, cxar vi kvazacx pravigis viajn fratinojn. 53 Tamen kiam Mi revenigos iliajn forkaptitojn, la forkaptitojn de Sodom kaj de cxiuj filinoj kaj la forkaptitojn de Samario kaj de cxiuj filinoj, tiam Mi revenigos ankacx viajn forkaptitojn kune kun ili, 54 por ke vi portu vian malhonoron kaj hontu pri cxio, kion vi faris, estante konsolo por ili. 55 Viaj fratinoj, Sodom kaj cxiuj filinoj revenos al sia antacxa stato, kaj Samario kaj cxiuj filinoj revenos al sia antacxa stato; ankacx vi kaj viaj filinoj revenos al via antacxa stato. 56 cxu via fratino Sodom ne estis objekto de rezonado en via bucxo en la tempo de via fiereco, 57 antacx ol elmontricxis via malboneco, kiel en la tempo de la malhonoro de la filinoj de Sirio kaj cxiuj cxiuj cxirkacxacoj, kaj de la filinoj de Filicxtujo, kiuj malestimis vin cxirkacxe? 58 Suferu do pro via malcxasteco kaj pro viaj abomenindacxo, diras la Eternulo. 59 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi agos kun vi tiel, kiel vi agis, malcxatante la cxuron kaj rompante la interligon. 60 Tamen Mi rememoros Mian interligon kun vi en la tempo de via juneco, kaj Mi restarigos kun vi interligon eternan. 61 Kaj vi rememoros vian konduton, kaj hontos, kiam vi akceptos al vi viajn plej maljunajn kaj plej junajn fratinojn; kaj Mi donos ilin al vi kiel filinojn, sed ne pro via interligo. 62 Mi restarigos Mian interligon kun vi, kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo; 63 por ke vi memoru kaj hontu, kaj por ke vi ne plu povu malfermi vian bucxon pro honto, kiam Mi pardonos al vi cxion, kion vi faris, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 17

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, proponu enigmon kaj parabolon al la domo de Izrael; 3 kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Granda aglo kun grandaj flugiloj kaj grandaj korpomembroj, plene kovrita de diverskoloraj plumoj, venis sur Lebanon kaj prenis pinton de cedro; 4 cxi decxiris cxian supran junan brancxeton kaj alportis cxin en la landon de komercado kaj kucxigis cxin en urbo de komercistoj. 5 cxi prenis iom el la

semoj de la lando, plantis cxin sur prisemebla kampo, arancxis cxin apud abunda akvo, tre singarde. 6 Kaj cxi elkreskis kaj faricxis vasta vinberkreskacxo kun malalta trunko; cxiaj flankobrancxoj fleksicxis al cxi malsupren, kaj cxiaj radikoj estis sub cxi; kaj cxi faricxis vinbertrunko kaj elkreskigis brancxojn kaj brancxetojn. 7 Kaj estis alia granda aglo kun grandaj flugiloj kaj abundaj plumoj; kaj jen tiu vinbertrunko tiris sin per siaj radikoj al cxi kaj etendis al cxi siajn brancxojn, por ke cxi trinkigu cxin, de la bedoj, kie cxi estis plantita. 8 Sur bona kampo, apud abunda akvo, cxi estis plantita, por ke cxi elkreskigu brancxojn kaj portu fruktojn kaj estu belega vinbertrunko. 9 Diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: cxu cxi havos sukceson? oni ja elcxiros cxiajn radikojn, oni decxiros cxiajn fruktojn, kaj cxi velkos; cxuij cxiaj elkreskintaj folioj velkos, kaj oni ne bezonos grandan forton kaj multon da homoj, por decxiri cxin de cxiaj radikoj. 10 Kaj jen, kvankam cxi estas plantita, cxu cxi havos sukceson? cxu cxi ne tute forvelkos, kiam la orienta vento cxin tuxos? cxi forvelkos sur la bedoj, kie cxi kreskis.

11 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 12 Diru do al la domo malobeema: cxu vi ne scias, kion tio signifas? Diru: Jen venis la rexo de Babel en Jerusalemon, kaj prenis cxian recxon kaj cxiajn eminentulojn kaj venigis ilin al si en Babelon; 13 kaj li prenis iun el la recxa idaro kaj faris kun li interligon kaj prenis de li cxuron, kaj la potenculojn de la lando li forprenis, 14 por ke la regno estu humila kaj ne altigu sin, kaj por ke cxi konservu lian interligon kaj povu sin teni. 15 Sed tiu defalis de li, kaj sendis siajn senditojn en Egiptujon, por ke oni donu al li cxevalojn kaj multe da homoj. cxu li povas havi sukceson? cxu povas savicxi tiu, kiu tiel agas? cxu li savicxos, se li rompis la interligon? 16 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, sur la loko de tiu rexo, kiu faris lin rexo kaj antacx kiu li malcxatis sian cxuron kaj rompis lian interligon, cxe li, en Babel, li mortos. 17 Kaj Faraono kun granda forto kaj multenombra anaro ne helpas al li en la milito, kiam estos surcxutitaj remparoj kaj estos konstruitaj bastionoj, por ekstermi multe da homoj. 18 Kaj cxar li malcxatis la cxuron kaj rompis la interligon, cxar li donis sian manon kaj tamen faris cxion cxi tion, tial li ne savicxos. 19 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiel Mi vivas, Mian cxuron, kiun li malcxatis, kaj Mian interligon, kiun li rompis, Mi metos sur lian kapon. 20 Mi cxetos sur lin Mian reton, kaj li kapticxos en Mian kaptilon; kaj Mi forkondukos lin en Babelon, kaj tie Mi faros sur li juxxon pro la krimo, kiun li faris kontrakx Mi. 21 Kaj cxuij liaj forkurintoj el cxuij liaj tacxmentoj falos de glavo, kaj la restintoj estos dispelitaj al cxuij ventoj; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, tion diris.

22 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi mem prenos braxon de alta cedro kaj metos cxin; el la supraj junaj brancxetoj Mi decxiros la plej deliktatan, kaj Mi plantos cxin sur monto alta kaj eminenta. 23 Sur la alta monto de Izrael Mi cxin plantos, kaj cxi elkreskigos brancxojn kaj donos fruktojn kaj faricxos belega cedro; kaj loxos sub cxi cxiaspecaj birdoj, cxiaspecaj flugiluloj nestos en la ombro de cxiaj brancxoj. 24 Kaj ekscios cxuij arboj de la kampo, ke Mi, la Eternulo, malaltigas arbon altan kaj altigas arbon malaltan, ke Mi velkigas arbon sukoplenan kaj verdigas arbon velkintan; Mi, la Eternulo, tion diris, kaj Mi tion plenumos.

Cxapitro 18

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Kial vi uzas cxe vi en la lando de Izrael cxi tiun proverbon kaj diras: La patroj manxis nematurajn vinberojn, kaj la dentoj de la filoj agacicxis? 3 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, neniu plu uzos cxe vi tiun proverbon en Izrael. 4 Jen cxiuj animoj apartenas al Mi: kiel la animo de la patro, tiel ankacx la animo de la filo apartenas al Mi; tiu animo, kiu pekas, cxi mortos. 5 Sed se iu estas virta kaj agas lacxlecxe kaj juste; 6 ne manxas sur la montoj kaj ne levas siajn okulojn al la idoloj de la domo de Izrael, ne malpurigas la edzinon de sia proksimulo kaj ne alproksimicxas al virino en la tempo de cxia monatacxo; 7 neniun perfortas, redonas al la cxuldanto lian garantiacxon, ne faras rabon, donas sian panon al malsatulo kaj nudulon kovras per vesto; 8 ne donas kontrakx procentegoj kaj ne prenas troprofiton, detenas sian manon de maljustacxo, faras inter homo kaj homo juxxon justan; 9 sekvas Miajn lecxojn kaj observas Miajn ordonojn, por plenumi ilin cxuste; tiu estas virtulo, kaj li certe vivos, diras la Sinjoro, la Eternulo. 10 Sed se li naskigis filon, kiu estas rabisto, vercxas sangon, acx faras ion similan; 11 kaj cxion diritan li mem ne faras, sed li manxas sur la montoj, malpurigas la edzinon de sia proksimulo; 12 perfortas malricxulon kaj senhavulon, faras rabadon, ne redonas garantiacxon, levas siajn okulojn al idoloj, faras abomenindacxon; 13 donas kontrakx procentegoj, prenas troprofiton: cxu tia povas vivi? li ne devas vivi: cxar li faras cxiujn tiujn abomenindacxojn, li devas morti; lia sango estu sur li. 14 Sed jen li naskigis filon, kiu vidas cxiujn pekojn de sia patro, kiujn cxi tiu faras, kaj li timas, kaj ne faras ion similan: 15 sur la montoj li ne manxas, siajn okulojn li ne levas al la idoloj de la domo de Izrael, la edzinon de sia proksimulo li ne malpurigas; 16 li neniun perfortas, garantiacxon ne prenas, rabadon ne faras, sian panon li donas al malsatulo kaj nudulon li kovras per vesto; 17 de premado de malricxulo detenas sian manon, procentegon kaj troprofiton ne prenas, plenumas Miajn ordonojn kaj sekvas Miajn lecxojn: li ne mortos pro la pekoj de sia patro, sed li nepre vivos. 18 Kaj lia patro, cxar li faris kruelacxojn, prirabis fraton, kaj faris inter sia popolo tion, kio estas nebona: li mortos pro siaj malbonagoj. 19 Vi diros: Kial filo ne estas punata pro la malbonagoj de la patro? La filo agis cxuste kaj juste, observis cxiujn Miajn lecxojn kaj plenumis ilin; tial li nepre vivos. 20 Tiu animo, kiu pekas, cxi mortos; filo ne suferos pro la malbonagoj de la patro, kaj patro ne suferos pro la malbonagoj de la filo; la virteco de virtulo estos sur li, kaj la malpieco de malpiulo estos sur li. 21 Sed se malpiulo deturnas sin de cxiuj siaj pekoj, kiujn li faris, kaj li observos cxiujn Miajn lecxojn kaj agados cxuste kaj juste, tiam li vivos, li ne mortos. 22 cxiuj liaj malbonagoj, kiujn li faris, ne estos rememorataj; pro siaj bonaj agoj, kiujn li faris, li vivos. 23 cxu Mi deziras la morton de malpiulo? diras la Sinjoro, la Eternulo; kiam li deturnos sin de sia konduto, li ja vivos. 24 Kaj se virtulo deturnos sin de sia virteco kaj faros malbonagojn, agos simile al cxiuj abomenindacxo, kiujn faras malpiulo: cxu li tiam povas vivi? cxiuj bonaj agoj, kiujn li faris, ne estos rememorataj; pro siaj krimoj, kiujn li faris, kaj pro siaj pekoj, kiujn li faris, pro ili li mortos. 25 Vi diros: Ne cxusta estas la maniero de agado de la Sinjoro. Acxskultu do, ho domo de Izrael: cxu Mia maniero de agado estas ne cxusta? Ne, via konduto estas ne cxusta. 26 Kiam virtulo deturnas sin de sia virteco kaj faras malbonagojn kaj mortas pro tio, tiam li mortas pro siaj malbonagoj, kiujn li faris. 27 Kaj kiam malpiulo deturnas sin de siaj malbonagoj, kiujn li faris, kaj li agas cxuste kaj juste, tiam li donas vivon al sia animo. 28 cxar li rigardis, kaj retiris sin de cxiuj siaj malbonagoj, kiujn li faris, tial li nepre vivos, li ne mortos. 29 La domo de Izrael diros: Ne cxusta estas la agadmaniero de la Sinjoro. cxu Mia agadmaniero estas ne cxusta, ho domo de Izrael? Ne, via agadmaniero estas ne cxusta. 30 Tial Mi juxkos vin, ho domo de Izrael, cxiun lacx lia konduto, diras la Sinjoro, la Eternulo. Pentu kaj retiru vin de cxiuj viaj krimoj, por ke la malbonagoj ne estu por vi falilo. 31 Forexetu de vi cxiujn viajn krimojn, per kiuj vi pekis, kaj faru al vi novan koron kaj novan spiriton. Kial vi mortu, ho domo de Izrael? 32 cxar Mi ne

deziras la morton de mortanto, diras la Sinjoro, la Eternulo; konvertu vin kaj vivu.

Cxapitro 19

1 Kaj vi eksonigu funebran kanton pri la princoj de Izrael; 2 kaj diru: Kial via patrino kiel leonino kucxis inter leonoj, inter leonidoj edukis siajn idojn? 3 cxi edukis unu el siaj idoj, cxi faricxis leonido, kaj cxi lernis discxiri kaptacxon, cxi mancxis homojn. 4 Kaj acxdis pri cxi popoloj; cxi estas kaptita en ilian kavon, kaj ili forkondukis cxin en cxenoj en la landon Egiptan. 5 Kiam cxi vidis, ke cxia espero malaperis, cxi prenis alian el siaj idoj kaj faris cxin leonido. 6 Irante meze de leonoj, cxi faricxis leonido, lernis discxiri kaptacxon, mancxis homojn. 7 cxi difektis iliajn locxejojn, dezertigis iliajn urbojn; kaj la lando, kun cxio, kio estis en cxi, eksentis teruron antacx la vocxo de cxia blekegado. 8 Tiam kolekticxis kontrakx cxi la popoloj el la cxirkacxaj landoj kaj cxetis sur cxin sian reton, kaj cxi kapticxis en ilian kavon. 9 Kaj oni metis cxin en cxenoj en kacxegon kaj forportis cxin al la recxo de Babel; kaj oni metis cxin en fortikigitan lokon, por ke oni ne plu acxdu cxian vocxon sur la montoj de Izrael.

10 Via patrino estis, simile al vi, kiel vinberkreskacxo, plantita apud akvo, fruktoricxa kaj brancxoricxa pro la abundo de akvo. 11 Kaj elkreskis al cxi brancxo tiel fortikaj, ke ili tacxgis kiel sceptroj de regantoj, kaj alte levicxis cxia trunko inter la brancxaro; kaj cxi estis bone videbla pro sia alteco kaj pro la multo de siaj brancxo. 12 Sed en kolero oni cxin elcxiris kaj cxetis sur la teron, kaj la orienta vento elsekigis cxiajn fruktojn; derompicxis kaj velksekcxis la fortikaj brancxo, fajro ilin konsumis. 13 Kaj nun cxi estas transplantita en la dezerton, en landon sekan kaj senakvan. 14 Kaj eliris fajro el unu el cxiaj brancxo kaj forkonsumis cxiajn fruktojn; kaj jam ne restis sur cxi fortika brancxo por sceptro de regado. Funebra kanto tio estas, kaj cxi restos funebra kanto.

Cxapitro 20

1 En la sepa jaro, en la deka tago de la kvina monato, venis kelkaj el la plejcxuloj de Izrael, por demandi la Eternulon, kaj ili sidicxis antacx mi. 2 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 3 Ho filo de homo, parolu al la plejcxuloj de Izrael, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: cxu por demandi Min vi venis? kiel Mi vivas, Mi ne respondos al via demando, diras la Sinjoro, la Eternulo. 4 Se vi volas juxti ilin, se vi volas juxti, ho filo de homo, tiam montru al ili la abomenindacxojn de iliaj patroj, 5 kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la tago, kiam Mi elektis Izraelon kaj levis Mian manon al la idaro de la domo de Jakob, kiam Mi konigis Min al ili en la lando Egipta, kaj, levante al ili Mian manon, diris: Mi estas la Eternulo, via Dio-- 6 en tiu tago Mi per levo de la mano promesis al ili, ke Mi elkondukos ilin el la lando Egipta en landon, kiun Mi elektis por ili, kie fluas lakto kaj mielo, kaj kiu estas la plej bela el cxiaj landoj. 7 Kaj Mi diris al ili: cxiu el vi forcxetu la fiacxojn, kiuj estas antacx liaj okuloj, kaj ne malpurigu vin per la idoloj de Egiptujo: Mi, la Eternulo, estas via Dio. 8 Sed ili malobeis Min kaj ne volis acxskulti Min, kaj neniu el ili forcxetis la fiacxojn, kiuj estis antacx liaj okuloj, kaj la idolojn de Egiptujo ili ne forlasis. Kaj Mi intencis elvercxu sur ilin Mian koleron, kontentigi sur ili Mian

indignon meze de la lando Egipta. 9 Tamen pro Mia nomo, por ke cxi ne malsankticxu antacx la okuloj de la nacioj, inter kiuj ili estis kaj antacx kies okuloj Mi konigis Min al ili, Mi agis tiel, ke Mi elkondukis ilin el la lando Egipta. 10 Kaj Mi elkondukis ilin el la lando Egipta kaj venigis ilin en la dezerton. 11 Kaj Mi donis al ili Miajn lecxojn, kaj Mi konigis al ili Miajn decidojn, per kies plenumado homo vivas. 12 Ankacx Miajn sabatojn Mi donis al ili, por ke ili estu signo inter Mi kaj ili, por ke ili sciu, ke Mi, la Eternulo, ilin sanktigas. 13 Sed la domo de Izrael ribelis kontracx Mi en la dezerto: ili ne sekvis Miajn lecxojn, kaj ili malcxatis Miajn decidojn, per kies plenumado homo vivas, kaj Mijan sabatojn ili tre malsanktigis. Kaj Mi intencis elvercx sur ilin Mian koleron en la dezerto, por ekstermi ilin. 14 Tamen Mi agis pro Mia nomo, por ke cxi ne malsankticxu antacx la okuloj de la nacioj, antacx kies okuloj Mi elkondukis ilin. 15 Mi levis kontracx ilin Mian manon en la dezerto, por ne venigi ilin en la landon, kiun Mi destinis, en kiu fluas lakto kaj mielo kaj kiu estas la plej bela el cxiuj landoj; 16 pro tio, ke ili malcxatis Miajn decidojn, ne sekvis Miajn lecxojn, kaj malsanktigis Miajn sabatojn; cxar ilia koro sekvis iliajn idolojn. 17 Tamen Mia okulo indulgis ilin, por ne pereigi ilin, kaj Mi ne faris al ili finon en la dezerto. 18 Kaj Mi diris al iliaj infanoj en la dezerto: Ne sekvu la lecxojn de viaj patroj, ne observu iliajn morojn, kaj ne malpurigu vin per iliaj idoloj. 19 Mi, la Eternulo, estas via Dio; Miajn lecxojn sekvu, kaj Miajn decidojn observu, kaj plenumu ilin; 20 kaj tenu sankte Miajn sabatojn, por ke ili estu signo inter Mi kaj vi, por ke vi sciu, ke Mi, la Eternulo, estas via Dio. 21 Sed la infanoj malobeis Min: Miajn lecxojn ili ne sekvis, ili ne observis kaj ne plenumis Miajn decidojn, per kies plenumado homo vivas, malsanktigis Miajn sabatojn. Kaj Mi intencis elvercx Mian koleron sur ilin, kontentigi Mian indignon sur ili en la dezerto. 22 Tamen Mi retiris Mian manon kaj agis pro Mia nomo, por ke cxi ne malsankticxu antacx la okuloj de la nacioj, antacx kies okuloj Mi elkondukis ilin. 23 Sed, levinte Mian manon, Mi diris al ili en la dezerto, ke Mi discxetos ilin inter la naciojn kaj dispelos ilin en diversajn landojn 24 pro tio, ke ili ne plenumis Miajn decidojn, malcxatis Miajn lecxojn, malsanktigis Miajn sabatojn, kaj direktis siajn okulojn al la idoloj de siaj patroj. 25 Tial Mi donis al ili instituciojn nebonajn, kaj arancxojn, per kiuj ili ne povas vivi; 26 kaj Mi permesis al ili malpurigi sin per siaj oferoj, trairigante tra fajro cxiun unuenaskiton, por ke Mi ruinigu ilin, por ke ili eksciu, ke Mi estas la Eternulo.

27 Tial parolu al la domo de Izrael, ho filo de homo, kaj diru al ili, ke tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ankora cx plue viaj patroj malhonoris Min per la pekoj, kiujn ili faris kontracx Mi: 28 Mi venigis ilin en la landon, pri kiu Mi per levo de mano promesis, ke Mi donos cxin al ili; sed cxie, kie ili vidis ian altan monteton acx ian brancxoricxan arbon, ili bucxis tie siajn oferojn kaj alportis tien siajn kolerigantajn donojn, metis tien siajn agrablajn odoracxojn kaj vercxis tie siajn vercxoferojn. 29 Kaj Mi diris al ili: Kio estas tiu altacxo, sur kiun vi iras? Kaj oni donis al tiu loko la nomon Altacxo cxis la nuna tago. 30 Tial diru al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi malpurigas vin konforme al la konduto de viaj patroj, kaj vi malcxaste sekvas iliajn abomenindacxojn; 31 alportante viajn donacojn, trairigante viajn infanojn tra fajro, vi malpurigas vin per cxiuj viaj idoloj cxis la nuna tempo; cxu do Mi povas respondi al viaj demandoj, ho domo de Izrael? Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi ne respondos al viaj demandoj. 32 Kaj kio venas en vian kapon, kiam vi diras: Ni estu kiel la nacioj, kiel la gentoj de la landoj, servante al ligno kaj al cxtonoj--tio ne efektivixos. 33 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, per forta mano, per etendita brako, kaj per elvercxado de kolero Mi rexxos super vi; 34 kaj per forta mano, per etendita brako, kaj per elvercxado de kolero, Mi elkondukos vin el inter la popoloj, kaj kolektos vin el la landoj, kien vi estas discxetitaj; 35 kaj Mi venigos vin en la dezerton de la popoloj, kaj tie Mi procesos kun vi vizacxon kontracx

vizacxo. 36 Kiel Mi procesis kun viaj patroj en la dezerto de la lando Egipta, tiel Mi procesos kun vi, diras la Sinjoro, la Eternulo. 37 Kaj Mi pasigos vin sub vergo kaj venigos vin en la ligilojn de la interligo; 38 kaj Mi eligos el inter vi tiujn, kiuj ribelis kaj pekis kontraŭ Mi, el la lando de ilia loĥado Mi elirigos ilin, sed en la landon de Izrael ili ne eniros. Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 39 Kaj pri vi, ho domo de Izrael, tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: cxiu el vi iru kaj servu al siaj idoloj, se vi ne acxskultas Min; sed Mian sanktan nomon ne plu malhonoru per viaj donoj kaj per viaj idoloj. 40 cxar sur Mia sankta monto, sur la alta monto de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo, tie servos al Mi la tuta domo de Izrael, cxiuj, kiuj estos en la lando; tie Mi akceptos ilin favore, kaj tie Mi akceptos viajn oferdonojn kaj la unuaacxojn de viaj donoj, kun cxio, kion vi dedicxas al Mi. 41 Mi akceptos vin favore cxe la agrabla odoracxo, kiam Mi elkondukos vin el inter la popoloj, kaj kolektos vin el la landoj, kien vi estis discxetitaj; kaj Mi sankticxos per vi antacx la okuloj de la nacioj. 42 Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi venigos vin en la landon de Izrael, en la landon, pri kiu Mi levis Mian manon, ke Mi donos cxin al viaj patroj. 43 Kaj vi rememoros tie vian konduton kaj cxiujn viajn agojn, per kiuj vi malpurigis vin, kaj vi sentos abomenon antacx vi mem kontraŭ cxiuj malbonagoj, kiujn vi faris. 44 Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi agos kun vi pro Mia nomo, ne konforme al via malbona konduto kaj al viaj pereigaj agoj, ho domo de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo.

45 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 46 Ho filo de homo, direktu vian vizacxon al la vojo suden, prediku al la sudo, kaj profetu pri la arbaro de la suda kampo. 47 Kaj diru al la suda arbaro: Acxskultu la vorton de la Eternulo! Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi ekbruligos en vi fajron, kaj cxi formancxegos en vi cxiun arbon verdan kaj cxiun arbon velksekcixintan; ne estingicxos la flamanta fajro, kaj forbrulos cxio, kio trovicxas de la sudo cxis la nordo. 48 Kaj cxiu karno vidos, ke Mi, la Eternulo, tion ekbruligis tiel, ke oni ne povas estingi. 49 Kaj mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo! ili diras pri mi: Li parolas ja nur parabolojn.

Cxapitro 21

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, turnu vian vizacxon al Jerusalem, prediku pri la sanktacxo, kaj profetu pri la lando de Izrael. 3 Kaj diru al la lando de Izrael: Tiele diras la Eternulo: Jen Mi iras kontraŭ vin, Mi eltiros Mian glavon el cxia ingo, kaj Mi ekstermos inter vi virtulojn kaj malpiulojn. 4 cxar Mi ekstermos inter vi virtulojn kaj malpiulojn, tial Mia glavo eliros el sia ingo kontraŭ cxiun karnon de la sudo cxia la nordo. 5 Kaj cxiu karno ekscios, ke Mi, la Eternulo, eltiris Mian glavon el cxia ingo, kaj cxi ne plu revenos tien. 6 Kaj vi, ho filo de homo, cxemu, kun doloro de la lumboj, kaj maldolcxe cxemu antacx iliaj okuloj. 7 Kaj kiam ili demandas vin, pro kio vi cxemas, respondu: Pro la sciigo, kiu venis, kaj de kiu cxiu koro disfandicxos, cxiuj manoj senforticxos, cxiu spirito senkuracxicxos, kaj cxiuj genuoj faricxos kiel akvo; jen tio venas kaj plenumicxos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

8 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 9 Ho filo de homo, profetu, kaj diru: Tiele diras la Eternulo: Proklamu: Glavo, glavo estas akrigita kaj purigita; 10 cxi estas akrigita, por buxi; cxi estas purigita, por brili. cxu oni povas cxoji, kiam la sceptron de Mia filo malcxatas cxia ligno? 11 Li donis cxin, por purigi, por ke oni povu preni cxin en la manon; la glavo estas akrigita kaj purigita, por doni cxin en la manon de mortiganto. 12 Kriu kaj ploru, ho filo de homo, cxar cxi iras kontraŭ Mian popolon, kontraŭ cxiujn eminentulojn de Izrael, kiuj estas

kolektitaj kune kun Mia popolo sub la glavon. Pro tio batu viajn lumbojn. 13 cxar estis farita provo, sed kion cxi helpis? ecx malcxatata la scepro ne povas ekzisti, diras la Sinjoro, la Eternulo. 14 Kaj vi, ho filo de homo, profetu, kaj interfrapu la manojn; cxar la glavo duoblicxos, ecx trioblicxos; cxi estas glavo por mortigado, glavo de granda mortigado cxi estas, kiu penetros al ili en la cxambrojn. 15 Mi sendos glavon teruran, por ke la koroj ektremu, kaj por ke multaj falu cxe cxiuj iliaj pordegoj. Ha, kiel cxi brilas, kiel akrigita cxi estas por la bucxado! 16 Kolekticxu dekstren, metu vin maldekstren, kien ajn via vizacxo sin tiras. 17 Mi placxdos per Miaj manoj, kaj Mi kontentigos Mian indignon; Mi, la Eternulo, tion diris.

18 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 19 Vi, ho filo de homo, marku al vi du vojojn, per kiuj venos la glavo de la rexo de Babel; ambacx devas eliri el unu lando; elektu lokon sur la cxefa vojo, elektu urbon. 20 Marku vojon, per kiu devas veni glavo en Raban de la Amonidoj, kaj en Judujon, en la fortikigitan Jerusalemon. 21 cxar la rexo de Babel haltis cxe la disvojicxo, cxe la komenco de du vojoj; por ricevi antacxdirojn, li cxetas sagojn, demandas la domajn diojn, esploras hepton. 22 Sur la dekstra flanko la sortodemando montras Jerusalemon, por starigi muregropilojn, malfermi la buxon por mortigado, sonigi militajn trumpetojn, direkti muregropilojn kontrakx la pordegojn, cxuti remparon, konstrui bastionon. 23 Sed tio aperas al ili kiel antacxdiro malvera, ili faras cxurojn, kaj li rememorigas la krimojn, por ke ili estu kaptitaj.

24 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi rememoras viajn krimojn, elmontras viajn kulpojn en cxiuj viaj agoj--pro tio, ke vi rememoras, vi estos kaptitaj per mano. 25 Kaj vi, ho senhonora kaj malpia estro de Izrael, kies tago alvenis nun, kiam devas cxesicxi liaj krimoj-- 26 tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Deprenu la cidaron kaj demetu la kronon; ne plue estos tiel; kiu estis humila, tiu alticxos, kaj kiu estis fiero, tiu malalticxos. 27 Mi forigos, forigos, forigos cxin; kaj cxi ne ekzistos, cxis venos tiu, kiu havas rajton je cxi, kaj al li Mi cxin donos.

28 Kaj vi, ho filo de homo, profetu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri la Amonidoj kaj pri ilia hontindeco, kaj diru: Glavo, glavo estas nudigita por bucxado, akrigita por ektermado, ke cxi brilu; 29 pro tio, ke oni prezentas al vi malverajn viziojn, ke oni antacxdiras al vi mensogacxon, por meti vin sur la kolojn de mortigotaj malpiuloj, kies tago alvenis nun, kiam devas cxesicxi iliaj krimoj. 30 Remetu cxin en cxian ingon. Sur la loko, kie vi estas kreita, en la lando de via naskicxo, Mi juxtos vin. 31 Kaj Mi elvercxos sur vin Mian indignon, Mi blovos sur vin la fajron de Mia kolero, kaj Mi transdonos vin en la manojn de homoj furiozaj, lertaj ektermistoj. 32 Vi faricxos mancxacxo por la fajro; via sango elvercxicxos en la lando; oni ne rememoros vin; cxar Mi, la Eternulo, tion diris.

Cxapitro 22

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 cxu vi, ho filo de homo, volas juxti la urbon de sango kaj montri al cxi cxiujn cxiajn abomenindacxojn? 3 Diru, ke tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ho urbo, kiu elvercxas sangon en sia mezo, por ke venu cxia tempo, kaj kiu faras al si idolojn, por malpuricxi! 4 Per la sango, kiun vi elvercxis, vi kulpicxis, kaj per viaj idoloj, kiujn vi faris, vi malpuricxis; vi alproksimigis vian tempon kaj alvenigis vian jaron. Pro tio Mi faros vin hontindacxo inter la nacioj kaj mokatacxo por cxiuj landoj. 5 Tiuj, kiuj estas proksimaj, kaj tiuj, kiuj estas malproksimaj de vi, mokos vin, kiu havas malpuran nomon kaj grandan

maltrankvilecon. 6 Jen la estroj de Izrael, cxiu el ili lacx sia potenco, estis cxe vi, por vercxu sangon. 7 Patron kaj patrinon oni malcxatis cxe vi, fremdulon oni premis inter vi, al orfo kaj vidvino oni faris maljustacxon cxe vi. 8 Miajn sanktacxojn vi malestimis, kaj Miajn sabatojn vi malsanktigis. 9 Kalumniantoj estis cxe vi, por vercxu sangon; sur la montoj oni mancxis cxe vi, malcxastacxojn oni faris meze de vi. 10 Nudacxon de patro oni malkovris cxe vi, perfortis virinon dum cxia monatacxo. 11 Oni faris abomenindacxon kun la edzino de sia proksimulo, oni malpurigis sian bofilinon per malcxastacxo, oni perfortis cxe vi sian fratinon, filinon de sia patro. 12 Subacxeton oni prenis cxe vi, por vercxu sangon, procentegon kaj troprofiton vi prenis, pro avideco vi premis viajn proksimulojn, kaj Min vi forgesis, diras la Sinjoro, la Eternulo. 13 Kaj jen Mi interfrapis Miajn manojn pro via profiteco, kiun vi montris, kaj pro la vercxado de sango, kiu estis meze de vi. 14 cxu via koro rezistos, kaj cxu viaj manoj konservos sian forton, en la tempo, kiam Mi komencos Mian faradon kontraux vi? Mi, la Eternulo, tion diris, kaj Mi faros. 15 Kaj Mi discxetos vin inter la naciojn, kaj Mi dispelos vin en diversajn landojn, kaj Mi tute deprenos de vi vian malpurecon. 16 Kaj vi humiligos vin antaux la okuloj de la nacioj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

17 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 18 Ho filo de homo! la domo de Izrael faricxis por Mi kiel skorio: ili cxiuj, kupro, stano, fero, kaj plumbo, interne de la forno faricxis skorio de arcxento. 19 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: cxar vi cxiuj faricxis skorio, tial jen Mi kolektos vin en Jerusalemon. 20 Kiel oni kolektas arcxenton, kupron, feron, plumbon, kaj stanon en forno, por blovi sur ilin fajron kaj fandi ilin, tiel Mi kolektos en Mia kolero kaj en Mia indigno, kucxigos, kaj fandos vin. 21 Mi kunigos vin kaj blovos sur vin la fajron de Mia kolero, kaj vi fandicxos en cxi. 22 Kiel fandicxas arcxento en la forno, tiel vi fandicxos en cxi; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, elvercxis sur vin Mian koleron.

23 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 24 Ho filo de homo, diru al cxi: Vi estas lando ne purigata, ne pripluvata en la tago de kolero. 25 La amasicxintaj profetoj en cxi estas kiel blekeganta leono, kiu discxiras kaptitacxon; ili mancxas animojn, forprenas valoracxojn kaj multekostacxojn, multigas en cxi la nombron de cxiaj vidvinoj. 26 cxiaj pastroj kripligas Mian instruon kaj malsanktigas Miajn sanktacxojn; ili ne distingas inter sanktacxo kaj nesanktacxo, ne montras la diferencon inter malpuracxo kaj puracxo; kaj de Miaj sabatoj ili forturnis siajn okulojn, kaj Mi estas malsanktigata inter ili. 27 cxiaj potenculoj en cxi estas kiel lupoj, kiuj discxiras kaptitacxon, vercxas sangon, pereigas animojn, por akiri profiton. 28 cxiaj profetoj cxmiras ilin per maltacxga mortero, predikas malverajn viziojn, faras al ili mensogajn antauxdirojn, dirante, ke tiele diris la Sinjoro, la Eternulo, kvankam la Eternulo ne parolis. 29 La popolo de la lando faras perfortacxojn, sencxese rabas, premas malricxulon kaj senhavulon, perfortas la fremdulon sen ia justeco. 30 Mi sercxis inter ili homon, kiu arancxus barilon kaj staricxus antaux Mi cxe la breco, por defendi la landon, ke Mi ne pereigu cxin; sed Mi ne trovis. 31 Kaj Mi elvercxos sur ilin Mian koleron, Mi ekstermos ilin per la fajro de Mia indigno; ilian konduton Mi metos sur ilian kapon, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 23

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo! estis du virinoj, filinoj de unu patrino. 3 Kaj ili malcxastis en Egiptujo, en sia juneco ili malcxastis; tie premicxis ilia brusto,

kaj tie palpiksis iliaj virgaj mamoj. 4 Iliaj nomoj estas: la nomo de la pli acxa, Ohola; kaj la nomo de cxia fratino, Oholiba. Ili faricxis Miaj edzinoj, kaj ili naskis filojn kaj filinojn. Ohola estas Samario, kaj Oholiba estas Jerusalema. 5 Ohola, estante jam Mia, malcxastis, kaj volupte amis siajn amistojn, siajn najbarojn, la Asirianojn, 6 kiuj portas vestojn purpurajn, la estrojn kaj urboregantojn, kiuj cxiuj estas cxarmaj junuloj, lertaj rajdistoj. 7 Kaj cxi malcxastis kun ili, kun cxiuj plej cxarmaj filoj de Asirio; kaj cxi malpurigis sin per cxiuj idoloj de tiuj, kiujn cxi volupte amis. 8 Kaj cxi ne forlasis ankacx sian malcxastadon kun la Egiptoj, kiuj kucxadis kun cxi dum cxia juneco, palpadis cxiajn virgajn mamojn, kaj vercxadis sur cxin sian malcxastacxon. 9 Tial Mi transdonis cxin en la manojn de cxiaj amistoj, en la manojn de la filoj de Asirio, al kiuj cxi havis voluptan pasion. 10 Ili malkovris cxian nudacxon, prenis cxiajn filojn kaj cxiajn filinojn, kaj cxin mem ili mortigis per glavo. Kaj cxi ricevis malhonoran nomon inter la virinoj, kiam pri cxi estis farita juxto. 11 Tion vidis cxia fratino Oholiba, kaj en siaj voluptacxo cxi agis ancoracx pli malbone ol cxi, kaj cxia malcxastado estis ancoracx pli granda, ol la malcxastado de cxia fratino. 12 cxi amis volupte la filojn de Asirio, estrojn kaj urboregantojn, siajn najbarojn, kiuj portis belajn vestojn, estis lertaj rajdistoj, kaj cxiuj estis cxarmaj junuloj. 13 Mi vidis, ke cxi malpuricxis, kaj ke ambacx havas la saman konduton. 14 Sed cxi tiu malcxastis ancoracx pli. Kiam cxi vidis pentritajn virojn sur la muro, bildojn de cخالdeoj, kolore pentritajn, 15 kun zonoj cxirkacx siaj lumboj, kun longaj kapkovroj sur siaj kapoj, aspektantajn kiel herooj, prezentantajn la bildon de Babelanoj el cخالdeujo, ilia naskicxlando, 16 tiam cxi volupte ekamis ilin, kiam cxi vidis ilian bildon, kaj cxi sendis al ili senditojn en cخالdeujon. 17 Kaj la Babelanoj venis al cxi, por ame kucxi kun cxi, kaj ili malpurigis cxin per sia malcxastacxo, kaj cxi malpuricxis per ili; kaj poste cxia animo trosaticxis de ili. 18 Kaj kiam cxia malcxastado kaj cxia hontindeco faricxis tro malkacxa, tiam Mia animo tedicxis de cxi, kiel Mia animo tedicxis de cxia fratino. 19 Sed cxi malcxastadis cxiam pli, rememorante la tagojn de sia juneco, kiam cxi malcxastadis en la lando Egipta. 20 Kaj cxi volupte ekamis pli ol iliaj kromvirinoj ilin, kies karno estas kiel karno de azenoj kaj kies elfluo estas kiel elfluo de cxevaloj. 21 Kaj vi ripetis la malcxastadon de via juneco, kiam la Egiptoj palpadis vian bruston pro viaj junaj mamoj.

22 Tial, ho Oholiba, tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi instigos kontrakx vin viajn amistojn, de kiuj via animo tedicxis, kaj Mi venigos ilin sur vin de cxirkacxe: 23 la Babelanojn, kaj cxiujn cخالdeojn en Pekod, el cxoa, kaj el Koa, kune kun cxiuj filoj de Asirio, la cxarmajn junulojn, la estrojn kaj urboregantojn, la potenculojn kaj eminentulojn, cxiujn lertajn rajdistojn. 24 Kaj ili venos kontrakx vin kun hakiloj, sur cxevaloj kaj sur cxaroj, kaj kun granda amaso da popolo; ili cxirkacxos vin de cxiuj flankoj en kiraso, kun cxildoj kaj kaskoj; kaj Mi transdonos vin al ilia juxto, kaj ili juxtos vin lacx sia maniero. 25 Kaj Mi direktos kontrakx vin Mian indignon, kaj ili agos kun vi kolere, ili detrancxos vian nazon kaj viajn orelojn, kaj via restacxo falos de glavo; ili forprenos viajn filojn kaj viajn filinojn, kaj via restacxo estos ekstermita per fajro. 26 Ili deprenos de vi viajn vestojn kaj forprenos viajn ornamacxojn. 27 Kaj Mi faros finon al via malcxastado kaj al viaj malvirtoj el la lando Egipta, kaj vi ne plu levos al ili viajn okulojn, kaj Egiptujon vi ne plu rememoros. 28 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi transdonos vin en la manojn de tiuj, kiujn vi ekmalamis, en la manojn de tiuj, de kiuj via animo tedicxis. 29 Kaj ili agos kun vi malame, kaj forprenos cxion, kion vi laborakiris, kaj ili lasos vin nuda kaj senkovra; kaj malkacxixos la nudeco de via malcxastado, kaj viaj malvirtoj kaj viaj malcxastacxo. 30 Tio estos farita al vi pro tio, ke vi malcxastis lacx la ekzemplo de la nacioj kaj malpurigis vin per iliaj idoloj. 31 Vi iris lacx la vojo de via fratino, tial Mi donos cxian kalikon en vian manon. 32 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi trinkos la kalikon de via fratino, la

profundan kaj larexan; vi estos mokata kaj insultata pli, ol oni povas elporti. 33 Vi faricxos plena de ebrico kaj malcxojo, cxar kaliko de teruro kaj ruinigo estas la kaliko de via fratino Samario. 34 Kaj vi eltrinkos cxin cxisfunde, kaj vi cxirkacxlekos cxiajn rompopecetojn, kaj vi discxiros vian bruston; cxar Mi tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo. 35 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi forgesis Min kaj forxetis Min malantacx vian dorson, tial suferu nun pro viaj malvirtoj kaj pro viaj malcxastacxo.

36 Kaj la Eternulo diris al mi: Ho filo de homo! cxu vi volas jucxi Oholan kaj Oholiban kaj montri al ili iliajn abomenindacxojn? 37 cxar ili adultis, kaj sango estas sur iliaj manoj; ili adultis kun siaj idoloj; kaj siajn infanojn, kiujn ili naskis al Mi, ili trairigis por ili tra fajro, kiel mancxacxon por ili. 38 Ankoracx cxi tion ili faris al Mi: ili malpurigis Mian sanktejon en tiu tempo, kaj malsanktigis Miajn sabatojn; 39 kaj, bucxinte siajn infanojn por siaj idoloj, ili en la sama tago venis en Mian sanktejon, por malsanktigi cxin; jen tiel ili agis en Mia domo. 40 Ili ankacx sendis, por inviti homojn el malproksime, al kiuj sendito estis sendita; kaj ili venis, tiuj, por kiuj vi vin lavis, kolerigis viajn okulojn, kaj ornamis vin per ornamacxo, 41 kaj sidicxis sur luksa lito, antacx kiu estis arancxita tablo, kaj sur cxin vi metis Mian incenson kaj Mian oleon. 42 Kaj tie estis acxdata cxojkriado de homamaso, kaj al la granda amaso da homoj venis ankacx ebruiloj el la dezerto, kaj metis braceletojn sur ilijan manojn kaj belajn kronojn sur iliajn kapojn. 43 Mi diris pri la maljunicxinta en adultado: cxi alkutimicxis al la malcxastado kaj ne povas cxesi. 44 Oni venadis al cxi, kiel oni venas al malcxastistino; tiel oni venadis al Ohola kaj al Oholiba, la malcxastulinoj. 45 Sed la homoj virtaj jucxos ilin lacx la jucxo kontrakx adultulinoj kaj lacx la jucxo kontrakx sangovercxantinoj; cxar ili estas adultulinoj, kaj sango estas sur iliaj manoj. 46 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Venigu kontrakx ilin homamason, kaj oni elmetu ilin al ruinigo kaj rabado. 47 Kaj la amaso mortigu ilin per cxtonoj kaj haku ilin per siaj glavoj; iliajn filojn kaj iliajn filinojn oni mortigu, kaj iliajn domojn oni forbruligu per fajro. 48 Kaj Mi faros finon al la malcxastado en la lando, kaj tio estos averto por cxuij virinoj, ke ili ne agu simile al via malcxastado. 49 Kaj oni metos vian malcxastadon sur vin, kaj vi portos sur vi la pekojn pri viaj idoloj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 24

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo en la nacxa jaro, en la deka monato, en la deka tago de la monato, dirante: 2 Ho filo de homo! enskribu al vi la nomon de cxi tiu tago, cxuste de cxi tiu tago; la rexo de Babel atingis Jerusalemon cxuste en cxi tiu tago. 3 Kaj prezentu parabolon al la domo malobeema, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Starigu kaldronon, starigu, kaj vercxu en cxin akvon. 4 Enkolektu en cxin cxiajn pecojn, cxuijn bonajn pecojn, la lumbojn kaj cxultrojn; per plej bonaj ostoj plenigu cxin. 5 Prenu plej bonan cxafacxon, metu suben vicon da ostoj; boligu bone, ke ankacx la ostoj kuiricxu en cxi.

6 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la sangavida urbo, al la kaldrono, kies sedimento restas en cxi kaj kies sedimento ne eliras el cxi! pecon post peco elcxetu el cxi, ne elektu lote. 7 cxar cxia sango estas en cxi; sur nudan rokon cxi vercxis cxin, ne vercxis cxin sur la teron, kie polvo povus cxin kovri. 8 Por venigi sur cxin Mian koleron, por fari vencxon, Mi vercxos cxian sangon sur nudan rokon, por ke cxi ne estu kovrita. 9 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la sangavida urbo! Mi ankacx arancxos grandan brulolignaron. 10 Multigu la lignon,

ekbruligu la fajron, plenkuiru la viandon, bone spicu, ke ecx la ostoj brulu. 11 Kaj starigu la malplenan kaldronon sur cxiaj karboj, por ke cxi faricxu varmega, por ke cxia kupro brulruxicxu kaj cxiaj malpuracxo en cxi fandicxu kaj cxia sedimento malaperu. 12 Sed obstina estas la sedimento, ne eliras el cxi; multe estas da sedimento, ecx en la fajro restas cxia sedimento. 13 En via malpuracxo estas malvirtacxo; kiel ajn Mi penis purigi vin, vi tamen ne puricxis de via malpuracxo; ankacx vi ne plu puricxos, cxis Mi kvietigos sur vi Mian koleron. 14 Mi, la Eternulo, parolis, kaj tio venos, kaj Mi tion plenumos; Mi ne prokrastos, ne indulgos, ne kompatos; lacx via konduto kaj lacx viaj agoj Mi juxtos vin, diras la Sinjoro, la Eternulo.

15 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 16 Ho filo de homo! jen per plago Mi forprenos de vi tion, kio estas plej kara por viaj okuloj; sed vi ne plendu, kaj ne ploru, kaj ne elfluigu larmojn. 17 cxemu mallacxte; funebran ceremonion ne faru, sed vian kapornamon metu sur vin, kaj viajn cxuojn metu sur viajn piedojn, ne kovru vian bucxon, kaj ne mancxu panon de funebrantoj. 18 Mi parolis al la popolo matene, kaj vespere mortis mia edzino; kaj en la sekvanta tago mi agis tiel, kiel estis ordonite al mi. 19 Kaj la popolo diris al mi: cxu vi ne diros al ni, kion signifas por ni tio, kion vi faras? 20 Kaj mi diris al ili: Aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 21 Diru al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi malsanktigos Mian sanktejon, la forton de via gloro, la cxuon de viaj okuloj, kaj la cxarmacxon de via animo; kaj viaj filoj kaj viaj filinoj, kiujn vi forlasis, falos de glavo. 22 Kaj vi agos, kiel mi agis: vian bucxon vi ne kovros, kaj panon de funebrantoj vi ne mancxos. 23 Kaj via kapornamo estos sur via kapo, kaj viaj cxuoj estos sur viaj piedoj; vi ne funebros kaj ne ploros, sed vi konsumicxados pro viaj malbonagoj kaj cxemados unu al alia. 24 Kaj Jecxezkel estos por vi antacxsigno: cxion, kion li faris, vi ankacx faros; kiam tio venos, vi ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo.

25 Kaj koncerne vin, ho filo de homo: en la tago, kiam Mi forprenos de ili ilian forton, la cxojn de ilia beleco, la cxuon de iliaj okuloj, la cxarmacxon de ilia animo, iliajn filojn kaj iliajn filinojn-- 26 en tiu tago venos al vi forsavicxinto, por transdoni sciigon al viaj oreloj; 27 en tiu tago malfermicxos via bucxo antacx la forsavicxinto, kaj vi ekparolos, kaj vi ne plu silentos, kaj vi estos antacxsigno por ili; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 25

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, turnu vian vizacxon al la Amonidoj, kaj profetu pri ili; 3 kaj diru al la Amonidoj: Acxskultu la vorton de la Sinjoro, la Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi diras pri Mia sanktejo: Ha, ha! cxi estas malsanktigita; kaj pri la lando de Izrael: cxi estas dezertigita; kaj pri la domo de Jehuda: Ili estas forkondukitaj en kaptitecon-- 4 pro tio jen Mi transdonos vin kiel posedacxon al la filoj de la oriento, kaj ili starigos cxe vi siajn tendarojn kaj arancxos cxe vi siajn locxejojn; ili mancxos viajn fruktojn, kaj ili trinkos vian lakton. 5 Kaj Mi faros el Raba stalon por kameloj, kaj el la lando de la Amonidoj ripozejon por cxafoj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 6 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke vi aplacxdis per la manoj kaj frapis per la piedoj kaj kun plena kora malestimo cxojis pri la lando de Izrael-- 7 pro tio jen Mi etendos Mian manon kontracx vin kaj transdonos vin al la nacioj por disrabo, kaj Mi ekstermos vin el inter la popoloj, malaperigos vin el inter la landoj, kaj pereigos vin; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

8 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke Moab kaj Seir diras: Jen la domo de Jehuda estas

kiel cxiuj nacioj-- 9 pro tio Mi malfermos la flankon de Moab en la urboj, en cxiaj limaj urboj, la belan landon de Bet-Jecximot, Baal-Meon, kaj Kirjataim; 10 kaj Mi donos tion kune kun la Amonidoj al la filoj de la oriento kiel posedacxon, por ke la Amonidoj ne plu estu rememorataj inter la popoloj. 11 Kaj kontracx Moab Mi faros juxxon; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

12 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke Edom faris vencxon al la domo de Jehuda kaj forte kulpicxis per sia venxo kontracx ili-- 13 pro tio tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi etendos Mian manon kontracx la landon de Edom, kaj ekstermos en cxi la homojn kaj brutojn, kaj faros cxin dezerto; de Teman cxis Dedan ili falos de glavo. 14 Kaj Mi faros Mian vencxon kontracx Edom per la mano de Mia popolo Izrael; kaj ili agos kun la Edomidoj konforme al Mia kolero kaj indigno, por ke cxi tiuj ekkonu Mian vencxon, diras la Sinjoro, la Eternulo.

15 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke la Filicxtoj agis vencxe kaj faris la vencxon kun plena kora malbondeziro kaj faris ekstermon lacx sia eterna malamo-- 16 pro tio tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi etendos Mian manon kontracx la Filicxtojn, ekstermos la Keretidojn, kaj pereigos la restintojn cxe la bordo de la maro. 17 Kaj Mi faros kontracx ili grandan vencxon kun kolerega puno; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi faros Mian vencxon kontracx ili.

Cxapitro 26

1 En la dek-unua jaro, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo! pro tio, ke Tiro diras pri Jerusalem: Ha, ha! cxi estas frakasita, la pordo de la popoloj, cxi turnas sin al mi, mi plenixos de cxia dezerticxo-- 3 pro tio tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontracx vin, ho Tiro, kaj Mi levos kontracx vin multe da nacioj, kiel maro levas siajn ondojn. 4 Kaj ili detruos la muregojn de Tiro kaj disrompos cxiajn turojn; kaj Mi forbalaos de cxi cxian polvon, kaj Mi faros cxin nuda roko. 5 Loko por sternado de retoj cxi farixos meze de la maro, cxar Mi tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo; kaj cxi farixos rabacxo por la nacioj. 6 Kaj cxiaj filinoj, kiuj estas sur la kampo, estos mortigitaj per glavo; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 7 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi venigos kontracx Tiron de norde Nebukadnecaron, rexon de Babel, la rexon de rexojoj, kun cxevaloj, cxaroj, kaj rajdistoj, kun homamaso kaj multe da popolo. 8 Viajn filinojn sur la kampo li mortigos per glavo; li faros kontracx vi bastionojn, li cxutaranxos cxirkacx vi remparojn, kaj starigos kontracx vi siajn cxildojn; 9 kaj li starigos siajn muregrompilojn kontracx viaj muregoj, kaj viajn turojn li detruos per siaj hakiloj. 10 Pro la multo de siaj cxevaloj li kovros vin per polvo; de la bruo de la rajdistoj, radoj, kaj cxaroj ekstremos viaj muregoj, kiam li eniros en viajn pordegojn, kiel oni eniras en urbon trarompitan. 11 Per la hufoj de siaj cxevaloj li dispremos cxiujn viajn stratojn; vian popolon li mortigos per glavo, kaj la monumentojn de via forto li cxetos sur la teron. 12 Ili disrabos vian havon kaj diskaptos viajn komercacxojn; ili detruos viajn murojn, ili disrompos viajn belajn domojn; viajn cxtonojn, vian lignon, kaj vian teron ili cxetos en la akvon. 13 Mi cxesigos la lacxtan sonadon de viaj kantoj, kaj la vocxo de viaj harpoj ne plu estos acxdata. 14 Mi faros vin nuda roko; vi farixos loko por sternado de retoj, vi ne plu estos rekonstruata; cxar Mi, la Eternulo, tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo.

15 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri Tiro: Vere, de la bruo de via falado, de la cxemado de

viaj vunditoj, kiam meze de vi estos farata mortigado, ekstremos la insuloj. 16 Kaj malsupreniros de siaj tronoj cxiuj princoj de la maro, ili demetos de si sian purpuron kaj siajn broditajn vestojn; timo ilin atakos; ili sidixos sur la tero, tremos cxiuminute, kaj eksentos teruron pro vi. 17 Kaj ili ekkantos pri vi funebran kanton, kaj diros pri vi: Kiele vi pereis, vi, locxata de maristoj, glora urbo, kiu estis forta sur la maro, cxi kaj cxiaj locxantoj, kiuj cxietadis timon sur cxiujn locxantojn de la mara regiono! 18 Nun ekstremos la maraj regionoj en la tago de via falo, kaj la insuloj sur la maro konsternixos pro via finicxo. 19 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiam Mi faros vin urbo dezerta simila al la urboj nelocxataj, kiam Mi levos sur vin la abismon kaj granda akvo vin kovros, 20 tiam Mi mallevos vin al tiuj, kiuj iris en la tombon, al la popolo eterna, kaj Mi puxos vin en la profundon subteran, en la eternan dezerton, al tiuj, kiuj iris en la tombon, por ke vi ne plu estu locxata; tiam Mi restarigos belecon sur la tero de la vivantoj. 21 Mi neniigos vin, kaj vi ne plu ekzistos; oni sercxos vin, sed ne plu trovos en eterneco, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 27

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Vi, ho filo de homo, ekkantu funebran kanton pri Tiro; 3 kaj diru al Tiro, kiu sidas cxe la enirejo de la maro kaj kiu komercas kun la popoloj sur multaj insuloj: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ho Tiro, vi diras: Mi estas perfektacxo de beleco! 4 En la koro de la maro estas viaj limoj; viaj konstruintoj faris vin faris vin perfekte bela. 5 El cipresoj de Senir ili konstruis por vi cxiujn viajn tabulojn, cedrojn de Lebanon ili prenis, por fari viajn mastojn. 6 El kverkoj de Bacxan ili faris viajn remilojn, viajn benkojn ili faris el eburo kaj el bukso de la insuloj de la Kitidoj. 7 El delikata brodita tolo Egipta estis viaj veloj, kaj tio estis ankacx via standardo; blua kaj purpura cxtfo de la insuloj de Elicxa estis viaj kovrotukoj. 8 La locxantoj de Cidon kaj Arvad estis viaj remistoj; viajn proprajn kompetentulojn vi havis, ho Tiro, kaj ili estis viaj cxipgvidistoj. 9 La plejcxuloj de Gebal kaj cxiaj kompetentuloj estis cxe vi kalfatristoj; cxiaj cxipoj de la maro kaj iliaj cxipistoj estis cxe vi, por servi al via komercado. 10 Persoj, Ludidoj, kaj Putidoj estis en via armeo, kiel viaj militistoj, pendigis cxe vi siajn cxildojn kaj kaskojn, kaj estis via beleco. 11 La filoj de Arvad kaj via militistaro staris sur viaj muregoj cxirkacxe kaj estis gardistoj sur viaj turoj; siajn cxildojn ili pendigis cxirkacxe sur viaj muregoj, kaj ili perfektigis vian belecon. 12 Tarexix komercis kun vi per multo da diversaj valoracxo; arcxenton, feron, stanon, kaj plumbon cxi alportadis al via komercejo. 13 Javan, Tubal, kaj Mecxecx komercis kun vi, alportante al vi kiel komercacxojn homajn animojn kaj kuprajn vazojn. 14 El Togarma oni alportadis al via komercejo cxevalojn, rajdocxevalojn, kaj mulojn. 15 La filoj de Dedan komercis kun vi; sur multaj insuloj estis viaj komercacxo; eburon kaj ebonon ili vendadis al vi siaflanke. 16 Sirio prenadis de vi komerce la multon de viaj faritacxo; rubenojn, purpurajn kaj broditajn cxtfojn, delikatan tolon, koralojn, kaj kristalojn ili alportadis al via komercejo. 17 Judujo kaj la lando de Izrael komercis kun vi; pro viaj komercacxo ili alportadis al vi tritikon de Minit, vakson, mielon, oleon, kaj balzamon. 18 Damasko donadis al vi komerce kontrakx la multo de viaj faritacxo multe da diversaj valoracxo, vinon el cxelbon, kaj plej blankan lanon. 19 Dan, Javan, kaj Meuzal alportadis al via komercejo cxtalacxojn, kasion, kaj bonodoran kanon. 20 Dedan komercis kun vi per belaj vestoj por rajdado. 21 Arabujo kaj cxiuj princoj de Kedar komercis kun vi, donante al vi cxafojn, cxafojn, kaj kaprojn kontrakx viaj komercacxo. 22 La komercistoj el cxeba kaj Raama komercis kun vi; la plej bonajn aromacxojn, cxiajn multekostajn cxtonojn, kaj oron ili alportadis al via komercejo. 23 cxaran, Kane, kaj Eden, la komercistoj el cxeba, Asirio, kaj Kilmad komercis kun vi; 24 ili komercis kun vi per belegaj cxtfoj, purpuraj kaj broditaj tukoj, kestoj da multekostaj

cxtfoj, cxirkacxligitaj per cxnuroj kaj cedrokovritaj. 25 cxipoj el Tarxix estis la cxefaj en via komercado; kaj vi faricxis tre ricxa kaj honorata sur la maro. 26 Sur grandaj akvoj kondukadis vin viaj remistoj; sed orienta vento disrompos vin meze de la maro. 27 Viaj ricxacoj, viaj komercacoj, viaj foiracoj, viaj cxipanoj kaj viaj cxipestroj, viaj kalfatristoj, la kondukantoj de via komercado, cxuij militistoj, kiuj estas cxe vi, kaj la tuta homamaso, kiu estas cxe vi, falos en la mezon de la maro en la tago de via pereco. 28 De la lacxta kriado de viaj cxipestroj ekskuicxos viaj cxirkacxacoj. 29 Kaj de siaj cxipoj malsupreniros cxuij remistoj, la cxipanoj, cxuij cxipestroj, kaj staricxos sur la tero, 30 kaj ili lacxte krios pri vi, kaj ploros maldolcxe kaj metos polvon sur siajn kapojn kaj rulos sin en cindro; 31 kaj ili faros al si pro vi kalvacxon, cxirkacxzonos sin per sakacxo, kaj ploros pri vi kun maldolcxa koro maldolcxan ploron. 32 Kaj en sia cxemado ili ekkantos pri vi funebran kanton, kaj diros: Kiu iam faricxis tiel silenta sur la maro, kiel Tiro? 33 Kiam viaj komercacoj venadis de la maroj, vi satigadis multajn popolojn; per la abundo de viaj ricxacoj kaj viaj komercacoj vi ricxigadis la recxojn de la tero. 34 Sed kiam sur la maroj vi estis cxetegata en la profundon de la akvo, falis cxe vi via komercado kaj via tuta homomulto. 35 cxuij loxantoj de la insuloj eksentis teruron pri vi, iliaj recxoj ektemis, kaj konsterno estas sur ilia vizacxo. 36 La komercistoj de la aliaj popoloj ekfajfis pri vi; vi neniicxis, kaj neniam plu ekzistos.

Cxapitro 28

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, diru al la reganto de Tiro: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke via koro fiericxis, kaj vi diris: Mi estas dio, mi sidas sur dia trono en la mezo de la maroj; dum vi estas homo, sed ne dio, kvankam vi rigardas vian koron kiel koron de dio; 3 kvazacx vi estus pli sacxa ol Daniel kaj nenio estus kacxita antacx vi; 4 kvazacx per via sacxeco kaj via kompetenteco vi akirus al vi la potencon kaj kolektus oron kaj arcxenton en vian trezorejon; 5 kvazacx per via granda sacxeco en via komercado vi grandigus vian ricxecon, kaj via koro fiericxis pro via ricxeco: 6 pro tio tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: cxar vi rigardas vian koron kiel koron de dio, 7 tial jen Mi venigos kontrakx vin fremdulojn, la plej terurajn el la popoloj; kaj ili nudigos siajn glavojn kontrakx la belacxojn de via sacxeco kaj malaperigos vian brilon. 8 En pereon ili pucxos vin, kaj vi mortos en la mezo de la maro per morto de bucxitoj. 9 cxu antacx via mortiganto vi diros: Mi estas dio; dum vi estas ne dio, sed homo en la mano de via mortiganto? 10 Per morto de necirkumciditoj vi mortos de la manoj de fremduloj; cxar Mi tion parolis, diras la Sinjoro, la Eternulo.

11 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 12 Ho filo de homo, ekkantu funebran kanton pri la recxo de Tiro, kaj diru al li: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi estas sigelo de perfekteco, plena de sacxo kaj plej alta grado de beleco. 13 Vi estis en Eden, la cxardeno de Dio; cxiaspecaj multekostaj cxtonoj vin kovris: rubeno, topazo, diamanto, sukceso, berilo, jaspiso, safiro, smeraldo, ametisto, kaj oro estis la ornamo de viaj tamburinoj kaj flutoj; cxio estis preta en la tago de via kreicxo. 14 Vi estas kerubo, kiu sin etendas kaj protektas; kaj Mi metis vin sur la sanktan monton de Dio, kie vi iradis inter fajraj cxtonoj. 15 Vi estis perfekta en via konduto de post la tago de via kreicxo, cxis trovicxis en vi malbonago. 16 Pro la grandeco de via komercado via interno plenicxis de maljusteco, kaj vi pekis; tial Mi decxetos vin de la monto de Dio, kaj malaperigos vin, ho kerubo protektanto, el inter la fajraj cxtonoj. 17 De via beleco fiericxis via koro, pro via majesteco vi perdis vian sacxon; tial Mi cxetos vin sur la teron kaj

faros vin mokatacxo antacx la recxoj. 18 Per la multo de viaj malbonagoj kaj per via malhonesta komercado vi malhonoris vian sanktejon; kaj Mi elirigos el vi fajron, kiu ekstermos vin, kaj Mi faros vin cindro sur la tero antacx la okuloj de cxiuj viaj vidantoj. 19 cxiuj, kiuj konas vin inter la popoloj, eksentos teruron pri vi; vi neniicxis, kaj neniam plu ekzistos.

20 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 21 Ho filo de homo, turnu vian vizacxon al Cidon, kaj profetu pri cxi, 22 kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontracx vin, ho Cidon; kaj Mi gloricxos inter vi, kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi faros kontracx cxi juxxon kaj montros sur cxi Mian sanktecon. 23 Mi sendos sur cxin peston, kaj sangovercxadon sur cxiajn stratojn, kaj falos en cxi mortigitoj de glavo, kiu estos direktita kontracx cxin de cxiuj flankoj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 24 Kaj cxi ne plu estos por la domo de Izrael pikanta dorno nek doloriganta pikilo pli ol cxiuj malbondezirantaj najbaroj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo.

25 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiam Mi kolektos la domon de Izrael el la popoloj, inter kiujn cxi estis discxetita, kaj montros sur cxi Mian sanktecon antacx la okuloj de la nacioj, tiam ili loxos sur sia tero, kiun Mi donis al Mia servanto Jakob. 26 Kaj ili loxos sur cxi sendancxere, kaj konstruos domojn kaj plantos vinbercxardenojn; jes, ili loxos en sendancxereco, kiam Mi faros juxxon kontracx cxiuj iliaj malbondezirantoj cxirkacx ili; kaj ili ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas ilia Dio.

Cxapitro 29

1 En la deka jaro, en la deka monato, en la dek-dua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, turnu vian vizacxon al Faraono, rexo de Egiptujo, kaj profetu pri li kaj pri la tuta Egiptujo. 3 Parolu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontracx vin, ho Faraono, rexo de Egiptujo, granda drako, kiu kucxas meze de siaj riveroj, kaj diras: La rivero estas mia, kaj mi faris cxin por mi. 4 Mi metos hokojn en vian bucxon, Mi alkrocxos la ficxojn de viaj riveroj al via skvamaro, kaj Mi eltiros vin el viaj riveroj kune kun cxiuj ficxoj de viaj riveroj, kiuj estas alkrocxitaj al via skvamaro. 5 Mi cxetos vin en la dezerton, vin kaj cxiujn ficxojn de viaj riveroj; sur la kampon vi falos, oni vin ne levos kaj ne enkolektos; al la bestoj de la tero kaj al la birdoj de la cxielo Mi transdonos vin kiel mancxacxon. 6 Kaj ekscios cxiuj loxantoj de Egiptujo, ke Mi estas la Eternulo; pro tio, ke ili estis kana apogo por la domo de Izrael: 7 kiam ili kaptis vin per la mano, vi fendicxis kaj trapikis al ili la tutan flankon; kaj kiam ili apogis sin sur vi, vi rompicxis kaj traboris al ili la tutajn lumbojn. 8 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi venigos sur vin glavon kaj ekstermos cxe vi la homojn kaj la brutojn. 9 Kaj la lando Egipta faricxos dezerto kaj ruinoj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo; pro tio, ke li diris: La rivero estas mia, kaj mi cxin faris. 10 Tial jen Mi iras kontracx vin kaj kontracx viajn riverojn, kaj Mi faros el la lando Egipta ruinojn, absolutajn ruinojn, de Migdol cxis Sevene, cxis la limo de Etiopujo. 11 Ne trairos cxin piedo de homo, nek piedo de bruto trairos cxin, kaj cxi ne estos loxata dum kvardek jaroj. 12 Kaj Mi faros la landon Egiptan dezerto inter la aliaj dezertaj landoj, kaj cxiaj urboj inter la aliaj ruinigitaj urboj estos dezertaj dum kvardek jaroj; kaj Mi discxetos la Egiptojn inter la popolojn kaj dispelos ilin en diversajn landojn. 13 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Post paso de kvardek jaroj Mi kolektos la Egiptojn el inter la popoloj, kien ili estis discxetitaj; 14 kaj Mi revenigos la forkaptitajn Egiptojn, kaj revenigos ilin en la landon Patros, en la landon de ilia deveno, kaj ili tie estos humila regno.

15 cxi estos humila inter la aliaj regnoj, kaj cxi ne plu sin tenos alte super la nacioj; Mi faros cxin malgranda, por ke cxi ne regu super la nacioj. 16 Kaj cxi ne plu estos por la domo de Izrael fidatacxo, rememoriganta iliajn malbonagojn, kiam ili sin turnadis al cxi; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Sinjoro, la Eternulo.

17 En la dudek-sepa jaro, en la unua monato, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 18 Ho filo de homo! Nebukadnecar, rexo de Babel, cxarexis sian militistaron per granda laboro kontrakx Tiro, tiel, ke cxiuj kapoj senharicxis kaj cxiuj cxultroj defroticxis; kaj tamen nek li nek lia militistaro ricevis rekompenco antacx Tiro pro la laboro, kiun li faris antacx cxi. 19 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi donos al Nebukadnecar, rexo de Babel, la landon Egiptan, por ke li forportu cxiajn ricxacojn kaj faru en cxi rabadon kaj diskapton; kaj tio estos rekompenco por lia militistaro. 20 Rekompence pro la laboro, kiun li faris, Mi donis al li la landon Egiptan; cxar ili laboris por Mi, diras la Sinjoro, la Eternulo.

21 En tiu tempo Mi elkreskigos kornon al la domo de Izrael, kaj al vi Mi donos liberecon de parolado inter ili; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 30

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, profetu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Plorkriu: Ve al la tago! 3 cxar proksima estas la tago, jes, proksima estas la tago de la Eternulo, malluma tago; venas la tempo de la nacioj. 4 Venos glavo sur Egiptujon, kaj tremo atakos Etiopujon, kiam mortigitoj falos en Egiptujo kaj oni forprenos cxiajn ricxacojn kaj detruos cxiajn fundamentojn. 5 La Etiopoj, la Putidoj, kaj la Ludidoj, kaj cxiuj diversgentaj popoloj, kaj Kub, kaj la filoj de la lando de interligo kune kun ili falos de glavo.

6 Tiele diras la Eternulo: Falos la helpantoj de Egiptujo, kaj malalticxos la fiereco de cxia forto; de Migdol cxis Sevene oni falos en cxi de glavo, diras la Sinjoro, la Eternulo. 7 Kaj cxi dezerticxos kiel la aliaj dezertaj landoj, kaj cxiaj urboj estos inter la aliaj ruinigitaj urboj. 8 Kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi aperigos fajron en Egiptujo kaj cxiuj cxiaj helpantoj estos frakasitaj. 9 En tiu tempo senditoj de Mi iros sur cxipoj, por ektimigi Etiopujon, kiu estis ekster dancxero; kaj tremo ilin atakos, kiel en la tempo de Egiptujo; cxar la tempo venas.

10 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi neniigos la homomulton en Egiptujo per Nebukadnecar, rexo de Babel. 11 Li kune kun sia popolo, la plej terura el la nacioj, estos venigitaj, por pereigi la landon; kaj ili nudigos siajn glavojn kontrakx Egiptujon kaj plenigos la landon per mortigitoj. 12 Kaj la riverojn Mi faros sektero, kaj la landon Mi transdonos en la manojn de homoj malbonaj; kaj Mi ruinigos la landon, kaj cxion, kio estas en cxi, per la manoj de fremduloj; Mi, la Eternulo, tion parolis.

13 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi ekstermos la idolojn kaj neniigos la malverajn diojn en Nof, kaj ne plu estos princo el la lando Egipta, kaj Mi venigos timon sur la landon Egiptan. 14 Mi ruinigos Patroson, Mi ekbruligos fajron en Coan, kaj Mi faros juxxon en No. 15 Mi elvercxos Mian koleron sur la Egiptan fortikacxon Sin, kaj Mi ekstermos la homomulton en No.

16 Mi ekbruligos fajron en Egiptujo; forte ekstremos Sin, No estos trarompita, kaj Nof havos cxiutagan angoron. 17 La junuloj de Aven kaj de Pi-Beset falos de glavo, kaj la virinoj iros en forkaptitecon. 18 En Tacxpancxes mallumicxos la tago, kiam Mi rompos tie la jugon de Egiptujo, kaj malaperos en cxi la fiereco de cxia forto; mallumo cxin kovros, kaj cxiaj filinoj iros en forkaptitecon. 19 Kaj Mi faros juxxon kontrakx Egiptujo; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

20 En la dek-unua jaro, en la unua monato, en la sepa tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 21 Ho filo de homo! Mi rompis la brakon de Faraono, rexo de Egiptujo; kaj jen cxi ne estas bandacxita, por resanicxi, kaj cxi ne estas cxirkacxligita, ke cxi ricevu forton, por teni glavon. 22 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iros kontrakx Faraonon, rexon de Egiptujo, kaj Mi frakastos liajn brakojn, la sanan kaj la rompitan, kaj Mi elfaligos la glavon el lia mano. 23 Kaj Mi discxetos la Egiptojn inter la naciojn, kaj Mi dispelos ilin en diversajn landojn. 24 Kaj Mi fortigos la brakojn de la rexo de Babel kaj metos Mian glavon en lian manon; sed la brakojn de Faraono Mi frakastos, kaj cxi tiu cxemos antacx li, kiel cxemas morte-vundito. 25 Mi fortigos la brakojn de la rexo de Babel, sed la brakoj de Faraono falos; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi metos Mian glavon en la manon de la rexo de Babel kaj li eltiros cxin kontrakx la landon Egiptan. 26 Kaj Mi discxetos la Egiptojn inter la naciojn kaj dispelos ilin en diversajn landojn; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 31

1 En la dek-unua jaro, en la tria monato, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, diru al Faraono, rexo de Egiptujo, kaj al lia tuta popolo: Al kiu vi similigas vin en via grandeco? 3 Jen Asirio estis kiel cedro sur Lebanon, kun belaj branxoj, kun densa foliaro, kun alta kresko, kaj cxia supro estis inter la nuboj. 4 Akvo elkreskigis cxin, la profundo altigis cxin, cxirkacxante cxian junan trunkon per siaj riveroj kaj sendante siajn fluojn al cxiuj arboj de la kampo. 5 Tial cxi faricxis pli alta ol cxiuj arboj de la kampo; cxi ricevis multe da branxoj, kaj cxiaj branxoj longicxis, cxar cxi havis multe da akvo, por disetendicxi. 6 Sur cxiaj branxoj havis siajn nestojn cxiaj birdoj de la cxielo, sub cxiaj branxoj naskis idojn cxiaj bestoj de la kampo, kaj sub cxia ombro loxis cxiaj grandaj popoloj. 7 Kaj cxi estis bela per sia grandeco kaj per la longeco de siaj branxoj, cxar cxiaj radikoj trovicxis apud abunda akvo. 8 La cedroj en la cxarceno de Dio ne estis pli altaj ol cxi, la cipresoj ne estis egalaj al cxiaj branxoj, la platanoj ne povis sin kompari kun cxiaj branxoj; neniuj arboj en la cxardeno de Dio estis simila al cxi per sia beleco. 9 Mi faris cxin bela per la multo de cxiaj branxoj; kaj cxiuj Edenaj arboj, kiuj estas en la cxardeno de Dio, enviis cxin.

10 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke cxi tro alticxis kaj levis sian supron inter la nubojn kaj cxia koro fiericxis pro cxia alteco-- 11 pro tio Mi transdonos cxin en la manon de la plej potenca el la nacioj, kiu agos kun cxi conforme al cxia malboneco kaj elpucxos cxin. 12 Kaj elhakos cxin fremduloj, la plej teruraj el la nacioj, kaj discxetos cxin; sur la montojn kaj sur cxiujn valojn falos cxiaj branxoj, kaj cxiaj branxetoj rompikxos sur cxiuj torentoj de la lando, kaj cxiuj popoloj de la tero foriros el sub cxia ombro kaj forlasos cxin. 13 Kaj sur cxia renversicxinta trunko sidos cxiaj birdoj de la cxielo, kaj sur cxiaj branxoj sidos cxiaj bestoj de la kampo, 14 por ke neniuj el la arboj apudakvaj fiericxu pri sia alteco, nek levu sian supron inter la nubojn, kaj por ke neniuj akvonutrataj arboj levicxu super ilin; cxar cxiuj ili estas destinitaj al la

morto, en la profundon subteran, kune kun la homoj, kiuj iris en la tombon.

15 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la tago, kiam cxi iros en cxeolon, Mi faros funebron, Mi fermos pro cxi la abismon, Mi haltigos cxiajn riverojn, ke staricxu la grandaj akvoj, Mi mallumigos pro cxi Lebanonon, kaj cxiaj arboj de la kampo estos afliktitaj. 16 Per la bruo de cxia falo Mi ekstremigos la naciojn, kiam Mi pucxos cxin en cxeolon al tiuj, kiuj iris en la tombon; kaj konsolicxos en la profundo subtera cxiaj arboj de Eden, la plej elektitaj kaj plej bonaj de Lebanon, cxiaj akvonutrataj. 17 cxar ankacx ili iros en cxeolon, al tiuj, kiuj estis mortigitaj de glavo, kaj cxiaj kunuloj, kiuj sidis sub cxia ombro inter la nacioj.

18 Al kiu el la arboj de Eden vi estis simila per majesto kaj grandeco? tamen kune kun la arboj de Eden vi estos cxetita en la profundon subteran; kaj vi kucxos meze de necirkumciditoj kune kun tiuj, kiuj mortis de glavo. Tio estas dirita pri Faraono kaj pri lia tuta granda popolo, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 32

1 En la dek-dua jaro, en la dek-dua monato, en la unua tago de la monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, ekkantu funebran kanton pri Faraono, rexo de Egiptujo, kaj diru al li: Vi estas la leonido inter la nacioj, vi estas kiel drako en la maroj, vi saltas en viaj riveroj, vi movmalklarigas la akvon per viaj piedoj, vi malkvietigas iliajn riverojn. 3 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi cxetos sur vin Mian reton per granda amaso da popoloj, kaj ili eltiros vin per Mia reto. 4 Kaj Mi cxetos vin sur la teron, sur nekovritan kampon Mi vin cxetos, kaj Mi sidigos sur vi cxiajn birdojn de la cxielo, kaj Mi satigos de vi la bestojn de la tuta tero. 5 Mi discxetos vian karnon sur la montojn, kaj Mi plenigos la valojn per via kadavracxo. 6 La landon de via naxado Mi malsekigos per via sango cxis la montoj, kaj la valoj estos plenaj de vi. 7 Kiam vi estingicxos, Mi kovros la cxielon kaj senlumigos cxiajn stelojn, la sunon Mi kovros per nubo, kaj la luno ne havos sian lumon. 8 cxiajn fontojn de lumo en la cxielo Mi senlumigos pro vi, kaj mallumon Mi metos sur vian landon, diras la Sinjoro, la Eternulo. 9 Mi maltrankviligos la korojn de multaj popoloj, kiam Mi venigos la scion pri via perejo inter la naciojn, en landojn, kiujn vi ne konis. 10 Mi teruros pro vi multajn popolojn, kaj iliaj rexxoj ekstremos pro vi, kiam Mi svingos Mian glavon antacx iliaj vizacxo, kaj cxia el ili cxiuminute tremos pri sia vivo en la tago de via falo. 11 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La glavo de la rexo de Babel venos sur vin. 12 Per la glavo de fortuloj Mi faligos vian multenombran popolon; cxiaj ili estas la plej teruraj el la nacioj, kaj ili neniigos la belecon de Egiptujo, kaj cxia tuta homomulto estos ekstermita. 13 Mi pereigos cxiajn cxiajn brutojn apud la abundaj akvoj, kaj ilin ne plu malklarigos piedo de homo nek la hufoj de bruto. 14 Tiam Mi ripozpurigos iliajn akvojn, kaj iliajn riverojn Mi fluigos kiel oleon, diras la Sinjoro, la Eternulo. 15 Kiam Mi faros la landon Egiptan dezerto, kaj la lando perdos cxion, kion cxi havis, kiam Mi mortigos cxiajn, kiuj loxas en cxi, tiam oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 16 Tio estas funebra kanto, kiun oni kantos; la filinoj de la nacioj cxin kantos, pri Egiptujo kaj pri cxia tuta grandnombra popolo ili cxin kantos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

17 En la dek-dua jaro, en la dek-kvina tago de la sama monato, aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 18 Ho filo de homo, priploru la popolon de Egiptujo, kaj pucxu cxin kaj la filinojn de

potencaj nacioj en la profundon subteran kune kun tiuj, kiuj iris en la tombon. 19 cxu vi estas pli bona ol iu? falu, kaj kucxu kun la necirkumciditoj. 20 Inter tiuj, kiuj mortis de glavo, ili falos; al la glavo cxi estas transdonita; oni tiros cxin kaj cxian tutan grandnombran popolon. 21 Ekparolos al cxi la potencaj herooj el meze de cxeol, kiuj kune kun cxiaj helpantoj malsupreniris kaj ekkucxis necirkumciditaj, mortigitaj de glavo. 22 Tie estas Asirio kaj cxia tuta homomulto; cxirkacxe de cxi estas cxiaj tomboj; cxuij ili estas mortigitaj, falis de glavo. 23 cxiaj tomboj estas en la profundo de la terinterno, kaj cxia homomulto estas cxirkacx cxia tombo; cxuij ili estas mortigitaj, falintaj de glavo, ili, kiuj cxietadis cxirkacx si teruron sur la tero de la vivantoj. 24 Tie estas Elam kaj cxia tuta homomulto, cxirkacxe estas cxiaj tomboj; cxuij ili estas mortigitaj, kiuj falis de glavo kaj necirkumcidite malsupreniris en la profundon subteran, la samaj, kiuj cxietadis cxirkacx si teruron sur la tero de la vivantoj; ili portis sian honton kune kun tiuj, kiuj iris en la tombon. 25 Meze de mortigitaj estas donita kucxejo al cxi kun cxia tuta homomulto; cxirkacxe estas iliaj tomboj; cxuij ili estas necirkumciditaj, mortigitaj de glavo; cxar ili cxietadis cxirkacx si teruron sur la tero de la vivantoj, tial ili portis sian honton kun tiuj, kiuj iris en la tombon, kaj ili estas metitaj inter la mortigitajn. 26 Tie estas Mecxecx kaj Tubal kaj ilia tuta homomulto, cxirkacxe estas iliaj tomboj; cxuij ili estas necirkumciditaj, mortigitaj de glavo, cxar ili cxietadis cxirkacx si teruron sur la tero de la vivantoj. 27 Ili ne kucxas kun la herooj, kiuj falis de necirkumciditoj kaj iris en cxeolon kun siaj bataliloj kaj metis siajn glavojn sub siajn kapojn; iliaj malbonaĝoj restis sur iliaj ostoj, cxar kiel fortuloj ili cxietadis cxirkacx si teruron sur la tero de la vivantoj. 28 Kaj vi ankacx estos frakasita meze de la necirkumciditoj, kaj kucxos kun tiuj, kiuj estas mortigitaj de glavo. 29 Tie estas Edom kun siaj reĉoj kaj kun cxuij siaj princoj, kiuj malgracx sia forteco estas cxietitaj al tiuj, kiuj falis de glavo; ili kucxas kun la necirkumciditoj, kaj kun tiuj, kiuj iris en la tombon. 30 Tie estas cxuij princoj de la nordo, kaj cxuij Cidonanoj, kiuj malsupreniris kune kun la mortigitaj; ili hontas pri la teruro, kiun cxietadis ilia forto; ili kucxas necirkumciditaj kun tiuj, kiuj falis de glavo, kaj ili portas sian honton kun tiuj, kiuj iris en la tombon. 31 Ilin Faraono vidos, kaj li konsolixos pri sia tuta popolo, mortigita de glavo, Faraono kaj lia tuta militistaro, diras la Sinjoro, la Eternulo. 32 cxar Mi cxietos Mian teruron sur la teron de la vivantoj; kaj inter la necirkumciditojn, kune kun tiuj, kiuj estas mortigitaj de glavo, estos metita Faraono kun sia tuta homomulto, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 33

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, parolu al la filoj de via popolo, kaj diru al ili: Se Mi venigos glavon kontracx iun landon, kaj la popolo de la lando prenos el sia mezo unu viron kaj starigos lin cxe si kiel observanton; 3 kaj se li, vidante la glavon, kiu iras kontracx la landon, ekblovos per trumpeto kaj avertos la popolon; 4 kaj se iu, acxdinte la sonon de la trumpeto, ne akceptos la averton, kaj la glavo venos kaj prenos lin, tiam lia sango estos sur lia kapo: 5 li acxdis la sonon de la trumpeto kaj tamen ne atentis la averton, tial lia sango estos sur lia kapo; sed kiu atentis la averton, tiu savos sian vivon. 6 Sed se la observanto vidos la venantan glavon kaj ne blovos per trumpeto, kaj la popolo ne estos avertita, kaj la glavo venos kaj prenos la vivon de iu: tiam cxi tiu estos prenita pro sia peko, sed lian sangon Mi repostulos el la mano de la observanto. 7 Kaj nun, ho filo de homo, Mi starigis vin kiel observanton por la domo de Izrael; kaj kiam vi acxdos el Mia bucxo vorton, avertu ilin en Mia nomo. 8 Kiam Mi diros pri la malvirtulo: Malvirtulo, vi devas morti; kaj vi ne parolos, por averti la malvirtulon kontracx lia konduto: tiam li, la malvirtulo, mortos pro sia malvirteco, sed lian sangon Mi repostulos el la mano. 9 Sed se vi avertis la malvirtulon kontracx lia konduto,

ke li deturnu sin de cxi, kaj li ne deturnis sin de sia konduto: tiam li mortos pro sia malvirteco kaj vi savos vian vivon.

10 Kaj vi, ho filo de homo, diru al la domo de Izrael: Vi diras: Niaj kulpoj kaj pekoj estas sur ni, kaj de ili ni konsumicxas; kiel do ni povas vivi? 11 Diru do al ili: Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi deziras ne la morton de malvirtulo, sed ke la malvirtulo deturnu sin de sia vojo kaj restu vivanta. Deturnu vin, deturnu vin de viaj malbonaj vojoj! kial vi mortu, ho domo de Izrael? 12 Kaj vi, ho filo de homo, diru al la filoj de via popolo: La virteco de virtulo ne savos lin en la tago de lia krimo, kaj malvirtulo ne falos pro sia malvirteco en la tago, kiam li deturnos sin de sia malvirteco; tiel same virtulo en la tago de sia peko ne povas resti vivanta kun cxi. 13 Se Mi diros al la virtulo, ke li vivos, kaj li, fidante sian virtecon, faros krimon: tiam lia tuta virteco ne estos memorata, kaj li mortos pro sia krimo, kiun li faris. 14 Kaj se Mi diros al la malvirtulo, ke li mortos, sed li deturnos sin de sia peko kaj agados juste kaj virte; 15 se la malvirtulo redonos la garantiacxon, repagos la rabitacxon, agados laxe la lecxoj de la vivo, ne farante malbonagojn: tiam li restos vivanta kaj ne mortos. 16 cxiuj liaj pekoj, kiujn li faris, ne estos rememorataj: li agas juste kaj virte, kaj tial li restos vivanta. 17 Dume la filoj de via popolo diras: Ne cxusta estas la vojo de la Sinjoro! Sed en efektiveco ilia vojo estas ne cxusta. 18 Se virtulo deturnas sin de sia virteco kaj faras malbonagojn, li mortas pro ili; 19 kaj se malvirtulo deturnas sin de sia malvirteco kaj agas juste kaj virte, pro tio li restas vivanta. 20 Kaj vi diras: Ne cxusta estas la vojo de la Sinjoro! cxiun el vi Mi jucas conforme al lia konduto, ho domo de Izrael.

21 En la dek-dua jaro de nia forkaptiteco, en la kvina tago de la deka monato, venis al mi forsavicxinto el Jerusalema, kaj diris: La urbo estas disbatita. 22 Sed la mano de la Eternulo aperis super mi en la vespero antacx la veno de la forsavicxinto, kaj malfermis mian bucxon, antacx ol tiu venis al mi matene; kaj mia bucxo malfermicxis, kaj mi ne plu devis silenti. 23 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 24 Ho filo de homo! la loxantoj de tiuj dezertaj lokoj sur la tero de Izrael parolas tiele: Abraham estis unu sola homo, kaj ricevis herede la landon; sed ni estas multo, des pli apartenas al ni la lando kiel heredacxo. 25 Tial diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi mancxas kun sango, kaj viajn okulojn vi levas al viaj idoloj, kaj sangon vi vercxas; kaj tamen vi volas posedi la landon? 26 Vi apogas vin sur via glavo, vi faras abomenindacxon, vi malpurigas unu la edzinon de la alia; kaj tamen vi volas posedi la landon? 27 Diru al ili jenon: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiel Mi vivas, tiuj, kiuj trovicxas sur la ruinoj, falos de glavo; kiu estas sur la kampo, tiun Mi transdonos kiel mancxacxon al la bestoj; kaj tiuj, kiuj estas en fortikacxo kaj en kaverno, mortos de pesto. 28 Kaj Mi faros la landon absoluta dezerto, kaj malaperos cxia fera forto; kaj la montoj de Izrael dezerticxos tiel, ke neniu tie pasos. 29 Kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi plene dezertigos la landon pro cxiuj iliaj abomenindacxo, kiujn ili faris. 30 Kaj koncerne vin, ho filo de homo, la filoj de via popolo interparolas pri vi cxe la muroj kaj cxe la pordoj de la domoj, kaj unu al la alia parolas jene: Iru, kaj acxskultu, kia estas la vorto, kiu eliris de la Eternulo! 31 Kaj ili venas al vi kiel al popola kunveno, kaj Mia popolo sidicxas antacx vi, kaj acxskultas viajn vortojn, sed ne plenumas ilin; cxar voluptajn kantojn ili faras el tio en siaj bucxoj, kaj ilia koro celas nur profiton. 32 Vi estas por ili kiel volupta kanto, kiel homo kun bela vocxo kaj bone kantanta; ili acxskultas viajn vortojn, sed ne plenumas ilin. 33 Sed kiam plenumicxos tio, kio devas plenumicxi, tiam ili ekscios, ke profeto estis meze de ili.

Cxapitro 34

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, profetu pri la pacxtistoj de Izrael, profetu, kaj diru al ili, al la pacxtistoj: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ve al la pacxtistoj de Izrael, kiuj pacxtas sin mem! cxu ne la cxafojn devas pacxti la pacxtistoj? 3 La grasacxon vi mancxas, per la lano vi vin vestas, la grasigitan cxafo vi bucxas; sed la cxafojn vi ne pacxtas. 4 La malfortajn vi ne flegas, malsanan vi ne kuracas, vunditan vi ne bandacxas, forerarintan vi ne revenigas, perditan vi ne sercxas; sed vi regas super ili maldelikate kaj kruele. 5 Kaj ili diskuris, cxar ili ne havas pacxtiston; kaj ili faricxis mancxacxo por cxiuj bestoj de la kampo, ili diskuris. 6 Erarvagas Miaj cxafoj sur cxiuj montoj kaj sur cxiuj altaj montetoj, kaj sur la tutan teron diskuris Miaj cxafoj, kaj neniue demandas pri ili, neniue ilin sercxas. 7 Tial, ho pacxtistoj, acxskultu la vorton de la Eternulo: 8 Kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo: pro tio, ke Miaj cxafoj faricxis rabatacxo, kaj pro foresto de pacxtisto Miaj cxafoj faricxis mancxacxo por cxiuj bestoj de la kampo, kaj Miaj pacxistoj ne sercxis Miajn cxafojn, kaj la pacxtistoj pacxtis sin mem, sed Miajn cxafojn ili ne pacxtis-- 9 pro tio, ho pacxtistoj, acxskultu la vorton de la Eternulo: 10 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraux la pacxtistojn, kaj Mi elpostulos Miajn cxafojn el iliaj manoj, kaj Mi forprenos de ili la pacxtatdon de cxafoj, kaj la pacxtistoj jam ne plu pacxtos sin mem, kaj Mi savos Miajn cxafojn el ilia bucxo, por ke ili en plu estu mancxacxo por ili. 11 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi venos, kaj Mi sercxos Miajn cxafojn kaj esploros ilin. 12 Kiel pacxtisto esploras sian cxafaron, kiam li alvenas al siaj diskurintaj cxafoj, tiel Mi esploros Miajn cxafojn; kaj Mi savos ilin el cxiuj lokoj, kien ili diskuris en la tago nuba kaj malluma. 13 Mi elkondukos ilin el inter la popoloj, Mi kolektos ilin el la diversaj landoj, Mi revenigos ilin sur ilian teron; kaj Mi pacxtos ilin sur la montoj de Izrael, en la valoj, kaj sur cxiuj locxeblaj lokoj de la tero. 14 Sur bona pacxtejo Mi ilin pacxtos, kaj sur la altaj montoj de Izrael estos ilia locxloko; tie ili ripozos en bona restejo, kaj pacxticxos sur grasa pacxtejo, sur la montoj de Izrael. 15 Mi pacxtos Miajn cxafojn, kaj Mi ripozigos ilin, diras la Sinjoro, la Eternulo. 16 La cxafo perdixintan Mi elsercxos, la forpelitan Mi revenigos, la vunditan Mi bandacxos, la malsanan Mi fortigos; sed la grasan kaj fortan Mi ekstermos; Mi pacxtos kun justeco. 17 Kaj pri vi, ho Miaj cxafoj, tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi faros juxxon inter cxafo kaj cxafo, al vircxafoj kaj virkaproj. 18 cxu ne suficxas al vi, ke vi pacxticxas sur bona pacxtejo? la restacxon sur via pacxtejo vi dispremas per viaj piedoj! cxu ne suficxas, ke vi trinkas puran akvon? la restacxon vi movmalklarigas per viaj piedoj! 19 Kaj Miaj cxafoj devas manxi tion, kio estas dispremita per viaj piedoj, kaj trinki tion, kio estas malklarigita per viaj piedoj.

20 Tial tiele diras al ili la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi venos, kaj Mi faros juxxon inter cxafo grasa kaj cxafo malgrasa. 21 cxar vi pucxas per la flanko kaj per la cxultro kaj frapas per viaj kornoj cxiujn malfortajn, cxis vi forpelas ilin eksteren, 22 Mi helpas al Miaj cxafoj, kaj ili ne plu estos prirabataj, kaj Mi faros juxxon inter cxafo kaj cxafo. 23 Kaj Mi starigos super ili unu pacxtiston, kiu pacxtos ilin, Mian servanton David; li pacxtos ilin, kaj li estos por ili pacxtisto. 24 Kaj Mi, la Eternulo, estos por ili Dio, kaj Mia servanto David estos princo inter ili; Mi, la Eternulo, tion parolis. 25 Kaj Mi faros kun ili interligon de paco, kaj Mi malaperigos cxiujn sovacxajn bestojn el la lando, por ke oni povu locxi en la dezerto sendancxere kaj dormi en la arbaroj. 26 Kaj Mi faros ilin kaj la cxirkacxacxon de Mia monteto objekto de beno, kaj Mi sendados pluvon en cxia tempo, tio estos pluvoj de beno. 27 Kaj la arbo de la kampo donados

siajn fruktojn, kaj la tero donados siajn produktacxojn, kaj ili estos sur sia tero ekster dancxero; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi rompos la stangojn de ilia jugo, kaj savos ilin el la manoj de tiuj, kiuj sklavigis ilin. 28 Kaj ili ne plu estos prirabataj de la nacioj, kaj la bestoj de la tero ne mancxegos ilin; kaj ili loxos sendancxere, kaj neniuj teruros ilin. 29 Kaj Mi aranxos por ili gloran plantadon, kaj ili ne plu estos ekstermataj de malsato en la lando, kaj ili ne plu havos malhonoron inter la nacioj. 30 Kaj oni ekscios, ke Mi, la Eternulo, ilia Dio, estas kun ili, kaj ke ili, la domo de Izrael, estas Mia popolo, diras la Sinjoro, la Eternulo. 31 Kaj vi, homoj, estas Miaj cxafoj, la cxafoj de Mia pacxtejo, kaj Mi estas via Dio, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 35

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, turnu vian vizacxon al la monto Seir, kaj profetu pri cxi; 3 kaj diru al cxi: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontracx vin, ho monto Seir, kaj Mi etendos Mian manon kontracx vin kaj faros vin absoluta dezerto. 4 Viajn urbojn Mi ruinigos, kaj vi mem dezerticxos; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 5 cxar vi havis eternan malamon, kaj elmetadis la Izraelidojn al glavo en la tempo de ilia malfelicxo, kiam iliaj malbonagoj finicxis: 6 tial, kiel Mi vivas, diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi faros vin sanganta, kaj sanga vencxo vin persekutos; cxar vi ne malamis sangon, tial sanga vencxo vin persekutos. 7 Kaj Mi faros la monton Seir absoluta dezerto, kaj Mi malaperigos sur cxi cxian pasanton. 8 Mi plenigos cxiajn altacxojn de mortigitaj: sur viaj montetoj, en viaj valoj, kaj en cxiaj viaj terfendoj kucxos falintoj, mortigitaj de glavo. 9 Mi faros vin eterna dezerto, kaj viaj urboj ne estos loxataj; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 10 Pro tio, ke vi diris: Tiuj du popoloj kaj du landoj apartenos al mi, kaj ni ekposedos ilin, kvankam tie estas la Eternulo: 11 tial, kiel Mi vivas, diras la Eternulo, Mi agos kun vi konforme al via kolero, kaj al via envio, kiun vi elmontris en via malamo kontracx ili; kaj oni ekkonos Min cxe ili, kiam Mi jucxos vin. 12 Kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, acxdis cxiajn viajn insultojn, kiujn vi eldiris pri la montoj de Izrael, dirante: Ili estas dezertigitaj kaj transdonitaj al ni, por ke ni konsumu ilin. 13 Vi faris vin grandaj antacx Mi per via bucxo, kaj vi multe parolis kontracx Mi; Mi tion acxdis. 14 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kiam la tuta tero cxojos, Mi faros vin dezerto. 15 Kiel vi cxojis pri la heredacxo de la domo de Izrael, kiam cxi dezerticxis, tiel Mi agos kun vi: vi faricxos dezerto, ho monto Seir kaj la tuta Edomujo; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 36

1 Kaj vi, ho filo de homo, profetu pri la montoj de Izrael, kaj diru: Ho montoj de Izrael, acxskultu la vorton de la Eternulo! 2 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: cxar la malamiko diras pri vi: Ha, ha! ankacx la eternaj altacxo faricxis niaj posedacxo; 3 tial profetu, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, cxuste pro tio, ke oni dezertigis vin kaj premis vin de cxiaj flankoj, por ke vi faricxu heredacxo por la aliaj nacioj, kaj oni prenis vin sur sian langon kaj la popoloj vin kalumnias, 4 tial, ho montoj de Izrael, acxskultu la vorton de la Sinjoro, la Eternulo: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, al la montoj kaj al la montetoj, al la terfendoj kaj al la valoj, al la dezertigitaj ruinoj kaj al la forlasitaj urboj, kiuj faricxis rabatacxo kaj mokatacxo por la aliaj nacioj cxirkacxe; 5 tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Kredu, ke en la fajro de Mia fervoro Mi parolis pri la aliaj nacioj kaj pri la tuta Edomujo, kiuj alproprigis al si Mian landon kun tutkora cxojo kaj kun mokado, por prirabi cxiajn produktacxojn; 6 tial profetu pri la lando de Izrael, kaj

diru al la montoj kaj al la montetoj, al la terfendoj kaj al la valoj: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi parolis en Mia fervoro kaj en Mia kolero, pro tio, ke vi suferas malhonoron de la nacioj; 7 tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Mi cxuras per levo de Mia mano, ke la nacioj, kiuj estas cxirkacx vi, suferos malhonoron; 8 sed vi, montoj de Izrael, elkreskigos viajn branxojn kaj alportados viajn fruktojn al Mia popolo Izrael; cxar ili baldacx venos. 9 cxar jen Mi venos al vi, Mi turnos Mian vizacxon al vi, kaj vi estos prilaborataj kaj prisemataj; 10 kaj Mi aperigos sur vi multe da homoj, la tutan domon de Izrael, ilin cxiujn; kaj la urboj faricxos locxataj, kaj la ruinoj estos rekonstruataj; 11 Mi aperigos sur vi multe da homoj kaj brutoj, kaj ili multicxos kaj fruktoricxigos; kaj Mi faros vin locxataj, kiel en la antacxa tempo, kaj Mi bonfarados al vi pli ol en via komenco; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 12 Mi venigos sur vin homojn, Mian popolon Izrael; kaj ili posedos vin, kaj vi estos ilia heredacxo, kaj vi ne plu seninfanigos ilin. 13 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Pro tio, ke oni diras al vi: Vi formancxas homojn, kaj vi seninfanigis vian popolon-- 14 pro tio vi nun ne plu mancxos homojn, kaj vian popolon vi ne plu seninfanigos, diras la Sinjoro, la Eternulo. 15 Kaj Mi ne plu acxdigos kontrakx vi insultadon de la nacioj, kaj vi ne plu havos malhonoron de la flanko de popoloj, kaj vian popolon vi ne plu seninfanigos, diras la Sinjoro, la Eternulo.

16 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 17 Ho filo de homo! la domo de Izrael, locxante sur sia tero, malpurigis cxin per sia konduto kaj per siaj agoj; kiel la malpuracxo de virino dum cxia monatacxo estis antacx Mi ilia konduto. 18 Kaj Mi elvercxis sur ilin Mian koleron pro la sango, kiun ili vercxadis sur la teron, kaj pro tio, ke ili malpurigadis cxin per siaj idoloj; 19 kaj Mi discxetis ilin inter la naciojn, kaj ili estis dispelitaj en la diversajn landojn; konforme al ilia konduto kaj al iliaj agoj Mi faris juxxon kontrakx ili. 20 Kaj ili alicxis al la nacioj, al kiuj ili venis, kaj malsanktigis Mian sanktan nomon tiel, ke oni diris pri ili: cxu tio estas la popolo de la Eternulo, kiu devis eliri el Lia lando? 21 Sed oni domacxis Mian sanktan nomon, kiun la domo de Izrael malsanktigis inter la nacioj, kien ili venis. 22 Tial diru al la domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ne pro vi Mi agas, ho domo de Izrael, sed nur pro Mia sankta nomo, kiun vi malsanktigis inter la nacioj, kien vi venis. 23 Kaj Mi sanktigos Mian grandan nomon, malsanktigitan cxe la nacioj, kiun vi malsanktigis inter ili; kaj la nacioj ekscios, ke Mi estas la Eternulo, diras la Sinjoro, la Eternulo, kiam Mi montros sur vi Mian sanktecon antacx iliaj okuloj. 24 Mi prenos vin el inter la nacioj, Mi kolektos vin el cxiuj landoj, kaj Mi venigos vin en vian landon. 25 Kaj Mi aspergos vin per pura akvo, kaj vi puricxos de cxiuj viaj malpuracxo, kaj de cxiuj viaj idoloj Mi purigos vin. 26 Kaj Mi donos al vi koron novan, kaj spiriton novan Mi metos en vin; Mi eligos el via korpo la cxtonan koron, kaj Mi donos al vi koron karnan. 27 Kaj Mian spiriton Mi metos en vin, kaj Mi faros, ke vi agados lacx Miaj lecxoj, kaj Miajn ordonojn vi observados kaj plenumados. 28 Kaj vi locxos en la lando, kiun Mi donis al viaj patroj; kaj vi estos Mia popolo, kaj Mi estos via Dio. 29 Kaj Mi liberigos vin de cxiuj viaj malpuracxo; Mi vokos la grenon kaj multigos cxin, kaj Mi ne venigos sur vin malsaton. 30 Mi multigos la fruktojn de la arboj kaj la produktacxojn de la kampo, por ke vi ne plu havu antacx la nacioj honton pri malsato. 31 Tiam vi rememoros vian malbonan konduton kaj viajn nebonajn agojn, kaj vi faros al vi mem riprocxojn pro viaj malbonagoj kaj pro viaj abomenindacxo. 32 Ne pro vi Mi agas, diras la Sinjoro, la Eternulo; tion vi sci. Hontu kaj rucxiu pri via konduto, ho domo de Izrael! 33 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la tempo, kiam Mi purigos vin de cxiuj viaj malbonagoj kaj locxatigos la urbojn, kaj la ruinoj estos rekonstruitaj, 34 kaj la dezertigita tero estos prilaborata anstatacx tio, ke cxi estis dezerto antacx la okuloj de cxiu pasanto: 35 tiam oni diros: cxi tiu dezertigita tero faricxis kiel la cxardeno Eden, kaj la urboj ruinigitaj,

dezertigitaj, kaj detruitaj estas nun fortikigitaj kaj loxataj. 36 Kaj ekscios la nacioj, kiuj restos cxirkacx vi, ke Mi, la Eternulo, rekonstruis la detruitacxon, priplantis la dezertigitacxon; Mi, la Eternulo, tion diris, kaj Mi tion plenumos.

37 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Ankoracx en tio Mi trovigos Min al la domo de Izrael, kaj faros al ili: Mi multigos cxe ili la homojn kiel cxafojn. 38 Kiel la sanktaj cxafoj, kiel la cxafoj de Jerusalema dum cxiaj festoj, tiel la dezertigitaj urboj plenixkos de amasoj da homoj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 37

1 Aperis super mi la mano de la Eternulo, kaj elirigis min en la inspiro de la Eternulo, kaj starigis min meze de ebenacxo, kiu estis plena de ostoj. 2 Kaj Li kondukis min cxirkacxe cxirkacx ili; estis tre multe da ili sur la ebenacxo, kaj ili estis tre sekaj. 3 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo! cxi revivixos cxi tiuj ostoj? Mi respondis: Ho Sinjoro, ho Eternulo, nur Vi tion scias. 4 Kaj Li diris al mi: Profetu pri cxi tiuj ostoj, kaj diru al ili: Ho sekaj ostoj, acxskultu la vorton de la Eternulo! 5 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, al cxi tiuj ostoj: Jen Mi venigos en vin spiriton, kaj vi revivixos; 6 kaj Mi donos al vi tendenojn, Mi kreskigos cxirkacx vi karnon, Mi kovros vin per hacxo, Mi enmetos en vin spiriton, kaj vi revivixos; kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 7 Kaj mi profetis, kiel estis ordonite al mi; kaj kiam mi eldiris mian profetacxon, faricxis bruo kaj tumulto, kaj la ostoj komencis alproksimixadi, cxiu osto al sia osto. 8 Kaj mi vidis: jen sur ili estas tendenoj, kaj elkreskis karno, kaj hacxo kovris ilin supre; sed spirito en ili ne estis. 9 Kaj Li diris al mi: Profetu al la spirito, profetu, ho filo de homo, kaj diru al la spirito: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: El la kvar ventoj venu, ho spirito, kaj ekblovu sur cxi tiujn mortigitajn, por ke ili revivixu. 10 Kaj mi profetis, kiel Li ordonis al mi; kaj eniris en ilin spirito, kaj ili revivixis kaj staricxis sur siaj piedoj, tre, tre granda armeo. 11 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo! cxi tiuj ostoj estas la tuta domo de Izrael. Jen ili diras: Sekicxis niaj ostoj, kaj pereis nia espero, decidita estas nia sorto. 12 Tial profetu, kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi malfermos viajn tombojn kaj elirigos vin el viaj tomboj, ho Mia popolo, kaj Mi venigos vin en la landon de Izrael. 13 Kaj vi ekscios, ke Mi estas la Eternulo, kiam Mi malfermos viajn tombojn kaj elirigos vin el viaj tomboj, ho Mia popolo. 14 Kaj Mi enmetos Mian spiriton en vin, kaj vi revivixos, kaj Mi arancxos vin en via lando; kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, tion parolis kaj faris, diras la Eternulo.

15 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 16 Vi, ho filo de homo, prenu al vi lignon, kaj skribu sur cxi: De Jehuda, kaj de la Izraelidoj, alicxintaj al li. Poste prenu ancoracx unu lignon, kaj skribu sur cxi: De Jozef, ligno de Efraim, kaj de la tuta domo de Izrael, kiu alicxis al li. 17 Kaj aligu ilin al vi unu al la alia kiel unu lignon, ke ili faricxu unu en via mano. 18 Kaj kiam la filoj de via popolo demandos vin: cxi vi ne klarigos al ni, kion tio signifas cxe vi? 19 tiam diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi prenos la lignon de Jozef, kiu estas en la manoj de Efraim kaj de la triboj de Izrael, kiuj alicxis al li; kaj Mi aligos cxin kun ili al la ligno de Jehuda, kaj Mi faros ilin unu ligno, kaj ili estos unu en Mia mano. 20 Kaj la lignoj, sur kiuj vi estos skribinta, estu en via mano antacx iliaj okuloj. 21 Kaj diru al ili: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi prenos la Izraelidojn el inter la nacioj, kien ili iris, kaj Mi kolektos ilin de cxirkacxe kaj venigos ilin en ilian landon. 22 Kaj Mi faros ilin unu nacio en la lando, sur la

montoj de Izrael, kaj unu reĉxo estos reĉxo por ili cxiuj; kaj ili ne plu estos du popoloj kaj ne plu estos dividitaj en du regnojn. 23 Kaj ili ne plu sin malpurigos per siaj idoloj kaj per siaj abomenindacxoj kaj per cxiuj siaj krimoj; kaj Mi liberigos ilin el cxiuj iliaj loĉxlokoj, en kiuj ili pekis, kaj Mi purigos ilin; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio. 24 Kaj Mia servanto David estos reĉxo super ili, kaj unu pacxtisto estos por ili cxiuj; kaj ili sekvos Miajn decidojn, kaj Miajn leĉxojn ili observos kaj plenumos. 25 Kaj ili loĉxos en la lando, kiun Mi donis al Mia servanto Jakob kaj en kiu loĉxis viaj patroj; kaj ili loĉxos en cxi, ili kaj iliaj infanoj, kaj la infanoj de iliaj infanoj, eterne; kaj Mia servanto David estos por ili princo eterne. 26 Kaj Mi faros kun ili interligon de paco; cxi estos eterna interligo kun ili; Mi aranĉxos kaj multigos ilin, kaj Mi starigos Mian sanktejon inter ili por eterne. 27 Kaj Mi loĉxos inter ili; kaj Mi estos ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. 28 Kaj la nacioj ekscios, ke Mi, la Eternulo, sanktigas Izraelon, ĉar Mia sanktejo estos inter ili por eterne.

Cxapitro 38

1 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 2 Ho filo de homo, turnu vian vizacxon al Gog, en la lando Magog, ĉefa princo de Mecxecx kaj Tubal, kaj profetu pri li; 3 kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontraĉx vin, ho Gog, ĉefa princo de Mecxecx kaj Tubal. 4 Kaj Mi vagigos vin, Mi metos buĉxbridacxon en vian buĉxon, kaj Mi elirigos vin kaj vian tutan militistaron, ĉeĉvalojn kaj rajdistojn, cxiujn en belegaj vestoj, grandan anaron, en kiraso kaj kun ĉildoj, kun glavo en la mano; 5 Persojn, Etiopojn, kaj Putidojn, cxiujn kun ĉildoj kaj kaskoj; 6 Gomeron kun cxiuj ĉiaj tacxmentoj, la domon de Togarma, de la nordaj randoj, kun cxiuj ĉiaj tacxmentoj; multaj popoloj estos kun vi. 7 Pretigu vin kaj aranĉxu vin, vi kaj cxiuj homamasoj, kiuj kolekticxis al vi, kaj vi estu ilia gvidanto. 8 Post longa tempo vi estos elvokita; en la lastaj jaroj vi venos en la landon liberigitan el glavo, al la popolo, kolektita el inter multaj gentoj, sur la montojn de Izrael, kiuj ĉiam estis dezertaj, al la popolo, kiu estos elkondukita el inter la gentoj kaj nun tuta loĉxas ekster dancxero. 9 Kaj vi levicxos, kaj venos kiel ventego; vi estos kiel nubego, kiu volas kovri la teron, vi kaj cxiuj viaj tacxmentoj kaj la multaj popoloj kun vi. 10 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En tiu tempo venos en vian koron diversaj deziroj, kaj vi pripensos malbonajn intencojn. 11 Kaj vi diros: Mi iros kontraĉx la landon nebaritan, mi iros kontraĉx la trankvilulojn, kiuj pensas, ke ili loĉxas ekster dancxero, kiuj loĉxas cxiuj sen muroj kaj ne havas rigilojn nek pordojn; 12 por ke mi faru rabadon kaj kaptu kaptacxon, kaj metu la manon sur la denove loĉxatajn ruinojn, kaj sur la popolon, kiu estas rekolektita el inter la nacioj, okupas sin per brutedukado kaj komercado, kaj loĉxas sur la centro de la tero. 13 ĉeba kaj Dedan, kaj la komercistoj de Tarĉicx, kaj cxiuj ĉiaj potenculoj diros al vi: ĉu ne por fari rabadon vi venis? ĉu ne por kapti kaptacxon vi kolektis vian homomulton, por forporti arcxenton kaj oron, por preni brutojn kaj havaĉojn, por fari grandan rabadon?

14 Tial profetu, ho filo de homo, kaj diru al Gog: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: ĉu vi ne scias pri tiu tempo, kiam Mia popolo Izrael devas loĉxi sendancxere? 15 Vi venos de via loko, de la nordaj randoj, vi kaj multaj popoloj kun vi, cxiuj rajdante sur ĉeĉvaloj, granda homomulto kaj potenca armeo; 16 kaj vi iros kontraĉx Mian popolon Izrael kiel nubo, por kovri la landon. Tio okazos en la lasta tempo. Mi permesos al vi veni en Mian landon, por ke la nacioj ekkonu Min, kiam Mi montros sur vi Mian sanktecon antaĉx iliaj okuloj, ho Gog. 17 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Vi estas ja tiu, pri kiu Mi parolis en la antikva tempo per Miaj servantoj, la profetoj de Izrael, kiuj en tiu tempo antaĉxdiris la jarojn, kiam Mi venigos vin sur ilin. 18 En tiu

tempo, kiam Gog venos sur la teron de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo, levixos Mia kolero kaj Mia indigno. 19 Kaj en Mia fervoro, en la fajro de Mia kolero Mi decidis, ke en tiu tempo estos granda tumulto sur la tero de Izrael; 20 kaj ekstremos antacx Mi la ficxo de la maro, la birdoj de la cxielo, la bestoj de la kampo, cxiuj rampacxo, kiuj rampas sur la tero, kaj cxiuj homoj, kiuj estas sur la tero; kaj renversixos la montoj, falos la rokkrutacxo, kaj cxiuj muroj falos sur la teron. 21 Kaj Mi vokos kontrakx lin glavon sur cxiuj Miaj montoj, diras la Sinjoro, la Eternulo; cxiu prenos glavon kontrakx sian fraton. 22 Kaj Mi faros kontrakx li juxxon per pesto kaj sangovercxado; Mi sendos pluvegon, cxtonan hajlon, fajron, kaj sulfuron sur lin kaj sur liajn taxmentojn, kaj sur la multajn popolojn, kiuj estos kun li. 23 Kaj Mi montros Mian grandecon kaj sanktecon, kaj Mi konatigos Min antacx la okuloj de multaj popoloj; kaj ili ekscios, ke Mi estas la Eternulo.

Cxapitro 39

1 Kaj vi, ho filo de homo, profetu pri Gog, kaj diru: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen Mi iras kontrakx vin, ho Gog, cxefa princo de Mecxecx kaj Tubal. 2 Kaj Mi vagigos vin, allogos vin, levos vin de la nordaj randoj, kaj venigos vin sur la montojn de Izrael. 3 Kaj Mi elbatos vian pafarkon el via maldekstra mano, kaj Mi elfaligos viajn sagojn el via dekstra mano. 4 Sur la montoj de Izrael vi falos, vi kaj cxiuj viaj taxmentoj, kaj la popoloj, kiuj estos kun vi; al cxiaspecaj rabobirdoj kaj al la bestoj de la kampo Mi transdonos vin kiel mancxaxxon. 5 Sur la kampo vi falos; cxar Mi tion decidis, diras la Sinjoro, la Eternulo. 6 Kaj Mi sendos fajron sur Magogon kaj sur la eksterdancxerajn loxantojn de la insuloj; kaj oni ekscios, ke Mi estas la Eternulo. 7 Kaj Mian sanktan nomon Mi konatigos meze de Mia popolo Izrael, kaj Mi ne plu permesos malhonori Mian sanktan nomon; kaj la popoloj ekscios, ke Mi estas la Eternulo, la Sanktulo en Izrael. 8 Jen tio venos kaj plenumixos, diras la Sinjoro, la Eternulo; tio estos la tempo, pri kiu Mi parolis. 9 Kaj eliros la loxantoj de la urboj de Izrael, faros fajron, kaj bruligos la armilojn, la cxildojn kaj kirasojn, la pafarkojn kaj sagojn, la ponardojn kaj lancojn; kaj ili bruligados per tio fajron en la dacro de sep jaroj. 10 Ili ne alportados lignon de la kampo, ne hakados el la arbaroj, sed per la armiloj ili farados fajron; ili prirabos siajn rabintojn, kaj prenos kaptacxon de tiuj, kiuj prenis kaptacxon de ili, diras la Sinjoro, la Eternulo.

11 En tiu tempo Mi donos al Gog tombolokon en Izrael, la valon, tra kiu oni iras orienten de la maro, kaj cxi fortimigos la pasantojn, kaj tie oni enterigos Gogon kaj lian tutan homomulton, kaj oni nomos cxin Valo de la Homomulto de Gog. 12 Kaj la domo de Izrael enterigos ilin, por purigi la landon, en la dacro de sep monatoj. 13 Kaj la enterigadon faros la tuta popolo de la lando; kaj glora estos por ili tiu tempo, kiam Mi montros Mian majeston, diras la Sinjoro, la Eternulo. 14 Kaj ili destino konstantajn homojn, kiuj irados tra la lando, kaj kune kun la trairantoj ili enterigados tiujn, kiuj restis sur la supracxo de la tero, por purigi cxi tiun; post paso de sep monatoj ili komencos la sercxadon. 15 Kaj kiam iu el la trairantoj de la lando vidos oston de homo, li starigos cxe cxi signon, cxis la enterigantoj enterigos cxin en la Valo de la Homomulto de Gog. 16 Kaj ecx la nomo de la urbo estos Homomulto. Kaj oni purigos la landon.

17 Kaj vi, ho filo de homo, tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Diru al la cxiaspecaj birdoj kaj al cxiuj bestoj de la kampo: Kolektixu kaj venu, kunvenu de cxirkacxe al la bucxado, kiun Mi

faras por vi, al la granda bucxado sur la montoj de Izrael; kaj vi manxos karnon kaj trinkos sangon. 18 Karnon de fortuloj vi manxos, kaj sangon de princoj de la tero vi trinkos, kiel de virexafoj, cxaafidoj, kaproj, kaj bovoj, cxiuj bone grasigitaj. 19 Kaj vi manxos grasacxon cxissate, kaj vi trinkos sangon cxisebrie de Mia bucxofero, kiun Mi bucxis por vi. 20 Kaj cxe Mia tablo vi satixos de cxevaloj kaj rajdantoj, de fortuloj kaj cxiaspecaj militistoj, diras la Sinjoro, la Eternulo. 21 Kaj Mi montros Mian majeston inter la nacioj, kaj cxiuj nacioj vidos Mian juxxon, kiun Mi faris, kaj Mian manon, kiun Mi metis sur ilin. 22 Kaj la domo de Izrael ekscios, ke Mi estas la Eternulo, ilia Dio, de tiu tempo kaj plue. 23 Kaj la nacioj ekscios, ke la domo de Izrael estis forkondukita en kaptitecon pro siaj malbonagoj; pro tio, ke ili perfidis Min, Mi kacxis Mian vizacxon antacx ili kaj transdonis ilin en la manojn de iliaj malamikoj, kaj ili cxiuj falis de glavo. 24 Konforme al ilia malpureco kaj al iliaj krimoj Mi agis kun ili, kaj Mi kacxis antacx ili Mian vizacxon.

25 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Nun Mi revenigos la forkaptitojn de Jakob, Mi kompatos la tutan domon de Izrael, kaj Mi fervoros pri Mia sankta nomo. 26 Kaj ili konscios sian malhonoron, kaj cxiujn siajn perfidojn, kiujn ili faris kontracx Mi, kiam ili sidos sendancxere sur sia tero kaj neniu ilin timigos; 27 kiam Mi revenigos ilin el inter la popoloj kaj kolektos ilin el la landoj de iliaj malamikoj kaj montros sur ili Mian sanktecon antacx la okuloj de la multaj popoloj. 28 Kaj ili ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas ilia Dio, kiam, dispelinte ilin inter la naciojn, Mi rekolektos ilin en ilian landon kaj neniu plu restigos tie. 29 Kaj Mi ne plu kacxos Mian vizacxon antacx ili, kiam Mi elvercxos Mian spiriton sur la domon de Izrael, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 40

1 En la dudek-kvina jaro de nia forkaptiteco, en la komenco de la jaro, en la deka tago de la monato, en la dek-kvara jaro post la disbato de la urbo, cxuste en tiu tago aperis super mi la mano de la Eternulo kaj venigis min tien. 2 En Dia vizio Li venigis min en la landon de Izrael, kaj starigis min sur tre alta monto, sur kiu sude estis kvazacx konstruacxo de urbo. 3 Kaj Li venigis min tien, kaj jen mi ekvidis viron, kies aspekto estis kiel aspekto de kupro; en la mano li havis fadenan cxnureton kaj mezurstangon, kaj li staris cxe pordego. 4 Kaj tiu viro ekparolis al mi: Ho filo de homo, rigardu per viaj okuloj, acxskultu per viaj oreloj, kaj atentu per via koro cxion, kion mi montros al vi; cxar vi estas venigita cxi tien, por ke mi tion montru al vi. cxion, kion vi vidos, raportu al la domo de Izrael.

5 Kaj jen mi ekvidis muron ekster la domo cxirkacxe, kaj en la mano de la viro estis mezurstango, havanta la longon de ses ulnoj kun aldono po manlarcxo por cxiu ulno; kaj li mezuris sur tiu konstruacxo unu stangon lacxlarcxe kaj unu stangon lacxalte. 6 Kaj li aliris al la pordego, kiu estis turnita orienten, kaj supreniris sur cxia extuparo; kaj li mezuris sur unu sojlo de la pordego la larcxon de unu stango kaj sur la dua sojlo la larcxon de unu stango. 7 Kaj en la flankaj cxambretoj li mezuris unu stangon da longo kaj unu stangon da larcxo, kaj inter la cxambretoj kvin ulnojn; kaj sur la sojlo de la pordego apud la portiko, kondukanta al la interna pordego, ankacx unu stangon. 8 Kaj en la portiko de la interna pordego li mezuris unu stangon. 9 En la portiko de la pordego li mezuris ok ulnojn kaj sur cxiaj kolonoj du ulnojn; la portiko de la pordego estis interne de la konstruacxo. 10 Da flankaj cxambretoj cxe la orienta pordego estis tri sur unu flanko kaj tri sur la alia flanko; cxiuj tri havis unu mezuron, kaj ankacx la ambacxflankaj

kolonoj havis unu mezuron. 11 Li mezuris la larcxon de la enirejo de la pordego, dek ulnojn; lacxlonge de la pordego li mezuris dek tri ulnojn. 12 La spaco antacx la cxambretoj estis po unu ulno sur ambacx flankoj, kaj la cxambretoj havis po ses ulnoj sur ambacx flankoj. 13 Kaj li mezuris la pordegon de la tegmento de unu cxambreto cxis la tegmento de la dua cxambreto, dudek kvin ulnojn lacxlarcxe; unu pordo estis kontrakx la alia pordo. 14 Kaj en la kolonoj li kalkulis sesdek ulnojn, en la kolonoj de la korto kaj de la pordego cxirkacxe. 15 Kaj de la antacxo de la pordego de la eniro cxis la antacxo de la interna portiko de la pordego estis kvindek ulnoj. 16 Kaj kovritaj fenestroj estis en la flankaj cxambretoj kaj en la vestibloj kun direkto internen, cxirkacxe de la pordego; tiel ankacx en la vestibloj la fenestroj estis direktitaj cxe cxiuj flankoj internen, kaj sur la kolonoj estis pentritaj palmoj.

17 Kaj li venigis min sur la korton eksteran; kaj tie mi ekvidis cxambrojn kaj pavimon, faritan cxirkacxe cxe la korto; tridek cxambroj estis sur la pavimo. 18 La pavimo estis flanke de la pordegoj; lacxlonge de la pordegoj la pavimo estis pli malalte. 19 Kaj li mezuris la larcxon deloke de la malsupra pordego cxis la ekstera rando de la interna korto, cent ulnojn orienten kaj norden. 20 Li mezuris ankacx la longon kaj la larcxon de la norden turnita pordego de la ekstera korto. 21 Kaj da flankaj cxambretoj estis ambacxflanke po tri; kaj cxiaj kolonoj kaj portikoj havis la saman mezuron, kiel cxe la unua pordego: kvindek ulnojn da longo kaj dudek kvin ulnojn da larcxo. 22 cxiaj fenestroj kaj vestibloj kaj palmornamoj havis la saman mezuron, kiel la pordego turnita orienten; per sep cxtupoj oni levicxadis sur cxin; kaj antacx cxi estis cxia vestiblo. 23 Kaj la pordegoj de la interna korto estis kontrakx la pordegoj norda kaj orienta; kaj li mezuris de pordego cxis pordego cent ulnojn. 24 Kaj li kondukis min suden; kaj jen estis pordego turnita suden; kaj li mezuris cxiajn kolonojn kaj vestiblojn, kaj ilia mezuro estis la sama, kiel cxe la aliaj. 25 Kaj fenestrojn kaj vestiblojn cxirkacxe cxi havis tiajn samajn, kiel tiuj fenestroj; la longo de la pordego estis kvindek ulnoj, kaj la larcxo dudek kvin ulnoj. 26 Kaj por supreniri cxi havis sep cxtupojn, kaj iliaj vestibloj estis antacx ili, kaj palmornamojn cxiaj kolonoj havis po unu sur unu flanko kaj unu sur la alia flanko. 27 Ankacx cxe la interna korto estis pordego turnita suden; kaj li mezuris de unu pordego al la alia, turnita suden, cent ulnojn.

28 Kaj li venigis min sur la internan korton tra la suda pordego; kaj li mezuris cxe la suda pordego la saman mezuron. 29 Kaj cxiaj cxambretoj kaj kolonoj kaj portikoj havis la saman mezuron, kiel tiuj; kaj fenestrojn cxi kaj cxiaj portikoj havis cxirkacxe; cxio havis la longon de kvindek ulnoj kaj la larcxon de dudek kvin ulnoj. 30 Kaj la portikoj cxirkacxe havis la longon de dudek kvin ulnoj kaj la larcxon de kvin ulnoj. 31 Estis ankacx portiko al la ekstera korto, kaj palmornamoj sur la kolonoj, kaj ok cxtupoj por levicxo. 32 Kaj li venigis min sur la intenon korton al la orienta flanko; kaj li mezuris cxe la pordego la samajn mezurojn, kiel cxe la aliaj. 33 Kaj cxiaj cxambretoj kaj kolonoj kaj portikoj havis la samajn mezurojn; kaj fenestrojn cxi kaj cxiaj portikoj havis cxirkacxe; cxio havis la longon de kvindek ulnoj kaj la larcxon de dudek kvin ulnoj. 34 Estis ankacx portiko al la ekstera korto, kaj palmornamoj sur la kolonoj ambacxflanke, kaj ok cxtupoj por levicxo. 35 Kaj li venigis min al la norda pordego; kaj li mezuris tie tiajn samajn mezurojn. 36 cxi havis cxambretojn, kolonojn, kaj portikojn, kaj fenestrojn cxirkacxe; cxio havis la longon de kvindek ulnoj kaj la larcxon de dudek kvin ulnoj. 37 Kaj cxiaj kolonoj staris en la direkto al la ekstera korto, kaj palmornamoj estis sur la kolonoj ambacxflanke, kaj ok cxtupoj por levicxo.

38 Estis ankacx cxambro kun sia enirejo apud la kolonoj cxe la pordegoj; tie oni lavadis la bruloferon. 39 En la portiko de la pordego staris du tabloj sur unu flanko kaj du tabloj sur la dua flanko, por buxi sur ili la bruloferon, pekoferon, kaj kulpoferon. 40 cxe la ekstera flanko apud la enirejo de la norda pordego staris du tabloj, kaj cxe la dua flanko, apud la portiko de la pordego, staris ankacx du tabloj. 41 Kvar tabloj unuflanke kaj kvar tabloj aliaflanke staris cxe la flankoj de la pordego: ok tabloj, sur kiuj oni buxadis. 42 Kaj kvar tabloj por bruloferoj estis el cxirkacxhakitaj cxtonoj, kaj havis la longon de unu ulno kaj duono kaj la larxcon de unu ulno kaj duono kaj la alton de unu ulno; sur ili oni kucxigadis la ilojn, per kiuj oni buxadis la bruloferon kaj aliajn oferojn. 43 Kaj listeloj, havantaj la larxcon de unu manplato, estis cxe la muroj de la domo cxirkacxe; kaj sur la tablojn oni metadis la viandon de la ofero. 44 Ekstere de la interna pordego estis cxambroj por kantistoj, cxe la interna korto, flanke de la norda pordego; ili estis turnitaj per sia vizacxa flanko suden, sed unu, flanke de la orienta cxambro, estis turnita norden. 45 Kaj li diris al mi: cxi tiu cxambro, kiu estas turnita suden, estas por la pastroj, kiuj plenumas la servadon en la domo; 46 kaj la cxambro, kiu estas turnita per sia vizacxa flanko norden, estas por la pastroj, kiuj plenumas la servadon cxe la altaro: tio estas la filoj de Cadok, kiuj solaj el la idoj de Levi povas alproksimicxi al la Eternulo, por servi al Li. 47 Kaj li mezuris la korton: cxi havis la longon de cent ulnoj kaj la larxcon de cent ulnoj, cxi estis kvadrata; kaj la altaro staris antacx la domo.

48 Kaj li venigis min en la vestiblon de la domo; kaj li mezuris cxe kolono de la portiko kvin ulnojn cxe unu flanko kaj kvin ulnojn cxe la dua flanko; kaj la larxco de la pordego estis tri ulnoj cxe unu flanko kaj tri ulnoj cxe la dua flanko. 49 La longo de la portiko estis dudek ulnoj, kaj la larxco dek unu ulnoj, kaj cxi havis extupojn por supreniri; kaj la kolonoj havis bazacxojn, unu cxe unu flanko kaj unu cxe la alia flanko.

Cxapitro 41

1 Kaj li venigis min en la templon; kaj li mezuris cxe la kolonoj ses ulnojn da larxco cxe unu flanko kaj ses ulnojn da larxco cxe la alia flanko, lacxlarcxe de la tabernaklo. 2 La larxco de la pordo estis dek ulnoj, kaj la flankoj de la pordo havis la larxcon de kvin ulnoj cxe unu flanko kaj kvin ulnoj cxe la alia flanko; kaj li mezuris la longon de la templo, kvardek ulnojn, kaj la larxcon, dudek ulnojn. 3 Kaj li eniris internen, kaj mezuris sur la kolono de la pordo du ulnojn kaj sur la pordo mem ses ulnojn; kaj la larxco de la pordo estis sep ulnoj. 4 Kaj li mezuris en la longo de la templo dudek ulnojn kaj en la larxco dudek ulnojn en la interna parto de la templo; kaj li diris al mi: cxi tio estas la plejsanktejo. 5 Kaj li mezuris la muron de la domo, kiu havis ses ulnojn da diko, kaj la larxco de la flankaj galerioj cxirkacxe de la tuta domo estis kvar ulnoj. 6 Kaj la flankaj galerioj, unu apud la alia, havis la longon de tridek tri futoj, kaj limicxis per la muro, kiu estis cxe la domo por la galerioj cxirkacxe, por ke ili estu kunigitaj inter si, sed ne kunigitaj kun la muro de la domo. 7 Kaj la larxco kaj amplekso de la flankaj galerioj estis des pli grandaj ju pli alte; cxar ankacx la domo estis ju pli alte des pli ampleksa cxiuflanke, kaj supre la domo estis pli larxsa; kaj el la malsupra galerio oni povis iri en la supran tra la meza. 8 Kaj mi vidis cxe la domo cxirkacxe altacxon, kiu estis la fundamento por la galerioj kaj havis la larxcon de tuta stango de ses ulnoj. 9 La larxco de la muro de la galerio ekstere estis kvin ulnoj, kaj libera loko kondukis al la galerioj de la domo. 10 Kaj la interspaco inter la ofica cxambroj, kiuj estis cxiuflanke cxirkacx la domo, estis dudek ulnoj. 11 Kaj estis pordoj el la galerioj al la libera loko, unu pordo turnita norden kaj unu pordo suden; la larxco de la libera loko estis kvin ulnoj

cxirkacxe. 12 La konstruacxo, kiu estis turnita al la placo okcidenten, havis la larcxon de sepdek ulnoj; kaj la muro de la konstruacxo havis la larcxon de kvin ulnoj cxiuflanke, kaj cxia longo estis naxdek ulnoj. 13 Kaj li mezuris la longon de la domo, cent ulnojn; kaj la placo kaj la konstruacxo kaj cxiaj muroj havis ankacx la longon de cent ulnoj. 14 Kaj la larcxo de la antacxa flanko de la domo kaj la placo orienta havis ankacx cent ulnojn.

15 Kaj li mezuris la longon de la konstruacxo kontracx la placo, kiu estis malantacxe, kun cxiaj flankaj partoj ambacxflanke, cent ulnojn; ankacx la internan templon kaj la portikojn de la korto. 16 La sojloj kaj la kovritaj fenestroj kaj la galerioj cxirkacxe en siaj tri etacxo kontracx cxiu sojlo estis tabulkovritaj per ligno cxiuflanke, ankacx la tero cxis la fenestroj; kaj la fenestroj estis kovritaj. 17 De la supra parto de la pordo cxis la internaj kaj eksteraj partoj de la domo lacx la tuta muro cxirkacxe, interne kaj ekstere cxio estis lacxmezura. 18 Kaj estis faritaj keruboj kaj palmornamoj; inter unu kerubo kaj la alia estis palmornamo, kaj cxiu kerubo havis du vizacxojn. 19 Kaj homa vizacxo estis turnita al la palmornamo de unu flanko, kaj al la palmornamo de la dua flanko estis turnita vizacxo leonida; tiel estis farite en la tuta domo cxirkacxe. 20 De la tero cxis la supro de la pordo estis skulptitaj la keruboj kaj la palmornamoj, ankacx sur la muro de la templo. 21 La templo havis kvarangulajn fostojn, kaj la tuta aspekto de la sanktejo estis simetria. 22 La ligna altaro havis la alton de tri ulnoj kaj la longon de du ulnoj; cxiaj anguloj kaj cxiaj flankoj estis el ligno. Kaj li diris al mi: cxi tio estas la tablo, kiu staras antacx la Eternulo. 23 Kaj du pordoj estis en la templo kaj en la sanktejo. 24 cxiu pordo havis du fermoplatojn, kiuj ambacx estis moveblaj; du fermoplatojn havis unu pordo, kaj du fermoplatojn havis la dua. 25 Kaj sur ili, sur la pordoj de la templo, trovicxis keruboj kaj palmornamoj similaj al tiuj, kiuj estis sur la muroj; kaj antacx la portiko ekstere estis ligna podio. 26 Kaj kovritaj fenestroj kaj palmornamoj estis cxe ambacx flankoj de la portiko kaj flankpartoj de la domo kaj podioj.

Cxapitro 42

1 Kaj li elkondukis min sur la korton eksteran, kiu estis en norda direkto; kaj li venigis min al la ofica cxambro, kiu estis kontracx la placo kaj kontracx la konstruacxo norde. 2 cxia longo cxis la norda pordo estis cent ulnoj, kaj la larcxo kvindek ulnoj. 3 Kontracx la dudek ulnoj de la interna korto kaj kontracx la pavimo de la ekstera korto estis galerio apud galerio trietacxe. 4 Kaj antacx la ofica cxambroj estis pasejo, havanta la larcxon de dek ulnoj kaj internen unu ulnon; iliaj pordoj malfermicxadis norden. 5 La supraj cxambroj estis malpli ampleksaj, cxar la galerioj iom deprenis de ili kompare kun la malsupraj kaj mezaj partoj de la konstruacxo. 6 cxar ili estis trietacxaj kaj ili ne havis kolonojn kiel la kolonoj de la kortoj, tial ili estis malgrandigitaj kompare kun la malsupraj kaj mezaj, komencante de la tero. 7 Kaj la muro ekster la ofica cxambroj, en la direkto al la ekstera korto, havis antacx la cxambroj la longon de kvindek ulnoj. 8 cxar la longo de la cxambroj, turnitaj al la ekstera korto, estis kvindek ulnoj, tial la spaco antacx la templo estis cent ulnoj. 9 Kaj malsupre por tiuj cxambroj estis enirejo de oriente, por ke oni povu veni al ili el la ekstera korto. 10 Lacxlarcxe de la muro de la korto en la direkto al oriente, antacx la placo kaj antacx la konstruacxo estis cxambroj. 11 Kaj pasejo antacx ili estis tia same, kiel antacx la cxambroj, kiuj estis norde, kaj tiaj samaj estis ilia longo kaj larcxo, cxiaj iliaj eliroj kaj ilia aranco kaj iliaj pordoj. 12 Kaj simile al la pordoj de la cxambroj turnitaj suden ankacx cxe la orientaj cxambroj estis enira pordo cxe la komenco de la vojo, de tiu vojo, kiu iris lacxlonge de la muro. 13 Kaj li diris al mi: La cxambroj nordaj kaj la cxambroj sudaj,

kiuj estas antacx la placo, estas cxambroj sanktaj, en kiuj la pastroj, starantaj proksime al la Eternulo, konsumas la plej sanktajn oferojn; tie ili kucxigas la plej sanktajn oferojn kaj la farunoferon kaj pekoferon kaj kulpoferon, cxar la loko estas sankta. 14 Kiam la pastroj eniris cxi tien, ili devas ne eliri el la sanktejo sur la eksteran korton, antacx ol ili restigis cxi tie siajn vestojn, en kiuj ili faris la servadon, cxar tiuj vestoj estas sanktaj; ili metu sur sin aliajn vestojn, kaj tiam ili povas iri al lokoj de la popolo.

15 Kiam li finis la mezuradon de la interna domo, li elkondukis min tra la pordego, kiu estis turnita orienten, kaj mezuris la domon cxe cxiuj flankoj. 16 Li mezuris la orientan flankon per la mezura stango, kvincent mezurajn stangojn cxirkacxe. 17 Li mezuris la nordan flankon, ankacx kvincent mezurajn stangojn cxirkacxe. 18 La sudan flankon li mezuris, ankacx kvincent mezurajn stangojn. 19 Li turnis sin al la okcidenta flanko, kaj tie ankacx mezuris kvincent mezurajn stangojn. 20 De kvar flankoj li mezuris; la muro cxirkacxe havis kvincent stangojn da longo kaj kvincent stangojn da larxco, por apartigi la sanktacxon de la nesanktacxo.

Cxapitro 43

1 Kaj li venigis min al la pordego, al tiu pordego, kiu estas turnita orienten. 2 Kaj jen la majesto de la Dio de Izrael estis venanta lacx la orienta vojo; kaj Lia vocxo estis kiel la bruoj de granda akvo; kaj la tero lumicxis de Lia majesto. 3 Tio estis vizio simila al tiu vizio, kiun mi vidis antacxe, kiam mi iris, por antacxdiri pereon al la urbo, kaj vizio simila al tiu, kiun mi vidis cxe la rivero Kebar. Kaj mi cxiotis min vizacxaltere. 4 Kaj la majesto de la Eternulo eniris en la domon tra la pordego, kiu estis turnita orienten. 5 Kaj levis min la spirito, kaj venigis min sur la internan korton; kaj jen la majesto de la Eternulo plenigis la domon. 6 Kaj mi acxdis, ke Iu parolas al mi el la domo, kaj viro staris apud mi. 7 Kaj estis dirite al mi: Ho filo de homo! jen estas la loko de Mia trono, kaj la loko de la plandoj de Miaj piedoj, kie Mi loxos eterne inter la Izraelidoj; kaj la domo de Izrael ne plu malpurigos Mian sanktan nomon, nek ili nek iliaj rexxoj, per sia malcxastado kaj per la kadavracxo de siaj rexxoj sur iliaj altacxo. 8 Ili starigis sian sojlon apud Mia sojlo kaj siajn fostojn apud Miaj fostoj, tie ke nur muro estis inter Mi kaj ili; kaj ili malpurigis Mian sanktan nomon per siaj abomenindacxo, kiujn ili faris; tial Mi pereigis ilin en Mia kolero. 9 Sed nun ili forigos de Mi sian malcxastacxon kaj la kadavracxo de siaj rexxoj, kaj Mi loxos inter ili eterne.

10 Vi, ho filo de homo, montru al la domo de Izrael cxi tiun domon, por ke ili ekhontu pri siaj malbonagoj kaj alkonformigu sin al cxia arancxo. 11 Kaj se ili ekhontos pri cxio, kion ili faris, tiam montru al ili la bildon de la domo, cxian arancxon, cxiajn elirojn kaj enirojn, cxiujn cxiajn manierojn kaj lecxojn, cxiujn cxiajn morojn kaj instrukciojn, kaj priskribu cxion antacx iliaj okuloj, por ke ili observu cxiujn cxiajn instrukciojn kaj lecxojn kaj plenumu ilin. 12 Jen estas la lecxo por la domo: la tuta spaco sur la supro de la monto cxirkacxe estas plejsanktejo; tio estas la lecxo por la domo.

13 Kaj jen estas la mezuroj de la altaro lacx ulnoj, kun aldono po manlarxco por cxiu ulno: la bazo havu unu ulnon kaj la larxco unu ulnon, kaj la listelo cxe cxia rando cxirkacxe havu la larxcon de unu manstrexco; kaj tia estu la dorso de la altaro. 14 Kaj de la bazo sur la tero cxis la malsupra elstaracxo devas esti du ulnoj, kaj la larxco estu unu ulno; kaj de la malgranda elstaracxo cxis la granda elstaracxo estu kvar ulnoj, kaj la larxco unu ulno. 15 Kaj la altaro mem

havu kvar ulnojn, kaj de la altaro levicxu supren kvar kornoj. 16 Kaj la altaro havu dek du ulnojn da longo kaj dek du ulnojn da larxco, cxi estu kvadrata sur cxiuj siaj kvar flankoj. 17 Kaj la elstaracxo havu dek kvar ulnojn da longo kaj dek kvar ulnojn da larxco sur cxiuj siaj kvar flankoj, kaj la listelo cxirkacx cxi havu duonon de ulno, kaj cxia bazo cxirkacxe havu unu ulnon; kaj cxiaj cxtupoj devas esti cxe la orienta flanko.

18 Kaj Li diris al mi: Ho filo de homo! tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Tio estas la lecxoj por la altaro por tiu tago, kiam oni konstruos cxin, por alportadi sur cxi bruloferojn kaj aspergadi cxin per sango. 19 Kaj al la pastroj Levidoj el la idaro de Cadok, kiuj alproksimicxos al Mi, por servi al Mi, diras la Sinjoro, la Eternulo, donu bovidon kiel pekoferon. 20 Kaj prenu iom el cxia sango, kaj cxprucigu sur cxiajn kvar kornojn kaj sur la kvar angulojn de la elstaracxo kaj sur la listelon cxirkacxe; kaj per tio vi cxin purigos kaj pekliberigos. 21 Poste prenu la pekoferan bovidon, kaj forbruligu cxin sur aparta loko de la domo ekster la sanktejo. 22 Kaj en la sekvanta tago alportu virkapron sendifektan kiel pekoferon; kaj oni pekliberigu la altaron tiel same, kiel oni pekliberigis per la bovido. 23 Kiam vi finos la pekliberigon, alportu bovidon sendifektan, kaj sendifektan virxafon el la cxafoj; 24 kaj alportu ilin antacx la Eternulon, kaj la pastroj cxtu sur ilin salon kaj faru el ili bruloferon al la Eternulo. 25 Dum sep tagoj alportu cxiutage pekoferan kapron; kaj ili alportu po unu bovido el la bovoj kaj po unu virxrafo el la cxafoj, sendifektajn. 26 Dum sep tagoj oni pekliberigu la altaron kaj purigu cxin kaj konsekru cxin. 27 Kiam finicxos tiuj tagoj, komencante de la oka tago kaj plue, la pastroj farados sur la altaro viajn bruloferojn kaj viajn pacoferojn; kaj Mi estos favora al vi, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 44

1 Kaj li venigis min denove al la ekstera pordego de la sanktejo, al tiu, kiu estis turnita orienten; sed cxi estis cxlosita. 2 Kaj la Eternulo diris al mi: cxi tiu pordego estos cxlosita, kaj oni cxin ne malfermu, kaj neniuj iru tra cxi; cxar la Eternulo, Dio de Izrael, eniris tra cxi, tial cxi restu cxlosita. 3 Nur la princo, la princo povas sidi en cxi, por mancxu panon antacx la Eternulo; tra la portiko de la pordego li eniru, kaj lach la sama vojo li eliru. 4 Kaj li venigis min al la domo tra la norda pordego; kaj mi ekvidis, ke jen la majesto de la Eternulo plenigis la domon de la Eternulo; kaj mi cxtetis min vizacxaltere. 5 Kaj la Eternulo diris al mi: Ho filo de homo, atentu per via koro, rigardu per viaj okuloj, kaj acxskultu per viaj oreloj cxion, kion Mi diras al vi pri cxiuj lecxoj de la domo de la Eternulo kaj pri cxiuj cxiaj instrukcioj; kaj atentu la eniron en la domon kaj cxiujn elirojn el la sanktejo. 6 Kaj diru al la malobeema domo de Izrael: Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Suficxaj estu por vi cxiuj viaj abomenindacxo, ho domo de Izrael. 7 Vi venigis aligentulojn kun necirkumcidita koro kaj necirkumcidita karno, ke ili estu en Mia sanktejo, por malsanktigi Mian domon; vi alportadis Mian panon, grasacxon, kaj sangon, kaj rompadis Mian interligon per cxiuj viaj abomenindacxo. 8 Vi ne plenumadis mem Mian sanktan servadon, sed vi faris ilin plenumantoj de Mia servado en Mia sanktejo. 9 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Neniu aligentulo kun necirkumcidita koro kaj necirkumcidita karno eniru en Mian sanktejon, ecx el tiuj aligentuloj, kiuj loxas inter la Izraelidoj. 10 Sed la Levidoj, kiuj malproksimicxis de Mi, kiam la Izraelidoj erarvadis, kaj kiuj perfidis Min, por sekvi siajn idolojn, ili estu punataj pro siaj malbonagoj. 11 Ili estos en Mia sanktejo servistoj, havantaj sian oficon cxe la pordegoj de la domo, simplaj servistoj en la domo; ili bucxados por la popolo la bruloferon kaj bucxoferon, kaj ili staros antacx la homoj, por servi ilin. 12 Pro tio, ke ili servis

ilin antacx iliaj idoloj kaj estis por la Izraelidoj logilo al malbonagoj, pro tio Mi levis Mian manon sur ilin, diras la Sinjoro, la Eternulo, kaj ili estu punataj pro siaj malbonagoj. 13 Ili ne alproksimicxu al Mi, por fari pastran servadon antacx Mi kaj por aliri al cxiuj Miaj sanktacxo, al la plejsanktejo; ili portu sur si sian malhonoron, kaj siajn abomenindacxojn, kiujn ili faris. 14 Mi destinis por ili esti servistoj en la domo por cxiuj laboroj en cxi, kaj por cxio, kio estas farata en cxi.

15 Sed la pastroj Levidoj, filoj de Cadok, kiuj plenumadis la servadon en Mia sanktejo en la tempo, kiam la Izraelidoj defalis de Mi, ili alproksimicxadu al Mi, por servi al Mi; ili staru antacx Mi, por alporti al Mi grasacxon kaj sangon, diras la Sinjoro, la Eternulo. 16 Ili eniradu en Mian sanktejon, ili alproksimicxadu al Mia tablo, por servi al Mi, kaj ili plenumadu antacx Mi la servan oficon. 17 Kiam ili eniros en la pordegon de la interna korto, ili metu sur sin tolajn vestojn; kaj lanacxo ne devas esti sur ili, kiam ili servos en la pordego de la interna korto kaj en la domo. 18 Tola kapornamo estu sur ilia kapo, kaj linaj pantalonoj sur iliaj lumboj; ili ne zonu sin en cxvito. 19 Kaj kiam ili devos eliri sur la eksteran korton, sur la eksteran korton al la popolo, ili demetu de si siajn vestojn, en kiuj ili servis, kaj deponu ilin en la sanktaj cxambroj, kaj ili metu sur sin aliajn vestojn, por ke ili ne sanktigu la popolon per siaj vestoj. 20 Sian kapon ili ne razu, kaj ili ankacx ne lasu libere kreski siajn harojn, sed ili pritendu sian kapon. 21 Vinon trinku neniu el la pastroj, kiam ili devas iri en la internan korton. 22 Vidvinon acx eksedzinon ili ne prenu al si kiel edzinon; sed nur virgulinon el la idaro de la domo de Izrael, acx vidvinon, kiu vidviniĝis de pastro, ili prenu. 23 Mian popolon ili devas instrui distingi inter sanktacxo kaj nesanktacxo, inter malpuracxo kaj puracxo. 24 En disputa afero ili staricxu por juxti, kaj ili juxtu lacx Mia juro; Mian instruon kaj Miajn lecxojn pri cxiuj Miaj festoj ili observu, kaj Miajn sabatojn ili tenu sankte. 25 Al homo mortinta ili ne aliru, por ne faricxi malpura; nur por la patro acx la patrino, por filo acx filino, por frato acx needzinigita fratino ili povas sin malpurigi. 26 Kaj kiam tia pastro repuricxos, oni kalkulu al li sep tagojn. 27 Kaj en la tago, kiam li venos en la sanktejon, en la internan korton, por servi en la sanktejo, li alportu sian pekoferon, diras la Sinjoro, la Eternulo. 28 Kaj ilia heredacxo estu tio, ke Mi estas ilia heredacxo; terposedacxon ne donu al ili en Izrael: Mi estas ilia posedacxo. 29 La farunoferojn, pekoferojn, kaj kulpoferojn ili mancxu; kaj cxio anatemita en Izrael apartenu al ili. 30 Kaj la unuaacxo el cxio unuenaskita, kaj cxiaj oferdonoj el cxiuj viaj oferdonoj apartenu al la pastroj; kaj la unuaacxon de via pasto donu al la pastroj, por ke beno estu super via domo. 31 cxian kadavracxon acx discxiritacxon el la birdoj acx el la brutoj la pastroj ne mancxu.

Cxapitro 45

1 Kiam vi lote dividos la teron en heredacxojn, tiam apartigu oferdonon al la Eternulo, sanktan terpecon, havantan la longon de dudek kvin mil mezurstangoj kaj la larcon de dek mil; tiu loko estu sankta en cxiuj siaj limoj cxirkacxe. 2 El cxi devas esti por la sanktejo kvadrato de kvincent mezuroj cxiufanke, kaj kvindek ulnoj cxirkacxe kiel libera placo por cxi. 3 Per tiu mezuro mezuru la longon de dudek kvin mil kaj la larcon de dek mil; sur tiu loko estos la sanktejo, la plejsanktacxo. 4 La cetera parto de la sankta tero apartenu al la pastroj, kiuj servas en la sanktejo, kiuj alproksimicxas al la Eternulo, por servi al Li; cxi estu por ili kiel loko por domoj, kaj estu konsekrita al la sanktejo. 5 Dudek kvin mil ulnoj da longo kaj dek mil ulnoj da larco estu por la Levidoj, kiuj servas en la domo; dudek cxambroj estu tie ilia posedacxo. 6 Kaj kiel posedacxon de la urbo apartigu kvin mil da larco kaj dudek kvin mil da longo kontracx la

sankta terpeco: cxi apartenu al la tuta domo de Izrael. 7 Kaj al la princo donu parton ambacxflanke apud la sankta terpeco kaj apud la urba posedacxo, sur la okcidenta flanko okcidenten kaj sur la orienta flanko orienten; cxia longo devas esti tia sama, kiel de unu el tiuj partoj de la okcidenta limo cxis la orienta. 8 Tio estos lia tero, lia terposedacxo en Izrael, por ke Miaj princoj ne plu premu Mian popolon; kaj la ceteran teron oni donu al la domo de Izrael lacx iliaj triboj.

9 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Suficxe estas por vi, ho princoj de Izrael; forigu la perfortadon kaj rabadon, agu juste kaj virte, cxesigu vian persekutadon kontracx Mia popolo, diras la Sinjoro, la Eternulo. 10 cxusta pesilo, cxusta cxutmezurilo, kaj cxusta vercxmezurilo estu cxe vi. 11 La efo kaj la bat'o devas havi egalan amplekson, tiel, ke la bat'o entenu dekonon de cxomero kaj la efo ankacx dekonon de cxomero: lacx la cxomero oni fiksi ilian amplekson. 12 La siklo devas enteni dudek gerojn; dudek sikloj, dudek vin sikloj, kaj dek kvin sikloj estu por vi unu min'o. 13 Jen estas la oferdono, kiun vi devas alportadi: sesono de efo el cxomero da tritiko, kaj sesono de efo el cxomero da hordeo. 14 Kaj la lecxo pri la oleo estas: bat'o da oleo; bat'o estas dekono de kor'o; dek bat'oj faras cxomeron, cxar cxomero entenas dek bat'ojn. 15 Kaj unu cxafidon oni donu el ducento da cxafoj de pacxtejo de Izrael. Tio estos farunofero, brulofero, kaj pacofero, por pekliberigo por ili, diras la Sinjoro, la Eternulo. 16 La tuta popolo de al lando alportadu tian oferdonon al la princo de Izrael. 17 Kaj la princo devas zorgi pri la bruloferoj, farunofero, kaj vercxofero en la festoj, monatkomencoj, kaj sabatoj, en cxiuj festoj de la domo de Izrael; li devas alportadi la pekoferon, la farunoferon, la bruloferon, kaj la pacoferon, por atingi pekliberigon por la domo de Izrael.

18 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: En la unua tago de la unua monato prenu sendifektan bovidon, kaj pekliberigu la sanktejon. 19 Kaj la pastro prenu iom el la sango de la pekofero, kaj cxprucigu sur la fostojn de la domo kaj sur la kvar angulojn de la elstaracxo de la altaro kaj sur la fostojn de la pordego de la interna korto. 20 Tion saman faru en la sepa tago de la monato por cxiu, kiu pekis pro eraro acx pro naiveco; kaj tiamaniere pekliberigu la domon. 21 En la dek-kvara tago de la unua monato estu cxe vi Pasko, festo septaga, en kiu oni devas mancx macojn. 22 Kaj la princo en tiu tago devas alporti pro si kaj pro la tuta popolo de la lando bovon kiel propekan oferon. 23 Kaj dum la sep tagoj de la festo li alportadu bruloferon al la Eternulo, po sep bovoj kaj po sep vircxafoj sendifektaj cxiutage dum la sep tagoj, kaj po unu virkapro kiel pekoferon cxiutage. 24 Kaj da farunofero li alportos po unu efo por cxiu bovo, kaj po unu efo por cxiu vircxafato, kaj po unu hino da oleo por cxiu efo. 25 En la dek-kvina tago de la sepa monato, en la festo, li faru tion saman dum sep tagoj: tian saman pekoferon, bruloferon, farunoferon, kaj oleon.

Cxapitro 46

1 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La pordego de la interna korto, kiu estas turnita al oriento, estu cxlosita dum la ses laboraj tagoj, sed en la tago sabata cxi estu malfermita, kaj ankacx en la monatkomenco cxi estu malfermita. 2 Kaj la princo eniros tra la portiko de la pordego el ekstere, kaj staricxos cxe la fosto de la pordego; kaj la pastroj faros lian bruloferon kaj lian pacoferon; kaj li adorklinicxos sur la sojlo de la pordego kaj eliros; sed la pordego ne estos ne estos cxlosita cxis vespero. 3 La popolo de la lando adorklinicxos antacx la Eternulo cxe la enirejo de tiu pordego

en la sabatoj kaj en la monatkomencoj. 4 La brulofero, kiun la princo alportos al la Eternulo en sabato, estos: ses sendifektaj cxafidoj kaj unu sendifekta vircxafo; 5 kaj da farunofero unu efo por la vircxafo, kaj da farunofero por la cxafidoj tiom, kiom povas doni lia mano, kaj po unu hino da oleo por cxiu efo. 6 En la tago de la monatkomenco: sendifekta bovido kaj ses cxafidoj kaj sendifekta vircxafo; 7 kaj farunoferon li faru: unu efon por la bovido, kaj unu efon por la vircxafo, kaj por la cxafidoj tiom, kiom povas doni lia mano, kaj po unu hino da oleo por cxiu efo. 8 Kiam la princo venos, li devas eniri tra la portiko de la pordego, kaj lacx la sama vojo li devas eliri. 9 Kaj kiam la popolo de la lando venos antacx la Eternulon en la festoj, tiam tiuj, kiuj eniris tra la norda pordego, por adorklinikxi, devas eliri tra la suda pordego, kaj tiuj, kiuj eniris tra la suda pordego, devas eliri tra la norda pordego; oni devas ne iri returne tra tiu pordego, tra kiu oni eniris, sed oni devas eliri tra la kontrakxa. 10 Kaj la princo estos inter ili: kiam ili eniros, li ankacx eniros, kaj kiam ili eliros, li ankacx eliros. 11 En la festoj kaj en la solenaj tagoj la farunofero devas esti unu efo por la bovido, kaj unu efo por la vircxafo, kaj por la cxafidoj tiom, kiom povas doni lia mano, kaj po unu hino da oleo por cxiu efo. 12 Kiam la princo alportos al la Eternulo memvolan bruloferon acx memvolan pacoferon, tiam oni devas malfermi antacx li la pordegon, turnitan al oriento, kaj li faros sian bruloferon acx sian pacoferon tiel, kiel li faras cxin en la tago sabata; poste li eliros, kaj post lia eliro oni cxlosos la pordegon. 13 Unujaran cxafidon sendifektan li alportu kiel bruloferon cxiutage al la Eternulo; cxiumatene li alportu cxin. 14 Kaj farunoferon li alportu kune kun cxi cxiumatene: sesonon de efo, kaj trionon de hino da oleo, por cxprucigi sur la farunon; tio devas esti la porpcxiama lecxo pri la farunofero al la Eternulo. 15 Tiamaniere oni alportu cxiumatene la cxafidon kaj la farunoferon kaj la oleon, kiel konstantan bruloferon.

16 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Se la princo donos donacon al iu el siaj filoj, cxi faricxu heredacxo por liaj filoj; tio estu ilia hereda posedacxo. 17 Sed se li donos donacon el sia heredacxo al unu el siaj sklavo, cxi apartenu al li cxis la jaro de libereco, kaj poste cxi revenu al la princo; nur la heredacxo donacita al liaj filoj devas resti cxe ili. 18 La princo ne prenu ion el la heredacxo de la popolanoj, elpremante ilin el ilia terposedacxo: nur el sia terposedacxo li povas doni heredon al siaj filoj, por ke neniuj el Mia popolo estu elpucxita el sia terposedacxo.

19 Kaj li venigis min tra la enirejo, kiu estis flanke de la pordego, al la sanktaj cxambroj, kiuj apartenas al la pastroj kaj kiuj estas turnitaj norden; kaj jen mi tie vidis lokon cxe la rando okcidente. 20 Kaj li diris al mi: cxi tie estas la loko, kie la pastroj devas kuiri la kulpoferon kaj la pekoferon kaj kie ili devas baki la farunoferon, ne alportante tion sur la eksteran korton, por ne sanktigi la popolon. 21 Kaj li elkondukis min sur la eksteran korton, kaj alkondukis min al la kvar anguloj de la korto; kaj mi vidis, ke en cxiu angulo de la korto trovicxas ancoracx korto. 22 En la kvar anguloj de la korto trovicxis aldonaj kortetoj, havantaj la longon de kvardek ulnoj kaj la larxon de tridek; la saman mezuron havis cxiaj kvar kortetoj. 23 Kaj mureto estis cxirkacxe, cxirkacx cxiaj kvar, kaj kuirlokoj estis aranxigitaj malsupre cxe tiuj muretoj cxirkacxe. 24 Kaj li diris al mi: Jen estas la kuirejoj, kie la servistoj de la domo devas kuiri la oferojn de la popolo.

Cxapitro 47

1 Kaj li revenigis min al la pordo de la domo; kaj mi ekvidis, ke jen el sub la sojlo de la domo fluas akvo orienten, cxar la vizacxa flanko de la domo estis turnita orienten; kaj la akvo fluis el sub la dekstra flanko de la domo al la suda flanko de la altaro. 2 Kaj li elkondukis min tra la

norda pordego, kaj kondukis min laxe ekstera vojo al la ekstera pordego, turnita orienten; kaj jen la akvo fluas el la dekstra flanko. 3 Kiam la viro iris orienten, li havis en sia mano mezurcxnuron, kaj li mezuris mil ulnojn, kaj transpasigis min trans la akvon, kiu estis alta cxis la maleoloj. 4 Kaj li mezuris ankoracx mil ulnojn, kaj transpasigis min trans la akvon; la akvo estis alta cxis la genuoj. Kaj li mezuris ankoracx mil, kaj transpasigis min trans la akvon, kiu estis alta cxis la lumboj. 5 Kiam li mezuris ankoracx mil, estis jam torento, kiun mi ne povis transiri; cxar la akvo estis tro alta, oni devis cxin transnaxi, sed transiri la torenton oni ne povis. 6 Kaj li diris al mi: cxu vi vidis, ho filo de homo? Kaj li kondukis min returne al la bordo de la torento. 7 Kiam mi revenis, mi vidis, ke sur la bordo de la torento estas jam tre multe da arboj sur ambacx flankoj. 8 Kaj li diris al mi: cxi tiu akvo, kiu eliras el la orienta regiono, iros malsupren en la stepon, kaj venos en la maron; kiam cxi trovicxos en la maro, tiam sanicxos la akvo. 9 Kaj cxiu vivanta estacxo, kiu rampas tie, kie pasas la torentoj, revivicxos, kaj estos tre multe da ficxo; cxar tien venos cxi tiu akvo, kaj cxio sanicxos kaj revivicxos, kien venos la torento. 10 Kaj staros apud cxi ficxkaptistoj de En-Gedi cxis En-Eglaim, kaj ili etendos tie retojn; iliaj ficxo estas tiaspecaj, kiel la ficxo de la Granda Maro, kaj tre multe. 11 Sed cxiaj marcxo kaj marcxetoj ne sanicxos, ili estos destinitaj por salo. 12 Kaj apud la torento sur ambacx bordoj kreskos cxiaspecaj mancxacxdonantaj arboj; ne velkos iliaj folioj, kaj ne forfinicxos iliaj fruktoj; cxiumonate ili donos novajn fruktojn, cxar la akvo por ili fluas el la sanktejo; kaj iliaj fruktoj estos uzataj kiel mancxacxo, kaj iliaj folioj kiel kuracilo.

13 Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Jen estas la limoj, laxe kiuj vi devas dividi heredige la teron al la dek du triboj de Izrael: al Jozef duoblan parton. 14 Kaj dividu cxin al cxiaj egale; cxar per levo de la mano Mi promesis doni cxin al viaj patroj, tial cxi tiu tero faricxos via hereda posedacxo. 15 Jen estas la limo de la lando: sur la norda rando, komencante de la Granda Maro, cxi iras tra cxetlon en la direkto al Cedad; 16 tra cxamat, Berota, Sibraim, kiu estas inter la limo de Damasko kaj la limo de cxamat, cxis cxacer-Ticxon, kiu trovicxas cxe la limo de cxavran. 17 Kaj la limo estos de la maro cxis cxacar-Enan apud la limo de Damasko, kaj cxis la norda Cafon kaj la limo de cxamat. Tio estas la rando norda. 18 Kaj la orientan randon mezuru inter cxavran kaj Damasko, inter Gilead kaj la lando de Izrael, laxe Jordan, de la limo cxis la orienta maro; tio estas la rando orienta. 19 La suda rando estas de Tamar cxis la Akvo de Malpaco apud Kadecx, laxe la torento cxis la Granda Maro; tio estas la rando suda. 20 La okcidenta rando estas la Granda Maro, cxis la komenco de cxamat; tio estas la rando okcidenta. 21 Kaj dividu inter vi cxi tiun landon laxe la triboj de Izrael. 22 Kaj dividu cxin lote al vi, kaj ankacx al la fremduloj, kiuj loxas inter vi kaj kiuj naskis infanojn inter vi; ili devas esti por vi kiel indicxenoj inter la Izraelidoj, kune kun vi ili devas ricevi lote heredan posedacxon inter la triboj de Izrael. 23 En tiu tribo, inter kiu eklocxis la fremdulo, tie donu al li lian heredan posedacxon, diras la Sinjoro, la Eternulo.

Cxapitro 48

1 Jen estas la nomoj de la triboj: de la norda rando laxe la vojo al cxetlon, en la direkto al cxamat, cxacar-Enan, norde de la limo de Damasko cxi cxamat; cxi tiu regiono de oriente cxis okcidente apartenos sole al Dan. 2 Kaj apud la limo de Dan, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Acxer. 3 Apud la limo de Acxer, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Naftali. 4 Apud la limo de Naftali, de la orienta rando cxis la

okcidenta, havos sian parton Manase. 5 Apud la limo de Manase, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Efraim. 6 Apud la limo de Efraim, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Ruben. 7 Apud la limo de Ruben, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Jehuda.

8 Apud la limo de Jehuda, de la orienta rando cxis la okcidenta, estos la konsekrita terpeco, kiun vi apartigos, kaj kiu havos la larcxon de dudek kvin mil mezurstangoj kaj la longon kiel unu el la partoj de la orienta rando cxis la okcidenta, kaj en kies mezo estos la sanktejo. 9 La apartigita terpeco, kiun vi konsekros al la Eternulo, havos la longon de dudek kvin mil kaj la larcxon de dek mil. 10 Kaj la sankta terpeco estos por la pastroj, havante norden dudek kvin mil, kaj okcidenten la larcxon de dek mil, orienten la larcxon de dek mil, kaj suden la longon de dudek kvin mil; kaj en cxia mezo estos la sanktejo de la Eternulo. 11 cxi estu sanktigita por la pastroj el la filoj de Cadok, kiuj plenumadis Mian servadon kaj ne defalis de Mi dum la defalo de la Izraelidoj, kiel defalis la Levidoj. 12 Kaj al ili estos apartigita parto el la konsekrita terpeco, kiel plejsanktaco, apud la limo de la Levidoj. 13 Kaj la Levidoj havos apud la limo de la pastroj dudek kvin mil da longo kaj dek mil da larcxo; la tuta longo estos dudek kvin mil, kaj la larcxo estos dek mil. 14 Ili nenion devas vendi el tio, nek intercxanxi; la unuaaco de la lando devas ne transiri, cxar cxi estas konsekrita al la Eternulo. 15 La ceteraj kvin mil da larcxo kun dudek kvin mil da longo estas nekonsekrita apartenaco de la urbo, kiel loxatejo kaj antacurbo; kaj la urbo estos en la mezo. 16 Jen estas cxiaj dimensioj: la norda rando havos kvar mil kvincent, la suda rando kvar mil kvincent, la orienta rando kvar mil kvincent, kaj la okcidenta rando kvar mil kvincent. 17 La antacurbo de la urbo havos norde ducent kvindek, kaj sude ducent kvindek, kaj oriente ducent kvindek, kaj okcidente ducent kvindek. 18 Koncerne la ceteran parton de la longo kontracx la sankta terpeco, nome dek mil oriente kaj dek mil okcidente, kiu trovicxas kontracx la sankta terpeco, cxiaj produktacoj devas servi kiel mancxaco por la laboristoj de la urbo. 19 En la urbo laboros laboristoj el cxiaj triboj de Izrael. 20 La tuta apartigita terpeco devas havi dudek kvin mil kontracx dudek kvin mil; kvaronon de la sankta terpeco apartigu kiel posedacxon de la urbo.

21 Kio restas de la sanktigita terpeco kaj de la posedaco de la urbo, de la dudek kvin mil, apartigitaj oriente kaj okcidente, kontracx tiuj partoj, tio apartenu al la princo; kaj la sankta terpeco kaj la sankta domo estos en la mezo. 22 Kio trovicxas inter la apartenaco de la Levidoj kaj la apartenaco de la urbo, inter la limo de Jehuda kaj la limo de Benjamin, tio apartenu al la princo.

23 La ceteraj triboj de la rando orienta cxis la rando okcidenta: Benjamin havos unu parton. 24 Apud la limo de Benjamin, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Simeon. 25 Apud la limo de Simeon, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Isacxar. 26 Apud la limo de Isacxar, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Zebulun. 27 Apud la limo de Zebulun, de la orienta rando cxis la okcidenta, havos sian parton Gad. 28 Apud la limo de Gad, cxe la rando suda, estos la limo de Tamar cxis la Akvo de Malpaco apud KadeCx, lacxlonge de la torento cxis la Granda Maro. 29 Tio estas la lando, kiun vi lote dividos kiel heredan posedacxon al la triboj de Izrael, kaj tio estas iliaj partoj, diras la Sinjoro, la Eternulo.

30 Kaj jen estas la randoj de la urbo: sur la norda flanko kvar mil kvincent mezurstangoj; 31 kaj la pordegoj de la urbo estos nomataj lacx la nomoj de la triboj de Izrael; tri pordegoj norde: unu

Pordego de Ruben, unu Pordego de Jehuda, unu Pordego de Levi. 32 Ankacx sur la orienta flanko kvar mil kvincent mezurstangoj; kaj tri pordegoj: unu Pordego de Jozef, unu Pordego de Benjamin, unu Pordego de Dan. 33 Ankacx sur la suda flanko kvar mil kvincent mezurstangoj; kaj tri pordegoj: unu Pordego de Simeon, unu Pordego de Isacxar, unu Pordego de Zebulun. 34 Ankacx sur la okcidenta flanko kvar mil kvincent; pordegojn cxi havas tri: unu Pordego de Gad, unu Pordego de Acxer, unu Pordego de Naftali. 35 La tuta cxirkacxo havas dek ok mil. Kaj la nomo de la urbo de post tiu tago estos: Eternulo-Tie.

DANIEL

Cxapitro 1

1 En la tria jaro de la reĉxado de Jehojakim, reĉxo de Judujo, venis Nebukadnecar, reĉxo de Babel, al Jerusalema, kaj ekŝecxis cxin. 2 Kaj la Sinjoro transdonis en lian manon Jehojakimon, reĉxon de Judujo, kaj parton de la vazoj de la domo de Dio; kaj li venigis ilin en la landon cxinar, en la domon de sia dio, kaj la vazojn li metis en la trezorejon de sia dio. 3 Kaj la reĉxo diris al Acxpenaz, la estro de liaj korteganoj, ke el la Izraelidoj, el la reĉxa idaro kaj el la nobelaro, li venigu 4 knabojn sendifektajn, belaspektajn, komprenemajn por cxiu ŝacxaco, klerajn, sciencokomprenantajn, kaj kapablajn servi en la palaco de la reĉxo, kaj ke oni lernigu al ili la skribadon kaj la lingvon cxaŝdean. 5 Kaj la reĉxo destinis por ili por cxiu tago manĉxacojn de la reĉxa tablo, kaj vinon el tiu, kiun li mem trinkadis, kaj li ordonis eduki ilin dum tri jaroj, post kies finico ili estis komencontaj la servadon antaŭ la reĉxo. 6 El la idoj de Jehuda estis inter ili Daniel, cxananja, Micxael, kaj Azarja. 7 La estro de la korteganoj donis al ili aliajn nomojn; kaj li donis al Daniel la nomon Beltxacar; al cxananja, cxadracx; al Micxael, Mecxacx; kaj al Azarja, Abed-Nego. 8 Daniel metis en sian koron, ke li ne malpurigos sin per la manĉxacoj de la reĉxo, nek per la vino, kiun cxi tiu trinkas; tial li petis la korteganeŝtron, ke al li estu permesate ne malpurigi sin. 9 Dio donis al Daniel favoron kaj simpatiecxon la korteganeŝtro. 10 Kaj la korteganeŝtro diris al Daniel: Mi timas mian sinjoron, la reĉxon, kiu mem destinis por vi, kion vi devas manĉxi kaj trinki; sed li vidos, ke viaj vizacoj estas malpli grasaj, ol cxe aliaj knaboj, viaj ŝamacxuloj, tiam vi farus mian kapon kulpa antaŭ la reĉxo. 11 Tiam Daniel diris al la inspektisto, al kiu la korteganeŝtro komisiis Danielon, cxananjan, Micxaelon, kaj Azarjan: 12 Faru, mi petas, provon kun viaj servantoj dum dek tagoj; oni donadu al ni por manĉxi legomojn, kaj por trinki akvon; 13 poste montricxu al vi nia aspekto, kaj la aspekto de la knaboj, kiuj manĉxas la manĉxacon de la reĉxo; kaj poste agu kun viaj servantoj laŭx tio, kion vi vidos. 14 Li obeis ilin en tio kaj faris kun ili provon dum dek tagoj. 15 Post paso de la dek tagoj montricxis, ke ili estas pli bonaspektaj kaj pli bonkorpaj, ol cxiuj knaboj, kiuj manĉxis la manĉxacon de la reĉxo. 16 Tia la inspektisto forportadis ilian manĉxacon, kaj la vinon, kiu estis destinita al ili por trinki, kaj donadis al ili legomojn. 17 Kaj al tiuj kvar knaboj Dio donis kapablojn kaj komprenemecon pri cxiuj libroj kaj ŝacxaco, kaj Daniel estis ankacx kompetenta pri cxiaj vizioj kaj ŝoncxoj. 18 Kiam pasis la tempo, kiun la reĉxo difinis por ilia venigo, la korteganeŝtro prezentis ilin al Nebukadnecar. 19 La reĉxo parolis kun ili, kaj el ili cxiuj troviĉxis neniue agala al Daniel, cxananja, Micxael, kaj Azarja. Kaj ili komencis servi antaŭ la reĉxo. 20 Kaj koncerne cxiujn aferojn de ŝacxo kaj ŝcio, pri kiuj la reĉxo ilin demandis, li trovis ilin dekooble pli ŝacxaj, ol cxiuj astrologoj kaj magiistoj, kiuj estis en lia tuta regno. 21 Daniel estis tie cxis la unua jaro de la reĉxo Ciro.

Cxapitro 2

1 En la dua jaro de la reĉxado de Nebukadnecar aperis al Nebukadnecar ŝoncxoj; kaj konfuŝicxis lia spirito, kaj li ne povis dormi. 2 Kaj la reĉxo ordonis alvoki la astrologojn, magiistojn,

sorcxistojn, kaj cخالdeojn, por ke ili diru al la reĉxo liajn sonĉxojn. Kaj ili venis kaj staricxis antaĉx la reĉxo. 3 Kaj la reĉxo diris al ili: Mi havis sonĉxon, kaj mia spirito maltrankvilicxis, dezirante scii, kio estis tiu sonĉxo. 4 La cخالdeoj respondis al la reĉxo en la lingvo Siria: Ho reĉxo, vivu eterne! diru la sonĉxon al viaj servantoj, kaj ni klarigos ĉxian signifon. 5 Sed la reĉxo respondis kaj diris al la cخالdeoj: La enhavon mi forgesis. Tamen, se vi ne diros al mi la sonĉxon kaj ĉxian signifon, vi estos dishakitaj en pecojn kaj viaj domoj estos ruinigitaj. 6 Sed se vi rakontos al mi la sonĉxon kaj ĉxian signifon, vi ricevos de mi donacojn, rekompencan, kaj grandan honoron. Tial diru al mi la sonĉxon kaj ĉxian signifon. 7 Ili denove respondis: La reĉxo diru sian sonĉxon al siaj servantoj, kaj ni klarigos ĉxian signifon. 8 La reĉxo diris: Mi scias bone, ke vi deziras gajni tempon, ĉxar vi vidas, ke la afero malaperis el mia memoro. 9 Se vi ne diros al mi la sonĉxon, tio montros, ke vi havas unu intencon: vi preparas vin, por doni al mi mensogan kaj sentaĉxgan respondon, ĉxis la tempo pasos. Tial rakontu al mi la sonĉxon, tiam mi konvinkicxos, ke vi povas klarigi al mi ankacx ĉxian signifon. 10 La cخالdeoj respondis al la reĉxo kaj diris: Ne ekzistas sur la tero tia homo, kiu povus plenumi la deziron de la reĉxo; tial neniu reĉxo, kiel ajn granda kaj potenca li estus, postulis iam similan respondon de iu astrologo, magiisto, acx cخالdeo; 11 la afero, kiun la reĉxo postulas, estas tiel eksterordinara, ke neniu povas tion plenumi al la reĉxo, krom la dioj, kiuj ne vivas inter karnuloj. 12 Tiam la reĉxo forte indignis kaj koleris, kaj ordonis pereigi ĉxiujn sacxulojn de Babel. 13 Kiam la dekreto eliris, oni komencis la mortigadon de la sacxuloj, kaj oni volis mortigi ankacx Danielon kaj liajn kamaradojn. 14 Tiam Daniel faris sacxan kaj prudentan rediron al Arjocx, la estro de la reĉxaj korpogardistoj, kiu eliris, por mortigi la sacxulojn de Babel; 15 li demandis Arjocxon, la potenculon de la reĉxo, dirante: Pro kio eliris de la reĉxo tia severa ordono? Tiam Arjocx rakontis al Daniel la tutan aferon. 16 Daniel iris kaj petis la reĉxon, ke li donu al li templimon, kaj li prezentos al la reĉxo la klarigon.

17 Poste Daniel iris en sian domon, kaj rakontis la aferon al siaj kamaradoj ĉxanjanja, Micxael, kaj Azarja, 18 por ke ili petegu la kompateman Dion de la ĉxielo malkacxi tiun kacxitan aferon, por ke Daniel kaj liaj kamaradoj ne pereu kun la aliaj sacxuloj de Babel. 19 Kaj tiam la kacxitacxo malkacxicxis al Daniel en nokta vizio, kaj Daniel dankis pro tio Dion de la ĉxielo. 20 Kaj Daniel ekparolis, kaj diris: Estu benata la nomo de Dio de eterne ĉxis eterne; ĉxar al Li apartenas sacxo kaj forto; 21 Li ĉxanĉxas la tempojn kaj jarojn; Li faligas reĉxojn kaj starigas reĉxojn; Li donas sacxon al la sacxuloj kaj prudenton al la prudentuloj; 22 Li malkacxas la profundacxon kaj kacxitacxon; Li scias, kio etas en la mallumo, kaj lumo estas en Li. 23 Vin, ho Dio de miaj patroj, mi dankas kaj gloras; ĉxar Vi donis al mi sacxon kaj forton, kaj malkacxis al mi tion, pri kio ni Vin petis; ĉxar Vi malkacxis al ni la aferon de la reĉxo. 24 Poste Daniel iris al Arjocx, al kiu la reĉxo komisiis mortigi la sacxulojn de Babel; li venis, kaj diris al li tiel: Ne mortigu la sacxulojn de Babel, konduku min al la reĉxo, kaj mi diros al la reĉxo la klarigon.

25 Tiam Arjocx tuj enkondukis Danielon al la reĉxo, kaj diris al ĉxi tiu tiele: Inter la transloĉxigitaj filoj de Judujo mi trovis homon, kiu povas doni al la reĉxo klarigon. 26 Tiam ekparolis la reĉxo, kaj diris al Daniel, kies nomo estis nun Beltacxar: ĉxu vi povas sciigi al mi la sonĉxon, kiun mi vidis, kaj ĉxian signifon? 27 Daniel respondis al la reĉxo kaj diris: La kacxitacxon, pri kiu la reĉxo demandas, ne povas malkacxi al la reĉxo la sacxuloj, nek la sorcxistoj, nek la astrologoj, nek la divenistoj; 28 sed en la ĉxielo ekzistas Dio, kiu malkacxas kacxitacxon; Li malkacxis al la reĉxo Nebukadnecar tion, kio estos en tempo estonta. Via

soncxo kaj la vizioj de via kapo sur via lito estis jenaj: 29 Vi, ho reĉxo, meditis sur via lito pri tio, kio estos poste; kaj la Malkaĉxanto de kaĉxitacxoj montris al vi, kio estos. 30 Kaj al mi tiu kaĉxitacxo malkaĉxicxis ne pro tio, ke mi kvazaŭ estus pli ŝaksa ol cxiuj vivantoj, sed por tio, ke la reĉxo ricevu klarigon kaj ke vi eksci la pensojn de via koro. 31 Vi, ho reĉxo, havis vizion: jen staris granda statuoj; grandega statuoj tio estis; en eksterordinara brilo cxi staris antaŭ vi, kaj cxi aspekto estis terura. 32 La kapo de tiu statuoj estis el pura oro; cxiaj brusto kaj manoj estis el arĝento, la ventro kaj femuroj el kupro; 33 cxiaj kruroj estis el fero, cxiaj piedoj estis parte el fero, parte el argilo. 34 Vi vidis poste, ke cxtono deĉiricxis sen ago de ia mano, frapis la statuon, cxiajn ferajn kaj argilajn piedojn, kaj frakasis ilin. 35 Tiam cxi kune frakasicxis: la fero, argilo, kupro, arĝento, kaj oro faricxis kiel grenventumacxo sur somera dracxejo, kaj la vento ilin forportis, kaj ne restis postesigno post ili; sed la cxtono, kiu frakasis la statuon, faricxis granda monto kaj plenigis la tutan teron. 36 Tio estas la soncxo. Nun mi diros al la reĉxo la signifon. 37 Vi, ho reĉxo, estas reĉxo super reĉxoj, al kiu Dio de la cxielo donis regnon, potencon, forton, kaj gloron; 38 kaj cxi, kie ajn loĉxas homoj, Li transdonis en viajn manojn la bestojn de la kampo kaj la birdojn de la cxielo, kaj faris vin reganto super ili cxiuj. Vi estas la ora kapo. 39 Post vi aperos nova regno, malpli alta ol via, kaj ankoraŭ tria regno, kupra, kiu regos super la tuta tero. 40 La kvara regno estos malmola, kiel fero; cxar kiel fero disbatas kaj frakasas cxion, tiel ankoraŭ cxi, simile al cxiofrakasanta fero, disbatados kaj frakasados. 41 Kaj ke vi vidis la piedojn kaj la fingrojn parte el potargilo kaj parte el fero--tio estos regno de miksitaj konsisto, kaj cxi enhavos parte la malmolecon de fero, cxar vi vidis feron miksitajn kun potargilo. 42 Sed kiel la fingroj de la piedoj estis parte el fero, parte el argilo, tiel ankoraŭ la regno estos parte fortika, parte rompebla. 43 Kaj ke vi vidis feron, miksitajn kun potargilo, tio signifas, ke ili estos kunigitaj per forto homa, sed ne kunfandicxos inter si, kiel fero ne kunfandicxas kun argilo. 44 Sed en la tempo de tiuj reĉxoj Dio de la cxielo starigos regnon, kiu neniam detruicxos, kaj cxi reĉxado ne transiros al alia popolo; cxi frakasos kaj detruos cxiujn regnojn, sed cxi mem staros eterne. 45 Vi vidis, ke cxtono sen ia mano deĉiricxis de monto, kaj frakasis feron, kupron, argilon, arĝenton, kaj oron; la granda Dio montris al la reĉxo, kio estos poste. Tia estas precize la soncxo kaj cxi cxusta klarigo. 46 Tiam la reĉxo Nebukadnecar cxtis sin vizacxaltere kaj adorklinicxis al Daniel kaj ordonis alporti al li donacojn kaj bonodorajn incensojn. 47 La reĉxo ekparolis al Daniel, kaj diris: Vere, via Dio estas Dio de la dioj kaj Reganto de la reĉxoj, malkaĉxanta kaĉxitacxojn, kaj tial vi povis malkaĉxi tiun kaĉxitacxon. 48 Tiam la reĉxo altigis Danielon, donis al li grandajn kaj ricxajn donacojn, kaj faris lin reganto super la tuta lando de Babel kaj cxefo super cxiuj ŝakxuloj de Babel. 49 Daniel petis la reĉxon, kaj cxi tiu starigis cxadracxon, Mecxaxxon, kaj Abed-Negon super la aferoj de la lando Babela; kaj Daniel mem restis cxe la kortego de la reĉxo.

Cxapitro 3

1 La reĉxo Nebukadnecar faris oran statuon, kiu havis la alton de sesdek ulnoj kaj la larcxon de ses ulnoj; kaj li starigis cxin en la valo Dura en la lando Babela. 2 Kaj la reĉxo Nebukadnecar sendis al la satrapoj, regionestroj, militestroj, cxefaj jucxistoj, urbestroj, lecxistoj, oficistoj, kaj potenculoj de la lando, ke ili venu al la solena malkovro de la statuoj, kiun starigis la reĉxo Nebukadnecar. 3 Tiam kunvenis la satrapoj, regionestroj, militestroj, cxefaj jucxistoj, urbestroj, lecxistoj, oficistoj, kaj potenculoj de la lando, al la solena malkovro de la statuoj, kiun la reĉxo Nebukadnecar starigis; kaj ili staricxis antaŭ la statuoj, kiun Nebukadnecar starigis. 4 Kaj heroldo lacxte proklamis: Estas sciigate al vi, ho popoloj, gentoj, kaj lingvoj: 5 kiam vi acxdos la

sonon de korno, fluto, harpo, sabeko, psaltero, sakfajfilo, kaj diversaj muzikaj instrumentoj, tiam faligu vin kaj adorklinikxu al la ora statuo, kiun starigis la rexo Nebukadnecar. 6 Kiu ne faligos sin kaj ne adorklinikxos, tiu tuj estos cxieta en ardanta fornon. 7 Tial, kiam cxiuj popoloj ekacxis la sonon de korno, fluto, harpo, sabeko, psaltero, kaj diversaj muzikaj instrumentoj, ili faligis sin kaj adorklinikxis al la ora statuo, kiun starigis la rexo Nebukadnecar. 8 En tiu tempo tuj aliris kelkaj cxaldeoj kaj akuzis la Judojn. 9 Ili ekparolis, kaj diris al la rexo Nebukadnecar: Ho rexo, vivu eterne! 10 Vi, ho rexo, ordonis, ke cxiu homo, kiu acxos la sonon de korno, fluto, harpo, sabeko, psaltero, sakfajfilo, kaj diversaj muzikaj instrumentoj, faligu sin kaj adorklinikxu al la ora statuo; 11 kaj kiu ne faligos sin kaj ne adorklinikxos, tiu estu cxieta en ardanta fornon. 12 Ekzistas tamen viroj Judaj, kiujn vi starigis super la aferoj de la lando Babela, cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego; kaj tiuj homoj ne obeas vian ordonon, ho rexo, ne servas al viaj dioj, kaj ne adorklinikxas al la ora statuo, kiun vi starigis. 13 Tiam Nebukadnecar en kolero kaj furiozo ordonis venigi cxadracxon, Mecxaxxon, kaj Abed-Negon; kaj oni tuj venigis tiujn virojn al la rexo. 14 Nebukadnecar ekparolis, kaj diris al ili: cxu intence vi, ho cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego, ne servas al miaj dioj, kaj ne adorklinikxas al la ora statuo, kiun mi starigis? 15 De nun, kiam vi ekacxos la sonon de korno, fluto, harpo, sabeko, psaltero, sakfajfilo, kaj diversaj muzikaj instrumentoj, estu pretaj tuj faligi vin kaj adorklinikxi al la statuo, kiun mi faris; se vi ne adorklinikxos, tiam vi tuj estos cxietaj en ardanta fornon; kaj tiam kia dio savos vin el miaj manoj? 16 cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego respondis kaj diris al la rexo: Ho Nebukadnecar, ne estas al ni malfacile respondi al vi pri tio. 17 Ni havas Dion, al kiu ni servas; Li povas savi nin el la ardanta forno kaj ankax savi nin el via mano, ho rexo. 18 Kaj se Li ecx tion ne faros, vi tamen sciu, ho rexo, ke al viaj dioj ni ne servos, kaj al la ora statuo, kiun vi starigis, ni ne adorklinikxos. 19 Tiam Nebukadnecar plenigis de furiozo, kaj la aspekto de lia vizaxo cxancixis pro kolero kontraux cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego; kaj li ordonis ardigi la fornon sepoble pli forte, ol oni faradis ordinare. 20 Kaj al la plej fortaj militistoj el sia militistaro li ordonis ligi cxadracxon, Mecxaxxon, kaj Abed-Negon, kaj cxi ilin en la ardanta fornon. 21 Tiam oni ligis tiujn virojn en ilia suba kaj supra vesto, en iliaj kapkovroj kaj aliaj vestoj, kaj oni cxi ilin en la ardanta fornon. 22 Kaj cxar la ordono de la rexo estis severa kaj la forno estis ardigita treege, tial tiujn homojn, kiuj cxi cxadracxon, Mecxaxxon, kaj Abed-Negon, mortigis la flamo de la fajro. 23 Kaj tiuj tri viroj, cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego, falis lititaj en la ardanta fornon. 24 Tiam la rexo Nebukadnecar ekmirigis, kaj en teruro li levigis, ekparolis, kaj diris al siaj konsilistoj: cxu ne tri virojn ni cxi lititajn en la fajron? Ili respondis al la rexo: Tiel estas, ho rexo. 25 Sed li parolis plue, kaj diris: Jen mi vidas kvar virojn, ne lititajn, kiuj iras meze de la fajro kaj estas sendifektaj; kaj la kvara aspektas kvazax filo de la dioj. 26 Kaj Nebukadnecar aliris al la aperturo de la ardanta forno, ekparolis, kaj diris: Ho cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego, servantoj de Dio la Plejalta! eliru, kaj aliru. Tiam cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego eliris el meze de la fajro. 27 Kaj la satrapoj, regionestroj, militestroj, kaj konsilistoj de la rexo kunvenis, kaj pririgardis tiujn virojn, super kies korpoj la fajro havis nenian forton, tiel, ke ecx haro sur ilia kapo ne bruldifektigis, iliaj vestoj ne cxancixis, kaj ecx odoro de fajro oni ne sentis sur ili. 28 Nebukadnecar ekparolis, kaj diris: Benata estu Dio de cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego, kiu sendis Sian ancelon, kaj savis Sian servantojn pro tio, ke ili fidis je Li, ne obeis la ordonon de la rexo, kaj oferis siajn korpojn, por ne servi kaj adorklinikxi al alia dio, krom sia Dio. 29 Nun mi donas ordonon: Se iu el ia popolo, gento, acx lingvo eldiros blasfemon kontraux Dio de cxadracx, Mecxax, kaj Abed-Nego, tiu estos hakita en pecojn kaj lia domo estos ruinigita; cxar ne ekzistas alia dio, kiu povus savi

tiamaniere. 30 Kaj la rexo denove tre altigis cxadracxon, Mecxaxon, kaj Abed-Negon en la lando Babela.

Cxapitro 4

1 La rexo Nebukadnecar al cxiuj popoloj, gentoj, kaj lingvoj, kiuj estas sur la tuta tero: Kresku via bonstato! 2 Mi trovas bona konigi la pruvosignojn kaj miraklojn, kiujn faris sur mi Dio la Plejalta. 3 Kiel grandaj estas Liaj pruvosignoj, kaj kiel potencaj estas Liaj mirakloj! Lia recxado estas eterna, kaj Lia regado estas en cxiuj generacioj.

4 Mi, Nebukadnecar, estis trankvila en mia domo kaj bonfarta en mia palaco. 5 Sed mi vidis soncxon, kiu teruris min, kaj la meditado sur mia lito kaj la vizioj de mia kapo min konsternis. 6 Kaj mi donis ordonon venigi al mi cxiujn sacxulojn de Babel, por ke ili diru al mi la signifon de la soncxo. 7 Tiam venis la astrologoj, sorcxistoj, cxaldeoj, kaj divenistoj; mi rakontis al ili la soncxon, sed ili ne povis klarigi al mi cxian signifon. 8 Fine venis al mi Daniel, al kiu estis donis la nomo Beltexacar, lacx la nomo de mia dio, kaj kiu havas en si la spiriton de la sanktaj dioj; mi rakontis al li la soncxon: 9 Ho Beltexacar, cxefo de la astrologoj, pri kiu mi scias, ke en vi estas la spirito de la sanktaj dioj kaj nenia kacxitacxo vin embarasas: klarigu al mi la vizion de mia soncxo kaj cxian signifon. 10 La vizio de mia kapo sur mia lito estis jena: mi vidis, ke jen meze de la tero staras arbo tre alta; 11 tiu arbo estas bonkreska kaj forta, kaj cxia alto atingas la cxielon, kaj oni cxin vidas cxis la randoj de la tuta tero; 12 cxia foliaro estas bela, kaj multe da fruktoj estas sur cxi, kaj sur cxi trovicxas mancxacxo por cxiuj; en la ombro sub cxi kacxas sin bestoj de la kampo, kaj sur cxiaj branxoj sidas birdoj de la cxielo, kaj cxiu karno nutras sin de cxi. 13 Kaj mi vidis en la vizioj de mia kapo sur mia lito, ke jen sankta prizorganto malsupreniris de la cxielo, 14 kaj per lacxta vocxo li diris: Dehaku cxi tiun arbon, cxirkacxhaku cxiajn branxojn, deprenu de cxi la foliaron, kaj discxetu cxiajn fruktojn, por ke foricxu la bestoj, kiuj estas sub cxi, kaj la birdoj forflugu de cxiaj branxoj. 15 Sed cxian cxefan radikon restigu en la tero, en cxenoj feraj kaj kupraj, meze de la herbo de la kampo; cxin trinkigu la roso de la cxielo, kaj kune kun la bestoj cxi nutru sin per la herboj de la tero. 16 La homa koro estos prenita for de cxi, kaj cxi ricevos koron bestan, kaj tiel pasos super cxi sep jaroj. 17 Per la ordono de la prizorgantoj tio estas decidita, kaj per la dekreto de la sanktuloj tio estas destinita, por ke la vivantoj sciu, ke la Plejaltulo regas en la regno de la homoj, kaj donas cxin al tiu, al kiu Li volas, kaj starigas super cxi la plej humilan el la homoj. 18 Tian soncxon vidis mi, rexo Nebukadnecar. Kaj vi, ho Beltexacar, diru cxian signifon; cxar neniu el la sacxuloj en mia regno povas klarigi cxian signifon, sed vi povas, cxar vi havas en vi la spiriton de la sanktaj dioj.

19 Tiam Daniel, kiu havis la nomon Beltexacar, en la dacro de unu horo staris konsternite, kaj liaj pensoj lin malcxojigis. La rexo ekparolis, kaj diris: Ho Beltexacar, ne embarasu vin la soncxo kaj cxia signifo. Beltexacar respondis kaj diris: Ho mia sinjoro, por viaj malamikoj estu tiu soncxo, kaj por viaj malamantoj estu cxia signifo. 20 La arbo, kiun vi vidis, kiu elkreskis alte kaj forte, atingis per sia pinto la cxielon, kaj estis videbla sur la tuta tero, 21 kaj sur kiu estis bela foliaro, multe da fruktoj kaj mancxacxo por cxiuj, sub kiu sidis bestoj de la kampo, kaj sur kies branxoj sidis birdoj de la cxielo-- 22 tio estas vi, ho rexo alticxinta; via grandeco kreskis kaj atingis cxis la cxielo, kaj via potenco cxis la randoj de la tero. 23 Kaj ke la rexo vidis sanktan prizorganton, kiu malsupreniris de la cxielo, kaj diris: Dehaku la arbon kaj ekstermu cxin, sed nur cxian cxefan radikon restigu en la tero, en cxenoj feraj kaj kupraj, meze de la herbo de la

kampo, cxin trinkigu la roso de la cxielo, kaj cxi havu la sorton de la bestoj de la kampo, cxis pasos super cxi sep jaroj-- 24 jen estas la signifo de tio, ho recxo: tio estas dekreto de la Plejaltulo, kiu trafos mian sinjoron, la recxon. 25 Vi estos elpucxita el meze de la homoj, kaj vi vivos kun la bestoj de la kampo; per herbo oni vin nutros, kiel bovojn; roson de la cxielo oni trinkigos al vi; kaj sep jaroj pasos super vi, cxis vi ekscios, ke super la regno de homoj regas la Plejaltulo, kaj donas cxin al tiu, al kiu Li volas. 26 Kaj ke estas ordonite restigi la cxefan radikon de la arbo--tio signifas, ke via regno estos redonita al vi, kiam vi konfesos la potencon de la cxielo. 27 Tial, ho recxo, volu favore akcepti mian konsilon: liberigu vin de viaj pekoj per justeco kaj de viaj malbonagoj per favorkoreco al malricxuloj; per tio via bonstato faricxos longedacxra. 28 cxio cxi tio efektivicxis sur la recxo Nebukadnecar. 29 Post paso de dek du monatoj, promenante tra la recxa palaco en Babel, 30 la recxo ekparolis, kaj diris: cxu tio ne estas la majesta Babel, kiun por restado de la recxo mi arancxis per la forto de mia potenco kaj por la gloro de mia majesto? 31 Kiam cxi tiu parolo estis ankoracx en la bucxo de la recxo, eksonis vocxo el la cxielo: Al vi, ho recxo Nebukadnecar, estas dirate: La regno estas prenata for de vi; 32 kaj vi estas elpucxata el meze de la homoj, kaj vi vivos kun la bestoj de la kampo; per herbo oni vin nutros, kiel bovojn; kaj sep jaroj pasos super vi, cxis vi ekscios, ke super la regno de homoj regas la Plejaltulo, kaj donas cxin al tiu, al kiu Li volas. 33 Tuj plenumicxis tiu verdikto sur Nebukadnecar; li estis elpucxita el meze de la homoj, li komencis mancxis herbon, kiel bovoj, lia korpo estis trinkigata de la roso de la cxielo, tiel, ke liaj haroj kreskis kiel la plumoj de aglo kaj liaj ungoj faricxis kiel cxe birdo. 34 Post paso de la difinita tempo, mi, Nebukadnecar, levis miajn okulojn al la cxielo, kaj mia prudento revenis al mi; kaj mi benis la Plejaltulon, mi lacxdis kaj gloris Tiun, kiu vivas eterne, kies regado estas regado eterna kaj kies regno dacxras en cxiuj generacioj. 35 cxiuj, kiuj vivas sur la tero, estas kalkuleblaj kiel nenio. Lacx Sia volo Li agas, kiel kun la armeo de la cxielo, tiel kun la vivantoj sur la tero; kaj ekzistas neniuj, kiu povus kontracxstari al Lia mano, acx demandi Lin: Kion Vi faras? 36 En tiu tempo revenis al mi mia prudento, kaj mi ricevis denove mian recxan honoron, mian majeston, kaj mian antacxan aspekton; tiam elsercxis min miaj konsilistoj kaj miaj altranguloj, mi estis denove starigita super mia regno, kaj mia majesto faricxis ankoracx pli granda. 37 Nun mi, Nebukadnecar, lacxdas, altigas, kaj gloras la Recxon de la cxielo, kies cxiuj faroj estas veraj kaj kies vojoj estas cxustaj, kaj kiu la fierulojn povas humiligi.

Cxapitro 5

1 La recxo Belxacar faris grandan festenon por siaj mil eminentuloj kaj multe drinkis kun tiuj mil. 2 Faricxinte ebria, Belxacar ordonis alporti la orajn kaj arcxentajn vazojn, kiujn lia patro Nebukadnecar venigis el la templo de Jerusalema, por ke el ili trinku la recxo kaj liaj eminentuloj, liaj edzinoj kaj kromvirinoj. 3 Tiam oni alportis la orajn vazojn, kiuj estis prenitaj el la sanktejo de la domo de Dio en Jerusalema; kaj tirnkis el ili la recxo kaj liaj eminentuloj, liaj edzinoj kaj kromvirinoj. 4 Ili trinkis vinon, kaj gloris la diojn orajn kaj arcxentajn, kuprajn, ferajn, lignajn, kaj cxtajn. 5 En tiu momento aperis fingroj de homa mano kaj komencis skribi kontracx la kandelabro sur la kalkita muro de la recxa salono; kaj la recxo vidis la manon, kiu skribis. 6 Tiam cxancxicxis la vizacxaspekto de la recxo, liaj pensoj konfuzicxis, la ligiloj de liaj lumboj malstrecicxis, kaj liaj genuoj tremante kunfrapicxadis. 7 La recxo lacxtege ekkriis, ke oni venigu la magiistojn, cxaldeojn, kaj divenistojn. La recxo ekparolis, kaj diris al la sacxuloj de Babel: Kiu ajn tralegos cxi tiun surskribon kaj klarigos al mi cxian signifon, tiu ricevos purpuran

veston, ora cxeno estos sur lia kolo, kaj li estos la tria reganto en la regno. 8 Tiam venis cxiuj sacxuloj de la recxo; sed ili ne povis tralegi la surskribon, nek klarigi al la recxo cxian signifon. 9 La recxo Belxacar forte maltrankvilicxis, kaj lia vizacxaspekto cxancixicxis, kaj antacx liaj eminentuloj konfuzicxis. 10 cxe tiu okazintacxo, kiu faricxis al la recxo kaj al liaj altranguloj, en la salonon de la festeno eniris la recxino. La recxino ekaprolis, kaj diris: Ho recxo, vivu eterne! Ne konsternu vin viaj pensoj, kaj ne cxancixicxu via vizacxaspekto. 11 En via regno ekzistas viro, kiu havas en si la spiriton de la sanktaj dioj; en la tempo de via patro oni trovis en li lumon, prudenton, kaj sacxon, similan al la sacxo de la dioj; kaj la recxo Nebukadnecar, via patro, la recxo mem, via patro, faris lin cxefo de la astrologoj, sorcxistoj, cxaldeoj, kaj divenistoj; 12 cxar en li oni trovis altan spiriton, scion, kaj prudenton, por klarigi soncxojn, komentarii sentencojn, kaj malkacxi kacxitacxojn. Tio estas Daniel, al kiu la recxo donis la nomon Beltxacar. Tial oni voku Danielon, kaj li klarigos la signifon.

13 Tiam oni alkondukis Danielon antacx la recxon; kaj la recxo ekparolis, kaj diris al Daniel: cxu vi estas Daniel, unu el la forkaptitaj filoj de Judujo, kiujn mia patro, la recxo, venigis el Judujo? 14 Mi acxdis pri vi, ke la spirito de la dioj estas en vi, kaj ke lumo, prudento, kaj eksterordinara sacxo trovicxas en vi. 15 Nun estis alkondukitaj al mi la sacxuloj kaj magiistoj, por tralegi cxi tiun surskribon kaj klarigi al mi cxian signifon; sed ili ne povis klarigi al mi la sencon de cxi tiuj vortoj. 16 Sed mi acxdis pri vi, ke vi povoscias klarigi signifon kaj malkacxi kacxitacxon. Tial, se vi povas tralegi cxi tiun surskribon kaj klarigi al mi cxian signifon, vi ricevos purpuran veston, ora cxeno estos sur via kolo, kaj vi estos la tria reganto en la regno. 17 Tiam Daniel respondis kaj diris al la recxo: Viaj donacoj restu cxe vi, viajn rekompencojn donu al iu alia; mi tamen tralegos al la recxo la surskribon, kaj mi klarigos al li la signifon. 18 Ho recxo! Dio la Plejalta donis al vi patro Nebukadnecar regnon, potencon, honoron, kaj gloron. 19 Pro la potenco, kiun Li donis al li, cxiuj popoloj, gentoj, kaj lingvoj tremis kaj havis timon antacx li; kiun li volis, li mortigis, kaj kiun li volis, li lasis vivi; kiun li volis, li altigis, kaj kiun li volis, li malaltigis. 20 Sed kiam lia koro fiericxis kaj lia spirito malhumilicxis, li estis decxetita el sia recxa trono kaj senigita je sia gloro; 21 kaj li estis elpucxita el meze de la homoj, kaj lia koro faricxis simila al koro de besto, kaj li vivis kun sovacxaj azenoj; li mancxis herbon, kiel la bovoj, kaj lia korpo estis trinkigata per la roso de la cxielo; cxis li eksciis, ke super la regno de homoj regas Dio la Plejalta, kaj donis cxin al tiu, al kiu Li volas. 22 Vi, lia filo, ho Belxacar, ne humiligis vian koron, kvankam vi sciis cxion tion; 23 sed vi levis vin kontracx la Reganton de la cxielo, tiel, ke la vazojn el Lia domo oni alportis al vi, kaj vi kun viaj eminentuloj, kun viaj edzinoj kaj kromvirinoj, trinkis vinon el ili; kaj vi gloris la diojn arcxentajn kaj orajn, kuprajn, ferajn, lignajn, kaj cxtonajn, kiuj ne vidas, ne acxdas, kaj ne pensas; kaj Dion, en kies mano estas la spiro de via vivo kaj cxiuj viaj vojoj, vi ne gloris. 24 Pro tio estas sendita de Li la mano kaj skribita cxi tiu surskribo. 25 Jen estas la surskribo, kiu estas desegnita: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. 26 Jen estas la signifoj de la vortoj: MENE: Dio kalkulis la tempon de via recxado kaj metis al cxi finon; 27 TEKEL: vi estas pesita sur pesilo kaj trovita tro malpeza; 28 PERES: via regno estas dividita kaj donita al la Medoj kaj Persoj. 29 Tiam lacx ordono de Belxacar oni metis purpuran veston sur Danielon kaj oran cxenon sur lian kolon, kaj oni proklamis lin la tria reganto en la regno. 30 En tiu sama nokto Belxacar, recxo de la cxaldeoj, estis mortigita. 31 Dario, la Medo, ricevis la regnon, havante la acxon de sesdek du jaroj.

Cxapitro 6

1 Kaj Dario bonvolis starigi super sia regno cent dudek satrapojn, por administri lian tutan regnon; 2 kaj super ili tri cxefajn estrojn, inter kiuj estis ankacx Daniel, por ke la satrapoj donadu al li kalkulraportojn, kaj por ke la rexo ne havu malprofiton. 3 Sed Daniel superis la aliajn cxefajn estrojn kaj satrapojn, cxar li havis eksterordinaran sacxon; kaj la rexo havis jam la intencon starigi lin super la tuta regno. 4 Tiam la cxefaj estroj kaj la satrapoj komencis sercxi pretekston, por akuzi Danielon koncerne la aferojn de la regno. Sed ili povis trovi nenian pretekston nek kulpon; cxar li estis fidela, kaj nenia kulpo nek krimo estis trovebla en li. 5 Tiam tiuj homoj diris: Ni ne povos trovi kulpon en tiu Daniel, se ni ne trovos ion kontracx li en la lecxoj de lia Dio. 6 Kaj tiuj cxefaj estroj kaj satrapoj venis al Dario, kaj diris al li tiel: Ho rexo Dario, vivu eterne! 7 cxiuj cxefaj estroj de la regno, regionestroj, satrapoj, konsilistoj, kaj militestroj interkonsentis, ke oni devas elirigi recxan dekretan kaj severe ordoni, ke cxiun, kiu en la dacro de tridek tagoj petos ion de ia dio acx homo anstatacx de vi, ho rexo, oni cketu en kavon de leonoj. 8 Tial konfirmu, ho rexo, cxi tiun decidon, kaj subskribu la ordonan, por ke cxi ne estu malobeata, kiel lecxo de Medujo kaj Persujo, kiun neni povas senvalorigi. 9 La rexo Dario subskribis la dekretan. 10 Kiam Daniel eksciis, ke estas subskribita tia ordono, li iris en sian domon, kaj antacx la fenestroj de sia cxambro, malfermitaj en la direkto al Jerusalemo, li tri fojojn cxiutage genuis kaj precxis al sia Dio kaj gloradis Lin, kiel li faradis antacxe. 11 Tiam tiuj homoj cxirkacxis Danielon, kaj trovis lin precxanta kaj petanta favorkorecon antacx sia Dio. 12 Kaj ili iris, kaj diris al la rexo koncerne la rechan dekretan: cxu vi ne ordonis per dekreto, ke cxiun homon, kiu en la dacro de tridek tagoj petos ion de ia dio acx homo krom vi, ho rexo, oni cketu en kavon de leonoj? La rexo respondis kaj diris: Jes, tio efektive estas dekretita, kiel neforigebla lecxo de Medujo kaj Persujo. 13 Tiam ili respondis kaj diris al la rexo: Jen Daniel, kiu estas el la transloxxigitaj filoj de Judujo, ne atentis vin, ho rexo, nek la dekretan, subskribitan de vi, sed tri fojojn cxiutage li precxas siajn precxojn. 14 Acxdinte tion, la rexo forte aflikticxis en sia animo, kaj, dezirante savi Danielon, li multe klopodis cxis la subiro de la suno, por liberigi lin. 15 Sed tiuj homoj cxirkacxis la rexon, kaj diris al li: Sciu, ho rexo, ke lach la lecxoj de Medujo kaj Persujo cxiu malpermeso acx ordono, konfirmata de la rexo, devas resti necxancxebla. 16 Tiam la rexo ordonis, kaj oni alkondukis Danielon, kaj cketis lin en kavon de leonoj. Sed la rexo diris al Daniel: Via Dio, al kiu vi sencxese servas, savu vin! 17 Kaj oni alportis cxtonon kaj metis cxin sur la aperturon de la kavo; kaj la rexo sigelis cxin per sia ringo kaj per la ringo de siaj altranguloj, por ke ne faricxu ia cxanco koncerne Danielon. 18 Poste la rexo iris en sian palacon, pasigis la nokton en fastado, ecx ne permesis alporti al li manxacxon; kaj ankacx dormi li ne povis. 19 Matene la rexo levicxis cxe la tagicxo kaj iris rapide al la kavo de la leonoj. 20 Kaj kiam li alvenis al la kavo, li vokis per malcxoja vocxo Danielon; kaj ekparolinte, la rexo diris al Daniel: Ho Daniel, servanto de la vivanta Dio! cxu via Dio, al kiu vi sencxese servas, povis savi vin de la leonoj? 21 Tiam Daniel respondis al la rexo: Ho rexo, vivu eterne! 22 Mia Dio sendis Sian anxelon, kaj baris la buxon de la leonoj, kaj ili faris al mi nenian difekton; cxar mi estis trovita pura antacx Li; kaj ankacx antacx vi, ho rexo, mi ne faris krimon. 23 Tiam la rexo tre ekcxojis pri li kaj ordonis levi Danielon el la kavo. Kaj oni eligis Danielon el la kavo, kaj nenia difekto montricxis sur li; cxar li kredis al sia Dio. 24 Kaj la rexo ordonis alkonduki tiujn virojn, kiuj per sia akuzo volis pereigi Danielon, kaj cketi en la kavon de la leonoj ilin mem, kaj ankacx iliajn infanojn kaj iliajn edzinojn; kaj ancoracx antacx ol ili atingis la fundon de la kavo, la leonoj kaptis ilin kaj frakasis cxiujn iliajn ostojn.

25 Post tio la rexo Dario skribis al cxiuj popoloj, gentoj, kaj lingvoj de la tuta tero: Kresku via bonfarto! 26 Mi donas ordonon, ke en cxiu regiono de mia regno oni timu kaj respektu Dion de Daniel; cxar Li estas Dio vivanta kaj eterne restanta, Lia regno estas nedetruebla, kaj Lia regado estas senfina. 27 Li liberigas kaj savas, Li faras miraklojn kaj pruvosignojn en la cxielo kaj sur la tero; Li savis Danielon kontracx leonoj. 28 Kaj Daniel havis sukceson dum la rexo de Dario, kaj dum la rexo de Ciro, la Perso.

Cxapitro 7

1 En la unua jaro de Belxacar, rexo de Babel, Daniel havis sonxon kaj vizion de sia kapo sur sia lito. Li enskribis tiun sonxon, prezentinte la esencon de la afero. 2 Daniel komencis sian rakonton, dirante: Mi vidis en mia nokta vizio, ke jen kvar ventoj de la cxielo batalas inter si sur granda maro. 3 Kaj eliris el la maro kvar grandegaj bestoj malsimilaj unu al alia. 4 La unua estis kiel leono, sed cxi havis flugilojn de aglo; mi vidis, kiel fine oni decxiris de cxi la flugilojn, oni levis cxin de la tero, kaj starigis sur piedoj, kiel homon, kaj homa koro estis donita al cxi. 5 Jen ankacx dua besto, simila al urso, staris cxe cxia flanko, kaj tri kojnodentojn cxi havis en sia buxo, inter siaj dentoj. Kaj estis dirite al cxi: Levicxu, kaj mancxu multe da karno. 6 Poste mi vidis ancoracx unu beston, similan al leopardo; sur sia dorso cxi havis kvar flugilojn de birdo, kaj kvar kapojn havis tiu besto, kaj potenco estis donita al cxi. 7 Poste mi vidis en la nokta vizio beston kvaran, teruran, monstran, kaj tre fortan; cxi havis grandegajn ferajn dentojn; cxi mancxegis kaj frakasis, kaj la restacxon cxi dispremis per la piedoj; cxi estis malsimila al cxiuj antacxaj bestoj kaj havis dek kornojn. 8 Mi rigardis tiujn kornojn, kaj jen inter ili aperis alia korno, malgranda; kaj tri el la antacxaj kornoj estis elcxiritaj antacx cxi kun la radiko; kaj jen montricxis, ke tiu korno havas okulojn, kiel okuloj de homo, kaj buxon, kiu parolas malhumile. 9 Fine mi vidis, ke estas starigitaj tronoj, kaj sidicxis la Antacxtempulo. Lia vesto estis blanka kiel necxo, kaj la haroj sur Lia kapo estis kiel pura lano; Lia trono estis brilantaj flamoj, cxiaj radoj estis flamanta fajro. 10 Fajra rivero elfluis kaj disvercxicxis antacx Li; miloj da miloj servis al Li, kaj dekmiloj da dekmiloj staris antacx Li. La juxxantoj sidicxis, kaj la libroj malfermicxis. 11 Tiam mi vidis, kiel fine, pro la malhumilaj vortoj, kiujn parolis la korno, la besto estis mortigita, kaj cxia korpo estis frakasita, kaj cxitita en fajron, por forbruli. 12 Ankacx de la aliaj bestoj oni forprenis ilian potencon, kaj dacro de la vivo estis donita al ili nur por difinita tempo kaj cxis difinita templimo. 13 Poste mi vidis en la nokta vizio, ke jen en la nuboj de la cxielo iris kvazacx filo de homo, venis al la Antacxtempulo, kaj estis alkondukita al Li. 14 Kaj al li estis donita potenco, gloro, kaj regno, por ke cxiuj popoloj, gentoj, kaj lingvoj servu al li; lia regado estas regado eterna, kiu ne cxesicxos, kaj lia regno ne detruicxos.

15 cxe mi, Daniel, ekstremis mia spirito en mia korpo, kaj la vizio de mia kapo konsternis min. 16 Mi aliris al unu el la antacxstarantoj kaj demandis lin pri la vera signifo de cxio cxi tio, kaj li komencis paroli al mi kaj klarigis al mi la sencon de la diritacxo. 17 Tiuj kvar grandaj bestoj signifas, ke kvar regnoj formicxos sur la tero. 18 Poste prenos la regnon la sanktuloj de la Plejaltulo, kaj ili posedos la regnon eterne, en eterna eterneco. 19 Tiam mi deziris havi precizan klarigon pri la kvara besto, kiu estis malsimila al cxiuj, kaj terura, kun feraj dentoj kaj kupraj ungegoj, mancxegis kaj frakasis kaj la restacxon dispremis per la piedoj; 20 kaj pri la dek kornoj, kiuj estis sur cxia kapo, kaj pri la alia, kiu poste eliris kaj antacx kiu elfalis tri, pri tiu sama korno, kiu havis okulojn kaj buxon parolantan malhumile, kaj kiu lacx sia aspekto estis pli granda ol la aliaj. 21 Mi vidis, kiel tiu korno komencis bataladon kontracx la sanktuloj kaj estis

jam venkanta ilin, 22 cxis venis la Antacxtempulo; tiam la juxco estis farita por la sanktuloj de la Plejaltulo, kaj venis la tempo, kiam la regnon ekposedis la sanktuloj. 23 Kaj li diris: La kvara besto estas la kvara regno, kiu estos sur la tero, malsimila al cxiuj regnoj, kaj cxi manxegos la tutan teron, piedpremos kaj frakasos cxin. 24 La dek kornoj signifas, ke el tiu regno aperos dek recxoj, kaj post ili eliros alia, malsimila al la antacxaj, kaj faligos tri recxojn. 25 Li blasfemos kontracx la Plejaltulo kaj frapos la sanktulojn de la Plejaltulo; li ecx arogos al si cxancxi la tempojn kaj lecxojn. Ili estos transdonitaj en lian manon cxis paso de unu tempo kaj du tempoj kaj duono de tempo. 26 Poste aperos juxco, kaj cxi forprenos de li la potencon, por lia pereco kaj plena ekstermicxo. 27 Sed la regado, potenco, kaj grandeco de la regnoj sub la tuta cxielo estos donita al la sankta popolo de la Plejaltulo, kies regno estas regno eterna, kaj cxiuj potenculoj servados kaj obeados al Li. 28 cxi tie finicxas la parolo. Mi, Daniel, estis tre konsternita de mia meditado, kaj mia vizacxaspekto cxancxixis sur mi; sed la parolon mi konservis en mia koro.

Cxapitro 8

1 En la tria jaro de recxado de la recxo Belcxacar aperis al mi, al Daniel, vizio, post tiu, kiu aperis al mi en la komenco. 2 Kiam mi vidis la vizion, mi estis en la kastelurbo cxucxan, kiu trovicxas en la lando Elam; sed en la vizio mi vidis, ke mi estas cxe la rivero Ulaj. 3 Mi levis miajn okulojn, kaj mi ekvidis: jen unu virexafo staras cxe la rivero; cxi havas du kornojn, kaj ambacx kornoj estas altaj, sed unu estas pli alta ol la dua, kaj la pli alta elkreskis poste. 4 Mi vidis, ke tiu virexafo kornopucxas okcidenten, norden, kaj suden, kaj nenio povas kontracxstari al cxi, kaj neniu povas savi kontracx cxia forto; kaj cxi faras cxion, kion cxi volas, kaj cxi estas granda. 5 Dum mi atente cxin rigardis, jen de okcidente iras virkapro sur la tutan teron, kaj cxi ne tucxas la teron. Tiu virkapro havis bone videblan kornon inter siaj okuloj. 6 Kaj cxi iris al tiu kornohava virexafo, kiun mi vidis starantan cxe la rivero, kaj cxetis sin sur cxin kun furioza forto; 7 kaj mi vidis, ke, alproksimicxinte al la virexafo, cxi furiozicxis kontracx cxi, frapis la virexafon, kaj rompis ambacx cxiajn kornojn; kaj la virexafo ne havis la forton, por kontracxstari al cxi, kaj cxi tiu cxetis cxin sur la teron kaj disbatis cxin per la piedoj; kaj neniu povis savi la virexafon kontracx cxia forto. 8 Tiam la virkapro forte grandicxis. Kiam cxi faricxis tre forta, rompicxis la granda korno, kaj anstatacx cxi eliris kvar aliaj en la direkto al la kvar ventoj de la cxielo. 9 El unu el ili eliris alia korno malgranda, kiu forte kreskis suden kaj orienten kaj al la plej bela lando. 10 Kaj cxi kreskis cxis la armeo de la cxielo, kaj cxi cxetis sur la teron parton de tiu armeo kaj de la steloj, kaj dispremis ilin per la piedoj. 11 Kaj ecx kontracx la armeestron cxi levicxis, forprenis de li la cxiutagajn oferojn, kaj ruinigis lian sanktan locxejon. 12 Forto estis donita al cxi kontracx la cxiutagaj oferoj pro peko; kaj cxi cxetis la veron sur la teron kaj laboris kun sukceso. 13 Kaj mi acxdis unu sanktulon, kiu parolis, kaj tiu sanktulo diris al iu, kiu demandis: cxis kiam havos forton la profetacxo pri la cxiutagaj oferoj kaj pri la terura peko, ke la sanktejo kaj la armeo estos piedpremataj? 14 Kaj li diris al mi: cxis pasos du mil tricent vesperoj kaj matenoj; tiam la sanktejo denove estos sanktigita.

15 Dum mi, Daniel, estis rigardanta tiun vizion kaj sercxanta cxian signifon, jen staricxis antacx mi bildo de viro. 16 Kaj el meze de Ulaj mi acxdis homan vocxon, kiu vokis kaj diris: Gabriel, klarigu al li la vizion. 17 Kaj li aliris al tiu loko, kie mi staris; kaj kiam li venis, mi eksentis teruron kaj falis vizacxaltere; kaj li diris al mi: Sciuj, ho homido, ke la vizio koncernas la finon de la tempo. 18 Kiam li parolis al mi, mi kucxis senkonscie sur la tero; sed li ektucxis min kaj

starigis min sur mia loko. 19 Kaj li diris: Jen mi sciigas al vi, kio estos cxe la fino de la kolero; cxar tio koncernas la finan tempon. 20 La virxafo, kiun vi vidis kun la du kornoj, estas la recxoj de Medujo kaj Persujo; 21 kaj la vila virkapro estas la recxo de Grekujo; la granda korno inter cxiaj okuloj estas la unua recxo; 22 cxi rompicxis, kaj anstatacx cxi eliris kvar aliaj; kvar regnoj formicxos el la nacio, sed ne tiel fortaj, kiel cxi estis antacxe. 23 En la fina tempo de tiuj regnoj, kiam la perfiduloj havos sukceson, aperos recxo malmodesta, lerta ruzulo. 24 Li faricxos potenca, sed ne per sia forto; li faros grandan dezertigadon, li havos sukceson en siaj faroj, li pereigos fortulojn kaj la popolon de la sanktuloj. 25 Kaj pro lia sacxeco liaj ruzacxo sukcesos en lia mano, kaj li fiericxos, kaj meze de paco li multajn pereigos, kaj li levicxos kontrakx la Princon de la princoj; sed li estos frakasita, kvankam ne per mano. 26 La vizio pri la vespero kaj la mateno, kiu estas dirita al vi, estas vera; sed tenu la vizion sekrete, cxar cxi rilatas tempon malproksiman. 27 Kaj mi, Daniel, senforticxis, kaj estis malsana dum kelke da tagoj. Poste mi levicxis kaj komencis okupadi min per la aferoj de la recxo. Mi estis konsternita de la vizio, sed neniu tion rimarkis.

Cxapitro 9

1 En la unua jaro de Dario, filo de Acxacxverocx, el la gento Meda, kiu faricxis recxo super la regno de la cxaldeoj, 2 en la unua jaro de lia recxado, mi, Daniel, rimarkis en la libroj la nombron de la jaroj, pri kiuj la Eternulo parolis al la profeto Jeremia, ke devas finicxi sepdek jaroj de la dezerteco de Jerusalem. 3 Kaj mi turnis mian vizacxon al Dio, la Sinjoro, por precxi kaj petegi, en fastado, sakacxo, kaj cindro. 4 Kaj mi precxis al la Eternulo, mia Dio, mi faris konfeson, kaj mi diris: Mi petas Vin, ho Sinjoro, Dio granda kaj timinda, kiu konservas la interligon kaj favorkorecon al Liaj amantoj kaj al la plenumantoj de Liaj ordonoj! 5 Ni pekis, ni malbonagis, ni estis malpiaj, ni ribelis, kaj ni defalis de Viaj ordonoj kaj decidoj; 6 ni ne acxskultis Viajn servantojn, la profetojn, kiuj parolis en Via nomo al niaj recxoj, estroj, kaj patroj, kaj al la tuta popolo de la lando. 7 Vi, ho Sinjoro, estas prava, kaj ni devas honti, kiel nun, cxiu Judo, la loxantoj de Jerusalem kaj la tuta Izrael, la proksimaj kaj la malproksimaj, en cxiuj landoj, kien Vi dispelis ilin pro iliaj malbonagoj, kiujn ili faris koncerne Vin. 8 Ho Sinjoro! ni hontas pro niaj recxoj, estroj, kaj patroj, kiuj pekis antacx Vi. 9 Sed la Sinjoro, nia Dio, havas kompatemon kaj pardonemon, kvankam ni defalis de Li 10 kaj ne acxskultis la vocxon de la Eternulo, nia Dio, por iradi lacx Liaj instruoj, kiujn Li donis al ni per Siaj servantoj, la profetoj. 11 La tuta Izrael malobeis Vian instruon, kaj deturnis sin, por ne acxskulti Vian vocxon; pro tio trafis nin la malbeno kaj la cxuro, pri kiuj estas skribite en la instruo de Moseo, servanto de Dio; cxar ni pekis kontrakx Li. 12 Kaj Li plenumis Sian vorton, kiun Li diris pri ni, kaj pri niaj juxistoj, kiuj faradis juxxon cxe ni, kaj Li venigis sur nin grandan malfelicxon; sub la tuta cxielo nenie faricxis tio, kio faricxis al Jerusalem. 13 Kiel estas skribite en la instruo de Moseo, tiel trafis nin tiu tuta malfelicxo; ni tamen ne precxis antacx la Eternulo, nia Dio, deturnante nin de niaj malbonagoj kaj penante kompreni Vian veron. 14 Kaj la Eternulo viglis super la malfelicxo kaj venigis cxin sur nin; cxar justa estas la Eternulo, nia Dio, en cxiuj Siaj faroj, kiujn Li faras, sed ni ne acxskultis Lian vocxon. 15 Kaj nun, ho Sinjoro, nia Dio, kiu elkondukis Vian popolon el la lando Egipta per forta mano, kaj faris al Vi gloran nomon, kiel cxi nun estas, ni pekis, ni estis malpiaj. 16 Ho Sinjoro, konforme al Via tuta bonfaremeco deturnicxu nun Via kolero kaj Via indigno de Via urbo Jerusalem, de Via sankta monto; cxar pro niaj pekoj kaj pro la malbonagoj de niaj patroj Jerusalem kaj Via popolo estas hontindacxo antacx cxiuj niaj cxirkacxantoj. 17 Kaj nun acxskultu, ho nia Dio, la precxon de Via servanto kaj

lian petegon, kaj lumu per Via vizacxo sur Vian dezertigitan sanktejon, pro la Sinjoro. 18 Klinu, ho mia Dio, Vian orelon, kaj acxskultu; malfermu Viajn okulojn, kaj vidu nian ruinigitecon, kaj la urbon, kiu estas nomata per Via nomo; cxar ne pro nia praveco, sed pro Via granda kompatemeco, ni faligas antacx Vi nian precxon. 19 Ho Sinjoro, acxskultu! ho Sinjoro, pardonu! ho Sinjoro, atentu kaj agu, ne prokrastu, pro Vi mem, ho mia Dio, cxar Vian nomon portas Via urbo kaj Via popolo.

20 Dum mi ancoracx parolis kaj precxis kaj konfesis miajn pekojn kaj la pekojn de mia popolo Izrael kaj metis mian petegon antacx la Eternulon, mian Dion, pri la sankta monto de mia Dio; 21 dum mi ancoracx parolis precxante, la viro Gabriel, kiun mi vidis antacxe en la vizio, alflugis, kaj ektucxis min cxirkacx la tempo de la vespera ofero; 22 kaj, klarigante, li ekparolis al mi, kaj diris: Ho Daniel, nun mi eliris, por komprenigi al vi la aferon. 23 cxe la komenco de via precxado eliris ordono, kaj mi venas, por sciigi cxin, cxar vi estas homo agrabla al Dio; atentu la vorton, kaj komprenu la vizion. 24 Sepdek jarsepoj estas destinitaj por via popolo kaj por via sankta urbo, por ke kovricxu la kulpo, sigelicxu la pekoj, kaj pardonixu la malbonagoj, por ke venu justeco eterna, sigelicxu la vizio kaj profetacxo, kaj sanktoleicxu Plejsanktulo. 25 Sciu, kaj komprenu: de la momento, kiam eliros la ordono, ke Jerusalemu estu denove konstruata, cxis la sanktoleado de la estro pasos sep jarsepoj kaj sesdek du jarsepoj; kaj denove estos konstruitaj la stratoj kaj muroj, kvankam en tempo malfacila. 26 Post la sesdek du jarsepoj la sanktoleito estos pereigita kaj jam ne ekzistos; kaj la urbon kun cxia sanktejo pereigos popolo de estro, kiu venos, kaj cxia fino estos kiel de inundego; kaj cxis la fino de la milito cxi estos tute dezertigita. 27 En la dacro de unu jarsepo estos konfirmita la interligo kun multaj, kkaj meze de la jarsepo estos cxesigitaj bucxoferoj kaj farunoferoj; sur la flugiloj de la sanktejo estos abomeninda dezerteco, cxis la fina destinita pereco falos sur la ruinojn.

Cxapitro 10

1 En la tria jaro de Ciro, rexo de Persujo, vorto estis malkacxita al Daniel, kiu havis la nomon Beltexacar; kaj vera estis tiu vorto kaj tre grava. Li komprenis la vorton kaj komprenis bone la vizion. 2 En tiu tempo mi, Daniel, funebris dum tri semajnoj. 3 Bongustan mancxacxon mi ne mancxis, viando kaj vino ne venis en mian bucxon, kaj per oleo mi min ne cxmiris, cxis la fino de la tri semajnoj. 4 En la dudek-kvara tago de la unua monato mi estis sur la bordo de granda rivero, nome de cxidekel. 5 Kaj levinte miajn okulojn, mi ekvidis: jen staras unu viro, vestita per tolaj vestoj, kaj liaj lumboj estas zonitaj per pura oro el Ufaz. 6 Lia korpo estas kiel turkiso, lia vizacxo aspektas kiel fulmo, liaj okuloj kiel fajraj flamoj, liaj brakoj kaj kruroj kiel brilanta kupro, kaj la vocxo de lia parolado estas kiel vocxo de amaso da homoj. 7 Nur mi sola, Daniel, vidis tiun vizion; la homoj, kiuj estis kun mi, ne vidis la vizion; tamen granda timo falis sur ilin, kaj ili forkuris, por sin kacxi. 8 Mi restis sola, kaj mi rigardis tiun grandan vizion; ne restis en mi forto, mia vizacxaspekto cxancxixis terure, kaj mi ne povis rekolekti miajn fortojn. 9 Kaj mi ekacxdis la vocxon de liaj vortoj; kaj kiam mi ekdaxdis la vocxon de liaj vortoj, mi senkonscie falis vizacxaltere. 10 Sed jen mano ektucxis min kaj levis min sur miajn genuojn kaj manplatojn. 11 Kaj li diris al mi: Ho Daniel, viro agrabla al Dio! atentu la vortojn, kiujn mi diros al vi, kaj

staricxu sur via loko, cxar mi nun estas sendita al vi. Kiam li tion parolis al mi, mi staris tremante. 12 Li diris al mi: Ne timu, Daniel, cxar de la unua tago, kiam vi sincere penis kompreni kaj pentofari antacx via Dio, viaj vortoj estis acxditaj; kaj mi venis lacx via peto. 13 Sed la protektanto de la Persa regno kontracxstaris al mi dum dudek unu tagoj, kaj, cxis Micxael, unu el la plej cxefaj protektantoj, venis kun helpo al mi, mi restis tie apud la recxoj de Persujo. 14 Nun mi venis, por informi vin, kio estos kun via popolo en la estonta tempo, cxar la vizio koncernas tempon estontan. 15 Dum li parolis al mi tiujn vortojn, mi almetis mian vizacxon al la tero kaj silentis. 16 Sed jen iu, simila al homido, ektucxis miajn lipojn, kaj mi malfermis mian bucxon, ekparolis kaj diris al tiu, kiu staris kontracx mi: Ho mia sinjoro, de cxi tiu vizio kurbicxis mia vizacxo, kaj mi jam ne havas fortojn. 17 Kaj kiel la sklavo de mia sinjoro povas paroli kun tia mia sinjoro, se mi jam ne havas forton kaj mi jam ne havas spiron? 18 Tiam denove ektucxis min tiu bildo de homo kaj refortigis min. 19 Kaj li diris: Ne timu, ho simpatia homo, paco estu al vi, kaj estu kuracxa. Kaj dum li parolis al mi, mi kuracxicxis, kaj diris: Parolu, ho mia sinjoro, cxar vi min refortigis. 20 Tiam li diris: cxu vi scias, por kio mi venis al vi? nun mi iras denove, por batali kontracx la protektanto de Persujo; sed kiam mi foriros, venos la protektanto de Grekujo. 21 Tamen mi sciigos al vi, kio estas notita en la vera skribo; kaj estas neniuj, kiu subtenus min kontracx tiuj, krom Micxael, via protektanto.

Cxapitro 11

1 En la unua jaro de Dario, la Medo, mi staris, por subteni kaj fortigi min.

2 Kaj nun mi sciigos al vi la veron: jen ancoracx tri recxoj estos en Persujo; la kvara superos cxuijn per sia ricxeco; kaj kiam li faricxos forta per sia ricxeco, li ekscitos cxuijn kontracx la regnon Grekan. 3 Aperos rexo potenco, kiu regos kun granda forto, kaj faros cxion, kion li volos. 4 Sed dum lia starado lia regno disrompicxos kaj dividicxos lacx la kvar ventoj de la cxielo, kaj cxi transiros ne al liaj idoj, kaj ne kun tiu potenco, kun kiu li regis; lia regno estos discxirita kaj transiros al homoj fremdaj. 5 Forticxos unu el liaj princoj, la rexo suda, kaj faricxos pli forta ol li, kaj regos; lia potenco estos granda. 6 Sed post kelke da jaroj ili kunicxos inter si; kaj la filino de la suda rexo venos al la norda rexo, por aranxi la aferon inter ili; sed cxi ne retenos la forton en sia mano, kaj ankacx li kun sia forto ne restos; cxi kaj cxiaj akompanantoj kaj cxia infano kaj cxia kelktempa fortiganto estos transdonitaj. 7 Tamen el cxia trunko aperos branxco, venos kun militistaro, venos al la fortikacxo de la norda rexo, kaj venkos. 8 Ankacx iliajn diojn, kun iliaj statuoj, kaj kun iliaj grandvaloraj vazoj arcxentaj kaj oraj, li forportos en Egiptujon, kaj por kelke da jaroj li restos malproksima de la norda rexo. 9 cxi tiu iros al la regno de la suda rexo, sed revenos en sian landon. 10 Poste liaj filoj sin armos kaj kolektos grandan militistaron; kaj unu iros rapide, disvercxicxos kiel inundo, kaj denove faros militon cxis lia fortikacxo. 11 Tiam la suda rexo indignos, eliros kaj militos kontracx li, kontracx la norda rexo, kaj starigos grandan homomulton, kaj tiu homamaso estos transdonita en lian manon. 12 Li forkondukos tiun homamason, kaj fiericxos lia koro; sed kvankam li venkos multajn milojn, li tamen ne faricxos pli forta. 13 La norda rexo denove starigos homomulton, pli grandan ol la antacxa, kaj post kelka tempo li eliros kun granda militistaro kaj kun granda ricxeco. 14 En tiu tempo multaj staricxos kontracx la suda rexo, kaj malkvietaj filoj

de via popolo levicxos, por ke plenumicxu la profetacxo, sed ili falos. 15 Kaj venos la norda rexo, cxutarancxos remparon, kaj venkoprenos la fortikigitan urbon; kaj la forto de la sudo ne povos kontrakstari, kaj cxia plej bona militistaro ne havos forton, por rezisti. 16 Kaj cxiu, kiu venos al li, faros tion, kion li postulos, neniun povos kontrakstari al li; li staricxos en la plej bela lando, kaj pereigos cxin per sia mano. 17 Kaj li intencos veni kun la potenco de sia tuta regno kaj kun siaj bravuloj, kaj li tion faros; kaj la urbo de virinoj estos donita al li por ekstermi; kaj cxi ne povos kontrakstari; sed cxi ankacx ne faricxos lia. 18 Kaj li direktos sian vizacxon al la insuloj kaj venkoprenos multajn; sed unu princo cxesigos lian malhonoradon, ke li ne plu malhonoru. 19 Tiam li denove turnos sin al la fortikacxo de sia lando; sed li falpucxixos, falos, kaj oni lin jam ne trovos. 20 Sur lia loko staricxos tia, kiu sendos impostiston tra la tuta glora regno; sed post kelke da tagoj li pereos, kvankam ne per kolero kaj ne per batalo. 21 Sur lia loko staricxos homo malestimata, sur kiun oni ne metos la rexon ornamon; sed li venos kun trankvileco, kaj ekposedos la regnon per flatacxoj. 22 Kaj la dronigantaj tacxmentegoj estos dronigitaj kaj frakasitaj de li, kaj ankacx la princo, kun kiu estis farita la interligo. 23 Kaj post la interamikicxo li faros kontrakx li malicacxon, iros, kaj superfortos lin per malmulte da homoj. 24 En la pacajn kaj plej bonstatajn urbojn de la lando li venos, kaj faros tion, kion ne faris liaj patroj nek liaj prapatroj; la kaptacxon, rabacxon, kaj havacxon li discxetos; kaj li direktos siajn intencojn kontrakx la fortikigitajn urbojn, sed nur cxis certa tempo. 25 Poste li ekscitos sian forton kaj sian koron kontrakx la rexon sudan kun grandega militistaro, kaj la suda rexo eliros milite kun granda kaj tre forta militistaro; sed li ne eltenos, cxar estos faritaj atencoj kontrakx li. 26 Tiuj, kiuj manxas cxe lia tablo, pereigos lin, kaj lia armeo disvercxixos, kaj falos multe da mortigitoj. 27 Ambacx rexo havos en sia koro malbonajn intencojn, kaj cxe la sama tablo ili parolos malveracxon; sed ili ne sukcesos, cxar la fino estas ancoracx prokrastita cxis certa tempo. 28 Li iros returne al sia lando kun granda havacxo, kaj kun intencoj kontrakx la sankta interligo; kaj li plenumos, kaj venos en sian landon. 29 En difinita tempo li denove iros suden; sed la lasta fojo ne estos tia, kiel la unua. 30 cxar venos kontrakx lin cxipoj de la Kitidoj, kaj li perdos la kuracxon; kaj li denove faricxos kolera kontrakx la sankta interligo, kaj denove agos kaj interkonsentos kun la forlasintoj de la sankta interligo. 31 Helpantoj estos starigitaj de li; ili malsanktigos la fortodonan sanktejon, cxesigos la cxiutagajn oferojn, kaj faros abomenindan ruinigon. 32 Tiujn, kiuj malbonagas kontrakx la interligo, li allogos per flatacxoj. Sed la homoj, kiuj konas sian Dion, faricxos kuracxaj kaj komencos agi. 33 La klerigantoj de la popolo klerigos multajn, kvankam dum kelka tempo ili falados de glavo, fajro, mallibereco, kaj prirabado. 34 Dum sia falado ili ricevos kelkan helpon, sed multaj alicxos al ili hipokrite. 35 Kelkaj el la klerigantoj falos por tio, ke ili refandicxu, puricxu, kaj blankicxu cxis la fina tempo; cxar estas ancoracx tempo. 36 La rexo farados, kion li volos, kaj li fiericxos, kaj rigardos sin kiel pli altan ol cxiu dio, kaj pri Dio de la dioj li parolos teruracxojn, kaj li havos sukceson, cxis plenixos la kolero; cxar kio estas decidita, tio plenumicxos. 37 Kaj pri la dioj de siaj patroj li ne pensos, li ne atentos cxarmon de virinoj, nek ian dion, sed li tenos sin pli alte ol cxio. 38 Nur la dion de fortikacxo sur sia loko li honoros, kaj tiun dion, kiun ne konis liaj patroj, li honoros per oro, arcxento, multekostaj cxtonoj, kaj juveloj. 39 Kaj li konstruos por la urboj fortikacxojn sub la nomo de fremda dio; kiu akceptos cxi tiun, al tiu li plimultigos la honorojn kaj donos potencon super multaj kaj rekompence disdonos teron. 40 Fine ekbatalos kontrakx li la suda rexo, kaj cxetos sin sur lin la norda rexo kun cxaroj, rajdistoj, kaj multe da cxipoj, atakos la regionojn, inundos, kaj trairos. 41 Kaj li venos en la plej belan landon, kaj multaj pereos; savixos kontrakx lia mano nur jenaj: Edom, Moab, kaj la cxefaj el la Amonidoj. 42 Kaj li etendos sian manon

kontracx diversajn landojn; ankacx la lando Egipta ne savicxos. 43 Kaj li faricxos mastro super la trezoroj de oro, arcxento, kaj cxiuj grandvaloracxo de Egiptujo; Luboj kaj Etiopoj sekvos liajn pacxojn. 44 Sed ektimigos lin famoj de oriento kaj de nordo, kaj li eliros kun granda furiozo, por pereigi kaj ekstermi multajn. 45 Kaj li starigos sian belegan tendon inter la maro kaj la monto de la bela sanktejo; sed li venos al sia fino, kaj neniu helpas al li.

Cxapitro 12

1 En tiu tempo levicxos Micxael, la granda protektanto, kiu defendas la filojn de via popolo; kaj venos tempo malfacila, kia ne ekzistis de tiu tempo, kiam aperis homoj, cxis la nuna tempo; sed savicxos en tiu tempo el via popolo cxiuj, kiuj trovicxos enskribitaj en la libro. 2 Kaj multaj el tiuj, kiuj dormas en la tero, vekicxos, unuj por vivo eterna, aliaj por eterna malhonoro kaj honto. 3 Kaj la klerigantoj brilos, kiel la brilo de la cxielo; kaj la virtigantoj de multaj, kiel steloj por cxiam kaj eterne. 4 Kaj vi, ho Daniel, kacxu la vortojn kaj sigelu la libron cxis la fina tempo; multaj cxin tralegos, kaj multicxos la scio.

5 Tiam mi, Daniel, ekrigardis, kaj jen staras du aliaj, unu sur unu bordo de la rivero kaj la dua sur la alia bordo de la rivero. 6 Kaj li diris al la viro en la tolaj vestoj, kiu staris super la akvo de la rivero: Kiam estos la fino de la mirindacxo? 7 Kaj mi acxskultis la viron en la tolaj vestoj, kiu staris super la akvo de la rivero; li levis sian dekstran manon kaj sian maldekstran manon al la cxielo, kaj cxuris per Tiu, kiu vivas eterne, ke tio estos post la paso de tempo kaj tempoj kaj duono de tempo; kaj kiam finicxos la dissemiteco de la sankta popolo, tiam plenumicxos cxio cxi tio. 8 Mi acxdis, sed mi ne komprenis; kaj mi diris: Ho mia sinjoro, kio estos post tio? 9 Kaj li respondis: Iru, Daniel, cxar tio estas kacxita kaj sigelita cxis la fina tempo. 10 Multaj estos purigitaj, blankigitaj, kaj elprovitaj; la malpiuloj faros malpiacxojn, kaj cxiuj malpiuloj ne komprenos; sed la klerigantoj komprenos. 11 Kaj de la tempo, kiam cxesicxos la cxiutagaj oferoj kaj faricxos abomeninda ruinicxo, pasos mil ducent nacxdek tagoj. 12 Felicxa estas tiu, kiu atendas kaj atingos la tempon de mil tricent tridek kvin tagoj! 13 Kaj vi, ho Daniel, foriru cxis la fino; kaj ripozu, kaj vi staricxos por via sorto en la fino de la tempoj.

HOCXEA

Cxapitro 1

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Hocxea, filo de Beeri, en la tempo de Uzija, Jotan, Acxaz, kaj cxizkija, recxoj de Judujo, kaj en la tempo de Jerobeam, filo de Joacx, recxo de Izrael.

2 Kiam la Eternulo komencis paroli al Hocxea, la Eternulo diris al Hocxea: Iru, prenu al vi edzinon malcxastulinon kaj naskigu infanojn malcxastajn, cxar la lando malcxasticxis for de la Eternulo. 3 Kaj li iris, kaj prenis Gomeron, filinon de Diblaim; kaj cxi gravedicxis kaj naskis al li filon. 4 Kaj la Eternulo diris al li: Donu al li la nomon Jizreel; cxar baldacx Mi punos pro la sango de Jizreel la domon de Jehu, kaj Mi metos finon al la regno de la domo de Izrael. 5 En tiu tempo Mi rompos la pafarkon de Izrael en la valo Jizreel. 6 Kaj cxi denove gravedicxis kaj naskis filinon; kaj Li diris al li: Donu al cxi la nomon Lo-Rucxama; cxar Mi ne plu kompatos la domon de Izrael, sed postulos de ili pagon. 7 Tamen la domon de Jehuda mi kompatos, kaj Mi helpos al ili per la Eternulo, ilia Dio; Mi ne helpos al ili per pafarko, glavo, kaj batalo, nek per cxevaloj kaj rajdantoj. 8 Kiam cxi demamigis Lo-Rucxaman, cxi gravedicxis kaj naskis filon. 9 Kaj Li diris: Donu al li la nomon Lo-Ami; cxar vi ne estas Mia popolo, kaj Mi ne estos por vi.

10 Tamen la nombro de la Izraelidoj estos kiel la sablo cxe la maro, ne mezurebla kaj ne kalkulebla. Kaj sur la sama loko, kie estis dirite al ili: Vi ne estas Mia popolo, oni diros al ili: Infanoj de la vivanta Dio. 11 Kolekticxos kune la idoj de Jehuda kaj la idoj de Izrael, kaj faros al si unu cxefon, kaj iros el la lando; cxar granda estos la tago de Jizreel.

Cxapitro 2

1 Nomu viajn fratojn Mia popolo, kaj viajn fratinojn Kompatataj. 2 Havu juxxon kontrakx via patrino, havu juxxon, cxar cxi ne estas Mia edzino, kaj Mi ne estas cxia edzo; cxi forigu la malcxastecon de sia vizacxo kaj la adultemecon de siaj mamoj, 3 por ke Mi ne senvestigu cxin cxis nudeco, kaj ne prezentu cxin tia, kia cxi estis en la tago de sia naskicxo, ke Mi ne faru cxin kiel dezerto, ne faru cxin kiel tero senakva, kaj ne mortigu cxin per soifo. 4 Ankacx cxiajn infanojn Mi ne kompatus, cxar ili estas infanoj de malcxasto; 5 cxar ilia patrino malcxastis, ilia naskintino malhonoris sin; cxar cxi diris: Mi sekvos miajn amistojn, kiuj donas al mi mian panon kaj mian akvon, miajn lanacxojn kaj miajn linacxojn, mian oleon kaj miajn drinkacxojn. 6 Pro tio Mi baros vian vojon per dornoj, Mi cxiarkacxbaros cxin, ke cxi ne trovos siajn vojojn. 7 cxi postkuros siajn amistojn, sed cxi ne kuratingos ilin; cxi sercxos ilin, sed ne trovos; kaj cxi diros: Mi iros returne al mia unua edzo, cxar pli bone estis al mi tiam, ol nun. 8 Kaj cxi ne sciis, ke Mi estis tiu, kiu donadis al cxi panon kaj moston kaj oleon, Mi donis al cxi multe da arcxento kaj oro, kiun ili uzis por Baal. 9 Tial Mi prenos returne Mian panon kaj Mian moston iliatempe, Mi forprenos Mian lanacxon kaj Mian linacxon, per kiu cxi kovris sian nudecon. 10 Kaj nun Mi malkaxos cxian hontindacxon antacx la okuloj de cxiaj amistoj, kaj neniuj savos cxin el Mia

mano. 11 Mi cxesigos cxian cxian gajecon, cxiajn festojn, monatkomencojn, kaj sabatojn, kaj cxiujn cxiajn solenajn kunvenojn. 12 Mi dezertigos cxiajn vinbertrunkojn kaj cxiajn figarbojn, pri kiuj cxi diras: Tio etas donaco, kiun donis al mi miaj amistoj; Mi faros ilin arbaro, kaj la bestoj de la kampo ilin manxos. 13 Mi punos cxin pro la tagoj de la Baaloj, al kiuj cxi incensis, ornaminte sin per siaj ringoj kaj siaj cxirkacxkoloj, kaj sekvante siajn amistojn, dum Min cxi forgesis, diras la Eternulo. 14 Tial jen Mi allogos cxin, kondukos cxin en dezerton, kaj parolos al cxi agrablajn vortojn; 15 kaj Mi donos al cxi cxiajn vinbercxardenojn el tie, kaj la valon de malcxojo Mi faros pordo de espero; kaj tie cxi kantos, kiel en la tagoj de sia juneco kaj kiel en la tempo de sia elirado el la lando Egipta. 16 En tiu tempo, diras la Eternulo, cxi nomos min: Mia edzo; cxi ne plu nomos Min: Mia mastro. 17 Mi forigos de cxia bucxo la nomojn de la Baaloj, kaj oni ne plu rememoros ilin laccx ilia nomo. 18 Kaj Mi faros por ili en tiu tempo interligon kun la bestoj de la kampo, kun la birdoj de la cxielo, kaj kun la rampacxo de la tero; pafarkon, glavon, kaj militon Mi ekstermos el la lando, kaj Mi donos al ili la eblon dormi eksterdancxere. 19 Mi fiancxixos kun vi por cxiam, Mi fiancxixos kun vi en vero kaj justo, en favorkoreco kaj kompatemeco. 20 Mi fiancxixos kun vi en fideleco, kaj vi ekkonos la Eternulon. 21 En tiu tempo Mi favoros, diras la Eternulo, Mi favoros la cxielon, kaj cxi favoros la teron; 22 kaj la tero favoros la grenon, moston, kaj oleon, kaj cxi tiuj favoros Jizreelon. 23 Mi faros cxin al Mi fruktoporta sur la tero, kaj Mi kompatos la nekompatitinon; kaj al tiu, kiu estis ne Mia popolo, Mi diros: Vi estas Mia popolo; kaj cxi diros: Vi estas mia Dio.

Cxapitro 3

1 Kaj la Eternulo diris al mi plue: Iru, kaj komencu amacxon kun virino, kiun amas cxia edzo, sed kiu adultas, simile al tio, kiel la Eternulo amas la Izraelidojn, sed ili turnas sin al aliaj dioj kaj amas iliajn vinberkukojn. 2 Kaj mi akiris cxin al mi per dek kvin arcxentaj moneroj kaj cxomero kaj duono da hordeo. 3 Kaj mi diris al cxi: Longan tempon restu cxe mi; ne malcxastu, kaj fordonu vin al neniuj viroj; tiel same mi agos kun vi. 4 cxar dum longa tempo la Izraelidoj restos sen recco, sen estro, sen oferoj, sen statuo, sen efodo, kaj sen domaj dioj; 5 poste la Izraelidoj returnos sin, kaj sercxos la Eternulon, sian Dion, kaj Davidon, sian reccxon, kaj ili respektigos la Eternulon kaj Lian bonon en la fina tempo.

Cxapitro 4

1 Acxskultu la vorton de la Eternulo, ho Izraelidoj; cxar la Eternulo havas jucxan disputon kun la locxantoj de la tero; cxar sur la tero ne ekzistas vero, nek amo, nek konado de Dio. 2 Malbenado kaj trompado, mortigado, cxtelado, kaj adultado tre disvasticxis, kaj sangovercxo sekvas sangovercxon. 3 Pro tio ekploros la tero, kaj malfelicxo trafos cxiujn cxiajn locxantojn kaj la bestojn de la kampo kaj la birdojn de la cxielo; ecx la ficxo de la maro malaperos. 4 Sed neniuj malpacu, neniuj riproccxu; via popolo estas kiel insultantoj de pastro. 5 Vi falos meze de la tago, kaj ankacx la profeto falos kun vi en la nokto; kaj Mi pereigos vian patrinon. 6 Mia popolo pereos pro tio, ke cxi ne havas scion. cxar vi forpucxis la scion, tial Mi vin forpucxos, ke vi ne plu estu Mia pastro. cxar vi forgesis la instruon de via Dio, tial ankacx Mi forgesos viajn infanojn. 7 Ju pli ili multicxas, des pli ili pekacx kontracx Mi; ilian honoron Mi faros senhonoreco. 8 Per la pekoj de Mia popolo ili sin nutras, kaj al cxia malpieco strebas ilia animo. 9 Kaj faricxos al la popolo tiel same, kiel al la pastroj: Mi punos cxin pro cxia konduto, kaj Mi

repagos al cxi pro cxiaj agoj. 10 Ili manxos kaj ne saticxos, ili malcxastos kaj ne disvasticxos; cxar ili forlasis la Eternulon kaj ne atentis Lin. 11 Malcxastado, vino, kaj mosto forprenas la prudenton. 12 Mia popolo demandas sian lignon, kaj cxia bastono donas al cxi respondon; cxar la spirito de malcxasteco erarigas ilin, kaj ili malcxastas kontrakx sia Dio. 13 Sur la supro de montoj ili alportas oferojn, kaj sur montetoj ili incensas sub kverko, poplo, kaj terebintarbo, cxar bona estas ilia ombro. Tial malcxastos viaj filinoj, kaj viaj bofilinoj adultos. 14 cxu Mi povas ne puni viajn filinojn, se ili malcxastas, kaj viajn bofilinojn, se ili adultas, se ili aparticxas kune kun la malcxastistinoj kaj alportas oferojn kune kun la publikaj virinoj, kaj la malklera popolo pereas? 15 Se malcxastas vi, ho Izrael, tiam almenacx Jehuda ne kulpicxu; ne iru en Gilgalon, ne iru en Bet-Avenon, kaj ne cxuru: Kiel vivas la Eternulo. 16 cxar Izrael obstinas, kiel obstina bovino; cxu nun la Eternulo povas pacxti ilin, kiel cxafidon sur vasta pacxtejo? 17 Efraim alicxis al idoloj; lasu lin. 18 Abomeninda faricxis ilia drinkado; ili fordonis sin al malcxastado kaj malhonora amo; honto al iliaj protektantoj. 19 La vento forportos ilin per siajflugiloj, kaj ili hontos pri siaj oferoj.

Cxapitro 5

1 Acxskultu tion, ho pastroj, atentu, ho domo de Izrael, kaj prenu en viajn orelojn, ho rexa domo; cxar vin trafos juxto pro tio, ke vi estis kaptilo en Micpa kaj etendita reto sur Tabor. 2 Per premado ili profundigis la pekojn; Mi punos cxiujn. 3 Mi konas Efraimon, kaj Izrael ne estas kacxita antacx Mi: vi nun malcxastas, ho Efraim, kaj Izrael malpuricxis. 4 Iliaj agoj ne permesas al ili reveni al ilia Dio, cxar spirito de malcxasteco estas en ili kaj la Eternulon ili ne konas. 5 La malmodesteco de Izrael parolas kontrakx li antacx lia vizacxo; tial Izrael kaj Efraim falos pro siaj malbonagoj; ankacx Jehuda falos kun ili. 6 Kun siaj cxafoj kaj bovoj ili iros sercxi la Eternulon, sed ne trovos; Li foricxis de ili. 7 Ili perfidis al la Eternulo, kaj naskis fremdajn infanojn; tial ekstermos ilin la monato kune kun ilia havacxo.

8 Blovu per korno en Gibeaj, per trumpeto en Rama; bruu en Bet-Aven, post vi, ho Benjamin! 9 Efraim faricxos dezerto en la tago de la puno; inter la triboj de Izrael Mi avertis fidele. 10 La princoj de Jehuda faricxis similaj al forexovantoj de limo; Mi elvercxos sur ilin Mian koleron kiel akvon. 11 Efraim estas premata, frapita de la juxto; cxar li memvole sekvis homan ordonon. 12 Mi estos por Efraim kiel tineo, kiel putro por la domo de Jehuda. 13 Efraim vidis sian malsanon, kaj Jehuda sian vundon; tiam Efraim iris al Asirio, kaj sendis al rexo, kiu vencxus pro li; sed li ne povas sanigi vin, ne forigos de vi la vundon. 14 cxar Mi estas kiel leono por Efraim, kiel leonado por la domo de Jehuda; Mi, Mi discxiros kaj foriros; Mi forportos, kaj neniuj povos savi. 15 Mi iros returne sur Mian lokon, cxis ili konfesos sian kulpon kaj sercxos Mian vizacxon; kiam ili suferos, ili Min sercxos, kaj diros:

Cxapitro 6

1 Ni iru, ni revenu al la Eternulo; cxar Li discxiris, sed Li ankacx resanigos nin, Li frapis, kaj Li ankacx bandacxos niajn vundojn. 2 Li revivigos nin post du tagoj; en la tria tago Li restarigos nin, kaj ni vivos antacx Li. 3 Kaj ni havos scion, kaj ni penos koni la Eternulon. Li eliros, kiel bela matenruxo; Li venos al ni, kiel pluvo, kiel printempa pluvo, kiu malsekigas la teron.

4 Kion Mi faru al vi, ho Efraim? Kion Mi faru al vi, ho Jehuda? Via pieco estas kiel matena nebulo, kaj kiel roso, kiu frue malaperas. 5 Tial Mi hakas per la profetoj, Mi mortigas ilin per la vortoj el Mia bucxo; kaj justeco koncerne vin eliros kiel lumo. 6 cxar Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon, kaj konadon de Dio Mi preferas ol bruloferojn. 7 Sed ili rompis la interligon, kiel Adam, kaj ili defalis de Mi. 8 Gilead estas urbo de malbonaguloj, makulita de sango. 9 Kiel bando da embuskantoj la anaro de la pastroj pereigas tiujn, kiuj iras al cxecxem; abomenindacxon ili faras. 10 En la domo de Izrael Mi vidas teruracxon: tie malcxastas Efraim, malpurigas Izrael. 11 Sed ankacx Jehuda havos rikolton, kiam Mi revenigos la forkaptitojn de Mia popolo.

Cxapitro 7

1 Kiam Mi komencis kuraci Izraelon, malkacxixis la malbonagoj de Efraim kaj la malboneco de Samario; cxar ili agas mensoge, cxtelistoj eniras, kaj bandoj rabas sur la strato. 2 Ili ne pensis en sia koro, ke Mi memoras cxiujn iliajn malbonagojn; nun cxirkacxas ilin iliaj agoj kaj staras antacx Mia vizacxo. 3 Per sia malboneco ili gajigas la rexon kaj per siaj trompoj la princojn. 4 cxiuj ili adultas, kiel forno, forte hejtita de la bakisto, kiu cxesis hejti nur de post la knedado de sia pasto cxis cxia fermenticxo. 5 Hodiacc estas festo de nia rexo; kaj la princoj komencas faricxi frenezaj de la vino, kaj li etendas sian manon kun la blasfemantoj. 6 Ili armas sian koron per malico, kiel fornon, kaj kvankam la bakisto dormas dum la tuta nokto, cxi tamen matene brulas kiel flamanta fajro. 7 cxiuj ili ardas, kiel forno, kaj formancxas siajn juxistojn; cxiuj iliaj rexo falis, kaj neniu el ili vokas al Mi. 8 Efraim miksis sin kun la popoloj, Efraim faricxis kiel platkuko, bakita sen renversado. 9 Fremduloj konsumis liajn fortojn, kaj li ne rimarkis; ecx grizaj haroj lin kovris, kaj li tion ne scias. 10 La malmolesteco de Izrael atestas kontrakx li, sed ili ne turnas sin al la Eternulo, sia Dio, kaj ne sercxas Lin malgracx cxio. 11 Efraim faricxis kiel naiva, senprudenta kolombo: ili vokas la Egiptojn, ili iras en Asirion. 12 Kiam ili iros, Mi cxetos sur ilin Mian reton; kiel birdojn de la cxielo Mi tiros ilin malsupren; Mi ilin punos, kiel estis predikate en iliaj kunvenoj. 13 Ve al ili, ke ili foricxis de Mi; malfelicxaj ili estas, ke ili defalis de Mi. Mi volas savi ilin, kaj ili parolas kontrakx Mi mensogojn. 14 Kaj ili ne vokas al Mi en sia koro, kiam ili cxemas sur siaj litoj; pro pano kaj mosto ili kunvenas, sed de Mi ili foricxas. 15 Mi instruis ilin, fortigis ilian brakon, kaj ili pensas malbonon pri Mi. 16 Ili returnas sin, sed ne al la Plejaltulo; ili faricxis kiel malcxusta pafarko; falos de glavo iliaj estroj pro sia kolerema lango; tio estos moko kontrakx ili en la lando Egipta.

Cxapitro 8

1 Metu trumpeton al via bucxo! Li flugas kiel aglo al la domo de la Eternulo, pro tio, ke ili agis kontrakx Mia interligo kaj defalis de Mia instruo. 2 Al Mi ili vokas: Ho mia Dio, ni, Izraelidoj, ekkonis Vin. 3 Izrael forpucxis la bonon; malamiko lin persekutos. 4 Ili starigis rexojn, sed ne de Mi; ili starigis princojn, sed sen Mia scio; el sia arcxento kaj oro ili faris al si idolojn, por pereigi sin. 5 Forpucxita estas via bovido, ho Samario; ekflamis kontrakx ili Mia kolero; kiel longe ancoracx ili ne povos puricxi? 6 cxar cxi estas faritacxo de Izrael; artisto cxin faris, kaj cxi ne estas dio; dispeceticxos la bovido de Samario. 7 cxar ili semas venton, ili rikoltos ventegon; grenon li ne havos; la kreskantacxo ne donos farunon; se cxi ecx donos, fremduloj cxin formancxos. 8 Izrael estas formancxata; nun ili faricxis inter la popoloj kiel senvalora vazo. 9

cxar ili iris en Asirion, kiel sovaxa azeno solece vaganta; la Efraimidoj donis amajn donacojn. 10 Kvankam ili donis donacojn al la nacioj, Mi nun kolektus ilin, por ke ili iom ripozu de la cxarcxo de la rexo de la princoj. 11 Sed multe da altaroj konstruis Efraim, por peki; ili faricxis por li altaroj pekigaj. 12 Mi skribis por li la multon de Miaj lecxoj; sed li rigardas ilin kiel fremdacxon. 13 La oferojn, donacatajn al Mi, ili buxas nur pro viando, por cxin manxi; la Eternulo ne deziras ilin; nun Li rememoros iliajn malbonagojn kaj punos iliajn pekojn; ili revenos en Egiptujon. 14 Izrael forgesis sian Kreinton, kaj konstruas palacojn; Jehuda konstruis multe da fortikigitaj urboj; sed Mi sendos fajron sur liajn urbojn, kaj cxi ekstermos liajn palacojn.

Cxapitro 9

1 Ne cxoju, ho Izrael, ne estu gaja, kiel la popoloj, cxar vi malcxaste foricxis de via Dio, vi preferas proamcxajn donacojn ol cxiujn grenejojn plenajn de greno. 2 Tial dracxejo kaj vinpremejo ne nutros ilin, la mosto mankos en cxi. 3 Ili ne loxos en la lando de la Eternulo; Efraim revenos en Egiptujon, kaj en Asirio ili manxos malpuracxon. 4 Ili ne vercxoferos al la Eternulo vinon, kaj ne estos agrablaj al Li; iliaj oferoj estos kiel pano de suferantoj: cxiuj cxiaj manxantoj faricxos malpuraj; cxar ilia pano devas esti nur por ili mem, cxi ne devas veni en la domon de la Eternulo. 5 Kion vi faros en la tago de solena kunveno kaj en la tago de festo de la Eternulo? 6 cxar vidu, ili forkuras de malfelicxo; Egiptujo ilin kolektos, Memfis ilin enterigos; sur la loko, kie trovicxis iliaj amataj arcxentacxo, kreskos urtiko, dornoj estos en iliaj tendoj. 7 Venis la tempo de punvizito, venis la tagoj de repago; Izrael ekscios, cxu malsacxa estis la profeto, cxu freneza estis la viro inspirita, parolante pri viaj multaj malbonagoj kaj pri la granda malboneco. 8 La gardisto de Efraim estis antacxe kun mia Dio; nun profeto metas kaptilojn sur cxiuj liaj vojoj, kaj malamo estas en la domo de lia Dio. 9 Profunde ili malbonicxis, kiel en la tagoj de Gibeaj; Li rememoros iliajn malbonagojn, Li punos iliajn pekojn. 10 Kiel vinberojn en la dezerto Mi trovis Izraelon; kiel unuan frukton sur la figarbo en la komenco de cxia matureco Mi vidis viajn patrojn; sed ili iris al Baal-Peor, kaj konsekris sin al la hontindacxo, kaj faricxis abomeninduloj, kiel ilia amato. 11 La honoro de Efraim forflugos kiel birdo; ne estos nasko, nek gravedeco, nek gravedicxo. 12 Kaj se ili ecx edukus siajn infanojn, Mi tamen seninfanigos ilin, ke ili ne havu homojn; cxar ve al ili, kiam Mi forigos Min de ili. 13 Efraim, kiel Mi vidas, estas plantita sur bela loko, kiel Tiro; tamen Efraim elirigos siajn infanojn al la mortiganto. 14 Donu al ili, ho Eternulo, tion, kion Vi promesis doni; donu al ili ventron aborteman kaj mamojn sekicxintajn. 15 Ilia tuta malboneco estas en Gilgal; tie Mi ekmalamis ilin; pro iliaj malbonaj agoj Mi elpelos ilin el Mia domo; Mi ne plu amos ilin; cxiuj iliaj princoj estas defalintoj. 16 Efraim estas batita; ilia radiko sekicxis; ili ne plu donos fruktojn; ecx se ili naskos, Mi mortigos la karan frukton de ilia ventro. 17 Mia Dio ilin forpuxos, cxar ili ne acxskultis Lin; kaj ili vagados inter la nacioj.

Cxapitro 10

1 Izrael estas vasta vinberujo, portas siajn fruktojn; sed ju pli multicxis liaj fruktoj, des pli li multigis siajn altarojn; ju pli bona estis lia lando, des pli belajn statuojn li starigis. 2 Ilia koro

estas dividita, tial nun ili estas kondamnitaj; Li rompos iliajn altarojn, frakosas iliajn statuojn. 3 Nun ili diras: Ni ne havas rexon; cxar ni ne timas la Eternulon, kion do povas fari por ni rexo? 4 Ili parolas vanajn vortojn, cxuras mensoge, kiam ili faras interligon; tial juxto super ili aperos, kiel venena herbo sur la sulkoj de la kampo. 5 Pri la bovidoj de Bet-Aven ektemos la loxantoj de Samario; cxar cxia popolo ekploros pri cxi, kaj la pastracxo, kiuj cxojis pri cxi, ploros pri cxia gloro, kiu foricxis de cxi. 6 La bovido mem estas forportita en Asirion, kiel donaco al la rexo-vencxonto; malhonoron ricevos Efraim, kaj Izrael hontos pro sia entrepreno. 7 Malaperos Samario kun sia rexo, kiel cxacxmo sur la supracxo de akvo. 8 Detruitaj estos la altacxo de Aven, la peko de Izrael; kardo kaj dornoj kreskos sur iliaj altaroj; ili diros al la montoj: Kovru nin; kaj al la montetoj: Falu sur nin. 9 Pli ol en la tempo de Gibeaj vi pekis, ho Izrael; tiam oni levicxis, sed nun milito en Gibeaj ne atingas la malbonagulojn. 10 Konforme al Mia intenco Mi punos ilin, kaj kolekticxos kontrakx ili popoloj, kiam ili estos punataj pro siaj du krimoj. 11 Efraim estas kiel bovido dresita, amanta dracxi. Mi metos jugon sur lian belan kolon, Mi rajdos sur Efraim, Jehuda plugos, Jakob erpos. 12 Semu al vi justecon, tiam vi rikoltos amon; plugu al vi plugotacxon; estas tempo, por turni sin al la Eternulo, cxis Li venos kaj vercxos sur vin justecon. 13 Vi plugas malpiacxon, vi rikoltas malbonagojn, vi mancxas frukton de mensogo; cxar vi fidas vian vojon, la multon de viaj herooj. 14 Sed faricxos tumulto en via popolo, kaj cxiuj viaj fortikacxo estos detruitaj, kiel cxalman detruis Bet-Arbelon dum la milito; mortigita estos la patrino kune kun siaj infanoj. 15 Tion faros al vi Bet-El pro via granda malpieco. Frue pereos, pereos la rexo de Izrael.

Cxapitro 11

1 Kiam Izrael estis junulo, Mi lin ekamis, kaj el Egiptujo Mi vokis Mian filon. 2 Sed nun oni vokas ilin, kaj ili sin deturnas; al la Baaloj ili oferas, kaj al idoloj ili incensas. 3 Mi instruis al Efraim la iradon; Mi prenis ilin je la brako, kaj ili ne rimarkis, ke Mi ilin kuracas. 4 Per cxnuroj de homoj Mi tiris ilin, per ligiloj de amo; Mi estis por ili kiel levanto de la jugo, kaj Mi metis antacx ili la mancxacxon. 5 Ili ne revenos en la landon Egiptan, sed Asirio estos ilia rexo, cxar ili ne volis penti. 6 Glavo falos sur liajn urbojn kaj ekstermos liajn idojn kaj formancxos ilin pro iliaj entreprenoj. 7 Mia popolo rigidicxis en la defalo de Mi; kaj kvankam oni cxin vokas al la Plejaltulo, cxi ne levas sin. 8 Kiel Mi agu kun vi, ho Efraim? kiel Mi protektu vin, ho Izrael? cxu Mi faru al vi, kiel al Adma? cxu Mi egaligu vin al Ceboim? Renversicxis en Mi Mia koro, varmegicxis Mia tuta kompatato. 9 Mi ne agos lacx Mia flama kolero, Mi ne plu ekstermos Efraimon; cxar Mi estas Dio, ne homo, Mi estas Sanktulo inter vi; Mi ne venos en furiozo. 10 La Eternulon ili sekvas, kiel kiantan leonon; kiam Li krios, tiam timigite venos la filoj de okcidente. 11 Timigite kiel birdo ili venos el Egiptujo, kaj kiel kolombo el la lando Asiria; kaj Mi enloxxigos ilin en iliaj domoj, diras la Eternulo.

12 Kun mensogoj cxirkacxis Min Efraim, kaj kun falsacxo la domo de Izrael; sed Jehuda ankoraux tenis sin je Dio kaj estis fidela al la Sanktulo.

Cxapitro 12

1 Efraim pacxtas venton, postkuras la orientan venton; kun cxiu tago li faras pli da mensogacxo kaj da idolacxo; li faras interligon kun Asirio, kaj portas oleon en Egiptujon. 2 Sed ankacx kun Jehuda la Eternulo havas juxxon, kaj Li punos Jakobon lacx lia konduto, lacx liaj agoj Li repagos al li. 3 Ankoraĉ en la ventro li retenis sian fraton, kaj viricxinte li luktis kun Dio. 4 Li luktis kun ancxelo kaj venkis, li tamen petegis lin kun ploro; en Bet-El Li nin trovos, kaj tie Li parolos kun ni. 5 La Eternulo estas Dio Cebaot, Eternulo estas Lia nomo. 6 Returnu do vin al via Dio, konservu favorkorecon kaj justecon, kaj fidu cxiam vian Dion.

7 Kanaanido havas en sia mano falsan pesilon, li amas trompi; 8 kaj Efraim diras: Mi ricicxis, mi akiris al mi havacxon, sed en cxiuj miaj laboroj oni ne trovos cxe mi malbonagon, per kiu mi estus pekinta. 9 Mi, la Eternulo, estas via Dio de post la lando Egipta; Mi ankoraĉ denove loxigos vin en tendoj, kiel en la tagoj de festo. 10 Mi parolis per la profetoj, Mi donis multe da vizioj, kaj per la profetoj Mi parolis alegorie. 11 En Gilead estis idoloj, sed ili faricxis senvaloracxo; en Gilgal oni oferbucxis bovojn, sed iliaj altaroj faricxis kiel cxtonamasoj sur la sulko de la kampo. 12 Jakob forkuris sur la kampojn de Sirio, Izrael servis por edzino, kaj por edzino li devis gardi. 13 Kaj per profeto la Eternulo elkondukis Izraelon el Egiptujo, kaj per profeto Li gardis lin. 14 Forte kolerigis Lin Efraim, tial lia sango venos sur lin, kaj lia Sinjoro redonos al li pro liaj hontindacxo.

Cxapitro 13

1 Kiam Efraim parolis, oni timis; li alticxis en Izrael. Sed li faricxis kulpa per Baal, kaj mortis. 2 Nun ili ankoraĉ pli pekas; ili faris al si el sia arcxento statuojn, idolojn lacx sia kompreno, kiuj estas ja cxiuj faritacxo de forcistoj; ili parolas pri ili: Tiuj, kiuj oferbucxas homojn, povas kisi la bovidojn. 3 Pro tio ili estos kiel matena nebulo, kiel roso, kiu frue malaperas, kiel grenventumacxo, kiun la vento forblovas de la dracxejo, kaj kiel fumo el la kamentubo. 4 Sed Mi, la Eternulo, estas via Dio de post la lando Egipta; kaj alian Dion krom Mi vi ne devas koni, kaj ne ekzistas alia Savanto krom Mi. 5 Mi konis vin en la dezerto, en la lando de sekeco. 6 Kiam ili havis pacxejon, ili saticxis; kaj kiam ili saticxis, tiam fiericxis ilia koro, kaj tial ili forgesis Min. 7 Tial Mi estos por ili kiel leono, kiel leopardo, kiu embuskas cxe la vojo. 8 Mi atakos ilin, kiel ursino, kiu perdis la infanojn, Mi discxiros ilian cxlositan koron, Mi mancxegos ilin tie, kiel leono; sovaxaj bestoj ilin discxiros. 9 Vi pereigis vin, ho Izrael, cxar via savo estas nur en Mi. 10 Kie estas via reĉxo? li savu vin en cxiuj viaj urboj. Kie estas viaj juxlistoj, pri kiuj vi diris: Donu al mi reĉxon kaj estrojn? 11 Mi donis al vi reĉxon en Mia kolero, kaj Mi forprenos lin en Mia indigno. 12 Kunpakitaj estas la malbonagoj de Efraim, lia peko estas konservita. 13 Doloroj de naskantino atakos lin. Li estas infano sensacxa; alie li ne starus longe en la pozicio de naskicxantaj infanoj. 14 El cxeol Mi savos ilin, de la morto Mi liberigos ilin; kie estas via veneno, ho morto? kie estas via pereigeco, ho cxeol? Sed la konsolo estas ankoraĉ kacxita antacx Miaj okuloj. 15 Kvankam li estas fruktoricxa inter la fratoj, venos tamen vento orienta, vento de la Eternulo, blovanta el la dezerto, kaj tiam elsekicxos lia fonto, dezerticxos lia

devenejo; kaj li disrabos la trezorejon de cxiuj grandvaloracxoj. 16 Samario suferos, cxar cxi ribelis kontraŭ sia Dio. De glavo ili falos; iliaj malgrandaj infanoj estos frakasitaj, iliaj gravedulinoj estos dishakitaj.

Cxapitro 14

1 Revenu, ho Izrael, al la Eternulo, via Dio; cxar vi falis pro viaj malbonagoj. 2 Prenu kun vi vortojn kaj revenu al la Eternulo; diru al Li: Pardonu cxiun pekon kaj akceptu bonon; anstataŭ bovoj ni alportos ofere niajn lipojn. 3 Asirio ne savos nin; ni ne rajdos sur cxevaloj, ni ne plu nomos nia dio la faritacxon de niaj manoj; nur cxe Vi la orfo trovas kompaton. 4 Mi sanigos ilin de la defalo, Mi volonte ilin amos, cxar pasis Mia kolero koncerne ilin. 5 Mi estos por Izrael kiel rozo; li ekfloros kiel rozo, li profundigos siajn radikojn kiel Lebanon. 6 Liaj branĉoj disvastigos, li estos bela kiel olivarbo, li bonodoros kiel Lebanon. 7 Revenos tiuj, kiuj sidis en lia ombro; ili revivigos kiel greno, ili floros kiel vinberbranĉo; li estos fama, kiel la vino de Lebanon. 8 Ho Efraim, per kio interesas Min plue la idoloj? Mi akxskultos lin kaj gvidos lin; Mi estos kiel verda cirpeso; cxe Mi oni trovos viajn fruktojn. 9 Kiu estas sacxa, tiu komprenu cxi tion; kiu estas prudenta, tiu sciu cxi tion; cxar cxustaj estas la vojoj de la Eternulo, virtuloj iras sur ili, kaj malpiuloj falas sur ili.

JOEL

Cxapitro 1

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Joel, filo de Petuel.

2 Acxskultu cxi tion, ho maljunuloj, kaj atentu, ho cxiuj loxantoj de la lando! cxu estis cxi tio en via tempo, acx en la tempo de viaj patroj? 3 Rakontu pri tio al viaj infanoj, kaj viaj infanoj al siaj infanoj, kaj iliaj infanoj al la sekvanta generacio. 4 Kio restis de la racxpoj, tion mancxis la akridoj; kio restis de la akridoj, tion mancxis la skaraboj; kaj kio restis de la skaraboj, tion mancxis la vermoj. 5 Vekicxu, ho ebruuloj, kaj ploru, cxemu vi, cxiuj drinkantoj, pri la suko vinbera, kiu estas prenita for de via bucxo. 6 cxar venis sur mian landon nacio forta kaj nekalkulebla; cxiaj dentoj estas dentoj de leono, kaj makzelojn de leonino cxi havas. 7 cxi dezertigis mian vinberujon, cxirkacxcxiris mian figarbon, tute sencxeligis cxin kaj forcxetis; blankicxis cxiaj branxoj. 8 cxemu, kiel junulino, kiu metis sur sin sakacxon pro sia fiancxo. 9 For estas la farunoferoj kaj vercxoferoj el la domo de la Eternulo; funebras la pastroj, servistoj de la Eternulo. 10 Dezertigita estas la kampo, funebras la tero; cxar ekstermita estas la greno, elsekicxis la mosto, velkis la olivoj. 11 Konsternitaj estas la plugistoj, plorcxemas la vinberkultivistoj, pro la tritiko kaj hordeo, pro la pereco de la rikolto sur la kampo. 12 Elsekicxis la vinberbranxoj, velkis la figarbo; la granatarbo, la palmo, kaj la pomarbo, cxiuj arboj de la kampo elsekicxis; malaperis gajeco cxe la homoj. 13 Zonu vin kaj ploru, ho pastroj; cxemegu, ho servistoj de la altaro; iru kaj kucxu en sakacxo, ho servistoj de mia Dio; cxar malaperis el la domo de via Dio la farunoferoj kaj vercxoferoj. 14 Sanktigu faston, proklamu solenan kunvenon, kunvoku la maljunulojn kaj cxiujn loxantojn de la lando en la domon de la Eternulo, via Dio, kaj krii al la Eternulo: 15 Ho ve, kia tago! cxar proksima estas la tago de la Eternulo; kiel katastrofo cxi venos de la Plejpotenculo. 16 Antacx niaj okuloj ja malaperis la mancxacxo, el la domo de nia Dio la cxojo kaj gajeco. 17 Forputris la grajnoj sub siaj terbuloj, malplenicxis la grenejoj, detruitaj estas la garbejoj, cxar la greno difekticxis. 18 Ho, kiel cxemas la brutoj, kiel suferas la bovaroj! cxar ili ne havas pacxtacxon; ankacx la cxafaroj turmenticxas. 19 Al Vi, ho Eternulo, mi vokas; cxar fajro ekstermis la herbejojn de la stepo, kaj flamo bruldifektis cxiujn arbojn de la kampo. 20 Ecx la bestoj de la kampo sopiras al Vi; cxar elsekicxis la torentoj da akvo, kaj fajro ekstermis la herbejojn de la stepo.

Cxapitro 2

1 Blovu per korno en Cion, kaj krii alarmon sur Mia sankta monto; ekstremu cxiuj loxantoj de la lando; cxar venas la tago de la Eternulo, cxi estas jam proksima; 2 tago de mallumo kaj senlumeco, tago de nuboj kaj nebulo; simile al la matena cxielrucxo disvasticxas sur la montoj popolo grandnombra kaj forta; tia neniam ekzistis cxis nun, kaj ankacx post cxi ne plu ekzistos tia, en iu ajn generacio. 3 Antacx cxi ekstermas fajro, kaj post cxi bruligas flamo; antacx cxi la lando estas kiel la Edena cxardeno, kaj post cxi absoluta dezerto; kaj neniuj savicxos de cxi. 4 Ili

aspektas kiel cxevaloj, ili kuras kiel rajdantoj. 5 Ili saltas sur la montoj, kiel bruantaj cxaroj, kiel krakado de fajro, kiam cxi ekstermas pajlon, kiel popolo potenca, preticxinta por batalo. 6 Popoloj tremas antacx cxi, cxiuj vizacxo palicxas. 7 Kiel herooj ili kuras, kiel kuracxaj batalistoj ili grimpas sur la muregon; cxiu iras sian vojon, ne foreraras de sia vojo. 8 Unu alian ne pucas, cxiu iras en sia vico; sur la glavojn ili sin cxetas, sed restas sendifektaj. 9 Ili trakuras la urbon, kuras sur la muregoj, eniras en la domojn, grimpas tra la fenestroj, kiel cxtelisto. 10 Antacx ili skuicxas la tero, tremas la cxielo; la suno kaj la luno senlumicxas, kaj la steloj perdas sian brilon. 11 Kaj la Eternulo ektondras per Sia vocxo antacx Sia armeo; cxar Lia militistaro estas tre granda, kaj la plenumantoj de Lia vorto estas potencaj; cxar granda kaj tre timinda estos la tago de la Eternulo; kiu povos cxin elteni? 12 Sed ecx nun ancoracx la Eternulo diras: Returnu vin al Mi per via tuta koro, kun fastado, plorado, kaj cxemegado; 13 discxiru vian koron, ne viajn vestojn, kaj returnu vin al la Eternulo, via Dio; cxar Li estas favorkora kaj kompatema, longepacienca kaj indulgema, kaj Li bedacxras malfelicxon. 14 Kiu scias? eble Li denove bedacxros, eble Li restigos post Si benon, farunoferojn kaj vercxoferojn al la Eternulo, via Dio.

15 Blovu per korno en Cion, sanktigu faston, proklamu solenan kunvenon. 16 Kunvenigu la popolon, sanktigu la komunumon, invitu la maljunulojn, kolektu la malgrandajn infanojn kaj suxinfanojn; fiancxo eliru el sia cxambro, kaj fiancxino el sub sia baldakeno. 17 Inter la portiko kaj la altaro ploru la pastroj, servistoj de la Eternulo, kaj ili diru: Indulgu, ho Eternulo, Vian popolon, kaj ne kovru per honto Vian heredacxon, la nacioj ne moku ilin; por kio oni diru inter la popoloj: Kie estas ilia Dio?

18 Tiam la Eternulo faricxos fervora por Sia lando kaj indulgos Sian popolon. 19 Kaj la Eternulo respondos kaj diros al Sia popolo: Jen Mi sendas al vi grenon kaj moston kaj oleon, kaj vi saticxu per ili; kaj Mi ne plu permesos al la nacioj malhonori vin. 20 Kaj la nordulon Mi malproksimigos de vi, kaj forpelos lin en landon senakvan kaj dezertan, lian antacxan parton al la maro orienta, kaj lian malantacxan parton al la maro okcidenta; kaj li putros kaj malbonodoros, cxar li faris multe da malbono. 21 Ne timu, ho tero, cxoju kaj estu gaja, cxar la Eternulo faros ion grandan. 22 Ne timu, ho bestoj de la kampo, cxar verdicxos la pacxtejoj de la stepoj; la arboj portos siajn fruktojn, la figarbo kaj vinberujo donos sian ricxacxon. 23 Kaj vi, ho infanoj de Cion, cxoju kaj estu gajaj pri la Eternulo, via Dio; cxar Li donos al vi instruanton pri virteco, kaj Li sendos al vi pluvon, fruan kaj malfruan, kiel antacxe. 24 La grenejoj plenicxos de greno, kaj la premejoj superplenicxos de mosto kaj de oleo. 25 Kaj Mi rekompencos vin pro tiuj jaroj, kiam cxion formancxis la akridoj, skaraboj, vermoj, kaj racxpoj, Mia granda armeo, kiun Mi sendis sur vin. 26 Kaj vi povos manxi sate, kaj vi gloros la nomon de la Eternulo, via Dio, kiu agis kun vi mirinde; kaj Mia popolo neniam plu havos malhonoron. 27 Kaj vi ekscios, ke Mi estas meze de Izrael, ke Mi, la Eternulo, estas via Dio, kaj alia ne ekzistas; kaj Mia popolo neniam plu havos malhonoron.

28 Post tio Mi elvercxos Mian spiriton sur cxiun karnon; viaj filoj kaj viaj filinoj profetos, viaj maljunuloj havos soncxojn, viaj junuloj havos viziojn. 29 Ecx sur la sklavojn kaj sur la sklavinon Mi en tiu tempo elvercxos Mian spiriton. 30 Kaj Mi donos miraklajn signojn en la cxielo kaj sur la tero: sangon, fajron, kaj kolonojn da fumo. 31 La suno faricxos malluma, kaj la luno faricxos sanga, antacx ol venos la granda kaj timinda tago de la Eternulo. 32 Kaj cxiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, savicxos; cxar sur la monto Cion kaj en Jerusalem estos savo, kiel diris la Eternulo, ankacx por la restintoj, kiujn la Eternulo alvokos.

Cxapitro 3

1 cxar jen en tiuj tagoj kaj en tiu tempo, kiam Mi revenigos la forkaptitojn de Judujo kaj de Jerusalema, 2 Mi kolektos cxiujn naciojn kaj venigos ilin en la valon de Jehocxafat; kaj tie Mi faros super ili juxxon pro Mia popolo kaj Mia heredacxo Izrael, kiun ili discxetis inter la naciojn, dividinte Mian landon; 3 kaj pro tio, ke ili lotis pri Mia popolo, fordonis knabon pro mancxacxo kaj knabinon vendis pro vino, kaj drinkis. 4 Kaj kion vi volas de Mi, ho Tiro, Cidon, kaj cxiuj distriktoj Filicxtaj? cxu vi volas repagi al Mi? kaj se vi volas repagi al Mi, Mi facile kaj baldacx turnos vian repagon sur vian kapon. 5 Mian arcxenton kaj Mian oron vi prenis, kaj Miajn plej bonajn valoracxojn vi transportis en viajn templojn, 6 kaj la filojn de Judujo kaj la filojn de Jerusalema vi vendis al la filoj de la Grekoj, por malproksimigi ilin de iliaj limoj; 7 sed jen Mi vekos ilin el tiu loko, kien vi vendis ilin, kaj vian agon Mi turnos sur vian kapon; 8 kaj Mi vendos viajn filojn kaj viajn filinojn en la manojn de la Judoj, kaj cxi tiuj vendos ilin al la cxebaanoj, al popolo malproksima; cxar la Eternulo tion diris.

9 Proklamu tion inter la nacioj; preticxu al milito, veku la kuracxulojn; cxiuj militistoj levicxu kaj eliru. 10 Forcxu el viaj plugiloj glavojn, kaj el viaj rikoltiloj lancojn; la malfortulo diru: Mi estas forta. 11 Rapiidu kaj venu, cxiuj nacioj de cxiuj flankoj, kaj kolekticxu; tien alkonduku, ho Eternulo, Viajn fortulojn. 12 La popoloj levicxu kaj iru en la valon de Jehocxafat; cxar tie Mi sidicxos, por juxti cxiujn naciojn de cxiuj flankoj. 13 Svingu la rikoltilon, cxar la rikoltacxo estas matura; venu malsupren, cxar la premejoj estas plenaj kaj la tinoj troplenicxis; cxar granda estas ilia malboneco. 14 Amasoj post amasoj kolekticxas en la valo de la juxxo, cxar alproksimicxas la tago de la Eternulo en la valo de la juxxo. 15 La suno kaj la luno senlumicxos, kaj la steloj perdos sian brilon. 16 Kaj la Eternulo ektondros el Cion kaj acxdigos Sian vocxon el Jerusalema; ekstremos la cxielo kaj la tero; sed la Eternulo estos rifucxejo por Sia popolo, kaj fortikacxo por la idoj de Izrael. 17 Kaj vi ekscios, ke Mi, la Eternulo, estas via Dio, kiu locxas en Cion, sur Mia sankta monto; kaj Jerusalema estos sanktejo, kaj fremduloj ne plu iros tra cxi. 18 En tiu tago la montoj elgutigos dolcxan sukron, el la montetoj fluos lakto, kaj cxiuj torentoj de Judujo estos plenaj de akvo; kaj fonto eliros el la domo de la Eternulo kaj liveros akvon al la valo cxitima. 19 Egiptujo faricxos dezerto, kaj Edom faricxos senviva dezerto, pro tio, ke ili premis la idojn de Jehuda kaj vercxis senkulpan sangon en sia lando. 20 Sed Judujo estos locxata eterne, kaj Jerusalema en cxiuj generacioj. 21 Kaj Mi vencxos pro ilia sango, kiu ne estis vencxita de Mi; kaj la Eternulo locxados en Cion.

AMOS

Cxapitro 1

1 Vortoj de Amos, pacxtisto el Tekoa, kiujn li lacxvizie eldiris pri Izrael en la tempo de Uzija, rexo de Judujo, kaj en la tempo de Jerobeam, filo de Joacx, rexo de Izrael, du jarojn antacx la tertremo.

2 Li diris: La Eternulo ektondros el Cion kaj acxdigos Sian vocxon el Jerusalem; kaj ekfunebros la pacxtejoj de la pacxtistoj, kaj sekicxos la supro de Karmel.

3 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Damasko kaj pro kvar Mi ne indulgos cxin, pro tio, ke ili dracxis Gileadon per fera dracxilo. 4 Mi sendos fajron sur la domon de cxazael, kaj cxi ekstermos la palacojn de Ben-Hadad. 5 Mi disrompos la riglilojn de Damasko, Mi ekstermos la loxantojn de la valo Aven kaj la tenanton de sceptro el la domo Edena, kaj la popolo Siria estos forkondukita en Kiron, diras la Eternulo.

6 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Gaza kaj pro kvar Mi ne indulgos cxin, pro tio, ke ili tute forkondukis la kaptitojn, por transdoni ilin al Edom. 7 Mi sendos fajron sur la muregon de Gaza, kaj cxi ekstermos cxiajn palacojn. 8 Mi ekstermos la loxantojn de Acxdod kaj la tenanton de sceptro el Acxkelon, Mi direktos Mian manon kontrakx Ekronon, kaj pereos la restintoj de la Filicxtoj, diras la Sinjoro, la Eternulo.

9 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Tiro kaj pro kvar Mi ne indulgos cxin, pro tio, ke ili transdonis en plenan malliberecon al Edom kaj ne memoris la fratan interligon. 10 Mi sendos fajron sur la muregon de Tiro, kaj cxi ekstermos cxiajn palacojn.

11 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Edom kaj pro kvar Mi ne indulgos lin, pro tio, ke li persekutis kun glavo sian fraton, ke li sufokis en si la kompaton, ke li sencxese furiozas en sia kolero kaj konservas sian furiozon por cxiam. 12 Mi sendos fajron sur Temanon, kaj cxi ekstermos la palacojn de Bocra.

13 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de la Amonidoj kaj pro kvar Mi ne indulgos ilin, pro tio, ke ili dishakis gravedulinojn en Gilead, por plivastigi siajn limojn. 14 Mi ekbruligos fajron sur la murego de Raba, kaj cxi ekstermos cxiajn palacojn, kun bruo en la tago de batalo, kun ventego en la tago de malkvieteco. 15 Kaj ilia rexo iros en forkaptitecon, li, kaj kune ankacx liaj eminentuloj, diras la Eternulo.

Cxapitro 2

Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Moab kaj pro kvar Mi ne indulgos lin, pro tio, ke li forbruligas la ostojn de la rexo de Edom cxis cindreco. 2 Mi sendos fajron sur Moabon, kaj cxi

ekstermos la palacojn de Keriot; kaj Moab mortos en tumulto, cxe bruo kaj sonado de trumpeto. 3 Mi ekstermos juxxiston el meze de li, kaj cxuijn liajn eminentulojn Mi mortigos kune kun li, diras la Eternulo.

4 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Jehuda kaj pro kvar Mi ne indulgos lin, pro tio, ke ili forpucxis la instruon de la Eternulo, ne observis Liajn lecxojn, kaj permesis sin delogicxi per la mensogacxo, kiujn sekvis iliaj patroj. 5 Mi sendos fajron sur Judujon, kaj cxi ekstermos la palacojn de Jerusalem.

6 Tiele diras la Eternulo: Pro tri krimoj de Izrael kaj pro kvar Mi ne indulgos lin, pro tio, ke ili vendas virtulon pro arcxento kaj malricxulon pro paro da cxuoj. 7 Ili premas la kapon de senhavuloj en la polvon de la tero, ili baras la vojon de humiluloj; filo kaj patro iras al unu knabino, por malhonori Mian sanktan nomon. 8 Sur garantidonitaj vestoj ili kucxas apud cxiu altaro, kaj vinon de punitoj ili trinkas en la domo de sia dio. 9 Kaj Mi ekstermis antacx ili la Amoridon, kiu estis alta kiel cedro kaj forta kiel kverko; Mi ekstermis liajn fruktojn supre kaj liajn radikojn malsupre. 10 Mi elkondukis vin el la lando Egipta kaj kondukis vin en la dezerto dum kvardek jaroj, por ke vi ekposedu la landon de la Amorido. 11 El viaj filoj Mi faris profetojn kaj el viaj junuloj konsekritojn; cxu ne estas tiel, ho filoj de Izrael? diras la Eternulo. 12 Sed vi trinkigis al la konsekritoj vinon, kaj al la profetoj vi ordonis: Ne profetu. 13 Jen Mi krakigos sub vi, kiel krakas veturilo, plenigita de garboj. 14 Ecx lertulo ne povos forkuri, fortulo ne povos ion fari per sia forto, kaj heroo ne povos savi sian vivon; 15 la arkpafistoj ne povos kontrakstari, rapidpiedulo ne savicxos, kaj rajdanto ne savos sian vivon; 16 kaj la plej kuracxa el la herooj forkuros nuda en tiu tago, diras la Eternulo.

Cxapitro 3

1 Acxskultu cxi tiun vorton, kiun la Eternulo eldiris pri vi, ho Izraelidoj, pri la tuta gento, kiun Mi elkondukis el la lando Egipta: 2 nur vin Mi distingis el cxuij gentoj de la tero, tial Mi punos vin pro cxuij viaj malbonagoj. 3 cxu iras du kune, se ili ne interkonsentis? 4 cxu leono krias en la arbaro, se cxi ne havas discxirotacon? cxu leonido acxdigas sian vocxon el sia kaverno, se cxi nenion kaptis? 5 cxu birdo falas en kaptilon sur la tero, se ne ekzistas birdokaptisto? cxu kaptilo levicxas de la tero, se nenio kapticxis per cxi? 6 cxu oni blovas per korno en urbo, kaj la popolo ne ektimas? cxu okazas malfelicxo en urbo, se tion ne faris la Eternulo? 7 La Sinjoro, la Eternulo, faras nenion, ne malkacxinte Sian sekreton al Siaj servantoj, la profetoj. 8 Kiam leono ekkriis, kiu ne ektimos? kiam la Sinjoro, la Eternulo, parolis, kiu tiam ne profetos?

9 Acxdigu en la palacoj de Acxdod kaj en la palacoj de la lando Egipta, kaj diru: Kolekticxu sur la montoj de Samario, kaj rigardu, kia granda tumulto estas en cxi kaj kia granda rabado estas farata meze de cxi. 10 Ili ne povoscias agi juste, diras la Eternulo; trezoroj, akiritaj per rabado kaj perfortado, estas en iliaj palacoj. 11 Tial tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: Malamiko aperos kaj cxirkacxos la landon, kaj li decxiros de vi vian forton, kaj viaj palacoj estos prirabitaj. 12 Tiele diras la Eternulo: Kiel pacxisto savas el la bucxo de leono du krurojn acx parton de orelo, tiel savicxos la Izraelidoj, kiuj sidos en Samario sur la rando de lito kaj en Damasko sur kucxejo. 13 Acxskultu, kaj atestu kontracx la domo de Jakob, diras la Sinjoro, la Eternulo, Dio Cebaot. 14 cxar en la tago, kiam Mi punos Izraelon pro liaj krimoj, Mi punos ankacx la altarojn en Bet-

El, kaj dehakitaj estos la kornoj de la altaro kaj falos sur la teron. 15 Kaj Mi frapos la vintran domon kune kun la somera domo; kaj malaperos la domoj eburaj, kaj multe da domoj malaperos, diras la Eternulo.

Cxapitro 4

1 Acxskultu cxi tiun vorton, vi grasaj bovinoj, kiuj estas sur la monto de Samario, kiuj turmentas senhavulojn, premas malricxulojn, kaj kiuj diras al siaj mastroj: Venu, ni drinku. 2 La Sinjoro, la Eternulo, cxuris per Sia sankteco, ke jen venos sur vin tagoj, kiam oni forportos vin per hokoj kaj viajn idojn per ficxhokoj. 3 Kaj tra breccoj vi eliros, cxiu aparte, kaj estos cxetitaj sur Harmonon, diras la Eternulo.

4 Iru en Bet-Elon, por peki, en Gilgalon, por multe krimi; alportu viajn oferojn cxiumatene kaj vian dekonacxon en cxiu tria tago. 5 Incensu lacxdoferon el fermentacxo, kriu pri memvolaj oferoj, acxdigu pri ili; cxar tion vi amas, ho Izraelidoj, diras la Sinjoro, la Eternulo. 6 Tial Mi donis al vi purecon de la dentoj en cxiaj viaj urboj kaj mankon de pano en cxiaj viaj lokoj; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 7 Mi ankacx rifuzis al vi la pluvon, kiam estis ancoracx tri monatoj antacx la rikolto; Mi donis pluvon super unu urbo, kaj super alia Mi ne donis pluvon; unu kampo estis pripluvata, kaj alia, ne pripluvita, elsekicxis. 8 Kaj du, tri urboj iris al unu urbo, pro trinki akvon, kaj ne povis trinki sufcie; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 9 Mi frapis vin per brulsekicxo kaj velkicxo de la greno; viajn multajn cxardenojn, vinbercxardenojn, figarbojn, kaj olivarbojn formancxis racxpoj; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 10 Mi sendis sur vin peston sur la vojo al Egiptujo, Mi mortigis per glavo viajn junulojn kaj forkondukis viajn cxevalojn, kaj Mi levis la malbonodoron de via tendaro en viajn nazotruojn; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 11 Mi faris inter vi renverson, kiel Dio renversis Sodomon kaj Gomoran, kaj vi faricxis kiel brulanta extipo, savita el brulo; vi tamen ne revenis al Mi, diras la Eternulo. 12 Tial tiele Mi agos kun vi plue, ho Izrael; kaj cxar Mi tiele agos kun vi, tial pretigu vin renkonte al via Dio, ho Izrael. 13 cxar Li estas Tiu, kiu faras montojn, kreas venton, diras al la homo, kion cxi tiu intencas; Li faras la cxielrucxon kaj la nebulon; Li iras sur la altacxo de la tero; Lia nomo estas Eternulo, Dio Cebaot.

Cxapitro 5

1 Acxskultu cxi tiun vorton, per kiu mi plorkantas pri vi, ho domo de Izrael. 2 Falis kaj ne relevicxos la virgulino de Izrael; cxi estas cxetita sur la teron, kaj neniu cxin restarigos. 3 cxar tiele diras la Sinjoro, la Eternulo: La urbo, kiu elirigas milon, restos nur kun cento, kaj tiu, kiu elirigas centon, restos nur kun deko en la domo de Izrael. 4 cxar tiele diras la Eternulo al la domo de Izrael: Turnu vin al Mi, kaj tiam vi vivos. 5 Ne turnu vin al Bet-El, ne iru en Gilgalon, ne migru al Beer-cxeba; cxar Gilgal estos elpatrujigita kaj Bet-El faricxos senvalora. 6 Turnu vin al la Eternulo, kaj vivu, por ke la domo de Jozef ne ekflamu kiel fajro, kiu ekstermos, kaj neniu estingos en Bet-El. 7 La juxxon vi faras vermuto, kaj la veron vi cxetas sur la teron. 8 Li kreis la Plejadojn kaj Orionon; Li faras el la mallumo matenon, kaj el la tago Li faras malluman nokton; Li vokas la akvon de la maro kaj vercxas cxin sur la teron; Lia nomo estas Eternulo. 9 Li sendas malfelicxon sur fortulon, kaj malfelicxo trafas urbon fortikigitan. 10 Sed ili malamas tiun, kiu admonas ilin en la pordego, kaj ili abomenas tiun, kiu parolas honestacxon. 11 Tial pro tio, ke vi

premas senhavulon kaj forprenas de li la panon per grandaj impostoj, vi konstruos domojn el hakitaj cxtonoj, sed vi ne loxos en ili; vi plantos cxarmajn vinbercxardenojn, sed vi ne trinkos ilian vinon. 12 cxar Mi scias, kiel multaj estas viaj krimoj kaj kiel gravaj estas viaj pekoj: vi premas virtulon, vi prenas subacxeton, vi forpuexas malricxulojn en la pordego. 13 Tial la sacxulo silentas en cxi tiu tempo, cxar cxi estas tempo malbona. 14 Sercxu bonon, ne malbonon, por ke vi vivu; tiam la Eternulo, Dio Cebaot, estos kun vi, kiel vi diras. 15 Malamu la malbonon, amu la bonon, kaj starigu en la pordego justecon; eble la Eternulo, Dio Cebaot, indulgos la restintojn de Jozef. 16 Tial tiele diras la Eternulo, Dio Cebaot, la Sinjoro: Sur cxiuj placoj estos plorado, sur cxiuj stratoj oni dirados: Ho ve, ho ve! kaj oni vokos la plugiston, por plori, kaj la sciantojn de funebraj kantoj, por plorkanti. 17 Kaj en cxiuj vinbercxardenoj estos plorado, kiam Mi traigos meze de vi, diras la Eternulo. 18 Ve al tiuj, kiuj deziras vidi la tagon de la Eternulo! por kio vi cxin deziras? la tago de la Eternulo estas malluma, ne luma. 19 Tiel same, kiel se iu forkuras de leono kaj lin kaptas urso, acx li venis hejmen kaj apogis sian manon al muro kaj lin pikas serpento. 20 Malluma estos ja la tago de la Eternulo, ne luma; malluma kaj sen ia brilo. 21 Mi malamas, Mi abomenas viajn festojn, kaj Mi ne flaras la oferojn de viaj solenaj tagoj. 22 Kiam vi alportas al Mi bruloferojn kaj viajn farunferojn, Mi ne akceptas ilin, kaj viajn grasajn dankoferojn Mi ne rigardas. 23 Forigu de Mi la bruon de viaj kantoj, la sonadon de viaj psalteroj Mi ne volas acxskulti. 24 Sed justeco fluu kiel akvo, kaj vero kiel potenca torento. 25 cxu bucferojn kaj farunferojn vi alportadis al Mi en la dezerto dum kvardek jaroj, ho domo de Izrael? 26 Vi portis la tabernaklon de via Molecx, la kolonon de via idolo, la stelon de via dio, kiun vi faris al vi. 27 Tial Mi elpatrujigos vin trans Damaskon, diras la Eternulo, kies nomo estas Dio Cebaot.

Cxapitro 6

1 Ve al la senzorguloj en Cion, kaj al tiuj, kiuj fidas la monton de Samario, al la eminentuloj de la unuauloj inter la nacioj, al kiuj sin turnas la domo de Izrael! 2 Iru al Kalne, kaj rigardu; de tie iru en la grandan cxamat, poste iru al Gat de la Filicxtoj: cxu ili estas pli bonaj ol tiuj regnoj, cxu iliaj limoj estas pli vastaj ol viaj limoj? 3 Tiuj, kiu pensas, ke la tago de malfelicxo estas malproksima, kaj tenas sin proksime de la secxo de maljusteco; 4 kiuj kucxas sur eburaj litoj kaj dorlotas sin sur sia kucxejo, mancxas la plej bonajn cxafojn el la cxafaro kaj bovidojn el la nutrejo; 5 kiuj tintas sur psalteroj, pensante, ke ili estas muzikistoj egalaj al David; 6 kiuj trinkas vinon el grandaj kalikoj, cxmiras sin per la plej bonaj oleacxo, kaj ne zorgas pri la mizero de Jozef: 7 ili tial nun estos la unuaj, kiuj iros en forkaptitecon, kaj la cxojkriado de la dorloticxantoj finicxos. 8 La Sinjoro, la Eternulo, cxuris per Si mem, diras la Eternulo, Dio Cebaot: Mi abomenas la fierecon de Jakob, kaj liajn palacojn Mi malamas; Mi transdonos la urbon kun cxio, kion cxi enhavas. 9 Kaj se dek homoj restas en unu domo, ili ankacx mortos. 10 Kaj prenos ilin ilia amiko acx kadavrobruliganto, por elporti la ostojn el la domo, kaj li diros al tiu, kiu estas cxe la domo: cxu estas ancoracx iu cxe vi? Kaj cxi tiu respondos: Neniu plu. Kaj tiu diros: Silentu, oni ne devas elparoli la nomon de la Eternulo. 11 cxar jen la Eternulo donas ordonon frapi la grandajn domojn per fendoj kaj la malgrandajn domojn per brexoj. 12 cxu kuras cxevaloj sur roko? cxu oni povas plugi cxin per bovoj? Vi tamen faris la juxxon veneno, kaj la frukton de la vero vi faris vermuto. 13 Vi cxojas pro senvaloracxo; vi diras: cxu ne per nia forto ni akiris al ni potencon? 14 Jen, diras la Eternulo, Dio Cebaot, Mi levos kontrakx vin, ho domo de Izrael, nacio, kiu prenos vin de cxamat cxis la torento de la stepo.

Cxapitro 7

1 Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: jen Li kreis akridojn en la komenco de kreskado de la postfalcxacxo; la postfalcxacxo aperis post la falcxado por la recxo. 2 Kiam li finis la mancxadon de la herbo sur la tero, mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo, volu pardoni! Kiu restarigos Jakobon? li estas ja malgranda. 3 Tiam la Eternulo bedacxris tion: Tio ne estos, diris la Eternulo.

4 Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: jen la Sinjoro, la Eternulo, proklamis juxxon per fajro, ke cxi ekstermu la grandan abismon kaj ekstermu la kampojn. 5 Kaj mi diris: Ho Sinjoro, ho Eternulo, volu haltigi! Kiu restarigos Jakobon? li estas ja malgranda. 6 La Eternulo bedacxris ankacx tion: Tio ne estos, diris la Sinjoro, la Eternulo.

7 Li donis al mi tian vizion: jen la Sinjoro staris sur murego vertikala, kaj vertikalon Li tenis en Sia mano. 8 Kaj la Eternulo diris al mi: Kion vi vidas, Amos? Mi respondis: Vertikalon. Kaj la Sinjoro diris: Jen Mi metos vertikalon meze de Mia popolo Izrael; Mi ne plu indulgos cxin; 9 kaj dezerticxos la altacxo de Isaak, kaj la sanktejoj de Izrael estos ruinigitaj; kaj Mi levos Min kun glavo kontrakx la domon de Jerobeam.

10 Amacja, pastro el Bet-El, sendis al Jerobeam, recxo de Izrael, por diri: Amos faras kontrakx vi ribelon meze de la domo de Izrael; la lando ne povas toleri cxiujn liajn vortojn; 11 cxar tiele diras Amos: Jerobeam mortos de glavo, kaj Izrael estos forkondukita el sia lando. 12 Kaj Amacja diris al Amos: Ho viziisto, iru kaj forkuru en la landon de Jehuda, tie nutru vin, kaj tie profetu; 13 sed en Bet-El ne plu profetu, cxar cxi estas sanktejo de la recxo kaj domo de la regno. 14 Amos respondis kaj diris al Amacja: Mi ne estas profeto, nek filo de profeto, mi estas nur pacxtisto, kaj mi kultivas sikomorojn; 15 sed la Eternulo prenis min de la safaro, kaj la Eternulo diris al mi: Iru kaj profetu al Mia popolo Izrael. 16 Kaj nun acxskultu la vorton de la Eternulo: Vi diras: Ne profetu pri Izrael, kaj ne prediku pri la domo de Isaak; 17 tial tiele diras la Eternulo: Via edzino malcxastos en la urbo, viaj filoj kaj viaj filinoj falos de glavo, via tero estos dividita per la cxnuro, kaj vi mortos sur tero malpura; kaj Izrael estos forkondukita el sia lando.

Cxapitro 8

1 Tian vizion donis al mi la Sinjoro, la Eternulo: mi vidis korbbon kun maturaj fruktoj. 2 Kaj Li diris: Kion vi vidas, Amos? Mi respondis: Korbbon kun maturaj fruktoj. Tiam la Eternulo diris al mi: Venis la fino por Mia popolo Izrael; Mi ne plu indulgos cxin. 3 La kantoj de la palaco faricxos lamentoj en tiu tago, diras la Sinjoro, la Eternulo; estos multe da kadavroj; sur cxiu loko oni cxetos ilin silente. 4 Acxskultu cxi tion, vi, kiuj penas engluti la malricxulojn kaj pereigi la humilulojn de la tero, 5 kaj kiuj diras: Kiam pasos la monatkomenco, ke ni povu vendadi grenon? kaj la sabato, ke ni povu malfermi la grenejon? Ni malgrandigos la mezuron, ni pligrandigos la prezon, kaj ni trompos per falsa pesilo; 6 ni acxetos senhavulojn per mono kaj malricxulon per paro da cxuoj, kaj grenventumacxon ni vendos kun la greno. 7 La Eternulo cxuris per la gloro de Jakob: Neniam Mi forgesos cxiujn iliajn farojn. 8 cxu pro tio ne ektremos la tero, ne ekploros cxiuj cxiaj loxantoj? cxi tuta ekskuicxos kiel lago, cxi levicxos kaj

mallevicxos kiel la Rivero de Egiptujo. 9 En tiu tago, diras la Sinjoro, la Eternulo, Mi subirigos la sunon en tagmezo, kaj Mi mallumigos la teron meze de luma tago. 10 Mi aliformigos viajn festojn en funebtron kaj cxiujn viajn kantojn en lamentojn; Mi metos sakacxon sur cxiujn lumbojn kaj kalvon sur cxiun kapon; Mi aperigos cxe ili funebtron, kiel pri sola filo, kaj ilia fino estos tago de maldolcxeco. 11 Jen venos tagoj, diras la Sinjoro, la Eternulo, kaj Mi sendos malsaton en la landon, ne malsaton pri pano kaj ne soifon pri akvo, sed soifon por acxskultado de la vortoj de la Eternulo. 12 Kaj ili vagados de maro cxis maro, kaj de nordo cxis oriento ili migrados, por sercxu la vorton de la Eternulo, sed ili ne trovos. 13 En tiu tago senforticxos de soifo la belaj junulinoj kaj la junuloj, 14 kiuj nun cxuras per la peko de Samario, kaj diras: Kiel vivas via dio, ho Dan! kiel floras la vojo al Beer-cxeba! ili falos, kaj ne plu relevicxos.

Cxapitro 9

1 Mi vidis la Eternulon, kiu staris super la altaro; kaj Li diris: Frapu la kapitelon, ke la fostoj ekskuicxu kaj la pecoj falu sur la kapojn de cxiuj; kaj ilian naskitaron Mi mortigos per glavo, neniu el ili forkuros, neniu el ili savicxos. 2 Ecx se ili enfosus sin en cxeolon, ecx de tie Mia mano ilin prenos; ecx se ili suprenirus en la cxielon, Mi de tie depucxos ilin. 3 Se ili kacxus sin sur la supro de Karmel, Mi tie elsercxos kaj prenos ilin; se ili kacxicxus for de Miaj okuloj sur la fundo de la maro, ecx tie Mi ordonos al la serpento, ke cxi piku ilin. 4 Se ili iros en forkaptitecon antacx siaj malamikoj, ankacx tie Mi ordonos al la glavo mortigi ilin. Mi direktos sur ilin Miajn okulojn por malfelicxo, ne por bono. 5 La Sinjoro, la Eternulo Cebaot, ektucxas landon, kaj cxi tiam fandicxas, kaj cxiuj locxantoj ploras; cxi tuta ekskuicxas kiel lago, mallevicxas kiel la Rivero de Egiptujo. 6 Li konstruis Sian locxejon en la cxielo, kaj Sian firmamenton Li fundamentis sur la tero; Li vokas la akvon de la maro kaj vercxas cxin sur la teron; Lia nomo estas Eternulo. 7 cxu vi ne estas por Mi kiel la Etiopoj, ho Izraelidoj? diras la Eternulo; cxu Mi ne elkondukis Izraelon el la lando Egipta, la Filicxtojn el Kaftor, kaj la Sirianojn el Kir? 8 Jen la okuloj de la Sinjoro, la Eternulo, estas direktitaj sur la pekan regnon, kaj Mi ekstermos cxin de sur la tero; tamen ne tute Mi ekstermos la domon de Jakob, diras la Eternulo. 9 Jen Mi ordonos, kaj discxetigos la domon de Izrael inter cxiujn naciojn, kiel oni discxetas per kribrilo, kaj ecx unu grajno ne falos sur la teron. 10 De glavo mortos cxiuj pekuloj de Mia popolo, kiuj diras: Malfelicxo ne alproksimicxos al ni kaj ne trafos nin.

11 En tiu tempo Mi restarigos la falintan tabernaklon de David, Mi recxtopos cxiajn brexojn, Mi restarigos la detruitacxon, kaj Mi rekonstruos cxin, kiel en la tempo antikva, 12 por ke ili ekposedu la restacxon de Edom kaj ankacx cxiujn naciojn, inter kiuj estos proklamata Mia nomo, diras la Eternulo, kiu tion faras. 13 Jen venos tagoj, diras la Eternulo, kiam la pluganto renkonticxos kun la rikoltanto, la vinberpremanto kun la semanto; kaj la montoj elgutigos dolcxan sukron, kaj cxiuj montetoj faricxos fruktoportaj. 14 Kaj Mi revenigos la forkaptitojn de Mia popolo Izrael, ili rekonstruos la ruinigitajn urbojn, enlocxigos, plantos vinbercxardenojn kaj trinkos ilian vinon, arancxos cxardenojn kaj mancxos iliajn fruktojn. 15 Kaj Mi replantos ilin sur ilia tero, kaj ili ne plu estos elcxirataj el sia tero, kiun Mi donis al ili, diras la Eternulo, via Dio.

OBADJA

1 Vizio de Obadja.

Tiele diras la Sinjoro, la Eternulo, pri Edom: Diron ni acxdis de la Eternulo, kaj kuriero estas sendita al la nacioj: Levicxu, ni iru milite kontrakx lin. 2 Vidu, Mi faris vin malgranda inter la nacioj; vi estas tre malestimata. 3 La fiereco de via koro delogis vin; loxante en la fendegoj de rokoj, sur via alta sidejo, vi diras en via koro: Kiu depucxos min sur la teron? 4 Sed se vi ecx levicxus tiel alte, kiel aglo, acx se vi arancxus vian neston inter la steloj, ecx de tie Mi cxetos vin malsupren, diras la Eternulo. 5 cxu cxtelistoj venis al vi, acx noktaj rabistoj? kiamaniere vi estas tiel ruinigita? ili cxtelus nur tiom, kiom suficxus por ili. Se vinberkolektantoj venus al vi, ili restigus ja forgesitajn berojn. 6 Kiel forte Esav estas prisercxita kaj liaj kacxejoj estas traesploritaj! 7 Al la limo vin pucxis cxiuj viaj interliganoj, trompis kaj perfortis vin viaj amikoj; la mancxantoj de via pano metis sub vin kaptilon, kiun vi ecx ne rimarkis. 8 En tiu tempo, diras la Eternulo, Mi pereigos ja la sacxulojn cxe Edom kaj la prudenton sur la monto de Esav. 9 Ektimos viaj kuracxuloj, ho Teman, por ke cxiuj sur la monto de Esav estu ekstermitaj per mortigo. 10 Pro tio, ke vi premis vian fraton Jakob, kovros vin honto, kaj vi estos ekstermita por cxiam. 11 En la tempo, kiam vi staris apude, kiam fremduloj kondukis lian militistaron en kaptitecon kaj aligentuloj eniris en liajn pordegojn kaj lotis pri Jerusalema, vi ankacx estis kiel unu el ili. 12 Vi devus ne rigardi la malfelicxan tagon de via frato, la tagon de lia forpucxiteco, kaj vi devus ne cxoji pri la idoj de Jehuda en la tago de ilia pereco, nek fanfaroni en la tago de ilia mizero. 13 Vi devus ne eniri en la pordegon de Mia popolo en la tago de ilia malfelicxo, vi devus ne rigardi ilian suferadon en la tago de ilia malfelicxo, nek tucxi ilian havacxon en la tago de ilia malfelicxo. 14 Vi devus ne stari cxe la vojdisicxo, por ekstermi iliajn forsavicxintojn, nek transdoni iliajn restintojn en la tago de malfelicxo. 15 cxar proksima estas la tago de la Eternulo kontrakx cxiuj nacioj. Kiel vi agis, tiel oni agos kun vi; kion vi meritas, tio venos sur vian kapon. 16 cxar kiel vi trinkis sur Mia sankta monto, tiel trinkos cxiam cxiuj nacioj; ili trinkos, trinkos cxisfunde, cxis ili faricxos kiel tute ne ekzistintaj. 17 Sed sur la monto Cion estos savicxo, kaj cxi estos sankta; kaj la domo de Jakob ekposedos tiujn, kiuj ilin posedis. 18 La domo de Jakob estos fajro, la domo de Jozef estos flamo; sed la domo de Esav estos pajlo, oni ekbruligos cxin kaj ekstermos cxin, kaj neniu restos el la domo de Esav; cxar la Eternulo tion diris. 19 Kaj la sudanoj ekposedos la monton de Esav, kaj la loxantoj de la malaltacxo la Filicxtojn; ili ekposedos la kampojn de Efraim kaj la kampojn de Samario; kaj Benjamin posedos Gileadon. 20 Kaj tiu multo da forkondukitaj Izraelidoj en la lando Kanaana cxis Carfat kaj la forkondukitaj el Jerusalema en Sefarad ekposedos la urbojn sudajn. 21 Kaj venos savantoj sur la monton Cion, por jucxi la monton de Esav. Kaj la regado apartenos al la Eternulo.

JONA

Cxapitro 1

1 Aperis vorto de la Eternulo al Jona, filo de Amitaj, dirante: 2 Levicxu, iru en la grandan urbon Nineve, kaj prediku kontracx cxi; cxar iliaj malbonagoj levicxis antacx Min. 3 Sed Jona levicxis, por forkuri de antacx la Eternulo en Tarcxicxon; li iris en Jafon, trovis cxipon, forirontan al Tarcxicx, pagis pro la vojaĉxo, kaj eniris en cxin, por veturi kun ili al Tarcxicx, for de la Eternulo. 4 Sed la Eternulo sendis grandan venton sur la maron, kaj sur la maro faricxis granda ventego, kaj oni pensis, ke la cxipo pereos. 5 La cxipanoj ektimis kaj komencis voki cxiu al sia dio; kaj la objektojn, kiuj trovicxis en la cxipo, oni cxetis en la maron, por malpligrandigi la pezon. Sed Jona iris malsupren, en la internon de la cxipo, kucxicxis, kaj endormicxis. 6 Kaj aliris al li la cxipestro, kaj diris al li: Kial vi dormas? levicxu, kaj voku al via Dio; eble Dio rememoros pri ni, kaj ni ne pereos. 7 Kaj oni diris unu al alia: Ni lotu, por ke ni eksciu, pro kiu trafis nin cxi tiu malfelicxo. Ili lotis, kaj la loto trafis Jonan. 8 Tiam ili diris al li: Vi, pro kiu nin trafis cxi tiu malfelicxo, diru al ni, per kio vi vin okupas? de kie vi venis? kie estas via lando? kaj el kiu popolo vi estas? 9 Kaj li respondis al ili: Mi estas Hebreo: mi respektas la Eternulon, Dion de la cxielo, kiu kreis la maron kaj la sekteron. 10 Tiam tiuj homoj ektimis per granda timo, kaj diris al li: Kion vi faris? cxar tiuj homoj eksciis, ke li forkuris de antacx la Eternulo, kiel li mem diris al ili. 11 Kaj ili diris al li: Kion ni faru kun vi, por ke la maro kvieticxu por ni? cxar la maro faricxis cxiam pli kaj pli malkvieta. 12 Li respondis al ili: Prenu min, kaj cxetu min en la maron; tiam la maro kvieticxos por vi; cxar mi scias, ke pro mi trafis vin cxi tiu granda ventego. 13 La homoj forte ekremis, por reveni sur la sekteron; sed ili nenion povis fari, cxar la maro faricxadis cxiam pli kaj pli malkvieta kontracx ili. 14 Tiam ili ekvokis al la Eternulo, kaj diris: Ni petas Vin, ho Eternulo, ne do lasu nin perei pro la animo de cxi tiu homo, kaj ne metu sur nin la sangon de senkulpulo; cxar Vi, ho Eternulo, povas fari cxion, kion Vi volas. 15 Kaj ili prenis Jonan kaj cxetis lin en la maron; tiam la maro cxesis koleri. 16 Tiam tiuj homoj eksentis grandan timon antacx la Eternulo; kaj ili buxis oferon al la Eternulo kaj faris sanktajn promesojn. 17 Kaj la Eternulo pretigis grandan ficxon, ke cxi englutu Jonan; kaj Jona restis en la interno de la ficxo dum tri tagoj kaj tri noktoj.

Cxapitro 2

1 Kaj Jona ekprecxis al la Eternulo, sia Dio, el la interno de la ficxo. 2 Kaj li diris:

Kiam mi suferis, mi vokis al la Eternulo,
 Kaj Li respondis al mi;
 El la ventro de cxeol mi kriis,
 Kaj Vi acxskultis mian vocxon.
 3 Vi cxetis min en la profundegon, en la internon de la maro,
 Kaj fluego min cxirkacxis;

cxuij Viaj ondegoj kaj ondoj iris super min.
 4Kaj mi pensis: Mi estas forpucxita de antacx Viaj okuloj;
 Tamen mi rigardos ancoracx Vian sanktan templon.
 5cxirkacxis min akvo cxis la animo;
 Abismo min cxirkacxis;
 Junko kovris mian kapon.
 6Mi falis malsupren cxis la fundamento de la montoj;
 La tero baris min por cxiam per siaj rigliloj;
 Sed Vi, ho Eternulo, mia Dio, elirigis mian vivon el la pereco.
 7Kiam mia animo senforticxis en mi, mi rememoris la Eternulon;
 Kaj mia precxo alvenis al Vi en Vian sanktan templon.
 8Tiuj, kiuj servas al vantacxo,
 Senigas sin je favorkoreco.
 9Sed mi kun danko vocxo alportos al Vi oferon;
 Kion mi promesis, tion mi plenumos;
 Savo estas cxe la Eternulo.

10 Kaj la Eternulo ordonis al la ficxo, kaj cxi elvomis Jonan sur la sekteron.

Cxapitro 3

1 Kaj duafoje aperis al Jona vorto de la Eternulo, dirante: 2 Levicxu, iru en la grandan urbon Nineve, kaj prediku al cxi la predikon, kiun Mi diros al vi. 3 Tiam Jona levicxis kaj iris en Ninoven, konforme al la vorto de la Eternulo. Nineve estis granda urbo cxe Dio; cxi havis la grandecon de tri tagoj da irado. 4 Kiam Jona komencis la trairedon de la urbo kaj trairis unu tagon, li vokis, kaj diris: Post kvardek tagoj Nineve pereos. 5 La loxantoj de Nineve ekkredis je Dio, proklamis faston, kaj metis sur sin sakacxon, de la grandaj cxis la malgrandaj inter ili. 6 Kiam tion acxdis la rexo de Nineve, li levicxis de sia trono, demetis de si sian recxan veston, kovris sin per sakacxo, kaj sidicxis sur cindro. 7 Kaj li ordonis proklami en Nineve en la nomo de la rexo kaj de liaj altranguloj jenon: La homoj kaj la brutoj, la bovoj kaj la cxafoj, gustumu nenion, ili ne paccticxu kaj ne trinku akvon; 8 kaj la homoj kaj la brutoj kovru sin per sakacxo, kaj voku forte al Dio, kaj cxiu deturnu sin de sia malbona vojo kaj de la perfortacxo de siaj manoj: 9 eble Dio bedacxros, kaj forlasos Sian flaman koleron, kaj ni ne pereos. 10 Kiam Dio vidis iliajn farojn, ke ili deturnis sin de sia malbona vojo, Dio bedacxris la malbonon, kiun Li minacis fari al ili, kaj Li tion ne faris.

Cxapitro 4

1 Tio tre forte exagrenis Jonan, kaj li ekkoleris. 2 Kaj li ekprecxis al la Eternulo, kaj diris: Ho Eternulo, tion mi ja diris, kiam mi estis ancoracx en mia lando; kaj tial mi preferis forkuri en Tarxixon, cxar mi sciis, ke Vi estas Dio indulgema kaj kompatema, longepacienca kaj tre favorkora, kaj bedacxras malbonon. 3 Nun, ho Eternulo, volu forpreni de mi mian animon; cxar pli bone por mi estas morti, ol vivi. 4 La Eternulo diris: cxu vi havas grandan exagrenon? 5 Jona eliris el la urbo, sidicxis oriente de la urbo, faris al si tie lacxbon, kaj sidicxis sub cxi en la ombro, cxis li vidos, kio estos kun la urbo. 6 Dume Dio, la Eternulo, pretigis hederon, kaj cxi

elkreskis super lian kapon, por ke li havu ombron super sia kapo kaj libericxu el sia suferado. Kaj Jona forte ekcxojis pro la hederon. 7 Sed kiam levicxis la matenruxo de la sekvanta tago, Dio aperigis vermon, kiu difektis la hederon, kaj cxi forvelkis. 8 Kaj kiam ekbrilis la suno, Dio aperigis bruligan orientan venton, kaj la suno turmentis la kapon de Jona tiel, ke li senforticxis kaj petis por si morton; li diris: Pli bone por mi estas morti, ol vivi. 9 Tiam Dio diris al Jona: cxu vi havas grandan cxagrenon pro la hederon? Li respondis: Mi havas grandan cxagrenon, ecx cxis deziro al morto. 10 La Eternulo tiam diris: Vi domacxas la hederon, pri kiu vi ne laboris kaj kiun vi ne edukis, kiu dum unu nokto elkreskis kaj dum unu nokto pereis; 11 kaj cxu Mi povus ne domacxi Nineven, la grandan urbon, en kiu trovicxas pli ol cent dudek mil homoj, ne povantaj distingi inter sia dekstra mano kaj sia maldekstra, kaj krom tio multe da brutoj?

MICXA

Cxapitro 1

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Micxa, la Morecxietano, en la tempo de Jotam, Acxaz, kaj cxizkija, rexo de Judujo, kaj kiun li viziis pri Samario kaj Jerusalema.

2 Acxskultu, cxiuj popoloj, atentu, ho tero, kaj cxio, kio estas sur cxi! La Sinjoro, la Eternulo, estu atestanto kontraŭ vi, la Sinjoro el Sia sankta templo. 3 cxar jen la Eternulo eliras el Sia loko, iras kaj pacxas sur la altaroj de la tero. 4 Kaj fandixas la montoj sub Li, kaj la valo disfandixas, kiel vakso antaŭ fajro, kiel akvo, falanta de krutaro. 5 cxio cxi tio estas pro la krimo de Jakob kaj pro la pekaj de la domo de Izrael. Kiu krimigis Jakobon? cxu ne Samario? Kiu aranxis la altarojn de Judujo? cxu ne Jerusalema? 6 Tial Mi faros Samarion cxtonamaso sur la kampo, por plantado de vinberoj; Mi discxetos cxiajn cxtonojn en la valon kaj nudigos cxiajn fundamentojn. 7 cxiuj cxiaj idoloj estos disbatitaj, cxiuj cxiaj promalcxastaj donacoj estos forbruligitaj per fajro, kaj cxiajn cxiajn statuojn Mi ruinigos; cxar per promalcxastaj donacoj cxi ilin aranxis, kaj promalcxastaj donacoj ili farixos denove. 8 Pri tio mi ploras kaj cxemas, iras senxue kaj nude; mi krias plende, kiel la cxakaloj, kaj estas malgaja, kiel la strutoj. 9 cxar senespera estas cxia plago, cxi venis cxis Judujo, atingis cxis la pordego de mia popolo, cxis Jerusalema. 10 Ne diru tion en Gat, ne ploru lacxe; en Bet-Leaŭa rulu vin en cindro. 11 Foriru, ho loxantino de cxaŭ, en nudeco kaj honto; ne eliros la loxantino de Caanan; la plorado en Bet-Ecel ne permesos al vi tie halti. 12 Afliktixas pri sia bono la loxantino de Marot; cxar malfelixo venis de la Eternulo al la pordego de Jerusalema. 13 Jungu al la cxaro kurcxvalojn, ho loxantino de Lacix; vi estas la komenco de pekaj de la filino de Cion, cxar cxe vi oni trovis la krimojn de Izrael. 14 Tial vi sendos donacojn en Morecxi-Gaton; sed la domoj de Acxib trompos la rexojn de Izrael. 15 Mi alkondukos al vi ankoraŭ la posedonton, ho loxantino de Marecxa; cxis Adulam venos la gloro de Izrael. 16 Detonu viajn harojn kaj razu vin pro viaj amataj filoj; larcxigu vian kalvon kiel aglo, cxar ili estos forkaptitaj for de vi.

Cxapitro 2

1 Ve al tiuj, kiuj meditas pri pekaj kaj intencas malbonaĵojn sur sia kucxejo, por plenumi ilin matene, kiam ilia mano havas forton. 2 Ili ekdeziras kampojn kaj rabas ilin, domojn kaj forprenas ilin; ili premas homon kaj lian domon, viron kaj lian posedacon. 3 Tial tiele diras la Eternulo: Jen Mi entreprenas kontraŭ tiu gento tian malbonon, de kiu vi ne liberigos vian kolon kaj ne iros kun levita kapo; cxar tio estos tempo malfacila. 4 En tiu tempo oni parolos pri vi parolon, kaj oni prikantos vin per plorkanto, dirante: Ni estas tute ruinigitaj; la posedaco de mia poolo transiris al alia; kiamaniere povas reveni al ni niaj kampoj, se ili jam estas disdividitaj! 5 Tial oni ne mezuros por vi per cxnuro terpecon lote en la komunumo de la Eternulo. 6 Ne prediku, ho predikantoj; oni ne devas prediki al tiuj, kiuj ne volas eviti malhonoron. 7 Ho, la tiel nomata domo de Jakob! cxu malgrandixis la spirito de la Eternulo? cxu tiaj estas Liaj agoj? cxu ne estas bonfaraj Miaj vortoj por tiu, kiu kondutas cxuste? 8 Sed Mia popolo levixis kiel

malamiko; vi rabas la supran kaj la malsupran vestojn de la trankvilaj preterirantoj, kvazacx ili revenus de batalo. 9 La virinojn de Mia popolo vi elpelas el iliaj amataj locxejoj; de iliaj junaj infanoj vi forprenas por cxiam Mian ornamon. 10 Levicxu kaj foriru, cxar cxi tie vi ne havos ripozon; pro sia malpureco la lando estos kruele ruinigita. 11 Se iu falsanimulo elpensus mensogon, kaj dirus: Mi predikos al vi pri vino kaj ebriigacxo, li estus cxusta predikanto por cxi tiu popolo.

12 Tamen Mi kolektos vin tutan, ho Jakob, Mi kolektos la restacxon de Izrael, Mi kunigos ilin kiel cxafojn en cxafejo; kiel grego en gregejo ili ekbruos de multhomeco. 13 Murrompanto iros antacx ili; ili trarompos la baron, trapasos la pordegon, kaj eliros el cxi; ilia recxo iros antacx ili, kaj la Eternulo estos ilia antacxgvidanto.

Cxapitro 3

1 Mi diris: Acxskultu, ho cxefoj de Jakob kaj estroj de la domo de Izrael! Vi devas ja scii la juron; 2 tamen vi malamas la bonon, amas la malbonon; vi decxiras de ili ilian hacxton kaj la karnon de iliaj ostoj. 3 Kaj kiam ili mancxas la karnon de mia popolo, decxiras de ili ilian hacxton, rompas kaj dispecigas iliajn ostojn kvazacx por poto kaj la karnon kvazacx por kaldrono: 4 tiam ili krios al la Eternulo; sed Li ne respondos al ili, Li kacxos antacx ili Sian vizacxon en tiu tempo, cxar ili faris siajn malbonajn agojn. 5 Tiele diras la Eternulo pri la profetoj, kiu erarigas mian popolon, kiuj mordas per siaj dentoj kaj predikas pacon, kaj kontrakx tiu, kiu ne donas ion en ilian bucxon, ili predikas militon: 6 Tial estos cxe vi nokto, sed ne vizioj, mallumo, sed ne antacxdiroj; subiros la suno super la profetoj, kaj mallumicxos super ili la tago. 7 Hontos tiuj viziistoj, mokindaj faricxos la antacxdiristoj, kaj ili cxiuj fermos sian bucxon; cxar ili ne havas respondon de Dio. 8 Sed mi estas plena de forto de la spirito de la Eternulo, de praveco kaj kuracxo, por montri al Jakob lian krimon kaj al Izrael lian pekon. 9 Acxskultu cxi tion, ho cxefoj de la domo de Jakob kaj estroj de la domo de Izrael, kiuj abomenas juron kaj kurbigas cxion rektan, 10 kiuj konstruas Cionon per sango kaj Jerusalemon per maljustacxo. 11 cxiaj cxefoj jucas pro subacxeto, cxiaj pastroj instruas pro pago, kaj cxiaj profetoj antacxdiras pro mono; tamen ili apogas sin sur la Eternulo, kaj diras: La Eternulo estas ja meze de ni, ne trafos nin malfelicxo. 12 Tial pro vi Cion estos plugita kiel kampo, Jerusalemon faricxos ruinacxo, kaj la monto de la templo faricxos arbara altacxo.

Cxapitro 4

Sed iam en la tempo estonta la monto de la domo de la Eternulo staros kiel cxefo inter la montoj, kaj cxi estos pli alta ol cxiuj altacxo; kaj fluos al cxi popoloj. 2 Kaj iros multaj nacioj, kaj diros: Venu, ni iru supren sur la monton de la Eternulo kaj en la domon de Dio de Jakob, por ke Li instruu nin pri Siaj vojoj kaj ke ni iru lacx Lia irejo; cxar el Cion eliros la instruo, kaj la vorto de la Eternulo el Jerusalemon. 3 Kaj Li juxtos inter multe da popoloj, kaj Li decidus pri potencaj nacioj en landoj malproksimaj; kaj ili forcigos el siaj glavoj plugilojn kaj el siaj lancoj rikoltilojn; ne levos nacio glavon kontrakx nacion, kaj oni ne plu lernos militon. 4 Sed cxiu sidos sub sia vinberujo kaj sub sia figarbo, kaj neniuj timigos; cxar la bucxo de la Eternulo Cebaot tion diris. 5 cxiuj popoloj iros cxiu en la nomo de sia dio, sed ni irados en la nomo de la Eternulo, nia Dio, cxiam kaj eterne.

6 En tiu tago, diras la Eternulo, Mi kolektos la lamulojn, kunvenigos la dispelitojn, kaj tiujn, kiujn Mi suferigis. 7 Kaj la lamulojn Mi foros restantaro, kaj la suferintojn potenca nacio, kaj la Eternulo rexxos super ili sur la monto Cion de nun kaj eterne. 8 Kaj vi, ho turo de la grego, fortikacxo de la filino de Cion, al vi venos, revenos la antacxa rexxado, la regno de la filino de Jerusaleem. 9 Kial vi nun ploras tiel lacxte? cxu vi ne havas rexxon? cxu pereis viaj konsilistoj, ke vin atakis doloroj kiel naskantino? 10 Suferu, kaj havu dolorojn, ho filino de Cion, kiel naskantino; cxar nun vi eliros el la urbo kaj loxxos sur la kampo kaj venos cxis Babel; tie vi estos savata; tie la Eternulo liberigos vin el la mano de viaj malamikoj. 11 Nun kolekticxis kontrakx vi multe da nacioj, kiuj diras: cxi malsankticxu, kun cxuo ni rigardu Cionon! 12 Sed ili ne scias la pensojn de la Eternulo, ili ne komprenas Lian intencon, ke Li kolektis ilin kiel garbojn en la dracxejon. 13 Levicxu kaj dracxu, ho filino de Cion, cxar vian kornon Mi faros fera, viajn hufojn Mi faros kupraj, kaj vi dispremos multe da popoloj, vi konsekros al la Eternulo ilian akiritacxon, kaj ilian havacxon al la Sinjoro de la tuta tero.

Cxapitro 5

1 Nun armu vin, ho batalistino! oni siecxos nin; per vergo oni frapos la vangon de la juxisto de Izrael.

2 Kaj vi, ho Bet-Lecxem Efrata, kiu estas malgranda inter la milejoj de Judujo, el vi eliros al Mi tiu, kiu devas esti reganto en Izrael kaj kies deveno estas de tempo tre antikva. 3 Li lasos ilin cxis la tempo, kiam la naskontino estos naskinta; tiam liaj ceteraj fratoj revenos al la idoj de Izrael. 4 Li staricxos kaj pacxtos kun la forto de la Eternulo, kun la majesto de la nomo de la Eternulo, lia Dio, kaj tiuj konverticxos; cxar tiam li faricxos granda cxis la randoj de la tero. 5 Kaj li estos paco. Kiam la Asiriano venos en nian landon kaj enpaxos en niajn palacojn, ni starigos kontrakx li sep pacxtistojn kaj ok eminentulojn. 6 Ili pacxtos la landon Asirian per glavo kaj la landon de Nimrod per iliaj lancoj; kaj li savos nin kontrakx la Asiriano, kiam cxi tiu venos en nian landon kaj enpaxos en niajn limojn. 7 Kaj la restacxo de Jakob estos inter multe da popoloj kiel roso de la Eternulo, kiel pluvaj gutoj sur herbo; kaj li ne esperos je homo kaj ne fidos homidojn. 8 Kaj la restacxo de Jakob estos inter la nacioj, meze de multaj popoloj, kiel leono inter la bestoj de la arbaro, kiel leonido meze de cxafaroj, kiu dispremas pasante, discxiras, kaj neni povas savi. 9 Levicxos via mano super viaj kontrakxuloj, kaj cxiuj viaj malamikoj ekstermicxos.

10 En tiu tago, diras la Eternulo, Mi ekstermos viajn cxevalojn cxe vi kaj pereigos viajn cxarojn; 11 Mi ekstermos la urbojn de via lando kaj detruos cxiujn viajn fortikacxojn; 12 Mi ekstermos cxe vi la sorcxistojn, kaj vi ne plu havos acxguristojn; 13 Mi ekstermos el via mezo viajn idolojn kaj viajn statuojn, kaj vi ne plu adorklinicxos antacx la faritajo de viaj manoj; 14 Mi elcxiros el via mezo viajn sanktajn stangojn kaj ekstermos viajn urbojn. 15 Kaj en kolero kaj indigno Mi faros vencxon super la nacioj, kiuj ne volos obei.

Cxapitro 6

1 Acxskultu, kion diras la Eternulo: Levicxu, havu juxcan disputon kun la montoj, kaj la

montetoj acxdu vian vocxon. 2 Acxskultu, ho montoj, la juxtan disputon de la Eternulo, kaj ankax vi, ho potencaj fundamentoj de la tero; cxar la Eternulo havas juxtan disputon kun Sia popolo, kaj al Izrael Li volas doni moralinstruon. 3 Ho Mia popolo! kion Mi faris al vi, kaj per kio Mi faris al vi maljustacxon? respondu al Mi. 4 Mi elkondukis ja vin el la lando Egipta, kaj el la domo de sklaveco Mi vin elacxetis, kaj Mi sendis antacx vin Moseon, Aaronon, kaj Mirjamon. 5 Ho Mia popolo! rememoru, kion intencis Balak, rexo de Moab, kaj kion respondis al li Bileam, filo de Beor; de cxitim exis Gilgal, por ke vi sciu la bonfarojn de la Eternulo. 6 Kun kio mi povas staricxu antacx la Eternulo, klinicxi antacx Dio en la alto? cxu mi staricxu antacx Li kun bruloferoj, kun jaracxaj bovidoj? 7 cxu al la Eternulo faros plezuron miloj da cxafoj acx sennombraj torentoj da oleo? cxu mi donu mian unuenaskiton pro mia krimo, la frukton de mia ventro pro la peko de mia animo? 8 Estas dirite al vi, ho homo, kio estas bona kaj kion la Eternulo postulas de vi: nur agi juste, ami bonfarojn, kaj esti modesta antacx via Dio.

9 La vocxo de la Eternulo vokas al la urbo, kaj sacxuloj timas Vian nomon. Humilicxu antacx la puno, kaj antacx Tiu, kiu cxin destinis. 10 Ankoracx restas en la domo de malpiulo trezoroj de malpieco, kaj malbeninda malcxusta mezurilo. 11 cxu Mi povas aprobi falsan pesilon kaj trompajn pezilojn en la saketo? 12 cxar la ricxuloj de la urbo estas plenaj de rabemo, kaj cxiaj locxantoj parolas mensogon, kaj la lingvo de ilia bucxo estas falsacxo, 13 tial Mi dolorige vin frapos per dezertigo pro viaj pekoj. 14 Vi mancxos, sed ne faricxos sata; doloron pro malsato vi havos en via interno; vi kacxos, sed ne povos konservi; kaj kion vi konservos, tion Mi transdonos al la glavo. 15 Vi semos, sed vi ne rikoltos; vi premos olivojn, sed vi ne cxmiros vin per oleo; vi premos vinberojn, sed vi ne trinkos vinon. 16 Konservicxis cxe vi la moroj de Omri kaj cxiaj faroj de la domo de Acxab, kaj vi sekvas iliajn konsilojn, por ke Mi faru vin dezerto, viajn locxantojn mokatacxo, kaj por ke vi portu sur vi la malhonoron de Mia popolo.

Cxapitro 7

1 Ho ve al mi! cxar mi faricxis kiel kolektanto de someraj fruktoj kaj de restacxo de vinberoj, kiu ne trovas beron mancxeblan; bonan maturan frukton deziras mia animo. 2 Malaperis piuloj en la lando, kaj ne trovicxas justulo inter la homoj; cxiaj insidas, por vercxu sangon, unu la alian cxasas, por pereigi lin. 3 Por pravigi malbonan faron, la estro postulas donacon kaj la juxisto pagon; la altrangulo parolas, kion li volas, kaj konfuzas la aferojn. 4 La plej bona inter ili estas kiel dornarbetacxo, la justulo estas kiel pikacxa barilo. Sed venos la tago de Via esploro, de Via puno; tiam ili ne scios, kion fari. 5 Ne kedu al proksimulo, ne fidu amikon; kontrakx tiu, kiu kucxas cxe via brusto, gardu la aperturon de via bucxo; 6 cxar filo malhonoras patron, filino batalas kontrakx sia patrino, bofilino kontrakx sia bopatrino; la domanoj de homo estas liaj malamikoj.

7 Sed mi rigardas al la Eternulo, mi fids la Dion de mia savo; mia Dio min acxskultos. 8 Ne cxoju pri mi, mia malamikino: kvankam mi falis, mi relevicxos; kvankam mi estas en mallumo, la Eternulo estas lumo por mi. 9 La koleron de la Eternulo mi portos, cxar mi pekis antacx Li, cxis Li esploros mian aferon kaj faros juxxon super mi; tiam Li elkondukos min en lumon, kaj mi vidos Lian bonecon. 10 Kaj tion vidos mia malamikino, kaj honto cxin kovros pro tio, ke cxi diris al mi: Kie estas la Eternulo, via Dio? Miaj okuloj cxin rigardos tiam, kiam cxi estos piedpremata, kiel koto sur la stratoj. 11 En tiu tempo, kiam viaj muroj estos rekonstruataj, en tiu

tempo la lecxo disvastixos malproksime. 12 En tiu tempo oni venos al vi el Asirio kaj el la urboj Egiptaj, de Egiptujo cxis la Rivero, de maro cxis maro, kaj de monto cxis monto. 13 La lando estos dezerta pro cxiaj loxantoj, pro la fruktoj de iliaj agoj.

14 Pacxtu per Via bastono Vian popolon, Vian heredan cxafaron, kiu loxas izolite en la arbaro, meze de Karmel; ili pacxticxu en Bacxan kaj Gilead, kiel en la tempo antikva. 15 Kiel en la tempo de via eliro el la lando Egipta, Mi montros al li mirindacxojn. 16 La nacioj vidos kaj hontos, malgracx ilia tuta potenco; ili metos la manon sur la bucxon, iliaj oreloj surdicxos. 17 Ili lekos polvon, kiel serpento; kiel la rampacxo sur la tero, kun tremado ili elvenos el siaj kacxejoj; ili ektimos la Eternulon, nian Dion, ili ekrespektos Vin. 18 Kiu estas Dio simila al Vi, kiu pardonas malbonagon kaj preterlasas la kulpon de la restacxo de Sia heredacxo, ne konservas por cxiam Sian koleron, cxar Li amas bonfari? 19 Li denove kompatos nin, malgrandigos niajn malbonagojn, kaj cxetos en la profundon de la maro cxiujn niajn pekojn. 20 Vi montros fidelecon al Jakob, favorkorecon al Abraham, kiel Vi cxuris al niaj patroj en la tempo antikva.

NACXUM

Cxapitro 1

1 Profetacxo pri Nineve, libro de vizio de Nacxum, la Elkocxano.

2 La Eternulo estas Dio severa kaj vencxanta; la Eternulo estas vencxanto kaj koleranto; la Eternulo vencxas al Siaj malamiko kaj ne forgesas pri Siaj kontrakxuloj. 3 La Eternulo estas longepacienca, kaj potenca per Sia forto, kaj neniuj estas senkulpa antacx Li; la vojo de la Eternulo estas en fulmotondro kaj ventego, kaj nubo estas la polvo sub Liaj piedoj. 4 Kiam Li ekparolas kolere al la maro, Li elsekigas cxin, kaj cxuijn riverojn Li senakvigas; malgajicxas Bacxan kaj Karmel, kaj velkas cxio, kio floras sur Lebanon. 5 La montoj tremas antacx Li, la montetoj disfandicxas; skuicxas antacx Li la tero, la mondo kaj cxuij cxiaj loxantoj. 6 Kiu povas kontrakxstari al Lia indigno? kaj kiu povas elteni la flamon de Lia kolero? Lia indigno disvercxicxas kiel fajro; la rokoj disfalas antacx Li. 7 La Eternulo estas bona, forta apogo en tago de malfelicxo; kaj Li konas tiujn, kiuj fidas Lin. 8 Dronigante per inundo, Li faras finon al loko, kaj Liajn malamikojn persekutas mallumo. 9 Kion vi pensas pri la Eternulo? Li faros la ekstermon, la malfelicxo ne bezonas veni duafoje. 10 cxar, interplekticxinte kiel dornoj kaj ebriaj de drinkado, ili estos ekstermitaj, kiel tute seka pajlo. 11 El vi eliris tiu, kiu havis malbonan intencon kontrakx la Eternulo kaj kiu estas malica konsilanto. 12 Tiele diras la Eternulo: Kvankam ili estas unuanimaj kaj multaj, ili tamen estos dishakitaj kaj malaperos; sed vin, kiun Mi humiligis, Mi ne plu humiligos. 13 Nun Mi rompos lian jugon, kiu estas sur vi, kaj Mi discxiros viajn ligilojn. 14 Sed pri vi la Eternulo decidis: Ne plu restos semo portanta vian nomon; el la domo de viaj dioj Mi ekstermos la idolojn kaj statuojn; Mi signos sur via tombo, ke vi faricxis senvalora. 15 Jen sur la montoj estas la piedoj de sciiganto, kiu proklamas pacon! Festu, ho Judujo, viajn festojn, plenumu viajn sanktajn promesojn; cxar ne plu iros tra vi la sentacxgulo; li estas tute ekstermita.

Cxapitro 2

1 Disxetanto iras kontrakx vin; fortikigu viajn fortikacxojn, gardu la vojon, armu viajn lumbojn, fortigu vin kiel eble plej potence. 2 cxar la Eternulo restarigos la majeston de Jakob, kiel ankacx la majeston de Izrael; cxar la ruinigantoj ilin ruinigis kaj ekstermis iliajn vinberbrancxojn. 3 La cxildo de liaj herooj estas rucxigita; liaj militistoj estas kiel en purpuro; kiel fajro brilas la cxaroj en la tago de lia armicxo; la lancoj cxancelicxas. 4 Sur la stratoj rapide rulicxas la cxaroj, bruas sur la placoj; ili aspektas kiel torcxoj, brilas kiel fulmoj. 5 Li vokas siajn fortulojn, sed ili falpucxixos dum sia irado; ili rapidas al la murego kaj preparas defendon. 6 La pordegoj cxe la akvo malfermicxos, kaj la palaco cedos. 7 Decidita estas cxia kapto kaj forkonduko, kaj cxiaj sklavinoj cxemos kiel kolomboj kaj batos sian bruston. 8 Nineve estas de cxiam kiel baseno da akvo; sed nun cxi forkuras: Haltu, haltu! sed neniuj revenas. 9 Disrabu arcxenton, disrabu oron; senfinaj estas la trezoroj, estas multege da diversaj valoracxo. 10 Prirabita kaj plene ruinigita

cxu estos; la koro svenas, la genuoj tremas; cxies lumboj senforticxis, kaj cxies vizacxoj nigricxis. 11 Kie nun estas la locxejo de la leonoj, kaj tiu pacxtejo de leonidoj, kie iradis leono, leonino, kaj leonidoj, kaj neniu ilin timigis? 12 La leono discxiradis suficxon por siaj idoj, sufokadis por siaj leoninoj, plenigadis siajn kavernojn per kaptacxo kaj siajn nestegojn per discxiritacxo. 13 Jen Mi iras kontrakx vin, diras la Eternulo Cebaot, kaj Mi forbruligos en fumo viajn cxarojn, kaj glavo ekstermos viajn leonidojn; Mi cxesigos sur la tero vian discxiradon, kaj oni ne plu acxdos la vocxon de viaj sendatoj.

Cxapitro 3

1 Ve al la urbo sangavida, kiu estas plena de trompoj kaj raboj, kaj ne volas cxesigi la rabadon!
 2 Oni acxdas la sonadon de vipoj, la sonadon de bruantaj radoj; blekas cxevalo, saltas cxaro; 3 movicxas rajdantoj, brilas glavoj, fulmas lancoj; estas multe da mortigitoj kaj amasoj da kadavroj; sennombraj estas la kadavroj, oni falpucxicxas sur ili. 4 Tio estas pro la granda malcxastado de la malcxastistino, kiu cxarmas per sia beleco, estas lerta sorcxistino, kaj vendas naciojn per sia malcxastado kaj gentojn per sia sorcxado. 5 Jen Mi iras kontrakx vin, diras la Eternulo Cebaot, kaj Mi levos cxu via vizacxo la randojn de via vesto, kaj Mi montros al la nacioj vian nudecon kaj al la regnoj vian malhonoron. 6 Mi cxeetos sur vin abomenindacxojn, Mi malhonoros vin kaj faros vin mokatacxo. 7 cxu, kiu vidus vin, forkuros de vi, kaj diros: Ruinigita estas Nineve; kiu bedacxros cxin? kie mi povas sercxi por vi konsolantojn? 8 cxu vi estas pli bona ol No-Amon, kiu trovicxas inter riveroj, estas cxirkacxata de akvo, kaj kies forto kaj murego estis la maro? 9 Etiopujo kaj la senfina Egiptujo estis cxia forto, la Putidoj kaj Luboj donadis al vi helpon; 10 tamen cxu ankacx estas elpatrujigita kaj forkaptita; ecx cxiaj malgrandaj infanoj estas frakasitaj en la komenco de cxiaj stratoj; pri cxiaj eminentuloj oni lotis, kaj cxiajn cxiajn altrangulojn oni katenis. 11 Tiel ankacx vi ebricxos kaj kacxos vin kaj sercxos defendon kontrakx la malamikoj. 12 cxiaj viaj fortikacxo estas kiel figarboj kun maturaj fruktoj; se oni ekskuas ilin, ili falas en la buxon de mancxonto. 13 Jen via popolo estas cxe vi kiel virinoj; al viaj malamikoj larcxe malfermicxos la pordegoj de via lando; fajro ekstermos viajn riglilojn. 14 Provizu al vi akvon por la tempo de siecxo; fortigu viajn fortikacxojn; iru en kalkon, knedu argilon, faru fortajn brikojn. 15 Tamen tie la fajro vin konsumos, glavo vin ekstermos, formancxos vin kiel skarabo, se vi ecx estus grandnombra kiel skaraboj, grandnombra kiel akridoj. 16 Vi havas pli da komercistoj, ol la steloj de la cxielo; sed ili diskuros kiel akridoj kaj forflugos. 17 Viaj tacxmentoj estas kiel akridoj, kaj viaj tacxmentestroj estas kiel lokustoj, kiuj dum la malvarmo kacxas sin en fendoj, kaj kiam la suno ekbrilas, ili disflugas tiel, ke oni ne scias, kie ili estas. 18 Dormas viaj pacxtistoj, ho rexo de Asirio, kucas viaj fortuloj; via popolo estas discxetita sur la montoj, kaj trovicxas neniu, kiu cxin kolektus. 19 Ne resanicxas via vundo, doloriga estas via ulcero; cxu, kiu acxdas la sciigon pri vi, aplacxdas pri vi; cxar kiun ne trafis sencxese via malboneco?

CXABAKUK

Cxapitro 1

1 Profetacxo, kiun lacxvizie eldiris la profeto cxabakuk.

2 cxis kiam, ho Eternulo, mi krios, kaj Vi ne acxskultos, mi krios al Vi pri perfortacxo, kaj Vi ne helpas? 3 Kial Vi devigas min vidi maljustacxon, rigardi mizeracxon? Rabado kaj perfortado estas antacx mi, levicxas disputoj kaj malpaco. 4 Tial la instruo perdis sian forton, la justeco neniam venkas; cxar la malvirtulo superfortas la virtulon, tial la rezultoj de juxco estas malcxustaj. 5 Rigardu la naciojn, rigardu, kaj vi forte miros; cxar en via tempo Mi faros ion, kion vi ne kredus, se oni rakontus al vi. 6 cxar jen Mi levos la cxaldeojn, nacion kruelan kaj lertan, kiu trairos la tutan larcxon de la tero, por ekposedi locxejojn, kiuj ne apartenas al cxi. 7 Terura kaj timinda cxi estas; cxia juxcado kaj regado dependas de cxi mem. 8 Pli rapidaj ol leopardoj estas cxiaj cxevaloj, kaj pli lertaj ol lupoj vespere; en grandaj amasoj venas cxiaj rajdantoj de malproksime, flugas kiel aglo, kiu rapidas al mancxacxo. 9 cxiuj ili venas por rabi; kiel vento orienta ili direktas sin, kien ili volas; kaj ili kolektas kaptitojn kiel sablon. 10 Recxojn ili mokas, regantoj estas ridatacxo por ili; cxiun fortikacxon ili mokas; ili cxutas teron, kaj venkoprenas. 11 Tiam cxanxicxas ilia spirito, transiras kaj faricxas peka, kaj ilia forto faricxas ilia dio. 12 Sed Vi estas ja de cxiam, ho Eternulo, mia sankta Dio! ne lasu nin morti. Vi, ho Eternulo, aperigis ilin por juxco; Vi, ho nia Roko, destinis ilin por puni. 13 Viaj okuloj estas tro puraj, por vidi malbonon, kaj rigardi majustacxon Vi ne povas; kiel do Vi rigardas malhonestulojn, kaj silentas, kiam malpiulo englutas tiun, kiu estas pli virta ol li? 14 Kial Vi faras la homojn kiel ficxoj en la maro, kiel rampacxo, kiuj ne havas reganton? 15 cxiujn ili tiras per ficxhoko, kaptas per sia reto, amasigas per sia ficxreto; kaj tial ili cxojas kaj triumfas. 16 Tial ili alportas oferojn al sia reto, incensas al sia ficxreto; cxar per cxi tiuj grasicxis ilia parto kaj bonicxis ilia mancxacxo. 17 cxu por tio ili devas cxetadi sian reton kaj sencxese mortigadi naciojn senindulge?

Cxapitro 2

1 Sur mia gardista posteno mi staris; kaj, stari cxinte sur turo, mi observis, por vidi, kion Li diros al mi kaj kion mi devas respondi al la riprocxo kontrakx mi. 2 Kaj la Eternulo ekparolis al mi, kaj diris: Enskribu la vizion, kaj desegnu bone sur la tabeloj, por ke leganto povu facile tralegi. 3 cxar la vizio koncernas tempon difinitan kaj parolas pri la fino, sed cxi ne mensogas; se cxi prokrasticxus, atendu cxin, cxar cxi nepre plenumicxos, ne estos fordecidita. 4 Vidu, kiu estas malhumila, ties animo ne estos trankvila en li; sed virtulo vivos per sia fideleco. 5 La vino trompas viron fieran, kaj li ne humilicxas; li larexigas sian animon kiel cxeol, kaj kiel la morto li estas nesatigebla, li kolektas al si cxiujn naciojn kaj kaptas al si cxiujn popolojn. 6 Sed ili ja cxiuj parolos pri li alegorion kaj mokan enigmon, kaj diros: Ve al tiu, kiu tro multigas al si fremdacxon sen fino kaj metas sur sin tro grandan cxarcxon de cxuldoj! 7 Subite ja levicxos viaj

pikontoj kaj vekicxos viaj pucxontoj, kaj vi faricxos ilia rabatacxo. 8 cxar vi prirabis multe da nacioj, tial ankacx vin prirabos la ceteraj popoloj, pro la sango de homoj, pro la premado de la lando, de la urbo, kaj de cxiuj cxiaj loxantoj.

9 Ve al tiu, kiu kolektas por sia domo maljustan akiracxon, por arancxi alte sian neston, por defendi sin kontrakx mano de malbonulo! 10 Vi elpensis malhonoron por via domo, disbatante multe da popoloj kaj pekigante vian animon. 11 La cxtonoj el la muroj krias, kaj la lignaj traboj respondas al vi.

12 Ve al tiu, kiu konstruas urbon per sangovercxado kaj pretigas fortikacxon per maljusteco! 13 Tio venas ja de la Eternulo Cebaot, ke la popoloj klopodas por la fajro kaj la gentoj lacigas sin vane. 14 cxar la tero plenicxos de konado de la gloro de la Eternulo, kiel la akvo plenigas la maron.

15 Ve al vi, kiu drinkigas sian proksimulon, por elvercxi vian koleron, kaj eabriigas lin, por vidi lian honton! 16 Vi saticxis per honto anstatacx per honoro; drinku do ankacx vi, kaj kovru vin per honto; ankacx al vi venos la kaliko el la dekstra mano de la Eternulo, kaj neniigo de via gloro. 17 cxar via perforteco sur Lebanon falos sur vin, kaj atakate de bestoj vi estos terurata pro la sango de homoj, pro la premado de la lando, de la urbo, kaj de cxiuj cxiaj loxantoj.

18 Kion helpas la skulptacxo, kiun skulptis la artisto, la fanditacxo kaj malvera instruanto, kvankam la majstro fidis sian propran faritacxon, farante mutajn idolojn? 19 Ve al tiu, kiu diras al ligno: Levicxu, kaj al muta cxtono: Vekicxu! cxu cxi povas instrui? cxi estas ja tegita per oro kaj arcxento, sed havas en si nenian spiriton. 20 Sed la Eternulo estas en Sia sankta templo; la tuta tero silentu antacx Li!

Cxapitro 3

1 Precxo de la profeto cxabakuk lacx maniero de psalmoj.

2Ho Eternulo, mi acxdis la sciigon pri Vi, kaj mi ektimis.
Ho Eternulo, vivigu Vian faritacxon en la mezo de la jaroj,
Montru en la mezo de la jaroj,
Ke ecx en kolero Vi memoras pri kompatato.

3Dio venas de Teman,
La Sanktulo de la monto Paran.

Sela.

Lia majesto kovras la cxielon,
Kaj Lia gloro plenigas la teron.
4Lia brilo estas kiel hela lumo,
Radioj iras el Lia mano,
Kaj tie estas kacxita Lia potenco.
5Antacx Li iras pesto,
Kaj fajro sekvas Liajn piedojn.
6Li staricxis, kaj ekmezuris la teron;
Li ekrigardis, kaj tremigis la naciojn;

Dissaltis eternaj montoj,
Klinikxis eternaj montetoj,
Kiam Li ekpacxis kiel en la tempo antikva.
7En mizera stato mi vidis la tendojn de Kucxan;
Skuicxis la tapicxoj de la lando Midjan.
8cxu kontracx riveroj koleris la Eternulo?
cxu kontracx la riveroj Vi ekflamicxis,
Acx cxu kontracx la maro estis Via indigno,
Ke Vi ekrajdis sur Viaj cxevaloj,
Ekveturis sur Viaj venkaj cxaroj?
9Vi eltiris Vian pafarkon,
Konforme al cxura promeso, kiun Vi donis al la triboj.
Per riveroj Vi dividis la teron.
10Ektremis la montoj, kiam ili Vin vidis;
La fluo de la akvo pasis,
La abismo ekbruis,
La altacxo levis siajn manojn.
11La suno kaj la luno haltis sur sia loko;
Kun brilo iras Viaj sagoj,
Kun fulmo Viaj lancoj.
12Kun kolero Vi pacxas sur la tero,
Kun indigno Vi piedpremas naciojn.
13Vi elpacxis, por helpi al Via popolo,
Por helpi al Via sanktoleito.
Vi frakasas la supron de la domo de malpiulo,
Nudigas la fundamenton cxis la kolo.
14Vi trapikis per liaj lancoj la kapojn de liaj taxxmentestroj,
Kiam ili sin cxetis ventege, por dispeli min kun cxojo,
Kvazacx englutante mizerulon kacxe.
15Vi pacxis kun Viaj cxevaloj tra la maro,
Tra la cxlimo de granda akvo.

Sela.

Sela.

16Mi acxdis, kaj mia interno ekskuicxis;
Pro la bruo ektremis miaj lipoj,
Putro venis en miajn ostojn, kaj la loko sub mi ekcxancelicxis;
Dume mi devas esti trankvila en la tago de malfelicxo,
Kiam sur mian popolon iras cxia atakanto.
17Kiam la figarbo ne floros,
La vinberbrancoj ne donos fruktojn,
La olivarbo rifuzos sian laboron,
La plugokampoj ne donos mancxacxon,
La cxafoj estos forkaptitaj el la cxafejo,
Kaj en la staloj ne trovixos bovoj:
18Ecx tiam mi cxojos pri la Eternulo,
Mi estos gaja pri la Dio de mia savo.

19La Eternulo, la Sinjoro, estas mia forto;
 Li faras miajn piedojn kiel cxe cervo,
 Kaj venigas min sur miajn altacxojn.
 Al Li, la Venkanto, iru miaj kantoj.

CEFANJA

Cxapitro 1

1 Vorto de la Eternulo, kiu aperis al Cefanja, filo de Kucxi, filo de Gedalja, filo de Amarja, filo de cxizkija, en la tempo de Jocxija, filo de Amon, recxo de Judujo.

2 Mi forprenos cxion de sur la tero, diras la Eternulo. 3 Mi forprenos la homojn kaj la brutojn, Mi forprenos la birdojn de la cxielo kaj la ficxojn de la maro, la delogilojn kune kun la malpiuloj; Mi ekstermos la homojn de sur la tero, diras la Eternulo. 4 Mi etendos Mian manon sur Judujon kaj sur cxiujn loxantojn de Jerusalemon; Mi ekstermos de cxi tiu loko la restacxon de Baal, la nomon de la idolpastroj kaj ankacx de la pastroj; 5 tiujn, kiuj sur la tegmentoj adorklinicxas antacx la armeo de la cxielo, kaj tiujn, kiuj, adorklinicxante, cxuras per la Eternulo kaj cxuras ankacx per Malkam; 6 kaj tiujn, kiuj defalis de la Eternulo, kiuj ne sercxis la Eternulon kaj ne turnis sin al Li.

7 Silentu antacx la Sinjoro, la Eternulo, cxar proksima estas la tago de la Eternulo; cxar la Eternulo pretigis bucxoferon kaj destinis la invitotojn. 8 En la tago de la bucxofero de la Eternulo Mi punos la altrangulojn kaj la rexdidojn, kaj cxiujn, kiuj vestas sin per vestoj de aligentuloj; 9 Mi punos en tiu tago cxiujn, kiuj transsaltas la sojlon kaj plenigas la domon de sia sinjoro per perforteco kaj trompoj. 10 En tiu tago, diras la Eternulo, estos lacxta kriado cxe la Pordego de Ficxoj, cxemegado cxe la dua kvartalo de la urbo, kaj granda plorkriado sur la montetoj. 11 cxemegu, loxantoj de la malalta parto de la urbo; cxar malaperos la tuta popolo de la butikistoj, kaj ekstermitaj estos cxiu cxarcxitaj per arcxento. 12 En tiu tempo Mi traesploros Jerusalemon kun lumiloj, kaj Mi punos tiujn, kiuj ripozas sur sia fecxo, kaj diras en sia koro: La Eternulo ne faras bonon, nek malbonon. 13 Ilia havacxo faricxos rabacxo, kaj iliaj domoj faricxos ruinoj; ili konstruos domojn, sed ne loxos en ili, ili plantos vinbercxardenojn, sed ne trinkos ilian vinon. 14 Proksima estas la granda tago de la Eternulo, cxi estas proksima kaj venos tre baldacx; oni acxdas jam la tagon de la Eternulo; maldolcxe tiam plorkrios ecx kuracxulo. 15 Tago de kolero estos tiu tago, tago de malcxojo kaj de angoro, tago de teruro kaj de dezertigo, tago de mallumo kaj de senlumeco, tago de nuboj kaj de nebulego, 16 tago de korno kaj de trumpetado kontracx la fortikigitaj urboj kaj kontracx la altaj turoj. 17 Mi premos la homojn, kaj ili irados kiel blinduloj pro tio, ke ili pekis antacx la Eternulo; ilia sango estos discxprucigita kiel polvo, kaj ilia karno kiel sterko. 18 Nek ilia arcxento nek ilia oro povos ilin savi en la tago de la kolero de la Eternulo, sed per la fajro de Lia indigno estos forbruligita la tuta lando; cxar rapidan ekstermon Li faros al cxiu loxantoj de la lando.

Cxapitro 2

1 Kolekticxu kaj konsciicxu, ho nacio ne aminda, 2 antacx ol eliris la dekreto (la tago forflugas kiel grenventumacxo), antacx ol trafis vin la flama kolero de la Eternulo, antacx ol venis por vi la

tago de indigno de la Eternulo. 3 Sercxu la Eternulon, cxiuj humiluloj sur la tero, kiuj plenumas Liajn lecxojn; sercxu veron, sercxu humilecon, por ke vi povu esti kacxitaj en la tago de kolero de la Eternulo. 4 cxar Gaza estos forlasita, Acxkelon estos dezertigita, Acxdod estos elpelita meze de la tago, kaj Ekron estos elradikigita. 5 Ve al tiuj, kiuj locxas en la distrikto de la maro, al la nacio de Keretidoj! la vorto de la Eternulo estas kontrakx vi, ho Kanaan, lando Filicxta: Mi vin pereigos tiel, ke restos neniuj locxanto. 6 La apudmara regiono estos nur loko por locxejoj de pacxtistoj kaj por cxafejoj. 7 Kaj la regiono faricxos apartenacxo de la restacxo de la domo de Jehuda; tie ili pacxtos, en la domoj de Acxkelon ili ripozos vespere, post kiam la Eternulo, ilia Dio, rememoros ilin kaj revenigos ilin el la kaptiteco. 8 Mi acxdis la insultadon de Moab kaj la malhonoradon de la Amonidoj, kiel ili insultadis Mian popolon kaj fanfaronadis cxe cxiaj limoj. 9 Tial, kiel Mi vivas, diras la Eternulo Cebaot, Dio de Izrael, Moab faricxos kiel Sodom, kaj la Amonidoj kiel Gomora, urtikejo, salfosejo, dezerto por cxiam; la restacxo de Mia popolo prenos ilin kiel kaptacxon, kaj la restintoj el Mia popolo heredos ilin. 10 Tio faricxos al ili pro ilia malhumileco, pro tio, ke ili insultadis la popolon de la Eternulo Cebaot kaj tenis sin alte antacx cxi. 11 La Eternulo estos terura por ili; cxar Li ekstermos cxiujn diojn de la tero; kaj antacx Li adorklinicxos, cxiu sur sia loko, cxiuj insuloj de la nacioj. 12 Ankacx vi, ho Etiopoj, estos mortigitaj de Mia glavo. 13 Li etendos Sian manon norden kaj pereigos Asirion, kaj faros Nineven ruinoj, senakva loko, kiel dezerto. 14 Kaj ripozados en cxi amasoj da cxiuspecaj bestoj; ecx pelikanoj kaj botacxroj noktos en cxiaj kapiteloj, kaj ilia vocxo estos acxdata tra la fenestroj; la sojloj estos ruinigitaj, cxar la cedraj tabuloj estos forcxiritaj. 15 Tia estos la gaja urbo, kiu estis ekster dancxero, kaj kiu parolis en sia koro: Mi estas sola, kaj ne ekzistas alia krom mi. Kiel cxi estas ruinigita, faricxis ripozejo por bestoj! cxiu preteriranto fajfos pri cxi kaj svingos la manon.

Cxapitro 3

1 Ve al la abomeninda kaj malpurigita urbo-premanto! 2 cxi ne acxskultas vocxon, ne akceptas admonon; la Eternulon cxi ne fidas, al sia Dio cxi sin ne turnas. 3 cxiaj eminentuloj meze de cxi estas kiel blekegantaj leonoj; cxiaj juxxistoj estas kiel lupoj vespere; ili nenion restigas cxis mateno. 4 cxiaj profetoj estas facilanimaj kaj perfidaj; cxiaj pastroj malsanktigas la sanktejon, kripligas la instruon. 5 La Eternulo estas justulo meze de cxi, Li ne faras maljustacxon; cxiumatene Li montras Siajn lecxojn, ne cxesas; sed la malpiulo ne konas honton. 6 Mi ekstermis naciojn; ruinigitaj estas iliaj turoj; Mi dezertigis iliajn stratojn tiel, ke neniuj trairas ilin; iliaj urboj estas ruinigitaj tiel, ke tie trovicxas jam neniuj homo, neniuj locxanto. 7 Mi diris al cxi: Timu Min, akceptu admonon! Kaj ne estus ekstermita cxia locxejo, kiom ajn Mi punus cxin; sed ili rapidis malbonigi cxiujn siajn agojn. 8 Tial atendu Min, diras la Eternulo, cxis Mi Miatempe levicxos; cxar Mi decidis kolekti la naciojn, kunvenigi la regnojn, por elvercxu sur ilin Mian koleron, la tutan flamon de Mia indigno; cxar de la fajro de Mia severeco forbrulos la tuta tero. 9 Tiam Mi redonos al la popoloj lingvon puran, por ke cxiuj vokadu la nomon de la Eternulo kaj servadu al Li unuanime. 10 El trans la riveroj de Etiopujo Miaj adorantoj, Mia discxetita popolo, alportos al Mi donacojn. 11 En tiu tempo vi ne plu hontos pri cxiuj viaj agoj, per kiuj vi krimis kontrakx Mi; cxar tiam Mi forigos el inter vi viajn fierajn fanfaronulojn, kaj vi ne plu tenos vin malhumile sur Mia sankta monto. 12 Mi restigos en via mezo popolon humilan kaj malricxan, kaj ili fidados la nomon de la Eternulo. 13 La restintoj el Izrael ne faros maljustacxon, ne parolos mensogon, kaj en ilia bucxo ne trovicxos lango trompa, sed ili pacxticxados kaj ripozados, kaj neniuj ilin timigos. 14 cxojkriu, ho filino de Cion; triumfu, ho Izrael; cxoju kaj

estu gaja el la tuta koro, ho filino de Jerusaleml. 15 La Eternulo forigis la verdikton pri vi, forpelis vian malamikon; la Recxo de Izrael, la Eternulo, estas meze de vi, kaj vi ne plu vidos malfelicxon. 16 En tiu tempo oni diros al Jerusaleml: Ne timu! kaj al Cion: Viaj manoj ne senforticxu. 17 La Eternulo, via Dio, estas meze de vi, forta Savanto; Li cxojos pri vi gaje, Li pardonos al vi pro Sia amo, Li cxoje triumfos pri vi. 18 La sentacxgulojn el via mezo Mi forprenos, por ke vi ne plu havu malhonoron pro ili. 19 Jen Mi faros finon en tiu tempo al cxiuj viaj premantoj, Mi helpos la lamulojn, Mi kolektos la dispelitojn, kaj Mi faros ilin gloraj kaj honorataj en cxiuj landoj, kie oni malestimis ilin. 20 En tiu tempo Mi venigos vin, kaj en tiu tempo Mi kolektos vin; cxar Mi faros vin gloraj kaj honorataj inter cxiuj popoloj de la lando, kiam Mi revenigos viajn kaptitojn antacx viaj okuloj, diras la Eternulo.

CXAGAJ

Cxapitro 1

1 En la dua jaro de la recxo Dario, en la sesa monato, en la unua tago de la monato, aperis vorto de la Eternulo per la profeto cxagaj al Zerubabel, filo de cxealtiel, regionestro de Judujo, kaj al la cxefpastro Josuo, filo de Jehocadak, dirante: 2 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Tiu popolo diras, ke ankoraŭ ne venis la tempo, por konstrui la domon de la Eternulo. 3 Sed aperis vorto de la Eternulo per la profeto cxagaj, dirante: 4 cxu por vi mem estas nun la cxusta tempo, por sidi en viaj tabulitaj domoj, dum tiu domo estas ruinoj? 5 Nun tiele diras la Eternulo Cebaot: Pripensu bone vian staton: 6 vi semas multe, sed enportas malmulte; vi manĉas, sed ne cxissate; vi trinkas, sed ne cxisebrie; vi vestas vin, sed ne estas al vi varme; kiu laborenspezas monon, tiu laborenspezas por truhava saketo. 7 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Pripensu bone vian staton. 8 Iru sur la monton, prenu lignon, kaj konstruu la domon; Mi akceptos cxin favore, kaj Mi montros Mian gloron, diras la Eternulo. 9 Vi atendis multon, sed montricxis, ke estas malmulte; kaj kion vi alportis hejmen, tion Mi disblovis. Pro kio tiel estas? diris la Eternulo Cebaot; pro tio, ke Mia domo estas dezerta, dum vi kuras cxiu al sia domo. 10 Pro tio la cxielo ne donas al vi roson kaj la tero ne donas siajn produktacxojn. 11 Kaj Mi alvokis sekecon sur la teron, sur la montojn, sur la grenon, sur la moston, sur la oleon, kaj sur cxion, kion produktas la tero, ankoraŭ sur la homon, sur la bruton, kaj sur cxium laboron de la manoj.

12 Zerubabel, filo de cxealtiel, kaj la cxefpastro Josuo, filo de Jehocadak, kaj la tuta cetera popolo acxskultis la voĉon de la Eternulo, ilia Dio, kaj la vortojn de la profeto cxagaj, kun kiuj lin sendis la Eternulo, ilia Dio; kaj la popolo ektimis la Eternulon. 13 Kaj cxagaj, la sendito de la Eternulo, diris al la popolo en la nomo de la Eternulo jene: Mi estas kun vi, diras la Eternulo. 14 Kaj la Eternulo vigligis la spiriton de Zerubabel, filo de cxealtiel, regionestro de Judujo, kaj la spiriton de la cxefpastro Josuo, filo de Jehocadak, kaj la spiriton de la tuta cetera popolo; kaj ili venis kaj komencis labori en la domo de la Eternulo Cebaot, ilia Dio, 15 en la dudek-kvara tago de la sesa monato, en la dua jaro de la recxo Dario.

Cxapitro 2

1 En la sepa monato, en la dudek-unua tago de la monato, aperis vorto de la Eternulo per la profeto cxagaj, dirante: 2 Diru al Zerubabel, filo de cxealtiel, regionestro de Judujo, kaj al la cxefpastro Josuo, filo de Jehocadak, kaj al la cetera popolo jene: 3 Kiu restis inter vi, kiu vidis cxi tiun domon en cxia antaŭa belegeco? kaj kion vi vidas en cxi nun? cxu cxi ne aperas antaŭ viaj okuloj kiel nenio? 4 Sed estu kuracxa, ho Zerubabel, diras la Eternulo; estu kuracxa, ho cxefpastro Josuo, filo de Jehocadak; estu kuracxa, ho tuta popolo de la lando, diras la Eternulo; kaj laboru, cxar Mi estas kun vi, diras la Eternulo Cebaot. 5 Konforme al la interligo, kiun Mi faris kun vi, kiam vi eliris el Egiptujo, Mia spirito estas inter vi; ne timu. 6 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot: Pasos malmulte da temo, kaj Mi ekmovos la cxielon kaj la teron, la maron kaj la sekteron; 7 Mi skuos cxium popolon; kaj venos io cxarma por cxium nacioj, kaj Mi plenigos

cxi tiun domon per gloro, diras la Eternulo Cebaot. 8 Al Mi apartenas la arcxento kaj al Mi apartenas la oro, diras la Eternulo Cebaot. 9 La gloro de cxi tiu lasta domo estos pli granda, ol de la antacxa, diras la Eternulo Cebaot; kaj sur cxi tiu loko Mi donos pacon, diras la Eternulo Cebaot.

10 En la dudek-kvara tago de la nacxa monato, en la dua jaro de Dario, aperis vorto de la Eternulo per la profeto cxagaj, dirante: 11 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Petu de la pastroj instruon, kaj diru: 12 Jen homo portis sanktigitan viandon en la basko de sia vesto, kaj per sia basko li ektucxis panon acx ion kuiritan acx vinon acx oleon acx ian mancxacxon--cxu cxi tiam faricxos sankta? La pastroj respondis kaj diris: Ne. 13 cxagaj plue diris: Kaj se cxion cxi tion ektucxos iu, kiu malpuricxis per mortinto--cxu cxi tiam malpuricxos? La pastroj respondis kaj diris: cxi malpuricxos. 14 Tiam cxagaj diris: Tia estas cxi tiu popolo, kaj tia estas cxi tiu gento antacx Mi, diras la Eternulo, kaj tiaj estas cxuiuj faroj de iliaj manoj; kaj cxio, kion ili tie alportas, estas malpura. 15 Nun pripensu bone la tempon de cxi tiu tago malantacxen, antacx ol estis metita cxtono sur cxtonon en la templo de la Eternulo: 16 kiam iu venis al garbaro, kiu devis havi dudek mezurojn, cxi havis nur dek; kiam iu venis al la vinpremejo, por czerpi kvindek mezurojn, trovicxis nur dudek; 17 Mi frapis vin per sekiga vento, per forvelkado kaj per hajlo cxuijn laborojn de viaj manoj, sed vi tamen ne turnis vin al Mi, diras la Eternulo. 18 Pripensu bone la tempon de cxi tiu tago malantacxen, de la dudek-kvara tago de la nacxa monato, de la tago, en kiu estas fondita la templo de la Eternulo; pripensu bone; 19 cxu trovicxas semoj en la grenejo? cxis nun la vinberbrancxo, la figarbo, la granatarbo, kaj la olivarbo ne donis fruktojn; sed de post cxi tiu tago Mi vin benos.

20 Kaj duafoje aperis vorto de la Eternulo al cxagaj en la dudek-kvara tago de la monato, dirante: 21 Diru al Zerubabel, regionestro de Judujo, jene: Mi ekmovos la cxielon kaj la teron; 22 Mi renversos tronojn de regnoj, Mi ekstermos la forton de regnoj de la nacioj, Mi renversos cxarojn kun iliaj veturantoj; falos la cxevaloj, kaj iliaj rajdantoj falos unu de glavo de alia. 23 En tiu tempo, diras la Eternulo Cebaot, Mi prenos vin, ho Zerubabel, Mia servanto, filo de cxealtiel, diras la Eternulo, kaj Mi konservos vin kiel sigelringon; cxar vin Mi elektis, diras la Eternulo Cebaot.

ZECXARJA

Cxapitro 1

1 En la oka monato, en la dua jaro de Dario, aperis vorto de la Eternulo al la profeto Zecxarja, filo de Berecxja, filo de Ido, dirante: 2 Forte koleris la Eternulo kontrakx viaj patroj. 3 Diru do al ili: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Revenu al Mi, diras la Eternulo Cebaot, kaj tiam Mi returnos Min al vi, diras la Eternulo Cebaot. 4 Ne estu kiel viaj patroj, al kiuj vokadis la antacxaj profetoj, dirante: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Deturnu vin de viaj malbonaj vojoj kaj de viaj malbonaj agoj--sed ili ne acxskultis kaj ne atentis Min, diras la Eternulo. 5 Kie estas viaj patroj? kaj ecx la profetoj, cxu ili povas vivi eterne? 6 Sed Miaj vortoj kaj decidoj, pri kiuj Mi diris al Miaj servantoj, la profetoj, cxu ili ne trafis viajn patrojn? Kaj ili pentis, kaj diris: Kiel la Eternulo Cebaot decidis agi kun ni pro niaj vojoj kaj pro niaj agoj, tiel Li agis kun ni.

7 En la dudek-kvara tago de la dek-unua monato, tio estas de la monato cxebat, en la dua jaro de Dario, aperis vorto de la Eternulo al la profeto Zecxarja, filo de Berecxja, filo de Ido, dirante: 8 Mi vidis en la nokto: jen viro sidas sur rucxa cxevalo, kaj li trovicxas inter mirtoj en ombrita loko, kaj post li trovicxas cxevaloj rucxaj, brunaj, kaj blankaj. 9 Mi demandis: Kiuj ili estas, mia sinjoro? Kaj la anxelo, kiu parolis kun mi, diris al mi: Mi montros al vi, kiuj ili estas. 10 Kaj la viro, kiu trovicxis inter la mirtoj, ekparolis kaj diris: Ili estas tiuj, kiujn la Eternulo sendis, por trairi la teron. 11 Kaj ili mem ekparolis al la anxelo de la Eternulo, kiu trovicxis inter la mirtoj, kaj diris: Ni trairis la teron, kaj ni trovis, ke la tuta tero estas trankvila kaj paca. 12 Tiam ekparolis la anxelo de la Eternulo kaj diris: Ho Eternulo Cebaot, kiel longe Vi ne kompatos Jerusalemon kaj la urbojn de Judujo, kiujn Vi koleras jam dum sepdek jaroj? 13 Kaj la Eternulo respondis al la anxelo, kiu parolis kun mi, vortojn bonajn, vortojn konsolajn. 14 Tiam diris al mi la anxelo, kiu parolis kun mi: Proklamu kaj diru: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Mi ekfervoris pri Jerusalemon kaj pri Cion per granda fervoro; 15 kaj per granda indigno Mi indignas kontrakx la nacioj memfidaj; cxar kiam Mi koleris malmulte, ili akcelis la malfelicxon. 16 Tial tiele diras la Eternulo: Mi returnas Min al Jerusalemon kun kompatato; Mia domo estos konstruita en cxi, diras la Eternulo Cebaot, kaj cxnuro de cxarpentistoj estos tirata en Jerusalemon. 17 Ankoraĉx proklamu jenon: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Denove plenixos Miaj urboj per bonacxo, denove la Eternulo konsolos Cionon, kaj denove Li elektos Jerusalemon.

18 Mi levis miajn okulojn kaj ekvidis: jen estas kvar kornoj. 19 Kaj mi diris al la anxelo, kiu parolis kun mi: Kion tio signifas? Kaj li respondis al mi: Tio estas la kornoj, kiuj disxetis Jehudan, Izraelon, kaj Jerusalemon. 20 Kaj la Eternulo montris al mi kvar majstrojn. 21 Mi diris: Kion ili intencas fari? Li respondis jene: Tiuj kornoj disxetis Jehudan tiel, ke neniu povis levi sian kapon; tial nun venas cxi tiuj, por fortimigi tiujn, por dehaki la kornojn de la nacioj, kiuj levis sian kornon kontrakx la loxantojn de Judujo, por disxeti ilin.

Cxapitro 2

1 Mi denove levis miajn okulojn, kaj mi ekvidis: jen staras viro, kiu tenas en sia mano mezurcxnuron. 2 Mi demandis: Kien vi iras? Kaj li respondis al mi: Mezuri Jerusalemon, por vidi, kiel larxa kaj kiel longa cxi estas. 3 Kaj jen la ancxelo, kiu parolis kun mi, eliris, kaj alia ancxelo iris renkonte al li, 4 kaj diris al li: Kuru, kaj diru al cxi tiu junulo: Sen murego estos Jerusalemon, pro la multeco de la homoj kaj brutoj en cxi. 5 Sed Mi estos por cxi fajra murego cxirkacxe, diras la Eternulo, kaj Mi estos glora meze de cxi. 6 He, he! kuru el la lando norda, diras la Eternulo; cxar kiel la kvar ventojn de la cxielo Mi dispelis vin, diras la Eternulo. 7 He, Cion, kiu loxas cxe la filino de Babel, savicxu! 8 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot: Post la gloricxo Li sendos min al la nacioj, kiuj prirabis vin; cxar kiu tuxas vin, tiu tuxas la pupilon de Lia okulo. 9 Kaj jen mi levos mian manon sur ilin, kaj ili faricxos rabacxo por tiuj, kiujn ili sklavigis; kaj tiam vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot min sendis. 10 cxoju kaj estu gaja, ho filino de Cion; cxar jen Mi iras, por eklocxi meze de vi, diras la Eternulo. 11 Kaj multaj popoloj alicxos al la Eternulo en tiu tempo, kaj faricxos Mia popolo, kaj Mi eklocxos meze de vi; kaj vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot sendis min al vi. 12 Kaj la Eternulo posedos Judujon kiel Sian heredan parton sur la sankta tero, kaj Li denove favoros Jerusalemon. 13 cxiu karno silentu antacx la Eternulo, cxar Li levicxis el Sia sankta locxejo.

Cxapitro 3

1 Li montris al mi la cxefpastron Josuo, kiu staris antacx la ancxelo de la Eternulo, kaj Satanon, kiu staris dekstre de li, por kontrakxagi al li. 2 Kaj la Eternulo diris al Satano: La Eternulo faras al vi severan riprocxon, ho Satano, severe riprocxas vin la Eternulo, kiu favoras Jerusalemon; cxi estas ja brulcxtipo, savita el la fajro. 3 Josuo estis vestita per malpuraj vestoj, kaj staris antacx la ancxelo. 4 cxi tiu ekparolis kaj diris al tiuj, kiuj staris antacx li: Deprenu de li la malpurajn vestojn. Kaj al li mem li diris: Vidu, mi deprenis de vi vian pekon, kaj mi metos sur vin festajn vestojn. 5 Kaj li diris, ke oni metu puran kapornamon sur lian kapon; kaj oni metis la puran kapornamon sur lian kapon kaj vestis lin per novaj vestoj, en la cxeesto de la ancxelo de la Eternulo. 6 Kaj la ancxelo de la Eternulo atestis al Josuo, dirante: 7 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Se vi irados lacx Miaj vojoj kaj plenumados la servadon al Mi, tiam vi regados en Mia domo kaj administrados en Miaj kortoj, kaj Mi donos al vi akompanantojn el tiuj, kiuj staras cxi tie. 8 Acxskultu, ho cxefpastro Josuo, vi kaj viaj amikoj, kiuj sidas apud vi, cxar ili komprenas misterajn signojn: jen Mi venigos Mian servanton-markoton. 9 cxar vidu la cxtonon, kiun Mi metis antacx Josuon: sur cxi tiu sola cxtono estas sep okuloj; jen Mi gravuros sur cxi signojn, diras la Eternulo Cebaot, kaj Mi forigos la pekon de cxi tiu lando en unu tago. 10 En tiu tempo, diras la Eternulo Cebaot, vi vokos unu alian sub vinberbrancxon kaj sub figarbon.

Cxapitro 4

1 Kaj revenis la ancxelo, kiu antacxe parolis kun mi; kaj li vekis min, kiel oni vekas iun el lia dormo. 2 Kaj li diris al mi: Kion vi vidas? Mi respondis: Mi vidas kandelabron tute el oro, kaj kaliketon cxi havas sur sia supro, kaj sep lucernoj estas sur cxi, kaj po sep tubetoj trovicxas sur la lucernoj supre de cxi. 3 Kaj du olivarboj trovicxas super cxi: unu dekstre de la kaliketo kaj la dua maldekstre de cxi. 4 Kaj mi ekparolis kaj diris al la ancxelo, kiu parolis kun mi: Kio tio estas, ho mia sinjoro? 5 La ancxelo, kiu parolis kun mi, respondis kaj diris: cxu vi ne scias, kio tio estas? Mi diris: Ne, mia sinjoro. 6 Tiam li responde diris al mi jene: Tio estas la vorto de la

Eternulo al Zerubabel, kaj signifas: Ne per militistaro kaj ne per forto, sed nur per Mia spirito, diras la Eternulo Cebaot. 7 Kiu vi estas, ho granda monto? antacx Zerubabel vi faricxos ebenacxo; kaj li metos la unuan cxtonon sub komuna vokado: Felicxo, felicxo al cxi! 8 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 9 La manoj de Zerubabel fondis cxi tiun domon, kaj liaj manoj ankacx finos cxin; kaj vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot sendis min al vi. 10 cxar kiu povas malcxati cxi tiun tagon kiel malgrandan, kiam cxoje rigardas la vertikalcxnuron en la mano de Zerubabel tiuj sep okuloj de la Eternulo, kiuj trafenetras per sia rigardo la tutan teron? 11 Tiam mi denove parolis kaj diris al li: Kion signifas tiuj du olivarboj dekstre kaj maldekstre de la kandelabro? 12 Kaj mi parolis ancoracx kaj diris al li: Kion signifas la du branccoj de olivarboj, kiuj trovicxas apud la du oraj tubetoj, tra kiuj fluas oro? 13 Li resopndis al mi kaj diris: cxu vi ne scias, kio tio estas? Mi diris: Ne, mia sinjoro. 14 Tiam li diris: Tio estas du oleitoj, kiuj staras apud la Reganto de la tuta tero.

Cxapitro 5

1 Mi levis denove miajn okulojn, kaj mi ekvidis disvolvitan skribulacxon. 2 Kaj li diris al mi: Kion vi vidas? Mi rsondis: Mi vidas disvovlitan skribulacxon, kiu havas la longon de dudek ulnoj kaj la larcxon de dek ulnoj. 3 Tiam li diris al mi: Tio estas la malbeno, kiu eliras sur la supracxon de la tuta lando; cxar cxiu, kiu cxtelas, estos ekstermita, kiel estas dirite en cxi, kaj cxiu, kiu cxuras mensoge, estos ekstermita, kiel estas dirite en cxi. 4 Mi elirigas cxin, diras la Eternulo Cebaot, kaj cxi eniros en la domon de cxtelisto, kaj en la domon de tiu, kiu malvere cxuras per Mia nomo; kaj cxi restos en lia domo kaj ekstermos cxin kune kun cxia ligno kaj kun cxiaj cxtonoj.

5 La anxelo, kiu parolis kun mi, elpacxis, kaj diris al mi: Levu nun viajn okulojn, kaj rigardu, kio aperas. 6 Mi diris: Kio tio estas? Kaj li respondis: Eliras mezurvazo; kaj li diris plue: Tio estas ilia aspekto en la tuta lando. 7 Kaj jen levicxis kikaro da plumbo, kaj jen ia virino sidas interne de la mezurvazo. 8 Li diris: Tio estas la Malpieco; kaj li cxtetis cxin sur la fundon de la mezurvazo, kaj sur la aperturon li cxtetis la plumban mason. 9 Mi levis miajn okulojn, kaj vidis, ke aperas du virinoj, kaj vento estas en iliaj flugiloj, kaj iliaj flugiloj estis kiel la flugiloj de cikonio; ili levis la mezurvazon inter la teron kaj la cxielon. 10 Mi diris al la anxelo, kiu parolis kun mi: Kien ili forportas tiun mezurvazon? 11 Li respondis al mi: Por konstrui por cxi domon en la lando cxinar; kiam cxio estos preta, oni starigos cxin tie sur cxia bazo.

Cxapitro 6

1 Mi levis denove miajn okulojn, kaj mi ekvidis: jen kvar cxaroj eliras el inter du montoj; kaj la montoj estas kupraj. 2 La unua cxar havis cxevalojn rucxajn, la dua cxaro havis cxevalojn nigrajn, 3 la tria cxaro havis cxevalojn blankajn, kaj la kvara cxaro havis cxevalojn makulitajn kaj brunajn. 4 Mi ekparolis kaj diris al la anxelo, kiu parolis kun mi: Kio tio estas, mia sinjoro? 5 La anxelo respondis kaj diris al mi: Tio estas la kvar spiritoj de la cxielo, kiuj eliras post sia starado antacx la Reganto de la tuta tero. 6 La cxaro kun la nigraj cxevaloj iris al la lando norda, la blankaj iris post ili, kaj la makulitaj iris al la lando suda. 7 La brunaj eliris, kaj deziris trairi la teron; kaj li diris: Iru, trairu la teron; kaj ili trairis la teron. 8 Kaj li kriis al mi, kaj diris al mi jene: Vidu, kiuj, kiuj eliris al la lando norda, kontentigis Mian spiriton en la lando norda.

9 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo, dirante: 10 Prenu de la forkondukitoj, de cxeldaj, de Tobija, kaj de Jedaja, kaj iru en la domon de Joxija, filo de Cefanja, iru en la sama tago, kiam ili venos el Babel; 11 prenu arcxenton kaj oron, kaj faru kronojn kaj metu sur la kapon de la cxefpastro Josuo, filo de Jehocadak, 12 kaj diru al li jene: Tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen estas viro, kies nomo estas Markoto; li kreskos el sia loko kaj konstruos la templon de la Eternulo. 13 Li konstruos la templon de la Eternulo, li ricevos gloron kaj sidos kaj regos sur sia trono; li estos ankacx pastro sur sia trono, kaj konsilicxo paca estos inter ambacx. 14 Kaj tiuj kronoj estos cxe cxelem, Tobija, Jedaja, kaj cxen, filo de Cefanja, kiel memoracxo en la templo de la Eternulo. 15 Kaj malproksime loxantoj venos kaj konstruos en la templo de la Eternulo, kaj vi ekscios, ke la Eternulo Cebaot sendis min al vi; kaj tio okazos, se vi obeados la vocxon de la Eternulo, via Dio.

Cxapitro 7

1 En la kvara jaro de la rexo Dario aperis vorto de la Eternulo al Zecxarja, en la kvara tago de la nacxa monato, tio estas de Kislev; 2 kiam Bet-El sendis cxareceron kaj Regem-Melecxon kun iliaj akompanantoj, por precxi antacx la Eternulo, 3 kaj demandi la pastrojn, kiuj estis en la domo de la Eternulo Cebaot, kaj la profetojn, jene: cxu ni devas plori en la kvina monato, kaj fasti, kiel ni faradis jam dum multe da jaroj? 4 Tiam aperis al mi vorto de la Eternulo Cebaot, dirante: 5 Diru al la tuta popolo de la lando kaj al la pastroj jene: Kiam vi fastis kaj funebris en la kvina monato kaj en la sepa dum la sepdek jaroj--cxu por Mi vi fastis? cxu por Mi? 6 Kaj kiam vi manxas kaj trinkas, cxu ne por vi mem vi manxas kaj trinkas? 7 cxu la esenco ne estas tiuj vortoj, kiujn la Eternulo proklamis per la antacxaj profetoj, kiam Jerusaleem estis prilocxata kaj bonstata, kaj la urboj cxirkacx cxi, la suda regiono kaj la malaltacxo, estis prilocxataj?

8 Kaj aperis vorto de la Eternulo al Zecxarja, dirante: 9 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Faru juxxon justan, cxiu estu bona kaj kompatema al sia frato; 10 vidvinon, orfon, fremdulon, kaj malricxulon ne premu, kaj ne portu en via koro malbonajn intencojn kontrakx via frato. 11 Sed ili ne volis atenti, ili deturnis de Mi sian flankon, kaj siajn orelojn ili extopis, por ne acxdi. 12 Sian koron ili faris kiel diamanta cxtono, por ne obei la instruon, kaj la vortojn, kiujn la Eternulo Cebaot sendis en Sia spirito per la antacxaj profetoj; pro tio aperis granda kolero de la Eternulo Cebaot. 13 Kaj cxar Li vokis, kaj ili ne acxskultis, tial ankacx Mi ne acxskultis, kiam ili vokis, diras la Eternulo Cebaot. 14 Kaj Mi disblovis ilin inter cxiujn naciojn, kiujn ili ne konis, kaj la lando post ili dezerticxis tiel, ke neniuj en cxi iris tien acx reen; tiamaniere la cxarman landon ili faris dezerto.

Cxapitro 8

1 Kaj aperis vorto de la Eternulo, dirante: 2 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Mi ekfervoris pri Cion per granda fervoro, kaj kun granda kolero Mi ekfervoris pri cxi. 3 Tiele diras la Eternulo: Mi revenos al Cion, Mi ekloxxos meze de Jerusaleem, kaj Jerusaleem estos nomata urbo de la vero, kaj la monto de la Eternulo Cebaot, monto sankta. 4 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Denove sidos maljunuloj kaj maljunulinoj sur la placoj de Jerusaleem, cxiu kun bastono en la mano, pro profundeco de la acxo. 5 Kaj la stratoj de la urbo plenixos de infanoj kaj infaninoj, ludantaj sur

cxiaj stratoj. 6 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Se en la okuloj de la restintoj de la popolo en cxi tiu tempo tio cxajnas ne ebla, cxu tio estas ne ebla ankacx en Miaj okuloj? diras la Eternulo Cebaot. 7 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Jen Mi savos Mian popolon el la lando orienta kaj el la lando okcidenta; 8 Mi venigos ilin, kaj ili ekloxxos interne de Jerusalema; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio, en vero kaj justo. 9 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Fortigu viajn manojn, vi, kiuj acxdas en cxi tiuj tagoj cxi tiujn vortojn el la buxo de la profetoj, en la tago, kiam estas farata fondo por la konstruado de la domo de la Eternulo Cebaot, la templo. 10 cxar antacx cxi tiuj tagoj ne ekzistis rekompenco por la laboro de homo, nek por la laboro de bruto; nek la eliranto nek la eniranto povis esti trankvila antacx la malamiko; kaj Mi permesis al cxiuj homoj ataki unu la alian. 11 Sed nun Mi estas por la restintoj de tiu popolo ne tia, kia Mi estis antacxe, diras la Eternulo Cebaot; 12 cxar estos semo de paco: la vinberbranco donos siajn fruktojn, la tero donos siajn produktacxojn, la cxielo donos sian roson, kaj cxion cxi tion Mi posedigos al la restintoj de cxi tiu popolo. 13 Kaj kiel vi, ho domo de Jehuda kaj domo de Izrael, estis malbeno inter la nacioj, tiel Mi savos vin, kaj vi faricxxos beno; ne timu do, kaj viaj manoj forticxu. 14 cxar tiele diras la Eternulo Cebaot: Tiel same, kiel Mi intencis plagi vin, kiam viaj patroj Min kolerigis, diras la Eternulo Cebaot, kaj Mi ne fordecidis tion, 15 tiel Mi returnis Min kaj intencas nun fari bonon al Jerusalema kaj al la domo de Jehuda: ne timu. 16 Jen estas la aferoj, kiujn vi devas fari: parolu veron unu al la alia, veran kaj pacan juxxon faru en viaj pordegoj; 17 ne intencu en via koro malbonon unu kontraxx la alia, kaj ne amu mensogan cxuron; cxar cxion cxi tion Mi malamas, diras la Eternulo.

18 Kaj aperis al mi vorto de la Eternulo Cebaot, dirante: 19 Tiele diras la Eternulo Cebaot: La fastotago de la kvara monato kaj la fastotago de la kvina kaj la fastotago de la sepa kaj la fastotago de la deka estos por la domo de Jehuda cxojo kaj gajeco kaj agrablaj festoj; tial amu la veron kaj la pacon. 20 Tiele diras la Eternulo Cebaot: Venados ancoracx popoloj kaj locxantoj de multaj urboj; 21 kaj la locxantoj de unu urbo venos al la locxantoj de alia urbo, kaj diros: Ni iru rapide, por precxi antacx la Eternulo kaj por turni nin al la Eternulo Cebaot; mi ankacx iros. 22 Kaj venos multaj popoloj kaj potencaj nacioj, por sercxi la Eternulon Cebaot en Jerusalema kaj por precxi antacx la Eternulo. 23 Tiele diras la Eternulo Cebaot: En tiu tempo forte kaptos dek homoj el cxialingvaj nacioj la baskon de Judo, kaj diros: Ni iros kun vi, cxar ni acxdis, ke Dio estas kun vi.

Cxapitro 9

1 Profeta vorto de la Eternulo pri la lando cxadracx kaj pri cxia ripozejo Damasko (cxar la Eternulo rigardas cxiujn homojn, kiel cxiujn tribojn de Izrael), 2 kaj pri cxamat, kiu havas sian limon apud cxi, pri Tiro kaj Cidon, kiuj pensas, ke ili estas tre sacxaj. 3 Tiro konstruis al si fortikacxon, kaj kolektis arcxenton kiel polvon, kaj oron kiel stratan koton; 4 sed jen la Sinjoro faros cxin malricxa kaj cxetos en la maron cxian remparon, kaj cxi mem estos ekstermita de fajro. 5 Acxkelon tion vidos kaj ektimos, Gaza forte ektremos, ankacx Ekron, cxar cxia fido kovricxxos per honto; pereos la rexxo de Gaza, kaj Acxkelon ne plu estos locxata. 6 En Acxdod locxos fremduloj, kaj Mi ekstermos la fierecon de Filicxtujo. 7 Mi forigos la sangon el cxia buxo kaj la abomenindan mancxacxon el cxiaj dentoj, kaj cxi mem faricxxos apartenacxo de nia Dio, kaj cxi estos distrikto de Judujo, kaj Ekron faricxxos kiel la Jebusidoj. 8 Mi gardos Mian domon kontraxx la militistoj, por ke neniuj trairu tien kaj reen, kaj ne plu venos al cxi premanto; cxar Mi rigardas cxin nun per Miaj okuloj.

9 cxoju forte, ho filino de Cion, triumfu, ho filino de Jerusalem; jen via rexo iras al vi; justa kaj helpema li estas, humila kaj rajdanta sur azeno, sur ido de azenino. 10 cxar Mi ekstermos cxarojn cxe Efraim kaj cxevalojn en Jerusalem, kaj ekstermita estos milita pafarko; li proklamos pacon al la nacioj, kaj lia regado estos de maro cxis maro, de la Rivero cxis la finoj de la tero. 11 Kaj pro la sango de via interligo Mi eligos viajn malliberulojn el la senakva kavo. 12 Reiru al la fortikacxo, vi, ligitaj de espero! cxar hodiagx Mi sciigas, ke Mi redonos al vi duoble. 13 Mi strecxos al Mi Judujon kiel pafarkon, Mi armos Efraimon, Mi levos viajn filojn, ho Cion, kontracx viajn filojn, ho Grekujo, kaj Mi faros vin kiel glavo de heroo. 14 La Eternulo aperos super ili, Lia sago elflugos kiel fulmo, la Sinjoro, la Eternulo, ekblovos per trumpeto kaj pacxos en suda ventego. 15 La Eternulo Cebaot defendos ilin, kaj ili ekstermos, kaj ili piedpremos la cxtonojn de la cxtoncxetiloj; ili trinkos, kaj bruos kvazacx de vino; ili plenixos kiel porofera kaliko, kiel la anguloj de la altaro. 16 Kaj savos ilin la Eternulo, ilia Dio, en tiu tempo, kiel la cxafojn de Sia popolo; cxar kiel cxtonoj de krono ili brilos sur Lia tero. 17 cxar kiel granda estas Lia boneco, kaj kiel granda estas Lia beleco! Pano vigligos la junulojn, kaj mosto la junulinojn.

Cxapitro 10

1 Petu de la Eternulo pluvon printempan; la Eternulo faros fulmojn, kaj donos abundan pluvon por cxuij kreskacxo sur la kampo. 2 La domaj dioj parolas sensencacxon, la antacxdiristoj havas malverajn viziojn, rakontas mensogajn soncxojn, kaj konsolas per vantacxo; tial ili diskuras kiel cxafoj, suferas pro tio, ke ili ne havas pacxtiston. 3 Kontracx la pacxtistoj ekflamis Mia kolero, kaj la antacxirantajn virkaprojn Mi punos; sed la Eternulo Cebaot vizitos Sian cxafaron, la domon de Jehuda, kaj faros cxin kiel ornamita cxevalo en batalo. 4 El cxi eliros la angula cxtono, el cxi la cxefa stango, el cxi la batala pafarko, el cxi eliros cxuij regantoj. 5 Ili estos kiel forteguloj, kiuj piedpremas en batalo kvazacx koton sur la strato; kaj ili batalos, cxar la Eternulo estos kun ili, kaj ili hontigos tiujn, kiuj sidas sur cxevaloj. 6 Mi fortigos la domon de Jehuda, Mi savos la domon de Jozef, kaj Mi enlocxigos ilin, cxar Mi kompatas ilin. Kaj ili estos en tia stato, kvazacx Mi neniam ilin forlasis; cxar Mi, la Eternulo, estas ilia Dio, kaj Mi acxskultos ilin. 7 Efraim estos kiel fortegulo; kaj ilia koro estos gaja, kiel de vino; iliaj filoj vidos kaj cxojos; ilia koro triumfos per la Eternulo. 8 Mi fajfos al ili kaj kunvenigos ilin, cxar Mi elacxetis ilin; kaj ili multixos, kiel ili multixis antacxe. 9 Mi semos ilin inter la popoloj, kaj en malproksimaj landoj ili memoros Min, kaj ili vivos kun siaj infanoj kaj revenos. 10 Mi revenigos ilin el la lando Egipta, Mi kolektos ilin el Asirio, Mi revenigos ilin en la landon Gileadan kaj sur Lebanonon, kaj ne trovixos sufixe da loko por ili. 11 Malfelicxo trairos la maron, batos la ondojn de la maro, kaj sekixos cxuij profundaj lokoj de Nilo; malaltixos la fiereco de Asirio, kaj malaperos la scepro de Egiptujo. 12 Mi faros ilin forteguloj per la Eternulo, kaj en Lia nomo ili irados, diras la Eternulo.

Cxapitro 11

1 Malfermu, ho Lebanon, viajn pordojn, ke la fajro ekstermu viajn cedrojn. 2 cxemegu, ho cipreso, cxar falis la cedro kaj la potenculoj estas ruinigitaj. cxemegu, ho kverkoj de Bacxan, cxar falis la fortika arbaro. 3 Oni acxdas ploradon de pacxtistoj, cxar ilia belegacxo estas ruinigita; oni acxdas kriadon de junaj leonoj, cxar forigita estas la beleco de Jordan. 4 Tiele diras la Eternulo, mia Dio: Pacxtu la bucxotajn cxafojn, 5 kiujn iliaj acxetintoj mortigas, ne farante pekon, kaj iliaj vendintoj diras: Dank' al la Eternulo, mi ricxiexis; kaj iliaj pacxtistoj ne bedacxras ilin. 6 Pro tio Mi ne plu indulgos la loxantojn de la tero, diras la Eternulo; jen Mi transdonos la homojn cxiun en la manon de lia proksimulo kaj en la manon de lia rexo, kaj ili frapados la teron, kaj Mi ne savos el ilia mano. 7 Kaj mi pacxtis la cxafojn bucxotajn, la plej malfelicxajn el la cxafoj. Kaj mi prenis al mi du bastonojn, la unu mi nomis Afableco kaj la duan Ligilo; kaj mi pacxtis la cxafojn. 8 Kaj mi forigis tri pacxtistojn en unu monato; kaj deturnis sin de ili mia animo, kiel ankacx ilia animo deturnis sin de mi. 9 Kaj mi diris: Mi vin ne pastos: la mortonta mortu, la pereonta pereu, kaj la ceteraj mancxu unu la karnon de la alia. 10 Kaj mi prenis mian bastonon Afableco kaj rompis cxin, por detruir la interligon, kiun mi faris kun cxiuj popoloj; 11 kaj cxi estis detruita en tiu tago. Kaj tiam la malfelicxaj cxafoj, kiuj atentadis min, eksciis, ke tio estas vorto de la Eternulo. 12 Kaj mi diris al ili: Se placxas al vi, donu al mi mian laborpagon; se ne, tiam ne faru tion. Kaj ili pesis al mi kiel mian laborpagon tridek arcxentajn monerojn. 13 Kaj la Eternulo diris al mi: cxetu tion en la trezorejon; bela prezo, per kiu ili taksis Min! Kaj mi prenis la tridek arcxentajn monerojn kaj cxetis ilin en la trezorejon de la domo de la Eternulo. 14 Kaj mi rompis mian duan bastonon Ligilo, por detruir la fratecon inter Jehuda kaj Izrael.

15 Kaj la Eternulo diris al mi: Prenu al vi ancoracx la ilaron de pacxtisto malsacxa; 16 cxar jen Mi starigos sur la tero pacxtiston, kiu ne sercxos la cxafojn perdixintajn, ne zorgos pri la junaj, ne kuracos la malsanajn, ne nutros la sanajn, sed manxos la viandon de la grasaj kaj disbatos iliajn hufojn. 17 Ve al la malsacxa pacxtisto, kiu forlasas la cxafojn! la glavo trafos lian brakon kaj lian dekstran okulon; lia brako velksekiexos, kaj lia dekstra okulo tute perdos sian vidadon.

Cxapitro 12

1 Profeta vorto de la Eternulo pri Izrael.

Diro de la Eternulo, kiu etendis la cxielon, fondis la teron, kaj kreis la spiriton de la homo interne de li: 2 Jen Mi faros Jerusalemon freneziga kaliko por cxiuj popoloj cxirkacxe, kaj ecx por Judujo, kiam Jerusalemon estos siecxata. 3 En tiu tempo Mi faros Jerusalemon peza cxtono por cxiuj popoloj: cxiuj, kiuj cxin levos, faros al si vundojn; kaj kolekticxos kontrakx cxi cxiuj nacioj de la tero. 4 En tiu tempo, diras la Eternulo, Mi frapos cxiun cxevalon per rabio kaj cxian rajdanton per frenezeco; kaj sur la domon de Jehuda Mi malfermos Miajn okulojn; cxiujn cxevalojn de la popoloj Mi frapos per blindeco. 5 Kaj la estroj de Judujo diros en sia koro: Mia forto estas la loxantoj de Jerusalemon, dank' al la Eternulo Cebaot, ilia Dio. 6 En tiu tempo Mi faros la estrojn de Judujo kiel pato kun fajro inter ligno kaj kiel brulanta torcxo inter garboj, kaj ili formancxos dekstre kaj maldekstre cxiujn popolojn cxirkacxe; kaj Jerusalemon estos denove

priloxata sur sia loko, en Jerusalemon. 7 Kaj antacxe la Eternulo savos la tendojn de Judujo, por ke la gloro de de la domo de David kaj la gloro de la loxantoj de Jerusalemon ne estu tro alta super Judujo. 8 En tiu tempo la Eternulo defendos la loxantojn de Jerusalemon, kaj la plej malforta el ili estos en tiu tempo kiel David, kaj la domo de David estos kiel Dio, kiel ancxelo de la Eternulo antacx ili. 9 En tiu tempo Mi decidis ekstermi cxiujn naciojn, kiuj atakas Jerusalemon. 10 Sed sur la domon de David kaj sur la loxantojn de Jerusalemon Mi vercxos spiriton de amo kaj de precxo; kaj ili regardos tiun, kiun ili trapikis, kaj ili ploras pri li, kiel oni ploras pri solfilo, kaj ili malcxojas pri li, kiel oni malcxojas pri unuenaskito. 11 En tiu tempo estos granda plorado en Jerusalemon, kiel la plorado en Hadadrimon en la valo de Megidon. 12 Ploras la lando, cxiu familio aparte: la familio de la domo de David aparte, kaj iliaj edzinoj aparte; la familio de la domo de Natan aparte, kaj iliaj edzinoj aparte; 13 la familio de la domo de Levi aparte, kaj iliaj edzinoj aparte; la familio de la cximeidoj aparte, kaj iliaj edzinoj aparte; 14 cxiuj ceteraj familioj cxiu familio aparte, kaj iliaj edzinoj aparte.

Cxapitro 13

1 En tiu tempo malfermicxos por la domo de David kaj por la loxantoj de Jerusalemon fonto, por purigi sin de pekaj kaj de malpureco. 2 En tiu tempo, diras la Eternulo Cebaot, Mi ekstermos de la lando la nomojn de la idoloj, kaj ili ne plu estos rememortaj; ankacx la profetojn kaj la malpuran spiriton Mi forigos de la lando. 3 Se iu tiam diros profetacxon, tiam lia patro kaj lia patrino, kiuj naskis lin, diros al li: Vi ne devas vivi, cxar vi parolis malveracxon en la nomo de la Eternulo; kaj lia patro kaj lia patrino, kiuj naskis lin, trapikos lin, kiam li profetos. 4 En tiu tempo cxiu el la profetoj hontos pri sia vizio, kiam li volos profeti, kaj oni ne metos sur sin harkovritan mantelon por trompi; 5 sed cxiu diros: Mi ne estas profeto, mi estas terkultivisto, cxar al la tero mi alkutimicxis de mia infaneco. 6 Se oni diros al li: Kio estas cxi tiuj vundoj sur viaj manoj? tiam li respondos: Oni batis min en la domo de miaj amantoj.

7 Ho glavo, levicxu kontrakx Mian pacxtiston kaj kontrakx Mian plej proksiman amikon, diras la Eternulo Cebaot; frapu la pacxtiston, por ke diskuru la cxafoj; kaj Mi returnos Mian manon al la malgranduloj. 8 Kaj sur la tuta tero, diras la Eternulo, du partoj estos ekstermitaj kaj pereos, kaj la tria parto restos sur cxi. 9 Kaj tiun trian parton Mi trairigos tra fajro, kaj refandos, kiel oni fandas arcxenton, kaj Mi elprovas ilin, kiel oni elprovas oron. Ili vokos Mian nomon, kaj Mi acxskultos ilin, kaj Mi diros: Tio estas Mia popolo; kaj ili diros: La Eternulo estas nia Dio.

Cxapitro 14

1 Jen de la Eternulo venos tago, kiam oni dividos vian havacxon meze de vi. 2 Mi kolektos cxiujn naciojn milite kontrakx Jerusalemon, kaj la urbo estos venkoprenita, la domoj estos detruitaj, la virinoj estos senhonorigitaj, duono de la urbo iros en kaptitecon, sed la cetera popolo ne estos ekstermita el la urbo. 3 Sed la Eternulo eliros kaj militos kontrakx tiujn naciojn, kiel iam

Li militis en tago de batalo. 4 Liaj piedoj en tiu tempo starixos sur la Monto de Olivoj, kiu estas antacx Jerusalem oriente; kaj la Monto de Olivoj disfendixos en la mezo en du partojn, de oriento cxis okcidento, tiel, ke farixos tre granda valo, unu duono de la monto forxovicxos norden kaj la dua duono suden. 5 Kaj vi kuros en la valo inter Miaj montoj, cxar la intermonta valo atingos cxis Accl; vi kuros, kiel vi kuris de la tertremo en la tempo de Uzija, rexo de Judujo; tiam venos la Eternulo, mia Dio, kune kun cxiuj sanktuloj. 6 En tiu tago ne estos lumo, sed estos malvarmo kaj densa nebulo. 7 Kaj tio estos tago sola, konata nur de la Eternulo, nek tago nek nokto; nur vespere montricxos lumo. 8 En tiu tago ekfluos viviga akvo el Jerusalem, duono de cxi al la maro orienta kaj duono al la maro okcidenta; cxi fluados en somero kaj en vintro. 9 Kaj la Eternulo estos Recxo super la tuta tero; en tiu tempo la Eternulo estos sola, kaj Lia nomo estos sola. 10 La tuta lando farixos ebenacxo, de Geba cxis Rimon, sude de Jerusalem; cxi tiu alticxos kaj staros sur sia loko, de la Pordego de Benjamin cxis la loko de la unua pordego, cxis la Pordego Angula, kaj de la turo de cxananel cxis la recxaj vinpremejoj. 11 Kaj oni loxos en cxi, kaj anatemo ne plu ekzistos; kaj Jerusalem estos ekster cxia dancxero. 12 Kaj tia estos la plago, per kiu la Eternulo frapos cxiujn popolojn, kiuj batalis kontrakx Jerusalem: ilia karno putros, kiam ili staros ankoraux sur siaj piedoj, iliaj okuloj putros en siaj kavoj, kaj ilia lango putros en ilia bucxo. 13 En tiu tempo estos inter ili granda tumulto, venanta de la Eternulo, kaj cxiu kaptos la manon de sia proksimulo, kaj levicxos lia mano kontrakx lian proksimulon. 14 Ecx Judujo militos kontrakx Jerusalem, kaj oni kolektos la havacxon de cxiuj nacioj cxirkacxe, tre multe da oro, arcxento, kaj vestoj. 15 Tia sama plago estos sur la cxevaloj, muloj, kameloj, azenoj, kaj sur cxiuj brutoj, kiuj estos en tiuj tendaroj. 16 cxiuj restintoj el cxiuj nacioj, kiuj venis kontrakx Jerusalemon, venados cxiujare, por adorklinicxi antacx la Recxo, la Eternulo Cebaot, kaj por festi la feston de lacxboj. 17 Se iu el la gentoj de la tero ne iros en Jerusalemon, por adorklinicxi antacx la Recxo, la Eternulo Cebaot, tiam ili ne havos pluvon super si. 18 Se la gento Egipta, kiu ne havas pluvon, ne iros kaj ne venos, trafos ilin la plago, per kiu la Eternulo frapos tiujn naciojn, kiuj ne venos, por festi la feston de lacxboj. 19 Tio estos puno de Egiptujo, kaj puno de cxiuj nacioj, se ili ne iros, por festi la feston de lacxboj. 20 En tiu tempo sur la tintiloj de la cxevaloj estos skribite: SANKTA AL LA ETERNULO; kaj la kaldronoj en la domo de la Eternulo estos kiel la kalikoj antacx la altaro. 21 Kaj cxiuj kaldronoj en Jerusalem kaj en Judujo estos sanktaj al la Eternulo Cebaot; kaj cxiuj oferontoj venos kaj prenos el ili kaj kuiras en ili; kaj ne plu estos komercisto en la domo de la Eternulo Cebaot en tiu tempo.

MALACXI

Cxapitro 1

1 Profeta vorto de la Eternulo al Izrael per Malacxi.

2 Mi ekamis vin, diras la Eternulo. Vi demandas: En kio Vi nin ekamis? cxu Esav ne estas frato de Jakob? diras la Eternulo; tamen Mi ekamis Jakobon, 3 kaj Esavon mi malamamis, kaj Mi dezertigis liajn montojn, kaj lian posedacxon Mi donis al la cxakaloj de la dezerto. 4 Se la Edomidoj diras: Ni estas ruinigitaj, sed ni revenos kaj rekonstruos la ruinojn--la Eternulo Cebaot diras tiele: Ili konstruos, kaj mi detruos, kaj oni nomos ilin lando de malpieco, kaj popolo, kontrakx kiu la Eternulo koleras eterne. 5 Viaj okuloj tion vidos, kaj vi diros: Granda estas la Eternulo super la limoj de Izrael.

6 Filo respektas patron, kaj sklavo sian sinjoron; sed se Mi estas patro, kie estas la respekto al Mi? kaj se Mi estas sinjoro, kie estas la timo antacx Mi? diras la Eternulo Cebaot al vi, ho pastroj, kiuj malhonoras Mian nomon. Kaj vi diras: Per kio ni malhonoras Vian nomon? 7 Vi alportas sur Mian altaron panon malpuran, kaj tamen vi diras: Per kio ni malpuricxis antacx Vi? Per tio, ke vi diras: La tablo de la Eternulo estas senvalora. 8 Kaj kiam vi alportas oferon blindan, cxu tio ne estas malbona? acx kiam vi alportas laman acx malsanan, cxu tio ne estas malbona? Provu alporti cxin al via regionestro--cxu vi tiam placxos al li, kaj cxu li akceptos vin favore? diras la Eternulo Cebaot. 9 Precxu de nun al Dio, ke Li indulgu nin; se tio estas farita de viaj manoj, cxu Li povas favore akcepti vin? diras la Eternulo Cebaot. 10 Estus bone, se iu el vi cxlosus la pordon, por ke vi ne bruligu vane fajron sur Mia altaro. Vi ne estas agrablaj al Mi, diras la Eternulo Cebaot; kaj donacon el via mano Mi ne akceptos favore. 11 cxar de la sunlevicxejo cxis la sunsubirejo Mia nomo estos granda inter la nacioj, kaj sur cxiu loko oni incensos kaj alportos oferojn al Mia nomo, oferojn purajn; cxar granda estos Mia nomo inter la nacioj, diras la Eternulo Cebaot. 12 Sed vi malhonoras cxin per tio, ke vi diras: La tablo de la Eternulo estas malsankta, kaj la mancxacxo sur cxi estas senvalora. 13 Kaj vi diras: Tio estas nur klopodoj! Kaj vi malcxatas tion, diras la Eternulo Cebaot, kaj vi alportas tion, kio estas cxtelita, lama, acx malsana, kaj vi alportas ankacx tiaspecan farunoferon. cxu Mi povas favore akcepti tion el via mano? diras la Eternulo. 14 Malbenata estu la hipokritulo, kiu havas en sia brutaro sendifektan virbruton, sed, farinte sanktan promeson, li alportas ofere al la Sinjoro kriplacxon; cxar Mi estas Recxo granda, diras la Eternulo Cebaot, kaj Mia nomo estas timata inter la nacioj.

Cxapitro 2

1 Kaj nun, ho pastroj, al vi estas donata jena ordono: 2 Se vi ne obeos, kaj se vi ne atentis, ke vi donadu honoron al Mia nomo, diras la Eternulo Cebaot, tiam Mi sendos sur vin malbenon, Mi malbenos viajn benojn; jes, Mi tion malbenos pro tio, ke vi ne donas vian atenton. 3 Jen Mi cxetos insulton sur la semon cxe vi, malpuracxon Mi cxetos sur viajn vizacxojn, la malpuracxon

de viaj festoferoj, kaj cxi alguicxos al vi. 4 Kaj vi scios, ke Mi sendis al vi cxi tiun ordonon, por konservi Mian interligon kun Levi, diras la Eternulo Cebaot. 5 Mia interligo kun li estis por vivo kaj paco, kaj Mi donis ilin al li, por ke li timu Min, kaj li timis Min kaj respektegis Mian nomon. 6 Instruo de la vero estis en lia bucxo, kaj maljustacxo ne trovicxis sur liaj lipoj; en paco kaj sincereco li iradis antacx Mi, kaj multajn li deturnis de peko. 7 cxar la lipoj de pastro devas konservi scion, kaj el lia bucxo oni devas sercxi instruon; cxar li estas sendito de la Eternulo Cebaot. 8 Sed vi forklinicxis de la vojo, vi delogis multajn de la instruo, vi detruis la interligon kun Levi, diras la Eternulo Cebaot. 9 Tial Mi ankacx faris vin malestimataj kaj malaltigataj antacx la tuta popolo, pro tio, ke vi ne observas Miajn vojojn kaj estas personfavoraj en la aferoj de la lecxo.

10 cxu ne unu patron ni cxiuj havas? cxu ne unu Dio nin kreis? kial ni perfidas unu la alian, malsanktigante la interligon de niaj patroj? 11 Perfidis Jehuda, kaj abomenacxo estas farita en Izrael kaj en Jerusalema; cxar Jehuda malhonoris la sanktacxon de la Eternulo per tio, ke li ekamis kaj edzinigis al si filinon de fremda dio. 12 Al tiu, kiu tion faras, la Eternulo ekstermos el la tendoj de Jakob majstron kaj disciplon, kaj ankacx tiun, kiu alportas donon al la Eternulo Cebaot. 13 Ankacx tion vi faras: vi kovras la altaron de la Eternulo per larmoj, plorado, kaj cxemado tiel, ke Li jam ne povas rigardi la donojn nek akcepti ion agrable el via mano. 14 Vi diras: Kial? Tial, ke la Eternulo estas atestanto inter vi kaj la edzino de via juneco, kontrakx kiu vi agis perfide, kvankam cxi estas via kamaradino kaj via lecxo edzino. 15 Tion ne faris ecx seninfanulo, se en li restis spirito. Kion faris la seninfanulo? li petis de Dio idaron. Estu do singardaj en via spirito, kaj neniuj agu perfide kontrakx la edzino de sia juneco. 16 Kiu ekmalamis cxin kaj forpuxas cxin, diras la Eternulo, Dio de Izrael, tiu makulas sian veston per perfortacxo, diras la Eternulo Cebaot: estu do singardaj en via spirito, kaj ne agu perfide.

17 Vi indignigis la Eternulon per viaj vortoj. Tamen vi diras: Per kio ni indignigis Lin? Per tio, ke vi diras: cxiu malbonaganto estas bona antacx la okuloj de la Eternulo, kaj tiajn Li favoras; acx: Kie estas la Dio de justeco?

Cxapitro 3

1 Jen Mi sendos Mian ancxelon, kaj li preparos antacx Mi la vojon; kaj subite venos en Sian templon la Sinjoro, kiun vi sercxas; kaj la ancxelo de la interligo, kiun vi deziras, jen li iras, diras la Eternulo Cebaot. 2 Sed kiu eltenos la tagon de Lia veno? kaj kiu povos stari, kiam Li aperos? cxar Li estas kiel la fajro de fandisto, kaj kiel la sapo de la fulistoj. 3 Li sidicxos, por refandi kaj purigi arcxenton, kaj Li purigos la idojn de Levi kaj refandos ilin kiel oron kaj arcxenton, por ke ili alportadu al la Eternulo la donojn kun pieco. 4 Tiam al la Eternulo estos agrablaj la oferoj de Jehuda kaj de Jerusalema, kiel en la tempo antikva kaj kiel en la jaroj antacxaj. 5 Kaj Mi venos al vi, por juxti; kaj Mi estos rapida atestanto kontrakx la sorcxistoj kaj adultuloj, kontrakx tiuj, kiuj cxuras mensoge, kontrakx tiuj, kiuj estas maljustaj en la pagado al dungito, al vidvino kaj al orfo, kaj kontrakx tiuj, kiuj forklinas la rajton de fremdulo kaj Min ne timas, diras la Eternulo Cebaot. 6 cxar Mi, la Eternulo, ne cxancicxas; kaj vi, ho filoj de Jakob, ne neniicxos.

7 De post la tagoj de viaj patroj vi deturnis vin de Miaj lecxoj kaj ne observas ilin; revenu al Mi, kaj tiam Mi returnos Min al vi, diras la Eternulo Cebaot. Sed vi diras: En kio ni devas reveni? 8 cxu povas homo ruzi kontrakx Dio? tamen vi ruzas kontrakx Mi. Vi diras: En kio ni ruzas

kontracx Vi? En la dekonacxo kaj la oferdonoj. 9 Sub la malbeno vi ruinicxas, sed kontracx Mi vi ruzas, la tuta popolo. 10 Alportu la tutan dekonacxon en la provizejon, por ke estu mancxacxo en Mia domo, kaj elprovu Min per tio, diras la Eternulo Cebaot, cxu Mi ne malfermos al vi la aperturon de la cxielo kaj cxu Mi ne vercxos sur vin benon abundan. 11 Tiam Mi faros por vi malpermeson al la mancxeganto, ke li ne pereigu al vi la fruktojn de la tero kaj ne senfruktigu al vi la vinberbrancojn sur la kampo, diras la Eternulo Cebaot. 12 Kaj cxuij nacioj nomos vin felicxaj, cxar vi estos lando ravanta, diras la Eternulo Cebaot.

13 Arogantaj estas kontracx Mi viaj vortoj, diras la Eternulo. Tamen vi diras: Kion ni parolas kontracx Vi? 14 Vi parolas: Vane ni servas al Dio: kian profiton ni havas, se ni plenumas Liajn preskribojn kaj se ni iradas sencxoje antacx la Eternulo Cebaot? 15 Tial ni diras, ke la malbonuloj estas felicxaj, kaj la malpiuloj estas bone arancxitaj; ili incitas Dion, sed restas sendifektaj. 16 Sed tiuj, kiuj timas la Eternulon, diras al si reciproke: La Eternulo atentas kaj acxdas, kaj memorlibro estas skribata antacx Li pri tiuj, kiuj timas la Eternulon kaj respektas Lian nomon. 17 Kaj ili estos Miaj, diras la Eternulo Cebaot, en la tago, kiam Mi arancxos Mian apartan trezoron; kaj Mi korfavoros ilin, kiel homo korfavoras sian filon, kiu servas al li. 18 Kaj vi denove vidos la diferencon inter virtulo kaj malvirtulo, inter tiu, kiu servas al Dio, kaj tiu, kiu ne servas al Li.

Cxapitro 4

1 cxar jen venos tago, ardanta kiel forno; tiam cxuij malhumiluloj kaj malbonaguloj estos kiel pajlo, kaj la venonta tago bruligos ilin tiel, diras la Eternulo Cebaot, ke cxi en restigos al ili radikon nek brancxon. 2 Sed por vi, kiuj respektas Mian nomon, levicxos suno de justeco, kaj sanigo estos en cxiaj radioj, kaj vi eliros kaj saltados, kiel bone nutritaj bovidoj. 3 Kaj vi piedpremos la malpiulojn, cxar ili estos polvo sub la plandoj de viaj piedoj en tiu tago, kiun Mi arancxos, diras la Eternulo Cebaot.

4 Memoru la instruon de Mia servanto Moseo, kiun Mi donis al li sur cxoreb por la tuta Izrael, la lecxojn kaj preskribojn. 5 Jen Mi sendos al vi la profeton Elija, antacx ol venos la granda kaj timinda tago de la Eternulo; 6 kaj li returnos la koron de la patroj al la infanoj, kaj la koron de la infanoj al iliaj patroj, por ke Mi, veninte, ne frapu la teron per anatemo.

LA EVANGELIO LACX

SANKTA MATEO

Cxapitro 1

1 La genealogia registro de Jesuo Kristo, filo de David, filo de Abraham.

2 Al Abraham naskicxis Isaak, kaj al Isaak naskicxis Jakob, kaj al Jakob naskicxis Jehuda kaj liaj fratoj, 3 kaj al Jehuda naskicxis Perek kaj Zeracx el Tamar, kaj al Perek naskicxis cxecon, kaj al cxecon naskicxis Ram, 4 kaj al Ram naskicxis Aminadab, kaj al Aminadab naskicxis Nacxcon, kaj al Nacxcon naskicxis Salma, 5 kaj al Salma naskicxis Boaz el Racxab, kaj al Boaz naskicxis Obed el Rut, kaj al Obed naskicxis Jicxaj, 6 kaj al Jicxaj naskicxis David, la rexo.

Kaj al David naskicxis Salomono el la edzino de Urija, 7 kaj al Salomono naskicxis Recxabeam, kaj al Recxabeam naskicxis Abija, kaj al Abija naskicxis Asa, 8 kaj al Asa naskicxis Jehocxafat, kaj al Jehocxafat naskicxis Joram, kaj al Joram naskicxis Uzija, 9 kaj al Uzija naskicxis Jotam, kaj al Jotam naskicxis Acxaz, kaj al Acxaz naskicxis cxizkija, 10 kaj al cxizkija naskicxis Manase, kaj al Manase naskicxis Amon, kaj al Amon naskicxis Jocxija, 11 kaj al Jocxija naskicxis Jecxonja kaj liaj fratoj, je la tempo de la translocicxo en Babelon.

12 Kaj post la translocicxo en Babelon, al Jecxonja naskicxis cxealtiel, kaj al cxealtiel naskicxis Zerubabel, 13 kaj al Zerubabel naskicxis Abiud, kaj al Abiud naskicxis Eljakim, kaj al Eljakim naskicxis Azor, 14 kaj al Azor naskicxis Cadok, kaj al Cadok naskicxis Acxim, kaj al Acxim naskicxis Eliud, 15 kaj al Eliud naskicxis Eleazar, kaj al Eleazar naskicxis Mattan, kaj al Mattan naskicxis Jakob, 16 kaj al Jakob naskicxis Jozef, edzo de Maria, el kiu estis naskita Jesuo, kiu estas nomata Kristo.

17 Tial cxiuj generacioj de Abraham cxis David estas dek kvar generacioj, kaj de David cxis la translocicxo en Babelon dek kvar generacioj, kaj de la translocicxo en Babelon cxis la Kristo dek kvar generacioj.

18 Kaj la naskicxo de Jesuo Kristo estis tiamaniere: kiam lia patrino Maria estis fiancxinigita al Jozef, antacx ol ili kunvenis, cxi trovicxis graveda per la Sankta Spirito. 19 Kaj cxia edzo Jozef, estante justulo, kaj ne volante meti cxin al publika malhonoro, volis cxin sekrete forsendi. 20 Sed kiam li pripensis tion, jen anxelo de la Eternulo aperis al li en soncxo, dirante: Jozef, filo de David, ne timu preni al vi vian edzinon Maria; cxar tio, kio naskicxos de cxi, estas per la Sankta Spirito. 21 Kaj cxi naskos filon; kaj vi nomos lin JESUO; cxar li savos sian popolon de cxiaj

pekoj. 22 Kaj cxio tio okazis, por ke plenumicxu tio, kion la Eternulo parolis per la profeto, dirante:

23Jen virgulino gravedicxos kaj naskos filon,
Kaj oni donos al li la nomon Emanuel;

tio estas, Dio kun ni. 24 Kaj Jozef, levicxinte el sia dormo, faris, kiel ordonis al li la ancxelo de la Eternulo, kaj prenis al si sian edzinon; 25 kaj li ne ekkonis cxin, cxis cxi naskis filon; kaj li donis al li la nomon JESUO.

Cxapitro 2

1 Kaj kiam Jesuo estis naskita en Bet-Lecxem de Judujo en la tempo de la rexo Herodo, jen sacxuloj el la oriento venis al Jerusalem, dirante: 2 Kie estas tiu, kiu estas naskita REXO de la Judoj? cxar ni vidis lian stelon en la oriento, kaj venis, por adorklinicxi al li. 3 Kaj kiam la rexo Herodo tion acxdis, li maltrankvilicxis, kaj la tuta Jerusalem kun li. 4 Kaj kunveniginte cxiujn cxefpastrojn kaj skribistojn de la popolo, li demandis al ili, kie la Kristo devas naskicxi. 5 Kaj ili diris al li: En Bet-Lecxem de Judujo, cxar per la profeto estas skribite jene:

6Kaj vi, ho Bet-Lecxem, lando de Judujo,
Neniel estas plej malgranda inter la regantoj de Judujo;
cxar el vi venos reganto,
Kiu pacxtos Mian popolon Izrael.

7 Tiam Herodo sekrete venigis la sacxulojn, kaj precize sciicxis de ili pri la tempo, kiam aperis la stelo. 8 Kaj li sendis ilin al Bet-Lecxem, dirante: Iru kaj elsercxu zorge pri la knabeto; kaj kiam vi lin trovos, sciigu al mi, por ke mi ankacx venu kaj adorklinicxu al li. 9 Kaj acxdinte la rexon, ili ekvojiris; kaj jen la stelo, kiun ili vidis en la oriento, antacxiris ilin, cxis cxi venis kaj staris super la loko, kie estis la juna knabeto. 10 Kaj vidante la stelon, ili cxojis kun tre granda cxojo. 11 Kaj veninte en la domon, ili vidis la knabeton kun lia patrino Maria, kaj adorklinicxis al li; kaj malferminte siajn trezorojn, ili faligis sin kaj prezentis al li donacojn: oron kaj olibanon kaj mirhon. 12 Kaj avertite de Dio en soncxo, ke ili ne iru returne al Herodo, ili foriris per alia vojo al sia lando.

13 Kaj post ilia foriro jen ancxelo de la Eternulo aperis en soncxo al Jozef, dirante: Levicxu, kaj prenu la knabeton kaj lian patrinon, kaj forrapidu en Egiptujon, kaj restu tie, cxis mi parolos al vi; cxar Herodo sercxos la knabeton, por lin pereigi. 14 Kaj li levicxis, kaj prenis la knabeton kaj lian patrinon nokte, kaj migris en Egiptujon, 15 kaj restis tie cxis la morto de Herodo; por ke plenumicxu tio, kion la Eternulo parolis per la profeto, dirante: El Egiptujo Mi vokis Mian filon. 16 Tiam Herodo, ekvidinte, ke li estas trompita de la sacxuloj, tre koleris; kaj sendinte, li mortigis cxiujn knabojn en Bet-Lecxem kaj en cxiuj cxiaj cxirkacxacoj, havantajn du jarojn acx malpli, laxe la tempo, pri kiu li precize sciicxis de la sacxuloj. 17 Tiam plenumicxis tio, kio estis dirita per la profeto Jeremia, nome:

18Vocxo estas acxdita en Rama,
cxemado kaj maldolcxa plorado,

Racxel priploras siajn infanojn,
Kaj cxi ne volas konsolicxi, cxar ili forestas.

19 Sed kiam Herodo mortis, jen anxelo de la Eternulo aperis en soncxo al Jozef en Egiptujo, dirante: 20 Levicxu, kaj prenu la knabeton kaj lian patrinon, kaj iru en la landon de Izrael; cxar mortis tiuj, kiuj atencis la vivon de la knabeto. 21 Kaj li levicxis, kaj prenis la knabeton kaj lian patrinon, kaj venis en la landon de Izrael. 22 Sed kiam li acxdis, ke Arcxelao recxas en Judujo anstatacx sia patro Herodo, li timis iri tien; kaj avertite de Dio en soncxo, li fortiris sin en la regionojn de Galileo, 23 kaj venis al kaj locxis en urbo nomata Nazaret, por ke plenumicxu tio, kio estis dirita per la profetoj, ke li estos nomata Nazaretano.

Cxapitro 3

1 En tiuj tagoj venis Johano, la Baptisto, predikante en la dezerto de Judujo, 2 kaj dirante: Pentu, cxar alproksimicxis la regno de la cxielo. 3 cxar li estas tiu, pri kiu estis dirite per la profeto Jesaja:

Vocxo de krianto en la dezerto:
Pretigu la vojon de la Eternulo,
Rektigu Liajn irejojn.

4 Kaj tiu Johano havis sian vestacxon el kamelaj haroj, kaj ledan zonon cxirkacx siaj lumboj, kaj lia nutracxo estis akridoj kaj sovaixa mielo. 5 Tiam eliris al li Jerusalemo kaj la tuta Judujo kaj la tuta cxirkacxacco de Jordan; 6 kaj ili estis baptitaj de li en la rivero Jordan, konfesante siajn pekojn. 7 Kaj vidante multajn el la Fariseoj kaj Sadukeoj venantajn al lia baptado, li diris al ili: Ho vipuridoj! kiu vin avertis forkuri de la venonta kolero? 8 Donu do fruktojn tacxgajn por pento; 9 kaj ne pensu diri en vi: Ni havas Abrahamon kiel patron; cxar mi diras al vi, ke Dio povas el cxi tiuj cxtonoj starigi idojn al Abraham. 10 Kaj jam la hakilo kucxas cxe la radiko de la arboj; tial cxiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas dehakata, kaj cxielita en fajron. 11 Mi ja vin baptas per akvo por pento; sed tiu, kiu venas post mi, estas pli potenca ol mi; liajn cxuojn mi ne estas inda porti; li vin baptos per la Sankta Spirito kaj per fajro; 12 lia ventumilo estas en lia mano, kaj li elpurigos sian dracxejon, kaj li kolektos sian tritikon en la grenejon; sed la grenventumacxon li bruligos per fajro neestingebla.

13 Tiam venis Jesuo el Galileo al Jordan al Johano, por esti baptata de li. 14 Sed tiu lin malakceptis, dirante: Mi bezonas esti baptata de vi, kaj cxu vi venas al mi? 15 Sed Jesuo responde diris al li: Lasu do, cxar tiel decas al ni plenumi cxian justecon. Tiam li lasis lin. 16 Kaj Jesuo, baptite, supreniris tuj el la akvo; kaj jen la cxielo malfermicxis, kaj li vidis la Spiriton de Dio malsuprenirantan kiel kolombo, kaj venantan sur lin; 17 kaj jen vocxo el la cxielo, dirante: cxi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron.

Cxapitro 4

Tiam Jesuo estis kondukita supren de la Spirito en la dezerton, por esti tentata de la diablo. 2 Kaj fastinte kvardek tagojn kaj kvardek noktojn, li poste malsatis. 3 Kaj la tentanto venis, kaj diris al

li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu, ke tiuj cxtonoj faricxu panoj. 4 Sed responde li diris: Estas skribite: Ne per la pano sole vivas homo, sed per cxiu vorto, kiu eliras el la bucxo de Dio. 5 Poste la diablo portis lin en la sanktan urbon, kaj starigis lin sur la tegmenta pinto de la templo, 6 kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, cxetu vin malsupren, cxar estas skribite:

Al Siaj ancxeloj Li ordonos pri vi,
Kaj sur la manoj ili vin portos,
Por ke vi ne falpucixcu sur cxtono per via piedo.

7 Jesuo diris al li: Ankacx estas skribite: Ne provu la Eternulon, vian Dion. 8 Denove la diablo portis lin al monto tre alta, kaj montris al li cxiujn regnojn de la mondo kaj ilian gloron, 9 kaj diris al li: cxion tion mi donos al vi, se vi faligos vin kaj adorklinicxos al mi. 10 Tiam Jesuo diris al li: Foriru, Satano! cxar estas skribite: Al la Eternulo, via Dio, vi adorklinicxu, kaj al Li sola vi servu. 11 Tiam la diablo forlasis lin, kaj jen ancxeloj venis kaj servadis al li.

10 Kaj acxdinte, ke Johano estas arestita, li foriris en Galileon; 13 kaj lasinte Nazareton, li venis al kaj locxis en Kapernaum apudmara, en la limoj de Zebulun kaj Naftali; 14 por ke plenumicxu tio, kio estis dirita per la profeto Jesaja, nome:

15Lando de Zebulun kaj lando de Naftali,
Lacxvoje de la maro, transe de Jordan,
Galileo de la nacioj,
16La popolo, sidanta en mallumo,
Ekvidis grandan lumon,
Kaj al homoj, sidantaj en lando de ombra morto, ekbrilis lumo.

17 De tiam Jesuo komencis prediki, kaj diri: Pentu, cxar la regno de la cxielo alproksimicxis.

18 Kaj piedirante apud la maro de Galileo, li vidis du fratojn, Simonon, kiu estis nomata Petro, kaj Andreon, lian fraton, cxielantaj retan en la maron, cxar ili estis ficxkaptistoj. 19 Kaj li diris al ili: Venu post mi, kaj mi faros vin kaptistoj de homoj. 20 Kaj ili tuj forlasis la retojn, kaj sekvis lin. 21 Kaj antacxenirinte de tie, li vidis aliajn du fratojn, Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, en la cxipeto kun ilia patro Zebedeo, riparantaj siajn retojn; kaj li vokis ilin. 22 Kaj ili tuj forlasis la cxipeton kaj sian patron, kaj sekvis lin.

23 Kaj Jesuo trairis tra la tuta Galileo, instruante en iliaj sinagogoj, kaj predikante la evangelion de la regno, kaj kuracante cxian malsanon kaj cxian malfortacxon inter la popolo. 24 Kaj lia famo disvasticxis en la tuta Sirio; kaj oni alkondukis al li cxiujn malsanulojn, malfortigitajn de diversaj malsanoj kaj turmentoj, demonhavantojn, epilepsiulojn, kaj paralizulojn, kaj li resanigis ilin. 25 Kaj grandaj homamasoj lin sekvis el Galileo kaj Dekapolis kaj Jerusalema kaj Judujo kaj el trans Jordan.

Cxapitro 5

1 Kaj vidinte la homamasojn, li supreniris sur la monton, kaj kiam li sidicxis, liaj disciploj venis al li; 2 kaj malferminte la bucxon, li instruis ilin, dirante:

3 Felicxaj estas la malricxaj en spirito, cxar ilia estas la regno de la cxielo.

4 Felicxaj estas la plorantaj, cxar ili konsolicxos.

5 Felicxaj estas la humilaj, cxar ili heredos la teron.

6 Felicxaj estas tiuj, kiuj malsatas kaj soifas justecon, cxar ili saticxos.

7 Felicxaj estas la kompatemaj, cxar ili ricevos kompaton.

8 Felicxaj estas la kore puraj, cxar ili vidos Dion.

9 Felicxaj estas la pacigantoj, cxar filoj de Dio ili estos nomataj.

10 Felicxaj estas tiuj, kiuj estas persekutitaj pro justeco, cxar ilia estas la regno de la cxielo. 11 Felicxaj estas vi, kiam oni vin riprocxos kaj persekutos kaj false vin kalumnios pro mi. 12 cxoju kaj ravicxu, cxar via rekompenco estos granda en la cxielo; cxar tiel oni persekutis la profetojn, kiuj estis antacx vi.

13 Vi estas la salo de la tero; sed se la salo sengusticxis, per kio cxi estos salita? cxi jam tacxgas por nenio, krom por esti elcxetita kaj piedpremita de homoj. 14 Vi estas la lumo de la mondo. Urbo starigita sur monto ne povas esti kacxita. 15 Kiam oni bruligas lampon, oni metas cxin ne sub grenmezurilon, sed sur la lampingon; kaj cxi lumas sur cxiujn, kiuj estas en la domo. 16 Tiel same via lumo lumu antacx homoj, por ke ili vidu viajn bonajn farojn, kaj gloru vian Patron, kiu estas en la cxielo.

17 Ne pensu, ke mi venis, por detrui la lecxon acx la profetojn; mi venis, ne por detrui, sed por plenumi. 18 Vere mi diras al vi: cxis la cxielo kaj la tero forpasos, nek unu joto nek unu streketo forpasos de la lecxo, cxis cxio plenumicxos. 19 Tial, kiu malobservos unu el cxi tiuj plej malgrandaj ordonoj kaj tiel instruos homojn, tiu estos nomata la plej malgranda en la regno de la cxielo; sed kiu faros ilin kaj instruos, tiu estos nomata granda en la regno de la cxielo. 20 cxar mi diras al vi, ke se via justeco ne superos la justecon de la skribistoj kaj la Fariseoj, vi tute ne eniros en la regnon de la cxielo.

21 Vi acxdis, ke estas dirite al la antikvuloj: Ne mortigu, kaj kiu mortigos, tiu estos en dancxero de juxado; 22 sed mi diras al vi, ke kiu koleras kontrakx sia frato, tiu estos en dancxero de juxado; kaj kiu diros al sia frato: Raka, tiu estos en dancxero de sinedrio; kaj kiu diros: Malsacxulo, tiu estos en dancxero de Gehena de fajro. 23 Tial, se vi prezentas vian oferon cxe la altaro, kaj tie memoras, ke via frato havas ion kontrakx vi, 24 lasu tie vian oferon antacx la altaro, kaj foriru, unue pacicxu kun via frato, kaj poste venu kaj prezentu vian oferon. 25 Konsentu rapide kun via kontrakxulo, dum vi estas kun li sur la vojo, por ke la kontrakxulo ne transdonu vin al la juxisto, kaj la juxisto al la subulo, kaj por ke vi ne estu cxetita en malliberejon. 26 Vere mi diras al vi, ke vi neniel eliros el tie, cxis vi pagos la lastan kodrantan.

27 Vi acxdis, ke estas dirite: Ne adultu; 28 sed mi diras al vi, ke cxiu, kiu rigrardas virinon, por deziri cxin, jam adultis je cxi en sia koro. 29 Kaj se via dekstra okulo faligas vin, elcxiru kaj forcxetu cxin; cxar estus pli bone por vi, se unu el viaj membroj pereus, ol se via tuta korpo estus cxtita en Gehenan. 30 Kaj se via dekstra mano faligas vin, detrancxu kaj forcxetu cxin; cxar estus pli bone por vi, se unu el viaj membroj pereus, ol se via tuta korpo irus en Gehenan. 31 Estas ankacx dirite: Kiu forsendos sian edzinon, tiu donu al cxi eksedzigan leteron; 32 sed mi diras al vi, ke cxiu, kiu forsendas sian edzinon, krom pro malcxasteco, igas cxin adulti; kaj kiu edzicxos kun forsenditino, tiu adultas.

33 Plue, vi acxdis, ke estas dirite al la antikvuloj: Ne rompu cxurojn, sed plenumu viajn cxurojn antacx la Eternulo; 34 sed mi diras al vi: Tute ne cxuru; nek per la cxielo, cxar cxi estas la trono de Dio; 35 nek per la tero, cxar cxi estas la benketo de Liaj piedoj; nek per Jerusalemon, cxar cxi estas urbo de la granda Recxo. 36 Nek cxuru per via kapo, cxar vi ne povas fari ecx unu haron blanka acx nigra. 37 Sed via parolo estu: Jes, jes, ne, ne; cxio ekster tio estas el malbono.

38 Vi acxdis, ke estas dirite: Okulon pro okulo, kaj denton pro dento; 39 sed mi diras al vi: Ne rezistu al malbono; sed al tiu, kiu frapas vian dekstran vangon, turnu ankacx la alian. 40 Kaj se iu deziras procesi kontraux vi, por forpreni vian tunikon, lasu lin preni ankacx vian mantelon. 41 Kaj se iu devigas vin iri unu mejlon, iru kun li du. 42 Donu al tiu, kiu petas de vi; kaj ne deturnu vin de tiu, kiu deziras prunti de vi.

43 Vi acxdis, ke estas dirite: Amu vian proksimulon, kaj malamu viajn malamikojn; 44 sed mi diras al vi: Amu viajn malamikojn, kaj precxu por viaj persekutantoj; 45 por ke vi estu filoj de via Patro, kiu estas en la cxielo; cxar Li levas Sian sunon sur la malbonulojn kaj bonulojn, kaj sendas pluvon sur la justulojn kaj la maljustulojn. 46 cxar se vi amas tiujn, kiuj amas vin, kian rekompencan vi havas? cxu ne tion saman faras ecx la impostistoj? 47 Kaj se vi salutas nur sole viajn fratojn, kion ekstran vi faras? cxu ne tion saman faras ecx la nacioj? 48 Estu do perfektaj, kiel ankacx via cxela Patro estas perfekta.

Cxapitro 6

1 Gardu vin, ke vi ne faru vian justacxon antacx homoj, por esti alrigardataj de ili; alie vi ne havas rekompencan cxe via Patro, kiu estas en la cxielo.

2 Tial, kiam vi donos almozon, ne sonigu trumpeton antacx vi, kiel faras la hipokrituloj en la sinagogoj kaj sur la stratoj, por havi gloron cxe homoj. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian rekompencan. 3 Sed kiam vi donas almozon, ne lasu vian maldekstran manon scii, kion faras via dekstra; 4 por ke via almozo estu en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos.

5 Kaj kiam vi precxas, ne estu kiel la hipokrituloj; cxar ili amas precxi, starante en la sinagogoj kaj cxe la anguloj de la stratoj, por montri sin al homoj. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian rekompencan. 6 Sed vi, kiam vi precxas, eniru en vian cxambreton, kaj cxlosinte vian pordon, precxu al via Patro, kiu estas en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos. 7 Kaj dum via precxado ne vante ripetadu, kiel la nacioj; cxar ili supozas, ke ili estos acxspektitaj pro sia multvorteco. 8 Ne estu similaj al ili; cxar via Patro scias, kion vi bezonas, antacx ol vi

petas de Li. 9 Vi do precxu jene: Patro nia, kiu estas en la cxielo, Via nomo estu sanktigita. 10 Venu Via regno, plenumicxu Via volo, kiel en la cxielo, tiel ankacx sur la tero. 11 Nian panon cxiutagan donu al ni hodiach. 12 Kaj pardonu al ni niajn cxuldojn, kiel ankacx ni pardonas al niaj cxuldantoj. 13 Kaj ne konduku nin en tenton, sed liberigu nin de la malbono. 14 cxar se vi pardonas al homoj iliajn kulpojn, via Patro cxiela ankacx pardonos al vi. 15 Sed se vi ne pardonas al homoj iliajn kulpojn, via Patro ankacx ne pardonos viajn kulpojn.

16 Kaj kiam vi fastas, ne estu kiel la hipokrituloj, kun malcxoja mieno; cxar ili malbeligas sian vizacxon, por ke al homoj ili cxajnu fasti. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian rekompenccon. 17 Sed fastante, vi oleu vian kapon kaj lavu vian vizacxon; 18 por ke vi ne al homoj cxajnu fasti, sed al via Patro en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos.

19 Ne provizu al vi trezorojn sur la tero, kie tineo kaj rusto konsumas, kaj kie cxtelistoj trafosas kaj cxtelas; 20 sed provizu al vi trezorojn en la cxielo, kie nek tineo nek rusto konsumas, kaj kie cxtelistoj nek trafosas nek cxtelas; 21 cxar kie estas via trezoro, tie estos ankacx via koro. 22 La lampo de la korpo estas la okulo; se do via okulo estas sendifekta, via tuta korpo estos luma. 23 Sed se via okulo estas malbona, via tuta korpo estos malluma. Se do la lumo en vi estas mallumo, kiel densa estas la mallumo! 24 Neniu povas esti sklavo por du sinjoroj; cxar acx li malamos unu kaj amos la alian, acx li alicxos al unu kaj malestimos la alian. Vi ne povas servi al Dio kaj al Mamono! 25 Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri via vivo, kion vi mancxu, acx kion vi trinku; nek pri via korpo, kion vi surmetu. cxu la vivo ne estas pli ol nutracxo, kaj la korpo pli ol vestacxo? 26 Rigardu la birdojn de la cxielo, ke ili ne semas, nek rikoltas, nek kolektas en grenejojn, kaj via Patro cxiela ilin nutras. cxu vi ne multe pli valoras ol ili? 27 Kaj kiu el vi per zorgado povas aldoni unu ulnon al sia staturo? 28 Kaj kial vi zorgas pri vestacxo? Pripensu la liliojn de la kampo, kiel ili kreskas: ili ne laboras, nek cxpinas; 29 tamen mi diras al vi, ke ecx Salomono en sia tuta gloro ne estis ornamita, kiel unu el cxi tiuj. 30 Sed se Dio tiel vestas la kampan herbacxon, kiu ekzistas hodiach, kaj morgacx estos cxielata en fornon, kiom pli certe Li vestos vin, ho malgrandfiduloj? 31 Tial ne zorgu, dirante: Kion ni mancxu? acx: Kion ni trinku? acx: Kion ni surmetu? 32 cxar pri cxio tio sercxas la nacianoj; cxar via Patro cxiela scias, ke vi bezonas cxion tion. 33 Sed celu unue Lian regnon kaj Lian justecon, kaj cxio tio estos aldonita al vi. 34 Tial ne zorgu pri la morgacxa tago, cxar la morgacxa tago zorgos pri si mem. Suficxa por la tago estas cxia propra malbono.

Cxapitro 7

1 Ne juxxu, por ke vi ne estu juxxataj. 2 cxar per kia juxxo vi juxxos, per tia vi estos juxxataj; kaj per kia mezuro vi mezuros, per tia oni mezuros al vi. 3 Kaj kial vi rigardas la lignereton en la okulo de via frato, kaj ne pripensas la trabon en via okulo? 4 Kiel vi diros al via frato: Lasu min eltiri la lignereton el via okulo; kaj jen la trabo en via propra okulo? 5 Hipokritulo, eligu unue la trabon el via okulo, kaj tiam vi klare vidos, por eltiri la lignereton el la okulo de via frato.

6 Ne donu sanktacxon al la hundoj, nek cxetu viajn perlojn antacx la porkoj; por ke ili ne premu ilin sub la piedoj, nek poste, sin turninte, discxiru vin.

7 Petu, kaj estos donite al vi; sercxu, kaj vi trovos; frapu, kaj estos malfermite al vi; 8 cxar cxiu

petanto ricevas, kaj la sercxanto trovas, kaj al la frapanto estos malfermite. 9 Plue, kiu homo el vi, kies filo de li petos panon, donos al li cxtonon; 10 acx se li petos ficxon, donos al li serpenton? 11 Se do vi, estante malbonaj, scias doni bonajn donacojn al viaj filoj, kiom pli certe via Patro, kiu estas en la cxielo, donos bonacxojn al tiuj, kiuj petas de Li? 12 cxion ajn do, kion vi deziras, ke la homoj faru al vi, vi ankacx faru al ili; cxar cxi tio estas la lecxo kaj la profetoj.

13 Eniru tra la mallarexa pordo, cxar larexa estas la pordego kaj vasta estas la vojo kondukanta al la perejo, kaj multaj tra cxi eniras. 14 cxar mallarexa estas la pordo kaj malvastigita estas la vojo kondukanta al la vivo, kaj malmultaj cxin trovas.

15 Gardu vin kontrakx la falsaj profetoj, kiuj venas al vi en cxafaj feloj, sed interne estas rabemaj lupoj. 16 Per iliaj fruktoj vi konos ilin. cxu el dornarbetoj oni kolektas vinberojn, acx el kardoj figojn? 17 Tiel cxiu bona arbo donas bonajn fruktojn, sed putra arbo donas malbonajn fruktojn. 18 Bona arbo ne povas doni malbonajn fruktojn, nek putra arbo doni bonajn fruktojn. 19 cxiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas dehakata kaj cxetata en fajron. 20 Tial per iliaj fruktoj vi konos ilin. 21 Ne cxiu, kiu diras al mi: Sinjoro, Sinjoro, eniros en la regnon de la cxielo; sed tiu, kiu plenumas la volon de mia Patro, kiu estas en la cxielo. 22 Multaj diros al mi en tiu tago: Sinjoro, Sinjoro, cxu ni ne profetis en via nomo, kaj en via nomo elpelis demonojn, kaj en via nomo faris multajn potencacxojn? 23 Kaj tiam mi konfesos al ili: Mi neniam konis vin; foricxu de mi, vi farantoj de maljusteco. 24 Tial cxiu, kiu acxdas cxi tiujn miajn parolojn kaj plenumas ilin, estos komparata al sacxa viro, kiu konstruis sian domon sur roko; 25 kaj falis pluvo, kaj venis inundoj, kaj blovis ventoj, kaj albatis tiun domon, kaj cxi ne falis; cxar cxi estis fondita sur roko. 26 Kaj cxiu, kiu acxdas cxi tiujn miajn parolojn kaj ne plenumas ilin, estos komparata al viro malsacxa, kiu konstruis sian domon sur la sablo; 27 kaj falis pluvo, kaj venis inundoj, kaj blovis ventoj, kaj sin cxetis sur tiun domon, kaj cxi falis; kaj granda estis cxia falo.

28 Kaj kiam Jesuo finis tiujn parolojn, la homamasoj miregis pri lia instruado; 29 cxar li instruis ilin, kiel havanta acxtoritaton, kaj ne kiel iliaj skribistoj.

Cxapitro 8

1 Kaj kiam li malsupreniris de la monto, lin sekvis grandaj homamasoj. 2 Kaj jen venis al li leprulo kaj adorklinicxis al li, dirante: Sinjoro, se vi volas, vi povas min purigi. 3 Kaj li etendis la manon kaj tucxis lin, dirante: Mi volas; estu purigita. Kaj tuj lia lepro estis purigita. 4 Kaj Jesuo diris al li: Zorgu, ke vi diru al neniu. Sed iru, montru vin al la pastro, kaj oferu la donon, kiun Moseo ordonis, por atesto al ili.

5 Kaj kiam li eniris en Kapernaumon, venis al li centestro, petante lin, 6 kaj dirante: Sinjoro, mia knabo kucas paralizulo en la domo, kaj terure suferas. 7 Kaj li diris al li: Mi venos, kaj sanigos lin. 8 Kaj la centestro responde diris: Sinjoro, mi ne estas inda, ke vi venu sub mian tegmenton; sed nur parolu vorte, kaj mia knabo sanicxos. 9 cxar mi ankacx estas homo sub acxtoritato, havante soldatojn sub mi; kaj mi diras la cxi tiu: Iru; kaj li iras; kaj al alia: Venu; kaj li venas; kaj al mia sklavo: Faru cxi tion; kaj li cxin faras. 10 Kaj kiam Jesuo tion acxdis, li miris, kaj diris al la sekvantoj: Vere mi diras al vi, ke cxe neniu en Izrael mi trovis tiom da fido. 11 Kaj mi diras al vi, ke multaj venos el la oriento kaj la okcidento, kaj sidicxos kun Abraham kaj Isaak kaj Jakob en la regno de la cxielo; 12 sed la filoj de la regno estos elcxetitaj en la eksteran mallumon; tie

estos la plorado kaj la grincado de dentoj. 13 Kaj Jesuo diris al la centestro: Iru; kiel vi kredis, tiel estu farite al vi. Kaj lia knabo sanicxis en tiu sama horo.

14 Kaj kiam Jesuo venis en la domon de Petro, li vidis lian bopatrinon kucxanta, malsana de febro. 15 Kaj li tucxis cxian manon, kaj la febro forlasis cxin; kaj cxi levicxis kaj servis al li. 16 Kaj kiam vespericxis, oni venigis al li multajn demonhavantojn; kaj li elpelis la spiritojn per vorto, kaj sanigis cxiujn malsanulojn; 17 por ke plenumicxu tio, kio estis dirita per la profeto Jesaja, nome: Li mem prenis niajn malfortacxojn kaj portis niajn malsanojn.

18 Kaj kiam Jesuo vidis cxirkacx si grandan homamason, li ordonis transiri al la alia bordo. 19 Kaj venis unu skribisto, kaj diris al li: Majstro, mi vin sekvos, kien ajn vi iros. 20 Kaj Jesuo diris al li: La vulpoj havas kavojn, kaj la birdoj de la cxielo havas ripozejojn; sed la Filo de homo ne havas, kie kucxigi sian kapon. 21 Kaj alia el la disciploj diris al li: Sinjoro, permesu al mi unue iri kaj enterigi mian patron. 22 Sed Jesuo diris al li: Sekvu min, kaj lasu la mortintojn enterigi siajn mortintojn.

23 Kaj kiam li eniris en cxipeton, liaj disciploj lin sekvis. 2 Kaj jen okazis granda malsereno sur la maro, tiel ke la cxipeto estis kovrita de la ondoj; sed li dormadis. 25 Kaj ili venis, kaj vekis lin, dirante: Sinjoro, savu; ni pereas. 26 Kaj li diris al ili: Kial vi estas timemaj, ho malgrandfiduloj? Tiam li levicxis, kaj admonis la ventojn kaj la maron; kaj faricxis granda sereno. 27 Kaj la homoj miregis, dirante: Kia estas cxi tiu, ke ecx la ventoj kaj la maro lin obeas?

28 Kaj kiam li venis al la alia bordo, en la landon de la Gadaranoj, lin renkontis du demonhavantoj, elvenante el inter la tomboj, tre furiozaj, tiel, ke neniu povis preterpasi per tiu vojo. 29 Kaj jen ili kriis, dirante: Kio estas inter ni kaj vi, ho Filo de Dio? cxu vi venis cxi tien, por turmenti nin antacx la tempo? 30 Kaj malproksime de ili estis granda grego da porkoj, pacxticxantaj tie. 31 Kaj la demonoj petegis lin, dirante: Se vi elpelos nin, forsendu nin en la gregon da porkoj. 32 Kaj li diris al ili: Iru. Kaj elirinte, ili foriris en la porkojn; kaj jen kuris la tuta grego malsupren de la krutacxo en la maron, kaj pereis en la akvoj. 33 Kaj la pacxtistoj forkuris kaj iris en la urbon, kaj rakontis cxion, kaj pri la demonhavintoj. 34 Kaj jen la tuta urbo elvenis renkonte al Jesuo; kaj vidinte lin, ili petegis, ke li transiru el iliaj limoj.

Cxapitro 9

1 Kaj enirinte en cxipeton, li transiris, kaj venis en sian propran urbon. 2 Kaj jen oni alportis al li paralizulon, kucxantan sur lito; kaj Jesuo, vidinte ilian fidon, diris al la paralizulo: Kuracxu, filo, viaj pekoj estas pardonitaj. 3 Kaj jen iuj el la skribistoj diris en si: cxi tiu blasfemas. 4 Kaj Jesuo, eksciante iliajn pensojn, diris: Kial vi pensas malbonon en viaj koroj? 5 cxar kio estas pli facila, diri: Viaj pekoj estas pardonitaj; acx diri: Levicxu kaj piediru? 6 Sed por ke vi sciui, ke la Filo de homo havas acxtoritaton sur la tero pardoni pekojn--tiam li diris al la paralizulo: Levicxu, prenu vian liton, kaj iru al via domo. 7 Kaj li levicxis, kaj iris al sia domo. 8 Kaj vidinte tion, la homamasoj timis, kaj gloris Dion, kiu donis tian acxtoritaton al homoj.

9 Kaj Jesuo, forpasante de tie, vidis viron nomatan Mateo, sidantan cxe la impostejo; kaj li diris

al li: Sekvu min. Kaj li staricxis, kaj sekvis lin.

10 Kaj dum li sidis cxe mancxo en la domo, jen multaj impostistoj kaj pekuloj venis kaj sidicxis tie kun Jesuo kaj liaj disciploj. 11 Kaj vidinte tion, la Fariseoj diris al liaj disciploj: Kial via instruisto mancxas kun impostistoj kaj pekuloj? 12 Kaj acxdinte tion, li diris: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la malsanuloj. 13 Sed iru, kaj lernu, kion signifas cxi tio: Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon; cxar mi venis, por alvoki ne justulojn, sed pekulojn.

14 Tiam alvenis al li la disciploj de Johano, dirante: Kial ni kaj la Fariseoj fastas ofte, sed viaj disciploj ne fastas? 15 Kaj Jesuo diris al ili: cxu la filoj de la edzicxejo povas malcxoji, dum la fiancxo estas kun ili? Sed venos tagoj, kiam la fiancxo estos prenita for de ili, kaj tiam ili fastos. 16 Kaj neniuj alkudras flikacxon el nefulita drapo sur malnovan veston, cxar la plenigacxo forprenas de la vesto, kaj pli malbona cxiracxo faricxas. 17 Ankacx oni ne envercxas novan vinon en malnovajn felsakojn; alie la felsakoj krevos, kaj la vino elfluos, kaj la felsakoj detruicxos; sed oni envercxas novan vinon en novajn felsakojn, kaj ambacx konservicxas.

18 Dum li tion parolis al ili, jen unu estro, alveninte, adorklinicxis al li, dirante: Mia filino cxus mortis; sed venu kaj metu vian manon sur cxin, kaj cxi vivos. 19 Kaj Jesuo levicxis, kaj sekvis lin, kaj ankacx liaj disciploj. 20 Kaj jen virino, kiu jam dek du jarojn havis sangofluon, venis malantacx lin kaj tucxis la randon de lia mantelo; 21 cxar cxi diris en si: Se mi nur tucxos lian mantelon, mi estos sanigita. 22 Kaj Jesuo, sin turninte kaj vidinte cxin, diris: Kuracxu, filino; via fido vin savis. Kaj en tiu sama horo la virino resanicxis. 23 Kaj Jesuo, veninte en la domon de la estro kaj vidinte la flutistojn kaj la homamason bruantajn, 24 diris: Foriru; cxar la knabineto ne mortis, sed dormas. Kaj ili mokridis lin. 25 Sed kiam la homamaso estis elpelita, li eniris, kaj prenis cxian manon; kaj la knabineto levicxis. 26 Kaj disiris tiu famo en tiun tutan regionon.

27 Kaj kiam Jesuo foriris de tie, du blinduloj sekvis lin, kriante kaj dirante: Kompatu nin, ho filo de David. 28 Kaj kiam li venis en la domon, la blinduloj alvenis al li, kaj Jesuo diris al ili: cxu vi kredas, ke mi povas fari cxi tion? Ili diris al li: Jes, Sinjoro. 29 Tiam li tucxis iliajn okulojn, dirante: Estu al vi lacx via fido. 30 Kaj iliaj okuloj malfermicxis. Kaj Jesuo severe ordonis al ili: Gardu vin, ke neniuj tion sciu. 31 Sed elirinte, ili disvastigis lian famon en tiu tuta regiono.

32 Kaj dum ili eliris, jen oni alportis al li mutan demonhavanton. 33 Kaj kiam la demono estis elpelita, la mutulo parolis; kaj la homamasoj miris, dirante: Neniam tia afero estas vidita en Izrael. 34 Sed la Fariseoj diris: Per la estro de la demonoj li elpelas demonojn.

35 Kaj Jesuo trairis cxiujn urbojn kaj vilacxojn, instruante en iliaj sinagogoj, kaj predikante la evangelion de la regno, kaj sanigante cxian malsanon kaj cxian malfortacxon. 36 Kaj vidante la homamasojn, li estis kortucxita pri ili, cxar ili estis mizerigitaj kaj disigitaj, kiel cxafoj ne havantaj pacxtiston. 37 Tiam li diris al siaj disciploj: La rikolto ja estas abunda, sed la laborantoj estas malmultaj. 38 Petu do la Sinjoron de la rikolto, ke Li sendu laborantojn en Sian rikolton.

Cxapitro 10

1 Kaj li alvokis al si la dek du disciplojn, kaj donis al ili acxtoritaton super malpuraj spiritoj, por elpeli ilin, kaj por sanigi cxian malsanon kaj cxian malfortacxon.

2 Kaj la nomoj de la dek du apostoloj estas jenaj: la unua, Simon, kiu estis nomata Petro, kaj lia frato Andreo, Jakobo, filo de Zebedeo, kaj lia frato Johano, 3 Filipo kaj Bartolomeo, Tomaso, kaj Mateo, impostisto, Jakobo, filo de Alfeo, kaj Tadeo, 4 Simon, la Fervorulo, kaj Judas Iskariota, kiu ankax perfidis lin. 5 cxi tiujn dek du Jesuo forsendis, kaj ordonis al ili, dirante:

Ne iru vojon de nacioj, kaj ne eniru en urbon de Samarianoj; 6 sed iru prefere al la perditaj cxafoj de la domo de Izrael. 7 Kaj dum vi iros, prediku, dirante: La regno de la cxielo alproksimixis. 8 Malsanulojn sanigu, mortintojn levu, leprulojn purigu, demonojn elpelu: donace vi ricevis, donace donu. 9 Ne provizu oron nek arcxenton nek kupron en viajn zonojn, 10 nek saketon por vojacxo, nek du tunikojn, nek cxuojn, nek bastonon; cxar la laboranto meritas sian nutraxon. 11 Kaj en iu ajn urbo acx vilacxo, en kiun vi eniros, demandu, kiu tie estas inda; kaj loxu tie, cxis vi foriros. 12 Kaj venante en la domon, salutu cxin. 13 Kaj se la domo estas inda, via paco venu sur cxin; sed se cxi ne estas inda, via paco revenu al vi. 14 Kaj se iu ne akceptos vin, nek acxskultos viajn vortojn, tiam forirante el tiu domo acx tiu urbo, deskuu la polvon de viaj piedoj. 15 Vere mi diras al vi: Pli elporteble estos por la lando de Sodom kaj Gomora en la tago de juxado, ol por tiu urbo.

16 Jen mi forsendas vin kiel cxafojn meze de lupoj; estu do prudentaj kiel sepentoj, kaj simplaj kiel kolomboj. 17 Sed gardu vin kontracx la homoj; cxar ili transdonos vin al sinedrioj, kaj en siaj sinagogoj ili vin skurcxos; 18 kaj antacx provincestrojn kaj recxojn vi estos kondukitaj pro mi, por atesto al ili kaj al la nacioj. 19 Sed kiam ili transdonos vin, ne zorgu, kiel acx kion vi parolos; cxar estos donita al vi en tiu horo tio, kion vi parolos. 20 cxar parolas ne vi, sed la Spirito de via Patro parolas en vi. 21 Kaj frato transdonos fraton al morto, kaj patro filon; kaj infanoj ribelos kontracx gepatroj kaj mortigos ilin. 22 Kaj vi estos malamataj de cxiuj pro mia nomo; sed kiu persistos cxis la fino, tiu estos savita. 23 Kaj kiam oni vin persekutos en unu urbo, forkuru en alian; cxar vere mi diras al vi: Vi ne trairos la urbojn de Izrael, antacx ol venos la Filo de homo.

24 Discxiplo ne estas super sia instruanto, nek sklavo super sia sinjoro. 25 Suficxas por la discxiplo, ke li estu kiel lia instruanto, kaj la sklavo, kiel lia sinjoro. Se oni nomis la dommastron Baal-Zebub, kiom pli ankacx liajn domanojn! 26 Tial ne timu ilin, cxar nenio estas kovrita, kio ne estos elmontrita, kaj nenio kacxita, kio ne estos konigita. 27 Kion mi diras al vi en la mallumo, tion parolu en la lumo; kaj kion vi acxdas en la orelon, tion proklamu sur la tegmentoj. 28 Kaj ne timu tiujn, kiuj mortigas la korpon, sed ne povas mortigi la animon; sed prefere timu Tiun, kiu povas pereigi kaj animon kaj korpon en Gehena. 29 cxu oni ne vendas du paserojn por asaro? tamen unu el ili ne falos teren sen via Patro; 30 sed ecx la haroj de via kapo estas cxiuj kalkulitaj. 31 Tial ne timu; vi valoras pli, ol multaj paseroj. 32 cxiun do, kiu konfesos mian antacx homoj, mi ankacx konfesos antacx mia Patro, kiu estas en la cxielo. 33 Sed kiu malkonfesos min antacx homoj, tiun mi ankacx malkonfesos antacx mia Patro, kiu estas en la cxielo.

34 Ne supozu, ke mi venis, por enkonduki pacon sur la teron; mi venis, por enkonduki ne pacon, sed glavon. 35 cxar mi venis, por kontrakxmeti viron kontrakx lian patron, kaj filinon kontrakx cxian patrinon, kaj bofilinon kontrakx cxian bopatrinon; 36 kaj la domanoj de homo estos liaj malamikoj. 37 Kiu amas patron acx patrinon pli ol min, tiu ne estas inda je mi; kaj kiu amas filon acx filinon pli ol min, tiu ne estas inda je mi. 38 Kaj kiu ne prenas sian krucon kaj sekvas post mi, tiu ne estas inda je mi. 39 Kiu trovas sian vivon, tiu cxin perdos; kaj kiu perdas sian vivon pro mi, tiu cxin trovos.

40 Kiu vin akceptas, tiu min akceptas; kaj kiu min akceptas, tiu akceptas Tiun, kiu min sendis. 41 Kiu akceptas profeton en la nomo de profeto, tiu ricevos rekompencan de profeto; kaj kiu akceptas justulon en la nomo de justulo, tiu ricevos rekompencan de justulo. 42 Kaj kiu trinkigos nur tason da malvarma akvo al unu el cxi tiuj malgranduloj en la nomo de disciplo, vere mi diras al vi, tiu neniel perdos sian rekompencan.

Cxapitro 11

1 Kaj kiam Jesuo finis siajn ordonojn al siaj dek du disciploj, li foriris de tie, por instrui kaj prediki en iliaj urboj.

2 Kaj kiam Johano acxdis en la malliberejo pri la faroj de Kristo, li sendis per siaj disciploj, 3 por diri al li: cxu vi estas la venonto, acx cxu ni atendu alian? 4 Kaj Jesuo responde diris al ili: Iru kaj sciigu al Johano tion, kion vi acxdas kaj vidas: 5 blinduloj ricevas vidpovon, kaj lamuloj marcxas, lepruloj estas purigitaj, kaj surduloj acxdas, kaj mortintoj levicxas, kaj al malricxuloj evangelio estas predikata. 6 Kaj felicxa estas cxiu, kiu ne falpuexcixas pro mi. 7 Kaj kiam ili foriris, Jesuo komencis paroli al la homamasoj pri Johano: Kion vi eliris en la dezerton por rigardi? cxu junkon skuatan de la vento? 8 Sed kion vi eliris por vidi? cxu homon mole vestitan? Jen tiuj, kiuj portas molajn vestojn, trovicxas en domoj de rexo. 9 Sed kion vi eliris por vidi? cxu profeton? Jes, mi diras al vi, kaj multe pli ol profeton. 10 cxar li estas tiu, pri kiu estas skribite:

Jen Mi sendos Mian ancxelon antacx via vizacxo,
Kaj li preparos antacx vi vian vojon.

11 Vere mi diras al vi: Inter naskitoj de virinoj ne aperis iu pli granda ol Johano, la Baptisto; tamen tiu, kiu estas nur malgranda en la regno de la cxielo, estas pli granda ol li. 12 Kaj de post la tagoj de Johano, la Baptisto, cxis nun, la regno de la cxielo estas perfortata, kaj perfortuloj kaptas cxin. 13 cxar cxiaj profetoj kaj la lecxo profetis cxis Johano. 14 Kaj se vi volas tion ricevi, tiu estas Elija, kiu estis venonta. 15 Kiu havas orelon por acxdi, tiu acxdu. 16 Sed al kio mi komparu cxi tiun generacion? cxi similas al infanoj, kiuj sidas sur la placoj, kaj vokas al la ceteraj, 17 dirante: Ni flutis al vi, kaj vi ne dancis; ni lamentis, kaj vi ne ploris. 18 cxar venis Johano, nek mancxante nek trinkante, kaj ili diras: Li havas demonon. 19 La Filo de homo venis, mancxante kaj trinkante, kaj ili diras: Jen mancxegulo kaj vindrinkulo, amiko de impostistoj kaj

pekuloj! Kaj la sacxeco estas pravigita de siaj faroj.

20 Tiam li komenci riproxi la urbojn, en kiuj estis faritaj la plej multaj el liaj potencaj faroj; cxar ili ne pentis. 21 Ve al vi, cxorazin! Ve al vi, Betsaida! cxar se en Tiro kaj Cidon estus faritaj tiuj potencacxo, kiuj estas faritaj en vi, antacx longe ili jam pentus en sakacxo kaj cindro. 22 Tamen mi diras al vi: Estos pli elporteble por Tiro kaj Cidon en la tago de juxado, ol por vi. 23 Kaj vi, Kapernaum! cxu vi estos altigita cxis la cxielo? vi malsuprenicxos cxis Hades; cxar se en Sodom estus faritaj tiuj potencacxo, kiuj estas faritaj en vi, cxi restus cxis hodiace. 24 Tamen mi diras al vi: Estos pli elporteble por la lando de Sodom en la tago de juxado, ol por vi.

25 En tiu tempo Jesuo ekparolis kaj diris: Mi Vin gloris, ho Patro, Sinjoro de la cxielo kaj la tero, ke tion Vi kaxis for de sacxuloj kaj prudentuloj, kaj malkaxis al infanoj; 26 jes, Patro, cxar tiel estis bone antacx Vi. 27 cxio estas transdonita al mi de mia Patro, kaj neniuj konas la Filon krom la Patro, nek iu konas la Patron krom la Filo, kaj tiu, al kiu la Filo volas malkaxi Lin. 28 Venu al mi cxiaj, kiuj estas laborantaj kaj cxarxantaj, kaj mi vin ripozigos. 29 Metu sur vin mian jugon, kaj lernu cxe mi, cxar mi estas milda kaj korhumila; kaj vi trovos ripozon por viaj animoj. 30 cxar mia juko estas facila, kaj mia cxarxco estas malpeza.

Cxapitro 12

1 En tiu tempo Jesuo iris en sabato tra la grenkampoj, kaj liaj disciploj malsatis, kaj komencis decxiri spikojn, kaj manxi. 2 Sed la Fariseoj, vidinte, diris al li: Jen viaj disciploj faras tion, kio ne estas permesata en sabato. 3 Sed li diris al ili: cxu vi ne legis, kion faris David, kiam malsatis li kaj liaj kunuloj? 4 ke li eniris en la domon de Dio, kaj manxis la panojn de propono, kiujn manxi ne estis permesate al li, nek al liaj kunuloj, sed nur al la pastroj? 5 Kaj cxu vi ne legis en la lecxo, kiel en sabato la pastroj en la templo profanas la sabaton kaj estas senkulpaj? 6 Sed mi diras al vi, ke alestas cxi tie io pli granda ol la templo. 7 Sed se vi komprenus, kion signifas cxi tio: Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon; vi ne kondamnas la senkulpajn. 8 cxar la Filo de homo estas sinjoro de la sabato.

9 Kaj li foriris de tie, kaj eniris en ilian sinaggon; 10 kaj jen viro, havanta manon velkintan. Kaj oni demandis al li, dirante: cxu estas permesate sanigi en sabato? por ke ili povu lin akuzi. 11 Kaj li diris al ili: Kiu el vi, havanta unu cxafon, se cxi falos en fosacxon en sabato, ne ekprenos kaj levos cxin? 12 Kiom do viro superas cxafon! Tial estas permesate bonfari en sabato. 13 Tiam li diris al la viro: Etendu vian manon. Kaj cxi tiu etendis cxin, kaj cxi tute resanicxis kiel la alia. 14 Sed la Fariseoj eliris, kaj konsilicxis kontrakx li, kiamaniere lin pereigi. 15 Kaj Jesuo, eksciant, foriris de tie, kaj multaj lin sekvis; kaj li sanigis ilin cxiajn, 16 kaj admonis ilin, ke ili ne konatigu lin; 17 por ke plenumicxu tio, kio estis dirita per la profeto Jesaja, nome:

18Jen estas Mia servanto, kiun Mi elektis,
Mia amata, en kiu Mia animo havas plezuron.
Mi metos Mian Spiriton sur lin;

Kaj li proklamos justecon al la nacioj.
 19Li ne disputados, nek lacxte krios;
 Kaj oni ne acxdos sur la stratoj lian vocxon.
 20Kanon rompetitan li ne rompos,
 Kaj mecxon senfajricxantan li ne estingos,
 cxis li elsendos juxxon por venko.
 21Kaj al lia nomo esperos la nacioj.

22 Tiam oni kondukis al li demonhavanton, blindan kaj mutan; kaj li sanigis lin, tiel ke la mutulo parolis kaj vidis. 23 Kaj miris cxiuj homamasoj, kaj diris: cxu cxi tiu estas la filo de David? 24 Sed la Fariseoj, acxdinte, diris: cxi tiu ne elpelas demonojn krom per Baal-Zebub, estro de la demonoj. 25 Kaj sciante iliajn pensojn, li diris al ili: cxiu regno dividita kontracx si dezerticxas, kaj cxiu urbo acx domo dividita kontracx si ne starados; 26 kaj se Satano elpelas Satanon, li estas dividita kontracx si; kiel do staros lia regno? 27 Kaj se mi per Baal-Zebub elpelas demonojn, per kiu viaj filoj elpelas ilin? tial ili estos viaj juxxantoj. 28 Sed se mi per la Spirito de Dio elpelas demonojn, tiam la regno de Dio estas veninta sur vin. 29 Kaj kiel oni povas eniri en la domon de la fortulo kaj trarabi liajn posedacxojn, se unue li ne ligos la fortulon? kaj poste li trarabos lian domon. 30 Kiu ne estas kun mi, tiu estas kontracx mi; kaj kiu ne kolektas kun mi, tiu discxetas. 31 Tial mi diras al vi: cxia peko kaj cxia blasfemo estos pardonita el homoj; sed la blasfemo kontracx la Spirito ne estos pardonita. 32 Kaj al iu, kiu parolos vorton kontracx la Filo de homo, tio estos pardonita; sed al iu, kiu parolos kontracx la Sankta Spirito, tio ne estos pardonita en cxi tiu mondo, nek en la venonta. 33 Acx faru la arbon bona kaj cxian frukton bona, acx faru la arbon malbona kaj cxian frukton malbona; cxar la arbo estas konata per la frukto. 34 Ho vipuridoj! kiel vi povas paroli bonacxojn, estante malbonaj? cxar el la abundo de la koro la bucxo parolas. 35 La bona homo el sia bona trezoro elmetas bonacxojn; kaj la malbona homo el sia malbona trezoro elmetas malbonacxojn. 36 Kaj mi diras al vi, ke pro cxiu senutila vorto, kiun homoj parolos, ili donos respondon en la tago de juxxado. 37 cxar lacx viaj vortoj vi estos pravigitaj, kaj lacx viaj vortoj vi estos kondamnitaj.

38 Tiam iuj el la skribistoj kaj Fariseoj respondis al li, dirante: Majstro, ni deziras vidi signon de vi. 39 Sed li respondis kaj diris al ili: Malbona kaj adultema generacio sercxas signon; kaj neniu signo estos donita al cxi krom la signo de la profeto Jona; 40 cxar kiel Jona estis tri tagojn kaj tri noktojn en la ventro de la marmonstro, tiel la Filo de homo estos tri tagojn kaj tri noktojn en la koro de la tero. 41 Viroj Nineveanoj staros en la juxxado kun cxi tiu generacio, kaj kondamnos cxin; cxar ili pentis pro la predikado de Jona; kaj jen iu pli granda ol Jona estas cxi tie. 42 La rexxino de la sudo levicxos en la juxxado kun cxi tiu generacio, kaj kondamnos cxin; cxar cxi venis el la finoj de la tero, por acxskulti la sacxon de Salomono; kaj jen iu pli granda ol Salomono estas cxi tie. 43 Sed kiam la malpura spirito eliras el homo, cxi trairas tra senakvaj lokoj, sercxante ripozon, sed ne trovas cxin. 44 Tiam cxi diras: Mi reiros al mia domo, el kie mi eliris. Kaj alveninte, cxi trovas cxin vakanta, balaita, kaj ornamita. 45 Tiam cxi iras, kaj kunprenas al si sep aliajn spiritojn pli malbonajn ol cxi mem, kaj ili eniras kaj loxas tie; kaj la fina stato de tiu homo faricxas pli malbona, ol la unua. Tiel estos ankacx al cxi tiu malbona generacio.

46 Dum li ancoracx parolis al la homamasoj, jen lia patrino kaj liaj fratoj staris ekstere, dezirantaj paroli kun li. 47 Kaj iu diris al li: Jen via patrino kaj viaj fratoj staras ekstere,

dezirantaj paroli kun vi. 48 Sed li responde diris al tiu, kiu parolis al li: Kiu estas mia patrino? kaj kiuj estas miaj fratoj? 49 Kaj etendinte la manon al siaj disciploj, li diris: Jen mia patrino kaj miaj fratoj! 50 cxar kiu ajn faros la volon de mia Patro, kiu estas en la cxielo, tiu estas mia frato kaj mia fratino kaj mia patrino.

Cxapitro 13

1 En tiu tago Jesuo eliris el la domo kaj sidicxis apud la maro. 2 Kaj kolekticxis al li grandaj homamasoj, tiel ke li eniris en cxipeton, kaj sidis; kaj la tuta homamaso staris sur la marbordo. 3 Kaj li multe parolis al ili per paraboloj, dirante: Jen semisto eliris, por semi; 4 kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo, kaj la birdoj venis kaj formancxis ilin; 5 kaj aliaj falis sur cxtonajn lokojn, kie ili ne havis multe da tero; kaj tuj ili ekkreskis, cxar ili ne havis profundecon de tero; 6 kaj kiam la suno levicxis, ili brulsekicxis, kaj cxar ili ne havis radikon, ili forvelkis. 7 Kaj aliaj falis inter dornojn, kaj la dornoj kreskis kaj sufokis ilin; 8 kaj aliaj falis sur la bonan teron, kaj donis frukton, jen centoble, jen sesdekoble, jen tridekoble. 9 Kiu havas orelojn, tiu acxdu.

10 Kaj la disciploj venis, kaj diris al li: Kial vi parolas al ili per paraboloj? 11 Kaj li respondis kaj diris al ili: Al vi estas donite scii la misterojn de la regno de la cxielo, sed al ili ne estas donite. 12 cxar kiu ajn havas, al tiu estos donite, kaj li havos abundon; sed kiu ajn ne havas, for de tiu estos prenita ecx tio, kion li havas. 13 Tial mi parolas al ili per paraboloj; cxar vidante, ili ne rimarkas, kaj acxdante, ili ne acxdas nek komprenas. 14 Kaj por ili plenumicxis tiu profetacxo de Jesaja, kiu diras:

Acxdante, vi acxdos, sed ne komprenos;
Kaj vidante, vi vidos, sed ne rimarkos;
15cxar la koro de tiu popolo grasicxis,
Kaj iliaj oreloj acxdas malklare,
Kaj siajn okulojn ili fermis;
Por ke ili ne vidu per siaj okuloj,
Kaj ne acxdu per siaj oreloj,
Kaj ne komprenu per sia koro,
Kaj ne rekonverticxu,
Kaj ke Mi ne sanigu ilin.

16 Sed felicxaj estas viaj okuloj, cxar ili vidas; kaj viaj oreloj, cxar ili acxdas. 17 Vere mi diras al vi, ke multaj profetoj kaj justuloj deziris vidi tion, kion vi vidas, sed ili ne vidis; kaj acxdi tion, kion vi acxdas, sed ili ne acxdis. 18 Vi do acxdu la parabolon de la semisto. 19 Kiam iu acxdas la vorton de la regno kaj ne komprenas cxin, tiam venas la malbonulo, kaj forprenas tion, kio estas semita en lia koro. cxi tiu estas la ricevinta semon apud la vojo. 20 Kaj tiu, kiu ricevis semon sur la cxtonaj lokoj, estas tiu, kiu acxdas la vorton kaj tuj kun cxojo akceptas cxin; 21 sed li ne havas radikon en si, sed restas nur portempe, kaj kiam venas sufero acx persekuto pro la vorto, tuj li falpucicxas. 22 Kaj kiu ricevis semon inter la dornoj, estas tiu, kiu acxdas la

vorton; sed la zorgoj de la mondo kaj la trompo de ricxo sufokas la vorton, kaj li farixas senfrukta. 23 Kaj kiu ricevis semon sur la bona tero, estas tiu, kiu acxdas la vorton kaj komprenas cxin; kaj tiu ja portas frukton, kaj donas, jen centoble, jen sesdekoble, jen tridekoble.

24 Alian parabolon li proponis al ili, dirante: La regno de la cxielo similas al homo, kiu semis bonan semon en sia kampo; 25 sed dum homoj dormis, lia malamiko venis kaj semis lolon meze de la tritiko, kaj foriris. 26 Kaj kiam la trunketo kreskis kaj donis frukton, tiam aperis ankacx la lolo. 27 Kaj la sklavo de la dommastro venis, kaj diris al li: Sinjoro, cxu vi ne semis bonan semon en via kampo? De kie do cxi havas lolon? 28 Kaj li diris al ili: Iu malamiko faris tion. Kaj la sklavo diris al li: cxu vi do volas, ke ni iru kaj kolektu cxin? 29 Sed li diris: Ne; por ke, kolektante la lolon, vi ne elradikigu ankacx la tritikon. 30 Lasu al ambacx kreski kune cxis la rikolto; kaj en la tempo de la rikolto mi diros al la rikoltistoj: Kolektu unue la lolon, kaj ligu cxin en faskojn, por bruligi cxin; sed kolektu la tritikon en mian grenejon.

31 Alian parabolon li proponis al ili, dirante: La regno de la cxielo similas al sinapa semeto, kiun viro prenis kaj semis en sia kampo; 32 cxi vere estas pli malgranda ol cxiuj semoj, sed kreskinte, cxi estas pli granda ol la legomoj, kaj farixas arbo, tiel ke venas la birdoj de la cxielo kaj loxas en cxiaj branxoj.

33 Alian parabolon li parolis al ili: La regno de la cxielo similas al fermentacxo, kiun virino prenis kaj kacxis en tri mezurojn da faruno, cxis la tuto fermentis.

34 cxion tion parolis Jesuo per paraboloj al la homamasoj, kaj sen parabolo li parolis nenion al ili; 35 por ke plenumicxu tio, kio estis dirita per la profeto, nome:

Mi malfermos per sentenco mian buxon;
Mi eldiros enigmojn el tempo antikva.

36 Tiam forsendinte la homamasojn, li venis en la domon; kaj liaj disciploj venis al li, dirante: Klarigu al ni la parabolon pri la lolo de la kampo. 37 Kaj responde li diris: Tiu, kiu semas la bonan semon, estas la Filo de homo; 38 kaj la kampo estas la mondo; kaj la bonaj semoj estas la filoj de la regno; kaj la lolo estas la filoj de la malbonulo; 39 kaj la malamiko, kiu ilin semis, estas la diablo; kaj la rikolto estas la fino de la mondacxo; kaj la rikoltistoj estas anxeloj. 40 Kiel do la lolo estas kolektita kaj bruligita per fajro, tiel estos cxe la fino de la mondacxo. 41 La Filo de homo elsandos siajn anxelojn, kaj ili kolektos el lia regno cxiun falpucxilon, kaj cxiujn, kiuj faras maljustecon, 42 kaj cxetos ilin en la fornon de fajro; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj. 43 Tiam la justuloj brilos kiel la suno en la regno de sia Patro. Kiu havas orelojn, tiu acxdu.

44 La regno de la cxielo similas al kacxita en kampo trezoro, kiun viro trovis kaj kacxis, kaj pro cxojo li iras kaj vendas cxion, kion li posedas, kaj acxetas tiun kampon.

45 Cetere, la regno de la cxielo similas al komercisto, sercxanta belajn perlojn; 46 kaj trovinte unu multevaloran perlon, li iris kaj vendis cxion, kion li posedis, kaj acxetis cxin.

47 Plue, la regno de la cxielo similas al reto, kiu estis cxetita en la maron kaj kolektis el cxiu

speco, 48 kaj kiun, kiam cxi plenicxis, oni suprentiris al la marbordo; kaj sidicxinte, ili kolektis la bonajn en ujojn, sed la malbonajn ili cxetis eksteren. 49 Tiel estos en la fino de la mondacxo: la anxeloj eliros, kaj apartigos la malbonulojn el inter la justuloj, 50 kaj cxetos ilin en la fornon de fajro; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj.

51 cxu vi komprenis cxion tion? Ili diris al li: Jes. 52 Kaj li diris al ili: Tial cxiu skribisto, discxipligita en la regnon de la cxielo, similas al dommastro, kiu elportas el sia trezorejo objektojn novajn kaj malnovajn.

53 Kaj kiam Jesuo finis tiujn parabolojn, li foriris de tie. 54 Kaj veninte en sian patrujon, li instruis ilin en ilia sinagogo, tiel ke ili miris, kaj diris: De kie cxi tiu viro havas tian sacxecon kaj la potencacxojn? 55 cxu cxi tiu ne estas la filo de la cxarpentisto? cxu lia patrino ne estas nomata Maria? kaj liaj fratoj Jakobo kaj Joses kaj Simon kaj Judas? 56 Kaj cxu liaj fratinoj ne estas cxuij cxe ni? De kie do li cxion tion havas? 57 Kaj ili ofendicxis pro li. Sed Jesuo diris al ili: Profeto ne estas sen honoro, krom en sia patrujo kaj en sia domo. 58 Kaj pro ilia nekredemo li faris tie ne multajn potencacxojn.

Cxapitro 14

1 En tiu tempo la tetrarcxo Herodo acxdis la famon pri Jesuo, 2 kaj diris al siaj servantoj: Tiu estas Johano, la Baptisto; li levicxis el la mortintoj, kaj tial tiuj potencacxo energias en li. 3 cxar Herodo jam arestis Johanon kaj ligis lin kaj metis lin en malliberejon pro Herodias, kiu estis edzino de lia frato Filipo. 4 cxar Johano diris al li: Ne decas, ke vi havu cxin. 5 Kaj dezirante mortigi lin, li timis la popolon, cxar oni opiniis lin profeto. 6 Sed kiam venis la naskotaga festo de Herodo, la filino de Herodias dancis en la mezo, kaj placxis al Herodo. 7 Tiam li cxure promesis doni al cxi ion ajn, kion cxi petos. 8 Kaj cxi, instigite de sia patrino, diris: Donu al mi cxi tie sur plado la kapon de Johano, la Baptisto. 9 Kaj la rexo malcxojis; tamen pro siaj cxuroj kaj pro la kunmancxantoj li ordonis doni cxin; 10 kaj sendinte, li senkapigis Johanon en la malliberejo. 11 Kaj oni alportis lian kapon sur plado, kaj donis cxin al la knabino, kaj cxi alportis cxin al sia patrino. 12 Kaj liaj disciploj venis kaj forportis la korpon kaj enterigis cxin, kaj ili iris kaj rakontis tion al Jesuo.

13 Kaj Jesuo, acxdinte, foriris de tie en cxipeto al dezerta loko aparte; kaj la homamasoj, acxdinte, sekvis lin, piedirante el la urboj. 14 Kaj li elvenis, kaj vidis grandan homamason, kaj li kortucixicxis pri ili, kaj sanigis iliajn malsanulojn. 15 Kaj kiam venis la vespero, liaj disciploj venis al li, dirante: La loko estas dezerta, kaj la horo jam pasis; forsendu la homamason, por ke ili iru en la vilacxojn kaj acxetu por si mancxaxon. 16 Sed Jesuo diris al ili: Ili ne bezonas foriri; vi donu al ili manxi. 17 Kaj ili diris al li: Ni nenion havas cxi tie, krom kvin panoj kaj du ficxo. 18 Kaj li diris: Alportu ilin cxi tien al mi. 19 Kaj li ordonis al la homamasoj sidicxi sur la herbo; kaj li prenis la kvin panojn kaj la du ficxojn, kaj suprenrigardinte al la cxielo, li benis kaj dispecigis la panojn, kaj donis al la disciploj, kaj la disciploj al la homamasoj. 20 Kaj cxuij manxis kaj saticxis; kaj oni kolektis da postrestintaj fragmentoj dek du plenajn korbojn.

21 Kaj la manxantoj estis cxirkacx kvin mil viroj, krom virinoj kaj infanoj.

22 Kaj tuj li devigis la disciplojn eniri en la cxipeton kaj iri antacx li al la alia bordo, cxis li forsendos la homamason. 23 Kaj forsendinte la homamason, li supreniris sur la monton sola, por precxi; kaj kiam vespericxis, li estis tie sola. 24 Sed la cxipeto jam estis meze de la maro, turmentata de la ondoj; cxar la vento estis kontrakxa. 25 Kaj en la kvara gardoparto de la nokto li venis al ili, irante sur la maro. 26 Sed la disciploj, vidante lin iranta sur la maro, maltrankvilicxis, dirante: Jen fantomo; kaj ili ekkriis pro timo. 27 Sed tuj Jesuo parolis al ili, dirante: Kuracxu; cxi estas mi; ne timu. 28 Kaj responde al li Petro diris: Sinjoro, se cxi estas vi, ordonu min veni al vi sur la akvo. 29 Kaj li diris: Venu. Kaj Petro, malsuprenirinte el la cxipeto, iris sur la akvo, por veni al Jesuo. 30 Sed vidante la venton, li timis, kaj komencante subakvicxi, li ekkriis, dirante: Sinjoro, savu min. 31 Kaj tuj Jesuo etendis la manon kaj ektenis lin, dirante al li: Ho malgrandfidulo, kial vi dubis? 32 Kaj kiam ili supreniris en la cxipeton, la vento cxesicxis. 33 Kaj tiuj, kiuj estis en la cxipeto, adorklinicxis al li, dirante: Vere vi estas Filo de Dio.

34 Kaj transirinte, ili alvenis teren cxe Genesaret. 35 Kaj kiam la viroj de tiu loko ekkonis lin, ili sendis en la tutan cxirkacxaxon, kaj venigis al li cxiujn malsanulojn; 36 kaj ili petis lin, ke ili nur tucxu la randon de lia mantelo; kaj cxiuj, kiuj tucxis, estis tute resanigitaj.

Cxapitro 15

1 Tiam alvenis al Jesuo el Jerusalemo Fariseoj kaj skribistoj, dirante: 2 Kial viaj disciploj transpacxas la tradicion de la antacxuloj? cxar ili ne lavas siajn manojn, kiam ili manxas panon. 3 Kaj li responde diris al ili: Kial vi ankacx transpacxas la ordonon de Dio per via tradicio? 4 cxar Dio diris: Respektu vian patron kaj vian patrinn; kaj: Kiu malbenas sian patron acx sian patrinn, tiu nepre mortu. 5 Sed vi diras: Se iu diros al sia patro acx al sia patrino: Oferdono estu tio, per kio vi povus profiti de mi, 6 tiu ne devas respekti sian patron acx sian patrinn. Kaj vi vantigis la vorton de Dio per via tradicio. 7 Ho hipokrituloj, bone profetis Jesaja pri vi, dirante:

8cxi tiu popolo honoras Min per siaj lipoj,
Sed ilia koro estas malproksime de Mi.
9Sed vane ili Min adoras,
Instruante kiel doktrinojn ordonojn de homoj.

10 Kaj alvokinte al si la homamason, li diris al ili: Acxskultu kaj komprenu: 11 Ne tio, kio eniras en la bucxon, profanas la homon; sed kio eliras el la bucxo, tio profanas la homon. 12 Tiam veninte, la disciploj diris al li: cxu vi scias, ke la Fariseoj ofendicxis, kiam ili acxdis tiun diron? 13 Sed li responde diris: cxiu kreskacxo, kiun mia cxiela Patro ne plantis, estos elradikigita. 14 Lasu ilin; ili estas blindaj kondukantoj de blinduloj. Kaj se blindulo kondukas blindulon, ambaux falos en fosaxon. 15 Kaj Petro responde diris al li: Klarigu al ni tiun parabolon. 16 Kaj li diris: cxu vi ankacx estas ecx ancoracx sen kompreno? 17 cxu vi ne konscias, ke cxio, eniranta en la bucxon, pasas en la ventron kaj estas elcxiata en apartan lokon? 18 Sed tio, kio eliras el la

buxo, elvenas el la koro, kaj profanas la homon. 19 cxar el la koro eliras malvirtaj pensoj, mortigoj, adultoj, malcxastacxoj, cxteloj, falsatestoj, blasfemoj: 20 jen tio, kio profanas la homon, sed manxi kun manoj nelavitaj ne profanas la homon.

21 Kaj elirinte de tie, Jesuo foriris en la regionojn apud Tiro kaj Cidon. 22 Kaj jen virino Kanaana, veninte el tiuj limlandoj, kriis, dirante: Ho Sinjoro, filo de David, kompatu min; mia filino estas terure turmentata de demono. 23 Sed li ne respondis al cxi ecx unu vorton. Kaj alveninte, liaj disciploj petis lin, dirante: Forsendu cxin, cxar cxi krias post ni. 24 Kaj li responde diris: Mi ne estas sendita, krom al la perditaj cxafoj el la domo de Izrael. 25 Sed cxi venis kaj adorklinicxis al li, dirante: Sinjoro, helpu min. 26 Sed li responde diris: Ne decas preni la panon de la infanoj kaj cxeti cxin al la hundetoj. 27 Sed cxi diris: Jes, Sinjoro; cxar ecx la hundetoj manxas el la panpecetoj, kiuj falas de la tablo de iliaj sinjoroj. 28 Tiam responde Jesuo diris al cxi: Ho virino, granda estas via fido; estu al vi, kiel vi volas. Kaj cxia filino estis sanigita de post tiu horo.

29 Kaj transirinte de tie, Jesuo venis apud la maron de Galileo; kaj suprenirinte sur la monton, li sidicxis tie. 30 Kaj alvenis al li grandaj homamasoj, havante kun si homojn lamajn, blindajn, mutajn, kriplajn, kun multaj aliaj, kaj metis ilin apud liajn piedojn; kaj li sanigis ilin; 31 tiel ke la homamaso miris, vidante mutulojn parolantaj, kriplulojn sanaj, kaj lamulojn piedirantaj, kaj blindulojn vidantaj; kaj ili gloris la Dion de Izrael.

32 Kaj Jesuo, alvokinte al si siajn disciplojn, diris: Mi kortucxicxas pro la homamaso, cxar jam tri tagojn ili restas cxe mi, kaj nenion havas manxi; kaj mi ne volas forsendi ilin fastantaj, por ke ili ne lacicxu sur la vojo. 33 Kaj la disciploj diris al li: De kie ni povas ricevi en la dezerto tiom da panoj, por satigi tiom da homoj? 34 Kaj Jesuo diris al ili: Kiom da panoj vi havas? Kaj ili diris: Sep, kaj kelkajn malgrandajn ficxojn. 35 Kaj li ordonis al la homamaso sidicxi sur la tero; 36 kaj li prenis la sep panojn kaj la ficxojn; kaj doninte dankon, li dispecigis ilin, kaj donis al la disciploj, kaj la disciploj al la homamasoj. 37 Kaj cxiuj manxis kaj saticxis; kaj oni kolektis da postrestintaj fragmentoj sep korbegojn plenajn. 38 Kaj la manxantoj estis kvar mil viroj, krom virinoj kaj infanoj. 39 Kaj forsendinte la homamasojn, li eniris en la cxipeton, kaj venis en la regionojn de Magadan.

Cxapitro 16

1 Kaj alvenis la Fariseoj kaj la Sadukeoj, kaj por provi lin postulis, ke li montru al ili signon el la cxielo. 2 Kaj responde li diris al ili: Kiam vespericxas, vi diras: Estos bona vetero, cxar la cxielo rucxicxas; 3 kaj frumatene: Estos hodiacx malbona vetero, cxar la cxielo rucxicxas kolere. La vizacxon de la cxielo vi povas jucxi, sed la signojn de la tempo vi ne povas. 4 Generacio malbona kaj adulema sercxas signon; kaj signo ne estos donita al cxi, krom la signo de Jona. Kaj lasinte ilin, li foriris.

5 Kaj la disciploj, transirinte al la alia bordo, forgesis preni panojn. 6 Sed Jesuo diris al ili:

Zorgu, kaj gardu vin kontracx la fermentacxo de la Fariseoj kaj Sadukeoj. 7 Kaj ili diskutis inter si, dirante: cxar ni ne prenis panojn. 8 Sed Jesuo, eksciante tion, diris: Kial vi diskutas inter vi, ho malgrandfiduloj, pro tio, ke vi ne prenis panojn? 9 cxu vi ancoracx ne konscias, nek memoras la kvin panojn de la kvin mil, kaj kiom da korboj vi kolektis? 10 Nek la sep panojn de la kvar mil, kaj kiom da korbegoj vi kolektis? 11 Kial vi ne komprenas, ke ne pri panoj mi diris al vi: Gardu vin kontracx la fermentacxo de la Fariseoj kaj Sadukeoj? 12 Tiam ili ekkomprenis, ke li admonis ilin sin gardi ne kontracx la fermentacxo de panoj, sed kontracx la instruado de la Fariseoj kaj Sadukeoj.

13 Kaj Jesuo, veninte en la regionojn de Cezarea Filipi, demandis siajn disciplojn, dirante: Kiu, diras la homoj, ke mi, la Filo de homo, estas? 14 Kaj ili diris: Lacx iuj: Johano, la Baptisto; lacx aliaj: Elija; kaj lacx aliaj: Jeremia, acx unu el la profetoj. 15 Li diris al ili: Sed vi, kiu vi diras, ke mi estas? 16 Kaj responde Simon Petro diris: Vi estas la Kristo, la Filo de la vivanta Dio. 17 Kaj Jesuo responde diris al li: Felicxa vi estas, Simon Bar-Jona; cxar ne karno kaj sango tion malkacxis al vi, sed mia Patro, kiu estas en la cxielo. 18 Kaj mi diras al vi, ke vi estas Petro, kaj sur cxi tiu roko mi konstruos mian eklezion; kaj pordegoj de Hades ne superfortos cxin. 19 Mi donos al vi la cxlosilojn de la regno de la cxielo; kaj kion ajn vi ligos sur la tero, tio estos ligita en la cxielo; kaj kion ajn vi malligos sur la tero, tio estos malligita en la cxielo. 20 Tiam li admonis la disciplojn, ke ili diru al neniu, ke li estas la Kristo.

21 De post tiu tempo Jesuo komencis montri al siaj disciploj, ke li devas iri al Jerusalemo, kaj multe suferi cxe la pliaxuloj kaj cxefpastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj la trian tagon relevicxi. 22 Kaj Petro prenis lin, kaj komencis admoni lin, dirante: Kompaton al vi, Sinjoro! tio ne estu al vi! 23 Sed turninte sin, li diris al Petro: Iru malantacx min, Satano; vi estas faligilo por mi, cxar vi havas pensojn ne lacx Dio, sed lacx homoj. 24 Tiam Jesuo diris al siaj disciploj: Se iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj levu sian krucon, kaj sekvu min; 25 cxar kiu volos savi sian animon, tiu cxin perdos; kaj kiu perdos sian animon pro mi, tiu cxin trovos. 26 cxar kiel profitus homo, se li gajnus la tutan mondon kaj perdus sian animon? Acx kion homo donu intercxancxe por sia animo? 27 cxar la Filo de homo venos en la gloro de sia Patro kun siaj ancxeloj, kaj tiam li redonos al cxiu lacx liaj faroj. 28 Vere mi diras al vi: Inter la cxi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel gustumos morton, antacx ol ili vidos la Filon de homo venantan en sia regno.

Cxapitro 17

1 Kaj post ses tagoj Jesuo prenis kun si Petron, kaj Jakobon, kaj Johanon, lian fraton, kaj kondukis ilin sur altan monton aparte; 2 kaj li estis aliformita antacx ili, kaj lia vizacxo lumis kiel la suno, kaj liaj vestoj faricxis blankaj kiel la lumo. 3 Kaj jen aperis al ili Moseo kaj Elija, parolantaj kun li. 4 Kaj Petro responde diris al Jesuo: Sinjoro, estas bone por ni esti cxi tie. Se vi volas, mi faros cxi tie tri lacxbojn: unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija. 5 Dum li ancoracx parolis, jen luma nubo superombris ilin; kaj jen vocxo el la nubo, dirante: cxi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron; acxskultu lin. 6 Kaj acxdinte tion, la disciploj falis sur sian vizacxon, kaj tre timis. 7 Kaj Jesuo alvenis kaj ektucxis ilin, kaj diris: Levicxu, kaj

ne timu. 8 Kaj levinte siajn okulojn, ili vidis neniun krom Jesuo sola.

9 Kaj dum ili malsupreniris de la monto, Jesuo ordonis al ili, dirante: Rakontu al neniu la vizion, cxis la Filo de homo relevicxos el la mortintoj. 10 Kaj liaj disciploj demandis lin, dirante: Kial do diras la skribistoj, ke Elija devas veni antacxe? 11 Kaj li responde diris: Vere Elija venas antacxe, kaj restarigos cxion; 12 sed mi diras al vi, ke Elija jam venis, kaj oni ne konis lin, sed faris al li cxion, kion ili volis. Tiel ankacx la Filo de homo estas suferonta sub ili. 13 Tiam la disciploj komprenis, ke li parolis al ili pri Johano, la Baptisto.

14 Kaj kiam li venis al la homamaso, venis al li viro, genuante antacx li, kaj dirante: 15 Sinjoro, kompatu mian filon, cxar li frenezas kaj forte suferas; cxar ofte li falas en la fajron kaj ofte en la akvon. 16 Kaj mi venigis lin al viaj disciploj, kaj ili ne povis lin sanigi. 17 Kaj Jesuo responde diris: Ho senfida kaj perversa generacio, cxis kiam mi estos kun vi? cxis kiam mi toleros vin? venigu lin al mi cxi tien. 18 Kaj Jesuo severe admonis lin; kaj la demono eliris el li, kaj la knabo resanicxis en tiu sama horo. 19 Tiam la disciploj, veninte al Jesuo aparte, diris: Pro kio ni ne povis elpeli cxin? 20 Kaj li respondis al ili: Pro la malgrandeco de via fido; cxar vere mi diras al vi: Se vi havas fidon, kiel semero de sinapo, vi diros al cxi tiu monto: Translokicxu tien de cxi tie, kaj cxi translokicxos; kaj nenio estos neebla por vi. 21 Sed cxi tiu speco ne eliras, krom per precxado kaj fastado.

22 Kaj kiam ili kolekticxis en Galileo, Jesuo diris al ili: La Filo de homo estos transdonita en la manojn de homoj; 23 kaj ili mortigos lin, kaj la trian tagon li levicxos. Kaj ili tre malcxojis.

24 Kaj kiam ili venis en Kapernaumon, venis al Petro la ricevistoj de la du dracxmoj, kaj diris: cxu via majstro pagas la du dracxmojn? 25 Li respondis: Jes. Kaj kiam li venis en la domon, Jesuo unue parolis al li, dirante: Kiel cxajnas al vi, Simon? de kiuj prenas la rexo de la tero imposton acx tributon? de siaj filoj acx de la fremduloj? 26 Kaj kiam li diris: De la fremduloj; Jesuo diris: Sekve la filoj estas liberaj. 27 Sed, por ke ni ne ofendu ilin, iru al la maro kaj cxetu hoketon, kaj prenu la ficxon unue venintan, kaj malferminte cxian bucxon, vi trovos stateron. Prenu cxin, kaj donu al ili por mi kaj vi.

Cxapitro 18

1 En tiu horo la disciploj venis al Jesuo, dirante: Kiu do estas la plej granda en la regno de la cxielo? 2 Kaj alvokinte al si infanon, li starigis cxin meze de ili, 3 kaj diris: Vere mi diras al vi: Se vi ne turnicxos kaj ne faricxos kiel infanoj, vi neniel eniros en la regnon de la cxielo. 4 Kiu do humiligos sin, kiel cxi tiu infano, tiu estas la plej granda en la regno de la cxielo. 5 Kaj kiu akceptos unu tian infanon en mia nomo, tiu akceptas min; 6 sed kiu igos fali unu el cxi tiuj malgranduloj, kiuj kredas al mi, estus pli bone por tiu, se granda muelcxtono estus pendigita cxirkacx lia kolo, kaj se li estus subakvigita en la profundon de la maro. 7 Ve al la mondo pro faliloj! cxar estas necese, ke venu faliloj, sed ve al tiu homo, per kiu la falilo venas! 8 Kaj se via mano acx via piedo faligas vin, detrancxu cxin kaj forcxetu cxin de vi: estas bone por vi eniri en

vivon kripla acx lama prefere ol, havante du manojn acx du piedojn, esti encxetita en la eternan fajron. 9 Kaj se via okulo faligas vin, elcxiru cxin kaj forcxetu cxin de vi; estas bone por vi eniri en vivon unuokula prefere ol, havante du okulojn, esti encxetita en Gehenan de fajro. 10 Gardu vin, ke vi ne malestimu unu el tiuj malgranduloj; cxar mi diras al vi, ke iliaj ancxeloj en la cxielo cxiam rigardas la vizacxon de mia Patro, kiu estas en la cxielo. 11 cxar la Filo de homo venis, por savi tion, kio estis perdita. 12 Kiel vi pensas? Se viro havas cent cxafojn, kaj unu el ili erarvegis, cxu li ne lasas la naxdek nax, kaj iras al la montoj, kaj sercxas tiun, kiu erarvegis? 13 Kaj se okazas, ke li trovas cxin, vere mi diras al vi, li plimulte cxojas pri cxi, ol pri la naxdek nax, kiuj ne erarvegis. 14 Tiel same ne estas la volo de via Patro, kiu estas en la cxielo, ke unu el cxi tiuj malgranduloj pereu.

15 Kaj se via frato pekis kontracx vi, iru kaj montru al li la kulpon inter vi kaj li sola. Se li acxskultos vin, vi gajnos vian fraton. 16 Sed se li ne acxskultos, prenu ankacx unu acx du kun vi, por ke per la bucxo de du acx tri atestantoj cxiu vorto estu konfirmita. 17 Kaj se li rifuzos acxskulti ilin, diru la aferon al la eklezio; kaj se li ankacx rifuzos acxskulti la eklezion, li estu por vi kiel fremdulo kaj impostisto. 18 Vere mi diras al vi, ke cxio, kion vi ligos sur la tero, estos ligita en la cxielo; kaj cxio, kion vi malligos sur la tero, estos malligita en la cxielo. 19 Cetere mi diras al vi, ke se du el vi konsentos sur la tero pri ia pripetota afero, cxi estos farita al ili de mia Patro, kiu estas en la cxielo. 20 cxar kie du acx tri kunvenas en mia nomo, tie mi estas meze de ili.

21 Tiam Petro venis kaj diris al li: Sinjoro, kiomfoje povu peki mia frato kontracx mi, kaj mi pardonu lin? cxis sep fojoj? 22 Jesuo diris al li: Mi ne diras al vi: cxis sep fojoj; sed: cxis sepdekoble sep fojoj. 23 Tial la regno de la cxielo similas al recxo, kiu volis fari kalkulon kun siaj servistoj. 24 Kaj kiam li komencis la kunkalkuladon, oni alkondukis al li unu, kiu estis cxuldanto por dek mil talantoj. 25 Sed cxar li ne havis, per kio pagi, lia sinjoro ordonis, ke estu venditaj li kaj lia edzino kaj liaj infanoj, kaj cxio, kion li posedis, kaj ke estu pago. 26 Tiam la servisto, falinte, klinicxis antacx li, dirante: Sinjoro, paciencu pri mi, kaj mi pagos al vi cxion. 27 Kaj la sinjoro de tiu servisto, kortucxite, liberigis lin kaj pardonis al li la cxuldon. 28 Sed elirinte, tiu servisto trovis kunserviston, kiu cxuldis al li cent denarojn; kaj li kaptis kaj eksufokis lin, dirante: Pagu tion, kion vi cxuldas. 29 Kaj falinte antacx li, la kunservisto petegis lin, dirante: Paciencu pri mi, kaj mi pagos al vi. 30 Sed li ne volis; sed foriris kaj cxetis lin en malliberejon, cxis li pagos tion, kio estas cxuldata. 31 Tiam liaj kunservistoj, vidinte tion, kio okazis, tre cxagrenicxis; kaj veninte, rakontis al sia sinjoro cxion, kio okazis. 32 Tiam lia sinjoro, alvokinte lin, diris: Vi malbona servisto, mi pardonis al vi tiun tutan cxuldon, cxar vi petegis min; 33 cxu vi ankacx ne devis kompati vian kunserviston, kiel mi kompatis vin? 34 Kaj lia sinjoro koleris, kaj transdonis lin al la turmentistoj, cxis li pagos cxion al li cxuldatan. 35 Tiel same mia cxiela Patro faros al vi, se vi ne pardonas el viaj koroj, cxiu al sia frato.

Cxapitro 19

1 Kaj kiam Jesuo finis cxi tiujn parolojn, li foriris el Galileo, kaj venis en la limojn de Judujo trans Jordan; 2 kaj grandaj homamasoj lin sekvis, kaj li sanigis ilin tie.

3 Kaj venis al li Fariseoj, provante lin, kaj dirante: cxu estas permesate forsendi sian edzinon pro cxia kacxzo? 4 Kaj responde li diris: cxu vi ne legis, ke en la komenco la Kreinto faris ilin vira kaj virina, 5 kaj diris: Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrinon, kaj alicxos al sia edzino; kaj ili estos unu karno? 6 Sekve ili jam estas ne du, sed unu karno. Kion do Dio kunigis, tion homo ne disigu. 7 Ili diris al li: Kial do Moseo ordonis doni eksedzigan leteron, kaj forsendi cxin? 8 Li diris al ili: Moseo, pro la malmoleco de via koro, permesis al vi forsendi viajn edzinojn; sed ne estis tiel de la komenco. 9 Sed mi diras al vi: Kiu forsendos sian edzinon krom pro malcxasteco, kaj edzicxos kun alia, tiu adultas; kaj kiu edzicxas kun la forsenditino, tiu adultas. 10 La disciploj diris al li: Se tia estas la rilato de viro al virino, ne estas oportune edzicxi. 11 Sed li diris al ili: Ne cxuiuj homoj akceptas cxi tiun diron, sed nur tiuj, al kiuj tio estas donita. 12 cxar estas ecxnukoj, kiuj estas naskitaj tiaj el la patrina ventro; kaj estas ecxnukoj, kiuj estis ecxnukigitaj de homoj; kaj estas ecxnukoj, kiuj ecxnukigis sin pro la regno de la cxielo. Kiu povas tion akcepti, tiu akceptu.

13 Tiam oni venigis al li infanojn, por ke li metu la manojn sur ilin kaj precxu; kaj la disciploj admonis ilin. 14 Sed Jesuo diris: Lasu la infanojn, kaj ne malhelpu ilin, veni al mi; cxar el tiaj estas la regno de la cxielo. 15 Kaj metinte la manojn sur ilin, li foriris de tie.

16 Kaj jen unu viro, veninte al li, diris: Majstro, kian bonon mi faru, por ke mi ricevu eternan vivon? 17 Li diris al li: Kial vi min demandas pri bono? Ekzistas Unu, kiu estas bona; sed se vi deziras eniri en la vivon, observu la ordonojn. 18 Li diris al li: Kiujn? Kaj Jesuo diris: Ne mortigu; Ne adultu; Ne extelu; Ne parolu malveran ateston; 19 Respektu vian patron kaj vian patrinon; kaj: Amu vian proksimulon kiel vin mem. 20 La junulo diris al li: cxion tion mi observis; kio ankoraux mankas al mi? 21 Jesuo diris al li: Se vi deziras esti perfekta, iru, vendu viajn posedacxojn, kaj donu al malricxuloj, kaj vi havos trezoron en la cxielo; kaj venu, sekvu min. 22 Sed acxdinte tiun diron, la junulo foriris malcxoja, cxar li havis multajn posedacxojn.

23 Kaj Jesuo diris al siaj disciploj: Vere mi diras al vi: Malfacile ricxulo eniros en la regnon de la cxielo. 24 Kaj cetere mi diras al vi: Estas pli facile por kamelo iri tra trueto de kudrilo, ol por ricxulo eniri en la regnon de Dio. 25 Kiam la disciploj tion acxdis, ili forte miregis, dirante: Kiu do povas esti savita? 26 Kaj Jesuo, rigardante ilin, diris al ili: cxe homoj tio estas neebla, sed cxe Dio cxio estas ebla. 27 Tiam Petro responde diris al li: Jen ni cxion forlasis, kaj vin sekvis; kion do ni havos? 28 Jesuo diris al ili: Vere mi diras al vi, ke vi, kiuj min sekvis, en la renaskado, kiam la Filo de homo sidos sur la trono de sia gloro, vi ankacx sidos sur dek du tronoj, juxtante la dek du tribojn de Izrael. 29 Kaj cxiu, kiu forlasis domojn acx fratojn acx fratinojn acx patron acx patrinon acx infanojn acx kampojn pro mia nomo, ricevos multoble kaj heredos eternan vivon. 30 Sed multaj unuaj estos lastaj, kaj lastaj estos unuaj.

Cxapitro 20

1 cxar la regno de la cxielo similas al domomastro, kiu eliris frumatene, por dungi laboristojn por sia vinbercxardeno. 2 Kaj kontraktinte kun la laboristoj po unu denaro por la tago, li ilin sendis en sian vinberejon. 3 Kaj elirinte cxirkacx la tria horo, li vidis aliajn starantajn senokupe sur la placo; 4 kaj li diris al ili: Vi ankacx iru en la vinberejon, kaj kiom estas justa, tiom mi donos al

vi. Kaj ili iris. 5 Denove elirinte cxirkacx la sesa horo kaj la nacxa, li agis simile. 6 Kaj elirinte cxirkacx la dek-unua horo, li trovis aliajn starantajn; kaj li diris al ili: Kial vi staras cxi tie senokupe la tutan tagon? 7 Ili diris al li: cxar neniu nin dungis. Li diris al ili: Vi ankacx iru en la vinberejon. 8 Kaj kiam vespericxis, la sinjoro de la vinberejo diris al sia administranto: Alvoku la laboristojn, kaj donu al ili la salajron, komencante de la lastaj cxis la unuaj. 9 Kaj venis tiuj, kiuj estis dungitaj cxirkacx la dek-unua horo, kaj ili ricevis po unu denaro. 10 Kaj kiam la unuaj venis, ili supozis, ke ili ricevos pli; kaj ili ankacx ricevis po unu denaro. 11 Kaj tion ricevinte, ili murmuris kontrakx la domomastro, 12 dirante: Tiuj lastaj laboris nur unu horon, kaj vi faris ilin egalaj kun ni, kiuj elportis la cxarcxon de la tago kaj la varmegon. 13 Sed li responde diris al unu el ili: Amiko, mi ne faras al vi maljustacxon; cxu vi ne kontraktis kun mi por unu denaro? 14 Prenu do la vian kaj foriru; mi volas doni al cxi tiu lasta tiel same, kiel al vi. 15 cxu ne estas permesate al mi, fari kun la mia tion, kion mi volas? acx cxu via okulo estas malbona tial, ke mi estas bona? 16 Tiel la lastaj estos unuaj, kaj la unuaj estos lastaj.

17 Kaj suprenirante al Jerusalemon, Jesuo prenis la dek du disciplojn aparte, kaj sur la vojo li diris al ili: 18 Jen ni supreniras al Jerusalemon; kaj la Filo de homo estos transdonita al la cxefpastroj kaj skribistoj; kaj ili kondamnos lin al morto, 19 kaj transdonos lin al la nacianoj, por moki kaj skurcxu kaj krucumi; kaj la trian tagon li relevicxos.

20 Tiam venis al li la patrino de la filoj de Zebedeo, kun siaj filoj, adorklinicxante kaj farante al li peton. 21 Li diris al cxi: Kion vi volas? cxi diris al li: Ordonu, ke cxi tiuj miaj du filoj povu sidi, unu dekstre de vi kaj la dua maldekstre, en via regno. 22 Sed Jesuo responde diris: Vi ne scias, kion vi petas. cxu vi povas trinki la kalikon, kiun mi trinkos? Ili diris al li: Ni povas. 23 Li diris al ili: Mian kalikon vi ja trinkos; sed sidi dekstre de mi kaj maldekstre, tion doni ne apartenas al mi, sed cxi estas por tiuj, por kiuj cxi estas preparita de mia Patro. 24 Kaj acxdinte, la dek indignis kontrakx la du fratojn. 25 Sed Jesuo, alvokinte ilin al si, diris: Vi scias, ke la regantoj de la nacioj kondutas kiel sinjoroj super ili, kaj iliaj granduloj ekzercas acxtoritaton super ili. 26 Ne tiel estos inter vi; sed kiu volas esti granda inter vi, tiu estu via servanto; 27 kaj kiu volas esti la unua inter vi, tiu estu via servisto; 28 same kiel la Filo de homo venis, ne por esti servata, sed por servi, kaj por doni sian vivon kiel elacxeton por multaj.

29 Kaj kiam ili eliris el Jericxo, granda homamaso lin sekvis. 30 Kaj jen du blinduloj, sidantaj apud la vojo, acxdinte, ke Jesuo preterpasas, ekkriis, dirante: Sinjoro, kompatu nin, ho filo de David. 31 Kaj la homamaso admonis ilin, ke ili silentu, sed ili plimulte kriis, dirante: Sinjoro, kompatu nin, ho filo de David. 32 Kaj Jesuo, haltinte, alvokis ilin, kaj diris: Kion vi volas, ke mi faru al vi? 33 Ili diris al li: Sinjoro, ke niaj okuloj estu malfermitaj. 34 Kaj Jesuo, kortucxite, tucxis iliajn okulojn; kaj tuj ili ricevis vidpovon, kaj sekvis lin.

Cxapitro 21

1 Kaj kiam ili alproksimicxis al Jerusalemon, kaj venis al Betfage, al la monto Olivarba, tiam Jesuo sendis du disciplojn, 2 dirante al ili: Iru en la vilacxon, kiu estas kontrakx vi, kaj vi tuj trovos azeninon ligitan, kaj azenidon kun cxi. Ilin malligu kaj alkonduku al mi. 3 Kaj se iu diros ion al vi, respondu: La Sinjoro bezonas ilin; kaj tuj li sendos ilin. 4 Kaj cxi tio okazis, por ke plenumicxu tio, kio estis dirita per la profeto, nome:

5Diru al la filino de Cion:
Jen via Recxo iras al vi,
Humila kaj rajdanta sur azeno,
Kaj azenido, filo de cxarxobesto.

6 Kaj la disciploj iris, kaj faris, kiel Jesuo ordonis al ili, 7 kaj alkondukis la azeninon kaj la azenidon, kaj surmetis sur ilin siajn vestojn; kaj li sidis sur tion. 8 Kaj la pli granda parto de la homamaso sternis siajn vestojn sur la vojo; kaj aliaj detrancxis branxojn de la arboj, kaj dismetis ilin sur la vojon. 9 Kaj la homamaso, kiu iris antacx li, kaj kiu sekvis lin, kriis, dirante: Hosana al la Filo de David! Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo; Hosana en la supera alto! 10 Kaj li eniris en Jerusalemon, kaj la tuta urbo malkvieticxis, dirante: Kiu estas cxi tiu? 11 Kaj la homamasoj diris: cxi tiu estas la profeto, Jesuo el Nazaret en Galileo.

12 Kaj Jesuo eniris en la templon de Dio, kaj elpelis cxiujn vendantojn kaj acxetantojn en la templo, kaj renversis la tablojn de la moncxancxistoj, kaj la secxojn de la vendantoj de kolomboj; 13 kaj li diris al ili: Estas skribite: Mia domo estas nomata domo de precxo; sed vi faris cxin kavernon de rabistoj. 14 Kaj blinduloj kaj lamuloj venis al li en la templo, kaj li sanigis ilin. 15 Sed la cxefpastroj kaj skribistoj, vidinte la mirindacxojn, kiujn li faris, kaj la knabojn kriantajn en la templo, kaj dirantajn: Hosana al la Filo de David, indignis, 16 kaj diris al li: cxu vi acxdas, kion cxi tiuj diras? Kaj Jesuo diris al ili: Jes; cxu vi neniam legis: El la bucxo de junaj infanoj kaj sucxinfanoj Vi perfektigis lacxdon? 17 Kaj lasinte ilin, li eliris el la urbo al Betania, kaj tie loxis.

18 Kaj matene, dum li revenis al la urbo, li malsatis. 19 Kaj vidante figarbon apud la vojo, li iris al cxi, kaj trovis sur cxi nenion krom folioj; kaj li diris al cxi: Ne plu estu frukto sur vi por eterne. Kaj tuj la figarbo forvelkis. 20 Kaj kiam la disciploj vidis, ili miris, dirante: Kiel rapide la figarbo forvelkis! 21 Kaj Jesuo responde diris al ili: Vere mi diras al vi: Se vi havos fidon kaj ne dubos, vi ne nur faros la aferon de la figarbo, sed ecx se vi diros al cxi tiu monto: Estu formovita kaj cxetita en la maron; tio plenumicxos. 22 Kaj cxion, kion vi petos per precxado, kredante, vi ricevos.

23 Kaj kiam li jam venis en la templon, la cxefpastroj kaj la pliacxuloj de la popolo venis al li, dum li instruis, kaj ili diris: Lacx kia acxtoritato vi faras cxi tion? kaj kiu donis al vi tian acxtoritaton? 24 Kaj Jesuo responde diris al ili: Mi ankacx faros al vi unu demandon; kaj se vi tion diros al mi, mi ankacx diros al vi, lacx kia acxtoritato mi faras cxi tion. 25 La baptado de Johano, de kie cxi estis? El la cxielo, acx el homoj? Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la cxielo, li diros al ni: Kial do vi ne kredis al li? 26 Sed se ni diros: El homoj, ni timas la popolon, cxar cxuij opinias Johanon profeto. 27 Kaj ili responde diris al Jesuo: Ni ne scias. Li ankacx diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, lacx kia acxtoritato mi faras cxi tion. 28 Kiel cxajnas al vi? Unu viro havis du filojn; kaj li venis al la unua, kaj diris: Filo, iru hodiax kaj laboru en la vinbercxardeno. 29 Kaj li respondis kaj diris: Mi ne volas; sed poste li pentis kaj iris. 30 Kaj li venis al la dua, kaj diris tion saman. Kaj li responde diris: Mi iros, sinjoro; kaj ne iris. 31 Kiu el la du plenumis la volon de la patro? Ili diris: La unua. Jesuo diris al ili: Vere mi diras al vi, ke la impostistoj kaj malcxastistinoj iras antacx vi en la regnon de Dio. 32 cxar Johano venis al vi en vojo de justeco, kaj vi ne kredis al li; sed la impostistoj kaj malcxastistinoj kredis al li. Kaj vi,

kiam vi vidis, ecx ne pentis poste, por kredi al li.

33 Acxskultu alian parabolon: Estis viro dommastro, kiu plantis vinbercxardenon, kaj cxirkacxmetis plektobarilon, kaj fosis en cxi vinpremejon, kaj konstruis turon, kaj luigis cxin al kultivistoj, kaj forvojacxis. 34 Kaj kiam alproksimicxis la sezono de fruktoj, li sendis siajn sklavojn al la kultivistoj, por ricevi siajn fruktojn. 35 Kaj la kultivistoj, kaptinte liajn sklavojn, skurcxis unu, kaj mortigis alian, kaj cxtonbatis alian. 36 Li sendis ancoracx aliajn sklavojn, pli multajn ol la unuaj; kaj ili faris al ili tiel same. 37 Sed poste li sendis al ili sian filon, dirante: Ili respektos mian filon. 38 Sed la kultivistoj, vidante la filon, diris inter si: cxi tiu estas la heredonto; venu, ni lin mortigu, kaj prenu lian heredacxon. 39 Kaj ili kaptis lin, elcxetis lin el la vinberejo, kaj mortigis lin. 40 Kiam do venos la sinjoro de la vinberejo, kion li faros al tiuj kultivistoj? 41 Ili diris al li: Tiujn malbonulojn li mizere pereigos, kaj li luigos la vinberejon al aliaj kultivistoj, kiuj donos al li la fruktojn en iliaj sezonoj. 42 Jesuo diris al ili: cxu vi neniam legis en la Skriboj:

cxtono, kiun malcxatis la konstruantoj,
Faricxis cxtono bazangula:
De la Eternulo cxi tio faricxis,
Kaj cxi estas miraklo en niaj okuloj?

43 Tial mi diras al vi: La regno de Dio estos prenita for de vi, kaj estos donita al nacio, kiu liveros cxiajn fruktojn. 44 Kaj kiu falas sur tiun cxtonon, tiu rompichos; sed sur kiun cxi falos, cxi tiun polvigos. 45 Kaj la cxefpastroj kaj la Fariseoj, acxdinte liajn parabolojn, komprenis, ke li parolas pri ili. 46 Kaj celante kapti lin, ili timis la popolon, cxar oni opiniis lin profeto.

Cxapitro 22

1 Kaj respondante, Jesuo denove parolis al ili parabole, dirante: 2 La regno de la cxielo similas al unu rexo, kiu faris edzicxan feston por sia filo, 3 kaj sendis siajn sklavojn, por voki la invititojn al la edzicxa festo; kaj ili ne volis veni. 4 Poste li sendis aliajn sklavojn, dirante: Diru al la invititoj: Jen mi preparis la mancxon; miaj bovoj kaj miaj grasigitaj brutoj estas bucxitaj, kaj cxio estas preta; venu al la edzicxa festo. 5 Sed ili malatentis, kaj foriris, unu al sia bieno, alia al sia komercado; 6 kaj la ceteraj, kaptinte liajn sklavojn, perfortis kaj mortigis ilin. 7 Kaj la rexo koleris; kaj sendinte siajn armeojn, li pereigis tiujn mortigintojn kaj bruligis ilian urbon. 8 Tiam li diris al siaj sklavoj: La edzicxa festo estas preta, sed la invititoj ne estis indaj. 9 Iru do al la disirejoj de la vojoj, kaj cxiujn, kiujn vi trovos, invitu al la edzicxa festo. 10 Kaj tiuj sklavoj, elirinte sur la vojojn, kunvenigis cxiujn, kiujn ili trovis, malbonajn kaj bonajn; kaj la edzicxa festo plenicxis de gastoj. 11 Sed la rexo, enveninte por rigardi la gastojn, tie vidis viron, kiu ne havis sur si edzicxofestan veston; 12 kaj li diris al li: Amiko, kiel vi envenis cxi tien, ne havante edzicxofestan veston? Kaj li silentadis. 13 Tiam la rexo diris al siaj servantoj: Ligu lin mane kaj piede, kaj elcxetu lin en la eksteran mallumon; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj. 14 cxar multaj estas vokitaj, sed malmultaj estas elektitaj.

15 Tiam iris la Fariseoj, kaj konsilicxis, kiel ili povos impliki lin per interparolado. 16 Kaj ili sendis al li siajn disciplojn kun la Herodanoj, por diri: Majstro, ni scias, ke vi estas verama, kaj instruas lacx vero la vojon de Dio, kaj ne zorgas pri iu ajn; cxar vi ne favoras la personon de

homoj. 17 Diru do al ni, kiel cxajnas al vi? cxu konvenas doni tributon al Cezaro, acx ne? 18 Sed Jesuo, sciante ilian ruzecon, diris: Kial vi min provas, hipokrituloj? 19 Montru al mi la tributan moneron. Kaj ili alportis al li denaron. 20 Kaj li diris al ili: Kies estas cxi tiu bildo kaj la surskribacxo? 21 Ili diris al li: De Cezaro. Tiam li diris al ili: Redonu do al Cezaro la propracxon de Cezaro, kaj al Dio la propracxon de Dio. 22 Kaj acxdinte, ili miris, kaj lin lasis kaj foriris.

23 En tiu sama tago alvenis al li Sadukeoj, kiuj diras, ke ne estas relevicxo; kaj ili demandis lin, dirante: 24 Majstro, Moseo diris: Se iu mortas, ne havante infanojn, lia frato edzicxu kun lia edzino kaj naskigu idaron al sia frato. 25 Estis cxe ni sep fratoj; kaj la unua edzicxis kaj mortis, kaj ne havante idaron, lasis sian edzinon al sia frato; 26 tiel same ankacx la dua, kaj la tria, cxis la sepa. 27 Kaj post cxiuj la virino mortis. 28 En la relevicxo do, por kiu el la sep cxi estos edzino? cxar cxiuj cxin havis. 29 Sed Jesuo responde diris: Vi eraras, ne sciante la Skribojn, nek la potencon de Dio. 30 cxar en la relevicxo oni nek edzicxas nek edzinicxas, sed estas kiel ancxeloj en la cxielo. 31 Sed pri la relevicxo el la mortintoj, cxu vi ne legis tion, kio estis dirita al vi de Dio, nome: 32 Mi estas la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob? Dio estas Dio ne de la mortintoj, sed de la vivantoj. 33 Kaj kiam la homamaso tion acxdis, ili miregis pro lia instruado.

34 Sed la Fariseoj, acxdinte, ke li silentigis la Sadukeojn, kune kolekticxis. 35 Kaj unu el ili, lecxisto, demandis lin, provante lin: 36 Majstro, kiu estas la granda ordono en la lecxo? 37 Kaj li diris al li: Amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta menso. 38 cxi tiu estas la granda kaj la unua ordono. 39 Kaj dua estas simila al cxi: Amu vian proksimulon kiel vin mem. 40 De cxi tiuj du ordonoj dependas la tuta lecxo kaj la profetoj.

41 Kaj kiam la Fariseoj jam kunvenis, Jesuo ilin demandis, 42 dirante: Kion vi pensas pri la Kristo? kies filo li estas? Ili diris al li: De David. 43 Li diris al ili: Kial do David, en la Spirito, lin nomas Sinjoro, dirante:

44La Eternulo diris al mia Sinjoro:
Sidu dekstre de Mi,
cxis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj?

45 Se do David nomas lin Sinjoro, kiel li estas lia filo? 46 Kaj neniu povis respondi unu vorton al li, nek iu post tiu tago plu kuracxis fari al li demandon.

Cxapitro 23

1 Tiam parolis Jesuo al la homamasoj kaj al siaj disciploj, dirante: 2 La skribistoj kaj la Fariseoj sidas sur la secxo de Moseo: 3 cxion do, kion ili ordonas al vi, faru kaj observu; sed ne agu lacx iliaj faroj, cxar ili ordonas, sed ne faras. 4 Ili ligas pezajn cxarcxojn malfacile porteblajn, kaj metas ilin sur la cxultrojn de homoj; sed ili mem ne volas movi ilin per sia fingro. 5 Sed cxiujn siajn agojn ili faras, por esti rigardataj de homoj; cxar ili larcxigas siajn filakteriojn kaj grandigas la francxojn de siaj vestoj, 6 kaj amas la cxeflokojn cxe festenoj, kaj la cxefsecxojn en la sinagogoj, 7 kaj salutojn sur la placoj, kaj esti nomataj de homoj Rabeno. 8 Sed vi ne estu

nomataj Rabeno; cxar unu estas via instruanto, kaj vi cxiuj estas fratoj. 9 Kaj nomu neniun sur la tero via patro; cxar Unu, kiu estas en la cxielo, estas via Patro. 10 Kaj ne estu nomataj edukantoj; cxar unu, la Kristo, estas via edukanto. 11 Sed la pli granda el vi estos via servanto. 12 Kaj kiu sin plialtigos, tiu estos humiligita; kaj kiu sin humiligos, tiu estos plialtigita.

13 Sed ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi cxlosas la regnon de la cxielo kontrakx la homoj; cxar vi mem ne eniras, nek lasas al la enirantoj eniri. 14 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi formancxas domojn de vidvinoj, kaj por preteksto vi longe precxas; tial vi ricevos pli severan kondamnon.

15 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi cxirkacxiras maron kaj teron, por varbi unu prozeliton; kaj kiam li tia faricxis, vi lin faras filo de Gehena, duoble kiom vi mem.

16 Ve al vi, blindaj gvidantoj! kiuj diras: Se iu cxuras per la sanktejo, tio estas nenio; sed kiu cxuras per la oro de la sanktejo, tiu estas cxuldanto. 17 Vi malsacxaj kaj blindaj! cxar kio estas pli granda, la oro, acx la sanktejo, kiu sanktigas la oron? 18 Kaj: Se iu cxuras per la altaro, tio estas nenio; sed kiu cxuras per la ofero, kucxanta sur cxi, tiu estas cxuldanto. 19 Vi blinduloj! cxar kio estas pli granda, la ofero, acx la altaro, kiu sanktigas la oferon? 20 Tiu do, kiu cxuras per la altaro, cxuras per cxi, kaj per cxio, kucxanta sur cxi. 21 Kaj tiu, kiu cxuras per la sanktejo, cxuras per cxi, kaj per Tiu, kiu loxas en cxi. 22 Kaj tiu, kiu cxuras per la cxielo, cxuras per la trono de Dio, kaj per Tiu, kiu sidas sur cxi.

23 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi pagas dekonacxojn de mento kaj de anizo kaj de kumino, kaj forlasis la pli gravajn aferojn de la lecxo: jucxon kaj kompaton kaj fidon. Sed cxi tiujn vi devus fari, kaj la aliajn ne preterlasi. 24 Vi blindaj gvidantoj! kiuj elkribras la kulon kaj glutas la kamelon.

25 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi purigas la eksteron de la kaliko kaj de la plado; sed interne ili estas plenaj de rabado kaj malmodereco. 26 Vi blinda Fariseo! purigu unue la internon de la kaliko kaj de la plado, por ke ilia ekstero ankacx faricxu pura.

27 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi similas al tomboj blankigitaj, kiuj ekstere cxajnas belaj, sed interne estas plenaj de ostoj de mortintoj kaj de cxia malpureco. 28 Tiel ankacx vi ekstere cxajnas justaj antacx homoj, sed interne vi estas plenaj de hipokriteco kaj maljusteco.

29 Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! cxar vi konstruas la tombojn de la profetoj kaj ornamas la monumentojn de la justuloj, kaj diras: 30 Se ni vivus en la tagoj de niaj patroj, ni ne partoprenus kun ili en la sango de la profetoj. 31 Tial vi atestas pri vi mem, ke vi estas filoj de tiuj, kiuj mortigis la profetojn. 32 Vi do plenigu la mezuron de viaj patroj. 33 Serpentoj, vipuridoj! kiel vi povos eviti la jucxon de Gehena? 34 Jen do mi sendas al vi profetojn kaj sacxulojn kaj skribistojn; iujn el ili vi mortigos kaj krucumos, kaj aliajn el ili vi skurcxos en viaj sinagogoj kaj persekutos de urbo al urbo; 35 por ke venu sur vin la tuta justa sango elvercxita sur la teron, de la sango de la justulo Habel cxis la sango de Zecxarja, filo de Berecxja, kiun vi mortigis inter la sanktejo kaj la altaro. 36 Vere mi diras al vi: cxio tio venos sur cxi tiun generacion.

37 Ho Jerusalem, Jerusalem, kiu mortigas la profetojn, kaj pricxetas per cxtonoj tiujn, kiuj estas senditaj al cxi! kiom ofte mi volis kolekti viajn infanojn, kiel kokino kolektas sian idaron sub la flugilojn, kaj vi ne volis. 38 Jen via domo estas lasita al vi dezerta. 39 cxar mi diras al vi: De nun vi ne vidos min, cxis vi diros: Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo.

Cxapitro 24

1 Kaj Jesuo, elirinte, ekforiris de la templo; kaj liaj disciploj venis al li, por montri al li la konstruacxojn de la templo. 2 Sed li responde diris al ili: cxu vi ne vidas cxion tion? vere mi diras al vi: Ne estos lasita cxi tie cxtono sur cxtono, kiu ne estos decxetita.

3 Kaj dum ili sidis sur la monto Olivarba, la disciploj venis aparte al li, dirante: Diru al ni, kiam tio estos? Kaj kio estos la signo de via alesto kaj de la maturicxo de la mondacxo? 4 Kaj Jesuo, respondante, diris al ili: Gardu vin, ke neniu vin forlogu. 5 cxar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas la Kristo; kaj ili forlogos multajn. 6 Kaj vi acxdos pri militoj kaj famoj de militoj. Zorgu, ke vi ne maltrankvilicxu; cxar tio devas okazi; sed ancoracx ne estas la fino. 7 cxar levicxos nacio kontracx nacion, kaj regno kontracx regnon; kaj estos malsatoj kaj tertremoj en diversaj lokoj. 8 Sed cxio tio estas komenco de suferoj. 9 Tiam oni transdonos vin al afliktado, kaj mortigos vin; kaj vi estos malamataj de cxiuj nacioj pro mia nomo. 10 Tiam multaj ofendicxos, kaj perfidos unu la alian, kaj malamos unu la alian. 11 Kaj multaj falsaj profetoj levicxos, kaj forlogos multajn. 12 Kaj pro la multobligo de maljusteco, la amo de la plimulto malvarmicxos. 13 Sed kiu persistos cxis la fino, tiu estos savita. 14 Kaj cxi tiu evangelio de la regno estos predikita tra la tuta mondo, kiel atesto al cxiuj nacioj; kaj tiam venos la fino.

15 Kiam do vi vidos la abomenindacxon de dezerteco, pri kiu estas dirite de la profeto Daniel, starantan sur la sankta loko (la leganto komprenu), 16 tiam tiuj, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj; 17 kiu estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru, por preni ion el sia domo; 18 kaj kiu estas sur la kampo, tiu ne revenu, por preni sian mantelon. 19 Sed ve al la gravedulinoj kaj al la suxigantinoj en tiuj tagoj! 20 Kaj precxu, ke via forkurado ne estu en vintro nek en sabato; 21 cxar tiam estos granda aflikto tia, kia ne estis de la komenco de la mondo cxis nun, nek iam estos. 22 Kaj se tiuj tagoj ne estus mallongigitaj, neniu karno estus savita; sed pro la elektitoj tiuj tagoj estos mallongigitaj. 23 Tiam se iu diros al vi: Jen cxi tie la Kristo, acx: Tie; ne kredu; 24 cxar levicxos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj kaj faros grandajn signojn kaj miraklojn, tiel ke ili forlogus, se eble, ecx la elektitojn. 25 Jen mi antacxdiris al vi. 26 Se oni do diros al vi: Jen li estas en la dezerto; ne eliru; acx: Jen li estas en sekretaj cxambroj; ne kredu. 27 cxar kiel la fulmo venas el la oriento kaj montricxas cxis la okcidento, tiel ankacx estos la alesto de la Filo de homo. 28 Kie ajn estos la kadavro, tien kolekticxos la agloj.

29 Sed tuj post la aflikto de tiuj tagoj la suno mallumicxos, kaj la luno ne donos sian lumon, kaj la steloj falos el la cxielo, kaj la potencoj de la cxielo cxancelicxos; 30 kaj tiam aperos sur la cxielo la signo de la Filo de homo, kaj tiam ploros cxiuj gentoj de la tero, kaj oni vidos la Filon de homo, venantan en la nuboj de la cxielo kun potenco kaj granda gloro. 31 Kaj li elsendos siajn ancxelojn kun granda sono de trumpeto, kaj ili kolektos liajn elektitojn el la kvar ventoj, el limo cxis limo de la cxielo.

32 De la figarbo lernu cxian parabolon: kiam cxia branĉo jam molicxis kaj aperigas foliojn, tiam vi scias, ke la somero estas proksima; 33 tiel same vi, kiam vi vidos cxion tion, tiam sciu, ke li estas proksima, cxe la pordoj. 34 Vere mi diras al vi: cxi tiu generacio ne forpasos, cxis cxio tio plenumixos. 35 La cxielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos. 36 Sed pri tiu tago kaj la horo scias neni, ecx ne la anĉeloj de la cxielo, nek la Filo, sed la Patro sola. 37 Sed kiel la tagoj de Noa, tiel estos la alesto de la Filo de homo. 38 cxar kiel dum la tagoj, kiuj estis antaŭ la diluvo, oni manxis kaj trinkis, edzicxis kaj edzinicxis, cxis la tago, kiam Noa eniris en la arkeon, 39 kaj oni ne eksciis, cxis la diluvo venis kaj forprenis cxiujn; tiel estos la alesto de la Filo de homo. 40 Tiam du viroj estos sur kampo: unu estos prenita, kaj la alia lasita; 41 du virinoj estos muelantaj apud muelilo: unu estos prenita, kaj la alia lasita. 42 Tial viglu; cxar vi ne scias, en kiu tago via Sinjoro venos. 43 Sed sciu tion, ke se la dommastro scius, en kiu gardoparto venos la extelito, li viglus kaj ne lasus sian domon trafosicxi. 44 Tial vi ankacx estu pretaj; cxar en horo, kiam vi ne atendas, la Filo de homo venas. 45 Kiu do estas la fidela kaj prudenta servisto, kiun la sinjoro starigis super siajn domanojn, por doni al ili nutracxon cxustatempe? 46 Felicxa estas tiu servisto, kiun lia sinjoro, veninte, trovos tiel faranta. 47 Vere mi diras al vi, ke super sian tutan havon li starigos lin. 48 Sed se tiu malbona servisto diros en sia koro: Mia sinjoro malfruas; 49 kaj komencos bati siajn kunservistojn, kaj manxi kaj trinki kun la drinkuloj, 50 la sinjoro de tiu servisto venos en tago, kiam li ne atendas, kaj en horo, kiam li ne scias, 51 kaj distrancos lin, kaj difinos lian parton kun la hipokrituloj; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj.

Cxapitro 25

1 Tiam la regno de la cxielo estos komparata al dek virgulinoj, kiuj prenis siajn lampojn kaj eliris renkonte al la fianĉo. 2 Kaj kvin el ili estis malprudentaj, kaj kvin estis prudentaj. 3 La malprudentaj, prenante la lampojn, ne prenis oleon kun si; 4 sed la prudentaj prenis oleon en la vazoj kun siaj lampoj. 5 Kaj kiam la fianĉo malfruis, ili cxuij malviglis kaj dormis. 6 Sed je la noktomezo estis ekkrio: Jen la fianĉo! eliru al li renkonte. 7 Tiam cxuij tiuj virgulinoj levicxis, kaj ordigis siajn lampojn. 8 Kaj la malprudentaj diris al la prudentaj: Donu al ni el via oleo, cxar niaj lampoj estingicxas. 9 Sed la prudentaj respondis, dirante: Eble ne estos sufcxe por ni kaj vi; iru prefere al la vendistoj, kaj acxetu por vi mem. 10 Kaj dum ili iris, por acxeti, alvenis la fianĉo; kaj tiuj, kiuj estis pretaj, eniris kun li al la edzicxa festo, kaj la pordo estis fermita. 11 Poste venis ankacx la ceteraj virgulinoj, dirante: Sinjoro, sinjoro, malfermu al ni. 12 Sed li responde diris: Vere mi diras al vi: Mi vin ne konas. 13 Tial viglu, cxar vi ne scias la tagon nek la horon.

14 cxar tiel estas, kvazacx viro, forvojacxonte, alvokis siajn servistojn, kaj komisiis al ili siajn posedacxojn. 15 Kaj al unu li donis kvin talantojn, al alia du, al alia unu; al cxiu lacx lia kapableco; kaj li tuj forvojacxis. 16 Kaj tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, iris kaj negocadis per ili, kaj gajnis pluajn kvin talantojn. 17 Tiel same ankacx tiu, kiu ricevis la du, gajnis pluajn du. 18 Sed tiu, kiu ricevis la unu, foriris kaj fosis en la tero, kaj kacxis la monon de sia sinjoro. 19 Kaj post longa tempo la sinjoro de tiuj servistoj venis, kaj faris kun ili kalkulon. 20 Kaj tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, venis kaj alportis pluajn kvin talantojn, dirante: Sinjoro, vi komisiis al mi kvin talantojn; jen mi gajnis pluajn kvin talantojn. 21 Lia sinjoro diris al li: Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis fidela pri malmultaj aferoj, mi starigos vin super multaj; envenu en la

cxojon de via sinjoro. 22 Kaj venis ankacx tiu, kiu ricevis la du talantojn, kaj diris: Sinjoro, vi komisiis al mi du talantojn; jen mi gajnis pluajn du talantojn. 23 Lia sinjoro diris al li: Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis fidela pri malmultaj aferoj, mi starigos vin super multaj; envenu en la cxojon de via sinjoro. 24 Kaj venis ankacx tiu, kiu ricevis la unu talanton, kaj diris: Sinjoro, mi sciis, ke vi estas severa homo, rikoltanta, kie vi ne semis, kaj kolektanta, kie vi ne discxutis; 25 kaj mi timis, kaj foriris, kaj kacxis vian talanton en la tero; jen vi havas vian propracxon. 26 Sed lia sinjoro responde diris al li: Vi malbona kaj mallaborema servisto, vi sciis, ke mi rikoltas, kie mi ne semis, kaj kolektas, kie mi ne discxutis; 27 pro tio vi devus doni mian monon al la bankistoj, kaj veninte, mi ricevus mian propracxon kun procento. 28 Forprenu de li do la talanton, kaj donu cxin al tiu, kiu havas la dek talantojn. 29 cxar al cxiu, kiu havas, estos donite, kaj li havos abundegon; sed for de tiu, kiu ne havas, ecx tio, kion li havas, estos prenita. 30 Kaj elcxetu la senutilan serviston en la eksteran mallumon; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj.

31 Sed kiam la Filo de homo venos en sia gloro, kaj cxiuj ancxeloj kun li, tiam li sidos sur la trono de sia gloro; 32 kaj antacx li kolekticxos cxiuj nacioj, kaj li apartigos ilin unu de alia, kiel pacxtisto apartigas la cxafojn for de la kaproj; 33 kaj li starigos la cxafojn dekstre de li, kaj la kaprojn maldekstre. 34 Tiam diros la Recxo al tiuj, kiuj staras dekstre de li: Venu, vi benataj de mia Patro, heredu la regnon preparitan por vi de post la komenco de la mondo; 35 cxar mi malsatis, kaj vi donis al mi mancx; mi soifis, kaj vi donis al mi trinki; mi estis fremda, kaj vi gastigis min; 36 nuda, kaj vi vestis min; mi malsanis, kaj vi vizitis min; mi estis en malliberejo, kaj vi venis al mi. 37 Tiam respondos al li la justuloj, dirante: Sinjoro, kiam ni vin vidis malsata, kaj vin satigis? acx soifanta, kaj trinkigis vin? 38 Kaj kiam ni vidis vin fremda kaj gastigis vin? acx nuda, kaj vin vestis? 39 Kaj kiam ni vidis vin malsana acx en malliberejo, kaj venis al vi? 40 Kaj la Recxo respondos kaj diros al ili: Vere mi diras al vi: Kiom vi faris al unu el cxi tiuj miaj fratoj la plej malgrandaj, tiom vi faris al mi. 41 Tiam li diros al tiuj, kiuj staras maldekstre: For de mi, vi malbenitaj, en la eternan fajron, kiu estas preparita por la diablo kaj liaj ancxeloj; 42 cxar mi malsatis, kaj vi ne donis al mi mancx; mi soifis, kaj vi ne donis al mi trinki; 43 mi estis fremda, kaj vi ne gastigis min; nuda, kaj vi ne vestis min; malsana kaj en malliberejo, kaj vi ne vizitis min. 44 Tiam ili ankacx respondos, dirante: Sinjoro, kiam ni vidis vin malsata, acx soifanta, acx fremda, acx nuda, acx malsana, acx en malliberejo, kaj ne servis al vi? 45 Tiam li respondos al ili, dirante: Vere mi diras al vi: Kiom vi ne faris al unu el cxi tiuj la plej malgrandaj, tiom vi ne faris al mi. 46 Kaj cxi tiuj foriros en eternan punon, sed la justuloj en eternan vivon.

Cxapitro 26

1 Kaj kiam Jesuo finis cxiujn tiujn vortojn, li diris al siaj discxiploj: 2 Vi scias, ke post du tagoj okazos la Pasko, kaj la Filo de homo estos transdonita, por esti krucumita. 3 Tiam kunvenis la cxefpastroj kaj la pliacxuloj de la popolo, en la korto de la cxefpastro, kies nomo estis Kajafas; 4 kaj ili konsilicxis, por ke ili povu per ruzo kapti Jesuon, por mortigi lin. 5 Sed ili diris: Ne dum la festo, por ke ne levicxu tumulto cxe la popolo.

6 Kaj kiam Jesuo estis en Betania, en la domo de Simon, leprulo, 7 venis al li virino, havanta alabastran vazon de multekosta cxmiracxo, kaj cxi vercxis cxin sur lian kapon, dum li sidis cxe mancxo. 8 Sed kiam la discxiploj tion vidis, ili indignis, dirante: 9 Por kio estas cxi tiu

malcxparo? cxar cxi tiun cxmiracxon oni povus vendi por granda prezo, kaj doni al malricxuloj. 10 Sed Jesuo, tion sciante, diris al ili: Kial vi cxenas la virinon? cxi faris bonan faron al mi. 11 cxar la malricxulojn vi cxiam havas kun vi, sed min vi ne cxiam havas. 12 cxar vercxante cxi tiun cxmiracxon sur mian korpon, cxi tion faris por mia entombigo. 13 Vere mi diras al vi: Kie ajn estos predikata cxi tiu evangelio en la tuata mondo, tio ankacx, kion faris cxi tiu virino, estos priparolata, por memoracxo de cxi.

14 Tiam unu el la dek du, nomata Judas Iskariota, iris al la cxefpastroj, 15 kaj diris: Kion vi volas doni al mi, se mi lin transdonos al vi? Kaj ili pesis por li tridek arcxentajn monerojn. 16 Kaj de tiam li sercxis okazon, por transdoni lin.

17 Kaj en la unua tago de macoj la disciploj venis al Jesuo, dirante: Kie vi volas, ke ni pretigu por vi, por manxi la Paskon? 18 Kaj li diris: Iru en la urbon al trovotulo, kaj diru al li: La Majstro diras: Mia tempo estas proksima; mi faros la Paskon cxe vi, kun miaj disciploj. 19 Kaj la disciploj faris, kiel Jesuo ordonis al ili, kaj ili pretigis la Paskon. 20 Kaj kiam vespericxis, li sidis cxe manxo kun la dek du disciploj; 21 kaj dum ili manxis, li diris: Vere mi diras al vi, ke unu el vi perfidos min. 22 Kaj ili tre malcxojis, kaj cxiu komencis diri al li: Sinjoro, cxu eble mi? 23 Kaj li respondis kaj diris: Tiu, kiu trempis kun mi la manon en la pladon, perfidos min. 24 La Filo de homo iros, kiel estas skribite pri li; sed ve al tiu viro, de kiu la Filo de homo estos perfidita! se tiu homo ne estus naskita, estus bone por li. 25 Kaj Judas, kiu estis lin perfidonta, responde diris: cxu eble mi, rabeno? Li diris al li: Vi diris. 26 Kaj dum ili manxis, Jesuo prenis panon, kaj beninte, dispecigis cxin kaj donis al la disciploj, kaj diris: Prenu, manxu; cxi tio estas mia korpo. 27 Kaj li prenis kalikon, kaj doninte dankon, donis al ili, dirante: Vi cxiu trinku el cxi; 28 cxar cxi tio estas mia sango de la interligo, kiu estas elvercxata por multaj, por la pardonado de pekoj. 29 Sed mi diras al vi: De nun mi ne trinkos el cxi tiu frukto de la vinberarbo, cxis tiu tago, kiam mi trinkos cxin novan kun vi en la regno de mia Patro.

30 Kaj kantinte himnon, ili foriris al la monto Olivarba.

31 Tiam diris Jesuo al ili: Vi cxiu ofendixos pro mi dum cxi tiu nokto; cxar estas skribite: Mi frapos la pacxtiston, kaj la cxafoj de la grego diskuros. 32 Tamen, post mia relevicxo mi iros antacx vi en Galileon. 33 Sed Petro responde diris al li: Ecx se cxiu ofendixos pro vi, mi neniam ofendixos. 34 Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, ke en cxi tiu nokto, antacx ol krios koko, vi trifoje malkonfesos min. 35 Petro diris al li: Ecx se mi devos morti kun vi, mi neniel vin malkonfesos. Tiel same diris cxiu disciploj.

36 Tiam venis Jesuo kun ili al loko nomata Getsemane, kaj diris al siaj disciploj: Sidixu cxi tie, dum mi iros tien, por precxi. 37 Kaj li prenis kun si Petron kaj la du filojn de Zebedeo, kaj komencis malcxoji kaj maltrankvilicxi. 38 Tiam li diris al ili: Tre malcxoja estas mia animo, ecx cxis morto; restu cxi tie, kaj viglu kun mi. 39 Kaj irinte iom antacxen, li falis sur sian vizacxon, precxante, kaj dirante: Ho mia Patro, se povas esti, cxi tiu kaliko pasu for de mi; tamen ne kiel mi volas, sed kiel Vi volas. 40 Kaj li venis al la disciploj kaj trovis ilin dormantaj, kaj diris al Petro: cxu vi do ne havis forton vigli kun mi ecx unu horon? 41 Viglu kaj precxu, por ke vi ne eniru en tenton; la spirito ja estas fervora, sed la karno estas malforta. 42 Denove la duan fojon foririnte, li precxis, dirante: Ho mia Patro, se cxi tio ne povos forpasi, krom se mi trinkos cxin, Via volo plenumicxu. 43 Kaj denove reveninte, li trovis ilin dormantaj, cxar iliaj okuloj

pezicxis. 44 Kaj li denove lasis ilin kaj foriris, kaj la trian fojon precxis, denove dirante la samajn vortojn. 45 Tiam li venis al la disciploj, kaj diris al ili: Dormu nun kaj ripozu: jen la horo alproksimicxis, kaj la Filo de homo estas perfidata en la manojn de pekuloj. 46 Levixu, ni iru; jen mia perfidanto alproksimicxas.

47 Kaj dum li ancoracx parolis, jen venis Judas, unu el la dek du; kaj kun li granda homamaso kun glavoj kaj bastonoj venis de la cxefpastroj kaj pliacxuloj de la popolo. 48 Kaj lia perfidanto jam aranxis kun ili signon, dirante: Kiun mi kisos, tiu estas li; kaptu lin. 49 Kaj tuj veninte al Jesuo, li diris: Saluton, Rabeno; kaj kisis lin. 50 Kaj Jesuo diris al li: Amiko, por kio vi venis? Tiam ili venis, kaj metis manojn sur Jesuon kaj arestis lin. 51 Kaj jen unu el tiuj, kiuj estis kun Jesuo, etendis sian manon kaj eltiris sian glavon, kaj frapis la sklavon de la cxefpastro, kaj detrancxis lian oreleon. 52 Tiam diris Jesuo al li: Remetu vian glavon en cxian ingon; cxar cxiuj, kiuj glavon prenas, per glavo pereos. 53 cxu vi do supozas, ke mi ne povas alvoki mian Patron, kaj Li tuj liveros al mi pli ol dek du legiojn da ancxeloj? 54 Sed kiel plenumicxus la Skriboj, ke tiel devas okazi? 55 En tiu horo Jesuo diris al la homamasoj: cxu vi elvenis kvazacx kontracx rabiston, kun glavoj kaj bastonoj, por kapti min? cxiutage mi sidis en la templo, instruante, kaj vi ne arestis min. 56 Sed cxio tio okazis, por ke plenumicxu la Skriboj de la profetoj. Tiam cxiuj disciploj forlasis lin kaj forkuris.

57 Kaj la arestintoj de Jesuo forkondukis lin al la domo de la cxefpastro Kajafas, kie jam kolekticxis la skribistoj kaj pliacxujoj. 58 Sed Petro malproksime sekvis lin cxis la korto de la cxefpastro, kaj eniris, kaj sidis kun la subuloj, por vidi la finon. 59 Kaj la cxefpastroj kaj la tuta sinedrio sercxis malveran ateston kontracx Jesuo, por ke ili povu lin mortigi; 60 kaj ne trovis, kvankam multaj malveraj atestantoj venis. Sed poste venis du, kaj diris: 61 cxi tiu diris: Mi povas detrui la sanktejon de Dio, kaj rekonstrui cxin en la dactro de tri tagoj. 62 Kaj la cxefpastro staricxis, kaj diris al li: cxu vi respondas nenion? kion atestas cxi tiuj kontracx vi? 63 Sed Jesuo silentadis. Kaj la cxefpastro diris al li: Mi cxurligas vin per Dio la vivanta, ke vi diru al ni, cxu vi estas la Kristo, la Filo de Dio. 64 Jesuo diris al li: Vi diris; tamen mi diras al vi: Poste vi vidos la Filon de homo, sidantan cxe la dekstra mano de la Potenco, kaj venantan sur la nuboj de la cxielo. 65 Tiam la cxefpastro discxiris siajn vestojn, dirante: Li blasfemis; por kio ni plu bezonas atestantojn? jen nun vi acxdis la blasfemon: 66 kion vi opinias? Ili respondis kaj diris: Li estas kondamninda al morto. 67 Tiam oni kracxis sur lian vizacxon kaj vangofrapis lin, kaj iuj frapis lin per la manplatoj, 68 dirante: Profetu al ni, ho Kristo, kiu vin frapis?

69 Kaj Petro sidis ekstere sur la korto; kaj venis al li unu servantino, dirante: Vi ankacx estis kun Jesuo, la Galileano. 70 Sed li malkonfesis antacx ili cxiuj, dirante: Mi ne scias, kion vi diras. 71 Kaj post kiam li eliris en la vestiblon, alia vidis lin, kaj diris al la cxeestantoj: cxi tiu estis ankacx kun Jesuo, la Nazaretano. 72 Kaj denove li malkonfesis kun cxuro: Mi ne konas tiun homon. 73 Kaj post iom da tempo la apudstarantoj venis, kaj diris al Petro: Vere vi ankacx estas el ili, cxar via parolmaniero malkacxas vin. 74 Tiam li komencis malbeni kaj cxuri: Mi ne konas tiun homon. Kaj tuj koko kriis. 75 Kaj Petro rememoris la vorton, kiun Jesuo parolis: Antacx ol krios koko, vi trifoje malkonfesos min. Kaj li eliris, kaj maldolcxo ploris.

Cxapitro 27

1 Kaj kiam venis la mateno, cxiuj cxefpastroj kaj pliaxuloj de la popolo konsilicxis kontracx Jesuo, por mortigi lin; 2 kaj ili ligis lin, kaj forkondukis lin kaj transdonis lin al Pilato, la provincestro.

3 Tiam Judas, lia perfidinto, vidinte, ke li estas kondamnita, pentis, kaj reportis la tridek arcxentajn monerojn al la cxefpastroj kaj la pliaxuloj, 4 dirante: Mi pekis, perfidante senkulpan sangon. Sed ili diris: Kiel tio koncernas nin? vi zorgu pri tio. 5 Kaj li cxetis la arcxentajn monerojn en la sanktejon, kaj eliris; kaj foririnte, pendigis sin. 6 Kaj la cxefpastroj prenis la arcxentajn monerojn, kaj diris: Ne konvenas meti ilin en la trezorejon, cxar tio estas prezo de sango. 7 Kaj ili konsilicxis, kaj acxetis per ili la kampon de la potisto, por enterigi fremdulojn. 8 Tial tiu kampo estas nomata Kampo de Sango, ancoracx cxis hodiax. 9 Tiam plenumicxis tio, kio estis dirita per la profeto Jeremia, nome: Kaj ili prenis la tridek arcxentajn monerojn, taksoprezon de tiu, kiu estis taksita, kiujn iuj el la filoj de Izrael taksis; 10 kaj donis ilin por la kampo de la potisto, kiel la Eternulo difinis al mi.

11 Kaj Jesuo staris antacx la provincestro; kaj la estro demandis lin, dirante: cxu vi estas la Recxo de la Judoj? Kaj Jesuo diris al li: Vi diras. 12 Kaj kiam la cxefpastroj kaj pliaxuloj akuzis lin, li respondis nenion. 13 Tiam Pilato diris al li: cxu vi ne acxdas, kiom da aferoj oni atestas kontracx vi? 14 Kaj li ne respondis al li ecx unu vorton, tiel ke la provincestro tre forte miris. 15 Sed cxe tiu festo la provincestro kutimis liberigi al la homamaso unu malliberulon, kiun ili deziris. 16 Kaj oni havis tiam faman malliberulon, nomatan Barabas. 17 Kiam do ili kolekticxis, Pilato diris al ili: Kiun vi deziras, ke mi liberigu al vi? cxu Barabason, acx Jesuon, nomatan Kristo? 18 cxar li sciis, ke pro envio ili transdonis lin. 19 Kaj dum li sidis sur la tribunala secxo, lia edzino sendis al li, por diri: Nenion havu kun tiu justulo, cxar mi suferis multe hodiax en soncxo kacxze de li. 20 Kaj la cxefpastroj kaj pliaxuloj decidigis la homamason postuli Barabason kaj pereigi Jesuon. 21 Sed la provincestro responde diris al ili: Kiun el la du vi volas, ke mi liberigu al vi? Kaj ili diris: Barabason. 22 Pilato diris al ili: Kion do mi faros al Jesuo, nomata Kristo? cxiuj diris: Li estu krucumita. 23 Kaj li diris: Kial? kian malbonon li faris? Sed ili des pli ekkriis, dirante: Li estu krucumita. 24 Tial Pilato, vidante, ke neni el prosperas al li, sed ke kontracxe tumulto levicxas, prenis akvon kaj lavis siajn manojn antacx la homamaso, dirante: Mi estas senkulpa pri la sango de tiu justulo: vi zorgu pri cxi. 25 Kaj la tuta popolo responde diris: Lia sango estu sur ni kaj sur niaj infanoj. 26 Tiam li liberigis al ili Barabason; sed skurcxinte Jesuon, li transonis lin, por esti krucumita.

27 Tiam la soldatoj de la provincestro, kondukinte Jesuon en la palacon, kolektis al li la tutan kohorton. 28 Kaj ili senvestigis lin, kaj surmetis al li skarlatan mantelon. 29 Kaj ili plektis kronon el dornoj kaj metis cxin sur lian kapon, kaj metis kanon en lian dekstran manon; kaj ili genuis antacx li, kaj mokis lin, dirante: Saluton, Recxo de la Judoj! 30 Kaj ili kracxis sur lin, kaj prenis la kanon kaj frapis lian kapon. 31 Kaj mokinte lin, ili demetis de li la mantelon, kaj surmetis al li liajn proprajn vestojn, kaj forkondukis lin, por krucumi lin.

32 Kaj elirinte, ili trovis viron Kirenanon, nomatan Simon; tiun ili devigis, ke li portu lian krucon. 33 Kaj veninte al loko nomata Golgota, tio estas, Loko de Kranio, 34 ili donis al li trinki vinon kun galo enmiksita; kaj li gustumis cxin, kaj ne volis trinki. 35 Kaj krucuminte lin, ili dividis inter si liajn vestojn, cxetante lotojn; 36 kaj ili sidicxis, kaj gardis lin tie. 37 Kaj ili metis super lia kapo lian akuzon, skribitan: cxI TIU ESTAS JESUO, LA REcxO DE LA JUDOJ. 38

Tiam kun li estis krucumitaj du rabistoj, unu dekstre kaj unu maldekstre. 39 Kaj la preterpasantoj insultis lin, balancante la kapon, 40 kaj dirante: Vi, kiu detruas la sanktejon kaj rekonstruas cxin en la dacro de tri tagoj, savu vin. Se vi estas la Filo de Dio, deiru de la kruco. 41 Tiel same ankacx la cxefpastroj, mokante kun la skribistoj kaj la pliaxuloj, diris: 42 Aliajn li savis; sin mem li ne povas savi. Li ja estas Recxo de Izrael, li nun deiru de la kruco, kaj ni kredos al li. 43 Li apogis sin al Dio; Tiu savu lin, se Li amas lin; cxar li diris: Mi estas la Filo de Dio. 44 Kaj ankacx la rabistoj, kiuj estis krucumitaj kun li, tiel same insultis lin.

45 Kaj de post la sesa horo faricxis mallumo sur la tuta lando cxis la nacxa horo. 46 Kaj cxirkacx la nacxa horo Jesuo ekkriis per lacxta vocxo, dirante: Eli, Eli, lama sabacxtani? tio estas: Mia Dio, mia Dio, kial Vi forlasis min? 47 Kaj iuj el la apudstarantoj, acxdinte tion, diris: cxi tiu vokas Elijan. 48 Kaj tuj unu el ili kuris kaj prenis spongon kaj plenigis cxin per vinagro, kaj metinte cxin sur kanon, donis al li trinki. 49 Kaj la aliaj diris: Lasu; ni vidu, cxu venos Elija, por savi lin. 50 Kaj Jesuo, denove kriinte per lacxta vocxo, ellasis for la spiriton. 51 Kaj jen la kurteno de la sanktejo discxiricxis en du pecojn de supre cxis malsupre; kaj la tero tremis; kaj la rokoj diskrevis; 52 kaj la tomboj malfermicxis, kaj multaj korpoj de dormantaj sanktuloj levicxis, 53 kaj elirinte el la tomboj post lia relevicxo, ili eniris en la sanktan urbon kaj aperis al multaj. 54 Kaj la centestro, kaj tiuj, kiuj estis kun li gardantaj Jesuon, kiam ili vidis la tertremon kaj la okazantacxojn, tre timis, dirante: Vere cxi tiu estis Filo de Dio. 55 Kaj tie estis multaj virinoj, rigardantaj de malproksime, kiuj sekvis Jesuon el Galileo, servante al li; 56 inter kiuj estis Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo kaj de Joses, kaj la patrino de la filoj de Zebedeo.

57 Kaj kiam vespericxis, venis ricxulo, nomata Jozef, el Arimateo, kiu mem estis disciplo de Jesuo: 58 tiu, irinte al Pilato, petis la korpon de Jesuo. Tiam Pilato ordonis doni cxin. 59 Kaj Jozef prenis la korpon, kaj envolvis cxin en pura tolacxo, 60 kaj metis cxin en sian novan tombon, kiun li jam elhakis en la roko; kaj li alrulis grandan cxtonon al la enirejo de la tombo, kaj foriris. 61 Kaj Maria Magdalena estis tie, kaj la alia Maria, sidantaj apud la tombo.

62 La sekvantan tagon, kiu estas la tago post la Preparado, la cxefpastroj kaj la Fariseoj kolekticxis al Pilato, 63 dirante: Sinjoro, ni ekrememoras, ke tiu trompanto diris, dum li ancoracx vivis: Post tri tagoj mi relevicxos. 64 Ordonu do, ke oni gardu la tombon cxis la tria tago, por ke liaj disciploj ne venu kaj ne forxtelu lin kaj ne diru al la popolo: Li relevicxis el la mortintoj; kaj la lasta trompo estus pli malbona, ol la unua. 65 Pilato diris al ili: Vi havas gardistaron; iru, kaj gardu cxin lacx via eblo. 66 Tial ili foriris kaj gardis la tombon, sigelinte la cxtonon, kune kun gardistaro.

Cxapitro 28

1 Kaj sabate malfrue, kiam eklumis por la unua tago de la semajno, venis Maria Magdalena kaj la alia Maria, por vidi la tombon. 2 Kaj jen okazis granda tertremo; cxar anxelo de la Eternulo malsupreniris el la cxielo, kaj venis kaj derulis la cxtonon, kaj sidicxis sur cxi. 3 Lia aspekto estis kiel fulmo, kaj lia vestacxo estis blanka, kiel necxo; 4 kaj pro timo al li la gardistoj tremis, kaj faricxis kiel malvivuloj. 5 Kaj la anxelo responde diris al la virinoj: Ne timu; cxar mi scias, ke vi sercxas Jesuon, la krucumitan. 6 Li ne estas cxi tie; cxar li levicxis, kiel li diris. Venu, vidu la lokon, kie la Sinjoro kucxis. 7 Kaj iru rapide, kaj diru al liaj disciploj: Li levicxis el la

mortintoj, kaj jen li iras antaĉ vi en Galileon; tie vi vidos lin; jen mi sciigis al vi. 8 Kaj ili rapide foriris de la tombo kun timo kaj granda cxojo, kaj kuris, por sciigi al liaj disciploj. 9 Kaj jen Jesuo renkontis ilin, dirante: Saluton. Kaj alveninte, ili ekprenis liajn piedojn kaj adorklinicxis al li. 10 Tiam Jesuo diris al ili: Ne timu; iru, diru al miaj fratoj, ke ili foriru en Galileon, kaj tie ili min vidos.

11 Kaj dum ili iris, iuj el la gardistoj venis en la urbon, kaj rakontis al la cxefpastroj cxiujn okazintacojn. 12 Kaj kunveninte kun la pliaĉxuloj, ili konsilicxis kune, kaj ili donis al la soldatoj multe da mono, 13 dirante: Diru: Liaj disciploj venis nokte, kaj forxtelis lin, dum ni dormis. 14 Kaj se la provincestro tion acxdos, ni konvinkos lin, kaj liberigos vin de cxia zorgo. 15 Kaj ili prenis la monon, kaj faris, kiel ili estis instruitaj; kaj tiu diro disvasticxis inter la Judoj cxis hodiaŭ.

16 Sed la dek unu disciploj iris en Galileon, sur la monton, kiun Jesuo jam difinis al ili. 17 Kaj kiam ili vidis lin, ili adorklinicxis al li; sed kelkaj dubis. 18 Kaj Jesuo venis al ili, kaj diris al ili: Estas donita al mi cxia acxtoritato en la cxielo kaj sur la tero. 19 Iru do kaj discxipligu cxiujn naciojn, baptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito; 20 instruante ilin observi cxion, kion mi ordonis al vi. Kaj jen mi estas kun vi cxiujn tagojn, cxis la maturicxo de la mondacxo.

LA EVANGELIO LACX

SANKTA MARKO

Cxapitro 1

1 La komenco de la evangelio de Jesuo Kristo, Filo de Dio.

2 Kiel estas skribite en la profeto Jesaja:

Jen Mi sendas Mian ancxelon antacx via vizacxo,
Kaj li preparos vian vojon;
3 Vocxo de kianto en la dezerto:
Pretigu la vojon de la Eternulo,
Rektigu Liajn irejojn;

4 venis Johano, kiu baptis en la dezerto kaj predikis la bapton de pento por la pardonado de pekoj. 5 Kaj eliris al li la tuta Juduja distrikto, kaj cxiuj Jerusalemanoj; kaj ili estis baptitaj de li en la rivero Jordan, konfesante siajn pekojn. 6 Kaj Johano estis vestita per kamelharacxo kaj leda zono cxirkacx siaj lumboj, kaj li manxadis akridojn kaj sovacxan mielon. 7 Kaj li predikis, dirante: Venas post mi tiu, kiu estas pli potenca ol mi; la rimenon de liaj cxuoj mi ne estas inda, klinicxinte, malligi. 8 Mi vin baptis per akvo; sed li vin baptos per la Sankta Spirito.

9 Kaj en tiuj tagoj Jesuo venis el Nazaret de Galileo, kaj estis baptita de Johano en Jordan. 10 Kaj tuj kiam li eliris el la akvo, li vidis la cxielon fenditan, kaj la Spiriton kiel kolombo malsuprenirantan sur lin; 11 kaj venis vocxo el la cxielo: Vi estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron.

12 Kaj tuj la Spirito pelis lin for en la dezerton. 13 Kaj li estis en la dezerto kvardek tagojn, tentata de Satano; kaj li estis kun la sovacxaj bestoj, kaj la ancxeloj servadis al li.

14 Kaj post kiam Johano estis arestita, Jesuo iris en Galileon, predikante la evangelion de Dio, 15 kaj dirante: La tempo jam plenumicxis, kaj la regno de Dio alproksimicxis; pentu, kaj kedu al la evangelio.

16 Kaj irante apud la Galilea Maro, li vidis Simonon, kaj Andreon, fraton de Simon, cxetantajn reton en la maron; cxar ili estis ficxkaptistoj. 17 Kaj Jesuo diris al ili: Venu post mi, kaj mi igos vin faricxi kaptistoj de homoj. 18 Kaj ili tuj forlasis la retojn, kaj sekvis lin. 19 Kaj irinte iom

antacxen, li vidis Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, kiuj ankacx estis en la cxipeto, riparante la retojn. 20 Kaj tuj li alvokis ilin; kaj ili lasis sian patron Zebedeo en la cxipeto kun la dungitoj, kaj foriris post li.

21 Kaj ili iris en Kapernaumon, kaj tuj en la sabato li eniris en la sinagogon kaj instruis. 22 Kaj oni miris pro lia instruado; cxar li instruis kiel havanta acxtoritaton, kaj ne kiel la skribistoj. 23 Kaj en ilia sinagogo estis viro kun malpura spirito; kaj li ekkriis, 24 dirante: Kio estas inter ni kaj vi, Jesuo Nazaretano? cxu vi venis, por pereigi nin? mi scias, kiu vi estas: la Sanktulo de Dio. 25 Kaj Jesuo severe admonis lin, dirante: Silentu, kaj eliru el li. 26 Kaj la malpura spirito konvulsiigis lin, kaj, lacxte kriinte, eliris el li. 27 Kaj cxuij miregis tiom, ke ili diskutis inter si, dirante: Kio estas cxi tio? jen nova instruado! kun acxtoritato li ordonas ecx al la malpuraj spiritoj, kaj ili obeas lin. 28 Kaj tuj la famo pri li disvasticxis cxie en la tutan cxirkacxacxon de Galileo.

29 Kaj tuj, elirinte el la sinagogo, ili eniris en la domon de Simon kaj Andreo, kun Jakobo kaj Johano. 30 Sed la bopatrino de Simon kucxis malsana de febro; kaj tuj oni sciigis al li pri cxi; 31 kaj veninte, li prenis cxian manon kaj levis cxin; kaj la febro forlasis cxin, kaj cxi servis al ili.

32 Kaj vespere, kiam la suno subiris, oni venigis al li cxuijn, kiuj estis malsanaj kaj demonhavantaj. 33 Kaj la tuta urbo kolekticxis cxe la pordo. 34 Kaj li sanigis multajn, kiuj malsanis de diversaj malsanoj, kaj elpelis multajn demonojn; kaj li ne permesis al la demonoj paroli, cxar ili konis lin.

35 Kaj matene, antacx ol la nokto pasis, li levicxis, kaj foriris en dezertan lokon, kaj tie precxadis. 36 Kaj Simon kaj liaj kunuloj elsercxis lin; 37 kaj ili trovis lin, kaj diris al li: cxuij vin sercxas. 38 Kaj li diris al ili: Ni iru aliloken en la proksimajn urbetojn, por ke mi tie ankacx prediku; cxar por tio mi venis. 39 Kaj li iris, predikante en iliaj sinagogoj tra la tuta Galileo, kaj elpelante la demonojn.

40 Kaj venis al li leprulo, alvokante lin, kaj genuinte, li diris al li: Se vi nur volas, vi povas min purigi. 41 Kaj kortucxite, li etendis la manon kaj tucxis lin, kaj diris al li: Mi volas; estu purigita. 42 Kaj tuj la lepro foriris de li, kaj li faricxis pura. 43 Kaj severe avertinte lin, li tuj forsendis lin, 44 kaj diris al li: Zorgu, ke vi diru nenion al iu; sed iru, montru vin al la pastro, kaj oferu pro via purigado tion, kion Moseo ordonis, por atesto al ili. 45 Sed li eliris, kaj komencis diligente rakonti kaj disfamigi la aferon, tiel ke Jesuo jam ne povis malkacxe eniri en urbon, sed restis ekstere en dezertaj lokoj; kaj oni venis al li el cxie.

Cxapitro 2

1 Kaj kiam li revenis en Kapernaumon post kelke da tagoj, oni sciicxis, ke li estas en domo. 2 Kaj multaj kunvenis, tiel ke jam ne estis loko ecx apud la pordo; kaj li parolis al ili la vorton. 3 Kaj oni venis, alportante al li paralizulon, portatan de kvar homoj. 4 Kaj ne povante alproksimixi al li pro la homamaso, ili malkovris la tegmenton, kie li estis; kaj trafosinte cxin, ili mallevis la liton, sur kiu kucxis la paralizulo. 5 Kaj Jesuo, vidante ilian fidon, diris al la paralizulo: Filo, viaj pekoj estas pardonitaj. 6 Sed estis iuj el la skribistoj tie, sidantaj kaj diskutantaj en siaj koroj: 7 Kial tiu tiel parolas? li blasfemas: kiu povas pardoni pekojn, krom

Dio sola? 8 Kaj Jesuo, tuj ekscianta en sia spirito, ke tiel ili diskutas en si, diris al ili: Kial vi tion diskutas en viaj koroj? 9 Kio estas pli facila: diri al la paralizulo: Viaj pekoj estas pardonitaj; acx diri: Levicxu, prenu vian liton, kaj piediru? 10 Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas acxtoritaton sur la tero pardoni pekojn--li diris al la paralizulo: 11 Mi diras al vi: Levicxu, prenu vian liton, kaj iru al via domo. 12 Kaj li levicxis, kaj tuj prenis la liton, kaj eliris antacx cxiuj, tiel ke cxiuj miregis, kaj gloris Dion, dirante: Neniam ni vidis ion tian.

13 Kaj denove li eliris al la marbordo, kaj la tuta homamaso venis al li, kaj li instruis ilin. 14 Kaj preterpasante, li vidis Levin, filon de Alfeo, sidantan cxe la impostejo, kaj li diris al li: Sekvu min. Kaj li staricxis, kaj sekvis lin. 15 Kaj li sidis cxe mancxo en lia domo, kaj multaj impostistoj kaj pekuloj kunsidis kun Jesuo kaj liaj disciploj; cxar ili estis multaj, kaj ili sekvis lin. 16 Kaj la skribistoj kaj la Fariseoj, vidante, ke li mancxas kun la pekuloj kaj la impostistoj, diris al liaj disciploj: Li mancxas kaj trinkas kun impostistoj kaj pekuloj. 17 Kaj acxdinte tion, Jesuo diris al ili: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la malsanuloj: mi venis, por alvoki ne justulojn, sed pekulojn.

18 Kaj la disciploj de Johano kaj la Fariseoj estis fastantaj, kaj oni venis, kaj diris al li: Kial fastas la disciploj de Johano kaj de la Fariseoj, sed viaj ne fastas? 19 Kaj Jesuo diris al ili: cxu la filoj de la edzicxejo povas fasti, dum la fiancxo estas kun ili? Tiel longe, kiel ili havas kun si la fiancxon, ili ne povas fasti. 20 Sed venos tagoj, kiam la fiancxo estos prenita for de ili, kaj tiam ili fastos en tiuj tagoj. 21 Neniu alkudras flikacxon el nefulita drapo sur malnovan veston; alie la nova plenigacxo ion forprenas de la malnova extofo, kaj pli malbona cxiracxo faricxas. 22 Kaj neniu envercxas novan vinon en malnovajn felsakojn; alie la vino krevigos la felsakojn, kaj la vino elfluos kaj la felsakoj detruicxos; sed oni envercxas novan vinon en novajn felsakojn.

23 Kaj en sabato li iris tra la grenkampoj, kaj liaj disciploj komencis dum la vojiro decxiri la spikojn. 24 Kaj la Fariseoj diris al li: Jen kial ili en la sabato faras tion, kio ne estas permesata? 25 Kaj li diris al ili: cxu vi neniam legis, kion faris David, kiam li havis bezonon kaj malsatis, li kaj liaj kunuloj? 26 Ke li eniris en la domon de Dio, kiam Ebjatar estis cxefpastro, kaj mancxis la panojn de propono, kiujn mancxo ne estas permesate krom al la pastroj, kaj donis ankacx al siaj kunuloj? 27 Kaj li diris al ili: La sabato esticxis por la homo, kaj ne la homo por la sabato; 28 tial la Filo de homo estas sinjoro ecx de la sabato.

Cxapitro 3

1 Kaj denove li eniris en la sinagogon, kaj tie estis viro, havanta manon velkintan. 2 Kaj oni observis lin, cxu en la sabato li lin sanigos, por ke ili povu lin akuzi. 3 Kaj li diris al la viro, kiu havis la velkintan manon: Staricxu en la mezo. 4 Kaj li diris al ili: cxu estas permesate bonfari en sabato, acx malbonfari? savi vivon, acx mortigi? Sed ili silentis. 5 Kaj kiam kun kolero li cxirkacxrigardis ilin, cxagrenite pro la obstinicxo de ilia koro, li diris al la viro: Etendu vian manon. Kaj li etendis cxin, kaj lia mano resanicxis. 6 Kaj la Fariseoj eliris, kaj tuj konsilicxis kun la Herodanoj kontracx li, kiamaniere lin pereigi.

7 Kaj Jesuo kun siaj disciploj foriris cxis la maro; kaj granda homamaso el Galileo sekvis lin. Kaj el Judujo 8 kaj el Jerusalem kaj el Edom kaj el Transjordanio kaj el cxirkacx Tiro kaj Cidon,

grandnombra homamaso, acxdinte cxion, kion li faris, venis al li. 9 Kaj li diris al siaj disciploj, ke malgranda cxipeto estu sub lia dispono, pro la homamaso, por ke oni ne premu lin; 10 cxar multajn li jam sanigis, tiel ke cxiuj, kiuj havis malsanojn, premadis sur lin, por tucxi lin. 11 Kaj malpuraj spiritoj, tuj kiam ili vidis lin, falis antacx li, kaj kriis, dirante: Vi estas la Filo de Dio. 12 Kaj li severe admonis ilin, ke ili ne konatigu lin.

13 Kaj li supreniris sur la monton, kaj alvokis tiujn, kiujn li mem volis; kaj ili venis al li. 14 Kaj li elektis dek du, kiujn ankacx li nomis apostoloj, por ke ili estu kun li, kaj por ke li dissendu ilin por prediki, 15 kaj por havi acxtoritaton elpeli demonojn: 16 kaj Simonon li alnomis Petro; 17 kaj Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, fraton de Jakobo, kaj tiujn li alnomis Boanerges, tio estas, Filoj de tondro; 18 kaj Andreon kaj Filipon kaj Bartolomeon kaj Mateon kaj Tomason, kaj Jakobon, filon de Alfeo, kaj Tadeon, kaj Simonon, la Fervorulon, 19 kaj Judason Iskariotan, kiu ankacx perfidis lin.

Kaj li venis en domon. 20 Kaj denove la homamaso kunvenis tiel, ke ili ne povis ecx mancxii panon. 21 Kaj liaj amikoj, acxdinte tion, eliris, por kapti lin, cxar ili diris: Li frenezas. 22 Kaj la skribistoj, kiuj alvenis el Jerusalemo, diris: Li havas Baal-Zebubon; per la estro de la demonoj li elpelas la demonojn. 23 Kaj li alvokis ilin, kaj parolis al ili parabole: Kiel povas Satano elpeli Satanon? 24 Kaj se regno estas dividita kontracx si, tiu regno ne povas stari. 25 Kaj se domo estas dividita kontracx si, tiu domo ne povas stari. 26 Kaj se Satano ribelis kontracx si kaj estas dividita, li ne povas stari, sed havas finon. 27 Sed neniu povas eniri en la domon de la fortulo kaj trarabi liajn posedacxojn, se unue li ne ligos la fortulon, kaj poste li trarabos lian domon. 28 Vere mi diras al vi: cxiuj iliaj pekoj estos pardonitaj al la filoj de homoj, kaj iliaj blasfemoj, per kiuj ajn ili blasfemos; 29 sed iu, kiu blasfemos kontracx la Sankta Spirito, eterne ne havos pardonon, sed estas kulpa pri eterna peko; 30 cxar oni diris: Li havas malpuran spiriton.

31 Kaj jen alvenis lia patrino kaj liaj fratoj, kaj starante ekstere, ili sendis al li, vokante lin. 32 Kaj homamaso sidis cxirkaux li; kaj oni diris al li: Jen via patrino kaj viaj fratoj ekstere vin sercxas. 33 Kaj li respondis al ili, dirante: Kiuj estas mia patrino kaj miaj fratoj? 34 Kaj cxirkacxrigardante tiujn, kiuj ronde cxirkaux li sidis, li diris: Jen mia patrino kaj miaj fratoj! 35 cxar kiu ajn faros la volon de Dio, tiu estas mia frato kaj mia fratino kaj mia patrino.

Cxapitro 4

1 Kaj denove li komencis instrui apud la maro. Kaj kolekticxis al li tre granda homamaso tiel, ke li eniris en cxipeton, kaj sidis sur la maro; kaj la tuta homamaso estis sur la tero apud la maro. 2 Kaj li multe instruis ilin per paraboloj, kaj diris al ili en sia instruado: 3 Acxs kultu: jen semisto eliris, por semi; 4 kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo, kaj la birdoj venis kaj formancxis ilin. 5 Kaj aliaj falis sur cxtonan lokon, kie ili ne havis multe da tero; kaj tuj ili ekkreskis, cxar ili ne havis profundecon de tero; 6 kaj kiam la suno levicxis, ili brulsekicxis, kaj cxar ili ne havis radikon, ili forvelkis. 7 Kaj aliaj falis inter dornojn, kaj la dornoj kreskis kaj sufokis ilin, kaj ili ne donis frukton. 8 Kaj aliaj falis en la bonan teron, kaj donis frukton, kreskante kaj multoblicxante, kaj produktis tridekoble kaj sesdekoble kaj centoble. 9 Kaj li diris: Kiu havas orelojn por acxdi, tiu acxdu.

10 Kaj kiam li estis sola, tiuj, kiuj alestis kune kun la dek du, demandis lin pri la paraboloj. 11

Kaj li diris al ili: Al vi estas donite scii la misteron de la regno de Dio; sed al tiuj, kiuj estas ekstere, cxio estas farata per paraboloj; 12 por ke, vidante, ili vidu, sed ne rimarku; kaj acxdante, ili acxdu, sed ne komprenu; por ke neniam ili konverticxu kaj pardonixu. 13 Kaj li diris al ili: cxu vi ne scias cxi tiun parabolon? kiel do vi povos kompreni cxiujn parabolojn? 14 La semisto semas la vorton. 15 Jen do tiuj, kiuj estas apud la vojo, kie estas semata la vorto; kaj kiam ili acxdis, tuj venas Satano, kaj forprenas la vorton, en ili semitan. 16 Kaj tiel same jen la semitaj cxe la cxtonaj lokoj: ili acxdas la vorton, kaj tuj kun cxojo akceptas cxin; 17 kaj ili ne havas en si radikon, sed restas nur portempe; kiam do venas sufero acx persekuto pro la vorto, tuj ili falpucxixas. 18 Kaj jen la semitaj cxe la dornoj: tiuj, kiuj acxdis la vorton; 19 sed la zorgoj de la mondo kaj la trompo de ricxo kaj la deziroj al aliaj aferoj, enirante, sufokas la vorton, kaj cxi farixas senfrukta. 20 Kaj jen la semitaj cxe la bona tero: tiuj, kiuj acxdas la vorton kaj akceptas cxin, kaj donas frukton, jen tridekoble, kaj jen sesdekoble, kaj jen centoble.

21 Kaj li diris al ili: cxu lampo enporticxas, por esti metita sub grenmezurilon acx sub liton, kaj ne por stari sur la lampingo? 22 cxar nenio estas kacxita krom por tio, ke cxi estu malkacxita; nek io estas sekreta krom por tio, ke cxi estu aperigita. 23 Se iu havas orelojn por acxdi, tiu acxdu. 24 Kaj li diris al ili: Atentu, kion vi acxdas; per kia mezuro vi mezuras, lacx tiu sama oni mezuros al vi, kaj ecx faros al vi aldonon. 25 cxar al tiu, kiu havas, estos donite; sed for de tiu, kiu ne havas, estos prenita ecx tio, kion li havas.

26 Kaj li diris: Tia estas la regno de Dio, kvazacx homo cxetus semojn sur la teron, 27 kaj dormus kaj levicxus nokte kaj tage, kaj la semoj burcxonus kaj kreskus, li ne scias kiel. 28 Acxtomate la tero donas frukton, unue folion, poste spikon, poste plenan grenon en spiko. 29 Sed kiam la frukto estas preta, li tuj svingas la rikoltilon, cxar venis la rikolto.

30 Kaj li diris: Al kio ni komparu la regnon de Dio? acx per kia parabolo ni montru cxin? 31 Al sinapa semeto, kiu, kiam cxi estas semita sur la teron, estas pli malgranda ol cxiuj aliaj semoj, kiuj estas sur la tero, 32 tamen semite, kreskas kaj farixas pli granda ol cxiuj legomoj, kaj elmetas grandajn branxojn, tiel ke sub cxia ombro povas eklocxi la birdoj de la cxielo.

33 Kaj per multaj tiaj paraboloj li parolis al ili la vorton lacx tio, kiel ili povis acxskulti; 34 kaj sen parabolo li ne parolis al ili; sed private li klarigis cxion al siaj disxiploj.

35 Kaj en tiu tago, kiam vespericxis, li diris al ili: Ni transiru al la alia bordo. 36 Kaj forsendinte la homamason, ili kondukis lin kun si, kiel li estis en la cxipeto. Kaj aliaj cxipetoj akompanis lin. 37 Kaj okazis granda ventego, kaj ondoj batis en la cxipeton, tiel ke la cxipeto estis jam plenixanta. 38 Kaj li estis dormanta en la posta parto sur la kuseno; kaj ili vekis lin, kaj diris al li: Majstro, cxu vi ne zorgas pri tio, ke ni pereas? 39 Kaj vekite, li admonis la venton, kaj diris al la maro: Silentu, kvieticxu. Kaj la vento cxesicxis, kaj faricxis granda sereno. 40 Kaj li diris al ili: Kial vi estas timemaj? cxu vi ancoracx ne havas fidon? 41 Kaj ili timis treege, kaj diris unu al alia: Kiu do estas cxi tiu? cxar ecx la vento kaj la maro obeas al li.

Cxapitro 5

1 Kaj ili venis trans la maron en la landon de la Gerasenoj. 2 Kaj kiam li elvenis el la cxipeto, tuj

lin renkontis el la tomboj viro, havanta malpuran spiriton, 3 kiu havis locxejon en la tomboj, kaj jam neniu povis ligi lin ecx per katenoj; 4 cxar li ofte estis cxirkacxligita per katenoj kaj cxenoj, kaj la cxenoj estis discxiritaj de li kaj la katenoj frakasitaj; kaj neniu kapablis malsovaxigi lin. 5 Kaj cxiam, nokte kaj tage, inter la tomboj kaj sur la montoj, li kriadis kaj sin tranxis per cxtonoj. 6 Kaj, vidinte Jesuon el malproksime, li kuris kaj adorklinicxis al li; 7 kaj kriante per lacxta vocxo, li diris: Kio estas inter mi kaj vi, ho Jesuo, Filo de Dio Plejalta? Mi vin cxurpetas per Dio, ke vi ne turmentu min. 8 cxar li diris al li: Eliru, ho malpura spirito, el la viro. 9 Kaj li demandis lin: Kia estas via nomo? Kaj li respondis, dirante: Mia nomo estas Legio, cxar mi estas multaj. 10 Kaj li multe petegis, ke li ne forsendu ilin el la lando. 11 Kaj estis tie sur la monto granda grego da porkoj pacxticxantaj. 12 Kaj ili petegis lin, dirante: Sendu nin en la porkojn, por ke ni eniru en ilin. 13 Kaj li permesis tion al ili. Kaj elirinte, la malpuraj spiritoj eniris en la porkojn; kaj la grego kuris rapide malsupren de la krutacxo en la maron, cxirkacx du miloj, kaj sufokicxis en la maro. 14 Kaj iliaj pacxtistoj forkuris, kaj rakontis la aferon en la urbo kaj en la kamparo. Kaj oni venis, por vidi, kio okazis. 15 Kaj ili venis al Jesuo, kaj vidis la demonhavinton, kiu havis la legion, sidanta, vestita kaj en sana prudento; kaj ili timis. 16 Kaj la vidintoj raktontis al ili, kiamaniere tio okazis al la demonhavinto, kaj pri la porkoj. 17 Kaj ili komencis petegi lin, ke li foriru el iliaj limoj. 18 Kaj kiam li eniris en la cxipeton, la demonhavinto petegis lin, ke li povu esti kun li. 19 Kaj li ne permesis al li, sed diris al li: Iru al via domo, al la viaj, kaj rakontu al ili cxion, kion faris la Eternulo por vi, kaj kiel Li kompatis vin. 20 Kaj li foriris, kaj komencis famigi en Dekapolis cxion, kion faris Jesuo por li; kaj cxiuj miregis.

21 Kaj kiam Jesuo retransiris en la cxipeto al la alia bordo, granda homamaso kolekticxis al li; kaj li estis apud la maro. 22 Kaj venis unu el la sinagogestroj, nomata Jairo, kaj ekvidinte lin, falis antacx liaj piedoj, 23 kaj insiste lin petegis, dirante: Mia filineto estas en lasta ekstremo; venu do kaj metu viajn manojn sur cxin, por ke cxi savicxu kaj vivu. 24 Kaj li iris kun li, kaj granda homamaso sekvis lin kaj premis lin.

25 Kaj virino, kiu jam dek du jarojn havis sangofluon, 26 kaj multe suferis pro multaj kuracistoj, kaj elspezis sian tutan havon, kaj estis neniel helpita, sed kontrakxe ecx pli malsanicxis, 27 acxdinte pri Jesuo, venis en la homamaso malantacx lin, kaj tucxis lian mantelon. 28 cxar cxi diris: Se mi nur tucxos lian mantelon, mi estos sanigita. 29 Kaj tuj la fonto de cxia sango sekicxis, kaj cxi korpe sentis, ke cxi resanicxis el sia malsano. 30 Kaj Jesuo, tuj sentante en si, ke la potenco eliris, turnis sin en la homamaso, kaj diris: Kiu tucxis mian veston? 31 Kaj liaj disxiploj diris al li: Vi vidas la homamason, premantan vin, kaj cxu vi diras: Kiu min tucxis? 32 Kaj li cxirkacxrigardis, por vidi tiun, kiu tion faris. 33 Sed la virino, timigita kaj tremanta, sciante, kio faricxis al cxi, venis kaj falis antacx li, kaj diris al li la tutan veron. 34 Kaj li diris al cxi: Filino, via fido vin savis; iru en paco, kaj estu sana el via malsano.

35 Dum li ancoracx parolis, oni venis el la domo de la sinagogestro, dirante: Via filino mortis; kial vi ancoracx cxenas la instruiston? 36 Sed Jesuo, ne atentante la parolon diritan, diris al la sinagogestro: Ne timu, nur kredu. 37 Kaj li ne permesis al iu sekvi kun li, krom Petro kaj Jakobo, kaj Johano, frato de Jakobo. 38 Kaj ili venis al la domo de la sinagogestro, kaj li vidis tumulton, kaj homojn plorantajn kaj funebre cxemantajn. 39 Kaj enirinte, li diris al ili: Kial vi tumultas kaj ploras? la infanino ne mortis, sed dormas. 40 Kaj ili mokridis lin. Tamen, foriginte cxiujn li kondukis la patron de la infanino kaj la patrinon, kaj tiujn, kiuj estis kun li, kaj eniris

tien, kie estis la infanino. 41 Kaj preninte la manon de la infanino, li diris al cxi: Talita kumi; tio estas: Knabineto, mi diras al vi: Levicxu. 42 Kaj tuj levicxis la knabineto kaj piediris; cxar cxi estis dekdujara. Kaj ili miris kun granda mirego. 43 Kaj li severe admonis ilin, ke neniuj sciicxu pri tio; kaj li ordonis doni al cxi manxi.

Cxapitro 6

1 Kaj li eliris de tie, kaj venis en sian patrujon; kaj liaj disciploj lin sekvis. 2 Kaj kiam venis la sabato, li komencis instrui en la sinagogo; kaj multaj, lin acxdante, miris, dirante: De kie tiu viro havas tion? kaj: Kia estas la sacxeco donita al li? kaj kiaj estas tiaj potencacxoj farataj per liaj manoj? 3 cxu cxi tiu ne estas la cxarpentisto, filo de Maria, kaj frato de Jakobo kaj Joses kaj Judas kaj Simon? kaj cxu liaj fratinoj ne estas cxi tie cxe ni? Kaj ili ofendicxis pro li. 4 Kaj Jesuo diris al ili: Profeto ne estas sen honoro, krom en sia patrujo kaj inter siaj parencoj kaj en sia domo. 5 Kaj li povis tie fari nenian potencacxon, krom tio, ke li metis la manojn sur kelkajn senfortulojn kaj ilin resanigis. 6 Kaj li miris pro ilia nekredemo.

Kaj li ronevizitis la vilacxojn, instruante.

7 Kaj li alvokis al si la dek du, kaj komencis forsendi ilin duope; kaj li donis al ili acxtoritaton super malpuraj spiritoj; 8 kaj li ordonis, ke ili portu nenion por la vojo krom nur bastono--nek panon, nek saketon, nek monon en sia zono; 9 sed ili iru piedvestitaj per sandaloj, kaj ne surmetu du tunikojn. 10 Kaj li diris al ili: Kie ajn vi eniros en domon, tie loxu, cxis vi foriros el tiu loko. 11 Kaj se ie ajn oni vin ne akceptos, nek vin acxskultos, tiam el tie forirante, deskuu la polvon, kiu estas sub viaj piedoj, por atesto al ili. 12 Kaj foririnte, ili predikis, ke oni pentu. 13 Kaj ili elpeladis multajn demonojn, kaj cxmiradis per oleo multajn malsanulojn kaj ilin sanigadis.

14 Kaj la rexo Herodo acxdis pri tio, cxar lia nomo jam konaticxis; kaj li diris: Johano, la Baptisto, levicxis el la mortintoj, kaj tial tiuj potencacxoj energias en li. 15 Sed aliaj diris: Tiu estas Elija. Kaj aliaj diris: Tiu estas profeto, kvazacx unu el la profetoj. 16 Sed, tion acxdinte, Herodo diris: Johano, kiun mi senkapigis, levicxis. 17 cxar Herodo mem jam sendis, kaj arestis Johanon, kaj ligis lin en malliberejo pro Herodias, kiu estis edzino de lia frato Filipo, cxar li estis edzicxinta kun cxi. 18 cxar Johano diris al Herodo: Ne decas, ke vi havu la edzinon de via frato. 19 Kaj Herodias klopodis kontrakx li, kaj deziris mortigi lin, kaj ne povis; 20 cxar Herodo timis Johanon, sciante, ke li estas viro justa kaj sankta, kaj nepre gardis lin. Kaj acxskultante lin, li embarasicxis, kaj acxskultis lin volonte. 21 Kaj kiam venis oportuna tago, kiam Herodo pro sia naskotago faris vespermancxon al siaj nobeloj kaj milestroj kaj cxefoj de Galileo, 22 eniris la filino de Herodias mem kaj dancis, kaj cxi placxis al Herodo kaj al liaj kunmanxantoj; kaj la rexo diris al la knabino: Petu de mi, kion ajn vi volas, kaj mi tion donos al vi. 23 Kaj li cxuris al cxi: Kion ajn vi petos de mi, mi tion donos al vi, cxis duono de mia regno. 24 Kaj elirinte, cxi diris al sia patrino: Kion mi petu? Kaj tiu diris: La kapon de Johano, la Baptisto. 25 Kaj cxi tuj eniris rapide al la rexo, kaj petis, dirante: Mi deziras, ke vi tuj donu al mi sur plado la kapon de Johano, la Baptisto. 26 Kaj la rexo faricxis tre malcxoja; tamen pro siaj cxuroj kaj pro la kunmanxantoj li ne volis rifuzi al cxi. 27 Kaj tuj la rexo elsendis soldaton el sia gardistaro, kaj ordonis alporti lian kapon; kaj elirinte, tiu senkapigis lin en la malliberejo, 28 kaj alportis lian kapon sur plado, kaj donis cxin al la knabino; kaj la knabino donis cxin al sia patrino. 29 Kaj

kiam liaj disĉiploj acxdis, ili venis kaj forportis lian korpon, kaj metis cxin en tombon.

30 Kaj la apostoloj kolekticxis al Jesuo, kaj rakontis al li cxion, kion ili faris kaj instruis. 31 Kaj li diris al ili: Venu mem aparte en dezertan lokon, kaj iom ripozu. cxar estis multaj venantaj kaj irantaj, kaj ili ne havis oportunon ecx por manĉxi. 32 Kaj ili foriris en la cxipeto al dezerta loko aparte. 33 Kaj oni vidis ilin forirantajn, kaj multaj rekonis ilin, kaj piede oni kuris tien el cxiuj urboj kaj antacxvenis ilin. 34 Kaj li elvenis, kaj vidis grandan homamason, kaj li kortucixicxis pri ili, cxar ili estis kiel cxafoj ne havantaj pacxtiston; kaj li komencis instrui al ili multon. 35 Kaj kiam la horo jam estis malfrua, liaj disĉiploj venis al li, kaj diris: La loko estas dezerta, kaj la horo estas jam malfrua; 36 forsendu ilin, por ke ili iru en la cxirkacxajn kampojn kaj vilacxojn kaj acxetu por si manĉxacxon. 37 Sed li responde diris al ili: Vi donu al ili manĉxi. Kaj ili diris al li: cxu ni iru kaj acxetu panojn por ducent denaroj, kaj donu al ili manĉxi? 38 Kaj li diris al ili: Kiom da panoj vi havas? iru, por vidi. Kaj sciicxinte, ili diris: Kvin, kaj du ficxojn. 39 Kaj li ordonis al ili, ke cxiuj sidicxu lacxgrupe sur la verda herbo. 40 Kaj ili sidicxis en aroj, centope kaj kvindekope. 41 Kaj li prenis la kvin panojn kaj la du ficxojn, kaj suprenrigardinte al la cxielo, li benis kaj dispecigis la panojn, kaj donis al la disĉiploj, por meti antacx ilin; kaj li dividis la du ficxojn inter cxiuj. 42 Kaj cxiuj manĉxis kaj saticxis. 43 Kaj oni kolektis da fragmentoj dek du korbojn, kaj ankacx el la ficxo. 44 Kaj tiuj, kiuj manĉxis la panojn, estis kvin mil viroj.

45 Kaj tuj li devigis siajn disĉiplojn eniri en la cxipeton kaj iri antacx li al la alia bordo, al Betsaida, dum li forsendos la homamason. 46 Kaj aduacxinte ilin, li foriris sur la monton, por preĉxi. 47 Kaj kiam vespericxis, la cxipeto estis meze de la maro, kaj li sola sur la tero. 48 Kaj vidante ilin laborantaj en malfacila remado, cxar la vento estis kontrakxa al ili, cxirkacx la kvara gardoparto de la nokto li venis al ili, irante sur la maro, kaj li volis preterpasi ilin; 49 sed ili, vidante lin iranta sur la maro, supozis, ke cxi estas fantomo, kaj ili ekkriis; 50 cxar cxiuj vidis lin kaj maltrankvilicxis. Sed li tuj parolis kun ili, kaj diris al ili: Kuracxu; cxi estas mi; ne timu. 51 Kaj li supreniris al ili en la cxipeton, kaj la vento cxesicxis; kaj ili sentis grandan miregon; 52 cxar ili ne komprenis pri la panoj, cxar ilia koro estis sensenta.

53 Kaj transirinte, ili alvenis teren cxe Genesaret, kaj alligis la cxipeton. 54 Kaj kiam ili estis elcxipicxintaj, tuj oni rekonis lin, 55 kaj kuris tra tiu tuta regiono, kaj komencis cxirkacxporti la malsanulojn sur iliaj litoj tien, kie ili acxdis, ke li estas. 56 Kaj kien ajn li eniris, en vilacxojn acx en urbojn acx sur la kamparon, ili demetis la malsanulojn sur la placoj, kaj petegis lin, ke ili tucxu nur la randon de lia vesto; kaj cxiuj, kiuj tucxis, resanicxis.

Cxapitro 7

1 Kaj kolekticxis al li la Fariseoj kaj iuj el la skribistoj, kiuj venis el Jerusalemo, 2 kaj jam vidis, ke kelkaj el liaj disĉiploj manĉxas panon kun manoj profanaj, tio estas nelavitaj. 3 Kaj la Fariseoj kaj cxiuj Judoj, se ili ne lavis zorge la manojn, ne manĉxas, tenante la tradicion de la antacxuloj; 4 kaj veninte el komercejo, ili ne manĉxas, ne sin lavinte; kaj estas multaj aliaj aferoj, kiujn ili ricevis por observi, trempoj de pokaloj kaj mezurpotoj kaj kupraj vazoj. 5 Kaj lin demandis la Fariseoj kaj la skribistoj: Kial ne faras viaj disĉiploj lacx la tradicio de la antacxuloj, sed manĉxas panon kun manoj profanaj? 6 Kaj li diris al ili: Bone profetis Jesaja pri vi hipokrituloj, kiel estas skribite:

cxi tiu popolo honoras Min per siaj lipoj,
Sed ilia koro estas malproksime de Mi.
7Sed vane ili Min adoras,
Instruante kiel doktrinojn ordonojn de homoj.

8 cxar, forlasinte la ordonon de Dio, vi tenas la tradicion de homoj. 9 Kaj li diris al ili: Efektive vi forrifuzas la ordonon de Dio, por observi vian tradicion. 10 cxar Moseo diris: Respektu vian patron kaj vian patrino; kaj: Kiu malbenas sian patron acx sian patrino, tiu nepre mortu. 11 Sed vi diras: Se iu diros al sia patro acx sia patrino: Korban, tio estas Oferdono, estu tio, per kio vi povus profiti de mi, 12 vi jam ne permesas al li fari ion por sia patro acx sia patrino; 13 vantigante la vorton de Dio per via tradicio, kiun vi transdonis; kaj multajn tiajn aferojn vi faras. 14 Kaj denove alvokinte la homamason, li diris al ili: cxiuj min acxskultu kaj komprenu: 15 ekzistas nenio, kio, enirante en homon de ekstere, povas lin profani; sed kio eliras el homo, tio profanas la homon. 16 Kiu havas orelojn por acxdi, tiu acxdu. 17 Kaj kiam li eniris en domon for de la homamaso, liaj disciploj demandis lin pri la parabolo. 18 Kaj li diris al ili: cxu vi ankacx estas tiel sen kompreno? cxu vi ne konscias, ke cxio, eniranta de ekstere en homon, ne povas profani lin; 19 cxar cxi eniras ne en lian koron, sed en la ventron, kaj eliras en apartan lokon? Tion li diris, indigante cxiajn mancxacxojn. 20 Kaj li diris: Kio elvenas el homo, tio profanas la homon. 21 cxar de interne, el la koro de homoj, eliras malvirtaj pensoj, malcxastacxoj, 22 cxteloj, mortigoj, adultoj, avideco, malindacxoj, ruzeco, voluptoj, malica okulo, blasfemo, aroganteco, malsacxeco; 23 cxiuj tiuj malbonoj elvenas de interne kaj profanas la homon.

24 Kaj irinte de tie, li venis en la limojn de Tiro kaj Cidon. Kaj enirinte en domon, li volis, ke neniuj sciu; sed li ne povis esti kacxita. 25 Sed acxdinte pri li, iu virino, kies filineto havis malpuran spiriton, venis kaj falis antacx liaj piedoj. 26 Kaj la virino estis Grekino, rase Sirofenika. Kaj cxi petis lin, ke li elpelu la demonon el cxia filino. 27 Kaj li diris al cxi: Lasu unue satigi la infanojn, cxar ne decas preni la panon de la infanoj kaj cxeti cxin al la hundetoj. 28 Sed cxi respondis kaj diris al li: Jes, Sinjoro; cxar ecx la hundetoj sub la tablo mancxas el la panpecetoj de la infanoj. 29 Kaj li diris al cxi: Pro cxi tiu vorto iru vian vojon; la demono eliris el via filino. 30 Kaj kiam cxi iris en sian domon, cxi trovis la infaninon kucxigita sur la lito, kaj la demonon foririnta.

31 Kaj denove foririnte el la limoj de Tiro, li venis tra Cidon al la Galilea Maro, tra la mezo de la limoj de Dekapolis. 32 Kaj oni kondukis al li viron surdan kaj apenacx parolkapablan, kaj petis lin, ke li metu sian manon sur lin. 33 Kaj kondukinte lin el la homamaso en apartan lokon, li metis siajn fingrojn en liajn orelojn, kaj kracxinte, li tucxis lian langon; 34 kaj suprenrigardinte al la cxielo, li cxemis, kaj diris al li: Efata, tio estas: Malfermicxu. 35 Kaj liaj oreloj malfermicxis, kaj la ligilo de lia lango malstrecxixis, kaj li parolis klare. 36 Kaj li admonis ilin, ke oni diru tion al neniuj; sed ju pli li malpermesis, des pli multe ili cxie sciigis cxin. 37 Kaj supermezure ili miregis, dirante: Li faris cxion bone; li igas la surdulojn acxdi, kaj la mutulojn paroli.

Cxapitro 8

1 En tiuj tagoj, kiam denove estis granda homamaso, kaj ili nenion havis manxi, li alvokis al siajn disxiplojn, kaj diris al ili: 2 Mi kortucxixas pro la homamaso, cxar jam tri tagojn ili restas cxe mi kaj nenion havas manxi; 3 kaj se mi forsendos ilin fastantaj al iliaj domoj, ili laciĝos sur la vojo; kaj iuj el ili venis de malproksime. 4 Kaj liaj disxiploj respondis al li: De kie oni povos satigi cxi tiujn homojn per panoj cxi tie en dezerto? 5 Kaj li demandis ilin: Kiom da panoj vi havas? Kaj ili diris: Sep. 6 Kaj li ordonis al la homamaso sidixi sur la tero; kaj li prenis la sep panojn, kaj doninte dankon, li dispecigis ilin, kaj donis al la disxiploj por disdoni; kaj ili disdonis al la homamaso. 7 Kaj ili havis kelkajn malgrandajn ficejojn; kaj beninte ilin, li ordonis disdoni ilin ankacx. 8 Kaj ili manxis kaj saticxis; kaj oni kolektis da postrestintaj fragmentoj sep korbegojn. 9 Kaj ili estis proksimume kvar mil, kaj li forsendis ilin. 10 Kaj tuj enirinte en la cxipeton kun siaj disxiploj, li iris al la regiono Dalmanuta.

11 Kaj alvenis la Fariseoj, kaj komencis diskuti kun li, sercxante cxe li signon el la cxielo, por provi lin. 12 Kaj forte cxeminte en sia spirito, li diris: Kial cxi tiu generacio sercxas signon? vere, mi diras al vi: Nenia signo estos donita al cxi tiu generacio. 13 Kaj forlasinte ilin, li denove enxipicxis kaj transiris al la alia bordo.

14 Kaj ili forgesis preni panojn; kaj nur unu panon ili havis kun si en la cxipeto. 15 Kaj li admonis ilin, dirante: Zorgu, gardu vin kontracx la fermentacxo de la Fariseoj kaj la fermentacxo de Herodo. 16 Kaj ili diskutis unu kun la alia, dirante: cxar ni ne havas panojn. 17 Kaj Jesuo, eksciant tion, diris al ili: Kial vi diskutas pro tio, ke vi ne havas panon? cxu vi ancoracx ne konscias nek komprenas? cxu via koro estas obstinigita? 18 Okulojn havante, cxu vi ne vidas? kaj orelojn havante, cxu vi ne acxdas? kaj cxu vi ne memoras? 19 Kiam mi dispecigis la kvin panojn por la kvin mil, kiom da korboj da fragmentoj vi kolektis? Ili respondis al li: Dek du. 20 Kaj kiam la sep por la kvar mil, kiom da korbegoj da fragmentoj vi kolektis? Kaj ili respondis al li: Sep. 21 Kaj li diris al ili: cxu vi ancoracx ne komprenas?

22 Kaj ili alvenis al Betsaida. Kaj oni alkondukis al li blindulon, kaj petegis, ke li tucxu lin. 23 Kaj preninte la manon de la blindulo, li elkondukis lin ekster la vilacxon; kaj kracxinte sur liajn okulojn, kaj surmetinte la manojn sur lin, li demandis lin: cxu vi vidas ion? 24 Kaj li ekrigardis, kaj diris: Mi vidas homojn, cxar mi vidas kvazacx arbojn irantajn. 25 Tiam denove li metis la manojn sur liajn okulojn; kaj li fikse rigardis, kaj resanicxis, kaj vidis cxion klare. 26 Kaj li forsendis lin al lia domo, dirante: Nepre ne eniru en la vilacxon.

27 Kaj eliris Jesuo kaj liaj disxiploj en la vilacxojn de Cezarea Filipi; kaj sur la vojo li demandis siajn disxiplojn, dirante al ili: Kiu, diras la homoj, ke mi estas? 28 Kaj ili respondis al li: Johano, la Baptisto; lacx aliaj: Elija; kaj lacx aliaj: Unu el la profetoj. 29 Kaj li demandis ilin: Sed vi--kiu vi diras, ke mi estas? Petro responde diris al li: Vi estas la Kristo. 30 Kaj li admonis ilin, ke ili diru al neni pri li. 31 Kaj li komencis instrui al ili, ke la Filo de homo devas multe suferi, kaj esti rifuzita de la pliacxuloj kaj la cxefpastroj kaj la skribistoj, kaj esti mortigita, kaj post tri tagoj relevicxi. 32 Kaj li parolis tiun diron malkacxe. Kaj Petro prenis lin, kaj komencis admoni lin. 33 Sed turninte sin kaj rigardante la disxiplojn, li admonis Petron, dirante: Iru malantacx min, Satano, cxar vi havas pensojn ne lacx Dio, sed lacx homoj. 34 Kaj alvokinte al si la homamason kun siaj disxiploj, li diris al ili: Se iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj levu sian krucon, kaj sekvu min. 35 cxar kiu volos savi sian animon, tiu cxin perdos; kaj kiu perdos sian animon pro mi kaj pro la evangelio, tiu cxin savos. 36 cxar kiel profitus homo, se li

gajnus la tutan mondon kaj perdus sian animon? 37 cxar kion homo donu intercxancxe por sia animo? 38 cxar kiu hontos pri mi kaj miaj paroloj antacx cxi tiu adultema kaj peka generacio, pri tiu ankacx hontos la Filo de homo, kiam li venos en la gloro de sia Patro kun la sanktaj ancxeloj.

Cxapitro 9

1 Kaj li diris al ili: Vere mi diras al vi: Inter la cxi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel gustumos morton, antacx ol ili vidos la regnon de Dio venintan en potenco.

2 Kaj post ses tagoj Jesuo prenis kun si Petron kaj Jakobon kaj Johanon, kaj kondukis ilin solajn sur altan monton aparte; kaj li estis aliformita antacx ili; 3 kaj liaj vestoj faricxis brilantaj, treege blankaj, kiel fulisto sur la tero ne povas blankigi. 4 Kaj aperis al ili Elija kun Moseo, kaj ili interparoladis kun Jesuo. 5 Kaj Petro responde diris al Jesuo: Rabeno, estas bone por ni esti cxi tie; kaj ni faru tri lacxbojn: unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija. 6 cxar li ne sciis, kion respondi, cxar ili tre timicxis. 7 Kaj nubo superombris ilin; kaj elvenis vocxo el la nubo: cxi tiu estas Mia Filo, la amata; acxskultu lin. 8 Kaj subite, cxirkacxrigardinte, ili jam vidis neniun krom Jesuo sola.

9 Kaj dum ili malsupreniris de la monto, li admonis ilin, ke al neniuj ili rakontu tion, kion ili viids, cxis la Filo de homo relevicxos el la mortintoj. 10 Kaj ili konservis la diron, demandante inter si, kion signifas la relevicxo el la mortintoj. 11 Kaj ili demandis lin, dirante: Kial diras la skribistoj, ke Elija devas veni antacxe? 12 Kaj li diris al ili: Vere Elija venas antacxe, kaj restarigas cxion; kaj kiel estas skribite pri la Filo de homo, ke li devas multe suferi kaj esti malestimata? 13 Sed mi diras al vi, ke Elija jam venis, kaj oni faris al li cxion, kion ili volis, kiel estas skribite pri li.

14 Kaj veninte al la disciploj, ili vidis grandan homamason cxirkacx ili, kaj skribistojn diskutantajn kun ili. 15 Kaj tuj la homamaso, vidante lin, forte miris, kaj alkuris, kaj salutis lin. 16 Kaj li demandis ilin: Pri kio vi diskutas kun ili? 17 Kaj unu el la amaso respondis al li: Majstro, mi venigis al vi mian filon, kiu havas mutan spiriton; 18 kaj kie ajn cxi kaptas lin, cxi cxiras lin, kaj li cxacxmas kaj grincigas la dentojn kaj kadukicxas; kaj mi parolis al viaj disciploj, ke ili elpelu cxin; kaj ili ne povis. 19 Kaj li respondis al ili, dirante: Ho senfida generacio, cxis kiam mi estos kun vi? cxis kiam mi toleros vin? venigu lin al mi. 20 Kaj ili venigis lin al li; kaj vidinte lin, tuj la spirito konvulsiigis lin, kaj li falis teren kaj rulicxis cxacxmanta. 21 Kaj li demandis la patron: De kiom da tempo okazadas cxi tio al li? Kaj li diris: De infaneco. 22 Kaj ofte cxi cxetis lin en fajron kaj en akvon, por pereigi lin; sed se vi povas fari ion, kompatu al ni kaj helpu nin. 23 Kaj Jesuo diris al li: Kiel, se vi povas! cxio estas ebla por kredanto. 24 Tuj ekkriante, la patro de la infano diris: Mi kredas; helpu mian nekredemon. 25 Kaj kiam Jesuo vidis, ke homamaso alkuras, li severe admonis la malpuran spiriton, dirante al cxi: Vi muta kaj surda spirito, mi ordonas al vi: Eliru el li, kaj ne plu eniru en lin. 26 Kaj ekkriinte, kaj multe konvulsiiginte lin, cxi eliris; kaj li faricxis kvazacx mortinto, tiel ke la plimulto diris: Li mortis. 27 Sed Jesuo, preninte lin je la mano, levis lin; kaj li staricxis. 28 Kaj kiam li eniris en la domon, liaj disciploj aparte demandis lin: Kial ni ne povis elpeli cxin? 29 Kaj li diris al ili: cxi tiu speco neniel povas eliri, krom per precxado.

30 Kaj foririnte, ili trapasis tra Galileo; kaj li deziris, ke neniu tion eksciuj. 31 cxar li instruadis siajn disciplojn, kaj diris al ili: La Filo de homo estas transdonita en la manojn de homoj, kaj ili mortigos lin; kaj, mortigite, li levixos post tri tagoj. 32 Sed ili ne komprenis la diron, kaj timis demandi lin.

33 Kaj ili venis al Kapernaum, kaj kiam li estis en la domo, li demandis ilin: Pri kio vi diskutis sur la vojo? 34 Sed ili silentis; cxar ili diskutis inter si sur la vojo pri tio, kiu estas la plej granda. 35 Kaj sidixinte, li alvokis la dek du, kaj diris al ili: Se iu volas esti unua, li estos lasta el cxiuj, kaj servanto de cxiuj. 36 Kaj preninte infanon, li starigis cxin meze de ili; kaj cxirkacxbrakinte cxin, li diris al ili: 37 Kiu akceptos unu el tiaj infanoj en mia nomo, tiu akceptas min; kaj kiu akceptas min, tiu akceptas ne min, sed Tiun, kiu sendis min.

38 Johano diris al li: Majstro, ni vidis iun elpelantan demonojn en via nomo; kaj ni malpermesis lin, cxar li ne sekvas nin. 39 Sed Jesuo diris: Ne malpermesu lin; cxar neniu, kiu faros miraklon en mia nomo, povos facile paroli malbone pri mi. 40 cxar tiu, kiu ne estas kontrakx ni, estas por ni. 41 cxar kiu donos al vi trinki tason da akvo, pro tio, ke vi apartenas al Kristo, vere mi diras al vi, tiu neniel perdos sian rekompencan. 42 Kaj kiu igos fali unu el cxi tiuj malgranduloj, kiuj kredas al mi, estus pli bone por tiu, se granda muelcxtono estus pendigita cxirkacx lia kolo, kaj se li estus cxielita en la maron. 43 Kaj se via mano faligas vin, detrancxu cxin: estas bone por vi eniri en vivon kripla prefere ol, havante du manojn, eniri en Gehenan, en la neestingeblan fajron, 44 kie ilia vermo ne pereas kaj la fajro ne estingixas. 45 Kaj se via piedo faligas vin, detrancxu cxin: estas bone por vi eniri en vivon lama prefere ol, havante du piedojn, esti cxielita en Gehenan, 46 kie ilia vermo ne pereas kaj la fajro ne estingixas. 47 Kaj se via okulo faligas vin, elcxiru cxin: estas bone por vi eniri en la regnon de Dio kun unu okulo prefere ol, havante du okulojn, esti cxielita en Gehenan, 48 kie ilia vermo ne pereas kaj la fajro ne estingixas. 49 cxar cxiu estos salita per fajro. 50 Salo estas bona; sed se la salo faricxis nesala, kiel vi rebonigos cxin? Havu salon en vi, kaj pacixu unu kun alia.

Cxapitro 10

1 Kaj li foriris de tie, kaj venis en la limojn de Judujo kaj trans Jordanon; kaj homamasoj kunvenis denove al li, kaj lacx sia kutimo li instruis ilin denove. 2 Kaj Fariseoj venis, kaj demandis lin, por provi lin: cxu estas permesate al viro forsendi sian edzinon? 3 Kaj li responde diris al ili: Kion Moseo ordonis al vi? 4 Kaj ili diris: Moseo permesis skribi eksedzigan leteron, kaj forsendi cxin. 5 Sed Jesuo diris al ili: Pro la malmoleco de via koro li skribis por vi cxi tiun ordonon. 6 Sed de la komenco de la kreo: Li faris ilin vira kaj virina. 7 Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrinon, kaj alicxos al sia edzino, 8 kaj ili estos unu karno; sekve ili jam estas ne du, sed unu karno. 9 Kion do Dio kunigis, tion homo ne disigu. 10 Kaj en la domo la disciploj denove demandis lin pri la afero. 11 Kaj li diris al ili: Kiu forsendos sian edzinon kaj edzicxos kun alia, tiu adultas kontrakx cxi; 12 kaj se cxi mem forsendos sian edzinon kaj edzinicxos kun alia, cxi adultas.

13 Kaj oni venigis al li infanojn, por ke li tucxu ilin; kaj la disciploj admonis ilin. 14 Sed Jesuo, vidinte tion, indignis, kaj diris al ili: Lasu la infanojn veni al mi; ne malhelpu ilin, cxar el tiaj estas la regno de Dio. 15 Vere mi diras al vi: Kiu ne akceptos la regnon de Dio kiel infano, tiu neniel eniros en cxin. 16 Kaj li prenis ilin en siaj brakoj, kaj benis ilin, metinte la manojn sur ilin.

17 Kaj dum li foriris sur la vojo, unu homo kuris al li kaj genuis antacx li, kaj demandis lin: Bona Majstro, kion mi faru, por ke mi heredu eternan vivon? 18 Kaj Jesuo diris al li: Kial vi nomas min bona? neniu estas bona krom Unu, nome Dio. 19 Vi scias la ordonojn: Ne mortigu; Ne adultu; Ne extelu; Ne parolu malveran ateston; Ne rabu; Respektu vian patron kaj vian patrinon. 20 Kaj li responde diris al li: Majstro, cxion tion mi observis detempe de mia juneco. 21 Kaj Jesuo, rigardante lin, amis lin, kaj diris al li: Unu mankon vi havas; iru, kaj vendu cxion, kion vi havas, kaj donu al malricxuloj, kaj vi havos trezoron en la cxielo; kaj venu, sekvu min. 22 Sed li malgajicxis cxe tiu vorto, kaj foriris malcxoja; cxar li havis multajn posedacxojn.

23 Kaj Jesuo cxirkacxrigardis, kaj diris al siaj disciploj: Kiel malfacile tiuj, kiuj havas ricxon, eniros en la regnon de Dio! 24 Kaj la disciploj miris pro liaj vortoj. Sed Jesuo, respondante denove, diris al ili: Infanoj, kiel malfacile estas por tiuj, kiuj fidas al la ricxo, eniri en la regnon de Dio! 25 Estas pli facile por kamelo iri tra trueton de kudrilo, ol por ricxulo eniri en la regnon de Dio. 26 Kaj ili forte miregis, dirante al li: Kiu do povas esti savita? 27 Rigardante ilin, Jesuo diris: cxe homoj tio estas neebbla, sed ne cxe Dio; cxar cxio estas ebla cxe Dio. 28 Petro ekparolis al li: Jen ni cxion forlasis kaj vin sekvis. 29 Jesuo diris: Vere mi diras al vi: Ekzistas neniu, kiu forlasis domon acx fratojn acx fratinojn acx patrinon acx patron acx infanojn acx kampojn pro mi kaj pro la evangelio, 30 kaj kiu ne ricevos centoble en cxi tiu tempo, domojn kaj fratojn kaj fratinojn kaj patrinojn kaj infanojn kaj kampojn, kun persekutado; kaj en la venonta mondo eternan vivon. 31 Sed multaj unuaj estos lastaj, kaj lastaj estos unuaj.

32 Kaj ili estis sur la vojo suprenirantaj al Jerusalemo, kaj Jesuo iris antacx ili; kaj ili miregis, kaj la sekvantoj timis. Kaj li prenis al si denove la dek du, kaj ekparolis pri tio, kio okazos al li, dirante: 33 Jen mi supreniras al Jerusalemo; kaj la Filo de homo estos transdonita al la cxefpastroj kaj la skribistoj; kaj ili kondamnos lin al morto kaj transdonos lin al la nacioj; 34 kaj ili lin mokus kaj sur lin kracos kaj lin skurcos kaj lin mortigos; kaj post tri tagoj li relevicxos.

35 Kaj alproksimicxis al li Jakobo kaj Johano, filoj de Zebedeo, dirante al li: Majstro, ni deziras, ke, kion ajn ni petos de vi, vi tion faru por ni. 36 Kaj li diris al ili: Kion vi volas, ke mi faru por vi? 37 Kaj ili diris al li: Permesu, ke ni povu sidi, unu dekstre de vi kaj la dua maldekstre, en via gloro. 38 Sed Jesuo diris al ili: Vi ne scias, kion vi petas. cxu vi povas trinki la kalikon, kiun mi trinkas? acx esti baptitaj per la bapto, per kiu mi estas baptata? 39 Kaj ili diris al li: Ni povas. Kaj Jesuo diris al ili: La kalikon, kiun mi trinkas, vi trinkos, kaj per la bapto, per kiu mi estas baptata, vi estos baptitaj; 40 sed sidi dekstre de mi acx maldekstre, tion doni ne apartenas al mi; sed cxi estas por tiuj, por kiuj cxi estas preparita. 41 Kaj acxdinte, la dek ekindignis kontrakx Jakobo kaj Johano. 42 Kaj Jesuo, alvokinte ilin al si, diris al ili: Vi scias, ke tiuj, kiuj pretendas regi la naciojn, kondutas kiel sinjoroj super ili, kaj iliaj granduloj ekzercas acxtoritaton super ili. 43 Sed ne tiel estos inter vi; sed kiu volas esti granda inter vi, tiu estu via servanto; 44 kaj kiu volas esti la unua inter vi, tiu estu sklavo de cxuij. 45 cxar la Filo de homo venis, ne por esti

servata, sed por servi, kaj por doni sian vivon kiel elacxeton por multaj.

46 Kaj ili venis al Jericxo; kaj kiam li foriris el Jericxo kun siaj disciploj kaj granda homamaso, la filo de Timeo, Bartimeo, blinda almozulo, sidis apud la vojo. 47 Kaj acxdinte, ke cxeestas Jesuo, la Nazaretano, li ekkriis, kaj diris: Jesuo, filo de David, kompatu min. 48 Kaj multaj admonis lin, ke li silentu; sed li des pli forte kriis: Ho Filo de David, kompatu min! 49 Kaj Jesuo haltis, kaj diris: Alvoku lin. Kaj oni alvokis la blindulon, dirante al li: Kuracxu; levicxu, li vin alvokas. 50 Kaj li forcetis sian veston, kaj eksaltis kaj venis al Jesuo. 51 Kaj Jesuo responde al li diris: Kion vi volas, ke mi faru al vi? Kaj la blindulo diris al li: Rabeno mia, ke mi ricevu vidpovon. 52 Kaj Jesuo diris al li: Iru; via fido vin savis. Kaj tuj li ricevis vidpovon, kaj sekvis lin sur la vojo.

Cxapitro 11

1 Kaj kiam ili alproksimicxis al Jerusalemon, al Betfage kaj Betania, apud la monto Olivarba, li sendis du el siaj disciploj, 2 kaj diris al ili: Iru en la vilacxon, kiu estas kontrakx vi, kaj enirinte cxin, vi tuj trovos azenidon alligitan, sur kiu ankoraux neniu iam sidis; malligu kaj alkonduku cxin. 3 Kaj se iu diros al vi: Kial vi faras tion? respondu: La Sinjoro bezonas cxin; kaj tuj li sendos cxin cxi tien. 4 Kaj ili iris, kaj trovis azenidon alligitan apud pordo ekstere sur la strato; kaj ili malligis cxin. 5 Kaj iuj apudstarantoj diris al ili: Kion vi faras, malligante la azenidon? 6 Sed ili respondis al ili, kiel Jesuo diris; kaj ili lasis ilin. 7 Kaj ili alkondukis la azenidon al Jesuo, kaj metis sur cxin siajn vestojn; kaj li sidis sur cxi. 8 Kaj multaj sternis siajn vestojn sur la vojo, kaj aliaj sternis foliarojn, tranxinte ilin el la kampoj. 9 Kaj kriis la antacxirantoj kaj la sekvantoj: Hosana! Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo; 10 Estu benata la venanta regno de nia patro David; Hosana en la supera alto!

11 Kaj li eniris en Jerusalemon, en la templon; kaj kiam li cxirkacxrigardis cxion, kaj la horo jam vespericxis, li foriris al Betania kun la dek du.

12 Kaj la morgacxan tagon, post ilia eliro el Betania, li malsatis. 13 Kaj vidinte el malproksime figarbojn havantan foliojn, li aliris, por trovi, se eble, ion sur cxi; kaj veninte al cxi, li trovis nenion krom foliojn, cxar la tempo de figoj ankoraux ne venis. 14 Kaj responde li diris al cxi: Neniu por cxiam mancxu frukton el vi. Kaj acxdis la disciploj.

15 Kaj ili venis en Jerusalemon; kaj enirinte en la templon, li komencis elpeli la vendantojn kaj la acxetantojn en la templo, kaj renversis la tablojn de la moncxancxistoj kaj la secxojn de la vendantoj de kolomboj; 16 kaj ne permesis, ke oni portu ian vazon tra la templo. 17 Kaj li instruis, kaj diris al ili: cxu ne estas skribite: Mia domo estos nomata domo de precxo por cxiaj popoloj? Sed vi faris cxin kavernon de rabistoj. 18 Kaj la cxefpastroj kaj la skribistoj acxdis tion, kaj sercxis, kiamaniere pereigi lin; cxar ili timis lin, cxar la tuta homamaso miregis pro lia instruado.

19 Kaj kiam vespericxis, li eliris el la urbo.

20 Kaj matene, preterpasante, ili vidis la figarbon forvelkinta de la radikoj. 21 Kaj rememorinte, Petro diris al li: Rabeno, jen forvelkis la figarbo, kiun vi malbenis. 22 Kaj responde Jesuo diris al ili: Havu fidon al Dio. 23 Vere mi diras al vi: Se iu diros al cxi tiu monto: Estu formovita kaj cxi tita en la maron, kaj ne dubos en sia koro, sed kredos, ke okazos tio, kion li diras, tiu cxin havos. 24 Pro tio mi diras al vi: Kion ajn vi petos, prexante, kredu, ke vi tion jam ricevis, kaj vi cxin havos. 25 Kaj kiam vi staras prexante, pardonu, se vi havas ion kontrakx iu; por ke ankacx via Patro, kiu estas en la cxielo, pardonu al vi viajn erarojn. 26 Sed se vi ne pardonos, ankacx via Patro, kiu estas en la cxielo, ne pardonos viajn erarojn.

27 Kaj ili denove venis al Jerusalemo; kaj dum li cxirkacxis en la templo, la cxefpastroj kaj la skribistoj kaj la pliaxuloj venis al li, 28 kaj diris al li: Lacx kia acxtoritato vi faras cxi tion? acx kiu donis al vi tian acxtoritaton, ke vi faru cxi tion? 29 Sed Jesuo diris al ili: Mi faros al vi unu demandon, kaj respondu al mi, kaj mi diros al vi, lacx kia acxtoritato mi faras cxi tion. 30 La baptado de Johano, cxu cxi estis el la cxielo, acx el homoj? respondu al mi. 31 Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la cxielo, li diros: Kial do vi ne kredis al li? 32 Sed se ni diros: El homoj--ili timis la popolon, cxar cxiuj opiniis, ke Johano efektive estis profeto. 33 Kaj responde ili diris al Jesuo: Ni ne scias. Kaj Jesuo diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, lacx kia acxtoritato mi faras cxi tion.

Cxapitro 12

1 Kaj li komencis paroli al ili per paraboloj. Verbercxardenon plantis unu viro, kaj cxirkacxmetis plektobarilon, kaj fosis vinpremejon, kaj konstruis turon, kaj luigis cxin al kultivistoj, kaj forvojacxis. 2 Kaj li sendis sklavon en la cxusta tempo al la kultivistoj, por ricevi de la kultivistoj el la fruktoj de la vinberejo. 3 Kaj ili kaptis lin kaj skurcxis lin, kaj forsendis lin senhava. 4 Kaj poste li sendis al ili duan sklavon; kaj ili lin kapvundis kaj malhonoris. 5 Kaj li sendis alian, kaj ili mortigis lin; kaj multajn aliajn; skurcxante unujn, kaj mortigante aliajn. 6 Li havis ankoraux unu amatan filon: li sendis lin ankacx la lastan al ili, dirante: Ili respektos mian filon. 7 Sed tiuj kultivistoj diris inter si: cxi tiu estas la heredonto; venu, ni mortigu lin, kaj la heredacxo estos nia. 8 Kaj ili kaptis kaj mortigis lin, kaj elcxetis lin ekster la vinberejon. 9 Kion do faros la sinjoro de la vinberejo? li venos kaj pereigos la kultivistojn, kaj donos la vinberejon al aliaj. 10 cxu vi ne legis tiun skribon:

cxtono, kiun malcxatis la konstruantoj,
 Faricxis cxtono bazangula;
 11 De la Eternulo cxi tio faricxis,
 Kaj cxi estas miraklo en niaj okuloj?

12 Kaj ili celis kapti lin, sed ili timis la homamason; cxar ili eksciis, ke li parolis la parabolon kontrakx ili; kaj forlasinte lin, ili foriris.

13 Kaj ili sendis al li iujn el la Fariseoj kaj el la Herodanoj, por impliki lin per interparolado. 14 Kaj veninte, ili diris al li: Majstro, ni scias, ke vi estas verama kaj ne zorgas pri iu ajn; cxar vi ne favoras la personon de homoj, sed instruas lacx vero la vojon de Dio. cxu konvenas doni tributon al Cezaro, acx ne? 15 cxu ni donu, acx ne donu? Sed li, sciante ilian hipokritecon, diris al ili: Kial vi provas min? alportu al mi denaron, ke mi cxin vidu. 16 Kaj ili cxin alportis. Kaj li diris al ili: Kies estas cxi tiu bildo kaj la surskribacxo? Kaj ili diris al li: De Cezaro. 17 Kaj Jesuo respondis al ili: Redonu al Cezaro la propracxon de Cezaro, kaj al Dio la propracxon de Dio. Kaj ili miregis pro li.

18 Kaj venis al li Sadukeoj, kiuj diras, ke ne estas relevicxo; kaj ili demandis lin, dirante: 19 Majstro, Moseo skribis por ni: Se ies frato mortos kaj postlasos edzinon kaj ne lasos infanon, la frato de la mortinto prenu lian edzinon kaj naskigu idaron al sia frato. 20 Estis sep fratoj; kaj la unua prenis edzinon, kaj mortinte, ne lasis idaron; 21 kaj la dua prenis cxin, kaj mortis, ne lasinte idaron; kaj la tria same; 22 kaj la sep ne lasis idaron. Laste post cxiuj la virino ankacx mortis. 23 En la relevicxo, por kiu el ili cxi estos edzino? cxar cxiuj sep havis cxin kiel edzinon. 24 Kaj Jesuo diris al ili: cxu vi ne eraras pro tio, ke vi ne scias la Skribojn, nek la potencon de Dio? 25 cxar kiam oni levicxos el la mortintoj, oni nek edzicxas nek edzinicxas, sed estas kiel ancxeloj en la cxielo. 26 Sed pri la mortintoj, ke ili relevicxas, cxu vi ne legis en la libro de Moseo cxe la arbitracxo, kiel Dio parolis al li, dirante: Mi estas la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob? 27 Li estas Dio ne de la mortintoj, sed de la vivantoj: vi multe eraras.

28 Kaj unu el la skribistoj alvenis kaj acxskultis la diskutadon, kaj rimarkis, ke li lerte respondas al ili; kaj tiu demandis lin: Kiu ordono estas la unua el cxiuj? 29 Kaj Jesuo respondis: La unua estas: Acxskultu, ho Izrael! la Eternulo, nia Dio, la Eternulo estas unu; 30 kaj amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta menso kaj per via tuta forto. 31 Kaj jen estas la dua: Amu vian proksimulon kiel vin mem. Pli granda ol cxi tiuj ne estas alia ordono. 32 Kaj respondis al li la skribisto: Bone, Majstro, lacx vero vi respondis, ke Li estas unu, kaj ne ekzistas alia krom Li; 33 kaj ami Lin per la tuta koro kaj per la tuta intelekto kaj per la tuta forto, kaj ami sian proksimulon kiel sin mem--tio multe pli valoras, ol cxiuj bruloferoj kaj pekoferoj. 34 Kaj Jesuo, vidante, ke li repondis prudente, diris al li: Vi ne estas malproksime de la regno de Dio. Kaj neniun plu kuracxis fari al li demandon.

35 Kaj responde Jesuo diris, instruante en la templo: Kial diras la skribistoj, ke la Kristo estas Filo de David? 36 David mem diris per la Sankta Spirito:

La Eternulo diris al mia Sinjoro:
Sidu dekstre de mi,
cxis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj.

37 David mem nomas lin Sinjoro; kaj kiel do li estas lia filo? Kaj la granda homamaso acxskultis lin plezure.

38 Kaj en sia instruado li diris: Gardu vin kontracx la skribistoj, kiuj amas promenadi en roboj kaj salutojn sur la placoj, 39 kaj cxefsecxojn en la sinagogoj, kaj cxeflokojn cxe festenoj; 40 kaj kiuj formancxas la domojn de vidvinoj, kaj por preteksto ili longe precxas; ili ricevos pli severan kondamnon.

41 Kaj sidante kontracx la monkesto, li rimarkis, kiel la homoj encxetas monerojn en la monkeston; kaj multaj ricxuloj encxetis multon. 42 Kaj venis unu malricxa vidvino, kaj encxetis du leptojn, kiuj faras kodranton. 43 Kaj alvokinte al si siajn disciplojn, li diris al ili: Vere mi diras al vi, ke tiu malricxa vidvino encxetis pli ol cxiuj cxiuj cxiuj en la monkeston; 44 cxar ili cxiuj encxetis el sia abundo, sed cxi el sia senhaveco cxiuj cxiuj, kion cxi havis, sian tutan vivrimedon.

Cxapitro 13

1 Kaj dum li eliris el la templo, unu el liaj disciploj diris al li: Majstro, jen kiaj cxtonoj kaj kiaj konstruacxo! 2 Kaj Jesuo diris al li: cxu vi vidas cxi tiujn grandajn konstruacxojn? ne estos lasita cxi tie cxtono sur cxtono, kiu ne estos deccxetita.

3 Kaj dum li sidis sur la monto Olivarba rekte kontracx la templo, Petro kaj Jakobo kaj Johano kaj Andreo demandis lin aparte: 4 Diru al ni, kiam tio estos? kaj kio estas la signo, kiam cxio tio devos plenumicxi? 5 Kaj Jesuo ekparolis, kaj diris al ili: Gardu vin, ke neniu vin forlogu. 6 Multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas; kaj ili forlogos multajn. 7 Kaj kiam vi acxdos pri militoj kaj famoj de militoj, ne maltrankvilicxu; tio devas okazi; sed ancoracx ne estas la fino. 8 cxar levicxos nacio kontracx nacio, kaj regno kontracx regno; estos tertremoj en diversaj lokoj, kaj estos malsatoj; tio estas komenco de suferoj.

9 Sed gardu vin; cxar oni transdonos vin al sinedrioj, kaj en sinagogoj vi estos skurcxitaj; kaj vi staros antacx provincestroj kaj reccxo pro mi, por atesto al ili. 10 Kaj la evangelio devas antacxe esti predikita al cxiuj nacioj. 11 Kaj kiam oni forkondukos kaj transdonos vin, ne antacxzorgu, kion vi parolos; sed kio ajn estos donita al vi en tiu horo, tion parolu; cxar la parolanto estas ne vi, sed la Sankta Spirito. 12 Kaj frato transdonos fraton al morto, kaj patro filon; kaj levicxos gefiloj kontracx gepatroj kaj mortigos ilin. 13 Kaj vi estos malamataj de cxiuj pro mia nomo; sed kiu persistos cxi la fino, tiu estos savita.

14 Sed kiam vi vidos la abomenindacxon de dezerteco starantan tie, kie ne decas (la leganto komprenu), tiam kiuj estas en Judujo, tiuj forkuru al la montoj; 15 kaj kiu estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru, nek eniru, por preni ion el sia domo; 16 kaj kiu estas sur la kampo, tiu ne revenu, por preni sian mantelon. 17 Sed ve al la gravedulinoj kaj al la sucxigantinoj en tiuj tagoj! 18 Kaj precxu, ke tio ne okazu en vintro. 19 cxar tiuj tagoj estos tagoj de aflikto tia, kia ne estis de la komenco de la kreo, kiun Dio kreis, cxi nun, kaj neniam estos. 20 Kaj se la Eternulo ne malplilongigus la tagojn, neniu karno estus savita; sed pro la elektitoj, kiujn Li elektis, Li malplilongigis la tagojn. 21 Kaj tiam se iu diros al vi: Jen cxi tie la Kristo, acx, Jen tie; ne kredu; 22 cxar levicxos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj, kaj faros signojn kaj miraklojn, por erarigi, se eble, la elektitojn. 23 Sed gardu vin; jen mi cxion antacxdiris al vi.

24 Sed en tiuj tagoj, post tiu aflikto, la suno mallumicxos kaj la luno ne donos sian lumon, 25 kaj

la steloj falados el la cxielo, kaj la potencoj, kiuj estas en la cxieloj, cxancelicxos. 26 Kaj tiam oni vidos la Filon de homo, venantan en nuboj kun granda potenco kaj gloro. 27 Kaj tiam li elsendos la ancxelojn kaj kolektos siajn elektitojn el la kvar ventoj, de la limo de la tero cxis la limo de la cxielo.

28 De la figarbo lernu cxian parabolon: kiam cxia branxco jam molicxas kaj aperigas foliojn, vi scias, ke la somero estas proksima; 29 tiel same vi, kiam vi vidos, ke tio okazas, tiam sciu, ke li estas proksima, cxe la pordoj. 30 Vere mi diras al vi: cxi tiu generacio ne forpasos, antacx ol cxio tio faricxos. 31 La cxielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos. 32 Sed pri tiu tago kaj la horo scias neniuj, ecx ne la ancxeloj en la cxielo, nek la Filo, sed nur la Patro. 33 Gardu vin, viglu kaj precxu; cxar vi ne scias, kiam estos la cxusta tempo. 34 Kiel homo forvojaxinta, kiu lasis sian domon kaj donis acxtoritaton al siaj sklavoj, al cxiu lian propran laboron, kaj ordonis al la pordisto, ke li viglu: 35 vi do viglu; cxar vi ne scias, kiam venos la domomastro, cxu vespere, cxu noktomeze, cxu cxe la kokokrio, cxu frumatene; 36 por ke li ne venu subite kaj ne trovu vin dormantaj. 37 Kaj kion mi diras al vi, tion mi diras al cxiu: Viglu.

Cxapitro 14

1 Kaj post du tagoj estis la Pasko kaj la festo de macoj; kaj la cxefpastroj kaj skribistoj sercxis, kiamaniere ili povu per ruzo lin kapti kaj mortigi; 2 cxar ili diris: Ne dum la festo, por ke ne estu tumulto de la popolo.

3 Kaj dum li estis en Betania, en la domo de Simon, la leprulo, kiam li sidis cxe mancxo, venis virino, havanta alabastran vazon da pura narda cxmiracxo, tre multekosta; kaj rompinte la vazon, cxi survercxis lian kapon. 4 Kaj iuj indignis inter si, dirante: Por kio faricxis cxi tiu malcxparo de la cxmiracxo? 5 cxar cxi tiun cxmiracxon oni povus vendi por pli ol tricent denaroj, kaj doni al malricxuloj. Kaj ili murmuris kontrakx cxi. 6 Kaj Jesuo diris: Lasu cxin; kial vi cxenas cxin? cxi faris bonan faron al mi. 7 cxar la malricxulojn vi cxiam havas kun vi, kaj kiam ajn vi volas, vi povas bonfari al ili; sed min vi ne cxiam havas. 8 Kion cxi povis, tion cxi faris; cxi antacxfaris la cxmiron de mia korpo por la entombigo. 9 Vere mi diras al vi: Kie ajn estos predikata la evangelio en la tuta mondo, tio ankacx, kion cxi faris, estos priparolata, por memoracxo de cxi.

10 Kaj Judas Iskariota, kiu estis unu el la dek du, foriris al la cxefpastroj, por transdoni lin al ili. 11 Kaj acxdinte, ili cxojis, kaj promesis doni al li monon. Kaj li sercxis, kiamaniere oportune transdoni lin.

12 Kaj en la unua tago de la macoj, kiam oni bucxis la Paskon, liaj discxiploj diris al li: Kien vi volas, ke ni iru, kaj pretigu, por ke vi mancxu la Paskon? 13 Kaj li sendis du el siaj discxiploj, kaj diris al ili: Iru en la urbon, kaj vin renkontos viro, portanta krucxon da akvo; 14 lin sekvu, kaj kien li eniros, tie diru al la domomastro: La Majstro diras: Kie estas mia gastocxambro, en kiu mi mancxos la Paskon kun miaj discxiploj? 15 Kaj li mem montros al vi grandan supran cxambron, prete arancxitan; kaj tie vi pretigu por ni. 16 Kaj foriris la discxiploj kaj iris en la urbon, kaj

trovis tiel, kiel li diris al ili; kaj ili pretigis la Paskon.

17 Kaj kiam vespericxis, li venis kun la dek du. 18 Kaj dum ili sidis kaj manxis, Jesuo diris: Vere mi diras al vi, ke unu el vi perfidos min, unu, kiu manxas kun mi. 19 Kaj ili komencis malcxoji, kaj diri al li unu post la alia: cxu eble mi? 20 Sed li diris al ili: Unu el la dek du, kiu trempas kun mi en la pladon. 21 La Filo de homo iros, kiel estas skribite pri li; sed ve al tiu viro, de kiu la Filo de homo estos perfidita! Se tiu homo ne estus naskita, estus bone por li.

22 Kaj dum ili manxis, li prenis panon, kaj, beninte, dispecigis cxin kaj donis al ili, kaj diris: Prenu; cxi tio estas mia korpo. 23 Kaj li prenis kalikon, kaj, doninte dankon, li donis al ili; kaj cxiuj trinkis el cxi. 24 Kaj li diris al ili: cxi tio estas mia sango de la interligo, kiu estas elvercxata por multaj. 25 Vere mi diras al vi: Mi ne plu trinkos el la frukto de la vinberarbo, cxis tiu tago, kiam mi trinkos cxin novan en la regno de Dio.

26 Kaj kantinte himnon, ili foriris al la monto Olivarba.

27 Kaj Jesuo diris al ili: Vi cxiuj ofendixos; cxar estas skribite: Mi frapos la pacxtiston, kaj la cxafoj diskuros. 28 Tamen post mia relevicxo, mi iros antacx vi en Galileon. 29 Sed Petro diris al li: Ecx se cxiuj ofendixos, tamen ne mi. 30 Kaj Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, ke hodiax en cxi tiu nokto, antacx ol dufoje krios koko, vi trifoje malkonfesos min. 31 Sed tre insiste li diris: Ecx se mi devos morti kun vi, mi neniel vin malkonfesos. Kaj tiel same diris ili cxiuj.

32 Kaj ili venis al loko, kies nomo estas Getsemane; kaj li diris al siaj disciploj: Sidu cxi tie, dum mi precxos. 33 Kaj li prenis kun si Petron kaj Jakobon kaj Johanon, kaj komencis tre konsternicxi kaj maltrankvilicxi. 34 Kaj li diris al ili: Tre malcxoja estas mia animo, ecx cxis morto; restu cxi tie, kaj viglu. 35 Kaj irinte iom antacxen, li falis sur la teron, kaj precxis, ke, se povas esti, la horo pasu for de li. 36 Kaj li diris: Aba, Patro, cxio estas ebla cxe Vi: forportu de mi cxi tiun kalikon; tamen estu ne tio, kion mi volas, sed kion Vi volas. 37 Kaj li venis, kaj trovis ilin dormantaj, kaj diris al Petro: Simon, cxu vi dormas? cxu vi ne havis forton vigli ecx unu horon? 38 Viglu kaj precxu, por ke vi ne eniru en tenton; la spirito ja estas fervora, sed la karno estas malforta. 39 Kaj denove foririnte, li precxis, dirante la samajn vortojn. 40 Kaj denove reveninte, li trovis ilin dormantaj, cxar iliaj okuloj pezicxis; kaj ili ne sciis, kion respondi al li. 41 Kaj li venis la trian fojon, kaj diris al ili: Dormu nun kaj ripozu; suficxas; venis la horo; jen la Filo de homo estas perfidata en la manojn de pekuloj. 42 Levicxu, ni iru; jen mia perfidanto alproksimicxas.

43 Kaj tuj, dum li ancoracx parolis, venis Judas, unu el la dek du; kaj kun li homamaso kun glavoj kaj bastonoj venis de la cxefpastroj kaj la skribistoj kaj la pliaxuloj. 44 Kaj lia perfidanto jam antacxe aranxis kun ili signon, dirante: Kiun mi kisos, tiu estas li; kaptu kaj forkonduku lin garde. 45 Kaj veninte, li tuj iris al li, kaj diris: Rabeno; kaj kisis lin. 46 Kaj ili metis la manojn sur lin kaj arestis lin. 47 Sed unu el tiuj, kiuj staris apude, eltiris la glavon kaj frapis la sklavon de la cxefpastro, kaj detranxis al li la orelon. 48 Kaj Jesuo responde diris al ili: cxu vi elvenis, kvazacx kontracx rabiston, kun glavoj kaj bastonoj, por kapti min? 49 cxiutage mi estis inter vi en la templo, instruante, kaj vi ne arestis min; tamen, ke plenumicxu la Skriboj. 50 Kaj cxiuj

forlasis lin kaj forkuris.

51 Kaj sekvis lin unu junulo, vestita per tolacxo cxirkacx la nuda korpo; kaj oni kaptis lin; 52 sed lasinte la tolacxon, li forkuris nuda.

53 Kaj oni forkondukis Jesuon al la cxefpastro; kaj kunvenis cxe li cxiuj cxefpastroj kaj pliacxuloj kaj skribistoj. 54 Kaj Petro malproksime sekvis lin cxis interne de la korto de la cxefpastro; kaj sidis kun la subuloj kaj sin varmigis apud la fajro. 55 Sed la cxefpastroj kaj la tuta sinedrio sercxis ateston kontracx Jesuo, por lin mortigi, kaj ne trovis. 56 cxar multaj malvere atestis kontracx li, kaj iliaj atestoj ne akordicxis. 57 Kaj elpacxis iuj, kaj malvere atestis kontracx li, dirante: 58 Ni acxdis lin diri: Mi detruos cxi tiun sanktejon manfaritan, kaj en la dacro de tri tagoj mi konstruos alian ne manfaritan. 59 Kaj ecx tiel ilia atesto ne akordicxis. 60 Kaj la cxefpastro staricxis en la mezo, kaj demandis Jesuon, dirante: cxu vi respondas nenion? kion atestas cxi tiuj kontracx vi? 61 Sed li silentadis kaj respondis nenion. Denove la cxefpastro demandis lin, kaj diris al li: cxu vi estas la Kristo, la Filo de la Benato? 62 Kaj Jesuo diris: Mi estas; kaj vi vidos la Filon de homo, sidantan dekstre de la Potenco kaj venantan kun la nuboj de la cxielo. 63 Kaj la cxefpastro discxiris siajn vestojn, kaj diris: Pro kio ni plu bezonas atestantojn? 64 Vi acxdis la blasfemon: kion vi opinias? Kaj ili cxiuj jucxis lin kondamninda al morto. 65 Kaj iuj komencis kracxi sur lin, kaj cxirkacxkovri lian vizacxon, kaj vangofrapi lin, kaj diri al li: Profetu; kaj la subuloj frapis lin per la manplatoj.

66 Kaj dum Petro estis malsupre sur la korto, venis unu el la servantinoj de la cxefpastro; 67 kaj vidante Petron sin varmigan, cxi rigardis lin, kaj diris: Vi ankacx estis kun la Nazaretano, kun tiu Jesuo. 68 Sed li malkonfesis, dirante: Mi ne scias, nek komprenas, kion vi diras; kaj li iris en la vestiblon; kaj koko kriis. 69 Kaj lin vidinte, la servantino denove komencis diri al la apudstarantoj: Tiu estas el ili. 70 Kaj li denove malkonfesis. Kaj post iom da tempo la apudstarantoj denove diris al Petro: Vere vi estas el ili, cxar vi estas ja Galileano. 71 Kaj li komencis malbeni kaj cxuri: Mi ne konas tiun homon, pri kiu vi parolas. 72 Kaj tuj la duan fojon koko kriis. Kaj Petro ekrememoris la vorton, kiun Jesuo diris al li: Antacx ol dufoje krios koko, vi trifoje malkonfesos min. Kaj pripensinte, li ekploris.

Cxapitro 15

1 Tuj matene la cxefpastroj, farinte interkonsilon kun la pliacxuloj kaj skribistoj kaj la tuta sinedrio, ligis Jesuon kaj forkondukis lin kaj transdonis lin al Pilato. 2 Kaj Pilato demandis lin: cxu vi estas la Recxo de la Judoj? Kaj responde li diris al li: Vi diras. 3 Kaj la cxefpastroj multe lin akuzis. 4 Kaj Pilato denove lin demandis: cxu vi respondas nenion? vidu, pri kiom da aferoj oni vin akuzas. 5 Sed Jesuo ankoraŭ nenion respondis, tiel ke Pilato miris.

6 cxe tiu festo li kutimis liberigi al ili unu malliberulon, iun ajn, kiun ili pripetis. 7 Kaj estis unu, nomata Barabas, katenita kun la ribelintoj, kiuj en la ribelo faris mortigon. 8 Kaj suprenveninte, la homamaso komencis peti lin pri tio, kion li kutimis fari por ili. 9 Kaj Pilato respondis al ili, dirante: cxu vi volas, ke mi liberigu al vi la Recxon de la Judoj? 10 cxar li eksciis, ke pro envio

la cxefpastroj transdonis lin. 11 Sed la cxefpastroj instigis la homamason, ke prefere li liberigu al ili Barabason. 12 Kaj Pilato, denove respondante, diris al ili: Kion do mi faru al tiu, kiun vi nomas Recxo de la Judoj? 13 Kaj ili denove ekkriis: Krucumu lin. 14 Kaj Pilato diris al ili: Kial? kian malbonon li faris? Sed ili des pli ekkriis: Krucumu lin. 15 Kaj Pilato, volante kontentigi la homamason, liberigis al ili Barabason, kaj, skurcxinte Jesuon, transdonis lin, por esti krucumita.

16 Kaj la soldatoj forkondukis lin en la korton, kiu estas la Pretorio, kaj kunvokis la tutan kohorton. 17 Kaj ili vestis lin per purpuro, kaj plektinte dornan kronon, surmetis cxin al li; 18 kaj ili komencis aklami lin: Saluton, Recxo de la Judoj! 19 Kaj ili frapis lian kapon per kano, kaj kraxis sur lin, kaj ek genuinte, klinicxis al li. 20 Kaj mokinte lin, ili demetis de li la purpuran veston, kaj surmetis liajn proprajn vestojn. Kaj ili elkondukis lin, por krucumi lin.

21 Kaj ili devigis al servado unu preterpasanton, venantan de la kamparo, Simonon, Kirenanon, patron de Aleksandro kaj Rufo, ke li portu lian krucon. 22 Kaj ili kondukis lin al la loko Golgota, tio estas, Loko de Kranio. 23 Kaj ili donis al li vinon kun mirho enmiksita, sed li ne akceptis cxin. 24 Kaj ili krucumis lin kaj dividis inter si liajn vestojn, cxi tante lotojn sur ili, kion cxiu el ili ricevu. 25 Kaj estis la tria horo, kaj ili krucumis lin. 26 Kaj la surskribo de lia akuzo estis surskribita: LA REcxO DE LA JUDOJ. 27 Kaj kun li ili krucumis du rabistojn, unu dekstre kaj unu maldekstre de li. 28 Kaj plenumicxis la Skribo, kiu diras: Kaj li estis alkalkulita al krimuloj. 29 Kaj la preterpasantoj insultis lin, balancante la kapon, kaj dirante: Ha, ha! vi, kiu detruas la sanktejon kaj konstruas cxin en la dacro de tri tagoj, 30 savu vin, deirante de la kruco. 31 Tiel same ankacx la cxefpastroj, mokante inter si kun la skribistoj, diris: Aliajn li savis; sin mem li ne povas savi. 32 La Kristo, la Recxo de Izrael, deiru ja nun de la kruco, por ke ni vidu kaj kredu. Kaj tiuj, kiuj estis krucumitaj kun li, insultis lin.

33 Kaj kiam venis la sesa horo, faricxis mallumo sur la tuta lando cxis la nacxa horo. 34 Kaj je la nacxa horo Jesuo kriis per lacxta vocxo: Eloi, Eloi, lama sabacxtani; tio estas: Mia Dio, mia Dio, kial Vi forlasis min? 35 Kaj iuj el la apudstarantoj, acxdinte, diris: Jen li vokas Elijan. 36 Kaj unu kuris, kaj plenigis spongon per vinagro, kaj metinte cxin sur kanon, donis al li trinki, dirante: Lasu; ni vidu, cxu venos Elija, por depreni lin. 37 Sed Jesuo, eliginte lacxtan krion, ellasis for la spiriton. 38 Kaj la kurteno de la sanktejo discxiricxis en du pecojn de supre cxis malsupre. 39 Kaj kiam la centestro, kiu apudstaris kontrakx li, vidis, ke li tiamaniere ellasis for la spiriton, li diris: Vere cxi tiu viro estis Filo de Dio. 40 Estis ankacx virinoj, rigardantaj de malproksime, inter kiuj estis Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo la malgranda kaj de Joses, kaj Salome; 41 kiuj sekvis lin, kiam li estis en Galileo, kaj servadis al li; kaj multaj aliaj virinoj, kiuj suprenvenis kun li en Jerusalemon.

4 Kaj kiam jam vespericxis, pro tio, ke estas la Preparado, tio estas, la tago antacx sabato, 43 venis Jozef el Arimateo, honorinda konsilanto, kiu mem atendadis la regnon de Dio; kaj li kuracxe eniris al Pilato, kaj petis la korpon de Jesuo. 44 Kaj Pilato miris, cxu li jam mortis; kaj alvokinte la centestron, li demandis lin, cxu li de longe estas mortinta. 45 Kaj sciicxinte de la centestro, li donis al Jozef la korpon. 46 Kaj li acxetis tolacxon, kaj deprenis lin kaj envolvis lin en la tolacxo, kaj metis lin en tombon, kiu estis elhakita el cxtonego; kaj li alrulis cxtanon al la enirejo de la tombo. 47 Kaj Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Joses, vidis, kien oni

metis lin.

Cxapitro 16

1 Kaj kiam la sabato jam pasis, Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo, kaj Salome acxetis aromacxojn, por ke ili iru kaj cxmiru lin. 2 Kaj tre frue en la unua tago de la semajno ili venis al la tombo, kiam la suno cxus levicxis. 3 Kaj ili diris inter si: Kiu derulos por ni la cxtonon de la enirejo de la tombo? 4 kaj suprenrigardante, ili vidis, ke la cxtono estas derulita; cxar cxi estis tre granda. 5 Kaj enirinte en la tombon, ili vidis junulon sidantan cxe la dekstra flanko, vestitan per blanka robo; kaj ili miregis. 6 Sed li diris al ili: Ne miregu; vi sercxas Jesuon, la Nazaretanon, la krucumitan: li levicxis; li ne estas cxi tie; jen la loko, kien oni metis lin! 7 Sed iru, diru al liaj disciploj kaj al Petro: Li iras antacx vi en Galileon; tie vi vidos lin, kiel li diris al vi. 8 Kaj elirinte, ili forkuris de la tombo, cxar tremado kaj konfuzicxo posedis ilin; kaj ili diris nenion al iu, cxar ili timis.

9 Sed levicxinte frue en la unua tago de la semajno, li aperis unue al Maria Magdalena, el kiu li elpelis sep demonojn. 10 cxi iris, kaj sciigis cxin al la homoj, kiuj estis kun li, dum ili malcxojis kaj ploris. 11 Kaj acxdinte, ke li vivas kaj estas vidita de cxi, ili ne kredis.

12 Kaj post tio li aperis sub alia formo al du el ili, dum ili piediris en la kamparon. 13 Kaj foririnte, ili sciigis al la aliaj, kaj ankacx ili ne kredis.

14 Poste li aperis al la dek unu, dum ili sidis cxe mancxo, kaj riprocxis ilian nekredemon kaj korobstinon, cxar ili ne kredis tiujn, kiuj vidis lin levicxintan. 15 Kaj li diris al ili: Iru en la tutan mondon, kaj prediku la evangelion al cxiu kreitacxo. 16 Kiu kredos kaj estos baptita, tiu estos savita; sed kiu ne kredos, tiu estos kondamnita. 17 Kaj jenaj signoj sekvos la kredantojn: en mia nomo ili elpelos demonojn; ili parolos per lingvoj; 18 ili prenos en manojn serpentojn, kaj se ili trinkos ion mortigan, cxi neniel difektos ilin; sur malsanulojn ili metos la manojn, kaj ili sanicxos.

19 Tiam la Sinjoro Jesuo, post kiam li parolis al ili, estis ricevita supren en la cxielon, kaj sidicxis dekstre de Dio. 20 Kaj elirinte, ili predikis cxie, kaj la Sinjoro laboris kun ili kaj fortikigis la vorton per la signoj, kiuj sekvis. Amen.

LA EVANGELIO LACX

SANKTA LUKO

Cxapitro 1

1 cxar multaj jam entreprenis arancxi historion pri la faktoj, kiuj estas konstatitaj inter ni, 2 kiel ilin transdonis al ni tiuj, kiuj de la komenco vidis mem kaj estis administrantoj de la vorto, 3 cxajnis bone ankacx al mi, esplorinta cxion atente de la komenco, skribi en ordo al vi, plej eminenta Teofilo, 4 por ke vi povu scii la certecon pri la aferoj, pri kiuj vi estas instruita.

5 En la tagoj de Herodo, rexo de Judujo, estis pastro nomata Zecxarja, el la decxora grupo de Abija; kaj li havis edzinon el la filinoj de Aaron, kaj cxia nomo estis Elizabeto. 6 Kaj ambacx estis justaj antacx Dio, irantaj lacx cxuij ordonoj kaj instruoj de la Eternulo sen riprocxo. 7 Kaj ili ne havis infanon, cxar Elizabeto estis senfrukta, kaj ili ambacx estis en profunda acxo.

8 Kaj dum li plenumis sian pastradon antacx Dio en la vico de sia grupo, 9 lacx la kutimo de la pastra ofico estis loto eniri en la sanktejon de la Eternulo kaj incensadi. 10 Kaj la tuta amaso de la popolo prexis ekstere dum la horo de la incensado. 11 Kaj aperis antacx li anxelo de la Eternulo, staranta dekstre de la altaro de incensado. 12 Kaj Zecxarja maltrankvilicxis, kiam li vidis lin, kaj sur lin falis timo. 13 Sed la anxelo diris al li: Ne timu, Zecxarja; cxar via precxo estas acxdita, kaj via edzino Elizabeto naskos al vi filon, kaj vi donos al li la nomon Johano. 14 Kaj vi havos cxojon kaj felicxon, kaj multaj cxojos pro lia naskicxo. 15 cxar li estos granda antacx la Sinjoro, kaj li ne trinkos vinon nek ebriigacxon; kaj li estos plena de la Sankta Spirito jam de la ventro de sia patrino. 16 Kaj multajn el la filoj de Izrael li turnos al la Eternulo, ilia Dio. 17 Kaj li iros antacx Lia vizaexo en la spirito kaj potenco de Elija, por turni la korojn de la patroj al la infanoj kaj la malobeemajn al la sacxeco de la justuloj, por pretigi por la Sinjoro popolon preparitan. 18 Kaj Zecxarja diris al la anxelo: Per kio mi scios tion? cxar mi estas maljunulo, kaj mia edzino havas profundan acxon. 19 Kaj la anxelo responde diris al li: Mi estas Gabriel, kiu staras antacx Dio; kaj mi estas sendita, por paroli al vi kaj fari al vi tiun bonan sciigon. 20 Kaj jen vi silentos kaj estos ne kapabla paroli, cxis la tago, kiam tio okazos, cxar vi ne kredis miajn vortojn, kiuj plenumicxos siatempe. 21 Kaj la popolo atendis Zecxarjan, kaj miris pro lia restado en la sanktejo. 22 Kaj kiam li elvenis, li ne povis paroli al ili; kaj ili eksciis, ke li vidis vizion en la sanktejo; kaj li faradis signojn al ili, kaj restis muta. 23 Kaj kiam finicxis la tagoj de lia pastrado, li foriris en sian domon.

24 Kaj post tiuj tagoj lia edzino Elizabeto gravedicxis, kaj kacxis sin kvin monatojn, dirante: 25 Tiamaniere agis la Eternulo rilate al mi en la tagoj, kiam Li favore rigardis min, por forpreni

mian riprocxon inter homoj.

26 Kaj en la sesa monato la ancxelo Gabriel estis sendita de Dio en urbon de Galileo, nomatan Nazaret, 27 al virgulino fiancxinigita kun viro, kies nomo estis Jozef, el la domo de David; kaj la nomo de la virgulino estis Maria. 28 Kaj li venis al cxi, kaj diris: Saluton al vi la grace favorita, la Eternulo estas kun vi. 29 Sed cxi tre maltrankvilicxis cxe tiu diro, kaj konsideris, kia povas esti tiu saluto. 30 Kaj la ancxelo diris al cxi: Ne timu, Maria; cxar vi trovis gracon antacx Dio. 31 Kaj jen vi gravedicxos en via ventro kaj naskos filon, kaj vi nomos lin JESUO. 32 Li estos granda, kaj estos nomata Filo de la Plejaltulo; kaj Dio, la Eternulo, donos al li la tronon de lia patro David; 33 kaj li rectxos super la domo de Jakob eterne, kaj lia regno ne havos finon. 34 Kaj Maria diris al la ancxelo: Kiel estos tio, cxar mi ne konas viron? 35 Kaj la ancxelo responde diris al cxi: La Sankta Spirito venos sur vin, kaj la potenco de la Plejaltulo superombros vin; pro kio ankacx la naskotacxo estos nomata sankta, la Filo de Dio. 36 Kaj jen via parencino Elizabeto ankacx gravedicxis je filo en sia maljuneco, kaj la nuna monato estas la sesa por cxi, kiun oni nomis senfrukta. 37 cxar cxe Dio nenio estas neebla. 38 Kaj Maria diris: Jen la sklavino de la Eternulo; estu al mi lacx via diro. Kaj la ancxelo foriris de cxi.

39 Kaj en tiuj tagoj Maria levicxis kaj senprokraste vojaxis en la montan regionon, en urbon de Judujo; 40 kaj enirinte en la domon de Zecxarja, cxi salutis Elizabeton. 41 Kaj kiam Elizabeto acxdis la saluton de Maria, la infaneto eksaltis en cxia ventro; kaj Elizabeto plenicxis de la Sankta Spirito, 42 kaj cxi levis sian vocxon per lacxta krio, kaj diris: Benata vi estas inter virinoj, kaj benata estas la frukto de via ventro. 43 Kaj pro kio okazas al mi cxi tio, ke la patrino de mia Sinjoro venas al mi? 44 cxar jen kiam la vocxo de via saluto venis en miajn orelojn, la infaneto cxoje eksaltis en mia ventro. 45 Kaj felicxa estas cxi, kiu kredis, cxar plenumicxos tio, kio estas dirita al cxi de la Eternulo. 46 Kaj Maria diris:

Mia animo altigas la Eternulon,
 47Kaj mia spirito cxojis en Dio, mia Savanto,
 48cxar li rigardis la humilecon de Sia sklavino;
 cxar jen de nun cxiuuj generacioj nomos min felicxa.
 49cxar la Potenculo faris al mi grandacxojn,
 Kaj sankta estas Lia nomo.
 50Kaj Lia boneco estas por cxiuuj generacioj
 Al tiuj, kiuj Lin timas.
 51Li montris forton per Sia brako,
 Li dispelis fierulojn en la penso de ilia koro.
 52Li malaltigis potenculojn de iliaj tronoj,
 Kaj Li altigis humilulojn.
 53Malsatulojn Li plenigis per bonacxo,
 Kaj ricxulojn Li forsendis malplenaj.
 54Li helpis Sian servanton Izrael,
 Memorante Sian korfavoron.
 55Kiel Li parolis al niaj patroj,
 Al Abraham kaj al lia idaro eterne.

56 Kaj Maria loexis cxi cxi tri monatojn, kaj reiris al sia domo.

57 Kaj venis por Elizabeto la tempo, en kiu cxi devis naski; kaj cxi naskis filon. 58 Kaj cxiaj najbaroj kaj cxiaj parencoj acxdis, ke la Eternulo pligrandigis Sian bonecon al cxi; kaj ili cxojis kun cxi. 59 Kaj en la oka tago oni venis, por cirkumcidi la infaneton; kaj ili eknomis lin Zecxarja, lacx la nomo de lia patro. 60 Kaj lia patrino responde diris: Tute ne; sed li estos nomata Johano. 61 Kaj ili diris al cxi: El via parencaro estas neniu, kiu estas nomata per tiu nomo. 62 Kaj ili faris signojn al lia patro pri tio, kiel li volas, ke li estu nomata. 63 Kaj li petis tabuleton, kaj skribis jene: Lia nomo estas Johano. Kaj cxiaj miris. 64 Kaj tuj lia bucxo malfermicxis, kaj lia lango libericxis; kaj li parolis, glorante Dion. 65 Kaj timo venis sur cxiajn, kiuj loxis cxirka cx ili, kaj tra la tuta monta regiono de Judujo disvasticxis rakonto pri cxio tio. 66 Kaj cxiaj acxdantoj konservis tion en sia koro, dirante: Kia do estos cxi tiu knabeto? cxar la mano de la Eternulo estis kun li.

67 Kaj lia patro Zecxarja plenicxis de la Sankta Spirito, kaj profetis, dirante:

68 Benata estu la Eternulo, la Dio de Izrael,
cxar Li vizitis Sian popolon kaj faris por ili elacxeton,
69 Kaj levis kornon de savo por ni
En la domo de Sia servanto David,
70 Kiel Li parolis per la bucxo de Siaj sanktaj profetoj, de post la komenco de la mondo,
71 Savadon el niaj malamikoj kaj el la mano de cxiaj niaj malamantoj;
72 Por montri Sian bonecon cxe niaj patroj,
Kaj por memori Sian sanktan interligon;
73 La cxuron, kiun Li cxuris al nia patro Abraham;
74 Ke Li donos al ni, ke, liberigite el la mano de niaj malamikoj,
Ni servu Lin sentime,
75 En sankteco kaj justeco antacx Li cxiajn niajn tagojn.
76 Kaj vi, infano, estos nomata profeto de la Plejaltulo,
cxar vi iros antacx la vizacxo de la Sinjoro, por pretigi liajn vojojn,
77 Por doni al lia popolo scion de savo
En la pardonado de iliaj pekoj,
78 Pro la kompata koro de nia Dio,
Per kiu nin vizitis la sunlevicxo de supre,
79 Por lumi sur tiajn, kiuj sidas en mallumo kaj en la ombro de morto,
Por gvidi niajn piedojn en la vojojn de paco.

80 Kaj kreskis la infano kaj forticxis en spirito, kaj estis en la dezertoj cxis la tago de sia ekmontricxo al Izrael.

Cxapitro 2

1 Kaj en tiaj tagoj eliris dekreto de Cezaro Acxgusto, ke la tuta mondo estu registrita. 2 cxi tiu estis la unua registrado, farita, kiam Kirenio estis reganto de Sirio. 3 Kaj cxiaj iris, por esti registritaj, cxia al sia urbo. 4 Kaj Jozef ankacx supreniris el Galileo, el la urbo Nazaret, en Judujon, al la urbo de David, kiu estas nomata Bet-Lecxem, cxar li estis el la domo kaj familio de

David, 5 por esti registrita kun sia fiancxino Maria, kiu estis graveda. 6 Kaj dum ili estis tie, venis la tagoj por cxia akucxo. 7 Kaj cxi naskis sian unuan filon, kaj cxi cxirkacxvindis lin kaj kucxigis lin en staltrogon, cxar ne estis loko por ili en la gastejo.

8 Kaj en tiu sama regiono estis pacxtistoj, kiuj kamplocxis kaj nokte gardis sian gregon. 9 Kaj anxelo de la Eternulo alstaris apud ili, kaj la gloro de la Eternulo brilis cxirkacx ili, kaj ili timis per granda timo. 10 Kaj la anxelo diris al ili: Ne timu; cxar jen mi venigas al vi bonan sciigon de granda cxojo, kiu estos al la tuta popolo; 11 cxar hodiace estas naskita por vi, en la urbo de David, Savanto, kiu estas Kristo, la Sinjoro. 12 Kaj jen la signo por vi: vi trovos infaneton, cxirkacxvinditan kaj kucxantan en staltrogo. 13 Kaj subite estis kun la anxelo amaso de la cxiola armeo, lacxdante Dion, kaj dirante:

14Gloro al Dio en la supera alto,
Kaj sur la tero paco, inter homoj Difavoro.

15 Kaj kiam la anxeloj foriris de ili en la cxielon, la pacxtistoj diris unu al alia: Ni jam iru cxis Bet-Lecxem, kaj vidu cxi tiun okazintacxon, kiun la Eternulo sciigis al ni. 16 Kaj rapidante, ili iris, kaj trovis Marian kaj Jozefon, kaj la infaneton kucxantan en la staltrogo. 17 Kaj tion vidinte, ili sciigis pri la diro, kiu estis parolita al ili pri cxi tiu infano. 18 Kaj cxiuj acxdintoj miris pri tio, kion rakontis al ili la pacxtistoj. 19 Sed Maria konservis cxiujn tiujn dirojn kaj pripensis ilin en sia koro. 20 Kaj la pacxtistoj revenis, glorante kaj lacxdante Dion pri cxio, kion ili acxdis kaj vidis, kiel estis parolite al ili.

21 Kaj kiam jam pasis ok tagoj por cirkumcidi lin, oni donis al li la nomon JESUO, kiel li estis nomita de la anxelo, antacx ol li estis en la ventro. 22 Kaj kiam finicxis la tagoj de ilia purigado lacx la lecxo de Moseo, ili alportis lin al Jerusalemon, por prezenti lin al la Eternulo, 23 kiel estas skribite en la lecxo de la Eternulo: cxiu virseksulo, kiu malfermas la uteron, estu dedixita al la Eternulo; 24 kaj por alporti oferon lacx tio, kio estas dirita en la lecxo de la Eternulo: Paron da turtoj, acx du kolombidojn. 25 Kaj jen en Jerusalemon estis viro, kies nomo estis Simeon, kaj cxi tiu estis justa kaj pia, atendanta la konsoladon de Izrael; kaj la Sankta Spirito estis kun li. 26 Kaj estis montrite al li de la Sankta Spirito, ke li ne mortos, cxis li vidos la Kriston de la Eternulo. 27 Kaj li venis per la Spirito en la templon; kaj kiam la gepatroj enportis la infanon Jesuo, por fari pri li lacx la kutimo de la lecxo, 28 tiam li ricevis lin en siajn brakojn, kaj benis Dion, dirante:

29Nun, ho Eternulo, Vi ellasas Vian servanton,
Lacx Via vorto, en paco,
30cxar miaj okuloj vidis Vian savon,
31Kiun Vi preparis antacx la vizacxo de cxiuj popoloj,
32Lumon por malkacxo al la gentoj,
Kaj gloron de Via popolo Izrael.

33 Kaj lia patro kaj lia patrino miris pri tio, kio estis parolita pri li; 34 kaj Simeon ilin benis, kaj diris al Maria, lia patrino: Jen cxi tiu estas metita por la falo kaj levicxo de multaj en Izrael, kaj por signo kontrakxparolata; 35 kaj ankacx vian animon glavo trapasos; por ke la pensoj de multaj koroj malkacxixu. 36 Kaj estis unu profetino, Anna, filino de Fanuel, el la tribo de Aker (cxi estis grandacxa, loxinte sep jarojn kun sia edzo de post sia virgeco, 37 kaj estinte vidvino okdek

kvar jarojn), kiu neniam foriris el la templo, adorante per fastoj kaj precxoj nokte kaj tage. 38 Kaj alveninte cxuste en tiu horo, cxi dankis Dion, kaj parolis pri li al cxiuj, kiuj atendadis la elacxeton de Jerusaleml. 39 Kaj kiam ili jam faris cxion, konforme al la lecxo de la Eternulo, ili revenis en Galileon, al sia urbo Nazaret.

40 Kaj la infano kreskadis kaj forticxis, plenixante de sacxeco; kaj la graco de Dio estis sur li.

41 Kaj liaj gepatroj iris cxiujare al Jerusaleml cxe la Paska festo. 42 Kaj kiam li estis dekdujara, ili supreniris lacx la kutimo de la festo; 43 kaj kiam ili jam pasigis la tagojn, cxe ilia returnicxo la knabo Jesuo restis en Jerusaleml, kaj liaj gepatroj tion ne sciis; 44 sed supozante, ke li estas en la karavano, ili iris tagan vojaxon, kaj sercxis lin inter siaj parencoj kaj konatoj; 45 kaj ne trovinte lin, ili reiris al Jerusaleml, sercxante lin. 46 Kaj post tri tagoj ili trovis lin en la templo, kie li sidis meze de la instruistoj, acxskultante ilin kaj metante al ili demandojn; 47 kaj cxiuj, kiuj acxdis lin, miregis pro lia kompreno kaj liaj respondoj. 48 Kaj ili miris, vidante lin, kaj lia patrino diris al li: Filo, kial vi tiel agis kontrakx ni? jen via patro kaj mi sercxis vin kun malcxojo. 49 Kaj li diris al ili: Kial vi sercxis min? cxu vi ne sciis, ke mi devas esti en la domo de mia Patro? 50 Kaj ili ne komprenis la diron, kiun li parolis al ili. 51 Kaj li malsupreniris kun ili, kaj venis en Nazareton, kaj li estis obeema al ili; kaj lia patrino konservis cxiujn tiujn dirojn en sia koro.

52 Kaj Jesuo progresis en sacxeco kaj staturo, kaj en graco cxe Dio kaj homoj.

Cxapitro 3

1 En la dek-kvina jaro de la regado de Tiberio Cezaro, kiam Pontio Pilato estis provincestro de Judujo, kaj Herodo estis tetrarcxo de Galileo, kaj lia frato Filipino tetrarcxo de la regiono Iturea kaj Traxonitis, kaj Lisanio tetrarcxo de Abilene, 2 dum la cxefpastreco de Anas kaj Kajafas, venis la vorto de Dio al Johano, filo de Zecxarja, en la dezerto. 3 Kaj li venis en la tutan regionon cxirkacx Jordan, predikante la bapton de pentto por la pardonado de pekoj, 4 kiel estas skribite en la libro de la vortoj de la profeto Jesaja:

Vocxo de krianto en la dezerto:
Pretigu la vojon de la Eternulo,
Rektigu Liajn irejojn.
5cxu valo levicxos,
Kaj cxiu monto kaj monteto malalticxos,
Kaj la malebenacxo faricxos ebenacxo,
Kaj la malglataj vojoj glaticxos;
6Kaj cxiu karno vidos la savon de Dio.

7 Li do diris al la homamasoj, kiuj eliris, por esti baptitaj de li: Ho vipuridoj! kiu vin avertis forkuri de la venonta kolero? 8 Donu do fruktojn tacxgajn por pentto. Kaj ne komencu diri en vi: Ni havas Abrahamon kiel patron; cxar mi diras al vi, ke Dio povas el cxi tiuj cxtonoj starigi idojn al Abraham. 9 Kaj la hakilo jam kucxas cxe la radiko de la arboj; tial cxiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, estas dehakata, kaj cxetata en fajron. 10 Kaj la homamasoj lin demandis, dirante: Kion do ni faru? 11 Kaj responde li diris al ili: Kiu havas du tunikojn, tiu donu al la nehavanto;

kaj kiu havas mancxacxon, tiu faru tiel same. 12 Venis ankacx impostistoj, por esti baptitaj, kaj ili diris al li: Majstro, kion ni faru? 13 Kaj li diris al ili: Ne postulu pli multe, ol estas ordonite. 14 Kaj ankacx soldatoj lin demandis, dirante: Kaj kion ni faru? Kaj li diris al ili: Ne perfortu iun, nek maljuste ion postulu, kaj estu kontentaj je via salajro.

15 Kaj kiam la popolo atendis, kaj cxiuj diskutis en siaj koroj pri Johano, cxu eble li estas la Kristo, 16 Johano respondis al cxiuj, dirante: Mi ja vin baptas per akvo, sed venas tiu, kiu estas pli potenca ol mi; la rimenon de liaj cxuoj mi ne estas inda malligi; li vin baptos per la Sankta Spirito kaj per fajro; 17 lia ventumilo estas en lia mano, por ke li elpurigu sian dracxejon, kaj kolektu la tritikon en sian grenejon; sed la grenventumacxon li bruligos per fajro neestingebla.

18 Kaj per multaj aliaj konsiloj li evangeliis al la popolo. 19 Sed Herodo, la tetrarcxo, riprocite de li pri Herodias, la edzino de lia frato, kaj pri cxiuj malbonacxo, kiujn Herodo faris, 20 aldonis al cxio ankacx cxi tion, ke li encxlosis Johanon en malliberejo.

21 Kaj kiam la tuta popolo estis baptata, Jesuo ankacx estis baptita, kaj dum li precxis, la cxielo malfermicxis, 22 kaj la Sankta Spirito malsupreniris sur lin en korpa aspekto kiel kolombo; kaj venis vocxo el la cxielo: Vi estas Mia Filo, la amata; en vi Mi havas plezuron.

23 Kaj Jesuo mem, komencante, havis cxirkacx tridek jarojn, estante filo (kiel oni supozis) de Jozef, de Eli, 24 de Mattat, de Levi, de Melcx, de Janaj, de Jozef, 25 de Matatias, de Amos, de Nacxum, de Esli, de Nagaj, 26 de Maat, de Matatias, de Semein, de Jozef, de Joda, 27 de Jocxanan, de Resa, de Zerubabel, de cxealtiel, de Neri, 28 de Melcx, de Adi, de Kosam, de Elmodam, de Er, 29 de Jesu, de Eliezer, de Jorim, de Mattat, de Levi, 30 de Simeon, de Jehuda, de Jozef, de Jonam, de Eljakim, 31 de Melea, de Mena, de Matata, de Natan, de David, 32 de Jicxaj, de Obed, de Boaz, de Salma, de Nacxcxon, 33 de Aminadab, de Ram, de cxecron, de Perec, de Jehuda, 34 de Jakob, de Isaak, de Abraham, de Teracx, de Nacxor, 35 de Serug, de Reu, de Peleg, de Eber, de cxelacx, 36 de Kenan, de Arpacxcxad, de cxem, de Noa, de Lemecx, 37 de Metucxelacx, de cxanocx, de Jared, de Mahalalel, de Kenan, 38 de Enocx, de Set, de Adam, de Dio.

Cxapitro 4

1 Kaj Jesuo, plena de la Sankta Spirito, revenis de Jordan, kaj estis kondukata de la Spirito en la dezerton 2 dum kvardek tagoj, tentate de la diablo. Kaj li mancxis nenion en tiuj tagoj; kaj kiam ili finicxis, li malsatis. 3 Kaj la diablo diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu al cxi tiu cxtono, ke cxi faricxu pano. 4 Kaj Jesuo respondis al li: Estas skribite: Ne per la pano sole vivos homo. 5 Kaj kondukinte lin supren, li montris al li cxiujn regnojn de la mondo en momento da tempo. 6 Kaj la diablo diris al li: Mi donos al vi la tutan cxi tiun potencon kaj ilian gloron; cxar cxi estas transdonita al mi, kaj al kiu ajn mi volas, al tiu mi cxin donas. 7 Se do vi adorklinicxos antacx mi, cxio estos via. 8 Kaj responde Jesuo diris al li: Estas skribite: Al la Eternulo, via Dio, adorklinicxu, kaj al Li sola servu. 9 Kaj li kondukis lin al Jerusalemon, kaj starigis lin sur la tegmenta pinto de la templo, kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, cxetu vin de cxi tie malsupren; 10 cxar estas skribite:

Al siaj ancxeloj Li ordonos pri vi, ke ili vin gardu,

11 kaj:

Sur la manoj ili vin portos,
Por ke vi ne falpucixcxu sur cxtono per via piedo.

12 Kaj responde Jesuo diris al li: Estas dirite: Ne provu la Eternulon, vian Dion.

13 Kaj fininte la tutan tentadon, la diablo foriris de li cxis estonta tempo.

14 Kaj revenis Jesuo en la potenco de la Spirito en Galileon; kaj eliris famo pri li tra la tuta cxirkacxaco. 15 Kaj li instruadis en iliaj sinagogoj, glorate de cxiuj.

16 Kaj li venis al Nazaret, kie li estis edukita; kaj lacx sia kutimo li eniris en la sinagogon en la sabata tago, kaj staricxis, por legi. 17 Kaj estis donita al li libro de la profeto Jesaja. Kaj, malfermite la libron, li trovis la lokon, kie estis skribite:

18La spirito de la Eternulo estas sur mi,
cxar Li min sanktoleis, por bonanonci al malricxuloj;
Li sendis min, por anonci liberecon al kaptitoj
Kaj vidpovon al blinduloj,
Por meti la vunditojn en liberecon,
19Por proklami favorjaron de la Eternulo.

20 Kaj kunvolvinte la libron, kaj redoninte cxin al la subulo, li sidicxis; kaj la okuloj de cxiuj en la sinagogo atente lin rigardis. 21 Kaj li ekparolis al ili: Hodiace tiu skribo plenumicxas en viaj oreloj. 22 Kaj cxiuj atestis pri li, kaj miris pro la vortoj de graco, kiuj eliris el lia bucxo; kaj ili diris: cxu cxi tiu ne estas la filo de Jozef? 23 Kaj li diris al ili: Sendube vi diros al mi la jenan sentencon: Kuracisto, sanigu vin mem; kiajn aferojn, pri kiuj ni acxdis, en Kapernaum faritajn, tiajn faru cxi tie en via patrujo. 24 Kaj li diris: Vere mi diras al vi: Neniu profeto estas akceptata en sia patrujo. 25 Kun vereco mi diras al vi: Estis multaj vidvinoj en Izrael en la tagoj de Elija, kiam estis cxlosita la cxielo tri jarojn kaj ses monatojn, kiam okazis granda malsato sur la tuta lando; 26 kaj al neniu el ili Elija estis sendita, krom al Carfat en la lando Cidon, al virino vidvino. 27 Kaj estis multaj lepruloj en Izrael en la tagoj de la profeto Elicxa; sed neniu el ili estis purigita, krom Naaman, la Siriano. 28 Kaj cxiuj en la sinagogo plenicxis de kolero, acxdante tion; 29 kaj levicxinte, ili elcxtis lin ekster la urbon, kaj kondukis lin cxis la krutacxo de la monteto, sur kiu ilia urbo estis konstruita, por cxti lin malsupren. 30 Sed li foriris, trapasinte tra ilia mezo.

31 Kaj li malsupreniris al Kapernaum, urbo Galilea. Kaj li instruis ilin en la sabato; 32 kaj oni miris pro lia instrado, cxar kun acxtoritato estis lia vorto. 33 Kaj en la sinagogo estis viro, havanta spiriton de malpura demono; kaj li kriegis per lacxta vocxo, 34 dirante: Ha! kio estas inter ni kaj vi, Jesuo Nazaretano? cxu vi venis, por pereigi nin? Mi scias, kiu vi estas, la Sanktulo de Dio. 35 Kaj Jesuo severe admonis lin, dirante: Silentu, kaj eliru el li. Kaj cxtinte lin en la mezon, la demono eliris el li, neniel difektinte lin. 36 Kaj falis miro sur cxiujn, kaj ili

kunparoladis inter si, dirante: Kia vorto estas cxi tio? cxar kun acxtoritato kaj potenco li ordonas al la malpuraj spiritoj, kaj ili eliras. 37 Kaj famo pri li eliris al cxiu loko de la tuta cxirkacxaco.

38 Kaj levicxinte el la sinagogo, li eniris en la domon de Simon. Kaj la bopatrino de Simon estis tenata de granda febro, kaj ili petis lin pri cxi. 39 Kaj starante super cxi, li admonis la febron; kaj cxi forlasis cxin, kaj cxi tuj levicxis kaj servis al ili.

40 Kaj cxe la subiro de la suno cxiuj, kiuj havis malsanulojn kun diversaj malsanoj, venigis ilin al li; kaj li metis sur cxiun el ili la manojn, kaj sanigis ilin. 41 Eliris ankacx demonoj el multaj, kriegante, kaj dirante: Vi estas la Filo de Dio. Kaj severe admonante, li ne permesis al ili paroli, cxar ili sciis, ke li estas la Kristo.

42 Kaj kiam tagicxis, li eliris, kaj venis en dezertan lokon; kaj la homamasoj lin sercxis, kaj venis al li, kaj lin detenis, ke li ne foriru de ili. 43 Sed li diris al ili: Ankacx al la ceteraj urboj mi devas prediki la evangelion de la regno de Dio; cxar por tio mi estas sendita.

44 Kaj li predikis en la sinagogoj de Galileo.

Cxapitro 5

1 Kaj dum la homamaso cxirkacxpremis lin kaj acxskultis la vorton de Dio, li staris apud la lago Genesaret; 2 kaj li vidis du cxipetojn starantajn apud la lago, sed la ficxkaptistoj cxus eliris el ili, kaj lavis la retojn. 3 Kaj li eniris en unu el la cxipetoj, kiu apartenis al Simon, kaj petis, ke li forexovu iom for de la bordo. Kaj li sidicxis, kaj instruis la homamason el la cxipeto. 4 Kaj kiam li cxis paroli, li diris al Simon: Forcxovu cxis la profundo, kaj mallevu la retojn por akirado. 5 Kaj responde Simon diris: Estro, ni jam laboris la tutan nokton kaj kaptis nenion; tamen lacx via diro mi mallevos la retojn. 6 Kaj tion farinte, ili enfermis grandan amason da ficxo, kaj iliaj retoj ekrompicxis; 7 kaj ili geste signis al siaj kompanianoj en la alia cxipeto, ke ili venu kaj helpu ilin. Kaj ili venis, kaj plenigis ambacx cxipetojn, cxis ekprofundicxo. 8 Sed Simon Petro, tion vidinte, falis teren antacx la genuoj de Jesuo, dirante: Foriru de mi, ho Sinjoro, cxar mi estas pekulo. 9 cxar pro la preno de ficxo, kiun ili akiris, miro kaptis lin, kaj cxiujn, kiuj estis kun li, 10 kaj tiel same Jakobon kaj Johanon, filojn de Zebedeo, kiuj estis kompanianoj de Simon. Kaj Jesuo diris al Simon: Ne timu; de nun vi estos kaptisto de homoj. 11 Kaj kiam ili surbordigis siajn cxipetojn, ili forlasis cxion, kaj sekvis lin.

12 Kaj dum li estis en unu el la urboj, jen viro plena de lepro; kaj vidante Jesuon, li falis sur la vizacxon kaj petegis lin, dirante: Sinjoro, se vi volas, vi povas min purigi. 13 Kaj li etendis la manon kaj tucxis lin, dirante: Mi volas; estu purigita. Kaj tuj la lepro foriris de li. 14 Kaj li ordonis al li, ke li diru al neniu: Sed foririnte, montru vin al la pastro kaj tiele oferu pro via purigado, kiel ordonis Moseo, por atesto al ili. 15 Sed la famo pri li des pli multe disvasticxis; kaj grandaj homamasoj kunvenis, por acxskulti kaj por esti sanigitaj je siaj malsanoj. 16 Sed li fortiris sin en la dezertojn, kaj precxadis.

17 Kaj en unu el tiuj tagoj li estis instruanta; kaj cxeestis Fariseoj kaj lecxinstruistoj, sidantaj, kiuj alvenis el cxiu vilacxo de Galileo kaj el Judujo kaj el Jerusalemo; kaj la potenco de la Eternulo alestis, por sanigi ilin. 18 Kaj jen viroj alportis sur lito viron, kiu estis paralizita; kaj ili

penis enporti lin kaj meti lin antacx li. 19 Kaj ne trovinte, kiamaniere ili povas enporti lin, pro la homamaso, ili supreniris sur la tegmenton, kaj mallevis lin tra la tegoloj, kun la liteto, en la mezon antacx Jesuo. 20 Kaj vidante ilian fidon, li diris: Ho viro, viaj pekoj estas al vi pardonitaj. 21 Kaj la skribistoj kaj Fariseoj komencis diskuti inter si, dirante: Kiu estas cxi tiu, kiu parolas blasfemojn? kiu povas pardoni pekojn krom Dio sola? 22 Sed Jesuo, eksciante iliajn pensojn, responde diris al ili: Kial vi diskutas en viaj koroj? 23 Kio estas pli facila, diri: Viaj pekoj estas al vi pardonitaj, acx diri: Levicxu kaj piediru? 24 Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas acxtoritaton sur la tero pardoni pekojn--li diris al la paralizulo: Mi diras al vi: Levicxu, kaj prenu vian liteton, kaj iru al via domo. 25 Kaj tuj li levicxis antacx ili, kaj prenis tion, sur kio li kucxis, kaj iris al sia domo, glorante Dion. 26 Kaj mirego kaptis cxiujn, kaj li gloris Dion; kaj ili plenicxis de timo, dirante: Ni vidis mirindacxojn hodiax.

27 Kaj post tio li eliris, kaj vidis impostiston, nomatan Levi, sidantan cxe la impostejo, kaj diris al li: Sekvu min. 28 Kaj li forlasis cxion, kaj levicxis, kaj sekvis lin. 29 Kaj Levi faris grandan festenon por li en sia domo, kaj estis granda amaso da impostistoj kaj aliaj, kiuj sidis cxe mancxo kun ili. 30 Kaj la Fariseoj kaj iliaj skribistoj murmuris kontracx liaj disciploj, dirante: Kial vi mancxas kaj trinkas kun impostistoj kaj pekuloj? 31 Kaj Jesuo responde diris al ili: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la malsanuloj. 32 Mi venis, por alvoki ne justulojn, sed pekulojn al pento. 33 Kaj ili diris al li: La disciploj de Johano ofte fastas kaj faras precxojn, kaj tiel same ankacx la disciploj de la Fariseoj; sed la viaj mancxas kaj trinkas. 34 Kaj Jesuo diris al ili: cxu vi povas igi la filojn de la edzicxejo fasti, dum la fiancxo estas kun ili? 35 Sed venos tagoj; kaj kiam la fiancxo estos prenita for de ili, tiam ili fastos en tiuj tagoj. 36 Kaj li ankacx parolis al ili parabolon: Neniu cxiras pecon el nova vesto kaj alkudras cxin sur malnovan veston; cxar alie li cxirus la novan, kaj ankacx la flikacxo el la nova ne harmonius kun la malnova. 37 Kaj neniu envercxas novan vinon en malnovajn felsakojn; cxar alie la nova vino krevigus la felsakojn, kaj cxi mem elfluus, kaj la felsakoj detruicxus. 38 Sed novan vinon oni devas envercxu en novajn felsakojn. 39 Kaj neniu, trinkinte malnovan vinon, deziras novan; cxar li diras: La malnova estas preferinda.

Cxapitro 6

1 Kaj en sabato li iris tra la grenkampoj, kaj liaj disciploj decxiris la spikojn, kaj mancxis, frotante ilin en la manoj. 2 Sed iuj el la Fariseoj diris: Kial vi faras tion, kion fari en sabato ne estas permesate? 3 Kaj Jesuo, respondante al ili, diris: cxu vi ecx ne legis, kion faris David, kiam malsatis li kaj liaj kunuloj? 4 ke li eniris en la domon de Dio, kaj prenis kaj mancxis kaj donis ankacx al siaj kunuloj la panojn de propono, kiujn mancxu ne estas permesate, krom nur al la pastroj? 5 Kaj li diris al ili: La Filo de homo estas sinjoro de la sabato.

6 Kaj en alia sabato li eniris en la sinaggon kaj instruadis; kaj tie estis viro, kies dekstra mano estis velkinta. 7 Kaj la skribistoj kaj Fariseoj observis lin atente, cxu li sanigos en la sabato, por ke ili trovu, kiel lin akuzi. 8 Sed li sciis iliajn pensojn, kaj li diris al la viro, kiu havis la manon velkintan: Levicxu, kaj staricxu en la mezo. Kaj li levicxis kaj staricxis. 9 Kaj Jesuo diris al ili: Mi vin demandas: cxu estas permesate bonfari en sabato, acx malbonfari? Savi vivon, al cxin pereigi? 10 Kaj cxirkacxrigardinte cxiujn, li diris al li: Etendu vian manon. Kaj li tion faris, kaj lia mano resanicxis. 11 Sed ili plenicxis de frenezo, kaj interparoladis inter si, kion ili faru al

Jesuo.

12 Kaj en tiuj tagoj li foriris sur la monton, por precxi; kaj li pasigis la tutan nokton en precxado al Dio. 13 Kaj kiam tagicxis, li alvokis siajn disciplojn, kaj elektis el ili dek du, kiujn li ankacx nomis apostoloj: 14 Simonon, kiun li ankacx nomis Petro, kaj Andreon, lian fraton, kaj Jakobon kaj Johanon kaj Filipon kaj Bartolomeon 15 kaj Mateon kaj Tomason, kaj Jakobon, filon de Alfeo, kaj Simonon, nomatan Fervorulo, 16 kaj Judason de Jakobo, kaj Judason Iskariotan, kiu faricxis perfidulo. 17 Kaj li malsupreniris kun ili, kaj staris sur ebena loko, kaj granda amaso de liaj disciploj, kaj granda nombro de la popolo el la tuta Judujo kaj Jerusalemo, kaj el la marbordo de Tiro kaj Cidon, kiuj alvenis, por acxskulti lin kaj sanicxi je siaj malsanoj; 18 kaj tiuj, kiuj estis turmentataj de malpuraj spiritoj, estis sanigitaj. 19 Kaj la tuta homamaso volis tucxi lin, cxar potenco eliris el li kaj sanigis cxiujn.

20 Kaj li levis siajn okulojn al siaj disciploj, kaj diris: Felicxaj estas vi malricxuloj, cxar via estas la regno de Dio. 21 Felicxaj estas vi, kiuj nun malsatas, cxar vi saticxos. Felicxaj estas vi, kiuj nun ploras, cxar vi ridos. 22 Felicxaj vi estas, kiam oni vin malamos kaj vin izolos kaj vin riprocxos, kaj elcxetos vian nomon kial malbonan, pro la Filo de homo. 23 cxoju en tiu tago, kaj pro cxojo saltu, cxar jen via rekompenco estas granda en la cxielo; cxar tiel same faris iliaj patroj kontracx la profetoj. 24 Sed ve al vi ricxuloj! cxar vi jam ricevis vian konsolon. 25 Ve al vi satigitaj! cxar vi malsatos. Ve al vi, kiuj nun ridas! cxar vi malcxojos kaj ploros. 26 Ve, kiam cxiu homoj parolos bone pri vi! cxar tiel same faris iliaj patroj al la falsaj profetoj.

27 Sed mi diras al vi, kiuj acxdas: Amu viajn malamikojn, faru bonon al viaj malamantoj; 28 benu tiujn, kiuj vin malbenas; precxu por tiuj, kiuj kun insulto vin atakas. 29 Al tiu, kiu frapas vin sur la vango, prezentu ankacx la alian; kaj de tiu, kiu prenas vian mantelon, ne detenu vian tunikon. 30 Donu al cxiu, kiu petas de vi; kaj de tiu, kiu forprenas viajn posedacxojn, ne repostulu ilin. 31 Kaj kiel vi volas, ke la homoj faru al vi, faru ankacx al ili tiel same. 32 Kaj se vi amas tiujn, kiuj amas vin, kian dankon vi havas? cxar ecx la pekuloj amas tiujn, kiuj ilin amas. 33 Kaj se vi bonfaras al viaj bonfarantoj, kian dankon vi havas? cxar ecx la pekuloj tiel same faras. 34 Kaj se vi pruntas al tiuj, de kiuj vi esperas ricevi, kian dankon vi havas? ecx pekuloj pruntas al pekuloj, por egale rericevi. 35 Sed amu viajn malamikojn, kaj bonfaru, kaj pruntedonu, pri neniu perdante esperon; kaj via rekompenco estos granda, kaj vi estos filoj de la Plejalta; cxar Li estas bona al la nedankemuloj kaj malbonuloj. 36 Estu kompatemaj, kiel via Patro estas kompatema. 37 Kaj ne jucxu, kaj vi ne estos jucxita; kaj ne kondamnu, kaj vi ne estos kondamnitaj; liberigu, kaj vi estos liberigitaj; 38 donu, kaj estos donite al vi; bonan mezuron, premitan, kunskuitan, superfluantan, oni donos en vian sinon. cxar per kia mezuro vi mezuras, per tia oni remezuros al vi.

39 Kaj li parolis ankacx al ili parabolon: cxu blindulo povas gvidi blindulon? cxu ne falos ambaux en fosacxon? 40 Disciplo ne estas super sia instruisto; sed perfektigite, cxiu estos kiel lia instruisto. 41 Kaj kial vi rigardas la lignereton, kiu estas en la okulo de via frato, kaj ne pripensas la trabon, kiu estas en via propra okulo? 42 Kiel vi povas diri al via frato: Frato, lasu min eltiri la lignereton, kiu estas en via okulo; dum vi ne pripensas la trabon en via propra okulo? Hipokritulo! eltiru unue la trabon el via okulo, kaj tiam vi klare vidos, por eltiri la lignereton, kiu estas en la okulo de via frato. 43 cxar ne ekzistas bona arbo, kiu donas putran frukton; nek putra arbo, kiu donas bonan frukton. 44 cxar cxiu arbo estas konata per sia propra frukto. cxar el

dornarbetoj oni ne kolektas figojn, nek el rubusujo oni rikoltas vinberojn. 45 Bona homo el la bona trezorejo de sia koro liveras bonon, kaj malbona homo el la malbona trezorejo liveras malbonon; cxar el la abundo de la koro parolas lia bucxo.

46 Kaj kial vi min vokas: Sinjoro, Sinjoro; kaj ne faras tion, kion mi diras? 47 Pri cxiu, kiu venas al mi, kaj acxdas miajn parolojn, kaj plenumas ilin, mi montros al vi, al kiu li similas: 48 li similas al viro, kiu, konstruante domon, fosis kaj profunde kavigis, kaj metis fundamenton sur la roko; kaj kiam okazis inundo, la rivero sin cxetis kontracx tiun domon, kaj ne povis cxin cxanceli; cxar cxi estis bone konstruita. 49 Sed tiu, kiu acxdas kaj ne plenumas, similas al viro, kiu konstruis sur la tero sen fundamento domon; kontracx kiun la rivero sin cxetis, kaj cxi tuj enfalis, kaj la ruino de tiu domo estis granda.

Cxapitro 7

1 Fininte cxuijn siajn dirojn en la oreloj de la popolo, li eniris en Kapernaumon.

2 Kaj sklavo de unu centestro, kiu estis kara por li, estis malsana kaj preskacx mortanta. 3 Kaj acxdinte pri Jesuo, tiu sendis al li pliaxulojn de la Judoj, por peti, ke li venu, por savi lian sklavon. 4 Kaj veninte al Jesuo, ili insiste petegis, dirante: Li estas inda, ke vi faru al li tiun komplezon; 5 cxar li amas nian nacion, kaj li mem konstruigis por ni la sinagogon. 6 Kaj Jesuo ekiris kun ili. Kaj kiam li estis ne malproksime de la domo, la centestro sendis al li amikojn, por diri al li: Sinjoro, ne cxenu vin; cxar mi ne estas inda, ke vi venu sub mian tegmenton; 7 pro tio mi ne opiniis min inda veni al vi. Sed vorton parolu, kaj mia knabo sanixos. 8 cxar mi ankacx estas homo metita sub acxtoritato, havante sub mi soldatojn; kaj mi diras al ci tiu: Iru; kaj li iras; kaj al alia: Venu; kaj li venas; kaj al mia sklavo: Faru cxi tion; kaj li cxin faras. 9 Kaj kiam Jesuo tion acxdis, li miris pri li, kaj sin turninte, diris al la homamaso, lin sekvanta: Mi diras al vi: Ecx en Izrael mi ne trovis tiom da fido. 10 Kaj la senditoj, reveninte al la domo, trovis la sklavon sana.

11 Kaj post nelonge li iris al urbo nomata Nain, kaj akompanis lin liaj disciploj kaj granda homamaso. 12 Kaj kiam li alproksimixis al la pordego de la urbo, jen oni elportis mortinton, la solan filon de lia patrino, kaj cxi estis vidvino; kaj granda homamaso el la urbo estis kun cxi. 13 Kaj kiam la Sinjoro cxin vidis, li kortuexicxis pri cxi, kaj diris al cxi: Ne ploru. 14 Kaj li alproksimixis, kaj tuxis la portilon, kaj la portantoj haltis. Kaj li diris: Junulo, mi diras al vi: Levixu. 15 Kaj la mortinto side levicxis kaj komencis paroli. Kaj li donis lin al lia patrino. 16 Kaj timo kaptis cxuijn; kaj ili gloris Dio, dirante: Granda profeto levicxis inter ni; kaj: Dio vizitis Sian popolon. 17 Kaj cxi tiu famo pri li eliris tra la tuta Judujo, kaj tra la tuta cxirkacxacxo.

18 Kaj la disciploj de Johano sciigis lin pri cxio tio. 19 Kaj Johano, alvokinte al si du el siaj disciploj, sendis ilin al la Sinjoro, por diri: cxu vi estas la venonto, acx cxu ni atendu alian? 20 Kaj kiam la viroj alvenis al li, ili diris: Johano, la Baptisto, sendis nin al vi, por diri: cxu vi estas la venonto, acx cxu ni atendu alian? 21 En tiu horo li sanigis multajn je malsanoj kaj pestoj kaj malbonaj spiritoj; kaj al multaj blinduloj li redonis vidpovon. 22 Kaj li respondis kaj diris al ili: Iru kaj sciigu Johanon pri tio, kion vi vidis kaj acxdis: blinduloj vidas, lamuloj marcxas, lepruloj estas purigitaj, kaj surduloj acxdas, mortintoj levicxas, al malricxuloj evangelio estas predikata.

23 Kaj felicxa estas cxiu, kiu ne falpucxiĉas pro mi.

24 Kaj kiam la senditoj de Johano foriris, li komencis paroli al la homamasoj pri Johano: Kion vi eliris en la dezerton, por rigardi? cxu junkon skuatan de la vento? 25 Sed kion vi eliris, por vidi? cxu homon per mola vestaro vestitan? Jen tiuj, kiuj portas luksan vestaron kaj delikate vivadas, trovixas en domoj de reĉxoj. 26 Sed kion vi eliris, por vidi? cxu profeton? Jes, mi diras al vi, kaj multe pli ol profeton. 27 cxar li estas tiu, pri kiu estas skribite:

Jen Mi sendos Mian anĉelon antacx via vizacxo,
Kaj li preparos antacx vi vian vojon.

28 Mi diras al vi: Inter naskitoj de virinoj estas neniu pli granda ol Johano; tamen tiu, kiu estas nur malgranda en la regno de Dio, estas pli granda ol li. 29 Kaj la tuta popolo kaj la impostistoj, acxdinte, pravigis Dion, cxar ili ricevis la bapton de Johano. 30 Sed la Fariseoj kaj la lecxistoj rifuzis por si la intencon de Dio, cxar ili ne estis baptitaj de li. 31 Al kio do mi komparos la homojn de cxi tiu generacio? kaj al kio ili similas? 32 Ili similas al infanoj, kiuj sidas sur la placo kaj vokas unu al alia, dirante: Ni flutis al vi, kaj vi ne dancis; ni lamentis, kaj vi ne ploris. 33 cxar Johano, la Baptisto, venis, nek mancxante panon nek trinkante vinon; kaj vi diras: Li havas demonon. 34 La Filo de homo venis, mancxante kaj trinkante; kaj vi diras: Jen mancxegulo kaj vindrinkulo, amiko de impostistoj kaj pekuloj! 35 Kaj la sacxeco estas pravigita de cxiuj siaj infanoj.

36 Kaj unu el la Fariseoj petis lin, ke li mancxu kun li. Kaj li eniris en la domon de la Fariseo, kaj sidicxis cxe mancxo. 37 Kaj jen estis en la urbo virino pekulino; kaj kiam cxi eksciis, ke Jesuo sidas cxe mancxo en la domo de la Fariseo, cxi alportis alabastran vazon da cxmiracxo, 38 kaj starante malantacxe cxe liaj piedoj, plorante, cxi komencis privercxi liajn piedojn per cxiaj larmoj, kaj vicxis ilin per la haroj de sia kapo, kaj kisadis liajn piedojn, kaj cxmiris ilin per la cxmiracxo. 39 Kaj kiam la Fariseo, kiu lin invitis, tion vidis, li parolis en si, dirante: cxi tiu, se li estus profeto, ja sciis, kiu kaj kia virino lin tucxas, ke cxi estas pekulino. 40 Kaj responde Jesuo diris al li: Simon, mi havas ion diri al vi. Kaj li diris: Majstro, parolu. 41 Unu pruntedoninto havis du cxuldantojn; unu cxuldis kvincent denarojn, kaj la alia kvindek. 42 Kiam ili havis nenion, per kio pagi, li pardonis al ambaŭ la cxuldon. Kiu el ili do lin pli amas? 43 Simon responde diris: Tiu, mi supozas, al kiu li pardonis la pli grandan cxuldon. Kaj li diris al li: Vi prave jucxis. 44 Kaj sin turnante al la virino, li diris al Simon: cxu vi vidas cxi tiun virinon? Mi eniris en vian domon, vi ne donis al mi akvon por la piedoj; sed cxi privercxis miajn piedojn per siaj larmoj kaj vicxis ilin per siaj haroj. 45 Vi ne donis al mi kison; sed cxi, de la tempo, kiam mi eniris, ne cxisis kisadi miajn piedojn. 46 Vi ne cxmiris mian kapon per oleo; sed cxi cxmiris miajn piedojn per cxmiracxo. 47 Pro tio mi diras al vi: cxiaj pekoj, kiuj estas multaj, estas pardonitaj; cxar cxi multe amis; sed al kiu malmulto estas pardonita, tiu malmulte amas. 48 Kaj li diris al cxi: Viaj pekoj estas pardonitaj. 49 Kaj tiuj, kiuj sidis cxe mancxo kun li, komencis diri inter si: Kiu estas cxi tiu, kiu ecx pardonas pekojn? 50 Kaj li diris al la virino: Via fido vin savis; iru en pacon.

Cxapitro 8

1 Kaj post ne longe li vojiradis tra urboj kaj vilacxoj, predikante kaj alportante la evangelion de

la regno de Dio, kaj kun li la dek du, 2 kaj iuj virinoj, kiuj estis resanigitaj je malbonaj spiritoj kaj malsanoj: Maria, kiu estis nomata Magdalena, el kiu eliris sep demonoj, 3 kaj Joana, edzino de cxuzas, la cxambelano de Herodo, kaj Susana, kaj multaj aliaj, kiuj faris al ili helpan servadon per sia havo.

4 Kaj kiam granda homamaso kolekticxis, kaj homoj el cxiu urbo venis al li, li diris per parabolo: 5 La semisto eliris, por semi sian semon; kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo kaj estis piedpremitaj, kaj la birdoj de la cxielo formancxis ilin. 6 Kaj aliaj falis sur cxtonan lokon, kaj kreskinte, velkis, cxar ili ne havis malsekacxon. 7 Kaj aliaj falis meze inter dornojn; kaj la dornoj kunkreskis, kaj sufokis ilin. 8 Kaj aliaj falis en la bonan teron, kaj kreskinte, produktis frukton centoble. Dirinte tion, li kriis: Kiu havas orelojn por acxdi, tiu acxdu.

9 Kaj liaj disxiploj demandis al li, kia estas cxi tiu parabolo. 10 Kaj li diris: Al vi estas donite scii la misterojn de la regno de Dio; sed al la aliaj per paraboloj, por ke, vidante, ili ne rimarku, kaj acxdante, ili ne komprenu. 11 La parabolo estas jena: La semo estas la vorto de Dio. 12 Kaj la falintaj apud la vojo estas tiuj, kiuj acxdis; tiam venas la diablo, kaj forprenas la vorton el ilia koro, por ke ili ne kredu kaj ne estu savitaj. 13 Kaj la falintaj sur la cxtonan lokon estas tiuj, kiuj, acxdinte, kun cxojo akceptas la vorton; sed ili ne havas radikon, kaj kredas nur portempe, kaj en tempo de tento ili defalas. 14 Kaj tio, kio falis inter dornojn, estas tiuj, kiuj acxdis, kaj dum sia irado sufokicxas per zorgoj kaj ricxo kaj plezuroj de la vivo, kaj ne perfektigas frukton. 15 Kaj tio, kio falis en la bonan teron, estas tiuj, kiuj en bela kaj bona koro, acxdinte la vorton, konservas cxin, kaj kun pacienco donas frukton.

16 Kaj ekbruliginte lampon, oni ne kovras cxin per vazo, acx forcxovas cxin sub liton; sed metas cxin sur lampingon, por ke la enirantoj povu vidi la lumon. 17 cxar estas kacxita nenio, kio ne malkacxicxos; kaj ne estas io sekreta, kio ne konicxos kaj klare elmontricxos. 18 Atentu do, kiamaniere vi acxdas; cxar kiu ajn havas, al tiu estos donite; kaj kiu ajn ne havas, de tiu estos forprenita ecx tio, kion li cxajne havas.

19 Kaj alvenis al li lia patrino kaj liaj fratoj, kaj ili ne povis lin atingi pro la homamaso. 20 Kaj oni sciigis lin: Via patrino kaj viaj fratoj staras ekstere, kaj deziras vin vidi. 21 Sed respondante, li diris al ili: Mia patrino kaj miaj fratoj estas tiuj, kiuj acxdas la vorton de Dio, kaj cxin plenumas.

22 Kaj en unu el tiuj tagoj eniris en cxipeton li kaj liaj disxiploj; kaj li diris al ili: Ni transiru al la alia bordo de la lago; kaj ili surmaricxis. 23 Sed dum ili veturis, li endormicxis; kaj falis ventego sur la lagon; kaj ili tute plenicxis de akvo, kaj estis en dancxero. 24 Kaj ili venis al li, kaj vekis lin, dirante: Estro, estro, ni pereas. Kaj li levicxis, kaj admonis la venton kaj la furiozon de la akvo; kaj ili cxesicxis, kaj faricxis sereno. 25 Kaj li diris al ili: Kie estas via fido? Kaj ili timis kaj miris, dirante unu al la alia: Kiu do estas cxi tiu? cxar li ordonas ecx al la ventoj kaj al la akvo, kaj ili obeas al li.

26 Kaj ili cxipveturis al la lando de la Gerasenoj, kiu estas kontrakx Galileo. 27 Kaj kiam ili surbordicxis, renkontis lin el la urbo viro, havanta demonojn; kaj jam de longe li ne portis vestojn, kaj locxis ne en domo, sed en la tomboj. 28 Kaj vidinte Jesuon, li ekkriis kaj falis

antacx li, kaj lacxtvocxe diris: Kio estas inter mi kaj vi, ho Jesuo, Filo de Dio Plejalta? mi petas vin, ne turmento min. 29 cxar li ordonis al la malpura spirito eliri el la homo. cxar cxi ofte kaptis lin, kaj li estis sub gardantaro, kaj ligita per cxenoj kaj katenoj; kaj disrompinte la ligilojn, li estis peladata de la demono en la dezertojn. 30 Kaj Jesuo demandis lin: Kia estas via nomo? Kaj li diris: Legio; cxar multaj demonoj eniris en lin. 31 Kaj ili petegis lin, ke li ne ordonu al ili foriri en la abismon. 32 Kaj estis tie granda grego da porkoj, pacxticxantaj sur la monto; kaj ili petegis lin, ke li permesu al ili eniri en la porkojn. Kaj li tion permesis al ili. 33 Kaj elirinte el la viro, la demonoj eniris en la porkojn; kaj la grego kuris de la krutacxo en la lagon, kaj sufokicxis. 34 Kaj kiam iliaj pacxtistoj vidis la okazintacxon, ili forkuris, kaj rakontis cxin en la urbo kaj en la kamparo. 35 Kaj oni eliris por vidi, kio okazis; kaj ili venis al Jesuo, kaj trovis la viron, el kiu eliris la demonoj, sidanta, vestita kaj en sana prudento, cxe la piedoj de Jesuo, kaj ili timis. 36 Kaj la vidintoj rakontis al ili, kiamaniere la demonhaviginto sanicxis. 37 Kaj la tuta homamaso, el la cxirkacxacro de la Gerasenoj, petis lin foriri de ili; cxar ili estis tenataj de granda timo; kaj li eniris en cxipeton kaj returne veturis. 38 Sed la viro, el kiu eliris la demonoj, petis lin, ke li povu esti kun li; sed li forsendis lin, dirante: 39 Reiru al via domo, kaj rakontu cxion, kion Dio faris por vi. Kaj li foriris, famigante tra la tuta urbo cxion, kion Jesuo faris por li.

40 Kaj kiam Jesuo revenis, la homamaso bonvenigis lin, cxar cxuij atendis lin. 41 Kaj jen venis viro, nomata Jairos, kaj li estis sinagogestro; kaj li sin cxetis antacx la piedojn de Jesuo, kaj petegis lin, ke li venu en lian domon; 42 cxar li havis unu solan filinon, proksimume dekdujaran, kaj cxi estis mortanta. Kaj dum li iris, la homamaso cxirkacxpremis lin.

43 Kaj virino, kiu jam dek du jarojn havis sangofluon, kaj elspezis sian tutan havon por kuracistoj, kaj ne povis esti resanigita de iu, 44 venis malantacx lin, kaj tucxis la randon de lia vestacxo; kaj tuj cxia sangofluo cxesicxis. 45 Kaj Jesuo diris: Kiu min tucxis? Kaj kiam cxuij neis, Petro diris: Estro, la homamaso cxirkacxas kaj premas vin. 46 Sed Jesuo diris: Iu min tucxis; cxar mi sentis, ke de mi eliris potenco. 47 Kaj kiam la virino ekvidis, ke cxi ne estas kacxita, cxi venis tremanta, kaj, sin cxetante antacx lin, sciigis antacx la tuta popolo, pro kia motivo cxi tucxis lin, kaj kiel cxi estas tuj sanigita. 48 Kaj li diris al cxi: Filino, via fido vin savis; iru en pacon.

49 Dum li ancoracx parolis, jen iu venis de la domo de la sinagogestro, dirante: Via filino jam mortis; ne cxenu la instruiston. 50 Sed Jesuo, acxdinte tion, respondis al li: Ne timu; nur kredu, kaj cxi estos savita. 51 Kaj kiam li venis al la domo, li permesis al neniuj eniri kun li, krom Petro kaj Johano kaj Jakobo kaj la patro kaj la patrino de la knabino. 52 Kaj cxuij ploris kaj cxemis pro cxi; sed li diris: Ne ploru; cxar cxi ne mortis, sed dormas. 53 Kaj ili mokridis lin, sciante, ke cxi mortis. 54 Sed li, preninte cxian manon, vokis cxin, dirante: Knabino, levicxu. 55 Kaj cxia spirito revenis, kaj cxi tuj staricxis; kaj li ordonis, ke oni donu al cxi mancxo. 56 Kaj cxiaj gepatroj estis mirigitaj; sed li ordonis, ke ili diru al neniuj tion, kio estis farita.

Cxapitro 9

1 Kaj li kunvokis la dek du, kaj donis al ili potencon kaj acxtoritaton super cxuij demonoj, kaj por forigi malsanojn. 2 Kaj li forsendis ilin, por prediki la regnon de Dio, kaj por sanigi la malsanulojn. 3 Kaj li diris al ili: Portu nenion por la vojo--nek bastonon, nek saketon, nek panon, nek monon; kaj ne havu du tunikojn. 4 Kaj en kiun ajn domon vi eniros, tie loxu, kaj el

tie ekvojacxu. 5 Kaj se ie oni vin ne akceptos, tiam, forirante el tiu urbo, deskuu la polvon de viaj piedoj, por atesto kontrakx ili. 6 Kaj ili, foririnte, trairis la vilacxojn, cxie predikante la evangelion kaj sanigante.

7 Kaj la tetrarcxo Herodo acxdis pri cxio, kio faricxis; kaj li embarasicxis, cxar iuj diris, ke Johano levicxis el la mortintoj; 8 kaj aliaj, ke Elija aperis; kaj aliaj, ke unu el la antikvaj profeoj relevicxis. 9 Kaj Herodo diris: Johanon mi senkapigis, sed kiu estas cxi tiu, pri kiu mi acxdas tiajn aferojn? Kaj li deziris vidi lin.

10 Kaj la apostoloj, reveninte, rakontis al li cxion, kion ili faris. Kaj li kondukis ilin, kaj foriris aparte al urbo, nomata Betsaida. 11 Sed la homamaso, eksciinte tion, sekvis lin; kaj li akceptis ilin, kaj parolis al ili pri la regno de Dio, kaj tiujn, kiuj bezonis kuracon, li resanigis. 12 Kaj ekvespericxis; kaj la dek du, alveninte, diris al li: Forsendu la homamason, por ke ili iru en la cxirkacxajn vilacxojn kaj kampojn, por trovi ripozejon kaj nutraxon; cxar cxi tie ni estas en dezerta loko. 13 Sed li diris al ili: Vi donu al ili manxi. Kaj ili diris: Ni havas ne pli ol kvin panojn kaj du ficxojn, se ni ne irus kaj acxetus manxaxon por cxi tiu tuta homomulto. 14 cxar cxeestis proksimume kvin mil viroj. Kaj li diris al siaj disciploj: Sidigu ilin en aroj, po proksimume kvindek. 15 Kaj tion ili faris, kaj sidigis cxiujn. 16 Kaj li prenis la kvin panojn kaj la du ficxojn, kaj suprenrigardinte al la cxielo, li ilin benis kaj dispecigis, kaj donis al la disciploj, por meti antacx la homamason. 17 Kaj ili manxis, kaj cxiuj saticxis; kaj oni kolektis da postrestintaj fragmentoj dek du korbojn.

18 Kaj dum li precxis en soleco, la disciploj estis kun li; kaj li demandis ilin, dirante: Kiu, diras la popolo, ke mi estas? 19 Kaj ili responde diris: Lacx iuj Johano, la Baptisto; sed lacx aliaj: Elija; kaj lacx aliaj, ke unu el la antikvaj profetoj relevicxis. 20 Sed li diris al ili: Sed vi--kiu vi diras, ke mi estas? Kaj Petro responde diris: La Kristo de Dio. 21 Sed li per severa ordono admonis, ke ili diru cxi tion al neniu; 22 dirante: La Filo de homo devas multe suferi, kaj esti rifuzita de la pliacxuloj kaj cxefpastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj la trian tagon relevicxi. 23 Kaj li diris al cxiuj: Se iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj levu sian krucon cxiutage, kaj sekvu min. 24 cxar kiu volos savi sian animon, tiu cxin perdos; sed kiu perdos sian animon pro mi, tiu cxin savos. 25 cxar kiel profitus homo, se li gajnus la tutan mondon kaj sin perdus acx pereigus? 26 cxar kiu hontos pri mi kaj pri miaj paroloj, pri tiu hontos la Filo de homo, kiam li venos en sia gloro, kaj la gloro de la Patro kaj de la sanktaj ancxeloj. 27 Sed mi diras al vi certe: Inter la cxi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel gustumos morton, antacx ol ili vidos la regnon de Dio.

28 Kaj pasis post tiuj diroj cxirkacx ok tagoj, kaj li prenis kun si Petron kaj Johanon kaj Jakobon, kaj supreniris sur la monton, por precxi. 29 Kaj dum li precxis, la aspekto de lia vizacxo aliicxis, kaj lia vestaro faricxis blanka kaj fulme brilanta. 30 Kaj jen interparolis kun li du viroj, kiuj estis Moseo kaj Elija, 31 kiuj montricxis en gloro, kaj parolis pri lia foriro, kiun li estis plenumonta en Jerusalemon. 32 Sed Petro, kaj tiuj, kiuj estis kun li, estis subpremataj de dormo; sed vekicxinte, ili vidis lian gloron, kaj la du virojn, kiuj staris kun li. 33 Kaj dum ili foriris de li, Petro diris al Jesuo: Estro, estas bone por ni esti cxi tie; kaj ni faru tri lacxbojn: unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija; li ne sciis, kion li diras. 34 Kaj dum li tion diris, nubo venis kaj superombris ilin; kaj ili timis, kiam ili eniris en la nubon. 35 Kaj el la nubo venis vocxo, diranta: cxi tiu estas

Mia Filo, Mia elektito; lin acxskultu. 36 Kaj dum la vocxo ancoracx sonis, Jesuo trovicxis sola. Kaj ili silentis, kaj al neniu en tiuj tagoj rakontis ion, kion ili vidis.

37 Kaj la sekvantan tagon, post kiam ili malsupreniris de la monto, granda homamaso renkontis lin. 38 Kaj jen unu viro el la homamaso ekkriis, dirante: Majstro, mi petegas vin rigardi mian filon, cxar li estas mia sola infano; 39 kaj jen spirito kaptas lin, kaj subite li ekkrias, kaj cxi konvulsiigas lin kun buxa cxacxmo, kaj malfacile lasas lin, kontuzinte lin. 40 Kaj mi petis viajn discxiplojn, ke ili elpelu cxin; sed ili ne povis. 41 Kaj Jesuo respondis kaj diris: Ho senfida kaj perversa generacio, cxis kiam mi estos kun vi kaj vin toleros? venigu cxi tien vian filon. 42 Kaj dum li venis, la demono lin cxetis sur la teron kaj lin konvulsiigis. Sed Jesuo severe admonis la malpuran spiriton, kaj sanigis la knabon kaj redonis lin al la patro. 43 Kaj cxiuj miregis pro la majesto de Dio.

Sed dum cxiuj miris pri cxio, kion li faris, li diris al siaj discxiploj: 44 Penetrigu cxi tiujn vortojn en viajn orelojn: cxar la Filo de homo estos transdonita en la manojn de homoj. 45 Sed ili ne komprenis tiun diron, kaj cxi estis kacxita for de ili, por ke ili ne sciu cxian signifon; kaj ili timis demandi al li pri tiu diro.

46 Kaj komencicxis diskutado inter ili pri tio, kiu el ili estos la plej granda. 47 Sed Jesuo, vidinte la diskutadon de iliaj koroj, prenis infanon, kaj starigis lin apud si, 48 kaj diris al ili: Kiu akceptos cxi tiun infanon en mia nomo, tiu min akceptas; kaj kiu min akceptos, tiu akceptas Tiun, kiu min sendis; cxar kiu estas la plej malgranda inter vi cxiuj, tiu estas granda.

49 Kaj Johano respondis kaj diris: Estro, ni vidis iun elpelantan demonojn en via nomo; kaj ni malpermesis lin, cxar li ne sekvas kun ni. 50 Sed Jesuo diris al li: Ne malpermesu; cxar tiu, kiu ne estas kontrakx vi, estas por vi.

51 Kaj kiam la tagoj maturicxis por lia suprenackcepto, li firmigis sian vizacxon, por iri al Jerusalemo, 52 kaj sendis senditojn antacx sia vizacxo; kaj ili iris, kaj eniris en vilacxon de la Samarianoj, por pretigi por li. 53 Kaj tiuj lin ne akceptis, cxar lia vizacxo estis direktata al Jerusalemo. 54 Kaj liaj discxiploj Jakobo kaj Johano, tion vidinte, diris: Sinjoro, cxu vi volas, ke ni ordonu fajron malsuprenveni el la cxielo kaj ekstermi ilin? 55 Sed li sin turnis kaj admonis lin; kaj li diris: Vi mem ne scias, lacx kia spirito vi estas. 56 cxar la Filo de homo venis, ne por pereigi animojn de homoj, sed por savi. Kaj ili iris en alian vilacxon.

57 Kaj dum ili vojaxis, sur la vojo iu diris al li: Mi vin sekvos, kien ajn vi iros. 58 Kaj Jesuo diris al li: La vulpoj havas kavojn, kaj la birdoj de la cxielo havas ripozejojn; sed la Filo de homo ne havas, kie kucxigi sian kapon. 59 Kaj li diris al alia: Sekvu min. Sed li diris: Sinjoro, permesu al mi unue iri kaj enterigi mian patron. 60 Sed li diris al li: Lasu la mortintojn enterigi siajn mortintojn; sed vi iru kaj proklamu la regnon de Dio. 61 Kaj ancoracx alia diris: Mi vin sekvos, Sinjoro; sed unue permesu al mi adiacxi tiujn, kiuj estas en mia domo. 62 Sed Jesuo diris al li: Neniu, metinte sian manon al la plugilo kaj rigardante malantacxen, tacxgas por la regno de Dio.

Cxapitro 10

1 Kaj post tio la Sinjoro elektis sepdek aliajn, kaj ilin forsendis duope antacx sia vizacxo en cxiun urbon kaj cxiun lokon, kien li mem estis venonta. 2 Kaj li diris al ili: La rikolto estas granda, sed la laborantoj estas malmultaj; petu do la Estron de la rikolto, ke Li sendu laborantojn en Sian rikolton. 3 Iru; jen mi sendas vin kiel cxafidojn meze de lupoj. 4 Ne portu monujon, nek saketon, nek cxuojn; kaj salutu neniun sur la vojo. 5 Kaj en kiun ajn domon vi eniros, unue diru: Paco al cxi tiu domo. 6 Kaj se tie estos filo de paco, via paco restos sur li; sed se ne, cxi revenos al vi. 7 Kaj en tiu sama domo restu, mancxante kaj trinkante tion, kion ili havas; cxar la laboranto meritas sian salajron. Ne transiru de domo en domon. 8 Kaj en kiun ajn urbon vi eniros, kaj oni vin akceptos, mancxu tion, kion oni metos antacx vin; 9 kaj sanigu la tieajn malsanulojn, kaj diru al ili: La regno de de Dio alproksimicxis al vi. 10 Sed en kiun ajn urbon vi eniros, kaj oni ne akceptos vin, eliru sur cxiajn stratojn, kaj diru: 11 Ecx la polvon de via urbo, kiu sin tenas al niaj piedoj, ni devicxas kontracx vin; tamen sciu, ke la regno de Dio alproksimicxis al vi. 12 Mi diras al vi: Estos pli elporteble en tiu tago por Sodom, ol por tiu urbo. 13 Ve al vi, cxorazin! ve al vi, Betsaida! cxar se en Tiro kaj Cidon estus faritaj tiuj potencaj faroj, kiuj faricxis en vi, ili jam antacx longe pentus, sidante en sakacxo kaj cindro. 14 Tamen estos pli elporteble por Tiro kaj Cidon en la juxcado, ol por vi. 15 Kaj vi, Kapernaum, cxu vi estos altigita cxis la cxielo? vi ja malsupreniros cxis Hades. 16 Kiu vin acxskultas, tiu min acxskultas; kiu vin malcxatas, tiu min malcxatas; kaj kiu min malcxatas, tiu malcxatas Tiun, kiu min sendis.

17 Kaj la sepdek revenis kun cxojo, dirante: Sinjoro, ecx la demonoj submeticxas al ni per via nomo. 18 Kaj li diris al ili: Mi vidis Satanon falanta de la cxielo, kiel fulmo. 19 Jen mi donis al vi acxtoritaton piedpacxi sur serpentoj kaj skorpioj, kaj sur la tuta potenco de la malamiko; kaj nenio iel vin difektos. 20 Tamen ne cxoju pri tio, ke la spiritoj submeticxis al vi; sed cxoju, ke viaj nomoj estas skribitaj en la cxielo.

21 En tiu sama horo li cxojis en la Sankta Spirito, kaj diris: Mi Vin gloras, ho Patro, Estro de la cxielo kaj la tero, ke Vi kacxis cxi tion for de sacxuloj kaj prudentuloj, kaj malkacxis al infanetoj; jes, Patro, cxar al Vi tio bone placxis. 22 cxio estas transdonita al mi de mia Patro; kaj neniun scias, kiu estas la Filo, krom la Patro; nek kiu estas la Patro, krom la Filo, kaj tiu, al kiu la Filo volas malkacxi Lin. 23 Kaj sin turninte al la disciploj, li flanke diris: Felicxaj estas la okuloj, kiuj vidas tion, kion vi vidas; 24 cxar mi diras al vi, ke multaj profetoj kaj recxoj deziris vidi tion, kion vi vidas, kaj ili ne vidis; kaj acxdi tion, kion vi acxdas, kaj ili ne acxdis.

25 Kaj jen unu lecxisto staricxis, kaj tentis lin, dirante: Majstro, kion mi faru, por heredi eternan vivon? 26 Kaj li diris al li: Kio estas skribita en la lecxo? kiel vi legas? 27 Kaj li responde diris: Amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta forto kaj per via tuta menso, kaj vian proksimulon kiel vin mem. 28 Kaj li diris al li: Vi prave respondis; tion faru, kaj vi vivos. 29 Sed li, dezirante pravigi sin, diris al Jesuo: Kaj kiu estas mia proksimulo? 30 Jesuo respondis kaj diris: Unu homo malsupreniris de Jerusalemo al Jericxo; kaj li falis en la manojn de rabistoj, kiuj lin senvestigis kaj batis, kaj foriris, lasante lin duone senviva. 31 Kaj laxe okazis unu pastro malsupreniris la saman vojon; kaj lin vidinte, li

preterpasis aliflanke. 32 Kaj tiel same unu Levido, veninte al la loko kaj lin vidinte, preterpasis aliflanke. 33 Sed unu Samariano, vojaxante, alvenis tien, kie li estis, kaj lin ekvidinte, li kortucixixis, 34 kaj alproksimixis, kaj bandacxis liajn vundojn, kaj survercxis oleon kaj vinon; kaj li metis lin sur sian beston, kaj kondukis lin al gastejo, kaj zorgis pri li. 35 Kaj la morgacxan tagon li elprenis du denarojn kaj donis ilin al la gastejestro, kaj diris: Zorgu pri li, kaj kion pli vi elspezos, mi tion repagos al vi, kiam mi revenos. 36 Kiu el tiuj tri, lacx via opinio, sin montris proksimulo de tiu, kiu falis en la manojn de la rabistoj? 37 Kaj li diris: Tiu, kiu faris al li kompaton. Kaj Jesuo diris al li: Iru vi, kaj faru tion saman.

38 Kaj dum ili vojaxis, li eniris en unu vilacxon; kaj virino, nomata Marta, akceptis lin en sian domon. 39 Kaj cxi havis fratinon, nomatan Maria, kaj cxi tiu sidis apud la piedoj de la Sinjoro, kaj acxskultis lian parolon. 40 Sed Marta estis distrata pro multo da servado; kaj cxi alproksimixis, kaj diris: Sinjoro, cxu vi ne zorgas pri tio, ke mia fratino lasis al mi servi sola? diru do al cxi, ke cxi min helpu. 41 Sed la Sinjoro respondis kaj diris al cxi: Marta, Marta, vi zorgas kaj klopodadas pri multaj aferoj; 42 sed unu afero estas necesa; kaj Maria elektis la bonan parton, kiu ne estos prenita for de cxi.

Cxapitro 11

1 Kaj li precxis en iu loko; kaj kiam li cxeis precxi, unu el liaj disciploj diris al li: Sinjoro, instruu nin precxi, kiel ankacx Johano instruis siajn disciplojn. 2 Kaj li diris al ili: Kiam vi precxas, diru: Patro, Estu sanktigita Via nomo. Venu Via regno. 3 Donu al ni tagon post tago nian cxiutagan panon. 4 Kaj pardonu al ni niajn pekojn, cxar ni ankacx pardonas al cxiu, kiu cxuldas al ni. Kaj ne konduku nin en tenton.

5 Kaj li diris al ili: Kiu el vi havos amikon, kaj iros al li noktomeze, kaj diros al li: Amiko, pruntu al mi tri panojn; 6 cxar amiko mia venis al mi post vojaxo, kaj mi ne havas, kion meti antacx lin; 7 kaj tiu de interne respondos kaj diros: Ne cxenu min; la pordo estas jam fermita, kaj miaj infanoj kun mi estas en lito; mi ne povas min levi kaj doni al vi? 8 Mi diras al vi: Kvankam li ne volos pro sia amikeco al li levixi kaj doni al li, tamen, pro cxi ties persisteco li levixos kaj donos al li tiom, kiom li bezonas. 9 Kaj mi diras al vi: Petu, kaj al vi estos donite; sercxu, kaj vi trovos; frapu, kaj al vi estos malfermite. 10 cxar cxiu petanto ricevas; kaj la sercxanto trovas; kaj al la frapanto estos malfermite. 11 Kaj de kiu el vi, kiu estas patro, filo petos panon, kaj li donos al li cxtonon? acx se li petas ficxon, cxu li anstatacx ficxo donos al li serpenton? 12 Acx se li petos ovon, cxu li donos al li skorpion? 13 Se vi do, estante malbonaj, scias doni bonajn donacojn al viaj infanoj, des pli via Patro cxiola donos la Sanktan Spiriton al tiuj, kiuj petos al Li.

14 Kaj li estis elpelanta demonon, kiu estis muta. Kaj kiam la demono eliris, la mutulo parolis; kaj la homamaso miregis. 15 Sed iuj el ili diis: Per Baal-Zebub, la estro de la demonoj, li elpelas demonojn. 16 Kaj aliaj, tentante lin, postulis de li signon el la cxielo. 17 Sed li, sciante iliajn pensojn, diris al ili: cxiu regno, dividita kontracx si, dezerticxas; kaj domo, dividita kontracx domo, falas. 18 Kaj se ankacx Satano dividicxas kontracx si, kiel staros lia regno? cxar vi diras, ke per Baal-Zebub mi elpelas demonojn. 19 Kaj se per Baal-Zebub mi elpelas demonojn, per kiu

viaj filoj ilin elpelas? tial ili estos viaj juxxantoj. 20 Sed se per la fingro de Dio mi elpelas demonojn, tiam la regno de Dio jam venis sur vin. 21 Kiam fortulo plene armita gardas sian palacon, en paco estas liaj posedacxoj; 22 sed kiam venas iu pli forta ol li kaj venkos lin, li forprenas lian plenarmilaron, al kiu li fidis, kaj disdonas lian havon. 23 Kiu ne estas kun mi, tiu estas kontraŭ mi; kaj kiu ne kolektas kun mi, tiu disĉxetas. 24 Kiam la malpura spirito eliris el homo, cxi trairas tra senakvaj lokoj, sercxante ripozon; kaj ne trovante cxin, diras: Mi reiros al mia domo, el kie mi eliris. 25 Kaj alveninte, cxi trovas cxin balaita kaj ornamita. 26 Tiam cxi iras kaj alprenas al si sep aliajn spiritojn pli malbonajn ol cxi mem, kaj ili, enirinte, loĉxas tie; kaj la fina stato de tiu homo faricxas pli malbona, ol la unua.

27 Kaj dum li cxi tion parolis, unu virino el la homamaso levis sian vocxon, kaj diris al li: Felicxaj estas la ventro, kiu naskis vin, kaj la mamoj, kiujn vi suxis. 28 Sed li diris: Sed pli cxuste, felicxaj estas tiuj, kiuj acxdas la vorton de Dio kaj observas cxin.

29 Kaj kiam la homamaso kolekticxis al li, li ekparolis, dirante: cxi tiu generacio estas malbona generacio; cxi sercxas signon, kaj signo ne estos donita al cxi, krom la signo de Jona. 30 cxar kiel Jona estis signo por la Nineveanoj, tiel ankacx estos la Filo de homo por cxi tiu generacio. 31 La recxino de la sudo levicxos en la juxxado kun la viroj de cxi tiu generacio, kaj ilin kondamnos; cxar cxi venis el la finoj de la tero, por acxskulti la sacxon de Salomono; kaj jen iu pli granda ol Salomono estas cxi tie. 32 Viroj Nineveanoj staros en la juxxado kun cxi tiu generacio, kaj cxin kondamnos; cxar ili pentis pro la predikado de Jona; kaj jen iu pli granda ol Jona estas cxi tie.

33 Kiam oni ekbruligis lampon, oni metas cxin ne en kacxejon, nek sub grenmezurilon, sed sur la lampingon, por ke la enirantoj povu vidi la lumon. 34 La lampo de via korpo estas via okulo; kiam via okulo estas sendifekta, via tuta korpo estas luma; sed kiam cxi estas malbona, via korpo ankacx estas malluma. 35 Tial viglu, ke la lumo, kiu estas en vi, ne estu mallumo. 36 Tial, se via tuta korpo estas luma, havante nenian malluman parton, cxi estos tute lumplena, kiel kiam la lampo lumas al vi per sia brilo.

37 Kaj dum li parolis, unu Fariseo invitis lin matenmancxu kun li; kaj li eniris kaj sidicxis. 38 Kaj la Fariseo, ekvidinte, miris, ke li ne lavis sin antacx la matenmancxo. 39 Kaj la Sinjoro diris al li: Vi Fariseoj purigas la eksteron de kaliko kaj plado, sed via interno estas plena de rabado kaj malvirto. 40 Malsacxuloj! cxu Tiu, kiu faris la eksteron, ne faris ankacx la internon? 41 Tamen, uzu por almozo la internacxojn, kaj jen cxio estas al vi pura.

42 Sed ve al vi, Fariseoj! cxar vi pagas dekonacxojn de mento kaj ruto kaj cxiu vegetacxo, kaj preterlasas juxxon kaj amon al Dio; cxi tion vi devus fari, kaj tion ne preterlasi. 43 Ve al vi, Fariseoj! cxar vi amas la cxefsecxojn en la sinagogoj, kaj la salutojn sur la placoj. 44 Ve al vi! cxar vi similas tombojn ne vidatajn; kaj la homoj, kiuj iras super ili, ne scias.

45 Kaj unu el la lecxistoj responde diris al li: Majstro, dirante cxi tion, vi ankacx nin riprocxas. 46 Kaj li diris: Ve ankacx al vi, lecxistoj! cxar vi cxarcxas homojn per cxarcxoj malfacile porteblaj, kaj vi mem ne tucxas ecx per unu el viaj fingroj la cxarcxon. 47 Ve al vi! cxar vi konstruas la tombojn de la profetoj, kiujn viaj patroj mortigis. 48 Tial vi estas atestantoj, kaj

konsentas al la faroj de viaj patroj; cxar ili mortigis ilin, kaj vi konstruas la tombojn. 49 Tial ankacx diris la sacxo de Dio: Mi sendos al ili profetojn kaj apostolojn, kaj iujn el tiuj ili mortigos kaj persekutos; 50 por ke la sango de cxiuj profetoj, kiu estas elvercxita de post la komenco de la mondo, estu postulita el cxi tiu generacio, 51 de la sango de Habel cxis la sango de Zecxarja, kiu pereis inter la altaro kaj la sankta domo; jes, mi diras al vi: cxi estos postulita el cxi tiu generacio. 52 Ve al vi, lecxistoj! cxar vi forprenis la cxlosilon de la scio; vi mem ne eniris, kaj vi malhelpis la enirantajn.

53 Kaj kiam li eliris el tie, la skribistoj kaj la Fariseoj atakis lin insiste, kaj instigis lin paroli pri multaj aferoj; 54 insidante kontrakx li, por kapti ion el lia bucxo.

Cxapitro 12

1 Dume, kiam la miriadoj de la homamaso kunkolekticxis tiel, ke ili piedpremis unu la alian, li ekparolis al siaj disciploj, dirante unue: Gardu vin kontrakx la fermentacxo de la Fariseoj, kiu estas hipokriteco. 2 Sed estas nenio kovrita, kio ne estos elmontrita; kaj nenio kacxita, kio ne estos sciata. 3 Tial, kion vi diris en la mallumo, tio estos acxdita en la lumo; kaj kion vi parolis en orelon en internaj cxambroj, tio estos proklamita sur la tegmentoj. 4 Kaj mi diras al vi, miaj amikoj: Ne timu tiujn, kiuj mortigas la korpon, kaj poste ne povas fari ion plu. 5 Sed mi montros al vi, kiun vi devas timi: Timu Tiun, kiu, mortiginte, plue havas acxtoritaton encxeti en Gehenan; jes, mi diras al vi: Tiun timu. 6 cxu oni ne vendas kvin paserojn por du asaroj? kaj ecx unu el ili ne estas forgesita antacx Dio. 7 Sed ecx la haroj de via kapo estas cxiuj kalkulitaj. Ne timu; vi pli valoras ol multaj paseroj. 8 Kaj mi diras al vi: cxiun, kiu konfesos min antacx la homoj, la Filo de homo ankacx konfesos antacx la ancxeloj de Dio; 9 sed kiu malkonfesos min antacx la homoj, tiu estos malkonfesita antacx la ancxeloj de Dio. 10 Kaj por cxiu, kiu parolos vorton kontrakx la Filo de homo, estos pardono; sed por tiu, kiu blasfemas kontrakx la Sankta Spirito, ne estos pardono. 11 Kaj kiam oni kondukos vin antacx la sinagogojn kaj regantojn kaj acxtoritatulojn, ne zorgu, kiel acx kion respondi, acx kion diri; 12 cxar la Sankta Spirito instruos al vi en tiu horo mem tion, kion vi devas diri.

13 Kaj unu el la homamaso diris al li: Majstro, diru al mia frato, ke li dividu kun mi la heredacxon. 14 Sed li diris al li: Ho viro, kiu starigis min super vi kiel juxxanton acx dividanton? 15 Kaj li diris al ili: Zorgu, kaj gardu vin kontrakx cxia avideco, cxar la vivo de homo ne konsistas en la abundeco de liaj posedacxo. 16 Kaj li parolis al ili parabolon, dirante: La bieno de unu ricxulo donis abunde; 17 kaj li konsideris, dirante: Kion mi faru, cxar mi ne havas lokon, kie mi povas amasigi miajn fruktojn? 18 Kaj li diris: Jen kion mi faros: mi disbatos miajn grenejojn kaj konstruos pli grandajn, kaj tie mi amasigos mian grenon kaj miajn posedacxojn. 19 Kaj mi diros al mia animo: Animo, vi havas multajn posedacxojn, provizitajn por multaj jaroj; ripozu, mancxu, trinku, estu gaja. 20 Sed Dio diris al li: Ho senprudentulo! cxi tiun nokton oni postulas de vi vian animon; kies estos tio, kion vi preparis? 21 Tia estas tiu, kiu kolektas por si trezoron, kaj ne estas ricxa rilate Dion.

22 Kaj li diris al siaj disciploj: Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri via vivo, kion vi mancxu; nek

pri via korpo, kion vi surmetu. 23 cxar la vivo estas pli ol nutraco, kaj la korpo pli ol vestaco. 24 Pripensu la korvojn, ke ili ne semas, nek rikoltas, kaj ne havas provizejon nek grenejon; kaj Dio nutras ilin; kiom pli vi valoras, ol la birdoj! 25 Kaj kiu el vi per zorgado povas aldoni unu ulnon al sia staturo? 26 Se do vi ne povas fari ecx la plej malgrandan aferon, kial vi zorgas pri la ceteraj? 27 Pripensu la liliojn, kiel ili kreskas; ili ne laboras, nek cxpinas; tamen mi diras al vi: Ecx Salomono en sia tuta gloro ne estis ornamita tiel, kiel unu el cxi tiuj. 28 Sed se Dio tiel vestas la kampan herbacxon, kiu hodiaux ekzistas, kaj morgaux estos cxetata en fornon, kiom pli certe Li vestos vin, ho malgrandfiduloj! 29 Kaj ne sercxu, kion vi mancxos, kaj kion vi trinkos, kaj ne estu dubemaj. 30 cxar pri cxio tio sercxas la nacioj de la mondo; sed via Patro scias, ke vi tion bezonas. 31 Sed celu Lian regnon, kaj cxio tio estos aldonita al vi. 32 Ne timu, malgranda grego; cxar bone placxis al la Patro doni al vi la regnon. 33 Vendu viajn posedacxojn, kaj donu almozon; faru por vi monujojn, kiuj ne faricxos malnovaj, trezoron ne mankontan en la cxielo, kie cxtelisto ne alproksimicxas kaj tineo ne detruas. 34 cxar kie estas via trezoro, tie estos ankacx via koro.

35 Viaj lumboj estu zonitaj, kaj viaj lampoj estu brulantaj; 36 kaj vi mem estu similaj al viroj, kiuj atendas sian sinjoron, kiam li revenos de la edzicxa festo; por ke ili tuj malfermu al li, kiam li venos kaj frapos. 37 Felicxaj estas tiuj servistoj, kiujn la sinjoro, kiam li venos, trovos viglaj; vere mi diras al vi, ke li sin zonos, kaj sidigos ilin por mancxo, kaj mem venos kaj servos al ili. 38 Kaj se li alvenos nokte dum la dua gardoparto, acx dum la tria gardoparto, kaj tiel ilin trovos, felicxaj estas tiuj servistoj. 39 Sed sciu, ke se la domomastro scius, je kioma horo la cxtelisto venos, li maldormus kaj ne lasus sian domon trafosicxi. 40 Vi ankacx estu pretaj, cxar en tiu horo, kiun vi ne pripensas, la Filo de homo venos.

41 Kaj Petro diris: Sinjoro, cxu vi parolas cxi tiun parabolon por ni, acx ankacx por cxiuj? 42 Kaj la Sinjoro diris: Kiu do estas la fidela kaj sacxa administranto, kiun lia sinjoro starigos super sia servantaro, por doni al ili cxustatempe ilian porcion da nutraco? 43 Felicxa estas tiu servisto, kiun lia sinjoro, veninte, trovos aganta tiel. 44 Vere mi diras al vi, ke li starigos lin super cxio, kion li havas. 45 Sed se tiu servisto diros en sia koro: Mia sinjoro prokrastas sian alvenon; kaj komencos bati la knabojn kaj la knabinojn, kaj mancxos kaj trinkos kaj ebricxos, 46 la sinjoro de tiu servisto alvenos en tago, kiam li ne atendas, kaj en horo, pri kiu li ne scias; kaj tranxe skurexos lin, kaj difinos por li parton kun la senfiduloj. 47 Kaj tiu servisto, kiu sciis la volon de sia sinjoro, kaj nenion pretigis, nek faris lacx lia volo, suferos multajn batojn; 48 sed tiu, kiu ne sciis, kaj lacx siaj agoj meritis batojn, suferos malmultajn batojn. Kaj al kiu multo estas donita, el tiu estos multo postulata; kaj al kiu oni multon komisiis, el tiu oni des pli multon postulos.

49 Mi alvenis, por cxeti fajron sur la teron; kaj kion mi volas, se jam cxi ekbrulis? 50 Sed mi havas bapton, per kiu esti baptita; kaj kiel mi premicxas, cxis cxi estos plenumita! 51 cxu vi supozas, ke mi alvenis, por doni pacon sur la tero? Mi diras al vi: Ne; sed pli vere disigon; 52 cxar de nun estos kvin el unu domo disigitaj, tri kontrakx du, kaj du kontrakx tri. 53 Estos disigitaj patro kontrakx filo, kaj filo kontrakx patro; patrino kontrakx filino, kaj filino kontrakx patrino; bopatrino kontrakx bofilino, kaj bofilino kontrakx bopatrino.

54 Kaj li diris al la homamasoj: Kiam vi vidas nubon levicxantan en la okcidento, vi tuj diras:

Venos pluveto; kaj tiel faricxas. 55 Kaj kiam blovas la suda vento, vi diras: Estos varmego; kaj tiel faricxas. 56 Ho hipokrituloj! vi scias esplori la aspekton de la tero kaj de la cxielo; sed kial vi ne scias esplori cxi tiun tempon? 57 Kaj kial ecx per vi mem vi ne jucas, kio estas justa? 58 cxar dum vi iradas kun via kontracxulo al la reganto, survoje klopodu libericxi de li; por ne lasi, ke li trenu vin al la juxisto, kaj la juxisto vin transdonu al la oficisto de la tribunalo, kaj la oficisto vin cketu en malliberejon. 59 Mi diras al vi: Vi neniel el tie eliros, cxis vi pagos la lastan lepton.

Cxapitro 13

1 Kaj cxeestis en tiu sama tempo iuj, kiuj rakontis al li pri tiuj Galileanoj, kies sangon Pilato miksis kun iliaj oferacxo. 2 Kaj responde li diris al ili: cxu vi pensas, ke tiuj Galileanoj estis pekuloj pli ol cxiuj Galileanoj, pro tio, ke ili tion suferis? 3 Mi diras al vi: Neniel; sed se vi ne pentos, vi cxiuj tiel same pereos. 4 Acx pri tiuj dek ok, sur kiujn falis la turo en cxiloacx kaj ilin mortigis, cxu vi pensas, ke ili estis pekuloj pli ol cxiuj homoj, kiuj loxis en Jerusalem? 5 Neniel, mi diras al vi; sed se vi ne pentos, vi cxiuj ankacx pereos.

6 Kaj li parolis la jenan parabolon: Unu viro havis figarbon, plantitan en lia vinbercxardeno, kaj li venis, sercxante frukton sur cxi, kaj ne trovis. 7 Kaj li diris al la vinberisto: Jen tri jarojn mi venas, sercxante frukton sur cxi tiu figarbo, kaj mi ne trovas; elhaku cxin; kial cxi senutiligas ankacx la teron? 8 Sed li responde diris: Sinjoro, lasu cxin resti ankacx cxi tiun jaron, cxis mi fosos cxirkacx cxi kaj metos sterkon; 9 kaj se cxi poste donos frukton, bone; sed se ne, vi elhakos cxin.

10 Kaj li instruadis en unu el la sinagogoj en la sabato. 11 Kaj jen virino, kiu dum dek ok jaroj havis spiriton de malforteco; kaj cxi estis kunkurbita kaj neniel povis levicxi. 12 Kaj vidinte cxin, Jesuo vokis cxin, kaj diris: Virino, vi estas liberigita el via malforteco. 13 Kaj li metis sur cxin la manojn, kaj cxi tuj rekticxis kaj gloris Dion. 14 Kaj la sinagogestro, indignante, ke Jesuo resanigis en la sabato, respondis kaj diris al la homamaso: Ekzistas ses tagoj, en kiuj oni devas labori; en ili do venu, por esti resanigitaj, kaj ne en la sabata tago. 15 Sed la Sinjoro respondis al li kaj diris: Ho hipokrituloj! cxu ne cxiu el vi en la sabato malligas sian bovon acx sian azenon el la stalo, kaj forkondukas cxin, por trinkigi? 16 Kaj cxu ne devis cxi tiu virino, estante filino de Abraham, ligite de Satano jen dek ok jarojn, esti malligita el cxi tiu kateno en la sabata tago? 17 Kaj kiam li tion diris, cxiuj liaj kontracxuloj honticxis; kaj la tuta homamaso cxojis pro cxiuj gloraj agoj, faritaj de li.

18 Kaj li diris: Al kio similas la regno de Dio? kaj al kio mi cxin komparu? 19 cxi estas simila al sinapa semeto, kiun viro prenis kaj cketis en sian cxardenon; kaj cxi kreskis kaj faricxis arbo; kaj la birdoj de la cxielo loxis en cxiaj brancxo. 20 Poste li diris: Al kio mi komparu la regnon de Dio? 21 cxi estas simila al fermentacxo, kiun virino prenis kaj kacxis en tri mezuroj da faruno, cxis la tuto fermentis.

22 Kaj li iris tra urboj kaj vilacxo, instruante kaj irante cxiam pluen al Jerusalem. 23 Kaj iu diris

al li: Sinjoro, cxu malmultaj estas la savataj? Kaj li diris al ili: 24 Strebu eniri tra la mallarexa pordo; cxar multaj, mi diras al vi, deziros eniri kaj ne povos. 25 Kiam la domomastro levicxos kaj cxlosos la pordon, kaj vi komencos stari ekstere kaj frapi sur la pordon, dirante: Sinjoro, malfermu al ni; kaj li respondos kaj diros al vi: Mi ne scias, de kie vi estas; 26 tiam vi ekparolos: Ni mancxis kaj trinkis antacx vi, kaj sur niaj stratoj vi instruadis; 27 kaj li parolos, kaj diros al vi: Mi ne scias, de kie vi estas; foriru de mi, cxiuj farantoj de maljusteco. 28 Tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj, kiam vi vidos Abrahamon kaj Isaakon kaj Jakobon kaj cxiujn profetojn en la regno de Dio, kaj vin mem forpelitaj eksteren. 29 Kaj oni venos el oriento kaj el okcidento, kaj el nordo kaj el sudo, kaj sidicxos en la regno de Dio. 30 Kaj jen estas lastaj, kiuj estos unuaj; kaj estas unuaj, kiuj estos lastaj.

31 En tiu sama horo alvenis iuj Fariseoj, kaj diris al li: Eliru kaj foriru de cxi tie, cxar Herodo volas mortigi vin. 32 Kaj li diris al ili: Iru, kaj diru al tiu vulpo: Jen mi elpelas demonojn kaj faras sanigojn hodiax kaj morgacx, kaj la trian tagon mi estos perfektigita. 33 Sed mi devas iradi hodiax kaj morgacx kaj postmorgacx, cxar ne povas esti, ke profeto pereos ekster Jerusalemon. 34 Ho Jerusalemon, Jerusalemon, kiu pereigas la profetojn kaj cxtonmortigas tiujn, kiuj estas senditaj al cxi! kiom ofte mi deziris kolekti viajn infanojn, kiel kokino kolektas sian idaron sub la flugilojn, kaj vi ne volis! 35 Jen via domo estas lasita al vi dezerta; kaj mi diras al vi: Vi min ne vidos, cxis vi diros: Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo.

Cxapitro 14

1 Kaj kiam li eniris en sabato en la domon de unu reganto de la Fariseoj, por mancxu panon, ili lin observis. 2 Kaj jen antacx li estis unu hidropsulo. 3 Kaj respondante, Jesuo parolis al la lecxistoj kaj la Fariseoj, kaj diris: cxu estas permesate sanigi en sabato, acx ne? 4 Sed ili silentis. Kaj li prenis lin kaj sanigis lin, kaj forliberigis lin. 5 Kaj li diris al ili: Kiu el vi havos azenon acx bovon, falintan en puton, kaj ne tuj eltiros cxin en sabata tago? 6 Kaj ili ne povis respondi al tio.

7 Kaj li parolis parabolon al la invititoj, vidinte, kiel ili elektas la cxefajn sidlokojn; li diris al ili: 8 Kiam vi estas invitita de iu al edzicxa festo, ne sidicxu en la cxefa loko, por ke ne okazu, ke iu, pli honorinda ol vi, estas de li invitita; 9 kaj tiu, kiu invitis vin kaj lin, venos, kaj diros al vi: Cedu lokon al cxi tiu; kaj tiam vi komencos kun honto preni la lastan lokon. 10 Sed kiam vi estas invitita, iru kaj sidicxu en la lasta loko; kaj tiel, kiam venos tiu, kiu vin invitis, li diros al vi: Amiko, iru pli alten; tiam vi havos honoron antacx cxiuj, kiuj sidas kun vi. 11 cxar cxiu, kiu sin altigas, estos humiligita, kaj kiu sin humiligas, tiu estos altigita.

12 Kaj li diris al tiu, kiu lin invitis: Kiam vi faras tagmancxon acx vespermancxon, ne voku viajn amikojn, nek viajn fratojn, nek viajn parencojn, nek viajn ricxajn najbarojn, por ke ne okazu, ke ili ankacx invitos vin, kaj vi ricevos rekompencan. 13 Sed kiam vi faras festenon, invitu malricxulojn, kriplulojn, lamulojn, blindulojn; 14 kaj vi estos felicxa, cxar ili ne povas rekompenci vin, sed vi rekompencicxos en la relevicxo de la justuloj.

15 Kaj acxdinte tion, unu el la kunsidantoj diris al li: Felicxa estas tiu, kiu mancxos panon en la regno de Dio. 16 Sed li diris al li: Unu viro faris grandan vespermancxon, kaj invitis multajn; 17 kaj en la horo de la festeno li elsendis sian serviston, por diri al la invititoj: Venu, cxar cxio estas jam preta. 18 Kaj cxiuj tiel same komencis peti pri indulgo. La unua diris al li: Mi acxetis kampon, kaj mi nepre devas eliri, por cxin vidi; mi petas, kalkulu al mi indulgon. 19 Alia diris: Mi acxetis kvin jugojn da bovoj, kaj mi iras, por ilin provi; mi petas, kalkulu al mi indulgon. 20 Kaj alia diris: Mi edzicxis kun edzino, kaj tial mi ne povas veni. 21 Kaj la servisto revenis, kaj rakontis tion al sia mastro. Tiam ekkoleris la mastro, kaj diris al sia servisto: Eliru rapide sur la stratojn kaj irejojn de la urbo, kaj alkonduku cxi tien la malricxulojn kaj kriplulojn kaj blindulojn kaj lamulojn. 22 Kaj la servisto diris: Sinjoro, estas farita tio, kion vi ordonis, kaj ancoracx estas loko. 23 Kaj la sinjoro diris al la servisto: Eliru sur la vojojn kaj kamplimojn, kaj devigu ilin enveni, por ke mia domo plenixu. 24 cxar mi diras al vi, ke neniu el tiuj viroj invititaj gustumos mian vespermancxon.

25 Kaj grandaj homamasoj iris kun li, kaj li sin turnis, kaj diris al ili: 26 Se iu venas al mi, kaj ne malamas sian patron kaj sian patrinon kaj sian edzinon kaj siajn infanojn kaj fratojn kaj fratinojn, kaj ecx ankacx sian vivon, li ne povas esti mia disciplo. 27 Kiu ne portas sian krucon kaj ne sekvas min, tiu ne povas esti mia disciplo. 28 cxar kiu el vi, dezirante konstrui turon, unue ne sidicxas, por kalkuli la koston, cxu li havas sufixe, por fini cxin? 29 Por ke, kiam li metis la fundamenton kaj ne povas cxin fini, cxiuj vidantoj ne komencu moki lin, 30 dirante: cxi tiu homo komencis konstrui, sed ne povis fini. 31 Kaj kiu recxo, ekirante, por renkonti en batalo alian recxon, unue ne sidicxos, por konsilicxi, cxu li povas kun dek mil renkonti tiun, kiu venas kontrakx li kun dudek mil? 32 Acx alie, dum la alia estas tre malproksime, li alsendas ambasadorojn kaj demandas pri paco. 33 Kiu do el vi ne forlasas cxiujn siajn posedacxojn, tiu ne povas esti mia disciplo. 34 Salo do estas bona, sed se ecx la salo sengusticxis, per kio cxi estos spicata? 35 cxi tacxgas nek por la tero nek por sterkejo; oni cxin forcxetas. Kiu havas orelojn por acxdi, tiu acxdu.

Cxapitro 15

1 Kaj cxiuj impostistoj kaj pekuloj alproksimicxis al li, por acxskulti lin. 2 Kaj murmuris la Fariseoj kaj la skribistoj, dirante: cxi tiu akceptas pekulojn kaj manexas kun ili.

3 Kaj li parolis al ili la jenan parabolon, dirante: 4 Kiu el vi, havante cent cxafojn kaj perdinte unu el ili, ne forlasas la nacxdek nacx sur la stepo, kaj iras, por sercxu tiun, kiun li perdis, cxis li cxin trovos? 5 Kaj trovinte, li cxin metas sur siajn cxultrojn, cxojante. 6 Kaj reveninte domen, li kunvokas siajn amikojn kaj siajn najbarojn, dirante al ili: cxoju kun mi, cxar mi trovis mian cxaфон, la perditan. 7 Mi diras al vi, ke tiel same estos cxojo en la cxielo pro unu pekulo, kiu pentas, pli ol pro nacxdek nacx justuloj, kiuj ne bezonas penton.

8 Kiu virino, havante dek dracxmojn, se cxi perdis unu dracxmon, ne ekbruligas lampon kaj balaas la domon kaj sercxas diligente, cxis cxi cxin trovos? 9 Kaj trovinte, cxi kunvokas siajn amikinojn kaj siajn najbarinojn, dirante: cxoju kun mi, cxar mi trovis la dracxmon, kiun mi

perdis. 10 Tiel same, mi diras al vi, estas cxojo antacx la ancxeloj de Dio pro unu pekulo, kiu pentas.

11 Kaj li diris: Unu viro havis du filojn; 12 kaj la pli juna diris al sia patro: Patro, donu al mi la heredotan parton de la havo. Kaj li dividis inter ili siajn vivrimedojn. 13 Kaj post ne multaj tagoj la pli juna, kolektinte cxion, forvojacxis al malproksima lando; kaj tie li disperdis sian havon per dibocxa vivado. 14 Kaj kiam li jam elspezis cxion, forta malsato okazis en tiu lando, kaj li komencis havi mankon. 15 Kaj li iris, kaj alicxis al unu el la loxantoj de tiu lando; kaj cxi tiu lin sendis sur siajn kampojn, por pacxti porkojn. 16 Kaj li deziris plenigi sian ventron per la karoboj, kiujn la porkoj manxis; kaj neniun donis al li. 17 Sed reveninte al si, li diris: Kiom da dungitoj de mia patro havas panon abunde, sed mi cxi tie pereas de malsato! 18 Mi levicxos, kaj iros al mia patro, kaj mi diros al li: Patro, mi pekis kontracx la cxielo kaj antacx vi; 19 mi jam ne meritas esti nomata via filo; faru min kiel unu el viaj dungitoj. 20 Kaj li levicxis, kaj iris al sia patro. Sed kiam li estis ancoracx malproksime, lia patro lin vidis kaj kortucixicxis, kaj kurinte, falis sur lian kolon kaj lin kisadis. 21 Kaj la filo diris al li: Patro, mi pekis kontracx la cxielo kaj antacx vi, kaj mi jam ne meritas esti nomata via filo. 22 Kaj diris la patro al siaj servistoj: Alportu rapide la cxefan robon, kaj lin vestu, kaj metu ringon sur lian manon kaj cxuojn sur liajn piedojn; 23 kaj alportu la grasigitan bovidon kaj bucxu cxin, kaj ni mancxu kaj estu gajaj; 24 cxar cxi tiu mia filo estis mortinta, kaj denove vivas; li estis perdita, kaj estas trovita. Kaj ili komencis esti gajaj. 25 Sed la pli maljuna filo estis sur la kampo; kaj kiam li venis kaj alproksimicxis al la domo, li acxdis muzikon kaj dancadon. 26 Kaj li alvokis unu el la knaboj, kaj demandis lin, kio estas tio. 27 Kaj li diris al li: Via frato venis, kaj via patro bucxis la grasigitan bovidon, cxar li ricevis lin sana. 28 Sed li koleris, kaj ne volis eniri; kaj lia patro elvenis, kaj lin petegis. 29 Sed li responde diris al sia patro: Jen tiom da jaroj mi servas al vi, kaj neniam mi malobeis vian ordonon, tamen vi neniam donis al mi kapridon, por ke mi estu gaja kun miaj amikoj; 30 sed kiam venis cxi tiu via filo, kiu formancxis vian havon kun malcxastistinoj, vi bucxis por li la grasigitan bovidon. 31 Kaj li diris al li: Filo, vi estas cxiam kun mi, kaj cxio mia estas via. 32 Sed konvenis esti gajaj kaj cxoji; cxar cxi tiu via frato estis mortinta, kaj denove vivas; li estis perdita, kaj estas trovita.

Cxapitro 16

1 Kaj li diris ankacx al siaj disciploj: Estis unu ricxa homo, kiu havis administranton; kaj cxi tiu estis denunciata al li, ke li disperdas lian havon. 2 Kaj li alvokis lin, kaj diris al li: Kio estas tio, kion mi acxdas pri vi? donu al mi konton de via administrado, cxar vi ne plu povas administradi. 3 Tiam la administranto diris en si: Kion mi faru? cxar mia sinjoro deprenas de mi la administradon; fosi mi ne povas, kaj mi hontas peti almozon. 4 Mi decidis, kion mi faros, por ke oni akceptu min en siajn domojn, kiam mi estos eksigita el la administra ofico. 5 Kaj alvokinte al si cxiun el la cxuldantoj de sia sinjoro, li diris al la unua: Kiom vi cxuldas al mia sinjoro? 6 Kaj li diris: Cent bat'ojn da oleo. Kaj li diris al li: Prenu vian kalkulon, kaj tuj sidicxu kaj skribu kvindek. 7 Tiam li diris al alia: Kaj kiom vi cxuldas? Kaj li diris: Cent kor'ojn da tritiko. Li diris al li: Prenu vian kalkulon, kaj skribu okdek. 8 Kaj tiu sinjoro lacxdis la maljustan

administranton, cxar li prudente agis; cxar la filoj de cxi tiu mondo estas en sia generacio pli prudentaj, ol la filoj de la lumo. 9 Kaj mi diras al vi: Faru al vi amikojn per la mamono de maljusteco, por ke, kiam cxi mankos, oni akceptu vin en eternajn locxejojn. 10 Kiu estas fidela en la plej malgranda afero, tiu estas fidela ankacx en multo; kaj kiu estas maljusta en la plej malgranda, tiu estas ankacx maljusta en multo. 11 Se do vi ne estis fidelaj en la maljusta mamono, kiu konfidos al vi la veran rixon? 12 Kaj se vi ne estis fidelaj en tio, kio apartenas al alia homo, kiu donos al vi tion, kio estas via propra? 13 Nenia servanto povas servi al du sinjoroj; cxar acx li malamos unu kaj amos la alian, acx li alicxos al unu kaj malestimos la alian. Vi ne povas servi al Dio kaj al Mamono!

14 Kaj la Fariseoj ankacx, kiuj estis monavidaj, acxdis cxion tion, kaj ili lin mokis. 15 Kaj li diris al ili: Vi estas tiuj, kiuj cxajnigas sin justaj antacx homoj, sed Dio scias viajn korojn; cxar kio estas altigita inter homoj, tio estas abomenacxo antacx Dio. 16 La lecxo kaj la profetoj estis cxis Johano; de post tiu tempo la evangelio de la regno de Dio estas predikata, kaj cxiu al cxi sin perforte aligas. 17 Sed estas pli facile por la cxielo kaj la tero forpasi, ol por unu punkteto de la lecxo fali. 18 cxiu, kiu forsendas sian edzinon kaj edzicxas kun alia, adultas; kaj kiu edzicxas kun tiu, forsendita de sia edzo, tiu adultas.

19 Estis unu ricxulo, kiu estis vestita per purpuro kaj bisino, kaj festis lukse cxiutage; 20 kaj apud lia pordego estis kucxigita almozulo, nomata Lazaro, kiu havis ulcerojn, 21 kaj deziris esti nutrata per la panpecetoj, kiuj falis de la tablo de la ricxulo; kaj ecx venis la hundoj kaj lekis liajn ulcerojn. 22 Kaj la almozulo mortis, kaj li estis forportita de la ancxeloj sur la sinon de Abraham; la ricxulo ankacx mortis, kaj estis enterigita. 23 Kaj en Hades li levis siajn okulojn, estante en turmentoj, kaj vidis Abrahamon malproksime kaj Lazaron sur lia sino. 24 Kaj li ekkriis, kaj diris: Patro Abraham, kompatu min, kaj sendu Lazaron, por ke li trempu en akvon la pinton de sia fingro, por malvarmigi mian langon; cxar mi tre suferas en cxi tiu flamo. 25 Sed Abraham diris: Filo, memoru, ke dum via vivo vi ricevis viajn bonacxojn, kaj Lazaro tiel same malbonacxojn; sed nun li ricevas konsolon, kaj vi suferas. 26 Kaj krom cxio tio staras granda abismo inter ni kaj vi, tiel ke tiuj, kiuj volus iri de cxi tie al vi, ne povas, kaj oni ne povas transiri de tie al ni. 27 Kaj li diris: Tial mi petas, patro, ke vi sendu lin al la domo de mia patro, 28 cxar mi havas kvin fratojn, por ke li atestu al ili, por ke ili ne venu ankacx en cxi tiun lokon de turmento. 29 Sed Abraham diris: Ili havas Moseon kaj la profetojn; ili acxskultu ilin. 30 Sed li diris: Ne, patro Abraham; sed se unu venos al ili el la mortintoj, ili pentos. 31 Kaj li diris al li: Se ili ne acxskultas Moseon kaj la profetojn, ili ne kredos, ecx se iu levicxus el la mortintoj.

Cxapitro 17

1 Kaj li diris al siaj discxiploj: Ne povas esti, ke faliloj ne venos, sed ve al tiu, per kiu ili venos! 2 Pli bone estus por tiu, se muelcxtono estus pendigita cxirkacx lia kolo, kaj se li estus cxetita en la maron, ol se li metus falilon por unu el cxi tiuj malgranduloj. 3 Gardu vin; se via frato pekos, admonu lin; kaj se li pentos, pardonu lin. 4 Kaj se li pekos kontracx vi sep fojojn en la tago, kaj sep fojojn turnicxos al vi, dirante: Mi pentas; vi lin pardonu.

5 Kaj la apostoloj diris al la Sinjoro: Aldonu al ni fidon. 6 Kaj la Sinjoro diris: Se vi havus fidon kiel semeron de sinapo, vi dirus al cxi tiu morusarbo: Estu elradikigita, kaj estu plantita en la maron; kaj cxi obeus al vi. 7 Sed kiu el vi, havante serviston plugantan acx pacxtantan, diros al li, kiam li envenis de la kampo: Tuj venu, kaj sidicxu, por mancxu? 8 cxu li ne diros al li prefere: Preparu ion, por ke mi verspermancxu, kaj zonu vin, kaj servu al mi, dum mi mancxos kaj trinkos; kaj poste vi mancxos kaj trinkos? 9 cxu li dankas la serviston, cxar li faris tion, kio estis ordonita? 10 Tiel ankacx vi, kiam vi faris cxion, kio estas ordonita al vi, diru: Ni estas senutilaj servistoj; ni faris tion, kion fari estis nia devo.

11 Kaj dum ili vojiris al Jerusalem, li trapasis tra la mezo de Samario kaj de Galileo. 12 Kaj kiam ili eniris en unu vilacxon, renkontis lin dek lepruloj, kiuj staris malproksime; 13 kaj ili levis sian vocxon, dirante: Jesuo, estro, kompatu nin. 14 Kaj vidinte ilin, li diris al ili: Iru, kaj montru vin al la pastroj. Kaj dum ili iris, ili faricxis puraj. 15 Kaj unu el ili, vidinte, ke li resanicxis, revenis, glorante Dion per lacxta vocxo, 16 kaj falis sur sian vizacxon cxe liaj piedoj kaj dankis lin; kaj li estis Samariano. 17 Kaj Jesuo responde diris: cxu ne la dek estis purigitaj? sed kie estas la nax? 18 cxu ne trovicxis revenantoj, por doni gloron al Dio, krom cxi tiu fremdulo? 19 Kaj li diris al li: Levicxu kaj iru; via fido vin savis.

20 Kaj kiam la Fariseoj demandis al li, kiam venos la regno de Dio, li respondis al ili, dirante: La regno de Dio ne venas kun observado; 21 kaj oni ne diros: Jen cxi tie, acx: Jen tie! cxar jen la regno de Dio estas inter vi.

22 Kaj li diris al la disciploj: Venos tagoj, kiam vi deziros vidi unu el la tagoj de la Filo de homo, kaj vi ne vidos. 23 Kaj ili diros al vi: Jen tie! Jen cxi tie! Ne foriru, nek sekvu; 24 cxar kiel la fulmo, kiam cxi fulmas el unu subcxiela flanko, lumas cxis alia subcxiela flanko, tiel estos la Filo de homo en sia tago. 25 Sed unue li devas multon suferi, kaj esti malcxatata de cxi tiu generacio. 26 Kaj kiel estis en la tagoj de Noa, tiel estos en la tagoj de la Filo de homo. 27 Oni mancxis, trinkis, edzicxis, edzinicxis, cxis la tago, kiam Noa eniris en la arkeon, kaj venis la diluvo kaj pereigis cxuijn. 28 Ankacx tiel same, kiel estis en la tagoj de Lot; oni mancxis, trinkis, acxetis, vendis, plantis, konstruis; 29 sed en la tago, kiam Lot eliris el Sodom, fajro kaj sulfuro falis el la cxielo kaj pereigis cxuijn; 30 tiel same estos en tiu tago, kiam la Filo de homo malkacxicxos. 31 Kiu estos sur la tegmento en tiu tago, kun liaj havacxo; en la domo, tiu ne malsupreniru, por ilin forporti; kaj kiu estas sur la kampo, tiu ankacx ne revenu. 32 Memoru la edzinon de Lot. 33 Kiu penos gajni sian animon, tiu cxin perdos; sed kiu cxin perdos, tiu savos cxin viva. 34 Mi diras al vi: En tiu nokto estos du viroj sur unu lito; unu estos prenita, kaj la alia lasita. 35 Du virinoj estos muelantaj kune; unu estos prenita, kaj la alia lasita. 36 Du viroj estos sur kampo; unu estos prenita, kaj la alia lasita. 37 Kaj ili responde diris al li: Kie, Sinjoro? Kaj li diris al ili: Kie estas la kadavro, tien ankacx kolekticxos la agloj.

Cxapitro 18

1 Kaj li parolis al ili parabolon pri tio, ke oni devas cxiam precxi kaj ne lacicxi, 2 dirante: En unu

urbo estis juxisto, kiu ne timis Dion, nek respektis homon; 3 kaj estis vidvino en tiu urbo, kaj cxi venis al li, dirante: Faru por mi justecon kontracx mia kontracxulo. 4 Kaj li ne volis dum kelka tempo, sed poste li diris en si: Kvankam mi ne timas Dion, nek respektas homon, 5 tamen, cxar cxi tiu vidvino min cxenas, mi faros por cxi justecon, por ke cxi ne malfortigu min per sia cxiam venado. 6 Kaj la Sinjoro diris: Acxskultu, kion diras la maljusta juxisto. 7 Kaj cxu Dio ne faros justecon por Siaj elektitoj, kiuj tage kaj nokte krias al Li, kvankam Li longe pri ili paciencas? 8 Mi diras al vi: Rapide Li faros por ili justecon. Tamen kiam venos la Filo de homo, cxu li trovos fidon sur la tero?

9 Kaj li parolis la jenan parabolon, ankacx por iuj, kiuj fidis al si, ke ili estas justuloj, kaj malestimis la ceterajn: 10 Du homoj supreniris en la templon, por precxi; unu estis Fariseo, kaj la alia estis impostisto. 11 La Fariseo, starante, precxis kun si jene: Ho Dio, mi Vin dankas, ke mi ne estas kiel la ceteraj homoj, rabemaj, maljustaj, adultemaj, nek ecx kiel cxi tiu impostisto. 12 Mi fastas dufoje en semajno; mi donas dekonacxojn el cxio, kion mi akiras. 13 Sed la impostisto, starante malproksime, ne volis ecx levi la okulojn al la cxielo, sed batadis sian bruston, dirante: Ho Dio, estu favora al mi pekulo. 14 Mi diras al vi: cxi tiu malsupreniris al sia domo, pravigita pli ol tiu; cxar cxiu, kiu sin altigas, estos humiligita; sed kiu sin humiligas, tiu estos altigita.

15 Kaj oni venigis al li ankacx siajn infanetojn, por ke li tucxu ilin; kaj la disciploj, vidinte, admonis ilin. 16 Sed Jesuo alvokis ilin al si, dirante: Lasu la infanojn veni al mi, kaj ne malhelpu ilin; cxar el tiaj estas la regno de Dio. 17 Vere mi diras al vi: Kiu ne akceptos la regnon de Dio kiel infano, tiu neniel eniros en cxin.

18 Kaj unu reganto demandis al li, dirante: Bona Majstro, kion mi faru, por heredi eternan vivon? 19 Kaj Jesuo diris al li: Kial vi nomas min bona? neniu estas bona krom Unu, nome Dio. 20 Vi scias la ordonojn: Ne adultu; Ne mortigu; Ne cxtelu; Ne parolu malveran ateston; Respektu vian patron kaj vian patrinon. 21 Kaj li diris: cxion tion mi observis detempe de mia juneco. 22 Kaj Jesuo, acxdinte, diris al li: Ankoracx unu mankon vi havas: vendu cxion, kion vi posedas, kaj disdonu al malricxuloj, kaj vi havos trezoron en la cxielo; kaj venu, sekvu min. 23 Sed acxdinte tion, li faricxis tre malcxoja; cxar li estis tre ricxa. 24 Kaj Jesuo, lin rigardante, diris: Kiel malfacile tiuj, kiuj havas ricxon, eniros en la regnon de Dio! 25 cxar estas pli facile por kamelo iri tra trueton de kudrilo, ol por ricxulo eniri en la regnon de Dio. 26 Kaj tiuj, kiuj tion acxdis, diris: Kiu do povos esti savita? 27 Sed li diris: Kio estas neebila cxe homoj, tio estas ebla cxe Dio. 28 Kaj Petro diris: Jen ni forlasis niajn propracxojn, kaj sekvis vin. 29 Kaj li diris al ili: Vere mi diras al vi: Estas neniu, kiu forlasis domon acx edzinon acx fratojn acx gepatrojn acx infanojn pro la regno de Dio, 30 kaj kiu ne ricevos multoble en cxi tiu tempo, kaj en la venonta mondo vivon eternan.

31 Kaj preninte al si la dek du, li diris al ili: Jen ni supreniras al Jerusalemon; kaj cxio skribita per la profetoj estos plenumita al la Filo de homo. 32 cxar li estos transdonita al la nacioj, kaj mokita kaj perfortita kaj surkracxita; 33 kaj ili skurexos kaj mortigos lin; kaj la trian tagon li relevicxos. 34 Kaj ili komprenis nenion el tio, kaj cxi tiu parolo estis kacxita for de ili, kaj ili ne sciis la dirojn.

35 Kaj kiam li alporksimicxis al Jericxo, unu blindulo sidis apud la vojo, petante almozojn; 36

kaj acxdinte homamason preterirantan, li demandis, kio estas tio. 37 Kaj oni diris al li, ke Jesuo, la Nazaretano, preteriras. 38 Kaj li kriis, dirante: Jesuo, filo de David, kompatu min. 39 Kaj la antacxirantoj admonis lin, ke li silentu; sed li des pli forte kriis: Ho filo de David, kompatu min! 40 Kaj Jesuo haltis, kaj ordonis alkonduki lin; kaj kiam li alproksimicxis, li lin demandis: 41 Kion vi volas, ke mi faru al vi? Kaj li diris: Sinjoro, ke mi ricevu vidpovon. 42 Kaj Jesuo diris al li: Ricevu vidpovon; via fido vin savis. 43 Kaj li tuj ricevis vidpovon, kaj sekvis lin, glorante Dion; kaj la tuta popolo, vidinte tion, donis lacxdon al Dio.

Cxapitro 19

1 Kaj li eniris en Jericxon kaj cxin trapasis. 2 Kaj jen viro, nomata Zakcxeo; kaj li estis cxefimpostisto, kaj li estis ricxa. 3 Kaj li penis vidi Jesuon, kia homo li estas; kaj li ne povis pro la homamaso, cxar li estis malgranda je staturo. 4 Kaj antacxkurinte antacxen, li supreniris sur sikomorarbon, por lin vidi; cxar li estis preterpasonta tie. 5 Kaj kiam Jesuo venis al la loko, li suprenrigardis, kaj diris al li: Zakcxeo, rapide malsupreniru, cxar hodiax mi devas locxi en via domo. 6 Kaj li rapide malsupreniris, kaj akceptis lin cxoje. 7 Kaj vidinte, cxiuj murmuris, dirante: cxe pekulo li eniris, por gastis. 8 Kaj Zakcxeo, starante, diris al la Sinjoro: Jen duonon de miaj posedacxo, Sinjoro, mi donacas al la malricxuloj; kaj se el iu mi maljuste eldevigis ion, mi redonas kvaroblon. 9 Kaj Jesuo diris al li: Hodiax venis savo al cxi tiu domo, cxar li ankacx estas filo de Abraham. 10 cxar la Filo de homo venis, por sercxi kaj savi la perditacxon.

11 Kaj kiam oni acxdis tion, li parolis ankoraux parabolon, cxar li estis proksime al Jerusalema, kaj oni supozis, ke la regno de Dio tuj aperos. 12 Li do diris: Unu nobelo forvojacxis en malproksiman landon, por ricevi al si regnon, kaj reveni. 13 Kaj vokinte al si dek siajn servistojn, li donis al ili dek min'ojn, kaj diris al ili: Negocadu, cxis mi revenos. 14 Sed liaj regnanoj lin malamamis, kaj sendis delegitaron post li, dirante: Ni ne volas, ke tiu viro reccu super ni. 15 Kaj kiam li revenis, ricevinte la regnon, li ordonis voki al li tiujn servistojn, al kiuj li donis la monon, por ke li sciicxu, kiom ili gajnis per nogocado. 16 Kaj venis la unua, kaj diris: Sinjoro, via min'o produktis dek min'ojn. 17 Kaj li diris al li: Bonege, bona servisto; cxar vi estis fidela en tre malgranda afero, havu acxtoritaton super dek urboj. 18 Kaj venis la dua, kaj diris: Sinjoro, via min'o faris kvin min'ojn. 19 Li diris ankacx al tiu: Vi ankacx estu super kvin urboj. 20 Kaj alia venis, kaj diris: Sinjoro, jen via min'o, kiun mi konservis, flankemetitan en vicxtuko; 21 cxar mi vin timis, cxar vi estas homo severa; vi prenas tion, kion vi ne demetis, kaj rikoltas tion, kion vi ne semis. 22 Li diris al li: El via propra bucxo mi vin juxos, vi malbona servisto. Vi sciis, ke mi estas homo severa, kiu prenas tion, kion mi ne demetis, kaj rikoltas tion, kion mi ne semis; 23 kial do vi ne donis mian monon en bankon, por ke, reveninte, mi postulu cxin kun procento? 24 Kaj li diris al la apudstarantoj: Forprenu de li la min'on, kaj donu cxin al tiu, kiu havas la dek min'ojn. 25 (Kaj ili diris al li: Sinjoro, li havas dek min'ojn.) 26 Mi diras al vi, ke al cxiu, kiu havas, estos donite; kaj for de tiu, kiu ne havas, estos prenita ecx tio, kion li havas. 27 Cetere tiujn miajn malamikojn, kiuj ne volis, ke mi reccu super ili, konduku cxi tien, kaj mortigu ilin antacx mi.

28 Kaj tion dirinte, li ekiris antacxe, suprenirante al Jerusalemon.

29 Kaj kiam li alproksimicxis al Betfage kaj Betania, apud la monto nomata Olivarba, li sendis du el siaj disciploj, 30 dirante: Iru en la kontracxan vilacxon, en kiu, enirante, vi trovos azenidon ligitan, sur kiu neniu iam ankoraĵ sidis; cxin malligu kaj alkonduku. 31 Kaj se iu demandos al vi: Kial vi cxin malligas? parolu jene: La Sinjoro cxin bezonas. 32 Kaj la senditoj foriris, kaj trovis, cxuste kiel li diris al ili. 33 Kaj dum ili malligis la azenidon, cxiaj posedantoj diris al ili: Kial vi malligas la azenidon? 34 Kaj ili diris: La Sinjoro cxin bezonas. 35 Kaj ili alkondukis cxin al Jesuo; kaj cxi tinte siajn vestojn sur la azenidon, ili sidigis Jesuon sur cxin. 36 Kaj dum li iris, ili sternis siajn vestojn sur la vojo. 37 Kaj kiam li jam alproksimicxis, malsuprenirante la deklivon de la monto Olivarba, la tuta amaso de la disciploj komencis cxoji kaj lacxdi Dion per lacxta vocxo pro cxiaj potencacxo, kiujn ili vidis; 38 dirante: Estu benata la Reĉxo, kiu venas en la nomo de la Eternulo; paco en la cxielo kaj gloro en la supera alto. 39 Kaj iuj Fariseoj el la homamaso diris al li: Majstro, admonu viajn disdisciplojn. 40 Kaj responde li diris: Mi diras al vi, ke se cxi tiuj silentos, la cxtonoj ekkrios.

41 Kaj kiam li alproksimicxis, li rigardis la urbon, kaj ploris pro cxi, 42 dirante: Ho, se vi mem sciis en cxi tiu tago la aferojn apartenantajn al paco! sed nun ili estas kacxitaj for de viaj okuloj. 43 cxar venos sur vin tagoj, kiam viaj malamiko cxirkacxbaros vin per palisaro, kaj ronde cxirkacxos vin, kaj cxiaflanke premos vin, 44 kaj detruos cxin la tero vin, kaj viajn infanojn en vi, kaj ne lasos en vi cxtonon sur cxtono, pro tio, ke vi ne sciis la tempon de via vizitado.

45 Kaj enirinte en la templon, li komencis elpeli la vendantojn, 46 dirante al ili: Estas skribite: Mia domo estos domo de precxo; sed vi faris cxin kaverno de rabistoj.

47 Kaj li instruis tagon post tago en la templo. Sed la cxefpastroj kaj la skribistoj kaj la cxefoj de la popolo penadis lin pereigi, 48 kaj ne trovis, kion fari, cxar la tuta popolo tre atente acxskultis lin.

Cxapitro 20

1 Kaj en unu el la tagoj, dum li instruis la popolon en la templo kaj predikis la evangelion, la cxefpastroj kaj la skribistoj venis kun la pliacxuloj; 2 kaj ili ekparolis, dirante al li: Diru al ni: Lacx kia acxtoritato vi cxi tion faras? acx kiu estas tiu, kiu donis al vi tian acxtoritaton? 3 Kaj responde li diris al ili: Mi ankacx faros al vi demandon, kaj diru al mi: 4 La baptado de Johano, cxu cxi estis el la cxielo, acx el homoj? 5 Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la cxielo; li diros: Kial vi ne kredis al li? 6 Sed se ni diros: El homoj; la tuta popolo cxtonmortigos nin, cxar ili estas konvinkitaj, ke Johano estis profeto. 7 Kaj ili respondis, ke ili ne scias, de kie cxi estis. 8 Kaj Jesuo diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, lacx kia acxtoritato mi faras cxi tion.

9 Kaj li komencis paroli al la popolo la jenan parabolon: Unu viro plantis vinbercxardenon, kaj luigis cxin al kultivistoj, kaj forvojacxis por longa tempo. 10 Kaj en la cxusta tempo li sendis sklavon al la kultivistoj, por ke ili donu al li el la frukto de la vinberejo; sed la kultivistoj skurcxis lin, kaj forsendis lin senhava. 11 Kaj li sendis ankoraĵ alian sklavon, kaj lin ankacx ili skurcxis kaj malhonoris, kaj forsendis lin senhava. 12 Kaj li sendis ankoraĵ trian, kaj lin ankacx ili vundis kaj elcxetis. 13 Kaj la sinjoro de la vinberejo diris: Kion mi faru? Mi sendos

mian amatan filon; eble lin ili respektos. 14 Sed kiam la kultivistoj lin vidis, ili diskutis unu kun alia, dirante: cxi tiu estas la heredonto; ni lin mortigu, por ke la heredacxo faricxu nia. 15 Kaj ili elcxiis lin el la vinberejo kaj lin mortigis. Kion do faros al ili la sinjoro de la vinberejo? 16 Li venos kaj pereigos cxi tiujn kultivistojn, kaj donos la vinberejon al aliaj. Kaj acxdinte tion, ili diris: Ne tiel estu. 17 Sed li, rigardante ilin, diris: Kio do estas la jena skribitacxo:

cxtono, kiun malcxatis la konstruantoj,
Faricxis cxtono bazangula?

18 cxiu, kiu falas sur tiun cxtonon, rompikxos; sed sur kiun cxi falos, tiun cxi polvigos.

19 Kaj la skribistoj kaj cxefpastroj celis meti manojn sur lin en tiu sama horo, kaj ili timis la popolon; cxar ili eksciis, ke kontrakx ili li parolis cxi tiun parabolon. 20 Kaj ili observis lin, kaj elsendis spionojn, kiuj cxajnigis sin justaj, por ke ili ekkaptu lian parolon, celante transdoni lin al la potenco kaj acxtoritato de la provincestro. 21 Kaj ili demandis lin, dirante: Majstro, ni scias, ke vi prave parolas kaj instruas, kaj ne akceptas ies personon, sed instruas lacx vero la vojon de Dio: 22 cxu konvenas al ni doni tributon al Cezaro, acx ne? 23 Sed sciante ilian ruzecon, li diris al ili: 24 Montru al mi denaron. Kies bildon kaj surskribacxon cxi portas? Kaj ili respondis: De Cezaro. 25 Kaj li diris al ili: Tial redonu al Cezaro la propracxon de Cezaro, kaj al Dio la propracxon de Dio. 26 Kaj ili ne povis ekkapti la diron antacx la popolo; kaj ili miris pro lia respondo, kaj silentis.

27 Kaj venis iuj el la Sadukeoj, kiuj diras, ke ne estas relevicxo; kaj ili demandis lin, 28 dirante: Majstro, Moseo skribis por ni, ke, se ies frato mortos, havante edzinon, kaj li estas seninfana, lia frato prenu la edzinon kaj naskigu idaron al sia frato. 29 Estis do sep fratoj; kaj la unua edzicxis, kaj mortis seninfana; 30 ankacx la dua; 31 kaj la tria cxin prenis; kaj tiel same ankacx la sep ne lasis infanojn, kaj mortis. 32 Laste mortis ankacx la virino. 33 En la relevicxo do por kiu el ili cxi estos edzino? cxar la sep havis cxin kiel edzinon. 34 Kaj Jesuo diris al ili: La filoj de cxi tiu mondo edzicxas kaj estas edzigataj; 35 sed kiuj estas juxtitaj indaj atingi tiun mondon kaj la relevicxon el la mortintoj, tiuj nek edzicxas nek edzinicxas; 36 cxar ili ne plu povas morti; cxar ili estas egalaj kun la ancxeloj, kaj estas filoj de Dio, estante filoj de la relevicxo. 37 Sed ke la mortintoj levicxas, Moseo mem montris en la arbitracxo, kiam li nomis la Eternulon la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob. 38 Li estas Dio ne de mortintoj, sed de la vivantoj, cxar cxuij vivas al Li. 39 Kaj iuj el la skribistoj responde diris: Majstro, vi bone diris. 40 Kaj ili ne plu kuracxis fari al li demandon.

41 Kaj li diris al ili: Kiel oni diras, ke la Kristo estas filo de David? 42 cxar David mem diras en la Psalmaro:

La Eternulo diris al mia Sinjoro:
Sidu dekstre de Mi,
43cxis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj.

44 Tial David nomas lin Sinjoro, kaj kiamaniere li estas lia filo?

45 Kaj dum la tuta popolo acxskultis, li diris al siaj disxiploj: 46 Gardu vin kontrakx la skribistoj, kiuj amas promenadi en roboj kaj amas salutojn sur la placoj, kaj cxefsecxojn en la sinagogoj, kaj cxeflokojn cxe festenoj; 47 kaj kiuj formancxas domojn de vidvinoj, kaj por preteksto longe precxas. cxi tiuj ricevos pli severan kondamnon.

Cxapitro 21

1 Kaj ekrigardante, li vidis ricxulojn encxetantajn siajn donacojn en la monkeston. 2 Kaj li vidis unu malricxan vidvinon encxetantan tien du leptojn. 3 Kaj li diris: Vere mi diras al vi: cxi tiu malricxa vidvino encxetis pli multe ol cxiuj; 4 cxar cxiuj tiuj el sia abundo encxetis en la donacaron; sed cxi el sia malmultego encxetis la tutan vivrimedon, kiun cxi havis.

5 Kaj kiam iuj parolis pri la templo, ke cxi estas ornamita per belaj cxtonoj kaj oferdonoj, li diris: 6 Rilate al tio, kion vi vidas, venos tagoj, en kiuj ne estos lasita cxi tie cxtono sur cxtono, kiu ne estos deceptita. 7 Kaj ili demandis lin, dirante: Majstro, kiam do tio estos? kaj kio estos la signo, kiam tio estos proksima? 8 Kaj li diris: Gardu vin, ke vi ne estu erarigitaj; cxar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas; kaj: La tempo proksimicxis; ne sekvu ilin. 9 Kaj kiam vi acxdos pri militoj kaj tumultoj, ne teruricxu; cxar tio devas okazi unue, sed ne tuj estos la fino.

10 Tiam li diris al ili: Levicxos nacio kontrakx nacio, kaj regno kontrakx regno; 11 kaj estos grandaj tertremoj, kaj en diversaj lokoj malsatoj kaj pestoj; kaj estos teruracxo kaj grandaj signoj el la cxielo. 12 Sed antacx cxio tio oni metos sur vin siajn manojn kaj persekutos vin, transdonante vin al la sinagogoj kaj malliberejoj, kaj kondukante vin antacx rexojn kaj provincestrojn pro mia nomo. 13 Tio faricxos por vi atesto. 14 Decidu tial en viaj koroj, ne prizorgi antacxe pri pleda respondo; 15 cxar mi donos al vi bucxon kaj sacxon, kiun cxiuj viaj atakantoj ne povos rezisti nek kontrakxdiri. 16 Sed vi estos transdonitaj ecx de gepatroj kaj fratoj kaj parencoj kaj amikoj; kaj iujn el vi oni mortigos. 17 Kaj vi estos malamataj de cxiuj pro mia nomo. 18 Kaj ecx unu haro de via kapo ne pereos. 19 Per via pacienco vi akiros viajn animojn.

20 Sed kiam vi vidos Jerusalemon cxirkacxitan de armeoj, tiam sciu, ke cxia ruinicxo alproksimicxis. 21 Tiam, kiuj estas en Judujo, tiuj forkuru al la montoj; kaj kiuj estas en cxia mezo, tiuj elmigru; kaj kiuj estas sur la kamparo, tiuj ne eniru tien. 22 cxar tiuj estas tagoj de punado, por ke plenumicxu cxio, kio estas skribita. 23 Ve al la gravedulinoj kaj al la sucxigantinoj en tiuj tagoj! cxar estos granda manko sur la tero, kaj kolero kontrakx cxi tiu popolo. 24 Kaj ili falos per tranxrando de glavo, kaj forkapticxos en cxiujn naciojn; kaj Jerusalemon estos piedpremata de la nacioj, cxis plenumicxos la tempoj de la nacioj. 25 Kaj estos signoj en la suno kaj la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizero de nacioj, konsternitaj de la mucxado de la maro kaj la ondegoj; 26 homoj malforticxos de timo kaj de atendado de tio, kio venos sur la mondon; cxar la potencoj de la cxielo cxancelicxos. 27 Kaj tiam oni vidos la Filon de homo, venantan en nubo kun potenco kaj granda gloro. 28 Sed kiam tio komencos okazi, rigardu supren kaj levu viajn kapojn, cxar via elacxeto alproksimicxas.

29 Kaj li parolis al ili parabolon: Rigardu la figarbojn kaj cxiujn arbojn; 30 kiam ili ekkreskigas foliojn, vi ekvidas, kaj el vi mem scias, ke la somero jam estas proksima. 31 Tiel same vi, kiam vi vidos, ke tio okazas, tiam sciu, ke la regno de Dio estas proksima. 32 Vere mi diras al vi: cxi tiu generacio ne forpasos, cxis cxio plenumicxos. 33 La cxielo kaj la tero forpasos, sed miaj

vortoj ne forpasos.

34 Sed gardu vin, por ke viaj koroj ne estu cxarxigitaj de trosaticxo kaj ebrieco kaj zorgoj pri vivrimedoj, kaj por ke tiu tago ne venu al vi subite; 35 cxar kiel kaptilo cxi venos sur cxiujn, kiuj loxas sur la supracxo de la tero. 36 Sed viglu en cxiu tempo, precxante, ke prosperu al vi savicxi de cxio, kio okazos, kaj stari antacx la Filo de homo.

37 Kaj dum la tagoj li instruis en la templo, kaj cxiunokte li eliris, kaj loxis sur la monto nomata Olivarba. 38 Kaj la tuta popolo venis al li frumatene en la templo, por acxskulti lin.

Cxapitro 22

1 Jam alproksimicxis la festo de macoj, kiu estas nomata la Pasko. 2 Kaj la cxefpastroj kaj la skribistoj sercxis, kiamaniere ili povu mortigi lin, cxar ili timis la popolon.

3 Kaj Satano eniris en Judason, nomatan Iskariota, kiu estis el la nombro de la dek du. 4 Kaj li foriris kaj interparolis kun la cxefpastroj kaj kapitanoj, kiamaniere transdoni lin al ili. 5 Kaj ili cxojis, kaj konsentis doni al li monon. 6 Kaj li promesis, kaj sercxis okazon transdoni lin al ili, for de la homamaso.

7 Kaj venis la tago de macoj, kiam oni devis buxi la Paskon. 8 Kaj li sendis Petron kaj Johanon, dirante: Iru kaj pretigu por ni la Paskon, por ke ni cxin mancxu. 9 Kaj ili diris al li: Kie vi volas, ke ni pretigu? 10 Kaj li diris al ili: Jen kiam vi estos enirintaj en la urbon, vin renkontos viro, portanta krucxon da akvo; lin sekvu en la domon, en kiun li eniros. 11 Kaj vi diros al la domomastro: La Majstro diras: Kie estas la gastocxambro, en kiu mi mancxos la Paskon kun miaj disciploj? 12 Kaj li montros al vi grandan supran cxambron aranxitan; tie pretigu. 13 Kaj ili iris kaj trovis tiel, kiel li diris al ili; kaj ili pretigis la Paskon.

14 Kaj kiam alvenis la horo, li sidicxis, kaj la apostoloj kun li. 15 Kaj li diris al ili: Kun deziro mi deziris manxi cxi tiun Paskon kun vi, antacx ol mi suferos; 16 cxar mi diras al vi: Mi ne mancxos cxin, antacx ol cxi plenumicxos en la regno de Dio. 17 Kaj ricevinte kalikon, kaj doninte dankon, li diris: cxi tion prenu kaj dividu inter vi; 18 cxar mi diras al vi: De nun mi ne trinkos el la frukto de la vinberarbo, cxis venos la regno de Dio. 19 Kaj li prenis panon, kaj doninte dankon, li cxin dispecigis kaj donis al ili, dirante: cxi tio estas mia korpo, kiu estas donita por vi; cxi tion faru por memorigo pri mi. 20 Sammaniere ankacx la kalikon post la vespermancxo, dirante: cxi tiu kaliko estas la nova interligo en mia sango, kiu estas elvercxata por vi. 21 Sed jen la mano de tiu, kiu min perfidas, estas apud mi sur la tablo. 22 cxar la Filo de homo ja iros, lacx la antacxdecido; sed ve al tiu viro, de kiu li estos perfidata! 23 Kaj ili komencis diskuti inter si: kiu el ili faros tion.

24 Kaj faricxis ankacx inter ili disputo: kiun el ili oni opinias la plej granda. 25 Kaj li diris al ili: La rexo de la nacioj faras sin sinjoroj super ili; kaj tiujn, kiuj potencas inter ili, oni nomas Bonfarantoj. 26 Sed vi ne estas tiaj; sed kiu estas la pli granda el vi, tiu faricxu kiel la pli juna; kaj tiu, kiu estas cxefa, kiel la servanto. 27 cxar kiu estas la pli granda, la sidanto cxe mancxo, acx la servanto? cxu ne la sidanto cxe mancxo? sed mi estas meze de vi kiel la servanto. 28 Sed

vi estas tiuj, kiuj restadis apud mi en miaj tentoj; 29 kaj mi difinas por vi regnon, kiel mia Patro difinis por mi; 30 por ke vi mancxu kaj trinku cxe mia tablo en mia regno, kaj sidu sur tronoj, juxtante la dek du tribojn de Izrael. 31 Simon, Simon, jen Satano postulis vin cxiujn, por kribri kiel tritikon; 32 sed mi precxis por vi, ke via fido ne cxancelicxu; kaj vi, kiam vi konverticxos, firmigu viajn fratojn. 33 Kaj li diris al li: Sinjoro, vin mi estas preta akompani ecx al malliberejo kaj al morto. 34 Kaj li diris: Mi diras al vi, Petro, koko ne krios hodiace, antace ol vi trifoje malkonfesos, ke vi min konas.

35 Kaj li diris al ili: Kiam mi vin elsendis sen monujo kaj sako kaj cxuoj, cxu io mankis al vi? 36 Kaj ili diris: Nenio. Kaj li diris al ili: Sed nun kiu havas monujon, tiu prenu cxin, kaj ankace sakon; kaj kiu ne havas, tiu vendu sian mantelon kaj acxetu glavon. 37 cxar mi diras al vi, ke tio, kio estas skribita, devas plenumicxi pri mi: Kaj li estis alkalkulita al krimuloj; cxar tio, kio rilatas al mi, havas sian finon. 38 Kaj ili diris: Sinjoro, jen estas du glavoj; kaj li diris al ili: Suficxas.

39 Kaj elirinte, li iris laxe sia kutimo al la monto Olivarba, kaj la discipuloj lin sekvis. 40 Kaj veninte al la loko, li diris al ili: Precxu, ke vi ne eniru en tenton. 41 Kaj li iris for de ili proksimume cxtoncxeton, kaj li genuis, kaj precxis, 42 dirante: Patro, se Vi volas, formetu de mi cxi tiun kalikon; tamen plenumicxu ne mia volo, sed Via. 43 Kaj aperis antace li anxelo el la cxielo, fortigante lin. 44 Kaj estante en agonio, li precxis pli fervore, kaj lia cxvito faricxis kiel gutoj da sango, defalantaj sur la teron. 45 Kaj levicxinte post la precxo, li venis al la discipuloj kaj trovis ilin dormantaj de malcxojo, 46 kaj diris al ili: Kial vi dormas? levicxu kaj precxu, ke vi ne eniru en tenton.

47 Dum li ancorace parolis, jen homamaso; kaj tiu, kiu estis nomata Judas, unu el la dek du, iris antace ili, kaj alproksimicxis al Jesuo, por kisi lin. 48 Sed Jesuo diris al li: Judas, cxu vi perfidas per kiso la Filon de homo? 49 Kaj kiam tiuj, kiuj cxirkacxis lin, vidis, kio sekvis, ili diris: Sinjoro, cxu ni frapu per glavo? 50 Kaj unu el ili frapis la sklavon de la cxefpastro, kaj detrancis lian dekstran orelon. 51 Sed Jesuo responde diris: Permesu tiom. Kaj li tucxis lian orelon kaj sanigis lin. 52 Kaj Jesuo diris al la cxefpastroj kaj kapitanoj de la templo kaj pliacxuloj, kiuj venis kontrace lin: cxu vi elvenis kun glavoj kaj bastonoj, kvazace kontrace rabiston? 53 Kiam mi estis cxiutage inter vi en la templo, vi ne etendis kontrace min viajn manojn; sed cxi tiu estas via horo, kaj la potenco de mallumo.

54 Kaj ili kaptis lin, kaj forkondukinte, venigis lin en la domon de la cxefpastro. Sed Petro sekvis malproksime. 55 Kaj kiam oni ekbruligis fajron meze de la korto kaj sidis kune, Petro sidicxis meze de ili. 56 Kaj unu servantino, vidante lin sidantan en la fajrolumo, kaj fikse rigardinte lin, diris: 57 cxi tiu ankace estis kun li. Sed li malkonfesis, dirante: Virino, mi lin ne konas. 58 Kaj post iom da tempo alia vidis lin, kaj diris: Vi ankace estas el ili. Sed Petro diris: Viro, mi ne estas. 59 Kaj post la daxe de unu horo proksimume, alia asertis persiste, dirante: Vere, cxi tiu ankace estis kun li, cxar li estas Galileano. 60 Sed Petro diris: Viro, mi ne scias, kion vi diras. Kaj tuj, dum li ancorace parolis, la koko kriis. 61 Kaj la Sinjoro sin turnis, kaj alrigardis Petron. Kaj Petro ekmemoris la vorton de la Sinjoro, ke li diris al li: Antace ol koko krios hodiace, vi trifoje min malkonfesos. 62 Kaj li eliris, kaj maldolcxe ploris.

63 Kaj tiuj, kiuj gardis Jesuon, lin mokis kaj batis. 64 Kaj ili cxirkacxkovris lin, kaj demandis lin, dirante: Profetu, kiu vin frapis? 65 Kaj per multaj aliaj insultoj ili parolis kontrace li.

66 Kaj tuj kiam tagicxis la pliaxularo de la popolo kunvenis, kaj cxefpastroj kaj skribistoj, kaj ili forkondukis lin antacx sian sinedrion, kaj diris: 67 Se vi estas la Kristo, diru al ni. Sed li diris al ili: Se mi diros al vi, vi ne kredos; 68 kaj se mi demandos, vi ne respondos. 69 Tamen, de nun la Filo de homo sidos dekstre de la Potenco de Dio. 70 Kaj ili cxiuj demandis: cxu vi do estas la Filo de Dio? Kaj li respondis: Vi diras, ke mi estas. 71 Kaj ili diris: Pro kio ni bezonas pluan atestadon? cxar ni mem acxdis el lia propra bucxo.

Cxapitro 23

1 Kaj la tuta cxeestantaro levicxis, kaj kondukis lin antacx Pilaton. 2 Kaj ili komencis akuzi lin, dirante: Ni trovis cxi tiun viron erariganta nian nacion, kaj malpermesanta pagi tributon al Cezaro, kaj diranta, ke li mem estas Kristo, recxo. 3 Kaj Pilato demandis lin, dirante: cxu vi estas la Recxo de la Judoj? Kaj li responde al li diris: Vi diras. 4 Kaj Pilato diris al la cxefpastroj kaj homamasoj: Mi trovas nenian kulpon en cxi tiu viro. 5 Sed ili insistis, dirante: Li malkvietigas la popolon, instruante tra la tuta Judujo, kaj komencante de Galileo, ecx cxis cxi tie. 6 Sed kiam Pilato tion acxdis, li demandis, cxu la viro estas Galileano. 7 Kaj kiam li sciicxis, ke li estas el sub la acxtoritato de Herodo, li sendis lin al Herodo, kiu ankacx cxeestis en Jerusalemon en tiuj tagoj.

8 Sed Herodo, vidinte Jesuon, treege cxojis; cxar de longe li deziris vidi lin, cxar li jam acxdis pri li, kaj li esperis vidi ian signon, faritan de li. 9 Kaj li demandis lin per multaj vortoj, sed li respondis al li nenion. 10 Kaj la cxefpastroj kaj la skribistoj staris, forte lin akuzante. 11 Kaj Herodo kaj liaj soldatoj malhonoris lin kaj mokis lin, kaj vestinte lin per brilaj vestoj, li resendis lin al Pilato. 12 Kaj Herodo kaj Pilato faricxis amikoj unu kun la alia en tiu sama tago; cxar antacxe ili havis inter si malamon.

13 Kaj Pilato, kunvokinte la cxefpastrojn kaj la regantojn kaj la popolon, 14 diris al ili: Vi alkondukis antacx min cxi tiun viron, kiel erarigantan la popolon; kaj jen ekzameninte lin antacx vi, mi trovis nenian kulpon en cxi tiu viro rilate tion, pri kio vi lin akuzas; 15 nek Herodo ankacx, cxar li resendis lin al ni; kaj jen nenio inda je morto estas farita de li. 16 Tial mi lin skurexos kaj liberigos. 17 cxar li devis liberigi unu al ili dum la festo. 18 Sed amase ili kriis, dirante: Forigu lin, kaj liberigu al ni Barabason; 19 kiu pro ribelado farita en la urbo, kaj pro mortigo, estis cxielita en malliberejon. 20 Kaj Pilato, volante liberigi Jesuon, denove parolis al ili; 21 sed ili lacxe kriis, dirante: Krucumu, krucumu lin. 22 Kaj la trian fojon li diris al ili: Kial? kian malbonon faris cxi tiu? mi trovis en li nenion indan je morto; mi do lin skurexos kaj liberigos. 23 Sed ili insistis per grandaj krioj, postulante krucumi lin. Kaj iliaj krioj superfortis. 24 Kaj Pilato donis juxxon, ke plenumicxu ilia postulo. 25 Kaj li liberigis tiun, kiu pro ribelado kaj mortigo estis cxielita en malliberejon, kaj kiun ili postulis; sed Jesuon li transdonis al ilia volo.

26 Kaj kiam ili forkondukis lin, ili kaptis Simonon, Kirenanon, venantan de la kamparo, kaj metis sur lin la krucon, por porti cxin post Jesuo.

27 Kaj sekvis lin granda amaso de la popolo, kaj de virinoj, kiuj cxemis kaj lamentis pro li. 28

Sed Jesuo, turninte sin al ili, diris: Filinoj de Jerusalemo, ne ploru pro mi, sed ploru pro vi kaj pro viaj infanoj. 29 cxar jen venas tagoj, kiam oni diros: Felicxaj estas la senfruktaj, kaj la ventroj ne naskintaj, kaj la mamoj ne nutrintaj. 30 Tiam oni komencos diri al la montoj: Falu sur nin; kaj al la montetoj: Kovru nin. 31 cxar se oni tiel agas en la suka ligno, kiel oni agos en la seka?

32 Kaj estis kondukataj kun li ankacx aliaj du, krimuloj, por esti mortigitaj.

33 Kaj kiam ili alvenis al la loko nomata Kranio, tie ili krucumis lin, kaj la krimulojn, unu dekstre kaj unu maldekstre. 34 Kaj Jesuo diris: Patro, pardonu ilin; cxar ili ne scias, kion ili faras. Kaj dividante inter si liajn vestojn, ili cxeitis lotojn. 35 Kaj la popolo staris, rigardanta. Kaj la regantoj ankacx mokis lin, dirante: Aliajn li savis: li savu sin mem, se cxi tiu estas la Kristo de Dio, la elektito. 36 Kaj exercis pri li ankacx la soldatoj, venante al li kaj proponante al li vinagron, 37 kaj dirante: Se vi estas la Rcxo de la Judoj, savu vin. 38 Kaj estis ankacx surskribo super li: cxI TIU ESTAS LA REcxO DE LA JUDOJ.

39 Kaj unu el la pendigitaj krimuloj insultis lin, dirante: cxu vi ne estas la Kristo? savu vin kaj nin. 40 Sed la alia responde admonis lin, dirante: cxu vi ecx ne timas Dion? cxar vi estas en la sama kondamno. 41 Kaj ni ja juste, cxar ni ricevas rekompencan, merititan pro niaj faroj; sed cxi tiu faris nenion malbonan. 42 Kaj li diris: Jesuo, memoru min, kiam vi venos en vian regnon. 43 Kaj li diris al li: Vere mi diras al vi: Hodiaux vi estos kun mi en Paradizo.

44 Kaj jam estis cxirkacx la sesa horo, kaj faricxis mallumo sur la tuta lando cxis la nacxa, cxar la sunlumo mankis; 45 kaj la kurteno de la sanktejo discxiricxis en la mezo. 46 Kaj kriinte per lacxta vocxo, Jesuo diris: Patro, en Viajn manojn mi transdonas mian spiriton; kaj tion dirinte, li ellasis for la spiriton. 47 Kaj kiam la centestro vidis la okazantacxon, li gloris Dion, dirante: cxi tiu estis ja justulo. 48 Kaj cxuij homamasoj, kiuj kunvenis al cxi tiu spektaklo, kiam ili vidis la okazintacxojn, reiris, frapante al si la bruston. 49 Kaj cxuij liaj konantoj, kaj la virinoj, kiuj sekvis lin el Galileo, staris malproksime, vidante tion.

50 Kaj jen viro nomata Jozef, kiu estis konsilanto, viro bona kaj justa 51 (li ne konsentis al ilia intenco kaj fardo), el Arimateo, urbo de la Judoj, kiu atendis la regnon de Dio, 52 irinte al Pilato, petis la korpon de Jesuo. 53 Kaj li deprenis cxin kaj envolvis cxin en tolacxo, kaj metis lin en tombo, elhakita el cxtono, kie neniu antacxe kucxis. 54 Kaj estis la tago de la Preparado, kaj la sabato eklumis. 55 Kaj la virinoj, kiuj venis kun li el Galileo, sekvis, kaj vidis la tombon, kaj kiamaniere la korpo estis metita. 56 Kaj ili reiris, kaj preparis aromacxojn kaj cxmiracxojn.

Kaj sabate ili ripozis lacx la ordono.

Cxapitro 24

1 Kaj la unuan tagon de la semajno, cxe frua tagicxo, ili venis al la tombo, alportante la aromacxojn, kiujn ili preparis. 2 Kaj ili trovis la cxtonon derulita for de la tombo. 3 Kaj enirinte, ili ne trovis la korpon de la Sinjoro Jesuo. 4 Kaj dum ili embarasicxis pri tio, jen apud ili staris du viroj en brilaj vestoj; 5 kaj dum ili timis kaj clinicxis vizacxaltere, tiuj demandis ilin: Kial vi sercxas la vivanton inter la mortintoj? 6 Li ne estas cxi tie, sed levicxis; memoru, kiamaniere li parolis al vi, kiam li estis ancoracx en Galileo, 7 dirante, ke la Filo de homo devas

esti transdonita en la manojn de pekuloj kaj esti krucumita, kaj la trian tagon relevicxi. 8 Kaj ili rememoris liajn vortojn; 9 kaj reveninte de la tombo, ili rakontis cxion tion al la dek unu kaj al cxiuj ceteraj. 10 Kaj ili estis Maria Magdalena, kaj Joana, kaj Maria, la patrino de Jakobo; kaj la ceteraj virinoj kun ili rakontis tion al la apostoloj. 11 Kaj tiuj vortoj cxajnis al ili kiel babilado, kaj ili ne kredis al la virinoj. 12 Sed Petro levicxis kaj kuris al la tombo, kaj klinicxinte, vidis la tolacxojn solajn, kaj li foriris, mirante en si pri tio, kio okazis.

13 Kaj jen du el ili iris en tiu sama tago al vilacxo nomata Emaus, kiu estas malproksime de Jerusalemo sesdek stadiojn. 14 Kaj ili interparolis inter si pri cxio tio, kio okazis. 15 Kaj dum ili interparolis kaj diskutis inter si, Jesuo mem alproksimicxis kaj iris kun ili. 16 Sed iliaj okuloj estis malhelpataj tiel, ke ili lin ne rekonis. 17 Kaj li diris al ili: Kiaj vortoj estas tiuj, kiujn vi intercxancxas, dum vi iras? Kaj ili haltis, kun malgaja mieno. 18 Kaj unu el ili, nomata Kleopas, responde diris al li: cxu nur vi sola loxas en Jerusalemo, kaj ne scias tion, kio tie okazis en cxi tiuj tagoj? 19 Kaj li diris al ili: Kion? Kaj ili diris al li: Pri Jesuo, la Nazaretano, kiu estis profeto potenca age kaj parole antacx Dio kaj la tuta popolo; 20 kaj kiel la cxefpastroj kaj niaj regantoj transdonis lin por kondamno al morto, kaj lin krucumis. 21 Sed ni esperis, ke li estas tiu, kiu elacxetos Izraelon. Kaj plie, krom cxio tio, hodiax estas jam la tria tago, de kiam tio okazis. 22 Ankacx mirigis nin iuj virinoj el inter ni, kiuj estis frumatene apud la tombo, 23 kaj ne trovinte lian korpon, revenis, dirante, ke ili ankacx vidis vizon de ancxeloj, kiuj diris, ke li vivas. 24 Kaj iuj el nia kunularo iris al la tombo, kaj trovis tiel, kiel diris la virinoj; sed lin ili ne vidis. 25 Kaj li diris al ili: Ho malsacxuloj kaj kore malvigilaj por kredi cxion, kion la profetoj antacxparolis! 26 cxu la Kristo ne devis suferi cxion tion, kaj eniri en sian gloron? 27 Kaj komencante de Moseo kaj de cxiuj profetoj, li klarigis al ili el cxiuj Skriboj la dirojn pri li mem. 28 Kaj ili alproksimicxis al la vilacxo, kien ili iris, kaj li cxajnigis al ili, kvazacx li pluen iros. 29 Kaj ili retenis lin, dirante: Restu cxe ni, cxar estas preskacx vespere, kaj la tago jam malkreskas. Kaj li eniris, por resti cxe ili. 30 Kaj dum li sidis kun ili cxe mancxo, li prenis panon, kaj cxin benis kaj dispecigis kaj donis al ili. 31 Kaj iliaj okuloj malfermicxis, kaj ili rekonis lin, kaj li faricxis nevidebla por ili. 32 Kaj ili diris unu al alia: cxu nia koro ne brulis en ni, dum li parolis kun ni sur la vojo, dum li klarigis al ni la Skribojn? 33 Kaj levicxinte en tiu sama horo, ili reiris al Jerusalemo, kaj trovis la dek unu kunvenintaj, kun siaj kunuloj, kaj dirantaj: 34 La Sinjoro vere levicxis, kaj aperis al Simon. 35 Kaj ili rakontis tion, kio okazis sur la vojo, kaj kiamaniere li rekonicxis al ili en la dispecigo de pano.

36 Kaj dum ili priparolis tion, li mem staris meze de ili, kaj diris al ili: Paco al vi. 37 Sed terurite kaj timigite, ili supozis, ke ili vidas spiriton. 38 Kaj li diris al ili: Kial vi maltrankvilicxas? kaj kial diskutoj levicxas en viaj koroj? 39 Vidu miajn manojn kaj miajn piedojn, ke cxi estas mi mem; palpu min kaj vidu; cxar spirito ne havas karnon kaj ostojn, kiel vi vidas min havanta. 40 Kaj tion dirinte, li montris al ili siajn manojn kaj siajn piedojn. 41 Kaj dum ili ancoracx ne kredis pro cxojo, kaj miris, li demandis ilin: cxu vi havas ian mancxacxon cxi tie? 42 Kaj ili donis al li pecon de rostita ficxo. 43 Kaj li prenis, kaj mancxis antacx ili.

44 Kaj li diris al ili: Jen estas miaj vortoj, kiujn mi parolis al vi, kiam mi ancoracx estis cxe vi, ke devas plenumicxi cxio, kio estas skribita pri mi en la lecxo de Moseo kaj en la profetoj kaj en la psalmoj. 45 Tiam li malfermis ilian menson, por ke ili komprenu la Skribojn; 46 kaj li diris al ili: Tiel estas skribite, ke la Kristo devas suferi, kaj levicxi el la mortintoj la trian tagon; 47 kaj ke

pento kaj pardonado de pekoj estu predikataj en lia nomo al cxiuj nacioj, komencante cxe Jerusalem. 48 Vi estas atestantoj pri tio. 49 Kaj jen mi elsendos sur vin la promeson de mia Patro; sed restu en la urbo, cxis vi vesticxos per potenco de supre.

50 Kaj li elkondukis ilin cxis apud Betania, kaj, levinte siajn manojn, li benis ilin. 51 Kaj dum li benis ilin, li foricxis de ili kaj estis suprenportita en la cxielon. 52 Kaj adorklinicxinte al li, ili revenis al Jerusalem kun granda cxojo; 53 kaj estis konstante en la templo, glorante Dion.

LA EVANGELIO LACX

SANKTA JOHANO

Cxapitro 1

1 En la komenco estis la Vorto, kaj la Vorto estis kun Dio, kaj la Vorto estis Dio. 2 Tiu estis en la komenco kun Dio. 3 cxio esticxis per li; kaj aparte de li esticxis nenio, kio esticxis. 4 En li estis la vivo, kaj la vivo estis la lumo de la homoj. 5 Kaj la lumo brilas en la mallumo, kaj la mallumo cxin ne venkis. 6 De Dio estis sendita viro, kies nomo estis Johano. 7 Tiu venis kiel atestanto, por atesti pri la lumo, por ke cxuij per li kreu. 8 Li ne estis la lumo, sed li venis, por atesti pri la lumo. 9 Tio estis la vera lumo, kiu lumas al cxiu homo, venanta en la mondon. 10 Tiu estis en la mondo, kaj la mondo per li esticxis, kaj la mondo lin ne konis. 11 Li venis al siaj propracxo, kaj liaj propruloj lin ne akceptis. 12 Sed al cxuij, kiuj lin akceptis, li donis la rajton faricxi filoj de Dio, al la kredantoj al lia nomo, 13 kiuj naskicxis nek el sango, nek el volo de karno, nek el volo de homo, sed el Dio. 14 Kaj la Vorto faricxis karno kaj loxis inter ni, kaj ni vidis lian gloron, gloron kvazacx de la solenaskita de la Patro, plena de graco kaj vero. 15 Johano atestis pri li, kaj kriis, dirante: cxi tiu estas li, pri kiu mi diris: Kiu venas post mi, tiu estas metita super mi, cxar li ekzistis pli frue ol mi. 16 cxar el lia pleneco ni cxuij ricevis, kaj gracon post graco. 17 cxar la lecxo estis donita per Moseo; la graco kaj la vero esticxis per Jesuo Kristo. 18 Neniu iam vidis Dion; la solenaskita Filo, kiu estas en la sino de la Patro, Lin deklaris.

19 Kaj jen estas la atesto de Johano, kiam la Judoj sendis al li pastrojn kaj Levidojn el Jerusalemo, por demandi lin: Kiu vi estas? 20 Kaj li konfesis kaj ne kacxis; kaj li konfesis: Mi ne estas la Kristo. 21 Kaj ili demandis lin: Kio do? cxu vi estas Elija? Kaj li diris: Mi ne estas. cxu vi estas la profeto? Kaj li respondis: Ne. 22 Ili do diris al li: Kiu vi estas? por ke ni donu respondon al niaj sendintoj. Kion vi diras pri vi mem? 23 Li diris: Mi estas vocxo de kianto en la dezerto: Rektigu la vojon de la Eternulo, kiel diris la profeto Jesaja. 24 Kaj tiuj estis senditaj de la Fariseoj. 25 Kaj ili demandis lin, kaj diris al li: Kial do vi baptas, se vi ne estas la Kristo, nek Elija, nek la profeto? 26 Johano respondis al ili, dirante: Mi baptas per akvo; meze de vi staras tiu, kiun vi ne konas, 27 kiu venas post mi; la rimenon de lia cxuo mi ne estas inda malligi. 28 Tio okazis en Betania transe de Jordan, kie Johano baptadis.

29 La sekvantan tagon li vidis Jesuon venanta al li, kaj diris: Jen la cxafido de Dio, kiu forportas la pekon de la mondo! 30 Li estas tiu, pri kiu mi diris: Post mi venas viro, kiu estas metita super mi, cxar li ekzistis pli frue ol mi. 31 Kaj mi lin ne konis; sed por ke li estu montrita al Izrael, tial mi venis, baptante per akvo. 32 Kaj Johano atestis, dirante: Mi vidis la Spiriton malsupreniranta de la cxielo kiel kolombo, kaj cxi restis sur li. 33 Kaj mi lin ne konis; sed kiu sendis min por

bapti per akvo, Tiu diris al mi: Sur kiun vi vidos la Spiriton malsupreniranta kaj restanta sur li, tiu estas la baptanto per la Sankta Spirito. 34 Kaj mi vidis, kaj atestis, ke cxi tiu estas la Filo de Dio.

35 Denove la sekvantan tagon staris Johano, kaj du el liaj disciploj; 36 kaj rigardante Jesuon promenantan, li diris: Jen la cxafido de Dio! 37 Kaj la du disciploj acxdis lin paroli, kaj sekvis Jesuon. 38 Kaj Jesuo sin turnis, kaj vidis ilin sekvantajn, kaj diris al ili: Kion vi sercxas? Kaj ili diris al li: Rabeno (tio estas, Majstro), kie vi loxas? 39 Li diris al ili: Venu, kaj vi vidos. Ili do venis, kaj vidis, kie li loxas, kaj ili restis cxe li tiun tagon; estis cxirkacx la deka horo. 40 Unu el la du, kiuj acxdis Johanon kaj lin sekvis, estis Andreo, la frato de Simon Petro. 41 Tiu unue trovis sian propran fraton Simon, kaj diris al li: Ni trovis la Mesion (tio estas, Kriston). 42 Li kondukis lin al Jesuo. Jesuo lin rigardis, kaj diris: Vi estas Simon, filo de Jona; vi estos nomata Kefas (tio estas, Petro).

43 La sekvantan tagon li volis foriri en Galileon, kaj trovis Filipon; kaj Jesuo diris al li: Sekvu min. 44 Filipo estis el Betsaida, la urbo de Andreo kaj Petro. 45 Filipo trovis Natanaelon, kaj diris al li: Ni trovis tiun, pri kiu skribis Moseo en la lecxo, kaj la profetoj, Jesuon el Nazaret, filon de Jozef. 46 Kaj Natanael diris al li: cxu io bona povas esti el Nazaret? Filipo diris al li: Venu kaj vidu. 47 Jesuo vidis Natanaelon venanta al li, kaj diris pri li: Jen vera Izraelido, en kiu ne estas ruzeco! 48 Natanael diris al li: Per kio vi min konas? Jesuo respondis kaj diris al li: Antacx ol Filipo vin vokis, kiam vi estis sub la figarbo, mi vin vidis. 49 Natanael respondis kaj diris al li: Rabeno, vi estas la Filo de Dio; vi estas Recxo de Izrael! 50 Jesuo respondis kaj diris al li: cxu vi kredas pro tio, ke mi diris al vi: Mi vin vidis sub la figarbo? vi vidos pli grandajn aferojn ol cxi tio. 51 Kaj li diris al li: Vere, vere, mi diras al vi, vi vidos la cxielon malfermita kaj la ancxelojn de Dio suprenirantaj kaj malsuprenirantaj sur la Filon de homo.

Cxapitro 2

1 La trian tagon okazis edzicxo en Kana Galilea, kaj la patrino de Jesuo cxeestis tie; 2 ankacx Jesuo kaj liaj disciploj estis invititaj al la edzicxo. 3 Kaj kiam mankis vino, la patrino de Jesuo diris al li: Ili ne havas vinon. 4 Kaj Jesuo diris al cxi: Kio estas inter mi kaj vi, virino? mia horo ankoraux ne venis. 5 Lia patrino diris al la servantoj: Kion ajn li diros al vi, tion faru. 6 Kaj estis tie ses akvokuvoj cxtonaj, metitaj laxe la purigo de la Judoj, enhavantaj po du cxis tri metroj. 7 Jesuo diris al ili: Plenigu la akvokuvojn per akvo. Kaj oni plenigis ilin cxis la rando. 8 Kaj li diris al ili: cxerpu nun, kaj alportu al la festenestro. Kaj oni alportis. 9 Kiam la festenestro gustumis la akvon, nun faricxintan vino, kaj ne sciis, de kie cxi estas (sciis tamen la servantoj, kiuj cxerpis la akvon), la festenestro alvokis la fianxon, 10 kaj diris al li: cxiu homo prezentas unue la bonan vinon, kaj kiam oni jam drinkis, tiam la malpli bonan; sed vi rezervis la bonan vinon cxis nun. 11 cxi tiun komencon de signoj Jesuo faris en Kana Galilea, kaj elmontris sian gloron, kaj liaj disciploj kredis al li.

12 Post tio li malsupreniris al Kapernaum, kaj kun li lia patrino kaj liaj fratoj kaj liaj disciploj; kaj tie ili restis ne multajn tagojn.

13 Kaj la Pasko de la Judoj alproksimicxis, kaj Jesuo supreniris al Jerusalemo. 14 Kaj li trovis en la templo vendistojn de bovoj kaj cxafoj kaj kolomboj, kaj la moncxancxistojn sidantajn; 15 kaj

farinte skurcxon el cxnuretoj, li elpelis cxiujn el la templo, cxafojn kaj bovojn; kaj elcxutis la monerojn de la moncxancxistoj kaj renversis la tablojn; 16 kaj al la vendistoj de la kolomboj li diris: Forportu tion de cxi tie; ne faru la domon de mia Patro domon de komerco. 17 La discxiploj rememoris, ke estis skribite: Fervoro pri Via domo min konsumis. 18 La Judoj do respondis kaj diris al li: Kian signon vi montras al ni, cxar vi faras tion? 19 Respondis Jesuo kaj diris al ili: Detruu cxi tiun sanktejon, kaj mi levos cxin en la dacro de tri tagoj. 20 La Judoj diris: Kvardek ses jarojn cxi tiu sanktejo estis konstruata; cxu vi levos cxin en la dacro de tri tagoj? 21 Sed li parolis pri la sanktejo de sia korpo. 22 Kiam do li levicxis el la mortintoj, la discxiploj rememoris, ke li diris tion; kaj ili kredis la Skribon, kaj la vorton, kiun Jesuo diris.

23 Kaj kiam li estis en Jerusalemo cxe la Pasko, dum la festo, multaj fidis al lia nomo, vidante la signojn, kiujn li faris. 24 Sed Jesuo ne konfidis sin al ili, cxar li konis cxiujn, 25 kaj ne bezonis, ke iu atestu pri la homo, cxar li mem sciis, kio estas en la homo.

Cxapitro 3

1 Estis viro el la Fariseoj, nomata Nikodemo, cxefo inter la Judoj; 2 tiu venis al li nokte, kaj diris al li: Rabeno, ni scias, ke vi estas instruisto, veninta de Dio; cxar neniu povas fari tiujn signojn, kiujn vi faras, se Dio ne estas kun li. 3 Jesuo respondis kaj diris al li: Vere, vere, mi diras al vi: Se homo ne estas denove naskita, li ne povas vidi la regnon de Dio. 4 Nikodemo diris al li: Kiel povas homo naskicxi, kiam li estas maljuna? cxu li povas eniri denove en la ventron de sia patrino kaj naskicxi? 5 Jesuo respondis: Vere, vere, mi diras al vi: Se homo ne estas naskita el akvo kaj la Spirito, li ne povas eniri en la regnon de Dio. 6 Tio, kio naskicxas el la karno, estas karno; kaj tio, kio naskicxas de la Spirito, estas spirito. 7 Ne miru, ke mi diris al vi: Vi devas esti denove naskitaj. 8 La vento blovas, kie cxi volas, kaj cxian vocxon vi acxdas, sed vi ne scias, de kie cxi venas kaj kien cxi iras; tia estas cxiu, kiu estas naskita de la Spirito. 9 Nikodemo respondis kaj diris al li: Kiel povas tio faricxi? 10 Jesuo respondis kaj diris al li: Vi estas la instruisto de Izrael, kaj cxu vi ne scias tion? 11 Vere, vere, mi diras al vi: Kion ni scias, tion ni parolas, kaj kion ni vidis, tion ni atestas; kaj vi homoj ne akceptas nian ateston. 12 Se mi aferojn surterajn diris al vi, kaj vi ne kredas, kiel vi kredos, se mi diros encxielajn? 13 Kaj neniu supreniris en la cxielon, krom tiu, kiu malsupreniris de la cxielo, la Filo de homo, kiu estas en la cxielo. 14 Kaj kiel Moseo levis la serpenton en la dezerto, tiel devas la Filo de homo esti levita; 15 por ke cxiu, fidanta al li, havu eternan vivon.

16 cxar Dio tiel amis la mondon, ke Li donis Sian solenaskitan Filon, por ke cxiu, kiu fidas al li, ne pereu, sed havu eternan vivon. 17 cxar Dio sendis Sian Filon en la mondon, ne por juxti la mondon, sed por ke la mondo per li estu savita. 18 Kiu fidas al li, tiu ne estas juxtata; sed la nekredanto jam estas juxtita, cxar li ne fidas al la nomo de la solenaskita Filo de Dio. 19 Kaj jen estas la juxto: ke la lumo venis en la mondon, kaj la homoj amis la mallumon pli ol la lumon, cxar iliaj faroj estis malbonaj. 20 cxar cxiu, kiu faradas malbonon, malamas la lumon, kaj ne venas al la lumo, por ke liaj faroj ne estu malaprobataj. 21 Sed tiu, kiu faras la veron, venas al la lumo, por ke liaj faroj estu montrataj, ke ili estas faritaj en Dio.

22 Post tio venis Jesuo kun siaj discxiploj en la landon Judujo, kaj restis tie kun ili kaj baptadis. 23 Johano ankacx baptadis en Enon, proksime de Salim, cxar estis tie multe da akvoj; kaj oni

alvenis kaj estis baptitaj. 24 cxar Johano ankoraĵ ne estis cxieta en malliberejon. 25 Faricxis do diskutado inter la disciploj de Johano kaj iu Judo pri la puricxo. 26 Kaj ili venis al Johano, kaj diris al li: Rabeno, tiu, kiu estis kun vi transe de Jordan, kaj pri kiu vi atestis, jen tiu sama baptas, kaj cxiuj venas al li. 27 Johano respondis kaj diris: Homo ne povas ion ricevi, se cxi ne estas donita al li el la cxielo. 28 Vi mem atestas pri mi, ke mi diris: Mi ne estas la Kristo, sed mi estas sendita antaŭ li. 29 Kiu havas la fiancxinon, tiu estas la fiancxo; sed la amiko de la fiancxo, kiu staras kaj lin akxdas, tre cxojas pro la vocxo de la fiancxo; cxi tiu mia cxojo do plenumicxis. 30 Li devas alticxi, sed mi devas malalticxi.

31 Kiu de supre venas, tiu estas super cxiuj; kiu estas el la tero, tiu el la tero estas, kaj el la tero parolas; kiu venas de la cxielo, tiu estas super cxiuj. 32 Kion li vidis kaj akxdis, tion li atestas; kaj neniu akceptas lian ateston. 33 Kiu akceptis lian ateston, tiu jam sigelis, ke Dio estas vera. 34 cxar tiu, kiun Dio sendis, parolas la vortojn de Dio; cxar ne lacxmezure Li donas la Spiriton. 35 La Patro amas la Filon, kaj donis cxion en lian manon. 36 Kiu fidas al la Filo, tiu havas eternan vivon; sed kiu ne obeas al la Filo, tiu ne vidos vivon, sed la kolero de Dio sur li restas.

Cxapitro 4

1 Kiam do la Sinjoro sciis, ke la Fariseoj akxdis, ke Jesuo faras kaj baptas pli multe da disciploj, ol Johano 2 (kvankam baptadis ne Jesuo mem, sed liaj disciploj), 3 li foriris el Judujo kaj reiris al Galileo. 4 Kaj li devis trairi tra Samario. 5 Li alvenis do al unu urbo Samaria, nomata Sicxar, apud la terpeco, kiun Jakob donis al sia filo Jozef; 6 kaj la fonto de Jakob estis tie. Jesuo do, lacigita de sia vojirado, sidicxis tiamaniere apud la fonto. Estis cxirkacx la sesa horo. 7 Venis virino Samaria, por czerpi akvon; Jesuo diris al cxi: Donu al mi trinki. 8 cxar liaj disciploj jam foriris en la urbon, por acxeti nutracojn. 9 La Samaritanino do diris al li: Kiel vi, estante Judo, petas trinki de mi, kiu estas Samaritanino? (cxar la Judoj ne interrilatas kun la Samaritanoj.) 10 Jesuo respondis kaj diris al cxi: Se vi sciis la donacon de Dio, kaj kiu estas tiu, kiu diras al vi: Donu al mi trinki, vi petus lin, kaj li donus al vi vivan akvon. 11 La virino diris al li: Sinjoro, vi nenian czerpilon havas, kaj la puto estas profunda; de kie do vi havas tiun vivan akvon? 12 cxu vi estas pli granda ol nia patro Jakob, kiu donis al ni la puton, kaj trinkis mem el cxi, kiel ankacx liaj filoj kaj liaj brutoj? 13 Jesuo respondis kaj diris al cxi: cxiu, kiu trinkas el cxi tiu akvo, denove soifos; 14 sed kiu trinkos el la akvo, kiun mi donos al li, tiu neniam soifos; sed la akvo, kiun mi donos al li, faricxos en li fonto de akvo, cxprucanta supren por eterna vivo. 15 La virino diris al li: Sinjoro, donu al mi cxi tiun akvon, por ke mi ne plu soifu, kaj ne devu traveni cxi tien, por czerpi. 16 Jesuo diris al cxi: Foriru, voku vian edzon, kaj revenu cxi tien. 17 La virino respondis kaj diris al li: Mi ne havas edzon. Jesuo diris al cxi: Vi prave diris: Mi ne havas edzon; 18 cxar vi havis kvin edzojn; kaj tiu, kiun vi nun havas, ne estas via edzo; cxi tion vi diris vere. 19 La virino diris al li: Sinjoro, mi ekvidas, ke vi estas profeto. 20 Niaj patroj adoradis sur cxi tiu monto; kaj vi diras, ke en Jerusalemo estas la loko, kie oni devas adori. 21 Jesuo diris al cxi: KREDU al mi, virino; venas la horo, kiam nek sur cxi tiu monto, nek en Jerusalemo, vi adoras la Patron. 22 Vi adoras tion, kion vi ne konas; ni adoras tion, kion ni konas; cxar el la Judoj estas la savo. 23 Sed venas la horo, kaj jam estas, kiam la veraj adorantoj adoras la Patron lacx spirito kaj vero; cxar la Patro sercxas tiajn por esti Liaj adorantoj. 24 Dio estas Spirito: kaj Liaj adorantoj devas adori Lin lacx spirito kaj vero. 25 La virino diris al li: Mi scias, ke venas la Mesio (kiu estas nomata Kristo); kiam tiu alestos, li anoncos al ni cxion. 26 Jesuo diris al cxi: Tiu estas mi, kiu parolas kun vi.

27 Kaj cxe tio venis liaj disciploj, kaj ili miris, ke li parolas kun virino; tamen neniu diris: Kion vi volas? acx: Kial vi parolas kun cxi? 28 La virino do lasis sian akvokrucxon, kaj foriris en la urbon, kaj diris al la homoj: 29 Venu, vidu homon, kiu rakontis al mi cxion, kion mi faris; cxu eble cxi tiu estas la Kristo? 30 Ili eliris el la urbo, kaj venis al li. 31 Dume la disciploj petis lin, dirante: Rabeno, mancxu. 32 Sed li diris al ili: Por manxi mi havas nutraxon, pri kiu vi ne scias. 33 La disciploj do diris inter si: cxu iu alportis al li ion por manxi? 34 Jesuo diris al ili: Mia nutraco estas plenumi la volon de Tiu, kiu min sendis, kaj fini Lian laboron. 35 cxu vi ne diras: Estas ankoraŭ kvar monatoj, kaj venas la rikolto? jen mi diras al vi: Levu viajn okulojn kaj rigardu la kampojn, ke ili jam estas blankaj por la rikolto. 36 La rikoltanto ricevas salajron, kaj kolektas frukton por eterna vivo, por ke cxoju kune la semanto kaj la rikoltanto. 37 cxar en cxi tio estas vera la proverbo: Unu semas, alia rikoltas. 38 Mi vin sendis, por rikolti tion, kion vi ne prilaboris; aliaj laboris, kaj vi eniris en ilian laboron.

39 Kaj el tiu urbo multaj el la Samarianoj kredis al li pro la diro de la virino, kiu atestis: Li rakontis al mi cxion, kion mi faris. 40 Kiam do la Samarianoj venis al li, ili petis, ke li restu cxe ili; kaj li restis tie du tagojn. 41 Kaj multe pli multaj kredis pro lia vorto, 42 kaj diris al la virino: Jam ne pro via diro ni kredas, cxar ni mem acxdis lin; kaj ni scias, ke cxi tiu estas vere la Savanto de la mondo.

43 Kaj post la du tagoj li foriris de tie en Galileon. 44 cxar Jesuo mem atestis, ke profeto ne havas honoron en sia propra lando. 45 Kiam do li venis en Galileon, la Galileanoj akceptis lin, cxar ili jam vidis cxion, kion li faris en Jerusalem dum la festo; cxar ili ankacx iris al la festo.

46 Li revenis en Kanan Galilean, kie li faris la akvon vino. Kaj estis unu kortegano, kies filo estis malsana en Kapernaum. 47 Kiam li acxdis, ke Jesuo alvenis el Judujo en Galileon, li iris al li, kaj petis lin malsupreniri kaj resanigi lian filon; cxar li preskacx mortis. 48 Jesuo do diris al li: Se vi ne vidas signojn kaj mirindacxojn, vi tute ne kredos. 49 La kortegano diris al li: Sinjoro, malsupreniru, antacx ol mia fileto mortos. 50 Jesuo diris al li: Foriru, via filo vivas. La viro kredis la vorton, kiun Jesuo parolis al li, kaj li foriris. 51 Dum li ankoraŭ malsupreniris, liaj sklavoj lin renkontis, dirante: Via filo vivas. 52 Li demandis al ili pri la horo, kiam li ekresanicxis. Ili respondis al li: Hieracx je la sepa horo la febro lin forlasis. 53 Tial la patro sciis, ke tio estis en tiu sama horo, en kiu Jesuo diris al li: Via filo vivas; kaj kredis li mem kaj lia tuta domo. 54 cxi tiun jam la duan signon faris Jesuo, veninte el Judujo en Galileon.

Cxapitro 5

1 Post tio estis festo de la Judoj, kaj Jesuo supreniris al Jerusalem.

2 En Jerusalem apud la Pordego de cxafoj estas lageto, nomata en la Hebrea lingvo Betesda, havanta kvin portikojn. 3 En tiuj kucxis amaso da malsanuloj, blinduloj, lamuloj, velkintoj, kiuj atendis la ekmovon de la akvo; 4 cxar ancxelo de la Eternulo malsupreniris iafoje en la lageton kaj movis la akvon; kiu ajn do unua post la movado de la akvo enpacxis, tiu resanicxis, tute egale, de kia malsano li suferis. 5 Kaj tie estis unu viro, kiu estis tridek ok jarojn en sia malforteco. 6 Kiam Jesuo vidis lin kucxantan, kaj sciis, ke li jam de longe malsanas, li diris al li:

cxu vi volas faricxi sana? 7 La malsanulo respondis: Sinjoro, mi ne havas iun por encxeti min en la lageton, kiam la akvo movicxis; sed dum mi venas, alia pacxas malsupren antacx mi. 8 Jesuo diris al li: Levicxu, prenu vian liton, kaj iru. 9 Kaj la viro tuj faricxis sana, kaj prenis sian liton, kaj iris.

Kaj estis la sabato en tiu tago. 10 La Judoj do diris al la resanigito: Estas la sabato, kaj al vi ne konvenas porti vian liton. 11 Li respondis: Tiu, kiu min sanigis, diris al mi: Prenu vian liton, kaj iru. 12 Ili demandis lin: Kiu estas tiu homo, kiu diris al vi: Prenu kaj iru? 13 Sed la resanigito ne sciis, kiu tiu estas; cxar Jesuo jam formovicxis pro la tiea homamaso. 14 Poste Jesuo trovis lin en la templo, kaj diris al li: Jen vi faricxis sana; ne plu peku, por ke io pli malbona ne okazu al vi. 15 La viro foriris, kaj diris al la Judoj, ke Jesuo estas tiu, kiu lin sanigis. 16 Kaj la Judoj persekutis Jesuon pro tio, ke li tion faris en sabato. 17 Sed Jesuo respondis al ili: Mia Patro cxis nun laboras, kaj mi laboras. 18 Pro tio do la Judoj des pli celis mortigi lin, pro tio, ke li ne nur malobservis la sabaton, sed ankacx diris, ke Dio estas lia propra Patro, kaj pretendis esti egala al Dio.

19 Jesuo do respondis kaj diris al ili:

Vere, vere, mi diras al vi: La Filo ne povas per si mem fari ion, krom tio, kion li vidas la Patron faranta; cxar kion ajn Li faras, tion la Filo tiel same ankacx faras. 20 cxar la Patro amas la Filon, kaj montras al li cxion, kion Li mem faras; kaj Li montros al li farojn pli grandajn ol cxi tio, por ke vi miru. 21 cxar kiel la Patro levas la mortintojn kaj ilin vivigas, tiel ankacx la Filo vivigas tiujn, kiujn li volas. 22 cxar la Patro jucas nenium, sed Li donis cxian juxxon al la Filo, 23 por ke cxiuj honoru la Filon tiel same, kiel ili honoras la Patron. Kiu ne honoras la Filon, tiu ne honoras la Patron, kiu lin sendis. 24 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu acxskultas mian vorton, kaj kredas al Tiu, kiu min sendis, tiu havas eternan vivon kaj ne venas en juxxon, sed jam pasis de morto en vivon. 25 Vere, vere, mi diras al vi: Venas horo kaj jam estas, kiam la mortintoj acxdos la vocxon de la Filo de Dio; kaj la acxdintoj vivos. 26 cxar kiel la Patro havas en Si mem vivon, tiel Li donis al la Filo ankacx, ke cxi tiu havu en si mem vivon; 27 kaj Li donis al li la rajton fari juxxon, cxar li estas la Filo de homo. 28 Ne miru pro tio; cxar venas horo, en kiu cxiuj, kiuj estas en la tomboj, acxdos lian vocxon, 29 kaj eliros; la farintoj de bono, al relevicxo por vivo; sed la farintoj de malbono, al relevicxo por juxxo.

30 Mi ne povas per mi mem fari ion; kiel mi acxdas, tiel mi jucas; kaj mia juxxo estas justa, cxar mi celas ne mian propran volon, sed la volon de Tiu, kiu min sendis. 31 Se mi atestus pri mi mem, mia atesto ne estus vera. 32 Estas alia, kiu atestas pri mi; kaj mi scias, ke vera estas la atesto, kiun li atestas pri mi. 33 Vi sendis al Johano, kaj li atestis pri la vero. 34 Sed la atesto, kiun mi ricevas, ne estas el homo, tamen mi tion diras, por ke vi estu savitaj. 35 Li estis la lampo, kiu brulas kaj lumas; kaj vi volis cxoji kelkan tempon en lia lumo. 36 Sed la atesto, kiun mi havas, estas pli granda ol la atesto de Johano; cxar la laboroj, kiujn la Patro donis al mi por fini, tiuj samaj laboroj, kiujn mi faras, atestas pri mi, ke la Patro min sendis. 37 Kaj la Patro, kiu min sendis, atestis pri mi. Vi nek acxdis iam Lian vocxon, nek vidis Lian formon. 38 Kaj vi ne havas Lian vorton restantan en vi, cxar vi ne kredas al tiu, kiun Li sendis. 39 Vi esploras la Skribojn, cxar vi opinias, ke en ili vi havas eternan vivon; kaj ili estas tio, kio atestas pri mi; 40 kaj vi ne volas veni al mi, por havi vivon. 41 De homoj mi ne prenas gloron. 42 Sed mi vin scias, ke vi ne havas en vi la amon al Dio. 43 Mi venis en la nomo de mia Patro, kaj vi min ne

akceptas; se alia venos en sia propra nomo, vi lin akceptos. 44 Kiel povas kredi vi, kiuj prenas gloron unu de alia, kaj la gloron, kiu venas de la sola Dio, vi ne sercxas? 45 Ne pensu, ke mi akuzos vin antaŭ la Patro; ekzistas unu, kiu akuzas vin, Moseo, al kiu vi esperas. 46 ĉar se vi kredus al Moseo, vi ankax kredus al mi, ĉar li skribis pri mi. 47 Sed se vi ne kredas liajn skribojn, kiel vi kredos miajn vortojn?

Cxapitro 6

1 Poste Jesuo foriris trans la maron de Galileo, tio estas de Tiberias. 2 Kaj granda homamaso lin sekvis, ĉar ili vidis la signojn, kiujn li faris por la malsanuloj. 3 Kaj Jesuo supreniris sur la monton, kaj tie li sidis kun siaj disĉiploj. 4 Kaj la Pasko, la festo de la Judoj, estis proksima. 5 Jesuo do, levinte siajn okulojn, kaj ekvidinte, ke granda homamaso venas al li, diris al Filipo: De kie ni acxetu panojn, por ke cxi tiuj manĉxu? 6 Tion li diris, por provi lin; ĉar li mem sciis, kion li faros. 7 Filipo respondis al li: Panoj por ducent denaroj ne sufixus por ili, por ke cxiu iometon ricevu. 8 Unu el liaj disĉiploj, Andreo, frato de Simon Petro, diris al li: 9 cxi tie estas knabo, kiu havas kvin hordeajn panojn kaj du malgrandajn fiksojn; sed kio estas tio por tiom da homoj? 10 Jesuo diris: Sidigu la homojn. Kaj estis tie multe da herbo. La viroj do sidicxis, nombre ĉirkaŭ kvin mil. 11 Kaj Jesuo prenis la panojn, kaj doninte dankon, disdonis al la sidicxintoj; kaj tiel same el la fiksoj tiom, kiom oni deziris. 12 Kaj kiam ili saticxis, li diris al siaj disĉiploj: Kolektu la postrestantajn fragmentojn, por ke nenio perdicxu. 13 Ili do kolektis ilin, kaj plenigis dek du korbojn per la fragmentoj de la kvin hordeaj panoj, kiuj postrestis al la manĉxintoj. 14 Kiam do la homoj vidis la signon, kiun Jesuo faris, ili diris: cxi tiu estas vere la profeto, kiu devis veni en la mondon.

15 Tial Jesuo, eksciante, ke oni celas veni kaj kapti lin, por fari lin reĉxo, denove fortiris sin sola al la monto.

16 Kaj kiam vespericxis, liaj disĉiploj malsupreniris al la maro; 17 kaj enĉipicxinte, ili veturis trans la maron al Kapernaŭm. Kaj jam estis mallume, kaj Jesuo ankoraŭ ne venis al ili. 18 Kaj la maro malserenicxis de forta vento, kiu blovis. 19 Kiam do ili remis proksimume dudek kvin cxis tridek stadiojn, ili ekvidis Jesuon iranta sur la akvo, kaj proksimicxanta al la ĉipo; kaj ili timis. 20 Sed li diris al ili: cxi estas mi; ne timu. 21 Tiam ili volonte ricevis lin en la ĉipon, kaj tuj la ĉipo albordicxis tien, kien ili veturis.

22 La sekvantan tagon, kiam la homamaso, kiu restis trans la maro, vidis, ke nenia ĉipeto estas tie krom unu, kaj ke Jesuo ne eniris kun la disĉiploj en la ĉipon, sed la disĉiploj solaj veturis 23 (venis tamen ĉipetoj el Tiberias proksime al la loko, kie oni manĉxis la panon, post kiam la Sinjoro donis dankon)-- 24 kiam do la homamaso vidis, ke Jesuo ne estas tie, nek liaj disĉiploj, ili ankax eniris la ĉipetojn kaj veturis al Kapernaŭm, sercxante Jesuon. 25 Kaj trovinte lin trans la maro, ili diris al li: Rabeno, kiam vi venis cxi tien? 26 Jesuo respondis al ili kaj diris: Vere, vere, mi diras al vi: Vi min sercxas, ne ĉar vi vidis signojn, sed ĉar vi manĉxis el la panoj kaj saticxis. 27 Laboru ne por la pereema nutraco, sed por la nutraco, kiu restas cxis eterna vivo, kiun la Filo de homo donos al vi; ĉar lin Dio, la Patro, sigelis. 28 Ili do diris al li: Kiel ni agu, por ke ni faru la farojn de Dio? 29 Jesuo respondis kaj diris al ili: Jen la faro de Dio: kredi al tiu, kiun Li sendis. 30 Ili do diris al li: Kian signon vi montras, por ke ni vidu kaj kredu

al vi? kion vi faras? 31 Niaj patroj manxis la manaon en la dezerto, kiel estas skribite: Li donis al ili cxielan panon por manxi. 32 Jesuo do diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Ne Moseo donis al vi tiun cxielan panon; sed mia Patro donas al vi la veran cxielan panon. 33 cxar la pano de Dio estas tiu, kiu malsupreniras de la cxielo kaj donas vivon al la mondo. 34 Ili do diris al li: Sinjoro, cxiam donu al ni tiun panon. 35 Jesuo diris al ili: Mi estas la pano de vivo; kiu venas al mi, tiu neniam malsatos, kaj kiu kredas al mi, tiu neniam soifos. 36 Sed mi diras al vi, ke vi min vidis, kaj tamen vi ne kredas. 37 cxio, kion la Patro donas al mi, venos al mi; kaj tiun, kiu venas al mi, mi ja ne elcxetos. 38 cxar mi malsupreniris de la cxielo, por plenumi ne mian volon, sed la volon de Tiu, kiu min sendis. 39 Kaj estas la volo de Tiu, kiu min sendis, ke el cxio, kion Li donis al mi, mi ne perdu ion, sed relevu cxin en la lasta tago. 40 cxar estas la volo de mia Patro, ke cxiu, kiu vidas la Filon kaj kredas al li, havu eternan vivon; kaj mi levos tiun en la lasta tago.

41 La Judoj do murmuris pri li, cxar li diris: Mi estas la pano, kiu malsupreniris de la cxielo. 42 Kaj ili diris: cxu cxi tiu ne estas Jesuo, filo de Jozef, kies patron kaj patrinon ni konas? kiel do li diras: Mi malsupreniris de la cxielo? 43 Jesuo respondis kaj diris al ili: Ne murmuru inter vi. 44 Neniu povas veni al mi, se la Patro, kiu min sendis, ne tiros lin; kaj mi levos tiun en la lasta tago. 45 Estas skribite en la profetoj: Kaj cxiu estos instruitaj de Dio. cxiu do, kiu acxdis de la Patro kaj lernis, venas al mi. 46 Neniu vidis la Patron, krom tiu, kiu estas de Dio; li vidis la Patron. 47 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu kredas, tiu havas vivon eternan. 48 Mi estas la pano de vivo. 49 Viaj patroj manxis la manaon en la dezerto, kaj mortis. 50 Jen la pano, kiu malsupreniris de la cxielo, por ke oni manxu el cxi kaj ne mortu. 51 Mi estas la viva pano, kiu malsupreniris de la cxielo; se iu manxos el cxi tiu pano, tiu vivos eterne; kaj la pano, kiun mi donos, estas mia karno, por la vivo de la mondo.

52 La Judoj do disputis inter si, dirante: Kiel cxi tiu povas doni al ni sian karnon por manxi? 53 Jesuo do diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Se vi ne manxas la karnon de la Filo de homo kaj ne trinkas lian sangon, vi ne havas en vi vivon. 54 Kiu manxas mian karnon kaj trinkas mian sangon, tiu havas eternan vivon; kaj mi levos tiun en la lasta tago. 55 cxar mia karno estas vera manxacxo, kaj mia sango estas vera trinkacxo. 56 Kiu manxas mian karnon kaj trinkas mian sangon, tiu restas en mi, kaj mi en li. 57 Kiel la vivanta Patro min sendis, kaj mi vivas pro la Patro, tiel, kiu min manxas, tiu vivos pro mi. 58 Jen la pano, kiu malsupreniris de la cxielo; ne kiel la patroj manxis, kaj mortis; kiu manxas cxi tiun panon, tiu vivos eterne. 59 Tion li diris en la sinagogo, instruante en Kapernaum.

60 Multaj do el liaj disxiploj, acxdinte tion, diris: Malfacila estas tiu parolo; kiu povas lin acxskulti? 61 Sed Jesuo, sciante en si mem, ke liaj disxiploj pri tio murmuris, diis al ili: cxu tio faligas vin? 62 Kio do, se vi vidos la Filon de homo supreniranta tien, kie li antacxe estis? 63 La spirito estas la viviganto; la karno nenion utilas; la vortoj, kiujn mi diras al vi, estas spirito kaj estas vivo. 64 Sed estas iuj el vi, kiuj ne kredas. cxar Jesuo sciis de la komenco, kiuj estas la nekredantoj, kaj kiu lin perfidos. 65 Kaj li diris: Tial mi diras al vi, ke neniu povas veni al mi, se tio ne estas donita al li de mia Patro.

66 cxe tio multaj el liaj disxiploj iris returne kaj lin ne plu akompanis. 67 Jesuo do diris al la dek du: cxu vi ankacx volas foriri? 68 Simon Petro respondis al li: Sinjoro, al kiu ni iru? vi havas la vortojn de eterna vivo. 69 Kaj ni ekkredis kaj scias, ke vi estas la Sanktulo de Dio. 70 Respondis al ili Jesuo: cxu mi ne elektis vin la dek du, kaj unu el vi estas diablo? 71 Li parolis

pri Judas Iskariota, filo de Simon; cxar tiu, unu el la dek du, estis perfidonta lin.

Cxapitro 7

1 Kaj post tio Jesuo iradis en Galileo; cxar li ne volis iradi en Judujo, cxar la Judoj celis mortigi lin. 2 La festo de la Judoj, nomata la festo de lacxboj, proksimicxis. 3 Liaj fratoj do diris al li: Transiru de cxi tie, kaj iru en Judujon, por ke viaj disciploj ankacx vidu viajn farojn, kiujn vi faras. 4 cxar neniuj faras ion sekrete, kaj celas mem esti publike konata. Se vi faras tiajn farojn, montru vin al la mondo. 5 cxar liaj fratoj mem ne kredis al li. 6 Jesuo do diris al ili: Mia tempo ankoraĵ ne venis; sed via tempo cxiam estas preta. 7 La mondo ne povas min malami; sed min cxi malamas, cxar mi atestas pri cxi, ke cxiaj faroj estas malbonaj. 8 Supreniru vi al la festo: mi ankoraĵ ne supreniras al la festo, cxar mia tempo ankoraĵ ne maturicxis. 9 Dirinte tion al ili, li restis ankoraĵ en Galileo.

10 Sed kiam liaj fratoj supreniris al la festo, tiam li ankacx supreniris, ne malkacxe, sed kvazaŭ sekrete. 11 La Judoj do sercxis lin cxe la festo, kaj diris: Kie li estas? 12 Kaj faricxis multe da murmurado inter la homamasoj pri li. Unuj diris: Li estas bonulo; aliaj diris: Ne, sed li erarigas la amason. 13 Tamen neniuj parolis malkacxe pri li, pro timo antaŭ la Judoj.

14 Sed cxirkaŭ la mezo de la festo, Jesuo supreniris en la templon kaj instruis. 15 Kaj la Judoj miris, dirante: Kiel cxi tiu scias skribojn, neniam lerninte? 16 Jesuo respondis al ili kaj diris: Mia instruado estas ne mia, sed Ties, kiu min sendis. 17 Se iu volas plenumi Lian volon, tiu scios pri la instruado, cxu cxi estas de Dio, aĉu cxu mi parolas nur el mi mem. 18 Kiu parolas el si mem, tiu celas sian propran gloron; sed kiu celas la gloron de Tiu, kiu lin sendis, tiu estas verema, kaj maljusteco ne estas en li. 19 cxu Moseo ne donis al vi la leĝon? kaj neniuj el vi observas la leĝon. Kial vi celas mortigi min? 20 La homamaso respondis: Vi havas demonon; kiu celas mortigi vin? 21 Jesuo respondis kaj diris al ili: Mi faris unu faron, kaj vi cxiaj miras pro tio. 22 Moseo donis al vi cirkumcidon (tamen cxi estas ne de Moseo, sed de la patroj); kaj vi en la sabato cirkumcidas viron. 23 Se viro estas cirkumcidata en la sabato, por ke oni ne malobeu al la Mosea leĝo, cxu vi koleras kontraŭ mi pro tio, ke mi tute sanigis viron en sabato? 24 Ne juxtu lacx cxajno, sed juxtu justan juxxon.

25 Tiam kelkaj el la Jerusalemanoj diris: cxu li ne estas tiu, kiun oni celas mortigi? 26 Kaj jen li parolas maltime, kaj ili diris al li nenion. cxu eble la estraro certe scias, ke cxi tiu estas la Kristo? 27 Tamen ni scias, de kie cxi tiu estas; sed kiam la Kristo venos, neniuj scios, de kie li estas. 28 Jesuo do, instruante en la templo, ekkriis kaj diris: Vi jam min konas, kaj vi ankacx scias, de kie mi estas; kaj mi ne venis de mi mem; sed Tiu, kiu min sendis, estas vera, sed Lin vi ne konas. 29 Mi Lin konas, cxar mi estas de Li; kaj Li min sendis. 30 Oni do celis kapti lin; sed neniuj metis sur lin sian manon, cxar lia horo ankoraĵ ne venis. 31 Kaj multaj el la homamaso kredis al li, kaj diris: Kiam la Kristo venos, cxu li faros pli multe da signoj, ol cxi tiu faris? 32 La Fariseoj aĉdis la amason murmuranta tion pri li, kaj la cxefpastroj kaj la Fariseoj sendis oficistojn, por kapti lin. 33 Jesuo do diris al ili: Ankoraĵ iom da tempo mi estas kun vi, kaj mi foriras al Tiu, kiu min sendis. 34 Vi min sercxos kaj ne trovos; kaj kie mi estas, vi ne povas tien veni. 35 Tial la Judoj inter si diris: Kien cxi tiu iros, ke ni lin ne trovos? cxu li iros al la discetitoj inter la Grekoj kaj instruos la Grekojn? 36 Kia diro estas tio, kion li diris: Vi min

sercxos kaj ne trovos, kaj: Kie mi estas, vi ne povas tien veni?

37 En la lasta tago, la granda tago de la festo, Jesuo staris kaj kriis, dirante: Se iu soifas, tiu venu al mi kaj trinku. 38 Kiu kredas al mi, kiel la Skribo diris, el ties ventro fluos riveroj da viva akvo. 39 Sed tion li diris pri la Spirito, kiun estis ricevontaj tiuj, kiuj kredis al li; cxar la Spirito ankoraŭ ne estis donita, cxar Jesuo ankoraŭ ne estis glorita. 40 Iuj do el la homamaso, acxdinte tiujn vortojn, diris: Vere cxi tiu estas la Profeto. 41 Aliaj diris: cxi tiu estas la Kristo. Sed kelkaj diris: Tamen cxu el Galileo la Kristo venas? 42 cxu la Skribo ne diris, ke la Kristo venas el la idaro de David kaj el la vilacxo Bet-Lecxem, kie David estis? 43 Tiel faricxis pro li malkonsento inter la homamaso. 44 Kaj iuj el ili volis kapti lin, sed neniu metis sur lin la manojn.

45 Tiam la oficistoj revenis al la cxefpastroj kaj Fariseoj, kaj cxi tiuj diris al ili: Kial vi lin ne alkondukis? 46 Respondis la oficistoj: Ankoraŭ neniam tiel parolis homo. 47 La Fariseoj do respondis al ili: cxu vi ankoraŭ estas erarigitaj? 48 cxu kredis al li iu el la regantoj, acx el la Fariseoj? 49 Sed tiu homamaso, kiu ne scias la lecxon, estas malbenita. 50 Tiam Nikodemo (tiu, kiu venis nokte al Jesuo, estante unu el ili) diris al ili: 51 cxu nia lecxo jucas iun, se antacxe oni ne acxskultis lin, kaj ne sciicxis, kion li faras? 52 Ili respondis kaj diris al li: cxu vi ankoraŭ estas el Galileo? Esploru, kaj vidu, ke neniam el Galileo venas profeto.

53 [Kaj cxiu iris al sia domo;

Cxapitro 8

1 sed Jesuo iris al la monto Olivarba. 2 Kaj li revenis frumatene en la templon, kaj la tuta popolo venis al li; kaj li sidicxis, kaj instruadis ilin. 3 Kaj la skribistoj kaj Fariseoj alkondukis virinon, kaptitan en adulto; kaj stariginte cxin en la mezo, 4 ili diris al li: Majstro, cxi tiu virino estas kaptita adultante, en la faro mem. 5 En la lecxo Moseo ordonis al ni tiajn cxtonmortigi; sed kion vi diras? 6 Kaj tion ili diris, provante lin, por povi lin akuzi pri io. Sed Jesuo sin klinis, kaj per fingro skribis sur la tero. 7 Kiam ili ankoraŭ demandis lin, li levicxis, kaj diris al ili: Kiu el vi estas senpeka, tiu unua cxetu sur cxin cxtonon. 8 Kaj denove li sin klinis kaj skribis sur la tero. 9 Sed acxdinte tion, ili eliris unu post alia, komencante de la plej maljunaj kaj cxis la lastaj; kaj restis Jesuo sola, kaj la virino staranta en la mezo. 10 Kaj Jesuo levicxis, kaj diris al cxi: Virino, kie ili estas? cxu neniu vin kondamnis? 11 Kaj cxi diris: Neniu, Sinjoro. Jesuo diris al cxi: Ankoraŭ mi vin ne kondamnas; iru, kaj de nun ne plu peku.]

12 Jesuo denove parolis al ili, dirante: Mi estas la lumo de la mondo; kiu min sekvas, tiu ne iros en mallumo, sed havos la lumon de la vivo. 13 La Fariseoj do diris al li: Vi atestas pri vi mem; via atesto ne estas vera. 14 Jesuo respondis kaj diris al ili: Kvankam mi atestas pri mi mem, tamen mia atesto estas vera; cxar mi scias, de kie mi venis, kaj kien mi iras; sed vi ne scias, de kie mi venis, nek kien mi iras. 15 Vi jucas lacx la karno; mi jucas neniun. 16 Tamen, ecx se mi jucas, mia juxco estas vera; cxar mi ne estas sola, sed mi kaj la Patro, kiu min sendis. 17 Estas ja skribite en via lecxo, ke la atesto de du homoj estas vera. 18 Mi estas atestanto pri mi mem, kaj la Patro, kiu min sendis, atestas pri mi. 19 Ili do diris al li: Kie estas via Patro? Respondis Jesuo: Vi konas nek min, nek mian Patron; se vi konas min, vi konas ankoraŭ mian Patron. 20 Tiujn vortojn Jesuo parolis en la trezorejo, dum li instruis en la templo; kaj neniu

arestis lin, cxar lia horo ankoraĉx ne venis.

21 Jesuo do denove diris al ili: Mi foriras, kaj vi sercxos min, kaj vi mortos en via peko; kien mi iras, tien vi ne povas veni. 22 La Judoj do diris: cxu li sin mortigos? cxar li diras: Kien mi iras, tien vi ne povas veni. 23 Kaj li diris al ili: Vi estas de malsupre, mi estas de supre; vi estas de cxi tiu mondo, mi ne estas de cxi tiu mondo. 24 Mi tial diris al vi, ke vi mortos en viaj pekoj; cxar se vi ne kredos, ke mi estas, vi mortos en viaj pekoj. 25 Ili do diris al li: Kiu vi estas? Jesuo diris al ili: Laxx tio, kion mi diradis al vi de la komenco. 26 Mi havas multon por diri kaj juxti pri vi; sed Tiu, kiu min sendis, estas vera; kaj tion, kion mi acxdis de Li, mi parolas al la mondo. 27 Ili ne komprenis, ke li parolas al ili pri la Patro. 28 Jesuo do diris: Kiam vi levos la Filon de homo, tiam vi scios, ke mi estas, kaj ke mi ne faras ion per mi mem; sed kiel la Patro instruis min, tion mi parolas. 29 Kaj Tiu, kiu min sendis, estas kun mi; Li ne lasis min sola; cxar mi cxiam faras tion, kio placxas al Li. 30 Dum li parolis tion, multaj kredis al li.

31 Jesuo do diris al la Judoj, kiuj kredis al li: Se vi restos en mia vorto, vi estas vere miaj disciploj; 32 kaj vi scios la veron, kaj la vero vin liberigos. 33 Ili respondis al li: Ni estas idaro de Abraham, kaj ankoraĉx al neniuj ni estis sklavoj; kial vi diras: Vi estos liberigitaj? 34 Jesuo respondis al ili: Vere, vere, mi drias al vi: cxiu, kiu faras pekon, estas sklavo de peko. 35 Kaj la sklavo ne cxiam restas en la domo, sed la filo cxiam restas. 36 Se do la Filo vin liberigos, vi estos efektive liberaj. 37 Mi scias, ke vi estas idaro de Abraham; sed vi celas mortigi min, cxar mia vorto ne progresas en vi. 38 Mi parolas tion, kion mi vidis cxe mia Patro; kaj vi ankoraĉx faras tion, kion vi vidis cxe via patro. 39 Ili respondis kaj diris al li: Nia patro estas Abraham. Jesuo diris al ili: Se vi estus Abrahamidoj, vi farus la farojn de Abraham. 40 Sed nun vi celas mortigi min, homon, kiu parolis al vi la veron, kiun mi acxdis de Dio; tion Abraham ne faris. 41 Vi faras la farojn de via patro. Tiam ili diris al li: Ni ne naskicxis per malcxasteco; unu Patron ni havas, Dion. 42 Jesuo diris al ili: Se Dio estus via Patro, vi min amus; cxar de Dio mi elvenis, kaj estas veninta; cxar mi ne venis de mi mem, sed Li min sendis. 43 Kial vi ne komprenas mian parolon? Tial, ke vi ne povas acxdi mian vorton. 44 Vi estas de patro, la diablo, kaj vi volas fari la dezirojn de via patro. Li estis hommortiganto de la komenco, kaj ne staras en la vero, cxar vero ne estas en li. Kiam li parolas mensogon, li parolas sian propracxon, cxar li estas mensoganto, kaj la patro de cxi. 45 Sed tial, ke mi parolas la veron, vi ne kredas al mi. 46 Kiu el vi provas kontraŭx mi pekon? Se mi diras la veron, kial vi ne kredas al mi? 47 Kiu estas de Dio, tiu acxskultas la vortojn de Dio; vi ne acxskultas, cxar vi ne estas el Dio. 48 La Judoj respondis kaj diris al li: cxu ne prave ni diras, ke vi estas Samariano kaj havas demonon? 49 Jesuo respondis: Mi ne havas demonon; sed mi honoras mian Patron, kaj vi min malhonoras. 50 Sed mi ne sercxas mian gloron: estas Unu, kiu sercxas kaj juxtas. 51 Vere, vere, mi diras al vi: Se iu observos mian vorton, tiu la morton neniam vidos. 52 La Judoj diris al li: Nun ni scias, ke vi havas demonon. Mortis Abraham, kaj la profetoj; kaj vi diras: Se iu observos mian vorton, tiu la morton neniam gustumos. 53 cxu vi estas pli granda ol nia patro Abraham, kiu mortis? kaj la profetoj mortis; kiu vi pretendas esti? 54 Jesuo respondis: Se mi gloros min mem, mia gloro estas nenio; Tiu, kiu min gloras, estas mia Patro, pri kiu vi diras, ke Li estas via Dio; 55 kaj vi Lin ne konis, sed mi Lin konas; kaj se mi diros, ke mi Lin ne konas, mi estos, kiel vi, mensoganto; sed mi Lin konas, kaj observas Lian vorton. 56 Via patro Abraham cxojegis vidi mian tagon, kaj li vidis kaj estis ravita. 57 Tiam la Judoj diris al li: Vi ankoraĉx ne estas kvindekjara, kaj cxu vi vidis Abrahamon? 58 Jesuo diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Antaŭx

ol naskicxis Abraham, mi ekzistas. 59 Tiam ili prenis cxtonojn, por cxeti sur lin; sed Jesuo sin kacxis, kaj eliris el la templo.

Cxapitro 9

1 Kaj preterirante, li vidis viron blindan de post la naskicxo. 2 Kaj liaj discxiploj demandis lin, dirante: Rabeno, kiu do pekis, cxi tiu viro, acx liaj gepatroj, ke li naskicxis blinda? 3 Jesuo respondis: Nek cxi tiu viro pekis, nek liaj gepatroj; sed por ke la faroj de Dio aperu en li. 4 Dum estas tago, mi devas prilabori la farojn de Tiu, kiu min sendis; venas la nokto, kiam neniu povas labori. 5 Dum mi estas en la mondo, mi estas la lumo de la mondo. 6 Dirinte tion, li kracxis sur la teron, kaj faris el la kracxacro koton, kaj cxmiris per la koto la okulojn de la blindulo, 7 kaj diris al li: Iru, lavu vin en la lageto de cxiloacx (tio estas, Sendito). Li do foriris, kaj sin lavis, kaj revenis vidanta. 8 La najbaroj do, kaj tiuj, kiuj antacxe vidis lin, ke li estas almozulo, diris: cxu cxi tiu ne estas tiu, kiu sidis kaj petis almozojn? 9 Unuj diris: Li estas; aliaj diris: Ne, sed li estas simila al tiu. Li diris: Tiu mi estas. 10 Ili do diris al li: Kiamaniere viaj okuloj malfermicxis? 11 Li respondis kaj diris: La homo, nomata Jesuo, faris koton kaj cxmiris miajn okulojn, kaj diris al mi: Iru al cxiloacx, kaj vin lavu; kaj mi iris, kaj lavis min, kaj mi ricevis vidpovon. 12 Tiam ili diris al li: Kie li estas? Li diris: Mi ne scias.

13 Ili kondukis al la Fariseoj la iam blindan viron. 14 Sed estis sabato la tago, en kiu Jesuo faris la koton kaj malfermis liajn okulojn. 15 La Fariseoj do denove demandis lin, kiamaniere li ricevis vidpovon. Kaj li diris al ili: Li metis koton sur miajn okulojn, kaj mi lavis min, kaj mi vidas. 16 Unuj do el la Fariseoj diris: cxi tiu homo ne estas de Dio, cxar li ne observas la sabaton. Aliaj diris: Kiel povas homo pekulo fari tiajn signojn? Kaj malkonsento estis inter ili. 17 Denove ili diris al la blindulo: Kion vi diras pri li rilate tion, ke li malfermis viajn okulojn? Li diris: Li estas profeto. 18 La Judoj ne kredis pri li, ke li estis antacxe blinda, kaj ke li ricevis vidpovon, cxis ili alvokis la gepatrojn de tiu, kiu ricevis vidpovon, 19 kaj demandis ilin, dirante: cxu cxi tiu estas via filo, kiu, vi diras, naskicxis blinda? kiel do li nun vidas? 20 Liaj gepatroj respondis kaj diris: Ni scias, ke cxi tiu estas nia filo, kaj ke li naskicxis blinda; 21 sed kial li nun vidas, ni ne scias; kaj kiu malfermis liajn okulojn, ni ne scias; demandu lin, li havas plenacxon; li pri si mem parolos. 22 Tion diris la gepatroj, cxar ili timis la Judojn; cxar la Judoj jam interkonsentis, ke si iu konfesos, ke li estas la Kristo, tiu estu forigita el la sinagogo. 23 Tial la gepatroj diris: Li havas plenacxon, demandu lin. 24 Ili do denove alvokis la viron, kiu estis blinda, kaj diris al li: Donu gloron al Dio; ni certe scias, ke tiu homo estas pekulo. 25 Li do respondis: cxu li estas pekulo, mi ne scias; unu aferon mi scias, ke mi estis blinda kaj nun vidas. 26 Tiam ili diris al li denove: Kion li faris al vi? kiamaniere li malfermis viajn okulojn? 27 Li respondis al ili: Mi cxus diris al vi, kaj vi ne atentis; kial vi volas denove cxin acxdi? cxu vi ankacx volas fariexi liaj discxiploj? 28 Tiam ili insultis lin, kaj diris: Vi estas lia discxiplo, sed ni estas discxiploj de Moseo. 29 Ni scias, ke Dio parolis al Moseo; sed pri cxi tiu, ni ne scias, de kie li estas. 30 La viro respondis kaj diris al ili: Jen la mirindacxo, ke vi ne scias, de kie li estas, kaj tamen li malfermis miajn okulojn. 31 Ni scias, ke Dio ne atentis pekulojn; sed se iu estas adoranto de Dio kaj plenumas Lian volon, tiun Li atentis. 32 De la komenco de la mondo oni neniam acxdis, ke iu malfermis la okulojn de homo, ku naskicxis blinda. 33 Se cxi tiu homo ne estus de Dio, li nenion povus fari. 34 Ili respondis kaj diris al li: Vi tute naskicxis en pekoj, kaj cxu vi nin instruas? Kaj ili forpelis lin eksteren.

35 Jesuo acxdis, ke ili forpelis lin; kaj trovinte lin, li diris al li: cxu vi kredas al la Filo de Dio? 36 Li respondis kaj diris: Kiu li estas, Sinjoro, por ke mi kredu al li? 37 Jesuo diris al li: Vi lin vidis; kaj li estas tiu, kiu parolas kun vi. 38 Kaj li diris: Sinjoro, mi kredas. Kaj li adorklinicxis al li. 39 Kaj Jesuo diris: Por juxto mi venis en cxi tiun mondon, por ke la nevidantoj vidu, kaj ke la vidantoj faricxu blindaj. 40 Kaj tion acxdis tiuj el la Fariseoj, kiuj estis kun li; kaj ili diris al li: cxu ni ankacx estas blindaj? 41 Jesuo diris al ili: Se vi estus blindaj, vi ne havus pekon; sed nun vi diras: Ni vidas; via peko do restas.

Cxapitro 10

1 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu eniras en la cxafejon ne tra la pordo, sed aliloke suprengrimpas, tiu estas cxtelisto kaj rabisto. 2 Sed kiu eniras tra la pordo, tiu estas la pacxtisto de la cxafoj. 3 Al tiu la pordisto malfermas; kaj la cxafoj acxskultas lian vocxon, kaj li alvokas lacx nomoj siajn proprajn cxafojn, kaj elkondukas ilin. 4 Kaj kiam li kondukis eksteren siajn cxafojn, li iras antacx ili, kaj la cxafoj lin sekvas, cxar ili konas lian vocxon. 5 Kaj fremdulon ili ne sekvos, sed forkuros de li, cxar ili ne konas la vocxon de la fremduloj. 6 Tiun alegorion Jesuo diris al ili; sed ili ne komprenis, kiajn aferojn li parolas al ili.

7 Jesuo do diris denove al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Mi estas la pordo de la cxafoj. 8 cxiuj, kiuj venis pli frue ol mi, estas cxtelistoj kaj rabistoj; sed la cxafoj ne acxskultis ilin. 9 Mi estas la pordo; se iu tra mi eniras, tiu estos savita; kaj li eniros kaj eliros, kaj trovos pacxtacxon. 10 La cxtelisto ne venas, krom por cxteli kaj bucxu kaj pereigi; mi venis, por ke ili havu vivon, kaj havu cxin abunde. 11 Mi estas la bona pacxtisto; la bona pacxtisto demetas sian vivon por la cxafoj. 12 La dungito, kaj tiu, kiu ne estas pacxtisto, kies propracxo la cxafoj ne estas, ekvidas la lupon venanta kaj lasas la cxafojn kaj forkuras; kaj la lupo ilin kaptas kaj dispelas; 13 li forkuras tial, ke li estas dungito kaj ne zorgas pri la cxafoj. 14 Mi estas la bona pacxtisto, kaj mi konas la miajn, kaj la miaj min konas 15 tiel same, kiel la Patro min konas, kaj mi konas la Patron; kaj mi demetas mian vivon por la cxafoj. 16 Kaj aliajn cxafojn mi havas, kiuj ne estas de cxi tiu gregejo; ilin ankacx mi devas alkonduki, kaj ili acxskultos mian vocxon; kaj estos unu grego, unu pacxtisto. 17 Pro tio la Patro min amas, ke mi demetas mian vivon, por ke mi cxin reprenu. 18 Neniu cxin forprenas de mi, sed mi cxin demetas memvole. Mi havas la rajton cxin demeti, kaj mi havas la rajton cxin repreni. cxi tiun ordonon mi ricevis de mia Patro.

19 Denove faricxis malkonsento inter la Judoj pro tiuj diroj. 20 Kaj multaj el ili diris: Li havas demonon kaj estas freneza; kial vi lin acxskultas? 21 Aliaj diris: Tiuj ne estas diroj de demonhavanto. cxu demono povas malfermi la okulojn de blinduloj?

22 Okazis la festo de inacxguro en Jerusalemo, kaj estis vintro; 23 kaj Jesuo promenis en la templo, en la portiko de Salomono. 24 La Judoj do cxirkacxis lin, kaj diris al li: cxis kiam vi tenas en dubo nian animon? Se vi estas la Kristo, diru al ni malkacxe. 25 Jesuo respondis al ili: Mi diris al vi, kaj vi ne kredas; la faroj, kiujn mi faras en la nomo de mia Patro, atestas pri mi. 26 Sed vi ne kredas, cxar vi ne estas el miaj cxafoj. 27 Miaj cxafoj acxskultas mian vocxon, kaj mi

ilin konas, kaj ili min sekvas; 28 kaj mi donas al ili eternan vivon; kaj ili neniam pereos, kaj neniu ilin forkaptos el mia mano. 29 Mia Patro, kiu donis ilin al mi, superas cxion; kaj neniu povas ion forkapti el la mano de mia Patro. 30 Mi kaj la Patro estas unu. 31 Tiam la Judoj denove prenis cxtonojn, por cxtonmortigi lin. 32 Jesuo respondis al ili: Multajn bonajn farojn mi montris al vi de mia Patro; pro kiu el ili vi volas cxtonmortigi min? 33 La Judoj respondis: Ne pro bona faro ni volas cxtonmortigi vin, sed pro blasfemo, kaj cxar vi, estante homo, pretendas esti Dio. 34 Jesuo respondis: cxu ne estas skribite en via lecxo: Mi diris: Vi estas dioj? 35 Se li nomis dioj tiujn, al kiuj venis la vorto de Dio (kaj la Skribo ne povas esti nuligita), 36 cxu vi diras pri tiu, kiun la Patro konsekris kaj sendis en la mondon: Vi blasfemas; cxar vi diris: Mi estas Filo de Dio? 37 Se mi ne faras la farojn de mia Patro, ne kredu al mi. 38 Sed se mi faras ilin, kvankam vi ne kredas al mi, kredu la farojn, por ke vi sciu kaj kaj komprenu, ke la Patro estas en mi, kaj mi en la Patro. 39 Ili denove celis kapti lin, sed li iris for de ilia mano.

40 Li foriris denove trans Jordanon tien, kie Johano unue baptis, kaj tie li restadis. 41 Kaj multaj venis al li, kaj diris: Johano ja ne faris signon; sed cxio, kion Johano diris pri cxi tiu, estis vera. 42 Kaj tie multaj kredis al li.

Cxapitro 11

1 Kaj estis unu malsanulo, nomata Lazaro, el Betania, la vilacxo de Maria kaj cxia fratino Marta. 2 Tiu Maria, kies frato Lazaro estis malsana, estis tiu sama, kiu cxmiris la Sinjoron per cxmiracxo kaj vicxis liajn piedojn per siaj haroj. 3 La fratinoj do sendis al li, dirante: Sinjoro, jen tiu, kiun vi amas, estas malsana. 4 Sed Jesuo, acxdinte tion, diris: cxi tiu malsano estas ne por la morto, sed por la gloro de Dio, por ke la Filo de Dio estu per cxi glorata. 5 Kaj Jesuo amis Martan kaj cxian fratinon kaj Lazaron. 6 Kaj kiam li sciicxis, ke tiu estas malasana, li restis ankoraŭ du tagojn en la loko, kie li estis. 7 Poste li diris al la disciploj: Ni iru returne en Judujon. 8 La disciploj diris al li: Rabeno, la Judoj cxus celis cxtonmortigi vin; kaj cxu vi denove iras tien? 9 Jesuo respondis: cxu ne estas dek du horoj en la tago? Se iu iras dum la tago, li ne faletas, cxar li vidas la lumon de cxi tiu mondo. 10 Sed se iu iras dum la nokto, li faletas, cxar en li ne estas la lumo. 11 Tion li parolis, kaj poste li diris al ili: Nia amiko Lazaro endormicxis, sed mi iras, por veki lin el lia dormo. 12 La disciploj do diris: Sinjoro, se li endormicxis, li resanicxos. 13 Jesuo parolis pri lia morto; sed ili supozis, ke li parolas pri ripozo en dormo. 14 Tiam Jesuo diris al ili klare: Lazaro jam mortis. 15 Kaj pro vi mi cxojas, ke mi ne cxeestis tie, por ke vi kredu; tamen ni iru al li. 16 Tiam Tomaso, nomata Didimo, diris al siaj kundisciploj: Ni ankacx iru, por ke ni mortu kun li.

17 Kiam Jesuo alvenis, li trovis lin jam kvar tagojn entombigita. 18 Kaj Betania estis proksime de Jerusalemo, en la distanco de cxirkacx dek kvin stadioj; 19 kaj multaj el la Judoj jam venis al Marta kaj Maria, por konsoli ilin pri ilia frato. 20 Marta do, kiam cxi eksciis, ke Jesuo alproksimicxas, iris al li renkonte; sed Maria ankoraŭ sidis en la domo. 21 Tiam diris Marta al Jesuo: Sinjoro, se vi estus cxi tie, mia frato ne estus mortinta. 22 Sed ecx nun mi scias, ke kion ajn vi petos de Dio, tion Dio donos al vi. 23 Jesuo diris al cxi: Via frato relevicxos. 24 Marta diris al li: Mi scias, ke li relevicxos cxe la relevicxo en la lasta tago. 25 Jesuo diris al cxi: Mi

estas la relevicxo kaj la vivo; kiu kredas al mi, ecx se li estos mortinta, tiu vivos, 26 kaj cxiu, kiu vivas kaj kredas al mi, por cxiam ne mortos. cxu vi tion kredas? 27 cxi diris al li: Jes, Sinjoro, mi jam kredas, ke vi estas la Kristo, la Filo de Dio, la venanta en la mondon. 28 Kaj dirinte tion, cxi foriris, kaj vokis sekrete sian fratinon Maria, dirante: La Majstro cxeestas, kaj vokas vin. 29 Kaj cxi, acxdinte tion, levicxis rapide kaj iris al li. 30 (Sed Jesuo ankoraŭ ne eniris en la vilacxon, sed estis en la loko, kie Marta lin renkontis.) 31 La Judoj do, kiuj estis kun cxi en la domo kaj konsolis cxin, vidinte, ke Maria levicxis subite kaj eliris, sekvis cxin, dirante: cxi iras al la tombo, por plori tie. 32 Kiam Maria alvenis al la loko, kie Jesuo estis, kaj lin vidis, cxi falis antaŭ liaj piedoj, dirante: Sinjoro, se vi estus cxi tie, mia frato ne estus mortinta. 33 Kiam do Jesuo vidis cxin ploranta kaj la Judojn ankoraŭ, kiuj venis kun cxi, plorantaj, li cxemis en la spirito kaj maltrankvilicxis, 34 kaj diris: Kie vi lin kucxigis? Ili diris al li: Sinjoro, venu kaj vidu. 35 Jesuo larmis. 36 La Judoj do diris: Jen kiel li lin amis! 37 Sed kelkaj el ili diris: cxu cxi tiu, kiu malfermis la okulojn de la blindulo, ne povus kacxzi ankoraŭ, ke cxi tiu homo ne mortu? 38 Tiam Jesuo, denove cxemante en si, venis al la tombo. cxi estis kaverno, kaj sur cxi kucxis cxtono. 39 Jesuo diris: Forprenu la cxtonon. Marta, la fratino de la mortinto, diris al li: Sinjoro, li jam malbonodoras, cxar li estis tie kvar tagojn. 40 Jesuo diris al cxi: cxu mi ne diris al vi, ke se vi kredos, vi vidos la gloron de Dio? 41 Oni do forprenis la cxtonon. Kaj Jesuo levis siajn okulojn, kaj diris: Patro, mi dankas Vin, ke Vi min acxskultis. 42 Kaj mi sciis, ke Vi cxiam acxskultas min; sed pro la cxirkacxstaranta homamaso mi tion diris, por ke ili kredu, ke Vi min sendis. 43 Kaj dirinte tion, li kriis per lacxta vocxo: Lazaro, elvenu. 44 Kaj la mortinto elvenis, kun la manoj kaj piedoj ligitaj per tombotukoj; kaj lia vizacxo estis cxirkacxligita per vicxtuko. Jesuo diris al ili: Malligu lin, kaj lasu lin iri.

45 Tiam multaj el la Judoj, kiuj venis al Maria, kaj vidis, kion li faris, kredis al li. 46 Sed kelkaj el ili foriris al la Fariseoj, kaj rakontis al ili tion, kion Jesuo faris.

47 Tial la cxefpastroj kaj la Fariseoj kunvenigis sinedrion, kaj diris: Kion ni faras? cxar cxi tiu homo faras multajn signojn; 48 se ni lasos lin tiel, cxuij kredos al li, kaj la Romanoj venos kaj forigos nian lokon kaj nian nacion. 49 Sed unu el ili, Kajafas, cxefpastro en tiu sama jaro, diris al ili: Vi scias nenion, 50 nek konsideras, ke bone estas por vi, ke unu homo mortu por la popolo, kaj ke la tuta nacio ne pereu. 51 Sed li diris tion ne de si mem; sed estante cxefpastro en tiu jaro, li profetis, ke Jesuo mortos por la nacio; 52 kaj ne nur por la nacio, sed ankoraŭ por ke li kunvenigu en unu la cxie discxetitajn filojn de Dio. 53 De post tiu tago do ili konsilicxis, por lin mortigi.

54 Tial Jesuo ne plu iris publike inter la Judoj, sed foriris de tie en la kamparon apud la dezerto, en urbon nomatan Efraim; kaj tie li restadis kun la discxiploj. 55 Kaj la Pasko de la Judoj proksimicxis, kaj multaj supreniris el la kamparo al Jerusalemo antaŭ la Pasko, por sin sanktigi. 56 Ili do sercxis Jesuon, kaj parolis inter si, starante en la templo: Kion vi pensas? cxu ke li ne venos al la festo? 57 Kaj la cxefpastroj kaj la Fariseoj jam antaŭe ordonis, ke se iu scias, kie li estas, tiu montru tion, por ke oni lin kaptu.

Cxapitro 12

1 Jesuo do ses tagojn antacx la Pasko venis al Betania, kie estis Lazaro, kiun Jesuo relevis el inter la mortintoj. 2 Oni do pretigis por li tie vespermancxon, kaj Marta servadis; sed Lazaro estis unu el tiuj, kiuj sidis kun li cxe mancxo. 3 Tiam Maria prenis funton da pura narda cxmiracxo tre multekosta, cxmiris la piedojn de Jesuo, kaj vicxis liajn piedojn per siaj haroj; kaj la domo plenicxis de laodoro de la cxmiracxo. 4 Sed diris Judas Iskariota, unu el liaj disciploj, kiu estis lin perfidonta: 5 Kial oni ne vendis cxi tiun cxmiracxon por tricent denaroj kaj donis al malricxuloj? 6 Tion li diris, ne cxar li zorgis pri la malricxuloj; sed cxar li estis extelisto, kaj havis la monujon kaj forprenadis tion, kion oni metis en cxin. 7 Sed Jesuo diris: Lasu cxin konservi cxin por la tago de mia entombigo. 8 cxar la malricxulojn vi cxiam havas kun vi, sed min vi ne cxiam havas.

9 La amaso de la Judoj do sciicxis, ke li estas tie; kaj ili venis ne nur pro Jesuo, sed ankacx por vidi Lazaron, kiun li levis el la mortintoj. 10 Sed la cxefpastroj konsilicxis, ke ili mortigu ankacx Lazaron; 11 cxar pro li multaj Judoj foriris, kaj kredis al Jesuo.

12 En la sekvanta tago granda homamaso, veninte al la festo, kaj sciicxinte, ke Jesuo venas al Jerusalemon, 13 prenis brancxojn de la palmoj, kaj iris al li renkonte, kaj kriis: Hosana! Estu benata la Recxo de Izrael, kiu venas en la nomo de la Eternulo! 14 Kaj Jesuo, trovinte junan azenon, sidis sur cxi, kiel estas skribite: 15 Ne timu, filino de Cion: jen via Recxo venas, sidanta sur ido de azeno. 16 Tion la disciploj unue ne komprenis; sed post la gloricxo de Jesuo ili rememoris, ke tio estis skribita pri li kaj ke oni faris al li tion. 17 La homamaso do, kiu cxeestis kun li, kiam li elvokis Lazaron el la tombo, kaj levis lin el la mortintoj, atestis pri li. 18 Pro tio ankacx la homamaso iris al li renkonte, cxar ili sciicxis, ke li faris tiun signon. 19 La Fariseoj do diris inter si: Vidu, kiel nenio prosperis al vi; jen la mondo eliris post li.

20 Kaj inter tiuj, kiuj alvojacxis por adorklinicxi cxe la festo, estis iuj Grekoj; 21 tiuj do venis al Filipo, kiu estis el Betsaida Galilea, kaj petis lin, dirante: Sinjoro, ni volas vidi Jesuon. 22 Filipo venis kaj sciigis Andreon; kaj poste Andreo kaj Filipo venis kaj sciigis Jesuon. 23 Sed Jesuo respondis al ili, dirante: Venis la horo, por ke la Filo de homo estu glorata. 24 Vere, vere, mi diras al vi: Se la tritika greno ne falas en la teron kaj ne mortas, cxi restas sola; sed se cxi mortas, cxi donas multe da frukto. 25 Kiu amas sian vivon, tiu cxin perdas; kaj kiu malamas sian vivon en cxi tiu mondo, tiu cxin konservos cxis eterna vivo. 26 Se iu min servas, tiu sekvu min; kaj kie mi estas, tie ankacx estos mia servanto; se iu min servas, tiun la Patro honoros. 27 Nun maltrankvilicxas mia animo; kaj kion mi diru? Patro, savu min el cxi tiu horo. Sed por tio mi venis cxis cxi tiu horo. 28 Patro, glori Vian nomon. Tiam vocxo venis el la cxielo: Mi jam gloris cxin kaj denove gloros. 29 Do la apudstaranta homamaso, acxdinte, diris, ke tondris; aliaj diris: Anxelo parolis al li. 30 Jesuo respondis kaj diris: Ne por mi venis tiu vocxo, sed por vi. 31 Nun estas la juxto de cxi tiu mondo; nun la estro de cxi tiu mondo estos elpelita. 32 Kaj mi, se mi estos suprenlevita de sur la tero, altiros al mi cxiujn homojn. 33 Tion li diris, per aludo montrante, per kia morto li mortos. 34 La homamaso respondis al li: Ni acxdis el la lecxo, ke la Kristo restados por cxiam; kaj kiel vi diras: La Filo de homo devas esti suprenlevita? Kiu estas cxi tiu Filo de homo? 35 Jesuo do diris al ili: Ankora cx mallongan tempon estas la lumo kun vi. Iradu, dum vi havas la lumon, por ke la mallumo ne venu sur vin; cxar tiu, kiu iradas en mallumo, ne scias, kien li iras. 36 Dum vi havas lumon, kedu al la lumo, por ke vi faricxu filoj

de lumo.

Tion parolis Jesuo, kaj li foriris, kaj sin kacxis for de ili. 37 Sed kvankam li jam faris tiom da signoj antacx ili, tamen ili ne kredis al li; 38 por ke plenumicxu la vorto de la profeto Jesaja, kiun li parolis:

Ho Eternulo, kiu kredis nian raporton?
Kaj super kiu malkacxiĝis la brako de la Eternulo?

39 Pro tio ili ne povis kredi, cxar Jesaja diris plue:

40Li blindigis iliajn okulojn kaj sensentigis ilian koron,
Por ke ili ne vidu per siaj okuloj, kaj ke ili ne komprenu per sia koro,
Kaj ke ili ne konverticxu,
Kaj ke Mi ilin ne sanigu.

41 Tion diris Jesaja, cxar li vidis lian gloron kaj parolis pri li. 42 Tamen ecx el la regantoj multaj kredis al li; sed pro la Fariseoj ili ne konfesis lin, por ke ili ne estu elpelitaj el la sinagogo; 43 cxar ili cxatis la lacedon de homoj pli, ol la gloron de Dio.

44 Kaj Jesuo kriis kaj diris: Kiu kredas al mi, tiu kredas ne al mi, sed al Tiu, kiu min sendis. 45 Kaj kiu vidas min, tiu vidas ankacx Tiun, kiu min sendis. 46 Mi venis lumo en la mondon, por ke cxiu, kiu kredas al mi, ne restadu en mallumo. 47 Kaj se iu acxdas miajn dirojn kaj ne plenumas ilin, mi lin ne jucas; cxar mi venis, ne por juxti la mondon, sed por savi la mondon. 48 Tiu, kiu forrifuzas min kaj ne akceptas miajn dirojn, havas juxxonton; la vorto, kiun mi parolis, juxxos lin en la lasta tago. 49 cxar mi ne parolis de mi mem; sed la Patro, kiu sendis min, mem ordonis al mi, kion mi parolu, kaj kion mi diru. 50 Kaj mi scias, ke Lia ordono estas eterna vivo; kion do mi parolas, cxuste kiel la Patro diris al mi, tiel mi parolas.

Cxapitro 13

1 Kaj antacx la Paska festo Jesuo, sciante, ke lia horo venis, por ke li transiru el cxi tiu mondo al la Patro, aminte siajn proprulojn, kiuj estis en la mondo, amis ilin cxis la fino. 2 Kaj dum la vespermancxo, kiam la diablo jam metis en la koron de Judas Iskariota, filo de Simon, la intencon perfidi lin, 3 Jesuo, sciante, ke la Patro donis cxion en liajn manojn, kaj ke li venis de Dio kaj iras al Dio, 4 levicxis de la vespermancxo kaj demetis siajn vestojn; kaj li prenis vicxtukon, kaj sin zonis. 5 Poste li vercxis akvon en la pelvon, kaj komencis lavi la piedojn de la disciploj kaj vicxi ilin per la tuko, per kiu li estis zonita. 6 Tiam li venis al Simon Petro. cxi tiu diris al li: Sinjoro, cxu vi lavas al mi la piedojn? 7 Jesuo respondis kaj diris al li: Kion mi faras, vi nun ne scias, sed poste vi komprenos. 8 Petro diris al li: Vi ja neniam lavos miajn piedojn. Respondis al li Jesuo: Se mi ne lavas vin, vi ne partoprenas kun mi. 9 Simon Petro diris al li: Sinjoro, ne nur miajn piedojn, sed ankacx la manojn kaj la kapon. 10 Jesuo diris al li: Kiu sin

jam banis, tiu bezonas nur, ke oni lavu la piedojn, kaj li estas tute pura; kaj vi estas puraj, tamen ne cxiuj. 11 cxar li konis tiun, kiu perfidos lin; tial li diris: Vi ne cxiuj estas puraj.

12 Kiam do li jam lavis iliajn piedojn kaj surmetis siajn vestojn kaj denove sidicxis, li diris al ili: cxu vi scias, kion mi faris al vi? 13 Vi nomas min Majstro kaj Sinjoro; kaj prave vi diras, cxar tia mi estas. 14 Se do mi, la Sinjoro kaj la Majstro, lavis viajn piedojn, vi ankacx devas inter vi lavi la piedojn. 15 cxar mi donis al vi ekzemplon, por ke vi ankacx faru tion, kion mi faris al vi. 16 Vere, vere, mi diras al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro; nek estas la sendito pli granda ol la sendinto. 17 Se cxi tion vi scias, vi estas felicxaj, se tion vi faras. 18 Ne pri vi cxiuj mi parolas; mi scias, kiujn mi elektis; sed por ke plenumicxu la Skribo: Tiu, kiu mancxas mian panon, levis kontrakx min la piedon. 19 De nun mi parolas al vi pri tio, antacx ol cxi okazos, por ke, kiam cxi okazos, vi kredu, ke mi estas. 20 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu akceptas tiun, kiun mi sendas, tiu akceptas min; kaj kiu min akceptas, tiu akceptas Tiun, kiu min sendis.

21 Dirinte tion, Jesuo maltrankvilicxis en spirito, kaj ateste parolis, dirante: Vere, vere, mi diras al vi, ke unu el vi min perfidos. 22 Tiam la discxiploj rigardis unu la alian, dubante pri kiu li parolas. 23 Estis apud la sino de Jesuo unu el liaj discxiploj, kiun Jesuo amis. 24 Simon Petro do faris signon al li, ke li demandu, pri kiu li parolas. 25 Tiu do, klinicxante al la brusto de Jesuo, diris al li: Sinjoro, kiu cxi estas? 26 Jesuo respondis: cxi estas tiu, por kiu mi trempos la pecon kaj donos al li. Kaj trempinte la pecon, li donis cxin al Judas Iskariota, filo de Simon. 27 Kaj post la peco, tiam Satano eniris en lin. Jesuo do diris al li: Kion vi faras, tion faru senprokraste. 28 Sed neniu el la kunmancxantoj sciis, kial li diris al li tion. 29 Iuj pensis, cxar Judas havis la monujon, ke Jesuo diris al li: Acxetu tion, kion ni bezonas por la festo; acx ke li donu ion al la malricxuloj. 30 Li do, ricevinte la pecon, tuj eliris; kaj estis nokto.

31 Kiam li eliris, Jesuo diris: Nun la Filo de homo estas glorata, kaj Dio estas glorata en li; 32 kaj Dio gloros lin en Si mem, kaj tuj Li gloros lin. 33 Infanoj, ancoracx mallongan tempon mi estas kun vi. Vi min sercxos; kaj kiel mi diris al la Judoj: Kien mi iras, tien vi ne povas veni, tiel ankacx al vi mi nun diras. 34 Novan ordonon mi donas al vi, ke vi amu unu alian; kiel mi amis vin, tiel vi ankacx amu unu alian. 35 Per tio cxiuj homoj scios, ke vi estas miaj discxiploj, se vi havos amon unu al alia.

36 Simon Petro diris al li: Sinjoro, kien vi iras? Jesuo respondis: Kien mi iras, vi ne povas min sekvi nun, sed poste vi min sekvos. 37 Petro diris al li: Sinjoro, kial mi ne povas vin sekvi nun? mi demetos por vi mian vivon. 38 Jesuo respondis al li: cxu vi demetos por mi vian vivon? Vere, vere, mi diras al vi: La koko ne krios, antacx ol vi min malkonfesos tri fojojn.

Cxapitro 14

1 Ne maltrankvilicxu via koro; vi kredas al Dio, kredu ankacx al mi. 2 cxe la domo de mia Patro estas multe da locexejoj; se ne tiel estus, mi dirus al vi; mi iras, por pretigi por vi lokon. 3 Kaj se mi iros kaj pretigos por vi lokon, mi revenos kaj ricevos vin al mi mem, por ke vi ankacx estu tie, kie mi estas. 4 Kaj kien mi iras, vi scias, kaj vi konas la vojon. 5 Tomaso diris al li: Sinjoro, ni

ne scias, kien vi iras; kiel ni konas la vojon? 6 Jeuso diris al li: Mi estas la vojo kaj la vero kaj la vivo; neniu venas al la Patro krom per mi. 7 Se vi min konus, vi konus ankacx mian Patron; kaj de nun vi konas Lin kaj Lin vidis. 8 Filipino diris al li: Sinjoro, montru al ni la Patron, kaj por ni tio sufixos. 9 Jesuo diris al li: cxu mi estas kun vi tiel longan tempon, kaj vi min ne konas, Filipino? tiu, kiu vidis min, vidis ankacx la Patron; kiel vi diras: Montru al ni la Patron? 10 cxu vi ne kredas, ke mi estas en la Patro kaj la Patro en mi? la vortojn, kiujn mi parolas al vi, mi parolas ne de mi mem; sed la Patro, restanta en mi, faras Siajn farojn. 11 Kredu al mi, ke mi estas en la Patro, kaj la Patro en mi; acx almenacx kredu al mi pro la faroj mem. 12 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu kredas al mi, tiu ankacx faros la farojn, kiujn mi faras; kaj li faros pli grandajn ol tiuj, cxar mi iras al la Patro. 13 Kaj kion ajn vi petos en mia nomo, tion mi faros, por ke la Patro estu glorata en la Filo. 14 Se vi petos ion de mi en mia nomo, tion mi faros. 15 Se vi min amas, vi observos miajn ordonojn. 16 Kaj mi petos la Patron, kaj Li donos al vi alian Parakleton, por ke li restadu kun vi por cxiam; 17 tiu estas la Spirito de la vero, kiun la mondo ne povas akcepti, cxar cxi lin ne vidas nek konas; vi lin konas, cxar li restadas kun vi kaj estos en vi. 18 Mi ne lasos vin orfaj; mi venas al vi. 19 Ankoraĉx iom da tempo, kaj la mondo ne plu vidos min, sed vi vidos min; cxar mi vivas, tial vi ankacx vivos. 20 En tiu tago vi scios, ke mi estas en mia Patro, kaj vi en mi, kaj mi en vi. 21 Kiu havas miajn ordonojn kaj observas ilin, tiu estas, kiu min amas; kaj kiu min amas, tiu estos amata de mia Patro, kaj mi amos lin, kaj elmontros min al li. 22 Judas (ne la Iskariota) diris al li: Sinjoro, kio okazis, ke vi elmontros vin al ni, kaj ne al la mondo? 23 Jesuo respondis kaj diris al li: Se iu min amas, tiu observos mian vorton; kaj mia Patro lin amos; kaj ni venos al li kaj faros loĉxon kun li. 24 Kiu min ne amas, tiu ne observas miajn vortojn; kaj la vorto, kiun vi acxdas, estas ne mia, sed de la Patro, kiu min sendis.

25 Tion mi parolis al vi, dum mi cxe vi restas. 26 Sed la Parakleto, la Sankta Spirito, kiun la Patro sendos en mia nomo, instruos vin pri cxio, kaj vin rememorigos pri cxio, kion mi diris al vi. 27 Pacon mi lasas al vi; mian pacon mi donas al vi; ne kiel la mondo donas, mi donas al vi. Ne maltrankvilixu via koro, nek senkuracixu. 28 Vi acxdis, ke mi diris al vi: Mi foriras, kaj mi revenas al vi. Se vi min amas, vi cxojus pro tio, ke mi iras al la Patro, cxar la Patro estas pli granda ol mi. 29 Kaj nun mi diris al vi, antacx ol cxi okazos, por ke vi kredu, kiam cxi okazos. 30 De nun mi jam ne multe parolos kun vi; cxar la estro de la mondo venas; kaj li havas nenion en mi; 31 sed por ke la mondo sciu, ke mi amas la Patron, kaj kiel la Patro ordonis al mi, tiel mi faras. Levixu; ni foriru de cxi tie.

Cxapitro 15

1 Mi estas la vera vinberarbo, kaj mia Patro estas la kultivisto. 2 cxiun nefruktodonan branĉon en mi Li forprenas; kaj cxiun fruktodonan branĉon Li purigas, por ke cxi donu pli da frukto. 3 Jam vi estas puraj pro la vorto, kiun mi parolis al vi. 4 Restadu en mi, kaj mi en vi. Kiel la branĉo ne povas de si mem doni frukton, se cxi ne restas en la vinberarbo, tiel ankacx vi ne povas, se vi ne restas en mi. 5 Mi estas la vinberarbo; vi estas la branĉoj; kiu restadas en mi, kaj mi en li, tiu donas multe da frukto; cxar sen mi vi nenion povas fari. 6 Se iu ne restas en mi, tiu estas elcxitita, kiel la branĉo, kaj sekicxas; kaj oni ilin kolektas kaj cxetas en fajron, kaj ili

brulas. 7 Se vi restadas en mi, kaj miaj vortoj restadas en vi, petu kion ajn vi volos, kaj tio estos farita por vi. 8 En tio mia Patro estas glorata, ke vi donas multe da frukto; kaj vi estos miaj disciploj. 9 Kiel la Patro min amis, tiel mi ankacx vin amis; restadu en mia amo. 10 Se vi observos miajn ordonojn, vi restados en mia amo tiel same, kiel mi observis la ordonojn de mia Patro kaj restadas en Lia amo. 11 Tion mi parolis al vi, por ke mia cxojo en vi restadu, kaj via cxojo estu plena. 12 Jen estas mia ordono: ke vi amu unu alian tiel same, kiel mi vin amis. 13 Neniu havas amon pli grandan ol tio, ke iu demetus sian vivon por siaj amikoj. 14 Vi estas miaj amikoj, se vi faras tion, kion mi al vi ordonas. 15 Mi jam ne nomas vin sklavoj, cxar la sklavo ne scias, kion lia sinjoro faras; sed mi nomis vin amikoj, cxar cxion, kion mi acxdis de mia Patro, mi sciigis al vi. 16 Vi ne elektis min, sed mi elektis vin, kaj starigis vin, por ke vi iru kaj donu frukton, kaj ke via frukto dactru; por ke la Patro donu al vi cxion ajn, kion vi petos de Li en mia nomo. 17 Tion mi ordonas al vi, por ke vi amu unu la alian. 18 Se la mondo malamas vin, vi scias, ke cxi malamis min pli frue, ol vin. 19 Se vi estus el la mondo, la mondo amus siajn proprajn; sed cxar vi ne estas el la mondo, kaj mi elektis vin for de la mondo, tial la mondo vin malamas. 20 Memoru la vorton, kiun mi diris al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro. Se ili min persekutis, vin ankacx ili persekutos; se ili observis mian vorton, ankacx vian ili observos. 21 Sed cxion cxi tion ili faros al vi pro mia nomo, cxar ili ne konas Tiun, kiu min sendis. 22 Se mi ne estus veninta kaj parolinta al ili, ili ne havus pekon; sed nun ili ne havas pretekston pro sia peko. 23 Tiu, kiu min malamas, malamas ankacx mian Patron. 24 Se mi ne estus farinta inter ili farojn, kiajn neniu alia faris, ili ne havus pekon; sed nun ili vidis kaj malamis min kaj ankacx mian Patron. 25 Sed tio okazas, por ke plenumicxu la vorto skribita en ilia lecxo: Ili malamis min senkacxze. 26 Sed kiam venos la Parakleto, kiun mi sendos de la Patro al vi, la Spirito de la vero, kiu devenas de la Patro, tiu pri mi atestos; 27 kaj vi ankacx atestas, cxar vi estis kun mi de la komenco.

Cxapitro 16

1 Tion mi parolis al vi, por ke vi ne falpucicxu. 2 Ili forpelos vin el la sinagaogoj; ecx venas la horo, kiam iu, kiu mortigos vin, opinios, ke li faras servon al Dio. 3 Kaj tion ili faros pro tio, ke ili ne konis la Patron, nek min. 4 Sed tion mi parolis al vi, por ke vi rememoru, kiam cxia tempo venos, ke mi cxin antacxdiris al vi. Sed en la komenco mi ne diris al vi tion, cxar mi estis kun vi. 5 Sed nun mi foriras al Tiu, kiu min sendis; kaj neniu el vi demandas min: Kien vi iras? 6 Sed cxar mi tiel parolis al vi, malcxojo plenigis vian koron. 7 Tamen mi diras al vi la veron: Estas bone por vi, ke mi foriros; cxar se mi ne foriros, la Parakleto ne venos al vi; sed se mi foriros, mi sendos lin al vi. 8 Kaj kiam li alvenos, li pruvos la mondon kulpa rilate pekon kaj justecon kaj juxxon: 9 rilate pekon, cxar ili ne kredas al mi; 10 rilate justecon, cxar mi foriras al la Patro, kaj vi jam ne rigardas min; 11 rilate juxxon, cxar la estro de cxi tiu mondo estas juxcita. 12 Mi havas ankoraux multon por diri al vi, sed vi ne povas cxin nun elporti. 13 Tamen kiam venos li, la Spirito de la vero, li gvidos vin en cxian veron; cxar li parolos ne de si mem; sed kion ajn li acxdos, tion li parolos; kaj li anoncos al vi venontajn aferojn. 14 Li gloros min, cxar li ricevos el miaj kaj anoncos al vi. 15 cxio ajn, kion la Patro havas, estas mia; tial mi diris, ke li ricevos el miaj kaj anoncos al vi. 16 Mallongan tempon, kaj vi jam ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos. 17 Iuj do el liaj disciploj diris al aliaj: Kio estas cxi tio, kion li diras

al ni: Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos; kaj: cxar mi foriras al la Patro? 18 Ili do diris: Kio estas cxi tio, kion li diras: Mallongan tempon? Ni ne komprenas lian diron. 19 Jesuo ekvidis, ke ili deziras demandi lin, kaj li diris al ili: cxu vi sercxas inter vi klarigon pri tio, kion mi diris: Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos? 20 Vere, vere, mi diras al vi, ke vi ploros kaj lamentos, sed la mondo cxojos; vi estos malcxojaj, sed via malcxojo faricxos cxojo. 21 Virino, kiam cxi akucxas, havas malcxojon, cxar cxia horo venis; sed kiam cxi naskis la infaneton, cxi jam ne memoras sian doloregon, pro cxojo, cxar homo naskicxis en la mondon. 22 Vi do ankacx havas nun malcxojon; sed mi revidos vin, kaj via koro cxojos, kaj neniŭ forprenos de vi vian cxojon. 23 Kaj en tiu tago vi demandos min pri nenio. Vere, vere, mi diras al vi, se vi petos ion de la Patro, Li donos cxin al vi en mia nomo. 24 cxis nun vi petis nenion en mia nomo; petu, kaj vi ricevos, por ke via cxojo estu plena.

25 cxi tion mi parolis al vi alegorie; sed venas la horo, kiam mi jam ne parolos al vi alegorie, sed anoncos al vi malkacxe pri la Patro. 26 En tiu tago vi petos en mia nomo; kaj mi ne diras, ke mi petos de la Patro pro vi; 27 cxar la Patro mem vin amas tial, ke vi min amis, kaj kredis, ke mi elvenis de Dio. 28 Mi elvenis de la Patro, kaj alvenis en la mondon; denove mi lasas la mondon, kaj iras al la Patro. 29 Liaj disciploj diris: Jen nun vi parolas malkacxe, kaj nenian alegorion diras. 30 Nun ni scias, ke vi cxion scias, kaj ne bezonas, ke iu demandu vin; pro tio ni kredas, ke vi elvenis de Dio. 31 Jesuo respondis al ili: cxu vi nun kredas? 32 Jen venas la horo, kaj ecx jam venis, kiam vi disicxos, cxiu al sia loko, kaj vi lasos min sola; kaj tamen mi ne estos sola, cxar la Patro estas kun mi. 33 Tion mi parolis al vi, por ke en mi vi havu pacon. En la mondo vi havos suferadon; sed kuracxu; mi venkis la mondon.

Cxapitro 17

1 Tion Jesuo parolis; kaj levinte la okulojn al la cxielo, li diris: Patro, la horo venis; gloru Vian Filon, por ke la Filo Vin gloru; 2 kiel Vi donis al li acxtoritaton super cxiu karno, por ke li donu eternan vivon al cxiu tiuj, kiujn Vi donis al li. 3 Kaj jen estas la eterna vivo, ke ili konu Vin, la sole veran Dion, kaj tiun, kiun Vi sendis, Jesuon Kriston. 4 Mi gloris Vin sur la tero, plenuminte la faron, kiun Vi donis al mi por fari. 5 Kaj nun, ho Patro, gloru min kun Vi, per la gloro, kiun mi havis kun Vi, antacx ol la mondo ekzistis. 6 Mi elmontris Vian nomon al la homoj, kiujn Vi donis al mi el la mondo; Viaj ili estis, kaj al mi Vi ilin donis; kaj ili konservis Vian vorton. 7 Nun ili scias, ke cxio ajn, kion Vi donis al mi, estas de Vi; 8 cxar mi donis al ili la vortojn, kiujn Vi donis al mi; kaj ili akceptis ilin, kaj scias vere, ke mi elvenis de Vi; kaj ili kredas, ke Vi min sendis. 9 Mi precxas por ili; mi precxas ne por la mondo, sed por tiuj, kiujn Vi donis al mi, cxar ili estas Viaj; 10 kaj cxio mia estas Via, kaj Via estas mia; kaj mi estas glorita per ili. 11 Mi jam ne estas en la mondo, kaj cxi tiuj estas en la mondo, kaj mi venas al Vi. Patro Sankta, gardu en Via nomo tiujn, kiujn Vi donis al mi, por ke ili estu unu tiel same, kiel ni. 12 Dum mi estis kun ili, mi konservis en Via nomo tiujn, kiujn Vi donis al mi; kaj mi gardis ilin, kaj neniŭ el ili pereis, krom la filo de perdicxo, por ke plenumicxu la Skribo. 13 Sed nun mi venas al Vi; kaj tion mi parolas en la mondo, por ke ili havu mian cxojon cxis pleneco en si mem. 14 Mi donis al ili

Vian vorton; kaj la mondo malamis ilin, cxar ili ne estas el la mondo, kiel mi ne estas el la mondo. 15 Mi petas, ne ke Vi forigu ilin el la mondo, sed ke Vi gardu ilin kontraŭ la malbono. 16 Ili ne estas el la mondo, kiel mi ne estas el la mondo. 17 Konsekru ilin en la vero; Via vorto estas vero. 18 Kiel Vi min sendis en la mondon, tiel ankacx mi ilin sendis en la mondon. 19 Kaj por ili mi konsekras min, por ke ili mem ankacx estu konsekritaj en la vero. 20 Kaj mi precxas ne nur por ili, sed ankacx por tiuj, kiuj kredos al mi pro ilia vorto; 21 por ke ili cxiuj estu unu; kiel Vi, Patro, estas en mi, kaj mi en Vi, tiel ili ankacx estu en ni; por ke la mondo kredu, ke Vi min sendis. 22 Kaj la gloron, kiun Vi donis al mi, mi donis al ili; por ke ili estu unu tiel same, kiel ni estas unu; 23 mi en ili, kaj Vi en mi, por ke ili perfekticxu en unu; por ke la mondo sciu, ke Vi min sendis, kaj ke Vi ilin amis, kiel Vi min amis. 24 Patro, pri tiuj, kiujn Vi donis al mi, mi volas, ke ili ankacx estu kun mi tie, kie mi estas; por ke ili vidu mian gloron, kiun Vi donis al mi; cxar Vi amis min antacx la fondo de la mondo. 25 Ho Patro justa, la mondo Vin ne konis, tamen mi Vin konis; kaj cxi tiuj scias, ke Vi min sendis; 26 kaj al ili Vian nomon mi konigis kaj ankoraŭ konigos, por ke la amo, per kiu Vi amis min, estu en ili, kaj mi en ili.

Cxapitro 18

1 Parolinte tiujn vortojn, Jesuo foriris kun siaj disciploj trans la torenton Kidron, kie estis cxardeno, en kiun li eniris kune kun siaj disciploj. 2 Kaj Judas, lia perfidanto, konis la lokon; cxar Jesuo ofte venis tien kun siaj disciploj. 3 Judas do, ricevinte la kohorton kaj oficistojn, senditajn de la cxefpastroj kaj Fariseoj, venis tien kun lanternoj kaj torcxoj kaj bataliloj. 4 Jesuo do, sciante cxion, kio venos al li, pacxis antacxen, kaj diris al ili: Kiun vi sercxas? 5 Ili respondis al li: Jesuon Nazaretan. Jesuo respondis: Mi estas tiu. Kaj Judas, lia perfidanto, staris kun ili. 6 Kiam do li diris al ili: Mi estas tiu, ili malantacxen ekpacxis kaj falis sur la teron. 7 Tiam denove li demandis ilin: Kiun vi sercxas? Ili diris: Jesuon Nazaretan. 8 Jesuo respondis: Mi cxus diris al vi, ke mi estas tiu; se do vi min sercxas, lasu cxi tiujn foriri; 9 por ke plenumicxu la vorto, kiun li diris: El tiuj, kiujn Vi donis al mi, mi perdis neniun. 10 Simon Petro do, havante glavon, eltiris cxin, kaj frapis sklavon de la cxefpastro kaj detranxis lian dekstran orelon. La nomo de la sklavoj estis Malcxo. 11 Jesuo do diris al Petro: Metu la glavon en cxian ingon; la kalikon, kiun la Patro donis al mi, cxu mi ne trinkos?

12 La kohorto kaj la milestro kaj la oficistoj de la Judoj kaptis do Jesuon kaj ligis lin, 13 kaj kondukis lin unue al Anas; cxar cxi tiu estis bopatro de Kajafas, kiu estis cxefpastro en tiu jaro. 14 Kajafas estis tiu, kiu donis konsilon al la Judoj, ke estos bone, ke unu homo mortu por la popolo.

15 Kaj Simon Petro sekvis Jesuon, kaj ankacx alia disciplo. cxi tiu disciplo estis konata de la cxefpastro, kaj eniris kun Jesuo en la korton de la cxefpastro; 16 sed Petro staris ekstere apud la pordo. Kaj la alia disciplo, kiu estis konata de la cxefpastro, eliris kaj parolis kun la pordistino, kaj enirigis Petron. 17 La sklavino pordistino diris al Petro: cxu vi ne estas ankacx el la disciploj de tiu homo? Li diris: Mi ne estas. 18 La sklavoj kaj la oficistoj, farinte karban fajron (cxar estis malvarme), staris kaj sin varmigis; Petro ankacx estis kun ili, starante kaj sin varmigante.

19 La cxefpastro demandis Jesuon pri liaj disciploj kaj pri lia instruado. 20 Jesuo respondis al li: Mi parolis malkacxe al la mondo; mi cxiam instruis en la sinagogoj kaj en la templo, kie cxiuj Judoj kunvenas; kaj sekrete mi nenion parolis. 21 Kial vi min demandas? demandu tiujn, kiuj acxdis, kion mi parolis al ili; ili ja scias, kion mi diris. 22 Kaj kiam li parolis tion, unu el la apude starantaj oficistoj per la manplato frapis Jesuon, dirante: cxu tiel vi respondas al la cxefpastro? 23 Respondis Jesuo al li: Se mi malbone parolis, atestu pri la malbono; sed se bone, kial vi min frapas? 24 Anas sendis lin ligitan al la cxefpastro Kajafas.

25 Simon Petro staris kaj sin varmigis. Oni do diris al li: cxu vi estas unu el liaj disciploj? Li neis, dirante: Mi ne estas. 26 Unu el la sklavoj de la cxefpastro, estante parenco de tiu, kies orelon Petro detranxis, diris: cxu mi ne vidis vin kun li en la cxardeno? 27 Petro do denove neis; kaj tuj la koko ekkriis.

28 Kaj oni kondukis Jesuon de Kajafas en la palacon; estis frumatene; kaj ili ne eniris en la palacon, por ke ili ne malpuricxu, sed povu manxi la Paskon. 29 Pilato do eliris al ili, kaj diris: Kian akuzon vi prezentas kontraŭ cxi tiu viro? 30 Ili respondis kaj diris al li: Se li ne estus malbonfaranto, ni ne transdonus lin al vi. 31 Pilato do diris al ili: Vi mem prenu lin, kaj juxtu lin lacx via lecxo. La Judoj diris al li: Ne estas permesate al ni mortigi homon; 32 por ke plenumicxu la vorto de Jesuo, kiun li parolis, montrante, per kia morto li mortos.

33 Pilato do reeniris en la palacon, kaj alvokis Jesuon, kaj diris al li: cxu vi estas la Recxo de la Judoj? 34 Jesuo respondis: cxu vi tion diras de vi mem, acx cxu aliaj diris cxin al vi pri mi? 35 Pilato respondis: cxu mi estas Judo? Via propra nacio kaj la cxefpastroj transdonis vin al mi; kion vi faris? 36 Jesuo respondis: Mia regno ne estas el cxi tiu mondo; se mia regno estus el cxi tiu mondo, miaj servantoj bataladus, por ke mi ne transdonicxu al la Judoj; sed nun mia regno ne estas el cxi tie. 37 Pilato demandis lin: cxu vi do estas recxo? Jesuo respondis: Vi diras, ke mi estas recxo. Por tio mi naskicxis kaj venis en la mondon, ke mi atestu pri la vero. cxiu, kiu estas el la vero, acxskultas mian vocxon. 38 Pilato diris al li: Kio estas la vero?

Kaj dirinte tion, li eliris denove al la Judoj, kaj diris al ili: Mi trovas en li nenian kulpon. 39 Sed estas cxe vi kutime, ke mi liberigu al vi unu dum la Pasko: cxu vi do volas, ke mi liberigu al vi la Recxon de la Judoj? 40 Kaj ili kriis denove, dirante: Ne cxi tiun, sed Barabason. Barabas estis rabisto.

Cxapitro 19

1 Tiam do Pilato prenis Jesuon kaj lin skurcxigis. 2 Kaj la soldatoj plektis kronon el dornoj kaj metis cxin sur lian kapon, kaj vestis lin per purpura mantelo; 3 kaj venis al li, kaj diris: Saluton, Recxo de la Judoj! kaj ili frapis lin per la manplatoj. 4 Pilato do denove eliris, kaj diris al ili: Jen mi elkondukas lin al vi, por ke vi sciuj, ke mi trovas en li nenian kulpon. 5 Jesuo do eliris, portante la dornan kronon kaj la purpuran mantelon. Pilato diris al ili: Jen la homo! 6 Kiam do

la cxefpastroj kaj oficistoj lin vidis, ili kriis: Krucumu, krucumu lin. Pilato diris al ili: Mem prenu lin kaj krucumu lin, cxar mi trovas en li nenian kulpon. 7 La Judoj respondis al li: Ni havas lecxon, kaj laxe tiu lecxo li devas morti tial, ke li pretendis esti Filo de Dio. 8 Kiam do Pilato acxdis tiun diron, li des pli timis; 9 kaj reenirinte en la palacon, li diris al Jesuo: De kie vi estas? Sed Jesuo nenion respondis. 10 Tiam diris Pilato al li: cxu vi ne parolas al mi? cxu vi ne scias, ke mi havas povon krucumi vin, kaj povon liberigi vin? 11 Jesuo respondis: Vi havus nenian povon kontraxe mi, se cxi ne estus donita al vi de supre; tial tiu, kiu transdonis min al vi, havas la pli grandan pekon. 12 cxe tio Pilato penis liberigi lin; sed la Judoj kriis, dirante: Se vi liberigos tiun, vi ne estas amiko de Cezaro; cxiu, kiu pretendas esti rexo, parolas kontraxe Cezaro. 13 Kiam do Pilato acxdis tiun vorton, li elkondukis Jesuon, kaj sidicxis sur tribunala sece en loko nomata La Pavimo, sed en la Hebrea lingvo Gabata. 14 Estis la Preparado de la Pasko, cxirkaxe la sesa horo. Kaj li diris al la Judoj: Jen via REXO! 15 Ili kriegis: Forigu, forigu, krucumu lin. Pilato diris al ili: cxu mi krucumu vian REXON? La cxefpastroj respondis: Ni ne havas rexon krom Cezaro. 16 Tiam do li transdonis lin al ili, por esti krucumita.

17 Kaj ili prenis Jesuon; kaj li eliris, portante sian krucon, al la loko nomata Loko de Kranio, kiu estas en la Hebrea lingvo Golgota; 18 tie ili krucumis lin, kaj kun li du aliajn, cxiuflanke po unu, kaj Jesuon meze. 19 Kaj Pilato ankaxe skribis titolon, kaj surmetis cxin sur la krucon. Kaj estis skribite: JESUO NAZARETA, LA REXO DE LA JUDOJ.

20 Tiun titolon multaj el la Judoj legis; cxar la loko, kie Jesuo estis krucumita, estis proksime de la urbo; kaj cxi estis skribita Hebre kaj Latine kaj Greke. 21 Tiam la cxefpastroj de la Judoj diris al Pilato: Ne skribu: La REXO de la Judoj; sed, ke li diris: Mi estas REXO de la Judoj. 22 Respondis Pilato: Kion mi skribis, tion mi skribis.

23 Kaj la soldatoj, kiam ili krucumis Jesuon, prenis liajn vestojn, kaj dividis ilin en kvar partojn, po unu parto por cxiu soldato; kaj la tunikon; sed la tuniko estis senkudra, desupre teksita tra la tuto. 24 Ili do diris unu al alia: Ni ne disxiru cxin, sed lotu pri cxi, kies cxi estos; por ke plenumicxu la Skribo, kiu diras:

Ili dividis miajn vestojn inter si,
Pri mia tuniko ili lotis.

Tion la soldatoj faris. 25 Sed apud la kruco de Jesuo staris lia patrino, kaj la fratino de lia patrino, Maria, la edzino de Klopas, kaj Maria Magdalena. 26 Jesuo, rigardante sian patrinon, kaj la apudstarantan disxiplon, kiun li amis, diris al sia patrino: Virino, jen via filo! 27 Tiam li diris al la disxiplo: Jen via patrino! Kaj de post tiu horo la disxiplo akceptis cxin en sian domon.

28 Jesuo, sciante, ke cxio jam finicxis, por ke plenumicxu la Skribo, diris: Mi soifas. 29 Kucxis tie vazo plena de vinagro; oni do metis spongon, plenigitan per la vinagro, sur hisopon, kaj levis cxin al lia buco. 30 Kiam do Jesuo ricevis la vinagron, li diris: Estas finite; kaj, klininte sian kapon, li ellasis for la spiriton.

31 La Judoj, cxar estis la Preparado, por ke la korpoj ne restadu sur la krucoj dum la sabato (cxar la tago de tiu sabato estis granda tago), petis Pilaton, ke oni rompu iliajn krurojn, kaj forportu

ilin. 32 Tiam la soldatoj venis, kaj rompis la krurojn de la unua kaj de la alia krucumita kun li; 33 sed kiam ili venis al Jesuo, kaj vidis, ke li jam mortis, ili ne rompis liajn krurojn; 34 tamen unu el la soldatoj per lanco pikis lian flankon, kaj tuj elvenis sango kaj akvo. 35 Kaj la vidinto atestis, kaj vera estas lia atesto; kaj li scias, ke li diras la veron, ke vi ankacx kredu. 36 cxar tio okazis, por ke plenumicxu la Skribo: Osto en li ne estos rompita. 37 Kaj ankoraŭ alia Skribo diras: Ili rigardos tiun, kiun ili trapikis.

38 Post tio, Jozef el Arimateo, kiu estis disciplo de Jesuo, sed sekrete pro timo antaŭ la Judoj, petis Pilaton, ke li povu forpreni la korpon de Jesuo; kaj Pilato permesis. Li do venis kaj forprenis lian korpon. 39 Venis ankoraŭ Nikodemo (tiu, kiu unue venis al Jesuo nokte), portanta miksaxon de mirho kaj aloo, cxirkacx cent funtoj. 40 Ili do prenis la korpon de Jesuo, kaj cxirkacxvindis cxin per tolacxo kaj aromacxo, lacx la kutimo de la Judoj por entombigo. 41 Kaj estis cxardeno en la loko, kie li estis krucumita, kaj en la cxardeno nova tombo, en kiu ankoraŭ neniu estis metita. 42 Tien do, pro la Preparado de la Judoj (cxar la tombo estis proksima) ili enmetis Jesuon.

Cxapitro 20

1 La unuan tagon de la semajno Maria Magdalena venis frue, dum estis ankoraŭ mallume, al la tombo, kaj vidis la cxtonon prenita for de la tombo. 2 cxi do kuris kaj venis al Simon Petro kaj al tiu alia disciplo, kiun Jesuo amis, kaj cxi diris al ili: Oni forprenis el la tombo la Sinjoron, kaj ni ne scias, kien oni lin metis. 3 Eliris do Petro kaj la alia disciplo, kaj iris al la tombo. 4 Kaj ambaŭ ekkuris kune; kaj la alia disciplo kuris antaŭen pli rapide ol Petro, kaj unua alvenis al la tombo; 5 kaj klinicxinte, li enrigardis, kaj vidis la tolacxojn kucxantajn; tamen li ne eniris. 6 Kaj poste venis Simon Petro, sekvante lin, kaj eniris en la tombon; kaj li vidis la tolacxojn kucxantajn, 7 kaj la vicxtukon, kiu estis sur lia kapo, ne kucxantan kun la tolacxo, sed kunvolvitan en aparta loko. 8 Tiam eniris do la alia disciplo, kiu unua alvenis al la tombo, kaj li vidis kaj kredis. 9 cxar ili ankoraŭ ne komprenis la Skribon, ke li devas relevicxi el la mortintoj. 10 Kaj la disciploj iris returne hejmen.

11 Sed Maria staris ekstere apud la tombo, plorante; kaj dum cxi ploris, cxi klinicxis, kaj enrigardis en la tombon; 12 kaj cxi vidis du ancxelojn en blankaj vestoj, sidantajn, unu cxe la kaploko kaj unu cxe la piedloko, kie la korpo de Jesuo antaŭe kucxis. 13 Kaj ili diris al cxi: Virino, kial vi ploras? cxi respondis: cxar oni forprenis mian Sinjoron, kaj mi ne scias, kien oni lin metis. 14 Dirinte tion, cxi sin turnis malantaŭen, kaj vidis Jesuon staranta, kaj ne sciis, ke cxi estas Jesuo. 15 Jesuo diris al cxi: Virino, kial vi ploras? kiun vi sercxas? cxi, supozante, ke li estas la cxardenisto, diris al li: Sinjoro, se vi forportis lin, sciigu min, kien vi metis lin, kaj mi lin forprenos. 16 Jesuo diris al cxi: Maria. cxi sin turnis, kaj diris al li Hebrelingve: Raboni; tio estas Majstro. 17 Jesuo diris al cxi: Ne tucxu min; cxar mi ankoraŭ ne supreniris al la Patro; sed iru al miaj fratoj, kaj diru al ili: Mi supreniras al mia Patro kaj via Patro, kaj al mia Dio kaj via Dio. 18 Maria Magdalena venis al la disciploj, sciigante: Mi vidis la Sinjoron; kaj ke li tion diris al cxi.

19 Kiam do estis vespero en tiu sama tago, la unua de la semajno, kaj kiam estis fermitaj la pordoj, kie la disciploj estis, pro timo antaŭ la Judoj, Jesuo venis kaj staris meze de ili, kaj

diris al ili: Paco al vi. 20 Kaj dirinte tion, li montris al ili siajn manojn kaj sian flankon. La disĉiploj do cxojis, vidante la Sinjoron. 21 Jesuo denove diris al ili: Paco al vi; kiel la Patro sendis min, tiel ankacx mi vin sendas. 22 Kaj dirinte tion, li elspiris sur ilin, kaj diris: Ricevu la Sanktan Spiriton: 23 kies pekojn vi pardonos, al tiuj ili estas pardonitaj; kies vi retenos, ili estas retenitaj.

24 Sed Tomaso, unu el la dek du, nomata Didimo, ne cxeestis kun ili, kiam Jesuo venis. 25 La aliaj disĉiploj do diris al li: Ni vidis la Sinjoron. Sed li diris al ili: Se mi ne vidos en liaj manoj la truon de la najloj, kaj se mi ne metos mian fingron en la lokon de la najloj, kaj ne metos mian manon en lian flankon, mi tute ne kredos.

26 Kaj post ok tagoj la disĉiploj denove estis interne, kaj Tomaso kun ili. Kaj Jesuo venis, kiam la pordoj estis fermitaj, kaj staris en la mezo, kaj diris: Paco al vi. 27 Tiam li diris al Tomaso: Etendu cxi tien vian fingron kaj vidu miajn manojn; kaj etendu vian manon kaj enmetu cxin en mian flankon; kaj ne estu nekredema, sed estu kredanta. 28 Tomaso respondis al li kaj diris: Mia Sinjoro kaj mia Dio. 29 Jesuo diris al li: cxar vi vidis min, vi kredas; felicxaj estas tiuj, kiuj ne vidis, kaj tamen kredas.

30 Jesuo faris antacx la disĉiploj multajn aliajn signojn, kiuj ne estas skribitaj en cxi tiu libro; 31 sed cxi tiuj estas skribitaj, por ke vi kredu, ke Jesuo estas la Kristo, la Filo de Dio, kaj ke kredante, vi havu vivon en lia nomo.

Cxapitro 21

1 Post tio Jesuo denove sin montris al la disĉiploj apud la maro de Tiberias; kaj li montris sin jene. 2 Estis kune Simon Petro, kaj Tomaso, nomata Didimo, kaj Natanael el Kana Galilea, kaj la filoj de Zebedeo, kaj aliaj du el liaj disĉiploj. 3 Simon Petro diris al ili: Mi iras, por ficxkapti. Ili diris al li: Ni ankacx iras kun vi. Ili do eliris, kaj iris sur la cxipon; kaj tiun nokton ili nenion kaptis. 4 Sed cxe la tagicxo Jesuo staris sur la marbordo; tamen la disĉiploj ne sciis, ke cxi estas Jesuo. 5 Tiam Jesuo diris al ili: Infanoj, cxu vi havas ian mancxacxon? Ili respondis al li: Ne. 6 Kaj li diris al ili: cxetu la reton cxe la dekstra flanko de la cxipo, kaj vi trovos. Ili do cxin elcxeis; kaj pro la multeco de la ficxoj ili ne plu povis cxin treni. 7 Tiu disĉiplo, kiun Jesuo amis, diris al Petro: cxi estas la Sinjoro. Kiam do Simon Petro acxdis, ke cxi estas la Sinjoro, li alzonis al si sian kitelon (cxar li estis nuda) kaj cxeis sin en la maron. 8 Sed la aliaj disĉiploj venis en la cxipeto (cxar ili estis ne malproksime de la tero, sed nur cxirkacx ducent ulnoj), trenante la reton plenan de ficxoj. 9 Kaj kiam ili eliris sur la teron, ili vidis fajron karban arancxitan tie, kaj ficxon kucxantan sur cxi, kaj panon. 10 Jesuo diris al ili: Alportu el la ficxoj, kiujn vi cxus kaptis. 11 Simon Petro iris sur la cxipon, kaj tiris la reton al la tero, plenan de grandaj ficxoj, cent kvindek tri; kaj kvankam estis tiel multaj, tamen la reto ne disxiricxis. 12 Jesuo diris al ili: Venu, matenmancxu. Kaj neni el la disĉiploj kuracxis lin demandi: Kiu vi estas? sciante, ke cxi estas la Sinjoro. 13 Jesuo venis kaj prenis la panon kaj donis al li, kaj tiel same la ficxon. 14 Tiu estas jam la tria fojo, kiam aperis Jesuo al siaj disĉiploj, post sia relevicxo el la mortintoj.

15 Post la matenmancxo Jesuo diris al Simon Petro: Simon, filo de Jona, cxu vi amas min pli, ol tiuj? Li diris al li: Jes, Sinjoro; vi scias, ke mi vin amas. Li diris al li: Pacxtu miajn cxafidojn.

16 Li diris al li ancoracx la duan fojon: Simon, filo de Jona, cxu vi min amas? Li diris al li: Jes, Sinjoro; vi scias, ke mi vin amas. Li diris al li: Zorgu pri miaj cxafoj. 17 Li diris al li la trian fojon: Simon, filo de Jona, cxu vi min amas? Petro cxagrenicxis, ke li diris al li la trian fojon: cxu vi min amas? kaj respondis al li: Sinjoro, vi scias cxion; vi scias, ke mi vin amas. Jesuo diris al li: Pacxtu miajn cxafojn. 18 Vere, vere, mi diras al vi: Kiam vi estis juna, vi zonis vin, kaj iris, kien vi volis; sed kiam vi maljunicxos, vi etendos viajn manojn, kaj alia vin zonos, kaj portos vin, kien vi ne volos. 19 Tion li diris, montrante per aludo, per kia morto li gloros Dion. Kaj dirinte tion, li diris al li: Sekvu min. 20 Petro, sin turninte, vidis malantacxe la disciption, kiun Jesuo amis (kiu ankacx klinis sin al lia brusto dum la vespermancxo, kun la diro: Sinjoro, kiu estas la perfidanta vin?). 21 Petro do, vidinte lin, diris al Jesuo: Sinjoro, kaj kion pri cxi tiu? 22 Jesuo diris al li: Se mi volas, ke li restu, cxis mi venos, kio estas al vi? vi sekvu min. 23 Tial inter la fratoj disiris la famo, ke tiu disciplo ne mortos; tamen Jesuo ne diris al li, ke li ne mortos, sed: Se mi volas, ke li restu, cxis mi venos, kio estas al vi?

24 Tiu estas la disciplo, kiu atestas pri tio kaj skribis tion: kaj ni scias, ke lia atesto estas vera.

25 Estas ankacx multaj aliaj faroj, kiujn Jesuo faris; kaj mi supozas, ke se cxiu el ili estus skribita detale, la tuta mondo ne havus lokon por la skribotaj libroj.

LA AGOJ DE LA APOSTOLOJ

Cxapitro 1

1 La unuan historion mi faris, ho Teofilo, pri cxio, kion Jesuo komencis fari kaj instrui, 2 cxis la tago, kiam li estis akceptita supren, doninte ordonon per la Sankta Spirito al la apostoloj, kiujn li elektis; 3 al kiuj ankacx post sia suferado li montris sin vivanta per multaj pruvoj, dum kvardek tagoj aperante al ili kaj parolante pri la aferoj de la regno de Dio; 4 kaj kunestante, li admonis ilin ne foriri el Jerusaleml, sed atendi tiun promeson de la Patro, pri kiu (li diris) vi acxdis de mi; 5 cxar kiel Johano baptis per akvo, vi baptixos per la Sankta Spirito post ne multe da tagoj.

6 Ili do, kunveninte, demandis lin, dirante: Sinjoro, cxu en cxi tiu tempo vi restarigas la regadon al Izrael? 7 Kaj li diris al ili: Ne apartenas al vi scii tempojn acx epokojn, kiujn la Patro rezervis en Sia acxtoritato. 8 Sed vi ricevos povon, kiam la Sankta Spirito venos sur vin; kaj vi estos miaj atestantoj en Jerusaleml kaj en la tuta Judujo kaj Samario kaj cxis la plej malproksima parto de la tero. 9 Kaj tion dirinte, li suprenlevicxis, ancoracx dum ili rigardis, kaj nubo ricevis lin for de iliaj okuloj. 10 Kaj dum ili fikse rigardis al la cxielo, kiam li foriris, jen staris apud ili du viroj blanke vestitaj; 11 kiuj ankacx diris: Viroj Galileanoj, kial vi staras rigardantaj al la cxielo? cxi tiu Jesuo, kiu estas prenita supren for de vi en la cxielon, tiel same revenos, kiel vi vidis lin iranta en la cxielon.

12 Tiam ili iris returne al Jerusaleml de la monteto nomata Olivarba, kiu estas proksime de Jerusaleml, en la distanco de sabata vojacxo. 13 Kaj kiam ili envenis, ili supreniris en la supran cxambron, kie locxis Petro kaj Johano kaj Jakobo kaj Andreo, Filipo kaj Tomaso, Bartolomeo kaj Mateo, Jakobo, filo de Alfeo, kaj Simon, la Fervorulo, kaj Judas, filo de Jakobo. 14 cxiuj cxi tiuj unuanime persistis en precxado kaj petado, kun la virinoj, kaj Maria, la patrino de Jesuo, kaj kun liaj fratoj.

15 Kaj en tiuj tagoj Petro, staricxinte meze de la fratoj, diris (kaj multego da personoj estis kune, cxirkacx cent dudek): 16 Fratoj, estis necese, ke plenumicxu tiu Skribo, kiun la Sankta Spirito antacxparolis per la bucxo de David pri Judas, kiu faricxis gvidanto al tiuj, kiuj kaptis Jesuon. 17 cxar li estis kalkulita inter ni kaj ricevis sian parton en cxi tiu servado. 18 (Tiu ja akiris kampon per la rekompenco de sia maljusteco, kaj falinte kapantacxe, li diskrevis meze, kaj cxiuj liaj internacxo elcxuticxis. 19 Kaj tio faricxis sciata al cxiuj locxantoj en Jerusaleml, tiel ke en ilia dialekto tiu kampo estas nomita Akeldama, tio estas, Kampo de Sango.) 20 cxar estas skribite en la Psalmaro:

Lia locxejo dezerticxu,
Kaj en cxi ne ekzistu locxanto;

kaj:

Lian oficon ricevu alia.

21 El tiuj viroj do, kiuj nin akompanis dum la tuta tempo, en kiu la Sinjoro Jesuo eniris kaj eliris inter ni, 22 komancante de la bapto de Johano cxis la tago, kiam li estis akceptita supren for de ni, unu devas esti atestanto kun ni pri lia relevicxo. 23 Kaj ili starigis du: Jozefon, nomatan Barsabas, kies alnomo estis Justo, kaj Mattiason. 24 Kaj precxante, ili diris: Vi, ho Sinjoro, kiu konas la korojn de cxiuj, elmontru, kiun el cxi tiuj du Vi elektis, 25 por ricevi la parton en cxi tiu servado kaj apostoleco, de kiu Judas forfalis, por iri al sia propra loko. 26 Kaj ili lotis pri tio, kaj la loto falis por Mattias; kaj li estis alkalkulita al la dek unu apostoloj.

Cxapitro 2

1 Kaj kiam venis la Pentekosta tago, ili cxiuj estis unuanime en unu loko. 2 Kaj subite venis el la cxielo sono kvazacx blovego de forta vento, kaj cxi plenigis la tutan domon, kie ili sidis. 3 Kaj al ili aperis disirantaj langoj kvazacx el fajro, kaj sidicxis sur cxiun el ili. 4 Kaj cxiuj plenicxis de la Sankta Spirito, kaj komencis paroli aliajn lingvojn, kiel la Spirito donis al ili parolpovon.

5 Kaj en Jerusalem tiam loxis piaj Judoj el cxiu nacio sub la cxielo. 6 Kaj kiam acxdicxis tiu sono, la homamaso kunvenis kaj miregis, cxar cxiu aparte acxdis ilin paroli per lia propra dialekto. 7 Kaj cxiuj konfuzicxis kaj miris, dirante unu al alia: Rigardu! cxu ne estas Galileanoj cxiuj tiuj parolantoj? 8 Kiel do ni acxdas cxiu en sia dialekto, en kiu ni naskicxis? 9 Partoj kaj Medoj kaj Elamanoj, kaj loxantoj en Mezopotamio, Judujo, Kapadokio, Ponto kaj Azio, 10 Frigio kaj Pamfilio, Egiptujo kaj la partoj de Libio apud Kireno, kaj pasloxxantaj Romanoj, Judoj kaj prozelitoj, 11 Kretanoj kaj Araboj--ni acxdas ilin paroli en niaj lingvoj la mirindacxojn de Dio. 12 Kaj cxiuj konfuzicxis kaj embarasicxis, dirante unu al alia: Kion cxi tio signifas? 13 Sed aliaj moke diris: Ili estas plenaj de mosto.

14 Sed Petro, staricxinte kun la dek unu, levis sian vocxon kaj parolis al ili, dirante: Ho Judoj kaj cxiuj loxantoj en Jerusalem, cxi tio estu al vi sciata, kaj acxskultu miajn vortojn. 15 cxar cxi tiuj ne estas ebiaj, kiel vi supozas, cxar estas la tria horo de la tago; 16 sed jen tio, kio estis dirita per la profeto Joel:

17Kaj en la lasta tempo, diras Dio,
Mi elvercxos Mian spiriton sur cxiun karnon;
Kaj viaj filoj kaj viaj filinoj profetos,
Kaj viaj junuloj havos viziojn,
Kaj viaj maljunuloj havos soncxojn;
18Kaj ecx sur Miajn sklavojn kaj Miajn sklavinojn en tiu tempo
Mi elvercxos Mian spiriton,
Kaj ili profetos.
19Kaj Mi donos miraklojn en la cxielo supre,
Kaj signojn sur la tero malsupre:
Sangon, fajron, kaj vaporon de fumo;
20La suno faricxos malluma,
Kaj la luno faricxos sanga,

Antacx ol venos la granda kaj majesta tago de la Eternulo;
21Kaj cxiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, savixos.

22 Izraelidoj, acxskultu la jenajn vortojn: Jesuon, la Nazaretanon, viron de Dio, elmontritan al vi per potencacxo kaj mirakloj kaj signoj, kiujn Dio faris per li meze de vi, kiel vi mem scias, 23 lin, lacx la difinita intenco kaj antacxscio de Dio transdonitan, vi per la manoj de senlecxuloj krucumis kaj mortigis; 24 lin Dio levis, malliginte la suferojn de morto, cxar estis neeble, ke li estu tenata de cxi. 25 cxar David diris pri li:

cxiam mi vidis la Eternulon antacx mi,
cxar Li estas cxe mia dekstra mano, por ke mi ne falu;
26Tial cxojis mia koro, ravixis mia lango,
Ecx mia karno ripozas en espero;
27cxar Vi ne lasos mian animon al cxeol,
Vi ne permesos, ke Via sanktulo forputru.
28Vi konigis al mi la vojojn de la vivo,
Vi plenigos min per cxojo antacx Vi.

29 Fratoj, mi povas libere paroli al vi pri la patriarko David, ke li mortis kaj estis enterigita, kaj lia tombo estas cxe ni cxis la nuna tago. 30 Estante do profeto, kaj sciante, ke Dio cxuris al li per cxuro, sidigi sur lia trono iun el la frukto de liaj lumboj, 31 li, antacxvidante, parolis pri la relevo de la Kristo, ke li ne estos lasita al cxeol, kaj lia karno ne forputros. 32 cxi tiun Jesuon relevis Dio, pri kio ni cxiuj estas atestantoj. 33 Levite do cxis dekstre de Dio, kaj ricevinte de la Patro la promeson de la Sankta Spirito, li elvercxis tion, kion ni vidas kaj acxdas. 34 cxar David ne supreniris en la cxielojn; sed li mem diris:

La Eternulo diris al mia Sinjoro; Sidu dekstre de Mi,
35cxis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj.

36 Kun certeco do sciu la tuta domo de Izrael, ke tiun Jesuon, kiun vi krucumis, Dio faris Sinjoro kaj Kristo.

37 Kaj acxdinte tion, ili estis pikitaj en la koro, kaj diris al Petro kaj la aliaj apostoloj: Kion ni faru, fratoj? 38 Kaj Petro diris al ili: Ekpentu, kaj bapticxu cxiu el vi en la nomo de Jesuo Kristo por forigo de pekoj, kaj vi ricevos la donacon de la Sankta Spirito. 39 cxar la promeso estas por vi kaj por viaj infanoj, kaj por cxiuj cxis malproksime, kiujn alvokos la Eternulo, nia Dio. 40 Kaj per multaj aliaj paroloj li atestis kaj alvokis ilin, dirante: Savu vin el cxi tiu perversa generacio. 41 Tiuj do, kiuj akceptis lian parolon, bapticxis, kaj en tiu tago aldonicxis cxirkacx tri mil animoj. 42 Kaj ili persistis en la instruo de la apostoloj kaj en la kunuleco, en la dispecigo de pano kaj en precxo.

43 Kaj cxiu animo havis timon, kaj multaj mirakloj kaj signoj faricxis per la apostoloj. 44 Kaj cxiuj kredantoj estis kune, kaj havis cxion komuna; 45 kaj ili vendis siajn havaĵojn kaj posedacxojn, kaj dividis ilin al cxiuj lacx cxies aparta bezono. 46 Kaj cxiutage, vizitadante unuanime la templon, kaj dispecigante panon dome, ili prenis sian nutraxon kun cxojo kaj unueco de koro, 47 lacxdante Dion kaj havante favoron cxe la tuta popolo. Kaj la Sinjoro

aldonis cxiutage al la eklezio la savatojn.

Cxapitro 3

1 Kaj Petro kaj Johano estis suprenirantaj en la templon je la horo de precxado, la nacxa. 2 Kaj unu viro, lama de la patrina ventro, estis portata; oni lin metis cxiutage apud tiu pordego de la templo, kiu estas nomata La Bela, por ke li petu pri almozoj la enirantojn en la templon; 3 tiu, vidante Petron kaj Johanon enirontajn en la templon, petis almozon. 4 Kaj Petro, fikse rigardante lin, kun Johano, diris: Rigardu nin. 5 Kaj li atentis ilin, atendente ricevi ion de ili. 6 Kaj Petro diris: Nek arcxentacxon nek oracxon mi havas, sed kion mi havas, tion mi donas al vi. En la nomo de Jesuo Kristo, la Nazaretano, piediru. 7 Kaj li prenis lin per la dekstra mano kaj lin levis; kaj tuj liaj plandoj kaj liaj maleolostoj forticxis. 8 Kaj li suprensalte staricxis, kaj piediris; kaj li eniris kun ili en la templon, piedirante kaj saltante, kaj lacxdante Dion. 9 Kaj la tuta popolo vidis lin piedirantan kaj lacxdantan Dion; 10 kaj ili rekonis lin, ke li estas tiu, kiu sidis por almozo apud la Bela Pordego de la templo, kaj ili plenicxis de mirego kaj konfuzicxo pri tio, kio okazis al li.

11 Kaj dum li tenis Petron kaj Johanon, la tuta popolo kunkuris al ili en la portiko nomata Salomona, miregante. 12 Kaj Petro, vidante tion, respondis al la popolo: Izraelidoj, kial vi miras pri cxi tio? kaj kial vi fikse rigardas nin, kvazacx per propra potenco acx pieco ni igis lin piediri? 13 La Dio de Abraham kaj de Isaak kaj de Jakob, la Dio de niaj patroj, gloris Sian Servanton Jesuo, kiun vi transdonis, kaj malkonfesis antacx la vizacxo de Pilato, kiam cxi tiu decidis liberigi lin. 14 Sed vi malkonfesis la Sanktulon kaj Justulon, kaj petis, ke mortiginto estu donita al vi, 15 kaj mortigis la Estron de la vivo, kiun Dio relevis el la mortintoj, pri kio ni estas atestantoj. 16 Kaj lia nomo, per fido en lia nomo, fortigis cxi tiun, kiun vi vidas kaj konas; kaj la fido, kiu estas per li, donis al li cxi tiun plensanecon antacx vi cxiuj. 17 Kaj nun, fratoj, mi scias, ke vi agis de nescio, kiel ankacx viaj regantoj. 18 Sed tiel Dio plenumis tion, kion Li antacxanoncis per la bucxo de cxiuj profetoj, ke Lia Kristo suferos. 19 Pentu do, kaj konverticxu, por ke viaj pekoj estu forvicxitaj, por ke venu tempoj de refrecxigxo de la vizacxo de la Eternulo, 20 kaj por ke Li sendu la por vi difinitan Kriston, Jesuon, 21 kiun la cxielo devas ricevi cxis la tempoj de restarigo de cxio, pri kiuj parolis Dio per la bucxo de Siaj sanktaj profetoj jam de antikva tempo. 22 cxar Moseo diris: Profeton el viaj fratoj, similan al mi, starigos por vi la Eternulo, via Dio; lin acxskultu pri cxio ajn, kion li al vi parolos. 23 Kaj cxiu animo, kiu ne acxskultos tiun profeton, ekstermicxos el la popolo. 24 Kaj cxiuj profetoj de post Samuel kaj liaj posteuloj, kiuj parolis, antacxanoncis ankacx tiujn tagojn. 25 Vi estas la filoj de la profetoj, kaj de la interligo, kiun Dio faris kun viaj patroj, dirante al Abraham: Kaj benicxos per via idaro cxiuj gentoj de la tero. 26 Al vi unue Dio, relevinte Sian Servanton, sendis lin, por vin beni, deturnante cxiun el vi for de liaj pekoj.

Cxapitro 4

1 Kaj dum li parolis al la popolo, venis sur ilin la cxefpastroj, la kapitano de la templo, kaj la Sadukeoj, 2 cxagrenate, ke ili instruas la popolon kaj proklamas per Jesuo la relevicxon el la mortintoj. 3 Kaj ili metis sur ilin la manojn, kaj metis ilin en gardejon cxis la sekvanta tago; cxar estis jam vespero. 4 Tamen multaj el tiuj, kiuj acxdis la vorton, kredis; kaj la nombro de la viroj

estis proksimume kvin mil.

5 Kaj en la sekvanta tago kunvenis en Jerusalemo la regantoj kaj pliaxuloj kaj skribistoj 6 kaj Anas, la cxefpastro, kaj Kajafas kaj Johano kaj Aleksandro, kaj cxiuj, kiuj estis de la cxefpastra parencaro. 7 Kaj stariginte ilin en la mezo, tiuj demandis: Per kia potenco acx per kia nomo vi faris tion? 8 Tiam Petro, plenigite de la Sankta Spirito, diris al ili: Regantoj de la popolo kaj pliaxuloj, 9 se ni hodiax estas eldemandataj pri la bonfaro al la senfortulo, per kio li resanixis, 10 estu sciate al vi cxiuj kaj al la tuta popolo Izraela, ke en la nomo de Jesuo Kristo, la Nazaretano, kiun vi krucumis, kiun Dio levis el la mortintoj, cxi tiu staras sana antacx vi. 11 Tiu estas la cxtono, kiun vi konstruantoj malcxatis, kaj kiu farixis cxtono bazangula. 12 Kaj en neniuj aliaj estas savo; cxar ne estas sub la cxielo alia nomo, donita inter homoj, per kiu ne devas esti savitaj.

13 Sed kiam ili rimarkis la kuracxon de Petro kaj Johano, kaj komprenis, ke ili estas malkleruloj kaj nesciuloj, ili miris, kaj rekonis ilin, ke ili estis kun Jesuo. 14 Kaj vidante la resanigiton starantan apud tiuj, ili ne havis, kion kontrakxdiri. 15 Sed ordoninte ilin foriri el la sindrio, ili interkonsilixis, 16 dirante: Kion ni devas fari al cxi tiuj homoj? cxar estas videble por cxiuj loxantoj en Jerusalemo, ke rimarkinda signo farixis per ili, kaj nei cxin ni ne povas. 17 Sed por ke cxi ne plu disvastixu inter la popolo, ni minacu ilin, ke ili de nun ne parolu al iu ajn en cxi tiu nomo. 18 Kaj ili vokis ilin, kaj ordonis al ili tute ne paroli nek instrui en la nomo de Jesuo. 19 Sed Petro kaj Johano responde diris al ili: cxu estas juste antacx Dio acxskulti vin prefere ol Dion, vi juxtu; 20 cxar ni ne povas ne paroli pri tio, kion ni vidis kaj acxdis. 21 Kaj ili, denove minacinte, liberigis ilin, trovinte nenion, pro kio ili povus ilin puni, pro la popolo; cxar cxiuj gloris Dion pro la faritacxo. 22 cxar estis pli ol kvardekjara la viro, sur kiu farixis cxi tiu signo resaniga.

23 Kaj liberigite, ili venis al siaj kunuloj kaj rakontis cxion, kion la cxefpastroj kaj pliaxuloj diris al ili. 24 Kaj acxdinte, ili levis la vocxon al Dio unuanime, kaj diris: Ho Plejpotenculo, kiu faris la cxielon kaj la teron kaj la maron, kaj cxion, kio estas en ili, 25 kaj kiu per la Sankta Spirito, per la buxo de nia patro David, Via servanto, diris:

Kiel tumultas popoloj,
Kaj gentoj pripensas vanacxon?
26 Levixis la rexo de la tero,
Kaj la regantoj kolektixis kune,
Kontracx la Eternulo kaj kontracx Lia Sanktoleito;

27 cxar vere en cxi tiu urbo kolektixis kontracx Via sankta Servanto Jesuo, kiun Vi sanktoleis, kune Herodo kaj Pontio Pilato kun la gentoj kaj la popoloj de Izrael, 28 por fari cxion, kion Via mano kaj Via intenco antacxdifinis. 29 Kaj nun, ho Eternulo, rigardu iliajn minacojn; kaj donu al Viaj sklavo paroli Vian vorton kun plena kuracxo, 30 dum Vi etendos Vian manon por sanigado, kaj signoj kaj mirakloj farixos per la nomo de Via sankta Servanto Jesuo. 31 Kaj post ilia prexado skuicxis la loko, en kiu ili kolektixis; kaj ili cxiuj plenixis de la Sankta Spirito, kaj parolis kuracxe la vorton de Dio.

32 Kaj la anaro de la kredantoj estis unukora kaj unuanima, kaj neniuj diris, ke io el lia havacxo

estas propra al li; sed cxe ili cxio estis komuna. 33 Kaj kun granda potenco la apostoloj atestis pri la relevicxo de la Sinjoro Jesuo; kaj granda graco estis sur cxiuj. 34 Inter ili neniu havis mankon, cxar cxiuj posedantoj de bienoj acx domoj vendis ilin, kaj alportis la prezon de la venditacxo 35 kaj metis cxin antacx la piedoj de la apostoloj; kaj estis disdonate al cxiu laccx cxies aparta bezono.

36 Kaj Jozef, kiu de la apostoloj estis alnomita Barnabas (tio estas, Filo de Konsolo), Levido, Kiprano laccx sia naskicxo, 37 posedante kampon, vendis cxin, kaj alportis la prezon kaj metis cxin antacx la piedoj de la apostoloj.

Cxapitro 5

1 Sed unu viro, nomata Ananias, kun sia edzino Sapphira vendis posedacxon, 2 kaj retenis iom el la prezo, kun la konsento de sia edzino, kaj iun parton alportis kaj metis antacx la piedoj de la apostoloj. 3 Sed Petro diris: Ananias, kial Satano plenigis vian koron tiel, ke vi mensogas al la Sankta Spirito kaj retenas iom el la prezo de la bieno? 4 Dum cxi restis, cxu cxi ne estis via? kaj post la vendo, cxu cxi ne estis en via rajto? Kial do cxi tiun faron vi celis en via koro? vi mensogis ne al homoj, sed al Dio. 5 Kaj acxdante cxi tiujn vortojn, Ananias falis kaj senspiricxis; kaj granda timo venis sur cxiujn acxdantojn. 6 Kaj la junuloj levicxis, kaj lin cxirkacxvindis, kaj forportis kaj enterigis.

7 Kaj post paso de cxirkacx tri horoj eniris lia edzino, ne sciante, kio okazis. 8 Kaj Petro cxin demandis: Diru al mi, cxu por tiom vi vendis la bienon? Kaj cxi respondis: Jes, por tiom. 9 Kaj Petro respondis al cxi: Kial estis interkonsento inter vi, por inciti la Spiriton de la Eternulo? jen la piedoj de tiuj, kiuj enterigis vian edzon, estas apud la pordo, kaj ili vin forportos. 10 Kaj cxi tuj falis apud liaj piedoj kaj senspiricxis; kaj la junuloj eniris, kaj trovis cxin mortinta, kaj cxin forportis kaj enterigis apud cxia edzo. 11 Kaj granda timo venis sur la tutan eklezion kaj sur cxiujn acxdantajn pri tio.

12 Kaj per la mano de la apostoloj estis faritaj multaj signoj kaj mirindacxo mez de la popolo; kaj ili cxiuj estis unuanime en la portiko Salomona. 13 Sed el la ceteraj neniu kuracxis alicxi al ili; tamen la popolo gloris ilin; 14 kaj kredantoj pligrandnombre aldonicxis al la Sinjoro, amasoj da viroj kaj virinoj; 15 tiel, ke oni elportis la malsanulojn sur la stratojn kaj kucxigis ilin sur litoj kaj kanapoj, por ke cxe la preterpaso de Petro, almenacx lia ombro ombru iun el ili. 16 Kunvenis ankacx en Jerusalemon la amaso el la cxirkacxaj urboj, portante malsanulojn kaj la turmentatajn de malpuraj spiritoj, kaj cxiuj estis sanigitaj.

17 Sed staricxis la cxefpastro, kaj cxiuj, kiuj estis kun li (tio estas la sekto de la Sadukeoj), kaj ili plenicxis de cxaluzo, 18 kaj cxetis manojn sur la apostolojn, kaj metis ilin en la publikan gardejon. 19 Sed anxelo de la Eternulo nokte malfermis la pordojn de la karcero, kaj elkondukis ilin, kaj diris: 20 Iru, kaj staru kaj parolu en la templo al la popolo cxiujn vortojn pri cxi tiu Vivo. 21 Kaj tion acxdinte, ili eniris cxe la tagicxo en la templon kaj ekinstruis. Sed venis la cxefpastro, kaj tiuj, kiuj estis kun li, kaj kunvokis la sinedrion kaj la tutan senaton de la Izraelidoj, kaj sendis al la malliberejo, por ilin venigi. 22 Sed la oficistoj venis, kaj ne trovis ilin en la karcero, kaj ili revenis kaj rakontis, 23 dirante: Ni ja trovis la malliberejon cxlosita tute

fortike, kaj la gardistojn starantaj antacx la pordoj; sed malferminte, ni trovis interne neniun. 24 Kiam do la kapitano de la templo kaj la cxefpastroj acxdis cxi tiujn vortojn, ili embarasicxis pri ili, kio faricxos el tiu afero. 25 Tiam iu venis, kaj sciigis al ili: Jen la viroj, kiujn vi metis en la karceron, estas en la templo, kaj staras kaj instruas la popolon. 26 Tiam foriris la kapitano kun la oficistoj, kaj alkondukis ilin sen perforto; cxar ili timis la popolon, por ke ili ne estu pricxetitaj per cxtonoj. 27 Kaj oni alkondukis ilin kaj starigis ilin antacx la sinedrio. Kaj la cxefpastro ilin demandis, 28 dirante: Ni severe ordonis al vi, ke vi ne instruu en cxi tiu nomo; kaj jen vi plenigis Jerusalemon per via instruado, kaj intencas survenigi sur nin la sangon de tiu homo. 29 Tiam Petro kaj la apostoloj responde diris: Oni devas obei Dion prefere ol homojn. 30 La Dio de niaj patroj levis Jesuon, kiun vi pereigis, pendigante lin sur lignacxo. 31 Lin altigis Dio per Sia dekstra mano, por esti Estro kaj Savanto, por doni al Izrael penton kaj pardonadon de pekoj. 32 Kaj ni estas atestantoj de cxi tiuj vortoj, kiel ankacx estas la Sankta Spirito, kiun Dio donis al tiuj, kiuj Lin obeas.

33 Kaj ili, acxdinte tion, estis pikitaj en la koro, kaj ili konsilicxis, por pereigi ilin. 34 Sed unu Fariseo, nomata Gamaliel, lecxinstruisto honorata cxe la tuta popolo, ekstaris en la sinedrio, kaj ordonis, ke oni eksteren forigu la homojn por kelka tempo. 35 Kaj li diris al ili: Izraelidoj, estu singardaj rilate al cxi tiuj homoj pri tio, kion vi celas fari. 36 cxar antacx cxi tiuj tagoj levicxis Tecxdas, dirante, ke li estas ia persono; kaj al li alicxis nombro da viroj, cxirkacx kvarcent; kaj li pereis; kaj cxiuj, kiuj lin obeis, dispelicxis kaj nulicxis. 37 Post tiu levicxis Judas, Galileano, en la tagoj de la registrado, kaj fortiris post si homojn; li ankacx pereis, kaj cxiuj, kiuj lin obeis, dispelicxis. 38 Kaj nun mi diras al vi: Detenu vin de cxi tiuj homoj, kaj lasu ilin; cxar, se cxi tiu intenco acx cxi tiu laboro estas de homoj, cxi renversicxos; 39 sed se cxi estas de Dio, vi ilin ne povos renversi; acx eble iel vi trovicxos batalanataj kontrakx Dio. 40 Kaj ili konsentis kun li; kaj alvokinte la apostolojn kaj batinte ilin, ili ordonis, ke ili ne parolu en la nomo de Jesuo, kaj liberigis ilin. 41 Sed ili foriris de antacx la sinedrio, cxojante, ke ili estis jucxitaj indaj suferi malhonoron pro la Nomo. 42 Kaj cxiutage en la templo kaj dome ili ne cxisis instrui kaj prediki Jesuon, la Kriston.

Cxapitro 6

1 Kaj en tiuj tagoj, kiam la nombro de la disciploj multicxis, faricxis murmurado de la Grekaj Judoj kontrakx la Hebreaj pro tio, ke iliaj vidvinoj estas preterlasataj en la cxiutaga servado. 2 Kaj la dek du, alvokinte la amason de la disciploj, diris: Ne estas dezirinde, ke ni forlasu la vorton de Dio, por servi cxe tabloj. 3 Tial elsercxu, fratoj, el inter vi sep homojn, bone atestatajn, plenajn de la Spirito kaj de sacxo, kiujn ni difinos por tiu afero. 4 Sed ni persistos en precxado kaj la servado de la Vorto. 5 Kaj tiu diro placxis al la tuta amaso; kaj ili elektis Stefanon, viron plenan de fido kaj de la Sankta Spirito, kaj Filipon kaj Procxoron kaj Nikanoron kaj Timonon kaj Parmenason, kaj Nikolaon, prozeliton el Antiocxia; 6 tiujn ili starigis antacx la apostoloj; kaj cxi tiuj, precxinte, metis sur ilin la manojn.

7 Kaj la vorto de Dio kreskis, kaj la nombro de la disciploj multicxis treege en Jerusalemon, kaj granda aro el la pastroj obeis al la fido.

8 Kaj Stefano, plena de graco kaj potenco, faris grandajn mirindacxojn kaj signojn inter la popolo. 9 Sed staricxis iuj el la sinagogo nomata la Sinagogo de la Liberigitaj, kaj el la

Kirenanoj kaj el la Aleksandrianoj kaj el la homoj el Kilikio kaj Azio; kaj ili diskutis kun Stefano. 10 Kaj ili ne povis rezisti al la sacxeco kaj la Spirito, per kiu li parolis. 11 Tiam ili subinstigis virojn, kiuj diris: Ni acxdis lin paroli blasfemajn vortojn kontracx Moseo kaj kontracx Dio. 12 Kaj ili incitis la popolon kaj la pliacxulojn kaj la skribistojn, kaj venis sur lin kaj kaptis lin, kaj kondukis lin al la sinedrio, 13 kaj starigis mensogajn atestantojn, kiuj diris: cxi tiu homo ne cxesas paroli vortojn kontracx cxi tiu sankta loko kaj la lecxo; 14 cxar ni acxdis lin diri, ke cxi tiu Jesuo, la Nazaretano, detruos cxi tiun lokon, kaj cxancxos la kutimojn, kiujn Moseo transdonis al ni. 15 Kaj cxiuj, kiuj sidis en la sinedrio, fikse rigardante lin, vidis lian vizacxon kvazacx vizacxon de ancxelo.

Cxapitro 7

1 Tiam diris la cxefpastro: cxu cxi tiuj aferoj estas tiel? 2 Kaj tiu diris:

Fratoj kaj patroj, acxskultu. La Dio de gloro aperis al nia patro Abraham, kiam li estis en Mezopotamio, antacx ol li loxis en cxaran, 3 kaj diris al li: Iru el via lando kaj de via parencaro, kaj venu en tiun landon, kiun Mi montros al vi. 4 Tiam li iris el la lando de la cxaldeoj, kaj loxis en cxaran; kaj el tie, post la morto de lia patro, Li transloxis lin en cxi tiun landon, kie vi nun loxas; 5 kaj Li donis al li nenian heredacxon en cxi, ecx ne piedspacon, sed Li promesis doni cxin al li por posedacxo kaj al lia idaro post li, kiam li ankoraŭ ne havis infanon. 6 Kaj Dio parolis jene: ke lia idaro loxos en fremda lando, kaj ke oni sklavigos kaj turmentos ilin dum kvarcent jaroj. 7 Kaj la popolon, cxe kiu ili estos sklavo, Mi juxtos, diris Dio; kaj poste ili eliros kaj faros servon al Mi sur cxi tiu loko. 8 Kaj Li donis al li la interligon de cirkumcido; kaj tiel Abraham naskigis Isaakon kaj cirkumcidis lin en la oka tago, kaj Isaak naskigis Jakobon, kaj Jakob la dek du patriarkojn. 9 Kaj la patriarkoj, enviante Jozefon, lin vendis en Egiptujon; kaj Dio estis kun li, 10 kaj liberigis lin el cxiuj liaj suferoj, kaj donis al li favoron kaj sacxecon antacx Faraono, rexo de Egiptujo; kaj cxi tiu estrigis lin super Egiptujo kaj super lia tuta domo. 11 Kaj venis malsato sur la tutan landon Egiptujon kaj Kanaanon, kaj granda sufero; kaj niaj patroj ne trovis nutraxon. 12 Sed kiam Jakob acxdis, ke estas greno en Egiptujo, li sendis unue niajn patrojn. 13 Kaj la duan fojon Jozef rekonaticxis al siaj fratoj, kaj la gento de Jozef estis montrita al Faraono. 14 Kaj Jozef sendis, kaj alvokis sian patron Jakob, kaj la tutan parencaron, sepdek kvin animojn. 15 Kaj Jakob venis en Egiptujon, kaj mortis li mem kaj niaj patroj; 16 kaj ili estis transportitaj al cxecxem kaj metitaj en la tombon, kiun Abraham acxetis por prezo arcxenta de la filoj de cxamor en cxecxem. 17 Sed kiam alproksimicxis la tempo de la promeso, kiun Dio cxuris al Abraham, la popolo diskreskis kaj multicxis en Egiptujo, 18 cxis aperis alia rexo, kiu ne konis Jozefon. 19 Tiu agis ruze kontracx nia gento, kaj premis niajn patrojn tiel, ke ili elcxetis siajn infanojn, por ke ili ne vivadu. 20 En tiu tempo Moseo naskicxis, kaj estis eksterordinaire bela; kaj li estis nutrita tri monatojn en la domo de sia patro; 21 kaj kiam oni lin elcxetis, prenis lin la filino de Faraono kaj lin nutris kiel sian filon. 22 Kaj Moseo estis instruita en la tuta sacxeco de la Egiptoj, kaj estis potenca per siaj vortoj kaj agoj. 23 Sed kiam li jam havis la acxon de kvardek jaroj, venis en lian korpon la penso viziti siajn fratojn, la Izraelidojn. 24 Kaj vidinte unu el ili suferi maljustecon, li defendis kaj vencxis la premiton, batante la Egipton; 25 kaj li supozis, ke liaj fratoj komprenos, ke Dio per lia mano donas al ili savon, sed ili ne komprenis. 26 Kaj en la sekventa tago li aperis al ili, dum ili malpacis, kaj li deziris repacigi ilin, dirante: Ho viroj, vi estas fratoj; kial vi malbonfaras unu al alia? 27 Sed la ofendanto de sia

proksimulo forpucxis lin, dirante: Kiu faris vin estro kaj juxtanto super ni? 28 cxi vi celas mortigi min, kiel vi mortigis la Egipton hieracx? 29 Kaj cxe tiu parolo Moseo forkuris kaj ekloxis en la lando Midjana, kie li naskigis du filojn. 30 Kaj post paso de kvardek jaroj anxelo aperis al li en la dezerto apud monto Sinaj, en flama fajro en arbetacxo. 31 Kaj kiam Moseo cxin vidis, li miris pri la fenomeno; kaj kiam li alproksimicxis, por rigardi, venis al li vocxo de la Eternulo: 32 Mi estas la Dio de viaj patroj, la Dio de Abraham, kaj de Isaak, kaj de Jakob. Kaj Moseo tremis, kaj ne kuracxis rigardi. 33 Kaj la Eternulo diris al li: Deprenu la cxuojn de viaj piedoj; cxar la loko, sur kiu vi staras, estas tero sankta. 34 Mi rigardis, kaj vidis la mizeron de Mia popolo, kiu estas en Egiptujo, kaj Mi acxdis cxian cxemadon, kaj Mi malsupreniris, por savi cxin; venu do, kaj Mi vin sendos en Egiptujon. 35 Tiun Moseon, kiun ili malakceptis, dirante: Kiu faris vin estro kaj juxtanto? tiun Dio sendis, por esti estro kaj savanto, per la mano de la anxelo, kiu aperis al li en la arbetacxo. 36 Tiu elkondukis ilin, farinte mirindacxojn kaj signojn en Egiptujo, kaj en la Rucxa Maro, kaj en la dezerto dum kvardek jaroj. 37 cxi estis tiu Moseo, kiu diris al la Izraelidoj: Profeton el viaj fratoj, similan al mi, starigos por vi la Eternulo, via Dio. 38 Li estis tiu, kiu estis en la komunumo en la dezerto kun la anxelo, kiu parolis kun li sur la monto Sinaj, kaj estis kun niaj patroj; kaj ricevis vivajn orakolojn, por doni al ni; 39 al tiu niaj patroj ne volis esti obeemaj, sed forpucxis lin, kaj returnicxis en sia koro al Egiptujo, 40 dirante al Aaron: Faru al ni diojn, kiuj irus antacx ni; cxar pri tiu Moseo, kiu elkondukis nin el la lando Egipta, ni ne scias, kio okazis al li. 41 Kaj ili faris bovidon en tiuj tagoj, kaj alportis oferon al la idolo, kaj cxojis pri la faritacxo de siaj manoj. 42 Tiam Dio turnicxis, kaj lasis ilin servi al la armeo de la cxielo, kiel estas skribite en la libro de la profetoj:

cxi vi alportis al Mi buxitajn bestojn kaj oferojn
Dum kvardek jaroj en la dezerto, ho domo de Izrael?
43Kaj vi portis la tabernaklon de Molecx
Kaj la stelon de la dio Refan,
La figuracxojn, kiujn vi faris, por adorklinicxi al ili;
Kaj Mi elpatrujigos vin preter Babelon.

44 Kun niaj patroj en la dezerto estis la tabernaklo de atesto, kiel ordonis Tiu, kiu parolis al Moseo, ke li konstruu cxin lacx la modelo, kiun li vidis. 45 cxin ankacx niaj patroj siavice enportis kun Josuo, kiam ili eniris en la posedacxon de la nacioj, kiujn Dio forpucxis antacx niaj patroj, cxis la tagoj de David; 46 kiu trovis favoron antacx Dio, kaj petis trovi locxejon por la Dio de Jakob. 47 Sed Salomono konstruis por Li domon. 48 Tamen la Plejaltulo ne loxas en manfaritaj temploj, kiel diris la profeto:

49La cxielo estas Mia trono,
Kaj la tero estas Mia piedbenketo;
Kian domon vi konstruos por Mi? diras la Eternulo;
Kaj kia estas la loko por Mia ripozo?
50cxu ne faris Mia mano cxion tion?

51 Vi malmolnukaj, vi necirkumciditaj je koro kaj oreloj, vi cxiam rezistas al la Sankta Spirito; kiel viaj patroj, tiel ankacx vi. 52 Kiun el la profetoj viaj patroj ne persekutis? kaj ili mortigis tiujn, kiuj antacxmontris pri la alveno de la Justulo, de kiu vi nun faricxis la perfidintoj kaj mortigintoj; 53 vi, kiuj ricevis la lecxon, kiel anoncitan per anxeloj, sed cxin ne observis.

54 Kaj acxdante tion, ili kolericxis en la koro, kaj grincigis kontrakx li siajn dentojn. 55 Sed li, plena de la Sankta Spirito, rigardis fikse al la cxielo, kaj vidis la gloron de Dio, kaj Jesuon starantan dekstre de Dio, 56 kaj diris: Jen mi vidas la cxielon malfermitan kaj la Filon de homo starantan dekstre de Dio. 57 Sed ili ekkriis per lacxta vocxo, kaj fermis siajn orelojn, kaj kuregis sur lin unuanime, 58 kaj elpelis lin el la urbo, kaj cxetis sur lin cxtonojn; kaj la atestantoj demetis siajn vestojn apud la piedoj de junulo, nomata Sacxlo. 59 Kaj ili cxtonmortigis Stefanon, vokantan kaj dirantan: Jesuo, Sinjoro, akceptu mian spiriton. 60 Kaj li genuicxis, kaj kriis per lacxta vocxo: Sinjoro, ne metu sur ilin cxi tiun pekon. Kaj tion dirinte, li endormicxis.

Cxapitro 8

1 Kaj Sacxlo konsentis al lia mortigo.

Kaj en tiu tago komencicxis granda persekutado kontrakx la eklezio, kiu estis en Jerusalemo; kaj cxiuj estis dispelitaj tra la regionoj de Judujo kaj Samario, kun escepto de la apostolaro. 2 Kaj piuloj enterigis Stefanon, kaj faris pri li grandan funebron. 3 Sed Sacxlo atakis la eklezion, enirante en cxiun domon, kaj li trenis virojn kaj virinojn, kaj transdonis ilin en malliberejon.

4 Sed la dispelitoj trairis, predikante la vorton. 5 Kaj Filipino, malsuprenirinte en la urbon Samario, proklamis al ili la Kriston. 6 Kaj la homamaso unuanime atentis la parolojn de Filipino, kiam ili lin acxdis kaj vidis la signojn, kiujn li faris. 7 cxar el multaj el ili, kiuj havis malpurajn spiritojn, cxi tiuj elvenis, kriante per lacxta vocxo; kaj multaj paralizuloj kaj lamuloj resanicxis. 8 Kaj estis granda cxojo en tiu urbo.

9 Sed unu viro, nome Simon, jam antacxe faradis magion en la urbo kaj sorcxadis la popolon de Samario, dirante, ke li estas iu granda; 10 al li atentadis ili cxiuj, de la malgrandaj cxis la grandaj, dirante: cxi tiu homo estas la granda potenco de Dio. 11 Kaj ili atentadis lin, cxar li jam de longe sorcxis ilin per magiacxo. 12 Sed kiam ili kredis al Filipino, predikanta la evangelion pri la regno de Dio kaj la nomo de Jesuo Kristo, ili bapticxis, viroj kaj virinoj. 13 Kaj Simon mem ankacx kredis; kaj kiam li bapticxis, li forte alicxis al Filipino, kaj vidante signojn kaj grandajn miraklojn farataj, li konfuzicxis.

14 Kaj la apostoloj en Jerusalemo, acxdinte, ke Samario akceptis la vorton de Dio, sendis al ili Petron kaj Johanon; 15 kiuj, alveninte, precxis por ili, ke ili ricevu la Sanktan Spiriton, 16 cxar ankoraux sur neniu el ili li falis; ili nur bapticxis en la nomo de la Sinjoro Jesuo. 17 Tiam ili metis la manojn sur ilin, kaj ili ricevis la Sanktan Spiriton. 18 Kaj kiam Simon vidis, ke la Sankta Spirito estis donata per la surmetado de la manoj de la apostoloj, li proponis al ili monon, 19 kaj diris: Donu ankacx al mi cxi tiun rajton, por ke cxiu ajn, sur kiun mi metos la manojn, ricevu la Sanktan Spiriton. 20 Sed Petro diris al li: Via arcxentacxo iru kun vi en pereon, cxar vi pensis ricevi per mono la donacon de Dio. 21 Vi havas nek parton nek loton en tiu afero, cxar via koro ne estas rekta antacx Dio. 22 Pentu do pri tiu via malboneco, kaj precxu al la Eternulo, se eble la penso de via koro estu pardonita al vi. 23 cxar mi vidas, ke vi estas en la galo de maldolcxeco kaj en la kateno de maljusteco. 24 Kaj Simon responde diris: Precxu vi al la Eternulo por mi, ke trafu min neniom el tio, pri kio vi parolis.

25 Ili do, atestinte kaj parolinte la vorton de la Sinjoro, revenis al Jerusalemo, kaj predikis la evangelion al multaj vilacxoj de la Samarianoj.

26 Sed anxelo de la Eternulo parolis al Filipo, dirante: Levicxu, kaj iru suden cxis la vojo, kiu kondukas de Jerusalemo al Gaza; tio estas dezerto. 27 Kaj li levicxis, kaj ekiris; kaj jen viro, Etiopo, ecxnuko, potenculo sub Kandake, recxino de la Etiopoj, kaj kiu estis super cxia tuta trezoro, jam venis al Jerusalemo, por adorklinicxi; 28 tiu vojacxis returne, kaj, sidante en sia cxaro, legis la profeton Jesaja. 29 Kaj la Spirito diris al Filipo: Aliru, kaj alicxu al tiu cxaro. 30 Kaj Filipo alkuris, kaj acxdis lin legi la profeton Jesaja, kaj diris: cxu vi komprenas tion, kion vi legas? 31 Kaj tiu diris: Kiel mi povas, se neniu min gvidas? Kaj li petis Filipon, ke li supreniru kaj sidicxu kun li. 32 La peco de la Skribo, kiun li legis, estis jena:

Li estis kondukata kiel cxafo al la bucxo;
Kaj kiel cxafido muta antacx sia tondanto,
Li ne malfermis sian bucxon;
33 En lia humilicxo lia juxto estis deprenita;
Pri lia generacio kiu rakontos?
cxar lia vivo estas prenita for de la tero.

34 Kaj la ecxnuko responde al Filipo diris: Mi petas vin, pri kiu parolis la profeto cxi tion? cxu pri si, acx pri iu alia? 35 Kaj Filipo malfermis sian bucxon, kaj komencante de tiu Skribo, predikis al li Jesuon. 36 Kaj dum ili iris sur la vojo, ili alvenis al iu akvo; kaj la ecxnuko diris: Jen estas akvo; kio malhelpas min bapticxi? 37 Kaj Filipo diris: Se vi kredas per via tuta koro, tio estas permesata. Kaj li respondis: Mi kredas, ke Jesuo Kristo estas la Filo de Dio. 38 Kaj li ordonis, ke la cxaro haltu, kaj ili ambacx malsupreniris en la akvon, Filipo kaj la ecxnuko; kaj li baptis lin. 39 Kaj kiam ili supreniris el la akvo, la Spirito de la Eternulo forkaptis Filipon; kaj la ecxnuko ne plu lin vidis, kaj li iris sian vojon, cxojante. 40 Sed Filipo trovicxis en Acxdod; kaj trapasante, li predikis la evangelion en cxiaj urboj, cxis li alvenis en Cezarean.

Cxapitro 9

1 Kaj Sacxlo, ankoraŭ spirante minacojn kaj mortigon kontraŭ la discipuloj de la Sinjoro, iris al la cxefpastro, 2 kaj petis de li leterojn al la sinagogoj en Damasko, por ke, se li eble trovos homojn, alicxintajn al la Vojo, cxu virojn acx virinojn, li alkonduku ilin katenitajn al Jerusalemo. 3 Kaj dum li vojacxis, li alproksimicxis al Damasko; kaj subite ekbrilegis cxirkaŭ li lumo el la cxielo; 4 kaj li falis sur la teron, kaj acxdis vocxon dirantan al li: Sacxlo, Sacxlo, kial vi min persekutas? 5 Kaj li diris: Kiu vi estas, ho Sinjoro? Kaj tiu diris: Mi estas Jesuo, kiun vi persekutas; 6 sed levicxu, kaj eniru en la urbon, kaj estos dirite al vi, kion vi devas fari. 7 Kaj liaj kunvojacxantoj staris mutaj, acxdante la vocxon, sed vidante nenion. 8 Kaj Sacxlo levicxis de la tero; kaj kiam liaj okuloj malfermicxis, li vidis nenion; kaj ili kondukis lin je la mano, kaj venigis lin en Damaskon. 9 Kaj li estis sen vidpovo tri tagojn; kaj ne manxis, nek trinkis.

10 Kaj en Damasko estis unu discipulo nomata Ananias; kaj la Sinjoro diris al li en vizio: Ananias. Kaj li respondis: Jen mi, Sinjoro. 11 Kaj la Sinjoro diris al li: Levicxu, kaj iru sur la straton, kiun oni nomas Rekta, kaj sercxu en la domo de Judas viron, nomatan Sacxlo, el Tarso;

cxar jen li precxas; 12 kaj li vidis viron, nomatan Ananias, enirantan kaj metantan sur lin la manojn, por ke li ricevu vidpovon. 13 Sed Ananias respondis: Sinjoro, mi acxdis de multaj pri cxi tiu viro, kiom da malbono li faris kontracx viaj sanktuloj en Jerusalemon; 14 kaj cxi tie li havas de la cxefpastroj acxtoritaton kateni cxiujn, kiuj vokas vian nomon. 15 Sed la Sinjoro diris al li: Ekiru, cxar li estas elektita ilo por mi, por porti mian nomon antacx la nacioj kaj la rectxoj kaj la Izraelidoj; 16 cxar mi montros al li, kiom li devas suferi pro mia nomo. 17 Kaj Ananias ekiris, kaj eniris en la domon, kaj metinte sur lin la manojn, diris: Frato Sacxlo, min sendis la Sinjoro Jesuo, kiu aperis al vi en la vojo, lacx kiu vi venis, por ke vi ricevu vidpovon kaj plenigxu de la Sankta Spirito. 18 Kaj tuj falis de liaj okuloj kvazacx skvamoj; kaj li tuj ricevis vidpovon, kaj levicxis kaj bapticxis; 19 kaj preninte nutraxon, li reforticxis.

Kaj dum kelke da tagoj li restis kun la disciploj en Damasko. 20 Kaj en la sinagogoj li tuj proklamis Jesuon, ke li estas la Filo de Dio. 21 Kaj miregis cxiuj, kiuj lin acxdis, kaj ili diris: cxu li ne estas tiu, kiu en Jerusalemon pereigis tiujn, kiuj vokis cxi tiun nomon? kaj li venis cxi tien por tio, ke li konduku ilin katenitajn antacx la cxefpastrojn. 22 Sed Sacxlo des pli forticxis, kaj li konfuzis la Judojn loxantajn en Damasko, pruvante, ke tiu estas la Kristo.

23 Kaj post la paso de multaj tagoj, la Judoj kune konsilicxis, por lin mortigi; 24 sed ilia konspiro sciicxis al Sacxlo. Kaj ili observadis la pordegojn tage kaj nokte, por lin mortigi; 25 sed liaj disciploj prenis lin nokte, kaj mallevis lin tra la urba muro, malsupren lasante lin en korbego.

26 Kaj kiam li venis en Jerusalemon, li provis alicxi al la disciploj; kaj cxiuj lin timis, ne kredante, ke li estas disciplo. 27 Sed Barnabas prenis lin, kaj kondukis lin al la apostoloj, kaj rakontis al ili, kiel li sur la vojo vidis la Sinjoron, kiu ankacx parolis al li, kaj kiel en Damasko li sentime parolis en la nomo de Jesuo. 28 Kaj li estis kun ili, enirante kaj elirante en Jerusalemon, 29 kaj sentime predikante en la nomo de la Sinjoro; kaj li parolis kaj disputadis kontracx la Grekaj Judoj; sed ili entreprenis mortigi lin. 30 Kaj la fratoj, eksciinte tion, kondukis lin al Cezarea, kaj forsendis lin al Tarso.

31 Kaj la eklezio tra la tuta Judujo kaj Galileo kaj Samario havis pacon kaj ricevis edifon; kaj iradante en la timo de la Sinjoro kaj en la konsolo de la Sankta Spirito, cxi kreskis.

32 Kaj dum Petro trairis cxiujn regionojn, li ankacx malsupreniris al la sanktuloj loxantaj en Lida. 33 Kaj tie li trovis unu viron, nomatan Eneas, kiu kucxadis en sia lito jam ok jarojn; cxar li estis paralizulo. 34 Kaj Petro diris al li: Eneas, Jesuo Kristo vin sanigas; levicxu, kaj ordigu vian liton. Kaj li tuj levicxis. 35 Kaj cxiuj loxantoj en Lida kaj en cxaron lin vidis, kaj turnicxis al la Sinjoro.

36 Kaj estis en Jafo unu disciplino, nomata Tabita, kiu lacx traduko estas nomata Dorkas; cxi estis plena de bonfaroj kaj almozoj, kiujn cxi faris. 37 Kaj en tiu tempo cxi malsanicxis, kaj mortis; kaj ili cxin lavis kaj metis en supran cxambron. 38 Kaj cxar Lida estis proksime de Jafo, la disciploj, acxdinte, ke Petro estas tie, sendis al li du virojn, por petegi lin: Ne prokrastu veni al ni. 39 Kaj Petro levicxis kaj iris kun ili. Kaj kiam li alvenis, ili lin kondukis en la supran cxambron; kaj alestis apud li cxiuj vidvinoj, plorante kaj montrante tunikojn kaj vestojn, kiujn

Dorkas faris, kiam cxi estis ancoracx kun ili. 40 Sed Petro, formetinte cxiujn, genuicxis kaj precxis, kaj, turninte sin al la korpo, li diris: Tabita, levicxu. Kaj cxi malfermis siajn okulojn, kaj, vidinte Petron, cxi side levicxis. 41 Kaj li donis al cxi la manon kaj starigis cxin, kaj, vokinte la sanktulojn kaj vidvinojn, li prezentis cxin vivanta. 42 Kaj tio faricxis sciata tra la tuta Jafo, kaj multaj kredis al la Sinjoro. 43 Kaj dum multe da tagoj li loxis en Jafo cxe unu Simon, tanisto.

Cxapitro 10

1 En Cezarea estis unu viro, nomata Kornelio, centestro de la kohorto nomata la Itala, 2 viro pia, kiu timis Dion, kune kun sia tuta familio, kaj donis multajn almozojn al la popolo, kaj precxis al Dio konstante. 3 Tiu vidis klare en vizio, cxirkacx la nacxa horo de la tago, ancxelon de Dio, alvenantan al li, kaj dirantan al li: Kornelio. 4 Kaj cxi tiu, fikse rigardante lin kaj timante, diris: Kio estas, Sinjoro? Kaj li diris al li: Viaj precxo kaj viaj almozoj supreniris kiel memoracxo antacx Dio. 5 Kaj nun sendu virojn al Jafo, kaj venigu Simonon, kiu estas alnomata Petro; 6 li gastas cxe unu Simon, tanisto, kies domo estas apud la marbordo. 7 Kaj kiam foriris la ancxelo, kiu parolis al li, li alvokis du el siaj domservantoj, kaj pian soldaton el tiuj, kiuj cxiam decxoris apud li; 8 kaj klariginte cxion al ili, li sendis ilin al Jafo.

9 Kaj en la sekvanta tago, kiam ili vojacxis kaj alproksimicxis al la urbo, Petro supreniris sur la tegmenton, pro precxo, cxirkacx la sesa horo; 10 kaj li faricxis malsata, kaj deziris mancxo; sed dum oni pretigis, falis sur lin ekstazo; 11 kaj li vidis la cxielon malfermitan, kaj ian ujon malsuprenirantan, kvazacx grandan tukon, mallevatan per la kvar anguloj sur la teron; 12 kaj en cxi trovicxis cxiaj kvarpiedaj bestoj kaj rampacxo de la tero kaj birdoj de la cxielo. 13 Kaj venis vocxo al li: Levicxu, Petro; bucxu kaj mancxu. 14 Sed Petro diris: Ho ne, Sinjoro, cxar mi neniam manxis ion profanan acx malpuran. 15 Kaj vocxo venis al li denove duan fojon: Kion Dio purigis, tion vi ne nomu profana. 16 Kaj tio estis farita trifoje; kaj la ujo estis tuj prenita for en la cxielon.

17 Kaj dum Petro spirite embarasicxis, kia povas esti la vizio, kiun li vidis, jen la viroj senditaj de Kornelio, eldemandinte pri la domo de Simon, staris antacx la pordo, 18 kaj vokis kaj demandis, cxu Simon, kiu estas alnomata Petro, tie gastas. 19 Kaj dum Petro pripensis pri la vizio, la Spirito diris al li: Jen tri viroj vin sercxas. 20 Sed levicxu, kaj malsupreniru, kaj vojacxu kun ili, tute ne hezitante; cxar mi ilin sendis. 21 Kaj Petro malsupreniris al la viroj, kaj diris: Jen mi estas tiu, kiun vi sercxas; kia estas la kacxo, pro kiu vi venis? 22 Kaj ili diris: Kornelio, centestro, viro justa kaj timanta Dion, kaj bone atestata de la tuta nacio de la Judoj, estas avertita de sankta ancxelo, ke li venigu vin al sia domo kaj acxdu parolojn de vi. 23 Tial li envokis kaj gastigis ilin.

Kaj en la sekvanta tago li levicxis, kaj foriris kun ili, kaj iuj fratoj el Jafo lin akompanis. 24 Kaj la morgacxan tagon ili eniris en Cezarean. Kaj Kornelio atendis ilin, kunvokinte siajn parencojn kaj intimajn amikojn. 25 Kaj kiam Petro estis eniranta, Kornelio lin renkontis, kaj, falinte antacx liaj piedoj, adorklinicxis al li. 26 Sed Petro lin levis, dirante: Staricxu; mi mem ankacx estas

homo. 27 Kaj interparolante kun li, li eniris, kaj trovis multajn kunvenintajn; 28 kaj li diris al ili: Vi mem scias, kiel kontrakxlecxe estas por Judo kamaradicxi acx aliri al alinaciano; sed Dio min admonis, ke mi ne nomu ian homon profana acx malpura; 29 tial, kiam mi estis vokita, mi alvenis sen kontrakxdiro. Mi do demandas, por kio vi min venigis? 30 Kaj Kornelio diris: Antacx kvar tagoj cxi cxi tiu horo, mi precxis la nacxahoran precxon en mia domo; kaj jen antacx mi staris viro hele vestita, 31 kaj diris: Kornelio, via precxo estas acxdita, kaj viaj almozoj estas memoritaj antacx Dio. 32 Sendu do al Jafo, kaj invitu al vi Simonon, kiu estas alnomata Petro; li gastas en la domo de Simon, tanisto, apud la marbordo. 33 Tial mi tuj sendis al vi; kaj vi bone faris, ke vi venis. Nun do ni cxiuj alestas cxi tie antacx Dio, por acxdi cxion, kio estas ordonita al vi de la Sinjoro. 34 Kaj Petro malfermis sian bucxon, kaj diris:

Vere mi ekkomprenas, ke Dio ne privilegias personojn; 35 sed en cxiu nacio tiu, kiu timas Lin kaj agas juste, estas akceptata de Li. 36 Vi konas tiun vorton, kiun Li sendis al la Izraelidoj, predikante la evangelion de paco per Jesuo Kristo (li estas Sinjoro de cxiuj); 37 vi konas tiun diron, kiu estas disvastigita tra la tuta Judujo, komencante de Galileo, post la baptito, kiun predikis Johano-- 38 Jesuon, la Nazaretanon, kiun Dio sanktoleis per la Sankta Spirito kaj potenco; li cxirkacxis, bonfarante kaj sanigante cxiujn premegatajn de la diablo, cxar Dio estis kun li. 39 Kaj ni estas atestantoj pri cxio, kion li faris en la lando de la Judoj kaj en Jerusalemo; lin oni mortigis, pendigante lin sur lignacxo. 40 Lin Dio levis en la tria tago, kaj donis, ke li estu videbla, 41 ne al la tuta popolo, sed al atestantoj, kiuj estis elektitaj antacxe de Dio, al ni, kiuj manxis kaj trinkis kun li post lia relevicxo el la mortintoj. 42 Kaj li ordonis al ni prediki al la popolo, kaj atesti, ke li estas la difinito de Dio, por esti la juxisto de la vivantoj kaj de la mortintoj. 43 Pri li cxiuj profetoj atestas, ke per lia nomo cxiu kredanta al li ricevos pardonadon de pekoj.

44 Dum Petro parolis tiujn vortojn, la Sankta Spirito falis sur cxiujn, kiuj acxdis la diron. 45 Kaj cxiuj el la cirkumcido kredantoj, kiuj venis kun Petro, miregis pri tio, ke ankacx sur la naciojn estis survercxata la donaco de la Sankta Spirito. 46 cxar ili acxdis ilin paroli per lingvoj kaj glori Dion. Tiam respondis Petro: 47 cxu iu povas malpermesi la akvon, ke ne bapticxu cxi tiuj, kiuj ricevis la Sanktan Spiriton tiel same, kiel ni? 48 Kaj li ordonis, ke ili bapticxu en la nomo de Jesuo Kristo. Tiam ili petis, ke li restu ancoracx kelkajn tagojn.

Cxapitro 11

1 Kaj la apostoloj kaj la fratoj, kiuj estis en Judujo, acxdis, ke la nacioj ankacx ricevis la vorton de Dio. 2 Kaj kiam Petro venis al Jerusalemo, tiuj, kiuj estis el la cirkumcido, disputis kun li, 3 dirante: Vi eniris al viroj ne cirkumciditaj, kaj manxis kun ili. 4 Sed Petro klarigis la aferon al ili orde, dirante: 5 Dum mi precxis en la urbo Jafo, en ekstazo mi vidis vizion, ujon malsuprenirantan, kvazacx grandan tukon, mallevatan el la cxielo per la kvar anguloj; kaj cxi venis cxi mi; 6 kun fiksa rigardo mi cxin observis, kaj vidis kvarpiedajn bestojn de la tero kaj sovaxajn bestojn kaj rampacxojn kaj birdojn de la cxielo. 7 Kaj mi acxdis vocxon dirantan al mi: Levicxu, Petro; bucxu kaj mancxu. 8 Sed mi diris: Ho ne, Sinjoro, cxar nenio profana acx

malpura eniris iam en mian bucxon. 9 Sed vocxo respondis al mi la duan fojon el la cxielo: Kion Dio purigis, tion vi ne nomu profana. 10 cxi tio faricxis trifoje, kaj cxio estis retirata en la cxielon. 11 Kaj jen antacx la domo, en kiu mi estis, tuj staris tri viroj senditaj el Cezarea al mi. 12 Kaj la Spirito ordonis, ke mi iru kun ili, tute ne hezitante. Kaj cxi tiuj ses fratoj min akompanis, kaj ni eniris en la domon de la viro; 13 kaj li diris al ni, ke li vidis en sia domo la ancxelon starantan, kaj dirantan: Sendu al Jafo, kaj venigu Simonon, kies alnomo estas Petro, 14 kiu parolos al vi vortojn, per kiuj vi kaj via tuta familio savicxos. 15 Kaj dum mi komencis paroli, la Sankta Spirito malsupreniris sur ilin tiel same, kiel sur nin en la komenco. 16 Kaj mi rememoris la vorton de la Sinjoro, ke li diris: Johano ja baptis per akvo; sed vi bapticxos per la Sankta Spirito. 17 Se do al ili Dio donis la saman donacon, kiel al ni, kiam ni ekkredis al la Sinjoro Jesuo Kristo, kia homo mi estis, ke mi povus kontracxstari al Dio? 18 Kiam ili tion acxdis, ili silenticxis, kaj gloris Dion, dirante: Ankacx do al la nacioj Dio donacis penton por vivo.

19 Tiuj do, kiuj dispelicxis pro la suferado, kiu okazis pro Stefano, vojacxis cxis Fenikio kaj Kipro kaj Antiocxia, preparolante la vorton al neniu krom nur Judoj. 20 Sed iuj el ili, viroj el Kipro kaj Kireno, veninte en Antiocxian, parolis al la Grekoj ankacx, predikante la Sinjoron Jesuo. 21 Kaj la mano de la Sinjoro estis kun ili; kaj granda nombro kredis kaj turnicxis al la Sinjoro. 22 Kaj la raporto pri tio estis acxdita de la eklezio, kiu estis en Jerusalemo; kaj ili forsendis Barnabason cxis Antiocxia; 23 li, veninte, kaj vidante la gracon de Dio, cxojis; kaj li admonis ilin cxiujn, ke kun kofirmeco ili restu fidelaj al la Sinjoro; 24 cxar li estis bona viro, kaj plena de la Sankta Spirito kaj de fido; kaj multo da homoj aldonicxis al la Sinjoro. 25 Kaj li iris al Tarso, por sercxi Sacxlon; 26 kaj trovinte, li kondukis lin al Antiocxia. Kaj dum tuta jaro ili kunvenadis kun la eklezio, kaj instruis grandan aron da homoj; kaj en Antiocxia la disciploj unue nomicxis Kristanoj.

27 Kaj en tiuj tagoj profetoj el Jerusalemo vojacxis al Antiocxia. 28 Kaj staricxis unu el ili, nomata Agabo, kaj deklaris per la Spirito, ke estos granda malsato tra la tuta mondo; kaj tio okazis en la tagoj de Klacxdio. 29 Kaj la disciploj decidis, ke cxiu lacx sia bonstato sendu helpon al la fratoj, kiuj loxsis en Judujo; 30 tion ankacx ili faris, sendante al la presbiteroj per la manoj de Barnabas kaj Sacxlo.

Cxapitro 12

1 Kaj cxirkaCx tiu tempo la recxo Herodo etendis siajn manojn, por premi iujn el la eklezianoj. 2 Kaj li mortigis per glavo Jakobon, la fraton de Johano. 3 Kaj vidinte, ke tio placxas al la Judoj, li plue aldonis la areston de Petro. Kaj tiam estis la tagoj de macoj. 4 Kaj kaptinte lin, li metis lin en malliberejon, transdonante lin al kvar kvaroj da soldatoj, por gardi lin, intencante elkonduki lin post la Pasko al la popolo. 5 Tial Petro estis gardata en la malliberejo; sed precxo por li estis fervore farata de la eklezio al Dio. 6 Kaj kiam Herodo intencis elkonduki lin, en tiu sama nokto Petro dormis inter du soldatoj, ligite per du katenoj; kaj gardistoj antacx la pordoj gardis la malliberejon. 7 Kaj jen apudstaris ancxelo de la Eternulo, kaj lumo ekbrilis en la cxambro; kaj li frapis la flankon de Petro, kaj vekis lin, dirante: Levicxu rapide. Kaj liaj katenoj defalis de liaj

manoj. 8 Kaj la ancxelo diris al li: Zonu vin, kaj alligu viajn sandalojn. Kaj li faris tion. Kaj li diris al li: csetu cxirkacx vin vian mantelon kaj sekvu min. 9 Kaj li eliris, kaj sekvis; kaj li ne sciis, ke reala estas tio, kion faris la ancxelo, sed li pensis, ke li vidas vizion. 10 Kaj trapasinte la unuan postenon kaj la duan, ili venis al la fera pordego, kiu kondukas en la urbon; kaj cxi malfermicxis al ili propramove; kaj ili eliris, kaj pasis lacxlonge de unu strato; kaj la ancxelo tuj foriris de li. 11 Kaj Petro, rekonsciicxinte, diris: Nun mi certe scias, ke la Eternulo elsendis Sian ancxelon kaj liberigis min el la mano de Herodo kaj el la tuta atendado de la popolo Juda. 12 Kaj pripensinte, li venis al la domo de Maria, la patrino de Johano, alnomata Marko, kie estis multaj kunvenintaj kaj precxantaj. 13 Kaj kiam li frapis cxe la pordo de la pordego, venis knabino nomata Roda, por acxskulti, 14 kaj rekonante la vocxon de Petro, cxi pro cxojo ne malfermis la pordegon, sed enkuris, kaj diris, ke Petro staras antacx la pordego. 15 Kaj oni diris al cxi: Vi frenezas. Sed cxi persiste certigis, ke tiel estas. Kaj ili diris: cxi estas lia ancxelo. 16 Sed Petro daxrigis la frapadon; kaj ili, malferminte, vidis lin, kaj miregis. 17 Sed li gestis per la mano, ke ili silentu, kaj rakontis al ili, kiamaniere la Eternulo elkondukis lin el la malliberejo. Kaj li diris: Sciigu pri tio Jakobon kaj la fratojn. Kaj li foriris, kaj iris al alia loko. 18 Kaj kiam tagicxis, faricxis inter la soldatoj ne malgranda eksciticxo, kio faricxis kun Petro. 19 Kaj Herodo, sercxinte kaj ne trovinte lin, ekzamenis la gardistojn, kaj ordonis forkonduki ilin al morto. Kaj li vojaxis el Judujo al Cezarea, kaj tie restis iom da tempo.

20 Kaj li estis tre kolera kontracx la homoj de Tiro kaj Cidon; kaj ili venis unuanime al li, kaj, akirinte la favoron de Blasto, la rexa cxambelano, petis pacon, cxar ilia lando estis nutrata de la lando de la rexo. 21 Kaj en difinita tago Herodo, vestita en rexxaj vestoj, sidis sur tribunala secxo kaj deklamis al ili. 22 Kaj la popolo kriis: cxi estas vocxo de dio, kaj ne de homo. 23 Kaj ancxelo de la Eternulo tuj frapis lin, pro tio, ke li ne donis al Dio la gloron; kaj mancxate de vermoj, li senspiricxis.

24 Sed la vorto de Dio kreskis kaj pligrandicxis.

25 Kaj Barnabas kaj Sacxlo revenis de Jerusalem, plenuminte sian servadon, kondukante kun si Johanon, kiu estis alnomata Marko.

Cxapitro 13

1 Kaj en Antiocxia, en la tiea eklezio, estis profetoj kaj instruistoj, Barnabas, kaj Simeon, nomata Niger, kaj Lucio, la Kirenano, kaj Manaen, kunvartito de la tetrarcxo Herodo, kaj Sacxlo. 2 Kaj dum ili faris servon al la Sinjoro kaj fastis, la Sankta Spirito diris: Apartigu al mi Barnabason kaj Sacxlon por tiu laboro, al kiu mi ilin vokis. 3 Tiam, fastinte kaj precxinte kaj metinte sur ilin la manojn, ili forsendis ilin.

4 Kaj cxi tiuj, forkondukite de la Sankta Spirito, malsupreniris al Selecxia; kaj de tie ili cxiipiris al Kipro. 5 Kaj estante en Salamis, ili proklamis la vorton de Dio en la sinagogoj de la Judoj; kaj ili havis Johanon kiel helpanton. 6 Kaj trairinte la tutan insulon cxis Pafos, ili trovis unu

magiiston, Judan falsan profeton, kies nomo estis Bar-Jesuo, 7 kiu estis kun la prokonsulo Sergio Pacxlo, prudenta viro. cxi tiu venigis al si Barnabason kaj Sacxlon, kaj deziris acxdi la vorton de Dio. 8 Sed kontrakxstaris al ili Elimas, la magiisto (cxar tion signifas lia nomo), penante deturni la prokonsulon for de la fido. 9 Sed Sacxlo, kiu estas Pacxlo, plenigite de la Sankta Spirito kaj fikse rigardante lin, 10 diris: Ho vi, plena de cxia trompo kaj ruzemeco, filo de diablo, malamiko de cxia justeco, cxu vi ne cxesos defleksi la rektajn vojojn de la Sinjoro? 11 Kaj nun jen la mano de la Sinjoro estas sur vi, kaj vi estos blinda, ne vidante la sunon dum kelka tempo. Kaj tuj falis sur lin nebulo kaj mallumo, kaj cxirkacxvagante, li sercxis mankondukantojn. 12 Tiam la prokonsulo, vidinte la okazintaxon, kredis, mirigite de la instruado de la Sinjoro.

13 Sed Pacxlo kaj liaj akompanantoj ekcxipiris de Pafos kaj venis al Perga en Pamfilio; kaj Johano forlasis ilin kaj reiris al Jerusalem. 14 Sed ili, trapasante de Perga venis al Antiocxia en Pisidio; kaj en la sabato ili eniris en la sinagogon, kaj sidicxis. 15 Kaj post la legado de la lecxo kaj la profetoj, la sinagogestroj sendis al ili, dirante: Fratoj, se estas cxe vi vorto de admono por la popolo, parolu. 16 Kaj Pacxlo, staricxinte kaj gestinte per la mano, diris:

Izraelidoj, kaj vi, kiuj timas Dion, acxskultu. 17 La Dio de cxi tiu popolo Izrael elektis niajn patrojn, kaj altigis la popolon dum la loxado en Egiptujo, kaj per alta brako elkondukis ilin el tie. 18 Kaj en la dacro de cxirkacx kvardek jaroj Li toleris ilian konduton en la dezerto. 19 Kaj ekstermite sep naciojn en la lando Kanaana, Li donis al ili ilian landon kiel heredon por cxirkacx kvarcent kvindek jaroj; 20 kaj post tio Li donis juxistojn cxis la profeto Samuel. 21 Kaj poste ili petis rexon; kaj Dio donis al ili Saulon, filon de Kicx, viron el la tribo de Benjamin, por kvardek jaroj. 22 Kaj formetinte lin, Li levis al ili Davidon kiel rexon, pri kiu Li parolis, atestante: Mi trovis Davidon, filon de Jicxaj, viron laxe Mia koro; li plenumis Mian tutan volon. 23 El lia idaro Dio laxe promeso venigis al Izrael Savanton, Jesuon, 24 kiam Johano jam predikis antacx lia alveno la bapton de pento al la tuta popolo Izrael. 25 Kaj dum Johano plenumis sian kuradon, li diris: Kiu vi supozas, ke mi estas? mi ne estas tiu. Sed jen venas post mi unu, al kiu mi ne estas inda malligi la sandalojn de la piedoj. 26 Fratoj, idoj el la raso de Abraham, kaj tiuj inter vi, kiuj timas Dion, al ni estas sendita la vorto de cxi tiu savo. 27 cxar la loxantoj en Jerusalem kaj iliaj regantoj ne konis lin; kaj kondamnante lin, ili plenumis la vocxojn de la profetoj cxiusabate legatajn. 28 Kaj trovinte en li nenian kacxzon de morto, ili tamen petis Pilaton mortigi lin. 29 Kaj plenuminte cxion, kio estis skribita pri li, ili forprenis lin de la lignacxo kaj metis lin en tombon. 30 Sed Dio levis lin el la mortintoj; 31 kaj li estis vidata multajn tagojn de tiuj, kiuj venis kun li el Galileo en Jerusalemon, kaj ili nun estas liaj atestantoj cxe la popolo. 32 Kaj ni alportas al vi bonan sciigon pri la promeso farita al la patroj, 33 ke Dio plenumis tion al ni, la filoj, relevinte Jesuon, kiel ankacx estas skribite en la dua psalmo: Vi estas Mia Filo, hodiace Mi vin naskis. 34 Kaj pri tio, ke Li relevis lin el la mortintoj, jam ne venontan en forputron, Li parolis jene: Mi donos al vi la fidindajn favorkoracxojn de David. 35 cxar li ankacx diris en alia psalmo: Vi ne permesos, ke Via sanktulo forputru. 36 cxar David, servinte en sia generacio al la intenco de Dio, ekdormis, kaj alkolecticxis al siaj patroj kaj vidis forputron; 37 sed tiu, kiun Dio relevis, ne vidis forputron. 38 Estu do sciate al vi, fratoj, ke per cxi tiu estas proklamata al vi pardonado de pekoj; 39 kaj cxiu kredanto al li estas pravigita pri cxio, pri kio vi ne povis esti pravigitaj per la lecxo de Moseo. 40 Gardu vin do, ke ne venu sur vin tio, kio estas dirita en la profetoj:

41 Rigardu, vi malestimantoj, kaj miru, kaj malaperu,

cxar en via tempo Mi faras ion,
Kion vi ne kredus, se oni rakontus al vi.

42 Kaj dum ili eliris el la sinagogo, oni petegis, ke cxi tiuj vortoj estu parolataj al ili la venontan sabaton. 43 Kaj kiam la sinagogo disicxis, multaj el la Judoj kaj el la piaj prozelitoj sekvis Pacxlon kaj Barnabason, kiuj, alparolante ilin, urxe admonis ilin persisti en la graco de Dio.

44 En la sekvanta sabato preskacx la tuta urbo kolekticxis, por acxdi la vorton de Dio. 45 Kaj la Judoj, vidante la homamasojn, plenicxis de cxaluzo, kaj contracxdiris la dirojn de Pacxlo, kaj blasfemis. 46 Kaj Pacxlo kaj Barnabas, parolante kuracxe, diris: Estis necese paroli al vi unue la vorton de Dio. Sed cxar vi forpucxis cxin kaj ne jucas vin indaj je la eterna vivo, jen ni turnas nin al la nacioj. 47 cxar tiel ordonis al ni la Sinjoro:

Mi vin metis kiel lumon por la nacioj,
Por ke vi estu por savi cxis la plej malproksima parto de la tero.

48 Kaj acxdinte tion, la nacioj cxojis, kaj gloris la vorton de Dio; kaj el ili kredis cxuij, kiuj estis difinitaj por eterna vivo. 49 Kaj la vorto de la Sinjoro estis disportata tra la tuta regiono. 50 Sed la Judoj incitis la piajn virinojn bonfamajn kaj la cxefojn de la urbo, kaj instigis persekutadon contracx Pacxlo kaj Barnabas, kaj forpelis ilin el siaj limoj. 51 Sed ili forskuis la polvon de siaj piedoj contracx ili, kaj iris al Ikonio. 52 Kaj la disciploj plenicxis de cxojo kaj de la Sankta Spirito.

Cxapitro 14

1 Kaj en Ikonio ili ambacx eniris en la sinagogon de la Judoj, kaj tiel parolis, ke granda amaso da Judoj kaj Grekoj kredis. 2 Sed la nekredantaj Judoj ekscitis kaj malbonigis la animojn de la nacioj contracx la fratoj. 3 Tial ili restis longan tempon tie, sentime parolante en la Sinjoro, kiu atestadis pri la vorto de Sia graco, lasante, ke signoj kaj mirakloj faricxu per iliaj manoj. 4 Sed la loxantaro de la urbo dividicxis; unuj estis kun la Judoj, kaj aliaj kun la apostoloj. 5 Kaj kiam faricxis atenco de la nacioj kaj ankacx de la Judoj kun iliaj regantoj, por ataki kaj cxtonmortigi ilin, 6 sciicxinte pri cxi, ili forsavis sin en la urbojn de Likaonio--Listran kaj Derben kaj la cxirkacxacxon; 7 kaj tie ili proklamis la evangelion.

8 Kaj en Listra sidadis unu viro senforta en la piedoj, kiu estis lama de la patrina ventro, kaj neniam piediris. 9 Li acxdis Pacxlon paroli; kaj cxi tiu, fikse rigardante lin, kaj vidante, ke ili havas fidon por esti sanigita, 10 diris per lacxta vocxo: Staricxu rekte sur viaj piedoj. Kaj li salte levicxis kaj piediris. 11 Kaj la homamaso, vidinte tion, kion Pacxlo faris, levis sian vocxon, kaj diris en la Likaonia lingvo: La dioj en homa formo malsupreniris al ni. 12 Kaj Barnabason ili nomis Zecxs, kaj Pacxlon Hermes, cxar cxi tiu estis la cxefa parolanto. 13 Kaj la pastro de la Zecxs, kiu estis antacx la urbo, alkondukis bovojn kaj girlandojn al la pordegoj, kaj volis oferi kun la homamasoj. 14 Sed la apostoloj Pacxlo kaj Barnabas, acxdinte, discxiris siajn vestojn, kaj

antacxensaltis en la amason, kriante, 15 kaj dirante: Ho viroj, kial vi tion faras? Ni ankacx estas homoj, samsentaj kiel vi, kaj ni alportas al vi evangelion, por turni vin de cxi tiuj vantacxo al la vivanta Dio, kiu faris la cxielon kaj la teron kaj la maron kaj cxion en ili; 16 kaj kiu en la pasintaj generacioj permesis, ke cxiuj nacioj iru siajn proprajn vojojn. 17 Tamen Li ne lasis Sin sen atesto, cxar Li bonfaris, donante al vi pluvojn el la cxielo kaj fruktoportajn sezonojn, plenigante viajn korojn per nutraco kaj felicxo. 18 Kaj tiel dirante, ili apenacx retenis la amasojn de oferado al ili.

19 Sed alvenis Judoj el Antiocxia kaj Ikonio, kaj, instiginte la amasojn, ili pricxetis Pacxlon per cxtonoj, kaj trenis lin ekster la urbon, pensante, ke li mortis. 20 Sed kiam la disciploj staris cxirkacx li, li levicxis, kaj eniris en la urbon; kaj en la sekvanta tago li eliris kun Barnabas al Derbe. 21 Kaj proklaminte la evangelion al tiu urbo, kaj varbinte multajn disciplojn, ili revenis al Listra kaj Ikonio kaj Antiocxia, 22 firmigante la animojn de la disciploj, kaj admonante, ke ili restu en la fido, kaj ke tra multaj suferoj ni devas eniri en la regnon de Dio. 23 Kaj elektinte presbiterojn por ili en cxiu eklezio, kaj precxinte kun fastado, ili rekomendis ilin al la Sinjoro, al kiu ili ekkredis. 24 Kaj trairinte Pisidion, ili venis en Pamfilion. 25 Kaj parolinte la vorton en Perga, ili malsupreniris al Atalia; 26 kaj de tie ili cxipiris al Antiocxia, de kie ili estis konfeditaj al la graco de Dio por la laboro, kiun ili plenumis. 27 Kaj kiam ili alvenis, ili kunvenigis la eklezion, kaj rakontis cxion, kion Dio per ili faris, kaj ke Li malfermis al la nacioj pordon de fido. 28 Kaj ili restis kelkan tempon kun la disciploj.

Cxapitro 15

1 Kaj iuj homoj vojacxis tien el Judujo, kaj instruis la fratojn: Se vi ne cirkumcidixos lacx la moro de Moseo, vi ne povas savicxi. 2 Kaj kiam Pacxlo kaj Barnabas havis ne malgrandan malkonsenton kaj diskutadon kontracx ili, oni aranxis, ke Pacxlo kaj Barnabas kaj aliaj tieuloj iru Jerusalemon al la apostoloj kaj presbiteroj pri tiu demando. 3 Ili do, forkondukite de la eklezio, trairis Fenikion kaj Samarion, anoncante la konvertadon de la nacioj, kaj faris grandan cxojon al cxiuj fratoj. 4 Kaj alveninte en Jerusalemon, ili estis akceptitaj de la eklezio kaj apostoloj kaj presbiteroj, kaj raportis cxion, kion Dio faris per ili. 5 Sed levicxis iuj kredantoj el la sekto de la Fariseoj, dirante: Estas necese cirkumcidi ilin, kaj ordoni, ke ili observu la lecxon de Moseo.

6 Kaj kunvenis la apostoloj kaj presbiteroj, por esplori tiun aferon. 7 Kaj post multe da diskutado, Petro staricxis, kaj diris al ili:

Fratoj, vi scias, ke jam antacx longe Dio elektis min el inter vi, por ke per mia bucxo la nacioj acxdu la vorton de la evangelio kaj kredu. 8 Kaj Dio, kiu konas la korojn, atestis al ili, donante al ili la Sanktan Spiriton tiel same, kiel al ni; 9 kaj Li faris nenian diferencon inter ni kaj ili, per la fido puriginte iliajn korojn. 10 Nun do kial vi incitas Dion, dezirante meti sur la kolon de la disciploj jugon, kiun povis porti nek niaj patroj, nek ni? 11 Sed ni kredas pri nia savo per la graco de la Sinjoro Jesuo tiel same, kiel ankacx ili.

12 Kaj silentis la tuta amaso; kaj ili acxskultis, dum Pacxlo kaj Barnabas rakontis, kiom da signoj kaj mirakloj Dio faris cxe la nacioj per ili. 13 Kaj kiam ili cxeis paroli, Jakobo respondis, dirante:

Fratoj, acxskultu min; 14 Simeon rakontis, kiel unue Dio vizitis naciojn, por elekti el ili popolon por Sia nomo. 15 Kaj al tio konsentas la vortoj de la profetoj, kiel estas skribite:

16Post tio Mi revenos,
Kaj Mi restarigos la falintan tabernaklon de David,
Mi restarigos la detruitacxojn,
Kaj Mi rekonstruos cxin;
17Por ke strebu al la Eternulo la ceteraj homoj
Kaj cxuij nacioj, inter kiuj estas proklamata Mia nomo,
Diras la Eternulo,
18Kiu tion faras jam de la tempo antikva.

19 Tial mi decidas, ke ni ne cxenu tiujn el la nacioj, kiuj turnicxas al Dio; 20 sed ni admonu ilin, ke ili detenu sin de malpuricxo kaj de idoloj kaj de malcxasteco kaj de sufokitacxo kaj de sango. 21 cxar de post antikvaj generacioj Moseo havas en cxuij urboj tiujn, kiuj lin predikas, legate en la sinagogoj cxiusabate.

22 Tiam al la apostoloj kaj presbiteroj kun la tuta eklezio cxajnis bone elekti virojn el inter si kaj sendi ilin al Antiocxia kun Pacxlo kaj Barnabas: nome Judas, alnomata Barsabas, kaj Silas, viroj konataj inter la fratoj; 23 kaj ili sendis per ili la jenan leteron: La apostoloj kaj presbiteroj, al la fratoj, kiuj estas el la nacioj en Antiocxia kaj Sirio kaj Kilikio, kun saluto: 24 cxar ni acxdis, ke iuj el ni cxenis vin per vortoj maltrankviligaj por viaj animoj, al kiuj ni ne ordonis tion, 25 cxajnis bone al ni unuanime, ke ni elektu virojn kaj sendu ilin al vi kun niaj amataj Barnabas kaj Pacxlo, 26 homoj, kiuj riskis siajn vivojn pro la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo. 27 Ni do sendis Judason kaj Silason, kiuj ankacx mem buxe diros tion saman. 28 cxar al la Sankta Spirito kaj al ni cxajnis bone meti sur vin nenian alian cxarcxon, krom la jenaj necesaj aferoj: 29 ke oni sin detenu de idoloferitacxo kaj de sango kaj de sufokitacxo kaj de malcxasteco; se vi vin gardos kontracx tio, vi bone agos. Adiacx!

30 Ili do, forsendite, iris al Antiocxia; kaj kunveniginte la amason, ili transdonis la leteron. 31 Kaj leginte cxin, ili cxojis pro la konsolo. 32 Kaj Judas kaj Silas, kiuj estis ankacx mem profetoj, konsolis la fratojn per multe da parolo kaj firmigis ilin. 33 Kaj pasiginte kelkan tempon, ili kun paco foriris de la fratoj al siaj forsendintoj. (34 Tamen placxis al Silas tie restadi.) 35 Sed Pacxlo kaj Barnabas restis en Antiocxia, instruante kaj predikante, kun multaj aliaj, la vorton de la Sinjoro.

36 Kaj post kelke da tagoj Pacxlo diris al Barnabas: Ni reiru, kaj vizitu niajn fratojn en cxiu urbo, kie ni proklamis la vorton de la Sinjoro, kaj vidu, kiel ili fartas. 37 Kaj Barnabas konsilis kunpreni Johanon, alnomatan Marko. 38 Sed Pacxlo ne aprobis kunpreni tiun, kiu sin fortiris de ili en Pamfilio, kaj ne kuniris en la laboron. 39 Kaj faricxis disputo, tiel ke ili disicxis unu de la alia; kaj Barnabas, kunprenante Markon, cxiiris al Kipro; 40 sed Pacxlo, elektinte Silason,

foriris, konfidite de la fratoj al la graco de Dio. 41 Kaj li iris tra Sirio kaj Kilikio, firmigante la ekleziojn.

Cxapitro 16

1 Kaj li venis al Derbe kaj Listra; kaj jen tie estis unu disciplo, nomata Timoteo, filo de kredanta Judino kaj de Greka patro. 2 Tiu estis bone atestata de la fratoj en Listra kaj Ikonio. 3 Tiun Pacxlo deziris, ke li foriru kun li, kaj li prenis kaj cirkumcidis lin pro la Judoj, kiuj estis en tiuj regionoj; cxar cxiaj sciiis, ke lia patro estas Greko. 4 Kaj dum ili trapasis la urbojn, ili transdonis al ili por observado la dekretojn, deciditajn de la apostoloj kaj presbiteroj en Jerusalemo. 5 Tiel la eklezioj firmicxis en la fido, kaj kreskis lacxnombro cxiutage.

6 Kaj ili trairis la Frigian kaj Galatujan regionon, malpermesite de la Sankta Spirito priparoli la vorton en Azio; 7 kaj veninte apud Misia, ili klopodis eniri en Bitinion, kaj la Spirito de Jesuo tion ne permesis al ili; 8 kaj pasinte preter Misia, ili malsupreniris al Troas. 9 Kaj vizio aperis al Pacxlo dum la nokto: viro Makedona staris, kaj petegis lin, dirante: Transpasu al Makedonujo, kaj nin helpu. 10 Kaj post kiam li vidis la vizion, ni tuj penis foriri en Makedonujon, konkludinte, ke Dio vokis nin, por prediki al ili la evangelion.

11 Tial, ekcxipirinte de Troas, ni rekte veturis al Samotrake, kaj la sekvantan tagon al Neapolis; 12 kaj de tie al Filipi, kiu estas kolonio, cxefurbo de la Makedonuja provinco; kaj en tiu urbo ni restis dum kelke da tagoj. 13 Kaj en la sabato ni eliris ekster la pordegon apud rivero, kie, ni supozis, estis kunvenejo por prexado; kaj ni sidicxis, kaj parolis al la virinoj kunvenintaj. 14 Kaj unu virino, nomata Lidia, vendistino de purpuro, el la urbo Tiatira, adorantino de Dio, nin acxdis; cxian koron la Sinjoro malfermis, por atenti la parolojn de Pacxlo. 15 Kaj kiam cxi estis baptita, kun sia familio, cxi nin petegis, dirante: Se vi jucas min fidela al la Sinjoro, venu, kaj loxnu en mia domo. Kaj cxi devigis nin.

16 Kaj kiam ni iris al la kunvenejo por prexado, renkontis nin unu knabino, kiu havis orakolan spiriton kaj kiu per acxgurado alportis al siaj mastroj multan gajnon. 17 cxi sekvis Pacxlon kaj nin, kaj kriadis, dirante: Tiuj homoj estas servistoj de Dio la Plejalta, kiuj proklamas al vi vojon de savo. 18 Kaj tion cxi faris dum multe da tagoj. Sed Pacxlo, cxagrenite, turnis sin, kaj diris al la spirito: Mi ordonas al vi en la nomo de Jesuo Kristo, ke vi eliru el cxi. Kaj cxi eliris en tiu sama horo.

19 Sed cxiaj mastroj, vidinte, ke eliris la espero de ilia gajno, kaptis Pacxlon kaj Silason, kaj trenis ilin en la placon al la regantoj, 20 kaj kondukinte ilin al la urbestroj, diris: cxi tiuj homoj treege maltrankviligas nian urbon, estante Judoj, 21 kaj ili proklamas morojn, kiujn ne decas akcepti nek fari por ni, kiuj estas Romanoj. 22 Kaj la popolo amase sin kolektis kontraŭ ili; kaj la urbestroj, forcxirinte de ili la vestojn, ordonis, ke oni vergobatu ilin. 23 Kaj metinte sur ilin multajn batojn, ili cxetis ilin en malliberejon, ordonante al la estro de la malliberejo, ke li forte gardu ilin; 24 kaj li, ricevinte tiun ordonon, cxetis ilin en la internan karceron kaj fiksis iliajn piedojn en la trabon. 25 Sed cxirkacx la noktomezo Pacxlo kaj Silas precxis kaj himnis al Dio,

kaj la katenitoj acxskultis ilin; 26 kaj subite faricxis granda tertremo, tiel ke la fundamentoj de la malliberejo skuicxis; kaj tuj cxiuj pordoj malfermicxis, kaj cxies katenoj falis. 27 Kaj la malliberejestro, vekicxinte, kaj vidante la pordojn de la karcero malfermitaj, eltiris sian glavon kaj volis mortigi sin, supozante, ke la malliberuloj forkuris. 28 Sed Pacxlo vokis per lacxta vocxo, dirante: Nenian malbonon faru al vi, cxar ni cxiuj estas cxi tie. 29 Kaj veniginte lumilon, li ensaltis, kaj, tremante de timo, clinicxis antacx Pacxlo kaj Silas, 30 kaj kondukis ilin eksteren, kaj diris: Sinjoroj, kion mi devas fari, por esti savita? 31 Kaj ili diris: KREDU al la Sinjoro Jesuo, kaj vi estos savita, vi kaj via familio. 32 Kaj ili parolis la vorton de la Sinjoro al li kaj al cxiuj en lia domo. 33 Kaj li kondukis ilin en tiu sama nokta horo kaj lavis al ili la batovundojn; kaj bapticxis senprokraste li kaj cxiuj liaj domanoj. 34 Kaj li kondukis ilin en sian domon, kaj arancxis por ili mancxotablon, kaj tre cxojis kun sia tuta domanaro, ekkredinte al Dio.

35 Sed kiam tagicxis, la urbestroj sendis la liktorojn, por diri: Forliberigu tiujn homojn. 36 Kaj la malliberejestro raportis la vortojn al Pacxlo: La urbestroj cxus sendis, por ke vi forlibericxu; tial nun elvenu kaj foriru pace. 37 Sed Pacxlo diris al ili: Ili publike vergobatis nin ne kondamnitajn, kvankam ni estas Romanoj, kaj nin cxetis en malliberejon; kaj cxu ili nun elcxetas nin kacxe? tute ne; ili mem venu kaj forkonduku nin. 38 Kaj la liktoroj raportis tiujn vortojn al la urbestroj; kaj cxi tiuj timis, acxdante, ke ili estas Romanoj; 39 kaj ili venis kaj petegis ilin, kaj, elkondukinte ilin, petis, ke ili foriru de la urbo. 40 Kaj ili eliris el la malliberejo, kaj eniris en la domon de Lidia; kaj vidinte kaj konsolinte la fratojn, ili foriris.

Cxapitro 17

1 Kaj vojaxinte tra Amfipolis kaj Apolonia, ili alvenis en Tesalonikon, kie estis sinagogo de la Judoj; 2 kaj lacx sia kutimo Pacxlo eniris al ili, kaj dum tri sabatoj li rezonadis kun ili el la Skriboj, 3 klarigante kaj montrante, ke la Kristo devis suferi kaj relevicxi el la mortintoj, kaj dirante: cxi tiu Jesuo, kiun mi predikas al vi, estas la Kristo. 4 Kaj unuj el ili estis konvinkitaj, kaj kunsorticxis kun Pacxlo kaj Silas; kaj el la piaj Grekoj granda amaso, kaj el la cxefaj virinoj ne malmultaj. 5 Sed la Judoj, enviante, varbis kelkajn malnoblulojn el la popolacxo, kaj, kolektinte homamason, entumultigis la urbon; kaj atakinte la domon de Jason, ili klopodis elkonduki ilin al la popolo. 6 Sed ne trovinte ilin, ili trenis Jasonon kaj kelkajn fratojn antacx la urbestrojn, kriante: Tiuj samaj, kiuj renversis la tutan mondon, alestas ankacx cxi tie; 7 ilin Jason akceptis; kaj ili cxiuj agas kontrakx la dekretoj de Cezaro, dirante, ke estas alia recxo, Jesuo. 8 Kaj ili maltrankviligis la homamason kaj la urbestrojn, kiuj tion acxdis. 9 Kaj cxi tiuj, ricevinte garantiacxon de Jason kaj la aliaj, liberigis ilin.

10 Kaj la fratoj tuj forsendis Pacxlon kaj Silason nokte al Berea; kaj alveninte tien, ili iris en la sinagogon de la Judoj. 11 Kaj cxi tiuj estis pli noblaj ol la Tesalonikanoj, cxar ili akceptis la vorton kun plena fervoro, kaj cxiutage esploris la Skribojn, por konstati, cxu tiuj aferoj estas veraj. 12 Tial multaj el ili kredis, kaj ne malmultaj el la Grekaj virinoj honorindaj kaj el la viroj. 13 Sed kiam la Judoj en Tesaloniko sciicxis, ke ankacx en Berea la vorto de Dio estas proklamita de Pacxlo, ili venis ankacx tien, maltrankviligante kaj ekscitante la homamason. 14 Kaj tiam la

fratoj tuj forsendis Pacxlon, por ke li iru cxis la marbordo; sed Silas kaj Timoteo restis ankoracx tie. 15 Kaj la gvidantoj de Pacxlo kondukis lin cxis Ateno, kaj ricevinte komision al Silas kaj Timoteo, ke ili venu al li kiel eble plej rapide, ili foriris.

16 Kaj dum Pacxlo atendis ilin en Ateno, lia spirito cxagrenicxis en li, kiam li vidis la urbon idolplena. 17 Tial li rezonadis en la sinagogoj kun la Judoj kaj la diotimantoj, kaj sur la placo cxiutage kun la renkontitoj. 18 Kaj iuj el la Epikuranaj kaj Stoikaj filozofoj lin renkontis. Kaj unuj diris: Kion volus diri cxi tiu vortcxutanto? aliaj diris: Li cxajnas esti proklamanto de fremdaj diacxo; cxar li predikis Jesuon kaj la relevicxon. 19 Kaj ili prenis lin, kaj kondukis lin al la Areopago, dirante: cxu ni povas scii, kio estas tiu nova instruo, priparolata de vi? 20 cxar fremdacxojn vi portas al niaj oreloj; ni do volas scii, kion signifas tiuj aferoj. 21 (cxuij Atenanoj kaj la tie loxantaj fremduloj pasigadis la tempon cxe nenio alia, krom diri acx acxdi ion plej novan.) 22 Kaj Pacxlo staris meze de la Areopago, kaj diris:

Atenanoj, mi rimarkas, ke vi estas cxiurilate tro servemaj al diacxo. 23 cxar preterpasante kaj rigardante viajn adoratacxojn, mi trovis ankacx altaron, sur kiu estis skribite: AL DIO NEKONATA. Kiun do vi nekonante adoras, Tiun mi predikas al vi. 24 La Dio, kiu faris la mondon kaj cxion, kio estas en cxi, estante per Si mem Sinjoro de la cxielo kaj la tero, ne loxas en manfaritaj temploj; 25 kaj ne estas servata de homaj manoj, kvzacx Li ion bezonus, cxar Li mem donas al cxuij vivon kaj spiron kaj cxion; 26 kaj el unu origino Li faris cxuijn naciojn de la homoj, por loxi sur la tuta supracxo de la tero, difininte ordigitajn epokojn kaj la limojn de iliaj loxejoj; 27 por ke ili sercxu Dion, se eble ili povus cxirkacxpalpi kaj trovi Lin, kvankam Li ne estas malproksime de cxiu el ni; 28 cxar en Li ni vivas kaj movicxas kaj ekzistas, kiel ankacx iuj viaj poetoj diris: cxar ni estas ankacx Lia idaro. 29 Tial ni, estante idaro de Dio, devas ne opinii la Diecon simila al oro acx arcxento acx cxtono, gravuracxo de homa arto kaj imagado. 30 Kaj la tempojn de nesciado preterrigardis Dio, sed nun Li proklamas al cxuij homoj, ke ili pentu; 31 tial Li difinis tagon, en kiu Li juxtos la mondon en justeco per tiu viro, kiun Li elektis, doninte garantion pri tio al cxuij homoj per tio, ke Li relevis lin el la mortintoj.

32 Kaj acxdinte pri relevicxo de la mortintoj, unuj mokis; sed aliaj diris: Ni acxskultos vin denove pri tio. 33 Kaj tiel Pacxlo eliris el inter ili. 34 Sed iuj viroj alicxis al li kaj kredis, inter kiuj estis Dionisio, Areopagano, kaj virino, nomata Damaris, kaj aliaj kun ili.

Cxapitro 18

1 Post tio li foriris el Ateno kaj alvenis en Korinton. 2 Kaj li trovis Judon, nomatan Akvila, Pontanon lacx gento, antacx ne longe venintan el Italujo, kaj Priskilan, lian edzinon, cxar Klacxdio jam ordonis, ke cxuij Judoj foriru el Romo; kaj li iris al ili; 3 kaj, cxar li estis sammetiisto, li loxis cxe ili, kaj ili laboris, cxar ili estis lacx metio tendofaristoj. 4 Kaj li diskutadis en la sinagogo cxiusabate, kaj penis konvinki Judojn kaj Grekojn.

5 Kiam do Silas kaj Timoteo alvenis el Makedonujo, Pacxlo estis premata per la predikado, atestante al la Judoj, ke Jesuo estas la Kristo. 6 Sed kiam ili kontracxstaris kaj blasfemis, li

elskuis siajn vestojn, kaj diris al ili: Via sango estu sur viaj kapoj; mi estas pura; de nun mi iros al la nacioj. 7 Kaj foririnte de tie, li iris en la domon de homo nomata Tito Justo, kiu adoris Dion, kaj kies domo estis tuj apud la sinagogo. 8 Kaj Krispo, la sinagogestro, kredis al la Sinjoro kune kun cxiuj siaj domanoj; kaj multaj Korintanoj, acxdinte, kredis kaj bapticxis. 9 Kaj la Sinjoro diris per vizio nokte al Pacxlo: Ne timu, sed parolu, kaj ne silentu; 10 cxar mi estas kun vi, kaj neniun vin atakos, por fari al vi malbonon; cxar mi havas multe da homoj en cxi tiu urbo. 11 Kaj li loxis tie jaron kaj ses monatojn, instruante inter ili la vorton de Dio.

12 Sed kiam Galiono estis prokonsulo de la Acxaja lando, la Judoj levicxis unuanime kontracx Pacxlo, kaj kondukis lin al la tribunala secxo, 13 dirante: Kontracx la lecxo cxi tiu instigas homojn adori Dion. 14 Sed kiam Pacxlo estis malfermonta la bucxon, Galiono diris al la Judoj: Se vere tio estus ia maljustacxo acx malbonega kanajlacxo, ho Judoj, estus racie, ke mi vin toleru; 15 sed se prezenticxas demandoj pri vortoj kaj nomoj kaj via propra lecxo, vi mem cxin atentu; pri tiaj aferoj mi ne volas esti juxtanta. 16 Kaj li forpelis ilin de la tribunala secxo. 17 Kaj ili cxiuj ekkaptis Sosteneson, la sinagogestron, kaj batis lin antacx la tribunala secxo. Kaj Galiono atentis nenion el tio.

18 Kaj Pacxlo, restinte post tio ankoracx dum multe da tagoj, adiacxis la fratojn, kaj de tie cxipiris al Sirio, kaj kun li Priskila kaj Akvila; sed li razis sian kapon en Kenkrea, cxar li faris sanktan promeson. 19 Kaj ili alvenis en Efeson, kaj li lasis ilin tie; sed li mem eniris en la sinagogon, kaj diskutis kun la Judoj. 20 Kaj kiam ili petis lin restadi pli longe, li ne konsentis; 21 sed adiacxinte ilin, kaj dirinte: Mi denove revenos al vi, se placxos al Dio--li ekcxipiris el Efeso. 22 Kaj elcxipicxinte en Cezarea, li supreniris kaj salutis la eklezion, kaj poste vojacxis al Antiocxia. 23 Kaj pasiginte iom da tempo tie, li foriris, kaj trapasis lacxvice la Galatujan kaj Frigian regionon, fortikigante cxiujn disxiplojn.

24 Kaj unu Judo, nomata Apolos, Aleksandriano lacx gento, viro klera, venis al Efeso; kaj li estis potenca en la Skriboj. 25 cxi tiu jam estis instruita pri la vojo de la Sinjoro; kaj estante fervora en spirito, li paroladis kaj instruadis precize pri Jesuo, konante nur la bapton de Johano; 26 kaj li komencis paroli sentime en la sinagogo. Sed Akvila kaj Priskila, acxdinte lin, alprenis lin al si, kaj klarigis al li pli precize la vojon de Dio. 27 Kaj kiam li volis transiri en la Acxajan landon, la fratoj kuracxigis lin, kaj skribis al la disxiploj, ke ili akceptu lin; kaj alveninte, li multe helpis tiujn, kiuj kredis per graco; 28 cxar konvinke li refutis la Judojn publike, pruvante per la Skriboj, ke Jesuo estas la Kristo.

Cxapitro 19

1 Kaj dum Apolos estis en Korinto, Pacxlo, trapasinte la supran regionon, venis al Efeso, kaj trovinte iujn disxiplojn, 2 li diris al ili: cxu vi ricevis la Sanktan Spiriton, kiam vi ekkredis? Kaj ili diris al li: Ni ankoracx ecx ne acxdis, cxu estas Sankta Spirito. 3 Kaj li diris al ili: En kion do vi bapticxis? Kaj ili diris: En la bapton de Johano. 4 Kaj Pacxlo diris: Johano baptis per la bapto de pento, dirante al la popolo, ke ili kedu al tiu, kiu venos post li, tio estas al Jesuo. 5 Kaj tion

acxdinte, ili bapticxis en la nomon de la Sinjoro Jesuo. 6 Kaj kiam Pacxlo metis siajn manojn sur ilin, la Sankta Spirito venis sur ilin; kaj ili ekparolis per lingvoj kaj ekprofetis. 7 Kaj ili cxiuj estis cxirkacx dek du viroj.

8 Kaj li eniris en la sinagogon, kaj parolis sentime en la dacro de tri monatoj, diskutante kaj rezonante rilate la regnon de Dio. 9 Sed kiam kelkaj obstinixis kaj malobeis, kalumniante la Vojon antacx la homamaso, li foriris de ili, kaj forigis la disciplojn, kaj diskutis cxiutage en la lernejo de Tiranos. 10 Kaj tio dacrois dum du jaroj; tiel ke cxiuj loxantoj en Azio, Judoj kaj Grekoj, acxdis la vorton de la Sinjoro. 11 Kaj Dio faris per la manoj de Pacxlo eksterordinarajn miraklojn; 12 tiel ke al la malsanuloj oni alportis de lia korpo vicxtukojn acx vestotukojn, kaj la malsanoj forlasis ilin, kaj la malbonaj spiritoj eliris. 13 Sed ankacx kelkaj el la vagemaj Judoj, ekzorcoistoj, entreprenis nomi super tiuj, kiuj havis la malbonajn spiritojn, la nomon de la Sinjoro Jesuo, dirante: Mi ekzorcas vin per Jesuo, kiun Pacxlo predikas. 14 Kaj sep filoj de unu Judo, Skeva, cxefpastro, tion faris. 15 Kaj la malbona spirito responde diris al ili: Jesuon mi konas, kaj Pacxlon mi konas; sed kiuj estas vi? 16 Kaj la viro, en kiu estis la malbona spirito, sin cxiutis sur ilin, kaj venkis kaj superfortis ilin, tiel ke ili forkuris el tiu domo nudaj kaj vunditaj. 17 Kaj tio sciixis al cxiuj, kiuj loxis en Efeso, Judoj kaj Grekoj; kaj timo falis sur ilin cxiujn, kaj la nomo de la Sinjoro Jesuo grandixis. 18 Multaj ankacx el la kredantoj venis, kaj konfesis, montrante siajn agojn. 19 Kaj ne malmultaj el tiuj, kiuj praktikis magiajn artojn, alportis amase siajn librojn, kaj bruligis ilin antacx la okuloj de cxiuj; kaj oni kalkulis ilian valoron, kaj trovis cxin kvindek miloj da moneroj arcxentaj. 20 Tiel forte kreskis la vorto de la Sinjoro kaj sukcesis.

21 Kaj kiam tio finicxis, Pacxlo intencis en la spirito, trapasinte Makedonujon kaj la Acxajan landon, vojacxi al Jerusalemo, kaj li diris: Post kiam mi iros tien, mi devos ankacx vidi Romon. 22 Kaj sendinte en Makedonujon du el siaj helpservantoj, Timoteon kaj Eraston, li mem restis iom da tempo en Azio.

23 Kaj cxirkacx tiu tempo levicxis ne malgranda ekscitico pri la Vojo. 24 cxar unu viro, nomata Demetrio, arcxentacxisto, kiu faradis arcxentajn templetojn de Artemis, liveris al la metiistoj multe da okupo; 25 kaj li kunvenigis ilin, kune kun la samokupaj laboristoj, kaj diris: Ho viroj, vi scias, ke per cxi tiu metio ni havas bonajn enspezojn. 26 Kaj vi vidas kaj acxdas, ke ne sole en Efeso, sed ankacx tra preskacx la tuta Azio, cxi tiu Pacxlo jam influis kaj forturnis multe da homoj, dirante, ke tio, kio estas manfarita, estas ne-dioj; 27 kaj estas dancxero, ne sole ke cxi tiu nia metio estos malestimata, sed ankacx ke la templo de la granda diino Artemis estos malcxatata; kaj eble estos senigita je sia majesto tiu, kiun la tuta Azio kaj la tuta mondo adoras. 28 Acxdinte tion, ili plenixis de kolero, kaj ekkriis, dirante: Granda estas Artemis de la Efesanoj. 29 Kaj la urbo plenixis de tumulto; kaj oni kure kolekticxis unuanime en la teatron, ekkaptinte Gajon kaj Aristarcxon, Makedonojn, kunvojacxantojn de Pacxlo. 30 Kaj kiam Pacxlo volis eniri antacx la popolon, la disciploj tion ne permesis al li. 31 Kaj ankacx kelkaj el la cxefoj de Azio, kiuj estis liaj amikoj, sendis al li, kaj petegis lin ne riski sin en la teatron. 32 Kriadis ili do diverse ion kaj alion, cxar la kunveno estis konfuzita; kaj la plimulto ne sciis, kial ili kunvenis. 33 Kaj el la homamaso ili elpacxigis Aleksandron, kiun la Judoj pucxis antacxen. Kaj Aleksandro gestis per la mano, kaj ekprovis pledi antacx la popolo. 34 Sed sciicxinte, ke li estas Judo, cxiuj unuvocxe en la dacro de cxirkacx du horoj kriadis: Granda estas Artemis de la Efesanoj! 35 Kaj kiam la urboskribisto kvietigis la amason, li diris: Ho Efesanoj, cxu do ekzistas homo nescianta, ke la urbo de la Efesanoj estas templogardanto de Artemis la granda kaj de la

elcxiela falintacxo? 36 cxar tio do ne estas kontraktdirebla, vi devas esti trankvilaj, kaj fari nenion senpripense. 37 cxar vi alkondukis cxi tiujn virojn, kiuj estas nek templorabistoj nek blasfemantoj de nia diino. 38 Se do Demetrio kaj la kun li metiistoj havas plendaferon kontrakx iu, la juxtejoj estas je ilia dispono, kaj ekzistas prokonsuloj; ili procesu unu kontrakx alia. 39 Sed se vi faras esploron pri io alia, tio decidixos en la laxelexa kunveno. 40 cxar estas dancxero, ke oni akuzos nin pri tumulto rilate la hodiaccan aferon, pro manko de motivo; kaj rilate cxin, ni ne povos pravigi cxi tiun homamasicxon. 41 Kaj tion dirinte, li dissendis la kunvenintojn.

Cxapitro 20

1 Kaj kiam la tumulto cxesicxis, Pacxlo, veniginte al si kaj admoninte la disciplojn, adiacxis ilin, kaj foriris, por iri en Makedonujon. 2 Kaj trairinte tiujn regionojn, kaj per multaj paroloj kuraciginte la tieulojn, li venis en Grekujon. 3 Kaj pasiginte tie tri monatojn, post konspiro farita de la Judoj kontrakx li, kiam li volis cxipiri al Sirio, li decidis reveni tra Makedonujo. 4 Kaj cxis Azio akompanis lin Sopater el Berea, la filo de Pirho; kaj el la Tesalonikanoj, Aristarcxo kaj Sekundo; kaj Gajo el Derbe, kaj Timoteo; kaj Tixiko kaj Trofimo, Azianoj. 5 Sed cxi tiuj, antacxirinte, atendis nin en Troas. 6 Kaj ni cxipiris de Filipi post la tagoj de macoj, kaj alvenis al ili en Troas post kvin tagoj, kaj tie ni restis sep tagojn.

7 Kaj en la unua tago de la semajno, kiam ni kunvenis, por dispecigi panon, Pacxlo paroladis al ili, intencante foriri en la sekvanta tago; kaj li dacxrigis sian paroladon cxis noktomezo. 8 Kaj estis multaj lumiloj en la supra cxambro, kie ni kunvenis. 9 Kaj sur la fenestro sidis junulo, nomata Ectixxo, premegata de profunda dormo; kaj dum Pacxlo ancoracx longe paroladis, tiu, venkite de la dormo, falis malsupren de la tria etacxo, kaj estis levita malviva. 10 Kaj Pacxlo malsupreniris, kaj falis sur lin, kaj cxirkacxpreninte lin, diris: Ne maltrankvilicxu; cxar lia vivo estas en li. 11 Kaj suprenirinte, kaj dispeciginte la panon, kaj mancxinte, kaj parolinte kun ili longe, cxis la tagicxo, fine li foriris. 12 Kaj ili alkondukis la knabon vivantan, kaj multe konsolicxis.

13 Sed ni, irinte pli frue al la cxipo, ekveturis al Asos, por tie encxipigi Pacxlon; cxar tiel li arancxis, intencante mem piediri. 14 Kaj kiam li renkontis nin en Asos, ni encxipigis lin, kaj venis al Mitilene. 15 Kaj de tie cxipirinte, ni alvenis la sekvantan tagon kontrakx cxios; kaj la duan tagon ni atingis Samoson; kaj la trian tagon ni alvenis en Mileton. 16 cxar Pacxlo decidis preterveturi Efeson, por ne perdi tempon en Azio; cxar li rapidis, por esti en Jerusalemo, se li nur povos, en la Pentekosta tago.

17 Kaj de Mileto li sendis al Efeso, kaj alvokis al si la presbiterojn de la eklezio. 18 Kaj kiam ili alvenis, li diris al ili:

Vi mem scias de post la tago, kiam mi unue enpacxis en Azion, kiamaniere mi kondukis inter vi dum la tuta tempo, 19 servante la Sinjoron kun cxia humileco, kaj cxe larmoj kaj cxe tentoj, kiuj okazis al mi per la konspiroj de la Judoj; 20 kaj ke mi ne hezitis deklari al vi cxion utilan, instruante vin publike, kaj de domo al domo, 21 ateston farante al Judoj kaj Grekoj pri pento antacx Dio kaj pri fido al nia Sinjoro Jesuo Kristo. 22 Kaj nun jen, enkatenite en spirito, mi iras

al Jerusalemon, ne sciante, kio okazos al mi tie, 23 krom tio, ke la Sankta Spirito atestas al mi en cxiu urbo, dirante, ke katenoj kaj afliktoj min atendas. 24 Sed mi taksas je nenio mian vivon kiel al mi mem karan, se nur mi povos plenumi mian kuradon, kaj la komision, kiun mi ricevis de la Sinjoro Jesuo, atesti la evangelion de la graco de Dio. 25 Kaj nun jen mi scias, ke vi cxiuj, inter kiuj mi iradis, predikante la regnon, ne plu vidos mian vizacxon. 26 Tial mi atestas al vi hodiaŭ, ke mi estas pura pri la sango de cxiuj homoj. 27 cxar mi ne hezitis anonci al vi la tutan intencon de Dio. 28 Gardu vin kaj la tutan gregon, en kiu la Sankta Spirito faris vin episkopoj, por nutri la eklezion de Dio, kiun li acxetis per sia propra sango. 29 Mi scias, ke post mia foriro eniros inter vi kruelaj lupoj, ne lasante la gregon sendifekta; 30 kaj ecx el inter vi mem levixos viroj perverse parolantaj, por forlogi post si la disciplojn. 31 Tial gardu vin, memorante, ke dum tri jaroj mi ne cxisis admoni cxiun nokte kaj tage kun larmoj. 32 Kaj nun mi vin rekomendas al Dio kaj al la vorto de Lia graco, kiu povas vin edifi kaj doni al vi la heredon inter cxiuj sanktigitoj. 33 Mi ne deziras ies arcxenton, nek oron, nek vestaron. 34 Vi mem scias, ke cxi tiuj manoj servadis al miaj bezonoj kaj al miaj kunuloj. 35 En cxio mi montris al vi, ke tiel laborante, vi devas helpi la malfortulojn, kaj memori la vortojn de la Sinjoro Jesuo, kiujn li mem diris: Pli felice estas doni, ol ricevi.

36 Kaj tiel dirinte, li genuicxis, kaj precxis kun ili cxiuj. 37 Kaj cxiuj ploregis, kaj falis sur la kolon de Pacxlo kaj lin kisis, 38 malcxojante precipe pro la vorto, kiun li diris, ke ili ne plu vidos lian vizacxon. Kaj ili akompanis lin cxis la cxipo.

Cxapitro 21

1 Kaj kiam ni, aparticxinte de ili, ekcxipiris, ni rekte veturis al Kos, kaj en la sekvanta tago al Rodo, kaj de tie al Patara; 2 kaj trovinte cxipon transirontan al Fenikio, ni encxipicxis kaj ekveturis. 3 Kaj ekvidinte Kipron kaj lasinte cxin maldekstre, ni veturis al Sirio, kaj elcxipicxis en Tiro; cxar tie la cxipo devis sencxarxcixi. 4 Kaj trovinte la disciplojn, ni restis tie sep tagojn; kaj tiuj diris al Pacxlo per la Spirito, ke li ne aliru Jerusalemon. 5 Kaj pasiginte la tagojn, ni eliris kaj ekvojaxis; kaj ili cxiuj kune kun edzinoj kaj infanoj akompanis nin cxis ekster la urbo; kaj genuicxinte sur la marbordo, ni precxis; 6 kaj adiaxinte unuj aliajn, ni encxipicxis, kaj ili returne iris hejmen.

7 Kaj fininte la marvojaxcon de Tiro, ni alvenis cxe Ptolemais; kaj ni salutis la fratojn, kaj restis kun ili unu tagon. 8 Kaj en la sekvanta tago ni foriris, kaj alvenis en Cezarean; kaj enirinte en la domon de la evangeliisto Filipo, kiu estis unu el la sepo, ni restis cxe li. 9 cxi tiu havis kvar filinojn virgulinojn, kiuj profetadis. 10 Kaj dum ni restis tie ancoracx dum kelke da tagoj, unu profeto, nomata Agabo, alvojaxis el Judujo. 11 Kaj veninte al ni, li prenis la zonon de Pacxlo, kaj ligis siajn piedojn kaj manojn, kaj diris: Tiele diras la Sankta Spirito: Tiamaniere la Judoj en Jerusalemon ligos la viron, kies estas cxi tiu zono, kaj ili transdonos lin en la manojn de la nacioj. 12 Kaj acxdinte tion, ni kaj la tieuloj petis lin, ke li ne aliru Jerusalemon. 13 Sed Pacxlo respondis: Kion vi faras, plorante kaj dispremante mian koron? cxar mi estas preta ne nur esti ligita, sed ankacx morti en Jerusalemon pro la nomo de la Sinjoro Jesuo. 14 Kaj kiam li ne konsentis, ni silentis, dirante: Plenumicxu la volo de la Sinjoro.

15 Kaj post tiuj tagoj ni pretigis niajn pakacxojn, kaj supreniris al Jerusalemon. 16 Kaj iris ankacx kun ni kelkaj el la disciploj el Cezarea, kunkondukante Mnasonon, Kipranon, unuatempan

discxiplon, cxe kiu ni devis loxadi.

17 Kaj kiam ni alvenis en Jerusalemon, la fratoj nin cxoje akceptis. 18 Kaj la sekvantan tagon Pacxlo akompanis nin al Jakobo, kaj cxiuj presbiteroj cxeestis. 19 Kaj salutinte ilin, li rakontis detale cxion, kion Dio faris inter la nacioj per lia servado. 20 Kaj tion acxdinte, ili gloris Dion; kaj ili diris al li: Vi vidas, frato, kiom da miloj da kredantoj estas el inter la Judoj, kaj ili cxiuj estas fervoruloj por la lecxo; 21 kaj oni raportis al ili pri vi, ke vi instruas cxiujn Judojn, kiuj estas inter la nacioj, forlasi Moseon, dirante, ke ili ne cirkumcidu la infanojn, nek sekvu la kutimojn. 22 Kio do estas? nepre ili acxdos, ke vi venis. 23 Faru do tion, kion ni diras al vi: Ni havas kvar virojn, kiuj faris sanktan promeson; 24 prenu cxi tiujn, sanktigu vin kun ili, kaj pagu iliajn elspezojn, por ke ili razu sian kapon; kaj cxiuj scios, ke nenia vero estas en tio, kion oni raportis pri vi, sed ke vi mem ankacx iradas orde, observante la lecxon. 25 Sed koncerne la naciojn, kiuj ekkredis, ni jam skribis, decidante, ke ili gardu sin kontraŭx idoloferitacxo kaj sango kaj sufokitacxo kaj malxasteco. 26 Tiam Pacxlo alprenis al si la virojn, kaj, sanktiginte sin kun ili, en la sekvanta tago li eniris en la templon, kaj deklaris la plenumon de la tagoj de la purigado, cxis la oferacxo estos alportita por cxiu el ili.

27 Kaj kiam la sep tagoj preskacx finicxis, la Judoj el Azio, vidinte lin en la templo, incitis la tutan homamason, kaj lin kaptis, 28 ekkriante: Izraelidoj, helpu: Jen estas la viro, kiu cxie instruadas cxiujn kontraŭx la popolo kaj la lecxo kaj cxi tiu loko, kaj ankacx li kondukis Grekojn en la templon kaj profanis cxi tiun sanktan lokon. 29 cxar ili antacxe vidis kun li en la urbo la Efesanon Trofimo; kaj ili supozis, ke Pacxlo kondukis lin en la templon. 30 Kaj la tuta urbo eksciticxis, kaj la popolo kunkuris; kaj preninte Pacxlon, oni trenis lin ekster la templon; kaj tuj la pordoj estis cxlositaj. 31 Kaj dum ili penis lin mortigi, famo venis al la cxefkapitano de la kohorto, ke la tuta Jerusalem tumultas. 32 Kaj li tuj kunvokis soldatojn kaj centestrojn, kaj kuris malsupren sur ilin; kaj cxi tiuj, vidinte la cxefkapitanon kaj soldatojn, cxeis bati Pacxlon. 33 Tiam la cxefkapitano alproksimicxis, kaj arestis lin, kaj ordonis, ke oni ligu lin per du katenoj, kaj demandis, kiu li estas, kaj kion li faris. 34 Kaj la amaso kriadis diverse ion kaj alion; kaj, ne povante konstati la cxuston pro la tumulto, li ordonis, ke oni konduku lin en la fortikacxon. 35 Kaj kiam li venis sur la cxtuparon, li estis portata de la soldatoj pro la perforto de la amaso; 36 cxar la multego de la popolo sekvis, kriante: Forigu lin!

37 Kaj Pacxlo, jam enkondukota en la fortikacxon, diris al la cxefkapitano: cxu estas permesate al mi diri ion al vi? Kaj li diris: cxu vi scias la Grekan lingvon? 38 cxu vi ne estas la Egipto, kiu antacx kelka tempo ekmovis ribele kaj elkondukis en la dezerton la kvar mil virojn de la Sikarioj? 39 Sed Pacxlo diris: Mi estas Judo el Tarso en Kilikio, burcxo de urbo ne malnobla; kaj mi petas vin, permesu al mi paroli al la popolo. 40 Kaj kiam li tion permesis, Pacxlo, starante sur la cxtuparo, gestis per la mano al la popolo; kaj kiam faricxis granda silento, li parolis al ili en la Hebrea lingvo, dirante:

Cxapitro 22

1 Fratoj kaj patroj, acxskultu la pledon, kiun mi faras nun antacx vi.

2 Kaj kiam ili acxdis, ke li parolas al ili en la Hebrea lingvo, ili des pli silenticxis; kaj li diris:

3 Mi estas Judo, naskita en Tarso en Kilikio, sed edukita en cxi tiu urbo cxe la piedoj de Gamaliel, kaj instruita laxe la preciza maniero de nia prapatra lecxo, kaj mi estis fervora pro Dio, kiel vi cxiuj estas hodiaux. 4 Kaj mi persekutis cxi tiun Vojon cxis la morto, katenante kaj en karcerojn transdonante virojn kaj virinojn. 5 Kiel ankacx atestas pri mi la cxefpastro kaj la tuta pliacxularo, de kiuj mi ankacx ricevis leterojn por la fratoj, kaj iris al Damasko, por konduki tiujn, kiuj tie estis, katenitajn al Jerusalemo, por punicxi. 6 Kaj dum mi vojacxis kaj alproksimicxis al Damasko, cxirkacx tagmezo subite ekbrilis el la cxielo granda lumo cxirkacx mi. 7 Kaj mi falis sur la teron, kaj acxdis vocxon dirantan al mi: Saxe, Saxe, kial vi min persekutas? 8 Kaj mi respondis: Kiu vi estas, Sinjoro? Kaj li diris al mi: Mi estas Jesuo, la Nazaretano, kiun vi persekutas. 9 Kaj tiuj, kiuj estis kun mi, vidis ja la lumon, sed ne acxdis la vocxon de tiu, kiu parolis al mi. 10 Kaj mi diris: Kion mi faru, Sinjoro? Kaj la Sinjoro diris al mi: Levicxu, kaj iru al Damasko; kaj tie vi ricevos informon pri cxio, kio estas difinita, ke vi cxin faru. 11 Kaj, cxar mi ne povis vidi pro la gloro de tiu lumo, mi eniris en Damaskon mane kondukata de tiuj, kiuj estis kun mi. 12 Kaj unu Ananias, piulo laxe la lecxo, bone atestata de cxiuj Judoj tie loxantaj, 13 venis al mi, kaj apudstarante, diris al mi: Frato Saxe, ricevu vian vidpovon. Kaj en tiu sama horo mi ekvidis, kaj lin rigardis. 14 Kaj li diris: La Dio de niaj patroj difinis vin, por ke vi sciu Lian vojon kaj vidu la Justulon kaj acxdu vocxon el lia bucxo. 15 cxar vi estos lia atestanto antacx cxiuj homoj pri cxio, kion vi vidis kaj acxdis. 16 Kaj nun kial vi prokrastas? levicxu, kaj bapticxu, kaj forlavu viajn pekojn, vokante lian nomon. 17 Kaj reveninte al Jerusalemo kaj precxante en la templo, mi estis en ekstazo, 18 kaj mi vidis lin dirantan al mi: Rapi, kaj eliru tuj el Jerusalemo, cxar ili ne akceptos vian ateston pri mi. 19 Kaj mi diris: Sinjoro, ili mem scias, ke mi malliberigis kaj batis en cxiuj sinagogoj tiujn, kiuj kredas al vi; 20 kaj kiam estis vercxata la sango de via martiro Stefano, mi ankacx staris apude kaj konsentis, kaj gardis la vestojn de tiuj, kiuj lin mortigis. 21 Kaj li diris al mi: Foriru; cxar mi vin sendos malproksimen al la nacianoj.

22 Ili acxskultis lin cxis tiu vorto, sed tiam ili levis sian vocxon, dirante: Forigu tian homon de sur la tero; cxar ne decas, ke li vivu. 23 Kaj dum ili kriis kaj forexetis siajn vestojn kaj cxetis polvon en la aeron, 24 la cxefkapitano ordonis konduki lin en la fortikacxon, kaj diris, ke oni ekzameni lin per skurcxado, por ke li sciicxu, kial oni tiel forte kriis kontrakx li. 25 Kaj kiam ili ligis lin per rimenoj, Pacxo diris al la apudstaranta centestro: cxu estas laxelexe por vi skurcxi Romanon ne kondamnitan? 26 Kaj kiam la centestro tion acxdis, li iris al la cxefkapitano kaj raportis, dirante: Kion vi celas fari? cxar cxi tiu viro estas Romano. 27 Kaj la cxefkapitano venis, kaj diris al li: Diru al mi, cxu vi estas Romano? Kaj li diris: Jes. 28 Kaj la cxefkapitano respondis: Per granda sumo mi akiris tiun civitanecon. Kaj Pacxo respondis: Sed mi naskicxis tia. 29 Tiuj do, kiuj devis ekzameni lin, tuj foriris de li; kaj la cxefkapitano ankacx timis, konstatinte, ke tiu estas Romano, kaj ke li lin ligis.

30 Sed en la sekvanta tago, cxar li volis certicxi, pri kio la Judoj lin akuzis, li malligis al li la katenojn, kaj ordonis, ke la cxefpastroj kaj la tuta sinedrio kunvenu; kaj li kondukis Pacxon malsupren, kaj starigis lin antacx ili.

Cxapitro 23

1 Kaj Pacxo, fikse rigardante la sinedrion, diris: Fratoj, mi vivadis antacx Dio laxe tute bona

konscienco cxis la nuna tago. 2 Kaj la cxefpastro Ananias ordonis al la apudstarantoj frapi lian bucxon. 3 Tiam diris Pacxlo al li: Dio vin frapos, vi kalkeblanka muro; cxu vi sidas, por juxti min laxe la lecxo, kaj kontrakx la lecxo ordonas, ke oni min frapu? 4 Kaj la apudstarantoj diris: cxu vi insultas la cxefpastron de Dio? 5 Kaj Pacxlo diris: Mi ne sciis, fratoj, ke li estas cxefpastro; cxar estas skribite: Estron de via popolo ne insultu. 6 Sed kiam Pacxlo eksciis, ke unu parto konsistas el Sadukeoj kaj la alia el Fariseoj, li ekkriis en la sinedrion: Fratoj, mi estas Fariseo, filo de Fariseo; pri la espero kaj la relevicxo de la mortintoj mi estas juxtata. 7 Kaj kiam li tion diris, malpaco okazis inter la Fariseoj kaj la Sadukeoj, kaj la cxeestantaro dividicxis. 8 cxar la Sadukeoj diras, ke ne estas relevicxo, nek anxelo, nek spirito; sed la Fariseoj konfesas ambacx. 9 Kaj faricxis bruego; kaj kelkaj skribistoj el la partio de la Fariseoj staricxis, kaj forte insistis, dirante: Ni trovas nenian malbonon en cxi tiu viro; kaj kio, se parolis al li spirito acx anxelo? 10 Kaj kiam faricxis granda malpaco, la cxefkapitano, timante, ke Pacxlo estos disxirita de ili, ordonis al la soldataro malsupreniri kaj forkapti lin perforte el la mezo de ili, kaj konduki lin en la fortikacxon.

11 Kaj la sekvantan nokton la Sinjoro staris apud li, kaj diris: Kuracxu; cxar kiel vi jam atestis pri mi en Jerusalema, tiel vi devas atesti ankacx en Romo.

12 Kaj je la tagicxo la Judoj konspiris, kaj per solena cxuro sin ligis, dirante, ke ili nek manxos nek trinkos, cxis ili mortigos Pacxlon. 13 Kaj pli ol kvardek estis la tiel kuncxurintaj. 14 Kaj ili venis al la cxefpastroj kaj la pliaxuloj, kaj diris: Ni per solena cxuro ligis nin gustumi nenion, cxis ni mortigos Pacxlon. 15 Nun do vi kune kun la sinedrion instigu la cxefkapitanon, ke li konduku lin al vi, kvazacx vi volus juxti pri la afero pli precize; kaj ni, antacx ol li alproksimicxos, estos pretaj pereigi lin. 16 Sed la filo de la fratino de Pacxlo, enveninte, acxdis pri la embusko, kaj li iris en la fortikacxon, kaj pri tio sciigis Pacxlon. 17 Kaj Pacxlo alvokis unu el la centestroj, kaj diris: Konduku cxi tiun junulon al la cxefkapitano, cxar li havas ion por diri al li. 18 Li do prenis lin kaj kondukis lin al la cxefkapitano, kaj diris: La katenito Pacxlo min alvokis, kaj petis, ke mi konduku al vi cxi tiun junulon, kiu havas ion por diri al vi. 19 Kaj la cxefkapitano prenis lian manon, kaj, flankenirante, demandis lin aparte: Kio estas tio, kion vi havas por diri al mi? 20 Kaj li diris: La Judoj interkonsentis peti, ke vi konduku Pacxlon malsupren morgacx en la sinedrion, kvazacx ili intencus fari pri li esploron iom pli precizan. 21 Sed ne konsentu al ili, cxar embuskas kontrakx li pli ol kvardek el ili, kiuj per solena cxuro sin ligis nek manxi nek trinki, cxis ili lin pereigos; kaj nun ili estas pretaj, kaj atendas de vi la promeson. 22 Tiam la cxefkapitano forsendis la junulon, ordonante al li: Eldiru al neni, ke vi sciigis min pri cxi tio. 23 Kaj alvokinte du el la centestroj, li diris: Pretigu ducent soldatojn, por ke ili iru cxis Cezarea, kun sepdek rajdistoj kaj ducent lancistoj, je la tria horo nokte; 24 kaj provizu bestojn, por sidigi Pacxlon kaj konduki lin sendancxere al Felikso, la provincestro. 25 Kaj li skribis leteron laxe jena formo:

26 Klacxdio Lisias al lia ekscelenco Felikso, la provincestro, saluton. 27 cxi tiu viro estis kaptita de la Judoj, kaj ili volis mortigi lin; sed mi alvenis kun la soldataro kaj forsavis lin, sciicxinte, ke li estas Romano. 28 Kaj dezirante scii la kacxzon, pro kio ili lin akuzas, mi lin enkondukis en ilian sinedrion; 29 kaj mi trovis lin akuzata pri demandoj rilatantaj al ilia lecxo, sed havanta nenian akuzon meritantan morton acx katenojn. 30 Kaj cxar oni montris al mi, ke estos konspiro kontrakx la viro, mi tuj sendis lin al vi, ordonante ankacx, ke liaj akuzantoj atestu kontrakx li

antacx vi.

31 Tial la soldatoj, kiel estis ordonite al ili, prenis Pacxlon kaj kondukis lin nokte al Antipatris. 32 Kaj en la sekvanta tago ili lasis la rajdistojn iri kun li, kaj ili ekiris returne al la fortikacxo; 33 sed tiuj, enirinte en Cezarean kaj transdoninte la leteron al la provincestro, enkondukis ankacx Pacxlon antacx lin. 34 Kaj kiam li cxin legis, li demandis, el kiu provinco li venas; kaj kiam li sciicxis, ke li estas el Kilikio, 35 li diris: Mi acxskultos vian proceson, kiam viaj akuzantoj ankacx cxeestos; kaj li ordonis, ke oni gardu lin en la palaco de Herodo.

Cxapitro 24

1 Kaj post kvin tagoj la cxefpastro Ananias malsupreniris tien kun kelkaj pliaxuloj, kaj unu advokato, nomata Tertulo; kaj ili faris denuncon antacx la provincestro kontracx Pacxlo. 2 Kaj kiam cxi tiu estas vokita, Tertulo komencis akuzi lin, dirante:

cxar ni cxuadas grandan trankvilecon per vi, kaj malbonacxoj estas cxustigitaj por cxi tiu nacio per via antacxzorgeco, 3 ni akceptas tion, cxiel kaj cxie, plej nobla Felikso, kun plena dankemeco. 4 Sed (por ke mi vin ne tro tedu) mi vin petegas acxskulti nin mallonge, lacx via bonkoreco. 5 cxar ni trovis cxi tiun viron pestulo, kaj incitanta al ribelado inter cxiaj Judoj tra la tuta mondo, kaj cxefo de la Nazaretana sekto; 6 li provis ankacx profani la templon; kaj ni arestis lin kaj volis juxti lin lacx nia lecxo. 7 Sed la cxefkapitano Lisias venis, kaj per granda perforto forprenis lin el niaj manoj, 8 kaj ordonis al liaj akuzantoj veni antacx vin; kaj nun, ekzamenante lin, vi mem povos certicxi pri cxio, pro kio ni lin akuzas. 9 Kaj la Judoj ankacx konsentis, dirante, ke cxi tio estas vera.

10 Tiam Pacxlo, kiam la provincestro signis, ke li parolu, respondis:

Sciante, ke jam de multaj jaroj vi estas juxtisto por cxi tiu nacio, mi des pli volonte min defendas; 11 cxar vi povas certicxi, ke pasis ne pli ol dek du tagoj, de kiam mi supreniris al Jerusalemon, por adorklinicxi; 12 kaj ili ne trovis min disputanta kun iu acx incitanta la popolon en la templo, nek en la sinagogoj, nek en la urbo. 13 Kaj ili ne povas pruvi la aferojn, pri kiuj ili nun akuzas min. 14 Sed mi konfesas al vi jenon: ke lacx tiu Vojo, kiun ili nomas sekto, mi adoras la Dion de miaj patroj, kredante cxion, kio estas lacx la lecxo, kaj cxion skribitan en la profetoj; 15 kaj mi havas tiun esperon al Dio, kiun ili mem ankacx akceptas, ke estos iam relevicxo de la justuloj kaj de la maljustuloj. 16 En cxi tio ankacx mi min ekzercadas, havi cxiam konsciencan neriproceblan antacx Dio kaj homoj. 17 Kaj post multe da jaroj mi alvenis, por alporti al mia nacio almozojn kaj oferojn; 18 cxe tiaj okupoj ili trovis min sanktigitan en la templo, ne kun homamaso, nek kun tumulto; sed cxeestis iuj Judoj el Azio, 19 kiuj devus esti cxi tie antacx vi kaj fari akuzon, se ili havus ion kontracx mi. 20 Alie cxi tiuj mem diru, kian malbonfaron ili trovis en mi, kiam mi staris antacx la sindrio, 21 krom eble pri unu vorto, kiun mi jene kriis, starante inter ili: Pri la relevicxo de la mortintoj mi estas juxtata de vi hodiaux.

22 Sed Felikso, konante iom precize la Vojon, prokrastis rilate ilin, kaj diris: Kiam alvenos la cxefkapitano Lisias, tiam mi decidus vian aferon. 23 Kaj li ordonis al la centestro gardi Pacxlon kun malsevereco, kaj ne malpermesi al iu ajn el liaj amikoj lin viziti kaj helpi.

24 Kaj post kelke da tagoj, Felikso venis kun sia edzino Drusila, kiu estis Judino, kaj li venigis al si Pacxlon kaj acxskultis lin pri la fido al Kristo Jesuo. 25 Kaj dum Pacxlo rezonis pri justeco, sinregado, kaj la juxto estonta, Felikso timicxis, kaj respondis: La nunan fojon foriru; kiam mi havos oportunan tempon, mi alvokos vin al mi. 26 Li ankacx esperis, ke mono estos donita de Pacxlo al li, por ke li lin liberigu; tial li des pli ofte venigis Pacxlon kaj interparoladis kun li. 27 Sed post du jaroj Felikso estis anstatacxita de Porcio Festo; kaj Felikso, dezirante akiri favoron cxe la Judoj, lasis Pacxlon ligita.

Cxapitro 25

1 Festo do, veninte en la provincon, post tri tagoj supreniris de Cezarea al Jerusalem. 2 Kaj la cxefpastro kaj la cxefoj de la Judoj faris denuncon al li kontrakx Pacxlo, kaj lin instigis, 3 petante de li favoron kontrakx Pacxlo, ke li venigu lin al Jerusalem; cxar ili aranxis embuskon, por mortigi lin sur la vojo. 4 Tamen Festo respondis, ke Pacxlo estas gardata en Cezarea, kaj ke li mem baldacx iros tien. 5 Tial, li diris, la eminentuloj el vi tien iru kun mi, kaj se estas io krima en la viro, ili lin akuzu.

6 Kaj restinte inter ili ne pli ol ok acx dek tagojn, li iris al Cezarea; kaj en la sekvanta tago li sidicxis sur la tribunala secxo, kaj ordonis, ke oni alkonduku Pacxlon. 7 Kaj kiam li alestis, la Judoj, kiuj malsupreniris de Jerusalem, staris cxirkacxe, akuzante lin pri multaj kaj gravaj kulpoj, kiujn ili ne povis pruvi; 8 tiam Pacxlo responde pledis: Nek kontrakx la lecxo de la Judoj, nek kontrakx la templo, nek kontrakx Cezaro mi iamaniere ofendis. 9 Sed Festo, dezirante akiri favoron cxe la Judoj, respondis al Pacxlo, dirante: cxu vi volas supreniri al Jerusalem, kaj tie esti juxkata antacx mi pri cxi tiuj aferoj? 10 Sed Pacxlo diris: Mi staras antacx la tribunalo de Cezaro, kie mi devas esti juxkata; kontrakx la Judoj mi faris nenian malbonon, kiel ankacx vi tre bone scias. 11 Se do mi estas krimulo, kaj faris ion meritantan morton, mi ne rifuzas morti; sed se estas vera nenio el tiuj aferoj, pri kiuj ili min akuzas, neniun povas cedi min al ili. Mi apelacias al Cezaro. 12 Tiam Festo, kunparolinte kun la konsilantaro, respondis: Vi apelaciis al Cezaro; al Cezaro vi devos iri.

13 Kaj post paso de kelke da tagoj, la recxo Agripo kaj Bernike venis al Cezarea kaj salutis Feston. 14 Kaj dum ili restis tie multajn tagojn, Festo montris al la recxo la aferon de Pacxlo, dirante: Felikso lasis katenita unu viron, 15 pri kiu, kiam mi estis en Jerusalem, la cxefpastro kaj pliacxuloj de la Judoj sciigis min, postulante juxxon kontrakx li. 16 Al ili mi respondis, ke cxe la Romanoj ne estas moro transdoni iun al morto, antacx ol la akuzito havos la akuzantojn vizacxon kontrakx vizacxo, kaj ricevos permeson defendi sin pri la akuzo. 17 Kiam do ili kunvenis cxi tien, mi faris nenian prokraston, sed en la sekvanta tago mi sidicxis sur la tribunala secxo kaj ordonis alkonduki la viron. 18 La akuzantoj, staricxinte, prezentis pri li nenian kulpigon tian, kian mi atendis, 19 sed havis kelkajn demandojn kontrakx li pri sia propra religio, kaj pri unu Jesuo, kiu mortis, kaj pri kiu Pacxlo asertis, ke li vivas. 20 Kaj mi, en embaraso, kiel fari ekzamenon pri tio, demandis, cxu li volas iri al Jerusalem kaj tie esti juxkata koncerne tiun aferon. 21 Sed kiam Pacxlo apelaciis, ke li estu rezervata por la decido de lia Imperiestra Mocxto, mi ordonis gardi lin, cxis mi povos lin sendi al Cezaro. 22 Kaj Agripo diris al Festo: Volonte ankacx mi acxskultus tiun viron. Morgacx, li diris, vi lin acxskultos.

23 Tial en la sekvanta tago, kiam venis Agripo kaj Bernike kun grandioza parado, kaj ili eniris en la acxditorion kun la cxefkapitanoj kaj la eminentuloj el la urbo, Festo ordonis, kaj oni enkondukis Pacxlon. 24 Kaj Festo diris: Recxo Agripo, kaj cxiuj viroj, kiuj cxeestas kun ni, vi vidas cxi tiun, pri kiu la tuta amaso de la Judoj instigis min en Jerusalemon kaj ankacx cxi tie, kriante, ke ne decas, ke li vivu plu. 25 Sed mi trovis, ke li ne faris ion meritantan morton; kaj cxar li mem apelaciis al lia Imperiestra Mocxto, mi decidis sendi lin. 26 Sed pri li mi havas nenion precizan por skribi al mia sinjoro. Tial mi elkondukis lin antacx vin cxiujn, kaj precipe antacx vin, recxo Agripo, por ke post ekzameno mi havu ion por skribi. 27 cxar cxajnas al mi senracie, sendi arestiton, kaj ne klarigi la akuzojn kontrakx li metitajn.

Cxapitro 26

1 Kaj Agripo diris al Pacxlo: Estas permesate al vi paroli por vi mem. Tiam Pacxlo, etendinte sian manon, responde pledis:

2 Mi min trovas felicxa, recxo Agripo, ke mi respondos antacx vi hodiaux rilate cxion, pri kio mi estas akuzita de la Judoj; 3 precipe cxar vi estas klera pri cxiuj moroj kaj demandoj, kiuj ekzistas cxe la Judoj; tial mi petegas vin acxskulti min paciencie. 4 Mian vivmanieron de post mia juneco, kiu estis de la komenco en mia nacio, en Jerusalemon, cxiuj Judoj scias, 5 konante min jam longe, kaj sciante (se ili volus atesti), ke lacx la plej severa sekto de nia religio mi vivis Fariseo. 6 Kaj nun mi staras cxi tie juxta pro la espero de la promeso farita de Dio al niaj patroj, 7 al kiu promeso niaj dek du triboj, fervore servante Dion nokte kaj tage, esperas atingi. Kaj pri tiu espero mi estas akuzita de la Judoj, ho recxo! 8 Kial oni cxe vi opinias nekredinde, ke Dio levos la mortintojn? 9 Mi mem ja pensis en mi, ke mi devas fari multajn agojn kontrakx la nomo de Jesuo, la Nazaretano. 10 Kaj tion mi ankacx faris en Jerusalemon; kaj multajn el la sanktuloj en karcerojn mi encxlois, ricevinte de la cxefpastroj la acxtoritaton, kaj cxe ilia mortigado mi ilin per vocxdono kondamnis. 11 Kaj punante ilin tre ofte en cxiuj sinagogoj, mi penis devigi ilin blasfemi; kaj forte furiozante kontrakx ili, mi persekutis ilin ecx cxis fremdaj urboj. 12 Por tiaj celoj vojaxante al Damasko kun acxtoritato kaj komizio de la cxefpastroj, 13 mi vidis tagmeze, ho recxo, sur la vojo lumon el la cxielo, superantan la helecon de la suno, brilantan cxirkaux mi kaj miaj kunvojaxantoj. 14 Kaj kiam ni cxiuj falis sur la teron, mi acxdis vocxon, dirantan al mi en la Hebrea lingvo: Sacxlo, Sacxlo, kial vi min persekutas? estas malfacile por vi piedbati kontrakx la pikiloj. 15 Kaj mi diris: Kiu vi estas, Sinjoro? Kaj la Sinjoro diris: Mi estas Jesuo, kiun vi persekutas. 16 Sed levicxu, kaj staricxu sur viaj piedoj; cxar por tio mi aperis al vi, por difini vin kiel servanton al mi kaj atestanton pri la cirkonstancoj, en kiuj vi jam vidis min, kaj ankacx en kiuj mi poste aperos al vi; 17 liberigante vin de la popolo kaj de la nacioj, al kiuj mi vin sendas, 18 por malfermi iliajn okulojn, ke ili sin turnu de mallumo al lumo, kaj de la acxtoritato de Satano al Dio, por ke ili ricevu pardonon de pekoj, kaj heredacxon inter tiuj, kiuj sankticxis per fido al mi. 19 Tial, ho recxo Agripo, mi ne icxis malobeema al la cxela vizio; 20 sed proklamis unue al la Damaskanoj, kaj en Jerusalemon, kaj tra la tuta regiono de Judujo, kaj ankacx al la nacioj, ke ili pentu kaj sin turnu al Dio, farante farojn indajn je pentu. 21 Pro cxi tio la Judoj kaptis min en la templo kaj celis mortigi min. 22 Ricevinte do la helpon, kiu estas de Dio, mi staras cxis la nuna tago, atestante al malgranduloj kaj granduloj, dirante nenion krom tio, kion la profetoj kaj Moseo anoncis kiel venontan: 23 ke la Kristo devas suferi, kaj ke li unua per la revigado de mortintoj proklamos lumon al la popolo kaj al la nacioj.

24 Kaj dum li tiel pledis, Festo diris per lacxta vocxo: Pacxlo, vi frenezas; multe da studado vin frenezigas. 25 Sed Pacxlo diris: Mi ne frenezas, plej nobla Festo, sed mi malkacxe parolas vortojn de vero kaj prudento. 26 cxar tiujn aferojn tre bone scias la rexo, al kiu mi parolas maltime; cxar mi konvinkicxis, ke nenio el cxi tio estas kacxita for de li, cxar cxi tio ne estas farita en angulo. 27 Recxo Agripo, cxu vi kredas la profetojn? mi ja scias, ke vi kredas. 28 Kaj Agripo diris al Pacxlo: En mallonga tempo vi konvinkos min faricxi Kristano. 29 Kaj Pacxlo diris: Mi volus precxi al Dio, ke, cxu en mallonga acx en longa, ne nur vi, sed ankacx tiuj, kiuj acxskultas min hodiacx, faricxu tiaj, kia mi estas, krom cxi tiuj katenoj.

30 Kaj staricxis la rexo kaj la provincestro kaj Bernike kaj la kunsidantoj; 31 kaj aparticxinte, ili parolis inter si, dirante: Tiu viro faris nenion meritantan morton acx katenojn. 32 Kaj Agripo diris al Festo: Tiu viro povus esti tuj liberigita, se li ne apelacius al Cezaro.

Cxapitro 27

1 Kaj kiam estis decidite, ke ni cxipiru al Italujo, oni transdonis Pacxlon kaj kelkajn aliajn malliberulojn al centestro, nomata Julio, el la Acxgusta kohorto. 2 Kaj enirinte en cxipon el Adramitio, veturontan al la lokoj cxe la marbordo de Azio, ni ekveturis sur la maron, havante kun ni Aristarxon, Makedonon el Tesaloniko. 3 Kaj la sekvantan tagon ni vizitis Cidonon; kaj Julio kondukis afable rilate Pacxlon, kaj permesis al li iri al siaj amikoj kaj refrecxixi. 4 Kaj irinte de tie sur la maron, ni preterveturis sub la cxirmo de Kipro, cxar la ventoj estis kontrakxaj. 5 Kaj transveturinte la maron apud Kilikio kaj Pamfilio, ni alvenis al Mira en Likio. 6 Kaj la centestro, trovinte tie cxipon Aleksandrian veturontan al Italujo, enirigis nin en cxin. 7 Kaj veturante malrapide dum multe da tagoj kaj venkinte kun malfacileco proksime al Knido (cxar la vento ne permesis al ni atingi cxin), ni veturis sub la cxirmo de Kreto, apud Salmone; 8 kaj kun malfacileco veturinte preter la marbordo, ni alvenis al loko, nomata Belaj Havenoj, proksime de kiu estas la urbo Lasaja.

9 Kaj kiam pasis multe da tempo, kaj la vojacxo jam faricxis dancxera, cxar jam pasis la Fasto, Pacxlo avertis ilin, 10 dirante al ili: Ho viroj, mi ekvidas, ke la vojacxo estos kun difekto kaj multa perdo, ne nur de la cxarcxo kaj de la cxipo, sed ankacx de niaj vivoj. 11 Sed la centestro atentis pli la konsilon de la direktilisto kaj la posedanto de la cxipo, ol la parolon de Pacxlo. 12 Kaj cxar la haveno ne estis suficxe vasta, por tie travintri, la plimulto konsilis cxipiri de tie, se eble ili povos atingi Fenikson, havenon de Kreto, kiu rigardas en la direkto al la nordokcidenta kaj la sudokcidenta ventoj, por tie travintri. 13 Kaj kiam la suda vento blovis malpli forte, ili supozis, ke ili atingis sian celon, kaj levinte la ankrojn, ili preterveturis Kreton tre proksime. 14 Sed post mallonga tempo atakis nin el cxi uragana vento, kiu estas nomata Ecxrakilo; 15 kaj kiam la cxipo estis kaptita kaj ne povis kontrakxstari al la vento, ni cedis kaj estis pelataj. 16 Kaj kurinte sub la cxirma flanko de la insuleto, nomata Kacxda, ni kun granda klopodo apenacx povis savi la boaton; 17 kaj suprenlevinte cxin, oni uzis helpilojn, por subzoni la cxipon; kaj timante, ke ni estos cxetataj sur la Sirtison, oni mallevis la ilaron kaj tiel estis pelataj. 18 Kaj kiam ni estis treege premataj de la ventego, la sekvantan tagon ili komencis elcxetadon; 19 kaj la trian tagon oni elcxetis per siaj propraj manoj la ekipacxon de la cxipo. 20 Kaj kiam dum multe da tagoj nek suno nek steloj ekbrilis sur nin, kaj uragano nemalgranda cxirkacxis nin, fine cxia espero pri nia savo estis forprenita. 21 Kaj kiam ili jam de longe nenion manxis, Pacxlo,

staricxinte meze de ili, diris: Ho viroj, vi devis acxskulti min, kaj ne cixipiri el Kreto, kaj ne suferi cxi tiun difekton kaj perdon. 22 Kaj nun mi admonas vin esti kuracxaj; cxar estos neniu perdo de vivo inter vi, sed nur de la cxipo. 23 cxar en tiu nokto staris apud mi anxelo de la Dio, kies mi estas kaj al kiu mi servas, 24 dirante: Pacxlo, ne timu; vi devas stari antacx Cezaro; kaj jen Dio donacis al vi cxiujn, kiuj marveturas kun vi. 25 Tial, viroj, kuracxu; cxar mi kredas al Dio, ke la afero estos tiel, kiel estas dirite al mi. 26 Tamen ni devas esti cxititaj sur ian insulon.

27 Sed kiam venis la dek-kvara nokto, kaj ni estis cxirkacxpelataj en la Adria maro, la maristoj eksentis cxirkacx noktomezo, ke ili alproksimicxas al ia lando; 28 kaj sondinte, ili trovis dudek klaftojn; kaj post mallonga interspaco ili ree sondis, kaj trovis dek kvin klaftojn. 29 Kaj timante, ke ni falos sur malmolajn lokojn, ili cxitis kvar ankrojn el la cxiplmalantacxo, kaj precxis, ke tagicxu. 30 Kaj kiam la maristoj sercxis rimedon forkuri el la cxipo, kaj jam mallevis la boaton en la maron sub preteksto, ke ili demetos ankrojn el la antacxo, 31 Pacxlo diris al la centestro kaj la soldatoj: Se cxi tiuj ne restos en la cxipo, vi ne povas savicxi. 32 Tiam la soldatoj detrancxis la cxnurojn de la boato, kaj lasis cxin defali. 33 Sed cxis venis la tagicxo, Pacxlo petis cxiujn, ke ili prenu iom da nutraco, kaj li diris: La nuna tago estas la dek-kvara, en kiu vi daxe atendas kaj fastadas, preninte nenion. 34 Tial mi petas vin preni nutraxon, cxar cxi tio koncernas vian savon; cxar cx unu haro ne pereos el la kapo al vi cxiuj. 35 Kaj dirinte tion kaj preninte panon, li donis dankon al Dio antacx cxiuj; kaj dispeciginte cxin, li komencis manxi. 36 Tiam ili cxiuj kuracxixis, kaj ankacx mem prenis nutraxon. 37 Kaj ni cxiuj en la cxipo estis ducent sepdek ses animoj. 38 Kaj manxinte cxissate, ili malpezigis la cxipon, elcxitante la tritikon en la maron. 39 Kaj kiam plene tagicxis, ili ne rekonis la landon; sed ili ekvidis unu golfeton kun sablacxo, kaj ili konsilicxis inter si, cxu ili povos surpeli sur cxin la cxipon. 40 Kaj forlasinte la ankrojn, ili lasis ilin en la maro, kaj samtempe malligis la cxnurojn de la direktiloj; kaj suprenlevinte la antacxvelon kontrakx la vento, ili sin direktis al la sablacxo. 41 Sed trafinte lokon, kie du marmovoj sin renkontas, ili surterigis la cxipon; kaj la antacxo fiksicxis kaj restis nemovebla, sed la malantacxo rompice de la forto de la ondoj. 42 Kaj faricxis intenco cxe la soldatoj mortigi la malliberulojn, por ke neniu el ili elnacu kaj forkuru. 43 Sed la centestro, dezirante savi Pacxlon, malhelpis ilin de tiu decido, kaj ordonis, ke tiuj, kiuj povas naci, forxetu sin unuaj kaj iru al la tero; 44 kaj ke la ceteraj sin savu, jen sur tabuloj, jen sur diversaj objektoj el la cxipo. Kaj tiamaniere cxiuj savicxis sur la teron.

Cxapitro 28

1 Kaj kiam ni savicxis, tiam ni sciicxis, ke la insulo estas nomata Melita. 2 Kaj la barbaroj montris al ni neordinaran bonecon; cxar ili ekbruligis fajron kaj akceptis nin cxiujn pro la tiama pluvo kaj pro la malvarmeco. 3 Sed kiam Pacxlo kolektis faskon da vergoj kaj metis cxin sur la fajron, vipuro, elveninte de la varmo, alkrocixicxis al lia mano. 4 Kaj kiam la barbaroj vidis la beston pendantan de lia mano, ili diris unu al alia: Sendube cxi tiu viro estas mortiginto, al kiu, kvankam li savicxis de la maro, tamen Justeco ne permesas vivi. 5 Sed li forskuis la beston en la fajron, kaj ne suferis malbonon. 6 Sed ili atendis, ke li cxvelos acx falos subite mortinta; sed longe atendinte, kaj vidinte, ke nenia malbono okazas al li, ili cxancxis sian opinion, kaj diris, ke li estas dio.

7 Proksime de tiu loko estis bieno, apartenanta al la estro de la insulo; lia nomo estis Publio; li akceptis nin kaj amike gastigis nin tri tagojn. 8 Kaj la patro de Publio kucxis malsana de febro

kaj disenterio; al li Pacxlo eniris, kaj precxis, kaj, metinte la manojn sur lin, sanigis lin. 9 Kaj post tiu faro, ankacx ceteraj insulanoj, kiuj havis malsanojn, venis kaj estis sanigitaj; 10 cxi tiuj ankacx honoris nin per multaj honoroj; kaj kiam ni ekveturis, ili surcxipigis cxion, kion ni bezonis.

11 Kaj post tri monatoj ni ekveturis en cxipo Aleksandria, kiu tranvintris cxe la insulo; kaj cxia insigno estis la cxemeloj. 12 Kaj albordicxinte cxe Sirakuso, ni restis tie tri tagojn. 13 Kaj de tie ni cxirkacxiris kaj alvenis en Region; kaj post unu tago ekblovis suda vento, kaj la duan tagon ni venis al Puteoli, 14 kie ni trovis fratojn kaj estis petataj resti cxe ili sep tagojn, kaj tiel poste ni vojacxis al Romo. 15 Kaj de tie la fratoj, acxdinte pri ni, venis al ni renkonte cxis la Vendejo de Apio kaj la Tri Gastejoj; kaj vidante ilin, Pacxlo dankis Dion, kaj kuracxiexis.

16 Kaj kiam ni eniris en Romon, al Pacxlo estis permesate locxi sola kun la soldato, kiu lin gardis.

17 Kaj post tri tagoj, li kunvokis tiujn, kiuj estis eminentuloj inter la Judoj; kaj kiam ili kunvenis, li diris al ili: Fratoj, kvankam mi faris nenion kontrakx la popolo nek kontrakx la moroj de niaj patroj, tamen mi estis transdonita kiel malliberulo el Jerusalemo en la manojn de la Romanoj, 18 kiuj, ekzameninte min, volis liberigi min, cxar en mi estis nenio meritanta morton. 19 Sed kiam la Judoj kontrakxparolis, tiam mi estis devigata apelacii al Cezaro; ne kvzacx mi havis ion, pri kio akuzi mian nacion. 20 Pro tio do mi petis vin viziti min kaj kunparoli, cxar pro la espero de Izrael mi portas cxi tiun katenon. 21 Kaj ili diris al li: Ni ne ricevis el Judujo leterojn pri vi, kaj neniun el la fratoj, alveninte, raportis acx parolis pri vi ion malbonan. 22 Sed ni deziras acxdi de vi, kion vi opinias; cxar pri tiu sekto ni scias, ke cxie oni kontrakxparolas al cxi.

23 Kaj difininte tagon por li, ili grandnombre venis al li en lian locxejon; kaj li faris al ili klarigon, atestante la regnon de Dio, kaj penante konvinki ilin pri Jesuo, el la lecxo de Moseo kaj el la profetoj, de mateno cxis vespero. 24 Kaj unuj kredis la parolitacxojn, kaj aliaj ne kredis. 25 Kaj ne konsentante inter si, ili foriris, post kiam Pacxlo parolis unu vorton: Bone parolis la Sankta Spirito per la profeto Jesaja al viaj patroj, 26 dirante:

Iru al tiu popolo, kaj diru:
Acxdante, vi acxdos, sed ne komprenos;
Kaj vidante, vi vidos, sed ne rimarkos;
27cxar la koro de tiu popolo grasicxis,
Kaj iliaj oreloj acxdas malklare,
Kaj siajn okulojn ili fermis,
Por ke ili ne vidu per siaj okuloj,
Kaj por ke ili ne acxdu per siaj oreloj,
Kaj por ke ili ne komprenu per sia koro,
Kaj por ke ili ne konverticxu,
Kaj por ke Mi ne sanigu ilin.

28 Certicxu do al vi, ke cxi tiu savado de Dio estas sendata al la nacioj, kaj ili acxskultos. 29 Kaj kiam li diris tion, la Judoj foriris, havante inter si multe da disputado.

30 Kaj li loxadis tutajn du jarojn en sia propra locxejo, kaj li akceptis cxiujn, kiuj eniris al li, 31
predikante la regnon de Dio, kaj instruante la aferojn pri la Sinjoro Jesuo Kristo kun plena
maltimo, malhelpate de neniu.

LA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA ROMANOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo, servisto de Jesuo Kristo, apostolo vokita, apartigita al la evangelio de Dio, 2 kiun Li promesis antacxe per Siaj profetoj en la sanktaj skriboj, 3 pri Sia Filo, kiu naskicxis el la idaro de David laxe la karno, 4 la difinita Filo de Dio en potenco laxe la Spirito de sankteco per la relevicxo de la mortintoj--Jesuo Kristo, nia Sinjoro, 5 per kiu ni ricevis gracon kaj apostolecon por obeemo de fido cxe cxiuj nacioj pro lia nomo, 6 inter kiuj estas ankacx vi, vokitaj de Jesuo Kristo; 7 al cxiuj, kiuj estas en Romo, amataj de Dio, vokitaj sanktuloj: Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

8 Unue mi dankas al mia Dio per Jesuo Kristo por vi cxiuj, ke via fido estas proklamata tra la tuta mondo. 9 cxar mia atestanto estas Dio, kiun mi servas en mia spirito en la evangelio de Lia Filo, ke mi sencxese memorigas pri vi en miaj precxoj, 10 cxiam petante, ke iel al mi jam fine prosperos veni al vi per la volo de Dio. 11 cxar mi sopiras vin vidi, por ke mi transdonu al vi ian spiritan donacon, por ke vi estu firmigitaj; 12 tio estas, por ke estu inter ni reciproka kuracxigo, per la komuna fido, egale via kaj mia. 13 Kaj mi ne volas, ke vi nesciu, fratoj, ke ofte mi celis veni al vi (sed mi estas malhelpita cxis nun), por ke mi havu iom da frukto cxe vi, kiel ankacx cxe la aliaj nacioj. 14 Mi estas cxuldanto al Grekoj kaj al Barbaroj, al sacxuloj kaj al senprudentuloj. 15 Tial laxe mia eblo mi estas fervora prediki la evangelion ankacx al vi, kiuj estas en Romo. 16 cxar mi ne hontas pri la evangelio; cxar cxi estas la potenco de Dio al savo por cxiu, kiu kredas, al la Judoj unue, kaj ankacx al la Grekoj. 17 cxar la justeco de Dio malkacxicxas en cxi de fido al fido, kiel estas skribite: La virtulo vivos per sia fideleco.

18 cxar la kolero de Dio malkacxicxas el la cxielo kontracx cxia malpieco kaj maljusteco de homoj, kiuj tenas la veron en maljusteco; 19 cxar la scio pri Dio estas elmontrita cxe ili, cxar Dio elmontris cxin al ili. 20 cxar Liaj nevideblaj ecoj de post la kreado de la mondo faricxas videblaj, sentate per Liaj faritacxoj, nome, Lia eterna potenco kaj dieco; tial al ili mankas defenda pledo; 21 cxar konante Dion, ili ne gloris Lin kiel Dion, nek estis dankemaj, sed vanicxis per diskutadoj, kaj ilia sensacxa koro mallumicxis. 22 Pretendante esti sacxaj, ili malsacxicxis, 23 kaj cxancxis la gloron de la senmorta Dio en bildon de morta homo kaj de birdoj kaj kvarpiedaj bestoj kaj rampacxoj.

24 Tial Dio fordonis ilin al la voluptoj de iliaj koroj, al malpureco, por ke iliaj korpoj malhonoricxu inter ili mem; 25 kiuj cxancxis la veron de Dio en mensogon, kaj adoris kaj servis

la kreitacxojn prefere ol la Kreinton, kiu estas eterne benata. Amen.

26 Tial Dio fordonis ilin al malhonoraj pasioj; cxar iliaj virinoj exanxis la naturan uzadon en kontrakxnaturan; 27 kaj tiel same ankacx la viroj, forlasante la naturan uzadon de la virino, brulis en sia volupto unu al alia, kaj viroj kun viroj faris hontindacxon kaj ricevis en si mem la tacxgan rekompencan de sia malvirto.

28 Kaj cxar ili malcxatis teni Dion en sia konado, Dio fordonis ilin al malaprobinda menso, por ke ili faru nedecacxojn; 29 plenigite de cxia maljusteco, malvirteco, avideco, malboneco; plenaj de envio, mortigo, malpaco, ruzo, malico; flustrantaj, 30 kalumniantaj, Dimalamantaj, insultantaj, arogantaj, fanfaronemaj, elpensantaj malbonacxojn, malobeemaj al gepatroj, 31 senprudentaj, nefidindaj, neparencamaj, senkompataj; 32 kiuj, sciante pri la juxco de Dio, ke la farantoj de tiaj agoj meritas morton, ne nur mem faras ilin, sed ankacx konsentas al la farantoj de ili.

Cxapitro 2

1 Sekve, vi estas nedefendebila, ho cxiu homo juxanta; cxar dum vi juxas alian, vi kondamnas vin mem, cxar vi, la juxanto, faradas la samajn agojn. 2 Kaj ni scias, ke la juxco de Dio estas lacx vero kontrakx tiuj, kiuj faradas tiajn agojn. 3 Kaj cxu vi kalkulas, ho homo, kiu juxas la farantojn de tiaj agoj kaj faras la samajn, ke vi evitos la juxcon de Dio? 4 Acx cxu vi malestimas la ricxecon de Lia boneco kaj toleremeco kaj pacienco, ne sciante, ke la boneco de Dio alkondukas vin al pento? 5 sed lacx via obstineco kaj senpenta koro vi amasigas por vi koleron en la tago de kolero kaj malkacxigo de la justa juxco de Dio, 6 kiu redonos al cxiu homo lacx liaj faroj; 7 al tiuj, kiuj per pacienco en bonfarado celas al gloro kaj honoro kaj senmorteco, eternan vivon; 8 sed al tiuj, kiuj estas malpacemaj kaj ne obeas al la vero, sed obeas al maljusteco, koleron kaj indignon, 9 aflikton kaj maltrankvilon, sur cxiun animon de homo, kiu faras malbonon, de Judo unue kaj de Greko; 10 sed gloron kaj honoron kaj pacon al cxiu, kiu faras bonon, al Judo unue kaj al Greko; 11 cxar ne estas personfavorado cxe Dio. 12 cxar cxiu, kiu pekis sen lecxo, ankacx pereos sen lecxo; kaj cxiu, kiu pekis sub lecxo, estos juxtata per lecxo; 13 cxar ne la acxskultantoj de lecxo estos justaj antacx Dio, sed la plenumantoj de lecxo estos pravigitaj (14 cxar kiam la nacioj, kiuj ne havas la lecxon, faras nature la aferojn de la lecxo, cxi tiuj, ne havante lecxon, estas lecxo por si mem; 15 kiuj elmontras la faradon de la lecxo skribita en iliaj koroj, kiam ilia konscienco kunatestas, kaj iliaj rezonadoj inter si akuzas acx defendas ilin.) 16 en la tago, kiam Dio juxtos la sekretojn de homoj, lacx mia evangelio, per Jesuo Kristo.

17 Sed se vi estas nomata Judo, kaj apogas vin sur la lecxon, kaj fieras pri Dio, 18 kaj konas Lian volon, kaj aprobas la aprobindacxojn, kaj estas instruata el la lecxo, 19 kaj estas konvinkita, ke vi mem estas gvidanto por la blinduloj, lumo por tiuj, kiuj estas en mallumo, 20 edukanto por la senprudentuloj, instruanto por infanoj, havante en la lecxo la formon de la scio kaj la vero; 21 vi, kiu instruas alian, cxu vi ne instruas vin mem? vi, kiu predikas: Ne cxtelu; cxu vi cxtelas? 22 vi, kiu diras: Ne adultu; cxu vi adultas? vi, kiu abomenas idolojn, cxu vi prirabas templojn? 23 vi, kiu fieras pri la lecxo, cxu vi malhonoras Dion per via transpacxo de la lecxo? 24 cxar pro vi, la nomo de Dio estas blasfemata inter la nacioj, kiel estas skribite. 25 cxar cirkumcido vere utilas, se vi estas faranto de la lecxo; sed se vi estas pekanto kontrakx la lecxo, via cirkumcido

faricxas necirkumcido. 26 Se do necirkumcidulo plenumas la ordonojn de la lecxo, cxu lia necirkumcido ne kalkulicxos kiel cirkumcido? 27 kaj cxu la lacxnatura necirkumcidulo, se li plenumas la lecxon, ne juxtos vin, kiu kun la skribo kaj cirkumcido transpacxas la lecxon? 28 cxar Judo estas ne tiu, kiu estas ekstere tia, kaj cirkumcido estas ne tio, kio estas tia ekstere en la karno; 29 sed Judo estas tiu, kiu estas interne tia, kaj cirkumcido estas en la koro, lacx la spirito, ne lacx la litero, kies lacxdo estas ne de homoj, sed de Dio.

Cxapitro 3

1 Kia do estas la supereco de la Judoj? acx kia estas la utilo de cirkumcido? 2 Multa en cxiu rilato: unue, ke al ili estis konfidentaj la orakoloj de Dio. 3 cxu do estas grave, se kelkaj ne fidis? cxu ilia senfideco vantigos la fidelecon de Dio? 4 Nepre ne! Dio montricxu vera, sed cxiu homo mensoganto, kiel estas skribite:

Ke Vi estu justa en Via vorto
Kaj pura en Via juxco.

5 Sed se nia maljusteco rekomendas la justecon de Dio, kion ni diros? cxu maljusta estas Dio, kiu alportas koleron? (Mi parolas kiel homo.) 6 Nepre ne! cxar kiel Dio juxtus la mondon? 7 cxar se la vero de Dio per mia mensogo abundis al Lia gloro, kial mi estas ancoracx juxkata, kiel pekinto? 8 kaj kial ne (kiel ni estas kalumniataj, kaj kelkaj asertas, ke ni diras): Ni faru malbonon, por ke venu bono? ilia kondamno estas justa.

9 Kio do? cxu ni nin senkulpigas? Tute ne: cxar ni jam akuzis egale Judojn kaj Grekojn, ke cxuiuj estas sub peko; 10 kiel estas skribite:

Ne ekzistas justulo, ne ecx unu;
11 Ne ekzistas prudentulo,
Ne ekzistas iu, kiu sercxas Dion;
12 cxuiuj devojicxis, cxuiuj senutilicxis;
Ekzistas neniu, kiu faras bonon, ne ecx unu;
13 Malfermita tombo estas ilia gorcxo;
Per sia lango ili hipokritis;
Veneno de vipuro estas sub iliaj lipoj;
14 Ilia bucxo estas plena de malbenado kaj malico;
15 Iliaj piedoj rapidas, por vercxu sangon;
16 Ruinigo kaj pereigo estas sur iliaj vojoj;
17 Kaj vojon de paco ili ne konas;
18 Antacx iliaj okuloj ne ekzistas timo antacx Dio.

19 Sed ni scias, ke cxion ajn, kion la lecxo diras, cxi parolas al tiuj, kiuj estas sub la lecxo; ke cxiu bucxo fermicxu, kaj ke la tuta mondo submeticxu sub la juxcon de Dio; 20 cxar per la faroj de la lecxo neniu karno pravixos antacx Li; cxar per la lecxo venas konscio pri peko. 21 Sed nun, ekster la lecxo, justeco de Dio montricxis, atestata per la lecxo kaj la profetoj; 22 nome, la justeco de Dio, per fido al Jesuo Kristo, por cxuiuj kredantoj, cxar ne ekzistas diferencigo; 23 cxar

cxuij pekis kaj maltrafis la gloron de Dio; 24 pravigite donace de Lia graco, per la elacxeto, kiu estas en Kristo Jesuo; 25 kiun Dio antacxdifinis kiel repacigilon per fido en lia sango, por la elmontrado de Sia justeco per la pardono de la pekoj, antacxe faritaj lacx la toleremeco de Dio; 26 por la elmontrado de Lia justeco en la nuna tempo, kaj ke Li estas mem justa, kaj estas la praviganto de tiu, kiu havas fidon en Jesuo. 27 Kie do estas la fanfaronado? cxi estas esceptita. Per kia lecxo? de faroj? Ne; sed per la lecxo de fido. 28 Ni do konkludas, ke homo pravixas per fido, ekster la faroj de la lecxo. 29 cxu Dio estas nur Dio de la Judoj? cxu ne ankacx de la nacioj? Jes, ankacx de la nacioj; 30 cxar Dio estas unu, kaj Li pravigas la cirkumcidularon pro fido kaj la necirkumcidularon per fido. 31 cxu ni do per fido vantigas la lecxon? Nepre ne! sed ni firmigas la lecxon.

Cxapitro 4

1 Kion do, ni diros, trovis Abraham, nia praavo lacx la karno? 2 cxar se Abraham pravixis per faroj, li havas ion, pri kio fieri, sed ne antacx Dio. 3 cxar kion diras la Skribo? Kaj Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. 4 Al tiu, kiu laboras, la salajro estas kalkulata ne kiel favoro, sed kiel cxuldo. 5 Sed al tiu, kiu ne laboras, sed kredas al Tiu, kiu pravigas la malpiulon, lia fido estas kalkulata kiel virto. 6 Kiel David ankacx pridiras la felicxon de la homo, al kiu Dio kalkulas virton ekster faroj, 7 dirante:

Felicxaj estas tiuj, kies krimoj estas pardonitaj,

Kies pekoj estas kovritaj.

8Felicxa estas la homo, al kiu la Eternulo ne kalkulas lian kulpon.

9 cxu do cxi tiu felicxo apartenas al la cirkumcidularo, acx al la necirkumcidularo ankacx? cxar ni diras, ke al Abraham la fido estis kalkulita kiel virto. 10 Kiel do cxi estis kalkulita? kiam li estis en cirkumcido, acx en necirkumcido? Ne en cirkumcido, sed en necirkumcido; 11 kaj li ricevis la signon de cirkumcido, kiel sigelon de la virto de la fido, kiu ekzistis en lia necirkumcido; por ke li estu la patro de cxuij, kiuj ancoracx en necirkumcido kredas, por ke virto estu kalkulata al ili; 12 kaj la patro de cirkumcido al tiuj, kiuj ne nur estas anoj de la cirkumcido, sed kiuj ankacx sekvas la paxojn de tiu fido, kiun nia patro Abraham havis dum sia necirkumcido. 13 cxar ne per la lecxo faricxis la promeso al Abraham acx al lia idaro, ke li estos heredanto de la mondo, sed per la virto el fido. 14 cxar se tiuj, kiuj estas lacx la lecxo, estas heredantoj, la fido nulicxis, kaj la promeso vantiexis; 15 cxar la lecxo elfaras koleron; sed kie ne ekzistas lecxo, tie ankacx ne ekzistas transpacxo. 16 cxi do estas el fido por tio, ke cxi estu lacx graco; por ke la promeso estu firma al la tuta idaro, ne nur al tiu, kiu estas el la lecxo, sed ankacx al tiu, kiu estas el la fido de Abraham, kiu estas la patro de ni cxuij 17 (kiel estas skribite: Mi faris vin patro de multe da popoloj) antacx Tiu, al kiu li kredis, nome Dio, kiu vivigas la mortintojn, kaj vokas la neekzistantacxojn, kvazacx ili ekzistus. 18 Li ekster espero kredis en espero, por ke li faricxu patro de multe da popoloj, lacx la diritacxo: Tiel estos via idaro. 19 Kaj ne senfortigite en fido, li pripensis sian propran korpon jam pereintan (estante preskacx centjara), kaj la senvivecon de la utero de Sara; 20 tamen pri la promeso de Dio li ne cxancelicxis en nekredemo, sed forticxis per fido, donante la gloron al Dio, 21 kaj plene certigite, ke tion, kion Li promesis, Li povas ankacx fari. 22 Tial cxi estis kalkulita al li kiel virto. 23 Kaj ne por li sola estis skribite, ke cxi estis kalkulita al li; 24 sed ankacx por ni, al kiuj cxi estos kalkulata, kaj kiuj kredas al Tiu, kiu levis el la mortintoj Jesuon, nian Sinjoron, 25 kiu estis transdonita pro niaj

pekoj kaj estis relevita por nia pravigo.

Cxapitro 5

1 Tial ni, pravigite per fido, havu pacon kun Dio per nia Sinjoro Jesuo Kristo, 2 per kiu ankacx ni ricevis enkondukon per fido en cxi tiun gracon, en kiu ni staras; kaj ni cxoju pro espero de la gloro de Dio. 3 Kaj krome ni cxoju ankacx pro la afliktoj, sciante, ke aflikto faras paciencon; 4 kaj pacienco provitecon, kaj proviteco esperon; 5 kaj la espero ne hontigas, cxar la amo de Dio estas vercxita en niajn korojn per la Sankta Spirito, donita al ni. 6 cxar kiam ni ancoracx estis senfortaj, tiam Kristo cxustatempe mortis pro malpiuloj. 7 cxar apenacx pro justulo iu mortus; cxar pro bonulo eble iu kuracxus morti. 8 Sed Dio rekomendas al ni Sian amon en tio, ke dum ni ancoracx estis pekuloj, Kristo mortis por ni. 9 Des plimulte do ni, jam pravigite per lia sango, estos per li savitaj el la kolero. 10 cxar se ni, estante malamikoj, estas repacigitaj kun Dio per la morto de Lia Filo, des plimulte, repacigite, ni estos savitaj per lia vivo; 11 kaj krom tio ni fieras ankacx en Dio pro nia Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu ni jam ricevis la repacigon.

12 Pro tio, kiel per unu homo peko eniris en la mondon, kaj morto per peko, kaj tiel morto atingis cxiujn homojn pro tio, ke cxiuj pekis; 13 cxar cxis la lecxo peko estis en la mondo, sed peko ne estas alkalkulata, kiam ne ekzistas lecxo. 14 Sed morto reccxis de post Adam cxis Moseo, ecx super tiuj, kiuj ne pekis simile al la transpacxo de Adam, kiu estis la tipo de la venonto. 15 Sed ne kia la eraro, tia estas la donaco. cxar se per la eraro de unu mortis la multaj, des plimulte abundis al la multaj la graco de Dio kaj la donaco per la graco de la unu homo Jesuo Kristo. 16 Kaj la donaco ne estis lacx la unu pekinta; cxar la juxto venis el unu cxis kondamno, sed la donaco venis el multaj eraroj cxis pravigo. 17 cxar se, per la eraro de la unu, morto reccxis per unu, des plimulte reccxos en vivo per la unu Jesuo Kristo tiuj, kiuj ricevis abundon de la graco kaj de la donaco de justeco. 18 Tial, kiel per unu eraro venis juxto al cxiuj homoj cxis kondamno, tiel same per unu justacxo venis la donaco al cxiuj homoj cxis la pravigo de vivo. 19 cxar kiel per la malobeo de unu la multaj faricxis pekuloj, tiel per la obeo de unu la multaj faricxos justaj. 20 Kaj la lecxo eniris, por ke la eraro plimulticxu; sed kie peko plimulticxis, graco multe pli superabundis, 21 por ke tiel same, kiel la peko reccxis en morto, la graco reccxu per justeco cxis eterna vivo per Jesuo Kristo, nia Sinjoro.

Cxapitro 6

1 Kion do ni diru? cxu ni restu en peko, por ke graco abundu? 2 Nepre ne! cxu ni, kiuj mortis al peko, ancoracx vivus en cxi? 3 cxu vi ne scias, ke ni cxiuj, kiuj bapticxis al Jesuo Kristo, bapticxis al lia morto? 4 Ni do estas entombigitaj kun li per bapto al morto, por ke, kiel Kristo estas levita el la mortintoj per la gloro de la Patro, tiel same ni ankacx iradu en noveco de vivo. 5 cxar se ni jam kunicxis al la simileco de lia morto, ni tiel same kunicxos al la simileco de lia relevicxo, 6 sciante, ke nia malnova homo estas kun li krucumita, por ke la korpo de peko estu neniigita, por ke ni jam ne estu sklavo al peko; 7 cxar tiu, kiu mortis, estas pravigita pri peko. 8 Sed se ni mortis kun Kristo, ni kredas, ke ni ankacx vivos kun li; 9 sciante, ke Kristo, levite el la mortintoj, ne plu mortas; la morto ne plu lin regas. 10 cxar mortante, li mortis al peko unufoje por cxiam; sed vivante, li vivas al Dio. 11 Tial ankacx vi vin kalkulu mortintoj al peko, sed vivantoj al Dio en Kristo Jesuo.

12 Tial peko ne recxu en via morta korpo tiel, ke vi obeu al cxiaj deziroj; 13 ankacx ne prezentu viajn membrojn iloj de maljusteco al peko, sed prezentu vin al Dio vivantoj el la mortintoj, kaj viajn membrojn iloj de justeco por Dio. 14 cxar peko ne regos vin, cxar vi estas ne sub la lecxo, sed sub graco.

15 Kio do? cxu ni peku, pro tio, ke ni estas ne sub lecxo, sed sub graco? Nepre ne! 16 cxu vi ne scias, ke kiam vi vin prezentas, kiel sklavo al iu por obeado, vi estas sklavo de tiu, al kiu vi obeas, cxu de peko por morto, acx de obeemeco por justeco? 17 Sed danko estu al Dio, ke kvankam vi estis la sklavo de peko, vi tamen faricxis kore obeemaj al tiu tipo de instruado, al kiu vi estas kondukitaj; 18 kaj liberigite el peko, vi sklavixis al justeco. 19 Mi parolas home pro la malforteco de via karno; cxar kiel vi prezentis viajn membrojn sklavo al malpureco kaj al maljusteco cxis maljusteco, tiel nun prezentu viajn membrojn sklavo al justeco cxis sanktigo. 20 cxar kiam vi estis sklavo de peko, vi estis liberaj de justeco. 21 Kian frukton do vi havis tiam el tio, pri kio vi nun hontas? cxar la fino de tio estas morto. 22 Sed nun, liberigite el peko, kaj sklavixinte al Dio, vi havas vian frukton cxis sankticxo, kaj por fino eternan vivon. 23 cxar la salajro de peko estas morto; sed la donaco de Dio estas eterna vivo en Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

Cxapitro 7

1 Acx cxu vi ne scias, fratoj (cxar mi parolas al konantoj de la lecxo), ke la lecxo regas la homon tiel longe, kiel li vivas? 2 cxar la edzinigita virino estas lecxo alligita al sia edzo dum lia vivo; sed se la edzo mortas, cxi libericxas el la lecxo de la edzo. 3 Se do, dum la edzo vivas, cxi kunicxas kun alia viro, cxi estos nomata adultulino; sed se la edzo mortis, cxi estas libera de la lecxo, kaj ne estas adultulino, kvankam kunicxinte kun alia viro. 4 Tiel, miaj fratoj, vi same mortis al la lecxo per la korpo de Kristo, por kunicxi kun alia, nome kun tiu, kiu levicxis el la mortintoj, por ke ni donu frukton al Dio. 5 cxar dum ni estis en karno, la lacxpekaj pasioj, kiuj estis per la lecxo, energiis en niaj membroj, por doni frukton al morto. 6 Sed ni jam libericxis el la lecxo, mortinte rilate tion, en kio ni estis tenataj, por ke ni servu en noveco de spirito, kaj ne en malnoveco de litero.

7 Kion do ni diru? cxu la lecxo estas peko? Nepre ne! Tamen mi ne konus pekon, krom per la lecxo; cxar mi ne konus deziron, se la lecxo ne dirus: Ne deziru; 8 sed la peko, trovante pretekston, estigis en mi per la ordono cxian deziremon, cxar ekster lecxo la peko estas senviva. 9 Kaj iam mi vivadis ekster la lecxo; sed kiam la ordono venis, la peko vivicxis, kaj mi mortis; 10 kaj tiun ordonon, kiu estas por vivo, mi trovis por morto; 11 cxar la peko, trovinte pretekston, per la ordono min trompis, kaj per cxi min mortigis. 12 Tiel la lecxo estas sankta, kaj la ordono estas sankta kaj justa kaj bona. 13 cxu do tio, kio estas bona, faricxis morto por mi? Nepre ne! Sed la peko, por ke cxi montricxu peko, estigante morton en mi per la bono--por ke per la ordono la peko faricxu treege peka. 14 cxar ni sciis, ke la lecxo estas spirita; sed mi estas karna, vendite sub pekon. 15 cxar mi ne havas certecon pri tio, kion mi faradas; cxar mi ne agas lacx tio, kion mi volas; sed kion mi malamas, tion mi faras. 16 Sed se mi faras tion, kion mi ne volas fari, mi konsentas al la lecxo, ke cxi estas bona. 17 La faranto do estas jam ne mi, sed la peko, loxanta en mi. 18 cxar mi scias, ke en mi (tio estas, en mia karno) bono ne loxas; cxar cxe mi estas la volo, sed ne la elfaro de la bono. 19 cxar la bonon, kiun mi volas fari, mi ne faras; sed la malbonon, kiun mi ne volas fari, mi faradas. 20 Sed se mi faras tion, kion mi ne volas fari, faras

cxin jam ne mi, sed la peko, loxanta en mi. 21 Mi do trovas lecxon, ke kiam mi volas fari bonon, la malbono estas cxe mi. 22 cxar mi cxojas en la lecxo de Dio lacx la interna homo; 23 sed mi vidas alian lecxon en miaj membroj, militantan kontracx la lecxo de mia menso, kaj forkaptantan min sub la lecxon de la peko, kiu estas en miaj membroj. 24 Ho ve, mi malfelicxulo! kiu min liberigos el la korpo de cxi tiu morto? 25 Danko estu al Dio, per Jesuo Kristo, nia Sinjoro. Per la menso do mi mem servas al la lecxo de Dio, sed per la karno al la lecxo de peko.

Cxapitro 8

1 Ekzistas do jam nenia kondamno kontracx tiuj, kiuj estas en Kristo Jesuo. 2 cxar la lecxo de la Spirito de vivo en Kristo Jesuo liberigis min de la lecxo de peko kaj morto. 3 cxar kiam la lecxo trovicxis nekapabla pro tio, ke cxi estis malforta pro la karno, Dio, sendante Sian propran Filon en simileco de peka karno kaj pro peko, kondamnis la pekadon en la karno; 4 por ke la postulo de la lecxo plenumicxu en ni, kiuj iradas ne lacx la karno, sed lacx la spirito. 5 cxar kiuj estas lacx la karno, tiuj sin interesas pri la aferoj de la karno; sed kiuj estas lacx la spirito, pri la aferoj de la spirito. 6 cxar la intereso de la karno estas morto, sed la intereso de la spirito estas vivo kaj paco; 7 cxar la intereso de la karno estas malamikeco kontracx Dio, cxar cxi ne obeas al la lecxo de Dio, kaj cxi ja ne povas obei; 8 kaj tiuj, kiuj estas en la karno, ne povas placxi al Dio. 9 Sed vi estas ne en la karno, sed en la spirito, se vere la Spirito de Dio loxas en vi. Sed se iu ne havas la Spiriton de Kristo, tiu ne estas lia. 10 Kaj se Kristo estas en vi, la korpo malvivas pro peko, sed la spirito estas vivo pro justeco. 11 Kaj se la Spirito de Tiu, kiu levis Jesuon el la mortintoj, loxas en vi, tiam la Levinto de Kristo Jesuo el la mortintoj vivigos ecx viajn mortajn korpojn per Sia Spirito, loxanta en vi.

12 Tial do, fratoj, ni estas cxuldantoj, ne al la karno, por vivi lacx la karno; 13 cxar se vi vivas lacx la karno, vi mortas; sed se per la spirito vi malvivigas la farojn de la korpo, vi vivos. 14 cxar cxiuj, kiuj estas kondukataj de la Spirito de Dio, estas filoj de Dio. 15 cxar vi ne ricevis la spiriton de sklaveco denove al timo; sed vi ricevis la spiriton de adopto, per kiu ni krias: Aba, Patro. 16 La Spirito mem kunatestas kun nia spirito, ke ni estas idoj de Dio; 17 kaj se idoj, tial heredantoj, heredantoj de Dio, kunheredantoj kun Kristo, se vere ni suferas kun li, por ke ni estu glorataj kun li.

18 cxar mi kalkulas, ke la suferoj de la nuna tempo ne indas komparon kun la gloro, kiu estas malkacxota al ni. 19 cxar la fervora sopiro de la kreitaro atendas la malkacxon de la filoj de Dio. 20 cxar la kreitaro subicxis sub la vanecon, ne volonte, sed, pro la subiganto, kun espero, 21 ke la kreitaro mem ankacx libericxos el la sklaveco de pereco en la liberecon de la gloro de la idoj de Dio. 22 cxar ni scias, ke la tuta kreitaro kune cxemas kaj naskodoloras cxis nun. 23 Kaj krom tio, ni mem, kiuj havas la unuaacxon de la Spirito, cxemas en ni, atendente nian adopton, nome la elacxeton de nia korpo. 24 cxar per espero ni estas savitaj; sed la espero, kiu estas vidata, ne estas espero; cxar kiu esperas al tio, kion li vidas? 25 Sed, se ni esperas al tio, kion ni ne vidas, tiam ni cxin atendas pacience.

26 Kaj tiel same la Spirito ankacx helpas nian malfortecon; cxar ni ne scias, kiel precxi dece, sed la Spirito mem propetadas por ni per cxemoj neeldireblaj; 27 kaj Tiu, kiu esploras la korojn,

scias, kio estas la penso de la Spirito, cxar li propetas por la sanktuloj lacx la volo de Dio. 28 Kaj ni scias, ke por tiuj, kiuj amas Dion, por tiuj, kiuj estas vokitaj lacx Lia intenco, cxio kunlaboras al bono. 29 cxar kiujn Li antacxkonis, tiujn Li antacxdifinis kiel konformajn al la bildo de Lia Filo, por ke cxi tiu estu la unuenaskita inter multaj fratoj; 30 kaj kiujn Li antacxdifinis, tiujn Li ankacx vokis; kaj kiujn Li vokis, tiujn Li ankacx justigis; kaj kiujn Li justigis, tiujn Li ankacx gloris.

31 Kion do ni diru pri cxi tio? Se Dio estas por ni, kiu estas kontrakx ni? 32 cxu Tiu, kiu ne indulgis Sian propran Filon, sed fordonis lin por ni cxiuj, ne donos al ni libere cxion kun li? 33 Kiu akuzos la elektitojn de Dio? Dio estas la justiganto; 34 kiu estas la kondamnanto? Kristo estas tiu, kiu mortis, sed levicxis el la mortintoj, kiu estas dekstre de Dio, kaj ankacx propetas por ni. 35 Kiu apartigos nin de la amo de Kristo? cxu aflikto, acx turmento, acx persekutado, acx malsato, acx nudeco, acx dancxero, acx glavo? 36 Kiel estas skribite:

Pro Vi ni estas mortigataj cxiutage;
Oni rigardas nin kiel cxafojn por bucxo.

37 Sed en cxio tio ni supervenkas per tiu, kiu nin amis. 38 cxar mi konvinkincxis, ke nek morto, nek vivo, nek ancxeloj, nek acxtoritatoj, nek estantacxo, nek estontacxo, nek potenco, 39 nek alteco, nek profundeco, nek iu alia kreitacxo povos apartigi nin de la amo de Dio, kiu estas en Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

Cxapitro 9

1 Mi diras la veron en Kristo, mi ne mensogas, kaj mia konscienco atestas kun mi per la Sankta Spirito, 2 ke mi havas grandan malcxojon kaj sencxesan doloron en la koro. 3 cxar mi volus, ke mi estu anatemita for de Kristo por miaj fratoj, miaj parencoj lacx la karno; 4 kiuj estas Izraelidoj, kies estas la adopto kaj la gloro kaj la interligoj kaj la lecx dono kaj la Diservo kaj la promesoj; 5 kies estas la patroj, kaj el kiuj lacx la karno estas Kristo, kiu estas super cxiuj, Dio benata eterne. Amen. 6 Sed la afero ne estas, kvazacx la vorto de Dio estus neniicxinta. cxar ne cxiuj estas Izrael, kiuj estas el Izrael; 7 nek, cxar ili estas idoj de Abraham, cxiuj estas filoj, sed: Per Isaak oni nomos vian idaron. 8 Tio estas, ne la filoj de la karno estas la filoj de Dio, sed la filoj de la promeso estas rigardataj kiel idaro. 9 cxar jen estas la vorto de promeso: En la sama jartempo Mi venos, kaj estos filo cxe Sara. 10 Kaj plue, kiam Rebeka ankacx gravedicxis per unu, nia patro Isaak 11 (cxar la infanoj ancoracx ne naskicxis, nek faris ion bonan acx malbonan, por ke la intenco de Dio restu lacx elekto, ne pro faroj, sed pro la alvokanto), 12 estis dirite al cxi: La pli granda servos la malpli grandan. 13 Kiel estas skribite: Mi ekamis Jakobon, sed Esavon Mi malamis.

14 Kion do ni diru? cxu estas maljusteco cxe Dio? Nepre ne! 15 cxar li diris al Moseo: Mi favorkoros tiun, kiun Mi favorkoros, kaj Mi kompatos tiun, kiun Mi kompatos. 16 Tial do tio apartenas ne al tiu, kiu volas, nek al tiu, kiu kuras, sed al Dio, kiu kompatas. 17 cxar la Skribo diras al Faraono: Nur por tio Mi vin konservis, ke Mi montru sur vi Mian forton, kaj por ke oni rakontu pri Mia nomo sur la tuta tero. 18 Tial Li favorkoras cxiun, kiun Li volas; kaj cxiun, kiun Li volas, Li obstinigas.

19 Vi do diras al mi: Kial Li ankoraĵ reciprokas? ĉar kiu rezistas al Lia volo? 20 Sed antaĵ tio, ho viro, kiu vi estas, ke vi respondas kontraĵ Dio? ĉu faritaĵ diros al sia farinto: Kial vi faris min tiel? 21 Aĉ ĉu la potfaristo ne havas rajton super la argilo, el la sama maso fari jen vazon por honoro, kaj jen vazon por malhonoro? 22 Kiel do, se Dio, volante elmontri Sian koleron kaj konatigi Sian potencon, toleris kun plena pacienco vazojn de kolero, taciĝajn por pereoj; 23 kaj por ke Li konatigu la ricxon de Sia gloro sur vazojn de favoro, kiujn Li antaĵ pretigis por gloro, 24 nome nin, kiujn Li ankoraĵ vokis, ne nur el la Judoj, sed ankoraĵ el la naciaĵoj? 25 Kiel Li diras ankoraĵ en Hokea:

La popolon ne Mian Mi nomos Mia popolo,
Kaj la neamatinon amatino.
26Kaj sur la sama loko, kie estis al ili dirite: Vi ne estas Mia popolo,
Tio oni nomos ilin infanoj de la vivanta Dio.

27 Kaj Jesaja krias pri Izrael: Se la nombro de la filoj de Izrael ĉu estos kiel la apudmara sablo, la restintoj saviĝos; 28 ĉar la Sinjoro efektiviĝos Sian vorton en la mondo, akcelante kaj tranĉe mallongigante ĉin. 29 Kiel Jesaja diris antaĵ:

Se la Eternulo Cebaot ne lasus al ni restaĵon,
Ni fariĝus kiel Sodom, ni similiĝus al Gomora.

30 Kion do ni diru? Ke la naciaĵoj, kiuj ne sekvis ĵustecon, atingis ĵustecon, la ĵustecon, kiu estas el fido; 31 sed ke Izrael, sekva la leĝon de ĵusteco, ne atingis tiun leĝon. 32 Kial? ĉar ili sekvis ĉin ne per fido, sed kvazaŵ per fariĝ. Ili falpuciĝis ĉu la ĉtono de falpuciĝo; 33 kiel estas skribite:

Jen Mi kuciĝas en Cion ĉtonon de falpuciĝo kaj rokon de alfrapiĝo;
Kaj tiu, kiu fidos al li, ne estos hontigita.

Cxapitro 10

1 Fratoj, la deziro de mia koro kaj mia preĵo al Dio pri ili estas por ilia savado. 2 ĉar mi atestas pri ili, ke ili havas fervoron al Dio, sed ne laci sciio. 3 ĉar nesciante la ĵustecon de Dio, kaj penante starigi sian propran ĵustecon, ili ne subigis al la ĵusteco de Dio. 4 ĉar Kristo estas la fino de la leĝo por ĵusteco por ĉiu, kiu kredas. 5 ĉar Moseo skribis, ke tiu, kiu plenumas la ĵustecon de la leĝo, vivos per ĉi. 6 Sed la ĵusteco, kiu estas el fido, diras jene: Ne diru en via koro: Kiu suprenirus en la ĉielon? (tio estas, por malsuprenigi Kriston), 7 nek: Kiu malsuprenirus en la abismon? (tio estas, por suprenkonduki Kriston el la mortintoj). 8 Sed kion ĉi diras? La afero estas proksime de vi, en via buĉo kaj en via koro; tio estas, la vorto de fido, kiun ni predikas; 9 ĉar se vi per via buĉo konfesas Jesuon Sinjoro, kaj kredas en via koro, ke Dio lin levis el la mortintoj, vi saviĝos; 10 ĉar per la koro la homo kredas ĉis ĵusteco, kaj per la buĉo konfesas ĉis savo. 11 ĉar la Skribo diras: ĉiu, kiu fidus al li, ne estos hontigita. 12

cxar estas nenja diferencigo inter Judo kaj Greko, cxar unu sama estas Sinjoro de cxiuj, kaj estas ricxa por cxiuj, kiuj lin vokas; 13 cxar: cxiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, savixos. 14 Kiel do ili vokos Tiun, al kiu ili ne kredis? kaj kiel ili kredos al Tiu, pri kiu ili ne acxdis? kaj kiel ili acxdos sen predikanto? 15 kaj kiel oni predikos, se ili ne estos senditaj? kiel estas skribite: Kiel cxarmaj estas la piedoj de la anoncantoj de la evangelio de bono!

16 Sed ne cxiuj acxskultis la evangelion. cxar Jesuo diris: Ho Eternulo! kiu kredus al tio, kion ni acxdis? 17 La fido venas do per acxdado, kaj acxdado per la vorto de Kristo. 18 Sed mi diras: cxu ili ne acxdis? Certe:

Tra la tuta mondo iris ilia sono,
Kaj cxis la finoj de la tero iris iliaj vortoj.

19 Sed mi diras: cxu Izrael ne sciis? Unue Moseo diris:

Mi incitos vin per ne-popolo,
Per popolo malnobla Mi vin kolerigos.

20 Kaj Jesaja estis tre kuracxa, kaj diris:

Mi estas trovebla por tiuj, kiuj Min ne sercxis;
Mi montris Min al tiuj, kiuj pri Mi ne demandis.

21 Sed pri Izrael li diris: cxiutage Mi etendis Miajn manojn al popolo malobeema kaj obstina.

Cxapitro 11

1 Mi do diras: cxu Dio forpucxis Sian popolon? Nepre ne! cxar ankacx mi estas Izraelido, el la idoj de Abraham, el la tribo de Benjamin. 2 Dio ne forpucxis Sian popolon, kiun Li antacxkonis. Acx cxu vi ne scias, kion la Skribo diras pri Elija? kiel li pledis cxe Dio kontrakx Izrael: 3 Ho Eternulo, oni mortigis Viajn profetojn, detruis Viajn altarojn; kaj mi sola restis, kaj oni sercxas mian animon. 4 Sed kion diras al li la orakolo de Dio? Mi restigis por Mi sep mil virojn, kies genuoj ne fleksicxis antacx Baal. 5 Tiel same do estas ankacx nuntempe restacxo lacx la elektado de graco. 6 Sed se per graco, ne plu el faroj; alie graco jam ne estus graco. 7 Kion do? Kion Izrael sercxadas, tion li ne atingis, sed la elektitaro atingis cxin, kaj la restacxo estis obstinigita; 8 kiel estas skribite: Dio donis al ili spiriton de profunda dormo, okulojn, por ke ili ne vidu, kaj orelojn, por ke ili ne acxdu, cxis la nuna tago. 9 Kaj David diris:

Ilia tablo faricxu por ili reto kaj kaptilo
Kaj falpucxilo kaj repago;
10 Mallumicxu iliaj okuloj, ke ili ne vidu;
Kaj iliajn lumbojn malfortigu por cxiam.

11 Mi do diras: cxu ili falpucxixxis, por ke ili falu? Nepre ne! sed per ilia eraro venis savo al la nacioj, por cxaluzigi ilin. 12 Se do ilia eraro ricxigis la mondon, kaj ilia perdo estas la gajno de la nacioj, kiom pli ilia pleneco?

13 Sed mi parolas al vi, nacioj. Lacx tio, kiom mi estas apostolo al nacioj, mi gloras mian servadon; 14 se nur mi iel povos cxaluzigi tiujn, kiuj estas mia karno, kaj savi kelkajn el ili. 15 cxar se la forcetado de ili estas la repacigo de la mondo, kio estos la akcepto de ili, se ne vivo el la mortintoj? 16 Kaj se la unuaacxo estas sankta, la maso ankacx estas sankta; kaj se la radiko estas sankta, la branxoj ankacx estas sanktaj. 17 Sed se kelkaj el la branxoj derompixxis, kaj vi, estante sovacxa olivarbo, engreftixxis inter ili kaj farixxis partoprenanto en la radiko kaj graso de la olivarbo, 18 ne fieru super la branxoj; sed se vi fieras, ne vi portas la radikon, sed la radiko portas vin. 19 Vi do diros: Branxoj estis derompitaj, por ke mi estu engreftita. 20 Bone; pro nekredemeco ili estis derompitaj, kaj vi staras per via fido. Ne tenu vin alte, sed timu; 21 cxar se Dio ne indulgis la naturajn branxojn, Li ankacx vin ne indulgos. 22 Vidu do la bonecon kaj severecon de Dio: al la falintoj severecon, sed al vi bonecon, se vi restados en Lia boneco; alie vi ankacx detrancixxos. 23 Kaj ili ankacx, se ili ne restados en sia nekredemeco, engreftixxos; cxar Dio povas reengrefti ilin. 24 cxar se vi eltrancixxis el tio, kio estas nature sovacxa olivarbo, kaj kontracxnature engreftixxis en bonan olivarbon, kiom pli cxi tiuj, kiuj estas la naturaj branxoj, engreftixxos en sian propran olivarbon?

25 cxar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu cxi tiun misteron, por ke vi ne opiniu vin sacxaj, ke lacxparta obstinixxo okazis al Izrael, cxis la pleneco de la nacioj envenos; 26 kaj tiamaniere la tuta Izrael savixxos, kiel estas skribite:

El Cion venos la Liberiganto;
Li deturnos de Jakob malpiecon;
27Kaj cxi tio estos Mia interligo kun ili,
Kiam Mi forigos iliajn pekojn.

28 Rilate al la evangelio, ili estas malamikoj pro vi; sed rilate al la elekto, ili estas amataj pro la patroj. 29 cxar la donacoj kaj la vokado de Dio estas nerevokeblaj. 30 cxar kiel vi iam estis malobeemaj al Dio, sed jam ricevis kompaton per ilia malobeo, 31 tiel same ankacx cxi tiuj jam malobeis, por ke, per la kompatato montrita al vi, ili ankacx nun ricevu kompaton. 32 cxar Dio kuncxlosis cxiujn en malobeo, por ke Li kompatu cxiujn.

33 Ho, profundo de ricxeco kaj sacxeco kaj scio de Dio! kiel neesploreblaj estas Liaj juxtoj, kaj nesekveblaj Liaj vojoj! 34 cxar kiu sciis la spiriton de la Eternulo? acx kiu estis Lia konsilanto? 35 acx kiu antacxe al Li donis ion, poste redonotan al li? 36 cxar el Li kaj per Li kaj al Li estas cxio. Al Li estu la gloro por cxiam. Amen.

Cxapitro 12

1 Mi do vin petas, fratoj, pro la kompatoj de Dio, ke vi prezentu viajn korpojn kiel vivantan oferon, sanktan, placxantan al Dio, kio estas via racia servo. 2 Kaj ne konformicxu al cxi tiu mondo; sed aliformicxu per renovigado de via menso, por ke vi provu, kio estas la bona kaj aprobinda kaj perfekta volo de Dio.

3 cxar mi diras al cxiu el vi, per la graco al mi donita, ke li ne tro estimu sin, sed estimu sin kun modereco, lacx mezuro de la fido, kiun Dio disdonis al cxiu. 4 cxar kiel ni havas multajn membrojn en unu korpo, kaj ne cxiuj membroj havas la saman funkcion, 5 tiel same ni multaj estas unu korpo en Kristo, kaj cxiuj aparte membroj unu de alia. 6 Sed havante donacojn diversajn lacx la graco donita al ni, cxu profetadon, ni profetu lacx la mezuro de nia fido; 7 acx servadon, ni laboru en nia servado; acx instruanto, en sia instruado; 8 acx admonanto, en sia admonado; la disdonanto agu malavare, la administranto kun diligenteco, la kompatanto kun cxojo. 9 Via amo estu sen hipokriteco. Abomenu tion, kio estas malbona; algluicxu al la bona. 10 En fratamo estu kore unuigitaj unu al alia, honore preferantaj unu la alian; 11 en diligenteco ne malvigilaj, en spirito fervoraj, servantaj la Sinjoron; 12 en espero cxojaj, en aflikto paciencaj, en precxado persistaj; 13 kotizantaj por la bezonoj de la sanktuloj, sekvantaj gastamecon. 14 Benu tiujn, kiuj vin persekutas; benu, kaj ne malbenu. 15 cxoju kun cxojantoj, ploru kun plorantoj. 16 Estu simpatiaj unu al alia. Ne pripensadu altajn aferojn, sed klinadu vin al humilaj aferoj. Ne opiniu vin sacxaj. 17 Redonu al neniu malbonon pro malbono. Celu aprobindacxojn antacx cxiuj homoj. 18 Se estos eble, restu pacaj viaparte kun cxiuj homoj. 19 Ne vencxu vin, amataj, sed cedu lokon al kolero; cxar estas skribite: cxe Mi estas vencxo, Mi repagos, diras la Sinjoro. 20 Sed se via malamiko malsatas, donu al li mancx; se li soifas, donu al li trinki; cxar tion farante, fajrajn karbojn vi kolektos sur lia kapo. 21 Ne venkicxu de malbono, sed venku malbonon per bono.

Cxapitro 13

1 cxiu animo submeticxu al la superaj acxtoritatoj, cxar ne ekzistas acxtoritato, krom de Dio; kaj tiuj, kiuj ekzistas, estas starigitaj de Dio. 2 Tiu do, kiu kontracxstaras al acxtoritato, rezistas al la ordono de Dio; kaj tiuj, kiuj rezistas, ricevos juxxon. 3 cxar regantoj estas teruracxo ne al la bona agado, sed al la malbona. cxu vi volas ne timi acxtoritatulon? faru bonon, kaj vi havos de li lacxdon; 4 cxar li estas servanto de Dio al vi por bono. Sed timu, se vi faras malbonon; cxar ne vane li portas la glavon, cxar li estas servanto de Dio, vencxanto por kolero kontracx tiu, kiu faras malbonon. 5 Sekve estas necese submeticxi, ne nur pro la kolero, sed ankacx pro konscienco. 6 cxar pro tio vi ankacx pagas tributon, cxar ili estas servantoj de Dio, klopodantaj por cxi tio mem. 7 Redonu cxuldon al cxiuj: tributon, al kiu tributo estas cxuldata; imposton, al kiu imposto; timon, al kiu timo; honoron, al kiu honoro.

8 Al neniu cxuldu ion, krom la reciproka amo; cxar amante sian proksimulon, oni plenumis la ceteran lecxon. 9 cxar tio: Ne adultu, Ne mortigu, Ne cxtelu, Ne deziru, kaj cxiu alia ordono, estas resumitaj en la jena parolo: Amu vian proksimulon kiel vin mem. 10 Amo ne faras malbonon al proksimulo; amo do estas la plenumado de la lecxo.

11 Kaj tion faru, sciante la cxustan tempon, ke nun estas la horo por levicxo el dormo; cxar nun nia savo estas pli proksima, ol kiam ni ekkredis. 12 La nokto jam finicxas, kaj la tago alproksimicxas; ni demetu do la farojn de mallumo kaj surmetu la armilojn de lumo. 13 Ni iradu dece, kiel en la tago, ne en dibocxado kaj drinkado, nek en volupto kaj senbrideco, nek en malpaco kaj cxaluzo. 14 Sed surmetu la Sinjoron Jesuo Kristo, kaj ne sekvu la intencojn de la karno al voluptoj.

Cxapitro 14

1 Sed akceptu malfortulon en fido, tamen ne por dubaj disputadoj. 2 Unu homo kredas, ke li povas cxion manxi; sed alia, estante malforta, manxas legomojn. 3 Kiu manxas, tiu ne malestimu tiun, kiu ne manxas; kaj kiu ne manxas, tiu ne juxu tiun, kiu manxas; cxar Dio lin akceptis. 4 Kiu estas vi, ke vi juxas la servanton de alia? antacx sia propra sinjoro li staras acx falas. Li ja estos starigita, cxar la Sinjoro povas lin starigi. 5 Unu juxas unu tagon pli alte ol alian, alia egale juxas cxiun tagon. cxiu homo konvinkicxu en sia menso. 6 Kiu observas la tagon, tiu observas cxin al la Sinjoro; kaj la manxanto manxas al la Sinjoro, cxar li dankas Dion; kaj la nemanxanto nemanxas al la Sinjoro, kaj li dankas Dion. 7 cxar neniu el ni vivas al si mem, kaj neniu mortas al si mem. 8 cxar se ni vivas, ni vivas al la Sinjoro, kaj se ni mortas, ni mortas al la Sinjoro; cxu ni vivas do, acx mortas, al la Sinjoro ni apartenas. 9 cxar por tio Kristo mortis kaj vivicxis, por esti Sinjoro de la mortintoj kaj de la vivantoj. 10 Sed vi, kial vi juxas vian fraton? kaj vi, kial vi malestimas vian fraton? cxar ni cxiuj staros antacx la tribunala secxo de Dio. 11 cxar estas skribite:

Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, antacx Mi klinikxos cxiu genuo,
Kaj cxiu lango gloros Dion.

12 Tial do cxiu el ni respondos al Dio pri si mem.

13 Tial ni ne plu juxu unu alian; sed prefere ni juxu, ke neniu metu en la vojo de sia frato faligilon acx ian ofendilon. 14 Mi scias, kaj konvinkicxis en la Sinjoro Jesuo, ke nenio estas malpura per si; sed por tiu, kiu opinias ion malpura, cxi estas malpura. 15 cxar se pro manxacxo via frato cxagrenicxas, vi jam ne iradas en amo. Ne pereigu per via manxacxo tiun, por kiu Kristo mortis. 16 Via bono do ne estu kalumniita; 17 cxar la regno de Dio estas ne manxado kaj trinkado, sed justeco kaj paco kaj cxojo en la Sankta Spirito. 18 cxar tiu, kiu en tio servas Kriston, placxas al Dio, kaj estas aprobata de homoj. 19 Ni do celu tion, kio apartenas al paco kaj al reciproka edifo. 20 Ne detruu por manxacxo la faron de Dio. cxio estas ja pura; sed estas malbone por tiu, kiu manxas kun ofendo. 21 Estas bone ne manxi viandon, nek trinki vinon, nek fari ion, per kio via frato ofendicxas. 22 Tiun fidon, kiun vi havas, havu por vi mem antacx Dio. Felicxa estas tiu, kiu ne juxas sin mem per tio, kion li aprobas. 23 Sed tiu, kiu estas sendecida, estas kondamnita, se li manxas; cxar li manxas ne el fido, kaj cxio, kio ne estas el fido, estas peko.

Cxapitro 15

1 Ni, kiuj estas fortaj, devas porti la malfortacxojn de la nefortaj, kaj ne placxi al ni mem. 2 cxiu el ni placxu al sia proksimulo per tia bono, kia tacxgas, por edifi. 3 cxar Kristo ankacx ne placxis al si mem, sed, kiel estas skribite: La insultoj de Viaj insultantoj falis sur min. 4 cxar cxio, kio estas antacxe skribita, estas skribita por nia instruado, por ke per pacienco kaj per konsolo de la Skriboj ni havu esperon. 5 Kaj la Dio de pacienco kaj konsolo donu al vi, ke vi simpatiu unu kun alia lacx Kristo Jesuo; 6 por ke vi unuanime per unu vocxo gloru la Dion kaj Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo. 7 Tial akceptu unu la alian, kiel ankacx Kristo akceptis vin, al la gloro de Dio. 8 cxar mi diras, ke Kristo faricxis servanto al la cirkumcidularo pro la vereco de Dio, por konfirmi la promesojn al la patroj, 9 kaj ke la nacioj pro lia kompato gloru Dion, kiel estas skribite:

Tial mi gloros Vin inter la popoloj,
Kaj pri Via nomo mi kantos.

10 Kaj ankacx oni diras:

cxoju, ho gentoj, kun Lia popolo.

11 Kaj ankacx:

Gloru la Eternulon cxuij popoloj,
Kaj lacxdu Lin cxuij gentoj.

12 Kaj ankacx Jesaja diras:

Estos radiko de Jicxaj,
Kaj la staricxanto por regi la naciojn.
Al li celados la nacioj.

13 Kaj la Dio de espero plenigu vin per cxia cxojo kaj paco en kredado, por ke vi abunde havu esperon, lacx la potenco de la Sankta Spirito.

14 Kaj, ho miaj fratoj, mi mem konvinkicxis pri vi, ke vi mem estas plenaj de boneco, plenigitaj per cxia sciado, kaj kapablaj admoni unu la alian. 15 Tamen mi iom pli kuracxe skribas al vi, kvazacx rememorigante vin per la graco, donita al mi de Dio, 16 ke mi estu servanto de Kristo Jesuo al la nacioj, solenanta la evangelion de Dio, por ke la oferado de la nacioj faricxu akceptebla, sanktigite de la Sankta Spirito. 17 Mi povas do fieri en Kristo Jesuo pri tio, kio rilatas al Dio. 18 cxar mi ne kuracos preparoli ion, krom tio, kion Kristo faris per mi, por obeigi la naciojn, vorte kaj fare, 19 en la potenco de signoj kaj mirindacxo, en la potenco de la Sankta Spirito; tiel, ke de Jerusalema kaj cxirkacxe cxis Iliriko mi plene predikis la evangelion de Kristo; 20 jenon ambiciante: tiel prediki la evangelion, ne tie, kie Kristo jam estis preparolita, ke

mi ne konstruu sur la fundamento de alia; 21 sed kiel estas skribite:

Vidos tiuj, al kiuj ne estis dirite pri li,
Kaj komprenos tiuj, kiuj ne acxdis.

22 Pro tio ankacx mi ofte estis malhelpita veni al vi; 23 sed jam ne havante lokon en cxi tiuj regionoj, kaj dum multe da jaroj sopirante veni al vi, 24 kiam mi veturos al Hispanujo, mi venos al vi (cxar mi esperas vin viziti travojacxante, kaj esti helpata de vi sur la vojo, se antacxe mi estos sufcie gastinta cxe vi); 25 sed nun mi veturas al Jerusalema, farante servon al la sanktuloj. 26 cxar Makedonujo kaj la Acxaja lando volonte decidis fari monoferon por la nericxaj sanktuloj en Jerusalema. 27 Volonte ili decidis, estante iliaj cxuldantoj. cxar se la nacioj partoprenas en iliaj spirita aferoj, tiuj siavice devas servi al ili ankacx en materiaj aferoj. 28 Tial, plenuminte cxi tion, kaj sigelinte por ili cxi tiun frukton, mi ekiros Hispanujon, kaj vizitos vin survoje. 29 Kaj mi scias, ke venante al vi, mi venos en la pleneco de la beno de Kristo.

30 Sed mi petas vin, fratoj, pro nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj pro la amo de la Spirito, ke vi kunlaktu kun mi en viaj precxo al Dio pro mi; 31 ke mi liberixu de la malobeemuloj en Judujo, kaj ke mia servo al Jerusalema estu akceptebla al la sanktuloj; 32 por ke mi venu cxoje al vi per la volo de Dio kaj trovu ripozon cxe vi. 33 Kaj la Dio de paco estu kun vi cxiuj. Amen.

Cxapitro 16

1 Mi rekomendas al vi nian fratinon Febe, kiu estas diakonino de la eklezio en Kenkrea; 2 por ke vi akceptu cxin en la Sinjoro, kiel konvenas al sanktuloj, kaj ke vi helpu cxin, en cxiuj aferoj, pri kiuj cxi bezonas vin; cxar cxi ankacx estis helpantino de multaj, kaj de mi mem.

3 Salutu Priskilan kaj Akvilan, miajn kunlaborantojn en Kristo Jesuo, 4 kiuj pro mia vivo riskis siajn kolojn; ilin dankas ne nur mi, sed ankacx cxiuj eklezioj de la nacioj; 5 kaj salutu la eklezion en ilia domo. Salutu mian amatan Epajneton, kiu estas la unuaacxo de Azio por Kristo. 6 Salutu Marian, kiu multe laboris por vi. 7 Salutu Andronikon kaj Junion, miajn parencojn kaj miajn kunkaptitojn, kiuj estas konataj inter la apostoloj, kaj ankacx estis en Kristo antacx ol mi. 8 Salutu Ampliason, mian amaton en la Sinjoro. 9 Salutu Urbanon, nian kunlaboranton por Kristo, kaj mian amatan Stacxison. 10 Salutu Apeleson, la aprobitan en Kristo. Salutu tiujn, kiuj estas cxe Aristobulo. 11 Salutu mian parencon Herodion. Salutu tiujn cxe Narkiso, kiuj estas en la Sinjoro. 12 Salutu Trifajnan kaj Trifosan, kiuj laboras en la Sinjoro. Salutu Persison, la virinon amatan, kiu multe laboris en la Sinjoro. 13 Salutu Rufon, elektitan de la Sinjoro, kaj lian kaj mian patrinon. 14 Salutu Asinkriton, Flegonon, Hermeson, Patrobason, Hermason, kaj la fratojn cxe ili. 15 Salutu Filologon kaj Julian, Nereon kaj lian fratinon, kaj Olimpason, kaj cxiujn sanktulojn kun ili. 16 Salutu unu la alian per sankta kiso. cxiuj eklezioj de Kristo vin salutas.

17 Nun mi vin petas, fratoj, observi tiujn, kiuj kacxzas la malkonsentojn kaj ofendojn kontrakx la

instruado, kiun vi lernis; kaj forturni vin de ili. 18 cxar tiaj homoj servas ne al nia Sinjoro Kristo, sed al sia ventro; kaj per siaj belaj kaj flataj vortoj ili trompas la korojn de la naivuloj. 19 cxar via obeemeco estas sciigita al cxiuj homoj. Tial mi cxojas pro vi; sed mi deziras, ke vi estu sacxaj rilate la bonon kaj malkleraj rilate la malbonon. 20 Kaj la Dio de paco baldacx subpremos Satanon sub viaj piedoj.

La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi.

21 Salutas vin Timoteo, mia kunlaboranto, kaj Lucio kaj Jason kaj Sosipatro, miaj parencoj. 22 Mi, Tertio, kiu skribis cxi tiun epistolon, salutas vin en la Sinjoro. 23 Vin salutas Gajo, la gastiganto de mi kaj de la tuta eklezio. Vin salutas Erasto, la ekonomo de la urbo, kaj Kvarto, la frato. 24 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi cxiuj. Amen.

25 Al Tiu, kiu povas fortikigi vin, lacx mia evangelio kaj la predikado de Jesuo Kristo, lacx la malkacxo de la mistero, silentigita tra eternaj tempoj, 26 sed nun elmontrita, kaj per la profetaj skriboj lacx la ordono de la eterna Dio sciigita al cxiuj nacioj por obeado de fido; 27 al la sola sacxa Dio, per Jesuo Kristo estu la gloro por cxiam kaj eterne. Amen.

LA UNUA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA KORINTANOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo, vokita por esti apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, kaj Sostenes, nia frato, 2 al tiu eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, al tiuj, kiuj estas sanktigataj en Kristo Jesuo, vokitaj por esti sanktuloj, kune kun cxiuj, kiuj en cxiu loko vokas la nomon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ilia Sinjoro kaj nia: 3 Graco estu al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

4 Mi cxiam dankas mian Dion pri vi, pro la graco de Dio al vi donita en Kristo Jesuo; 5 ke en cxio vi ricxicxis en li, en cxia parolo kaj cxia scio; 6 kiel ankacx la atesto de Kristo konfirmicxis en vi; 7 tiel, ke vi malatingas nenian donacon; atendante la malkacxon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, 8 kiu ankacx konfirmos vin cxis la fino, por ke vi estu neriprocxeblaj en la tago de nia Sinjoro Jesuo Kristo. 9 Fidela estas Dio, per kiu vi estas alvokitaj en la kunulecon de Lia Filo Jesuo Kristo, nia Sinjoro.

10 Mi petegas vin, fratoj, per la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi cxiuj parolu tion saman, kaj ke estu neniam skismoj inter vi; sed ke vi estu perfekte kunigitaj en la sama spirito kaj en la sama juxto. 11 cxar pri vi, miaj fratoj, estas sciigite al mi de la domanoj de cxloe, ke ekzistas inter vi malpacoj. 12 Kaj la jenon mi volas diri, ke cxiu el vi diras: Mi estas de Pacxlo; kaj mi de Apolos; kaj mi de Kefas; kaj mi de Kristo. 13 cxu Kristo estas dividita? cxu Pacxlo krucumicxis por vi? acx cxu vi bapticxis en la nomon de Pacxlo? 14 Mi dankas Dion, ke mi baptis neniun el vi krom Krispo kaj Gajo; 15 por ke neniu diru, ke vi bapticxis en mian nomon. 16 Kaj mi baptis ankacx la familion de Stefanos; krom tio mi ne scias, cxu mi baptis iun alian. 17 cxar Kristo sendis min, ne por bapti, sed por prediki la evangelion; ne en sacxeco de vortoj, por ke la kruco de Kristo ne vanticxu.

18 cxar la priparolo de la kruco estas por la pereantoj malsacxeco; sed por ni, la savatoj, cxi estas la potenco de Dio. 19 cxar estas skribite:

Mi pereigos la sacxecon de la sacxuloj,
Kaj la kompetentecon de la kompetentuloj Mi malaperigos.

20 Kie estas la sacxulo? kie estas la skribisto? kie estas la diskutisto de cxi tiu tempacxo? cxu

Dio ne malsacxigis la sacxecon de la mondo? 21 cxar pro tio, ke en la sacxeco de Dio la mondo per sia sacxeco ne konis Dion, bonvolis Dio per la malsacxeco de la prediko savi la kredantojn. 22 cxar Judoj postulas signojn, kaj Grekoj sercxas sacxecon; 23 sed ni predikas Kriston krucumitan, por Judoj falilon, kaj por Grekoj malsacxon; 24 sed por la vokitoj mem, cxu Judoj acx Grekoj, Kriston la potencon de Dio, kaj la sacxecon de Dio. 25 cxar la malsacxeco de Dio estas pli sacxa ol homoj; kaj la malforteco de Dio estas pli forta ol homoj.

26 cxar rigardu vian vokon, fratoj, ke ne multaj sacxuloj lacx la karno, ne multaj potenculoj, ne multaj nobeloj, estas vokataj; 27 sed Dio elektis la malsacxajn objektojn de la mondo, por hontigi la sacxulojn; kaj Dio elektis la malfortajn objektojn de la mondo, por hontigi la fortajn; 28 kaj la malnoblajn objektojn de la mondo, kaj la malestimatajn Dio elektis, kaj ecx la nerealajn, por neniigi la realajn; 29 por ke neniu karno fieru antacx Dio. 30 Sed el Li vi estas en Kristo Jesuo, kiu faricxis al ni sacxeco el Dio, kaj justeco kaj sanktigo, kaj elacxeto; 31 por ke, kiel estas skribite: Kiu fieras, tiu fieru en la Eternulo.

Cxapitro 2

1 Kaj mi, fratoj, venante al vi, venis ne kun supereco de parolo acx de sacxeco, proklamante al vi la misteron de Dio. 2 cxar mi decidis scii cxe vi nenion, krom Jesuo Kristo kaj tiu krucumita. 3 Kaj mi estis cxe vi en malforteco kaj en timo kaj en multa tremado. 4 Kaj mia parolo kaj mia prediko estis ne en allogaj paroloj de sacxeco, sed en elmonro de la Spirito kaj potenco, 5 por ke via fido estu ne lacx la sacxeco de homoj, sed lacx la potenco de Dio.

6 Tamen ni parolas sacxecon inter plenacxuloj, sed sacxecon ne de cxi tiu mondo, nek de la regantoj de cxi tiu mondo, kiuj neniigas; 7 sed ni parolas la sacxecon de Dio en mistero, la sacxecon kacxitan, kiun Dio antacxdestinis antacx la mondacxo por nia glorado; 8 kaj kiun scias neniu el la regantoj de cxe tiu mondo; cxar se ili cxin sciis, ili ne krucumus la Sinjoron de gloro; 9 sed kiel estas skribite:

Tion, kion okulo ne vidis kaj orelo ne acxdis,
Kaj kio en la koron de homo ne eniris,
Dio preparis por tiuj, kiuj Lin amas.

10 Sed al ni Dio malkacxis ilin per la Spirito; cxar la Spirito esploras cxion, ecx la profundacxojn de Dio. 11 cxar kiu inter homoj scias la aferojn de iu homo, krom la spirito de la homo, kiu estas en li? tiel same la aferojn de Dio scias neniu, krom la Spirito de Dio. 12 Sed ni ricevis ne la spiriton de la mondo, sed la spiriton, kiu estas de Dio; por ke ni sciu tion, al ni donacitan de Dio. 13 Pri kio ankacx ni parolas per vortoj, ne kiujn instruas homa sacxeco, sed kiujn instruas la Spirito; komparante spiritajn kun spiritaj. 14 Sed la natura homo ne akceptas la aferojn de la Spirito de Dio; cxar ili estas por li malsacxeco; kaj li ne povas ilin scii, pro tio, ke ili estas juxrataj spirite. 15 Sed la spirita homo juxtas cxion, kaj li mem estas juxrata de neniu. 16 cxar kiu sciis la menson de la Eternulo, ke li instruu Lin? Sed ni havas la menson de Kristo.

Cxapitro 3

1 Kaj mi, fratoj, ne povis paroli al vi kiel al spirituloj, sed kiel al karnuloj, kiel al infanetoj en Kristo. 2 Mi nutris vin per lakto, ne per mancxacoj; cxar vi ancoracx tion ne kapablis; kaj ecx nun vi ne kapablas; 3 cxar vi estas ancoracx karnaj; cxar dum ekzistas inter vi exaluzo kaj malpaco, cxu vi ne estas karnaj kaj iradas lacx la maniero de homoj? 4 cxar kiam unu diras: Mi estas de Pacxlo; kaj alia: Mi estas de Apolos; cxu vi ne estas homoj? 5 Kio do estas Apolos? kaj kio estas Pacxlo? Servantoj, per kiuj vi ekkredis; kaj cxiu, kiel la Sinjoro al li donis. 6 Mi plantis, Apolos akvumis; sed Dio kreskigis. 7 Tial nek la plantanto estas io, nek la akvumanto; sed Dio, la kreskiganto. 8 Sed la plantanto kaj la akvumanto estas unu; sed cxiu ricevos sian propran rekompencan lacx sia laboro. 9 cxar ni estas kunlaborantoj kun Dio: vi estas la kultivotacxo de Dio, la konstruotacxo de Dio.

10 Lacx la graco de Dio al mi donita, kiel sacxa majstromasonisto mi metis fundamenton; kaj aliaj surkonstruas. Sed cxiu zorgu, kiel li surkonstruas. 11 cxar neniu povas meti alian fundamenton krom tiu, kiu estas metita, tio estas Jesuo Kristo. 12 Sed se iu konstruas sur la fundamento oron, arcxenton, multekostajn cxtonojn, lignon, fojnon, pajlon, 13 cxies laboracxo evidentixos; cxar la tago cxin montros, pro tio, ke cxi estas malkacxita en fajro; kaj la fajro mem provos cxies laboracxon, kia cxi estas. 14 Se restos ies laboracxo, kiun li surkonstruis, li ricevos rekompencan. 15 Se ies laboracxo forbrulos, li suferos perdon; sed li mem savixos; tamen kiel tra fajro.

16 cxu vi ne sicas, ke vi estas templo de Dio kaj ke en vi loxas la Spirito de Dio? 17 Se iu detruas la templon de Dio, tiun detruos Dio; cxar la templo de Dio estas sankta, kaj vi estas tio.

18 Neniu sin trompu. Se iu el vi opinias sin sacxa en cxi tiu mondo, li faricxu malsacxulo, por ke li sacxixu. 19 cxar la sacxeco de cxi tiu mondo estas malsacxeco cxe Dio. cxar estas skribite: Li kaptas la sacxulojn per ilia ruzacxo; 20 kaj ankacx: La Eternulo scias la pensojn de sacxuloj, ke ili estas vantaj. 21 Tial neniu fanfaronu pri homoj. cxar cxio apartenas al vi, 22 cxu Pacxlo, acx Apolos, acx Kefas, acx la mondo, acx la vivo, acx la morto, acx estantacxo acx estontacxo: cxio apartenas al vi, 23 kaj vi al Kristo, kaj Kristo al Dio.

Cxapitro 4

1 Tiel oni rigardu nin, kiel servantojn de Kristo kaj administrantojn de la misteroj de Dio. 2 Cetere, cxi tie estas postulate cxe administrantoj, ke oni trovi cxu fidela. 3 Sed cxe mi estas tre malgrava afero esti juxata de vi, acx per homa juxto: mi ja ne juxas min mem. 4 cxar mi scias nenion kontrakx mi; tamen mi ne estas pro tio pravigita; sed tiu, kiu juxas min, estas la Sinjoro. 5 Tial juxu nenion antacx la tempo, cxis venos la Sinjoro, kiu enlumigos la kacxitacxojn de la mallumo kaj klarigos la intencojn de la koroj; kaj tiam cxiu ricevos de Dio sian propran lacxdon.

6 Tion do, fratoj, mi alifigure rilatigis al mi kaj Apolos pro vi; por ke vi en ni lernu ne preterpasi la skribitacxojn; por ke neniu el vi blovecxvelu por unu kontrakx la alia. 7 cxar kiu vin diferencigas? kaj kion vi havas, kion vi ne ricevis? sed se vi cxin ricevis, kial vi fanfaronas, kvazacx vi cxin ne ricevus? 8 Jam vi estas plenigitaj, jam vi ricxixis, vi recxis sen ni; kaj mi ja volus, ke vi efektive recxu, por ke ni ankacx recxu kun vi. 9 cxar cxajnas al mi, ke Dio elmetis nin, la apostolojn, la plej lastajn, kiel mortkondamnitajn; cxar ni faricxis spektaklo al la mondo

kaj al ancxeloj kaj al homoj. 10 Ni estas malsacxuloj pro Kristo, sed vi estas sacxaj en Kristo; ni estas malfortaj, sed vi estas fortaj; vi estas gloraj, sed ni estas senhonoraj. 11 Ecx cxis la nuna horo ni malsatas kaj soifas, kaj ni estas nudaj, kaj ni estas batataj kaj senhejmaj; 12 kaj ni penadas, laborante per niaj propraj manoj; insultate, ni benas; persekutate, ni eltenas; 13 kalumniate, ni petegas; ni faricxas kiel la balaacxo de la mondo, la forcxetacxo de cxio, ecx cxis nun.

14 Ne por hontigi vin mi tion skribas, sed, kiel miajn amatajn filojn, por admoni vin. 15 cxar kvankam vi ecx havus dek mil pedagogojn en Kristo, tamen vi havas ne multajn patrojn; cxar en Kristo Jesuo mi naskigis vin per la evangelio. 16 Mi do petegas vin, estu imitantoj de mi. 17 Pro tio mi sendis al vi Timoteon, kiu estas mia amata kaj fidela filo en la Sinjoro, kaj kiu vin memorigos pri miaj vojoj en Kristo, cxuste kiel mi instruas cxie en cxiu eklezio. 18 Kelkaj blovecxvelas, kvazacx mi ne venus al vi. 19 Sed mi venos al vi baldacx, se la Sinjoro tion volos; kaj mi ekscios, ne la parolon de la blovecxvelintoj, sed la potencon. 20 cxar la regno de Dio estas ne en parolo, sed en potenco. 21 Kion vi volas? cxu kun vergo mi venu al vi, acx en amo kaj en spirito de humileco?

Cxapitro 5

1 Efektive oni raportas, ke estas cxe vi malcxasteco, kaj tia malcxasteco, kia ne ekzistas ecx inter la nacioj, ke iu havas la edzinon de sia patro. 2 Kaj vi blovecxvelis, kaj ne prefere ploregis, por ke tiu, kiu faris tion, foricxu el inter vi. 3 cxar mi vere, korpe forestante, sed spirite cxeestante, jam jucxis, kvazacx cxeestante, tiun, kiu tiel faris tion, 4 en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, en kunveno de vi kaj de mia spirito kun la potenco de nia Sinjoro Jesuo, 5 transdoni tian homon al Satano por la detruo de la karno, por ke la spirito savicxu en la tago de la Sinjoro Jesuo. 6 Ne bona estas via fanfaronado. cxu vi ne scias, ke malmulto da fermentacxo fermentigas la tutan mason? 7 Forpurigu la malnovan fermentacxon, por ke vi estu nova maso, kiel vi estas nefermentintaj. cxar por ni ankacx Pasko estas oferita, nome Kristo; 8 tial ni festu, ne per malnova fermentacxo, nek per fermentacxo de malico kaj malboneco, sed per la senfermenta pano de sincereco kaj vereco.

9 En mia epistolo mi skribis al vi, ke vi ne intermiksi vin kun malcxastuloj; 10 ne tute kun la malcxastuloj de cxi tiu mondo, acx kun la aviduloj kaj rabemuloj, acx kun idolanoj; cxar tiuokaze estus necese, ke vi eliru el la mondo; 11 sed nun mi skribas al vi, ke vi ne intermiksi vin, se iu, nomata frato, eble estas malcxastulo, acx avidulo, acx idolano, acx insultanto, acx drinkulo, acx rabemulo; kun tia homo ecx ne kunmanxu. 12 cxar kiel koncernas min juxti la eksterulojn? cxu vi ne jucas la internulojn, 13 dum la eksterulojn jucas Dio? Forigu el inter vi la malvirtulon.

Cxapitro 6

1 cxu iu el vi, havante aferon kontrakx sia proksimulo, kuracxas procesi antacx la malpiuloj, kaj ne antacx la sanktuloj? 2 Acx cxu vi ne scias, ke la sanktuloj juxtos la mondon? kaj se la mondon vi juxtos, cxu vi ne estas indaj juxti la plej malgrandajn aferojn? 3 cxu vi ne scias, ke ni juxtos ancxelojn? kiom pli do aferojn de la nuna vivo? 4 Se do vi devas starigi tribunalon pri

la aferoj de la nuna vivo, cxu vi faras juxtoj tiujn, kiuj estas negravaj en la eklezio? 5 Mi diras tion, por vin hontigi. cxu efektive ne ekzistas cxe vi ecx unu sacxulo, kiu povus decidi inter siaj fratoj, 6 sed frato procesas kontrakx frato, kaj ecx antacx nekredantoj? 7 Certe jam estas cxe vi granda domacxo, ke vi faras procesojn unu kontrakx alia. Kial vi ne prefere suferas maljustecon? kial vi ne prefere suferas rabadon? 8 Tamen ecx vi mem faras maljustecon kaj rabadon, kaj ecx kontrakx la fratoj. 9 Acx cxu vi ne scias, ke la maljustuloj ne heredos la regnon de Dio? Ne trompicxu: nek malcxastuloj, nek idolanoj, nek adultuloj, nek molmoruloj, nek viruzacxantoj, 10 nek cxtelistoj, nek aviduloj, nek drinkuloj, nek insultantoj, nek rabemuloj, heredos la regnon de Dio. 11 Kaj tiaj estis kelkaj el vi; sed vi lavicxis, sed vi sankticxis, sed vi justicxis en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo kaj en la Spirito de nia Dio.

12 cxio estas por mi permesata, sed ne cxio estas oportuna. cxio estas por mi permesata; sed mi ne volas sub io submeticxi. 13 Mancxacoj por la ventro, kaj la ventro por mancxacoj; sed Dio neniigos kune cxin kaj ilin. Sed la korpo estas ne por malcxasteco, sed por la Sinjoro; kaj la Sinjoro por la korpo; 14 kaj Dio levis la Sinjoron, kaj levos ankacx nin per Sia potenco. 15 cxu vi ne scias, ke viaj korpoj estas membroj de Kristo? cxu mi do prenos la membrojn de Kristo, kaj faros ilin membroj de malcxastistino? Nepre ne! 16 Acx cxu vi ne scias, ke tiu, kiu kunicxas kun malcxastistino, estas kun cxi unu korpo? cxar: Ili, Li diris, estos unu karno. 17 Sed tiu, kiu kunicxas kun la Sinjoro, estas kun li unu spirito. 18 Forkuru de malcxasteco. cxiu peko, kiun homo faras, estas ekster la korpo; sed tiu, kiu malcxastas, pekas kontrakx sia propra korpo. 19 Acx cxu vi ne scias, ke via korpo estas templo de la Sankta Spirito, kiu estas en vi kaj kiun vi havas de Dio? kaj vi ne apartenas al vi mem, 20 cxar vi estas acxetitaj per prezo; gloru do Dion en via korpo.

Cxapitro 7

1 Nun rilate al la aferoj, pri kiuj vi skribis: Estas bone por viro, ne tucxi virinon. 2 Sed pro malcxastacoj cxiu viro havu propran edzinon, kaj cxiu virino havu propran edzon. 3 La edzo donu al la edzino cxian rajtacxon; tiel same ankacx la edzino al la edzo. 4 Ne la edzino, sed la edzo rajtas pri cxia korpo; tiel same ankacx ne la edzo, sed la edzino rajtas pri lia korpo. 5 Ne senigu unu la alian, krom eble kun konsento por kelka tempo, por ke vi dedicxu vin al precxado, kaj kunicxu denove, por ke Satano vin ne tentu pro manko de sinregado. 6 Sed tion mi diras kiel permeson, ne kiel ordonon. 7 Sed mi volus, ke cxuij homoj estu kiel mi mem. Tamen cxiu havas sian propran donacon de Dio, unu tiel, alia alie.

8 Sed mi diras al senedzinuloj kaj al vidvinoj: Estas bone por ili resti kiel mi. 9 Sed se ili ne povas sin deteni, ili edzicxu; cxar estas pli bone edzicxi, ol bruladi. 10 Sed al geedzoj mi ordonas (tamen ne mi, sed la Sinjoro): Ke edzino ne foricxu de sia edzo 11 (tamen, se cxi foricxas, cxi restu senedza, acx denove konsenticxu kun sia edzo); kaj ke la edzo ne forsendu sian edzinon. 12 Sed al la ceteraj diras mi, ne la Sinjoro: Se iu frato havas nekredantan edzinon, kaj cxi konsentas loxadi kun li, li ne forigu cxin. 13 Kaj se virino havas nekredantan edzon, kaj li konsentas loxadi kun cxi, cxi ne forlasu sian edzon. 14 cxar la nekredanta edzo estas sanktigita per la edzino, kaj la nekredanta edzino estas sanktigita per la frato; alie viaj infanoj estus profanaj, sed nun ili estas sanktaj. 15 Tamen se la nekredanto volas foriri, li foriru: la frato acx la fratino en tiaj okazoj ne estas sklavigita; sed Dio vokis nin en paco. 16 cxar kiel vi scias,

ho edzino, cxu vi savos vian edzon? acx kiel vi scias, ho edzo, cxu vi savos vian edzinon? 17 Sed kiel la Sinjoro disdonis al cxiu, kiel Dio cxiu vokis, tiel li iru. Kaj tiel mi ordonas en cxiaj eklezioj. 18 cxu iu estas vokita, cirkumcidite? li ne faricxu necirkumcidita. cxu iu estas vokita, necirkumcidite? li ne cirkumcidicxu. 19 Cirkumcido estas nenio, kaj necirkumcido estas nenio; sed la plenumado de la ordonoj de Dio. 20 cxu restadu en tiu voksorto, en kiu li estas vokita. 21 cxu vi estas vokita, estante sklavo? ne cxagrenicxu pro tio; sed se vi povas libericxi, tion uzu prefere. 22 cxar kiu estas vokita en la Sinjoro, estante sklavo, tiu estas liberulo de la Sinjoro; tiel same tiu, kiu estas vokita, estante libera, estas sklavo de Kristo. 23 Vi estas acxetitaj per prezo; ne faricxu sklavoj de homoj. 24 Fratoj, cxiu, kie li estas vokita, tie restadu kun Dio.

25 Sed rilate al virgulinaj, mi ne havas ordonon de la Sinjoro; sed mi donas mian opinion, kiel ricevinta de la Sinjoro indulgon, por esti fidela. 26 Mi opinias do, ke la jeno estas bona pro la nuna neceseco, nome, ke estas bone por viro samstate resti. 27 cxu vi estas ligita kun edzino? ne sercxu malligon. cxu vi estas malligita je edzino? ne sercxu edzinon. 28 Sed se vi edzicxas, vi ne pekas; kaj se virgulino edzinicxas, cxi ne pekas. Sed tiaj personoj havas maltrankvilon en la karno; kaj mi volas indulgi vin. 29 Sed la jenon mi diras, fratoj: La tempo estas mallongigita, por ke de nun tiuj, kiuj havas edzinojn, estu kvazacx ili ne havus; 30 kaj la plorantoj, kvazacx ne plorantaj; kaj la cxojantoj, kvazacx ne cxojantaj; kaj la acxetantoj, kvazacx ne posedantaj; 31 kaj tiuj, kiuj uzas la mondon, kvazacx ne trouzantaj cxin; cxar la formo de cxi tiu mondo forpasas. 32 Sed mi volas, ke vi estu sen zorgoj. La needzicxinto prizorgas la aferojn de la Sinjoro, kiamaniere li povos placxi al la Sinjoro; 33 sed la edzicxinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere li povos placxi al sia edzino. 34 Kaj estas diferenco ankacx inter edzino kaj virgulino. La needzinicxinto prizorgas la aferojn de la Sinjoro, por ke cxi estu sankta korpe kaj spirite; sed la edzinicxinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere cxi povos placxi al sia edzo. 35 Kaj tion mi diras por via propra utilo; ne por cxeti kaptilon sur vin, sed pro konveneco, kaj por ke vi atentu la Sinjoron nedistrite. 36 Sed se iu opinias, ke li kondutas nedece kontracx sia virgulino, se cxi preteriras sian acxfloradon, kaj se tio estas necesa, li faru tion, kion li volas; li ne pekas; ili geedzicxu. 37 Sed tiu, kiu staras firma en sia koro, havante nenian neceson, sed regas sian propran volon, kaj decidis en sia koro gardi sian virgulinon, faras bone. 38 Tiel tiu, kiu lasas sian virgulinon edzinicxi, faras bone; kaj tiu, kiu ne lasas cxin edzinicxi, faros pli bone. 39 Edzino estas ligita tiel longe, kiel vivas cxia edzo; sed se la edzo mortis, cxi estas libera edzinicxi kun iu, kun kiu cxi volas; nur en la Sinjoro. 40 Sed lacx mia opinio cxi estas pli felicxa, se cxi restas samstate; kaj mi opinias, ke mi ankacx havas la Spiriton de Dio.

Cxapitro 8

1 Nun rilate al oferitacxo al idoloj: Ni scias, ke ni cxiaj havas scion. La scio blovecxveligas, sed la amo edifas. 2 Se iu opinias, ke li scias ion, tiu ancoracx ne tiel scias, kiel li devus scii; 3 sed se iu amas Dion, tiu estas konata de Li. 4 Rilate do la mancxadon de la idoloferitacxo, ni scias, ke idolo estas neniaco en la mondo, kaj ke ne ekzistas Dio krom unu. 5 cxar kvankam estas tiel nomataj dioj, cxu en la cxielo acx sur la tero, kiel estas dioj multenombraj, kaj sinjoroj multenombraj, 6 tamen por ni estas unu Dio, la Patro, el kiu estas cxio, kaj ni por Li; kaj unu Sinjoro, Jesuo Kristo, per kiu estas cxio, kaj ni per li. 7 Tamen ne cxe cxiaj estas tiu scio; sed iuj, pro sia cxisnuna kutimicxo al la idolo, mancxas la mancxacxon kiel oferitacxon al idolo; kaj ilia konscienco, estante malforta, malpuricxas. 8 Sed mancxaco ne rekomendos nin al Dio; cxar ni havas nek mankon, se ni ne mancxas, nek profiton, se ni mancxas. 9 Sed gardu vin, por ke cxi

tiu via libereco ne faricxu faligilo por la malfortuloj. 10 cxar se iu vidas vin, kiu havas scion, sidantan cxe mancxo en idolejo, cxu lia konscienco, se li estas malforta, ne kuracixos manxi idoloferitacxojn? 11 Pro via scio do pereas la malfortulo, la frato, pro kiu Kristo mortis. 12 Kaj tiamaniere, pekante kontrakx la frataro, kaj vundante ilian konsciencon malfortan, vi pekas kontrakx Kristo. 13 Tial se mancxacxo maledifas mian fraton, mi neniam plu mancxos karnon, por ke mi ne maledifu mian fraton.

Cxapitro 9

1 cxu mi ne estas libera? cxu mi ne estas apostolo? cxu mi ne vidis nian Sinjoron Jesuo? cxu vi ne estas mia laboracxo en la Sinjoro? 2 Se cxe aliaj mi ne estas apostolo, tamen almenacx mi estas cxe vi; cxar la sigelo de mia apostoleco vi estas en la Sinjoro. 3 Mia respondo al tiuj, kiuj min ekzamenas, estas jena: 4 cxu ni ne rajtas manxi kaj trinki? 5 cxu ni ne rajtas cxirkacxkonduki edzinon, kiu estas kredantino, kiel ankacx la ceteraj apostoloj kaj la fratoj de la Sinjoro kaj Kefas? 6 Acx mi sola kaj Barnabas, cxu ni ne rajtas cxesi labori? 7 Kiu soldato iam decxoras je sia propra elspezo? kiu plantas vinbercxardenon, kaj ne mancxas cxian frukton? acx kiu pacxtas cxafaron, kaj ne mancxas el la lakto de la cxafaro? 8 cxu mi parolas tion kiel homo? cxu ne diras la lecxo tion saman? 9 cxar estas skribite en la lecxo de Moseo: Ne fermu la bucxon al bovo dracxanta. cxu pri la bovoj Dio zorgas? 10 acx cxu Li diras tion tute pro ni? Jes, pro ni cxi estas skribita; cxar pluganto devas plugi kun espero, kaj dracxanto devas dracxi kun espero al partopreno. 11 Se ni semis al vi spiritajn aferojn, cxu estas io grava, se ni rikoltos viajn karnajn aferojn? 12 Se aliaj partoprenas cxi tiun rajton super vi, cxu ne ni ancoracx pli multe? Tamen ni ne uzis cxi tiun rajton; sed ni eltenas cxion, por ke ni neniel malhelpu la evangelion de Kristo. 13 cxu vi ne scias, ke tiuj, kiuj sin okupas pri sanktaj aferoj, mancxas el la templaj mancxacxo, kaj tiuj, kiuj decxoras cxe la altaro, partoprenas kune kun la altaro? 14 Tial same la Sinjoro ordonis, ke la proklamantoj de la evangelio vivadu per la evangelio. 15 Sed mi uzis nenion el tiuj rajtoj; kaj mi skribas cxi tion, ne por ke tio estu farita cxe mi; cxar estus pli bone por mi morti, ol se iu vantigus mian fieracxon. 16 cxar se mi predikas la evangelion, mi havas nenion, pri kio fieri; cxar neceseco kucxas sur mi; cxar ve al mi, se mi ne predikus la evangelion! 17 cxar se mi tion faras propravole, mi havas rekompenccon; sed se ne propravole, kiel administranto mi estas komisiita. 18 Kio do estas mia rekompenco? Ke kiam mi predikas la evangelion, mi faru la evangelion senpaga, por ke mi ne plene uzu mian rajton en la evangelio. 19 cxar estante libera de cxuij, mi min sklavigis sub cxuijn, por ke mi gajnu des pli multajn. 20 Kaj al la Judoj mi faricxis kiel Judo, por ke mi gajnu Judojn; al tiuj, kiuj estas sub la lecxo, kiel sub la lecxo, ne estante mem sub la lecxo, por ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sub la lecxo; 21 al tiuj, kiuj estas sen lecxo, kiel sen lecxo, ne estante sen lecxo rilate Dion, sed sub lecxo rilate Kriston, por ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sen lecxo. 22 Al la malfortuloj mi faricxis malforta, por ke mi gajnu la malfortulojn; mi faricxis cxio al cxuij, por ke mi nepre savu kelkajn. 23 Kaj mi faras cxion pro la evangelio, por ke mi cxin partoprenu. 24 cxu vi ne scias, ke cxuij kurantoj en la areno kuras, sed nur unu ricevas la premion? Tiel same kuru, por ke vi atingu. 25 Kaj cxiu konkuranto sin regas en cxio. Ili faras tion, por ricevi pereontan kronon; sed ni, nepereontan. 26 Mi do tiel kuras, kiel ne sendecide; tiel mi boksas, kiel ne batante la aeron; 27 sed mi kontuzas mian korpon, kaj cxin subpremas; por ke mi, predikinte al aliaj, nepre ne estu mem forrifuzata.

Cxapitro 10

1 cxar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu, ke niaj prapatroj estis cxiuj sub la nubo, kaj cxiuj trairis la maron; 2 kaj cxiuj bapticxis en Moseon en la nubo kaj en la maro; 3 kaj cxiuj mancxis la saman spiritan mancxaxon; 4 kaj cxiuj trinkis la saman spiritan trinkacxon; cxar ili trinkis el spirita roko, kiu ilin sekvis; kaj la roko estis Kristo. 5 Tamen la plejmulto el ili ne placxis al Dio; ili ja discxeticxis en la dezerto. 6 Sed tio okazis kiel ekzemploj por ni, por ke ni ne deziregu malbonacxojn, kiel ili ankacx deziregis. 7 Kaj vi ne estu idolanoj, kiel estis kelkaj el ili; kiel estas skribite: La popolo sidicxis, por manxi kaj trinki, kaj ili levicxis, por ludi. 8 Kaj ni ne malcxastadu, kiel kelkaj el ili faris, kaj falis en unu tago dudek tri mil. 9 Kaj ni ne incitu la Eternulon, kiel kelkaj el ili incitis, kaj pereis per serpentoj. 10 Kaj vi ne murmuru, kiel kelkaj el ili murmuris, kaj pereis per la ekstermanto. 11 Tio okazis al ili kiel ekzemploj, kaj cxi estas skribita kiel admono por ni, sur kiujn venis la finoj de la mondacxo. 12 Tiu do, kiu opinias, ke li staras, sin gardu, por ke li ne falu. 13 Nenia tento vin prenis, krom lacx homa forto; sed fidela estas Dio, kiu ne lasos vin esti tentataj super via forto; sed kune kun la tento ankacx faros la forkurejon, por ke vi povu cxin elporti.

14 Tial, miaj amataj, forsavu vin de idolservado. 15 Mi parolas kiel al sacxuloj; vi juxtu tion, kion mi diras. 16 cxu ne estas la kaliko de beno, kiun ni benas, partopreno en la sango de Kristo? cxu ne estas la pano, kiun ni dispecigas, partopreno en la korpo de Kristo? 17 pro tio, ke ni, kiuj estas multaj, estas unu pano, unu korpo; cxar ni cxiuj prenas parton el la unu pano. 18 Rigardu Izraelon lacx la karno: cxu ne estas tiuj, kiuj manxas la oferojn, partoprenantoj en la altaro? 19 Kion do mi diras? ke idoloferitacxo estas io, acx ke idolo estas io? 20 Sed mi diras, ke tion, kion oferas la nacianoj, ili oferas al demonoj, kaj ne al Dio; kaj mi ne volas, ke vi partoprenu kun demonoj. 21 Vi ne povas trinki la kalikon de la Sinjoro kaj la kalikon de demonoj; vi ne povas partopreni cxe la tablo de la Sinjoro kaj cxe la tablo de demonoj. 22 Acx cxu ni cxaluzigas la Sinjoron? cxu ni estas pli fortaj ol li?

23 cxio estas permesata; sed ne cxio estas oportuna. cxio estas permesata; sed ne cxio edifas. 24 Neniu celu sian bonon, sed cxiu la bonon de sia proksimulo. 25 Kion oni vendas en la bucxejo, cxion mancxu, demandante nenion pro konscienco; 26 cxar al la Eternulo apartenas la tero, kaj cxio, kio cxin plenigas. 27 Se iu el la nekredantoj invitas vin al festeno, kaj vi volas iri, kion oni metas antacx vi, cxion mancxu, demandante nenion pro konscienco. 28 Sed se iu diras al vi: cxi tio estas oferitacxo--ne mancxu, pro la montrinto, kaj pro konscienco: 29 konscienco, mi diras, ne via propra, sed de la alia; cxar kial mia libereco estus juxkata per alia konscienco? 30 Se mi danke partoprenas, kial mi estus mallacxdata pri tio, pro kio mi donas dankon? 31 cxu do vi manxas, acx trinkas, acx kion ajn vi faras, faru cxion por la gloro de Dio. 32 Ne metu faligilon, cxu por Judoj, acx por Grekoj, acx por la eklezio de Dio; 33 tiel same, kiel mi ankacx placxas al cxiuj en cxio, celante ne mian propran utilon, sed la utilon de la multaj, por ke ili savicxu.

Cxapitro 11

1 Vi estu imitantoj de mi, kiel mi ankacx estas imitanto de Kristo.

2 Mi lacxdas vin, ke vi min memoras en cxio, kaj ke vi firme tenas la tradiciojn, cxuste kiel mi transdonis ilin al vi. 3 Sed mi volas sciigi vin, ke la kapo de cxiu viro estas Kristo; kaj la kapo de virino estas viro; kaj la kapo de Kristo estas Dio. 4 cxiu viro, precxanta acx profetanta kun kapo kovrita, malhonoras sian kapon. 5 Sed cxiu virino, precxanta acx profetanta kun kapo senvuala, malhonoras sian kapon; cxar tio estas tia sama, kvazaŭ cxu estus razita. 6 cxar se virino ne estas vualita, cxu ankacx tondicxu; sed se estas hontinde por virino esti kun haroj tonditaj acx razitaj, cxu estu vualita. 7 cxar viro devas ne havi la kapon vualita, pro tio, ke li estas la bildo kaj gloro de Dio; sed virino estas la gloro de viro. 8 cxar viro ne estas el virino, sed virino el viro; 9 cxar ankacx viro ne estas kreita por virino, sed virino por viro; 10 pro tio virino devas havi sur la kapo signon de acxtoritato, pro la ancxeloj. 11 Tamen ne ekzistas virino sen viro, nek viro sen virino, en la Sinjoro. 12 cxar kiel virino estas el viro, tiel same ankacx estas viro per virino; sed cxio estas el Dio. 13 Jucxu en vi mem: cxu decas, ke virino precxu al Dio nevualite? 14 cxu ecx la naturo mem ne instruas vin, ke se viro havas longajn harojn, tio estas por li malhonoro? 15 Sed se virino havas longajn harojn, tio estas por cxu gloro; cxar cxiaj haroj estas donitaj al cxu kiel kovracxo. 16 Sed se iu cxajnas esti disputema, ni ne havas tian kutimon, nek la eklezioj de Dio.

17 Sed ordonante al vi jene, mi ne lacxdas vin, ke vi kunvenas ne por plibonico, sed por malplibonico. 18 cxar unue mi acxdas, ke kiam vi kunvenas en la eklezio, ekzistas inter vi skismoj; kaj mi parte kredas tion. 19 cxar necese estas, ke ankacx herezoj estu inter vi, por ke la aprobitoj evidenticxu inter vi. 20 Kiam do vi kunvenas, estas neeble manxi la Sinjoran vespermanxon; 21 cxar en via manxado cxiu antacx alia prenas sian propran vespermanxon; kaj unu malsatas, kaj alia drinkas. 22 Kio? cxu vi ne havas domojn, en kiuj vi povas manxi kaj trinki? acx cxu vi malestimas la eklezion de Dio, kaj hontigas la nehavantojn? Kion mi diros? cxu mi vin lacxdos en tio? Mi ja vin ne lacxdas. 23 cxar mi ricevis de la Sinjoro tion, kion mi ankacx transdonis al vi, ke la Sinjoro Jesuo en la nokto, en kiu li estis perfidata, prenis panon; 24 kaj doninte dankon, li dispecigis cxin, kaj diris: cxio tio estas mia korpo, kiu estas por vi; cxu tion faru por memorigo pri mi. 25 Tiel same ankacx la kalikon post la vespermanxo, dirante: cxu tiu kaliko estas la nova interligo en mia sango; cxu tion faru cxufoje, kiam vi trinkos, por memorigo pri mi. 26 cxar cxufoje, kiam vi manxos cxu tiun panon kaj trinkos la kalikon, vi proklamos la morton de la Sinjoro, cxu li venos. 27 Tial cxu, kiu neinde manxos la panon acx trinkos la kalikon de la Sinjoro, kulpicxos pri la korpo kaj la sango de la Sinjoro. 28 Sed oni sin provu, kaj tiele manxu el la pano kaj trinku el la kaliko. 29 cxar la manxanto kaj trinkanto manxas kaj trinkas jucxon al si mem, se li ne pripensas la korpon. 30 Pro tio multaj inter vi estas malfortaj kaj malsanaj, kaj ne malmultaj dormas. 31 Sed se ni pripensus nin mem, ni ne estus jucxitaj. 32 Sed kiam ni estas jucxataj, ni estas punataj de la Sinjoro, por ke ni ne estu kondamnitaj kune kun la mondo. 33 Tial, miaj fratoj, kiam vi kunvenas por manxi, atendu unu la alian. 34 Se iu malsatas, li manxu hejme, por ke via kunvenado ne enkonduku jucxon. Kaj la ceteron mi ordigos, kiam mi venos.

Cxapitro 12

1 Rilate spiritajn donacojn, fratoj, mi ne volas, ke vi estu nesciantaj. 2 Vi scias, ke kiam vi estis nacianoj, vi estis forkondukataj al tiuj mutaj idoloj, kiel ajn oni vin kondukis. 3 Tial mi sciigas vin, ke neniuj parolanta en la Spirito de Dio diras: Jesuo estas anatemita; kaj neniuj povas diri: Jesuo estas Sinjoro, krom per la Sankta Spirito.

4 Ekzistas diverseco de donacoj, sed la sama Spirito. 5 Kaj ekzistas diverseco de servoj, kaj la sama Sinjoro. 6 Kaj ekzistas diverseco de energioj, sed la sama Dio, kiu energias cxion en cxiu. 7 Sed al cxiu estas donita la elmonro de la Spirito por utilo. 8 cxar al unu estas donita per la Spirito la vorto de sakceco; kaj al alia, la vorto de scio, la sama Spirito; 9 al alia, fido, en la sama Spirito; al alia, donacoj de resanigoj, en la unu Spirito; 10 kaj al alia, energioj por mirakloj; kaj al alia, profetpovo; kaj al alia, distingo de spiritoj; al alia, diversaj lingvoj; kaj al alia, interpreto de lingvoj; 11 sed cxion tion energias la unu sama Spirito, dividante al cxiu aparte, kiel al li placxas.

12 cxar kiel la korpo estas unu, kaj havas multajn membrojn, kaj cxiaj membroj de la korpo, estante multaj, estas unu korpo; tiel same ankax estas Kristo. 13 cxar en unu Spirito ni cxiaj baptixis en unu korpon, cxu Judoj acx Grekoj, cxu sklavoj acx liberaj; kaj cxiaj estas trinkigitaj el unu Spirito. 14 cxar la korpo estas ne unu membro, sed multaj. 15 Se la piedo diros: Pro tio, ke mi ne estas la mano, mi ne apartenas al la korpo--ne sekvas de tio, ke cxi ne apartenas al la korpo. 16 Kaj se la orelo diros: Pro tio, ke mi ne estas la okulo, mi ne apartenas al la korpo--ne sekvas de tio, ke cxi ne apartenas al la korpo. 17 Se la tuta korpo estus okulo, kie estus la acxdado? Se la tuta korpo estus acxdado, kie estus la flarado? 18 Sed Dio jam metis la membrojn al la korpo, cxiaj, kiel al li placxis. 19 Kaj se cxiaj estus unu membro, kie estus la korpo? 20 Nun do ekzistas multaj membroj, sed unu korpo. 21 Kaj la okulo ne povas diri al la mano: Mi vin ne bezonas; nek same la kapo al la piedoj: Mi vin ne bezonas. 22 Sed multe plie la cxajne malfortaj membroj de la korpo estas necesaj; 23 kaj al tiuj partoj de la korpo, kiujn ni opinias malpli honorindaj, ni donas pli abundan honoron; kaj niaj negraciaj partoj havas pli abundan gracion; 24 sed niaj graciaj partoj ne havas bezonon; tamen Dio kunakordigis la korpon, doninte pli abundan honoron al la parto, kiu havas mankon, 25 por ke ne estu skismo en la korpo; sed ke la membroj prizorgu egale unu la alian. 26 Kaj se unu membro suferas, cxiaj membroj kune suferas; acx se unu membro honoricxas, cxiaj membroj kuncxojas. 27 Vi do estas la korpo de Kristo, kaj membroj en cxi, cxiaj la sama parto. 28 Kaj Dio metis iujn en la eklezio, unue apostolojn, due profetojn, trie instruantojn, poste miraklojn, poste donacojn de kuracado, helpojn, direktojn, diversajn lingvojn. 29 cxu cxiaj estas apostoloj? cxu cxiaj profetoj? cxu cxiaj instruantoj? cxu cxiaj mirakluloj? 30 cxu cxiaj havas kuracan povon? cxu cxiaj parolas per lingvoj? cxu cxiaj interpretas? 31 Sed vi deziru forte la pligrandajn donacojn. Kaj ancoracx pli preferindan vojon mi montras al vi.

Cxapitro 13

1 Se mi parolus la lingvojn de homoj kaj ancxeloj, sed ne havus amon, mi faricxus sonanta kupro acx tintanta cimbalo. 2 Kaj se mi posedus la profetpovon, kaj komprenus cxiajn misterojn kaj

cxian scion; kaj se mi havus cxian fidon, tiel ke mi povus formovi montojn, sed ne havus amon, mi estus nenio. 3 Kaj se mi disdonus mian tutan havon por nutri la malsatulojn, kaj se mi lasus mian korpon por forbrulo, sed ne havus amon, per tio mi neniom profitus. 4 Amo longe suferas, kaj bonfaras; amo ne envias; amo ne fanfaronas, ne cxveligas sin, 5 ne kondutas maldece, ne celas por si mem, ne kolericxas, ne pripensas malbonon, 6 ne cxojas pri maljusteco, sed kuncxojas kun vereco; 7 cxion toleras, cxion kredas, cxion esperas, cxion eltenas. 8 Amo neniam pereas; sed, cxu estas profetadoj, ili neniicxos; cxu lingvoj, ili cxesicxos; cxu estas scio, cxi neniicxos. 9 cxar ni scias lacxparte, kaj ni profetadas lacxparte; 10 sed kiam venos perfektacxo, tiam neniicxos tio, kio estas lacxparta. 11 Kiam mi estis infano, kiel infano mi parolis, kiel infano mi sentis, kiel infano mi pensis; nun faricxinte plenacxulo, mi jam forigis la infanacxojn. 12 cxar nun ni vidas per spegulo, malhele; sed tiam okulon cxe okulo; nun mi konas lacxparte; sed tiam mi konos tiel same, kiel ankacx mi estas konita. 13 Restas do nun fido, espero, amo, tiuj tri; kaj la plej granda el ili estas amo.

Cxapitro 14

1 Sekvu amon; tamen deziregu spiritajn donacojn, sed prefere, ke vi profetadu. 2 cxar tiu, kiu per lingvo parolas, ne al homoj parolas, sed al Dio; cxar neniu komprenas, sed en la spirito li parolas misterojn. 3 Sed la profetanto parolas al homoj edifon kaj konsilon kaj konsolon. 4 Tiu, kiu per lingvo parolas, edifas sin mem; sed la profetanto edifas la eklezion. 5 Mi volas, ke vi cxiuj parolu per lingvoj, sed prefere, ke vi profetadu; kaj pli granda estas la profetanto, ol la per lingvoj parolanta, krom se li ankacx interpretas, por ke la eklezio ricevu edifon. 6 Sed nun, fratoj, se mi venus al vi, parolante per lingvoj, kiel mi vin helpus, se mi ne parolus al vi, acx en formo de malkacxado, acx de sciado, acx de profetado, acx de instruado? 7 Ecx la senvivacxo, kiuj produktas sonon, cxu fluto, cxu harpo, se ili ne donas diferencon en la sonoj, kiel oni scios, kio estas flutata acx harpata? 8 cxar se la trumpeto donos necertan vocxon, kiu preticxos por batalo? 9 Tiel ankacx vi, se vi per la lango ne donas parolon facile kompreneblan, kiel oni scios, kio estas parolata? cxar en la aeron vi parolus. 10 Eble estas tiom da specoj de vocxo en la mondo, kaj nenia estas sensignifa. 11 Se do mi ne scios la signifon de la vocxo, mi estos, rilate la parolanton, barbaro, kaj la parolanto estos por mi barbaro. 12 Tiel same ankacx vi, dum vi fervore deziras spiritajn donacojn, klopodu, ke vi havu abunde por la edifo de la eklezio. 13 Tial kiu parolas per lingvo, tiu precxu, ke li interpretu. 14 cxar se mi precxas per lingvo, mia spirito precxas, sed mia intelekto estas senfrukta. 15 Kio do estas? Mi precxos spirite, kaj mi precxos ankacx intelekte; mi kantos spirite, kaj mi kantos ankacx intelekte. 16 Alie, se vi benas spirite, kiamaniere tiu, kiu okupas la lokon de la malklerulo, diros Amen cxe via dankesprimado? cxar li ne scias, kion vi diras. 17 cxar vi ja bone dankesprimas, sed la alia ne estas edifata. 18 Mi dankas Dion, mi parolas per lingvoj pli ol vi cxiuj; 19 tamen en la eklezio mi preferus paroli kvin vortojn per mia intelekto, por ke mi instruu ankacx aliajn, ol dek mil vortojn per lingvo.

20 Fratoj, ne estu infanoj en viaj mensoj; tamen en malico estu infanetoj, sed en la mensoj estu plenacxuloj. 21 En la lecxo estas skribite: Per balbutantaj lipoj kaj per lingvo fremda Mi parolos al cxi tiu popolo; kaj tamen tiel ili ne volos acxskulti Min, diras la Eternulo. 22 Tial la lingvoj

estas kiel signo, ne al la kredantoj, sed al la nekredantoj; sed la profetpovo estas kiel signo, ne al la nekredantoj, sed al la kredantoj. 23 Se do la tuta eklezio kunvenos, kaj cxiuj parolos per lingvoj, kaj tien envenos nekleruloj acx nekredantoj, cxu ili ne diros, ke vi frenezas? 24 Sed se cxiuj profetos, kaj envenos nekredanto acx neklerulo, li estos konvinkata de cxiuj, li estos juxata de cxiuj; 25 la sekretoj de lia koro estos elmontrataj; kaj sekve li falos sur sian vizacxon kaj adoros Dion, deklarante, ke Dio ja estas cxe li.

26 Kio do estas, fratoj? Kiam vi kunvenas, cxiu havas psalmon, havas instruon, havas malkacxacxon, havas lingvon, havas interpretacxon. cxio faricxu por edifo. 27 Se oni parolas per lingvo, tio estu duope, acx triope je plejmulto, kaj lacxvice; kaj unu interpretu; 28 sed se ne cxeestas interpretanto, oni silentu en la eklezio; kaj li parolu al si kaj al Dio. 29 Kaj la profetoj parolu duope acx triope, kaj la aliaj interdiferencigu. 30 Sed se al alia apudsidanta io malkacxixos, la unua silentu. 31 cxar vi cxiuj povas profeti unuope lacxvice, por ke cxiuj lernu, kaj cxiuj ricevu konsilon; 32 kaj la spiritoj de la profetoj estas submetataj al la profetoj; 33 cxar Dio estas Dio ne de konfuzo, sed de paco; kiel en cxiuj eklezioj de la sanktuloj.

34 La virinoj silentadu en la eklezioj; cxar ne estas permesate al ili paroli, sed ili submeticxu, kiel ankacx diras la lecxo. 35 Kaj se ili volas lerni ion, ili demandu al siaj edzoj hejme; cxar estas honte por virino paroli en la eklezio. 36 Kio? cxu el vi la vorto de Dio eliris? cxu cxi venis al vi solaj?

37 Se iu cxajnas al si esti profeto acx lacxspirita, li sciicxu pri tio, kion mi skribas al vi, ke cxi estas la ordono de la Sinjoro. 38 Sed se iu ne scias, li ne sciu.

39 Tial, fratoj, deziregu profeti, kaj ne malpermesu paroli per lingvoj. 40 Sed cxio faricxu konvene kaj lacxorde.

Cxapitro 15

1 Kaj mi sciigas vin, fratoj, pri la evangelio, kiun mi predikis al vi, kiun ankacx vi ricevis, en kiu ankacx vi staras, 2 per kiu vi savicxis; se vi en memoro tenas, per kiuj vortoj mi cxin predikis al vi, krom se vi kredis vane. 3 cxar mi transdonis al vi komence tion, kion mi ankacx ricevis, ke Kristo mortis pro niaj pekoj lacx la Skriboj; 4 kaj ke li estis entombigita; kaj ke li relevicxis la trian tagon lacx la Skriboj; 5 kaj ke li aperis al Kefas; poste al la dek du; 6 poste li aperis al pli ol kvincent fratoj samtempe, el kiuj la plimulto restas cxis nun, sed kelkaj jam ekdormis; 7 poste li aperis al Jakobo; poste al cxiuj apostoloj; 8 kaj fine li aperis al mi ankacx, kiel al infano ekstertempe naskita. 9 cxar mi estas la plej malgranda el la apostoloj, kaj ne meritas esti nomata apostolo pro tio, ke mi persekutis la eklezion de Dio. 10 Sed per la graco de Dio mi estas tio, kio mi estas; kaj Lia graco donacita al mi montricxis ne vana; sed mi laboregis pli abunde ol la ceteraj; tamen ne mi, sed la graco de Dio, kiu estis kun mi. 11 cxu do mi, cxu ili, tiel ni predikas, kaj tiel vi kredis.

12 Nu, se Kristo estas predikata, ke li relevicxis el la mortintoj, kiel do diras kelkaj el vi, ke ne

ekzistas relevicxo de mortintoj? 13 Sed se ne ekzistas relevicxo de mortintoj, ankacx Kristo ne relevicxis; 14 kaj se Kristo ne relevicxis, vana ja estas nia predikado, vana ankacx estas via fido. 15 Jes, kaj ni montricxis kiel falsaj atestantoj de Dio; tial ke ni atestis pri Dio, ke Li relevis Kriston; kiun Li ne relevis, se la mortintoj ja ne relevixas. 16 cxar se la mortintoj ne relevixas, ankacx Kristo ne relevicxis; 17 kaj se Kristo ne relevicxis, via fido estas vana; vi estas ancoracx en viaj pekoj. 18 Tiukaze ankacx pereis la ekdormintoj en Kristo. 19 Se nur en cxi tiu vivo ni esperis en Kristo, ni estas el cxiuj homoj la plej mizeraj.

20 Sed nun Kristo relevicxis el la mortintoj, la unuaacxo de la dormantoj. 21 cxar tial, ke per homo venis la morto, per homo ankacx venis la relevicxo de la mortintoj. 22 cxar kiel en Adam cxiuj mortas, tiel same ankacx en Kristo cxiuj estos vivigitaj. 23 Sed cxiu en sia propra vico: Kristo la unuaacxo, poste tiuj, kiuj apartenas al Kristo, cxe lia alveno. 24 Poste venos la fino, kiam li transdonos la recxecon al Dio, al la Patro; kiam li estos neniiginta cxian regadon kaj cxian acxtoritaton kaj potencon. 25 cxar li devas rexxadi, cxis li metos cxiujn malamikojn sub siajn piedojn. 26 La lasta neniigota malamiko estas la morto. 27 cxar: cxion Li metis sub liajn piedojn. Sed kiam estas dirate: cxio estas submetita, estas evidente, ke esceptita estas Tiu, kiu submetis cxion al li. 28 Kaj kiam cxio estos submetita al li, tiam la Filo ankacx mem estos submetita al Tiu, kiu submetis cxion al li, por ke Dio estu cxio en cxio.

29 Alie kion faros tiuj, kiuj bapticxas pro la mortintoj? Se la mortintoj tute ne relevixas, kial do ili bapticxas pro ili? 30 kial ni ankacx endancxericxas cxiun horon? 31 Mi asertas per la singratulado pro vi, fratoj, kiun mi havas en Kristo Jesuo, nia Sinjoro, mi mortas cxiutage. 32 Se lacx homa maniero mi batalis kontrakx bestoj en Efeso, kiel mi per tio profitas? Se la mortintoj ne relevixas, ni mancxu kaj trinku, cxar morgacx ni mortos. 33 Ne trompicxu; Malbonaj kunicxoj malbonigas bonajn morojn. 34 Malebriicxu en justeco, kaj ne peku; cxar kelkaj havas nenian scion pri Dio; mi tion diras, por hontigi vin.

35 Sed iu diros: Kiel la mortintoj relevixas? kaj kun kia korpo ili venas? 36 Ho malsacxulo! tio, kion vi mem semas, ne vivicxas, se cxi ne mortos; 37 kaj tio, kion vi semas, estas ne la estonta korpo, sed nuda grenero, eble de tritiko, acx de alia speco; 38 sed Dio donas la cxi korpon, kiel Li volis, kaj al cxiu semo cxian propran korpon. 39 Ne cxiu karno estas unu sama karno; sed ekzistas unu karno de homoj, kaj alia de bestoj, kaj alia karno de birdoj, kaj alia de ficxoj. 40 Ekzistas ankacx korpoj cxielaj kaj korpoj teraj; sed la gloro de la cxielaj estas unu, kaj la gloro de la teraj estas alia. 41 Ekzistas unu gloro de la suno, kaj alia gloro de la luno, kaj alia gloro de la steloj; cxar unu stelo diferencas de alia stelo rilate al gloro. 42 Tia sama ankacx estas la relevicxo de la mortintoj. cxi estas semata en putreco, cxi relevicxas en senputreco; 43 cxi estas semata en malhonoro, cxi relevicxas en gloro; cxi estas semata en malforteco, cxi relevicxas en potenco; 44 cxi estas semata lacxanima korpo, cxi relevicxas lacxspirita korpo. Se ekzistas lacxanima korpo, ekzistas ankacx lacxspirita korpo. 45 Tiele ankacx estas skribite: La unua homo Adam faricxis viva animo. La lasta Adam faricxis viviganta spirito. 46 Tamen unua estas ne tio, kio estas lacxspirita, sed tio, kio estas lacxanima; poste tio, kio estas lacxspirita. 47 La unua homo estas el la tero, elpolva; la dua homo estas el la cxielo. 48 Kia estas la elpolvulo, tiaj estas ankacx la elpolvuloj; kaj kia estas la elcxielulo, tiaj estas ankacx la elcxieluloj. 49 Kaj kiel ni portis la figuron de la elpolvulo, tiel same ni portos la figuron de la elcxielulo.

50 Kaj la jenon mi diras, fratoj, ke karno kaj sango ne povas heredi la regnon de Dio; kaj putreco ne heredas senputrecon. 51 Jen mi sciigas al vi misteron: Ni ne cxiuj dormos, sed ni cxiuj cxancixkos, 52 en momento, en okula ekmovo, cxe la lasta trumpetsono: cxar la trumpetso-
 sonos, kaj la mortintoj relevixkos senputraj, kaj ni cxancixkos. 53 cxar estas necese, ke cxi tiu putrema surmetu senputrecon, kaj ke cxi tiu mortema surmetu senmortecon. 54 Sed kiam cxi tiu putrema surmetos senputrecon, kaj cxi tiu mortema surmetos senmortecon, tiam plenumixkos la skribita diro: La morto forglutixis en venko. 55 Ho morto, kie estas via venko? Ho morto, kie estas via pikilo? 56 La pikilo de la morto estas la peko; kaj la forto de la peko estas la lecxo; 57 sed danko estu al Dio, kiu donas al ni la venkon per nia Sinjoro Jesuo Kristo. 58 Tial, miaj amataj fratoj, estu firmaj, nmoveblaj, cxiam abundaj en la laboro de la Sinjoro, sciante, ke via penado ne estas vanta en la Sinjoro.

Cxapitro 16

1 Nun rilate al la monlekto pro la sanktuloj, kiel mi ordonis al la eklezioj de Galatujo, tiel ankacx vi faru. 2 La unuan tagon de la semajno, cxiu el vi provizu cxe si lacx tio, kion li prospere akiris, por ke ne estu kolektoj tiam, kiam mi venos. 3 Kaj kiam mi alvenos, kiujn vi per leteroj aprobos, tiujn mi sendos, por alporti vian donacon al Jerusalemo; 4 kaj se konvenos, ke mi ankacx tien vojaxu, ili vojaxos kun mi. 5 Sed mi venos al vi, kiam mi estos trapasinta Makedonujon; cxar Makedonujon mi ja trapasos; 6 sed cxe vi eble mi restos, acx ecx travintros, por ke vi antaxen irigu min, kien mi veturos. 7 cxar mi ne volas vidi vin nun dumvojacxe; cxar mi esperas resti kelkan tempon cxe vi, se la Sinjoro permesos. 8 Sed mi restos en Efeso cxis Pentekosto; 9 cxar pordo granda kaj efika malfermixin al mi, kaj estas multaj kontrakstarantoj.

10 Se Timoteo venos, zorgu, ke li estu cxe vi sentime; cxar li faras la laboron de la Sinjoro, kiel mi ankacx; 11 neniun do lin malestimu. Sed antaxen irigu lin en paco, por ke li venu al mi; cxar mi atendas lin kun la fratoj. 12 Sed rilate al la frato Apolos, mi multe petegis lin veni al vi kun la fratoj; sed tute mankis volo veni nun; sed li venos, kiam li havos oportunan tempon.

13 Viglu, staru firme en la fido, viricxu, forticxu. 14 cxio via estu farata en amo.

15 Mi petegas vin, fratoj (vi konas la domon de Stefanos, ke cxi estas la unuaacxo de la Acxaja lando, kaj ke ili sin dedixis al la servo de la sanktuloj), 16 ke vi ankacx submeticxu al tiaj, kaj al cxiu kunhelpanto kaj kunlaboranto. 17 Kaj mi cxojas pro la alveno de Stefanos kaj Fortunato kaj Acxaiko, tial, ke vian mankaxon ili plenigis. 18 cxar ili refrecoxigis mian spiriton kaj vian; rekonu do tiajn.

19 La eklezioj de Azio vin salutas. Akvila kaj Priskila vin salutas multe en la Sinjoro, kune kun la eklezio en ilia domo. 20 cxiuj fratoj vin salutas. Salutu unu la alian per sankta kiso.

21 La saluto de mi, Pacxlo, per mia propra mano. 22 Se iu ne amas la Sinjoron Jesuo Kristo, li estu anatemitita. Maran-ata. 23 La graco de la Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. 24 Mia amo estu kun vi cxiuj en Kristo Jesuo. Amen.

LA DUA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA KORINTANOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo, apostolo de Kristo Jesuo per la volo de Dio, kaj la frato Timoteo, al la eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, kune kun cxiuj sanktuloj, kiuj estas en la tuta Acxaja lando: 2 Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de kompatoj kaj Dio de cxia konsolo; 4 kiu konsoladas nin en nia tuta aflikto, por ke ni povu konsoli tiujn, kiuj iel aflikticxas, per la konsolo, per kiu ni mem estas konsolataj de Dio. 5 cxar kiel la suferoj de Kristo abundas cxe ni, tiel same abundas ankacx per Kristo nia konsolo. 6 Sed se ni aflikticxas, tio estas por via konsolo kaj savicxo; acx se ni konsolicxas, tio estas por via konsolo, kiu energias, per la pacienca elportado de la samaj suferoj, kiujn ni ankacx suferadas; 7 kaj nia espero pri vi estas firma, cxar ni scias, ke kiel vi estas partoprenantoj en la suferoj, tiel ankacx vi estas partoprenantoj en la konsolo. 8 cxar ni ne volas, ke vi nesciu, fratoj, pri la aflikto, kiu okazis al ni en Azio, ke ni ekstreme super la forto estis depremitaj, tiel, ke ni forte malesperis, ecx pri la vivo; 9 ni ja ricevis la aljucxon al morto en ni mem, por ke ni fidu ne nin mem, sed Dion, kiu levas la mortintojn, 10 kaj kiu nin forsavis el tia granda morto kaj forsavos; al kiu ni esperis, ke Li ankoraux plu nin forsavos; 11 dum vi ankacx nin kunhelpas per via petegado, por ke, pro la donaco donita al ni per multaj personoj, danko estu donata de multaj pro ni.

12 cxar jen estas nia singratulado, nome la atesto de nia konscienco, ke en sankteco kaj sincereco antacx Dio, ne lacx homa sacxeco, sed lacx la graco de Dio, ni kondufadis en la mondo, kaj precipe cxe vi. 13 cxar ni skribas al vi nenion alian krom tio, kion vi legas kaj prikonsentas, kaj mi esperas, ke vi prikonsentos cxis la fino; 14 kiel ankacx vi ja parte prikonsentis pri ni, ke ni estas via singratulado, tiel same, kiel vi ankacx estas la nia en la tago de nia Sinjoro Jesuo.

15 Kaj en cxi tiu fidado mi intencis veni unue al vi, por ke vi havu duoblan gracon, 16 kaj vizitinte vin survoje, traŭri en Makedonujon, kaj denove el Makedonujo veni al vi, kaj de vi esti antaxen irigita al Judujo. 17 Kiam mi do tiel intencis, cxu mi elmontris kapricemon? acx kion mi celas, cxu mi tion celas lacxkarne, tiel ke estu cxe mi la Jes, Jes, kaj la Ne, Ne? 18 Sed, kiel Dio estas fidela, nia parolo al vi ne estas Jes kaj Ne. 19 cxar la Filo de Dio, Jesuo Kristo, kiu de ni estas predikita inter vi, de mi kaj Silvano kaj Timoteo, ne estis Jes kaj Ne, sed en li la Jes

esticxis. 20 cxar kiel ajn multaj estas la promesoj de Dio, en li estas la Jes; tial ankacx per li estas la Amen, por la gloro al Dio per ni. 21 Kaj tiu, kiu fortikigas nin kune kun vi en Kristo kaj sanktoleis nin, estas Dio, 22 kiu ankacx nin sigelis kaj donis al ni la antacxgarantiacxon de la Spirito en niaj koroj.

23 Sed mi vokas Dion kiel atestanton sur mian animon, ke por indulgi vin mi ancoracx ne venis al Korinto. 24 Ne kvazacx ni estrus super via fido, sed ni estas kunhelpantoj de via cxojo; cxar per via fido vi staras.

Cxapitro 2

1 Sed mi decidis por mi mem, ke mi ne venos al vi denove en malcxojo. 2 cxar se mi vin malcxojigas, kiu do min cxojigas, krom tiu, kiu estas malcxojigata de mi? 3 Kaj mi skribis tion saman, por ke, veninte, mi ne havu malcxojon de tiuj, pri kiuj mi devus cxoji, fidante pri vi cxuij, ke mia cxojo estas la cxojo de vi cxuij. 4 cxar el multe da aflikto kaj kora dolorego mi skribis al vi kun multaj larmoj, ne por ke vi malcxoju, sed ke vi sciui la amon, kiun mi havas al vi abunde.

5 Sed se iu kacxzis malcxojon, li kacxzis malcxojon ne al mi, sed parte (por ne tro forte vin premi) al vi cxuij. 6 Suficxa al tia homo estas tiu puno, farita de la plimulto; 7 pro tio, kontrakxe, vi devus lin pardoni kaj konsoli, por ke tia homo neniel forgluticxu per sia troa malcxojo. 8 Tial mi petegas vin, ke vi konfirmu al li vian amon. 9 cxuste por tio mi ja skribis, ke mi vin provu, cxu vi en cxio estas obeemaj. 10 Sed al kiu vi pardonas ion, mi ankacx; cxar kion mi ankacx pardonis, se mi ion pardonis, mi tion faris pro vi antacx Kristo, 11 por ke Satano ne gajnu profiton kontrakx ni: cxar ni ne estas sen scio pri liaj ruzoj.

12 Kiam mi venis al Troas, por disvastigi tie la evangelion de Kristo, kaj kiam en la Sinjoro malfermicxis al mi pordo, 13 mi ne ricevis ripozon por mia spirito, cxar mi ne trovis mian fraton Tito; sed mi adiacxis ilin kaj foriris al Makedonujo. 14 Sed danko estu al Dio, kiu cxiam kondukadas nin triumfe en Kristo kaj montras cxie per ni la bonodoron de Sia konicxo. 15 cxar ni estas al Dio dolcxaodoro de Kristo, en la savatoj, kaj en la pereantoj; 16 al cxi tiuj,odoro de morto al morto; al tiuj,odoro de vivo al vivo. Kaj kiu estas tacxga por cxi tio? 17 cxar ni ne similas al multaj, kiuj faras la vorton de Dio komercacxo; sed kun sincereco, kaj kiel per Dio, antacx Dio ni parolas en Kristo.

Cxapitro 3

1 cxu ni denove komencas nin mem rekomendi? acx cxu ni bezonas, kiel iuj, leterojn rekomendajn al vi, acx de vi? 2 Vi mem estas nia letero, skribita sur nia koro, kaj konata kaj legata de cxuij; 3 cxar vi montricxis, ke vi estas letero de Kristo liverita per ni, skribita ne per inko, sed per la Spirito de la vivanta Dio; ne sur cxtanaj tabeloj, sed sur la karnaj tabeloj de la koro. 4 Kaj tian fidon ni havas per Kristo al Dio; 5 ne kvazacx ni tacxgas ion fari per ni mem, sed nia tacxgeco estas el Dio, 6 kiu ankacx tacxgigis nin nin kiel administrantojn de nova interligo, ne lacx litero, sed lacx spirito; cxar la litero mortigas, sed la spirito vivigas. 7 Sed se la administrado mortiga, esprimita per literoj kaj encxizita sur cxtanoj, esticxis en gloro, tiel, ke la Izraelidoj ne povis fikse rigardi la vizacxon de Moseo pro lia vizacxa brileco, jam tamen

malpliixanta, 8 kiel do la administrado spirita ne estos pli multe en gloro? 9 cxar se la administrado de kondamno estas gloro, multe pli abunde la administrado de justeco superas en gloro. 10 cxar vere tio, kio havis gloron, ne estis glorigita en cxi tiu rilato, pro la superabunda gloro. 11 cxar se tio, kio forpasas, havis gloron, ancoracx pli multe tio, kio restadas, estas en gloro.

12 Havante do tian esperon, ni uzas grandan liberecon de parolo, 13 kaj ne kiel Moseo, kiu metis vualon sur sian vizacxon, por ke la Izraelidoj ne fikse rigardu cxis finicxo de tio, kio estis forpasanta; 14 sed iliaj animoj senticxis; cxar ecx cxis hodiacc, cxe la legado de la malnova testamento, nelevita restadas tiu sama vualo, kiu estas forigita en Kristo, 15 sed cxis hodiacc, kiam ajn oni legas Moseon, vualo kucas sur ilia koro. 16 Sed kiam ajn oni turnas sin al la Sinjoro, la vualo estas forprenata. 17 La Sinjoro estas la Spirito; kaj kie estas la Spirito de la Sinjoro, tie estas libereco. 18 Sed ni cxuij, per nevualita vizacxo spegulante la gloron de la Sinjoro, transformicxas en la saman bildon, de gloro al gloro, kiel el la Sinjoro la Spirito.

Cxapitro 4

1 Pro tio, ke ni havas cxi tiun administradon, kiel ni ricevis kompaton, ni ne senkuracixas; 2 sed ni formetis la kacxitajn aferojn de honto, ne irante kun ruzeco kaj ne falsante la vorton de Dio, sed per elmontrado de la vero rekomdante nin al cxies konscienco antacx Dio. 3 Sed se nia evangelio eble estas vualita, cxi estas vualita rilate al tiuj, kiuj pereas; 4 en kiuj la dio de cxi tiu mondo blindigis la animojn de la nekredantoj, por ke la lumo de la evangelio de la gloro de Kristo, kiu estas la bildo de Dio, ne brilu sur ilin. 5 cxar ni predikadas ne nin mem, sed Kriston Jesuon kiel Sinjoron, kaj nin mem kiel viajn servistojn pro Jesuo. 6 cxar Dio, kiu diris: El mallumo lumo brilos, Tiu brilis en niaj koroj, por doni lumon de la scio de la gloro de Dio en la vizacxo de Jesuo Kristo.

7 Sed ni havas cxi tiun trezoron en argilaj vazoj, por ke la treega grandeco de la potenco estu de Dio, kaj ne de ni mem; 8 ni estas premegataj cxe cxiu flanko, tamen ne enanguligitaj; embarasataj, sed ne konsternataj; 9 persekutataj, sed ne forlasataj; faligataj, sed ne detruataj; 10 cxiam portante en la korpo la morticxon de Jesuo, por ke la vivo ankacx de Jesuo elmontricxu en nia korpo. 11 cxar ni, la vivantoj, cxiam estas submetataj al morto pro Jesuo, por ke la vivo ankacx de Jesuo elmontricxu en nia morta karno. 12 La morto do energias en ni, sed la vivo en vi. 13 Sed havante la saman spiriton de fido lacx la skribo: Mi kredis, kaj tial mi parolis; ni ankacx kredas, kaj tial ankacx ni parolas; 14 sciante, ke Tiu, kiu levis la Sinjoron Jesuo, levos nin ankacx kun Jesuo kaj prezentos nin kun vi. 15 cxar cxio estas pro vi, por ke la graco, multobligita per multaj, abundigu la dankon al la gloro de Dio.

16 Pro tio ni ne senkuracixas; sed kvankam nia ekstera homo kadukixas, tamen nia interna homo renovicxas tagon post tago. 17 cxar nia malpeza kaj momenta sufero elfaras por ni, pli kaj pli ekster mezuro, eternan pezon da gloro; 18 dum ni rigardas ne la vidatacxojn, sed la nevidatacxojn; cxar la vidatacxoj estas tempaj, sed la nevidatacxoj estas eternaj.

Cxapitro 5

1 cxar ni scias, ke se la surtera locxejo de nia tabernaklo dissolvixos, ni havas de Dio konstruacxon, domon ne manfaritan, eternan en la cxielo. 2 cxar vere en cxi tiu ni cxemas, sopirante al la survestado per nia locxejo, kiu devenas de la cxielo; 3 se almenacx, vestite, ni ne trovixos nudaj. 4 cxar ni, kiuj estas en cxi tiu tabernaklo, cxemas cxarcxite, ne pro tio, ke ni deziras senvesticxi, sed cxar ni deziras survesticxi, por ke la mortacxo estu elsorbita de la vivo. 5 Kaj Tiu, kiu nin elfaris por cxi tiu celo, estas Dio, kiu donis al ni la antacxgarantiacxon de la Spirito. 6 Ni do cxiam cxoje kuracxas, kaj ni scias, ke dum ni cxeestas en la korpo, ni forestas de la Sinjoro 7 (cxar ni iradas fide, ne vide); 8 ni cxoje kuracxas, kaj ni plivolas foresti de la korpo kaj cxeesti kun la Sinjoro. 9 Tial ankacx ni ambicias, cxu cxeestante acx forestante, esti akceptindaj cxe li. 10 cxar ni cxiuj devos elmontricxi antacx la tribunala secxo de Kristo, por ke cxiu ricevu tion, kion li faris en la korpo, lacx siaj faritacxo, cxu bonaj acx malbonaj.

11 Sciante do la timon al la Sinjoro, ni celas konvinki homojn, sed ni ja elmontricxas al Dio; kaj ni esperas, ke ni elmontricxas ankacx al viaj konsciencoj. 12 Ni ne denove nin rekomendas al vi, sed donas al vi kacxzon fiericxi pri ni, por ke vi havu ion respondi al tiuj, kiuj fiericxas cxajne kaj ne kore. 13 cxar cxu ni estis frenezaj, tio estis pro Dio, acx cxu ni estas seriozaj, tio estas pro vi. 14 cxar la amo de Kristo nin devigas; cxar ni jucas jene, ke cxar unu mortis pro cxiuj, tial cxiuj mortis; 15 kaj li mortis pro cxiuj, por ke la vivantoj jam vivu ne por si mem, sed por tiu, kiu pro ili mortis kaj relevicxis. 16 Tial ni de nun konas neniun lacxkarne; ecx kvankam ni konis Kriston lacxkarne, tamen ni ne plu lin tiel konas. 17 Tial se iu homo estas en Kristo, estas jam nova kreitacxo; la malnovacxo forpasis, jen ili jam esticxis novaj. 18 Sed cxio estas de Dio, kiu repacigis nin al Si mem per Kristo kaj donis al ni la administradon de la repacigo; 19 nome, ke Dio estis en Kristo, repacigante la mondon al Si, ne alkalkulante al ili la kulpojn, kaj komisiis al ni la vorton repacigan.

20 Ni do estas ambasadoroj pro Kristo, kvazacx Dio per ni petadus; ni vin petegas pro Kristo, repacixu al Dio. 21 Tiun, kiu ne konis pekon, Li faris peko pro ni; por ke ni faricxu justeco de Dio en li.

Cxapitro 6

1 Kaj kunlaborante kun li, ni petegas ankacx, ke vi ne vane akceptu la gracon de Dio 2 (cxar Li diris:

En tempo de favoro Mi acxskultis vin,
Kaj en tago de savo Mi helpis vin;

jen nun la tempo de favoro; jen nun la tago de savo); 3 ni donu en nenio okazon por maledifo, por ke oni ne kulpigu nian administradon; 4 sed en cxio ni aprobigu nin, kiel servantoj de Dio, en multa pacienco, en suferoj, en afliktoj, en malfacilacxo, 5 en batovundoj, en malliberigoj, en tumultoj, en laboroj, en maldormoj, en malsatoj, 6 en cxasteco, en sciado, en pacienco, en afableco, en Spirito Sankta, en amo senhipokrita, 7 en la vorto de vero, en la potenco de Dio; per la armacxo de justeco dekstre kaj maldekstre, 8 per gloro kaj malgloro, per malbonfamo kaj bonfamo; kiel trompantoj, tamen veraj; 9 kiel nekonataj, tamen bone konataj; kiel mortantaj, kaj jen ni vivas; kiel pune korektataj, tamen ne mortigataj; 10 kiel dolorplenaj, tamen cxiam cxojantaj; kiel malricxaj, tamen multajn ricxigantaj; kiel nenion havantaj, tamen posedantaj

cxion.

11 Nia bucxo estas malfermita al vi, ho Korintanoj, nia koro estas plivastigita. 12 Vi ne estas malvastigitaj en ni, sed vi estas malvastigitaj en viaj propraj internacxoj. 13 Pro rekompenco samspeca do (mi parolas kiel al infanoj) vi ankacx estu plivastigitaj.

14 Ne esticxu kunjuguloj maltacxge kun nekredantoj; cxar kian partoprenon havas justeco kun maljusteco? acx kian komunacxon havas lumo kun mallumo? 15 Kaj kian akordon havas Kristo kun Belial? acx kian kunecon havas kredanto kun nekredanto? 16 Kaj kian konsenton havas templo de Dio kun idoloj? cxar ni estas templo de Dio vivanta; kiel diris Dio: Mi loxos inter ili, kaj Mi iros inter ili; kaj Mi estos ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. 17 Tial

Eliru el inter ili, kaj estu apartaj,

diras la Eternulo,

Kaj ne tucxu malpuracxon;
Kaj Mi vin akceptos,
18Kaj Mi estos por vi Patro,
Kaj vi estos Miaj filoj kaj filinoj,

diras la Eternulo Plejpotenca.

Cxapitro 7

1 Havante do cxi tiujn promesojn, amataj, ni purigu nin de cxia malpureco karna kaj spirita, perfektigante sanktecon en la timo al Dio.

2 Malfermu al ni viajn korojn; ni kontracx neniuj maljuste agis, ni ruinigis neniun, al neniuj ni friponis. 3 Ne por vin kondamni mi tion diras; cxar mi antacxe diris, ke vi estas en niaj koroj, por kune vivi kaj kune morti. 4 Granda estas mia parola libereco al vi, granda estas mia fiereco pri vi: mi estas plena de konsolo, al mi superabundas la cxojo meze de nia tuta aflikto.

5 cxar ecx kiam ni jam alvenis en Makedonujon, nia karno tute ne facilicxis, sed ni cxiel depremicxis; ekstere estis bataloj, interne timoj. 6 Tamen Dio, kiu konsolas la humilulojn, konsolis nin per la alveno de Tito; 7 kaj ne nur per lia alveno, sed ankacx per la konsolo, per kiu li konsolicxis pri vi, dum li pridiris al ni vian sopiron, vian doloron, vian fervoron pro mi; tiel, ke mi ancoracx pli cxojis. 8 cxar kvankam mi vin malcxojigis per mia epistolo, mi ne bedacxras pri tio, kvankam mi ja bedacxras; cxar mi vidas, ke tiu epistolo vin malcxojigis, sed nur mallonge. 9 Mi nun cxojas, ne pro tio, ke vi malcxojis, sed pro tio, ke vi malcxojis cxis pento; cxar vi laxe Dio malcxojis, por ke vi havu nenian malutilon per mi. 10 cxar la malcxojo laxe Dio elfaras penton cxis savo, ne bedacxrindan; sed la malcxojo de la mondo elfaras morton. 11 cxar jen kian zorgemon tiu sama malcxojo laxe Dio elfaris en vi, plue kian senkulpigon, plue kian indignon, plue kian timon, plue kian sopiron, plue kian fervoron, plue kian vencxon! En cxio vi elmontris vin puraj pri la afero. 12 Tial kvankam mi skribis al vi, tamen tio estis ne pro tiu, kiu faris la

malbonon, nek pro tiu, kiu suferis la malbonon, sed por ke via zorgemo por ni elmontricxu al vi mem antacx Dio. 13 Tial ni konsolicxis; kaj en nia konsolo ni cxojis des pli multege pro la cxojo de Tito, cxar lia animo estas refrecxigita de vi cxiuj. 14 cxar se en io mi fanfaronis al li pro vi, mi ne hontis; sed kiel ni cxion parolis vereme al vi, tiel same ankacx nia fanfaronado, kiun mi faris antacx Tito, montricxis vera. 15 Kaj lia interna amo pli abundas al vi, dum li memoras la obeadon de vi cxiuj, kiel kun timo kaj tremo vi lin akceptis. 16 Mi cxojas, ke en cxio mi povas fidi al vi.

Cxapitro 8

1 Cetere, fratoj, ni sciigas al vi la gracon de Dio, kiu estas donacita en la eklezioj Makedonaj; 2 nome, en grava provo per suferado, la abundo de ilia cxojo kaj ilia profunda malricxeco abundis al la ricxo de ilia malavareco. 3 cxar mi konstatas, ke lacx sia povo--jes, kaj super sia povo--ili donis memvole, 4 petegante nin per multe da petado fari tiun komplezon kaj la komunan helpservadon al la sanktuloj; 5 kaj ne kiel ni esperis, sed unue ili sin dedicxis al la Sinjoro, kaj al ni per la volo de Dio. 6 Tiel, ke ni instigis Titon, ke kiel li antacxe komencis, tiel same li perfektigu en vi cxi tiun pluan gracon. 7 Sed kiel al vi cxio abundas: fido kaj parolo kaj scio kaj fervoro kaj via amo al ni, tiel abundu al vi ankacx cxi tiu graco. 8 Mi parolas ne ordonante, sed provante per la fervoro de aliaj la sincerecon de via amo ankacx. 9 cxar vi scias la gracon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke kvankam li estis ricxa, tamen pro vi li faricxis malricxa, por ke vi per lia malricxeco faricxu ricxaj. 10 Kaj en tio mi donas mian opinion; cxar cxi tio utilas por vi, kiuj unuaj komencis, antacx unu jaro, ne nur fari, sed ankacx voli. 11 Sed nun kompletigu la faradon ankacx; tiel ke, kiel estis la volonteco voli, tiel ankacx estu la plenumo el via havo. 12 cxar kie ekzistas la volonteco, cxi estos akceptita lacx la havo, ne lacx la nehavo. 13 cxar mi diras tion, ne por ke aliaj estu faciligataj kaj vi premataj, 14 sed lacx egaleco: via abundo nuntempe faricxu por ilia manko, por ke ilia abundo faricxu por via manko, por ke estu egaleco; 15 kiel estas skribite: Tiu, kiu kolektis pli, ne havis superflue, kaj tiu, kiu kolektis malpli, ne havis mankon.

16 Sed danko estu al Dio, kiu metas en la koron de Tito la saman zorgon pri vi. 17 cxar li ja akceptis la instigon; sed estante mem tre fervora, li ekiris al vi memvole. 18 Kaj ni sendis kune kun li la fraton, kies lacxdo en la evangelio disvasticxas tra cxiuj eklezioj; 19 kaj krom tio, li ankacx estis elektita de la eklezioj, por vojaxadi kune kun ni rilate al cxi tiu graco, kiun ni administradas al la gloro de la Sinjoro, kaj por elmontri nian volontecon, 20 evitante tion, ke iu riprocxus nin rialte al cxi tiu monhelpo, kiun ni administras; 21 cxar ni celas aferojn konvenajn ne nur antacx la Sinjoro, sed ankacx antacx homoj. 22 Kaj ni sendis kune kun ili nian fraton, kiun ni ofte pruvis fervora en multaj aferoj, sed nun multe pli fervora pro la granda fido, kiun li havas al vi. 23 Se iu demandas pri Tito, li estas mia kunulo kaj mia kunlaboranto rilate al vi; se pri niaj fratoj, ili estas apostoloj de eklezioj, la gloro de Kristo. 24 Vi do elmontru al ili antacx la eklezioj la pruvon de via amo kaj de nia fanfaronado pro vi.

Cxapitro 9

1 cxar pri la servado al la sanktuloj estas por mi superflue skribi al vi; 2 cxar mi scias vian volontecon, pri kiu mi fanfaronas pro vi al la Makedonoj, ke la Acxaja lando jam antacx unu jaro preticxis; kaj via fervoro instigis la plimulton el ili. 3 Sed mi sendis la fratojn, por ke nia

fanfaronado pro vi ne faricxu vanta rilate al cxi tio, sed, kiel mi diris, por ke vi estu pretaj, 4 por ke, se venus kune kun mi iuj el Makedonujo kaj trovus vin ne pretaj, ni (por ne diri, vi) ne hontu pro cxi tiu fido. 5 Mi do opiniis necesa, peti la fratojn, ke ili antacxe iru al vi, kaj antacxe pretigu vian de longe promesitan helpmonon, por ke tio estu preta, kiel volonte donita, kaj ne kiel eldevigita.

6 Sed jen: Tiu, kiu semas cxiare, ankacx rikoltos cxiare; kaj tiu, kiu semas malavare, ankacx rikoltos malavare. 7 cxiu faru lacx tio, kion li intencas en la koro, ne domacxante, nek pro neceseco; cxar Dio amas donacanton cxojan. 8 Kaj Dio povas abundigi cxe vi cxian gracon, por ke vi, havante cxiam en cxio cxian suficxecon, abunde rilatu al cxia bona faro; 9 kiel estas skribite:

Li cxutis kaj donis al la malricxuloj;
Lia justeco restas eterne.

10 Kaj Tiu, kiu donas semon al la semanto kaj panon por nutraco, donos kaj multobligos vian semotan semon, kaj plimultigos la fruktojn de via justeco; 11 dum vi pliricxigos en cxio al cxia malavareco, kiu efikas per ni dankdonadon al Dio. 12 cxar la administrado de cxi tiu servado ne nur kompletigas la mezuron de la bezonoj de la sanktuloj, sed ankacx abundas per multaj dankoj al Dio; 13 cxar provinte vin per cxi tiu administrado, ili gloras Dion pro la obo de via konfeso al la evangelio de Kristo, kaj pro la malavareco de via donaco al ili kaj al cxiuj; 14 dum ili mem ankacx, per petado por vi, tre sopiras al vi pro la grandega graco de Dio en vi. 15 Danko estu al Dio pro Lia neesprimebla donaco.

Cxapitro 10

1 Mi mem, Pacxlo, petegas vin pro la mildeco kaj dolcxanimeco de Kristo, mi, kiu en via cxeesto estas humila inter vi, sed, forestante, tre kuracxas rilate al vi: 2 mi mem petegas vin, ke cxeestante, mi ne kuracxu per la insisteco, per kiu mi bontrovas kuracxi kontrakx iuj, kiuj rigardas nin kiel lacxkarne iradantajn. 3 cxar kvankam ni iradas en karno, tamen ni ne militadas lacx karno 4 (cxar la iloj de nia militado estas ne lacxkarnaj, sed potencaj antacx Dio por la decxetado de fortikacxo); 5 decxetante diskutojn, kaj cxian altacxon levatan kontrakx la scio konforma al Dio, kaj ekkaptante cxion penson al la obo al Kristo, 6 kaj starante pretaj puni cxian malobeon, tuj kiam via obo plenumixos. 7 Vi rigardas la aferojn antacx via vizaco. Se iu fidas en si mem, ke li apartenas al Kristo, li denove pripensu en si mem, ke kiel li apartenas al Kristo, tiel same ankacx ni. 8 cxar ecx se mi fierus iom supermezure pri nia acxtoritato (kiun donis la Sinjoro, por vin edifi, kaj ne por vin decxeti), mi ne hontus; 9 por ke ne cxajnu, kvzacx mi volus timigi vin per miaj leteroj. 10 cxar, oni diras, liaj leteroj estas gravaj kaj fortaj; sed lia korpa aspekto estas malforta, kaj lia parolo malcxatinda. 11 Tiu homo konsideru, ke kiaj, forestante, ni estas per leteroj, tiaj, cxeestante, ni estas ankacx per agado. 12 cxar ni ne kuracxas nin interkalkuli acx kompari kun iuj el la sin rekomendantaj; cxar ili estas neprudentaj, mezurante sin lacx si mem kaj komparante sin al si mem. 13 Sed ni fieros ne pretermezure, sed

lacx la amplekso de la mezurilo, kiun Dio destinis al ni, por mezuri, por atingi ecx cxis vi. 14 cxar ni ne tro etendas nin, kvazacx ni ne atingus cxis vi; cxar ni jam venis cxis vi en la evangelio de Kristo, 15 ne fierante pretermezure, nome en laboroj malpropraj, sed esperante, ke dum kreskos via fido, ni kreskos en vi lacx nia mezurilo cxis plua abundo, 16 por prediki la evangelion cxis la regionoj preter vi, kaj ne fieri pri malpropra mezurilo rilate al aferoj jam faritaj. 17 Sed kiu fieras, tiu fieru en la Eternulo. 18 cxar ne tiu, kiu sin mem rekomendas, estas akceptata, sed tiu, kiun rekomendas la Sinjoro.

Cxapitro 11

1 Mi volas, ke vi pacience toleru min pro iom da malsacxeco; sed efektive vi ja pacience min toleras. 2 cxar mi cxaluzas pri vi per Dia cxaluzo, cxar mi fiancxigis vin al unu edzo, por ke mi prezentu vin kiel cxastan virgulinon al Kristo. 3 Sed mi timas, ke kiel trompis Evan la serpento per sia ruzeco, viaj animoj iel deklinicxos for de la simpleco kaj la cxasteco, kiu estas en Kristo. 4 cxar se iu vizitanto predikas alian Kriston, kiun ni ne predikis, acx se vi ricevas malsaman spiriton, kiun vi ne ricevis, acx malsaman evangelion, kiun vi ne akceptis, facilanime vi lin toleras. 5 cxar mi opinias, ke mi neniel malsuperas la plej eminentajn apostolojn. 6 Kaj kvankam mi estas neklera lacx parolo, mi tamen ne tia estas lacx scio; sed en cxio ni malkacxe agis cxe vi inter cxuij. 7 Acx cxu mi pekis, humiligante min, por ke vi estu altigitaj, en tio, ke mi senpage predikis al vi la evangelion de Dio? 8 Mi senigis aliajn ekleziojn, ricevante de ili pagon, por servi al vi; 9 kaj kiam mi cxeestis cxe vi kaj havis mankon, mi ne estis cxarcxo sur iu; cxar la fratoj, veninte el Makedonujo, plenigis la mezuron de mia bezono; kaj en cxio mi tenis min ne cxarcxa rilate vin, kaj ankoraux tenos. 10 Jen estas la vero de Kristo en mi, ke cxi tiu fanfaronado ne estos barita kontraux mi en la regionoj Acxajaj. 11 Kial? cxu tial, ke mi vin ne amas? Dio scias. 12 Sed kiel mi faras, tiel mi ankacx faros, por forigi la pretekston al tiuj, kiuj deziras pretekston, por ke, en kio ili fieras, ili trovicxu samaj, kiel ni. 13 cxar tiaj homoj estas falsaj apostoloj, trompemaj laboristoj, sin aliformante kvazacx apostolojn de Kristo. 14 Kaj neniam miro; cxar Satano mem sin aliformas kvazacx ancxelon de lumo. 15 Estas do nenio granda, se liaj servantoj ankacx sin aliformas kvazacx servantojn de justeco; ilia finicxo estos lacx iliaj faroj.

16 Denove mi diras: Neniu opiniu min malsacxa; sed se vi ja tiel opinias min, tamen min akceptu kiel malsacxan, por ke mi ankacx iom fanfaronu. 17 Tion, kion mi diras, mi diras ne lacx la Sinjoro, sed kvazacx malsacxe, en cxi tiu insistado pri fierado. 18 cxar multaj fanfaronas lacx la karno, do mi ankacx fanfaronos. 19 cxar vi afable toleras malsacxulojn, estante mem sacxaj. 20 cxar vi toleras homon, se li vin sklavigas, se li vin formancxas, se li vin kaptas, se li sin altigas, se li batas al vi la vizacxon. 21 Mi parolas kvazacx per sinmallacxado, kvazacx ni estus malforticxintaj. Tamen pri kio iu kuracxas, pri tio (mi parolas en malsacxeco) mi ankacx kuracxas. 22 cxu ili estas Hebreoj? mi ankacx. cxu ili estas Izraelidoj? mi ankacx. cxu ili estas el la idaro de Abraham? mi ankacx. 23 cxu ili estas servantoj al Kristo? (mi parolas kiel frenezulo) mi plie; en laboroj pli abunde, en malliberejoj pli abunde, en batoj supermezure, en morticxo ofte. 24 De la Judoj kvinfoje mi ricevis batojn po kvardek sen unu. 25 Trifoje mi estas batita per vergoj, unufoje mi estas pricxetita per cxtonoj, trifoje mi suferis cxippereon,

nokton kaj tagon mi pasis en la profunda maro; 26 en oftaj vojaĵoj, en dancxeroj de riveroj, dancxeroj de rabistoj, dancxeroj de Judoj, dancxeroj de la nacioj, dancxeroj en urbo, dancxeroj en dezerto, dancxeroj en la maro, dancxeroj inter falsaj fratoj; 27 en laboro kaj sufero, en oftaj sendormicxoj, en malsato kaj soifo, en oftaj fastoj, en malvarmo kaj senvesteco. 28 Krom tiuj aferoj eksteraj estas tio, kio min premas cxiutage, nome la zorgado pri cxiuj eklezioj. 29 Kiu estas malforta, kaj mi ne estas malforta? kiu estas faligata, kaj mi ne indignas? 30 Se mi nepre devas fanfaroni, mi fanfaronos pri tio, kio rilatas al mia malforteco. 31 La Dio kaj Patro de la Sinjoro Jesuo, Tiu, kiu cxiam estas benata, scias, ke mi ne mensogas. 32 En Damasko, la urbestro sub la reĉxo Aretas starigis gardistaron en la urbo de la Damaskanoj, por min kapti; 33 kaj tra fenestro oni min delasis lacxflanke de la muro en korbo, kaj mi elicxis de liaj manoj.

Cxapitro 12

1 Mi nepre devas fanfaroni, kvankam tio ne konvenas; sed mi venos al vizioj kaj malkacxo de la Sinjoro. 2 Mi konas viron en Kristo, antaŭ dek kvar jaroj (cxu en la korpo, mi ne scias, cxu ekster la korpo, mi ne scias; Dio scias) eklevitan cxis en la trian cxielon; 3 kaj mi scias pri la tiela viro (cxu en la korpo, acx ekster la korpo, mi ne scias; Dio scias), 4 ke li estis eklevita en Paradizon, kaj acxdis nedireblajn vortojn, kiujn ne estas permesate al homo paroli. 5 Pro tia homo mi fieros; sed pro mi mem mi ne fieros, krom rilate al miaj malfortacxo. 6 cxar se mi deziros fieri, mi ne estos malsacxa; cxar mi diros la veron; sed mi min detenas, por ke neniu min opiniu supera ol tia, kia li vidas min, acx acxdas cxe mi. 7 Kaj pro la treega grandeco de la malkacxo--por ke mi ne tro alticxu, estis donita al mi dornego por la karno, sendito de Satano, por min kontuzi, por ke mi ne tro alticxu. 8 Pri tio mi petegis trifoje la Sinjoron, ke cxi foriru de mi. 9 Kaj li diris al mi: Mia graco sufixas por vi, cxar mia potenco perfekticxas en malforteco. Plej cxoje do mi plivole fieros pri miaj malfortacxo, por ke la potenco de Kristo kovru min. 10 Mi do plezuron havas en malfortacxo, en atencoj, en bezonegoj, en persekutoj, en suferoj, pro Kristo; cxar kiam mi estas malforta, tiam mi estas forta.

11 Mi malsacxicxis; vi min devigis; cxar mi devus estis lacxdata de vi; cxar en nenio mi malsuperis la plej eminentajn apostolojn, kvankam mi estas nenio. 12 Vere la signoj de apostolo estis elfaritaj inter vi en cxia pacienco, per signoj kaj mirindacxo kaj potencacxo. 13 cxar en kio vi faricxis malsuperaj kompare al la aliaj eklezioj, krom en tio, ke mi mem ne cxarxicxis al vi? pardonu al mi cxi tiun maljustacxon.

14 Jen la trian fojon mi min tenas preta veni al vi; kaj mi ne faricxos cxarcxo por vi, cxar mi celas ne viajn, sed vin; cxar devus provizi ne la idoj por la gepatroj, sed la gepatroj por la idoj. 15 Kaj plej cxoje mi elspezos kaj elspezicxos por viaj animoj. Se mi vin amas pli abunde, cxu mi estas des malpli amata? 16 Tio estu, tamen mi ne estis cxarcxo por vi; sed estante ruzema, mi vin kaptis per logo. 17 cxu mi superruzis vin per iu el tiuj, kiujn mi sendis al vi? 18 Mi instigis al Tito, kaj kune kun li mi sendis la fraton. cxu Tito vin superruzis? cxu ni ne iradis lacx la sama Spirito? cxu ni ne iradis en la samaj piedosignoj?

19 Vi ancoracx nun cxiam pensas, ke ni nin senkulpigas antacx vi. Antacx Dio, ni parolas en Kristo. Sed cxio, amataj miaj, estas por via edifo. 20 cxar mi timas, ke veninte, mi iel ne trovos vin tiaj, kiajn mi volas; kaj ke mi mem estos trovata tia, kian vi ne volas; ke iel estos malpaco, cxaluzo, koleroj, partioj, kalumnioj, murmurado, cxvelicxoj, tumultoj; 21 ke kiam mi revenos, mia Dio min humiligos antacx vi, kaj mi malcxojos pro multaj, kiuj jam antacxe pekis kaj ne pentis pri la malpureco kaj adulto kaj volupto, kiujn ili faris.

Cxapitro 13

1 Jen la trian fojon mi venas al vi. Lacx la diro de du atestantoj acx tri cxiu vorto estu konfirmita. 2 Mi antacxdiris, kaj mi nun antacxdiras, kiel cxeestante la duan fojon, tiel nun forestante, al la jam pekintaj kaj al cxiaj ceteraj, ke se mi revenos, mi ne indulgos; 3 cxar vi sercxas pruvon de tio, ke parolas en mi Kristo, kiu rilate al vi ne estas malforta, sed energias en vi; 4 cxar li estis krucumita pro malforto, tamen li vivas per la potenco de Dio. cxar ni ankacx estas malfortaj kune kun li, sed ni vivos kune kun li per la potenco de Dio rilate al vi. 5 Provu vin mem, cxu vi estas en la fido; ekzameni vin mem. Acx cxu vi ne scias pri vi mem, ke Jesuo Kristo estas en vi? se ja vi ne estas malaprobindaj. 6 Sed mi esperas, ke vi sciicxos, ke ni ne estas malaprobindaj. 7 Ni precxas al Dio, ke vi faru nenian malbonon; ne por tio, ke ni montricxu aprobataj, sed por ke vi faradu tion, kio estas honorinda, ecx kvankam ni estus malaprobindaj. 8 cxar ni ne povas fari ion kontrakx la vero, sed nur por la vero. 9 cxar ni cxojas, kiam ni estas malfortaj kaj vi estas fortaj; ankacx ni precxas por via perfekticxo. 10 Pro tio mi skribas cxi tion, forestante, por ke, cxeestante, mi ne agu severe lacx la acxtoritato, kiun la Sinjoro donis al mi por edifado kaj ne por decxetado.

11 Fine, fratoj, adiacx. Perfekticxu, konsolicxu, estu unuanimaj, vivu pace; kaj la Dio de amo kaj paco estos cxe vi. 12 Salutu unu la alian per sankta kiso.

13 cxiaj sanktuloj vin salutas.

14 La graco de la Sinjoro Jesuo Kristo kaj la amo de Dio kaj la kuneco de la Sankta Spirito estu kun vi cxiaj.

LA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA GALATOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo, apostolo (ne de homoj, nek per homo, sed per Jesuo Kristo, kaj Dio, la Patro, kiu levis lin el la mortintoj), 2 kaj cxiuj fratoj, kiuj estas kun mi, al la eklezioj de Galatujo: 3 Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, 4 kiu sin donis pro niaj pekoj, por liberigi nin el la nuna malbona mondo, lacx la volo de nia Dio kaj Patro; 5 al kiu estu la gloro por cxiam kaj eterne. Amen.

6 Mi miras, ke tiel rapide vi foricxas for de Tiu, kiu vokis vin en la gracon de Kristo, al malsama evangelio; 7 kiu ja ne estas alia, sed trovicxas iuj, kiuj vin maltrankviligas kaj deziras renversi la evangelion de Kristo. 8 Tamen se ecx ni, acx anxelo el la cxielo, al vi instruus ian evangelion krom tiu, kiun ni jam al vi instruus, tiu estu anatemita. 9 Kiel ni antacxe diris, tiel nun mi denove diras: Se iu al vi instruas ian evangelion krom tiu, kiun vi ricevis, tiu estu anatemita. 10 cxar cxu mi nun influas homojn, acx Dion? acx cxu mi celas placxi al homoj? se mi ankoracx nun placxus al homoj, mi ne estus servisto de Kristo.

11 cxar mi sciigas vin, fratoj, rilate al la evangelio predikita de mi, ke cxi ne estas lacx homo. 12 cxar mi ne ricevis cxin de homo, kaj cxi ne estas instruita al mi krom per malkacxo de Jesuo Kristo. 13 cxar vi iam acxdis pri mia estinta vivmaniero en Judismo, ke mi forte persekutis la eklezion de Dio kaj cxin atakis; 14 kaj mi plimulte progresis en Judismo, ol multaj miaj samacxuloj en mia nacio, estante multe pli fervoranima pri la tradicioj de miaj prapatroj. 15 Sed kiam bonvole placxis al Dio, kiu el la ventro de mia patrino apartigis min kaj per Sia graco min vokis, 16 por malkacxi en mi Sian Filon, por ke mi prediku lin inter la nacioj: mi ne konsilicxis kun karno kaj sango, 17 kaj mi ne supreniris al Jerusalemon, al la antacx mi apostoloj, sed mi tuj foriris en Arabujon, kaj poste mi revenis al Damasko.

18 Tiam, post tri jaroj, mi supreniris al Jerusalemon, por viziti Kefason, kaj mi restis kun li dek kvin tagojn. 19 Sed neniun alian el la apostoloj mi vidis, krom Jakobo, la frato de la Sinjoro. 20 Pri tio, kion mi skribas al vi, jen, antacx Dio, mi ne mensogas. 21 Poste mi venis en la regionojn de Sirio kaj Kilikio. 22 Kaj mi ankoracx estis vizacxe nekonata de la eklezioj de Judujo, kiuj estis en Kristo; 23 sed ili nur acxdis la jenon: Kiu nin iam persekutis, tiu nun predikas la fidon, kiun iam li atakis; 24 kaj ili gloris Dion en mi.

Cxapitro 2

1 Tiam, post intertempo de dek kvar jaroj, mi denove supreniris al Jerusalemo kun Barnabas, kunkondukante ankaŭ Titon. 2 Kaj mi supreniris laŭ Dia malkaŭco; kaj mi prezentis al ili la evangelion, kiun mi predikas inter la naciojn, sed aparte al la eminentuloj, por ke mi ne estu vane kuranta, akc kuranta. 3 Sed eĉ Titon, kiu estis kun mi, estante Greko, oni ne devigis cirkumcidixi; 4 sed tio estis pro la kaŭco enportitaj fratoj, kiuj ruze envenis, por spioni nian liberecon en Kristo Jesuo, por ke ili nin sklavigu; 5 al kiuj ni ne submetixis cedeme, eĉ por unu horo; por ke la vero de la evangelio restadu kun vi. 6 Sed el tiuj, kiuj cxaĵne iom valoris (kiaj ajn ili estis, tio por mi ne estas grava: eĉ Dio ne estas personfavorado)--tiuj valoruloj nenion aldonis al mi; 7 sed kontraŭe, kiam ili vidis, ke je la evangelio de la necirkumcido mi estas komisiita tiel same, kiel Petro je la evangelio de la cirkumcido 8 (ĉar Tiu, kiu forte energiis en Petro por la apostoleco de la cirkumcido, ankaŭ energiis en mi por la naciojn), 9 Jakobo kaj Kefas kaj Johano, kiuj cxaĵne estis kolonoj, rimarkinte la gracon donitan al mi, donis al mi kaj al Barnabas la dekstrajn manojn de kunuleco, por ke ni iru al la naciojn, kaj ili al la cirkumcidularo; 10 kondicxe nur, ke ni memoru la malricxulojn, kion ja mi kloporis jam fari.

11 Sed kiam venis Kefas al Antiocxia, mi lin rezistis vizacxon kontraŭ vizacxo, ĉar li estis mallacxinda. 12 ĉar antaŭ ol iuj alvenis de Jakobo, li kunmanĉis kun la naciojn; sed kiam ili alvenis, li sin fortiris kaj apartigis, timante tiujn, kiuj estis el la cirkumcido. 13 Kaj la aliaj Judoj kune hipokritis, tiel ke eĉ Barnabas mem fortirixis per ilia hipokriteco. 14 Kaj kiam mi vidis, ke ili ne prave kondutas laŭ la vero de la evangelio, mi diris al Kefas antaŭ cxiuj: Se vi, estante Judo, naciene vivas, kaj ne kiel Judoj, kial vi devigas la naciojn agi laŭ Judismo? 15 Ni, nature Judoj, kaj ne pekuloj el la naciojn, 16 sciante, ke pravixas homo ne per faroj de la leĉo, sed nur per fido al Jesuo Kristo, ni mem en Kristo Jesuo kredis, por ke ni pravixu per fido al Kristo, kaj ne per faroj de la leĉo; tial, ke per faroj de la leĉo neniu karno pravixos. 17 Sed se, dezirante pravixi en Kristo, ni mem montrixis pekuloj, ĉu Kristo estas servanto de peko? Ne pre ne! 18 ĉar se mi rekonstruas tion, kion mi detruis, mi montras min pekulo. 19 ĉar per la leĉo mi al la leĉo mortis, por ke mi al Dio vivu. 20 Kun Kristo mi krucumixis, tamen mi vivas; jam ne mi mem, sed Kristo vivas en mi; kaj tiun vivon, kiun mi vivas en karno, mi vivas en fido al la Filo de Dio, kiu min amis kaj sin donis pro mi. 21 Mi ne vanigas la gracon de Dio; ĉar se per la leĉo venas justeco, Kristo ja vane mortis.

Cxapitro 3

1 Ho malsacxaj Galatoj, kiu vin ensorcxis? vin, antaŭ kies okuloj Kristo Jesuo estis publike prezentita krucumita. 2 Nur la jenon mi deziras sciixi de vi: ĉu per faroj de la leĉo vi ricevis la Spiriton, akc per la acxdado de fido? 3 ĉu vi tiel malsacxaj estas? komencinte en Spirito, ĉu vi en karno nun perfektixas? 4 ĉu vi vane tiom suferis? se ja tio estas vana. 5 ĉu do Tiu, kiu donas al vi la Spiriton kaj faras eĉ vi miraklojn, tion faras per faroj de la leĉo, akc per la acxdado de fido? 6 Tiel same, kiel Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. 7 Sciu do, ke tiuj, kiuj rilatas al fido, estas filoj de Abraham. 8 Antaŭvidante do, ke per fido Dio pravigos la naciojn, la Skribo antaŭpredikis la evangelion al Abraham, dirante: Benixos per vi cxiuj gentoj. 9 Tial do tiuj, kiuj rilatas al fido, benixas kun la fidela Abraham. 10 ĉar cxiuj, kiuj rilatas al faroj de la leĉo, estas sub malbeno; ĉar estas skribite: Malbenita estas cxiu, kiu ne persistos en cxio, kio estas skribita en la libro de la leĉo, por plenumi cxin. 11 Sed ke neniu pravixas antaŭ Dio per la leĉo, estas evidente; ĉar: La virtulo vivos per fido; 12 kaj la

lecxo ne rilatas al fido; sed: Kiu plenumas ilin, tiu vivos en ili. 13 Kristo elacxetis nin el la malbeno de la lecxo, faricxinte malbeno pro ni; cxar estas skribite: Malbenita estas cxiu, kiu pendas sur lignacxo; 14 por ke venu sur la nacianojn la beno de Abraham en Kristo Jesuo; por ke per fido ni ricevu la promeson de la Spirito.

15 Fratoj, mi parolas lach homo: Konfirmitan interligon, ecx nur homan, neniu nuligas nek prialdonas. 16 Sed al Abraham kaj al lia semo la promesoj estis parolitaj. Li ne diras: Kaj al semoj, kvazacx pri multaj; sed kvazacx unu: Kaj al via semo, kiu estas Kristo. 17 Sed jen kion mi diras: Interligon, antacxe konfirmitan de Dio, la lecxo, kiu venis kvarcent tridek jarojn poste, ne nuligas, tiel ke cxi malefektivigus la promeson. 18 cxar se la heredacxo estas de la lecxo, cxi jam ne estas de promeso; sed Dio cxin donis al Abraham per promeso. 19 Kio do estas la lecxo? cxi estis aldonita kacxe de eraroj, cxis venos la idaro, al kiu la promeso estas donita; ordigite per ancxeloj en la mano de interulo. 20 Interulo ne estas de unu, sed Dio estas unu. 21 cxu do la lecxo kontrakstaras al la promesoj de Dio? Nepre ne! cxar se estus donita lecxo, kiu povus vivi, efektive justeco estus per la lecxo. 22 Tamen la Skribo kune encxlosis cxion sub peko, por ke la promeso per fido al Kristo Jesuo estu donata al cxuij, kiuj fidas.

23 Sed antacx ol fido venis, ni estis gardataj sub la lecxo, encxlositaj por la fido malkacxota. 24 Tial la lecxo faricxis nia pedagogo, kondukanta al Kristo, por ke ni pravixu per fido. 25 Sed nun, post kiam la fido alvenis, ni jam ne estas sub pedagogo. 26 cxar vi cxuij per la fido estas filoj de Dio en Kristo Jesuo. 27 cxar cxuij el vi, kiuj al Kristo bapticxis, surmetis al si Kriston. 28 Ne estas ja Judo nek Greko, ne estas sklavo nek liberulo, ne estas ja vira kaj virina; cxar vi cxuij estas unu en Kristo Jesuo. 29 Se do vi apartenas al Kristo, vere vi estas la idaro de Abraham, kaj heredantoj lach la promeso.

Cxapitro 4

1 Kaj mi sciigas vin, ke tiel longe, kiel la heredanto estas infano, li neniel malsimilas sklavon, kvankam li estas estro de cxio; 2 sed li estas sub guvernantoj kaj administrantoj, cxis la templimo difinita de la patro. 3 Tiel ankacx ni, dum ni estis infanoj, estis en sklaveco sub la elementoj de la mondo; 4 sed kiam venis la pleneco de la tempo, Dio elsendis Sian Filon, el virino naskitan, sub lecxo naskitan, 5 por reacxeti tiujn, kiuj estas sub la lecxo, por ke ni ricevu la filadopton. 6 Kaj cxar vi estas filoj, Dio elsendis la Spiriton de Sia Filo en niajn korojn, kriptan, Aba, Patro! 7 Tiel ke cxiu el vi estas jam ne sklavo, sed filo; kaj se filo, ankacx heredanto per Dio.

8 Tamen, tiam ne konante Dion, vi estis en sklaveco al tiuj, kiuj nature ne estas dioj; 9 sed jam nun konante Dion, acx pli cxuste, de Dio konate, kial vi returnicxas al la malfortaj kaj mizeraj elementoj, al kiuj vi deziras denove sklavixi? 10 Vi observas tagojn kaj monatojn kaj tempojn kaj jarojn. 11 Mi timas pri vi, ke eble mi vane laboris cxe vi.

12 Mi petegas vin, fratoj, estu kiel mi, cxar mi ankacx estas kiel vi. Vi neniel al mi malbonfaris; 13 sed vi scias, ke pro malforteco de la karno mi la unuan fojon predikis al vi la evangelion; 14 kaj vian elprovon en mia karno vi ne malestimis nek abomenis, sed kvazacx ancxelon de Dio vi akceptis min, kvazacx Kriston Jesuon. 15 Kie do estas via singratulado? mi atestas al vi, ke se estus eble, vi estus elcxirintaj viajn okulojn kaj donintaj ilin al mi. 16 cxu mi do per verdirado

faricxis al vi malamiko? 17 Ili fervore sercxas vin, ne bone; ili ecx volas elcxlosi vin, por ke vi sercxu ilin. 18 Sed estas bone esti fervore sercxata cxiam en bona afero, kaj ne nur tiam, kiam mi estas cxe vi. 19 Miaj infanetoj, pro kiuj mi denove suferas naskodoloron, cxis Kristo formicxos en vi, 20 mi tute deziris esti cxe vi nun, kaj cxancxi mian vocxon; cxar vere mi dubas pri vi.

21 Diru al mi, vi, kiuj volas esti sub la lecxo, cxu vi ne acxskultas la lecxon? 22 cxar estas skribite, ke Abraham havis du filojn, unu el la sklavino kaj unu el la liberulino. 23 Tamen tiu el la sklavino naskicxis lacx la karno, sed cxi tiu el la liberulino naskicxis per promeso. 24 cxi tio enhavas alegorion; cxar la du virinoj estas du interligoj, unu el la monto Sinaj, por sklaveco naskante, kiu estas Hagar. 25 cxar tiu Hagar estas la monto Sinaj en Arabujo, kaj prezentas la nunan Jerusalemon, cxar cxi estas sklavigita kune kun siaj infanoj. 26 Sed la supera Jerusalem estas libera, kiu estas patrino nia. 27 Estas ja skribite:

cxoju, ho senfruktulino, kiu ne naskis,
Sonigu kanton kaj cxojkriu, ho vi, kiu ne suferas naskodoloron;
cxar la forlasitino havos pli da infanoj, ol la havanta edzon.

28 Sed ni, fratoj, estas filoj de promeso tiel same, kiel Isaak. 29 Sed kiel tiam la lacx karno naskita persekutis la lacxspiritulon, tiel estas ankacx nuntempe. 30 Sed kion diras la Skribo? Forpelu la sklavinton kaj cxian filon; cxar la filo de la sklavino ne heredos kun la filo de la liberulino. 31 Tial, fratoj, ni estas filoj ne de sklavino, sed de la liberulino.

Cxapitro 5

1 Por libereco Kristo nin liberigis; tial staru fortike, kaj ne reimplikicxu en jugon de sklaveco.

2 Jen mi, Pacxlo, diras al vi, ke, se vi cirkumcidicxos, Kristo al vi tute ne utilos. 3 Mi denove atestas al cxiu homo cirkumcidata, ke li estas cxuldanto, por plenumi la tutan lecxon. 4 Vi, kiuj volas vin pravigi per la lecxo, aparticxis for de Kristo; vi forfalis de graco. 5 cxar ni en la Spirito atendas la esperon de justeco per la fido. 6 cxar en Kristo Jesuo nek cirkumcido nek necirkumcido valoras ion, sed nur fido, energianta per amo. 7 Vi bone kuradis; kiu vin malhelpis, ke vi ne obeu la veron? 8 cxi tiu influo ne venas de tiu, kiu vin vokas. 9 Malmulto da fermentacxo fermentigas la tutan mason. 10 Mi fidas pri vi en la Sinjoro, ke vi ne alie sentados; sed tiu, kiu malkvietigas vin, elportos sian propran juxxon, kiu ajn li estas. 11 Sed mi, fratoj, se mi ankoraŭ predikas cirkumcidon, kial mi estas ankoraŭ persekutata? tiuokaze la falpucxilo de la kruco estas formovita. 12 Mi volus, ke tiuj, kiuj vin maltrankviligas, sin fortranxu.

13 cxar vi, fratoj, estas vokitaj al libereco; tamen ne uzu vian liberecon kiel pretekston por la karno, sed per amo servu unu la alian. 14 cxar la tuta lecxo estas plenumata en unu diro, jene: Amu vian proksimulon kiel vin mem. 15 Sed se vi mordas kaj mancxegas unu la alian, gardu vin, ke vi ne estu detruitaj unu de la alia.

16 Sed mi diras: Iradu lacx la Spirito, kaj la deziregon de la karno vi ne plenumos. 17 cxar la karno deziregas kontrakx la Spirito, kaj la Spirito kontrakx la karno; cxar cxi cxuij interbatalas reciproke, por ke vi ne faru tion, kion vi volas. 18 Sed se vi estas kondukataj de la Sinjoro, vi

jam ne estas sub la lecxo. 19 Evidentaj estas la faroj de la karno, kiuj estas malcxasteco, malpureco, voluptemo, 20 idolkulto, sorcxado, malamikeco, malpaco, cxaluzoj, koleregoj, partiemeco, skismoj, herezoj, 21 envioj, ebrieco, dibocxado, kaj aliaj similaj; pri kiuj mi avertas vin, kiel mi jam antacxe admonis vin, ke tiuj, kiuj tion faradas, ne heredos la regnon de Dio. 22 Sed la frukto de la Spirito estas amo, cxojo, paco, pacienco, komplezo, bonkoreco, fideleco, 23 mildeco, sinregado; kontrakx tiaj ne ekzistas lecxo. 24 Kaj tiuj, kiuj apartenas al Kristo Jesuo, jam krucumis la karnon kun cxiaj pasioj kaj voluptoj.

25 Se ni vivas per la Sinjoro, en la Spirito ni ankacx iradu. 26 Ni ne faricxu fanfaronemaj, incitante kaj enviante unu la alian.

Cxapitro 6

1 Fratoj, ecx se homo estos trovita en ia kulpo, vi, kiuj estas spiritaj, restarigu tiun per spirito de mildeco; rigardante vin, cxiu sin mem, por ke vi ne estu tentataj. 2 Reciproke subtenadu viajn cxarcxojn, kaj tiamaniere plenumu la lecxon de Kristo. 3 cxar, se iu, estante nenio, sin estimas, kvazacx li estas io, li sin trompas. 4 Sed cxiu kontrolu sian propran faradon, kaj tiam li havos singratuladon pri si mem, kaj ne pri sia proksimulo. 5 cxar cxiu devas subteni sian propran portacxon.

6 Tiu, kiu estas instruata en la parolo de Dio, partoprenu kun tiu, kiu lin instruas, en cxiaj bonacxoj. 7 Ne trompicxu; Dio ne estas mokata; cxar cxion, kion oni semas, tion ankacx li rikoltos. 8 cxar kiu semas por sia karno, el la karno tiu rikoltos putradon; sed kiu semas por la Spirito, el la Spirito tiu rikoltos eternan vivon. 9 Kaj ni ne laticxu en bonfarado; cxar cxustatempe ni rikoltos, se ni ne senforticxos. 10 Tial lacx nia oportuna tempo ni bonfaradu al cxiaj, precipe al tiuj, kiuj apartenas al la familio de la fido.

11 Vidu, per kiaj grandaj literoj mi skribis al vi propramane. 12 Kiuj deziras sin paradi per la karno, tiuj devigas vin cirkumcidicxi; sole por ke ili ne estu persekutataj pro la kruco de Kristo. 13 cxar ecx tiuj mem, kiuj cirkumcidicxas, ne observas la lecxon; sed ili deziras, ke vi cirkumcidicxu, por ke ili fanfaronu pri via karno. 14 Sed por mi ne estu fanfaronu krom pri la kruco de nia Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu la mondo estas krucumita al mi, kaj mi al la mondo. 15 cxar nek cirkumcido nek necirkumcido estas io, sed nova kreitacxo. 16 Kaj kiuj irados lacx tiu regulo, paco kaj kompato estu sur ili cxiaj, kaj sur la Izrael de Dio.

17 De nun neni min cxenu, cxar mi portas en mia korpo la signojn de Jesuo.

18 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito, fratoj. Amen.

LA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA EFESANOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo, apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, al la sanktuloj, kiuj estas en Efeso, kaj al la fideluloj en Kristo Jesuo: 2 Graco estu al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu benis nin per cxia beno spirita en la cxielejoj en Kristo; 4 kiel Li elektis nin en li antacx la fondo de la mondo, por ke ni estu sanktaj kaj senmakulaj antacx Li en amo; 5 antacxdestininte nin por filadopto per Jesuo Kristo al Si mem, lacx la aprobo de Sia volo, 6 al la lacxdo de la gloro de Lia graco, per kiu Li favoris nin en la Amata; 7 en kiu ni havas la elacxeton per lia sango, la pardonon de niaj pekoj, lacx la ricxo de lia graco, 8 kiun li abundigis al ni en cxia sacxeco kaj prudento, 9 sciiginte al ni la misteron de Lia volo, lacx Lia bonvolo, kiun Li antacxdecidis en li, 10 por dispono en la pleneco de la tempo, por sumigi en Kristo cxion, kio estas en la cxieloj kaj sur la tero; 11 en li, en kiu ni faricxis heredacxo, destinite lacx la antacxdecido de Tiu, kiu cxion faras lacx la intenco de Sia volo; 12 por ke ni estu por la lacxdo de Lia gloro, ni, kiuj antacxe esperis en Kristo; 13 en kiu vi ankacx esperas, acxdinte la vorton de la vero, la evangelion de via savo; al kiu ankacx kredinte, vi estas sigelitaj per la Sankta Spirito de promeso, 14 kiu estas antacxgarantiacxo de nia heredacxo, por la elacxeto de la posedacxo, por lacxdo de Lia gloro.

15 Pro tio mi ankacx, acxdinte pri via fido al la Sinjoro Jesuo, kaj via amo al cxij sanktuloj, 16 ne cxesas danki pro vi, vin nomante en miaj precxo; 17 por ke la Dio de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de gloro, donu al vi spiriton de sacxeco kaj malkacxo en la konado de Li; 18 dum la okuloj de via koro estas lumigataj, por ke vi sciu, kia estas la espero de Lia voko, kaj kia la ricxeco de la gloro de Lia heredacxo en la sanktuloj, 19 kaj kia la supermezura grandeco de Lia potenco al ni, kiuj kredas, lacx la energio de la efikeco de Lia forto, 20 kiun Li faris en Kristo, relevante lin el la mortintoj, kaj sidigante lin dekstre de Li en la cxieloj, 21 multe super cxiu reganto kaj acxtoritato kaj potenco kaj regeco, kaj cxiu nomo nomata, ne nur en cxi tiu mondo, sed ankacx en la estonta; 22 kaj cxion Li metis sub liajn piedojn, kaj donis lin kiel kapon super cxio por la eklezio, 23 kiu estas lia korpo, la pleneco de Tiu, kiu plenigas cxion en cxio.

Cxapitro 2

1 Kaj vin li vivigis, kiam vi estis malvivaj per eraroj kaj pekoj, 2 en kiuj vi iam iradis lacx la vojo de cxi tiu mondo, lacx la estro de la potenco de la aero, de la spirito, kiu nun energias en la

filoj de malobeo; 3 inter kiuj ni cxiuj iam ankacx vivis, plenumante la dezirojn de nia karno, farante la volojn de la karno kaj de la menso, kaj ni estis lacx naturo infanoj de kolerego, kiel ankacx la aliaj. 4 Sed Dio, estante ricxa en kompateco, pro Sia granda amo, per kiu Li amis nin, 5 ecx kiam ni estis malvivaj en niaj eraroj, nin vivigis en Kristo (per graco vi savicxis), 6 kaj nin levis, kaj nin kunsidigis en la cxielejoj en Kristo Jesuo; 7 por montri en la mondacxoj estontaj la superabundan ricxecon de Sia graco en korfavoro al ni en Kristo Jesuo: 8 cxar per graco vi savicxis per fido; ne per vi mem: cxi estas dono de Dio; 9 ne el faroj, por ke neni fanfaronu. 10 cxar ni estas Lia faritacxo, kreitaj en Kristo Jesuo por bonaj faroj, kiujn antacxarancxis Dio, por ke ni iradu en ili.

11 Kaj pro tio rememoru, ke iam vi, nacioj lacx la karno, nomataj la Necirkumcido cxe la tiel nomata Cirkumcido, mane farita sur la karno-- 12 ke vi estis tiam sen Kristo, fremdigitaj for de la komunumo de Izrael, kaj eksteruloj de la interligoj de la promeso, esperon ne havantaj kaj sen Dio en la mondo. 13 Sed nun en Kristo Jesuo vi, iam malproksimaj, proksimicxis en la sango de Kristo. 14 cxar nia paco estas li, kiu unuigis ambacx kaj rompis la intermuron de disigo, 15 en sia karno neniiginte la malamon, la lecxon de ordonoj en dekretoj; por krei en si el la du unu novan homon, tiel farante pacon; 16 kaj por kunakordigi ambacx en unu korpo al Dio per la kruco, mortiginte per tio la malamon; 17 kaj li venis kaj predikis pacon al vi malproksimaj kaj al la proksimaj; 18 cxar per li ni ambacx havas en unu Spirito alkondukon al la Patro. 19 Sekve vi jam estas ne fremduloj kaj paslocxantoj, sed samregnanoj kun la sanktuloj, kaj el la domanaro de Dio, 20 konstruitaj sur la fundamento de la apostoloj kaj profetoj, kies bazangula cxtono estas Kristo Jesuo mem; 21 en kiu cxiu aparta konstruacxo, bone kunigita, kreske faricxas sankta templo en Kristo; 22 en kiu vi ankacx estas kunkonstruitaj por sanktejo de Dio en la Spirito.

Cxapitro 3

1 Pro tio mi, Pacxlo, malliberulo de Kristo Jesuo por vi nacioj, 2 se vi acxdis pri la dispono de tiu graco de Dio, kiu estas donita al mi por vi, 3 ke per malkacxo la mistero estas sciigita al mi, kiel mi jam antacxe mallonge skribis, 4 per kio vi povas rimarki, dum vi legas, mian komprenon en la mistero de Kristo, 5 kiu en aliaj generacioj ne estis sciigita al la homidoj, kiel cxi nun malkacxicxis al liaj sanktaj apostoloj kaj profetoj en la Spirito, 6 ke la nacioj estas kunheredantoj, kaj samkorpanoj, kaj partoprenantoj en la promeso en Kristo Jesuo per la evangelio, 7 al kiu mi faricxis servanto lacx la dono de la graco de Dio, donita al mi lacx la energio de Lia potenco. 8 Al mi, kiu estas malpli ol la malplej granda el cxiuj sanktuloj, cxi tiu graco estas donita, por ke mi prediku inter la nacioj la neesplorableblan ricxon de Kristo; 9 kaj por ke mi klarigu al cxiuj, kia estas la dispono de la mistero kacxita tra cxiuj mondacxo en Dio, kiu kreis cxion; 10 por ke nun konaticxu al la regantoj kaj acxtoritatoj en la cxielejoj, per la eklezio, la multobla sacxeco de Dio, 11 lacx la eterna decido, kiun Li faris en Kristo Jesuo, nia Sinjoro; 12 en kiu ni havas kuracxon kaj alkondukon en fidado per nia fido al li. 13 Pro tio mi petas, ke vi ne senforticxu pro miaj suferoj por vi, kiuj estas via gloro.

14 Pro tio mi fleksas miajn genuojn antacx la Patro, 15 el kiu cxiu familio, en la cxielo kaj sur la tero, estas nomata, 16 por ke Li donu al vi, lacx la ricxo de Sia gloro, ke vi estu potence fortigitaj en la interna homo, per Lia Spirito; 17 por ke Kristo locxu per fido en viaj koroj; tiel, ke vi, enradikigite kaj bazite en amo, 18 kapablicxu kun cxiuj sanktuloj kompreni, kio estas la larcxeco

kaj longeco kaj alteco kaj profundeco, 19 kaj scii la amon de Kristo, kiu superas scion, por ke vi plenixu ecx cxis la pleneco de Dio.

20 Nun al Tiu, kiu povas tre abunde fari, super cxio, kion ni povas peti acx pensi, lacx la potenco, kiu energias en ni, 21 estu gloro en la eklezio kaj en Kristo Jesuo cxis cxuij generacioj por cxiam kaj eterne. Amen.

Cxapitro 4

1 Mi do, malliberulo pro la Sinjoro, petegas vin, ke vi iradu inde je la voko, en kiu vi estas vokitaj, 2 kun cxia humileco kaj mildeco, kun toleremeco, paciencante unu al alia en amo, 3 penante konservi la unuecon de la Spirito en la ligilo de paco. 4 Estas unu korpo, kaj unu Spirito, kiel ankacx vi estas vokitaj en unu espero de via voko; 5 unu Sinjoro, unu fido, unu bapto, 6 unu Dio kaj Patro de cxuij, kiu estas super cxuij, kaj tra cxuij, kaj en cxuij. 7 Sed al cxiu el ni la graco estas donita, lacx la mezuro de la dono de Kristo. 8 Tial li diras:

Kiam li supreniris alten, li alkondukis kaptitojn,
Kaj donis donacojn al homoj.

9 (cxu tio do: Li supreniris--kio cxi estas krom tio, ke li ankacx antacxe malsupreniris cxis la profundacxo de la tero? 10 La malsuprenirinto--tiu sama estis la suprenirinto alte super cxuij cxielo, por pleni cxion.) 11 Kaj unujn li donis por esti apostoloj; aliajn, profetoj; aliajn, evangeliistoj; kaj aliajn, pacxistoj kaj instruistoj; 12 por perfektigo de la sanktuloj, por la laboro de pastrado, por la konstruo de la korpo de Kristo, 13 cxis ni cxuij atingos la unuecon de la fido kaj de la scio de la Filo de Dio, cxis la homo perfekta, cxis la mezuro de la matureco de la pleneco de Kristo; 14 por ke ni jam ne estu infanoj, onde cxiataj kaj cxirkacxpelataj de cxiu vento de doktrino, per cxonglado de homoj, per ruzo lacx artifiko de trompo; 15 sed parolante la veron en amo, ni cxiel kreskadu en tiun, kiu estas la kapo, Kristo, 16 el kiu la tuta korpo, kunigita kaj kunfortikigita tra cxiu artikolo de la livera sistemo, per energio, lacx la mezuro de cxiu parto, faras kreskadon de la korpo, por la sinedifado en amo.

17 La jenon do mi diras, kaj protestas en la Sinjoro, ke vi ne plu iru tiel, kiel iras ankacx la nacioj en la vanteco de siaj mensoj, 18 mallumigitaj en intelekto, fremdigitaj for de la vivo de Dio, pro la nescio, kiu estas en ili, pro la malmoleco de ilia koro; 19 kiuj, sensentixinte, fordonis sin al malcxasteco por la praktikado de cxia malpureco kun avido. 20 Sed vi ne tiel lernis Kriston; 21 se almenacx vi lin acxdis, kaj en li estis instruitaj, kiel en Jesuo estas vero; 22 por ke vi formetu, rilate al antacxa konduto, la malnovan homon, pereeman lacx trompaj deziroj, 23 kaj renovixu rilate al la spirito de via menso, 24 kaj surmetu la novan homon, kreitan lacx Dio en justeco kaj vera sankteco.

25 Pro tio, formetante malveron, cxiu parolu veron kun sia proksimulo, cxar ni estas membroj unu de alia. 26 Koleru kaj ne peku, la suno ne subiru sur via kolero; 27 ankacx ne donu lokon al la diablo. 28 cxtelinto ne plu cxtelu, sed prefere li laboru, farante bonon per siaj manoj, por ke li havu ion por doni al bezonanto. 29 El via bucxo eliru neniu putra vorto, sed nur tio, kio estas bona, por konvena edifado, por ke cxi donu gracon al la acxdantoj. 30 Kaj ne cxagrenu la Sanktan Spiriton de Dio, en kiu vi estis sigelitaj al la tago de elacxeto. 31 cxia akreco kaj

indigno kaj kolero kaj vocxbruado kaj kalumnio estu formetitaj el inter vi, kune kun cxia malico; 32 kaj estu bonfaraj unu al alia, bonkoraj, pardonantaj unu al alia, kiel ankacx Dio en Kristo pardonis al vi.

Cxapitro 5

1 Estu do imitantoj de Dio, kiel infanoj amataj; 2 kaj iradu en amo, kiel Kristo nin amis kaj sin donis pro ni, donacxon kaj oferacxon al Dio por agrabla odoracxo. 3 Sed malcxasteco kaj cxia malpureco kaj avideco ne ecx estu nomataj inter vi, kiel decas por sanktuloj; 4 nek ia hontindacxo, nek sensenca parolado, nek tro libera babilado, kiuj ne konvenas; sed prefere dankesprimo. 5 cxar vi ja scias, ke cxiu malcxastulo kaj malpurulo kaj avidulo, kiu estas idolano, havas nenian heredon en la regno de Kristo kaj Dio. 6 Neniu vin trompu per vantaj vortoj; cxar pro tiuj aferoj venas sur la infanojn de malobeo la kolero de Dio. 7 Ne estu do partoprenantoj kun ili; 8 cxar iam vi estis mallumo, sed jam vi estas lumo en la Sinjoro; iru kiel infanoj de lumo 9 (cxar la frukto de la lumo estas en cxia boneco kaj justeco kaj vero), 10 provante, kio bone placxas al la Sinjoro; 11 kaj ne partoprenu kun la senfruktaj faroj de mallumo, sed prefere refutu ilin; 12 cxar estas hontinde ecx paroli pri tio, kion ili faras sekrete. 13 Sed cxio, kio estas refutata, estas elmontrata per la lumo, cxar cxio elmontrata estas lumo. 14 Tial estas dirite: Vekicxu, dormanto, kaj relevicxu el la mortintoj, kaj Kristo al vi lumos.

15 Zorgu do, ke vi atente iradu, ne kiel malsacxaj, sed kiel sacxaj; 16 elacxetante la tempon, cxar malbonaj estas la tagoj. 17 Ne estu do senprudentaj, sed komprenu, kio estas la volo de la Sinjoro. 18 Kaj ne ebriicxu per vino, en kio estas dibocxo, sed plenicxu per la Spirito; 19 parolante unu al alia per psalmoj kaj himnoj kaj kantoj spiritaj, kantante kaj psalmante en viaj koroj al la Sinjoro, 20 dankante Dion, la Patron, cxiam pro cxio en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo; 21 submeticxante unu al alia en la timo al Kristo.

22 Edzinoj, submeticxu al viaj edzoj tiel same, kiel al la Sinjoro. 23 cxar edzo estas kapo de edzino, kiel ankacx Kristo estas kapo de la eklezio; kaj li estas la savanto de la korpo. 24 Sed kiel la eklezio sin submetas al Kristo, tiel ankacx edzinoj al edzoj en cxio. 25 Edzoj, amu viajn edzinojn, kiel Kristo amis la eklezion kaj pro cxi sin donis, 26 por ke li sanktigu cxin per akvolavo, kun la vorto, 27 por ke li starigu cxin antacx si glora eklezio, ne havanta makulon, nek malglatacxon, nek ion tian, sed por ke cxi estu sankta kaj sendifekta. 28 Tiel same devas edzoj ami siajn edzinojn kiel siajn proprajn korpojn. Kiu amas sian edzinon, tiu amas sin mem; 29 cxar oni neniam malamas sian propran karnon, sed nutras kaj prizorgas cxin, kiel ankacx la Sinjoro la eklezion; 30 cxar ni estas membroj de lia korpo. 31 Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrinon, kaj alicxos al sia edzino, kaj ili du estos unu karno. 32 cxi tiu mistero estas granda, sed mi parolas pri Kristo kaj la eklezio. 33 Tamen ankacx cxiu el vi individue amu sian edzinon, kiel sin mem; kaj la edzino timu sian edzon.

Cxapitro 6

1 Infanoj, obeu al viaj gepatroj en la Sinjoro, cxar tio decas. 2 Respektu vian patron kaj vian patrinon (cxi estas la unua ordono kun promeso), 3 por ke estu al vi bone kaj por ke longe dactru via vivo sur la tero. 4 Kaj patroj, ne kolerigu viajn infanojn; sed nutradu ilin en la disciplino kaj

admono de la Sinjoro.

5 Sklavoj, obeu al tiuj, kiuj lacx la karno estas viaj sinjoroj, kun timo kaj tremo, en simpleco de via koro, kiel al Kristo; 6 ne lacx okulservo, kiel homplacxantoj, sed kiel sklavoj de Kristo, plenumante el la koro la volon de Dio; 7 kun bonvoleco servante, kiel al la Sinjoro, kaj ne al homoj; 9 sciante, ke, kian ajn bonon faras cxiu, cxu sklavo acx liberulo, tion saman li ricevos de la Sinjoro. 9 Kaj sinjoroj, agu tiel same al ili, forlasante minacon; sciante, ke via kaj ilia Sinjoro estas en la cxielo, kaj ne ekzistas cxe li personfavorado.

10 Cetere, forticxu en la Sinjoro kaj en la forteco de lia potenco. 11 Surmetu la tutan armilaron de Dio, por ke vi povu kontracxstari al la artifikoj de la diablo. 12 cxar nia luktado estas ne kontracx sango kaj karno, sed kontracx regantoj, kontracx acxtoritatoj, kontracx mondpotenculoj de la nuna mallumo, kontracx la spiritaroj de malbono en la cxielejoj. 13 Tial prenu al vi la tutan armilaron de Dio, por ke vi povu rezisti en la malbona tago, kaj, farinte tion, stari. 14 Staru do, cxirkacxzoninte la lumbojn per vero, kaj surmetinte la kirason de justeco, 15 kaj encxuiginte la piedojn per la preticxo de la evangelio de paco; 16 super cxio tenante la cxildon de fido, per kiu vi povos estingi cxiujn fajrajn sagojn de la malbonulo. 17 Kaj ricevu la kaskon de savo, kaj la glavon de la Spirito, kiu estas la vorto de Dio; 18 per cxia precxado kaj petegado en cxiu tempo precxante en la Spirito, kaj viglante por tio en cxia persisteco kaj petego por cxiu sanktuloj, 19 kaj por mi, ke al mi estu donita parolpovo kun malfermo de mia bucxo, por ke mi sciigu kuracxe la misteron de la evangelio, 20 pro kiu mi estas ambasadoro en kateno, por ke mi parolu kuracxe en cxi, kiel mi devus paroli.

21 Plue, por ke vi sciicxu pri miaj aferoj, kiel mi statas, raportos cxion al vi Ticxiko, la amata frato kaj fidela diakono en la Sinjoro, 22 kiun mi sendis al vi cxuste por tio, ke vi sciicxu pri nia stato kaj por ke li konsolu viajn korojn.

23 Paco estu al la fratoj, kaj amo kun fido de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. 24 Graco estu kun cxiu, kiuj sendeklinikxe amas nian Sinjoron Jesuo Kristo.

LA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA FILIPIANOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo kaj Timoteo, servistoj de Jesuo Kristo, al cxiuj sanktuloj en Kristo Jesuo, kiuj estas en Filipi, kun la episkopoj kaj diakonoj: 2 Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

3 Mi dankas mian Dion cxe cxiu rememoro pri vi, 4 cxiam en cxiu mia precxo por vi cxiuj farante la peton kun cxojo, 5 pro via partopreno en la evangelio de post la unua tago cxis nun; 6 pri tio mem fidante, ke Tiu, kiu komencis bonan faron cxe vi, cxin perfektigados cxis la tago de Jesuo Kristo; 7 kaj ja decas, ke mi tion sentu pri vi cxiuj, cxar vi havas min en via koro, kaj vi cxiuj estas kun mi partoprenantoj en la graco, kiel en miaj katenoj, tiel ankacx en la defendo kaj fortigado de la evangelio. 8 cxar Dio estas mia atestanto, kiel fervore mi sopiras al vi cxiuj lacx la koramo de Kristo Jesuo. 9 Kaj mi precxas, ke via amo abundu ancoracx plie kaj plie, en scio kaj cxia sacxo, 10 por ke vi aprobu la plej bonajn aferojn kaj estu sinceraj kaj senofendaj cxis la tago de Kristo, 11 plenigite de la fruktoj de justeco, kiuj estas per Jesuo Kristo, al la gloro kaj lacxdo de Dio.

12 Sed, fratoj, mi volas certigi vin, ke miaj aferoj plie efektivicxis por la progresado de la evangelio, 13 tiel, ke miaj katenoj estas evidentigitaj en Kristo tra la tuta Pretorio kaj cxie aliloke; 14 kaj la plimulto el la fratoj en la Sinjoro, pro miaj katenoj faricxinte sentimaj, supermezure kuracxas persiste elparoladi la vorton de Dio. 15 Unuj ja proklamas Kriston ecx envie kaj malpace, sed aliaj bonvole; 16 cxi tiuj kun amo, sciante, ke mi estas metita, por defendi la evangelion; 17 sed tiuj kun partieco predikas Kriston, ne sincere, supozante, ke ili aldonos doloron al miaj katenoj. 18 Kio do? nur tio, ke cxiamaniere, cxu pretekste acx vere, oni predikas Kriston: kaj pro tio mi cxojas kaj ancoracx plu cxojos. 19 cxar mi scias, ke cxi tio efikos al mia savo, per viaj precxo kaj la provizado de la Spirito de Jesuo Kristo, 20 lacx mia fervora atendado kaj espero, ke mi pri nenio honticxos, sed ke per cxia liberparolo, kiel cxiam, tiel ankacx nun, Kristo estos glorata en mia korpo, cxu per vivo acx per morto. 21 cxar cxe mi la vivado estas Kristo, kaj morti estas gajno. 22 Sed se mi vivados korpe, tio signifas pluan frukton de laboro; kaj mi ne scias, kion elekti. 23 cxar ambacxflanke mi estas embarasata, havante deziron foriri kaj esti kun Kristo, kio estas multe pli bona; 24 tamen mia restado en la karno estas pli bezona por vi. 25 Kaj tiel fidante, mi scias, ke mi restos kaj apudrestados kun vi cxiuj, por via progreso kaj cxojo de fido; 26 por ke mi pli abunde en Kristo Jesuo gratulu min pri vi, per mia denova cxeestado kun vi. 27 Sed via vivmaniero nur estu inda je la evangelio de Kristo, por ke, cxu mi

alvenos kaj vin vidos, acx forestos, mi acxdu pri viaj aferoj, ke vi fortike staras unuspirite, kunbatalantaj unuanime por la fido de la evangelio, 28 kaj neniel timigitaj de la kontracxuloj: kio estas al ili certa signo de pereco, sed al vi certa signo (nepre de Dio) pri via savicxo; 29 cxar estas al vi permesite pro Kristo, ne sole kredi al li, sed ankacx suferi pro li; 30 havantaj la saman bataladon, kiun vi vidis cxe mi, kaj pri kiu vi nun acxdas, ke cxe mi cxi ankoraŭ ekzistas.

Cxapitro 2

1 Se do en Kristo ekzistas ia konsolo, ia simpatio de amo, ia kunuleco de la Spirito, ia korfavoro kaj kompato, 2 plenigu mian cxojon, ke vi tiel same sentu, havante la saman amon, estante unuanimaj, sampensaj, 3 nenion farante malpace acx arogante, sed kun humileco rigardante unu la alian kiel pli indan, ol li mem; 4 ne atentu cxiu siajn proprajn aferojn, sed cxiu ankacx la aferojn de aliaj. 5 Tiu sama spirito estu en vi, kiu estis ankacx en Kristo Jesuo, 6 kiu, estante en la formo de Dio, ne rigardis kiel cxatindacxon la egalecon kun Dio 7 sed sin malplenigis, alprenante la formon de sklavo, faricxante lacx la bildo de homoj; 8 kaj trovicxinte lacxfigure kiel homo, li sin humiligis kaj faricxis obeema cxis morto, ecx cxis la morto per kruco. 9 Pro tio do Dio tre alte superigis lin, kaj donis al li nomon, kiu estas super cxia nomo, 10 por ke en la nomo de Jesuo klinicxu cxiu genuo, de encxieluloj kaj surteruloj kaj subteruloj, 11 kaj cxiu lango konfesu, ke Jesuo Kristo estas Sinjoro, al la gloro de Dio, la Patro.

12 Tial, miaj amatoj, kiel vi cxiam obeis, ne nur dum mia cxeestado cxe vi, sed nun ecx pli multe dum mia forestado, ellaboru kun timo kaj tremo vian propran savon; 13 cxar Dio estas Tiu, kiu elfaras en vi la volon kaj la energion lacx Sia bonvolo. 14 cxion faru sen murmuroj kaj disputoj, 15 por ke vi estu senkulpaj kaj simplaj, filoj de Dio, neriproxindaj, meze de perversa kaj malhonesta generacio, inter kiuj vi brilas kiel lumiloj en la mondo, 16 forte tenante la vorton de la vivo; por ke estu por mi io, pri kio mi povos min gratuli en la tago de Kristo, ke mi ne vane kuris kaj laboris. 17 Cetere, ecx se mi estas elvercxata sur la oferon kaj servon de via fido, mi cxojas kaj kuncxoas kun vi cxiuj; 18 kaj tiel same vi ankacx cxoju kaj kuncxoju kun mi.

19 Sed mi esperas en la Sinjoro Jesuo baldacx sendi al vi Timoteon, por ke mi ankacx refrecicxu, kiam mi certixos pri via stato. 20 cxar mi havas neniun samsentan, kiu sincere zorgos pri via stato. 21 cxar cxiu celas siajn aferojn, ne la aferojn de Jesuo Kristo. 22 Sed vi ja konas lian provadon, ke kiel filo servas al sia patro, tiel li servis kun mi por la evangelio. 23 Lindo mi esperas tuj sendi, kiam mi certixos, kio al mi okazos, 24 sed mi fidas al la Sinjoro, ke mi mem ankacx venos baldacx. 25 Tamen cxajnis al mi necese sendi al vi Epafroditon, mian fraton kaj kunlaboranton kaj kunbatalanton, vian senditon kaj helpanton por mia bezono; 26 cxar li sopiris al vi cxiuj, kaj forte maltrankvilicxis pro tio, ke vi jam sciicxis pri lia malsano; 27 cxar efektive li malsanis, preskacx cxis morto; sed Dio kompatis lin, kaj ne sole lin, sed ankacx min, por ke mi ne havu malcxojon super malcxojo. 28 Mi do sendis lin des pli diligente, por ke, revidante lin, vi cxoju, kaj ke mi estu sen malcxojo. 29 Akceptu lindo en la Sinjoro kun plena cxojo, kaj tiajn homojn honoru; 30 cxar pro la laboro por Kristo li alproksimicxis al morto, riskante sian vivon, por kompletigi tion, kio mankis cxe via servado al mi.

Cxapitro 3

1 Fine, fratoj, cxoj en la Sinjoro. Tute ne cxenas min al vi skribi ripete, kaj por vi tio estas sendancxeriga. 2 Gardu vin kontracx la hundoj, gardu vin kontracx la malbonaguloj, gardu vin kontracx la karntrancxuloj; 3 cxar ni estas la cirkumciduloj, kiuj per la Spirito de Dio adoras, kaj nin gratulas pri Kristo Jesuo, kaj ne havas fidon al la karno; 4 kvankam mi mem povas havi fidon al la karno; se iu alia pretendas fidi la karnon, mi ja pli efektive; 5 cirkumcidita la okan tagon, el la raso Izraela, el la tribo de Benjamin, Hebreo el Hebreoj; rilate la lecxon, Fariseo; 6 rilate fervoron, persekutanto de la eklezio; rilate la justecon, kiu faricxas per la lecxo, senkulpa. 7 Sed kio estis al mi gajno, tion mi rigardis kiel malgajnon pro Kristo. 8 Kaj efektive mi rigardas cxion kiel malgajnon pro la supereco de la scio de Kristo Jesuo, mia Sinjoro, pro kiu mi suferis malgajnon de cxio, kaj rigardas cxion kiel rubon, por ke mi gajnu Kriston, 9 kaj estu trovata en li, ne havante mian justecon, kiu devenas de la lecxo, sed la justecon, kiu estas per la fido al Kristo, la justecon, kiu devenas de Dio sur fidon; 10 por ke mi sciu lin kaj la potencon de lia relevicxo kaj la kunulecon en liaj suferoj, konformicxinte al lia morto, 11 se mi povos iel atingi la relevicxon el la mortintoj. 12 Ne kvazacx mi jam trafis, acx jam perfekticxis; sed mi min pelas antacxen, se mi nur povos ekteni tion, pro kio mi estas tenata de Kristo Jesuo. 13 Miaj fratoj, mi ne rigardas min kiel jam ektenantan; sed nur jene: forgesante tion, kio estas malantacxe, kaj strebante al tio, kio estas antacxe, 14 mi min pelas al la celo, por akiri la premion de la supera voko de Dio en Kristo Jesuo. 15 cxuij el ni do, kiuj estas perfektaj, tiel pensu; kaj se pri io vi pensas alie, tion ankacx Dio malkacxos al vi; 16 sed cxiaokaze, lacx tio, kiom ni jam atingis, ni iradu.

17 Fratoj, estu kunimitantoj de mi; kaj observu tiujn, kiuj tiel iradas, kiel vi havas nin kiel ekzemplon. 18 cxar iradas multaj, pri kiuj mi ofte diris al vi, kaj nun ecx plorante diras, ke ili estas malamiko de la kruco de Kristo; 19 ilia fino estas pereco, ilia dio estas la ventro, kaj ilia gloro estas en ilia honto, ili atentis surteracxojn. 20 cxar nia burcxrajto estas en la cxielo, de kie ankacx ni atendas Savonton, la Sinjoron Jesuo Kristo, 21 kiu denove elformos la korpon de nia humilicxo, por ke cxi konformicxu al la korpo de lia gloro, lacx la energio, per kiu li ecx povas cxion al si submeti.

Cxapitro 4

1 Tial, miaj fratoj amataj kaj alsopirataj, mia cxojo kaj mia krono, tiel staru fortike en la Sinjoro, miaj amataj.

2 Mi admonas Ecxodian, kaj mi admonas Sinticxen, ke ili estu unuanimaj en la Sinjoro. 3 Kaj mi petegas vin ankacx, sincera kunjugulo, helpu tiujn virinojn, cxar ili kunlaboris kun mi en la evangelio, kune kun Klemento kaj miaj ceteraj kunlaborantoj, kies nomoj estas en la libro de vivo.

4 cxoj en la Sinjoro cxiam; denove mi diros: cxoj. 5 Via mildeco estu konata al cxuij. La Sinjoro estas proksima. 6 Pri nenio trozorgu; sed pri cxio, per precxo kaj peto kun dankesprimio, viaj deziroj sciicxu al Dio. 7 Kaj la paco de Dio, kiu superas cxian intelekton, gardos viajn korojn kaj pensojn en Kristo Jesuo.

8 Fine, fratoj, kio ajn estas vera, kio ajn honesta, kio ajn justa, kio ajn cxasta, kio ajn cxatinda,

kio ajn bonfama; se estas ia virto, se estas ia lacxdo, tion pripensu. 9 Kion vi lernis kaj ricevis kaj acxdis kaj vidis en mi, tion faru; kaj la Dio de paco estos kun vi.

10 Sed mi forte cxojas en la Sinjoro, ke vi jam nun revivigis vian zorgon pri mi; vi ja estis zorgemaj, sed mankis al vi oportuna tempo. 11 Tamen mi ne parolas rilate bezonon; cxar mi lernis, en kia ajn stato mi estas, en tio esti kontenta. 12 Mi scias humilicxi, kaj mi scias ankacx esti en abundeco; cxie kaj cxiel mi lernis la sekreton plenicxi kaj malsati, havi abundon kaj havi mankon. 13 Mi cxion povas fari en tiu, kiu min fortikigas. 14 Tamen vi bone agis, partoprenante kun mi en mia suferado. 15 Kaj vi mem, Filipianoj, ankacx scias, ke en la komenco de la evangelio, kiam mi foriris el Makedonujo, neniuj eklezio komunikicxis kun mi rilate donadon kaj ricevadon, krom vi solaj; 16 cxar ecx en Tesaloniko vi pli ol unufoje sendis ion por mia bezono. 17 Mi ne deziras la donacon; sed mi deziras la frukton, kiu plimulticxos por via profito. 18 Sed mi havas cxion, kaj estas en abundeco; mi jam plenicxis, ricevinte per Epafrodito vian senditacxon, agrablan odoracxon, oferon akceptindan, kiu placxas al Dio. 19 Kaj mia Dio satigos cxian vian bezonon, lacx Sia ricxo en gloro en Kristo Jesuo. 20 Nun al nia Dio kaj Patro estu gloro por cxiam kaj eterne. Amen.

21 Salutu cxiun sanktulon en Kristo Jesuo. La fratoj, kiuj estas kun mi, vin salutas. 22 cxiuj sanktuloj vin salutas, precipe tiuj, kiuj estas el la domanaro de Cezaro.

23 La graco de la Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito.

LA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA KOLOSEANOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo, apostolo de Kristo Jesuo per la volo de Dio, kaj Timoteo, nia frato, 2 al la sanktuloj kaj fidelaj fratoj en Kristo, kiuj estas en Kolose: Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro.

3 Ni dankas Dion, la Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo, cxiam precxante por vi, 4 acxdinte pri via fido en Kristo Jesuo kaj pri via amo al cxiaj sanktuloj, 5 pro la espero konservita por vi en la cxielo, pri kiu vi jam antacxe acxdis en la vorto de la vero de la evangelio, 6 kiu venis cxis vi, kiel ankacx en la tuta mondo cxi estas fruktodona kaj kreskanta, kiel ankacx en vi de post tiu tago, en kiu vi acxdis kaj eksciis la gracon de Dio lacx la vero; 7 kiel vi lernis de Epafras, nia amata kunservanto, kiu estas fidela diakono de Kristo pro ni, 8 kaj kiu ankacx sciigis nin pri via amo en la Spirito.

9 Tial ni ankacx, de post la tago, en kiu ni tion acxdis, ne cxesas precxi kaj peti por vi, ke vi plenixu per la scio de Lia volo en cxia spirita sacxo kaj prudento, 10 por ke vi iradu inde je la Sinjoro, al cxia placxado, en cxia bona farado fruktodonaj kaj kreskantaj en la scio de Dio; 11 fortigitaj per cxia forto lacx la potenco de Lia gloro, por cxia pacienco kaj toleremeco kun cxojo; 12 dankante la Patron, kiu tacxgigis nin por partopreno en la heredacxo de la sanktuloj en lumo, 13 kaj liberigis nin el la potenco de mallumo, kaj transportis nin en la regnon de la Filo de Sia amo; 14 en kiu ni havas la elacxeton, la pardonon de pekoj; 15 li estas bildo de la nevidebla Dio, la unuenaskito inter la tuta kreitaro; 16 cxar en li kreixis cxio en la cxielo kaj sur la tero, cxio videbla kaj nevidebla, cxu tronoj, cxu regecoj, cxu estrecoj, cxu acxtoritatoj; cxio kreixis per li, kaj por li; 17 kaj li estas antacx cxio, kaj en li cxio ekzistas. 18 Kaj li estas la kapo de la korpo, la eklezio; kaj li estas la komenco, la unuenaskita el la mortintoj, por ke li faricxu superulo en cxio. 19 cxar la Patro bonvolis, ke en li la tuta pleneco locxu; 20 kaj per li kunakordigi cxion al Si mem, pacon farinte per la sango de lia kruco; per li cxion, cxu sur la tero, cxu en la cxielo. 21 Kaj vin, iam fremdigitajn, kaj mense malamikojn en malbonaj faroj, li tamen jam kunakordigis 22 en la korpo de sia karno, per morto, por starigi vin sanktaj kaj senmakulaj kaj neriproceblaj antacx li; 23 se efektive vi restas en la fido, fonditaj kaj fiksitaj kaj firmaj en la espero de la evangelio, kiun vi acxdis, kiu estas predikita tra la tuta kreitaro sub la cxielo, kaj kies diakono mi, Pacxlo, faricxis.

24 Nun mi cxojas pri miaj suferoj pro vi, kaj plenigas la mankon de la afliktoj de Kristo en mia karno pro lia korpo, kiu estas la eklezio; 25 kies diakono mi faricxis lacx la aranxo de Dio,

donita al mi pro vi, por plenumi la vorton de Dio, 26 la misteron, kiu estas kacxita for de la mondacxo kaj de la generacioj, sed nun klarigita al liaj sanktuloj, 27 al kiuj Dio volis sciigi, kia estis la ricxeco de la gloro de cxi tiu mistero inter la nacioj; kiu estas Kristo en vi, la espero de gloro; 28 kaj kiun ni anoncas, admonante cxiun homon kaj instruante cxiun homon en cxia sacxo, por ke ni starigu cxiun homon perfekta en Kristo Jesuo; 29 por tiu celo mi ankacx laboras, klopodante lacx lia energio, kiu energias en mi kun potenco.

Cxapitro 2

1 Mi volas do, ke vi sciu, kiel grandan klopodon mi havas pro vi, kaj pro tiuj en Laodikea, kaj pro cxiuj, kiuj ne vidis mian vizacxon en la karno; 2 por ke iliaj koroj konsolicxu, dum ili kunkrocxixas en amo, kaj al cxia ricxeco de la plena certicxo de kompreno, por ke ili sciu la misteron de Dio, Kriston, 3 en kiu estas kacxitaj cxiuj trezoroj de sacxeco kaj de scio. 4 Tion mi diras, por ke neniuj vin trompu per parola allogeco. 5 cxar kvankam mi lacx karno forestas, tamen lacx spirito mi estas kun vi, cxojante kaj vidante vian ordon kaj la firmecon de via fido al Kristo.

6 Kiel do vi ricevis Kriston Jesuon, la Sinjoron, tiel vi iradu en li, 7 enradikigite kaj konstruite en li, kaj firmigite en la fido, kiel vi estas instruitaj, kun abundo da dankesprimoj.

8 Gardu vin, ke neniuj priabu vin per filozofio kaj vanta trompo, lacx la tradicio de homoj, lacx la elementoj de la mondo, kaj ne lacx Kristo; 9 cxar en li korpe locxas la tuta pleneco de la Dieco, 10 kaj vi estas plenigitaj en li, kiu estas la kapo de cxia estreco kaj acxtoritato; 11 en kiu ankacx vi cirkumcidixis per cirkumcido ne manfarita, en la demeto de la korpo de la karno, en la cirkumcido de Kristo; 12 enterigite kun li en bapto, en kiu ankacx vi estas kunlevitaj per la fido al la energio de Dio, kiu lin levis el la mortintoj. 13 Kaj vin, kiuj estis malvivaj per viaj eraroj kaj la necirkumcido de via karno, Li vivigis kun li, pardoninte al ni cxiujn erarojn; 14 elvicxinte la dekretan kontrakcxon ni en ordonoj skribitan, kiu estis al ni malfavora, kaj li forprenis cxin el la mezo, najlante cxin al la kruco; 15 kaj foriginte de si la estrecojn kaj la acxtoritatojn, parade malkacxis ilin, triumfante super ili en cxi.

16 Neniu do vin juxtu pri mancxacxo, acx trinkacxo, acx rilate al festo, acx novmonato, acx sabato; 17 kiuj estas ombro de la estontacxo, sed la korpo apartenas al Kristo. 18 Neniu forrabu de vi vian premion per memvola humileco kaj kulto de la anceloj, entrudante sin en tion, kion li ne vidis, vante blovocxvelinte per sia karna menso, 19 kaj ne tenante sin al la Kapo, el kiu la tuta korpo, per la artikoj kaj ligiloj provizita kaj kunigita, kreskas lacx la kreskigo de Dio.

20 Se vi mortis kun Kristo for de la elementoj de la mondo, kial, kiel vivantaj en la mondo, vi submetixas al dekretoj: 21 Ne tucxu, ne gustumu, ne palpu, 22 pri cxio, kio pereas per la uzado, lacx la ordonoj kaj doktrinoj de homoj? 23 cxio tio havas cxajnon de sacxeco en volokulto kaj humileco kaj severeco rilate al la korpo, sed ne en ia valoro por plensatigo de la karno.

Cxapitro 3

1 Se do vi estas levitaj kun Kristo, sercxu tion, kio estas supre, kie Kristo sidas dekstre de Dio. 2

Atentu tion, kio estas supre, ne surteracxojn. 3 cxar vi mortis, kaj via vivo kacxicxis kun Kristo en Dio. 4 Kiam aperos Kristo, nia vivo, tiam vi ankacx kun li aperos en gloro.

5 Malvivigu do viajn membrojn, kiuj estas sur la tero: malxastecon, malpurecon, volupton, malbonan deziron, kaj avidecon, kiu estas idolkulto: 6 pro kio venas la kolero de Dio sur la filojn de malobeco; 7 en kiuj vi ankacx iam iradis, kiam vi vivis en ili. 8 Sed nun formetu ankacx la jenajn: koleron, pasian indignon, malicon, kalumnion, hontindan parolon el via bucxo; 9 ne mensogu unu al alia, cxar vi jam formetis la malnovan homon kun liaj agoj, 10 kaj surmetis la novan homon, kiu estas renovigata al scio lacx la bildo de Tiu, kiu lin kreis; 11 kie ne povas esti Greko kaj Judo, cirkumcido kaj necirkumcido, barbaro, Skito, sklavo, liberulo, sed Kristo estas cxio kaj en cxio.

12 Surmetu do, kiel elektitoj de Dio, sanktaj kaj amataj, koron de kompato, bonkorecon, humilecon, mildecon, toleremecon; 13 reciproke paciencante kaj pardonante, se iu havas plendon kontracx iu; kiel la Sinjoro pardonis vin, tiel vi ankacx faru; 14 kaj super cxion tion surmetu amon, kiu estas ligilo de perfekteco. 15 Kaj la paco de Kristo prezidu en viaj koroj, al kiu ankacx vi estas vokitaj en unu korpo, kaj estu dankemaj. 16 La vorto de Kristo loxu en vi ricxe, en cxia saxece; kaj instruu kaj admonu unu la alian per psalmoj kaj himnoj kaj spiritaj kantoj, kantante kun graco en viaj koroj al Dio. 17 Kaj kion ajn vi faras per vorto acx ago, faru cxion en la nomo de la Sinjoro Jesuo, dankante Dion, la Patron, per li.

18 Edzinoj, submeticxu al viaj edzoj, kiel decas en la Sinjoro. 19 Edzoj, amu viajn edzinojn, kaj ne maldolcixu kontracx ili. 20 Infanoj, obeu viajn gepatrojn en cxio, cxar tio placxas al la Sinjoro. 21 Patroj, ne kolerigu viajn infanojn, por ke ili ne senkuracixu. 22 Sklavoj, obeu en cxio al la sinjoroj lacx la karno, ne per okulservo, kiel homplacxantoj, sed en simpleco de koro, timante la Sinjoron; 23 kaj kion ajn vi faras, laboru plenanime, kiel por la Sinjoro, kaj ne por homoj, 24 sciante, ke de la Sinjoro vi ricevos la rekompenccon de la heredacxo; cxar vi servas la Sinjoron Kristo. 25 Sed cxiu maljuste faranta ricevos returne lacx sia maljustacxo, kaj ne ekzistas personfavorado.

Cxapitro 4

1 Sinjoroj, donu al viaj sklavoj justacxon kaj egalacxon, sciante, ke vi ankacx havas Sinjoron en la cxielo.

2 En precxado persistu, viglante en cxi kun danko; 3 precxante samtempe ankacx pro ni, por ke Dio malfermu al ni pordon por la vorto, por paroli la misteron de Kristo, pro kiu mi estas ankacx enkatenita; 4 por ke mi klarigu cxin, kiel mi devus paroli. 5 Iradu en saxece rilate al la eksteruloj, elacxetante la tempon. 6 Via parolo estu cxiam kun graco, spicita per salo, por ke vi sciu, kiel vi devus respondi al cxiu.

7 Pri cxiaj miaj aferoj sciigos vin Ticxiko, la amata frato kaj fidela diakono kaj kunservanto en la Sinjoro, 8 kiun mi sendis al vi cxuste por tio, ke vi sciicxu pri nia farto, kaj ke li konsolu viajn korojn, 9 kune kun Onesimo, la fidela kaj amata frato, kiu estas el vi. Ili sciigos vin pri cxiaj cxi tieaj aferoj.

10 Salutas vin Aristarcxo, mia kunmalliberulo, kaj Marko, kuzo de Barnabas (pri kiu vi ricevis ordonojn: se li venos al vi, akceptu lin), 11 kaj Jesu, nomata Justo, kiuj estas el la cirkumcido; tiuj solaj estas miaj kunlaborantoj por la regno de Dio, kiuj estis al mi konsolilo. 12 Salutas vin Epafraŝ, kiu estas el vi, servisto de Kristo Jesuo, cxiam klopodeganta pro vi en siaj precxoj, por ke vi staru perfektaj kaj konvinkitaj en la tuta volo de Dio. 13 cxar mi atestas pri li, ke li havas multan fervoron pro vi, kaj pro tiuj, kiuj estas en Laodikea, kaj en Hierapolis. 14 Salutas vin Luko, la amata kuracisto, kaj Demas. 15 Salutu la fratojn en Laodikea, kaj Nimfason, kaj la eklezion en ilia domo. 16 Kaj kiam la epistolo estos legita cxe vi, faru, ke cxi estu legata ankacx en la eklezio en Laodikea; kaj ke vi ankacx legu la epistolon el Laodikea. 17 Kaj diru al Arcxipo: Zorgu pri la diakoneco, kiun vi ricevis en la Sinjoro, por ke vi plenumu cxin.

18 La saluto per la propra mano de mi, Pacxlo. Memoru miajn katenojn. Graco estu kun vi.

LA UNUA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA TESALONIKANOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, la Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo: Graco al vi kaj paco.

2 Ni cxiam dankas Dion pri vi cxiuj, memorigante pri vi en niaj precxoj; 3 memorante senxese vian laboron de fido kaj penadon de amo kaj paciencon de espero al nia Sinjoro Jesuo Kristo, antacx nia Dio kaj Patro; 4 sciante, fratoj, amataj de Dio, vian elekton, 5 cxar nia evangelio venis al vi ne nur parole, sed ankacx kun potenco kaj kun la Sankta Spirito kaj plena certigo; vi scias, kiaj homoj ni cxe vi montricxis pro vi. 6 Kaj vi faricxis imitantoj de ni kaj de la Sinjoro, ricevinte la vorton en multe da aflikto, kun cxojo de la Sankta Spirito; 7 tiel, ke vi faricxis modelo por cxiuj kredantoj en Makedonujo kaj en la Acxaja lando. 8 cxar de vi la vorto de la Sinjoro estas disecxita ne nur en Makedonujo kaj la Acxaja lando, sed en cxiu loko via fido al Dio disvasticxis, tiel, ke ni ne bezonas diri ion. 9 cxar ili mem pri ni rakontas, kian alvenon ni havis cxe vi; kaj kiel vi vin turnis al Dio for de idoloj, por servi vivantan kaj veran Dion, 10 kaj atendi Lian Filon el la cxielo, la Filon, kiun Li levis el la mortintoj, Jesuon, kiu nin savas de la estonta kolerego.

Cxapitro 2

1 cxar vi mem scias, fratoj, ke nia alveno al vi ne montricxis senfrukta; 2 sed suferinte kaj insultite en Filipi, kiel vi scias, ni kuracxicxis en nia Dio prediki al vi la evangelion de Dio meze de granda konflikto. 3 cxar nia instruado ne devenis de eraro, nek de malpureco, kaj cxi ne estas kun ruzo; 4 sed kiel Dio nin aprobis, por konfidi al ni la evangelion, tiel ni parolas, por placxi ne al homoj, sed al Dio, kiu esploras niajn korojn. 5 cxar, kiel vi scias, ni neniam trovicxis kun vortoj flataj, nek kun avideca preteksto (Dio estas atestanto), 6 nek celante homan gloron cxe vi acx cxe iu alia, kvankam ni povis esti al vi cxarcxaj, kiel apostoloj de Kristo. 7 Sed ni estis mildaj inter vi, kiel vartistino, fleganta siajn proprajn infanojn; 8 tiel same ni, sentante por vi koran inklinon, volonte tiam dividus kun vi, ne nur la evangelion de Dio, sed ankacx niajn proprajn animojn, cxar vi faricxis por ni tre karaj. 9 cxar vi memoras, fratoj, nian penadon kaj laboregon: nokte kaj tage laborante, por ke ni ne faricxu cxarcxo por iu el vi, ni predikadis al vi la evangelion de Dio. 10 Vi estas atestantoj, kaj Dio ankacx, kiel sankte kaj juste kaj senkulpe ni

kondutis cxe vi kredantoj; 11 kiel vi scias, ke por cxiu el vi ni estis kiel patro cxe siaj infanoj, vin admonante kaj kuracxigante, kaj petegante, 12 ke vi iradu inde je Dio, kiu vin vokas en Sian regnon kaj gloron.

13 Pro cxi tio ankacx ni sencxese dankas Dion, ke ricevinte per nia parolo la vorton de Dio, vi akceptis ne la homan vorton, sed, kiel cxi vere estas, la Dian vorton, kiu ankacx energias en vi, kiuj kredas. 14 cxar vi, fratoj, faricxis imitantoj de la eklezioj de Dio en Kristo Jesuo, kiuj estas en Judujo; cxar tiajn samajn suferojn vi ankacx spertis cxe viaj samlandanoj, kiajn tiuj cxe la Judoj, 15 kiuj mortigis la Sinjoron Jesuo kaj la profetojn, kaj nin elpelis, kaj ne placxas al Dio, kaj estas kontracxuloj al cxiuj homoj; 16 ili malhelpis al ni prediki al la nacioj, por ke ili savicxu, por kompletigi cxiam la sumon de siaj pekoj; kaj sur ilin venis la kolero cxis ekstrema mezuro.

17 Sed, fratoj, ni, senigite je vi dum kelka tempo, persone, ne kore, des pli fervore klopodis vidi vian vizacxon kun multa sopiro; 18 cxar ni deziris veni al vi; mi, Pacxlo, tion deziris pli ol unufoje; sed malhelpis nin Satano. 19 cxar kio estas nia espero, acx cxojo, acx krono de singratulado? cxu cxi ja ne estas vi, antacx nia Sinjoro Jesuo Kristo cxe lia alveno? 20 cxar vi estas nia gloro kaj nia cxojo.

Cxapitro 3

1 Kiam do ni jam ne povis resti trankvilaj, ni decidis esti lasitaj solaj en Ateno; 2 kaj ni sendis Timoteon, nian fraton kaj servanton de Dio en la evangelio de Kristo, por firmigi vin kaj konsoli vin pri via fido, 3 por ke neni u estu cxancelita de tiuj afliktoj; cxar vi mem scias, ke ili apartenas al nia sorto. 4 cxar kiam ni estis cxe vi, ni antacxdiris al vi, ke ni nepre suferos; kaj tio efektive okazis, kiel vi ja scias. 5 Pro tio mi ankacx, kiam mi jam ne povis resti trankvila, sendis, por ke mi certicxu pri via fido, pro timo, ke eble la tentanto vin tentis kaj ke nia laboro faricxos senutila. 6 Sed kiam Timoteo, cxus veninte al ni de vi, donis al ni bonajn sciigojn pri via fido kaj via amo, kaj ke vi cxiam memoras nin bonkore, sopirante vidi nin, kiel ni ankacx vin, 7 pro tio ni konsolicxis, fratoj, pri vi, en cxia nia malcxojo kaj aflikto, per via fido; 8 cxar nun ni vivas, se vi staras firme en la Sinjoro. 9 cxar kian dankon ni povas repagi al Dio pri vi, pro la tuta cxojo, per kiu ni cxojas pro vi antacx Dio; 10 nokte kaj tage precxante fervore, ke ni povu vidi vian vizacxon kaj perfektigi la mankojn de via fido?

11 Nia Dio kaj Patro mem kaj nia Sinjoro Jesuo direktu nian vojon al vi; 12 kaj la Sinjoro pligrandigu kaj abundigu cxe vi la amon de unu al la alia kaj al cxiuj, kiel ni amas vin; 13 por ke li faru viajn korojn senkulpaj kaj sanktaj antacx nia Dio kaj Patro, cxe la alveno de nia Sinjoro Jesuo kun cxiuj liaj sanktuloj.

Cxapitro 4

1 Fine do, fratoj, ni petegas kaj admonas vin en la Sinjoro Jesuo, ke kiamaniere vi lernis de ni, kiel vi devus iradi kaj placxi al Dio (kaj vi ja tiel iradas), tiamaniere vi pli kaj pli abunde agu. 2 cxar vi scias, kian admonon ni donis al vi en la Sinjoro Jesuo. 3 cxar jen estas la volo de Dio, via sankticxo, ke vi vin detenu de malcxasteco; 4 ke cxiu el vi sci u preni al si sian propran acxon en

sankteco kaj honoro, 5 ne en la pasio de volupto, kiel la nacioj, kiuj ne konas Dion; 6 ke neniu peku kaj trompu sian fraton en cxi tio; cxar la Eternulo estas vengxanto en cxio tio, kiel ankax ni antacxavertis vin kaj atestis. 7 cxar Dio nin vokis ne por malpureco, sed por sankticxo. 8 Tiu do, kiu malakceptas, malakceptas ne homon, sed Dion, kiu donas al vi Sian Sanktan Spiriton.

9 Sed pri amo al la frataro, vi ne bezonas, ke oni skribu al vi, cxar vi mem estas instruitaj de Dio ami unu la alian; 10 cxar vi ja tion faras al cxiuj fratoj, kiuj estas en la tuta Makedonujo. Sed ni admonas vin, fratoj, ke vi amu pli kaj pli abunde, 11 kaj ke vi celu esti kvietaj, kaj fari viajn proprajn aferojn, kaj labori per viaj manoj, cxuste kiel ni al vi ordonis; 12 por ke vi iradu konvene antacx tiuj, kiuj estas ekstere, kaj por ke nenio al vi manku.

13 Sed ni ne volas, fratoj, ke vi ne sciu pri tiuj, kiuj endormicxis; por ke vi ne malcxoju, kiel la ceteraj, kiuj havas nenian esperon. 14 cxar se ni kredas, ke Jesuo mortis kaj relevicxis, tiel ankax tiujn, kiuj endormicxis en Jesuo, Dio venigos kun li. 15 cxar ni diras al vi per la vorto de la Sinjoro, ke ni, kiuj estos vivaj, restantaj cxis la alveno de la Sinjoro, tute ne havos lokon antacx la endormicxintoj. 16 cxar la Sinjoro mem malsupreniros de la cxielo, kun signalkrio, kun la vocxo de la cxefancxelo, kaj kun la trumpeto de Dio; kaj la mortintoj en Kristo levicxos la unuaj; 17 poste ni, kiuj vivas, ankoraux restantaj, estos kune kun ili suprenkaptitaj en la nubojn, por renkonti la Sinjoron en la aero; kaj tiel ni estos por cxiam kun la Sinjoro. 18 Tial per tiuj vortoj konsolu unu la alian.

Cxapitro 5

1 Sed pri la tempoj kaj okazoj, fratoj, vi ne bezonas, ke oni skribu al vi. 2 cxar vi mem tute bone scias, ke la tago de la Sinjoro venas, kiel cxtelisto en la nokto. 3 Dum oni diras: Paco kaj sendancxereco, tiam subita detruo venas sur ilin, kiel naskodoloro al gravedulino, kaj ili tute ne forsavicxos. 4 Sed vi, fratoj, ne estas en mallumo tiel, ke tiu tago vin trafus kiel cxtelisto; 5 cxar vi cxiuj estas filoj de lumo kaj filoj de la tago; ni ne estas el la nokto, nek el mallumo; 6 tial ni ne dormu, kiel la ceteraj, sed ni viglu kaj estu sobraj. 7 cxar kiuj dormas, tiuj dormas en la nokto; kaj kiuj ebriicxas, tiuj ebriicxas en la nokto. 8 Sed cxar ni estas el la tago, ni estu sobraj, surmetante la kirason de fido kaj amo, kaj, kiel kaskon, la esperon de savo. 9 cxar Dio nin destinis ne al kolero, sed al la ricevo de savado per nia Sinjoro Jesuo Kristo, 10 kiu mortis por ni, por ke ni vivu kune kun li, cxu ni maldormos acx dormos. 11 Tial admonu vin reciproke kaj edifu unu la alian, kiel ankax vi jam faradas.

12 Sed ni petegas vin, fratoj, koni tiujn, kiuj laboras cxe vi kaj estras cxe vi en la Sinjoro kaj vin admonas, 13 kaj estimi ilin treege kun amo pro ilia laboro. Estu pacemaj unu kun la alia. 14 Kaj ni petas vin, fratoj, admonu la senordulojn, kuracxigu la nebravulojn, subtenu la malfortulojn, estu paciencaj kontrakx cxiuj. 15 Zorgu, ke neniu redonu al iu malbonon por malbono; sed cxiam sekvu tion, kio estas bona, unu por alia kaj por cxiuj. 16 cxoju cxiam; 17 precxu sencxese; 18 pri cxio donu dankon; cxar tia estas la volo de Dio en Kristo Jesuo pri vi. 19 Ne estingu la Spiriton; 20 ne malestimu profetacxojn; 21 elprovu cxion; tenu firme tion, kio estas bona; 22 detenu vin de cxia formo de malbono.

23 Kaj la Dio de paco vin sanktigu tute; kaj via spirito kaj animo kaj korpo estu plene konservitaj

sen kulpo, cxe la alveno de nia Sinjoro Jesuo Kristo. 24 Fidela estas Tiu, kiu vin vokas, kiu ankacx faros.

25 Fratoj, precxu por ni.

26 Salutu cxuijn fratojn per sankta kiso. 27 Mi solene petegas vin per la Sinjoro, ke oni legu cxi tiun epistolon antacx la tuta frataro.

28 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi.

LA DUA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL LA TESALONIKANOJ

Cxapitro 1

1 Pacxlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, nia Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo: 2 Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

3 Ni devas cxiam danki Dion pro vi, fratoj, kiel estas ja dece, pro tio, ke via fido kreskas treege, kaj abundas via reciproka amo de cxiu al cxiu, 4 tiel, ke ni mem fanfaronas pri vi en la eklezioj de Dio, pro via pacienco kaj fido sub cxiaj viaj persekutoj kaj afliktoj, kiujn vi elportadas; 5 tio estas evidenta signo de la justa juxto de Dio; por ke vi montricxu indaj je la regno de Dio, por kiu vi ankacx suferas; 6 cxar estas justacxo cxe Dio redoni afliktojn al tiuj, kiuj vin afliktas, 7 kaj al vi, la afliktataj, ripozon kun ni, cxe la malkacxicxo de la Sinjoro Jesuo el la cxielo kun la ancxeloj de lia potenco, 8 en flamanta fajro, por venigi vencxon sur tiujn, kiuj ne konas Dion kaj ne obeas al la evangelio de nia Sinjoro Jesuo; 9 kiuj suferos punadon, eternan detruon de antacx la vizacxo de la Sinjoro kaj de la gloro de lia potenco, 10 kiam li venos por esti glorata en siaj sanktuloj, kaj esti admirata cxe cxiaj, kiuj ekkredis (cxar nia atestado cxe vi estis kredata) en tiu tago. 11 Por tiu celo ni ankacx konstante precxas por vi, ke nia Dio vin trovu indaj je la voko, kaj kun potenco plenumu cxion bonvolon de boneco kaj cxion laboron de fido; 12 por ke la nomo de nia Sinjoro Jesuo estu glorata en vi, kaj vi en li, lacx la graco de nia Dio kaj la Sinjoro Jesuo Kristo.

Cxapitro 2

1 Nun ni petegas vin, fratoj, koncerne la alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj nian alkolekticxon al li, 2 ke vi ne faricxu facile skueblaj mense, kaj ne konsternicxu, cxu per spirito, acx per parolo, acx per letero cxajne de ni, kvazacx la tago de la Sinjoro jam apudestus; 3 neniu vin trompu iamaniere; cxar nepre antacxe okazos la apostateco, kaj la homo de peko malkacxicxos, la filo de pereco, 4 kiu kontrakxmetas sin kaj levas sin super cxion, kion oni nomas Dio acx adoras; tiel, ke li sidas en la templo de Dio, elmontrante sin, kvazacx li estas Dio. 5 cxu vi ne memoras, ke mi diris tion al vi, dum mi estis kun vi? 6 Kaj nun vi scias, kio malhelpas, por ke li malkacxicxu siatempe. 7 cxar la mistero de maljusteco jam energias; sed restas ankora cx la malhelpanto, cxis li estos formovita. 8 Kaj tiam malkacxicxos la maljustulo, kiun la Sinjoro

Jesuo detruos per la spiro de sia bucxo kaj neniigos per la apero de sia alveno; 9 tiun, kies alveno estas pro la energio de Satano kun cxia potenco kaj kun signoj kaj mensogaj mirindacxo, 10 kaj kun cxia trompo de maljusteco por la pereantoj, pro tio, ke ili ne ricevis la amon al la vero por esti savitaj. 11 Kaj pro tio Dio sendas al ili energion de eraro, tiel, ke ili kredos mensogon; 12 por ke estu juxataj cxiaj, kiuj ne kredis la veron, sed trovis plezuron en maljusteco.

13 Sed ni devas cxiam danki Dion pro vi, fratoj, amataj de la Sinjoro, pro tio, ke Dio vin elektis de la komenco al savo en la sanktigo de la Spirito kaj kredo al la vero; 14 al kiu Li vin vokis per nia evangelio, por la akiro de la gloro de nia Sinjoro Jesuo Kristo. 15 Tial, fratoj, staru firme, kaj tenu la tradiciojn, kiujn vi lernis cxu per parolo, acx per ia letero nia.

16 Nia Sinjoro Jesuo Kristo mem, kaj Dio, nia Patro, kiu nin amis kaj al ni donis eternan konsolon kaj bonan esperon per graco, 17 konsolu viajn korojn kaj fortigu ilin por cxia bona faro kaj vorto.

Cxapitro 3

1 Fine, fratoj, precxu por ni, ke la vorto de la Sinjoro disvastigxu kaj estu glorata, kiel ankacx cxe vi; 2 kaj ke ni forsavicxu de senprudentaj kaj malbonaj homoj; cxar ne cxe cxiaj estas la fido. 3 Sed fidela estas la Sinjoro, kiu vin fortikigos kaj vin defendos kontracx la malbonulo. 4 Sed ni fidas la Sinjoron rilate vin, ke vi faras kaj faros tion, kion ni ordonas. 5 Kaj la Sinjoro direktu viajn korojn en la amon al Dio kaj en la paciencon de Kristo.

6 Ni ordonas al vi, fratoj, en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi vin apartigu for de cxia frato, kiu iradas senorde kaj ne lacc la tradicio, kiun oni ricevis de ni. 7 cxar vi mem scias, kiel vi devas nin imiti; cxar ni ne kondukis senorde inter vi; 8 nek mancxis panon donace de iu, sed per laboro kaj penado, nokte kaj tage laborante, por ke ni ne faricxu cxarcxo por iu el vi; 9 ne kvazacx ni ne havus tian rajton, sed por estigi nin ekzemplo antacx vi, ke vi nin imitu. 10 cxar ecx kiam ni estis cxe vi, la jenon ni ordonis al vi: Se iu ne volas labori, tiu ankacx ne mancxu. 11 cxar ni acxdas, ke inter vi iradas senorde kelkaj, kiuj tute ne laboras, sed en cxies aferojn sin encxovas. 12 Tiajn ni ordonas kaj admonas pro la Sinjoro Jesuo Kristo, ke kviete ili laboru kaj mancxu sian propran panon. 13 Sed vi, fratoj, ne laticxu en bonfarado. 14 Sed se iu ne obeos al la parolo de cxi tiu nia epistolo, rimarku tiun, kaj ne estu por li kamaradoj, por ke li honticxu. 15 Tamen ne rigardu lin kiel malamikon, sed admonu lin kiel fraton.

16 La Sinjoro de paco mem donu al vi pacon cxiumtempe kaj cxiumaniere. La Sinjoro estu kun vi cxiaj.

17 La saluto de mi, Pacxlo, per mia propra mano, kiu estas la signo en cxia epistolo; tiel mi skribas. 18 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi cxiaj.

LA UNUA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL TIMOTEO

Cxapitro 1

1 Pacxlo, apostolo de Kristo Jesuo, lacx la ordono de Dio, nia Savanto, kaj Kristo Jesuo, nia espero, 2 al Timoteo, mia vera filo en fido: Graco, kompatato, kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

3 Kiel mi, ekironte en Makedonujon, petis vin resti en Efeso, por ke vi admonu kelkajn homojn, ke ili ne instruu alian doktrinon, 4 nek atentu fabelojn kaj senfinajn genealogiojn, kiuj naskas diskutojn, pli ol tiun administradon de Dio, kiu estas lacx la fido--tiel faru. 5 Sed la celo de la admono estas amo el pura koro kaj bona konscienco kaj sincera fido; 6 kion maltrafinte, kelkaj homoj sin deturnis al vanta babilado, 7 dezirante esti instruistoj de la lecxo, kvankam ili ne komprenas tion, kion ili diras, nek tion, pri kio ili faras aserton. 8 Sed ni scias, ke la lecxo estas bona, se oni cxin lacxlecxu uzas, 9 sciante, ke la lecxo ekzistas ne por justulo, sed por homoj senlecxaj kaj malobeemaj, malpiaj kaj pekemaj, malsanktaj kaj profanaj, por patromortigantoj kaj patrinomortigantoj, hommortigantoj, 10 malcxastuloj kaj viruzacxantoj, homcxtelistoj, mensogantoj, falsecxurantoj, kaj cxio ajn alia kontrakxa al la sana doktrino; 11 lacx la konfidita al mi evangelio de la gloro de la benata Dio.

12 Mi dankas Kriston Jesuon, nian Sinjoron, kiu min kapabligas, tial, ke li trovis min fidela, destinante min al sia servado; 13 kvankam mi antacxe estis blasfemanto kaj persekutanto kaj insultanto; tamen mi ricevis kompaton, cxar mi tion faris nesciante kaj nekredante; 14 kaj la graco de nia Sinjoro abunde suficxegis kun fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo. 15 Fidinda estas la diro, kaj inda je plena akcepto, ke Kristo Jesuo envenis en la mondon, por savi pekantojn, el kiuj mi estas la cxefa; 16 tamen pro tiu kacxzo mi ricevis kompaton, por ke en mi, kiel la cxefa, Jesuo Kristo elmontru sian tutan paciencegon, kiel ekzemplo por tiuj, kiuj poste kredos al li por eterna vivo. 17 Nun al la Recxo eterna, senmorta, nevidebla, la sola Dio, estu honoro kaj gloro por cxiam kaj eterne. Amen.

18 cxi tiun zorgadon mi komisiis al vi, mia filo Timoteo, lacx la profetacxo, kiuj antacxiris sur vin, ke per ili vi militadu la bonan militon, 19 tenante la fidon kaj bonan konsciencon, kiun forpuxinte de si, kelkaj homoj cxippereis rilate la fidon; 20 el kiuj estas Himeneo kaj Aleksandro, kiujn mi transdonis al Satano, por ke ili lernu ne blasfemi.

Cxapitro 2

1 Mi konsilas do, antacx cxio, fari petegojn, precxojn, propetadojn, dankojn por cxuij; 2 por recxoj kaj cxuij eminentuloj, por ke ni vivadu trankvile kaj kviete en plena pieco kaj seriozeco. 3 Tio estas bona kaj akceptebla antacx Dio, nia Savanto, 4 kiu volas, ke cxuij homoj estu savitaj kaj venu al la scio de la vero. 5 cxar ekzistas unu Dio, kaj unu interulo inter Dio kaj homoj, homo, Kristo Jesuo, 6 kiu sin donis kiel elacxetacxon por cxuij, ateston elmontrotan en konvenaj tempoj; 7 por kio mi estas nomita predikisto kaj apostolo (mi diras la veron, mi ne mensogas), instruisto por la nacioj en fido kaj vero.

8 Mi deziras do, ke la viroj precxu en cxiu loko, levante sanktajn manojn, sen kolero kaj disputado. 9 Tiel same, ke virinoj sin vestu per decaj vestoj, kun modesteco kaj sobreco; ne kun harplektacxo, acx oro, acx perloj, acx multekostaj vestoj; 10 sed (kio konvenas al virinoj konfesantaj la piecon) per bonfaroj. 11 Virino lernu en kvieteco kun cxia submeticxo. 12 Sed mi ne permesas al virino instruadi, nek regi super viro, sed esti en kvieteco. 13 cxar Adam kreicxis la unua, poste Eva; 14 kaj Adam ne trompicxis; sed la virino, trompita, falis en pekon; 15 sed cxi savicxos per la naskado, se ili dactras en fido kaj amo kaj sankticxo kun sobreco.

Cxapitro 3

1 Fidinda estas la diro: Se iu celas episkopecon, tiu deziras bonan laboron. 2 Episkopo do devas esti neriprocebla, edzo de unu edzino, sobra, moderema, ordema, gastama, instruema, 3 ne vindrinkema, ne batema; sed mildanima, ne disputema, ne monamanto; 4 reganta bone sian propran domanaron, tenante siajn gefilojn sub regado kun cxia seriozeco 5 (sed se iu ne scias regi sian propran domon, kiel li zorgos pri la eklezio de Dio?); 6 ne novico, por ke li ne cxvelu per fiereco kaj ne falu en la kondamnon de la diablo. 7 Krom tio li devas havi bonan ateston de la eksteruloj, por ke li ne falu en riprocxon kaj kaptilon de la diablo. 8 Tiel same diakonoj devas esti seriozaj, ne duflanke parolantaj, ne tro amantaj vinon, ne avidantaj malhonoran gajnon; 9 tenantaj la misteron de la fido en pura konscienco. 10 Kaj tiuj ankacx estu unue provitaj; poste ili servu kiel diakonoj, se ili estos neriproceblaj. 11 Virinoj ankacx devas esti seriozaj, ne kalumniantoj, sobraj, fidelaj pri cxio. 12 La diakonoj estu edzoj de po unu edzino, regantaj bone siajn gefilojn kaj siajn proprajn domojn. 13 cxar tiuj, kiuj bone servadis kiel diakonoj, akiras al si bonan gradon kaj grandan kuracxon en la fido, kiu estas en Kristo Jesuo.

14 cxi tion mi skribas al vi, esperante veni al vi baldacx, 15 sed se mi prokrastos, por ke vi komprenu, kiel oni devas konduti en la domo de Dio, kiu estas la eklezio de la vivanta Dio, la kolono kaj bazo de la vero. 16 Kaj lacx konsento, granda estas la mistero de pieco: Tiu, kiu elmontricxis en la karno, pravixis en la spirito, estis vidita de ancxeloj, pripredikita cxe la nacioj, prikredita en la mondo, prenita supren en gloro.

Cxapitro 4

1 Sed la Spirito klare diras, ke en la venontaj tempoj kelkaj defalos de la fido, atentante delogantajn spiritojn kaj doktrinojn de demonoj, 2 per la hipokriteco de trompantoj, kiuj havas la

konsciencon kacxterizitan kvazacx per brule varmega fero, 3 admonante ne edzicxi, kaj deteni sin de mancxacoj, kiujn Dio kreis por ke ili estu danke ricevita de tiuj, kiuj kredas kaj scias la veron. 4 cxar cxiu kreitaco de Dio estas bona, kaj nenio devas esti forcxetita, se oni cxin ricevas kun dankesprimo, 5 cxar cxi estas sanktigita per la parolo de Dio kaj per precxo.

6 Se vi memorigos la fratojn pri tio, vi estos bona servanto de Kristo Jesuo, nutrita per la vortoj de la fido kaj de la bona doktrino, kiun vi jam sekvis; 7 sed forrifuzu profanajn kaj avinajn fabelojn. Kaj ekzercu vin al pieco; 8 cxar korpa ekzercado malmulte utilas; sed pieco utilas al cxio, havante promeson pri la nuna vivo kaj pri la estonta. 9 Fidinda estas la diro, kaj inda je plena akcepto. 10 cxar por tio ni laboras kaj batalas, cxar ni apogas nian esperon sur la vivantan Dion, kiu estas la Savanto de cxiaj homoj, precipe de la kredantoj. 11 Tion ordonu kaj instru. 12 Neniu malestimu vian junecon, sed vi estu ekzemplo al la kredantoj, per parolo, per konduto, per amo, per fido, per cxasteco. 13 cxis mi venos, atentu legadon, konsilon, instruadon. 14 Ne malcxatu la donacon, kiu estas en vi, donita al vi per profetado, kun la surmetado de la manoj de la presbiteraro. 15 Estu diligenta pri tiuj aferoj; dedicxu vin al ili, por ke via progreso evidencxu al cxiaj. 16 Zorgu pri vi mem kaj pri via instru. Persistu en tio; cxar, tion farante, vi savos vin mem, kaj tiujn, kiuj vin acxskultas.

Cxapitro 5

1 Ne riprocxu maljunulon, sed konsilu lin, kiel patron; la pli junajn virojn, kiel fratojn; 2 la maljunulinojn, kiel patrinojn; la pli junajn virinojn, kiel fratinojn, kun cxia cxasteco. 3 Respektu tiujn vidvinojn, kiuj estas efektive vidvinoj. 4 Sed se iu vidvino havas filojn acx nepojn, cxi tiuj lernu unue montri piecon cxe sia propra familio kaj rekompenci siajn gepatrojn; cxar tio estas akceptebla antacx Dio. 5 Tiu, kiu estas efektiva vidvino kaj izolito, apogas sian esperon sur Dion, kaj persistas en petegoj kaj precxo nokte kaj tage. 6 Sed la voluptamanta, ancoracx vivante, malvivas. 7 Tion ankacx ordonu, por ke ili estu sen riprocxo. 8 Sed se iu ne zorgas pri siaj propraj, kaj precipe pri siaj familianoj, tiu malkonfesis la fidon, kaj estas pli malbona ol nekredanto. 9 Estu registrata kiel vidvino tiu, kiu havas ne malpli ol sesdek jarojn, estis edzino de unu viro, 10 estas bone atestata pri bonfarado, edukis infanojn, gastigis fremdulojn, lavis la piedojn de la sanktuloj, helpis la suferantojn, kaj sekvis cxian bonfaradon. 11 Sed la pli junajn vidvinojn malakceptu; cxar post kiam ili ekfaricxos luksemaj kontracx Kristo, ili deziras edzinicxi, 12 meritante kondamnon, cxar ili vantigis sian unuan fidon. 13 Krom tio ili lernas esti senutilaj, rondirante de domo al domo; kaj ne sole senutilaj, sed ankacx babilemaj kaj sintrudemaj, parolante nekonvenacojn. 14 Mi volas do, ke la pli junaj edzinicxu, nasku infanojn, mastrumadu, ne donu al la malamiko pretekston por kalumnio; 15 cxar kelkaj jam turnicxis flanken post Satano. 16 Se iu kredantino havas vidvinojn, cxi helpu ilin, kaj la eklezio ne estu cxarxata; por ke cxi helpu la efektivajn vidvinojn.

17 La presbiteroj, kiuj regas bone, estu rigardataj kiel indaj je duobla honoro, precipe tiuj, kiuj laboras super la vorto kaj instruado. 18 cxar la Skribo diras: Ne fermu la bucxon al bovo dracxanta. Kaj: La laboristo meritas sian salajron. 19 Kontracx presbitero ne akceptu denuncon krom cxe du acx tri atestantoj. 20 La pekintojn riprocxu antacx la okuloj de cxiaj, por ke la ceteraj ankacx timu. 21 Mi admonas vin antacx Dio kaj Kristo Jesuo kaj la elektitaj ancxeloj, ke vi zorgu pri tiuj aferoj sen antacxjucxo, farante nenion pro partieco. 22 Sur neniun surmetu la

manojn tro rapidece, kaj ne estu partoprenanto en la pekoj de aliaj; konservu vin cxasta. 23 Ne plu estu akvotrinkanto, sed uzu iom da vino pro la stomako kaj viaj oftaj malfortoj. 24 La pekoj de unuj estas evidentaj, antacxirantaj al la juxto; kaj aliajn homojn ili sekvas. 25 Tiel same ankacx ekzistas bonaj faroj, kiuj estas evidentaj, kaj la alispecaj ne povas esti kacxitaj.

Cxapitro 6

1 cxiuj subjugaj sklavoĵ rigardu siajn estrojn kiel indajn je cxia honoro, por ke la nomo de Dio kaj la doktrino ne estu blasfemataj. 2 Kaj tiuj, kiuj havas kredantajn estrojn, ne malestimu ilin tial, ke ili estas fratoj, sed servu al ili tiom pli, cxar tiuj, kiuj partoprenas en la Didonaco, estas fidelaj kaj amataj. Tion instruu kaj konsilu.

3 Se iu instruas malsame kaj ne konsentas al sanaj vortoj, la vortoj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kaj al la lacxpieca doktrino, 4 tiu estas fanfaronema, nenion sciante, sed malsana je demandoj kaj privortaj diskutoj, de kiuj naskicxas envio, malpaco, mallacxdoj, malbonaj suspektoj, 5 disputadoj de homoj mense perversigitaj kaj senigitaj je la vero, supozantaj, ke la pieco estas gajnulo. 6 Sed la pieco kun kontenteco estas granda gajnulo; 7 cxar ni nenion enportis en la mondon, kaj ni ne povas ion forporti; 8 sed havante mancxacxojn kaj vestojn, ni estos per tio kontentaj. 9 Tamen tiuj, kiuj volas ricxixi, falas en tenton kaj kaptilon kaj multajn malsacxajn kaj malutilajn dezirojn tiajn, kiaj dronigas la homojn en detruo kaj pereco. 10 cxar la amo al mono estas radiko de cxia malbono; celante al tio, kelkaj forvagas de la fido kaj sin trapikis per multaj malcxoj.

11 Sed vi, ho homo de Dio, forsavicxu de tiaj aferoj, kaj sekvu justecon, piecon, fidon, amon, paciencon, mildecon. 12 Batalu la bonan batalon de la fido, kaj ektenu la eternan vivon, al kiu vi estas vokita kaj konfesis la bonan konfeson antacx multaj atestantoj. 13 Mi vin admonas antacx Dio, kiu cxion vivigadas, kaj antacx Kristo Jesuo, kiu antacx Pontio Pilato atestis la bonan konfeson, 14 ke vi plenumu la ordonon sen makulo, sen riprocxo, cxis la apero de nia Sinjoro Jesuo Kristo, 15 kiun aperon en Siaj propraj tempoj montros Tiu, kiu estas la benata kaj sola Potenculo, la Recxo de recxo kaj Sinjoro de sinjoroj, 16 kiu sola havas senmortecon, locxante en lumo neatingebla, kaj kiun neniu vidis nek povas vidi, al kiu estu honoro kaj potenco eterna. Amen.

17 Admonu tiujn, kiuj estas ricxaj en la nuna mondo, ke ili ne estu arogantaj, kaj ke ili apogusian esperon ne sur la malcertecon de la ricxo, sed sur Dion, kiu donas al ni ricxe cxion por cxuado; 18 ke ili bone agadu, ke ili estu ricxaj je bonaj faroj, ke ili estu pretaj disdoni, simpatiemaj; 19 provizante por si bonan fundamenton kontrakx la venonta tempo, por ke ili ektenu la efektivan vivon.

20 Ho Timoteo, gardu tion, kio estas komisiita al vi, deturnante vin for de la babiladoj kaj kontrakxparoloj de la falsenomata scio; 21 kiun konfesante, kelkaj maltrafis rilate la fidon.

Graco estu kun vi.

LA DUA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL TIMOTEO

Cxapitro 1

1 Pacxlo, apostolo de Kristo Jesuo, per la volo de Dio, lacx la promeso de vivo, kiu estas en Kristo Jesuo, 2 al Timoteo, mia amata filo: Graco, kompato, kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro.

3 Mi dankas Dion, kiun mi adoras de post miaj praavoj kun pura konscienco, ke konstantan memoron mi havas pri vi en miaj precxo, nokte kaj tage 4 sopirante vidi vin, memorante viajn larmojn, por ke mi plenixu de cxojo; 5 ricevinte rememoron pri la sincera fido, kiu estas en vi, kaj kiu loxis unue en via avino Lois kaj en via patrino Ecxnike, kaj, mi konvinkicxis, en vi ankacx. 6 Pro tio mi memorigas vin, ke vi reekbruligu la donacon de Dio, kiu estas en vi per la surmetado de miaj manoj. 7 cxar Dio donis al ni spiriton ne de malkuracxeco, sed de potenco kaj amo kaj sinregado. 8 Ne hontu do pri la atesto de nia Sinjoro, nek pri mi, lia malliberulo; sed kunelporu suferojn kun la evangelio lacx la potenco de Dio, 9 kiu nin savis kaj vokis per sankta voko, ne lacx niaj faroj, sed lacx Sia propra antacxintenco kaj lacx la graco donita al ni en Kristo Jesuo antacx tempoj eternaj, 10 sed nun malkacxita per la apero de nia Savanto Jesuo Kristo, kiu neniigis la morton kaj enlumigis la vivon kaj la senmortecon per la evangelio, 11 al kiu mi estas nomita predikisto kaj apostolo kaj instruisto. 12 Pro tio mi ankacx suferas tiel; tamen mi ne hontas; cxar mi konas tiun, al kiu mi kredis, kaj mi konvinkicxis, ke li havas la povon gardi mian konfidity axon cxis tiu tago. 13 Konservu la modelon de sanaj vortoj, kiujn vi acxdis de mi, en fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo. 14 La bonan konfidity axon gardu per la Sankta Spirito, kiu loxas en ni.

15 Vi scias, ke forturnicxis de mi cxuij en Azio, el kiuj estas Figelo kaj Hermogenes. 16 La Sinjoro donu kompaton al la domo de Onesiforo; cxar li ofte min refrecxigis, kaj li ne hontis pri mia kateno, 17 sed kiam li estis en Romo, li elsercxis min tre diligente kaj min trovis 18 (la Sinjoro donu al li, ke li trovu kompaton cxe la Sinjoro en tiu tago), kaj vi scias tre bone, kiom da servoj li faris en Efeso.

Cxapitro 2

1 Vi do, mia filo, fortikiĉu en la graco, kiu estas en Kristo Jesuo. 2 Kaj kion vi de mi acxdis inter multaj atestantoj, tion transdonu al fidelaj homoj, kompetentaj instrui ankacx aliajn. 3 Vi do elportu suferojn, kiel bona militisto de Jesuo Kristo. 4 Neniu militanto sin implikas en la aferojn de cxi tiu vivo; por ke li placxu al sia varbinto. 5 Kaj se iu konkuras kiel atleto, li ne estas kronata, se li ne lachregule konkuris. 6 La laboranta terkultivisto devas la unua partopreni en la fruktoj. 7 Konsideru tion, kion mi diras; cxar la Sinjoro donos al vi komprenon pri cxio. 8 Memoru Jesuon Kriston, levitan el la mortintoj, el la idaro de David, lach mia evangelio; 9 en cxi mi elportas suferadon cxis ligiloj, kiel krimulo, sed la vorto de Dio ne estas ligita. 10 Tial mi suferas cxion pro la elektitoj, por ke ili ankacx atingu la en Kristo Jesuo savon kun gloro eterna. 11 Fidinda estas la diro: cxar se ni mortis kun li, ni ankacx vivos kun li; 12 se ni suferas, ni ankacx rexxos kun li; se ni malkonfesos lin, li ankacx nin malkonfesos; 13 se ni malfidas, li restas fidela; cxar li ne povas malkonfesi sin mem.

14 Memorigu ilin pri tio, admonante ilin antacx la Sinjoro, ke ili ne vortobatalu, kio estas neniel utila, kun risko de cxancelo por la acxdantoj. 15 Klopodu prezenti vin cxe Dio kiel aprobita, laboranto senriproxa, cxuste pritaksante la vorton de la vero. 16 Sed evitu profanajn babiladojn; cxar ili iros antacxen al pli multe da malpieco, 17 kaj ilia parolo dismordos kiel gangreno; el kiuj estas Himeneo kaj Fileto, 18 kiuj pri la vero eraris, dirante, ke la relevicxo estas jam pasinta; kaj ili renversas la fidon de kelkaj. 19 Tamen la firma fundamento de Dio staras, havante la jenan sigelon: La Sinjoro konas tiujn, kiuj estas liaj, kaj: Foriru de maljusteco cxiu, kiu nomas la nomon de la Sinjoro. 20 Sed en granda domo estas vazoj ne nur oraj kaj arcxentaj, sed ankacx lignaj kaj argilaj, kaj unuj por honoro kaj aliaj por malhonoro. 21 Se do iu purigos sin de cxi tiuj, li estos vazo por honoro, sanktigita, tacxga por la mastro, pretigita por cxiu bona laboro. 22 Sed forkuru de junulaj voluptoj, kaj sekvu justecon, fidon, amon, pacon, kune kun tiuj, kiuj vokas la Sinjoron el pura koro. 23 Sed malsacxajn kaj neklerajn demandojn evitu, sciante, ke ili naskas malpacojn. 24 Kaj la servisto de la Sinjoro devas ne malpaci, sed esti afabla al cxiuj, instruema, tolerema, 25 en humileco instruante tiujn, kiuj kontracxstaras; eble Dio donos al ili penton, por ke ili venu al scio de la vero, 26 kaj por ke ili sobraj elicxu el la kaptilo de la diablo, kaptite de li, por plenumi lian volon.

Cxapitro 3

1 Sed sciu, ke en la lastaj tagoj venos dancxeraj tempoj. 2 cxar homoj estos sinamantaj, monamantaj, fanfaronemaj, arogantaj, insultemaj, malobeemaj al gepatroj, sendankaj, nesanktaj, 3 neparencamaj, nepacigeblaj, kalumniemaj, nesinregantaj, malmildaj, ne bonamantaj, 4 perfidemaj, pasiemaj, ventoplenaj, plezuron amantaj pli ol Dion; 5 havante cxajnon de pieco, sed neinte cxian potencon; de cxi tiuj ankacx vin fortununu. 6 cxar el cxi tiuj estas tiuj, kiuj rampas en domojn, kaj forkaptas malsacxajn virinojn, cxarxitaajn de pekoj, forkondukatajn per diversaj voluptoj, 7 cxiam lernantajn, kaj neniam kapablajn veni al la scio de la vero. 8 Kaj kiel Janes kaj Jambres kontracxstaris al Moseo, tiel same cxi tiuj ankacx kontracxstaras al la vero, homoj kun malnobligita spirito, por la fido senvaloraj. 9 Sed ili ne plu iros antacxen; cxar ilia malsacxeco evidenticxos al cxiuj, kiel ankacx faricxis cxe tiuj. 10 Sed vi sekvis mian instruon, konduton, celon, fidon, toleremecon, amon, paciencon, 11 persekutojn, suferojn, kiaj okazis al mi en Antiochia, en Ikonio, en Listra; kiajn persekutojn mi suferis; kaj el cxio tio la Sinjoro min savis. 12 Jes, kaj cxiuj, kiuj volas vivi pie en Kristo Jesuo, estos persekutataj. 13 Sed malbonaj homoj kaj ruzuloj cxiam iros antacxen al pli granda malbono, trompantaj kaj trompataj. 14 Sed restu vi

en tio, kion vi lernis kaj pri kio vi certicxis, sciante, de kiu vi cxin lernis, 15 kaj ke jam de frua infaneco vi konas la sanktajn skribojn, kiuj povas fari vin sacxa por savo per la fido, kiu estas en Kristo Jesuo. 16 cxiu skribaĵo inspirita de Dio estas ankacx utila por instruo, por admono, por korekto, por disciplino en justeco; 17 por ke la homo de Dio estu perfekta, plene provizita por cxiu bona laboro.

Cxapitro 4

1 Mi ordonas al vi antacx Dio, kaj antacx Kristo Jesuo, kiu juxtos la vivantojn kaj la mortintojn, kaj pro lia apero kaj lia regno; 2 prediku la vorton; insistu cxustatempe, malcxustatempe; konvinku, admonu, konsilu, en cxia pacienco kaj instruado. 3 cxar venos tempo, kiam oni ne toleros la sanan instruon; sed havante jukantajn orelojn, amasigos al si instruantojn, lacx siaj deziroj; 4 kaj ili deturnos de la vero sian orelon, kaj turnos sin flanken al fabeloj. 5 Sed vi estu sobra en cxio, elportu suferojn, faru la laboron de evangeliisto, plenumu vian servadon. 6 cxar mi jam estas elvercxata kvazacx vercxofero, kaj venis la horo de mia foriro. 7 Mi batalis la bonan batalon, mi finis la kuradon, mi gardis la fidon; 8 de nun estas konservita por mi la krono de justeco, kiun la Sinjoro, la justa juxtisto, donos al mi en tiu tago; kaj ne nur al mi, sed ankacx al cxiaj, kiuj amis lian aperon.

9 Klopodu veni baldacx al mi; 10 cxar Demas min forlasis, amante la nunan mondon, kaj iris al Tesaloniko; Kreskens al Galatujo, Tito al Dalmatujo. 11 Nur Luko estas kun mi. Prenu Markon kaj alkonduku lin kun vi, cxar li utilas al mi por la servado. 12 Sed Ticxikon mi sendis al Efeso. 13 La mantelon, kiun mi lasis en Troas cxe Karpo, alportu, kiam vi venos, kaj la librojn, precipe la pergamenojn. 14 Aleksandro, la kupristo, faris al mi multe da malbono; la Sinjoro redonos al li lacx liaj faroj; 15 kontracx li vi ankacx vin gardu, cxar li multege kontracxstaris al niaj vortoj. 16 cxe mia unua pledo, neniu staris kun mi, sed cxiaj min forlasis; tio ne estu kalkulita kontracx ili. 17 Sed la Sinjoro staris apud mi, kaj min fortigis, por ke per mi la anonco estu plene publikigita, kaj ke cxiaj nacioj acxdu; kaj mi forsavicxis el la bucxo de la leono. 18 La Sinjoro min savos de cxia malbona faro, kaj min savkondukos en sian cxielan regnon; al li la gloro por cxiam kaj eterne. Amen.

19 Salutu Priskilan kaj Akvilan kaj la domon de Onesiforo. 20 Erasto restis en Korinto; sed Trofimon mi lasis malsanan en Mileto. 21 Klopodu veni antacx la vintro. Salutas vin Ecxbulo kaj Pudens kaj Lino kaj Klacxdia kaj cxiaj fratoj.

22 La Sinjoro estu kun via spirito. Graco estu kun vi.

LA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL TITO

Cxapitro 1

1 Pacxlo, servisto de Dio kaj apostolo de Jesuo Kristo, lacx la fido de la elektitoj de Dio, kaj lacx la scio de la vero, kiu estas lacx pieco, 2 kun espero al eterna vivo, kiun la senmensoga Dio promesis antacx la tempoj eternaj, 3 sed cxustatempe Li elmontris Sian vorton en la anonco, kiu estas al mi konfidita konforme al la ordono de Dio, nia Savanto; 4 al Tito, mia vera filo lacx komuna fido: Graco kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Savanto.

5 Pro tio mi lasis vin en Kreto, ke vi arancxu la aferojn mankohavajn kaj starigu presbiterojn en cxiu urbo, kiel mi ordonis al vi; 6 se iu trovicxas neriprocebla, edzo de unu edzino, kies infanoj estas kredantoj, kaj ne estas akuzitaj pri dibocxo, nek ribelemaj. 7 cxar episkopo devas esti sen riprocxo, kiel administranto de Dio; ne obstina, ne kolerema, ne drinkema, ne malpacema, ne avidanta malhonoran gajnon; 8 sed gastama, bonamanta, sobra, justa, sankta, sinreganta, 9 tenanta la fidelan vorton, kiu estas lacx la instruado, por ke li povu admoni pri la sana doktrino kaj ankacx refuti la kontrakdirantojn.

10 cxar ekzistas multaj homoj ribelemaj, vantaj parolantoj kaj trompisto, precipe tiuj el la cirkumcido, 11 kies bucxoj devas esti fermitaj; homoj, kiuj renversas tutajn domojn, instruantaj nekonvenacxojn por malhonora gajno. 12 Unu el ili, profeto samnacia, diris: La Kretanoj cxiam estas mensogantoj, malbonaj bestoj, mallaboremaj mancxeguloj. 13 Tiu atesto estas vera. Tial akre riprocxu ilin, por ke ili estu sanaj en la fido, 14 ne atentante Judajn fabelojn, kaj ordonojn de tiuj homoj, kiuj deturnas sin de la vero. 15 cxe la puraj, cxio estas pura; sed cxe la malpuraj kaj nekredantaj, nenio estas pura; sed ilia menso kaj ilia konscienco estas malpurigitaj. 16 Ili pretendas koni Dion; sed per siaj agoj ili malkonfesas Lin, estante abomenaj kaj malobeemaj kaj por cxiu bona faro senvaloraj.

Cxapitro 2

1 Sed parolu vi tion, kio konvenas al la sana doktrino: 2 ke la maljunuloj estu sobraj, seriozmienaj, prudentaj, sanaj en la fido, en amo en pacienco; 3 ke la maljunulinoj tiel same estu je sintenado respektemaj, ne kalumniantoj, nek sklavigitaj de troa vino, sed instruantaj la bonon; 4 por ke ili eduku la junulinojn ami siajn edzojn, ami siajn infanojn, 5 esti prudentaj, cxastaj, hejme laborantaj, bonfaremaj, submeticxemaj al siaj propraj edzoj, por ke la vorto de Dio ne estu blasfemita; 6 konsilu tiel same la junulojn, ke ili estu prudentaj; 7 pri cxio montrante vin ekzemplo de bonaj faroj, en via instruado montrante sincerecon, seriozecon, 8 paroladon sanan,

nekondamneblan; por ke la kontrakxulo hontu, havante nenion malbonan diri kontrakx vi. 9 Admonu sklavojn, ke ili estu submeticxemaj al siaj propraj sinjoroj kaj placxantaj al ili en cxio; ne kontrakxdiremaj, 10 ne cxtelantaj, sed montrantaj cxian bonan fidelecon; por ke ili ornamu en cxio la doktrinon de Dio, nia Savanto. 11 cxar jam aperis la graco de Dio, portante savon al cxiuj homoj, 12 instruante nin, ke foriginte malpiecon kaj lacxmondajn dezirojn, ni vivadu sobre, juste, kaj pie en la nuna mondo, 13 atendantaj la felicxan esperon kaj la malkacxon de la gloro de nia granda Dio kaj Savanto, Jesuo Kristo, 14 kiu donis sin por ni, por elacxeti nin el cxia maljusteco kaj por purigi al si popolon propran, fervoran pri bonaj faroj.

15 Tion parolu, kaj konsilu kaj riprocxu kun cxia acxtoritato. Neniu vin malestimu.

Cxapitro 3

1 Memorigu ilin, ke ili submeticxu al regantoj kaj estroj, ke ili estu obeemaj, pretaj por cxiu bona laboro, 2 ke ili ne parolu malbonon pri iu ajn, estu ne malpacemaj, sed dolcxanimaj, montrantaj cxian mildecon al cxiuj homoj. 3 cxar ni ankacx estis iam malsacxaj, malobeemaj, trompitaj, servantaj al diversaj pasioj kaj voluptoj, vivantaj en malico kaj envio, malamindaj, kaj malamantaj unu la alian. 4 Sed kiam aperis la boneco de Dio, nia Savanto, kaj Lia amo al homoj, 5 ne per laboroj faritaj en justeco, kiujn ni mem farus, sed lacx Sia kompatato Li savis nin, per la lavado de renasko, kaj per la renovigo de la Sankta Spirito, 6 kiun Li ricxe survercxis sur nin per Jesuo Kristo, nia Savanto; 7 por ke ni, justigite per Lia graco, faricxu heredantoj lacx la espero de eterna vivo. 8 Fidinda estas la diro, kaj mi volas, ke pri tio vi atestadu kun certeco, por ke tiuj, kiuj ekkredis al Dio, zorgu pri bonaj faroj. Tiuj aferoj estas bonaj kaj utilaj al la homoj; 9 sed evitu malsacxajn demandojn kaj genealogiojn kaj diskutojn kaj prilecxajn disputojn, cxar ili montricxas senutilaj kaj vanaj. 10 Se iu estas herezulo ankoraĵ post unua admono kaj dua, evitu tiun, 11 sciante, ke tia homo perversicxis kaj pekas, estante memkondamnita.

12 Kiam mi sendos al vi Artemason acx Ticxikon, rapidu veni al mi al Nikopolis; cxar mi decidis travintri tie. 13 Antacxen irigu Zenason, la lecxiston, kaj Apoloson sur ilia vojacxo kiel eble plej rapide, por ke nenio manku al ili. 14 Kaj niaj amikoj ankacx lernu dacrighi bonajn laborojn, por necesaj bezonoj, por ke ili ne estu senfruktaj.

15 cxiuj, kiuj estas cxe mi, vin salutas. Salutu vi tiujn, kiuj amas nin en la fido.

Graco estu kun vi cxiuj.

LA EPISTOLO DE LA APOSTOLO PACXLO AL FILEMON

1 Pacxlo, malliberulo por Kristo Jesuo, kaj Timoteo, la frato, al Filemon, nia amato kaj kunlaboranto, 2 kaj al Apfia, la fratino, kaj al Arcxipo, nia kunbatalanto, kaj al la eklezio en via domo: 3 Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo.

4 Mi cxiam dankas mian Dion, memorigante pri vi en miaj precxoj, 5 acxdinte pri via amo kaj pri la fido, kiun vi havas al la Sinjoro Jesuo kaj al cxiuj sanktuloj; 6 por ke la partoprenado en via fido faricxu energia per la sciigo de cxiu bonacxo, kiu estas en vi, por Kristo. 7 cxar mi tre cxojis kaj havis multon da konsolo pro via amo, cxar la koroj de la sanktuloj refrecixixis per vi, frato mia.

8 Kvankam do mi havas plenan kuracxon en Kristo, por ordoni al vi tion, kio estas konvena, 9 tamen pro la amo mi preferas petegi tia, kia mi estas, Pacxlo, maljunulo kaj nun ankacx malliberulo pro Kristo Jesuo; 10 mi petegas vin koncerne mian filon, kiun mi naskis en miaj katenoj; tio estis Onesimo, 11 kiu estis iam senutila por vi, sed nun estas utila por vi kaj por mi; 12 mi cxus resendis al vi lin mem, alivorte, mian propran koron; 13 lin mi volonte ja tenus apud mi, por ke anstatacx vi li estu al mi helpanto en la ligiloj de la evangelio; 14 sed mi nenion volis fari sen via konsento; por ke via boneco estu ne kvazacx deviga, sed lacxvola. 15 cxar eble li pro tio estas apartigita for de vi por kelka tempo, por ke vi havu lin por cxiam; 16 jam ne kiel sklavon, sed kiel pli bonan ol sklavo, kiel fraton amatan, precipe por mi, sed des pli por vi, kaj en la karno kaj en la Sinjoro. 17 Se vi do rigardas min kiel kunulon, akceptu lin tiel same, kiel min mem. 18 Se tamen li faris ian malhonestacxon, acx cxuldas ion al vi, tion enkalkulu en mian konton; 19 mi, Pacxlo, skribas per mia propra mano, mi cxin repagos; mi tamen ne diras al vi, ke vi viaparte cxuldas al mi ecx vin mem. 20 Jes, frato mia, lasu min havi plezuron de vi en la Sinjoro; refrecxigu mian koron en Kristo. 21 Fidante pri via obo, mi skribas al vi, sciante, ke vi faros ecx pli multe, ol kiom mi diras. 22 Sed krom tio pretigu por mi gastocxambron; cxar mi esperas, ke mi, lacx viaj precxo, estos donita al vi.

23 Salutas vin Epafras, mia kunmalliberulo en Kristo Jesuo, 24 Marko, Aristarcxo, Demas, Luko, miaj kunlaborantoj.

25 La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito. Amen.

LA EPISTOLO AL LA HEBREOJ

Cxapitro 1

1 Dio, kiu multafoje kaj multamaniere parolis en la tempo antikva al niaj patroj en la profetoj, 2 en tiuj lastaj tagoj parolis al ni en Filo, kiun Li nomis heredanto de cxio, per kiu ankacx Li faris la mondacxojn, 3 kiu, estante la elbrilo de Lia gloro kaj plena bildo de Lia substanco, kaj subtenante cxion per la vorto de sia potenco, kaj farinte la elpurigon de niaj pekoj, sidicxis dekstre de la Majesto en altacxo; 4 faricxinte tiom pli granda ol la ancxeloj, kiom pli bonegan nomon ol ili li heredis. 5 cxar al kiu el la ancxeloj Li iam diris:

Vi estas Mia Filo,
Hodiacx Mi vin naskis?

kaj denove:

Mi estos al li Patro,
Kaj li estos al Mi Filo?

6 Kaj ancoracx, kiam Li enkondukas la unuenaskiton en la mondon, Li diras: Kaj klinicxu antacx li cxiuj ancxeloj de Dio. 7 Kaj pri la ancxeloj Li diras:

Kiu faras la ventojn Liaj senditoj,
Flamantan fajron Liaj servantoj;

8 sed pri la Filo:

Via trono estas Dia trono por cxiam kaj eterne;
La sceptro de via regno estas sceptro de justeco.
9Vi amas virton kaj malamas malvirton;
Tial Dio, via Dio, oleis vin per oleo de cxojo pli ol viajn kamaradojn.

10 Kaj:

En antikveco Vi, ho Eternulo, fondis la teron,
Kaj la cxielo estas la faro de Viaj manoj.

11Ili pereos, sed Vi restos;
Kaj cxiuj ili eluzicxos kiel vesto,
12Kiel veston Vi ilin cxancxos, kaj ili cxancxixos.
Sed Vi restas la sama,
Kaj Viaj jaroj ne finicxos.

13 Sed al kiu el la anxeloj Li iam diris:

Sidu dekstre de Mi,
cxis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj?

14 cxu ne estas ili cxiuj spiritoj servantaj, elsendataj, por servi al tiuj, kiuj estas heredontoj de la savo?

Cxapitro 2

1 Pro tio ni devas pli diligente atenti la acxditacxojn, por ke ni de ili ne forflosu. 2 cxar se la vorto parolata per anxeloj montricxis konstanta, kaj cxiu deklinicxo kaj malobeco ricevis justan rekompencan, 3 kiamaniere ni forsavicxos, malcxatinte tian gravan savon? kiu, unue ekanoncite per la Sinjoro, estas konfirmita al ni de la acxdintoj; 4 dum Dio ankacx kunatestis per signoj kaj mirindacxoj kaj diversaj potencacxoj kaj disdonoj de la Sankta Spirito, lacx Sia volo.

5 cxar ne al anxeloj Li submetis la estontan mondon, pri kiu ni paroladas. 6 Sed iu atestis ie, dirante:

Kio estas homo, ke Vi lin memoras?
Kio estas homido, ke Vi pensas pri li?
7Vi malaltigis lin malmulte antacx la anxeloj,
Per honoro kaj beleco Vi lin kronis.
Vi faris lin reganto super la faritacxoj de Viaj manoj;
8cxion Vi metis sub liajn piedojn.

cxar, metante cxion sub lin, Li nenion lasis ne submetita. Sed nun ni ancoracx ne vidas cxion submetita sub lin. 9 Sed la malmulte sub la anxeloj malaltigitan Jesuon ni vidas, pro la sufero de morto, kronita per honoro kaj beleco, por ke per la favoro de Dio li gustumu morton por cxiu. 10 cxar konvenis al Li, por kiu cxio estas, kaj de kiu cxio estas, alkondukanta multajn filojn al gloro, perfektigi per suferado la estron de ilia savo. 11 cxar la sanktiganto kaj la sanktigatoj estas cxiuj el unu; pro tiu kacxzo li ne hontas nomi ilin fratoj, 12 dirante:

Mi predikos Vian nomon al miaj fratoj,
En la mezo de popola kunveno mi Vin gloros.

13 Kaj ankacx: Mi fidos Lin. Kaj ankacx: Jen mi kaj la infanoj, kiujn Dio donis al mi. 14 cxar do la infanoj partoprenas en sango kaj karno, li ankacx mem egale partoprenis en ili, por ke per morto li neniigu tiun, kiu havis la potencon de morto, tio estas la diablo, 15 kaj liberigu tiujn, kiuj per timo de morto dum la tuta vivo estis subigitaj al sklaveco. 16 cxar vere li ektenas ne

ancxelojn, sed la idaron de Abraham li ektenas. 17 Tial li devis en cxio similicxi al siaj fratoj, por ke li faricxu kompatema kaj fidela cxefpastro en la aferoj de Dio, por fari repacigon por la pekoj de la popolo. 18 cxar per tio, ke li mem, tentate, suferis, li povas helpi la tentatojn.

Cxapitro 3

1 Tial, fratoj sanktaj, partoprenantaj en cxiela voko, pripensu la Apostolon kaj cxefpastron de nia konfeso, Jesuon, 2 kiu estis fidela al Tiu, kiu nomis lin kiel ankacx Moseo en Lia domo. 3 cxar cxi tiu estas rigardita kiel inda je tiom pli granda gloro ol Moseo, kiom pli grandan honoron, ol la domo, havas cxia stariginto. 4 cxar cxiu domo estas starigita de iu; sed la stariginto de cxio estas Dio. 5 Kaj Moseo ja estis fidela en Lia tuta domo, kiel servanto, por atestacxo pri tio, kio estis parolota; 6 sed Kristo, kiel filo super Lia domo; kies domo ni estas, se ni tenos nian kuracxon kaj la cxojadon de nia espero firmaj cxis la fino. 7 Tial, kiel diras la Sankta Spirito:

Hodiacx, se vi acxskultas Lian vocxon,
8Ne obstinigu vian koron, kiel en la indignigo,
Kiel en la tago de la tento en la dezerto,
9Kiam viaj patroj Min incitis,
Esploris kaj vidis Miajn farojn kvardek jarojn.
10Pro tio Mi indignis kontrakx tiu generacio,
Kaj Mi diris: Ili cxiam estas kun koro malcxusta,
Kaj ili ne volas koni Miajn vojojn;
11Tial Mi cxuris en Mia kolero,
Ke ili ne venos en Mian ripozejon.

12 Gardu vin, fratoj, ke ne estu en iu el vi koro malbona de nekredemo, en defalo de la vivanta Dio; 13 sed konsilu unu la alian cxiutage, dum estas nomate hodiach, por ke neniu el vi estu obstinigita per la trompeco de peko; 14 cxar ni faricxis partoprenantoj en Kristo, se la komencon de nia certicxo ni tenos firma cxis la fino; 15 dum estas dirite:

Hodiacx, se vi acxskultas Lian vocxon,
Ne obstinigu vian koron, kiel en la indignigo.

16 cxar kiuj, acxskultinte, indignigis? cxu ne cxiuj elirintoj el Egiptujo per Moseo? 17 Kaj kontrakx kiuj Li indignis kvardek jarojn? cxu ne kontrakx la pekintoj, kies korpoj falis en la dezerto? 18 Kaj al kiuj Li cxuris, ke ili ne venos en Lian ripozejon, krom al la neobeantoj? 19 Kaj ni vidas, ke ili pro nekredemo ne povis enveni.

Cxapitro 4

1 Ni do timu, ke, kiam al ni restas promeso veni en Lian ripozejon, iu el vi eble cxajne malalingos cxin. 2 cxar al ni ankacx estas evangelio anoncita tiel same, kiel al ili; sed al ili la acxdita parolo ne utilis, ne miksite kun fido cxe la acxdantoj. 3 cxar ni ekkredintoj venas en la ripozejon, kiel Li diris:

Tial Mi cxuris en Mia kolero,
Ke ili ne venos en Mian ripozejon;

kvankam la faritacxoj estis finitaj jam de post la fondo de la mondo. 4 cxar Li diris ie pri la sepa tago jene: Kaj Dio ripozis en la sepa tago de Sia tuta laboro; 5 kaj ankacx jene:

Ili ne venos en Mian ripozejon.

6 cxar restas do por iuj veni en cxin, kaj tiuj, al kiuj la evangelio unue estis predikita, ne envenis pro malobeo, 7 denove Li difinis iun tagon, dirante en David: Hodiace, post tiom da tempo; kiel estas dirite:

Hodiace, se vi acxskultas Lian vocxon,
Ne obstinigu vian koron.

cxar se Josuo al ili estus doninta ripozon, Li ne parolus poste pri alia tago. 9 Tial restas sabata ripozo por la popolo de Dio. 10 cxar tiu, kiu venis en sian ripozejon, ankacx mem ripozas de siaj faroj, kiel Dio de Siaj. 11 Ni klopodu do veni en tiun ripozejon, por ke neniuj falu lacx la sama ekzemplo de malobeo. 12 cxar la vorto de Dio estas viva kaj energia, kaj pli akra ol cxia glavo dutranca, kaj penetranta cxis divido de la animo kaj spirito, kaj de artikoj kaj medolo, kaj kritikanta la pensojn kaj celojn de la koro. 13 Kaj ne ekzistas kreitacxo kacxita antacx Lia vidado; sed cxio estas nuda kaj evidenta al la okuloj de Tiu, al kiu nia afero rilatas.

14 Havante do cxefpastron grandan, trapasintan la cxielon, Jesuon, la Filon de Dio, ni tenu firme nian konfeson. 15 cxar ni havas cxefpastron ne tian, kiu ne povus simpatii kun niaj malfortacxo, sed tentitan en cxio tiel same, tamen sen peko. 16 Ni do alvenu kun kuracxo al la trono de graco, por ke ni ricevu kompaton kaj trovu gracon por cxustatempa helpo.

Cxapitro 5

1 cxar cxiu cxefpastro, prenata el inter homoj, pro homoj estas difinita por aferoj rilatantaj al Dio, por ke li oferu kaj donacojn kaj oferojn pro pekoj; 2 povante indulgi tiujn, kiuj estas malkleraj kaj erarantaj, tial, ke li mem estas cxirkacxata de malforteco; 3 kaj pro tio li devas, kiel por la popolo, tiel ankacx por si mem, oferi pro pekoj. 4 Kaj neniuj alprenas al si tiun honoron krom la vokato de Dio, tiel same, kiel Aaron. 5 Tiel ankacx Kristo sin mem ne honoris, por faricxi cxefpastro, sed lin honoris Tiu, kiu diris al li:

Vi estas Mia Filo,
Hodiace Mi vin naskis;

6 kiel ankacx aliloke Li diris:

Vi estas pastro por cxiam,
Lacx la maniero de Melkicedek.

7 En siaj karnaj tagoj, precxojn kaj petegojn oferinte, kun forta kriado kaj larmoj, al Tiu, kiu

povis lin savi el morto, kaj acxdite pro sia pia timo, 8 tiu, kvankam li estis Filo, tamen lernis obeon per tio, kion li suferis; 9 kaj perfektigite, li faricxis la fonto de eterna savo al cxiuj al li obeantaj; 10 nomite de Dio cxefpastro lacx la maniero de Melkicedek.

11 Pri tiu ni havas dirotacxojn multajn, kaj malfacile klarigeblajn tial, ke vi surdicxis en acxdado. 12 cxar kvankam vi jam devus esti instruitaj, vi ankoraŭ bezonas, ke oni instruu al vi, kiaj estas la komencaj elementoj de la orakoloj de Dio, kaj vi faricxis bezonantoj de lakto kaj ne de solida nutraco. 13 cxar cxiu, kiu nutricxas per lakto, estas nesperta rilate la vorton de justeco; cxar li estas infaneto. 14 Sed solida nutraco estas por la plenacxuloj, kiuj per uzado havas la sentojn ekzercitaj, por distingi inter bono kaj malbono.

Cxapitro 6

1 Tial, cxesigante la diskutadon pri la elementoj de Kristo, ni iru antaŭen al perfekticxo, ne metante denove fundamenton de pento el malvivaj faroj kaj de fido al Dio, 2 de la dogmaro pri baptaj, surmetado de manoj, de revivigo de mortintoj, de eterna juxco. 3 Kaj tion ni faros, se Dio permesos. 4 cxar cxe tiuj, kiuj unufoje estas allumitaj kaj gustumis la cxielan donon kaj faricxis partoprenantoj en la Sankta Spirito, 5 kaj gustumis la bonan vorton de Dio kaj la potencojn de la estonta mondo, 6 kaj defalis, ne estas eble renovigi ilin ankoraŭ al pento, dum ili rekrucumas al si la Filon de Dio kaj elmetas lin al publika malhonoro. 7 cxar la tero, kiu entrinkis la pluvon, sur cxin ofte venantan, kaj produktas kreskacxojn, tacxgajn por tiuj, pro kiuj cxi ankoraŭ estas kultivata, ricevas benon de Dio; 8 sed se cxi donas dornojn kaj kardojn, cxi estas malaprobata kaj proksima al malbeno; cxia fino estas en brulado.

9 Sed ni certigas al ni aferojn pli bonajn pri vi, amatoj, kaj aferojn, kiuj akompanas savon, kvankam ni tiel parolas; 10 cxar Dio ne estas maljusta, por forgesi vian laboron kaj la amon, kiun vi montris al Lia nomo, servinte al la sanktuloj kaj ankoraŭ servante. 11 Sed ni deziras, ke cxiu el vi montru tian saman diligentecon por la plenumo de la espero cxis la fino; 12 por ke vi faricxu ne maldiligentaj, sed imitantoj de tiuj, kiuj per fido kaj pacienco heredas la promesojn.

13 cxar kiam Dio promesis al Abraham, Li cxuris per Si mem (cxar Li ne povis cxuri per iu pli granda), 14 dirante: Certe benante Mi benos vin, kaj multigante Mi multigos vin. 15 Kaj tiel, atendinte kun pacienco, li atingis la promeson. 16 cxar homoj cxuras per la pli granda, kaj cxe ili la cxuro por certigo estas fino de cxia disputado. 17 Kaj Dio, volante montri pli abunde al la heredantoj de la promeso la nexancxeblecon de Sia intenco, intermetis cxuron, 18 por ke per du nexancxeblaj aferoj, en kiuj ne eble estas por Dio mensogi, fortan konsolon havu ni, kiuj rifucxis, por akiri la esperon antaŭ ni metitan, 19 kiun ni havas kiel ankron de la animo, firman kaj konstantan, enirantan internen de la kurteno; 20 kien eniris Jesuo, la antacxulo por ni, faricxinte cxefpastro por cxiam lacx la maniero de Melkicedek.

Cxapitro 7

1 cxar tiu Melkicedek, rexo de Salem, pastro de Dio la Plejalta, kiu renkontis Abrahamon revenantan de la mortigado de la rexo, kaj lin benis, 2 kaj al kiu ankoraŭ Abraham donis dekonon el cxio (unue lacx interpreto rexo de justeco, kaj poste rexo de Salem, tio estas rexo

de paco; 3 senpatra, senpatrina, sengenealogia, havanta nek komencon de tagoj, nek finon de vivo, sed similigita al la Filo de Dio), restas pastro por cxiam.

4 Nun pripensu, kiel granda estis cxi tiu, al kiu la patriarko Abraham donis dekonon el la akiracxoj. 5 Kaj efektive el la filoj de Levi tiuj, kiuj ricevas la pastran oficon, havas ordonon imposti lacxlece podekone la popolon, tio estas, siajn fratojn, kvankam elirintajn el la lumboj de Abraham; 6 sed tiu, kies genealogio ne estas el ili, ricevis de Abraham dekonacxon, kaj benis tiun, kiu havis la promesojn. 7 Sed ekster cxia kontrakxparolo, la malpli granda ricevas benon de la pli granda. 8 Kaj cxi tie homoj, kiuj mortas, ricevas dekonacxojn, sed tie unu, pri kiu estas atestate, ke li vivas. 9 Kaj, por tiel diri, per Abraham ankacx Levi, la ricevanto de dekonacxoj, donis dekonacxon; 10 cxar li estis ancoracx en la lumboj de la patro, kiam Melkicedek lin renkontis.

11 Tial, se ekzistis perfekteco per la Levida pastreco (cxar sub cxi la popolo ricevis la lecxon), kia plua bezono estis, ke levicxu alia pastro lacx la maniero de Melkicedek, kaj ne estu nomata lacx la maniero de Aaron? 12 cxar kiam la pastraro cxancixas, necese ankacx faricxas cxanco de lecxo. 13 cxar tiu, pri kiu tio estas dirita, estas ano de alia tribo, el kiu neniuj servis cxe la altaro. 14 cxar evidente estas, ke nia Sinjoro devenis de Jehuda, pri kiu tribo Moseo diris nenion rilate pastrecon. 15 Kaj tio ecx pli evidenta estas, se lacx simileco de Melkicedek levicxas pastro alia, 16 kiu estas farita ne lacx la lecxo de ordono karna, sed lacx la potenco de vivo nedetruebla; 17 cxar li havas la ateston:

Vi estas pastro por cxiam
Lacx la maniero de Melkicedek.

18 cxar okazas vere nuligado de antacxiranta ordono, pro cxia malforteco kaj senutileco 19 (cxar la lecxo nenion perfektigis); kaj okazas la enkonduko de pli bona espero, per kiu ni alproksimicxas al Dio. 20 Kaj pro tio, ke ne mankas cxurado 21 (cxar ili sen cxurado estas faritaj pastroj, sed cxi tiu kun cxuro lacx Tiu, kiu diris pri li:

La Eternulo cxuris, kaj ne pentos:
Vi estas pastro por cxiam);

22 Jesuo faricxis garantiulo de des pli bona interligo. 23 Kaj ili ja faricxis pastroj multenombraj, cxar pro morto estas malpermesate al ili dacrxi; 24 sed cxi tiu, pro sia eterna dacxrado, havas sian pastrecon nexancxebla. 25 Tial ankacx li povas savi cxis la ekstremaĉxo tiujn, kiuj alproksimicxas per li al Dio, cxar li cxiam vivas, por propeti pro ili.

26 cxar por ni konvenis tia cxefpastro, sankta, senpeka, senmakula, apartigita for de pekuloj, kaj farita pli alta ol la cxielo; 27 li ne havas cxiutagan necesecon, kiel tiuj cxefpastroj, oferi oferojn, unue pro la propraj pekoj, poste pro la pekoj de la popolo; cxar tion li faris unufoje por cxiam, oferante sin mem. 28 cxar la lecxo starigas kiel cxefpastrojn homojn, kiuj havas malfortecon; sed la vorto de la cxuro, kiu estas post la lecxo, nomas Filon, perfektigitan por cxiam.

Cxapitro 8

1 Jen do la resume rilate la diritacxojn: Ni havas tian cxefpastron, kiu sidicxis dekstre de la trono de la Majesto en la cxielo, 2 servanto de la sanktejo, kaj de la vera tabernaklo, kiun starigis ne homo, sed la Sinjoro. 3 cxar cxiu cxefpastro estas enoficigita por oferi donacojn kaj oferojn; kaj tial estas necese, ke ankacx cxi tiu havu ion por oferi. 4 Sed se li estus sur la tero, li tute ne estus pastro, tial, ke jam ekzistas oferantoj de donacoj laxe la lecxo; 5 kiuj servas al la ekzemplo kaj ombro de cxielaj aferoj, kiel Moseo estis admonita, farante la tabernaklon; cxar: Zorgu, Li diris, ke vi faru cxion laxe la modelo, kiu estis montrita al vi sur la monto. 6 Sed nun li ricevis servadon des pli bonan, ju pli bona estas la interligo, kies interulo li faricxis kaj kiu sur pli bonaj promesoj estas dekretita. 7 cxar se tiu unua interligo estus sendifekta, tiam ne estus sercxita loko por dua. 8 cxar riprocxante ilin, Li diris:

Jen venos la tempo, diras la Eternulo,
Kiam Mi faros kun la domo de Izrael kaj la domo de Jehuda interligon novan:
9Ne tian, kiel la interligo, kiun Mi faris kun iliaj patroj
En la tago, kiam Mi prenis ilian manon, por elkonduki ilin el la lando Egipta,
cxar ili ne restis en Mia interligo,
Kaj Mi malatentis ilin, diris la Eternulo.
10Sed jen estas la interligo, kiun Mi faros kun la domo de Izrael
Post tiu tempo, diras la Eternulo:
Mi metos Miajn lecxojn en ilian internon,
Kaj sur ilia koro Mi ilin skribos,
Kaj Mi estos ilia Dio,
Kaj ili estos Mia popolo.
11Kaj ne plu instruos cxiu sian proksimulon,
Kaj cxiu sian fraton, dirante: Ekkonu la Eternulon;
cxar cxiaj Min konos,
De iliaj malgranduloj cxis iliaj granduloj;
12cxar Mi pardonos iliajn kulpojn,
Kaj iliajn pekojn kaj malbonacxojn Mi ne plu rememoros.

13 Dirante: Novan interligon--Li malnovigis la unuan. Kaj tio, kio kadukicxas kaj malnovicxas estas proksima al malapero.

Cxapitro 9

1 Sed ecx la unua interligo havis ordonojn pri Diservado, kaj sanktejon mondan. 2 cxar tabernaklo estis pretigita: la unua, en kiu estis la kandelabro kaj la tablo kaj la panoj de propono; cxi estas nomata la Sanktejo; 3 kaj post la dua kurteno, la tabernaklo nomata la Plejsanktejo, 4 havanta la oran incensilon, kaj la keston de interligo, tegitan entute per oro, en kiu estis vazo ora (enhavanta la manaon) kaj la ekflorinta bastono de Aaron kaj la tabeloj de la interligo, 5 kaj super tio kerubojn de gloro superombrantajn la fermoplaton, pri kiuj ni nun ne povas detale paroli. 6 Kiam do cxi tio estis tiel aranxita, en la unuan tabernaklon eniras cxiam la pastroj, farante la Diservojn; 7 sed en la duan, unufoje en la jaro eniras la cxefpastro sola, ne sen sango, kiun li oferas pro si kaj pro la eraroj de la popolo; 8 per tio la Sankta Spirito montras, ke la vojo en la sanktejon ankoraŭ ne estas elmontrita, dum la unua tabernaklo ankoraŭ staras; 9 kio estas

parabolo por la nuna tempo; lacx kio estas oferataj donacoj kaj oferoj, kiuj ne povas lacx la konscienco perfektigi la adoranton, 10 nur altrudate (kun mancxacxo kaj trinkacxo kaj diversaj lavadoj kaj karnaj purigadoj) cxis tempo de reformo.

11 Sed Kristo, aperinte kiel cxefpastro de la estontaj bonoj, per la pli granda kaj pli perfekta tabernaklo, ne manfarita, tio estas ne el cxi tiu kreo, 12 nek per la sango de kaproj kaj bovidoj, sed per sia propra sango, eniris unufoje por cxiam en la sanktejon, atinginte eternan elacxeton. 13 cxar se la sango de kaproj kaj bovoj, kaj la cindro de bovidino, cxprucigite sur malpurulojn, sanktigas cxis la purigado de la karno: 14 kiom pli la sango de Kristo, kiu per la eterna Spirito sin oferis senmakula al Dio, purigos vian konsciencon el malvivaj faroj, por servi al la vivanta Dio? 15 Kaj pro tio li estas interulo de nova testamento, por ke (post kiam morto okazis por la elacxeto de tiuj pekoj, kiuj estis sub la unua testamento) la vokitoj ricevu la promeson de la eterna heredacxo. 16 cxar kiam estas testamento, nepre devas esti la morto de la testamentinto. 17 cxar testamento efektiviĝas rilate mortinton, cxar cxi neniam efikas, dum vivas la testamentinto. 18 Tial ankacx la unua testamento ne sen sango dedixicxis. 19 cxar Moseo, parolinte cxium ordonon lacx la lecxo al la tuta popolo, prenis la sangon de bovidoj kaj kaproj, kun akvo kaj lano skarlata kaj hisopo, kaj aspergis la libron mem kaj la tutan popolon, 20 dirante: Jen estas la sango de la interligo, kiun Dio ordonis al vi. 21 Plue li aspergis per la sango la tabernaklon kaj cxiujn vazojn de la Diservo. 22 Kaj lacx la lecxo, preskacx cxio puricxas per sango; kaj sen sangovercxado ne faricxas absolvo.

23 Necese do estis, ke la ekzemploj de la encxielaj aferoj estu purigitaj per cxi tiuj, sed la encxielaj aferoj mem per pli bonaj oferoj, ol cxi tiuj. 24 cxar eniris Kristo ne en sanktejon manfaritan, ekzemplon de la vera; sed en la cxielon mem, por aperi antacx la vizacxo de Dio por ni; 25 nek estas necese, ke li oferu sin ofte, kiel la cxefpastro eniras en la sanktejon jaron post jaro, kun sango ne propra; 26 alie li devus ofte suferi de post la fondo de la mondo; sed nun unufoje en la fino de la mondacxo li aperis, por forigi la pekon per la ofero de si mem. 27 Kaj kiel estas dekretite por homoj unufoje morti, kaj post tio juxto; 28 tiel ankacx Kristo, oferite unufoje, por porti la pekojn de multaj, aperos duan fojon, aparte de peko, al tiuj, kiuj lin atendas, por savo.

Cxapitro 10

1 cxar la lecxo, havante ombron de estontaj bonacxo, ne la bildon mem de la aferoj, neniam povas, per tiuj samaj oferoj, kiujn oni oferadas sencxese jaron post jaro, perfektigi la tien venantajn. 2 cxar alie cxu ili ne ckses esti oferataj? tial, ke la adorantoj, unufoje purigite, jam ne havus konsciencon pri pekoj. 3 Sed en tiuj oferoj estas cxiuvara rememorigo pri pekoj. 4 cxar ne eble estas, ke la sango de bovoj kaj kaproj forprenus pekojn. 5 Tial, venante en la mondon, li diris:

Oferojn kaj donacojn Vi ne deziras,
Sed korpon Vi preparis por mi;
6Bruloferojn kaj pekoferojn Vi ne cxatis.

7Tiam mi diris: Jen mi venis
(En la rulacxo de la libro estas skribite pri mi),
Por plenumi Vian volon, ho Dio!

8 Antacxe dirinte: Oferojn kaj donacojn kaj brulofeojn kaj pekoferojn Vi nek deziris nek cxatis (kiuj estas oferataj lacx la lecxo), 9 tiam li diris: Jen mi venis, por plenumi Vian volon. Li forprenas la unuan, por ke li starigu la duan. 10 Lacx tiu volo ni estas sanktigitaj per la ofero de la korpo de Jesuo Kristo unufoje por cxiam. 11 Kaj cxiu pastro staradas cxiutage, servante kaj oferante ofte la samajn oferojn, kiuj neniam povas forpreni pekojn; 12 sed li, oferinte unu oferon por pekoj por cxiam, sidicxis dekstre de Dio; 13 de nun atendente, cxis liaj malamikoj faricxos benketo por liaj piedoj. 14 cxar per unu ofero li perfektigis cxis eterneco la sanktigatojn. 15 Kaj la Sankta Spirito ankacx atestas al ni; cxar, dirinte:

16Jen estas la interligo, kiun Mi faros kun ili
Post tiu tempo, diras la Eternulo:
Mi metos Miajn lecxojn en ilian internon,
Kaj sur ilia koro Mi ilin skribos;

li ankacx diras:

17Kaj iliajn pekojn kaj malbonacxojn Mi ne plu rememoros.

18 Sed kie estas absolvo de cxi tiuj, ne plu estas oferado pro peko.

19 Havante do, fratoj, kuracxon eniri en la plejsanktejon per la sango de Jesuo, 20 per la vojo nova kaj vivanta, kiun li dedicxis por ni, tra la kurteno, tio estas, lia karno, 21 kaj havante grandan pastron super la domo de Dio, 22 ni alproksimicxu kun sincera koro, en pleneco de fido, kun niaj koroj aspergitaj for de malbona konscienco, kaj kun la korpoj lavitaj per akvo pura; 23 ni tenu firme la konfeson de nia espero sendeklinicxe; cxar la promesinto estas fidela; 24 kaj ni pripensu unu la alian, por instigi al amo kaj bonaj faroj; 25 ne forlasante nian kunvenadon, kiel estas la kutimo de iuj; sed konsilante unu la alian, kaj des pli forte, ju pli vi vidas la tagon alproksimicxanta.

26 cxar se, ricevinte la scion de la vero, ni pekos memvole, jam ne restas ofero pro pekoj, 27 sed ia timoplana atendo de juxto, kaj de fajra kolero, kiu ekstermos la kontrakxulojn. 28 Tiu, kiu malcxatis la lecxon de Moseo, sen kompato mortas cxe du acx tri atestantoj; 29 kiom pli severan punon, vi opinias, ke meritos tiu, kiu piedpremis la Filon de Dio kaj rigardas kiel ne sanktan la sangon de la interligo, per kiu li estis sanktigita, kaj kiu spitis la Spiriton de graco? 30 cxar ni konas Tiun, kiu diris: cxe Mi estas vencxo, Mi repagos. Kaj ankacx: La Eternulo juxtos Sian popolon. 31 Terure estas fali en la manojn de la vivanta Dio.

32 Sed memoru la antacxajn tagojn, en kiuj vi, jam allumite, elportis grandan konflikton de suferoj; 33 unuflanke, kiam vi faricxis spektaklo per riprocxoj kaj doloroj, kaj aliflanke, kiam vi partoprenis kun tiuj, kiuj tian sperton havis. 34 cxar vi kompatis tiujn, kiuj estis en katenoj, kaj cxoje akceptis la rabadon de via posedacxo, sciante, ke vi mem havas pli bonan kaj restantan

posedacxon. 35 Tial ne forcxetu vian kuracxon, kiu havas rekompencan grandan. 36 cxar vi havas bezonon de pacienco, por ke, plenuminte la volon de Dio, vi ricevu la promeson.

37cxar ancoracx iomete da tempo,

La venonto venos, kaj ne malfruos.

38Sed virtulo vivos per sia fideleco;

Kaj se li sin tiros malantacxen, mia spirito ne cxojos en li.

39 Sed ni ne estas el la malantacxen tiricxantaj en pereon, sed el la kredantoj por la gajnado de la animo.

Cxapitro 11

1 Kaj la fido estas realigo de esperatacxoj, provado de aferoj ne vidataj. 2 cxar per tio la antikvuloj ricevis bonan ateston. 3 Per la fido ni komprenas, ke la mondacxo estas kreitaj per vorto de Dio, tiel ke tio, kio estas vidata, ne estas farita el aperantacxo. 4 Per la fido Habel oferis al Dio pli bonan oferon ol Kain, per kio li ricevis ateston, ke li estas justa, cxar Dio atestis pri liaj donacoj; kaj per cxi li, mortinte, ancoracx parolas. 5 Per la fido cxanocx estis transportita, por ne vidi morton; kaj li ne estis trovata, cxar Dio lin transportis; cxar antacx lia transporto estis atestite pri li, ke li placxis al Dio; 6 kaj sen fido neeble estas placxi al Li; cxar necese estas, ke tiu, kiu alvenas al Dio, kredu, ke Li ekzistas, kaj ke Li faricxas rekompencanto al tiuj, kiuj Lin diligente sercxas. 7 Per la fido Noa, avertite pri la ancoracx ne viditaj aferoj, kun pia timo konstruis arkeon por la savado de sia domo; per kio li kondamnis la mondon, kaj faricxis heredanto de la justeco lacx fido. 8 Per la fido Abraham, vokite, obeis eliri en lokon, kiun li estis ricevonta kiel heredacxon; kaj li eliris, ne sciante, kien li iras. 9 Per la fido li faricxis paslocxanto en la lando de la promeso, kiel lando fremda, loxante en tendoj kun Isaak kaj Jakob, kunheredantoj de la sama promeso; 10 cxar li sercxis la urbon havantan la fundamentojn, kies arcxitekturo kaj konstruanto estas Dio. 11 Per la fido ankacx Sara mem ricevis kapablon gravedicxi, ecx post la ordinara acxo, cxar cxi kredis la Promesinton fidela; 12 sekve ankacx el unu, kaj tiu kvazacx malviva, levicxis tiel multaj, kiel la steloj de la cxielo lacxnombre, kaj kiel la sablo, kiu estas sur la bordo de la maro, nekalkulebla.

13 cxiuj tiuj mortis en fido, ne ricevinte la promesojn, sed vidinte kaj salutinte ilin de malproksime, kaj konfesinte, ke ili estas fremduloj kaj migrantoj sur la tero. 14 cxar tiuj, kiuj parolas tiamaniere, konstatas, ke patrolandon ili sercxas. 15 Kaj se ili tenadus en memoro tiun landon, el kiu ili eliris, ili havus ian okazon por reiri. 16 Sed nun pli bonan landon ili celas, tio estas, cxielan; tial Dio ne hontas pri ili, esti nomata ilia Dio; cxar Li por ili pretigis urbon.

17 Per la fido Abraham, provate, oferis Isaakon; tiu, kiu akceptis la promesojn, ekoferis ja sian solenaskiton; 18 nome tiu, al kiu estis dirite: Per Isaak oni nomos vian idaron; 19 pensante, ke Dio povas relevi lin ecx el la mortintoj; el kie ankacx li en similacxo lin retrovis. 20 Per la fido Isaak benis Jakobon kaj Esavon pri estontaj aferoj. 21 Per la fido Jakob, mortante, benis cxiun el la filoj de Jozef, kaj adorklinicxis sur la supro de sia bastono. 22 Per la fido Jozef, cxe la fino de

sia vivo, aludis la foriron de la Izraelidoj, kaj pri siaj ostoj ordonis. 23 Per la fido Moseo, naskicxinte, estis kacxata tri monatojn de la gepatroj, cxar ili vidis la infaneton belega, kaj ne timis la dekretan de la rexo. 24 Per la fido Moseo, plenkreskinte, rifuzis esti nomata filo de filino de Faraono, 25 plivole elektante kun suferi kun la popolo de Dio, ol havi la kelktempan cxuadon de peko, 26 taksante la riprocon de Kristo pligranda ricxeco ol la trezoroj Egiptaj, cxar li rigardis al la estonta rekompenco. 27 Per la fido li forlasis Egiptujon, ne timante la koleregon de la rexo; cxar li persistis, kiel vidante Tiun, kiu ne estas videbla. 28 Per la fido li observis la Paskon kaj la sangaspergon, por ke la ekstermanto de la unuenaskitoj ne tuxu ilin. 29 Per la fido li trapasis la Rucxan Maron kvazacx sekteron, kion fari penante, la Egiptoj dronis. 30 Per la fido la muroj de Jericxo falis, cxirkacxirite sep tagojn. 31 Per la fido la malcxastistino Racxab ne pereis kun la nekredantoj, akceptinte la spionojn kun paco. 32 Kaj kion mi diru plu? cxar mankus al mi tempo por rakonti pri Gideon kaj Barak kaj cximcxon kaj Jiftacx kaj David kaj Samuel kaj la profetoj; 33 kiuj pere de fido venkis regnojn, plenumis justecon, atingis promesojn, fermis la bucxojn de leonoj, 34 estingis la forton de fajro, forsavicxis de la tranxrando de glavo, el malforteco reforticxis, faricxis potencaj en militado, forkurigis armeojn de fremduloj. 35 Virinoj ricevis siajn mortintojn per revivigo; kaj aliaj suferis turmentadon, ne akceptante liberigon, por atingi pli bonan relevicxon; 36 kaj aliaj elprovicxis per mokado kaj skurcxado kaj ankacx de katenoj kaj mallibericxo; 37 ili estis cxtonmortigitaj, dissegataj, tentataj; per glavo ili estis mortigitaj; ili cxirkacxvagis en cxafaj kaj kapraj feloj, senigite, subpremate, dolorigate 38 (je kiuj la mondo ne estis inda); ili vagadis en dezertoj, sur montoj, en kavernoj kaj kacxejoj de la tero. 39 Kaj cxiuj tiuj, ricevinte bonan ateston per sia fido, ne ricevis la promeson, 40 cxar Dio antacxvidis por ni ion pli bonan, por ke ili sen ni ne estu perfektigataj.

Cxapitro 12

1 Tial ankacx ni, havante cxirkaacx ni tian nubegon da atestantoj, formetu cxion pezan kaj la pekon embarasantan, kaj persiste kuru la kuradon antacx ni metitan, 2 direktante la rigardon al la acxtoro kaj perfektiganto de la fido, Jesuo, kiu, pro la cxojo antacx li metita, suferis la krucon, malestimante honton, kaj sidicxis dekstre de la trono de Dio. 3 cxar pripensu tiun, kiu suferis tian kontrakxdiradon de pekuloj kontrakx li, por ke vi ne ladicxu kaj ne malforticxu en viaj spiritoj. 4 Vi ankoraacx ne kontrakxstaris cxis sango, batalante kontrakx peko; 5 kaj vi forgesis la admonon, kiu rezonas kun vi, kiel kun filoj:

Mia filo, ne malcxatu la punon de la Eternulo,
Nek svenu, riprocxate de Li;
6cxar kiun la Eternulo amas, tiun Li punkorektas,
Kaj Li skurcxas cxiun filon, kiun Li akceptas.

7 Se vi suferas punon, kiel al filoj Dio rilaticxas al vi; cxar kia filo estas, kiun la patro ne punas?
8 Sed se vi estas sen puno, en kiu cxiuj faricxas partoprenantoj, tiuokaze vi estas bastardoj, kaj ne filoj. 9 Cetere ni havis patrojn de nia karno, kiuj nin punis, kaj ni respektis ilin; cxu ni ne multe pli submeticxu al la Patro de la spiritoj, kaj vivu? 10 cxar ili ja dum kelke da tagoj lacx sia

volo punis; sed Li, por utilo, por ke ni partoprenu en Lia sankteco. 11 cxiu puno portempe cxajnas esti ne cxoja, sed malcxoja; sed poste cxi donas la pacplenan frukton de justeco al tiuj, kiuj per cxi estas ekzercitaj. 12 Tial levu la manojn pendantajn kaj la senfortajn genuojn; 13 kaj faru rektajn vojetojn por viaj piedoj, por ke tio, kio estas lama, ne deturnicxu, sed prefere resanicxu.

14 Sercxu pacon kun cxiuj, kaj la sanktigon, sen kiu neniuj vidos la Sinjoron; 15 rigardante zorge, por ke neniuj maltrafu la gracon de Dio, por ke nenia radiko de maldolcxeco, altkreskante, vin cxenu, kaj por ke per tio multaj ne malpuricxu; 16 por ke ne estu iu malcxastulo acx malpiulo, kiel Esav, kiu por unu mancxo vendis sian unuenaskitecon. 17 cxar vi scias, ke ecx kiam li poste deziris heredi la benon, li estis rifuzita; cxar por pentado li trovis nenian lokon, kvankam kun larmoj li cxin sercxis.

18 cxar vi ne alvenis al monto tucxebla kaj brulanta per fajro, kaj al nigreco kaj mallumo kaj ventego, 19 kaj sono de trumpeto kaj vocxo de paroloj, kies acxdantoj petegis, ke plua vorto ne estu parolata al ili, 20 cxar ili ne povis elporti la ordonon: Se ecx bruto tucxos la monton, cxi estu cxtomortigita; 21 kaj tiel terura estis la aperacxo, ke Moseo diris: Mi timegas kaj tremas; 22 sed vi alvenis al la monto Cion kaj al la urbo de vivanta Dio, la cxIELa Jerusalem, kaj al miriadoj da ancxeloj, 23 al la cxenerala kunveno kaj eklezio de la unuenaskitoj, en la cxielo enskribitaj, kaj al Dio, la Jucxisto de cxiuj, kaj al la spiritoj de justuloj perfektigitaj, 24 kaj al Jesuo, la interulo de nova interligo, kaj al la sango de aspergo, kiu parolas pli bonajn aferojn ol la sango de Habel. 25 Gardu vin, ke vi ne forrifuzu la parolanton. cxar se ne forsavicxis tiuj, kiuj forrifuzis la admonanton sur la tero, des malpli ni, deturnante nin de la parolanto el la cxielo, 26 kies vocxo tiam skuis la teron; sed nun Li promesis, dirante: Ankoraĉx unufoje Mi ekmovos ne sole la teron, sed ankacx la cxielon. 27 Kaj tiu diro: Ankoraĉx unufoje--montras la translokigon de la skuitacxo, kiel de faritacxo, por ke la neskueblaj restu. 28 Tial, ricevante regnon neskueblan, ni havu dankemecon, per kiu ni adoru Dion akcepteble kun respektigo kaj pia timo; 29 cxar nia Dio estas fajro konsumanta.

Cxapitro 13

1 La fratamo dacxradu. 2 Ne forgesu gastamon al nekonatoj; cxar per tio iuj gastigis ancxelojn, ne sciante. 3 Memoru la katenitojn, kvazacx vi ankacx estus katenitaj, kaj la suferantojn, cxar vi ankacx estas en la korpo. 4 Estu honorata la edzeco cxe cxiuj, kaj la lito estu senmakula; cxar malcxastulojn kaj adultulojn Dio juxtos. 5 Estu via karaktero sen monamo; estu kontentaj je tio, kion vi havas; cxar Li mem diris: Mi ne foriros de vi kaj ne forlasos vin. 6 Tial ni kuracxas diri:

La Eternulo estas mia helpanto, mi ne timos;
Kion faros al mi homo?

7 Memoru viajn regintojn, kiuj parolis al vi la vorton de Dio; kaj ilian fidon imitu, pripensante la finon de ilia vivmaniero. 8 Jesuo Kristo estas la sama hieracx, hodiaĉx, kaj cxis eterneco. 9 Ne forporticxu per dogmaroj diversaj kaj fremdaj; cxar estas bone, ke la koro estu plifortigata per

graco, ne per manxacoj, per kiuj ne profitis la okupicxantaj pri ili. 10 Ni havas altaron, el kiu la servantoj de la tabernaklo havas nenian rajton manxi. 11 cxar la korpoj de tiuj bestoj, kies sango estas en la sanktejon enportata de la cxefpastro pro peko, estas bruligataj ekster la tendaro. 12 Tial Jesuo ankacx, por ke li sanktigu la popolon per sia propra sango, ekster la pordego suferis. 13 Tial ni eliru al li ekster la tendaro, portante lian riprocxon. 14 cxar cxi tie ni ne havas restantan urbon, sed estontan ni sercxas. 15 Per li do ni oferu al Dio cxiam oferon de lacxdo, tio estas, la frukton de niaj lipoj konfesantaj al lia nomo. 16 Sed ne forgesu la bonfaradon kaj kunulecon; cxar tiaj oferoj placxas al Dio. 17 Obeu al tiuj, kiuj vin regas, kaj submetixu; cxar ili viglas pro viaj animoj, kvazacx liveronte raporton; por ke kun cxojo ili faru tion, kaj ne cxemante, cxar cxi tio estus senprofita por vi.

18 Precxu por ni; cxar ni fidas, ke ni havas bonan konsciencan, dezirante en cxio honeste vivi. 19 Sed des pli urcxu mi petegas vin fari tion, por ke mi tiom pli frue estu redonata al vi.

20 Nun la Dio de paco, kiu relevis el la mortintoj la grandan pacxtiston de la cxafoj, nian Sinjoron Jesuo, per la sango de la eterna interligo, 21 perfektigu vin en cxia bona laboro, por plenumi Lian volon, farante en vi tion, kio placxas al Li, per Jesuo Kristo, al kiu estu la gloro por cxiam kaj eterne. Amen.

22 Kaj mi petegas vin, fratoj, toleru la vorton de konsilo, cxar mi skribis al vi per malmulte da vortoj. 23 Sciu, ke estas liberigita nia frato Timoteo, kun kiu, se li venos baldacx, mi vin vidos.

24 Salutu cxiujn, kiuj vin regas, kaj cxiujn sanktulojn. Tiuj, kiuj estas el Italujo, vin salutas.

25 Graco estu kun vi cxiuj. Amen.

LA EPISTOLO CXENERALA DE JAKOBO

Cxapitro 1

1 Jakobo, servisto de Dio kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo, al la dek du triboj, kiuj estas dispelitaj: Saluton!

2 Rigardu cxion kiel cxojigan, miaj fratoj, kiam vi falas en diversajn tentojn, 3 sciante, ke la provado de via fido faras paciencon. 4 Kaj la pacienco havu sian perfektan faradon, por ke vi estu perfektaj kaj kompletaj, ne havante mankon.

5 Sed se al iu el vi mankas sacxeco, li petu Dion, kiu donacas al cxuij malavare kaj ne riprocxas, kaj cxi estos al li donata. 6 Sed li petu en fido, neniel dubante; cxar la dubanto similas ondon de la maro, ventopelatan kaj skuatan. 7 cxar tiu homo ne pensu, ke li ricevos ion de la Sinjoro-- 8 duoblanima homo, cxancelicxa en cxuij siaj vojoj.

9 Sed la malaltranga frato cxoju pri sia alteco; 10 kaj la ricxulo pri sia humilicxo; cxar kiel floro de herbo li forpasos. 11 cxar la suno levicxas kun la brulvento kaj sekigas la herbon, kaj cxia floro falas, kaj la gracia de cxia formo pereas; tiel ankacx la ricxulo velkos en siaj vojoj.

12 Felicxa estas la homo, kiu elportas tenton; cxar kiam li estos elprovita, li ricevos la kronon de vivo, kiun la Sinjoro promesis al tiuj, kiuj lin amas. 13 Neniu diru, kiam li estas tentata: Mi estas tentata de Dio; cxar Dio ne estas tentebla de malbono, kaj Li mem tentas neniun; 14 sed cxiu estas tentata, kiam li estas fortirata de sia dezirado, kaj delogata. 15 Tiam la dezirado, gravedicxinte, naskas pekon; kaj la peko, maturicxinte, naskas morton. 16 Ne trompicxu, miaj amataj fratoj. 17 cxiu bona donacxo kaj cxiu perfekta donaco estas de supre, malsuprenvenante de la Patro de lumoj, cxe kiu ne povas ekzisti cxancxo, nek ombro de sinturnado. 18 Lacx Sia propra volo Li naskis nin per la vorto de la vero, por ke ni estu kvazacx unuaacxo de Liaj kreitacxo.

19 Tion vi scias, miaj amataj fratoj. Sed cxiu rapidu acxdi, malrapidu paroli, malrapidu koleri; 20 cxar la kolero de homo ne efektivigas la justecon de Dio. 21 Tial, formetinte cxian mapurecon kaj superfluan de malico, akceptu kun humileco la enplantitan vorton, kiu povas savi viajn animojn. 22 Sed estu plenumantoj de la vorto, kaj ne nur acxskultantoj, trompantaj vin mem. 23 cxar se iu estas acxskultanto de la vorto, kaj ne plenumanto, li similas iun, kiu rigardas sian naturan vizacxon en spegulo; 24 cxar li sin rigardas kaj foriras, kaj tuj forgesas, kia li estis. 25 Sed tiu, kiu fikse rigardas en la perfektan lecxon, la lecxon de libereco, kaj tiel restas, ne

estante acxskultanto, kiu forgesas, sed plenumanto, kiu energias, tiu estos benata en sia faro. 26 Se iu cxajnas al si religia, ne bridante sian langon, sed trompante sian koron, ties religio estas vanta. 27 Religio pura kaj senmakula antacx nia Dio kaj Patro estas jena: viziti orfojn kaj vidvinojn en ilia mizero, kaj sin gardi sen malpuricxo de la mondo.

Cxapitro 2

1 Miaj fratoj, ne kun personfavorado tenu la fidon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la glora Sinjoro. 2 cxar se en vian sinagogon envenas viro kun oraj ringoj, en bela vestaro, kaj envenas ankacx malricxulo en malpura vestaro; 3 kaj vi respektas la bele vestitan homon, kaj diras: Sidicxu cxi tie en bona loko; kaj diras al la malricxulo: Staru tie, acx sidicxu sube apud mia piedbenketo; 4 cxu vi ne diferencigas en vi mem, kaj faricxas juxxistoj malbone pensantaj? 5 Acxskultu, miaj amataj fratoj; cxu Dio ne elektis la malricxulojn lacx la mondo, por esti ricxaj rilate al fido, kaj heredantoj de la regno, kiun Li promesis al tiuj, kiuj Lin amas? 6 Sed vi malhonoradis la malricxulon. cxu ne subpremas vin la ricxuloj, kaj mem trenas vin antacx la tribunalojn? 7 cxu ili ne blasfemas la honorindan nomon, sur vin metitan? 8 Tamen, se vi plenumas la recxan lecxon lacx la Skribo: Amu vian proksimulon kiel vin mem--vi faras bone; 9 sed se vi favoras personojn, vi faras pekon, kulpigitaj de la lecxo, kiel malobeintoj. 10 cxar cxiu, kiu observas la tutan lecxaron, sed falpucxicxas pri unu punkto, faricxis kulpa pri cxio. 11 cxar Tiu, kiu diris: Ne adultu--diris ankacx: Ne mortigu. Se do vi ne adultas, sed mortigas, vi faricxis malobeinto kontracx la lecxo. 12 Tiel parolu, kaj tiel agu, kiel juxxotoj lacx lecxo de libereco. 13 cxar al tiu, kiu ne kompatis, la juxxo estos senkompata; la kompato sin altigas super la juxxo.

14 Kia estas la profito, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne havas farojn? cxu tiu fido povas lin savi? 15 Se frato acx fratino estas nuda kaj sen cxiutaga mancxo, 16 kaj iu el vi diras al ili: Iru en paco, estu varmaj kaj sataj; tamen vi ne donas al ili tion, kion la korpo bezonas, kia estas la profito? 17 Tiel same fido, ne havante farojn, estas en si mem malviva. 18 Kaj cetere iu diros: Vi havas fidon, kaj mi havas farojn; montru al mi vian fidon aparte de faroj, kaj mi per miaj faroj montros al vi la fidon. 19 Vi ja kredas, ke Dio estas unu; vi faras bone; la demonoj ankacx kredas kaj tremas. 20 Se cxu vi volas scii, ho vantulo, ke la fido sen faroj estas senfrukta? 21 cxu nia patro Abraham ne pravixis per faroj, oferinte sian filon Isaak sur la altaro? 22 Vi vidas, ke la fido kunagis kun liaj faroj, kaj per faroj la fido perfekticxis; 23 kaj plenumicxis la Skribo, kiu diras: Kaj Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto; kaj li estis nomita: amiko de Dio. 24 Vi vidas, ke homo pravixas per faroj, kaj ne sole per fido. 25 Tiel same, cxu ankacx la malcxastistino Racxab ne pravixis per faroj, kiam cxi akceptis la senditojn kaj forsendis ilin per alia vojo? 26 cxar kiel la korpo aparte de la spirito estas malviva, tiel ankacx fido aparte de faroj estas malviva.

Cxapitro 3

1 Ne estu multaj instruistoj, miaj fratoj, sciante, ke ni ricevos pli severan juxxon. 2 cxar multokaze ni cxiuj falpucxicxas. Se iu ne falpucxicxas parole, tiu estas perfekta homo, kapabla bridi ankacx la tutan korpon. 3 Se ni al la cxevaloj enmetas la bridojn en la bucxojn, por ke ili obeu al ni, ni ankacx cxirkacxturnas ilian tutan korpon. 4 Jen ankacx la cxipoj, kiuj, kvankam ili estas tiel grandaj kaj estas kurepelataj de fortaj ventoj, tamen per tre malgranda direktilo

turnicxadas, kien ajn la volo de la direktilisto decidas. 5 Tiel ankacx la lango estas malgranda membro, kaj fanfaronas grandacxojn. Jen, kiel grandan arbaron ekbruligas fajrero! 6 Kaj la lango estas fajro; mondo da maljusteco inter niaj membroj estas la lango, kiu malpurigas la tutan korpon kaj ekbruligas la radon de la naturo kaj estas ekbruligita de Gehena. 7 cxar cxiun specon de bestoj kaj birdoj, de rampacxo kaj enmaracxo la homa raso al si subigas kaj subigis; 8 sed la langon neniu povas subigi; cxi estas malkvieta malbono, plena de mortiga veneno. 9 Per cxi ni benas la Sinjoron kaj Patron; kaj per cxi ni malbenas homojn, faritajn lacx la bildo de Dio; 10 el la sama bucxo eliras beno kaj malbeno. Miaj fratoj, tio devus ne tiel esti. 11 cxu la fonto elcxprucigas el la sama aperturo dolcxan akvon kaj maldolcxan? 12 cxu figarbo, miaj fratoj, povas doni olivojn, acx vinberarbo figojn? kaj sala akvo ne donas dolcxacxon.

13 Kiu inter vi estas sacxa kaj prudenta? tiu elmontru per honesta vivado siajn farojn en mildeco de sacxeco. 14 Sed se vi havas akran cxaluzon kaj malpacon en via koro, ne fieru, kaj ne mensogu kontrakx la vero. 15 cxi tiu sacxeco ne devenas de supre, sed estas monda, lacxsenta, demonia. 16 cxar kie estas cxaluzo kaj malpaco, tie estas konfuzo kaj cxia malnobla ago. 17 Sed la sacxeco, kiu estas de supre, estas unue cxasta, poste pacema, milda, cedema, plena de kompatemo kaj bonaj fruktoj, sen partieco, sen hipokriteco. 18 Kaj la frukto de justeco estas semata en paco por tiuj, kiuj faras pacon.

Cxapitro 4

1 De kie militoj kaj de kie bataloj inter vi? cxu ne de viaj voluptoj, militantaj en viaj membroj? 2 Vi deziras, kaj ne havas; vi mortigas kaj konkuras, kaj ne povas akiri; vi batalas kaj militas; vi ne havas, cxar vi ne petas. 3 Vi petas kaj ne ricevas, tial, ke vi petas malprave, por ke vi elspezu por viaj voluptoj. 4 Vi adultulinoj, cxu vi ne scias, ke la amikeco al la mondo estas malamikeco al Dio? cxiu do, kiu volas esti amiko de la mondo, faricxas malamiko de Dio. 5 Acx cxu vi opinias, ke la Skribo vane parolas? cxu la spirito, kiun Li loxigis en ni, deziregas envieme? 6 Sed Li donas pli grandan gracon. Tial estas dirite: Dio kontrakxstaras al la fieruloj, sed al la humiluloj Li donas gracon. 7 Submetixu do al Dio; sed rezistu la diablon, kaj li forkuros de vi. 8 Alproksimixu al Dio, kaj Li alproksimixos al vi. Purigu la manojn, vi pekuloj, kaj cxastigu la korojn, vi duoblanimuloj. 9 Mizeru kaj malcxoju kaj ploru; via ridado turnicxu en ploron, kaj via cxojo en malcxojn. 10 Humilixu antacx la Sinjoro, kaj Li vin altigos.

11 Ne kalumniu unu la alian, fratoj. Kiu kalumnias fraton acx jucas sian fraton, tiu kalumnias la lecxon kaj jucas la lecxon; sed se vi jucas la lecxon, vi jam estas ne plenumanto de la lecxo, sed juxanto. 12 Unu estas la lecxdonisto kaj juxisto, Tiu, kiu povas savi acx pereigi; kiu vi estas, juxanta vian proksimulon?

13 Atentu nun vi, kiuj diras: Hodi acx morgacx ni iros al tiu urbo kaj restos tie unu jaron kaj negocados kaj profitos; 14 kvankam vi ne scias, kio morgacx okazos. Kio estas via vivo? Vi ja estas vapo, kiu mallongan tempon montricxas kaj poste malaperas. 15 Anstatacx diri: Se la Sinjoro volos, ni vivados kaj faros cxi tion acx tion. 16 Sed nun vi fieras pri viaj memfidacxo; cxiu tia singratulado estas malbona. 17 Kiu do scias bonfari, kaj ne bonfaras, cxe tiu estas peko.

Cxapitro 5

1 Atentu nun, ricxuloj; ploreĝu kaj kriegu pro la mizeroj sur vin alvenontaj. 2 Via ricxo putricxis, kaj viaj vestoj konsumicxas de tineoj. 3 Via oro kaj via arĝento rusticxis; kaj ilia rusto atestos kontrakx vi, kaj konsumos vian karnon, kiel fajro. En la lastaj tagoj vi kolektadis trezoron. 4 Jen krias la de vi trompe retenata salajro de la laboristoj, kiuj falcxis viajn kampojn; kaj la krioj de la rikoltintoj venis en la orelojn de la Eternulo Cebaot. 5 Vi luksadis sur la tero, kaj dibocxadis; vi nutradis viajn korojn en tago de bucxado. 6 Vi kondamnis, vi mortigis la justulon; li ne kontrakxstaras al vi.

7 Paciencu do, fratoj, cxis la alveno de la Sinjoro. Jen la terkultivisto atendas la multevaloran frukton de la tero, paciencante pri cxi, cxis cxi ricevos la fruan kaj la malfruan pluvon. 8 Vi ankacx paciencu; fortikigu viajn korojn; cxar la alveno de la Sinjoro alproksimicxas. 9 Ne murmuru, fratoj, unu kontrakx la alia, por ke vi ne estu juxataj; jen la juxisto staras antacx la pordoj. 10 Prenu, fratoj, kiel ekzemplon de suferado kaj pacienco, la profetojn, kiuj parolis en la nomo de la Sinjoro. 11 Jen ni nomas felicxaj tiujn, kiuj elportis suferon; vi acxdis pri la pacienco de Ijob, kaj vidis la finan agadon de la Sinjoro, ke la Sinjoro estas kompatema kaj indulgema.

12 Sed antacx cxio, miaj fratoj, ne cxuru, nek per la cxielo, nek per la tero, nek per ia alia cxuro; sed via jes estu jes, kaj via ne estu ne; por ke vi ne falu sub juxxon.

13 cxu iu el vi suferas? li precxu. cxu iu estas gaja? li psalme kantu. 14 cxu iu el vi malsanas? li venigu la presbiterojn de la eklezio; kaj ili precxu super li, cxmirinte lin per oleo en la nomo de la Sinjoro; 15 kaj la precxo de fido savos la malsanulon, kaj la Sinjoro relevos lin; kaj se li faris pekojn, tio estos pardonita al li. 16 Konfesu do viajn pekojn unu al la alia, kaj precxu unu por la alia, por ke vi resanicxu. Petego de justulo multe efikas per sia energio. 17 Elija estis homo samnatura, kiel ni, kaj li precxis fervore, ke ne pluvu; kaj ne pluvis sur la teron dum tri jaroj kaj ses monatoj. 18 Kaj denove li precxis; kaj la cxielo donis pluvon, kaj la tero ekproduktis sian frukton.

19 Miaj fratoj, se iu el vi forvagos de la vero, kaj iu lin returnos, 20 oni sciuj, ke tiu, kiu returnas pekulon de la elvoja forvago, savos animon el morto kaj kovros amason da pekoj.

LA UNUA EPISTOLO CXENERALA DE PETRO

Cxapitro 1

1 Petro, apostolo de Jesuo Kristo, al la elektitoj, kiuj estas el la dispelitaro, pasloxxantaj en Ponto, Galatujo, Kapadokio, Azio, kaj Bitinio, 2 laxe la antacxscio de Dio, la Patro, en sanktigo de la Spirito, por obo kaj aspergo de la sango de Jesuo Kristo: Graco al vi kaj paco pligrandixu.

3 Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu laxe Sia granda kompato nin renaskis en esperon vivan per la relevicxo de Jesuo Kristo el la mortintoj, 4 en heredacxon ne pereontan, ne makulotan, ne velkontan, rezervitan en la cxielo por vi, 5 kiuj estas gardataj de la potenco de Dio per fido al savo preta malkacxixi en la lasta tempo. 6 En tio vi cxojegas, kvankam por kelka tempo, se estas necese, malcxojigite en diversaj tentoj, 7 por ke la provado de via fido, pli multevalora ol oro, kiu pereas, kvankam per fajro provite, trovixu efika por laxe kaj gloro kaj honoro en la malkacxo de Jesuo Kristo; 8 kiun, ne vidinte, vi amas; kiun kvankam nun vi ne vidas, tamen, al li kredante, vi cxojegas per cxojo nedirebla kaj gloroplena; 9 ricevante la celon de via fido, savon de animoj. 10 Koncerne tiun savon esploris kaj sercxis la profetoj, kiuj profetis pri la graco venonta al vi; 11 sercxante, kiun kaj kian tempon montris la enestanta en ili Spirito de Kristo, kiu atestis antacxe la suferojn por Kristo kaj la sekvontajn glorojn. 12 Kaj al ili malkacxixis, ke ne al si mem, sed al vi, ili liveris tion, kio nun estas proklamita al vi de tiuj, kiuj predikis al vi la evangelion per la Spirito Sankta, elsendita el la cxielo; en kiujn aferojn ancxeloj deziras enrigardi.

13 Tial, cxirkacxzoninte la lumbojn de via menso, estu sobraj kaj esperadu perfekte la gracon alportotan al vi en la malkacxo de Jesuo Kristo; 14 kiel infanoj de obo, ne formicxante laxe la voluptoj, kiujn vi antacxe havis en via nescio; 15 sed kiel via Vokinto estas sankta, tiel vi ankacx farixu sanktaj en cxia konduto; 16 pro tio, ke estas skribite: Vi estu sanktaj, cxar Mi estas sankta. 17 Kaj se vi vokas la Patron, kiu sen personfavorado jucas laxe la faro de cxiu, vi pasigu en timo la tempon de via cxi tiea loxado; 18 sciante, ke ne per pereemaj objektoj, oro acx arcxento, vi elacxeticxis el via vanta vivmaniero, kiun vi ricevis de viaj patroj; 19 sed per multekosta sango, kiel de cxafido senmakula kaj sendifekta, la sango de Kristo; 20 kiu estis antacxdifinita antacx la fondo de la mondo, sed elmontrita en la fino de la tempoj pro vi, 21 kiuj per li fidis Dion, kiu relevis lin el la mortintoj kaj donis al li gloron; por ke via fido kaj espero estu al Dio. 22 cxastiginte viajn animojn, en la obo al la vero, por sincera amo al la frataro, amu unu la alian el la koro fervore; 23 renaskite, ne el pereema semo, sed el nepereema, per la vorto de Dio, vivanta kaj restanta. 24 cxar:

cxIU karno estas herbo,
Kaj cxIU cxia cxarmo estas kiel kampa floreto.
Sekicxas herbo, velkas floreto;
25 Sed la vorto de la Eternulo restas eterne.

Kaj cxi tiu estas la parolo, kiu estas predikita al vi.

Cxapitro 2

1 Formetinte do cxian malbonon kaj cxian trompon kaj hipokritecon kaj enviojn kaj cxiajn kalumniojn, 2 kiel cxusnaskitaj sucxinfanoj, sopiru al la spirita lakto pura, por ke vi per tio kresku en savon, 3 se vi gustumis, ke la Sinjoro estas bona; 4 al kiu alvenante, kvazacx al cxtono vivanta, de homoj rifuzita, sed cxe Dio elektita, honorinda, 5 vi ankacx, kiel cxtonoj vivantaj, konstruicxas domo spirita, sankta pastraro, por oferi spiritajn oferojn, akcepteblajn de Dio per Jesuo Kristo. 6 cxar estas enhavate en skribo:

Jen Mi kucxigas en Cion bazangulan cxtonon, elektitan, valoregan;
Kaj kiu lin fidas, tiu ne estos hontigita.

7 Por vi do, la fidantoj, estas la valoregeco; sed por nefidantoj:

cxtono, kiun malcxatis la konstruantoj,
Faricxis cxtono bazangula;

8 kaj:

cxtono de falpucxixco kaj roko de alfrapixco;

ili falpucxixcas pro la vorto, malobeante, por kio ankacx ili estas difinitaj. 9 Sed vi estas raso elektita, pastraro recxa, nacio sankta, popolo Diposedata, por ke vi proklamu la gloron de Tiu, kiu vokis vin el mallumo en Sian lumon mirindan; 10 kiuj iam estis ne-popolo, sed nun estas popolo de Dio; antacxe nekompatitoj, sed nun kompatitoj.

11 Amataj, mi petegas vin kiel fremdulojn kaj migrantojn, detenu vin de karnaj voluptoj, kiuj militadas kontracx la animo; 12 kondutante dece cxe la nacioj, por ke, kvankam ili kalumnias vin kiel malbonagulojn, tamen, vidante viajn bonfarojn, ili gloru Dion en la tago de vizitado.

13 Submetu vin al cxIU homa institucio pro la Sinjoro; cxu al la recxo, la superreganto; 14 cxu al regantoj, kiel liaj senditoj por vencxo al malbonaguloj kaj por lacxdo al bonaguloj. 15 cxar la volo de Dio estas, ke bonfarante, vi silentigu la nesciadon de homoj malsacxaj; 16 kiel liberaj, kaj ne farantaj el via libereco kovrilon de malico, sed kiel servistoj de Dio. 17 cxIUjn honoru. La frataron amu. Dion timu. La recxon honoru.

18 Servantoj, submetu vin al viaj sinjoroj kun cxia timo; ne sole al la bonaj kaj malseveraj, sed ankacx al la malbonhumoraj. 19 cxar tio estas lacxdinda, se pro konscienco al Dio oni elportas

malcxojon, suferante maljuste. 20 cxar kia honoro estas, se, pekante kaj sekve batate, vi tion pacience elportas? sed se, bonfarante kaj sekve suferante, vi tion pacience elportas, tio estas lacxdinda antacx Dio. 21 cxar al cxi tio vi estas vokitaj; pro tio, ke Kristo ankacx suferis pro vi, postlasante por vi ekzemplon, por ke vi sekvu liajn postesignojn; 22 pekon li ne faris, kaj trompo ne trovicxis en lia bucxo; 23 insultate, li ne insultis responde; suferante, li ne minacis, sed submetis sin al la juste juxanta; 24 li mem portis niajn pekojn en sia korpo sur la lignacxo, por ke ni, malvivigite koncerne pekojn, vivu por justeco; per lia vundo vi resanicxis. 25 cxar vi estis kiel cxafoj erarvagantaj; sed nun vi returne venis al la Pacxtisto kaj Episkopo de viaj animoj.

Cxapitro 3

1 Tiel same, edzinoj, submetu vin al viaj propraj edzoj; por ke, ecx se iuj ne obeas al la vorto, ili sen la vorto estu gajnitaj per la konduto de siaj edzinoj, 2 rigardante vian konduton kun timo cxastan. 3 Via ornamo estu ne la ekstera ornamo de harplektado kaj orportado, acx la surmetado de vestoj; 4 sed la kacxita homo de la koro en la nedifektebla vesto de spirito milda kaj trankvila, kiu estas multevalora antacx Dio. 5 cxar tiel same ankacx, en la tempo antikva, la sanktaj virinoj, kiuj esperis al Dio, ornamis sin, submetante sin al siaj propraj edzoj; 6 kiel Sara obeis al Abraham, nomante lin sinjoro; kies infanoj vi faricxis, bonfarante, kaj ne ektimigate per la teruro.

7 Tiel same, edzoj, kunvivadu kun viaj edzinoj lacxscie, donante honoron al la virino kiel al la plimalforta ilo, kaj estante ankacx kun ili kunheredantoj de la graco de vivo, por ke viaj precxo ne malhelpicxu.

8 Fine, estu cxiuj samideaj, simpatiaj, frathamemaj, kompatemaj, humilanimaj; 9 ne repagantaj malbonon kontracx malbono, nek insulton kontracx insulto, sed kontracxe benadantaj; cxar al tio vi estas vokitaj, por ke vi heredu benon. 10 cxar:

Kiu volas ami vivon kaj vidi bonajn tagojn,
Tiu gardu sian langon kontracx malbono,
Kaj sian bucxon kontracx mensoga parolo;
11 Li deklinicxu de malbono kaj faru bonon,
Li sercxu pacon, kaj cxasu cxin.
12 cxar la okuloj de la Eternulo estas turnitaj al la piuloj,
Kaj Liaj oreoj al iliaj krioj;
Sed la vizacxo de la Eternulo estas kontracx tiuj, kiuj faras malbonon.

13 Kaj kiu faros al vi malbonon, se vi faricxos fervoraj en la bono? 14 Sed se vi ecx suferus pro justeco, felicxegaj vi estus; kaj ilian timon ne timu, nek maltrankvilicxu; 15 sed la Sinjoron Kriston sanktigu en viaj koroj; estu cxiam pretaj doni defendan respondon al cxiu, kiu vin demandas pri la motivo de la espero en vi, sed kun humileco kaj timo; 16 havantaj bonan konsciencon; por ke, dum vi estas malestimataj, hontu tiuj, kiuj kalumnias vian bonan konduton en Kristo. 17 cxar pli bone estus, se tiel volus Dio, suferi pro bonfarado, ol pro malbonfarado. 18 cxar Kristo ankacx unufoje suferis pro pekoj, justulo pro maljustuloj, por ke li nin konduku al Dio; mortigite en la karno, sed vivigite en la spirito; 19 en kiu ankacx li iris kaj predikis al la enkarceraj spiritoj, 20 kiuj iam malobeis, kiam la longedacxra pacienco de Dio atendis en la tagoj de Noa dum la pretigado de la arkeo, en kiu malmultaj, tio estas ok personoj, elsavicxis tra akvo;

21 kiu ankacx vin nun savas en antitipo, la bapto, ne la formetado de la karna malpuracxo, sed la demando de bona konscienco al Dio per la relevicxo de Jesuo Kristo; 22 kiu estas dekstre de Dio, irinte en la cxielon; al li ancxeloj kaj acxtoritatoj kaj potencoj estas submetitaj.

Cxapitro 4

1 cxar Kristo do suferis en la karno, vi ankacx armu vin per la sama intenco; cxar la suferinto en la karno aparticxis de pekoj; 2 por ke vi travivu la reston de la enkarna tempo jam ne lacx la voluptoj de homoj, sed lacx la volo de Dio. 3 cxar la tempo pasinta suficxas, por elfari la deziron de la nacioj kaj iradi en dibocxo, voluptoj, vindrinkado, brufestenoj, ebrieco, kaj abomenaj idolkultoj; 4 en kio ili miras, ke vi ne kuras kune kun ili en la saman superfluon de dibocxado, kaj ili kalumnias vin; 5 ili prirespondos al Tiu, kiu estas preta juxti la vivantojn kaj la mortintojn. 6 cxar por tio ankacx la evangelio estas anoncita al la mortintoj, por ke ili estu korpe juxtitaj lacx homoj, sed spirite vivu lacx Dio.

7 Sed la fino de cxio alproksimicxas; prudenticxu do, kaj sobricxu por precxo; 8 antacx cxio havante fervoran amon unu al alia; cxar amo kovras amason da pekoj; 9 estu gastamaj unu al alia sen murmurado; 10 lacxmezure, kiel cxiu ricevis donacon, tiel cxin administrante inter vi, kiel bonaj administrantoj de la diversaspeca graco de Dio; 11 se iu parolas, li parolu kvazacx orakolojn de Dio; se iu administras, li administru kvazacx el la forto, kiun Dio provizas; por ke en cxio Dio estu glorata per Jesuo Kristo, kies estas la gloro kaj la potenco por cxiam kaj eterne. Amen.

12 Amataj, ne surprizicxu pri la fajrego cxe vi okazanta por provi vin, kvazacx io stranga okazus cxe vi; 13 sed lacx tio, ke vi partoprenas en la suferoj de Kristo, cxoju; por ke ankacx en la elmonstro de lia gloro vi cxoju ravege. 14 Se vi estas riprocxataj pro la nomo de Kristo, felicxegaj vi estas; cxar la Spirito de gloro kaj la Spirito de Dio restas sur vi. 15 Nur neniu el vi suferu kiel mortiginto, acx cxtelisto, acx malbonfarinto, acx kiel sintrudanto en malpropraj aferoj; 16 sed se iu suferas kiel Kristano, li ne hontu; sed li gloru Dion en tiu nomo. 17 cxar jam venis la tempo por la komenco de la juxco cxe la domo de Dio; kaj se cxi komencicxas cxe ni, kia estos la sorto de tiuj, kiuj ne obeas al la evangelio de Dio? 18 Kaj se justulo apenacx savicxas, kie aperos malpiulo kaj pekulo? 19 Tial ankacx tiuj, kiuj suferas lacx la volo de Dio, alkonfidu siajn animojn en bonfarado al fidela Kreinto.

Cxapitro 5

1 La presbiterojn do inter vi mi admonas, estante kunpresbitero kaj atestanto de la suferoj de Kristo kaj partoprenanto en la malkacxota gloro; 2 Pacxtu la gregon de Dio cxe vi, direktante cxin, ne devige, sed volonte, lacx Dio; ne pro avideco, sed bonvole; 3 ne kvazacx sinjorante super la heredo, sed faricxante ekzemploj al la grego. 4 Kaj kiam elmontricxos la cxefpacxtisto, vi ricevos la nevelkontan kronon de gloro. 5 Tiel same, vi plijunuloj, submetu vin al la pliaxuloj. Tial ankacx vi cxuij submetu vin unu al la alia, kaj zonu vin per humileco; cxar Dio kontracxstaras al la fieruloj, sed al la humiluloj donas gracon. 6 Humiligu vin do sub la potencon manon de Dio, por ke Li altigu vin cxustatempe; 7 surcxetante sur Lin cxian vian zorgon, cxar Li zorgas pri vi. 8 Estu sobraj, vigladu; via kontracxulo, la diablo, kiel leono blekeganta

cxirkacxiras, sercxante, kiun li povos forgluti; 9 lin rezistu, konstantaj en la fido, sciante, ke la samaj suferoj plenumicxas en via frataro en la mondo. 10 Kaj la Dio de cxia graco, kiu vin alvokis al Sia eterna gloro en Kristo, mem perfektigos, firmigos, plifortigos vin ne longe suferintajn. 11 Al Li estu la potenco por cxiam kaj eterne. Amen.

12 Per Silvano, la fidela frato, kiel mi opinias, al vi mi skribis mallonge, konsilante kaj atestante, ke cxi tio estas la vera graco de Dio; en cxi firme staru. 13 Vin salutas la en Babel kunelektitino, kaj Marko, mia filo. 14 Salutu unu la alian per ama kiso.

Paco al vi cxiuj, kiuj estas en Kristo.

LA DUA EPISTOLO CXENERALA DE PETRO

Cxapitro 1

1 Simon Petro, servisto kaj apostolo de Jesuo Kristo, al tiuj, kiuj ricevis egale altvaloran fidon, kiel ni, en la justeco de nia Dio kaj Savanto Jesuo Kristo: 2 Graco al vi kaj paco pligrandixu en sciado pri Dio, kaj pri Jesuo, nia Sinjoro; 3 pro tio, ke lia Dia povo donacis al ni cxion rilatantan al vivo kaj pieco, per la scio de tiu, kiu nin vokis per sia propra gloro kaj virto; 4 per kiuj li donacis al ni la promesojn karegajn kaj tre grandajn; por ke per ili vi faricxu partoprenantoj en Dia naturo, forsavicxinte el la putreco, kiu estas en la mondo per voluptemo. 5 Kaj pro tiu sama kacxzo viaflanke aplikante cxian diligentecon, en via fido aldonu virton; kaj en virto scion; 6 kaj en scio sinregadon; kaj en sinregado paciencon; kaj en pacienco piecon; 7 kaj en pieco fratamikecom, kaj en fratamikeco amon. 8 cxar tiuj ecoj, se cxe vi ili trovicxas kaj abundas, faras vin nek mallaboremaj nek senfruktaj en la scio de nia Sinjoro Jesuo Kristo. 9 cxar tiu, al kiu mankas tiuj ecoj, estas blinda, miopa, forgesinte la forpurigon el siaj antacxaj pekoj. 10 Sekve, fratoj, pli diligente klopodu, por certigi vian vokon kaj elekton; cxar farante tion, vi neniam falpucxixos; 11 cxar tiel al vi estos ricxe provizita la eniro en la eternan regnon de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo.

12 Pro tio mi cxiam estos preta rememorigi vin pri tiuj aferoj, kvankam vi ilin scias kaj estas fortigitaj en la cxeestanta vero. 13 Kaj mi opinias konvena, dum mi estas en cxi tiu tabernaklo, vigligi vin per rememorigo; 14 sciante, ke baldacx estos la demeto de mia tabernaklo, cxuste kiel nia Sinjoro Jesuo Kristo montris al mi. 15 Kaj mi diligente penos, ke post mia foriro vi povu konstante rememori tion. 16 cxar ne sekvinte fabelojn sofismajn, ni konigis al vi la potencon kaj alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, sed vidinte per propraj okuloj lian majeston. 17 cxar li ricevis de Dio, la Patro, honoron kaj gloron, kiam al li tia vocxo estis alportita el la brilega gloro: cxi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron; 18 kaj tiun vocxon, alportitan el la cxielo, ni mem acxdis, kunestante kun li sur la sankta monto. 19 Kaj ni havas la profetan vorton konfirmitan; kiun atentante, vi bone faras, kvazacx lampon lumantan en malhela loko, cxis ektagicxos kaj la matenstelo eklevicxos en viaj koroj; 20 antacx cxio sciante, ke neniu profektacxo de la Skribo enhavas en si sian propran klarigon. 21 cxar neniam profetacxo estas alportita per homa volo; sed homoj, movataj de la Sankta Spirito, parolis lacx Dio.

Cxapitro 2

1 Sed ankacx falsaj profetoj trovicxis inter la popolo tiel same, kiel inter vi estos falsaj instruistoj, kiuj sekrete enkondukos herezojn pereigajn, ecx malkonfesante la Sinjoron, kiu ilin

elacxetis, kaj venigante sur sin rapidan pereon. 2 Kaj ilian senbridecon sekvos multaj, per kiuj la vojo de la vero estos kalumniata. 3 Kaj en avideco per trompaj paroloj ili vin komercos; ilia kondamno nun de post tre longe ne malfruas, kaj ilia pereco ne dormas. 4 cxar se Dio ne indulgis ancxelojn pekintajn, sed, eninferiginte ilin en kavernojn de mallumo, transdonis ilin rezervatajn por la juxco; 5 kaj ne indulgis la mondon antikvan, sed gardis Noan kun sep aliaj, predikanton de justeco, kiam Li sendis diluvon sur la mondon de malpiuloj; 6 kaj, cindriginte la urbojn Sodom kaj Gomora, kondamnis ilin per katastrofo, farinte ilin ekzemplo al estontaj malpiuloj; 7 kaj savis justan Loton, cxagrenegatan de la senbrida konduto de la malvirtuloj 8 (cxar tiu justulo, loxante inter ili, en vidado kaj acxdado, turmentis sian justan animon, tagon post tago, por iliaj malvirtaj faroj); 9 la Sinjoro do scias savi el tento la piulojn, kaj teni sub puno la maljustulojn cxis la tago de juxco; 10 sed precipe tiujn, kiuj iras lacx la karno en volupto de malpuracxo, kaj malestimas regadon. Arogantaj, obstinaj, ili ne timas insulti acxtoritatojn; 11 sed kontrakxe, ancxeloj, superante lacx forto kaj potenco, ne faras insultan akuzon kontrakx ili antacx la Sinjoro. 12 Sed tiuj, kiel bestoj senprudentaj, naskitaj lacx naturo por kaptado kaj pereco, blasfemante en aferoj, kiujn ili ne scias, en sia putreco pereos, 13 en malbono ricevante pagon por malbono; homoj, kiuj opinias entagan dibocxon plezuro kaj estas makuloj kaj hontindacxo, dibocxante en sia uzado de la agapoj, dum ili kunfestenas kun vi; 14 havante okulojn plenajn de adulto kaj ne reteneblajn de pekado; forlogante malfirmajn animojn; havante koron lertan por avideco; estante filoj de malbeno; 15 forlasinte la rektan vojon kaj erarvaginte, sekvinte la vojon de Bileam, filo de Beor, kiu amis la rekompencon de malbonfarado; 16 sed li estis riprocxita pro sia malobeo; muta azeno, parolante per homa vocxo, haltigis la frenezecon de la profeto. 17 Ili estas putoj senakvaj, kaj nebuletoj pelataj de ventego; por ili la nigreco de mallumo estas rezervita. 18 cxar, elparolante fanfaronacxojn de vanteco, ili forlogas en la karnovolupton per senbrideco tiujn, kiuj cxus forsavicxis de tiuj, kiuj vivadas en eraro; 19 anoncante al ili liberecon, ili mem estas sklavo de putreco; cxar al kiu iu submeticxas, al tiu ankaux li sklavicxas. 20 cxar se, forsavicxinte el la malpuracxo de la mondo per la scio de la Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo, ili estos denove tien implikitaj kaj venkitaj, ilia lasta stato faricxos pli malbona, ol la unua. 21 cxar estus por ili pli bone ne ekkoni la vojon de justeco, ol, ekkoninte cxin, returni sin for de la sankta ordono al ili transdonita. 22 Al ili okazis lacx la vera proverbo: Hundo reveninta al sia vomitacxo, kaj porkino lavita al rulicxado en koto.

Cxapitro 3

1 Jam cxi tiun duan epistolon, amataj, mi skribas al vi; en ambacx mi instigas vian sinceran menson per rememorigo; 2 por ke vi memoru la antacxdirojn de la sanktaj profetoj, kaj la ordonon de la Sinjoro kaj Savanto per viaj apostoloj; 3 unue sciante, ke en la lastaj tagoj mokemuloj venos kun mokado, irante lacx siaj propraj voluptoj, 4 kaj dirante: Kie estas la anonco de lia alveno? cxar de kiam la patroj endormicxis, cxio restas kiel de post la komenco de la kreo. 5 cxar ili volonte forgesas, ke cxielo ekzistis de antikve, kaj tero kunmetita el akvo kaj meze de akvo, lacx la vorto de Dio; 6 per kio la tiama mondo, diluvite, pereis; 7 sed la nuna cxielo kaj la tero per la sama vorto estas destinitaj por fajro, rezervate cxis la tago de juxco kaj pereco de malpiuloj.

8 Sed ne forgesu cxi tiun unu aferon, amataj, ke cxe la Sinjoro unu tago estas kiel mil jaroj, kaj mil jaroj kiel unu tago. 9 La Sinjoro ne malrapidas pri la promeso, kiel iuj malrapidecon kalkulas; sed pacienas al vi, volante, ne ke iuj pereu, sed ke cxiuj venu al penton. 10 Sed la tago

de la Sinjoro venos, kvazacx cxtelisto; en tiu tago la cxielo forpasos kun mucxa bruego, kaj la elementoj brulante solvicxos, kaj la tero kaj la faritacxo en cxi forbrulos. 11 cxar tiamaniere cxio tio solvicxos, kiaj homoj vi do devus esti en sankta konduto kaj pieco, 12 atendente kaj akcelante la alvenon de la tago de Dio, pro kio la cxielo flamanta solvicxos, kaj la elementoj per fajra brulado fluidicxos? 13 Sed lacx Lia promeso ni atendas novan cxielon kaj novan teron, en kiuj loxas justeco.

14 Tial, amataj, tion atendente, klopodu trovicxi en paco, senmakulaj kaj neriproxindaj antacx Li. 15 Kaj rigardu la paciencon de nia Sinjoro kiel savon; kiel ankacx nia amata frato Pacxlo, lacx la sacxeco donita al li, jam skribis al vi, 16 kiel ankacx en cxiuj siaj epistoloj, parolante en ili pri cxi tio; en kiuj estas iuj aferoj malfacile kompreneblaj, kiujn la malkleruloj kaj malkonstantuloj tordas, kiel ankacx la ceterajn skribacxojn, al sia propra pereco. 17 Vi do, amataj, cxi tion antacxsciente, gardu vin, por ke vi ne forlogicxu per la eraro de la pekuloj, kaj ne defalu de via propra konstanteco. 18 Sed kresku en graco kaj scio de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo. Al li estu la gloro nun kaj cxis la tago de eterneco. Amen.

LA UNUA EPISTOLO CXENERALA DE JOHANO

Cxapitro 1

1 Tion, kio estis de la komenco, kion ni acxdis, kion ni vidis per niaj propraj okuloj, kion ni rigardis kaj niaj manoj palpis, koncerne la Vorton de vivo 2 (kaj la vivo elmontricxis, kaj ni vidis kaj atestas kaj anoncas al vi la vivon, la eternan vivon, kiu estis cxe la Patro kaj montricxis al ni); 3 kion vi vidis kaj acxdis, tion ni anoncas al vi, por ke vi ankacx havu kunulecon kun ni; kaj nia kunuleco estas kun la Patro kaj kun Lia Filo Jesuo Kristo; 4 kaj cxi tion ni skribas, por ke nia cxojo kompleticxu.

5 Kaj jen estas la anonco, kiun ni acxdis de Li kaj anoncas al vi, ke Dio estas lumo, kaj da mallumo estas en Li neniom. 6 Se ni diras, ke ni havas kunulecon kun Li, kaj iradas en la mallumo, ni mensogas, kaj ne faras la veron; 7 sed se ni iradas en la lumo, kiel Li estas en la lumo, ni havas kunulecon unu kun la alia, kaj la sango de Jesuo, Lia Filo, nin purigas de cxia peko. 8 Se ni diras, ke pekon ni ne havas, ni nin trompas, kaj la vero ne estas en ni. 9 Se ni konfesas niajn pekojn, Li estas fidela kaj justa por pardoni al ni niajn pekojn kaj nin purigi de cxia maljusteco. 10 Se ni diras, ke ni ne pekis, ni faras Lin mensoginto, kaj Lia vorto ne estas en ni.

Cxapitro 2

1 Infanetoj miaj, cxi tion mi skribas al vi, por ke vi ne peku. Kaj se iu pekas, ni havas Advokaton cxe la Patro, Jesuon Kriston, la justan; 2 kaj li estas repacigo pro niaj pekoj, kaj ne sole pro niaj, sed ankacx pro la tuta mondo. 3 Kaj per cxi tio ni scias, ke ni konas lin: se ni observas liajn ordonojn. 4 Kiu diras: Mi lin konas, kaj ne observas liajn ordonojn, tiu estas mensoganto, kaj la vero ne estas en li; 5 sed en cxiu ajn, kiu observas lian vorton, vere perfekticxis la amo al Dio. Per cxi tio ni scias, ke ni estas en li: 6 kiu diras, ke li restas en li, tiu mem devus tiel iradi, kiel li iradis.

7 Amataj, al vi mi skribas ne ordonon novan, sed malnovan ordonon, kiun vi havis de la komenco; la malnova ordono estas la vorto, kiun vi acxdis. 8 Ankacx mi skribas al vi novan ordonon, kiu estas vera en li kaj en vi; cxar la mallumo forpasas, kaj la vera lumo jam brilas. 9 Kiu diras, ke li estas en la lumo, kaj malamas sian fraton, tiu estas en la mallumo ankoraux cxis nun. 10 Kiu amas sian fraton, tiu restas en la lumo, kaj en li ne estas faligacxo. 11 Sed kiu malamas sian fraton, tiu estas en la mallumo, kaj iras en la mallumo, kaj ne scias, kien li iras, cxar la mallumo blindigis al li la okulojn.

12 Mi skribas al vi, infanetoj, cxar la pekoj al vi estas pardonitaj pro lia nomo. 13 Mi skribas al vi, patroj, cxar vi konas tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribas al vi, junuloj, cxar vi venkis la malbonulon. Mi skribis al vi, infanoj, cxar vi konas la Patron. 14 Mi skribis al vi, patroj, cxar vi konas tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribis al vi, junuloj, cxar vi estas fortaj, kaj la vorto de Dio restas en vi, kaj vi venkis la malbonulon. 15 Ne amu la mondon, nek la mondacxojn. Se iu amas la mondon, la amo al la Patro ne estas en li. 16 cxar cxio, kio estas en la mondo, la dezirego de la karno kaj la dezirego de la okuloj kaj la fiereco de vivo, estas ne de la Patro, sed de la mondo. 17 Kaj forpasas la mondo kaj cxia dezirego; sed la plenumanto de la volo de Dio restas por eterne.

18 Infanoj, jam estas la lasta horo; kaj kiel vi acxdis, ke antikristo venas, jam levicxis multe da antikristoj; per tio ni scias, ke estas la lasta horo. 19 De ni ili eliris, sed ili ne estis el ni; sed se ili el ni estus, ili restus cxe ni; sed ili eliris, por ke ili elmontricxu, ke ili cxuij ne estas el ni. 20 Kaj vi havas sanktoleadon de la Sanktulo, kaj vi scias cxion. 21 Mi skribis al vi ne pro tio, ke vi ne scias la veron, sed pro tio, ke vi cxin scias, kaj pro tio, ke nenia mensogo estas el la vero. 22 Kiu estas la mensogisto, krom tiu, kiu malkonfesas, ke Jesuo estas la Kristo? Tiu estas la antikristo, kiu malkonfesas la Patron kaj la Filon. 23 cxiu, kiu malkonfesas la Filon, ne havas la Patron; tiu, kiu konfesas la Filon, havas ankacx la Patron. 24 Vi do lasu restii en vi tion, kion vi acxdis de la komenco. Se tio, kion vi acxdis de la komenco, restos en vi, vi ankacx restos en la Filo kaj en la Patro. 25 Kaj jen estas la promeso, kiun li promesis al ni: la vivo eterna. 26 cxi tion mi skribis al vi pri tiuj, kiuj vin forlogas de la vojo. 27 Pri vi, la sanktoleado, kiun vi ricevis de li, restas en vi, kaj vi ne havas bezonon, ke iu vin instruu; sed kiel lia sanktoleado vin instruas pri cxio kaj estas vera kaj ne estas mensogo, kaj kiel cxi vin instruis, vi restas en li. 28 Kaj nun, infanetoj, restu en li; por ke, se li elmontricxos, ni havu kuracxon, kaj ne hontu antacx li cxe lia alveno. 29 Se vi scias, ke li estas justa, vi scias, ke ankacx cxiu, kiu faras justecon, el li naskicxis.

Cxapitro 3

1 Rigardu, kian amon la Patro donis al ni, ke ni estas nomataj infanoj de Dio; kaj tiaj ni estas. Pro tio la mondo nin ne konas, cxar cxi Lin ne konis. 2 Amataj, nun ni estas infanoj de Dio, kaj ancoracx ne elmontricxis, kio ni estos. Ni scias, ke se li elmontricxos, ni estos similaj al li; cxar ni vidos lin, kiel li estas. 3 Kaj cxiu, kiu havas cxi tiun esperon rilate lin, sin sanktigas tiel same, kiel li estas sankta. 4 cxiu, kiu faras pekon, faras ion kontracx la lecxo; kaj peko estas kontracxlecxeco. 5 Kaj vi scias, ke li elmontricxis, por forigi pekojn; kaj peko ne estas en li. 6 cxiu, kiu restas en li, ne pekas; cxiu pekanto lin ne vidis, nek lin konas. 7 Infanetoj, neniu vin forlogu; kiu faras justecon, tiu estas justa tiel same, kiel li estas justa; 8 kiu faras pekon, tiu estas el la diablo; cxar la diablo pekas de la komenco. Por tio la Filo de Dio elmontricxis, por ke li detruu la farojn de la diablo. 9 cxiu, kiu naskicxis de Dio, ne faras pekon, cxar lia semo restas en li; kaj li ne povas peki, cxar li naskicxis de Dio. 10 Jen kiel evidenticxas la infanoj de Dio, kaj la infanoj de la diablo: cxiu, kiu ne faras justecon, ne estas de Dio, nek tiu, kiu ne amas sian fraton. 11 cxar jen estas la anonco, kiun vi acxdis de la komenco: ke ni amu unu la alian; 12 ne kiel Kain estis de la malbonulo kaj mortigis sian fraton. Kaj pro kio li lin mortigis? cxar liaj faroj estis malbonaj, kaj la faroj de lia frato estis justaj.

13 Ne miru, fratoj, se la mondo vin malamas. 14 Ni scias, ke ni jam pasis el morto en vivon, cxar ni amas la fratojn. Kiu ne amas, tiu restas en morto. 15 cxiu, kiu malamas sian fraton, estas hommortiganto; kaj vi scias, ke cxiu hommortiganto ne havas vivon eternan, restantan en li. 16 Per cxi tio ni konas amon: cxar li demetis sian vivon pro ni; kaj ni devus demeti nian vivon pro la fratoj. 17 Sed se iu havas mondan posedacxon kaj vidas sian fraton havantan bezonon kaj fermas sian kompaton kontrakx li, kiel la amo de Dio restas en li? 18 Infanetoj, ni amu, ne lacx vorto nek lacx lango, sed lacx faro kaj vero. 19 Per tio ni scios, ke ni estas el la vero, kaj ni certigos nian koron antacx Li 20 en cxio ajn, pri kio nia koro nin kondamnas; cxar Dio estas pli granda ol nia koro, kaj scias cxion. 21 Amataj, se nia koro ne kondamnas nin, ni havas kuracxon antacx Dio; 22 kaj cxion ajn, kion ni petas, ni ricevas de Li, cxar ni observas Liajn ordonojn, kaj faras tion, kio placxas antacx Li. 23 Kaj jen estas Lia ordono, ke ni kredu al la nomo de Lia Filo, Jesuo Kristo, kaj amu unu la alian tiel same, kiel Li al ni donis ordonon. 24 Kaj kiu observas Liajn ordonojn, tiu en Li restas, kaj Li en tiu. Kaj per tio ni scias, ke Li restas en ni: per la Spirito, kiun Li donis al ni.

Cxapitro 4

1 Amataj, kredu ne al cxiu spirito, sed provu la spiritojn, cxu ili estas el Dio; cxar multaj falsaj profetoj eliris en la mondon. 2 Jen kiel vi ekkonas la Spiriton de Dio: cxiu spirito, kiu konfesas, ke Jesuo Kristo venis en la karno, estas el Dio; 3 kaj cxiu spirito, kiu ne konfesas Jesuon, ne estas el Dio; kaj cxi tiu estas la spirito de antikristo, pri kiu vi acxdis, ke cxi venas; kaj nun cxi jam estas en la mondo. 4 Infanetoj, vi estas el Dio, kaj ilin venkis; cxar pli granda estas Tiu, kiu estas en vi, ol tiu, kiu estas en la mondo. 5 Ili estas el la mondo; pro tio ili parolas lacx la mondo, kaj la mondo ilin acxskultas. 6 Ni estas el Dio; kiu konas Dion, tiu nin acxskultas; kiu ne estas el Dio, tiu nin ne acxskultas. Jen kiel ni ekkonas la spiriton de vero, kaj la spiriton de eraro.

7 Amataj, ni amu unu la alian; cxar la amo estas el Dio; kaj cxiu, kiu amas, naskiexaas el Dio kaj Dion konas. 8 Kiu ne amas, tiu ne konas Dion, cxar Dio estas amo. 9 Jen kiel la amo de Dio elmontricxis en ni: ke Dio sendis en la mondon Sian Filon solenaskitan, por ke ni vivu per li. 10 Jen estas la amo, ne ke ni amis Dion, sed ke Li amis nin, kaj sendis Sian Filon kiel repacigon pro niaj pekoj. 11 Amataj, se Dio tiel amis nin, ni ankacx devus ami unu la alian. 12 Dion neniu iam vidis; se ni reciproke nin amas, Dio restas en ni, kaj Lia amo perfekticxis en ni; 13 jen kiel ni scias, ke ni restas en Li, kaj Li en ni; cxar el Sia Spirito Li donis al ni. 14 Kaj ni vidis kaj atestas, ke la Patro sendis la Filon por esti la Savonto de la mondo. 15 En cxiu ajn, kiu konfesas, ke Jesuo estas la Filo de Dio, Dio restas, kaj li en Dio. 16 Kaj ni konas kaj kredis la amon, kiun Dio havas al ni. Dio estas amo; kaj kiu restas en amo, tiu restas en Dio, kaj Dio restas en li. 17 Jen kiel amo perfekticxis cxe ni: ke ni havu kuracxon en la tago de juxxo; cxar cxuste kia li estas, tiaj ankacx ni estas en cxi tiu mondo. 18 Timo ne ekzistas en amo; sed perfekta amo elcetas timon, cxar timo havas turmentegon; kaj timanto ne perfekticxas en amo. 19 Ni amas, cxar Li unue nin amis. 20 Se iu diras: Mi amas Dion, kaj malamas sian fraton--tiu estas mensoganto; cxar kiu ne amas sian fraton, kiun li vidis, tiu ne povas ami Dion, kiun li ne vidis. 21 Kaj la jenan ordonon ni havas de Li: ke kiu amas Dion, tiu amu ankacx sian fraton.

Cxapitro 5

1 cxiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Kristo, naskicxis el Dio; kaj cxiu, kiu amas la Naskinton, amas ankacx la naskiton el Li. 2 Per tio ni ekscias, ke ni amas la infanojn de Dio, kiam ni amas Dion kaj plenumas Liajn ordonojn. 3 cxar jen estas la amo al Dio: ke ni observas Liajn ordonojn; kaj Liaj ordonoj ne estas pezaj. 4 cxar cxio, kio el Dio naskicxis, venkas la mondon; kaj jen estas la venko venkinta la mondon: nia fido. 5 Kaj kiu estas la venkanto de la mondo, krom tiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Filo de Dio? 6 cxi tiu estas la veninto per akvo kaj sango, Jesuo Kristo; ne sole en la akvo, sed en la akvo kaj en la sango. 7 Kaj la Spirito estas la atestanto, cxar la Spirito estas la vero. 8 cxar tri estas la atestantoj: la Spirito, kaj la akvo, kaj la sango; kaj la tri en unu konsentas. 9 Se ni akceptas la ateston de homoj, pli granda estas la atesto de Dio; cxar jen estas la atesto de Dio: ke Li atestis pri Sia Filo. 10 Kiu kredas al la Filo de Dio, tiu havas en si la ateston; kiu ne kredas al Dio, tiu faris Lin mensoginto, pro tio, ke li ne kredis la ateston, kiun Dio atestis pri Sia Filo. 11 Kaj jen estas la atesto: ke Dio donis al ni la vivon eternan; kaj tiu vivo estas en Lia Filo. 12 Kiu havas la Filon, tiu havas la vivon; kiu ne havas la Filon de Dio, tiu la vivon ne havas.

13 cxi tion mi skribis al vi, por ke vi sciu, ke vi havas vivon eternan; al vi, kiuj kredas al la nomo de la Filo de Dio. 14 Kaj jen estas la kuracxo, kiun ni havas antacx Li: ke se ni ion petas lacx lia volo, Li nin acxskultas; 15 kaj se ni scias, ke kion ajn ni petas, Li nin acxskultas, ni scias, ke ni havas la petojn, kiujn ni petis de Li. 16 Se iu vidas sian fraton pekantan pekon ne al morto, tiu petos, kaj Li donos al li vivon, por la pekantoj ne al morto. Ekzistas peko al morto; ne pri tio mi diras, ke li petegu. 17 cxia nejusteco estas peko; kaj ekzistas peko ne al morto.

18 Ni scias, ke cxiu naskito el Dio ne pekas; sed la naskito el Dio sin gardas, kaj la malbonulo lin ne tuxas. 19 Ni scias, ke ni el Dio estas, kaj la tuta mondo kucxas en la malbonulo. 20 Kaj ni scias, ke la Filo de Dio venis kaj al ni donis komprenon, por ke ni ekkonu la Verulon; kaj ni estas en la Verulo, en Lia Filo, Jesuo Kristo. Tiu estas la vera Dio, kaj la vivo eterna. 21 Infanetoj, gardu vin kontracx idoloj.

LA DUA EPISTOLO CXENERALA DE JOHANO

1 La presbitero al la elektita sinjorino kaj cxiaj infanoj, kiujn mi amas en la vero; kaj ne mi sola, sed ankacx cxiuj, kiuj konas la veron; 2 pro la vero restanta en ni, kaj cxi estos cxe ni por cxiam: 3 Graco, kompato, paco, estos cxe ni, de Dio, la Patro, kaj de Jesuo Kristo, la Filo de la Patro, en vero kaj amo.

4 Mi treege cxojas, ke mi trovis iujn el viaj infanoj iradantajn en la vero tiel same, kiel ni ricevis ordonon de la Patro. 5 Kaj nun mi vin petegas, sinjorino, skribante ne kvazacx novan ordonon al vi, sed tiun, kiun ni havis de la komenco, ke ni amu unu la alian. 6 Kaj jen estas la amo: ke ni iradu lacx Liaj ordonoj. Tio estas la ordono, tiu sama, kiun vi acxdis de la komenco, ke vi iradu en cxi. 7 cxar multaj delogantoj eliris en la mondon, kiuj ne konfesas Jesuon Kriston venantan en karno. Tio estas la deloganto kaj la antikristo. 8 Gardu vin, ke vi ne perdu viajn elfaritacxojn, sed ke vi ricevu plenan rekompencan. 9 cxiu, kiu iras antacxen kaj ne restas en la instruado de Kristo, ne havas Dion; kiu restas en la instruado, tiu havas kaj la Patron kaj la Filon. 10 Se iu al vi venas kaj ne kunportas cxi tiun instruadon, ne ricevu lin en la domon, kaj al li ne donu salutan vorton; 11 cxar kiu al li salute parolas, tiu partoprenas en liaj malbonfaroj.

12 Havante multon por skribi al vi, mi ne volis skribi per papero kaj inko; sed mi esperas veni al vi kaj paroli vizacxon kontracx vizacxo, por ke via cxojo estu plena. 13 Salutas vin la infanoj de via fratino, la elektita.

LA TRIA EPISTOLO CXENERALA DE JOHANO

1 La presbitero al Gajo, la amata, kiun mi amas en la vero.

2 Amato, mi precxas, ke al vi prosperu cxio, kaj vi bonsanu tiel same, kiel prosperas al via animo. 3 cxar mi treege cxojis, kiam fratoj venis kaj atestis pri via vereco, kiel vi iradas en la vero. 4 Pli grandan cxojon mi ne havas, ol acxdi pri miaj infanoj iradantaj en la vero.

5 Amato, vi faras fidele rilate al cxiuj viaj klopodoj por la fratoj kaj tiuj fremduloj, 6 kiuj atestis vian amon antacx la eklezio; kaj vi faros bone, tiujn antacxenigante dece je Dio, 7 cxar pro la Nomo ili eliris, akceptante nenion de la nacioj. 8 Ni devas do akcepti tiajn, por ke ni estu kunlaborantoj kun la vero.

9 Mi skribis iom al la eklezio; sed Diotrefes, kiu amas la estrecon inter ili, nin ne akceptas. 10 Tial, se mi venos, mi rememorigos al li la farojn, kiujn li faras, per malbonaj paroloj babilante kontracx ni; kaj ne kontenta je tio, li mem ne akceptas la fratojn, nek tion permesas al tiuj, kiuj volas, kaj ilin el la eklezio elpelas. 11 Amato, imitu ne la malbonon, sed la bonon. Bonfaranto estas el Dio; malbonfaranto ne vidis Dion. 12 Pri Demetrio estas atestite de cxiuj, kaj de la vero mem; kaj ni ja atestas; kaj vi scias, ke nia atesto estas vera.

13 Mi havis multon por skribi al vi; sed mi ne volas skribi al vi per inko kaj kano; 14 sed mi esperas vidi vin baldacx, kaj ni parolos vizacxon kontracx vizacxo. Paco al vi. Salutas vin la amikoj. Salutu lacx nomo la amikojn.

LA EPISTOLO CXENERALA DE JUDAS

1 Judas, servisto de Jesuo Kristo kaj frato de Jakobo, al la alvokitoj, amataj en Dio, la Patro, kaj konservitaj por Jesuo Kristo: 2 Kompato al vi kaj paco kaj amo pligrandixu.

3 Amataj, kiam mi faris cxian diligentecon, por skribi al vi pri nia komuna savo, mi devicxis skribi al vi, por kuracxigi vin batali por la kredo, jam per unu fojo transdonita al la sanktuloj. 4 cxar enxtelicxis iuj homoj, jam antacx longe destinitaj por cxi tiu kondamno, malpiuloj, cxancxante la gracon de Dio en dibocxecon, kaj malkonfesante la solan Estron kaj nian Sinjoron Jesuo Kristo.

5 Mi do volas rememorigi vin, kvankam vi jam per unu fojo sciicxis pri cxio, ke la Sinjoro, savinte popolon el la Egipta lando, poste pereigis la nekredantojn. 6 Kaj ancxelojn, kiuj ne konservis sian regadon, sed forlasis sian propran locxejon, Li rezervis sub mallumo en katenoj cxiamaj cxis la juxto en la granda tago. 7 Kiel ankacx Sodom kaj Gomora kaj la cxirkacxaj urboj tiel same, kiel cxi tiuj, malcxasticxinte kaj foririnte post fremdan karnon, estas elmontritaj kiel ekzemplo, suferante la punon de eterna fajro. 8 Tamen tiel same ankacx cxi tiuj en siaj soncxadoj malpurigas la karnon, malestimas acxtoritaton, kaj insultas honorojn. 9 Sed Micxael, la cxefanxelo, kiam en kontrakxstaro al la diablo li disputis pri la korpo de Moseo, ne kuracxis lin akuzi insulte, sed diris: La Sinjoro vin riprocxu. 10 Sed tiuj insultas ja cxion, kion ili ne scias; sed kion ili per naturo komprenas, kiel la bestoj senprudentaj, en tio ili malvirticxas. 11 Ve al ili! cxar ili iris sur la vojo de Kain, kaj forexetis sin en la eraron de Bileam por dungopago, kaj pereis en la kontrakxdirado de Koracx. 12 Ili estas la subakvaj rokoj en viaj agapoj, kun vi kunfestenante, sentime sin pacxtante; nuboj senakvaj, per vento disportataj; acxtunaj arboj senfruktaj, dufoje mortintaj, elradikigitaj; 13 sovacxaj marondoj, elcxacxmantaj siajn hontindacxojn; steloj vagantaj, por kiuj la nigreco de mallumo por eterne estas rezervata. 14 Kaj al ili ankacx cxanocx, la sepa post Adam, profetis, dirante: Jen la Sinjoro venis kun Siaj sanktaj miriadoj, 15 por fari juxxon kontrakx cxiuj, kaj por kondamni cxiujn malpiulojn pri cxiuj malpiacxo, kiujn ili malpie faris, kaj pri cxiuj obstinaj paroloj, kiujn malpiaj pekuloj parolis kontrakx Li. 16 Ili estas murmuremuloj, plendemuloj, irantaj lacx siaj voluptoj (dum ilia bucxo parolas fanfaronacxojn) kaj favorantaj personojn pro profito.

17 Sed vi, amataj, memoru la dirojn antacxe parolitajn de la apostoloj de nia Sinjoro Jesuo Kristo; 18 nome, ke ili diris al vi: En la lasta tempo estos mokemuloj, irantaj lacx siaj propraj voluptoj malpiaj. 19 Tiuj estas la apartigantoj, lacxsentaj, ne havantaj la Spiriton. 20 Sed vi, amataj, konstruante vin sur via plej sankta fido, precxante en la Sankta Spirito, 21 konservu vin en la amo al Dio, atendante la kompaton de nia Sinjoro Jesuo Kristo por eterna vivo. 22 Kaj unujn, kiuj cxancelicxas, indulgu; 23 kaj unujn savu, eltirante ilin el la fajro; kaj aliajn kompatu kun timo; malamante ecx la veston makulitan de la karno.

24 Kaj al Tiu, kiu povas vin gardi senfalaj, kaj starigi vin senriprocxaj antacx Sia gloro en granda

Pacxo 1258

cxojo, 25 al la sola Dio, nia Savanto, per Jesuo Kristo, nia Sinjoro, estu gloro, majesto, potenco, kaj acxtoritato, antacx cxiu mondacxo, kaj nun, kaj cxis la eterneco. Amen.

APOKALIPSO

DE SANKTA JOHANO

Cxapitro 1

1 Apokalipso de Jesuo Kristo, kiun Dio donis al li, por montri al siaj servistoj tion, kio devas baldacx okazi; kaj Li sendis kaj montris cxin per Sia ancxelo al Sia servisto Johano, 2 kiu atestis la vorton de Dio kaj la ateston de Jesuo Kristo, pri cxio, kion li vidis. 3 Felicxaj estas la leganto kaj la acxskultantoj de la vortoj de la profetacxo kaj la observantoj de la skribitacxo en cxi; cxar la tempo estas proksima.

4 Johano al la sep eklezioj en Azio: Graco al vi kaj paco de Tiu, kiu estas kaj estis kaj venos; kaj de la sep spiritoj antacx Lia trono; 5 kaj de Jesuo Kristo, la fidela atestanto, la unuenaskita el la mortintoj, kaj la reganto de la rexxoj de la tero. Al tiu, kiu nin amas, kaj nin malligis de niaj pekoj per sia sango, 6 kaj faris nin regno, pastroj al lia Dio kaj Patro; al li la gloro kaj la potenco por cxiam kaj eterne. Amen. 7 Jen li venas kun la nuboj; kaj lin vidos cxiu okulo, kaj tiuj, kiuj lin trapikis; kaj cxiaj gentoj de la tero ploros pro li. Vere, Amen.

8 Mi estas la Alfa kaj la Omega, diras la Sinjoro, la Dio, kiu estas kaj estis kaj venos, la Plejpotenca.

9 Mi, Johano, via frato kaj partoprenanto kun vi en la aflikto kaj regno kaj pacienco de Jesuo, estis sur la insulo nomata Patmos pro la vorto de Dio kaj la atesto de Jesuo. 10 Mi min trovis en la Spirito en la tago de la Sinjoro, kaj mi acxdis malantacx mi grandan vocxon kvazacx de trumpeto, 11 dirantan: Kion vi vidas, tion skribu en libron kaj sendu al la sep eklezioj: al Efeso kaj al Smirna kaj al Pergamo kaj al Tiatira kaj al Sardes kaj al Filadelfia kaj al Laodikea. 12 Kaj mi min turnis, por vidi la vocxon, kiu parolis kun mi. Kaj turnicxinte, mi vidis sep orajn lampingojn; 13 kaj meze de la sep lampingo iun similan al la Filo de homo, vestitan cxispiede, kaj zonitan cxirkacx la brusto per ora zono. 14 Kaj lia kapo kaj liaj haroj estis blankaj kiel blanka lano, kiel necxo; kaj liaj okuloj estis kiel fajra flamo; 15 kaj liaj piedoj estis kiel brilanta latuno, kvazacx rafinita en forno; kaj lia vocxo estis kiel vocxo de multaj akvoj. 16 Kaj li havis en sia dekstra mano sep stelojn; kaj el lia bucxo eliris akra dutrancxa glavo; kaj lia aspekto estis kiel brilas la suno en sia fortoco. 17 Kaj kiam mi vidis lin, mi falis cxe liaj piedoj kvazacx senviva. Kaj li metis sian dekstran manon sur min, dirante: Ne timu; mi estas la unua kaj la lasta, 18 kaj la vivanta; kaj mi farixis mortinta, kaj jen, mi estas vivanta por cxiam kaj eterne, kaj mi havas la cxlosilojn de la morto kaj de Hades. 19 Skribu do tion, kion vi vidis, kaj kio estas, kaj kio okazos poste; 20 la misteron de la sep steloj, kiujn vi vidis en mia dekstra mano, kaj la sep orajn lampingojn. La sep steloj estas la ancxeloj de la sep eklezioj; kaj la sep lampingo estas la

sep eklezioj.

Cxapitro 2

1 Al la ancxelo de la eklezio en Efeso skribu:

Tiele diras la tenanto de la sep steloj en sia dekstra mano, la iranto meze de la sep oraj lampingoj: 2 Mi scias viajn farojn, kaj vian laboron kaj vian paciencon, kaj ke vi ne povas toleri la malbonulojn, kaj ke vi provis tiujn, kiuj nomas sin apostoloj kaj ne estas tiaj, kaj trovis ilin malveraj; 3 kaj vi havas paciencon kaj toleris pro mia nomo kaj ne laciĝis. 4 Sed mi havas kontrakx vi, ke vi forlasis vian unuan amon. 5 Memoru do, de kie vi falis, kaj pentu, kaj faru la unuajn farojn; alie mi venos al vi, kaj formovos vian lampingon el cxia loko, se vi ne pentos. 6 Sed cxi tion vi havas, ke vi malamas la farojn de la Nikolaitoj, kiujn mi ankacx malamas. 7 Kiu havas orelon, tiu acxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj. Al la venkanto mi donos manĉi el la arbo de vivo, kiu estas en la Paradizo de Dio.

8 Kaj al la ancxelo de la eklezio en Smirna skribu:

Tiele diras la unua kaj la lasta, kiu faricxis senviva kaj vivis: 9 Mi scias vian aflikton kaj vian malricxecon (vi tamen estas ricxa), kaj la blasfemon de tiuj, kiuj nomas sin Judoj, kaj estas ne tiaj, sed sinagogo de Satano. 10 Ne timu tion, kion vi suferos; jen la diablo cxiĉos iujn el vi en malliberejon, por ke vi estu elprovataj; kaj vi havos aflikton dek tagojn. Estu fidela cxiĉs morto, kaj mi donos al vi la kronon de vivo. 11 Kiu havas orelon, tiu acxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj. La venkanto tute ne difekticxos de la dua morto.

12 Kaj al la ancxelo de la eklezio en Pergamo skribu:

Tiele diras la portanto de la akra dutrancxa glavo: 13 Mi scias, kie vi loĉxas: tie, kie estas la trono de Satano; kaj vi tenas firme mian nomon, kaj ne malkonfesis mian fidon, ecx en la tagoj de Antipas, mia fidela atestinto, kiu estis mortigita inter vi, kie loĉxas Satano. 14 Sed mi havas kelkon kontrakx vi: ke vi havas tie sekvantojn de la instruo de Bileam, kiu instruis al Balak cxiĉi falilon antacx la Izraelidojn, por ke ili manĉxu idoloferitacxojn kaj malĉxastu. 15 Kaj vi ankacx havas sekvantojn de la instruo de la Nikolaitoj tiel same. 16 Pentu do; alie mi rapide venos al vi, kaj militos kontrakx ili per la glavo de mia buĉxo. 17 Kiu havas orelon, tiu acxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj. Al la venkanto mi donos el la kacxita manao, kaj mi donos al li blankan cxiĉtoneton, kaj sur la cxiĉtoneto novan nomon skribitan, kiun konas neniu krom la ricevanto.

18 Kaj al la ancxelo de la eklezio en Tiatira skribu:

Tiele diras la Filo de Dio, kiu havas okulojn kiel fajra flamo, kaj liaj piedoj estas kiel brilanta latuno: 19 Mi scias viajn farojn, kaj viajn amon kaj fidon kaj servadon kaj paciencon, kaj pri viaj faroj, ke la lastaj estas pli multaj ol la unuaj. 20 Sed mi havas kontrakx vi, ke vi toleras la virinon Izebel, kiu nomas sin profetino; kaj cxiĉi instruas kaj delogas miajn servistojn malĉxasti kaj manĉi idoloferitacxojn. 21 Kaj mi donis al cxiĉi tempon, por ke cxiĉi pentu; kaj cxiĉi ne volas

peni pri sia malcxasteco. 22 Jen mi cxetos cxin en liton, kaj la kun cxi adultantojn en grandan aflikton, se ili ne pentos pri cxiaj faroj. 23 Kaj mi pereigos cxiajn idojn per morto; kaj cxiuj eklezioj scios, ke mi estas tiu, kiu esploras internacxojn kaj korojn; kaj mi donos al cxiu el vi lacx viaj faroj. 24 Sed al vi mi diras, al la ceteraj en Tiatira, al cxiuj, kiuj ne havas cxi tiun instruon, kaj kiuj ne konas la profundacxojn de Satano, kiel oni diras: Mi ne cxetos sur vin alian cxarcxon. 25 Tamen tion, kion vi havas, tenu, cxis mi venos. 26 Kaj al la venkanto kaj la observanto de miaj faroj cxis la fino mi donos acxtoritaton super la nacioj; 27 kaj li regos ilin per fera sceptro, kiel la potaj vazoj estas dispecigataj; kiel mi ankacx ricevis de mia Patro; 28 kaj mi donos al li la matenan stelon. 29 Kiu havas orelon, tiu acxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.

Cxapitro 3

1 Kaj al la anxelo de la eklezio en Sardes skribu:

Tiele diras tiu, kiu havas la sep Spiritojn de Dio, kaj la sep stelojn: Mi scias viajn farojn, ke vi estas nomata viva, kaj estas malviva. 2 Faricxu vigla, kaj firmigu la restacxojn, kiuj estis preskacx mortantaj; cxar mi ne trovis viajn farojn plenumitaj antacx mia Dio. 3 Memoru do, kiel vi ricevis kaj acxdis; kaj observu, kaj pentu. Se do vi ne viglos, mi venos, kvazacx extelisto, kaj vi ne scios, je kiu horo mi venos al vi. 4 Sed vi havas en Sardes kelkajn nomojn, kiuj ne makulis siajn vestojn; kaj ili promenos kun mi en blankacxo; cxar ili estas indaj. 5 La venkanto estos tiel vestita per blankaj vestoj; kaj mi ja ne elstrekos lian nomon el la libro de vivo, kaj mi konfesos lian nomon antacx mia Patro kaj antacx Liaj anxeloj. 6 Kiu havas orelon, tiu acxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.

7 Kaj al la anxelo de la eklezio en Filadelfia skribu:

Tiele diras la sanktulo, la verulo, kiu havas la cxlosilon de David, tiu, kiu malfermas, kaj neniu fermas; kiu fermas, kaj neniu malfermas: 8 Mi scias viajn farojn (jen mi donis antacx vi pordon malfermitan, kiun neniu povas fermi), ke vi havas kelkan potencon, kaj observis mian vorton, kaj ne malkonfesis mian nomon. 9 Jen mi donas el la sinagogo de Satano, kiuj sin nomas Judoj, kaj estas ne tiaj, sed mensogas; jen mi igos ilin veni kaj adorklinicxi antacx viaj piedoj, kaj scii, ke mi vin amis. 10 cxar vi observis la vorton de mia pacienco, mi ankacx vin konservos el tiu horo de provo, kiu venos sur la tutan mondon, por provi la loxantojn sur la tero. 11 Mi venos rapide; tenadu tion, kion vi havas, por ke neniu forprenu vian kronon. 12 La venkanton mi faros kolono en la templo de mia Dio, kaj li ne plu eliros el cxi; kaj mi skribos sur li la nomon de mia Dio, kaj la nomon de la urbo de mia Dio, la nova Jerusalemo, kiu venas malsupren de mia Dio el la cxielo, kaj mian novan nomon. 13 Kiu havas orelon, tiu acxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.

14 Kaj al la anxelo de la eklezio en Laodikea skribu:

Tiele diras la Amen, la atestanto fidela kaj vera, la komenco de la kreo de Dio: 15 Mi scias viajn farojn, ke vi estas nek malvarma, nek varmega; mi volus, ke vi estu acx malvarma acx varmega. 16 Tial, cxar vi estas varmeta, kaj nek malvarma nek varmega, mi elsputos vin el mia buxo. 17 cxar vi diras: Mi estas ricxa kaj akiris ricxon, kaj nenion mi bezonas; kaj vi ne scias, ke vi estas la mizera kaj kompatinda kaj malricxa kaj blinda kaj nuda; 18 mi konsilas al vi acxeti de mi oron

rafinitan per fajro, por ke vi ricxiĉxu; kaj blankajn vestojn, por ke vi vin vestu, kaj por ke ne aperu la honto de via nudeco; kaj kolirion, por cxi miri viajn okulojn, por ke vi vidu. 19 cxiujn, kiujn mi amas, mi riproĉxas kaj punas; estu do fervora, kaj pentu. 20 Jen mi staras cxe la pordo kaj frapas; se iu acxdas mian vocxon kaj malfermas la pordon, mi eniros al li kaj manĉxos kun li, kaj li kun mi. 21 Al la venkanto mi donos sidicxi kun mi sur mia trono, kiel mi ankacx venkis kaj sidicxis kun mia Patro sur Lia trono. 22 Kiu havas orelon, tiu acxskultu, kion la Spirito diras al la eklezioj.

Cxapitro 4

1 Post tio mi rigardis, kaj jen pordo malfermita en la cxielo, kaj la unua vocxo, kiun mi acxdis, estis vocxo kvazacx de trumpeto parolanta kun mi, dirante: Suprenvenu cxi tien, kaj mi montros al vi tion, kio devas okazi poste. 2 Tuj mi min trovis en la Spirito; kaj jen trono staricxis en la cxielo, kaj sur la trono unu sidanta; 3 kaj la Sidanto estis en aspekto simila al cxtono jaspisa kaj sardia; kaj jen cxielarko cxirkacx la trono, aspekte simila al smeraldo. 4 Kaj cxirkacx la trono estis dudek kvar tronoj; kaj sur la tronoj mi vidis dudek kvar presbiterojn sidantajn, vestitajn per blankaj vestoj; kaj sur iliaj kapoj orajn kronojn. 5 Kaj el la trono eliris fulmoj kaj vocxo kaj tondroj. Kaj antacx la trono brulis sep fajraj torcxoj, kiuj estas la sep Spiritoj de Dio; 6 kaj antacx la trono kvazacx vitra maro, simila al kristalo; kaj meze apud la trono kaj ronde cxirkacx la trono kvar kreitacxo, plenaj de okuloj antacxe kaj malantacxe. 7 Kaj la unua kreitacxo similis leonon, kaj la dua kreitacxo similis bovidon, kaj la tria kreitacxo havis vizacxon kvazacx homan, kaj la kvara kreitacxo similis aglon flugantan. 8 Kaj la kvar kreitacxo, havantaj po ses flugiloj, estas cxirkacxe kaj interne plenaj de okuloj; kaj pacxzon ili ne havas tage kaj nokte, dirante: Sankta, sankta, sankta, estas Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca, la estanta kaj estinta kaj venonta. 9 Kaj kiam la kreitacxo donos gloron kaj honoron kaj dankon al la Sidanto sur la trono, al la Vivanto por cxiam kaj eterne, 10 la dudek kvar presbiteroj falos antacx la Sidanto sur la trono, kaj ili adorklinicxos al la Vivanto por cxiam kaj eterne, kaj cxetos siajn kronojn antacx la trono, dirante: 11 Inda Vi estas, ho nia Sinjoro kaj nia Dio, ricevi la gloron kaj la honoron kaj la potencon; cxar Vi kreis cxion, kaj pro Via volo cxio ekzistis kaj kreicxis.

Cxapitro 5

1 Kaj mi vidis en la dekstra mano de la Sidanto sur la trono libron, skribitan interne kaj malantacxe, sigelitan per sep sigeloj. 2 Kaj mi vidis fortan anĉelon, proklamantan per granda vocxo: Kiu estas inda malfermi la libron kaj rompi cxiajn sigelojn? 3 Kaj neniu en la cxielo, nek sur la tero, nek sub la tero, povis malfermi la libron, acx rigardi cxin. 4 Kaj mi multe ploris, cxar trovicxis neniu inda malfermi la libron, acx cxin rigardi; 5 kaj unu el la presbiteroj diris al mi: Ne ploru; jen la leono el la tribo de Jehuda, la Markoto de David, venkis, por malfermi la libron kaj cxiajn sep sigelojn. 6 Kaj mi vidis meze inter la trono kaj la kvar kreitacxo, kaj meze de la presbiteroj, cxafidon starantan, kvazacx oferbucxitan, havantan sep kornojn kaj sep okulojn, kiuj estas la sep Spiritoj de Dio, senditaj sur la tutan teron. 7 Kaj li venis, kaj prenis cxin el la dekstra mano de la Sidanto sur la trono. 8 Kaj kiam li prenis la libron, la kvar kreitacxo kaj la dudek kvar presbiteroj falis antacx la cxafido, havantaj cxiu harpon, kaj orajn pelvojn plenajn de incenso, kiuj estas la precxo de la sanktuloj. 9 Kaj ili kantis novan kanton, dirante: Vi estas inda preni la libron kaj malfermi cxiajn sigelojn; cxar vi estis mortigita, kaj vi elacxetis al Dio per via

sango homojn el cxiu tribo kaj lingvo kaj popolo kaj nacio, 10 kaj faris ilin al nia Dio regno kaj pastroj; kaj ili recxas sur la tero. 11 Kaj mi rigardis, kaj mi acxdis vocxon de multaj ancxeloj, ronde cxirkacx la trono kaj la kreitacxo kaj la presbiteroj; kaj ilia nombro estis miriadoj da miriadoj kaj miloj da miloj; 12 dirantaj per granda vocxo: Inda estas la cxafido, la mortigita, ricevi la potencon kaj ricxon kaj sacxecon kaj forton kaj honoron kaj gloron kaj lacxdon. 13 Kaj cxiun kreitacxon, kiu estis en la cxielo kaj sur la tero kaj sub la tero kaj sur la maro, kaj cxion en ili, mi acxdis dirantaj: Al la Sidanto sur la trono, kaj al la cxafido, estu la lacxdo kaj la honoro kaj la gloro kaj la potenco por cxiam kaj eterne. 14 Kaj la kvar kreitacxo diris: Amen. Kaj la presbiteroj falis kaj adorklinicxis.

Cxapitro 6

1 Kaj mi rigardis, kiam la cxafido malfermis unu el la sep sigeloj, kaj mi acxdis unu el la kvar kreitacxo dirantan kvazacx per vocxo de tondro: Venu. 2 Kaj mi rigardis, kaj jen blanka cxevalo, kaj la sidanta sur cxi havis pafarkon; kaj estis donita al li krono; kaj li eliris venkanta, kaj por venki.

3 Kaj kiam li malfermis la duan sigelon, mi acxdis la duan kreitacxon dirantan: Venu. 4 Kaj eliris alia cxevalo, flamkolora; kaj al la sidanta sur cxi estis donite forpreni pacon de la tero, kaj ke oni mortigu unu la alian; kaj al li estis donita granda glavo.

5 Kaj kiam li malfermis la trian sigelon, mi acxdis la trian kreitacxon dirantan: Venu. Kaj mi rigardis, kaj jen nigra cxevalo; kaj la sidanta sur cxi havis en la mano pesilon. 6 Kaj mi acxdis kvazacx vocxon, meze de la kvar kreitacxo, dirantan: Mezuro da tritiko por denaro, kaj tri mezuroj da hordeo por denaro; kaj la oleon kaj la vinon ne difektu.

7 Kaj kiam li malfermis la kvaran sigelon, mi acxdis la vocxon de la kvara kreitacxo dirantan: Venu. 8 Kaj mi rigardis, kaj jen pala cxevalo; kaj la nomo de la sidanta sur cxi estis Morto; kaj Hades sekvis kun li. Kaj estis donita al ili acxtoritato super kvarono de la tero, por mortigi per glavo kaj per malsato kaj per morto kaj per la sovacxaj bestoj de la tero.

9 Kaj kiam li malfermis la kvinan sigelon, mi vidis sub la altaro la animojn de la mortigitaj pro la vorto de Dio kaj pro la atesto, kiun ili havadis; 10 kaj ili kriis per granda vocxo, dirante: cxis kiam, ho Estro, la sankta kaj vera, Vi ne jucas kaj ne vencxas nian sangon al la loxantoj sur la tero? 11 Kaj estis donita al cxiu el ili blanka robo; kaj estis dirite al ili, ke ili atendu ancoracx kelkan tempon, cxis ankacx iliaj kunservistoj kaj iliaj fratoj, mortigitaj kiel ili mem, plensumicxos.

12 Kaj mi rigardis, kiam li malfermis la sesan sigelon, kaj faricxis granda tertremo; kaj la suno faricxis nigra kiel sakacxo el haroj, kaj la tuta luno faricxis kiel sango; 13 kaj la steloj de la cxielo falis sur la teron, kiel figarbo, skuata de forta vento, cxetas siajn nematurajn figojn. 14 Kaj la cxielo formovicxis, kvazacx kunvolvata libro; kaj cxiu monto kaj cxiu insulo formovicxis de sia loko. 15 Kaj la recxoj de la tero kaj la granduloj kaj la milestroj kaj la ricxuloj kaj la fortuloj kaj cxiu sklavo kaj cxiu liberulo sin kacxis en la kavernoj kaj inter la rokoj de la montoj; 16 kaj ili diris al la montoj kaj al la rokoj: Falu sur nin, kaj nin kacxu for de la vizacxo de la Sidanto sur la trono, kaj for de la kolero de la cxafido; 17 cxar venis la granda tago de ilia kolero;

kaj kiu povas stari?

Cxapitro 7

1 Post tio mi vidis kvar ancxelojn starantajn sur la kvar anguloj de la tero, retenantaj la kvar ventojn de la tero, por ke ne blovu vento sur la teron, nek sur la maron, nek sur ian arbon. 2 Kaj mi vidis alian ancxelon suprenirantan de la sunlevicxo, havantan sigelilon de la vivanta Dio; kaj li ekkriis per granda vocxo al la kvar ancxeloj, al kiuj estis donite difekti la teron kaj la maron, 3 dirante: Ne difektu la teron, nek la maron, nek la arbojn, antacx ol ni sigelos sur iliaj fruntoj la servistojn de nia Dio. 4 Kaj mi acxdis la nombron de la sigelitoj, cent kvardek kvar miloj, sigelitaj el cxiuj triboj de la Izraelidoj:

5El la tribo de Jehuda estis sigelitaj dek du miloj;

El la tribo de Ruben, dek du miloj;

El la tribo de Gad, dek du miloj;

6El la tribo de Acxer, dek du miloj;

El la tribo de Naftali, dek du miloj;

El la tribo de Manase, dek du miloj;

7El la tribo de Simeon, dek du miloj;

El la tribo de Levi, dek du miloj;

El la tribo de Isacxar, dek du miloj;

8El la tribo de Zebulun, dek du miloj;

El la tribo de Jozef, dek du miloj;

El la tribo de Benjamin estis sigelitaj dek du miloj.

9 Post tio mi rigardis, kaj jen granda homamaso, kiun neniuj povis kalkuli, el cxiu nacio, kaj el cxiuj triboj kaj popoloj kaj lingvoj, starantaj antacx la trono kaj antacx la cxafido, vestitaj per blankaj roboj, kaj kun palmoj en iliaj manoj; 10 kaj ili kriis per granda vocxo, dirante: Savo al nia Dio, la sidanta sur la trono, kaj al la cxafido. 11 Kaj cxiuj ancxeloj staris cxirkacx la trono kaj la presbiteroj kaj la kvar kreitacxo; kaj ili falis sur sian vizacxon antacx la trono, kaj adorklinicxis al Dio, 12 dirante: Amen; La lacxdo kaj la gloro kaj la sacxeco kaj la danko kaj la honoro kaj la potenco kaj la forto estu al nia Dio por cxiam kaj eterne. Amen. 13 Kaj respondis unu el la presbiteroj, dirante al mi: Kiuj estas cxi tiuj per blankaj roboj vestitaj, kaj de kie ili venis? 14 Kaj mi diris al li: Mia sinjoro, vi scias. Kaj li diris al mi: cxi tiuj estas la venantoj el la granda afliktado, kaj ili lavis siajn robojn, kaj blankigis ilin en la sango de la cxafido. 15 Tial ili estas antacx la trono de Dio; kaj ili servas al Li tage kaj nokte en Lia templo; kaj la Sidanto sur la trono etendos super ili Sian tabernaklon. 16 Ili ne plu malsatos, nek plu soifos; ne frapos ilin la suno nek ia varmego; 17 cxar la cxafido, kiu estas meze de la trono, pacxtos ilin kaj kondukos ilin al akvofontoj de vivo; kaj Dio forvicxos de iliaj okuloj cxiun larmon.

Cxapitro 8

1 Kaj kiam li malfermis la sepan sigelon, faricxis silento en la cxielo por cxirkacx duono de horo. 2 Kaj mi vidis la sep ancxelojn, kiuj staras antacx Dio; kaj estis donitaj al ili sep trumpetoj.

3 Kaj alia ancxelo venis, kaj staris apud la altaro, havante incensilon oran; kaj estis donita al li multe da incenso, por ke li aldonu cxin al la precxoj de cxiuj sanktuloj sur la altaro ora, kiu estis antacx la trono. 4 Kaj la fumo de la incenso, kun la precxoj de la sanktuloj, levicxis antacx Dio el la mano de la ancxelo. 5 Kaj la ancxelo prenis la incensilon, kaj li plenigis cxin per la fajro de la altaro, kaj cxtetis cxin sur la teron; kaj faricxis tondroj kaj vocxo kaj fulmoj kaj tertremo.

6 Kaj la sep ancxeloj, havantaj la sep trumpetojn, sin pretigis, por trumpeti.

7 Kaj la unua trumpetis, kaj faricxis hajlo kaj fajro, miksitaj kun sango, kaj ili estis cxtetitaj sur la teron; kaj triono de la tero forbrulis, kaj triono de la arboj forbrulis, kaj la tuta verda herbo forbrulis.

8 Kaj la dua ancxelo trumpetis, kaj kvazacx granda monto, per fajro brulanta, estis cxtetita en la maron; kaj triono de la maro faricxis sango; 9 kaj mortis triono de la kreitacxo en la maro, kiuj havis vivon; kaj triono de la cxipoj pereis.

10 Kaj la tria ancxelo trumpetis, kaj falis el la cxielo granda stelo, brulanta kiel torcxo, kaj cxi falis sur trionon de la riveroj kaj sur la fontojn de la akvoj; 11 kaj la nomo de la stelo estas Absinto; kaj triono de la akvoj faricxis absintacxo; kaj multe da homoj mortis de la akvoj, cxar ili maldolcixicxis.

12 Kaj la kvara ancxelo trumpetis, kaj estis frapita triono de la suno kaj triono de la luno kaj triono de la steloj, por ke mallumicxu triono de ili, kaj ke ne lumu dum triono de la tago, kaj por la nokto tiel same.

13 Kaj mi rigardis, kaj mi acxdis unu aglon, flugantan en meza cxielo, dirantan per granda vocxo: Ve! ve! ve al la loxantoj sur la tero, pro la ceteraj vocxo trumpetaj de la tri ancxeloj ankora cx trumpetantaj!

Cxapitro 9

1 Kaj la kvina ancxelo trumpetis, kaj mi vidis stelon el la cxielo falintan sur la teron; kaj al li estis donita la cxlosilo de la puto de la abismo. 2 Kaj li malfermis la puton de la abismo; kaj el la puto levicxadis fumo, kiel fumo el granda forno; kaj mallumicxis la suno kaj la aero pro la fumo de la puto. 3 Kaj el la fumo eliris akridoj sur la teron; kaj al ili estis donita povo, kiel havas povon la skorpioj de la tero. 4 Kaj estis ordonite al ili, ke ili ne difektu la herbon de la tero, nek ian verdacxon, nek ian arbon, sed nur tiujn homojn, kiuj ne havas sur la frunto la signon de Dio. 5 Kaj al ili estis komisiite, ke ili ne mortigu ilin, sed ke ili estu turmentataj kvin monatojn; kaj ilia turmento estis kiel turmento de skorpio, kiam cxi pikvundas homon. 6 Kaj en tiuj tagoj la homoj sercxos morton, kaj cxin tute ne trovos; kaj ili deziregos morti, kaj morto forflugos de ili. 7 Kaj la formoj de la akridoj similis cxevalojn, pretigitajn por milito; kaj sur iliaj kapoj estis kvazacx kronoj similaj al oro, kaj iliaj vizacxo estis kiel vizacxo de homoj. 8 Kaj ili havis harojn kiel haroj de virinoj, kaj iliaj dentoj estis kiel de leonoj. 9 Kaj ili havis kirasojn, kiel kirasoj el fero; kaj la sono de iliaj flugiloj estis kiel la sono de cxaroj, de multe da cxevaloj kurantaj en militon. 10 Kaj ili havis vostojn similajn al vosto de skorpioj, kaj pikilojn; kaj en iliaj vosto estas ilia kapablo difekti la homojn kvin monatojn. 11 Ili havis super si recxon, la

anxelon de la abismo; lia nomo estas en la Hebrea lingvo Abadon, kaj en la Greka lingvo li havas la nomon Apolion.

12 La unua Veo jam pasis; jen post tio venas ankoraŭ du Veoj.

13 Kaj la sesa anxelo trumpetis, kaj mi akxdis vocxon el la kornoj de la ora altaro, kiu staras antaŭ Dio, 14 dirantan al la sesa anxelo, kiu havis la trumpeton: Malligu la kvar anxelojn, ligitajn apud la granda rivero Ecxfrato. 15 Kaj malligixis la kvar anxeloj, pretigitaj por la horo kaj tago kaj monato kaj jaro, por ke ili mortigu trionon de la homoj. 16 Kaj la nombro de la armeoj de la kavalerio estis ducent milionoj; mi akxdis ilian nombron. 17 Kaj tiel mi vidis la cxevalojn en la vizio, kaj la sidantajn sur ili, havantajn kirasojn kiel el fajro kaj el jacinto kaj el sulfuro; kaj la kapoj de la cxevaloj estis kiel kapoj de leonoj, kaj el iliaj bucxoj eliris fajro kaj fumo kaj sulfuro. 18 Per tiuj tri plagoj triono de la homoj estis mortigita, per la fajro kaj la fumo kaj la sulfuro elirantaj el iliaj bucxoj. 19 cxar la kapablo de la cxevaloj estas en iliaj bucxoj kaj en iliaj vosto; cxar iliaj vosto similas serpentojn kaj havas kapojn; kaj per cxi tiuj ili vundas. 20 Kaj la ceteraj homoj, kiuj ne estis mortigitaj per tiuj plagoj, ne pentis pri la faroj de siaj manoj, por ne adorklinicxi al demonoj, kaj al la idoloj oraj kaj arcxentaj kaj kupraj kaj cxtonaj kaj lignaj, kiuj povas nek vidi, nek akxdi, nek marcxi; 21 kaj ili ne pentis pri siaj mortigoj, nek pri siaj sorcxoj, nek pri sia macxastado, nek pri siaj cxteloj.

Cxapitro 10

1 Kaj mi vidis alian fortan anxelon, malsuprenirantan el la cxielo, vestitan per nubo; kaj la cxielarko estis super lia kapo, kaj lia vizacxo estis kiel la suno, kaj liaj piedoj kiel kolonoj el fajro; 2 kaj li havis en la mano libreton malfermitan; kaj li metis la dekstran piedon sur la maron, kaj la maldekstran sur la teron; 3 kaj li ekkriis per granda vocxo, kiel leono blekas; kaj kiam li kriis, la sep tondroj parolis per siaj vocxo. 4 Kaj kiam la sep tondroj parolis, mi volis skribi; kaj mi akxdis vocxon el la cxielo, dirantan: Sigelu tion, kion parolis la sep tondroj, kaj cxin ne skribu. 5 Kaj la anxelo, kiun mi vidis staranta sur la maro kaj sur la tero, levis sian dekstran manon al la cxielo, 6 kaj cxuris per la Vivanto por cxiam kaj eterne, kiu kreis la cxielon kaj tion, kio estas en cxi, kaj la teron kaj tion, kio estas en cxi, kaj la maron kaj tion, kio estas en cxi, ke tempo ne plu ekzistos; 7 sed en la tagoj de la vocxo de la sepa anxelo, kiam li tuj trumpetos, tiam finixos la mistero de Dio, kiel Li evangeliis al Siaj servistoj, la profetoj. 8 Kaj la vocxo, kiun mi akxdis el la cxielo, parolis al mi denove, dirante: Iru, prenu la libreton malfermitan en la mano de la anxelo, staranta sur la maro kaj sur la tero. 9 Kaj mi iris al la anxelo, kaj diris al li: Donu al mi la libreton. Kaj li diris al mi: Prenu cxin, kaj formancxu cxin; kaj cxi maldolcxigos al vi la ventron, sed en via bucxo cxi estos dolcxa kiel mielo. 10 Kaj mi prenis la libreton el la mano de la anxelo, kaj formancxis cxin; kaj en mia bucxo cxi estis dolcxa kiel mielo, kaj kiam mi cxin mancxis, mia ventro maldolcxicxis. 11 Kaj ili diris al mi: Vi devas denove profeti cxe multaj popoloj kaj nacioj kaj lingvoj kaj rectxoj.

Cxapitro 11

1 Kaj estis donita al mi kano, simila al bastono; kaj iu diris: Leviĉxu, kaj mezuru la templon de Dio, kaj la altaron, kaj la adorantojn en ĉi. 2 Kaj la korton ekster la templo preterlasu, kaj ne mezuru ĉin, ĉar ĉi estas donita al la nacioj; kaj la sanktan urbon ili piedpremos kvardek du monatojn. 3 Kaj mi donos komision al miaj du atestantoj, kaj ili profetos mil ducent sesdek tagojn, vestite per sakacxo. 4 Ili estas la du olivarboj kaj la du lampingoj, starantaj antaŭ la Sinjoro de la tero. 5 Kaj se iu volas difekti ilin, fajro elvenas el ilia buĉxo kaj formancxas iliajn malamikojn; kaj se iu volas difekti ilin, tiamaniere li devas esti mortigita. 6 Ili havas la povon fermi la ĉielon, por ke ne pluvu dum la tagoj de ilia profetado; kaj ili havas povon super la akvoj, por ĉanĉi ilin en sangon, kaj frapi la teron per ĉia plago ĉiufaje, kiam ili volas. 7 Kaj kiam ili finos sian ateston, la besto, kiu suprenvenas el la abismo, faros militon kontraŭ ili kaj venkos ilin kaj mortigos ilin. 8 Kaj iliaj kadavroj kuĉxas sur la strato de la granda urbo, kiu nomixas lacxspirite Sodom kaj Egiptujo, kie ankau ilia Sinjoro estis krucumita. 9 Kaj el la popoloj kaj triboj kaj lingvoj kaj nacioj oni rigardas iliajn kadavrojn dum tri tagoj kaj duono, kaj ne lasas meti iliajn kadavrojn en tombon. 10 Kaj la loĉxantoj sur la tero ĉojas pri ili, kaj ĝajcxas; kaj ili sendos donacojn unu al la alia; ĉar tiuj du profetoj turmentadis la loĉxantojn sur la tero. 11 Kaj post la tri tagoj kaj duono la spirito de vivo el Dio eniris en ilin, kaj ili stariĉxis sur siaj piedoj; kaj granda timo falis sur tiujn, kiuj ilin rigardis. 12 Kaj ili acxdis grandan vocxon el la ĉielo, dirantan al ili: Suprenvenu ĉi tien. Kaj ili supreniris en la ĉielon en la nubo; kaj iliaj malamikoj rigardis ilin. 13 Kaj en tiu horo faricxis granda tertremo, kaj deĉono de la urbo falis; kaj en la tertremo mortis sep mil homoj; kaj la ceteraj plenicxis de timo, kaj donis lacxdon al la Dio de la ĉielo.

14 La dua Veo jam pasis; jen la tria Veo rapide venas.

15 Kaj la sepa anĉelo trumpetis; kaj faricxis grandaj vocxo en la ĉielo, dirante: La regno de la mondo faricxis regno de nia Sinjoro kaj de Lia Kristo; kaj li reĉxos por ĉiam kaj eterne. 16 Kaj la dudek kvar presbiteroj, kiuj antaŭ Dio sidas sur siaj tronoj, falis sur la vizacxon kaj adorklinicxis al Dio, 17 dirante: Ni dankas Vin, ho Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca, kiu estas kaj estis; ĉar Vi alprenis Vian grandan potencon kaj reĉxis. 18 Kaj la nacioj furiozis, kaj venis Via kolero, kaj la tempo de la mortintoj, por esti juxataj, kaj la tempo doni la rekompencxon al Viaj servistoj, la profetoj, kaj al la sanktuloj, kaj al la timantoj de Via nomo, malgrandaj kaj grandaj, kaj pereigi la detruantojn de la tero.

19 Kaj malfermicxis la enĉiela templo de Dio, kaj vidicxis en Lia templo la kesto de Lia interligo; kaj faricxis fulmoj kaj vocxo kaj tondroj kaj tertremo kaj granda hajlo.

Cxapitro 12

1 Kaj granda signo vidicxis en la ĉielo: virino vestita per la suno, kaj la luno sub ĉiaj piedoj, kaj sur ĉia kapo krono el dek du steloj; 2 kaj estante graveda, ĉi ekkriis, naskodolorigate kaj

suferante por naski. 3 Kaj vidicxis alia signo en la cxielo; kaj jen granda rucxa drako, havanta sep kapojn kaj dek kornojn, kaj sur siaj kapoj sep diademojn. 4 Kaj cxia vosto trenis tionon de la steloj de la cxielo, kaj cxeitis ilin sur la teron; kaj la drako staris antacx la virino naskonta, por ke, kiam cxi estos naskinta, cxi formancxu cxian infanon. 5 Kaj cxi naskis filon, viran infanon, kiu regos cxiajn naciojn per fera scepro; kaj cxia infano estis forkaptita supren al Dio kaj al Lia trono. 6 Kaj la virino forkuris en la dezerton, kie cxi havis lokon pretigitan de Dio, por ke tie oni nutru cxin mil ducent sesdek tagojn.

7 Kaj faricxis milito en la cxielo: Micxael kaj liaj ancxeloj ekmlitis kontracx la drako; kaj militis la drako kaj cxiaj ancxeloj; 8 kaj ne prosperis al ili, kaj ne plu trovicxis ilia loko en la cxielo. 9 Kaj cxeiticxis malsupren la granda drako, la antikva serpento, nomata Diablo kaj Satano, la trompanto de la tuta mondo; cxi cxeiticxis sur la teron, kaj cxiaj ancxeloj cxeiticxis kun cxi. 10 Kaj mi acxdis grandan vocxon en la cxielo, dirantan: Nun faricxis la savo kaj la potenco kaj la rexeco de nia Dio, kaj la acxtoritato de Lia Kristo; cxar cxeiticxis malsupren la akuzanto de niaj fratoj, kiu tage kaj nokte akuzas ilin antacx nia Dio. 11 Kaj ili venkis cxin pro la sango de la cxafido, kaj pro la vorto de sia atesto; kaj ili ne amis sian vivon cxis morto mem. 12 Pro tio cxoju, ho cxielo, kaj vi, kiuj en ili loxas. Ve al la tero kaj al la maro! cxar la diablo malsupreniris en vin, havante grandan koleron, sciante, ke li havas nur mallongan tempon.

13 Kaj kiam la drako vidis, ke cxi estas cxeitita sur la teron, cxi persekutis la virinon, kiu naskis la viran infanon. 14 Kaj al la virino estis donitaj la du flugiloj de la granda aglo, por ke cxi flugu en la dezerton, sur sian lokon, kie cxi estas nutrata tempon kaj tempojn kaj duontempon, for de la vizacxo de la serpento. 15 Kaj la serpento elcxeitis el sia bucxo, post la virinon, akvon kvazacx riveron, por ke cxi igu cxin forporticxi de la fluo. 16 Kaj la tero helpis la virinon, kaj la tero malfermis sian bucxon, kaj englutis la riveron, kiun la drako elcxeitis el sia bucxo. 17 Kaj la drako furiozis kontracx la virino, kaj foriris, por fari militon kontracx la restintojn de cxia idaro, kiuj observas la ordonojn de Dio kaj havas la ateston de Jesuo;

Cxapitro 13

1 kaj cxi staris sur la sablo de la maro.

Kaj mi vidis beston suprenirantan el la maro, havantan dek kornojn kaj sep kapojn, kaj sur siaj kornoj dek diademojn, kaj sur siaj kapoj nomojn de blasfemo. 2 Kaj la besto, kiun mi vidis, estis simila al leopardo, kaj cxiaj piedoj estis kiel de urso, kaj cxia bucxo kiel bucxo de leono; kaj la drako donis al cxi sian potencon kaj sian tronon kaj grandan acxtoritaton. 3 Kaj mi vidis unu el cxiaj kapoj kvazacx morte vunditan; kaj la morta vundo sanicxis; kaj la tuta tero miris post la besto; 4 kaj ili adorklinicxis al la drako, cxar cxi donis sian acxtoritaton al la besto; kaj ili adorklinicxis al la besto, dirante: Kiu estas simila al la besto? kaj kiu povas militi kontracx cxi? 5 kaj estis donita al cxi bucxo, parolanta grandacxojn kaj blasfemacxojn; kaj estis donita al cxi acxtoritato agadi dum kvardek du monatoj. 6 Kaj cxi malfermis la bucxon por blasfemoj kontracx Dio, por blasfemi Lian nomon kaj Lian tabernaklon kaj la loxantojn de la cxielo. 7

Kaj estis donite al cxi fari militon kontracx la sanktuloj, kaj venki ilin; kaj estis donita al cxi acxtoritato sur cxiu tribo kaj popolo kaj lingvo kaj nacio. 8 Kaj adorklinikxos al cxi cxiuj loxantoj de la tero, kies nomo ne estas skribita en la libro de vivo, libro de la cxafido oferita jam de la fondo de la mondo. 9 Se iu havas orelon, tiu acxskultu. 10 Se iu malliberigas, en malliberecon li iras; se iu per la glavo mortigos, li devas per la glavo esti mortigita. cxi tie estas la pacienco kaj la fido de la sanktuloj.

11 Kaj mi vidis alian beston suprenirantan el la tero; kaj cxi havis du kornojn, simile al cxafido, kaj cxi parolis kiel drako. 12 Kaj cxi ekzercas la tutan acxtoritaton de la unua besto antacx cxi. Kaj cxi devigas la teron kaj la loxantojn sur cxi adorklinikxi al la unua besto, kies morta vundo sanicxis. 13 Kaj cxi faras grandajn signojn, devigante ecx fajron malsupreniri el la cxielo sur la teron antacx la homoj. 14 Kaj cxi trompas la loxantojn de la tero per la signoj, kiujn estis donite al cxi fari antacx la besto; dirante al la loxantoj sur la tero, ke ili faru bildon al la besto, kiu havis la glavovundon kaj vivis. 15 Kaj estis donite, ke cxi donu spiron al la bildo de la besto, por ke ecx parolu la bildo de la besto, kaj faru, ke cxiuj, kiuj ne volas adorklinikxi al la bildo de la besto, estu mortigitaj. 16 Kaj cxi devigas cxiujn, la malgrandajn kaj la grandajn, la ricxajn kaj la malricxajn, la liberajn kaj la sklavajn, ricevi markon sur la dekstra mano acx sur la frunto; 17 por ke neniu povu acxeti acx vendi, krom tiuj, kiuj havas la markon, la nomon de la besto, acx la numeron de cxia nomo. 18 cxi tie estas sacxeco. Kiu havas prudenton, tiu kalkulu la numeron de la besto; cxar cxi estas la numero de homo; kaj cxia numero estas sescent sesdek ses.

Cxapitro 14

1 Kaj mi rigardis, kaj jen la cxafido staranta sur la monto Cion, kaj kun li cent kvardek kvar miloj, havantaj lian nomon, kaj la nomon de lia Patro, skribitajn sur ilia frunto. 2 Kaj mi acxdis vocxon el la cxielo, kiel vocxon de multaj akvoj, kaj kiel vocxon de granda tondro; kaj la vocxo, kiun mi acxdis, estis kiel de harpisto, harpantaj per siaj harpoj; 3 kaj ili kantas kvazacx novan kanton antacx la trono kaj antacx la kvar kreitacxo kaj la presbiteroj; kaj neniu povis lerni la kanton krom la cent kvardek kvar miloj, la elacxetitoj el la tero. 4 Ili estas tiuj, kiuj ne malpuricxis kun virinoj; cxar ili estas virguloj. Ili estas la sekvantoj de la cxafido, kien ajn li iras. Ili estas elacxetitaj el inter la homoj, la unuaacxo al Dio kaj al la cxafido. 5 Kaj en ilia bucxo ne trovicxis mensogo; ili estas senkulpaj.

6 Kaj mi vidis alian ancxelon, flugantan en meza cxielo, havantan eternan evangelion, por evangeli la loxantojn de la tero kaj cxiun nacion kaj tribon kaj lingvon kaj popolon, 7 kaj dirantan per granda vocxo: Timu Dion, kaj donu al Li gloron, cxar venis la horo de Lia juxxo; kaj adorklinikxu al la Kreinto de la cxielo kaj la tero kaj la maro kaj la fontoj akvaj.

8 Kaj alia ancxelo, dua, sekvis, dirante: Falis, falis Babel la granda, kiu trinkigis cxiujn naciojn el la vino de la kolero de cxia malcxastacxo.

9 Kaj alia ancxelo, tria, sekvis ilin, dirante per granda vocxo: Se iu adorklinikxas al la besto kaj al cxia bildo, kaj ricevas markon sur sia frunto acx sur sia mano, 10 tiu ankacx trinkos el la vino

de la kolero de Dio, kiu estas pretigita nemiksita en la pokalo de Lia kolero, kaj li turmentixos en fajro kaj sulfuro antacx la sanktaj ancxeloj kaj antacx la cxafido; 11 kaj la fumo de ilia turmento levicxas por cxiam kaj eterne; kaj ne havas pacxzon tage kaj nokte tiuj, kiuj adorklinicxas al la besto kaj al cxia bildo, kaj cxiu, kiu ricevas la markon de cxia nomo. 12 cxi tie estas la pacienco de la sanktuloj, kiuj observas la ordonojn de Dio kaj la fidon de Jesuo.

13 Kaj mi acxdis vocxon el la cxielo, dirantan: Skribu: Felicxaj estas la mortintoj, kiuj de nun mortas en la Sinjoro; vere, diras la Spirito, por ke ili ripozu de siaj laboroj; cxar iliaj faroj sekvas kun ili.

14 Kaj mi rigardis, kaj jen blanka nubo, kaj sur la nubo sidanto, simila al la Filo de homo, havanta sur sia kapo oran kronon, kaj en sia mano akran rikoltilon. 15 Kaj alia ancxelo eliris el la templo, kriante per granda vocxo al la sidanta sur la nubo: Sendu vian rikoltilon, kaj rikoltu; cxar venis la horo por rikolti, cxar la rikolto de la tero tromaturicxis. 16 Kaj la sidanta sur la nubo cxetis sian rikoltilon sur la teron; kaj la tero rikolticxis.

17 Kaj alia ancxelo eliris el la encxiela templo, ankacx havante akran rikoltilon. 18 Kaj alia ancxelo eliris el la altaro, havante acxtoritaton super la fajro; kaj li kriis per granda vocxo al la portanto de la akra rikoltilo, dirante: Sendu vian akran rikoltilon, kaj detrancxu la vinberarojn de la vinberarbo de la tero; cxar tute maturicxis cxiaj vinberoj. 19 Kaj la ancxelo cxetis sian rikoltilon en la teron kaj detranxis la vinberarbon de la tero kaj cxetis cxin en la grandan vinpremilon de la kolero de Dio. 20 Kaj la vinpremilo estis tretita ekster la urbo, kaj eliris sango el la vinpremilo, cxis la bridoj de la cxevaloj, en la spaco de mil sescent stadioj.

Cxapitro 15

1 Kaj mi vidis alian signon en la cxielo, grandan kaj mirindan; sep ancxelojn havantajn sep plagojn, la finajn, cxar en ili finicxis la kolero de Dio.

2 Kaj mi vidis kvazacx vitran maron, miksitan kun fajro; kaj tiujn, kiuj venkis la beston kaj cxian bildon kaj la numeron de cxia nomo; kaj ili staris sur la vitra maro, havante harpojn de Dio. 3 Kaj ili kantis la kanton de Moseo, la servanto de Dio, kaj la kanton de la cxafido, dirante: Grandaj kaj mirindaj estas Viaj faroj, ho Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca; justaj kaj veraj estas Viaj vojoj, ho Recxo de la nacioj. 4 Kiu ne timos, ho Sinjoro, kaj ne gloros Vian nomon? cxar Vi sola estas sankta; cxar cxiaj nacioj venos kaj adorklinicxos al Vi; cxar Viaj justacxo elmontricxis.

5 Kaj post tio mi rigardis, kaj malfermicxis la templo de la tabernaklo de la atesto en la cxielo; 6 kaj elvenis el la templo la sep ancxeloj, havante la sep plagojn, vestite per linacxo pura kaj luma, kaj zonite cxirkacx la brusto per ora zono. 7 Kaj unu el la kvar kreitacxo donis al la sep ancxeloj sep orajn pelvojn, plenajn de la kolero de Dio, la vivanta por cxiam kaj eterne. 8 Kaj la templo plenicxis de fumo el la gloro de Dio kaj el Lia potenco; kaj neniu povis eniri en la

templon, cxis finicxos la sep plagoj de la sep ancxeloj.

Cxapitro 16

1 Kaj mi acxdis grandan vocxon el la templo, dirantan al la sep ancxeloj: Iru, kaj elvercxu sur la teron la sep pelvojn de la kolero de Dio.

2 Kaj la unua foriris, kaj elvercxis sian pelvon sur la teron; kaj faricxis malbona kaj dolora ulcero sur la homoj, kiuj havis la markon de la besto kaj kiuj adorklinicxis al cxia bildo.

3 Kaj la dua elvercxis sian pelvon en la maron; kaj faricxis sango, kiel de mortinto; kaj mortis cxiu vivanta estacxo en la maro.

4 Kaj la tria elvercxis sian pelvon en la riverojn kaj en la fontojn de akvoj; kaj faricxis sango. 5 Kaj mi acxdis la ancxelon de la akvoj dirantan: Justa estas Vi, la estanta kaj estinta, la Sanktulo, cxar Vi tiele jucxis; 6 cxar ili elvercxis la sangon de sanktuloj kaj profetoj, kaj sangon Vi donis al ili trinki; ili tion meritas. 7 Kaj mi acxdis la altaron dirantan: Vere, ho Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca, veraj kaj justaj estas Viaj jucxo.

8 Kaj la kvara elvercxis sian pelvon sur la sunon; kaj estis donite al cxi brulvundi homojn per fajro. 9 Kaj la homoj brulvundicxis per granda varmego, kaj ili blasfemis la nomon de Dio, kiu havas acxtoritaton sur tiuj plagoj; kaj ili ne pentis, por doni al Li gloron.

10 Kaj la kvina elvercxis sian pelvon sur la tronon de la besto; kaj cxia regno mallumicxis; kaj ili mordis sian langon pro dolorego, 11 kaj ili blasfemis la Dion de la cxielo pro siaj doloroj kaj siaj ulceroj; kaj ili ne pentis pri siaj faroj.

12 Kaj la sesa elvercxis sian pelvon sur la grandan riveron, la riveron Ecxfrato; kaj cxia akvo forsekicxis, por ke preticxu la vojo de la rexo, kiuj venas el la sunlevicxejo. 13 Kaj mi vidis tri malpurajn spiritojn, kvazacx ranojn, elirantaj el la bucxo de la drako, kaj el la bucxo de la besto, kaj el la bucxo de la falsa profeto; 14 cxar ili estas spiritoj de demonoj, farantaj signojn; ili foriras al la rexo de la tuta mondo, por kolekti ilin por la milito de la granda tago de Dio, la Plejpotenca. 15 (Jen mi venas kvazacx cxtelisto. Felicxa estas tiu, kiu viglas kaj konservas siajn vestojn, por ke li ne iru nuda, kaj oni ne vidu lian honton.) 16 Kaj oni kolektis ilin en lokon, nomatan en la Hebrea lingvo Har-Magedon.

17 Kaj la sepa ancxelo elvercxis sian pelvon sur la aeron; kaj eliris granda vocxo el la templo, for de la trono, dirante: Faricxis! 18 kaj okazis fulmoj kaj vocxo kaj tondroj; kaj okazis granda tertremo tia, kia ne okazis de kiam homoj esticxis sur la tero, tiela tertremo, tiel granda. 19 Kaj la granda urbo disicxis en tri partojn, kaj la urboj de la nacioj falis; kaj Babel la granda estis memorata antacx Dio, por doni al cxi la pokalon de la vino de la furiozeco de Lia kolero. 20 Kaj cxiu insulo forflugis, kaj la montoj ne trovicxis. 21 Kaj granda hajlo, peza kvazacx po talanto, falis el la cxielo sur la homojn; kaj la homoj blasfemis Dion pro la plago de la hajlo; cxar cxia

plago estas treege granda.

Cxapitro 17

1 Kaj unu el la sep ancxeloj, havantaj la sep pelvojn, venis kaj parolis kun mi, dirante: Venu cxi tien, mi montros al vi la juxxon de la granda malcxastistino, kiu sidas sur multaj akvoj; 2 kun kiu la recxoj de la tero malcxastis, kaj la locxantoj sur la tero ebriicxis per la vino de cxia malcxasteco. 3 Kaj li forportis min en la Spirito en dezerton; kaj mi vidis virinon, sidantan sur skarlata besto, plena de nomoj de blasfemo, havanta sep kapojn kaj dek kornojn. 4 Kaj la virino estis vestita per purpuro kaj skarlato, kaj ornamita per oro kaj altvaloraj cxtonoj kaj perloj, kaj havis en sia mano oran pokalon, plenan de abomenindacxoj kaj la malpuracxoj de cxia malcxasteco, 5 kaj sur sia frunto nomon skribitan: MISTERO, BABEL LA GRANDA, LA PATRINO DE LA MALcxASTISTINOJ KAJ DE LA ABOMENINDAcxOJ DE LA TERO. 6 Kaj mi vidis la virinon ebria de la sango de la sanktuloj, kaj de la sango de la martiroj de Jesuo. Kaj vidinte cxin, mi miris per granda miro. 7 Kaj la ancxelo diris al mi: Kial vi miris? mi diros al vi la misteron de la virino, kaj de la besto, kiu portas cxin kaj kiu havas la sep kapojn kaj la dek kornojn. 8 La besto, kiun vi vidis, ekzistis, sed ne ekzistas, kaj venos supren el la abismo kaj iros en pereon. Kaj la locxantoj sur la tero, kies nomoj ne estas skribitaj en la libro de vivo jam de la fondo de la mondo, miros, kiam ili vidos la beston, ke cxi ekzistis kaj ne ekzistas, sed venos. 9 cxi tie estas la signifo, kiu havas sacxecon: la sep kapoj estas sep montoj, sur kiuj sidas la virino; 10 kaj ili estas sep recxoj; la kvin jam falis, la unu estas, la alia ankoraŭ ne venis; kaj kiam li venos, li devos resti kelkan tempon. 11 Kaj la besto, kiu ekzistis kaj ne ekzistas, estas ankoraŭ oka, kaj estas el la sep; kaj cxi iras en pereon. 12 Kaj la dek kornoj, kiujn vi vidis, estas dek recxoj, kiuj ankoraŭ ne ricevis regnon; sed ili ricevas acxtoritaton kiel recxoj, kun la besto, por unu horo. 13 Tiuj havas unu intencon, kaj ili donas sian potencon kaj acxtoritaton al la besto. 14 Tiuj militos kontraŭ la cxafido, kaj la cxafido venkos ilin, cxar li estas Sinjoro de sinjoroj, kaj Recxo de recxoj; kaj venkos tiuj, kiuj estas kun li, vokitaj kaj elektitaj kaj fidelaj. 15 Kaj li diris al mi: La akvoj, kiujn vi vidis, kie sidas la malcxastistino, estas popoloj kaj homamasoj kaj nacioj kaj lingvoj. 16 Kaj la dek kornoj, kiujn vi vidis, kaj la besto, malamos la macxastistinon, kaj faros cxin izolita kaj nuda, kaj mancxos cxian karnon, kaj forbruligos cxin per fajro. 17 cxar Dio enmetis en ilian koron efektiviĝi Lian intencon, kaj efektiviĝi unu intencon, kaj doni sian regnon al la besto, cxis la vortoj de Dio plenumicxos. 18 Kaj la virino, kiun vi vidis, estas la granda urbo, kiu havas recxecon super la recxoj de la tero.

Cxapitro 18

1 Post tio mi vidis alian ancxelon, malsuprenirantan el la cxielo, havantan grandan acxtoritaton; kaj la tero lumicxis per lia gloro. 2 Kaj li forte kriis per granda vocxo, dirante: Falis, falis Babel la granda, kaj faricxis locxejo de demonoj, kaj malliberejo de cxia malpura spirito, kaj malliberejo de cxia malpura kaj malaminda birdo. 3 cxar per la vino de la kolero de cxia

malcxasteco falis cxiuj nacioj; kaj la recxoj de la tero malcxastis kun cxi, kaj la komercistoj de la tero ricxicxis per la potenco de cxia lukso.

4 Kaj mi acxdis alian vocxon el la cxielo, dirantan: Elvenu el cxi, ho Mia popolo, por ke vi ne partoprenu en cxiaj pekoj, kaj por ke vi ne ricevu el cxiaj plagoj; 5 cxar cxiaj pekoj amasicxis cxis la cxielo, kaj Dio memoris cxiajn maljustacxojn. 6 Redonu al cxi, cxuste kiel cxi donis, kaj duobligu double lacx cxiaj faroj; en la pokalo, kiun cxi miksis, miski al cxi duoblon. 7 Kiom cxi gloris sin kaj voluptis, tiom donu al cxi da turmento kaj funebro; cxar cxi diras en sia koro: Mi sidas recxino, kaj mi ne estas vidvino, kaj mi tute ne vidos funebro. 8 Tial en unu tago venos cxiaj plagoj, morto kaj funebro kaj malsatego; kaj cxi forbrulos per fajro; cxar forta estas Dio, la Sinjoro, kiu cxin jucas. 9 Kaj la recxoj de la tero, kiuj malcxastis kun cxi kaj voluptis, ploras kaj cxemos pri cxi, kiam ili rigardos la fumon de cxia brulado, 10 starante malproksime pro timo de cxia turmento, dirante: Ve! ve, la granda urbo, Babel, la forta urbo! cxar en unu horo venis via juxo. 11 Kaj la komercistoj de la tero ploras kaj lamentas pri cxi, cxar jam neniu acxetas ilian komercacxon; 12 komercacxon el oro kaj arcxento kaj altvaloraj cxtonoj kaj perloj kaj bisino kaj purpuro kaj silko kaj skarlato, kaj cxia parfuma ligno kaj cxia vazo ebura kaj cxia vazo el plej altvalora ligno kaj el kupro kaj fero kaj marmoro, 13 kaj cinamo kaj amomo kaj incenso kaj cxmiracxo kaj olibano kaj vino kaj oleo kaj faruno kaj tritiko kaj brutoj kaj cxafoj, kaj el cxevaloj kaj cxaroj, kaj korpoj kaj animoj de homoj. 14 Kaj la fruktaro de la deziroj de via animo malaperis for de vi, kaj cxio bongusta kaj brila pereis for de vi, kaj oni ne plu trovos ilin. 15 La negocintoj de tiuj komercacxo, kiuj ricxicxis per cxi, malproksime staros pro la timo de cxia turmento, plorante kaj lamentante, 16 kaj dirante: Ve! ve, la granda urbo, la vestita per bisino kaj purpuro kaj skarlato, kaj ornamenta per oro kaj altvaloraj cxtonoj kaj perloj! 17 cxar en unu horo pereis tiom da ricxeco. Kaj cxiu cxipestro, kaj cxiu ien cxipe veturanta, kaj maristoj, kaj cxiuj, kiuj sur la maro laboris, staris malproksime, 18 kaj kriis, vidante la fumon de cxia brulego, dirante: Kio similas la grandan urbon? 19 Kaj ili cxetis polvon sur siajn kapojn, kaj kriis, plorante kaj lamentante, kaj dirante: Ve! ve, la granda urbo! en kiu ricxicxis cxiuj, kiuj havis siajn cxipojn sur la maro per cxia luksego! cxar en unu horo cxi dezerticxis. 20 cxojegu super cxi, ho cxielo, kaj la sanktuloj, kaj la apostoloj, kaj la profetoj; cxar Dio decidis pri cxi lacx via juxo.

21 Kaj forta anxelo prenis cxtonon, kvazacx grandan muelextonon, kaj cxetis cxin en la maron, dirante: Tiel per pucxego decxeticxos Babel, la granda urbo, kaj jam ne plu trovicxos. 22 Kaj vocxo de harpistoj kaj muzikistoj kaj flutistoj kaj trumpetistoj jam ne plu acxdicxos en vi; kaj cxia metiisto de cxia metio jam ne plu trovicxos en vi; kaj sono de muelextono jam ne plu acxdicxos en vi; 23 kaj lumo de lampo jam ne plu brilos en vi; kaj vocxo de fiancxo kaj fiancxino jam ne plu acxdicxos en vi; cxar viaj komercistoj estis la granduloj de la tero; cxar per via sorcxado cxiuj nacioj trompicxis. 24 Kaj en cxi trovicxis la sango de profetoj kaj sanktuloj, kaj de cxiuj mortigitaj sur la tero.

Cxapitro 19

1 Post tio mi acxdis kvazacx grandan vocxon de granda homamaso en la cxielo, dirantan:

Haleluja! La savo kaj la gloro kaj la potenco apartenas al nia Dio; 2 cxar veraj kaj justaj estas Liaj juxtoj; cxar Li juxtis la grandan malcxastistinon, kiu infektis la teron per sia malcxasteco, kaj Li vencxis la sangon de Siaj servistoj el cxia mano. 3 Kaj duan fojon ili diris: Haleluja! Kaj cxia fumo levicxas por cxiam kaj eterne. 4 Kaj la dudek kvar presbiteroj kaj la kvar kreitacxoj falis kaj adorklinicxis al Dio, la sidanta sur la trono, dirante: Amen, Haleluja! 5 Kaj el la trono eliris vocxo, dirante: Lacxdu nian Dion, cxiuj Liaj servistoj, vi, kiuj timas Lin, la malgrandaj kaj la grandaj. 6 Kaj mi acxdis kvazacx vocxon de granda homamaso kaj kvazacx vocxon de multaj akvoj kaj kvazacx vocxon de fortaj tondroj, dirantaj: Haleluja! cxar la Sinjoro, nia Dio, la Plejpotenca, recxas. 7 Ni cxoju kaj triumfu, kaj donu al Li la gloron; cxar venis la edzicxo de la cxafido, kaj lia edzino sin pretigis. 8 Kaj estis donite al cxi, ke cxi sin vestu per bisino luma kaj pura; cxar la bisino estas la justacxo de la sanktuloj. 9 Kaj li diris al mi: Skribu: Felicxaj estas la invititaj al la edzicxa festeno de la cxafido. Kaj li diris al mi: Tio estas la veraj vortoj de Dio. 10 Kaj mi falis antacx liaj piedoj, por adorklinicxi al li. Kaj li diris al mi: Gardu vin, ke vi tion ne faru; mi estas kunservisto kun vi kaj kun viaj fratoj, kiuj konservas la ateston de Jesuo; adorklinicxu al Dio; cxar la atesto de Jesuo estas la spirito de profetado.

11 Kaj mi vidis la cxielon malfermitan; kaj jen blanka cxevalo, kaj la sidanta sur cxi, nomata Fidela kaj Vera; en justeco li jucas kaj militas. 12 Kaj liaj okuloj estas fajra flamo, kaj sur lia kapo estas multaj diademoj; kaj li havas nomon skribitan, kiun konas neniu krom li mem. 13 Kaj li estas vestita per vesto, trempita en sangon; kaj lia nomo estas: La Vorto de Dio. 14 Kaj la armeoj en la cxielo sekvis lin sur blankaj cxevaloj, vestite per bisino blanka kaj pura. 15 Kaj el lia bucxo eliras akra glavo, por ke li per cxi frapu la naciojn; kaj li regos ilin per fera scepro; kaj li tretas la vinpremilon de la furiozeco de la kolero de Dio, la Plejpotenca. 16 Kaj li havas sur la vesto kaj sur la femuro nomon skribitan: REcxO DE REcxOJ KAJ SINJORO DE SINJOROJ.

17 Kaj mi vidis unu ancxelon, starantan en la suno; kaj li ekkriis per granda vocxo, dirante al cxiuj birdoj, kiuj flugas en meza cxielo: Venu, kolekticxu al la granda festeno de Dio; 18 por ke vi mancxu karnon de recxoj kaj karnon de milestroj kaj karnon de fortuloj kaj karnon de cxevaloj kaj de iliaj rajdantoj, kaj karnon de cxiuj homoj, liberaj kaj sklavaj, grandaj kaj malgrandaj.

19 Kaj mi vidis la beston, kaj la recxojn de la tero kaj iliajn armeojn, kunigitajn, por fari militon kontraŭ la sidanta sur la cxevalo kaj kontraŭ lia armeo. 20 Kaj la besto estis kaptita, kaj kun cxi la falsa profeto, kiu faris antacx cxi la signojn, per kiuj li trompis tiujn, kiuj ricevis la markon de la besto kaj adorklinicxis al cxia bildo; ili ambacx estis cxetitaj vivaj en la lagon fajran, brulantan per sulfuro; 21 kaj la ceteraj estis mortigitaj per la glavo de la sidanta sur la cxevalo, la glavo, kiu eliris el lia bucxo; kaj cxiuj birdoj saticxis per ilia karno.

Cxapitro 20

1 Kaj mi vidis ancxelon malsuprenirantan el la cxielo, havantan la cxlosilon de la abismo kaj grandan katenon en sia mano. 2 Kaj li ekkaptis la drakon, la antikvan serpenton, kiu estas la Diablo kaj Satano, kaj enkatenis lin por mil jaroj, 3 kaj cxetis lin en la abismon kaj fermis cxin kaj sigelis cxin super li, por ke li ne plu trompu la naciojn, cxis finicxos la mil jaroj; post tio li devos esti malligita por kelka tempo.

4 Kaj mi vidis tronojn, kaj oni sidis sur ili, kaj juxto estis donita al ili; kaj mi vidis la animojn de la senkapigitaj pro la atesto de Jesuo kaj pro la vorto de Dio, kaj tiujn, kiuj ne adorklinicxis al la besto, nek al cxia bildo, kaj ne ricevis la markon sur sia frunto kaj sur sia mano; kaj ili vivis, kaj ili rexis kun Kristo mil jarojn. 5 La ceteraj mortintoj ne vivis, cxis finicxos la mil jaroj. Tio estas la unua relevicxo. 6 Felicxa kaj sankta estas la partoprenanto en la unua relevicxo; super tiuj la dua morto havas nenian acxtoritaton; sed ili estos pastroj de Dio kaj de Kristo, kaj rexcos kun li mil jarojn.

7 Kaj kiam finicxos la mil jaroj, Satano estos ellasita el sia malliberejo, 8 kaj eliros, por trompi la naciojn en la kvar anguloj de la tero, Gog kaj Magog, por kolekti ilin por la milito; ilia nombro estas kiel la sablo de la maro. 9 Kaj ili supreniris lacxlarcxe de la tero kaj cxirkacxis la tendaron de la sanktuloj kaj la amatan urbon; kaj fajro malsupreniris el la cxielo, kaj ekstermis ilin. 10 Kaj la diablo, kiu trompis ilin, estis cxitita en la lagon fajran kaj sulfuran, kie trovicxas la besto kaj la falsa profeto; kaj ili estos turmentataj tage kaj nokte por cxiam kaj eterne.

11 Kaj mi vidis grandan blankan tronon, kaj la Sidanton sur cxi, antacx kies vizacxo forflugis la tero kaj la cxielo; kaj ne trovicxis loko por ili. 12 Kaj mi vidis la mortintojn, grandajn kaj malgrandajn, starantajn antacx la trono; kaj libroj estis malfermitaj; kaj estis malfermita alia libro, kiu estas la libro de vivo; kaj la mortintoj estis juxtataj el la skribitacxo en la libroj, lacx siaj faroj. 13 Kaj la maro liveris la mortintojn, kiuj estis en cxi; kaj la morto kaj Hades liveris la mortintojn, kiuj estis en ili; kaj cxiu estis juxtata lacx siaj faroj. 14 Kaj la morto kaj Hades estis cxititaj en la fajran lagon. Tio estas la dua morto--la fajra lago. 15 Kaj se iu ne trovicxis skribita en la libro de vivo, tiu estis cxitita en la fajran lagon.

Cxapitro 21

1 Kaj mi vidis novan cxielon kaj novan teron; cxar la unua cxielo kaj la unua tero forpasis; kaj la maro jam ne ekzistis. 2 Kaj mi vidis la sanktan urbon, novan Jerusalemon, malsuprenirantan el la cxielo for de Dio, pretigitan kiel fiancxino, ornamita por sia edzo. 3 Kaj mi acxdis grandan vocxon el la trono, dirantan: Jen la tabernaklo de Dio estas kun la homoj, kaj Li loxcos kun ili, kaj ili estos Liaj popoloj, kaj Dio mem estos kun ili kaj estos ilia Dio; 4 kaj Li forvicxos cxion larmon el iliaj okuloj; kaj la morto jam ne ekzistos; ne plu ekzistos funebro, nek plorado, nek doloro; la unuaj aferoj forpasis. 5 Kaj diris la Sidanto sur la trono: Vidu, Mi faras cxion nova. Kaj Li diris: Skribu, cxar tiuj vortoj estas fidelaj kaj veraj. 6 Kaj Li diris al mi: cxio faricxis. Mi estas la Alfa kaj la Omega, la komenco kaj la fino. Mi donos donace al la soifanto el la fonto de la akvo de vivo. 7 La venkanto heredos cxion; kaj Mi estos por li Dio, kaj li estos por Mi filo. 8 Sed por la timemaj kaj nekredemaj kaj abomenindaj kaj mortigistoj kaj malcxastuloj kaj sorcxistoj kaj idolanoj kaj cxuij mensoguloj, ilia lotacxo estos en la lago, brulanta per fajro kaj sulfuro; tio estas la dua morto.

9 Kaj venis unu el la sep ancxeloj, havantaj la sep pelvojn, plenajn de la sep finaj plagoj; kaj li parolis kun mi, dirante: Venu cxi tien, mi montros al vi la fiancxinon, la edzinon de la cxafido. 10 Kaj li forportis min en la Spirito sur monton, grandan kaj altan, kaj li montris al mi la sanktan urbon Jerusalemon, malsuprenirantan el la cxielo for de Dio, 11 havantan la gloron de Dio; cxia lumo estis simila al cxtono plej altvalora, kvazacx jaspiso kristaleca; 12 kun muro granda kaj alta, kun dek du pordegoj, kaj apud la pordegoj dek du ancxeloj; kaj nomoj surskribitaj, kiuj estas

la nomoj de la dek du triboj de la Izraelidoj; 13 oriente estis tri pordegoj, kaj norde tri pordegoj, kaj sude tri pordegoj, kaj okcidente tri pordegoj. 14 Kaj la muro de la urbo havis dek du fundamentojn, kaj sur ili dek du nomojn de la dek du apostoloj de la cxafido. 15 Kaj mia kunparolanto havis mezurilon, oran vergon, por mezuri la urbon kaj cxiajn pordegojn kaj cxian muron. 16 Kaj la urbo staras kvadrata, kaj cxia longo estas tiom, kiom la larxco; kaj li mezuris la urbon per la vergo, dek du mil stadiojn; cxia longo kaj cxia larxco kaj cxia alto estas egalaj. 17 Kaj li mezuris cxian muron, cent kvardek kvar ulnojn, lacx mezuro de homo, tio estas, de ancxelo. 18 Kaj la strukturo de cxia muro estis jaspiso; kaj la urbo estis pura oro, simila al pura vitro. 19 La fundamentoj de la muro de la urbo estis ornamitaj per altvaloraj cxtonoj cxiuspecaj. La unua fundamento estis jaspiso; la dua, safiro; la tria, kalcedonio; la kvara, smeraldo; 20 la kvina, sardonikso; la sesa, sardio; la sepa, krizolito; la oka, berilo; la nacxa, topazo; la deka, krizopraso; la dek-unua, jacinto; la dek-dua, ametisto. 21 Kaj la dek du pordegoj estis dek du perloj, cxiu el la pordegoj estis el unu perlo; kaj la strato de la urbo estis pura oro, kvazacx travidebla vitro. 22 Kaj templon en cxi mi ne vidis; cxar Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca, kaj la cxafido estas cxia templo. 23 Kaj la urbo ne bezonas la sunon, nek la lunon, por brili al cxi; cxar la gloro de Dio lumis al cxi, kaj cxia lampo estas la cxafido. 24 Kaj la nacioj promenos per cxia lumo; kaj la recxoj de la tero alportas en cxin sian gloron. 25 Kaj cxiaj pordegoj tute ne estos fermitaj tage (cxar nokto ne ekzistos tie); 26 kaj ili alportos en cxin la gloron kaj la honoron de la nacioj; 27 kaj tute ne eniros en cxin io malpura, nek faranto de abomenindacxo kaj mensogo; sed nur la skribitaj en la libro de vivo de la cxafido.

Cxapitro 22

1 Kaj li montris al mi riveron de akvo de vivo, helan kiel kristalo, elirantan el la trono de Dio kaj de la cxafido, 2 meze de cxia strato. Kaj cxe cxiu flanko de la rivero estis arbo de vivo, portanta dek du fruktojn, liveranta sian frukton cxiumonate; kaj la folioj de la arbo estis por la resanigo de la nacioj. 3 Kaj ne plu ekzistos malbeno; kaj en cxi estos la trono de Dio kaj de la cxafido; kaj Liaj servistoj Lin adoros; 4 kaj ili vidos Lian vizacxon; kaj Lia nomo estos sur ilia frunto. 5 Kaj nokto ne plu ekzistos; kaj ili ne bezonas lumon de lampo, nek lumon de suno; cxar Dio, la Sinjoro, lumos al ili; kaj ili recxos por cxiam kaj eterne.

6 Kaj li diris al mi: Tiuj vortoj estas fidelaj kaj veraj; kaj la Sinjoro, la Dio de la spiritoj de la profetoj, sendis Sian ancxelon, por montri al Siaj servistoj tion, kio devas okazi baldacx. 7 Kaj jen mi rapide venos. Felicxa estas tiu, kiu observas la vortojn de la profetacxo de cxi tiu libro.

8 Kaj mi, Johano, estis la acxdanto kaj la vidanto de cxi tio. Kaj kiam mi acxdis kaj vidis, mi falis, por adorklinicxi antacx la piedoj de la ancxelo, kiu montris tion al mi. 9 Kaj li diris al mi: Gardu vin, ke vi tion ne faru; mi estas kunservisto kun vi kaj kun viaj fratoj, la profetoj, kaj kun la observantoj de la vortoj de cxi tiu libro; adorklinicxu al Dio.

10 Kaj li diris al mi: Ne sigelu la vortojn de la profetacxo de cxi tiu libro; cxar la tempo estas proksima. 11 La maljustulo ancoracx estu maljusta; kaj la malpurulo ancoracx estu malpura; kaj la justulo ancoracx faru juston; kaj la sanktulo ancoracx sankticxu. 12 Jen mi rapide venos; kaj mia rekompenco estas kun mi, por repagi al cxiu lacx lia faro. 13 Mi estas la Alfa kaj la Omega, la unua kaj la lasta, la komenco kaj la fino. 14 Felicxaj estas tiuj, kiuj lavas siajn robojn, por ke

ili havu rajton sur la arbo de vivo, kaj ke ili eniru tra la pordegoj en la urbon. 15 Ekstere estas la hundoj kaj la sorcxistoj kaj la malcxastuloj kaj la mortigistoj kaj la idolanoj, kaj cxiu, kiu amas kaj faras mensogon.

16 Mi, Jesuo, sendis mian ancxelon, por atesti al vi cxi tion por la eklezioj. Mi estas la markoto kaj ido de David, la hela, la matena stelo.

17 Kaj la Spirito kaj la fiancxino diras: Venu. Kaj la acxdanto diru: Venu. Kaj la soifanto venu; kiu volas, tiu prenu donace la akvon de vivo.

18 Mi atestas al cxiu, kiu acxdas la vortojn de la profetacxo de cxi tiu libro: Se iu aldonos al ili, Dio aldonos al li la plagojn, skribitajn en cxi tiu libro; 19 kaj se iu forprenos el la vortoj de la libro de cxi tiu profetacxo, skribitaj en cxi tiu libro, Dio forprenos lian lotacxon el la arbo de vivo kaj el la sankta urbo.

20 La atestanto de tio diras: Vere, mi rapide venos. Amen; venu, Sinjoro Jesuo.

21 La graco de la Sinjoro Jesuo estu kun cxiuj sanktuloj. Amen.